www.e-rara.ch

Io. Alberti Fabricii, SS. theologiae d. et prof. publ., Bibliotheca Graeca, sive, Notitia scriptorum veterum Graecorum

Fabricius, Johann Albert

Hamburgi, 1708-1728

Zentralbibliothek Zürich

Shelf Mark: RRf 130 | G

Persistent Link: https://doi.org/10.3931/e-rara-29351

[Liber VI. Pars tertia et quarta.]

www.e-rara.ch
Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Visual Library

RRf 130:af/G

1. Joach. Camerarius.
2. Aldus Manutius. 3. Joannes Meursius.
4. Leo Allatius. 5. David Hoeschelius.

JO. ALBERTI FABRICII
SS. Theol. D. Prof. Publ. et hoc anno Gymnasii Rectoris

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN TERTIUM DECIMUM,

QUO CONTINETUR

ELENCHUS MEDICORUM VETERUM, ET NOTITIA COLLECTIONUM AC SCRIPTORUM GRÆCORUM JUNCTIM EDITORUM, LITURGICORUMQUE.

ACCEDUNT

ANONYMI HOESCHELIANI DEFINITIONES, LATINA VERSIONE DONATÆ: SENTENTIÆ VARIORUM ET SECUNDI PHILOSOPHI, EMENDATÆ EX MS. NUNCUPATIONES ECCLESIASTICÆ QUIBUS UTUNTUR IN SUO LITTERARUM COMMERCIO GRÆCI RECENTIORES. THEOPHILI CORYDALEI EXPOSITIO RHETORICES, &c.

HAMBURGI,
Sumtu THEODORI CHRISTOPHORI FELGINERI.
M D CC XXVI.

BIBLIOTHEK
DER
CANTONAL-
LEHR-
ANSTALTEN
ZU
ZÜRICH

NOBILISSIMO AC JURISCONSULTISSIMO

VIRO

DN. JOANNI JULIO SURLAND,

J. U. L.

Syndico Reip. Hamburgenſis,

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

Si illa mihi contigiſſet vis ingenii ac felicitas, ut terſum aliquid & victurum condere, cultuque ſuo & amœnitate commendabile tradere poſteris datum fuiſſet, facilius perfricarem faciem, confidentiusque TE, VIR NOBILISSIME, adirem, aliquam TIBI, quod jam dudum facere geſtio, publicam obſervantiæ atque

obſequii teſſeram devota manu dicaturus. Nunc vehementer mihi rogandus es, ut hoc natum apud me proxima fœtura opus, quod nullo alio nomine fortaſſe quam voluntate juvandi doctrinarum ſtudioſos ferri aut ætatem ferre mereatur, pro humanitate Tua atque continuata in me à multis jam annis benevolentia ſuſcipias, & parum comtum licet, ſerena fronte admittas, meumque potius offerentis non improbes animum, quam operis pretium nitoremve penſiculatius examines.

Non ita ſum expers ſenſus communis, ut mihi pulchre perſpectum non ſit, quantopere reformidandum ſit ſcriptori judicium Tuum, illique nominatim invitanti Te nuncupatione ad legendum, qui longius etiam quam dignitate & amplitudine, nos ſubmoves ingenii faſcibus, & in quocunque ſcribendi genere, ſive publice juvat, quod juvat unice, Te PATRIÆ ſaluti & commodis litare, ſive privatim ſerio aut joco

joco experiri libet, ita verſaris, ut qui legunt Tua, eadem mirando non ſatientur. Sed non minus cognita mihi eſt æquitas Tua ac facilitas, Tuusque in litteras atque litteris bona fide operantes amor, ut ſtudium qualecunque meum quod in Græcis monumentis ſeu recenſendis ſeu illuſtrandis & in lucem proferendis poſui, displicere penitus judicio Tuo non poſſit.

Quem quondam juvenem doctæ inſtituere Sorores,
Hunc vel adhuc maturum annis poſitaque Juventa
Conſilia inter magna ſuâ dulcedine mulcent
Et recreant feſſum per mille negotia pectus.

Quidni igitur & Græcis apud Te locus relinquatur ingeniis, à quibus omne genus artium & ſcientiarum, omne etiam deliciarum litteratarum genus & elegantiarum ad nos propagatum eſſe, non potes eruditioni Tuæ non credere. Accipe igitur à me tenuis munuſculi loco præſens Volumen memoriæ illorum perinde ut duodecim ſuperiora &

notitiæ tradendæ deſtinatum, qui ſi adhuc vivi ac ſpirantes ſupereſſent, ſub ſplendore Nominis Tui lucubrationes ſuas commendari poſteris certe gauderent, atque TE proxeneta illuſtrari Nomen ſuum lætarentur. Merita in Patriam Tua, ſollertiam incredibilem, curamque & dexteritatem domi probatam, & peregre magnis adamatam Principibus ac Regibus, alii me diſertius celebrabunt: mihi ſtatutum eſt, DEUM ter Opt. Max. publici boni cauſſa orare, ut TE, VIR NOBILISSIME, per multos annos dignitati ac commodis Patriæ conſervet, conſilia proſperet, firmet valetudinem Tibi Tuisque, & faxit ut dulciſſimus Aſcanius Tuus Conſulari avita imagine & Tuo auſpicatiſſimo exemplo eccitatus in magnas creſcat Patriæ ſpes, & Tuo publicoque gaudio matureſcat. Votum nuncupavi Hamb. IV. Cal. Maji, CIↃ IↃ CC XXVI.

AD

AD LECTOREM.

Quam ſuperioris Voluminis modus adjungere vetuit Medicorum Græcorum deperditorum notitiam, præſenti tomo dare inſtituenti mihi, nihil commodius vel magis ex re lectorum futurum eſſe viſum eſt, quam ſi in meos ſtudioſorumque uſus verterem pleniſſimam in hoc genere ſyllogen quam in libro erudito de Nobilitate exhibuit jam ducentis propemodum ab hinc annis ANDREAS TIRAQUELLUS, Vir non minus de humanioribus litteris quam de juris Civilis ſcientia inſigniter promeritus. Quam multa illius obſervatis adjunxerim, vel etiam in illis emendaverim, reſtituerimque, Lectores æquos libenter admittam judices: tantum veniam ab iisdem petam, quod etiam Arabibus Medicis dederim locum in Bibliotheca Græca, quoniam ex Græcis Medicis hos pleraque in areolas ſuas derivaſſe conſtat: neque ideo recentiores & ætati Tiraquelli propiores paucos ab illo commemoratos voluerim expungere, quoniam comperi multos & multa

ta ab eodem, JCto licet, notata, quæ à Schenckio, Lindenio & Mercklino Medicis ipſis, & Medicorum recentium etiam notitiam tradere profeſſis, neglecta fuerunt. Non pauca adhuc ſupereſſe, quæ vel notatis ab utroque noſtrum mereantur adjungi, vel rectius conſtitui etiam, libenter profiteor: perſuadeo mihi tamen ita etiam oportuniores memorias à me ſuppeditari iis, qui vel de Medicis antiquis edoceri voluerint, vel accuratiorem denique Medicorum hiſtoriam litterariam poſteris tradere duxerint in animum.

Poſterior hujus Voluminis pars tota conſtat in recenſendis omnis generis collectionibus ſcriptorum Græcorum, quos junctim prælo ſubjicere viris eruditis ſubinde placuit. Ut adeo ſtadii ad calcem jam ſit decurſum mihi, nihilque reſtet ad conſummandum univerſum hoc opus, cujus pridem deſidero exitum videre, niſi mantiſſa indicum & ſupplementorum, quorum multam & non contemnendam copiam in mundo habeo, & de ſcriptoribus dubiis ac ſuppoſititiis diatriba. Ut porro ſicut in prioribus Tomis, uno conſpectu offerat ſeſe oculis tuis, quæ in Volumine hocce Tibi, Lector Benevole, à me exhibentur, ecce Tibi brevem eorundem tabellam:

CAPUT

)o(

Elenchus eorum qvæ hoc in Volumine continentur:

CAPUT IX.

Index ſcriptorum à Theophrasto citatorum, compoſitus à me ad paginas editionis Heinſianæ. pag. 1.

De Nicolao Alexandrino, quem Myrepsum appellant. p. 4.

Index ſcriptorum ab eo laudatorum. p. 9.

Index variorum generum doctrinæ *) de quorum ſcriptoribus editis, ineditis ac deperditis in hac Bibliotheca à me dictum eſt. p. 15.

Elenchus Medicorum veterum, in quo Andreæ Tiraquelli obſervata innumeris locis ſupplentur, augentur & emendantur. p. 17.

Specimen Bibliothecæ univerſalis ineditæ Alphonsi Ciacconii, cum obſervationibus. p. 48.

Locus Dionis Caſſii de Antonio Muſa, cum notis. p. 66.

Johannes Stephanus de Theologia Hippocratis, additis à me omnibus magni illius Medici locis, quibus de religione agitur, & quibus adſtruitur ſententia à Nobiliſſimo Trillero nuper defenſitata. pag. 192.

Joannis Leonis Africani libellus de illuſtribus Medicis & Philoſophis apud Arabes, locis quibusdam emendatior, additis quibusdam notulis. p. 259.

Marcelli Sidetæ carmen de piſcibus, ex verſione metrica Federici Morelli. p. 317.

Index ſcriptorum citatorum in Pandectis Medicinæ Matthæi Sylvatici. p. 324.

Sexti Placiti liber de medicina ex animalibus. p. 395.

Index ſcriptorum in Valesci de Taranta Philonio citatorum. p. 441.

Carmen de Medicina, Vindiciano tributum ab aliis, ab aliis Marcello Empirico, quod videtur rectius habendum eſſe pro clauſula Sereni Sammonici. p. 446.

Epiſtola Vindiciani ad Valentinianum Imp. p. 448.

CAPUT

*) Ut de ſcriptoribus rei accipitrariæ lib. 1. cap. 25. de hieroglyphicis c. 5. lib. 1. cap. 13. de incredibilibus lib. 1. cap. 21.

CAPUT X.

De Collectionibus omnis generis scriptorum Græcorum junctim excusorum. p. 657.

Philippi Melanchtonis Epistola ad Joasaphum Patriarcham CPol. Græce & Latine. p. 468.

Antonii Eparchi ad Philippum Melanchthonem, Græce. p. 500.

Versus Græci audaciore plurimarum vocum compositione constantes. pag. 475.

Nuncupationes Ecclesiasticæ Episcoporum & salutandi formulæ Græcis hodie usitatæ, ex editione V. C. Josephi Wasse. p. 479.

Anonymi Hœscheliani definitiones, Græcè cum Latina versione p. 544.

Altercatio Hadriani Augusti & Epicteti Philosophi ex Frid. Lindebrogii editione. p. 557.

Secundi Philosophi sententiæ Græc. Lat. emendatæ è MS. Gudiano. p. 565.

Johannis Pediasimi de muliere mala, bonaque. Gr. Lat. p. 576.

Disputatio Pippini cum Albino Scholastico. p. 579.

Nicarii, Carfilidis &c. Interrogationes & responsiones. p. 583.

Frid. Lindenbrogii variarum quæstionum centuria. p. 586.

Quæstiones & responsiones Antonii Chapuis, Delphinatis. p. 601.

Theophili Corydallei expositio Rhetorices, Græce & Lat. p. 648.

BIBLIO-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN TERTIUM DECIMUM.

LIBRI VI.
PARS TERTIA.

CAPUT IX.

I. Index ſcriptorum à THEOPHRASTO citatorum.

Ægyptiorum ἀναγραφαὶ ὑπὲρ τῶν βασιλέων. *lib. de lapidibus* pag. 394. edit. Heinſii. οἱ γράφοντες τὰ περὶ τὰς βασιλείας. id. p. 399.
Æſchylus ἐν ταῖς ἐλεγείοις. IX. 15. *hiſt. plantar.*
Alexias Medicus, Thraſyæ diſcipulus IX. 17. *hiſt.*
Anaxagoras III. 2. *hiſt.* I. 5. *de cauſis plantar.*
Androcydes IV. 20. *hiſt.*

Androſthenes de Tylo inſula rubri maris II. 7. *de cauſis.*
Androtion II. 8. *hiſt.* bis. & III. 15. *de cauſis.*
Antigenides Muſicus IV. 12. *hiſt.*
Antiphanes Delius. *lib. de ſudoribus* p. 457.
Archilochi verſus. *lib. de ſignis tempeſtatis* p. 438.
Archippus Archon Athenis IV. 17. *hiſt.*
Ἀρχιτέκτονες συγγράφουσι. V. 8. *hiſt.*
Archytæ dictum ad Eurytum. c. 3. *Metaphyſic.*
Ariſtæus. *lib. de ventis.* p. 405.
Ariſtophilus Plataicus, Pharmacopola. IX. 19. *hiſt.*
Ariſtophon Rhetor, Archon Athenis. Character. morum c. 8.
πανακὲς Ἀσκληπειον. IX. 12. *hiſt.*
Callias Athenienſis, inventor minii. *lib. de lapidibus* p. 400.
Chæremon poëta V. 10. *hiſt.*
Πανακὲς Χειρώνειον. IX. 12. *hiſt.*
Cleodemus. III. 2. *hiſt.*
Cleoſtratus Tenedius, Aſtronomus. *inſra in* Matricetas.
Clidemus I. 10. III. 28. bis. V. 12. *hiſt.*
Cydiæ inventum de ochra ſemiuſta rubeſcente *lib. de lapidibus* p. 399.
Democritus I. 7. II. 16. VI. 1. 2. 6. 9. 14. 56. *de cauſis* & *lib. de ignep.* p. 432. *de odoribus* p. 453. *de piſcibus in ſicco* p. 460. & *Metaphyſic. c. ult.*
Diocles *lib. de lapidibus* p. 395.
Diogenes (Babylonius) III. 2. *hiſt.*
Diotimus Gymnaſtes *lib. de ſudoribus* p. 456.
Empedocles I. 7. 13. 14. 26. 27. *de cauſis.*
Epigenes *lib. de laſſitudine.* p. 463.
Scylla herba Ἐπιμηλίδεια. VIII. 11. *hiſt.*
Eudemus Chius. IX. 18. *hiſt.*
Eudemus pharmacopola IX. 18. *hiſt.*
Euripides *Metaphyſic.* c. 7.
Gorgias *lib. de igne* p. 436.
Heraclitus. *lib. de vertigine* p. 462. & *Metaphyſic.* c. 4.
Πανακὲς Ἡράκλειον IX. 12. *hiſt.*
Heſiodus III. 9. VII. 12. VIII. 1. IX. 21. *hiſt.*
Heſtiæus. *Metaphyſic.* c. 3.

Hippo

Hippo I. 6. III. 3. *hist.*

Homerus IX. 15. *hist.* ter. & *Metaphysic.* c. 2. ὁ ποιητὴς III. 2. *hist.* II. 13. *de causis* & *lib. de ventis* p. 410. versus ἐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, oligarchiæ vitio superbientibus solus in ore ac memoria. *character. morum* c. 27.

Hyriades. *lib. de sudoribus* p. 457.

Leophanes II. 6. *de causis.*

Matricetas Methymneus Astronomus. ἀγαθοὶ γεγένυνται κ τόπυς Ἀστρονόμοι ἔνιοι. ΜΑΤΡΙΚΕΤΑΣ ἐν Μηθύμνῃ ἀπὸ Ε λιπετύμνυ. Καὶ ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΣ ἐν τενέδῳ ἀπὸ Τ ἴδης. κ ΦΑΕΙΝΟΣ Ἀθήνησιν ἀπὸ Ε Λυκαβητὲ ἃ ἐπὶ τὰς τροπὰς συνεῖδε, παρ᾽ ἃ ΜΕΤΩΝ ἀκέσας ἐν Ε ἐνὸς δέοντα ἔικοσιν ἐνιαυτῶν συνέταξεν. ἦν δὲ ὁ μὲ ΦΑΕΙΝΟΣ μέτοικος Ἀθήνησιν, ὁ δε ΜΕΤΩΝ Ἀθηναῖος. *lib. de signis pluviar.* p. 416.

Ἰατρός ὃς ἐκ ἀλαζὼν ἔτι ψεύστης. IX. 14. *hist.*

Οἱ μάντεις σημεῖα κ τέρατα κρίνοντες II. 4. *hist.*

Melampus à quo Τ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΟΝ, ὡς ἐκείνυ πρώτυ τίμνοντος. IX. 11. *hist.*

Menestor Medicus V. 4. & 10. *hist.*

Metonis Athenienses Astronomi enneadecaëteris. supra in Matricetas.

Musæus IX. 21. *hist.*

Ὀρφεοτελεσταί. *character.* c. 17.

Οἱ παλαιοί φασι. VI. 3. *de causis* & *de igne* p. 432.

Pantius ὁ ἀνδριαντοποιός. IX. 13. *hist.*

Phainus Astronomus. *supra* in Matricetas.

Οἱ φαρμακοπῶλαι κ οἱ ῥιζοτόμοι IX. 8. 9. X. 1. οἱ τὰς φαρμακώδεις ὀπὰς συλλέγοντες IX. 2. *hist.* οἱ μυρεψοί IV. 2. *hist.* μελιπηργοί VI. 2. *hist.* &c.

Φειδώνιον μέτρον. *Character.* c. 12.

Philoxenus. *lib. de ventis* p. 410.

Ἔνιοι τῶν φυσικῶν. VI. 5. *de causis.*

Plato. VI. 1. *de causis* & *Metaphysic.* cap. 3. 9. in Timæo. *id. c.* 4.

Polycles cui characteres suos Theophrastus dedicavit.

Pnxilaus Archon Athenis. lib. de lapidibus p. 400

Proverbia: ἔτος φέρει, ἀχὶ ἄρχεται rejectum VIII. 8. *hist.* & probatum III. 29. *de causis.* φιλεῖ δὲ νότος μὴ πάχνην. *lib. de ventis* p. 412. ἔποτε νυκτερινὸς Βορέας τρίτον ἵκετο φέγγος. ibid. μήτ' ἀπὸ Ἠπείρου δείσῃς νέφος ὡς ἀπὸ Πόντου Χειμῶνος, Θέρεος δὲ ἀπ' Ἠπείροιο μελαίνης. id. p. 415. τῷ κόπῳ λύει τὸ κόπον lib. de lassitudine p. 464. κοινὸς Ἑρμῆς. *character.* c. 12.

Pythagorei *Metaphysic.* c. ult.
Satyrus III. 12. *hist.*
Simonides Archon Athenis. VI. 3. *hist.*
Speusippus c. 3. *Metaphysic.*
Οἱ περὶ Στάγειρα. III. 11. *hist.*
Thericlei calices. V. 4. *hist.*
Theseus. character. c. 27.
Thessalus Pisistrati F. II. 4. *hist.*
Thrasyas Mantinensis, Medicus, Alexiæ præceptor. IX. 17. *hist.*
Xenocrates c. 3. *Metaphys.*

II. In PRISCIANI Lydi paraphrasi in Theophrastum de sensu & phantasia, citantur:

Aristoteles p. 273. 284. 285. 286. 289. 290. 291. edit. Græcæ Theophrasti Basil.
Jamblichus p. 277. 284. 289. γνήσιος δ' Ἀριστοτέλης ἐξηγητής. pag. 289. ejus περὶ ψυχῆς p. 276.
Peripatetici p. 277.
Plato p. 484. πλατωνικώτερον. p. 284.
Plutarchus Nestorii, F. γνήσιος δ' Ἀριστοτέλης ἐξηγητής. p. 289. 291.
Theophrasti librum quintum Physicorum Priscianus interpretari promittit (qui erat secundus de anima.) p. 284.

III. De NICOLAO Myrepso, Alexandrino Medico.

Nicolaus ὁ μυρεψὸς, *Alexandrinus* Medicus, cujus nomine magnum opus de compositiond medicamentorum atque in Sectiones XLVIII. divisum

visum Latineque versum à *Leonhardo Fuchsio* & illustratum notis, licet passim adhuc eruditam manum (a) desiderans, sæpius lucem vidit Basil. 1549. fol. Lugd. 1550. 8. Francof. 1626. 8. atque inter Medicos principes H. Stephani 1567. fol. & sub titulo Theatri Medico practici, Norimb. 1658. 8. cum præf. Joannis Hartmanni Beyeri, quæ optima hactenus est editio. Græce nec dum editum in Bibliothecis servatur MS. ac prima quidem pars ordine Græcarum litterarum digesta hoc titulo: Νικολάου τὸ μέγα δυνάμερον ὃ περιέχει ἐς τὴν κατασκευὴν τῆς μυρεψικῆς τέχνης ἐν βιβλίοις κ΄δ, κατ' ἀλφάβητον. Quæ sane pars videtur non diversa esse à δυναμέρῳ Nicolai quod laudat Aëtius X. 27. Utrum vero idem ille sit Nicolaus qui à Galeno, Paulo Ænigneta & aliis allegatur, eruditi judicent. Nam posteriores partes operis juniorem scriptorem haud dubie arguunt & Christianum. (b) Laudatur à Matthæo Silvatico in pandectis Medicinæ sive Lexico, variis in locis, unde ante Annum 1300. scripsisse colligebat eruditissimus Cangius, ipse vero Auctor laudat non Alex. Trallianum modo & Actuarium, sed & XXXII. 117. Mesuen Arabem, clarum medio sæculo duodecimo. Ante Fuchsium longe imperfectior exstabat Latina versio Nicolai Rhegini Calabri, divisa in capitula 1065. cum brevibus Jo. Agricolæ Ammonii notis, Ingolst. 1541. 4. & Venet. apud Andream Arrivabenum 1543. 8. Atque si Fuchsium audimus *non habet nisi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compositionem. Cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant, ut ex collatione ipsa palam fiat hoc opus non esse Nicolai, sed alterius cujusdam qui nonnulla ex Nicolao & diversis aliis auctoribus in unum congessit librum.* Ex Fuchsii editione nihil impedit quo minus pars prima Nicolai sit, cæteræ nescio cujus scriptoris sive Nicolai sive alio nomine, qui illa ex proprio usu & variis scriptoribus congesserit. Neque negari potest quam plurima etiam ab hoc ex Græcis repetita, multaque eadem vel similia apud Galenum, Aëtium, Paulum Æginetam & Alexandrum Trallianum reperiri. Memoratur & Lugduni ac Parisiis editum Nicolai

(a) Confer Hadr. Junium III. 14. animadvers. Turneb. XVIII. 18. Adversar. Leopardum lib. XX. emendatt. c. 1. 3. 4. &c.

(b) XXXV. 11. addit fructum medicamenti percepturum, si quis illo utatur *confisus Domino CHristo.*

Nicolai Præpositi Dispensatorium ad Aromatarios sive introductiones in Artem Apothecariam, quem Nicolaum cum Myrepso eundem esse conjicit G. Abraham Mercklinus in Bibl. Medica pag. 842. Sed rectius tanquam diversum refert Tiraquellus lib. de Nobilitate pag. 383. Nam Nicolaus Præpositus is est qui ante Nicolaum Rheginum ex amplo Nicolai Myrepsi opere tantum 150. capitula excerpsit ediditque Lugd. 1505. 1536. 4. Myrepsus porro ille quisquis est, per Italorum linguam passim Latinam intelligit, & Sect. I. c. 500. 511. nomen antidoti refert Græce, Latine, Saracenice. Sic & XXVIII. 1. 2. Superstitiosa habet complura ut XXXVII. 94. conjurationem ossis devorati, quam sine offensione in Latinum sermonem vertere se potuisse negat atque ideo omisit Fuchsius. Sequitur ibidem: *Si quis os piscis sive spinam deglutierit, aliam spinam accipiens impone capiti, & confertim absorbebitur, gratiâ Domini nostri JEsu CHristi.* Apprime superstitiosum est quod 1. 419. curandis tradit marisceis sive excrescentiis. Accipe "*radicem herbæ Senecionis*, quæ plebeiis *Cortalon* dicitur, Luna defi- "ciente, priusquam Sol oriatur, per nomen illa opus habentis. Ubi "vero radicem extraxeris, dic, *Pater noster*, *Credo in unum Deum*, "& *Ave gratiosa*, usque ad finem ter. Et probe terens, da laten- "ter edendam, & statim gratiâ Dei sanabitur. Nec minus quod lumbricis expellendis XIV. 8. Recipe Rheibarbari, mymecochor- "ti, sing. scrup. ʃ. Terito ut pollinem, & irrigato cum aqua sancta- "rum apparitionum Dei. Postea in catinum non inquinatum scri- "be ejusmodi: Dominus illuminatio mea, & servator meus, quem "timebo? Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo? Dum "appropinquant adversus me affligentes, ut edant carnes meas, "tribulantes me & inimici mei, ipsi infirmati sunt, & ceciderunt. "Hæc cum aqua sanctarum apparitionum Dei (ἁγίων θεοφανιῶν, "baptismi intellige, ut VII. 6.) bibenda mane. Et quod de thymianate Esdræ Prophetæ habet XXI. 1. Lunaticos emendat, da "tum cum spuma tauri, fabæ Ægyptiæ magnitudine. Ab ortu Lunæ "usque ad ejus defectum Dæmonio vexatos liberat, datum *ex mulsa* "*cum vino simul pondere drachm.* iiij. Dicat autem τρὶς ἅγιον, id est, "*Ter sanctum*, is, qui bibit, Lunaque deficiente detur. Sic enim "demonstratum est. Suffitum prodest ad omnia muliebria mala. "Potum idem efficit. Suffitur autem maxime, & bibitur ad recur-

sus

ſus uteri, & erroneas inclinationes, uterique inſaniam. Confi-„
citur etiam ex eo peſſus cum melle, & vino, & nardo vera, lævi-„
gatum ad ſummum. Qui conficit hoc thymiama, proferat has„
vocales, α. ε. η. ι. ο. υ. ω. Ignoretur autem is, qui conficit, una cum„
iis, qui illi ſerviunt. Conficitur autem Martio menſe, Sole exi-„
ſtente in primo Arietis gradu, & omnia, quæ dicta ſunt, ſucce-„
dent: Si vero quis ipſum geſtet in collo, aut ſuſpendat, neque„
morbum, neque incantationem ullam timebit. In quocunque„
autem loco aut domo decumbet, nihil in hanc incantatio aut ve-„
nenum poterit. Vide & hæc XXIV. 85. In Alexandria fuit qui-
dam Chryſocous, juvenis ætate, annorum nimirum triginta duo-„
rum. Accidit autem, ut excœcatus ſit. Is, cum laborare, & vi-„
ctum quærere non poſſet, confugit ad templum ſanctiſſimæ Do-„
minæ noſtræ Genitricis Dei, & illic jejuniis & deprecationibus u-„
ſus, quadam nocte vocem audivit illi dicentem: *Surge juvenis,* „
& ingredere interius altaris conclave, & invenies chartam ſcriptam, „
qua accepta, fac, ut in ea perſcriptum eſt. Ingreſſus itaque interi-„
us altaris conclave, invenit chartam ſcriptam, & faciens pro eo,„
quod in hac ſcriptum erat, confeſtim viſum recuperavit, & mul-„
tos alios, Dei gratia, curavit. Charta vero usque in hodiernum„
diem extat, & eſt a multis probata, & revera ſic habet: Cad-„
miæ uſtæ, unc. iij. Myrrhæ veræ, unc. j. Caſtorii, exag. iiij. Thu-„
tiæ, unc. ſemis. Squamæ ferri, opii, thuris, caſiæ, ſingul. exag.„
iij. Lapidis ſciſſilis, chalcanthi, ſing. exag. ij. Ceruſſæ, gummi, „
ſing. unc. j. Piperis albi, exag. iij. ſemis. Opobalſami, ſucci fœ-„
niculi, fellis caprini, ſingul. unc. j. Acaciæ, ſquamæ ſtomoma-„
tis, ſing. unc. iij. Trita fermentato cum ſtillatitii roſarum liquo-„
ris pondere unc. iij. & *Vino odorato ſufficienti*, finge collyria.„
Uſu poſcente, accipe, quantum volueris, & irrigato, cum *Lacte*„
mulieris, quæ maſculum peperit, ac *ſtillatitio roſarum liquore ſuffi-*„
cienti, dein conjice in marſupium, & impone ægrotantibus: aut„
ſi mavis, fac pulverem, & impone mane & veſperi. De hoc Chry-
ſocoo idem XXIV. 60. Chryſocous enim quispiam admodum„
pauperculus graviter oculos dolens, & læſus, ſibi collyrium hoc„
adhibuit, curatusque eſt. Curavit autem & ipſe plures, & dita-„
tus eſt plurimum. Erant autem illi tres filiæ, & vita finita, dua-„
bus filiabus dimiſit facultates: minori vero Artemidi nominatæ,„

collyrii

"collyrii hujus inscriptionem, & hanc solam quidem, & ditata est "per ipsam plurimum. Superstitiosum profluvio sanguinis narium sistendo remedium ecce tibi hoc ex Sect. I. c. 405. Adjuratio ad "profluvium sanguinis narium, sonans in hunc modum: *In nomi-"ne Patris, & Filii, & Sancti Spiritus, Amen.* Debet autem, qui di-"cturus est adjurationem hanc, in manu sua retinere lapidem Jaspi-"da, aut lapidem hæmatiten, & sic dicere: εἰς τὴν κρίσιν τὴν θέ-"λουν (*) εἰδὲ οἱ ἀπάβαδοι, ἢ οἱ ἀπάβαδες, ἢ οἱ τόκον λαμβάνοντες, & "*crucifigentes Dominum nostrum Jesum Christum, siste sanguinem,* & ap-"prehendens in capite ægrotantis capillos, dic ter. Dein pone "Jaspidem in nares sanguinem effundentes, atque dic: *Credo in "unum Patrem omnipotentem.* Et, *Pater noster qui es in cœlis:* &, "*Ave gratiosa,* usque ad finem, idque ter. Post hæc dic: *Per no-"men magnum Dei omnipotentis Propheta Zacharias in templo Domini "à viris iniquis trucidatus est, & sanguis ejus tanquam lapis concrevit, "sic & tuus sanguis concrescat, & sistatur per seruum Dei. Adjuro te "per fidem Veronicæ, sanguinem, ne amplius stilles. Stes probe, stes cum "timore, Amen.* Hoc dic ter.

Adjuratio ad omnem sanguinis eruptionem ex utero, aut immodicum "fluorem mulierum. Scribe in charta hunc Psalmum primo Sab-"bato, priusquam Sol oriatur, & liga ad dextrum brachium manus "ejus: *Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam:* "quandiu sanguis effluxerit. Deinde in alteram chartam scribe ex "Evangelio verbum hoc loquente JEsu: *Ecce princeps quidam ac-"cedens adoravit eum, dicens: Filia mea modo defuncta est, sed veni, "& impone manum tuam super illam, & vivet. Et surgens JEsus, secu-"tus est eum, & discipuli illius. Et ecce mulier sanguinis profluvio labo-"raverat duodecim annos, accedens à tergo, tetigit fimbriam vestimenti "illius. Dixerat enim intra se: Si tantum tetigero vestimentum illius, "ero salva. At Jesus conversus, ut vidit illam, dixit: Confide filia, fi-"des tua salvam te fecit. Et salva facta fuit mulier à tempore illo.* Li-"ga hanc chartulam ad dextrum mulieris femur eadem die, primo "ægrotantis sabbato, priusquam Sol oriatur, & illic permitte, "quoad laborans mulier sanetur à morbo. De cerato S. Joannis, XXX. 2. *Ceratum* Sancti Joannis Evangelistæ, per visionem illi ma-

(*) Locus corruptus, sine MSti ope difficulter restituendus.

manifeſtatum. Confert ad omnem duritiem, ac omne malum, lie-„ nes, mammas muliebres à lacte induratas, ſtomachum phlegmone,„ obſeſſum, bubones, furunculos, coxarum dolores, & omnem do-„ lorem, in quacunque corporis parte fuerit, ad abſceſſus. Aut,„ enim exprimit & vacuat ſine ſectione, aut rumpit, vacuat, glu-„ tinat, & curat. *Nitri Alexandrini unc. ſemis. Olei, ceræ, reſinæ* „ *pineæ, ſing. lib. ſemis. Alliorum vaginas* xij. *Savinæ, unc.* ij. Ole-„ um, cera, & reſina coqvuntur ſimul: injectis autem *alliis* in va-„ ſculum coqvuntur, donec exareſcant vehementer. Dein au-„ tem ſublatis & abjectis illis, colatur, quod decoctum eſt. Po-„ ſtremum *Nitrum tritum* additur. Injicitur vero etiam de *Man-*„ *na ſancti Joannis*, quantum teneri poteſt tribus digitis, dicendo:„ *In nomine Patris, & Filii, & Sancti Spiritus.* Liquabilibus itaque„ jam coactis & compactis, injice nitrum, ſpathaque moveto, &„ utere in nomine Domini, Amen.„ Ecce tibi etiam hæc XXXVII. 66. 67. Dentium dolorem ſedans eadem hora. Si ex inferiori-„ bus dentibus aliquis laboret, ex inferiore lapide molendini excin-„ de lapillum, Sole oriente, in nomine laborantis, & ligatum in„ laneum pannum, appendentibus. Si vero ſuperiorum aliquis„ doluerit, ſuperiorem lapidem molendini contunde, fac, ut præ-„ dictum eſt. Aut, Octopedis marini dentem ſuſpende: idem„ enim efficit. Dentes refrigeratos ſumme curans. Accipe Mu-„ rem vivum, & exemptum ejus dentem appende dentibus ægro-„ tantibus. Murem autem vivum occidito.„

Index eorum quorum medicamenta a NICOLAO Alexandrino referuntur.

Theodori Actuarii. Sectione XXXVI. num. 138.
Adamantii iatroſophiſtæ XXXVI. 22.
Adriani I. 2. 4. 321. 382.
Medici Ægyptii XXXVIII. 96.
Ægyptica antidotus I. 229. 230. 231. 232. 233. Pulvis Ægyptius. XXXVI. 26. Κῦφι. I. 298. 299. XXXI. 8. 9. emplaſtrum X. 31. oleum XVI. 1. 25. 26. Menſes Ægyptii cum Romanis collati I. 371.

Monachi Ægyptii ſale S. Lucæ utentes. II. 16.
Agathonis I. 268.
Agrippæ XLV. 8.
Alexandri I. 1. X. 174. XII. 2. XXVII. 2. XXXVI. 72.
Alexandri uxor Barbara XXXVIII. 2.
Alypius archiater, Nicolai Myrepſi ætate XXXI. 7. XXXVI. 92.
Amazonii Epiſcopi I. 408.
Amazonis paſtillus, XLI. 43. videtur legendum Amazonii.
Amythaonis X. 137.
Andreæ Comitis XL. 12.
Andromachi V. 51. IX. 6. 15. XXII. 1. 5. 10. XLI. 103. 109. 116.
Andronis XLV. 16. XLVIII. 6. 15.
Anerii Chirurgi XXIV. 43.
Antiochi XXIII. 36.
Antipatri XXXIV. 13.
Antoninus Imp. XXIV. 37.
Apollinaris Syrus XXIV. 37.
Apollonii I. 301. 302. II. 11. XXXVI. 10. XXXVII. 28. XLVIII. 16.
Apollophanis XXXIV. 7.
Sal SS. Apoſtolorum II. 15. emplaſtrum X. 1.
Arabica Medicamenta I. 267. Bithynus paſtillus XL. 146. Corinthius XLI. 11. Indica X. 153. XVIII. 1. Macedonica X. 157. Perſica I. 293. III. 80. XVI. 20. &c.
Archelai Medici XXXVII. 60.
Archigenis I. 401. IX. 18. XXIII. 18. 19. XXXVIII. 80. 84. 85. XLI. 73. 128. XLIV. 10.
Ex Epiſtola ad Marſum de Melancholia XXIII. 20.
Ariobarzanion emplaſtrum X. 126.
Ariſteæ Rhodii, quod moriens Ariſtomacho indicavit I. 9.
Ariſtophanis X. 137.
Artemidori Pergæi Medici III. 38.
Aſclepiadis IX. 3. 13. 14. XXXII. 51. XXXIV. 14. XXXVIII. 182. XLI. 85. 103. 104. XLIV. 10. XLV. 7.
Aſterius Medicus XXVIII. 1.
Auguſtum emplaſtrum X. 16.
Soterichi Azaniti. X. 27.

Baria

Bænia Regina quæ Flavianum peperit XXXVIII. 3.
Magistri Bartholomæi Syriani XXXII. 19.
Callisti. Vide infra, Nicephori.
Chrysaphias Comitissa XXI. 13.
Chrysaphii Medici. XXXII. 34.
Chrysippi I. 156. 342.
Chrysocoi Alexandrini XXIV. 60. 85.
Claudia Patricia XXXVIII. 3.
Cleopatræ Reginæ, Ptolemæi conjugis XVIII. 32. XXXVIII. 2.
Clodii I. 351.
Cononis & Theosebii fratris I. 310.
Antinephriticum quo usus Constantinus Imperator I. 198. alia Constantini XXIII. 25. XL. 11.
Cornelii (an Celsi?) XXXII. 67.
SS. Cosmæ & Damiani collyrium XXXVI. 18.
Cyrilli X. 33.
Cyzicenum oleum XVI. 31, XXXV. 1.
Damocratis XLVIII. 15.
Democratis I. 235.
Diocletianus Imp. I. 185.
Dioscorides Tarsensis XXXVI. 36.
Diospoliticon I. 101. Imp. Diocletiano usurpatum I. 185. aliud I. 186. 324. 325. V. 4. IX. 60. 61.
Dosithei XLI. 78.
Ducis XXIII. 26.
Elladii X. 48.
Epigoni X. 28.
Esdræ I. 138. 139. 140. 141. 346. Prophetæ XXI. 1. XXXI. 6.
Euchirii XXVIII. 16.
Eustomachi Chirurgi IX. 70.
Faustini pastilli XLI. 119. 120. 144.
Galeni I. 62. 119. 134. 184. 329. 451. III. 15. 28. IX. 4. 5. 8. X. 30 XVII. 7. 8. 35. XXIII. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 28. 35. 37. XXXII. 108. 131. 136. 137. XXXVI. 33. XXXVIII. 39. XLI. 3. 26. 30.
Galli, qui Cæsariam Arabiæ venit, theriace. XXII. 9.
Gregorii Theologi sal. II. 14.

Haliei X. 54. ἁλιέως.
Hepiallus Medicus, Nicolai Myrepsi ætate XXXIV. 10.
Heraclides Cous XXVIII. 6.
Heraclius sive Heraclitus III. 34.
Heras citatur. IX. 2. XLIV. 10.
Hermus IX. 24.
Hermolaus, nomen collyrii XXIV. 23.
Hippocrates I. 378. XXIII. 28.
Ejus dictum, contraria contrariorum sunt remedia I. 132.
Jamblichi medicamenta I. 146. II. 6.
Iciſii X. 53. 98.
Ceratum S. Joannis Evangeliſtæ XXX. 2.
Domini Joannis X. 103. Magiſtri Joannis XXXII. 99.
Joannis Damaſceni I. 124. XXXII. 10. 12.
Joannis iatroſophiſtæ II. 20.
Irini XXIII. 27. XLVIII. 6.
Iſaaci I. 211.
Iſidis emplaſtrum X. 55. 173.
Juliani I. 341. XVIII. 10. XXXVII. 19.
Juliani tribuni X. 29.
Juſti XXIII. 5. 6. 16. 17.
Lambonis XXIV. 26. 28.
Leonis drungarii I. 443.
Leontini, qui Nicolai Myrepsi ætate vixit I. 190.
Livianum collyrium XXIV. 8. 14. 48. XXXVIII. 11.
Logadii XXIII. 1. 2. 8. Memphitæ 14. 15.
Sal S. Apoſtoli & Evangeliſtæ Lucæ II. 16.
Machærionis X. 166.
Magni iatroſophiſtæ I. 305. II. 3. XXXIV. 17.
ἡ μαία obſtetrix mulier teſtata Romanis Medicis, confectionem pultis antidyſenterici per ſomnium ſibi oſtenſam à Servatore IX. 53.
Manethonis XXIV. 1. XXXVI. 59.
Marcelli XLI. 106.
Marciani IX. 77. 79. 80. 82.
Marci XXXVIII. 5.
Marciatum III. 3. 4. 5. 46. XLV. 8.

Unguenti

Unguenti alabastri descriptio quo Maria Dominum inunxit III. 61.
Massaliotæ (Demosthenis) XXXVI. 71.
Collyrium Memphites XXIV. 8. supra in Logadio.
Mendesium oleum XVI. 26.
Mesue XXXII. 117.
Metrodori I. 384.
Michaëlis Angeli Regalis I. 295.
Midonis Regis XXXVII. 26.
Mithridatis I. 411. 412.
Mnaseæ X. 125.
Monachica φιλάνθρωπος X. 59. Sofia, Monachicum eligma XXVIII. 1.
Monachi Ægyptii II. 16.
Antonii Musæ, I. 183. 292. 302. 303. XLVIII. 6. 15.
Mysterium, medicamenti nomen I. 290. 373.
Neronis emplastrum X. 143.
Nabasiati Ægyptii, qui Nicolai Myrepsi ætate vixit X. 52.
Nicephori XLI. 29. nisi legendum, *pastillus* νικηφόρος, qui victor morbum superat ut XLI. 60. ἀνίκητος, *invictus*. Sic *Callisti* antidotum in Nic. Rhegini editione c. 126. al leg. κάλλιστον, optimum.
Nicolai Papæ mentio II. 9.
Nicolai emplastrum X. 143.
Nicolaus Myrepsus testatur se medicamentum Serapionis expertum in Menelao, Andromacho & Melancalamo I. 66. alia qua sanatus Clearchus & alii multi, gratia DEI I. 75. Versatus in urbe Nicæa XXIV. 12. Alexandriæ meminit I. 241. X. 127. XVI. 31. &c.
Niconitobes Bantinus XXXII. 67.
Nili XXIV. 32.
Nymphodoti XLI. 97. 108.
Onesimi XXIV. 9.
Oribasii III. 33. X. 130. XXXII. 86. XXXVI. 60. XXXVIII. 88 XLI. 20. 96.
Orionis κλεινικὸς III. 40.
Magistri Orsoni sive Ursini Medici XXXII. 6. 21.
Pacianum collyrium XXIV. 47.

Pæonia antidotus I. 133.
Patrocli Cæsaris III. 81.
Pasionis XLI. 43.
Pauli I. 210. V. I.
Petri & Pauli SS. Apostolorum emplastrum X. 1.
Paula, emplastrum X. 163.
Pelagiæ Patriciæ XVIII. 35.
Pelagius ex Megistanibus Alexandriæ XXXVIII. 96.
Petri S. Apostoli Domini antidotus I. 89. Petri & Pauli emplastrum. X. 1. Sal Apostolorum II. 15.
Philagrii III. 27. IV. 3. V. 53. IX. 22.
Philippi XLI. 14.
Philonis Medici I. 242. 243. 244. 383. vide infra, Serapion.
Philoxenios antidotus I. 239. 240. XXXVI. 24.
Politi antidotus I. 147.
Antidotus Praxagoros I. 356.
Procli antidotus antipodagrica I. 129.
Protlilii Medici in Germania captivi X. 186.
Ptolemæi iatrosophistæ I. 420.
Ex Rufi libris XVIII. 40. XXIII. 23. 24.
Saracenica antidotus I. 209.
Sardacii I. 201.
Collyrium Pacianum Domini Seleucienſis XXIV. 47.
Serapionis X. 149. Medicamentum inventum in Opido Diphtera, ut Philo Medicus ad Regem Italum tradit I. 66.
Severiani XXXVI. 23.
Socratis Medici I. 174.
Sophronii XXIV. 30.
Sorani IX. 7. XXVI. 31. XXXVIII. 84.
Soterichi Azaniti X. 27.
Stephani II. 18. Athenienſis Philosophi IV. 6.
Syngeli Regalis I. 294. nisi legendum Angeli. Vide supra, Michaëlis. Suffimentum boni Angeli XXI. 18. boni Angeli pulvis XXXVI. 27.
Magistri Bartholomæi Syriani XXXII. 19.
Theodori IX. 23. Actuarii XXXVI. 138. Magistri XXXVI. 104.

Θεοδώ-

Θεοδώρητοι antidoti l. 214. 215. 216. 217. 218. 406. 441. seq. XXII. 3. 4. Ἰσόθεοι l. 280. 281. Θεόπεμπτος l. 283. Θεοδότος ll. 12. XXIV. 39. Manus DEI l. 466.
Aqua τῶν ἁγίων Θεοφανίων, sacri baptismatis VII. 6. XIV. 8.
Theophili Chirurgi XXIV. 79.
Tralliani XXIII. 34. supra, Alexandri.
Veronice, suffimentum ad abigendum omnem spiritum malum XXI. 12
Ursini, vide supra Orsoni.
Xenocratis XXXV. 85.
Xysti XXXII. 59.
Ζηνόφιλος I. 251.
Zoili XXIV. 25.
Zopyri I. 291.
Zosimi III. 18.

IV. Elenchus Medicorum veterum, præcipue eorum quorum scripta desiderantur, vel de quibus mentio in priscis monumentis occurrit.

Quod in aliis doctrinæ generibus sum conatus, ut claros in illis scriptores qui à veteribus memorantur, in usus studiosorum collectos referrem ordine alphabetico: sicut feciſſe me commemini in Scriptoribus Ænigmatum Volum. X. p. 538. seq.
Scriptoribus de Alexandro Magno lib. 3. c. 8.
Argonauticorum lib. 3. c. 21.
Arianis & contra Arium Vol. VIII. p. 335. 312.
Arithmeticis lib. 4. c. 22.
Astrologis lib. 3. c. 20.
Catenarum auctoribus in libros sacros lib. 5. c. 7. Volum. VII.
Chronicis Volum. VI. p. 135.
Commentariis in scriptores Novi Testamenti lib. 4. c. 5.
Conciliis universalibus & particularibus, Volum. XI.
Ecclesiasticis libris Græcorum, ad calcem Voluminis V.
Episcopis Alexandrinis Vol. VIII. p. 594. 598. Cæsareensibus Vol. VIII. pag. 338. CPolitanis Vol. VI. p. 707. 757. Hierosolymitanis Vol. X. p. 503. 506. Romanis Vol. XI. p. 735. 745.

Scripto-

Scriptoribus Epistolarum lib. 2. c. 10.
Eroticis Volum. VI. c. ult.
Etymologicis, Volum. X. p. 22.
Scriptoribus contra Eunomii hæresin. Volum. VIII. p. 250.
- - contra Eutychianos Vol. IX. p. 311.
Fabularum scriptoribus lib. 2. c. 9.
Geographis lib. 4. c. 2.
Geometris lib. 3. c. 14.
Geoponicis Volum VI. p. 506.
Grammaticis lib. 5. c. 7. Volum. VII.
Scriptoribus contra Ecclesiam Græcam Volum. X. p. 441. seq.
- - contra Hæreses lib. 5. c. 11. Volum. VII.
Harmoniarum Evangelicarum scriptoribus lib. 4. c. 5.
Historiæ Byzantinæ scriptoribus Volum. VI. p. 684. 769. Ecclesiasticæ, id. p. 112. & Vol. XII. p. 152. seq. de expeditionibus in Palæstinam Vol. VI. p. 763. seq.
Scriptoribus in Homerum lib. 2. c. 5.
Jurisconsultis lib. 6. c. 6. Volum. XII. p. 330. seq. & 564.
Legum latoribus lib. 2. c. 14.
Lexicis Volum. X. p. 105.
Locorum communium collectoribus. Volum. VIII. p. 839.
Manichæis & scriptoribus contra Manichæos lib. 5. c. 1. p. 287. seq.
Medicis Græcis editis Vol. XII. p. 571. ineditis Vol. XII. p. 780. Chemicis Vol. XII. p. 775. Chirurgis Vol. XII. p. 778. Gynæciorum scriptoribus XII. p. 699. Hippiatricis Vol. VI. p. 494. de urinis Vol. XII. p. 779.
Melodis Ecclesiæ Græcæ Volum. X. p. 130.
Rei militaris scriptoribus lib. 3. c. 30.
Monothelitis & adversus Monothelitas Volum. X. p. 202.
Musicis lib. 3. c. 10.
Scriptoribus contra Nestorium, Volum. IX. p. 286. seq.
Oratoribus lib. 2. c. ult. & lib. 4. c. 30.
Philosophis ante Socratem lib. 3. c. 13.
Cynicis lib. 3. c. 13.
Epicureis lib. 3. c. 33.
Megaricis lib. 3. c. 33.
Peripateticis lib. 3. c. 11.

Plato-

Platonicis lib. 3. c. 3.
Pythagoricis lib. 2. c. 13.
Scepticis lib. 3. c. 33.
Stoicis lib. 3. c. 15.
Scriptoribus & Synodis in cauſa Photiana Volum. IX. p. 372.
Poëtis Comicis lib. 2. c. 22.
Epigrammatum ſcriptoribus lib. 3. c. 28.
Lyricis lib. 2. c. 15.
Metaphraſtis Pſalmorum lib. 5. c. 16. Volum. VII.
Tragicis lib. 2. c. 19.
Scriptoribus de re pictoria & ſtatuaria lib. 3. c. 24.
Proverbiorum ſcriptoribus lib. 4. c. 9.
Rhetoribus lib. 4. c. 32.
Sanctis, Græcorum ſtylo celebratis. Volum. IX. p. 48. ſeq.
Scriptoribus Theogoniæ lib. 2. c. 8. §. 15.
Scriptoribus de Veritate Religionis noſtræ Chriſtianæ Volum. VII. pag. 96. ſeq. quos nuper proprio Volumine diligentius expoſui, edito Hamb. 1725. 4.

Similem operam velim jam præſtare univerſe Medicis, atque ordine literarum tradere illos quorum apud veteres fit mentio, ac ſi quorum memorantur ſcripta annotare, ita uſus tum virorum doctorum obſervatis, tum pleniſſima quæ hactenus de hoc argumento exſtat nomenclatura viri inſignis, & non minus variæ eruditionis laude quam profunda juris ſcientia clariſſimi *Andreæ Tiraquelli*, in opere de nobilitate, ut horum induſtriæ etiam à meo ſtudio & lima nonnihil acceſſiſſe, lector pro æquitate ſua boni conſulturus ſit.

Aali ſive *Haly Ibn Aabas al Maginſchi* ſive Magus, diſcipulus celebris doctoris Abou-Maher Mouſſa ben Jaſſer, claruit circa A. C. 1100. & ſcripſit opus celebre & ante Canonem Avicennæ vulgatum inter Arabes frequentiſſimi uſus, cui titulus (*) *Maleki* ſive *Kamel al ſanaat al Thabbiat* ſive *theſaurus artis Medicæ* diviſus in partes duas, Theoreticam & Practicam, ſingulis libros decem complectentibus, opus ſpiſſum quod Latine ex Arabico vertit Stephanus neſcio quis, Philoſophiæ diſcipulum ſe vocitans, cujus interpretatio

(*) Vide Herbelotum in *Aben Maher*, in *Ali* & in *Maleki*.

tio prodiit Venetiis 1492. & Lugd. 1523. fol. Idem Arabice à Jacobo Golio allatum ex Oriente exſtat quatuor Volum. in fol. inter libros Arabicos MStos Bibliothecæ Leidenſis n. 734. Hic Haly præter Arabes Aaronem, Meſſium ſive Meſuen, Joannem Serapionem aliosque allegat etiam Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum, Oribaſium, Magnumque. Et quoniam hoc ab aliis quoque Arabibus fit Medicis, qui Græcorum veſtigiis paſſim inſiſtunt, itaque & illis, exemplo Tiraquelli, locum in hoc Medicorum veterum elencho dare volui.

Aaron laudatus ſæpius ſcriptoribus Arabibus, fuit presbyter Alexandrinus qui tempore Heraclii ſcripſit Græce ut opinor pandectem Medicinæ, quem ex Syriaco vertit ſub ſeptimi ſæculi initia Arabice Judæus Medicus qui Barthol. Herbeloto p. 129. Bibl. Orientalis appellatur Maſſergiuhe. Citat Aaronem hunc Meſue in Antidotis, Serapion Simplicium c. clxj. Raſis li. j. Continentis c. j. & iij. & v. & alibi ſæpe, Haly in theſauro Medicinæ, & Conſtantinus Africanus, in lib. de Incantatione: adducitur etiam in libello ſive Epiſtola quæ Latine verſa ex Arabico fertur ſub Galeni nomine ad filium ex libris Græcorum & Indorum de incantatione, adjuratione & ſuſpenſione T. ult. edit. Juntar. p. 42. *Aaron dicit, ſtercus elephantis cum lacte caballino mixtum & corio cervino ligatum & umbilico mulieris ſuſpenſum non permittit concipere.* In hoc parvo ſcripto Galenus pluries citatur, ut ideo fortaſſe Galeni lucubrationibus attextum fuerit.

Abanus de *Abano.* Infra in *Petro Aponenſi.*

Abaſcantus Ἰατρεύων ἐν Λουγδούνῳ. Galen. lib. 2. de antidotis T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 451. citatur iterum in libris κατὰ τόπους ſive de medicamentis per loca corporis humani T. 2. p. 298. & p. 266. ubi legas Παρακλητίου Ἀβασκάντου. Interpres legit παρὰ Κλητίου. In Statii, Poëtæ Latini, libro quinto ſilva I. eſt ad Abaſcantum alium ſacerdotem, obitu Priſcillæ uxoris afflictum. Abaſcantum Auguſti Imp. libertum & alios hoc nomine videre licet memoratos in lapidibus priſcis, quos affert Johannes Meurſius exercitatt. Criticar. parte 2. c. 8. p. c. 125. ſeq. quibus tribus Latinis inſcriptionibus addere licet hanc Græcam obſervatam Epheſi a Jac. Sponio & Georgio Whelero T. I. itineris in Italiam, Dalmatiam Græciam &c.

am &c. T. 1. p. 407. Τὸ μνημεῖον Π. Οὐηδίκ Ἀβασκάντ, νεώτερ Οὐήδι Ἀβάσκαντ.

Abbas Curianus, vulgo *de Curia* appellant, cujus meminit Nicolaus antidotarius in electuario Ducis. Ita Tiraquellus, Nicolaum Salernitanum, ni fallor intelligens.

Abbatenus qui tempore Joannis, Serapionis F. qui & ipse Serapion communiter appellatur, hoc est medio sæculi undecimo nonnulla Galeni in Arabicum sermonem transtulit, sicut alia *Honain ben Jsaac*, de quo infra, suo loco. Vide, *Albatenus*.

Abdal-al-Adoviat, titulus operis alphabetico ordine concinnati Arabice de medicamentis succedaneis tam simplicibus quam compositis auctore *Schabour-ben Sahal*. Barthol. Herbelot p. 5. Bibl. Orientalis.

Abdala Ebra Baccal, Medicus Toletanus, cujus liber de agricultura, scriptus A. C. 1269. fuit in Bibliotheca Escurialensi.

Abdala filius *Hychia*, citatur à Rasi, lib. Continentis ij. c. iij.

Abdala Narach, Hispanus, Medicæ artis peritus citatur à Serapione Simplicium c. cccxvij. & à Nicolao Monardes Medico Hispalensi. Vide Nic. Anton. T. 2. Bibl. veteris Hispanæ p. 231.

Abdal malek ben Zohar, Medicus Hispanus, Muhamedanus, vulgo *Aven Zohar* de quo Herbelotus in *Zohr* sive *Zohar* & *Ebn Zohr* nec non in voce *Adviah* qui est titulus libri quem scripsit de medicamentis & cibis facile parabilibus.

Abdalsalam ben Genghideſt al-Giabali, Philosophus & Medicus sub Kalifatu Nasseris qui obiit anno hegiræ 622. (CHristi 1225.) Herbelot p. 10.

Abderanus VII. Saracenorum Rex medicinæ peritus, ad quem Rex Hispanus Sanctius cognomento Crassus, (qui A. C. 967. diem obiit) Cordubam profectus est ut ab eo curaretur. Ejus abditas curationes, decem sectionibus perscriptas laudat Jo. Georgius Schenckius præf. exprimentorum exoticorum, qui partem illarum illustratam à se edere voluit.

Abdorrachman filius Abizenadæ, cujus librum de animalium proprietatibus laudat Bochartus T. I. hierozoici p. 836. & Georgius Hieron. Welschius in sylloge scriptorum Medicorum ineditorum. Vulgavit

gavit è Bibl. Mazariniana Abraham Ecchellensis Paris. 1647. cum notis.

Abdullah ben Ahmed ben Muhamed & Malequi Elasciab, notior nomine *Ibn Beithar* auctor operis *el moghni*, de medicamentis simplicibus, divisi capitibus decem & scripti Damasci, anno hegiræ 695. CHristi 1295. His alius scriptor anno hegiræ 919. CHristi 1513. alteram partem capitaque alia decem addidit. Utraque pars Arabice MS. in Bibl. Medicea Florentina. Vide Amœnitates literarias V. C. Joannis Georgii Schelhornii T. 3. p. 148. seq. ubi singulorum capitum argumenta.

Abdusius, Rasi lib. iij. Continentis c. ij. & iterum c. vj. ubi eum citat ex ipsius summa.

Abdus, vel *Abdux*, utrumque enim reperio apud eundem Rasim, ejusdem operis lib. 1. c. item 1. ubi eum citat ex lib. De memoria: & lib. 3. c. 7. ubi & ex summa ipsius, quod me in certam opinionem adducit, ut sit ille *Abdusius*, qui & ex eodem opere citatur. Ita Tiraquellus, cui plerique etiam alii Arabes Medici observati sunt.

Aben Amram sæculo IX. Medicæ artis laude inclytus, de quo Conringius introduct. in artem Medicam c. 3. §. 21. Vide infra, *Isaacus*.

Abenguefit, sive Albenguefit, utrunque enim reperio. Cujus librum habemus de facultatibus medicamentorum & ciborum, a Geraldo Cremonensi ex Arabico in Latinum conversum. Abenguefit autem vocatur Serapioni, Simplicium c. cxx.

Aben Mesehab, Serapioni, Simplicium c. cccxlj.

Aben Mesuai, eidem in eo opere sæpe citatus.

Abenniliel, Medicus Arabs.

Abenrust, vide, Averrois.

Abensina, infra in *Avicenna*.

Abenzoar clarus circa A. C. 1030. de quo consulendus Nic. Antonius T. 2. Bibl. veteris Hispanæ p. 233. seq.

Abbalfadhil, Serapioni tractatu vij. qui est de Antidotis c. xvij.

Abbomeron, sive *Abbumeron*, sive etiam *Abymeron*, dictus *Abynzoar*, sæpe citatus Averroi, extatque ejus liber in re medica, cujus est titulus *Theizir*.

Abichilal Emisich, Rasi lib. xj. Continentis, c. v.

Abidhuasim, Serapioni, Simplicium c. clxxxv.

Abigebfar, Rasi, Continentis lib. vj. c. ij.

Abima-

Abimater, Medicus Arabs, ut ſuperiores.
Abimbet Abdrazach, Serapioni, Simplicium cap. clxx.
Abinarax, Raſi lib. ij. Continentis, cap. ij.
Abimiraygi, ejusdem operis lib. ij. c. item ij.
Abix, ſive *Habix* (utrumque etiam reperio) apud Serapionem in Simplicibus ſæpe, & in pandectis Matthæi Sylvatici.
Abizianus Syrus qui ſcripſit de pulſibus, apud Georgium Vallam lib. xx. c. iij. expetendorum & fugiendorum, & lib. j. Phyſicorum. In Bibl. Leidenſi, inter libros qui fuere V. C. Iſaaci Voſſii, exſtant uno folio τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Ἀλὴ, παρὰ δὲ ἕλλησι Ἀβιτζιανοῦ περὶ σφυγμῶν.
Ablabius in quem defunctum hoc Theoſebiæ Epigramma lib. 3. Anthologiæ p. 348. in quo Hippocrati confertur & Galeno.

Εἶδεν Ἀκεστορίη τρία πένθεα, κείρατο χαίτην
Πρῶτον ἐφ' Ἱπποκράτει, καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῷ
Καὶ νῦν Ἀβλαβίου γοερῷ περὶ σήματι κεῖται,
Αἰδομένη μετὰ κεῖνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι.

Hoc eſt Vincentio Opſopoeo interprete:

Vidit tres luctus tonſis Medicina capillis
Hippocrate extincto & vitam linquente Galeno,
Nunc fata Ablabii lacrymis deplorat acerbis,
Poſt hunc in terris verita apparere ſuperſtes.

Valde incertum, idem ne ſit Ablabius cujus Gothica laudat Jornandes c. 4. 14. & 22. licet id Brodæo, viro doctiſſimo, perſuaſum eſſe video.

Aboali ſæpe citatus à Meſue. Vide infra, *Abuali*.
Abohanifa, vel ſine ſpiritu Aboanifa, nam utrumque reperio apud ipſum Serapionem, Simplicium, c. xlvij. lviij. & alibi ſæpe.
Abolonifius, Raſi lib. iij. Continentis, cap. vij.
Abonhaſen, Serapioni, Simplicium, cap. clxxxv.
Abraham Avem Hezre, cujus eſt libellus de Luminaribus & Criticis diebus.

Abraham Judæus, qui inter alia ejus opera vertit Hebraice quosdam libros Serapionis. Et is est, ut opinor, qui interdum citatur *Abraham* simpliciter Serapioni, Simplicium c. clxiij. interdum *Judæus* etiam simpliciter, vide *Judæus*.

Abraham de Balmis Hebræus clarus circa A. C. 1560. medicus quidem professione, sed qui multo plura opera scripsit in aliis artibus & scientiis, quam in medicina, quorum nomenclaturam reperies in Bibliotheca Conradi Gesneri, & accuratiorem in Venerandi nostri atque eruditissimi Wolfii Bibl. Hebraica T. 1. p. 69. seq. Idem p. 202. Galeni librum de plantis ab hoc Abrahamo versum memorat.

Abraham ben Salomo Cohen, de quo idem p. 102. librum ejus de febribus malignis memorans qui inter Codices Warnerianos MS. exstat in Bibl. Leidensi. Omitto juniores, ut *Abrahamum ben David Arie* sive Leonem, Mutinensem Rosche hoc est Medicum, de quo laudatus Wolfius T. 1. Bibl. Hebr. p. 36. seq. *Abraham Ferrar*, de quo p. 98. *Abraham ben Juda* CPolitanum Karæum circa A. C. 1520. de quo p. 59. & 102. *Abrahamum Nehemiam* Lusitanum sæculo decimo sexto exeunte clarum, de quo idem p. 92. *Abrahamum e porta Leonis*, Mantuanum de quo idem pag. 37. & 96. &c.

Abrucalis, Galeno lib. vj. Simplicium, ut ex Tiraquello etiam Heidenreichius. Sed apud Galenum non reperio.

Abuali Ibn David, el Misri sive Ægyptius. Ejus compendium ex opere Rasis de medicamentis MS. in Bibl. Medicea. Vide C. V. Jo. Georgii Schelhornii amœnitates litterarias T. 3. p. 208.

Abuambram, sive *Abuamanbram*, nisi duo sint, Serapioni Antidotorum cap. viij. in duobus locis, & iterum c. xvj.

Abubahar de quo Thomas Bartholinus p. 107. libri de Medicis Poëtis.

Abubeter, vide infra *Albubeter*.

Abubilket, & *Abubiker*, *Abubukir* Rasi lib. Continentis viij. cap. j & ij. in diversis locis.

Abuchare Mugamet, vide *Albubeter*.

Abuchilel Hunisi, Rasi Continentis lib. vj. c. j. nisi sit *Abichilal*, de quo supra quod facile crediderim, præsertim quod in translationibus Arabum medicorum corrupta sint frequentissime authorum nomina.

Abues,

Abues, Serapioni Simplicium tractatu vij. c. viij.

Abugeris & *Abugerig*, & *Abugerich*, & *Abugerius*, & *Abugerigius*, & *Abügirigius*, & *Abugiurigius*, & *Abugeraeg* monachus aut nomine, aut ordine, Serapioni Simplicium c. cvij. Rasi lib. j. Continentis, c. iij. & iiij. & lib. iiij. c. j. & lib. vj. c. j. &. lib. x. c. j. & libro duodecimo cap. j. Non tamen in omnibus illis locis titulus ille Monachi ponitur, sed in multis. Infra *Albugerig*.

Abuhabram, Serapioni, Antidotorum c. viij. & xviij. & forte est *Abuambnm* de quo supra, vide infra *Albuabram*.

Abulfadhl ben al mohandes. Idem de quo mox, *Abul Maslat*.

Abul Maslat al Andalousi sive Hispanus, defunctus anno hegiræ 529. (CHristi 1134.) centesimo undecimo post Ebn Sina sive Avicennam scripsit de medicamentis simplicibus, ut inter Arabes fecerunt etiam tum idem *Avicenna*, tum *Ebn Vahed*, *Ebn Samgiun*, *Mosfik eddin* al Bagdadi, *Abulfedhl* ben al Mohandes sive filius Geometræ: *Racschideddin Abu Mansur Ebn Coburi*, defunctus A. hegiræ 639. (CHristi 1241) qui de eodem argumento scripsit jussu Regis Damasci & Hierosolymæ ad Moaddham ben al Adel, qui magni Saladini nepos fuit. Denique *Ebn Beithar*. Vide Herbelotum in voce *adviah al Mofredah*, & *Giamé*.

Abu Ali ben Massihi, Medicus Christianus de quo infra in *Massihi*.

Abu Ali ben Sina, vulgo *Avicenna*, de quo infra in *Avicenna*.

Abubeker ben al Bedr, Medicus veterinarius, cujus liber Hippiatricus Arabice MS. in Bibl. Regis Christianissimi n. 904. inscribitur: *Kamel al Sanatein*. Herbelot. p. 20.

Gregorius Abulfaragius ex Melitena Armeniæ: notus opere Chronico quod Arabice scripsit ab orbe condito usque ad A.C. 1284. & cum latina versione edidit Eduardus Pocockius, Oxon. 1663. 4. fuit filius Aaronis al Thabib sive Medici Malatiensis, idem artis Medicæ peritus, licet professione ipsum Medicum fuisse, quod à nonnullis traditum est, (*) minus constet. Vide Herbelotum Bibl. Oriental. p. 24. seq. Eusebium Renaudotum T. 2. liturgiar. Oriental. p. 469. seq. (**) & Josephum Simonium Assemanum T. 2. Bibl.

(*) Ut a præstantissimo Caveo in Hist. literar. scriptor. Eccles. ad A. C. 1284. quem secutus fui in Bibl. antiquaria p. 179.

(**) Journal des Savans 1716. T. 2. p. 492. seq. Acta Erud. 1723. p. 13. seq.

Bibl. Orientalis Clementino Vaticanæ c. 41. qui Episcopum Tagritensem vocat T. 1. p. 30. & 57. ubi ejus horrei sive notarum in S. Scripturam meminit.

Aboulheim ex Murcia Hispaniæ, Mathematicus & Medicus quam artem Damasci cum laude exercuit. Vide Herbelotum p. 26.

Abouil-Miamen Mosthafa, Medicus inter Arabes celebris, defunctus Anno Hegiræ 1015 (CHristi 1606.) scripsit commentarium in librum physionomicum *Escharat val nadhair*. Herbelot. p. 26.

Abou-Ossaiba, ben Abi Ossaiba auctor historiæ Medicorum Arabum cujus titulum Herbelotus p. 31. annotat hunc: *Oiun al enba fi thabacat al athebba*. De Medicis Arabibus etiam *Ebn al Daiah* in *Akbar al athabba*, sive historia Medicorum id. p. 43. atque *Iman Bedreddin Mahmud, ebn Abmed Alaini* defunctus anno Hegiræ 855. (CHristi 1451.) in *akd al giuman fi tarikh* sive opere XIX. diviso voluminibus, de vitis virorum illustrium. id. p. 42. Nec non *Tageddin Ali ben Alkhan*, Bagdadensis in *Akhbar al Odaba* sive historia eruditorum qui inter Musulmannos floruere usque ad annum Hegiræ 674. quinque voluminibur. *Iman Cassem ben Mohammed* al Corthobi sive Cordubensis defunctus anno Hegiræ 242. (CHristi 856) in *akhbar ab olama al Andelous* sive historia doctorum Andalusiorum sive Hispanorum: *Scheik Bakoviah al Shirazi*, defunctus anno Hegiræ 325. (CHristi 936.) in *akhbar al aresin* sive historia eruditorum: *Mardin* qui obiit anno Hegiræ 788. (CHristi 1386) & *Zeineddin Serigia Mohammed al Malathi*, qui ambo de viris tractarunt illustribus, & suo quisque operi titulum præfixit *akhbar al aian*. Præterea *Aboul Hassan Ali ben Angiubin al Bagdadi*, defunctus anno Hegiræ 674. (CHristi 1275.) in *akhbar al-Mossanesin* sive historia scriptorum Arabum, sex voluminibus.

Abou Sadek, *Abdalrahman ben Abisadek*, auctor commentariorum in Hippocratis aphorismos & Galenum de usu partim corporis humani. MS. in Bibl. Regis Christianissimi n. 949. Herbelot. p. 39.

Abou-Sahal al Massihi sive Christianus, qui Avicennam in arte Medica instituit: auctor *Centiloquii*, Arabice *Miat*.

Abou-Salem ex Melitene Armeniæ, Medicus Christianus de secta Jacobitarum, qui sibi ipsi necem conscivit cum excidisset gratia Aladini, Sultani Iconiensis, qui A. C. 1236. obiit. vide Herbelotum p. 39. & 83.

Abul-

Abulharam Ibn Enneſis el Coraiſci, ſive Coraiſita cujus commentarius in Canonem Avicennæ MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias T. 3. p. 200.

Abulhaſam cujus meminit Thomas Bartholinus in Medicis Poëtis p. 107.

Abulkaſen Abdurshaman, Ibn Ali ben Abmed ben Abi Sadik Niſciaburenſis ex provincia Chocaſanenſi, Commentarius in quæſtiones Medicinales Hunaini, decem libris: & alius liber de Magia naturali MS. Arabice in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literar. T. 3. p. 193. & 205.

Abulucus, Avicennæ lib. v. in quo compoſitiones Pharmacorum deſcribit.

Abu Manſur el Haſen ben Nub, el Camari, de morbis internis & externis libri duo, & tertius de febribus. MS. Arabice in Bibl. Medicea. Amœnitatt. literar. T. 3. p. 195.

Abu Merevan Ben Zoheri. Ejus liber de Medicamentis & diæta MS. in eadem Bibliotheca. id. p. 196.

Aburnius Valens, Galeno lib. Pharmacorum κζ γένη vij. T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 418. ubi ſemel vitioſe excuſum Σαβέρνιος. Fuit & Juriſconſultus hujus nominis, cujus ſunt libri vij. Fidei commiſſorum.

Abuſeid & *Abuzeid*, (utrumque enim reperio) apud Serapionem Antidotorum c. xvij.

Abhumeron vide ſupra *Abhomeron.* Libri III. de re Medica, ex Arab. Latine. Venet. 1496.

Abynzoar, vide in eodem loco.

Acacius cujus medicamentum refert Galenus 7. κζ τόπων T. 2. Baſil. p. 267.

Aceſias, qui cauſam dedit illi proverbio Ἀκεσίας ἰάσατο, *Aceſias medicatus eſt*, de quo hæc vir Clariſſimus Jo. Jacobus Baierus Medicus Altdorfinus celeberrimus in Adagiorum Medicinalium centuria Lipſ. 1718. 4. p. 5. ſeq. Refert hoc adagium *Zenobius* †) commemorans, fuiſſe „ *medicum imperitum, qui pedibus ægrum aliquem ſanare volens, male curavit.*„ Ejusdem quoq; mentionem faciunt *Diogenianus & Mich. Apoſtolius*„ omnes vero allegant *Ariſtophanem*, quod is in Tetrametris ſcripſerit:„ Ἀκεσίας τὸν πέρνικτὸν ἰάσατο; i. e. *Aceſias podicem medicatus eſt:* in-„ deque colligunt, virum fuiſſe imperitum & infelicem medicum.„

D Ubi

†) Centur. I. proverb. 52. Diogenian. II. 3. Apoſtol. II. 23.

"Ubi vero & qua ætate vixerit *Acesias* ille, parum liquet; nec "enim apud alios Autores antiquos, nomen ejus, quod sciam, oc- "currit, præter *Athenæum*, qui inter scriptores ὀψαρτυτικῶν, aut "qui artis condiendi præcepta tradiderunt, *Acesiam*, *Acestiumque* "quendam numerat; licet valde dubitem, an hic idem sit cum il- "lo quem indicat parœmia: quod si omnino hic esset, creden- "dum sane foret, meliorem coqvum aut conditorem, quam me- "dicum, se præstitisse *Acesiam*. Quamvis autem sine dubio nun- "quam non extiterunt multi similes *Acesiæ* medici, in Judæa ta- "men gente tales quondam præ cæteris abundasse, fidem facit ex- "emplo suo mulier αἱμοῤῥοῦσα, de qua *Marcus* Evangel. V. 25. & "26. testatur, *quod multa fuerit perpessa à compluribus medicis, & "erogaverit omnia sua, nec quicqam profecerit, sed magis deterius "habuerit.* Ast enim vero sæpe satis inique culpa non succeden- "tis ex voto curationis in Medicum transfertur, quando vel ipsi- "us ægroti contumacia, vel adstantium negligentia, vel morbi "denique & causarum ejusdem potentia obsistunt. Merito hinc, "patrocinium innocentis artificis in se suscipiens *Ovidius* ita ce- "cinit:

Non est in Medico semper relevetur ut æger,
Interdum docta plus valet arte malum.

Fuit & Acesius quidam Novatianorum Episcopus Sozomeno I. 22. Gelasio in actis Concil. Nicæni II. 30. & Suidæ memoratus, qui Socrati lib. I. Acesilaus, ad quem vitæ austeritate se aliis præferentem Constant. M. θὲς ὦ Ἀκεσιε κλίμακα, ἐς μόνος ἀνάβαθι ἐς τὸν οὐρανόν. *Erigito tibi scalam Acesie, & ad cœlum solus adscendito.* Omitto Acesæum, à quo proverbium τὴν Ακεσαίου σελήνην, *Acesæi lunam* memorat Apostolius XVIII. 46. in eos qui lente rem gerunt, ab Acesæo Nelei gubernatore ad lunam actiones suas differentem. Ἄκεσις emplastrum apud Galen. 1. κατὰ γένη T. 2. p. 325.

Acestinus, apud Heliodorum Historiæ Æthiopicæ lib. iv. p. 171. si vera est ea historia. ὁ λόγιος Ἀκεστῖνος, (οἶσθα δέ που τὸν ἄνδρα) τῷ καρπῷ τὴν χεῖρα καὶ ἀκούσης ἐμβαλὼν ἀνακρίνειν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας ἐῴκει τὸ πάθος &c. Acestius scriptor ὀψαρτυτικῶν. Athenæ XII. p. 516.

Achaasos

Achaaſos Athenienſis Galeno, ſi is eſt, quod nunquam credidi, in lib. De medicinis expertis, qui Latine tantum exſtat verſus ex Arabico T. ult. edit. Junt. pag. 111. *Ab Achaaſos experimentatore* (Empirico) *Athenarum ſumtæ medicinæ. Ab iſta nobiliſſimo Medico accepimus tres medicinas compoſitas, quibus ſemper uſi ſumus* &c.

Achalaemen vide infra *Alchalahamen.*

Achamas. vide Athamas.

Achilles unus celeberrimus è Græcorum Principibus, Homeri illuſtratus ingenio, & poſt mortem divinis affectus honoribus (*) Medicæ etiam artis laudem tulit, de qua juvat audire Tiraquellum lib. de nobilitate p. 267.

De Achille Vindicianus illo carmine ad Valentinianum Imp.,,

Quod natum Phœbus docuit, quod Chiron Achillem,
Quod didicere olim Podalirius atque Machaon,
Præceptore ſuo, &c.

Et ante eum Homerus libro λ. Iliados v. 831. qui & libro primo ejus-,, dem operis v. 56. ſeq. tradit eum cauſam peſtilentiæ Græcorum,, cognoviſſe. Et de eo loquens Sidonius Apollinaris, Carmine ,, ix. v. 131.,,

Venatu, fidibus, palæſtra & herbis
Sub Saturnigeno ſene inſtitutus.

Chironem enim *Saturnigenam* vocat, quod Saturno, & Philyra eſſet, genitus. Et Claudianus in Panegyrico de tertio conſulatu Ho-,, norii, v. 60.

—— *Non ocius hauſit Achilles*
Semiferi præcepta ſenis, ſeu cuſpidis artes,
Sive lyræ cantus, ſocias ſeu diſceret herbas.

Cæterum is herbam Sideritem Achilleam, ſive Achillion à ſe dictam,, invenit, qua vulneribus mederetur, quaque ſanaſſe Telephum,, dicitur, ut ſcribit Dioſcorides libro iv. cap. xxxiij. Plinius libro,, xxv. cap. v: & Apulejus de herbarum viribus cap. lxxxix. quam-,, vis idem Plinius lib. xxxiv. cap. xv. eum aliter ſanaſſe dicat. Et,, huc alludit Claudianus ad Adrianum, Epiſt. 1. 46.,,

(*) Vide Apollodorum in periplo ponti Euxini, ſub extrem. ubi de Inſula Achillis.

Sanus Achilleis remeavit Telephus (*) herbis,
Cujus pertulerat vires, & ſenſit in uno
Letalem placidamque manum, medicina per hoſtem
Contigit, & pepulit (quos fecerat ipſe) dolores.

"Vulnus autem illud Telephi immedicabile exiſtimabatur. Ex quo Græ-
"ci vulnera quæ multum malignitatis præferunt, ſicut Chironia
"ita πλέφια τραύματα vocant, ut quæ Achillem medicum re-
"quirere videantur, teſte Paulo Ægineta, quo loco de ulceribus
"agit, lib. ſcilicet jv. cap. xlvj. Telephii vulneris meminit &
"Galenus libro ſecundo Therapeuticæ. Sed & ab eodem dicta
"videri poteſt quædam hordei ſpecies, cui ſcilicet ſpica folio per-
"quam proxima eſt, amplitudinis & craſſitudinis majoris, ut quæ
"Achilleis à Theophraſto, Achillejas ab Hippocrate ſit cogno-
"minata. Sunt autem qui Achillem ita dictum volunt, ἀπὸ τοῦ
"ἄχος λύειν, id eſt, à ſolvendo dolore, quoniam is medicus fu-
"erit: quanquam alii aliunde (**) deducunt. Julius autem Firmi-
"cus, Aſtronomicon lib. iv. cap. x. ſcribit prudentiſſimum Achil-
"lem, (**) quisquis is fuit, libros in aſtronomia ſcripſiſſe. Scio
"autem Hyginum Fabularum cap. cj. tradidiſſe Achillem cum ab
"eo peteretur, ut Telephum curaret, reſpondiſſe ſe artem me-
"dicam non noſſe, quo nomine reprehenditur à Raphaële Fa-
bretto ad tabulam veterem Iliadis p. 358. „

His accedant obſervata Caroli Drelincurtii Prof. Medici Leidenſis ex raræ diligentiæ opuſculo quod Lugd. Batavor. 1694. 4. edidit inſcripſitque *Homericus Achilles Caroli Drelincurtii penicillo delineatus per convicia & laudes.* Ita autem ille pag. 87.

1. Achil-

(*) al. *Achillea haſta.*

(**) Vide Drelincurtii Achillem p. 4. ſeq. Salmaſium ad Tertull. de pallio pag. 239. ſeq. Cotelerium ad Clementina, homilia 6. cap. 14. Tom. 1. Patrum Apoſtolic. pag. 668.

(***) Hunc *Achillem* non illum Homeri ſed *Tatium* intellige de cujus Iſagoge in Aratum dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Iſte Achilles *Iſidorianum* præceptorem ſuum laudat pag. 166. in Uranologio Petavii edit. Amſt.

1. Achilles Medicinam à Chirone edoctus Iliad. A. v. 830. & 831. nec-non Iliad. A. num. 50. & Π. num. 36.

* *Stat:* Achill. V. ℣ 159. & 160. *Claudian.* III. Conſ. Honor. ℣. 62. *Apol-*„ *linar:* Carm. IX. pag. 332. & *Tzetzes* Chil. VII. num. 94. nec-„ non *Plut:* de Aud: Poët: pag. 26. & Sympoſ: Lib. V. Quæſt. IV.„ pag. 678. atque Lib: de Muſic: pag. 1146. *Liban:* Progymn: pag.„ 71. *Theon Soph:* pag. 187. *Iſac:* ad Lycophr: pag. 112. *Euſtath:*„ ad Il. A. pag. 45. ℣. 19. & A. pag. 886. ℣. 50. atque Π. pag. 1077„ ℣. 39. *Phavorinus* demum in Ἀχιλλεύς.„

2. Qua ſanavit Cleonymum pycten, idque in ſomnis † Tertull. de Anima, num. 46. pag. 347.

* Atque ſic *Achillem*, perinde ac *Jäſida*, juvit,„

Scire poteſtates herbarum, uſumque medendi.„

Æn. XII. ℣. 392. & *Auſon.* Epigr. XX. ℣. 7. pag. 9. Illis autem her-„ bis *Achilles* purus putus fuit, non *Hercules* alter, ſed *mulomedicus*,„ è Plutarch: Sympoſ: Lib. V. Quæſt. IV. pag. 678. ℣. 1. & 6.„

Valeat igitur *Achillea ſua herba* tanquam *veterinarius.* Repetas autem„ *plantam* iſtam à *Dioſcoride*, Lib. IV. Cap. XXXVI. pag. 257. at-„ que *Plinio*, Lib. XX. Cap. V. pag. 625. nec-non à *Ruellio, Mat-*„ *thiolo, Pena, Lobelio, Dalechampio, Dodonæo*, & *Joh: Bauhino*, quibus„ adde *Heſychium* in *Voce* φίδνα, quæ me *ventoſa* *, & *alata* ** *fugiſſet*,„ ni *gravem* illam *gravis* ille Scriptor, Gisb. Cuperus, *tmbali clavo* ***„ menti meæ *fixiſſet.*„

* Iliad Δ. ℣. 355. & 363. ** Il. A. ℣. 201. & B. ℣. 7. & 109. *** *Cic:* V. in„ Verrem. num. XX.„

† Sic Architectum Arcis Palladiæ, Mneſiclen, *Pericles* ſanat, Minervæ„ monitu *per ſomnum.* Plutarch: in Pericle p. 160. Sic & Ptole-„ mæum Lagi, militesque multos, radicula *per ſomnium viſa*, Ma-„ gnus Alexander perſanavit. *Cic:* II. de Divin: num. 66. Diodor:„ Lib. XVII. pag. 570. *Strab:* Lib. XV. pag. 723. *Q. Curt:* Lib.„

"IX. Cap. VIII. num. 26. *Plut:* in Alex. pag. 668. *Justin:* Lib.
"XII. Cap. X. num. 3. Et *Oros:* Lib. III. Cap. XIX. Sic denique
"Vespasiano Serapis, *per quietem*, ceu Medicus adstitit. *Sueton:*
"in Vespas. num. 7.

"Videsis Alcestin ab *Hercule* ἰατρικῷ restitutam, in Amator: *Plut:* pag.
"761. ex *Euripid:* Alceste ℣. 858. & 1119. Eurypylum à *Patroclo*
"sanatum, Il. A. ℣. 847. & *Mithridatem* insuper φιλιατρέντα, in *Plut:*
"Adulatore pag. 58.

"Imo ipsa *Dione* Venerem sanat; Il. E. ℣. 417. *Latona* vero atque *Diana*
"Æneam; Il. E. ℣. 447. *Hecameda* demum Machaonem. Il. Ξ. ℣. 6.
"*Ce n'est donc pas d'aujourduy que tout le Monde se mesle d'être Mé-*
"*decin.*

3. Atque Telephum, Mysorum Regem, Cointus Lib. IV. v. 152. 174. & Lib. VIII. v. 153.

"* Quem ipse sauciaverat, *Pindar:* Isthm. V. pag. 90. & VIII. pag. 142.
"*Propert:* Lib. II. Eleg. I. ℣. 66. *Ovid. Met.* XII. ℣. 112. XIII. ℣. 171.
"*Amor.* II. El. IX. ℣. 8. 1. de Rem: Am: ℣. 48. Trist. I. El. ℣. 100. 2.
"El. I. ℣. 20. 2. de Pont: El. II. ℣. 26. *Senec:* Troad. Act. II. ℣. 218.
"Q. *Seren: Sammonic:* Cap. XLV. *Coint:* Lib. IV. ℣. 152. & 176.
"*Tzetz.* Chil. VI. num. 70. Telephus ergo *sensit in uno lethalem pla-*
"*cidamque manum*, *Sanus* [enim] *Achillea remeavit Telephus hasta.*
"Claudian: Epist. I. ℣. 46. *Arte* scilicet *refectus Hæmonia.* Stat:
"Sylv. IV. Lib. I. ℣. 112. & *Eustath:* ad Il. A. pag. 45. ℣. 38. & pag.
"46. ℣. 40. Id insinuant *Horatius* Ep. XVII. ℣. 8. *Ælian:* Hist. Anim.
"Lib. LVI. pag. 22. *Lucian:* ad calcem de morib: Phil. pag. 27.
"& *Philostr:* Apoll. VI. Cap. XVIII. pag. 318.
"Ita *Dictys*, Lib. II. p. 28. *Hygin:* num. 101. *Strab:* Geogr. XIII.
"p. 584. Plin. XXV. Cap. V. p. 625. & Lib. XXIV. Cap. XV.
"p. 819. *Plutarch:* de Util. ex inimic: p. 89. *Philostr:* Her: p. 659.
"& 663. *Liban:* Prog. pag. 72. & Declam: III. pag. 231. *Theon.*
"Soph: pag 188. *Suid: in* Τηλεφος & Cent. XIII. num. 47. *Isac:*
"pag. 42. & 43. *Apostol.* Cent. XIII. num. 36. *Eustath:* in Il. A.
"pag. 34. & Od. A. pag. 452. Quibus adnumero *Schol:* Aristoph:
"in Nub: pag. 176.

Illius

Illius porro *Telephi* ulcerosi meminerunt *Galenus* T. IV. p. 47. & 194. *Paul.* „ *Ægin.* Lib. IV. pag. 69. Hic ideo mirari subit, *Gorræi*, alias flu- „ entissimi, *ariditatem*, super enim Telepho, *pumice siccior* est. De- „ fin: Med: pag. 628. „

4. Adjutoribus Machaone atque Podalirio. Dictys Lib. II. pag. 31. & Rhodom. Troic. v. 802.

* Qui præstitere *Multa manu Medica, Phœbique potentibus herbis. Æn.* XII. „ v. 402. „

Achillas ὁ διακεντητὴς, id est, compunctor (*) Galeno Pharmacorum localium lib. vij. c. v. T. 2. p. 269.

Qui *Achillas Secundilo.* est Tiraquello, ex Galeno lib. Pharmacorum κατὰ γένη lib. vij. in Græco T. 2. edit. Basil. p. 410. & 419. est Ἀχιλλία Σεκουνδίλη.

Achillas simpliciter, sive unus ex illis, sive alius, eidem Galeno ejusdem postremi operis lib. v. T. 2. pag. 388. & Aëtio Tetrab. iv. Ser. iij. cap. xiv.

Achildes an *Achilles* libro de venenis, citatur à Vincentio Bellovacensi speculi natural. xx. 68.

Achilles Bassarus, Velcurianus recentioris ætatis, cujus extat libellus prognosticus, & alia quædam.

Achilles Pirminius Gassarus denatus Augustæ Vindel. Ao. 1577. ætat. 72. de cujus scriptis Medicis Jo. Georgius Schenckius in Bibl. Medica & Georg. Abraham Mercklinus in Lindenio renovato.

Achim apud Serapionem, Simplicium cap. ccxc. vide Hachim.

Achmeth Habramii filius, cujus extant vij. libri Græca lingua, quorum titulus est, Peregrinantium viatica. Ita Tiraquellus.

Acholius Aetio citatus, inter Medicos principes H. Stephani p. 413.

Achromos fœmina cujus dysentericam potionem memorat Hippocrates VII. epidemion, extrem.

Acostror Galeno, aut quisquis is est, in medicinis expertis, Latine tantum editis Tomo ult. edit. Junt. p. 109.

Acrabasius, Rasi lib. Continentis v. cap. iij.

Acrisius, Garioponto in lib. de febribus cap. vij.

Aeron

(*) Tiraquellus reddit *aurigam.* Sed puto intelligi eum qui sacrificationem cucurbitationem (schröpfen) venæque sectionem exercet.

Acron Xenonis F. modo à patria Agrigentinus, modo quod Athenis ἐσοφίσευσεν, hoc est artem suam exercuit, Athenienſis dicitur, vixit temporibus Empedoclis, hoc est ante Hippocratem, circa Olymp. LXXX. Empiricæ Medicinæ ſignifer fuiſſe traditur, unde Plinius XXIX. 1. *Alia*, inquit, *factio ab experimentis ſe cognominans Empiricen cœpit in Sicilia, ab Acrone Agrigentino, Empedoclis Phyſici auctoritate commendato.* Galenus in Iſagoge T. 4. edit. Baſil. pag. 372. ut ab antiquitate auctoritatem ſibi conciliarent, Empiricos ad Acronem veluti auctorem provocaſſe teſtatur. Τῆς δὲ ἐμπειρικῆς προέσησεν Φιλῖνος Κῶος, (*) ὁ πρῶτος αὐτὴν ἀποτιμνόμενος ἀπὸ τῆ λογικῆς αἱρέσεως, ἃς ἀφορμὰς λαβὼν παρὰ Ἡροφίλε, ἢ καὶ ἀκμάσης ἐγένετο. Θέλοντες δὲ ἀπαρχαΐζειν ἑαυτῶν τὴν αἵρεσιν, ἵνα ἢ πρεσβυτέρα τῆ λογικῆς (ἧς αἱρεσιάρχης Ἱπποκράτης ὁ Κῶος προέσησεν) ΑΚΡΩΝΑ τὸν Ἀκραγαντῖνον φατὶν ἄρξαθαι αὐτῆς. Μεθ' Φιλῖνον ἐγένετο Σεραπίων Ἀλεξανδρεὺς, εἶτα Ἀπολλώνιοι δύο, πατήρ τε καὶ υἱὸς Ἀνθοχεῖς, μεθ' ὃς Μηνόδοτος, καὶ Σέξτος οἱ καὶ ἀκριβῶς ἐκράτυναν αὐτήν. Peſtilentia laborantibus Athenis purgato per accenſos ignes Aëre levamen, ac medelam attuliſſe narrat Plutarchus lib. de Iſide & Oſiride p. 383. Ἄκρωνα γὰρ τὸν ἰατρὸν ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸν μέγαν λοιμὸν εὐδοκιμῆσαι λέγουσιν, πῦρ κελεύοντα φρυγανίαν τοῖς νοσοῦσιν, ὤνησε γὰρ ὀλίγους. Idem referunt Aëtius tetrabibli 1. lib. 1. c. 94. & Paulus Ægineta lib. 2. c. 35. & ab Acrone didiciſſe Hippocratem notat Hieron. Mercurialis lib. 2. Var. Lect. cap. 18. & Voſſius lib. de philoſophia p. 84. Scriptum ejus Suidas commemorat, compoſitum utpote ab Siculo homine Dorica dialecto: ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωρίδι διαλέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον ἕν. *Scripſit de arte Medica, dialecto Dorica, de ſalubri victus ratione librum unum.* Addit Acronem fuiſſe unum ex illis qui ventos quosdam notaverunt. ἔστι δὲ καὶ ἷς τῶν τινα πνεύματα σημειωσαμένων, quod refero ad ventos illos peſtilentes, à quorum curatione Empedocles Acronis æmulus dictus eſt κωλυσανέμας teſte Laërtio VIII. 60. Idem Laërtius VIII. 65. narrat Acronem paterno

(*) Confer Danielem Clericum V. C. in Hiſtoria Medicinæ, Gallice edita lib. 2. p. 342. ſeq.

terno monumento conſtruendo locum à Senatu Agrigentino petiiſſe διὰ τὴν ἐν τοῖς ἰατροῖς ἀκρότητα, quod inter Medicos primas ferret: ſed reſtitiſſe ipſi Empedoclem, atque inter alios περὶ ἰσότητος ſermones quibus ſe illo nihil inferiorem eſſe contendebat, dixisſe per ludibrium, incidendum ſcilicet illi monumento hoc ἐλεγεῖον ſive diſtichon, quod reſpicit etiam Plinius, velut ſerio ab Empedocle profectum interpretatus, & ex Laërtio referunt Heſychius Illuſtris, Suidas & ad Odyſſeæ ι. Euſtathius p. 1634.

Ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων' Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου
Κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

Poſteriorem verſum alii ita citant, & ad Simonidem referunt:

Ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.

Epigramma hoc propter alluſionem ad nomen Græcum Acronis & Agrigenti reddi Latine niſi frigide vix poteſt. Acroneos video memorari in Galeno T. 2. edit. Pariſienſis p. 340. Recentiori ætate claruit Joannes Acronius Friſius qui Matheſin & Medicinam docuit Baſileæ diemque obiit A. 1563. de cujus ſcriptis Valerius Andreas in Bibl. Belgica & in Athenis Belgicis Franciſcus Sueertius. De Acrone veteri Grammatico dicere me memini in Bibl. Latina. De Acrone ſive Acronte Duce Cænino à quo ſpolia opima tulit Romulus, vide quæ viri docti ad Propertium IV. 10.

Actides Chius ὀψαρτυτικῶν ſcriptor, memoratus Athenæo lib. XIV. p. 662.

Theodorus Actuarius apud Nicolaum Myrepſum Sect. XXXVI. 138. qui etiam Theodorus Magiſter XXXVI. 104.

Alius *Actuarius*, Joannes, Zachariæ F. circa A. C. 1300. cujus libri de urinis exſtant, de quo dixi Volum. XII. p. 635. ſeq.

Acumenus, cujus meminit Plato in Phædro & Protagora, & Xenophon libro tertio de factis & dictis Socratis. Mentio hujus quoque in Epiſtolis Socraticorum, decima quarta ad Xenophontem pag. 31. οὕτως οἱ ἐπαγγελλόμενοι ὁτιοῦν πράττειν, Ἀκούμενον τὸν μαθόντα τὰ ἰατρικὰ, καὶ τὰ Μουσικὰ Δάμονά τε καὶ Κόννον τοῦ Ματροβίου. Confer Leonem Allatium in notis p. 185.

Adamum primum humani generis parentem Hebræi medicinam divino Numine adeptum ferunt, ut notavit Marsilius Ficinus Orat. de laudibus Medicinæ, quæ libro quarto Epistolarum ejus T. 1. Opp. p. 735. inserta legitur. De libris Chymicis qui ad Adamum auctorem referuntur & de inventione artium, sicut aliarum, ita etiam Medicæ quam illi veteres quidam tribuerunt, dixi in Codice pseudepigrapho Veteris Testamenti.

Adamatus Salernitanus, memoratus Alberto Cranzio in Metropoli.

Adamantius, aut ut alii vocant, *Adamantus* Sophista, qui libros Physiognomicorum Græce scripsit ad Constantinum sive Constantium potius qui Placidii uxorem duxit. Vide quæ de hoc scriptore dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. p. 171. Citatur ab Aetio Tetrab. 1. Ser. III. cap. CLXIII. & Tetrab. II. Ser. IV. cap. XXVII. & XXXI. & Tetrab. IV. Ser. III. cap. VI. & ex aliis libellis.

Adamasca & *Adamascus*, Serapioni Simplicium cap. LXXXI. & CCCCXV.

Adelardus Anglus philosophus idem & medicus qui scripsit Quæstionum naturalium lib. 1. & in re medica lib. plurimos, vixitque sub Henrico rege Anglorum 1. an. D. 1130. Hujus meminit Balæus in illustribus scriptoribus majoris Britanniæ.

Adeli scriptor Arabs antidotarii, & libri de medicamentis compositis. Herbelot. p. 56.

Adrianus Imperator, medendi scientia excelluit, ut testis est Aurelius Victor in Epitome. Et est collyrium utile ad plurima, ab eo inventum, ut tradit Aetius Tetrabibli lib. II. Ser. III. cap. CXIII. & præterea antidotum ab eodem compositum, & Hadrianum vocatum descripserunt idem Aetius Tetrab. IV. Ser. I. cap. CVIII. Nicolaus Salernitanus, & Nicolaus à Villa nova in suo uterque Antidotario. Quanquam Marcellus Burdegalensis lib. Medicamentorum cap. XX. quo describit illud antidotum Hadriani, dicit quod eo utebatur Augustus Cæsar, ut hinc possis intelligere Hadrianum, qui longo post Augustum tempore imperavit, id non confeciisse, nisi & ipse de eodem Hadriano intelligat, nam & is Augustus, ut plerique Imperatorum dictus est. *Hæc Tiraquellus.*

Ægialeus archiater Epiphan. T. 1. p. 627. Acta Archelai cum Manete p. 23.

Ægidius Monachus Benedictinus clarus sæculo duodecimo, qui latinis versibus scripsit librum *de urinis* & alterum *de pulsibus*, de quibus non repetam quæ dixi in Biblioth. Latina. Ejusdem libros quatuor, itidem

dem hexametris scriptos *de laudibus & virtutibus compositorum medicamentorum*, primus edidit vir ingenio & eruditione clarissimus Polycarpus Leyserus in historia poëtarum medii ævi pag. 502-692. Halæ Sax. 1721. 8. qui hos non diversos esse putat ab opere *de antidotis* quod huic Ægidio ab aliis tribuitur. Meminit scriptoris hujus Ægidius alter ætate ei suppar Parisiensis in Carolino:

Nominis ille mei celeberrimus arte medendi
Cum sit & hic (*) ortus, cujus facundia grata est
Et nunquam laudanda satis, nec in agmine vatum
Nominis extremos sortiri debet honores.

De hoc & aliis Ægidiis centum & quadraginta amplius, Rev. Ægidius Hochmuth in singulari libello edito Witebergæ 1725. 8.

Ægimius, Velienſis, Ἡλιῶος Galeno lib. IV. de Differentiis febrium, ubi dicit eum scripsisse *de Palpitationibus.* περὶ παλμῶν T. 3. edit. Basil. p. 8. 44. 49. ubi Ἡλιῶ legitur, Eleus. Ægimii Heliæi, & Hegesippi atque Metrobii φλεγμονοποιητικὰ laudat ex Callimacho Athenæus lib. XIV. p. 643.

Ægle, Hygia, Panacea, Jaso, quatuor Æsculapii filiæ artis medendi peritæ, Αἴγλη, Ἰασὼ, Πανάκεια, Ὑγεία, quarum mentio apud Plinium XXXV. 11. & Scholiasten Aristophanis ad Plutum v. 701. Plura de his Joannes Henricus Meibomius Commentario in jusjurandum Hippocratis capite sexto p. 53. seq.

Ægyptius quispiam sic simpliciter citatus Galeno in lib. Pharmac. localium IV. cap. VII. & Aetio Tetrab. II. Ser. II. cap. LXVIII.

Ælianus Meccius Μέκκιος senior è præceptoribus Galeni ὁ πρεσβύτατος τῶν ἐμῶν διδασκάλων Gal. lib. de theriaca ad Pamphilianum T. 2. p. 470. Alii leg. *Æmilianus.* Æliani musculorum anatomen in pretio habitam scribit idem Galenus proœmio libri de musculorum dissectione ad tirones qui Latine tantum ex August. Galaldini versione prodiit T. 1. edit. Junt. p. 44. Ibidem refert Ælianum libro quo veluti compendium voluminum anatomicorum à patre ipsius conscriptorum fecerat, simul ex suoingenio dissectionem musculorum adjecisse.

Ælius Cajus, Galeno in lib. II. Antidotorum, T. 2. p. 441. vide Cajus.

(*) Parisiis.

Ælius Gallus, eidem, Antidotorum lib. II. & κ. τ. π. lib. III. cap. I. & lib. IV. cap. VII. T. 2. p. 218. 259. 267. 276. 286. 303. 330. 343.

Ælius Promotus Alexandrinus Græcus medicinæ ſcriptor, quem ferunt extare in Italia. Αἰλίε προμώτε ἰατρικὰ, φυσικὰ καὶ ἀνλιπαθητικὰ quædam MSS. Leidæ inter libros Voſſianos. Ex ejus libro περὶ ἰοβόλων καὶ δηλητηρίων φαρμάκων qui MS. exſtat Romæ in Bibl. Vaticana, quædam affert Hieronymus Mercurialis III. 4. Var. lect. Plura etiam lib. 2. de venenis.

Ælius ſimpliciter, vel illorum unus aut alius, Galen. κ. τ. π. lib. IV. c. VI.

Æmilianus, vide ſupra in Æliano.

Æmilius Macer, ſub cujus nomine hodie circumfertur carmen *de viribus herbarum*, Virgilio ſuppar & Tibullo, ſcripſerat non modo *de herbis* ſed etiam *de avibus*: quæ ejus ſcripta diu eſt quod interciderunt, ut in Bibl. Latina dicere me memini. Sed juvat de illo hic apponere obſervata elegantiſſimi Brockhuſii è notis ad Tibulli II. 6.

"CASTRA MACER SEQUITUR] Statius Achilles hæc de Pompejo Macro, "Theophanis Mytilenæi filio, intelligenda docet; cujus Macri curæ Bi- "bliothecas ordinandas delegavit Auguſtus, auctore Suetonio Jul. C. "56. Paria ante Statium tradiderat Jo. Baptiſta Pius Annot. poſter. C. "184. Quem miror ſecutum fuiſſe virum raræ cujusdam diligentiæ Jo. "Glandorpium in Onomaſtico. Nituntur omnes teſtimonio Naſonis, "Amor. L. 2. Eleg. 18.

Carmen ad imtum dum tu producis Achillen,
Primaque juratis induis arma viris;
Nos, Macer, ignava Veneris ceſſamus in umbra.

"itemque L. 2. Pontic. Epiſt. 10. v. 13.

Tu canis æterno quidquid reſtabat Homero,
Ne careant ſumma Troica bella manu.

"Itaque poëtam fuiſſe, & ſcripſiſſe Paralipomena Homeri, ipſi confiten- "tur. Sed de Pompejo Macro tale nihil prodidit veterum ſcriptorum "quisquam. Æmilium vero Marcum, Veronenſem, multi nominis poë- "tam fuiſſe ſcimus, Virgilio atque Albio noſtro ferme æqualem. Ser- "vius ad Eclog. 5. MENALCAS *Virgilius hic intelligitur, qui obitum fra- "tris ſui Flacci deflet; vel, ut alii volunt, interfectionem Cæſaris.* MO-

PSUS

PSUS *vero Æmilius Macer, Veronenſis, poëta, amicus Virgilii.* Certe ma-„
jorem natu fuiſſe Ovidio, ipſe Ovidius teſtatur Lib. 4. Triſt. Eleg. 10.„
v. 42.„

Sæpe ſuas Volucres legit mihi, grandior ævo,
Quæque necet Serpens, quæ juvet Herba, Macer.

Atque etiam hoc Macro ductore & quaſi adoleſcentiæ cuſtode Aſiam„
ſe perluſtraſſe ac Siciliam commemorat L. 2. Pontic. Epiſt. 10. v. 21. „

Te duce magnificas Aſiæ perſpeximus urbes:
Trinacris eſt oculis te duce nota meis.

Ex loco Peligni vatis priore colligere eſt argumenta librorum Æmilii„
Macri. Scripſit enim *Ornithogoniam*: cujus e volumine ſecundo hæc„
verba, *Cum laude excellet omnes*, citat Diomedes Grammaticus Lib. 1.„
p. 371. oſtendens Macrum *excellére* dixiſſe, qvum alii omnes dicant *ex-*„
cellere. Ex eodem, ni fallor, opere Chariſius Lib. 1. p. 108. „

Auxilium ſacræ venient cultoribus ibes.

itemque iſtud, „

altis ex urbibus ibes.

Plinius autem, in catalogo auctorum, unde ſe profeciſſe teſtatur, L. 10.„
qui de avibus agit, Macrum etiam nominavit. Binos ex illo opere ver-„
ſiculos ſervavit nobis Iſidorus L. 12. Orig. C. 7. OLORES *autem La-*„
tinum nomen eſt: nam Græce CYCNI *dicuntur. Nautæ vero ſibi hanc bo-*„
nam prognoſtam facere dicunt: ſicut ait Æmilius:„

Cygnus in auſpiciis ſemper lætiſſimus ales.
Hunc optant nautæ, quia ſe non mergit in undas.

Corruptus eſt Nonius in voce *Profecta*, ut quidem nunc editum habe-„
mus: *Profecta, exta quæ aris dantur ex fibris pecudum diſſecta, ſunt gene-*„
ris neutri. Licinius Macer in Ornithogonia:„

Vulcani toſta vapore
Cum vigris profecta ferunt.

Eſt enim ſcribendum *Æmilius Macer.* Seqvuntur apud Naſonem *Macri*„
Iberiaca. E quorum libro quinto hæc ſunt, *longo reſonantia ſibila collo*„

"apud Charisium Lib. 1. pag. 61. Isidorus duos versus habet, libro non "nominato, Lib. 12. Orig. C. 4. *Hic* (chelydros) *per aquam labitur, ter-*"*ram fumare facit. quem sic Macer describit:*

Seu terga exspirant spumantia virus,
Seu terram fumat, qua tæter labitur anguis.

"Sed quid est *terram fumat?* an, fumantem facit? Puto, *terram infu-*"*mat.* h. e. exsiccat ad pestilentem suum ardorem. Tum *opus de Herbis,* "quod laudat Dionysius ille, quem ab librorum argumento vulgus *Ca-*"*tonem* vocat, præfat. Lib. 2.

Quod si mage nosse laboras
Herbarum vires; Macer has tibi carmine dicet,
Corporis ut cunctos possis depellere morbos.

"Huc, arbitror, pertinuerunt ista Charisio laudata Lib. 1. *fluviorum mar-*"*gine summa*, pag. 49. *Inter præteritas numerabitur ocymus herbas*, pag. 55. "*quales seges intubus herbas*, p. 78. *saucia naris*, p. 82. Scripsisse & *Theo-*"*goniam* tradit Nonius Marcellus, his verbis: *Picumnus & avis est Mar-*"*ti dicata, quam picum, vel picam vocant, & Deus, qui sacris Romanis ad-*"*hibetur. Æmilius Macer in Theogoniæ libro primo:*

Et nunc agrestis inter Picumnus habetur.

"Sed viri docti hic *Ornithoganiæ* reponunt: id quod mihi admodum pro-"babile videtur. Denique & hæc laudat Diomedes L. 1. p. 366. *Negli-*"*go, neglexi. Sed Æmilius Macer, Omnium nostrum negligerit auctoritatem.* "*quod analogiæ propius, quia &* legerit *dicimus.* Unde habuerit, non dicit. "At Priscianus Lib. 10. p. 895. hæc eadem verba proferens, nominat sex-"tum decimum Annalium librum. Quod quale sit, disputat noster Vos-"sius Libr. 1. de Histor. Latin. C. 16. Præterea & de Apibus aliquid in "literas misisse, nescio an ex Servio colligere liceat, in L. 1. Æn. v. 439. "FUCOS] *Secundum Plinium, apium multa sunt genera. Proprie tamen* "*apes dicuntur de bobus ortæ: fuci, de equis: crabrones, de mulis: vespæ, de* "*asinis. Fucus autem, secundum Æmilium Macrum, major ape, crabrone mi-*"*nor.* Certe Plinius in Catalogo scriptorum libri undecimi, quo libro "apum naturam considerat, posuit quoque Æmilium Macrum. Brevi "eum elogio mactavit Politianus, Nutric. v. 484. de Verona loquens, "& de Catullo:

Nec-

Nonnihil Æmilium tamen hæc quoque jactat alumnum
Texentem tenui Macrum subtegmina filo:
Dum Volucres numeris, dum Gramina pingit, & Angues.

Videlicet hæc Quintiliani fide dicuntur Lib. 10. Instit. Orat. C. 1. qui,, Lucretium ac Macrum *in sua quemque materia elegantes* vocat, sed *alte-,, rum humilem, alterum difficilem.* Super quo judicio videri debet Bar-,, thius L. 43. Adversar. C. 2. Utinam hodie de Macro & nobis arbitrari lice-,, ret! Sed omnia viri clarissimi scripta funditus interierunt. Utinam,, saltem Iliaca exstarent, quæ tanti fecit Naso, ut ab his libris honorifi-,, cum dederit auctori cognomentum L. 4. Pontic. Epist. 16. v. 6.,,

Cum foret & Marsus, magnique Rabirius oris,
Iliacusque Macer, sidereusque Pedo.

Obiit autem Macer in Asia, quo tempore Augustus nepotes suos Ca-,, jum & Lucium Agrippas adoptavit. Auctor Hieronymus in Chronico,, Eusebiano. Id factum est A. V. DCCXXXVII. C. Furnio, C. Junio,, Silano Coss. Circumfertur hodie libellus sub Macri nomine *de Viribus,, Herbarum*; quem miror pro genuino fœtu hujus Æmilii Veronensis ha-,, buisse virum doctissimum Thomam Bartholinum in Dissertatione elegan-,, te de Medicis Poëtis, præsertim qvum de illo fuco jam olim monuerit vir clarissimus Lilius Gyraldus Dial. 4. de Hist. Poët. Non paullo ve-,, rius pronuntiavit J. C. Scaliger L. 6. Poët. C. 4. Macrum eum, cujus,, opus in manibus habemus, neque poëtam fuisse, neque bonum medi-,, cum, neque sincerum versificatorem. Sed audiamus Gaudentium Me-,, rulam L. 1. de Antiqvitat. Gallor. Cisalpinor. C. 11. p. 279. Italiæ Illu-,, stratæ: *Hanc urbem* (Veronam) *tres maxime viri illustrarunt: Catullus,, scilicet, a quo & Julius Cæsar proscissus est: Vitruvius per tempora Divi Au-,, gusti, architecturæ scriptor: & Æmilius Macer, qui de herbarum virtute ele-,, gantissime scripsit. Sed hic libellus, qui sub Macri nomine circumfertur, non,, hujus est, sed Odonis cujusdam medici, ut ipse vidi in codice quodam anti-,, quissimo. Verum ut gratior exiret in lucem, Macri titulo inscriptus est.,,*

Æneas Galeno citatus, Pharmacorum μετὰ γενη lib. VII. & κατὰ τόπους lib. II. cap. II. T. 2. p. 185. seq. ex quo potes colligere illum fuisse ejus amicum & sodalem.

Æneas, qui Græce scripsit de pulsibus & urinis, quem Latinum fecit Pla-

to

to Tyburtinus, & Ponticus Virunius. Æneas Philosophus ad quem S. Nili Epist. II. 280. edit. Allatii.

Ærmesus, & *Ærmasios* & *Armasios*, sive *Armasius*, hæc enim omnia nomina legimus apud Serapionem Simplicium cap. lxxxi. & cxliii. & ccxx. & ccxxix.

Æscheron, sive *Æschrion*, sive item *Æschron* Empiricus, & unus è præceptoribus Galeni, cujus ipse meminit lib. xi. Simplicium medicamentorum, quo in loco de cancris loquitur, & nisi id Galenus dixisset, putassem eum fuisse Æscheronem, (sed is antiquior) quem Varro annumerat inter scriptores rei rusticæ. Æschrion hic de agricultura sæpe à Plinio laudatus.

Æschines Athenienſis non ille quidem orator, sed alter Medicus Plinio citatus lib. xxviii. cap. iv. & alibi.

Æsculapius Apollinis filius inter inventores medicinæ celebratus, de quo præter Tiraquellum de Nobilitate p. 239. sqq. & 260. Jo. Henricus Meibomius in Commentario ad jusjurandum Hippocratis capite quinto, & quos laudavi lib. i. hujus Bibl. cap. viii. ubi de libris sub Asclepii nomine editis.

Aëtius Abidenus, aut ut alii rectius, Amidenus, qui Juliani temporibus junior medicorum ante se dicta conjunxit, libris xvi. quos ipse distinxisse videtur in Tetrabilos, id est, Quaterniones iv. quorum quilibet iv. Sermones sive libros continet. De hoc Aëtio & ejus scriptis atque editionibus dixi Volum. viii. p. 318. seq. Ejus libri tertii caput 164. de significationibus stellarum Græce & Latine cum Cornarii versione exhibet Petavius in Uranologio p. 216. edit. Amst.

Aëtius Sicanius, ex cujus & aliorum libris excerptus est liber de atra bile, qui Galeno adscribitur.

Afcasbi Herbelot. p. 64. b. *Agiaib.* p. 69. b.

Afranius, Petro Aponenſi in additionibus Mesue, quo loco differit de ægritudinibus splenis.

Africana, citata à Marcello Burdegalenſi Empirico c. 29.

Agameda, Augiæ Epeiorum Regis, uxor Mulii Iliad. λ. 740.

Ἥ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

Agapetus Paulo Æginetæ citatus lib. iii. c. lxxvii. c. xi, Alexandro Tralliano lib. xi.

Agapius

Agapius Alexandrinus, qui in medicina Commentarios edidit, Byzantiique ludum aperuit magna doctrinæ suæ fama, atque ingenii solertia: unde gloriam ex ea arte, opesque ingentes comparavit. Refert Damascius apud Photium Cod. 232. & ex eo Suidas. In Georgii Schenckii Bibl. Medica legas eundem Suidam testari quod Ælii Promoti scripta Agapius illustraverit. Sed hoc apud Suidam non reperio.

Agargeus, Galeno, aut cui vis, in lib. de medicinis expertis.

Agarisius Rasi lib. XI. Continentis c. 1.

Claudius Agathemerus cujus hoc epitaphium apponere juvat ex marmoribus Oxonienſibus p. 77.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι
Παντίης δεδαὼς κραιπνὸν ἄκεσμα νόσου.
Ξυνὸν τοῦτο δέ μοι καὶ Μυρτάλῃ εἴσατι συνεύνῳ
Μνῆμα. Μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμὲν ἐν Ἠλυσίῳ.

Claudius Agathemerus medicus hic jaceo,
Omnigeni qui cognoveram præsentissimum remedium morbi.
Commune hoc mihi est & æque Myrtalæ conjugi
Monumentum; cum Piis autem nos sumus in Elysio.

Agathinus sæpe Galeno citatus lib. v. Pharm. κατ' γένη, & lib. II. De differentiis febrium. T. 3. p. 13. 333. 334. 335. 471. T. 4. pag. 3. & Cœlio Aureliano lib. Oxeon II. c. x. & lib. III. cap. XVI. ex lib. *de Helleboro*. Scripsit & libros *de pulsibus*, quos citat Galenus T. 3. p. 24. 49. seq. 79. seq. *lib. de Semitertiana*, idem Galen. in Commentariis lib. I. Epidemion Hippocratis. Fuit pneumaticæ addictus sectæ. Galen. T. 3. p. 50. Athenæi Attalensis sectator, idem T. 3. p. 55. præceptor *Archigenis*, ejus qui Trajani temporibus claruit ut videre licet ex Aëtio Tetrab. I. Ser. III. c. CLXXII. & Suida in Ἀρχιγέννης.

Agathus sive *Agathius* καθηγέτης h. e. præceptor Galeni, T. 2. pag. 267. 304. Medicamentorum secundum locos lib. IX. cap. v. & alibi.

Agathocles Atracius quem de piscibus scripsisse, soluta oratione Suidas memorat.

Agathocles Chius de agricultura, quem laudant Varro, Columella, Plinius. Incertum idemne Agathocles Plinio lib. XXII. cap. item XXII. & Galeno Pharmacorum ſecundum genus lib. v. & quem ἐν τῷ περὶ διαίτης laudat ſcholiaſtes Nicandri ad theriac. Et hujus aut alterius ejusdem nominis meminit Lucianus in Cataplo. De Agathocle Mileſio & Babylonio Voſſius in Hiſtor. Græcis pag. 316. ſeq. & Meurſius in Bibl. Græca T. x. theſauri Gronov.

Agazo Athenienſis, quem fuiſſe magnum experimentatorem dicit Petrus Aponenſis, in additionibus Meſuæ, quo loco tractat de ægritudinibus epatis. Et hic forte eſt quem ſimpliciter vocant Experimentatorem idem Aponenſis in illo cap. & Simon Januenſis.

Agberi Medicus Arabs auctor libri de medicamentis compoſitis, nehaiat al edrak. Herbelot. Bibl. Oriental. p. 50.

Aggregator, ita dicitur Serapion nec non Abenguefit, quod velut in unum aggregavere in uſus hominum quæ alii ante ipſos de viribus ſimplicum tradiderunt.

Agis ſcriptor ὀψαρτυτικῶν ſive de parandis opſoniis laudatus ab Athenæo XII. p. 516. ubi de eodem argumento (ut apud Latinos fecit Apicius) tractaſſe teſtatur *Aceſiam*, *Aceſtium*, *Archytam*, *Critonem*, *Dioclem*, *Dionyſium*, *Epænetum*, *Eraſiſtratum*, *Euthydemum*, *Glaucum Locrenſem*, *Hegeſippum*, *Heraclidas* duos, *Mithæcum*, *Phileſtionem*, *Stephanumque*.

Agnodice Hierophili diſcpula, obſtetrix prima Athenis, cum antea viri hoc munere fungerentur. Hyginus Fab. 274. *Antiqui obſtetrices non habuerunt*, (*) *unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienſes caverant, ne quis ſervus aut fœmina artem medicinam diſceret. Agnodice* (**) *quædam puella virgo concupivit medicinam diſcere*,

(*) Viris ſcil. munere obſtetricum fungentibus. Conf. Bælii Lex, in *Hierophyle* & *Tiburiens.* Mentio viri ἰατρίνης τόπον ἐπέχοντος etiam in Palladii Lauſiaca p. 158. edit. Meurſii. Improbatur hic mos utpote inimicus pudori, licet in Gallia hodie, & alibi etiam locorum propter obſtetricum inſcitiam vel negligentiam non inuſitatus, & viciſſim non minore contentione defenditur ſingularibus ſcriptis de quibus vide ſi placet Acta Eruditor. A. 1709. p. 128. Journal des Savans A. 1708. T. II. pag. 64. & A. 1718. T. II. p. 147.

(**) Agdonice vocatur vitioſe in Gayoti de Pitaval Bibliotheque des gens de Cour Tom. IV. pag. 161. & 162.

scere, quæ cum concupisset, demptis capillis, habitu virili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam, quæ cum artem didicisset, & fœminam laborantem audisset, ab inferiore parte veniebat ad eam: quæ cum credere se noluisset, æstimans virum esse, illa tunica sublata, ostendebat se fœminam esse: & ita eas curabat. Quod cum vidissent medici, se ad fœminas non admitti, Agnodicen accusare cœperunt, quod dicerent eum glabrum esse & corruptorem earum, & illas simulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ consedissent, Agnodicen damnare cœperunt, quibus Agnodice tunicam allevavit, & se ostendit fœminam esse. Et validius medici accusare cœperunt. Quare tum fœminæ principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non estis, sed hostes: quia quæ salutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienses legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam discerent.

Agrippa, Judæorum Rex, à quo unguentum ejus nominis inventum ferunt Nicolaus & Arnaldus Villanovanus in suis Antidotariis. Et hic forte est, quem plerique scriptores medici, præsertim Mesue & Rasis, nomine Judæi sæpius citant. Galenus in lib. VIII. T. 2. pag. 284. de medicamentorum compositione secundum locos, Julium quempiam Agrippam allegat, quod me nonnihil suspicari facit Agrippam regem Judæorum non fuisse. Nam Julius nomen est Romanorum, non Judæorum, fuitque familia notissima Agripparum apud Romanos. Idem autem Galenus simpliciter Agrippam citat Pharmac. κατ' γένη, lib. VII. T. 2. p. 419. *Hæc Tiraquellus.*

Ahamet sive *Haamer*, sive item *Haamech*, sive denique Ahamet Eben David, Serapioni Simplicium cap. CXVIII. & CLXIV. & CCXXIV.

Ahiriton.

Ahuar, Rasi lib. XI. Continentis cap. VII.

Aidmerin Ali Al Gialdeki auctor operis Chymici, badr almonir si khovas al ex sir. Vide Herbelotum p. 78. b. qui observat *eksir* (unde vulgatum *elexir*) à chymicis Arabibus vocari materiam auro conficiendo idoneam.

Aidoun, (Aboul Hassan al Mokhtar ben Aidoun) Medicus Bagdatensis, auctor libri takuim al Schat, de morbis, eorumque remediis, ordine alphabetico. Herbelot. ibid.

Ailaki, Avicennæ discipulus, auctor libri asbab u alamat, de causis & signis prognosticis morborum.

Ain al Hiat, epitome hiſtoriæ animalium quam Demirius Arabice Anno hegiræ 773. (CHriſti 1371.) ſcripſit ſub titulo Hiat al haiván. Auctor epitomes, Scham ſeddin Mohammed al Damannini, eodem quo Demirius anno defunctus hegiræ 818. (CHriſti 1415.) Vide Herbelotum p. 64. & 79.

Aieyſe ſive *Ayſe* (hæc enim duo nomina reperio niſi diverſorum ſint) apud Serapionem, ſimplicium c. 117. & 303.

Alamah, (ebn Alamah ben Aſſad) Medicus celebris anno hegiræ 652. (CHriſti 1254) defunctus, auctor libri eſcharat almorſchedat, de medicamentis ſimplicibus. Herbelot. p. 84.

Albanus Torinus Vitodurenſis, recentioris ſcriptor ætatis, ſed qui Medicos Græcos plures Polybum de natura ſeminis humani & ratione victus, & de morbis corporis, qui inter Hippocratis opera legitur: Alexandrum Trallianum, Paulum Æginetam, Philaretum de pulſibus, Theophilum de urinis & Philotheum in Aphoriſmos Hippocratis eleganter vertit. Nec non ſcriptores alios Epiphanium de vitis Prophetarum, Agapeti ſchedam regiam, & Emanuelis Chryſoloræ epitomen Grammatices Græcæ. Deinde Joannis Damaſceni Medici diegema de exquiſita febrium curatione & aphoriſmos ex verſione quæ exſtabat de Arabico Barbara, puriore ac venuſtiore interpretatione Latina expreſſit. Recenſuit etiam Dioclis Epiſtolam ad Antigonum Regem, Soranum Ephesium, Plinium Valerianum, Apulejum de herbis, Apicium, Antonium Muſam de betonica &c. Hippocratis prognoſticis vitam magni illius Medici præfixit.

Albarmachus Avicennæ lib. v. tract. ix.

Albaromakus, & Albaromachus apud eundem, niſi & idem ſit, quod facile crediderim.

Albaſarri, & *Albaſari*, & *Albaſyri*, Serapioni Simplicium c. lxvii. & cxvi. Raſi lib. ii. Continentis cap. ii. ubi eum citat ex libro ſummæ de oculis.

Albatarich, Serapioni ejusdem operis cap. lxxxv.

Albatenius ſive Albategnius qui primus Galenum in Arabicam linguam vertit, ut dicit Serapio cap. xcii. Vixit circa idem tempus hoc eſt circa A.C. 1070. Ejus de ſimplicibus medicamentis Volaterranus memorat.

Albenguefit, vide *Abenguefit*, & *Aggregator*.

Alber-

Albertus Theutonicus Dominicanus, Episcopus Ratisponensis, defunctus A. C. 1280. æt. 75. qui ob doctrinæ magnitudinem *Magni* cognomentum sibi comparavit. Hic inter alia & ea quidem prope infinita opera quæ XXI. Voluminibus junctim edidit Lugd. 1651. fol. Petrus Jammay, Ord. Præd. scripsit libros XVI. de animalibus, secutus magna ex parte Aristotelem. Et de medicina librum unum, de arboribus, herbis, lapidibus: de mineralibus & rebus metallicis libros quinque, de nutrimento & nutribili, de alchymia, de secretis mulierum unum. Copiose de illo ejusque scriptis præter Trithemium c. 466. Ambrosius de Altimura Bibl. Dominicanæ p. 49. seq. & Jacobus Quetif & Jacobus Echard T. I. p. 162. seq. 275.

Albertum quendam CPolitanum de veterinaria Medicina scripsisse lego in Alphonsi Ciacconii Bibliotheca universali MS. Recentiores sunt Tiraquella laudati. Albertus Novocambianus, cujus sunt notæ in fabricationem hominis à Cicerone 2. de Nat. Deor. c. 53. descriptam Cracov. 1551. 8. Albertus Belfortis Rhæticus, vir Medica arte clarus, cujus, inquit expectatur liber de abolenda morbi Gallici (*) nomenclatura, ejusque juxta Galeni censuram explicatione & curatione, addita quoque recentiorum ad hoc propositum empirice.

Albertus sive *Albericus* Salentinus Philosophiæ & medicinæ doctus, apud Gyraldum lib. I. De poëtis sui temporis.

Albes Arabs de quo Jo. Georg. Schenckius.

Albhambd filius Allahagelegi, Serapioni Antidotorum cap. XVIII.

Albotin Avicennæ lib. v. tract. v.

Albericus Archiepiscopus Pragensis, antea Bohemiæ Regis Physicus circa A. C. 1475. scripsit practicam medendi & regimen pestilentiæ, nec

(*) Veteribus etiam minime ignotam fuisse hujus morbi fœditatem, docuit nuper nobilissimus Becketus. Vide Michaëlis de la Roche V. C. memorias literarias magnæ Britanniæ, quas Gallice edidit T. XII. p. 298. seq. Bibl. Angloise T. V. p. 536. seq. T. X. p. 366. seq. Bibl. ancienne & moderne T. XX. p. 406. seq. Joannem Rhodium notis ad Scribonium Largum p. 157. Thomam Bartholinum de morbis Biblicis p. 28. seq. Caroli Patini Diss. Archibaldi Pitcarnii opuscula Medica p. 157. seq. Alii Neapolitanum morbum vocant ducta ab Ao. 1493. origine. In Oriente frequentem esse & speciatim in Persia jam notavit Adamus Oleatius p. 565. itineris sui. De aliis Asiæ locis & Africæ & Americæ Carolus Clusius historia aromatum p. 150. seq. & de simplicibus Americæ p. 30. seq. Petrus Borellus lib. 2. Observatt. 37. & qui ex regione Nigritarum, Guinææ vicina repetit Thomas Sydenham Epistola de lue Venerea, edita Londini 1680. 8.

non regimen ſanitatis. Lipſiæ impreſſum per Marcum Brandt. A. 1484.

Albricius ſive *Albericus* Londinenſis Anglus, qui ſcripſit de ratione veneni, aliaque de re medica non pauca, vixitque ſub Ginthelmo Ruffo, Anglorum Rege, circa A. C. 1090.

Albuabram & *Albruabam* (utrunque enim reperio apud Meſuem) vide num ſit Abuanbram, aut Abuhabram, de quibus ſupra.

Albubecar Muhamed, (*) aut ut alii ſcribunt vitioſe, *Abubeter* ſive *Albubeter*, aut etiam *Abubater* filius Zachariæ filii Arahi, aut ut alii ſcribunt, *Errraſis*, aut ut alii, *Raſis*, ſive Razis, (à Rai vel Rai (**) Perſiæ urbe in qua natus fuit) quem & *Almanſorem* vocant, quia ad Almanſorem ſcripſit. Sed & aliis vocatur Bubikie filius Zachariæ, nepos Erraſis. Hic eſt quem *Raſim* vulgo vocant, quique ab Almanſore principe vocatus Cordubam, cum magna gloria ibi artem ſuam exercuit, defunctus anno hegiræ 401. (CHriſti 1010.) de illo videndus præter Joannem Leonem Africanum (quem dabo infra) n. 6. & Lindenium renovatum Mercklini in *Abubeter*, videndus Nic. Antonius in Bibliotheca veteri Hiſpana lib. VI. c. XII. T. I. p. 370. ſeq. Huic Raſi Arnaldus Villanovanus optimi vir judicii, in libro de diverſis intentionibus morborum, ſtatim in ingreſſu hoc teſtimonium perhibuit, quod fuit *in ſpeculatione clarus, in opere promptus, in judicio providus, in experientia probatus.* Hujus habemus libros XII. Elhavi, aut ut alii ſcribunt, Helchauy, aut ſine aſpiratione Elchavi, ſive Elkavi, id eſt, ut interpretantur, *totum continentis*, ex quo eos libros *Continentis* vocant, opus quidem ingens: ex Hieron. Suritæ caſtigatione Brixiæ 1486. Venet. 1509. 2. Vol. & præterea *libros decem ad Almanſorem* editos Lugd. 1511. 8. cum additionibus Gerardi Cremonenſis, & ejusdem Raſis libellis de ægritudinibus junctarum, de morbis puerorum, Aphoriſmorum libris ſex, parvo antidotario, libello de præſervatione ab ægritudine lapidis, introductorio parvo in medicinam, libello de ſectionibus, cauteriis & ventoſis: antidotario, Synonymis ordine alphabetico, & ſubjuncto libro diviſionum Conſtantini Africani. Ut alias editiones, aliaque Raſis ſcripta

(*) Muhamed vocatur ab Avicenna 3. de febribus 3. Canonis tit. 3. c. 7.

(**) Golius ad Alfragan. p. 213.

pta ſive Latine edita, ſive Arabice MSta in Bibliothecis, Regia Pariſienſi, Leidenſi & Florentina Medicea præteream. De Græco interprete libri Raſis hujus de peſtilentia, dixi Volum. XII. p. 692.

Albucaſius qui & *Albucaſis*, ſive *Albuchaſis*, *Bucaſis*, *Bulcaſis Galaf*, *Alſaharavius*, *Azavarius* &c. clarus vergente ſæculo XI. cujus extant lib. III. Chirurgiæ, ſæpius editi Latinè verſi ex Arabico. Meminit & libri cui titulus *Servitor*, de præparationibus oleorum.

Albuenſis.

Albugerig, & *Albugerix*, & *Albugerigius*, & *Albugerag* (hæc enim omnia reperio apud Serapionem Simplicium cap. lxxxII. & Raſim lib. I. Continentis cap. IV.) Crediderim eſſe Abugerim, ſive Abugerig, de quo ſupra: præſertim quod hic Albugerig Monachus vocatur eidem Raſi, ejusdem operis lib. XI. cap. IV. quo etiam nomine aut titulo inſignitur ille Abugeris, ut ibi diximus.

Albutius Medicus Romanus. Plin. XXIX. I. *Multos prætereo Medicos, celeberrimosque, ex iis Caſſios, Calpetanos, Arruntios, Albutios, Rubrios. Ducena quinquagena ſeſtertia, annua mercede iis fuere apud Principes.* Marcarum Lubecenſium, ſive librarum Gallicarum 25000.

Albuzid Alharabi, Serapioni Simplicium cap. cclvII.

Alcalamet, Avicennæ lib. V. cap. IX.

Alcadinus Garſini Syracuſani fil. Medicus Henrici IV. Imp. artemque Salerni profeſſus, ſi Scipioni Mazellæ in Antiquitatibus Puteolanis fides. Alcadinus iſte perinde ut alius quidam Poëta Ebolitanus, balneas Puteolanas carmine latino deſcripſit. Exſtat in collectione Juntarum de balneis.

Alcalaum, ſive *Alcalame*, utrunque enim reperio. niſi diverſi ſint.

Alcamadus.

Alcana Moſali Armenus de paſſionibus oculorum Latine ex Arabico: Davide Armenio interprete. Venet. 1499. fol. cum Chirurgicis Guidonis de Cauliano & aliorum.

Alcanſi, & *Alchanſi*, & *Alchanzi*, & *Alcanzi*, & *Alkanci*. Hæc enim omnia paſſim reperio apud Meſue & Serapionem, niſi plures ſint, quod non credo.

Alcetis ſive *Alceſius* Sophiſta (ἰατροσοφιστής) Galeno Pharmacorum κατὰ τόπους lib. VIII. cap. II. T. II. p. 276.

Alcha-

Alchalahamen, & *Alchalehemen*, nisi diversi sint, Serapioni Simplicium cap. lxxxiv. & clxxxv. & ccxlvi. & ccxlvii.

Alchindus & *Alkindus*, apud Mesue, Avicennam & Rasim sæpe: citaturque ex lib. de Electionibus ab ipso Rasi lib. Continentis i. cap. iii. & ex Epistola de podagra & dolore stomachi, eodem cap. ix. & lib. ii. cap. iii. Is alibi vocatur Elkindus apud eundem Rasim ejusdem operis lib. iv. cap. i. ubi item illum citat. ex dicta Epistola de podagra ut jam non dubitandum sit, quin idem sit.

Alcibiadem Atheniensium principem Medicæ artis fuisse peritum ex eo possumus intelligere, quod ex Anchusæ herbæ speciebus una est quæ Alcibiadion dicta est, & aliæ quoque, ut videre licet apud Dioscoridem lib. iii. cap. cccciv. & lib. iv. cap. xxiv. xxv. xxvi. xxvii. Nicandrum in Theriacis, qui tamen ab alio quam ab hoc Alcibiade, nempe ab Alcibio quopiam inventas dicit. Plinium lib. xxvi. cap. vi. & Aetium Tetrab. i. Ser. i. in Anchusa: Paulum Æginetam lib. vii. cap. iii. ubi de Anchusa. *Hæc Timquellus.*

Alcibius, Nicandro in Theriacis, ut jam dixi in Alcibiade. Vide & infra, Alcipius.

Alcimion, *Alcimon* & Alcimius apud Galenum Pharmacorum κατὰ γένη lib. vii. & κατὰ τόπους lib. quoque vii. c. ii. & iterum vi. Vide T. 2. edit. Basil. p. 260. 333. 359. 363. 388. 389. 410.

Alcipius, Galeno lib. vi. Simplicium, nisi sit ille Alcibius, de quo nuper diximus.

De Alcmæone ita Alfonsus Ciacconius Hispanus in Bibliotheca, ordine litteraurm concinnata circa A. 1583. quæ desinens in Epimenide exstat MSta apud Venerandum nostrum Wolfium: notas ad hunc locum infra ipse addidi. *Alcmæon cognomento Physicus, Calaber patria Crotoniata Pirithi* a) *filius, Pythagoræ auditor & alumnus*, b) *Philosophus Græcus & Medicus insignis fuit, primus de Naturæ ratione scripsit* c) *& eam litteris explicavit, ut Phavorinus in omnimoda historia & Pro-*

a) Πειρίθου Clemens I. Strom. p. 308. & Theodoretus lib. I. therapevt. p. 7. ubi Ἀλκμὰν vocatur & lib. V. p. 72. ut vicissim Alcæmon pro Alcmane apud Antigonum hist. mirab. c 95. Confer Meursii ad Antigonum & p. 33. ad Chalcidium notas, & Menagium ad Laërt. p. 387.

b) Juvenis audivit Phythagoram jam senem. Jamblich. c. 23. Aristoteles I. Metaphys. c. 5.

c) Laërt. VIII. 23. Δοκεῖ δὲ πρῶτος φυσικὸν λόγον γεγραφέναι καθά φησι φαβω-

Proclus d) *tradidere. De invisibilibus* e) *libros scripsit. De iis* f) *tractavit & de iis libellos composuit, Cicerone teste. Hic primus electiones* g) *aggredi ausus est, primusque fabulas adinvenit* h) *ut Isidorus in*

G

Etymo-

φαβωξὶν ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ. Ibidem hoc affert operis illius initium. Ἀλκμαίων Κροτωνιήτης τάδε ἔλεξε Περίθου υἱὸς Βροντίνῳ καὶ Λέοντι καὶ Βαθύλλῳ. περὶ τῶν ἀφανέων καὶ περὶ τῶν θνητῶν σαφήνειαν μὲν θεοὶ ἔχουσι, ὡς δὲ ἀνθρώποις τεκμαίρεσθαι κ. τ. λ. *Alcmæon Crotoniates hæc ait, Pirithi filius, Brontino, Leonti & Bathyllo, De invisibilibus & de mortalibus rebus evidentem quidem scientiam habent Dii, quantum vero conjicere hominibus licet* &c. Patet ex parvo hoc specimine & Dorica dialecto usum & magna modestia ad Philosophiam tractandam accessisse Alcmæonem. Primum scripsisse de natura, notant etiam Clemens & Theodoretus locis laudatis.

d) In Timæum Platonis,

e) Aut valde fallor, aut nullam aliam quare Alcmæoni libros de invisibilibus tribueret, rationem Ciacconius habuit, quam quod in principio libri de Natura, quod affert Laërtius, mentio τῶν ἀφανέων.

f) Leg. *de Diis*, idque collegit Ciacconius ex his Ciceronis lib. I. c. II. de natura Deor. *Crotoniates autem Alcmæon, qui soli, lunæ reliquisque sideribus animoque præterea divinitatem dedit* &c.

g) Lege *exsectionem*, hoc est Anatomen corporis humani. Chalcidius p. 368. edit. à me curatæ: *Demonstranda igitur oculi natura est, de qua cum plerique alii, tum Alcmæon Crotoniensis in physicis exercitatus, quique primus exsectionem aggredi est ausus.* Tiraquellus p. 296. de Alcmæone: *Hic singulis humani corporis membris atque articulis resectis, intimis omnium partium vitalium scrutatis, primus cadaverum laceratorem, quam Græci anatomiam vocant, excogitavit.* De anatome animalium, non cadaverum humanorum Chalcidium intelligunt Viri præstantissimi Daniel Clericus in Hist. Medicinæ Gallice edita lib. 2. cap. 5. p. 94. & Jo. Conradus Barchusen à quo & ipso historiam Medicæ artis Latino stilo conditam habemus, pag. 127. Nihil tamen est in Chalcidio quod hoc persuadeat.

h) Isidor. Orig. lib. I. c 39. *Fabulas primus invenisse traditur Alcmæon Crotoniensis.* Etiam Giselbertus libro de altercatione Ecclesiæ & Synagogæ ait Alcmæonem primum fabulas scripsisse. Fuere & alii Alcmæones, ut de cujus furore Tragici, & Cicero III. 5. Tusculanar. & IV. de finibus cap. 23. ubi Alcmæonem Ennii commemorat, ex quo etiam sunt quæ IV. 17. & 28. Academ. & 3. de Oratore ac Nonius in *jamdiu*. Vide illustrissimi Viri Hieron. Columnæ notas ad fragmenta Ennii p. 281. seq. qui p. 286. etiam fragmenta ex Euripidis Alcmæone colligit. Alius denique Alcmæon Tragicus, de cujus Astydamante dramate meminit Aristoteles cap. 15. poëtices. οἷον ὁ Ἀλκμαίων καὶ Ἀστυδάμας. Vitiose in Meursii Bibl. Græca excusum Alcidamas, pro Astydamante.

Vitiose

Etymologiis teſtatur. Multa etiam in re Medica ſcripſit, ut Laërtius i) *prodidit. Quædam ejus verba aut placita in Medicina apud* k) *Stobæum in ſermonibus de morbo & ſanitate citantur. Hujus auctoris Ariſtoteles & Themiſtius lib. 1. de anima* l) *& 7. de hiſtoria animalium*, m) *Cicero lib. 1. de natura Deorum, Galenus de hiſtoria Philoſophica, & Plutarchus in lib. de placitis Philoſophorum meminere. Floruit Olympiade LXV. annos circiter ante CHriſti natalem DXXV.*

Alcon, aut ut alii, *Alcontius*, aut etiam Accontius, aut Arcontius ſive Archontius vulnerum medicus â Claudio Cæſare centum millibus ſeſtertium condemnatus, eidemque in Gallia exulanti, & deinde reſtituto acquiſitum non minus intra paucos annos, ut tradit Plinius lib. XXIX. cap. 1. Incertum ſitne idem de quo Martialis VI. 70.

Oſtendit digitum ſed impudicum
Alconti Daſioque Symmachoque.

Alcon alter, medicus multo poſterior, qui apud Auſonium, Epigr. 73. ſeq. Aruſpicem Diodorum vaniloqvum fecit, quo quidem Epigrammate & ſeq. eundem Alcontem deridet, ex Græco Lucilii epig. lib. 11. Anthol.

Alcuinus Arabs de ſimplicibus citatur à Bellunenſi in voce aſtergar.

Alcyon,

Vitioſe etiam in Dan. Heinſii verſione *ſicut Aſtydamantis Alcmæon.* Eundem allegari ab Heſychio in βλὴρ notavit Meurſius ad Chalcidium. Omitto Alcmæonem Athenienſem cujus filii liberos Piſiſtrati occiderunt, ut præter alios meminit Tzetzes Chiliad. 1. hiſtoria ſexta.

i) Laërtii verba ſunt: Τὰ πλεῖστα γε ἰατρικὰ λέγει, ὅμως δὲ καὶ φυσιολογεῖ ἐνίοτε. Utrumque autem hoc potuit in libro illo de natura facere, quem laudat etiam Galenus 1. de natura hominis T. V. edit. Græcæ Baſil. pag. 1. & lib. 1. περὶ τῶν καθ' Ἱπποκράτην στοιχείων T. 1. p. 56.

k) pag 542. florileg. edit. Wechelianæ. Conferecloga Phyſicas p. 54. 60. 93.

l) Simplicius quoque lib. 1. de anima textu 32.

m) Ariſtoteles lib. 7. Hiſt. animal. cap. 1. Τὰ φυτὰ μέλλοντα φέρειν τὸ σπέρμα, ἀνθεῖν φησὶν πρῶτον Ἀλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης. Etiam lib. I. cap. 11. Ἀλκμαίων ἐκ ἀληθῆ λέγει φάμενος ἀναπνεῖν τὰς αἴγας κ τὰ ὄπτα. Meminit & Theophraſtus lib. de ſenſu p. 24. placita ejus de ſenſibus exponens. Liber Ariſtotelis contra Alcmæonem memoratus Laërtio V. 23. intercidit.

Alcyon, medicus tempore Caji Imp. Joseph. XIX. 1. 19. pag. 852. edit. Oxon.

Aleardus de Pindemontibus, Veronensis, de fontibus sive balneo Calderii scripsit ad Hermolaum Barbarum. Extat in opere de balneis quod recensui Vol. XII. p. 723. sq.

Aleimerestem, Serapioni Antidotorum cap. XVIII. ad fi.

Alexander Aphrodiseus Philosophus Peripateticus tempore Septimii Severi ac deinceps, de cujus scriptis quibus Physicam quoque sicut alias Philosophiæ partes illustravit, dixi lib. IV. cap. 25. Diversus autem ab illo videtur Alexander Medicus, itidem, si MSS. Codicibus fides Aphrodisiensis, de cujus Problematibus Medicis & Physicis ibidem dixi p. 72. seq. Nunc tantum addo Petrum de Abano in Conciliatore suo quem A. C. 1303. scripsit, differentia quinta testari se Alexandri Medici Problemata Latine vertisse. Ἀλεξάνδρε Ἀφροδισιέως ἰατροῦ περὶ πυρετῶν, qui libellus Latine tantum prodiit, extat Græce MS. non tantum in Bibl. Cæsarea ut ibidem p. 74. notavi, sed in Laurentiana Florentina quoque.

Alexander Laodicensis, Cælio Aureliano lib. Oxeon, id est, Celerum passionum I. cap. item 1. idem cum Alexandro, de quo mox, Philalethe.

Alexander è Phrygia Medicus, *Martyr* Lugduni tempore Marci Antonini, de quo Eusebius v. 1. Hist. Eccles. p. 163. & Vincentius Bellov. x. 100. speculi Hist. Martyrolog. Rom. & Acta Sanctor. 2. Junii.

Alexander Magnus Macedonum Rex præcipuum medicinæ studium operamque dedit. Eius enim artis non solum contemplandæ studiosus fuit, verum etiam ægrotantibus amicis opem attulit, & remedia quædam, ac ciborum observationes instruxit. Authores Plutarchus in vita ipsius, & præterea Joannes Monachus, & ipse author Græcus. Est collyrium Alexandro Regi inscriptum, cujus meminit Aetius Tetrabibli II. Ser. III. cap. XXXIX. Est & ejusdem Stibium apud eundem, ejusdem Ser. cap. lxxxviii. Est item viride Alexandrinum, Cornelium Celso memoratum lib. V. c. XXVII. quod forte & ab ipso Alexandro compositum est. *Hæc Tiraquellus.* p. 269.

Alexander Parvus, citatus Rasi lib. Continentis I. cap. IX.

Alexander Philalethes Herophili sectator qui post Zeuxidem διδασκαλείῳ magno sive scholæ Medicorum Herophileorum in Phrygia præfuit

de quo Strabo in extremo libri XII. p. 580. συνέστησε δὲ καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου τοῦ φιλαλήθους. Citatur hic Alexander Galeno lib. IV. *De differentiis pulsuum*, T. III. p. 46. & 49. ex quibus locis constat & Demosthenis Ophthalmici fuisse præceptorem & Aristoxeni Herophilii, neque in omnibus fecisse cum Herophilo p. 51. Hunc esse puto quem Octavius Horatianus, aut ut aliis placet, Theodorus Priscianus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium dicit *amatorem veri* fuisse appellatum, eumque fuisse discipulum Asclepiadis, & scripsisse libros, de semine. Citatur à Galeno pluribus locis T. II. pag. 180. 184. 403. Ejus liber quintus de placitis ἐν τῷ ε τῶν ἀρεσκόντων. T. III. p. 46.

Alexander Trallianus Jatrosophista, clarus Justiniani tempore, de quo Agathias lib. V. p. 144. & de cujus scriptis sæpius editis dixi Volum. XII. cap. VII. p. 593. seqq. Fortasse hic est Alexander Medicus qui laudatur à Demetrio Pepagomeno lib. de Podagra. Et Alexander cujus de pulsuum in febricitantibus cognitione librum Græce MS. exstare in Bibl. Regis Galliæ, notavit in Bibl. Medica Jo. Georgius Schenckius.

Ab Alexandrinis Medicis multos errores propagatos & in publicum sparsos queritur Galenus T. V. edit. Basil. pag. 742. οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σοφιστεύσαντες ὑφ' ὧν ἐπληρώθη μάλιστα μικρῶν καὶ ψευδῶν λόγων τὰ βιβλία.

Alexandri Myndii, è Myndo Cariæ, historia animalium, quadrupedum aviumque plus simplici vice citatur ab Athenæo. Vide librum IV. hujus Bibl. cap. XX. p. 637.

Alexandri βίβλος τὰς τῶν ἱερῶν βοτανῶν περιέχουσα κράσεις MS. fuit in Bibl. Joannis Sambuci, teste Alphonso Ciacconio.

Alexander, ut puto, alius à Luciano in vita Peregrini memoratus.

Alexander, quem Joannes Alexandrinus in Commentariis Galeni de sectis, vocat veritatis amatorem, idem cum Alexandro, de quo supra, Philalethe.

Alexandrum simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citat Galenus Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VI. & κατὰ τόπους, lib. II. cap. item II. Paulus Aegi-

Aegineta, lib. III. cap. XXVIII. & cap. LXXVIII. & lib. VII. c. XI. & c. XIX. Serapion Simplicium cap. CCXXXIII. & CCLXXVII. Mesue sæpe in Antidotis, Rasis lib. I. Continentis, cap. I. & cap. III. ubi illum citat ex lib. de Melancholia, & cap. VII. ex lib. Birsen, uti etiam facit c. VIII. ejusdem lib. & in lib. II. cap. II. lib. Congregationis. Et ex lib. V. cap. I. ex lib. de Stomacho. Et lib. VI. cap. I. ex Summa ipsius. Hicque est, ut opinor, (inquit Tiraquellus) à quo Nicolaus in Antidotario medicamentum Alexandrinum dictum esse scribit.

Omitto juniores ut Alexandrum Achillinum Bononiensem, Alexandrum Benedictum Veronensem, & Alexandrum Massariam Vicentinum, aliosque de quorum scriptis Mercklinus in Lindenio renovato. Alexandrum Bondinum cujus exstat Epistola Græca in Organum Aristotelis, & Alexandrum Agathimerum Venetum, ad quem Nicolaus Leonicenus scripsit librorum de there sive vipera: nec non Alexandrum Trojanum Petronium Citacastellanum, cujus exstant quædam ad Paulum Cæsarem Cardinalem, quos inter Medicos etiam laudat Tiraquellus. De illustriss. *Alexandro Maurocordato* dictum Volum. XII. hujus Bibl. p. 774. seq.

Alexias, Thrasiæ Mantinensis, de quo infra dicemus, discipulus, qui ut scribit Theophrastus lib. IX. Historiæ plantarum, cap. XVII. plurimum valuit ingenii acrimonia, nec infra magistrum bonis artibus fuit instructus, utpote qui multas medicinæ partes, quas ille non tenuerat, egregie consecutus est. δεινὸς δὲ καὶ Ἀλεξίας ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ οὐχ ἧττον ἔσχυσε ἐκείνου, καὶ γὰρ τὰ ἄλλης ἰατρικῆς ἔμπειρος. Floruitque tempore ipsius Theophrasti, ut illic colligere licet.

Alexio memoratus Ciceroni lib. XV. Epistolarum ad Atticum, Epistola I. & II.

Alexippus Plutarcho memoratus in Alexandro Magno.

Alphalamen, Rasi lib. Continentis, cap. III. Vide num sit Alkalamen, de quo infra.

Alfaresi, Serapioni Simplicium cap. CLXXVII.

Alferisei, sive ille, sive alius, ejusdem operis cap. CCI.

Alfetisi, ibid. c. XCV.

Alfeusi, nisi & idem sit, ibi cap. CCCII.

Alguazir Abuale Zor, filius *Abmeleth filii Zor*, citatus à Zoar in initio libri de cura lapilli, nisi de seipso loquatur. Liber ille inter spuria Galeni, ad Aali Saracenorum Principem.

Alharif, citant Mesue in medicinis solutivis, & Simon Genuensis.

Alhominus Chymista citatu in libro Smuel Hamuel.

Aliabbas, vide Halyabbas.

Ali ben Isa. T. III. amœnit. literar. p. 204. Ali Musa ibid. Ali Tarabulusi id. p. 206. Alimed p. 207.

Alimajor, Rasi lib. II. Continentis cap. I.

Alkalamen Arabibus sæpe, qui forte is est Alchalahamen, sive Alchalehemen de quibus supra diximus.

Alkekengi.

Alkides Chymista, citatus in libro Smuel Hamuel.

Jacobus Alkindus, vide supra Alchindus. Sæculo duodecimo claruit, quo sub auspiciis potissimum & patrocinio Almachiadarum Principum Medica studia in Africa & Hispania floruisse notat Conringius introduct. cap. III. §. 24. Ejus Alkindi liber de nævis in facie, eorumque significatione MS. memoratur ab Alphonso Ciacconio.

Alkirandi liber Physiognomicus.

Alkussseneni, Serapioni Antidotorum cap. XXXIII.

Almadel naturalis magiæ scriptor cujus librum de nævis corporis fœminæ earumque significatione MS. memorat Alphonsus Ciacconius.

Almajemir, ibid. cap. CXLIII.

Almasaberodi, ibid. CLXXVII.

Almascadi, ibid. cap. CLXXXV. ex libro auri, minerarum, margaritarum.

Aloisius Mundella Brixiensis, cujus extant Epistolæ medicinales doctiss. & Annotationes in Aptonii Musæ Brasavolæ Simplicium medicamentorum examen.

Aloisius Trissinus, cujus sunt problemata medica ex Galeno.

Alpharabius, vide Ebunasar.

Alphonsus Ferrius Necpolitanus, cujus est liber de morbo Gallico, alter de Sclopetorum vulneribus, & alii plurimi.

Alraheb Monachus & Physicus, à quo Rasis non pauca in suos libros transtulit teste Bellunensi.

Alsaharani theoretica & practica medendi methodus.

Alseir, Avicennæ lib. V. in medicamentis compositis.

Albirosin, Rasi lib. IX. Continentis cap. V.

Almed

Almed Ibn Ibrahim Ibn Abichaled auctor libri quo medicamenta simplicia ab Hippocrate præterita exponuntur. MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias C. V. Jo. Georgii Schelhornii Tom. III. pag. 199.

Amaraan, Mesue in ægritudinibus cerebri.

Amaranthus Grammaticus, Galeno Antidotorum lib. II. & VII. περὶ τόπων.

Amaran, Mesue in Antidotis. Et forte est ille Amaraan.

Amaron Rex nescio quis citatur a Galeno aut ab alio in libro experimentorum, Galeno vulgo assignato.

Amasas.

Ambrun Serapioni Antidotorum cap. XVI.

Divum quoque *Ambrosium* unum ex quatuor præcipuis ecclesiæ doctoribus medicum fuisse, testimonio est Sirupus ab eo confectus excogitatusque adversus febres, utpote sudorem provocans, sitimque sedans, quo multos curavit, sicuti retulit Antonius Guaynerius, in I. cap. De febre tertiana pura interpolata & ejus cura, ubi dicit & hodie uti eo Mediolanenses: & Jacobus Manlius in eo libro, cui titulum fecit Luminare majus, quo loco de Sirupis differit, ut non mirum jam videri debeat, si ipse Ambrosius lib. III. De virginibus scripserit, omnibus locis, omnibusque temporibus non esse prætermittendam medicinam. *Hæc Timquellus* p. 264.

Ambrosius Griphus adquem Francisci Philelfi Epistola A. 1472. XXXVI. 14.

Ambrosius Leo Nolanus, qui libros Actuarii de urinis non ineleganter vertit, & quoque scripsit problemata Medica & Physica, castigationes in Averroëm &c.

Ambrosius Puteolanus Marcello Burdegalensi citatus cap. XXVI. & Scribonio composit. 152.

Amentas Chirurgus. Ἀμέντιον modus fascia caput ligandi. Vide Galen. T. XII. edit. Paris. p. 486. 487. 493.

Aminulus, Avicennæ lib. V. tract. VIII.

Ammonius Chirurgus, Aetio Tetrab. II. lib. III. cap. CXIII. & Tetrab. IV. lib. II. cap. lib.

Ammonius Lithotomos cognominatus Celso, lib. VII. cap. XXVI. qui primus modum calculi majoris præmissa fissione ex vesica extrahendi reperit.

Ammonius simpliciter, sive unus ex illis, sive alius, Paulo Aeginetæ, lib. cap.

cap. XVI. & Aetio Tetrab. II. Ser. cap. CXIII. Galen. Tom. III. edit. Basil. p. 232.

Amometus, de quo Vossius in historicis Græcis. Meminit & Solinus cap. 51.

Amphilochus Athenienſis laudatus à Varrone & Columella ac ſæpe à Plinio qui XVIII. 16. teſtatur eum inter alia de arena & cytiſo unum volumen feciſſe confuſum.

Amphion, Galeno περὶ γένη, lib. IV. T. II. p. 372.

Amram filius Hihaumee, niſi ſit ille Amaraam, vel Amaram.

Amram ſimpliciter Arabibus citatus, quem credo eundem eſſe.

Amyntianus cujus librum de elephantis citat ſcholiaſtes Pindari p. 41.

Amythaon ſive is fuit pater Melampi, de quo dixi lib. II. cap. 15. ſive alius: ſed hujus epithema memorat Aetius Tetrab. II. Serm. IV. CLVII. ex Galeno. Et malagma ipſe Galenus medicamentorum περὶ γένη, lib. VII. T. II. p. 409. 412. & quoq; Aetius Tetrab. III. Ser. II. cap. XI. & Alexander Trallianus lib. VIII. cap. X. eodemque ult. & eum quoque citat Paulus Aegineta lib. IV. cap. XXXII. & LV. lib. VII. cap. XVII.

Amython ſive idem fuit detracta una litera, ſive alius Aetio citatus.

Anacreon, diverſus a Poëta citatus à ſcholiaſte Nicandri laudante ejus ſcriptum περὶ ῥιζοτομικῆς.

Anaſtaſius citatus Aetio Tetrab. III. Ser. IV. cap. XLVII.

Anatolius cujus varia in Geoponicis & Hippiatricis leguntur, ne dicam de fragmentis περὶ συμπαθειῶν quæ Græce & Latine dedi lib. IV. cap. XXIX.

De *Anaxagora*, *Anaximene* & *Anaximandro* Phyſicis dictum lib. II. cap. XXIII.

Anaxilaus Lariſſæus, Pythagoricus & Magus, quem ab Auguſto urbe Italiaque pulſum refert Hieronymus in Chron. Hunc naturæ conſultum & Phyſices peritum fuiſſe docent ejus ludicra de quibus S. Irenæus lib. I. cap. IV. Epiphanius hæreſi XXXIV. Plinius (*) lib. XXXV. cap. XV. de quarto ſulphuris genere verba faciens, ludere Anaxilaum ſolitum ſignificat, & ludi genus exemplo declarat, *luſit*, inquiens, *& Anaxilaus eo, cadens in calice novo, prunaque ſubdita circum-*

(*) Confer Marſilium Cagnatum Variar. Obſervatt. III. 10. Tomo Tertio Lampadis Artium Gruterianæ, & Tho. Reineſii varias lectiones lib. 3. p. 581.

circumferens, exardescentis repercussu pallorem dirum, velut defunctorum, offundente convivis. lib. XIX. cap. I. *Anaxilaus auctor est*, inquit rursus Plinius, *linteo eo* (sermo est de lino, quod vivum vocabatur) *circundatam arborem, surdis ictibus, & qui non exaudiantur, cædi:* quo etiam loco (nam & hoc ad idem ludicri genus pertinet) inquit, *ardentes in focis conviviorum ex eo vidimus mappas, sordibus exustis splendescentes, igni magis, quam possent aquis.* Cui non est dissimile, quod nostro seculo repertum videtur, aquam ex vino factam; quæ vulgo *vitæ*, & ab aliquibus *ardens* vocatur; res ea madentes a concepta flamma, jucundo spectaculo, ne comburantur, efficere, quod tamen non cujuslibet, sed ejus, quæ optima conficitur, opus est. De Anaxilao insuper lib. XXVIII. cap. XI. Plinius, *Equarum virus à coitu ellychnis accensum, Anaxilaus prodit, equinorum capitum visus* *) *repræsentare monstrifice, similiter ex asinis.* Et lib. XXXII. cap. X. *sepiæ atramenti tanta vis est, ut in lucernæ addito Æthiopas videri ablato priore lumine* Anaxilaus *tradat*, quod ludicrum, omisso auctoris nomine, Sextus**) memorat lib. I. Pyrrhoniar. *præstigiatores lucernas ærugine, & sepiæ atramento ungentes faciunt, ut qui adsunt, modo æris colorem habere, modo nigri esse videantur.* Meminit Anaxilai quoque Plinius XXV. 13.

Anaxipolis Thasius, cujus inter scriptores rei rusticæ mentio apud Varronem, Columellam, Plinium.

Andranti libros περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ φυτῶν κατ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων memorat Athenæus XV. p. 673.

Anazare.

Anchæus vide infra *Antæus.*

Andreas sive *Andras*, sive *Andrias*, sive *Andron*, vel *Andros*, nam & hæc omnia nomina medicorum reperias, nisi diversi sint. Andream laudat Dioscorides in præfatione, inter eos οἱ δοκοῦσι ἀκριβέστερον τῶν λοιπῶν περὶ τὴν βοτανικὴν ἀνεστράφθαι qui accuratius in re herbaria versati esse existimantur. Andreas *Carystius* Cassio Problem. 58. Galeno in explicatione vocum Hippocratis, Andreas *Chrysaorii* F. ὁ ἐκ Χρυσάορος. T. V. p. 711. Cornel. Celsus lib. V. cap. I. inter eos

*) Perperam *usus* in edit. Harduini.

**) *pag. 14. edit. à me curata.*

refert *qui multa de facultatibus medicamentorum memoriæ prodiderunt.* Ad vocat & lib. v. cap. XVIII. & Galenus qui eum non multi facit, nam in lib. qui inscribitur Subfiguratio Empirica, eum vocat superbum, & experientiæ expertem: & in præfatione lib. VI. Simplicium pharmacorum, eum appellat præstigiatorem & arrogantem qui primus mendaciis & præstigiis artem salutaremconspurcare ausus fuerit librisque περὶ φαρμάκων multus nugas intexuerit. T. II. edit. Basil. pag. 68. Idem sæpius allegat ut T. II. pag. 292, 309. 372. 411. Sed & Plinius sæpe & scholiastes Aristoph. ad Aves v. 267. & Epiphanius Cyprius statim post principium libri primi Hæreseon, ubi eum dicit scripsisse de herbis. Andronem (*) citant idem Celsus lib. v. Galenus, Aetius & Paulus Aegineta. Andram ipse Discorides, Celsus & Plinius. Et quod Andreas & Andron unus sit, potest videri ex eo, quod quem Andream vocat Dioscorides lib. IV. cap. LIX. ubi de papavere loquitur: Andronem appellat Plinius de eadem re loquens lib. XX. cap. XVIII. Ipse Cornelius Celsus illo eodem lib. v. cap. XX. Paulus Aegineta lib. III. cap. XLIII. & lib. IV. cap. XXV. Andreas autem, teste Sorano in vita Hippocratis, scripsit librum περὶ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας *de medica origine*, quo Hippocratem infamare nitebatur, quod, ut credo, Galenum adversus illum animavit & armavit. Eum quoque Athenæus citat ex libris περὶ δακέτων *de Serpentibus*, & περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων *de quibusdam falso creditis*, & autor magni Etymologici, ubi illum scribit ab Eratosthene βιβλιαλύσθου fuisse vocatum, quod ejus libros furtim exscripserat, allusione scilicet cognomenti proverbialis sumpta ab Aegistho, qui Clitæmnestram Agamemnonis corruperat. Porro Polybius lib. v. Historiarum c. 81. meminit Andreæ, medici Ptolemæi regis cui Philopatro cognomen fuit, quem à Theodoto Prorege interfectum fuisse dicit. Comes quoque archiatrorum Andreas memoratur Aetio lib. X. cap. v. & lib. II. Tetrabili II. cap. LIV. XCI. & Tetrab. III. lib. I. cap. v. & XVI. & lib. IV. cap. ult. Andreæ Medici icon in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium II. p. 557. qui etiam meminit inter libros Michaëlis Cantacuzeni fuisse ἰατροσόφιον Ἀνδρέου θαυμαστὸν περὶ ὕλης ἰατρικῆς καὶ ἀλφαβήτου στοιχεῖα. A Scholiaste Nicandri à quo sæpius Andreas Medicus citatur

(*) Vide infra in Andron.

tatur in testimonium, etiam pag. 52. b. aliquid affertur ex illius τῷ ἀπιγραφομένῳ νάρθηκι. Andreæ instrumenta Chirurgica laudat Oribasius de machinamentis, & Galenus T. v. edit. Basil. pag. 584. 655. Andreæ sectatores memorat Cœlius Aurelianus III. 12. acutorum, ipse allegans Andream III. 9. qui Herophili sectator fuit. Vide Dan. Clericum hist. Medecinæ lib. 1. cap. VII.

Andreas Albius Bononiensis, qui dialogos aliquot de aquis scripsit.

Andreas Bellunensis, de quo hæc Alphons. Ciaccon. in Bibl. MS. scripta A.C. 1583. Andreas Alpagus, *Bellunensis, Medicus & Philosophus, multis annis in Cypro, Syria, Ægypto & aliis ad Orientem regionibus peregrinatus*, Jo. Serapionis *practicam medicandi ex Arabico in Latinam linguam transtulit. Impressus est liber Venetiis apud Juntas A. 1550. fol. cum commentariis Serapionis de simplicibus medicamentis. Idem transtulit* historiam Arabicam de vitis Philosophorum & Medicorum Arabum & Græcorum, *ut ipse de se scribit in præfat. in glossas Avicennæ. Idem partim transtulit, partim emendavit ex Arabico* Avicennæ *& aliorum libros aliquot, nempe de venenis, de correctione eorum quæ accidunt in regimine sanitatis, de lapidibus pretiosis, & alia quæ nepos ejus ex fratre Paulus Alpagus editurum se promisit.*

Andreas Brentius Patavinus, qui librum Hippocratis de natura, & alterum de insomniis Latinum fecit, epistolamque de ea re dictam conscripsit.

Andreas Camutius qui propositiones quasdam in medicina scripsit, quibus se responsurum pollicetur.

Andreas à Lacuna Secobiensis Hispanus, qui de febre pestilentiali scripsit, & de sectione corporis humani, & alia plurima lectu non indigna. Et Latinos reddidit libros de natura stirpium Aristotelis: & VIII. prostremos γεωπονικῶν Constantino Cæsari adscriptorum.

Omitto alios recentiores quales sunt Tiraquello memorati: Andreas Thurinus Pisciensis, Medicus Florentinus clarus circa A. C. 1530. cujus extant libri de Pleuritide, & libellus de Crisi, & alii. Andreas Vesalius, aut ut alii vocant Vuesalius Bruxellensis, A. 1564. defunctus, cujus extat liber ingens & admodum laudatus de humani corporis fabrica, de quo idem Tiraquellus commentario de Legibus Connubialibus Lege XV. num. XCIV. incip. *Josephus* &c.

Andrezeos, sive *Andrizeas* citatur in libro qui fertur Galeni nomine de medicinis expertis.

Androcydes, qui ad Alexandrum Magnum scripsit: vinum potaturus, rex, memento te bibere sanguinem terræ. Sicut cicuta homini venenum est: sic cicutæ vinum, ut prodit Plin. lib. XIV. cap. V. Ex illa ipsa breviuscula epistola aperte videtur rei medicæ non ignarus fuisse, atque etiam ex eo quod de eodem scribit ipse Plin. lib. XVII. cap. XXIII. ad fin. Apud Vincentium Bellovacensem XII. 27. speculi naturalis, ubi *Androchides* raphanum contra ebrietatem commendasse traditur, legendum *Androcydes*. Citatur Androcydes Medicus à Theophrasto IV. 20. hist. plant. & ab Athenæo lib. VI. pag. 258.

Andromachus senior, Cretensis, Neronis Imp. Archiatrus, id est, primarius medicus, cui salutiferam illam γαλήνης sive *Theriacæ* (*) compositionem acceptam ferunt medici, & ex Galeno refert Aetius p. 648. seq. edit. H. Stephani, meminitque Eutychius T. I. Annal. p. 339. Eam Græcis versibus ad Neronem scripsit, quos Galenus in suum librum de Theriaca, & in librum I. Antidotorum integros transposuit. Ita autem de eo loquitur statim post princip. lib. de Theriaca, quod medicam artem non solum experientia rerum probe calluit, sed etiam sermonis elegantia rationem in ipsis copiose exercuit quinque libris. Joannes Tzetzes Chiliad. XII. hist. 397 initium illius operis Neroni dicati refert his versibus:

Κλῦθι πολυθρονίης βριαρὸν θέν᾽ ἀντιδότοιο
Καῖσαρ ἀδειμάντῳ δῶρον (**) ἐλευθερίης
Κλῦθι Νέρων ἱλαρήν μιν ἅπασι γαλήνην.

Hoc est ex versione Julii Martini Rotæ:

Antidotum multis insignem viribus audi
Cæsar, qui nobis otia tuta facis.
Tranquilla hæc hilarisque suo pariterque serena &c.

Vertit

(*) Plinius Valerianus lib. 3. cap. 57. & lib. 4. cap. 38. ait theriacam apud insulam Coum in templo Æsculapii incisam fuisse lapide, & versibus dedicatam. Codex Latinus A. C. 1479. exaratus in quo *theriacæ conficiendæ ratio ex Democrito & Andromacho*, MS. in Bibl. nobilissimi D. Uffenbachii. Vide Catalogum ejus MStor. p. 689. seqq.

(**) Confer Tristanum T. I. de numis Imperator. pag. 235.

Vertit etiam & fidelius quantum memini Jo. Gvinterius Andernacus, cujus mihi non eſt jam ad manus interpretatio.

Adromachus junior, prioris filius, itidem Neronis archiater ſcripſit libros duos περὶ συνθέσεως φαρμάκων, quorum primum externa medicamenta τὰ ἐκτὸς ſive τὰ ἔξωθεν ἐπιθέμενα φάρμακα tradebat, ſecundus interna, τὰ εἴσω τοῦ σώματος λαμβανόμενα, quibus acceſſit tertius de medicamentis quæ oculis medentur τὰ τῶν ὀφθαλμῶν ſive τὰ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς φάρμακα Galen. T. v. pag. 647. T. 11. pag. 252. 325. Idem opus hoc reſpiciens Andromachum laudat Galenus ſæpiſſime, ut T. 11. pag. 162. 191. 234. 242. 243. 244. 245. 246. 252. 261. 263. 267. 269. 272. 273. 274. 275. 276. 280. 281. 284. 286. 289. 291. 292. 293. 294. 296. 298. 300. 305. 308. 309. 321. 322. 324. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 339. 342. 344. 357. 358. 363. 365. 366. 367. 370. 383. 384. 385. 388. 390. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 404. 411. 419. 420. 423. 430. ἐν φαρμάκοις ἔχων μεγίστην ἕξιν, judice Damachare apud Galen. T. 11. p. 402. Multa collegit medicamenta & non pauciora quam libris decem dederat Aſclepiades cognomento ὁ φαρμακίων, Galenus T. 11. pag. 235. ὁ Ἀνδρόμαχος πολλὰς ἤθροισε δυνάμεις, καὶ σχεδὸν οὐκ ἐλάττους τῶν ἐν τοῖς δέκα τοῦ φαρμακίωνος Ἀσκληπιάδου. Sed reprehenditur quod præparationem & rationem utendi annotare neglexit. T. 11. p. 323. 325. 358. χωρὶς διορισμοῦ τὰ φάρμακα γράψας T. 11. p. 363. 399. ideo libri ejus quamplurima licet optima medicamenta complexi à medicis negliguntur. T. 11. pag. 397. Citatur Andromachus frequentiſſime ab Aetio, qui & medicamentum ejus cyphoides deſcribit. De Andromacho utroque & de aliis theriacorum ſcriptoribus dixi nonnulla lib. 111. cap. XXVI. §. 8. De Codice Arabico MS. in quo deſcriptio *theriacæ* Andromachi ſenioris continetur, vide Lambecium T. VI. p. 143. Lepidus error Riccioli, qui hunc Andromachum inter Aſtrologos tanquam primum *theoricæ* inventorem è Clavio refert, in almageſto.

Andron. Vide ſupra in Andrea. Andronis Medici mentio apud Athenæum XV. p. 610. ejus paſtillus & medicamenta varia laudantur à Celſo, Cœlio Aureliano, Galeno, Aëtio, Nicolao Myrepſo aliisque. De

aliis Andronibus consulendi Meursius ad Apollonii historias mirabiles pag. 94. seq. & in Bibl. Græca pag. 1221. tomo decimo thesauri Gronoviani, & Vossius de historicis Græcis.

Andronicus Ticianus, quem citat & virum clarissimum vocat Octavius Horatianus libro quarto. Longe diversus ab Andronico peripatetico cujus mentio apud Galenum Tom. III. edit. Paris. pag. 232. 237. & T. VI. pag. 202.

Andronicus simpliciter, sive ille, sive alius, citatus ipsi Horatiano lib. I. cap. XVIII. lib. II. cap. VI. & Galeno Pharmacorum secundum locos lib. VII. cap. VI. eodemque ult. & libro, Quod corporis temperamentum animi mores sequantur.

Andronius, Aetio Tetrab. II. Ser. II. cap. XCIII.

Androtion laudatus Theophrasto, Plinio & qui georgicum scriptum ejus memorant, Varroni, Columellæ, Harpocrationi & Athenæo.

Angedenus sæpius Galeno citatus lib. II. Simplicium.

Angelevas citatur Stephano Medico in Galenum ad Glauconem pag. 18. b.

Angelinus.

Recentioris ætatis est Angelus Bologninus, cujus sunt libri de cura ulcerum exteriorum, & de unguentis communibus in solutione continui.

Anguitia, (*) aut ut alii vocant *Angitia.* (Nam ut id obiter dicam, ab Anguitia Angitia facta, ut ab anguiportu angiportus tradit Donatus in Adelphis Terentii.) Angitia igitur Medeæ & Circes soror, de qua Silius Italicus lib. VIII. 499.

Vipereumque herbis hebetare, & carmine dentem
Aeetæ prolem Anguitiam mala gramina primam
Monstraviſſe ferunt, tactuque domare venena.

Ex quibus aperte inrelligis eam herbarum vires præsertim adversus virus, non secus ac sorores novisse. Eam nonnulli dicunt esse, quæ & dicta est *Angeronia*, (**) à depellendis angoribus & corporis

(*) Velut ἐχῖτις, sive ἐχιδναῖα, ab *anguibus ciendis* carmine. Vide Delrionem ad Senecæ Medeam v. 1024.

(**) Festus: *Angeronæ Deæ sacra à Romanis instituta sunt, quum angina omne genus animalium consumeretur, cujus festa Angeronalia dicta sunt.*

ris & animi, quod putat Verrius Flaccus: aut quod populus Romanus morbo qui angina dicitur, præmisso voto sit liberatus, ut Julius Modestus autumat, ut apud Macrobium videre licet, lib. 1. Saturnal. cap. x. Ea autem Solis filia dicitur ob medendi artem, cujus Sol, id est, Apollo inventor est. Servius vero ad Æneid. VII. 759.

Quin & Marrubia venit de gente sacerdos,

Tradit ipsam Medeam (*) fuisse *Angitiam* vocatam, quoniam Marrubii Italiæ populi circa Fucinum lacum habitantes, contra serpentes nonnulla remedia edocti carminibus serpentes angerent. Solinus cap. VIII. diversas facit hanc & Medeam, easque & Circen, sorores, fuisse dicit filias Oetæ sive Æetæ, Colchorum Regis. *Hæc Tinquellus* p. 407.

Anînebetem, Serapioni Simplicium cap. CLXIV.

Antæus, sive *Anthæus*, Plinio lib. XXVIII. cap. 1. & Galeno Pharmacorum κ) Θπος lib. IV. cap. VII. vide infra *Antistius*. Sunt & qui apud Plinium legant Anchæus.

Anthus, nisi idem sit, apud Aetium Tetrab. III. Ser. IV. c. XLIV. p. 609. b. & 612. edit. H. Stephani.

Antigenes Cleophantinus Aureliano, lib. II. Oxeon. cap. x. ex *libro de Febribus & tumoribus*. Quinti discipulus fuit teste Galeno T. II. edit. Basil. pag. 453. *Anatomica* scripsisse idem innuit T. V. pag. 21.

Antigenes, sive *Antigenus* simpliciter citatus Galeno libro secundo Commentariorum de natura hominis & Pharmacorum κ) Θπος: Aetio, Alexandro Tralliano, & Marcello Burdegalensi. Incertum, minusque credibile Antigenem alterum Marci Aurelii Antonini archiatrum Galeno memoratum eundem fuisse cum Antigene Cleophantino, cum Cleophantus ille tempore Ptolemæi Evergetæ floruerit.

Antigonus Medicus celebris castrensis, Galeno T. II. p. 180. 184. κ) τόπος lib. IV. cap. VII. & Marcello empirico cap. VIII. & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. VIII. in princip. Meminit Antigoni, ætatis suæ Medici Lucianus in philopseude, T. II. p. 330. 332.

Antigonum Cymeum sive *Cumanum* inter scriptores rei rusticæ laudant Varro, Columella, Plinius: *Antigonum Carystium* περὶ ζώων, de animalibus

(*) Ita vetus glossar. apud Salmasium p. 86. ad Solin. *Angicia*, Μήδεια.

malibus citat Hesychius in ἴλησι. De Antigonis dicere me memini lib. III. cap. XXVII. §. 8.

Antiles & *Antilis*, Rasi Continentis libro II. cap. v. & VI. & alibi sæpe in eo opere, vide infra *Antyllus*.

Antimachus Galeno, περὶ γένη, libro septimo. T. II. edit. Basil. p. 420.

Antiochus Martyr, sub Adriano Imp. qui gratis curavit morbos ut de ἀναργύροις Cosma & Damiano Græca Ecclesia celebrat. Memoria hujus Antiochi colitur in Sardinia, & mentio ejus exstat in Martyrologio Romano XIII. Decembris.

Antiochus. Ἀντιοχίδος μάλαγμα, Galeno περὶ θπῶν lib. IX. cap. II. & lib. X. cap. II. T. II. p. 294. 308.

Antiochus Syriæ rex, qui Antidotum illud celeberrimum, theriacam, in tempio Æsculapii, versibus dedicavit, teste Plinio lib. XX. Hist. naturalis cap. ult. sive in templo Apollinis, ut scribit Plinius Valerianus IV. de re medica cap. XXXVIII.

Antiochus Philometor, Galeno lib. II. Antidotorum.

Antiochus alius, qui annos vixit plusquam LXXX. sensibus illæsis, membrisque omnibus integris, ut retulit Galenus, qui ejus vitæ rationem describit lib. v. περὶ ὑγείας Tom. IV. edit. Basil. pag. 269. 270. Hunc sæpe citant Aetius Quaternione I. Ser. III. cap. CXIV. & Paulus Ægineta lib. VII. cap. VIII. Vide infra Paccius.

Antipater citatur Scribonio Largo cap. 167. ubi memorat ejus theriacam qua se usum fatetur Galenus II. antidotor. cap. X. Idem Galeno περὶ θπῶν lib. III. c. III. & lib. VI. cap. I. & alibi sæpe ut Tom. II. pag. 243. 265. 276. 292. 301. 310. 389. 403. 412. & Aetio citatus Tetrab. II. Ser. II. cap. XLII. & Ser. IV. cap. LVII. & alibi quem inter Methodicos ponit idem Galenus, aut quisquis est, in Introductione, sive Medico cap. IV. T. IV. pag. 42. 373. Alius Antipater (*) junior, qui ipsius Galeni tempore artem medicam apud Romanos publice exercuit non sine laude, ut tradit ipse Galenus lib. IV. De locis affectis, cap. ult. Tom. III. pag. 295. Cœlius Aurelianus libro secundo Chronicon cap. XIII. Antipatrum citat ex *libris Epistolarum medicinalium ad Gallum.*

Antiphanes Galeno περὶ θπῶν lib. v. c. IX. & Cœlio Aureliano lib. Chronicon IV. c. VIII. ex libro quem *Panopten* (*) appellavit. Clemens Alex.

(*) Confer Jo. Rhodium pag. 251. ad Scribonium Largum.

(**) Tiraquellus legit *panoxeon* de morbis valde acutis.

Alex. 2. pædagogi cap. 1. pag. 140. Ἀνιφάνης δὲ ὁ Δήλιος ἰατρὸς καὶ μίαν τῶν νόσων αἰτίαν ταύτην εἴρηκεν, τῶν ἐδεσμάτων τὴν πολυειδίαν. *Antiphanes Delius Medicus unam hanc morborum cauſam eſſe dixit, ciborum varietatem.*

Antiſtius, aut ut alii legunt, *Antius*, qui ex tot vulneribus Cæſari inflictis unum tantum lethale quod ſecundo loco in pectore acceperat judicavit, apud Suetonium in Julio Cæſare, cap. LXXXII. vide num ſit *Anteus*, de quo ſupra.

Antoninus ſimpliciter, Galenus lib. v. κῆ τόπων cap. VII. T. II. edit. Baſil. pag. 228.

Antonius Caſtor, plus ſimplici vice laudatus Plinio, qui in re herbaria ipſo monſtrante profeciſſe ſe non diffitetur. *Nobis certe*, inquit XXV. 2. *exceptis admodum paucis contigit reliquas* (herbas) *contemplari ſcientia Antonii Caſtoris, cui ſumma auctoritas erat in ea arte noſtro ævo, viſendo hortulo ejus in quo plurimas alebat centeſimum ætatis annum excedens, nullum corporis malum expertus, ac ne ætate quidem memoria aut vigore concuſſus.*

Antonius Cous, Galeno lib. II. Antidotorum.

Antonius Epicureus, qui ſcripſit περὶ τῶν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσιν ἐφεδρείας de propriorum affectuum cognitione & moderatione, cui ſimili argumento reſpondit Galenus, quem inſcripſit de propriorum animi affectuum agnitione & remedio. Vide Tom. VI. edit. Pariſ. pag. 519. 520. Eundem eſſe mihi perſuadeo Antonium quem φιλομαθῆ & φιλόσοφον vocat Galenus librumque de pulſibus illi inſcribit T. IX. pag. 333.

Antonius Herbarius, ὁ ῥιζοτόμος Galeno Pharmacorum κῆ τόπων lib. II. cap. II. & κῆ γένη lib. VI. qui hunc dicit multam habuiſſe experientiam T. II. edit. Baſil. p. 180. 184. 404. Idemne cum Antonio Caſtore?

Antonius Muſa Auguſti medicus, quem Muſam ſimpliciter citant Galenus & Paulus Ægineta. Vide Galen. T. II. edit. Baſil. p. 201. 209. 210. 257. 262. 264. 265. 271. 272. 306. 388. T. IV. pag. 90. 210. 218. Pluribus libris diligenter tractavit de medicamentis T. II. pag. 252. 328. unde p. 335. accenſetur viris ἐν τῇ τῶν φαρμάκων ἐμπειρίᾳ inſignibus Andromacho, Archigeni, Aſclepiadi, Critoni, Heræ, Menecrati, Petronio, Philippo. Muſæ medicamentum relatum ab Aſclepiade laudat Galenus T. II. pag. 287. De duobus libellis

qui exſtant ſub Muſæ nomine Latine, unus *de herba betonica* ad M. Agrippam & alter ad Mæcenatem *de tuenda valetudine*, dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 5. In præſenti, de Muſa hoc ſubjiciam locum Dionis Caſſii, quem inſignem ſcriptorem proxime, ſi ita ſummo vitæ noſtræ arbitro placuerit, recenſitum à me & illuſtratum prælis ſubjicere geſtit animus. Ita vero ille lib. LIII. pag. 517.

Ὁ δ' Αὔγουστος, ἐνδέκατον μετὰ Καλπουρνίου Πείσωνος ἄρξας, ἠρρώστησεν αὖθις, x) ὥστε μηδεμίαν ἐλπίδα σωτηρίας σχεῖν. πανταγοῦν ὡς καὶ τελευτήσων διέθετο, καὶ τάς γε ἀρχὰς, y) τούς τε ἄλλους τοὺς πρώτους καὶ τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν ἱππέων ἀθροίσας, διάδοχον μὲν οὐδένα ἀπέδειξε, καίτοι τὸν Μάρκελλον z) πάντων προκριθήσεσθαι ἐς τοῦτο προσδοκώντων. διαλεχθεὶς δέ τινα αὐτοῖς περὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων, τῷ μὲν Πείσωνι*) τάς τε δυνάμεις καὶ τὰς προσόδους τὰς κοινὰς ἐς βιβλίον ἐσγράψας a) ἔδωκε, τῷ δ' Ἀγρίππᾳ τὸν δακτύλιον, b) ἐνεχείρισε. καὶ αὐτὸν μηδὲν, ὅ, τι μηδὲ τῶν πάνυ ἀναγκαίων ποιεῖν δυνάμενον, Ἀντώνιός τις Μούσας c) καὶ ψυχρολουσίαις d) καὶ ψυχροποσίαις e) ἀνέσωσε καὶ διὰ τοῦτο καὶ f) χρήματα παρά τε τοῦ Αὐγούστου καὶ παρὰ τῆς βουλῆς πολλὰ, καὶ τὸ χρυσοῖς g) δακτυλίοις (ἀπελεύθερος h) γὰρ ἦν) χρῆσθαι, τήν τε ἀτέλειαν καὶ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ὁμοτέχνοις, i) οὐχ ὅτι τοῖς τότε οὖσιν, ἀλλὰ καὶ

Auguſtus undecimum conſul, cum Calpurnio Piſone, adeo gravi morbo decubuit, ut nulla ſalutis ſpes adeſſet: itaque omnibus ut fato conceſſurus, diſpoſitis, magiſtratibus & ſenatorum equitumque primoribus ad ſe convocatis, nemine ſibi ſucceſſore (qvum omnes putarent, Marcellum ad hoc ab eo deſtinatum iri) conſtituto, qvum quædam iis de publicis negotiis expoſuiſſet; Piſoni libellum, in quem exercituum & redituum publicorum indicem conſcripſerat, Agrippæ annulum tradidit. *Antonius* vero *Muſa*, Auguſtum qvum nihil ne quidem eorum, quæ maxime eſſent neceſſaria, poſſet exequi, lavacris frigidis, frigidisque potionibus ſanitati reſtituit: quam ob rem etiam pecunia ei ab Auguſto & ſenatu multa, uſusque annuli aurei (libertus enim erat) datus eſt, immunitasque non ipſi tantum, ſed omnibus eandem artem exercentibus non tunc modo ſed in poſterum quoque

τοῖς

τοῖς ἔπειτα ἐσομένοις, ἔλαβεν. ἀλλ' ἔδει γὰρ αὐτὸν, ἅ τε ὑπὸ τύχης καὶ ἃ ὑπὸ πεπρωμένης ἔργα προσποιούμενον, καὶ ἐς πόδας ἀλῶναι. k) ὁ μὲν Αὔγουστος ἔτως ἐσώθη. ὁ δὲ δὴ Μάρκελλος, νοσήσας ὑπὸ πολλῷ ὕστερον, l) καὶ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνον τρόπον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μέσσα τρόπον θεραπευόμενος, ἀπέθανε. καὶ αὐτὸν ὁ Αὔγουστος δημοσίᾳ τε ἔθαψεν ἐπαινέσας, ὥσπερ εἴθιστο, m) καὶ ἐς τὸ μνημεῖον ὃ ᾠκοδομεῖτο *) κατέθετο, τῇ τε μνήμῃ τοῦ θεάτρου n) τοῦ προκαταβληθέντος μὲν ὑπὸ τοῦ Καίσαρος, Μαρκέλλου δὲ ὠνομασμένου, ἐτίμησε. καὶ οἱ καὶ εἰκόνα χρυσῆν καὶ στέφανον χρυσοῦν, δίφρον τε ἐλεφάντινον, ἐς τε τὸ θέατρον ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πανηγύρει o) ἐσφέρεσθαι, ἐς δὲ μέσον τῶν ἀρχόντων τῶν τελούντων αὐτὰ καθέζεσθαι ἐκέλευσε. ταῦτα μὲν ὕστερον ἔπραξε.

tempus conceſſa. Verum enim vero fas erat eum qui opus fortunæ fatique ſibi arrogaſſet, ſtatim manifeſtis rebus coargui. Evenit enim paulo poſt, ut Marcellus ægrotans, eademque ratione à Muſa eodem curatus, mortem obiret: quem funere publico elatum, laudatumque pro more, Auguſtus in ſepulcrum quod ſibi exſtruebat condidit, memoriaque eum theatri ejus, quod ante cœptum à Cæſare, Marcelli dictum eſt, honeſtavit: juſſitque, ut ludis Romanis effigies Marcelli aurea, aureaque corona, & ſella curulis in theatrum inferretur, mediaque inter præfectos iis ludis magiſtratus collocaretur. Verum hæc poſtea temporis acta ſunt.

x) ἠρρώστησεν αὖθις] itaque diverſus hic morbus Auguſti ab eo de quo Dio pag. 514. B.

y) ἅς γε ἀρχὰς] Suetonius cap. 28. *qvum Magiſtratibus & Senatu domum accitis Rationarium Imperii tradidit.*

z) τὸν Μάρκελλον] Marcellum utpote generum ab Auguſto delectum. p. 515. C.

*) τῷ μὲν Πείσωνι] Cn. Calpurnio Piſoni, ſuo in Conſulatu collegæ.

a) ἐς βιβλίον ἐσγράψας] Hoc fuit *breviarium Imperii*, quale memorat Suetonius cap. 102. & deſcribit Dio infra p. 591. B. *Rationarium Imperii* vocat Suetonius idem cap. 28. in loco quem modo attuli.

b) Ἀγρίππᾳ τὸ δακτύλιον] Sic Alexander moriturus annulum detractum digito tradebat Perdiccæ, regnum ita visus tradere, ut Agrippæ Augustus. Confer infra p. 518. B. Jo. Kirchmannum libro de annulis c. 22. & quæ ad Nepotis Eumenem. c. 2. & Curtium X. 5. 4. viri docti.

c) Ἀνδώνιός τις Μῶσας] Musa hic frater Euphorbi, quem Jubæ Regis Medicum fuisse è Plinio constat lib. XXV. 7. In eundem Musam Virgilii epigramma in ejus catalectis quo nihil illo doctius nihil sibi carius aut jucundius fuisse testatur. At Viros eruditos qui Artorium Augusti Medicum Vellejo II. 71. & aliis memoratum cum hoc Antonio confundunt, satis refellit Eusebius in Chron. qui Artorium post victoriam Actiacam naufragio periisse tradidit. De aliis Musæ cognomine, vide Fulvium Ursinum familiis Rom. in gente Pomponia.

d) ψυχρολουσίαις] Plinius loco laudato narrat Euphorbum & Musam fratres instituisse *à balneis frigidâ multâ corpora adstringere*, cum antea non esset mos nisi calida tantum lavari. Horatius lib. 1. Epist. 15.

nam mihi Bajas
Musa supervacuas Antonius, & tamen illis
Me facit invisum gelida cum perluor unda
Per medium frigus - - -

e) καὶ ψυχροποσίαις] Addit Plinius etiam cibos refrigerantes Augusto Musam præbuisse. Ita enim ille de lactucis lib. 19. cap. 8. *Est quidem natura omnibus refrigeratrix, & ideo æstate gratæ stomacho fastidium auferunt, cibique appetentiam faciunt. Divus certe Augustus lactuca conservatus in ægritudine fertur prudentia Musæ Medici.* Quod vero ad potum attinet, notum est calidam alioqui in usu ac deliciis apud Romanos fuisse, de quo exstat erudita Johannis Freinsheimii dissertatio edita Argentorati A. 1636. 8. Credibile autem est Augustum febri & inflammatione intestinorum laborasse, Musamque ex Methodicæ sectæ, cui erat addictus, rationibus contraria remedia judicasse aptanda. Suetonius Augusto c. 81. *Graves & periculosas valetudines per omnem vitam aliquot expertus est, præcipue Cantabria domita, cum etiam destillationibus jocinore vitiato ad desperationem redactus,*

dactus, contrariam rationem medendi necessario subiit, quia calida fomenta non prodesant, frigidis curare coactus auctore Antonio Musa.

f) καὶ χρήματα] addit idem Svetonius cap. 59. etiam illi statuam ære collato juxta signum Æsculapii statutam fuisse à populo.

g) χρυσοῖς δακτυλίοις] Jus annulorum aureorum negatum libertis, concessum equitibus, ut dictum ad p. 385. A.

h) ἀπελεύθερος γὰρ ἦν] Vir ingenio & doctrina florens Jo. Fridericus Crellius in diss. de Antonio Musa, quam Lipsiæ A. 1725. edidit, §. V. contra Dionem variis argumentis pugnat, verum levibus, ut Medicum illum evincat libertum minime fuisse, sed nullum affert testimonium idoneum quo fides Dioni derogetur.

i) καὶ τοῖς ὁμοτέχνοις] de jure annulorum aureorum dato Medicis, adeundus Barnabas Brissonius libro 2. antiquitatum Juris, capite tertio.

k) ὥσθ' ἁλῶναι πόδας] Assentior laudato Crellio §. 9. iniquitatem judicii hujus in Dione de Musa arguenti. Non enim recte inferas meræ fortunæ fuisse aut fati, quod Augustum feliciter curavit Medicus, neque Marcello potuit mederi, obstante vel imbecillitate naturæ ejusdem, vel negligentia observandi præcepta Medici, vel mali gravitate ac pervicacia, vel prorsus ut ipse Dio infra p. 519. C. innuit, occulta vi intercedente dati jussu Liviæ veneni, quod omnem Medici artem elusit.

l) Μάρκελλον νοσήσας ὑπὸ πολλῷ ὕστερον] interjecto post Augusti morbum semestri A. U. C. 731. Marcellus morbo correptus *occidit, & misero steterat vigesimus annus* ut notat Propertius III. 16. *In Bajano periisse, cum ædilitatem gereret*, scribit Servius ad Æneid. VI. 861. ita enim cum clarissimo Brockhusio legendum potius quam *Stabiano* quod Scaliger malebat ad hæc Propertii, obitum Marcelli lugentis:

At nunc invisæ magno cum crimine Bajæ,
Quis Deus in vestra constitit hostis aqua?
His pressus stygias vultum demersit ad undas &c.

m) ἐπαινέσας ὥσπερ εἴθιστο] Servius in 1. Æneid. 716. Pesti devota futuræ. *De oratione Augusti translata est locutio quam habuit in translatione funeris Marcelli, cum diceret illum immaturæ morti devotum fuisse.*

*) ἐς τὸ μνημεῖον] in Mausoleum Augusti, quod in campo Martio tunc condebatur, & in quod Agrippæ p. 541. C. & Drusi etiam reliquias illatas Dio dicet infra p. 549. B.

n) τὸ θεάτρου] de hujus Theatri dedicatione dicetur ad pag. 539. D. illud inter opera quæ nomine alieno Augustus fecit, memorat etiam Suetonius cap. 29. In Livii epitoma lib. 138. *Octavia soror Augusti defuncta, antea amisso filio Marcello, cujus monumenta sunt theatrum & porticus, nomine ejus dedicata.*

o) ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων πανηγύρει] solennibus Circensibus ludis. Vide Onufrium lib. 2. de illorum ludorum pompa T. IX. thesauri Græviani p. 362. *Hæc ad adductum Dionis de Musa locum. Nunc Medicos referre pergamus.*

Antonius Pharmacopola, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. IV.

Recentioris ætatis sunt:

Antonius Benivenius, cujus habemus librum de abditis nonnullis ac curandis morborum & sanationum causis, excusum Florentiæ 1507. & cum Scribonio Largo Basil. 1529. 8. Ad hunc Politianus scribit Elegiam.

Antonius Bologninus, cujus in Chirurgia extant multa volumina.

Antonius Cermisonus qui Patavii A. C. 1467. obiit præceptor Savonarolæ, cujus sunt consilia in re medica: & liber de urinis.

Antonius Faventinus, qui Hippocratis Aphorismos versibus reddidit, ut præterea fecerunt *Latino* carmine quidem Paulus Dionysius, Medicus Veronensis 1599. 4. Matthæus Roselenus, Lucanus, Jo. Ludovicus Gansius, Argentorat. 1624. 12. Jo. Thaumaxenus, Hessus, Norimb. 1623. 8. Jo. Baptista de Conde, Bruxell. 1647. 12. Robertus Constantinus: *Græco* idem Constantinus, & cum Radulpho Wintertono qui primam sectionem est interpretatus, reliquas Joannes Frerus, Cantabrig. 1633. 8. *Italico* Anselmus Latiosus, Viterbii 1667. 8. &c.

Antonius Fortolus sive Fartolus Joserienſis, qui plurimos libros Galeni transtulit, ut de dissectione venarum, arteriarum & nervorum Basil. 1529.

Antonius Fumanellus Veronensis, cujus est Consilium chirurgicum de calvariæ fractura, Historia & curatio difficultatis & angustiæ urinæ, de Balnei ferrati facultatibus, de balneis aquæ simplicis. Aliaque

quæ

quæ ab Antonio Sandero lib. III. de claris Antoniis p. 175. ſq. referuntur.

Antonius Gallus Pariſienſis medicus, cujus extat libellus non indoctus de ligno ſancto, & in imperitos ſucatosque Medicos. Pariſ. 1540. 8. Is certe vir fuit hujus artis peritiſſimus, Tiraquello judice, & utraque lingua doctiſſimus.

Antonius Gaynerius, aut ut alii vocant, Guainerus, ſive etiam Guanerius, ſive denique Guaynerius (nam promiſcue his nominibus appellatur) natione Papienſis, clarus circa A. C. 1440. cujus ſunt multa opera in re medica. Vide Antonium Sanderum de claris Antoniis pag. 187.

Antonius Gazius Patavinus, cujus in medicina eſt Corona florida ſive liber trecentis conſtans capitibus de ſanitate tuenda Lugd. 1514. & alius de medicamentis purgantibus

Antonius de Gradis ſive Garaldis, cujus eſt liber de Febribus. Alius de balneis Palatinis. Conſilia quoque Medica & Comment. in nonum Almanſoris memorat Antonius Sanderus pag. 189. de claris Antoniis

Antonius Ludovicus, Olyſſiponenſis, cujus ſunt doctiſſimi libri de occultis proprietatibus, & totidem libri Problematon, & alii. Olyſſipone 1540. fol. Idem eſt qui vertit Galeni nonnulla, & Mich. Pſelli allegorias tres in Tantalum, Sphingen & Circem, aliaque edidit quæ Nic. Antonius T. I. Bibl. Hiſpanæ novæ pag. III. ſeq. commemorat.

Antonius Muſa Braſavolus Ferrarienſis Sec. XVI. medicus peritiſſimus, cujus extant doctiſſimi Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, & Dialogi de ſimplicibus medicamentis, & alia multa, quæ ſi placet vide apud Mercklinum & in Antonii Sanderi libro tertio de claris Antoniis pag. 208. ſeq.

Antonius Stupanus Rheticus, A. 1551. Baſileæ extinctus, qui auxit Diſpenſatorium, quod vocant, medicamentorum Nicolai. Lugd. 1543.

Antonius Zenus, aut ut alii appellant, Zenon Policola Venetus, cujus eſt liber de natura humana, ſive de Embryone. Venet. 1491. & libri ſeptem, Planetarum nominibus inſcripti de reliquis vitæ humanæ ætatibus. Vide Antonium Sanderum de claris Antoniis pag. 247.

Antyllus vel *Antillus* citatus Oribaſio lib. II. Euporiſton, Aetio Tetrab. I. Ser.

Ser. III. sæpe, & alias quoque sæpe: Paulo Æginetæ qui Chirurgum appellat lib. III. cap. XL. & lib. VI. cap. XXXIII. & lib. VII. cap. X. & XXXIII. Stobæo Ser. XCIX. Avicennæ lib. V. & Rasi lib. II. Continentis, cap. II. & alibi sæpe, qui ut opinor, est ille Antilis, vel Antiles, de quo supra. Nam hæc nominum propriorum diversitas in hoc authore, & cæteris Arabibus processit vitio interpretum, atque etiam librariorum.

Anyasius, Rasi lib. III. ejusdem operis, cap. III.

Apelles Chirurgus apud Artemidorum Daldianum, de Somniorum interpretatione, lib. III. cap. III.

Apelles, Medicus Thasius, apud Plin. lib. XXVIII. 8. XXXI. & XXXII. cap. V. & Galenum, lib. II. Antidotorum. cap. VIII. & lib. V. περὶ γένη cap. XIV.

Aphricanus, qui de ponderibus & mensuris medelarum scripsit, & hic sive alter ejus nominis citatus Constantino, aut alteri, quisquis is est, libro Geoponicon XII. in re medica. Vide infra in Julio Africano.

Aphrodas, Galeno libr. Pharmaco. περὶ γένη, II. & περὶ τόπος, lib. III. cap. IV. eodemque ult. ad fin. & lib. V. cap. VII. non semel, & lib. II. Antidotorum, & alibi sæpe. T. II. pag. 234. 270. 274. 333. 372. 388. 420.

Aphrodiseus, Galeno περὶ χυμῶν, lib. VII. qui alius est ab Alexandro Aphrodiseo, qui Galeno multo posterior fuit.

Apion, eidem ejusdem operis lib. V.

Apion Grammaticus, sive is fuit, qui scripsit de metallica medicina, ex quibus Plinius quædam mutuatus est, lib. XXXV. ut ipse fatetur lib. II. in nomenclatura authorum ejus libri.

Apis Ægyptiorum rex, Pheronei ac Pithonis filius traditur Medicinam primus invenisse, ut testantur Clemens Alex. I. Strom. p. 307. & Theodoritus lib. I. de cura affectuum gentilium pag. 7. Hic Apis ob pulcherrimum salutiferumque inventum in tanto honore & admiratione habitus est, sicuti & ipse Theodoritus tradit lib. III. pag. 42. ut pro Deo coleretur, vocareturque *Osiris*, quod vocabulum si quis ad Latinam linguam transferat, idem est quod *multoculus*, ut Diodorus & Eusebius prodidere. *Os* enim Ægyptiorum lingua multum significat: *Iris* autem oculum: ut etiam scribit Plutarchus in

in lib. de Iſide, & Oſiride: perinde ac vir oculatiſſimus, ac magno ingenio, magnaque prudentia fuerit, qui tam ſalutare auxilium mortalibus inveniſſet. Ob idque Apollinem eſſe eundem volunt plerique, & id quidem autumant ipſi Ægyptii, quibus & Oſiris Sol eſt, & Sol Apollo, ut videre licet apud Macrobium, lib. I. Saturnaliorum cap. XXI. & Diogenem Laërtium in proœmio. Verum non ſatis conſtat idemne fuerit Apis, qui Apollo, an diverſus uterque. Tacitus autem lib. XX. hiſtoriæ Auguſtæ, ad finem, ſcribit multos Oſirim, quem & quidam Serapim vocant, Æſculapium quoque appellare, quod medeatur ægris corporibus. Ab hoc forte inventa eſt & vocata herba Oſiris, de qua Dioſcor. lib. IV. cap. CXXXIV. & Galenus lib. VIII. Simplicium medicamentorum, in cap. de Oſiri, & Paulus Ægineta lib. VII. etiam inter ſimplicia. Sed & huic quod de Api diximus, concinit quod ſcribit Cyrillus adverſus Julianum Cæſarem lib. VI. pag. 200. *Cum Apis*, inquit, *Ægyptius non obſcurus inter eos illic erat templi miniſtros, & naturali Philoſophiæ ſcientiam adeptus eſſet, hunc ferunt primum artem medicam exquiſiviſſe & tradidiſſe felicius quam eos qui eum præceſſerant, communicaſſeque Æſculapio.* Quod autem ad Serapin peculiariter pertinet, poſſet videri ex lectione antiquorum ſcriptorum illum morbos animo & oratione curaſſe. Nam Varro in Eumenidibus apud Nonium Marcellum, voce *precantur: Ego medicina Serapi utor, cotidie precantur: intelligo recte ſcriptum eſſe Delphis*, Θεοὶ ἀρᾶι. (*)

Nec multo poſt: *Miras pro miraris. Varro Eumenidibus:*

Hoſpes quid miras animo curare Serapim?
Quid? quaſi non curat tantidem Ariſtoteles.

Hæc Tiraquellus pag. 238.

Apius Phaſcus, Galeno Pharmacorum κ̓ῤᾶσις, lib. V. cap. VII. To. II. pag. 228.

Apæmantes Eraſiſtrateus. Galen. de venæ ſectione adverſus Eraſiſtrateos T. IV. pag. I.

Apollinaris, Marcello Burdegalenſi in ſua præfatione.

Apollinaris Cremonenſis, qui ſub Eugenio IV. ſcripſit practicam, & alia quædam.

(*) In Veteri Codice: *Theon era.* Lege Θεῶν ſive Θεάων ἔρᾳ.

De *Apolline* inventore medicinæ præter Tiraquellum p. 235. seq. libri de nobilitate, copiose & erudite Jo. Henricus Meibomius ad Jusjurandum Hippocratis capite IV.

Apollo alius, Galeno Pharmacorum localium lib. VII. cap. III. Tom. II. pag. 266. Nisi nomen ibi sit concisum (ut sæpe fit in nominibus propriis) ut (quod utique videtur) significet Apollonium, vel Apollodorum.

De *Apollodoro*, Democriti assectatore qui scripsit Magica, & Apollodoris duobus *Scillæo*, sive *Citieo* & *Tarentino* citatis Plinio, quorum alter eodem XIV. 7. teste suasit Ptolemæo Regi quæ vina biberet: nec non de Apollodoro *Lemnio* qui volumen de re rustica composuit, dixi lib. III. cap. XXVII.

Apolloniades, Aetio Tetrab. II. Ser. IV. cap. XLVIII.

Apollonides Chirurgus, nisi idem sit, apud Artemidorum Daldianum, in Somniorum interpretatione. lib. III. cap. III.

Apollonides Cyprius, Methodicus, discipulus Olympii, Juliani præceptor. Galeno in Methodo. T. IV. pag. 42. edit. Basil. sed ubi Ἀπολλωνίδης vitiose excusum pro Ἀπολλωνίης. Senex valde probatus Romæ Tom. XIII. edit. Paris. 1010. a 1012. b.

Apollonii duo *Antiocheni*, pater & filius, Medici Herophilei & Empirici. Vide infra in Apollonio Herophileo.

Apollonius Archistrator, Galeno Pharmacorum secundum genera, lib. V. T. II. pag. 388.

Apollonius Byblas, eidem lib. III. Epidemiorum Hippocratis. Tom. V. pag. 13. ubi laudat ejus librum περὶ χαρακτήρων contra Zenonem Epicureum.

Apollonius Citiensis, Cælio Aureliano lib. II. Chronicon cap. IV. ex. *lib. II. de Epilepticis*, & iterum lib. III. cap. IV. T. XII. hujus Bibl. p. 779. Citium Apollonii Medici patriam fuisse notat etiam Strabo XIV. p. 683

Apollonius Glaucus, qui ex *libris de interioribus* (morbis) citatur eidem Cælio Aureliano, lib. Chronicon IV. cap. VIII.

Apollonius Herophilus, sive Herophileus Antiochenus, pater, idem ni fallor cum Apollonio Mure de quo mox.

Apollonius ejus filius, sectæ ut pater Empiricæ, sicut tradit Galenus, aut quisquis est eo libro cui titulus est, εἰσαγωγὴ, id est, Introductio, sive Medicus, ubi utrumque dicit fuisse Antiochenum. Incertum utrius horum

horum liber περὶ μύρων καὶ στεφάνων citatur ab Athenæo xv. pag. 688.

Apollonius Memphites, quem Galenus in isagoge memorat, T. IV. p. 391. & lib. II. Antidotorum, atque etiam Aetius Tetrab. II. Ser. II. c. XXXIII. & Ser. III. c. XX. & Cœlius Aurelianus lib. Chronicon III. c. VIII. & lib. IV. c. VIII. & Nicandri Scholiastes. *Erasistrateus*, de appellationibus membrorum corporis humani. Galenus T. IV. p. 375. Hujus Apollonii effigies T. III. thesauri Gronov. litera ll.

Apollonius Mys, vel *Mus*, Herophileus de quo Strabo lib. XIV. & Celsus lib. V. in principio, Galenus lib. IV. de differentiis pulsuum, & lib. II. Antidotorum: & Cælius Aurelianus lib. Oxeon. II. cap. XIII. *ex libro XVIII. de secta Herophili*, Librum XXIX. περὶ τῆς Ἡροφίλου αἱρέσεως laudat Galenus T. III. p. 49. libros περὶ ὑποθέσεων φαρμάκων sæpe citat idem, ut T. II. pag. 68. Videtur respici à Plinio XXVIII. 1. Apollonium laudante.

Apollonius ὁ ὄφις, Erotian. procem. infra in Apollonius ὁ θήρ.

Apollonius Organicus, Galeno Pharmacorum secundum genera lib. V. T. II. pag. 391.

Apollonius Pergamenus, Oribasio Euporiston lib. I. cap. IX. Plinioque. Hic de herbis & de facile parabilibus medicamentis scripsit. Vide quæ dixi lib. III. cap. XXI. ubi varios Apollonios refero, & lib. IV. cap. XVII. in indice scriptorum à Galeno laudatorum.

Apollonius Pitaneus, Plinio lib. XXIX. cap. ult.

Apollonius Stratonis ὁ ἀπὸ Στρατωνείου, ex Stratonis schola (ita enim malim quam cum Tiraquello Stratonis filium dicere) Erasistrateus cujus de pulsibus memorat Galenus lib. IV. de differentiis pulsuum. T. III. p. 51. Idem ut videtur cum Apollonio Memphite.

Apollonius Tarsensis, eidem Pharmacorum κατὰ γένη, & Pharmacorum κατὰ τόπους, sæpe. γνώριμος Galeni sive discipulus T. II. p. 389.

Apollonius ὁ θήρ sive Bestia. Erotian. in ἀμφιβάλλεται. Eidem Erotiano in procœmio Apollonius ὁ ὄφις.

Apollonius Thespianus Galeno postremo loco. Et ut vix credam tot fuisse Apollonios medicos: sic nec credibile est uni fuisse tot cognomina.

Apollonius Tyaneus *) philosophus, quem Pythagoreorum exemplo artis medicæ amantem ac peritum fuisse non uno loco Philostratus innuit:

*) De hoc dixi lib. IV. cap. 24.

merito judicavit animi curam ab nobis non minorem habendam esse quam corporis, unde ad Critonem Epistola XXXIII. Τὸ θειότατον Πυθαγόρας ἰατρικὴν ἔφασκεν. εἰ δὲ ἰατρικὴ τὸ θειότατον, καὶ ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος, ἢ τὸ ζῶον ἐκ ἂν ὑγειαίνοι τῷ κρείττονι νοσοῦν. *Artem Medicam Pythagoras rem divissimam esse dixit. Quod si ars Medica res divinissima, cum corpore etiam animæ cura habenda est. Alioqui animal sanum non erit, quod parte quidem sui potiore ægrotet.*

Apollonius illorum omnium posterior, ut qui fuit tempore Apuleji, qui de eo loquitur lib. IX. Asini aurei, post principium, ubi eum refert morsum à cane rabido.

Apollonius quisquis is est, simpliciter citatus Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. LXXVIII. & seq. & LXXXII. & XCI. & Rasi lib. I. Continentis cap. IX. non semel.

Apollonius de quo inscriptio vetus apud Reinesium Classe XI. 10. p. 612. inventa, via quæ Neapoli Nolam ducit propter Vesuvium, ubi sitam Palæpolin fuisse scribit Ambrosius Nolanus. *D. L. Apollonii Medici, Servilia D. L. Ambrosia fecit Patrono suo & sibi & suis.*

Ὧδ' Ἐπάφυ *) γόνημα σοφοῖς ἐπιείκελον ἀνὴρ
Κεῖμαι Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων.
Κλητόμιον Δέκιμον Σερβίλιον εἰς ἔτη ἐλθὼν **)
Ἐννέα πὺξ δεκάδων καὶ τρία ὅσσ' ἐλεγον.

Quæ ita vertit Jul. Cæs. Capacius lib. I. Hist. Neapol. cap. VII.

*Hic Epaphi soboles, sapientum adsecla Virorum
Et Romanorum divite gente satus,
Hic jaceo Decimus Servilius nomine: Vixi
Annorum decadas cum tribus usque novem.*

Apollophanes Seleuciensis, regis Antiochi Soteris medicus, & maxima apud eum authoritate, ut refert Polybius lib. Historiarum V. cap. LVI. & LVIII. Ejus honori duo exstant à Smyrnensibus dicati numi quos

*) Possit & legi ὧδε Πάφυ.

**) Reines. ἔλκων, & deinde pro ὅσσ' ἐλεγον, legit τὸ σκέλεσιν.

quos ita deſcribit vir celeberrimus Rich. Mead, Medicus Londinenſis diſſ. de numis quibusdam à Smyrnæis in Medicorum honorem cuſis:

"1. Nummus æreus moduli tertii. In adverſa area: *Caput mulie-*„ *bre laureatum*, quale in alio *Zeuxidis* itemque *Hiceſii* nummo.„

In verſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ ΕΡΟΒΙΤΗΝΟ. *Sedet* et-„ iam hic *Æſculapius*, ut in iis *Zeuxidis* & *Hiceſii*. *Apollophanes* autem *ge*„ *nere Seleucienſis*, *Antiochi magni medicus fuit*, ut diſcimus à Polybio, lib. v.„ Qui & *eximie regi dilectum fuiſſe* ſcribit, idque non artis tantum cauſa,„ ut videtur, ſed etiam ſapientiæ & in rebus arduis conſilii prudentis. Et-„ enim cum Antiochus conſultandum amicis propoſuit, ecqua potiſſi-„ mum via impreſſio in Syriam eſſet tentanda, rejectis aliorum ſenten-„ tiis, ea Apollophanis omnibus prælata fuit. Floruit Apollophanes„ ann. ante Chriſtum CCXX. Cui nummum hunc tribuerem. Quod„ ut faciam, eo etiam magis adducor, quia *Apollophanes*, ut *ſectator*„ *Eraſiſtrati*, a Cælio Aureliano memoratur, Acut. morb. lib. II. cap.„ XXXIII. *Apollophanem* quoque ut *medicum* laudat Celſus, lib. v. cap.„ XVIII. ut *ſcriptorem* Plinius, lib XXII. cap. XXI. In voce autem im-„ perfecta ΕΡΟΒΙΤΗΝΟ. . latet, opinor, patris nomen. Alter fuit *Apol-*„ *lophanes* Arcas, & is quoque Æſculapii numini addictus, teſte Pauſania„ in Corinthiacis cap. XXVI.„

2. Nummus æreus moduli tertii. In adverſa area: *Caput turri-*„ *tum Matris Sipylenæ*.„

In averſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ. *Iſidis ſtantis imago*, ut„ in ſecundo *Zeuxidis* & *Hiceſii* nummo.„

Apollophanes ſimplicter, ſive ille, ſive alius citatur etiam Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. v. & κατὰ τόπους lib. VIII. cap. IX. & Paulo Æginetæ lib. III. cap. XLVI. & lib. VII. cap. XVIII. & Cælio Aureliano Oxeon lib. II. cap. XXIV. & cap. XXIX. & Alexandro Tralliano lib. VIII. cap. II. ubi ejus malagma & Aetio pag. 562. ubi Apollophanium emplaſtrum deſcribit.

Apollozantes, quem ex Alexandro Tralliano Tiraquellus affert, nusquam reperio.

Apuleius Madaurenſis, de quo dixi in Bibl. Lat. lib. IV. c. II. ſicut etiam de *Apuleio Celſo*, cujus libros habemus de herbarum viribus, ex quibus citatur Marcello Burdegalenſi cap. XVI. Huncque præceptorem fuiſſe Valentis & Scribonii Largi, ſcribit ipſe Scribonius lib. de compo-

sitione medicamentorum cap. XLVI. & cap. CLXXI. Apuleium autem, sive hunc, sive alterum citat Constantinus, aut quisquis est, lib. Geoponicon XII. in re medica.

Aprianus, qui descripsit medicamenta, quæ valent ad quæque membra affecta, apud Galenum lib. VI. Simplicium.

Arabas Thebanus, Galeno lib. II. Antidotorum.

Arabasius, Rasi lib. Continentis V. cap. I.

Arabri.

Arabs sive *Arabus*, Apollinis & Babyloniæ filius, cui inventionem Medicinæ quidam tribuerunt teste Plinio VII. 56. Arabs & Arabus sicut Æthiops & Æthiopus promiscue dicitur. Nam & Arabis in dativo pluralis numeri posuit Virgilius VII. 605. Æneid. *Hircanisve Arabisve parant.* Ubi vide Servium. Tiraquell. p. 235.

Arabs cujus malagma affert Celsus, lib. V. cap. XVIII.

Aram.

Aratus, Heliodorus Athenienſis, Orpheus Theologus, & Orus Mendesius junior reprehenduntur à Galeno II. de antidotis T. II. pag. 99. quod composita medicamenta lethalia versibus describere non dubitarunt. Τούτους μὲν ἄν τις θαυμάσειεν ἐμμέτρως ἐπιχειρήσαντας ἢ περὶ τέλων πραγματείαις. Μέμψαιτο δ' ἂν εὐλόγως μᾶλλα τὰ πράγματα, διδάσκειν γὰρ μᾶλλον δεῖ καὶ προσάγειν τοὺς βουλομένους ἐπὶ καλῷ τῷ πλησίον ἐπιχειρεῖν ἢ τούτων σκευασίαις. Suidas inter Arati Solensis (de quo dixi lib. III. cap. XVIII.) poëmata refert σύνθεσιν φαρμάκων. Θηριακῶν ἐπιτήδεια. Ἀνθρωπογονίαν. Ἀναβολήν. Aratum ἐν τοῖς ἰατρικοῖς citat Pollux II. 38. tres hexemetros ex illis proferens. ἰατρικὰς δυνάμεις vocat auctor Græcus vitæ Arati.

In *Arcadium* Medicum & Comitem archiatrorum, Himerii Oratio memoratur Photio Cod. 165.

Arcaganis, Rasi lib. V. Continentis cap. III. citatus ex *lib. morborum.*

Arcagenisius, idem fortasse cum priore ejusdem operis lib. VI. cap. I. ex lib. *de vomitu*, & lib. V. cap. ult. ex *lib. de morbis diuturnis.*

Arcanidisius, ejusdem operis lib. III. cap. IV.

Archagatus Lysaniæ filius, qui ut Plin. lib. XXIX. cap. I. refert ex Cassio Hemina, Peloponneso primus è medicis Romam venit. L. Æmi-

L. Æmilio & Marco Livio Conſ. anno urbis DXXXV. Eique jus Quiritium datum, & taberna in compito Acilio empta ob id publice. *Vulnerarius* è re dictus fuit, mireque gratus adventus ejus initio: mox à ſævitia ſecandi, urendique, tranſiit nomen ejus in carnificem, & in tædium ars omnesque Medici. Archagati iſtius, aut alterius emplaſtrum recenſet Cornelius Celſus, lib. v. cap. xix.

Archagilliſius, Raſi Continentis lib. viii. cap. i. ex lib. *de morbis diuturnis*, is forte eſt qui ſupra dictus eſt Arcageniſius.

Archelaus, Ægyptius ad Ptolemæum Regem ſcripſit *epigrammata de admirandis animalium*, Ἀρχέλαος Αἰγύπτιος τῶν ἐν ἐπιγράμμασιν ἐξηγημένων τὰ θαυμάσια τῷ Πτολεμαίῳ, teſte Antigono Caryſtio hiſt. mirabil. cap. xxiii. & reſpicit Varro Archelaum laudans. iii. 16. de re ruſtica. Alius ut videtur quem χερρονησίτην appellat Athænæi laudans eum in ἰδιοφυέσι ix. pag. 409. *de iis quæ propriæ naturæ ſunt*, idem adeo Archelaus quem ſcholiaſtes Nicandri citat ἐν τοῖς διφυέσι ſive *de iis quæ ſunt naturæ ancipitis*. Neque neceſſe cum Meurſio ἰδιοφυέσι reponere. Illa ἰδιοφυῆ memorat etiam Laërtius lib. ii. ſect. xvii. Laudatur & Archelaus Plinio lib. xxviii cap. iv. & Galeno Pharmacorum localium lib. ix. cap. vi. & Aetio Tetrab. iv. Ser. iv. cap. cxxxiii. Liber περὶ λίθων *de gemmis* quem citat Plutarchus de flum. pag. 1153. ad Archelaum Regem Cappadociæ pertinet ut ex Plinii xxxvii. 3. & vii. (cui adde Solin. cap. lv.) Harduinus annotavit. Hunc aut alium ejus nominis Stobæus Ser. xcviii. qui eſt de morbis, citat ex lib. *de fluviis*, qui ad rem medicam facere videtur. Alius Anaxagoræ diſcipulus præceptor Socratis, de quo dixi lib. ii. cap. xxiii. §. 10.

Archeſtratus, Gelous cujus ὀψολογίαν & alia allegat Athenæus.

Archibius Galeno Pharmacorum κατὰ γένη lib. v. & lib. Antidotorum, ad Antiochum Regem ſcripſit teſte Plinio.

Archidemus, ſive *Archidamus*, utrunque enim reperio apud Galenum lib. ii. Simplicium medicamentorum, cap. xviii. & ſeq. Archidemum Medicum laudat etiam Plinius, & auctor collectionis Hippiatricon. Diocles ἐν Ἀρχιδάμῳ citatur à Galeno T. ii. pag. 19. 20. 22. 24. 25.

Archi-

Archigenes Medicus celebris patria Apameensis Syrus. *Galen. T.* IV. *p.* 373. Philippi F. Romæ artem Medicam exercuit discipulus Agathini. *Suid.* in Ἀρχιγ. & *Aetius* pag. 156. qui narrat Agathinum ex vigiliis delirantem, capite ejus multo calido oleo irrigato sanitati restitutum ab Archigene fuisse. Secta Pnevmaticus *Galen. T. III.* pag. 32. 50. eclecticus T. IV. pag. 373. Nimis subtilis in definiendo, unde φιλοπονίας morbo laborasse eum Galenus scribit T. III. p. 41. & in verbis novatorem T. III. p. 267. & obscurum T. III. p. 250. 263. negligentius versatum in describendis medicamentis T. II. p. 174. 254. licet alioqui præclarum in arte sua fuisse testatus, & multa reliquisse ἀξιόλογα συγγράμματα T. II. pag. 177. Ex his sunt: περὶ ἑλλεβόρου χρήσεως. T. VIII. edit. Paris. p. 525. Βιβλία ἐπιστολικὰ ἕνδεκα τ' ἀριθμὸν. *T. III. edit. Basil.* p. 272. *ubi ex libri primi Epistola ad Marsum* de memoriæ læsæ reparatione. Ex alia *Epistola ad Marsum* de atrabile, Aetius pag. 136. 267. edit. H. Stephani. Ex *Epistola ad Atticum* Paulus Ægineta III. 45. περὶ καθαρσίου χρήσεως βιβλίον Galenus T. II. p. 145. βιβλίον ἔνθα διδάσκει μνήμης βεβλαμμένης ἀνάκτησιν T. III. pag. 272. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν χρονίων παθογνωμονικῶν. T. III. p. 280. περὶ πεπονθότων τόπων optime scripsit libris tribus, T. III. p. 270. περὶ τ τῶν πυρετῶν σημειώσεως libri decem. T. III. pag. 408. ubi eorum compendium. liber περὶ ἐννοίας τ πυρετ. id. ἐν μέγα βιβλίον περὶ σφυγμῶν. T. III. pag. 50. Galeni ὑπομνήματα εἰς ἐξηγῆσαί τι ἅμα καὶ κρίνει τὸ περὶ σφυγμῶν Ἀρχιγένους βιβλίον. T. III. pag. 41. περὶ τῶν καθ' ὑφ' Φαρμάκων libri duo. Prior T. II. p. 166. 176. 190. sq. 198. 219. 222. 224. 254. 281. 295. Posterior T. II. pag. 229. 289. 291. 296. 307. Libros Archigenis *de musculis* & *libros regularum*, quos Tiraquellus memorat, ubi laudet Galenus, non memini. Sæpe citatur Archigenes Galeno, Aetio, Paulo Æginetæ, Nicolao Myrepso ut ex indicibus, quos dedi in hos scriptores, cognoscere cuivis licet. Etiam Mesuæ, Serapioni, Rasi, & à Cælio Aureliano bis lib. II. acutor. cap. x. & Rasi lib. I. Continentis, cap. IV. & V. ex *libris morborum Chronicorum.* De eo est illud Juvenalis Satira VI. 236.

Tunc

—— *Tunc corpore ſano*
Advocat Archigenen, oneroſaque pallia jactat.
Quot Themiſon ægros, &c.

Ad quem locum Scholiaſtes notat Archigenem fuiſſe *Medicum magnum illius temporis.*
Item illud Satyra XIII. 98.

Nec dubitet Ladas ſi non eget Anticyra, nec
Archigene. - - -

Et XIV. 52. *Ocius Archigenem quære, atque eme quod Mithridates*
Compoſuit - - -

Utrum apud Xiphilinum pro Hermogene reponendum Archigenis nomen ſit, infra ubi ad Hermogenem pervenero, erit disquirendi locus.

Archigeniſius, Raſi lib. XII. Continentis, cap. I. ubi eum citat lib. de antiquis morbis. Et forte eſt Arcageniſius, vel Archagilliſius, de quibus ſupra.

Archis, Serapioni Antidotorum, cap. XCI.

Archides ſive ille, ſive alius, ibi cap. XVIII.

Arcon, Raſi lib. I. Continentis, cap. VIII.

Arcontius, vide ſupra Alcon.

Arcyon apud Joſeph. f. 664. edit. Lipſienſis: lege *Alcyon.*

Ardimitrius, qui fuit tempore Galeni, ut dicit Serapion tract. VII. qui de Antidotis eſt, cap. VIII.

Aretæus Cappadox, Plinio ut videtur ac Dioſcoride junior, & Pnevmaticæ ſectæ addictus, cujus eſt liber de acutis paſſionibus, de quo loquitur Paulus Ægineta lib. IV. c. I. in principio, ubi in nonnullis codicibus *Aëtius* perperam ſcribitur pro *Aretæus.* Neque enim Aetius Cappadox fuit, ſed Antiochenus, ut ipſemet dicit, ideoque in Græco codice Aldi recte ſcribitur Καππαδόκην Ἀρεταῖον. Aretæum autem citat ſimpliciter ipſe Aetius Tetrab. III. cap. XLVI. & Tetrab. III. Ser. I. cap. item I. Illis porro quæ de Aretæo ejusque editionibus dicta à me ſunt lib. IV. hujus Bibl. capite III. addi nunc velim eundem ſcriptorem emendate ac luculentis typis vulgatum eſſe nuper Græ-

ce à viro nobiliſſ. *Joannn Wigano*, *) qui novam verſionem Latinam elegantem ſeparatim ad calcem voluminis ſubtexuit. Oxon. 1724. fol. In Belgio quoq; Aretæum recudendum exſpectamus inter Medicos veteres quos recenſendos nova cura & junctim nitide edendos in ſe ſuſcepit Vir arte & doctrina excellentiſſimus *Hermannus Boerhave.* Aretæus ex Junii Pauli Craſi verſione prodiit etiam Patavii 1700. 8. Et ad calcem edit. minoris Latinæ Pariſ. ſubjiciuntur annotationes locorum qui in Aretæi Codice ab interpretatione Craſſi diſcrepant. Aretæus Græce MS. in Bibl. Electoris Bavariæ num. 137. 138. Fuit etiam in Bibl. Sarrazianæ, quæ per publicam ſectionem diſtracta Hagæ Comitis fuit A. 1715. Vide Catalogum illius Bibl. pag. 61.

Aretæus Sabinus, qui Hippocratem commodiſſime commentatus eſt, ut dicit Aulus Gellius lib. III. *cap.* XVI. *vide infra Sabinus.* Hæc Tiraquellus. Sed apud Gellium, Sabinus legitur, Aretæus Sabinus non legitur.

Arianiala, Serapioni Simplicium, cap. CXLIII.

Aridion filius Meliz, Galeno, aut quisquis eſt Arabs, ut opinor, in lib. de medicinis expertis.

Arinaſius, Raſi lib. III. Continentis, cap. IV. & forte eſt Aniaſius, de quo ſupra.

Ariobarzanes, Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVII. ubi deſcribit emplaſtrum Ariobarzanion. Uti etiam Alexander Trallianus lib. III. cap. X. Ἀριοβαρζάνιον λευκὴ Galen. T. II. pag. 324.

Ariſtarchus Berenices, quæ Antiochi cognomento Θεὰ uxor erat, Medicus Polyæn. VIII. 50.

Ariſtarchus Tarſeus, ſive Tarſenſis, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. V. T. II. pag. 38. & Aetio Tetrab. IV. Serm. II. cap. XV.

Ariſtarchum illum, aut alium ſimpliciter citat idem Galenus Pharmacorum κατὰ τόπους lib. V. cap. I. & III. & lib. VII. cap. V. & VI. T. II. pag. 271. Aetius Quaternionis II. Serm. IV. cap. LXV. & Meſue in Antidotis.

Ariſteus apud Galenum, ſive Herodotum in Introductione, ſive Medico, poſt principium. T. IV. pag. 371. Ariſteus Ariſtomachi T. II. pag. 271. ἀντίδοτον Ἀριστέως Ἀριστομάχου.

Ariſtio Paſicratis F. chirurgus citatur ab Oribaſio de machianamentis. p. 595. 567. 568. inter Galeni Opp. T. XII. edit. Pariſ.

Ariſto,

*) Journal des Sav. 1725. Jul. pag. 36.

Ariſto, ſive *Ariſton*, quem citat Cornelius Celſus lib. v. cap. XVIII. & Galenus Pharmacorum ſecundum locos lib. IX. cap. IV. T. II. p. 299 edit. Baſil. Hujusque dicunt nonnulli eſſe librum *de victu ſalubri*, qui Hippocratis eſſe dicitur, ut ſcribit Galenus in Commentariis Epidemion Hippocratis, lib. VI. cap. I. T. IV. p. 306. T. V. pag. 43. ὑγιεινὸν διαιτητικόν pag. 302. Et illum inter vetuſtiſſimos medicos ponit idem Galenus in Commentariis de ratione victus in morbis acutis lib. II. Sectione XVIII. & in lib. I. de Alimentorum facultatibus.

Ariſtocles, Galeno Pharmacorum χυλοὶ lib. VI. cap. I. & lib. VIII. cap. VII. T. II. pag. 243.

Ariſtocrates Grammaticus, Galeno ejusdem operis lib. V. cap. IX. Tom. II. pag. 234.

Ariſtogenes duo Suidæ celebrati, alter Thaſius qui ad Antigonum regem Macedoniæ plures libros in medicina ſcripſit: alter *Cnidius Chryſippi* philoſophi (ſive potius Medici * de quo infra) ſervus ac diſcipulus vide Galen. T. IV. pag. 8. 17. qui ex curatione Antigoni Gonatæ magnam famam conſecutus eſt. Alterius malagma recenſet Cornelius Celſus lib. V. cap. XVIII. illum quoque ſæpe citat Plinius libro XXXII. XXXIV. & XXXV.

Ariſtogiton, Plinio lib. XXVII. cap. IV.

Ariſtolochus à quo ariſtolochia dicta. Cicero I. de divinat. cap. 10.

Ariſtolaus, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. V. T. II. p. 301.

Ariſtomachus. ſupra in Ariſteo.

Ariſtophilus Plataicus Pharmacopola, Theophraſto in Plantis memoratus, lib. IX. de hiſtoria Plantarum, cap. XIX. ubi narrat compertas illi herbarum vires, quibus magis aliquis vel nihil valeat in Venere ad tempus ut bimeſtre, vel trimeſtre, illisque ſe uſum ad caſtigandam laſcivorum juvenum petulantiam.

Ariſtoteles Philoſoph. de Phyſicis etiam & Medicis ſtudiis, ſicut de omni alio litterarum genere præclare meritus, ut ex recenſione ſcriptorum ejus quam lib. III. c. VI. VII. dedi, abunde conſtat: primus ſcripſit περὶ μορίων ἀνθρώπου καὶ τῶν ὀνομασιῶν αὐτῶν notante Galeno T. IV. pag. 375. qui videtur is ipſe libellus quem de hoc argumento

 ſine

* Vide Davidis Clerici Hiſt. Medicinæ pag. 292.

ſine nomine auctoris ſub titulo εἰσαγωγῆς ἀναβμικῆς vulgavit Petrus Laurenbergius Hamb. 1616. 4. Non omittendum autem quod p. 296. notat Tiraquellus, Ariſtotelem originem duxiſſe ab Æſculapio & Machaone ejus filio *) ut veriſimilius ſit illum arti medicæ quæ illi hæreditaria erat, impenſius operam dediſſe. Nam & patrem & filium habuit Medicos, utrosque Nicomachos dictos, ut ex Laërtio conſtat, qui etiam tradit convixiſſe Amyntæ Macedonum Regi Medicinæ gratia, ubi etiam illum duos libros dicit compoſuiſſe inſcriptos medicinalia, **) ut vertit Ambroſius, quamvis Græcum in aliis ſit non ἰατρικὰ ſed πακλικά. Vide quæ de Ariſtotelis ſcriptis Medicinalibus notavi lib. 3. hujus Bibl. cap. VII. pag. 191. 201. Arabibus adhuc libros quinque ferri de Medicina ſub Ariſtotelis nomine, monet Herbelotus pag. 972. b. Ariſtotelis antidotum memorat Avicenna libro v.

ἄχρι μὲν ὀνόματος Ἀριστοτελικὰς perſtringit Galenus T. I. pag. 227.

Ariſtoxenus Herophileus, & Alexandri Philalethis diſcipulus, Galeno lib. IV. de differentiis pulſuum, T. III. pag. 47. 49. 86. & Cœlio Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XVI. Ejus liber XIII. περὶ τῆς Ἡροφίλου αἱρέσεως. Galen. T. III. p. 49.

Ariſtraſis, Raſi lib. v. Continentis cap. II. non ſemel.

Ariſtrates, Avicennæ lib. v. ſumma II. tractat. II.

Ariſtus Chirurgus, Scribonio Largo cap. CCIX.

Arius Aſclepiadeus, Galeno Pharmacorum ſecundum locos libr. IV. c. VII. ex lib. quo propria Pharmaca coacervavit, ἐν ταῖς ἰδίαις συναγωγαῖς τῶν φαρμάκων T. II. pag. 217. & lib. v. cap. VII. & alibi ſæpe. T. II. p. 226. 283. 309. 387. 392. Dioſcordis Tarſenſis æqualis T. II. pag. 392. Idem cui Dioſcorides Anazarbeus libros ſuos inſcripſit. Vide quæ dixi lib. IV. cap. III. pag. 89.

Arius Tarſenſis, niſi idem ſit, ipſi Galeno ſecundum locos lib. III. cap. I. & lib. IX. cap. I. Tom. II. pag. 193. 294. *Arius Lecanius*. T. II. pag. 389.

Arlunus, aut ut alii vocant, *Arlenus*, qui ſcripſit de faciliori alimento, & de balneo.

Arma-

*) Hermippus apud Laërt. lib. V. cap. I.

**) Laërt. V. 25.

Armaſios, ſive *Armeſius*, vide ſupra Aermeſios.

Armenius Archiater, ad quem Epiſtola Firmi Epiſcopi Cæſar. apud Clariſſ. Muratorium pag. 289. Analect. Græcorum.

Arnaldus Villanovanus Gallus ex Provincia, Doctor Raymundi Lulli, defunctus A. C. 1363. quem vulgo de Villa nova appellant, cujus ſunt multa opera in uno volumine impreſſa. Lugd. 1520. fol. Vide Mercklinum & Natalis Alex. Hiſt. Eccleſ. Tom. VII. edit. in fol. pag. 102. ſeq. De eo admodum magnifice loquitur è JCtis, ut cæteros nunc omittam, Jo. Andr. in cap. *Conſilium*, de obſerv. jeiuni. in addi. Specul. in rub. de criminal. fal. & Panormitanus in cap. *Si vero*, in III. oppoſit. de jurejurand. ubi illum appellat ſummum & quaſi divinum medicum, & Barbat. qui de illo mirandum quippiam refert in l. Titius, col. antepe. ff. de verbor. obligat.

Arohon & *Aroon*, Raſi lib. I. Continentis, c. II. & III. ex lib. de quæſtionibus naturalibus.

Aron, eodem libro cap. III. & alibi ſæpe, vide Aaron.

Arengeniſius ejusdem operis, lib. VII. cap. IV.

Arrhabianus, Galeno medicamentorum ſecundum locos lib. VII. cap. IV.

Arſillus Senogallienſis, qui verſibus transſtulit proloquia Hippocratis.

Artagalus, Raſi Continentis lib. v. cap. II. non ſemel.

Artaganis, ejusdem operis lib. VI. cap. II. ex libris diuturnorum morborum.

Artanius, Raſi Continentis lib. III. cap. IV.

Artemidorus cognomento *Capito*, Galeno lib. I. Commentariorum de natura hominis, & lib. I. Præſagiorum Hippocratis, cap. XXIX. & κ τόπος libro quinto, cap. tertio, vide Capito. Scripta Hippocratis recenſuit, editionemque ſuam Hadriano Imp. probavit. Sed ipſe & propinqvus ejus Dioſcorides multas antiquas lectiones interpolarunt. Galen. T. v. pag. 4. Plura in indice ſcriptorum à Galeno citatorum lib. IV. cap. XVII. hujus Bibl. p. 564.

Artemidorus ſimpliciter, ſive illum, ſive alterum citat idem Galenus Pharmacorum localium lib. v. c. VII. & Cœlius Aurelianus, lib. Oxeon III. cap. XXIV. & lib. II. cap. XXXI. ubi eum *Sidenſem*, & *Eraſiſtrati ſectatorem* dicit, & libro tertio, cap. xv. Vide *Cornelius Artemidorus*. Meminit & Galenus Artemidori ὀνειροκ. T. v. pag. 41.

Artemisius Marcello Empirico citatus, cap. XXXVI.

Artemius, eidem cap. XIII. nisi idem sit cum præcedenti, quod videtur ex eodem Marcello, qui utrumque Dianio ostendisse dicit.

Artemon Plinio, lib. XXVIII. cap. I.

Artigensus, Artigenisus, Artigenisius, Artiginisius, Artigesus, Artigenis, Artigenensis. Hæc enim omnium nomina pro uno, ni fallor, citat Rasis lib. V. Continentis, cap. I. & lib. III. cap. VII. in pluribus locis, & lib. VII. cap. IV. non semel, & alibi sæpe.

Artorius Augusti medicus, quem nonnulli viri docti *) male confundunt cum Antonio Musa, qui & ipse Augustum curavit sed A. U. C. 732. diu postquam Artorius statim post Actiacam victoriam naufragio, circa A. U. C. 722. perierat, teste Eusebio in Chronico. Artorius autem is est qui somnio excitatus A. U. C. 712. Augustum oportune monuit ne ægrotans in castris ad Philippos adversus Cassium & Brutum maneret, ut narrant Vellejus II. 71. Valerius Max. VII. I. Plutarchus in Bruto pag. 1003. qui *Marcum* vocat *Artorium*, Tertull. de anima c. 46. Lactantius II. 7. ut omittam Dionem Cassium XLVII. pag. 351. & alios qui rem narrant præterito Artorii nomine. Hunc laudans Cœlius Aurelianus *Erasistrati sectatorem* appellat III. 14. acutor. ubi *de hydrophobia* scripsisse innuit. Artorium περὶ μακροβιότητος citat Clemens Alex. Pædagogi II. 2. pag. 153. Confer Reinesii Epist. ad Rupert. pag. 395. & inscriptiones ejusdem veteres p. 609. Carolum Patinum in cenotaphium Artorii Medici Cæsaris Augusti. Patav. 1689. 4.

Artum, Serapioni Simplicium cap. CCXXVIII. ex lib. de cibis.

Aruntius Achillas, Galeno lib. VII. Pharmacorum κατὰ γένη.

Aruntius, Vide supra in Albutio.

Asaimeri, Avicennæ lib. V. tractat. I. cap. IV.

Asanitus, Paulo Æginetæ lib. IV. cap. LV.

Asan, Rasi lib. III. Continentis, cap. item III.

Asascam, sive *Asascan*, nisi duo sint, Rasi ejusdem operis, lib. IX. cap. IV. & lib. XII. cap. I.

Asaveri, Serapioni Simplicium CCCCXVI. nisi sit ille Asaimeri.

Asceos,

*) Brissonius II. 3. select Antiquitatt. Juris. Pontacus ad Eusebii Chron. p. 513. Lambecius Bibl. Vindob. T. II. pag. 591. Menagius Armœnitatt. Juris cap. 35. &c. Recte distinguit Tiraquellus de nobilitate pag. 257.

Asceos, eidem ejusdem operis cap. cccvii. & libro de Agricultura.

Ascilimon, Rasi Continentis lib. xii. cap. ii. vide infra Aslamen.

Asclapo Patrensis, apud Ciceronem lib. xiii. epistolarum ad Servium Sulpitium, epistol. xx. & iterum altera ad Tironem lib. xvi. earundem, Epist. ix. Confer si placet Diarium eruditorum Italiæ T. xvii. pag. 77. 81. sq.

Asclepiades Bithynus, Κιανὸς a) ὃς ἐκ Πρυσεὺς ἐκαλεῖτο, ex *Cio* sive *Prusiade*, ætate magni Pompeji, orandi magister, nec satis in arte ea quæstuosus, ad artem medicam se convertit, repudiataque empirice totam medicinam ad causas b) revocando conjecturæ fecit, quinque res maxime communium auxiliorum professus, *abstinentiam cibi*, *alias vini*, *frications corporis*, *ambulationem*, *gestationes*: Ipse cognominari se à frigida danda (δοσίψυχρον *Harduin.*) præferens ut auctor est Varro, alia quoque blandimenta excogitabat, jam suspendendo lectulos, quorum jactatu aut morbos extenuaret, aut somnos alliceret, jam balineas avidissima hominum cupidine instituendo, & alia multa dictu grata & jucunda, magna auctoritate, nec minore fama. Hæc de Asclepiade Plinius xxvi. 3. qui etiam occurrentem ignoto funeri, intellexisse quod adhuc viveret, atque ab rogo retulisse hominem c) & servasse testatur. Idem narrat Celsus II. 6. & pluribus Apulejus in floridis, tangit etiam Plinius lib. VII. 37. *Summa fama Asclepiadi Prusiensi condita nova secta, spretis legatis & pollicitationibus Mithidatis Regis, reperta ratione qua vinum ægris mederetur, relato e funere homine & servato: sed maxime sponsione facta cum fortuna, ne medicus crederetur si unquam invalidus ullo modo fuisset ipse: & victor, suprema in senecta* d) *lapsu scalarum exanimatus est.* Hujus Asclepiadis quo se Medico amicoque usum, quemque eloquentia vicisse cæteros Medicos testatur Cicero lib. i. de Oratore

a) Ita legendum apud Galen. T. IV. p. 372. nam Prusias Bithyniæ antea Κίος, unde Κιανός. Vide Salmasium multis hoc docentem p. 877. seq. ad Solinum, ubi Prusiadem hanc à duplici Prusa Bithyniæ diversam fuisse ostendit.

b) Ita leg. apud Plin. XXVI. 3. non *ad casum*. ut Tiraquell. p. 255.

c) Similiter de Æsculapio Vibius sequester: *Virbius Laconices, ubi Hippolytum Æsculapius arte medicina reddidit vitæ.*

d) Centum & quinquaginta annorum. Longavillius Harcuetus in historia Macrobiorum, Memoires de Trevoux A. 1718. Octobr. p. 639. *Asclepiade, Medecin de Prusse* (leg. *de Pruse*) *seroit encore en vie sans une chute qui termina ses jours a 150. ans.*

re cap. XIV. Vetus icon & monumentum ſervatur apud illuſtriſſimum Alexandrum Albanum, quod ſingulari diſſertatione nuper erudite illuſtravit V. C. Blaſius Caryophilus, Neapolitanus in parte prima diſſ. Miſcellanearum e) editarum Romæ 1718. 4. in qua de Aſclepiade hoc fuſius tractat, qui *Philoſophyſicus* Galeno T. II. edit. Baſil. pag. 283. (ubi perperam excuſum φιλοσοφικῷ pro φιλοφυσικῷ.) Quoniam autem plures etiam fuere Medici Aſclepiades, juvat de his audire virum doctiſſimum Thomam Reineſium. Ita vero ille Epiſt. XLVI. ad Rupertum pag. 395.

1) Aſclepides hic ipſe, Apollonii Stratonis F. Eraſiſtratei diſcipulus, qui victus ratione potius quam uſu medicam. morbos curare inſtituit, qua de re Celſus lib. V. c. 1. & Plin. 16. 1. Mithridati ultimo expetitus temporeque Pompeji Magni verſatus Romæ, & inter Bithynos ἀξιολόγως καὶ παιδείαν ἄνδρας memoratus à Strabone libro XII. p. 566. Is in Hippocratis libros quosdam commentatus eſſe ſcribitur à *Galeno Comm. in Hipp. l. de off. med.* Eique impudenter contradixiſſe *Menodotus* Nicomedienſis Empiricus, *lib. de ſubfiguratione Empir.* c. XIV. ſcripta ejus, quæ multa fuere, nomino *in hiſtoria medicorum.* Eum audivere & ſecuti ſunt *Titus*, qui librum de anima ſcripſit, laudatus *Cœlio Aureliano 1. de tard. paſſ.* c. V. & III. cap. V. *Chryſippus*, qui *de lumbricis*, eid. lib. IV. cap. VIII. *Themiſon* Laodiceus, eid. lib. I. cap. IV. cujus libros tres de tardis paſſion. & Epiſtolarum laudat *Cœlius* paſſim: qui tamen à Præceptore defecit & ſectam novam Methodicorum condidit, *Galen. Iſag.* cap. III. Arejus, *Gal. IV. de Comp. med. ſ. l. cap. V. num. 9.* Niceratus, Julius Baſſius, Petronius, Sextius Niger, & Diodotus, Ασκληπιάδαι πάντες, f) *Dioſc. præf.* Clodius, *Cœl. III. acut. 8. 4. tard. 9.* A. Clodium A. F. Medicum habes in Benev. apud Gruter. 8. p. DCXXXIII. Q. Clodium Q. L. Nigrum, MEDICUM OCULARIUM in Iſolana: utrum ex his pro Cœliano iſto Aſclepiadeo habeam, dubito; ſaltem Quintus iſte videtur ad Empiricos pertinere. Artorius quoque Aſclepiadis ſectator nuncupatur à *Cœlio 3. acut. 14.* qui de hydrophobia ſcripſerit: Is ipſe eſt qui Auguſto bello

e) Confer Bibliothecam veterem & novam V. C. Joannis Clerici, T. XVIII. pag. 453. ſeq. & novam editionem hiſt. Medicinæ à fratre Davide Clerico vulgatam Amſt. 1723. 4. pag. 392. ubi icon illa vetus Aſclepiadis, & pag. 410. ſeq. ubi Caryophili Epiſtola Gallice verſa occurrit.

f) Hoc non de Aſclepiadis diſcipulis alii, ſed de Æſculapii poſteris interpretantur.

bello Philippensi contra Brutum & Cassium ægrotanti adfuit, *Valer. M. l. 1. cap. 7. Paterc. l. 2. Plutarch. in M. Bruto* Μάρκον Ἀρτώριον appellat; meminit *Florus* l. 4. cap. VI. Ἀρτώριον ἐν τῷ περὶ μακροβιοτήτας citat *Clem. 2. Pædagog. cap. 2.*

Alter *Asclepiades* junior dictus *Gal. 1. de Comp. Med. s. l. c. 1. n. 9.* qui memorabiles pharmacorum internorum & externorum compos. multis libris tradidit, eosque inscripsit Marcellas, *id. l. d. 4. cap. 5. & 6.* Hic ille est quem cognominatum Φαρμακίονα vel Φαρμακεῶνα ideo dicit *l. 10. de simpl. med. fac. è cujus l. tertio extrariorum* describit medicamenta ulceribus Chironiis & difficilibus sanandis, *l. 4. de Comp. m. sec. gen. 5. è libro 4. extrar.* malagmata lib. VII. cap. IV. & cap. X. myracopa. Vixit autem post Chariclem, *Gal. 2. de Comp. m. s. l. cap. 2. num. 7.* qui fuit Tiberianus, *Tac. 5. annal.* Neronis Domitianique temporibus. In eundem convenit, quod Niceten Smyrnæum, cui ad tantam molem corpus increverat, ut loco moveri nequiret, curarit, *Gal. l. de differ. morb. cap. 9.* ubi perperam editi Codd. Nicomachum adpellant. Floruit autem iste sophista Sacerdos Nicetes temporibus Neronis & proximorum, discipulum in Oratoria habuit Plinium, *hic l. 6. Ep. 6.* Meminit ejusdem *Seneca Controv. XXV. autor. dialogo de causis corr. eloq. Philostr. l. 1. vit. Soph.*

Tertius fuerit, quem reperi in lapide Roman. in via Nomentana prope D. Agnetis ædem effosso. Class. XI. 3. pag. 608. Inscription. Reinesii: *L. Arruntio Semproniano Asclepiadi Imp. Domitiani Medico in Fronte P. XX. in Ag. P. XX.* Hujus fortasse avus paterve Arruntius, quem cum celeberrimis medicis, qui mercede annua CCL H-S. fuissent apud Principes, Cassio, Calpetano, Albutio, Rubrio, numerat *Plinius lib. XXIX.* c. 1. Non di simulo tamen τὸ ASCLEPIADES videri professionis potius & sectæ nomen esse quam verum cognomen; eo prorsus modo quo in Græco Rom. apud Gruterum 1. p. DCXXXIV A. ΦΟΝΤΕΙΟ ΦΟΡΤΙS, Ασκληπιάδης τῷ γένει nominatur, quod esset unus ex Asclepiadeis.

Quartus esto iste Adrianeus primi civis & gentilis, heres artis ac fortasse nepos, a Calpurnio manumissus, de quo memorabilis inscriptio vetus apud Arignanum in Ecclesia SS. Abundi & Abundantii (Reines. Class. XI. 4. pag. 608.) *C. Calpurnius Asclepiades Prusa ad Olympiam, Medicus, parentibus & sibi & fratribus Civitates VII.* *) *à Divo Traja-*

*) Confer Ezechielis Spanhemii Orbem Romanum pag. 29.

no impetravit. Natus III. Nonas Martias, Domitiano XIII. Cos. eodem die quo & uxor ejus Veronia Chelidon, cum qua vixit ann. LI. studiorum & morum caussa probatus à Viris Clariss. Adsedit Magistratibus Pop. R. ita ut in aliis & in Prov. Asia Custodiar - - - in urna Judicum. Vixit ann. LXX.

Quintus T. Αἴλιος Ἀσκληπιάδης, AVG. Libertus, Medicus Ludi matutini Chirurgus in Rom. apud Grut. 1. p. CCCXXXV.

Sextus, P. NUMITORIUS. P.L. ASCLEPIADES, Sevir Veronæ, MEDicus OCVLARius, in 4. p. CCCCXLIII.

His accedit septimus quem exhibet (apud Reines. Inscript. XI. 5. p. 610.) Smyrnæ effossus lapis quadratus in fastigium desinens sursum, in quo sculpta statua togata ad dextram, ad sinistram cippus quadratus cui caput senis βαθυπώγωνος impositum, subterque adstans puer: ad dextram statuæ, fasciculus voluminum; in limbo superiore lapidis ista leguntur: Ασκληπιάδην Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρτεμιδώρου. Et in medio horum nominum sertum sive corona, cui insculptum: ὁ Δῆμος.

Asclepides Octavus denique Ephesius, de quo hæc in scriptio vetus apud Fulvium Ursinum pag. 98.

Θ. Κ.

Ἔντε φίλοισι φίλοιο καὶ ἰητῆρος ἀρίστου
Παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἁψαμένου.
Σῶμ' Ἀσκληπιάδου καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου
Ὡς ἐπεῖσα φίλοις εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

Λ. Φοντείῳ φόρτι Ἀσκληπιάδῃ, τῷ γένει Ἐφεσίῳ βιώσαντι ἔτεσιν μ', μησὶν β', ἡμέρ. κέ. ὥρ, ζ. Ἐγνατία Βρισηὶς σύμβιος, μνήμης χάριν.

Illa Reinesii historia Medicorum *) cum nusquam exstet, nec viderit lucem, conabor jacturam illam utcumque sarcire hoc scriptorum Asclepiadis Medici, si Apulejo in floridis credimus, solo Hippocrate minoris mihi observatorum elencho.

De communibus adjutoriis. *Cæl. Aurelian. II. 13. chron. & lib. 1. acutor. cap. 15.*

περὶ

*) Ad quam lectorem remittit supra pag. 88.

περὶ ἀλωπεκίας *Galen. T. 2.* pag. 157.
περὶ ἀναπνοῆς καὶ τῶν σφυγμῶν βιβλίον *Galen. T. 3. p. 51.*
De clysteribus *Cœlius Aurelian. II. 13. chron.*
Libri definitionum *Cœl. Aurelian. proœm. acutor. & II. 13.*
περὶ ἑλκῶν. Cassius problem. XXX.
De periodicis febribus *Cœlius Aurelian. II. 10. acutor.*
Liber de finibus (nisi legendum definitionum) *Cœl. Aurelian. III. 19. acutor.*
In obscuriores Hippocratis libros scripsit teste *Galeno T. 5. p. 665.* in librum περὶ τῶν καθ' ἱητρεῖον, *id. T. 5.* pag. 667. 674. 687. & Erotian. in σκεπαρνῶ.
Lib. II. explanatorio aphorismorum Hippocratis. *Cœl. Aurelian. III. 1. acutor.*
De hydrope *Cœl. Aurelian. III. Chron. cap. 8. bis.*
Libri de lue (cardiaca) *Cœl. Aurelian. II. 39. acutor.* scribens de peripneumonicis. *id.*
Ad Mithridatem Asclepiadis medendi arte clari volumina composita extabant, cum sollicitatus, ex urbe Roma, præcepta pro se mitteret. *Plin. XXV. 2.*
Ad Erasistratum scribens libros parascevasticos. *Cœl. Aurelian. II. 13. Chron. Scribonius Largus præfat.*
Libri III. de celeribus sive acutis passionibus *Cœl. Aurelian. proœmio acutar. passionum & in opere ipso sæpius.*
De pulsibus. *Galen. T. 3.* p. 51.
Libris salutarium ad Geminium *Cœl. Aurelian. II. 7. Chron.*
De tuenda sanitate. *Celsus lib. 1. c. 3.* quo judice Asclepiades *multarum rerum, quas ipsi quoque secuti sumus, auctor bonus.*
περὶ στοιχείων Galen. T. 1. p. 56. 58.
Libri de vini datione. *Cœlius Aurelian. II. 29. acutor.* de dando vino volumen *Plin. XXIII. 2.*
Asclepiades junior cognomento φαρμακίων, is est qui *libris decem de compositione medicamentorum* præclare scripsit, ac præterea *Theriaca*, & *de morbis muliebribus*, ὁ συνθέσεις φαρμάκων ἀξιολόγως ἐν δέκα γράψας βιβλίοις, χωρὶς τῶν θηριακῶν καὶ γυναικείων. T. 11. pag. 325. Ex decem illis libris, quinque erant περὶ τῶν ἐκτὸς δυνάμεων de medicamentis extrinsecus adhibendis, inscripti *Marcellæ*: cæteri quinque περὶ τῶν ἐντὸς, de internis, *Mnasoni* inscripti, ita enim le-

 gendum

gendum pro Μάσωνι. Neque exiguam laudem tulit hic Aſclepiades, quod etiam modum medicamenta præparandi & adhibendi perſpicue & diligenter annotavit, ut idem Galenus T. 11. p. 358. χάριν εἰδέναι χρὴ τῷ Ἀσκληπιάδῃ ὅτω σαφῶς γράψαντι. id. T. 2. pag. 244. Libro primo τῶν ἐκτὸς ſpecialis titulus fuit παντηγάθιον, ſecundo ἡ Αἰγυπτία. id. T. 11. pag. 358. Vir eruditiſſ. Blaſius Caryophilus ſibi perſuaſit Aſclepiadem hunc etiam alio nomine appellatam fuiſſe Metrodorum. Sed verius eſt Methrodorum ab Aſclepiade diſerte diſtingvi apud Galenum, innuique Aſclepiadis ſectatorem T. 11. pag. 13. 14. edit. Baſil.

Notum denique, *Aſclepiades* pro Æſculapii poſteris poni ſive Cois ſive Cnidiis, ut apud Galen. T. IV. pag. 35. Horum Genealogiam & ſucceſſionem exponit Daniel Clericus V. C. in Hiſtoria Medicinæ Part. I. ad calcem libri quarti.

Aſclepius citatus Aetio, alter ab Aeſculapio, qui & Aſclepius Græcis dicitur, ut diximus in Aeſculapio, ad quem etiam pertinet hæc inſcriptio vetus apud Fulv. Urſinum p. 98 *Aſclepio & Saluti Commilitonum Sex. Titius Alexander Medicus Cho. V. Pr. Domum dedit - - - - Aug. VIII. T. Flavio Sabino Cos.*

Aſirita Romanus, Galeno, ſi is eſt, in libro de medicinis expertis. p. 113.

Aslamon, *Asleman*, *Asliman*, hæc enim reperio apud Raſim libro primo Continentis, cap. VI. & libro nono, capite IV. & cap. V. non ſemel. Et forte eſt Aſciſimon, de quo ſupra.

Aſpaſia cujus plura medicamenta refert Aëtius.

Aſpaſius, Galeno lib. Pharm. κατὰ τόπους, IX. cap. V.

Aſphalarteſius Galeno κατὰ γένη, lib. VII.

Aſtaron ſive *Aſtoron* de civitate *Tereſte*, autori illius libri Medicinarum expertarum, ubi dicitur quod fuit experimentator, familiaris Acoſtrois, de quo ſupra.

Aſterius, Aetio Tetrab. II. Sermo. III. cap. CXIII.

Aſtrocanus in illo libro Medicinarum expertarum pag. 109.

Aſuſtiſtara, Raſi lib. XI. Continentis cap. IV.

Atabari, Serapioni Simpliciumcap. LXXIX. & ſeq. & cap. LXXXVII. & CVIII. & alibi ſæpe.

Atabuſius, Raſi lib. IV. Continentis cap. IV.

Ateuriſtus, quisquis is fuit, apud Galenum, in præfatione lib. X. Simplicium, Ejus *de medicina ex animalibus*, T. II. p. 131.

Athe-

Athenæus Tarſenſis, Cœlio Aureliano lib. II. Oxeon. cap. I.

Athenæus ſimpliciter Galeno memoratus Pharmacorum localium lib. IX. cap. V. & per genera lib. V. & in Introductione, ſive Medico, ſi is eſt & lib. VII. Therapeuticæ, & libro ſecundo de Semine, & lib. II. de cauſis Symptomaton atque alibi ſæpe. Et hunc *Attalenſem* (è Cilicia) fuiſſe ſcribit idem Galenus lib. IV. de differentiis pulſuum. Fuitque huic cum Poſidonio Philoſopho magna conſuetudo, cujus ætate vixit, & Aſclepiadis Bithyni, adverſus quem diſputantem Athenæum memorat Galenus T. I. pag. 56. Idem T. I. pag. 240. notat illum in ſcriptis ſuis libenter uſum Ἀπημονικοῖς ἀποδείξεσι. Citat ejus librum *tertium* T. IV. p. 391. *ſeptimum* qui fuit de ſemine T. I. p. 240. *vigeſimum quartum* T. III. p. 231. Athenæus hic præceptor Magni & Theodori: auctor ſectæ Pneumaticæ quæ ſpiritum intus ali in omnibus corporibus contendebat, de qua vide Danielis Clerici hiſt. Medicinæ lib. IV. ſect. I. cap. 2.

Athenæus cui ſcholia græca in Nicandri theriaca tribuit Mich. Neander in elencho ſcriptorum quibus uſus Stobæus p. II.

Athenæi περὶ ἕρων σύνοψις ἀκριβὴς, teſte Cangio, in Codice Colbert. 3614. De Athenæo Dipnoſophiſticon ſcriptore in quibus & ipſis phyſica varia ac medica occurrunt, dixi lib. IV. c. XX.

Athenagoras cujus memoria in numis Smyrnæorum, de quibus V. C. Rich. Mead p. 67. diſſ. de numis in honorem medicorum percuſſis. Tres alii ex ære, *Zeuxidianis* pariles, inſcripti: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ; adjecto *ad pedem cippi, prope ſtantis Iſidis figuram*, eoque jam planius delineato, *anſere*. Smyrnæ enim in templo Iſidis ea avis deæ ſacra paſcebatur; & ægrotans toties Ariſtides, ſanitatis recuperandæ ergo, geminos ei anſeres immolabat, uti ſupra ex ejus Orat. ſacra tertia oſtendimus. Quisnam fuerit hic *Athenagoras*, aut quo tempore vixerit, nondum comperimus. Sed cum iidem plane honores, qui *Zeuxidi* & *Iatrodoro*, in tribus ei nummis tribuantur; ut inter Iſidis & Aeſculapii ſacerdotes, ita quoque in medicorum illum numero habere nullo modo dubitavimus.

Athenippus ſive *Athenippius*, Scribonio Largo, Marcello Empirico & Galeno memoratus. Vide Jo. Rhodium pag. 67. ad Scribonium.

Athenodorus Plutarchi æqualis qui ejus meminit VIII. 9. ſympoſ.

Athenion, Cornelio Celso lib. v. cap. xxv.

Athinæus, nisi sit ille Athenæus, Galeno lib. XIII. Therapevticæ, Is, ut ibi dicitur, asseruit principem partem in corde esse.

Athryilatus Thasius, Plutarcho Symposiacon decade III. Problem. IV.

Athuristus, sive *Aturistus* (utrumque enim reperio) apud Rasim lib. III. Continentis, cap. I. non semel, & lib. III. cap. VI. & lib. VII. cap. III. & alibi sæpe. Et idem forte est cum Ateuristo de quo supra, aut cum Atorosco, de quo mox dicemus.

Athursekis, ibid. lib. III. cap. III.

Atimetus Galeno κατ' ὄπους, lib. III. cap. VII. & Marcello Burdegalensi, cap. cxx. ubi illum dicit fuisse servum Cassii medici. *Atimetus* Gordiensis. Vide Jo. Rhodium ad Scribonium pag. 188. seq. 194. & 259.

A. *Atius*. In veteri inscriptione apud Fulv. Ursinum pag. 98. D. M. A. *Atius C. L. Archiater sibi & Juliæ Primæ, Conjugi incomparabili.* Id. pag. 99. *P. Attius Atimetus Aug. Medicus H. S. E.*

Atlas Pamphiliensis citatus Galeno, ut notat Tiraquellus. Locum non reperi.

Atoroscos, Rasi Continentis, lib. I. cap. VI.

Atorosphos, ibid. lib. II. cap. V. & VI.

Attales Athenienſis, Attalus Plinio dictus, lib. XXII. cap. VIII.

Attalio, qui ut tradit Galenus, scripsit in Aphorismos Hippocratis, quod & tradit Oribasius, si is est, in præfatione Commentariorum in eosdem Aphorismos.

Attalum Regem Pergami pro medico citat Galenus, de compositione medicamentorum κατ' γένη, lib. I. & lib. X. De facultatibus simplicium medicamentorum, in præfatione, ubi ita illum citat, *Rex quondam noster Attalus*. Nam & Galenus Pergamenus fuit, (ut dixi lib. IV. c. 17.) Hujus Regis meminit Plin. lib. VIII. cap. XLVIII. & lib. XXVIII. cap. III. ubi tradit illum scripsisse *de agricultura*. Nam & Varro lib. I. Rei rust. cap. I. & Columella lib. I. cap. item I. inter scriptores rei rusticæ ponunt Attalum, *) quem hunc nostrum Regem fuisse

*) Minus recte legitur apud Columellam *Attalus & Philometor*. Nam Attalus hic cognomento

fuisse existimo. Cornelius autem Celsus lib. v. cap. XIX. describit emplastrum Attalum sic, ut opinor, ab hoc Rege dictum. Nam & Marcellus Burdegalensis, libro Medicamentorum cap. XXII. etiam describit medicamentum Attali Regis. *Hæc Timquellus.* pag. 270.

Attalus alius ab illis, contemporaneus Galeni, ut ipse dicit, lib. I. Antidotorum, in principio & lib. Therapevticæ XIII. ubi & illum ait fuisse discipulum Sorani Methodici, T. IV. p. 178. eumque Θεσσάλιον ὄνον, *Thessalium asinum* vocat, quod Thessali sectator esset. pag. 179.

Attrabyndus, Rasi lib. x. Continentis, cap. III.

Aturfius, ibid. lib. III. cap. VII.

Avenius citatus Petro Aponensi in additione Mesue, quo loco tractat de ægritudinibus epatis.

Aven, Rasi lib. III. Continentis, cap. III.

Averrois cognomento *Commentator*, qui Anno hegiræ 603. CHristi 1206. obiit, præter multa opera in primis laudata, Commentarios in Aristotelem non indoctos, sed ineleganter admodum versos, scripsit: & libros VII. in re medica, quibus *Colliget* titulum in scripserunt, veluti universale. Vide *Abenrasi*, & quæ de hoc scriptore Joannes Leo Africanus de Medicis Arabibus cap. XX. infra in voce *Joannes*, & qui diligentius de Averroe & ejus scriptis tractat Nic. Antonius Bibl. vet. Hispanæ T. II. pag. 240. seq.

Recentiores: Augustinus Galdadinus Mutinesis, cujus est docta præfatio in Galeni opera Latina, & translatio libri ejusdem Galeni de musculorum dissectione, & aliorum.

Augustinus Niphus Philotheus cujus est liber de morbo Gallico, & de diebus Criticis sive decretoriis, & alii plurimi.

Augustinus Riccus Lucensis, cujus sunt nonnulli Galeni libri latinitate donati.

Augusti Cæsaris compositionem medicamenti refert Plinius Valerianus lib. I. de re medica cap. XVIII. *quo* inquit, *& libentissime utebatur & eam omnibus laudabat.*

L. Aviano

mento *Philometor* dictus fuit ut Harduinus ad Plin. observavit ex Strabonis XIII. pag. 624. & Plutarchi Demetrio pag. 897. Ἄτταλος ὁ φιλομήτωρ ἐκόπευε τὰς φαρμακώδεις βοτάνας &c. Attali Pergami Regis de medicina ex animalibus laudat Galenus T. II. pag. 131.

L. Avianius. In vet. inscript. apud Fulvium Ursinum p. 100 *DIs Manibus. L. Aviano L. F. Pup. Valeriano Medico. Vix. Ann. XLVII. M. IX. D. XV. L. Avianius LL. Stephanius Patr. Per. Ag. Cur.*

Avicenna sive *Abensina* defunctus circa A. C. 1186. de quo Leo Africanus de Medicis Arabibus cap. IX. infra in voce *Joannes*, & Nicol. Antonius lib. VII. Bibl. veteris Hispanæ cap. III. Vita ejus scripta à *Sorsano*, discipulo exstat ex Latina Nic. Massæ interpretatione. De scriptis Avicennæ editis vide si placet Mercklinum.

Avidianus.

Auramasius, Rasi lib. v. Continentis, cap. I.

Aurelius Cornelius Celsus, de quo dixi lib. II. Bibl. Latinæ cap. IV.

Aurelius, simpliciter Galeno Pharmacorum κ̓ τόπους, lib. v. cap. IX. T. II. pag. 237.

Aurisiasius, Rasi Continentis lib. IV. cap. I.

Julius Ausonius Vasatensis, Valentiniani Magni Imp. Archiater & Præfectus Illyrici, cujus libros de Medicina lectos Vindiciano laudat in Præfat. Marcellus Empiricus. Pater hic Decii Magni Ausonii, Burdigalensis, Poëtæ â quo celebratur his versibus carmine I. Parental. pag. 110.

Primus in his pater Ausonius, *quem ponere primum,*
Etsi cunctetur filius, ordo jubet.
Cura dei, placidæ functus quod honore senectæ,
Undecies binas vixit Olympiadas.
Omnia quæ voluit, qui prospera vidit: *) *& idem*
Optavit quicquid contigit, ut voluit.
Non quia fatorum nimia indulgentia: sed quod
Iam moderata illi vota fuere viro.

Viveret

*) Dicto Ausonii Medici, *beatum esse, non qui habet quæ cupit, sed qui non cupit quæ non habet,* imprimis delectatus Æsculapius nostræ ætatis, Poliater hujus urbis celebratissimus D. Joachimus Fiester, ut etiam albis amicorum inscribere consueverit hoc distichon ejusdem argumenti:

Felicem vidi, non qui, quæ vellet, haberet,
Sed qui per sortem non data non cuperet.

Quem ſua contendit ſeptem ſapientibus ætas:
Quorum doctrinam moribus excoluit:
Viveret ut potius, quam diceret arte ſophorum,
Quamquam & facundo, non rudis ingenio.
Præditus & vitæ hominum ratione medendi
Porrigere, & fatis amplificare moras.
Inde & perfunctæ manet hæc reverentia vitæ,
Ætas noſtra illi quod dedit hunc titulum:
Ut nullum Auſonius, quem ſectaretur, habebat:
Sic nullum, qui ſe nunc imitetur, habet.

Auſonium quoque filium Poëtam, cujus ſcripta habemus, medicis adſcribit Tiraquellus p. 295. quod ait multa ipſius Epigrammata inſinuare, ut 74. quo *Eunomum* Medicum imperitum ſalſe ridet. Omitto alia quæ notavit Thomas Bartholinus de Medicis Poëtis pag. 125.

Autolycus & ejus filii, quorum meminit Homerus lib. XIX. Odyſſeæ, in curatione vulneris Ulyſſis.

Avynaſius, Kaſi lib. v. Continentis, cap. 1.

Axiologus Galeno lib. x. Pharmacorum localium cap. 1. nam in Græco Codice legitur Ἀξιόλογος, quanquam Cornarius legit Ἀντίοχος Antiochus. Sed in edit. Baſil. T. 11. p. 306. σφόδρα ἔφη ἀξιολόγως.

Axiorius, Galeno Pharmacorum ἄξιος, lib. v. cap. VII. T. 11. p. 228.

Axius ocularius, ibid. Hunc enim & ſimiles ducimus medicis annumerandos, ſecuti ſententiam Vlpiani, qui ſcribit medicos & eos appellari, qui alicujus partis corporis vel certi doloris ſanitatem pollicentur, lib. 1. §. Medicos, & ibi Bartol. ff. De varia & extra. cogni. quam ad hoc dicit no. Bald. in lib. 1. colum. ult. C. Manda. Et ut ſcribit Cornelius Celſus in epiſtola ad Cajum Julium Calliſtum (ſi ea ipſius ſit, de quo dubito, quam tamen ejus nomine ac titulo Marcellus Burdegalenſis inſeruit in ſuo libro medicamentorum) *Multos*, inquit, *animadvertimus unius infirmitatis ſanandæ ſcientia, medici plenum nomen conſequutos.* Nam & apud Ægyptios, ut hoc addas, ita erat medicina diſtributa, ut ſingulorum morborum eſſent medici, non plurium, teſte Herodoto in Euterpe.*)

pe. *) Cujusmodi medicos Romæ frequentes fuisse tradit Galenus lib. de partibus artis medicæ, cap. 11. Quanquam non video quomodo quis satis exacte possit intelligere morbum partis cujuspiam affectæ, & curam illius, nisi & aliorum quoque sciat. *Hæc Tinquellus.* Videndum tamen an apud Galenum T. 11. p. 218. nomen hujus ocularii Medici sit Axius, & non potius *Stolus* Britannicus, qui à Galeno dicitur ἄξιος ὀφθαλμικὸς, dignus & præclarus curandis oculis Medicus, qualis ἰητρὸς ὀφθαλμῶν meminit etiam Herodotus III. 1. Vide infra in *Evelpis.*

Ayse, vide supra Aieyse, & Hayse.

Azanitus, sive *Azanites*, Galeno Pharmacorum κατ' γένη, libro quinto, To. 11. pag. 379. & Paulo Æginetæ lib. IV. cap. LV. & libro septimo, cap. XIX. & Aetio Tetrab. IV. Serm. 11. cap. XXXIV. & Sermon. 111. cap. XXI. Citatur & in Hippiatricis pag. 299. & à Nic. Myrepso cap. XXI.

Azanamis, Serapioni Simplicium, cap. CCLI. & CCLXII. hujusque etiamnum libros habemus.

Azaricon, & *Andrizeas* in libro qui fertur sub Galeni nomine de medicinis expertis.

Azanvi, Serapioni Simplicium, capite CCLI. & CCLXII. cujus etiam libros habemus.

Pro *Azanario*, cujus practicam habere nos ait Tiraquellus, legendum *Azanaphius* sive *Azanvius*, idem cum superiore.

Azonitus, scriptor Chymicus citatus ab Hortulano &c.

B.

Babillus sive *Balbillus* vir optimus, in omni litterarum genere rarissimus auctor laudatus Senecæ IV. 2. Nat. quæst.

Bacchius, medicus Empiricus, Herophileus Galeno, T. 111. pag. 47. 86. citata-

*) Herodotus II. 84. ἡ δὲ ἰητρικὴ κατὰ τάδε σφὶ δέδασται. μίης νούσου ἕκαστος ἰητρός ἐστι, καὶ ἐ πλείόνων. πάντα δ' ἰητρῶν ἐστι πλέα. οἱ μὲν γὰρ ὀφθαλμῶν ἰητροὶ κατεστέασι, οἱ δὲ κεφαλῆς, οἱ δὲ ὀδόντων, οἱ δὲ κατὰ νηδύν, οἱ δὲ τῶν ἀφανέων νούσων. *Medicina apud Ægyptios in hunc modum est distributa, ut singulorum morborum singuli sint Medici, non plurium, medicisque referta omnia. Alii enim sunt oculorum Medici, alii capitis, alii dentium, alii alui, alii occultorum morborum.*

citatur à Cœlio Aureliano lib. Chronicon III. cap. X. & Galeno lib. III. de differentiis pulſuum, & lib. III. Commentariorum *Epidemion* Hippocratis. Hic *Commentarios* edidit *in* VI. *librum* ejus operis, ut dicit ibi Galenus, in princip. & *in alios obſcuriores Hippocratis libros.* T. V. pag. 266. *in Aphoriſmos* T. V. pag. 328. alia vide T. IV. hujus Bibl. pag. 566. Βαχχείᾳ μάλαγμα ᾧ Καῖσαρ ἐχρήσατο. Galen. T. II. p. 412. *Gloſſas Hippocratis* laudat præter Galenum etiam Erotianus. Galenus quoque ejus ἀκροάσεις ſive *auſcultationes* & *compendium de pulſibus* citat lib. IV. de differentia pulſuum cap. VII. Idem an alius Bacchius Mileſius inter ſcriptores rei ruſticæ citatus à Varrone, Columella & Plinio. Vide ſi placet quæ de his aliisque Bacchiis dicta à me lib. III. cap. IX. pag. 262.

Bacchus decantatus ille in priſcis hiſtoriis atque fabulis Rex divinisque affectus honoribus: etiam Medicus ut eſt apud Plutarchum III. ſympoſiacon cap. I. p. 647. non eo tantum nomine fuit habitus, quod vinum invenit, ἰσχυρότατον φάρμακον καὶ ἥδιστον, medicamentum validiſſimum & ſuaviſſimum: ſed quod ederam quoque facultate ſua vino maxime reſiſtentem in honore habendam docuit, eaque bacchantes coronavit ut minus à vino læderentur, edera ſuo frigore ebrietatem reſtinguente. Multa alia huc facientia de Baccho apud Athenæum XV. pag. 675. atque aliis ejusdem ſcriptoris locis leguntur.

Bachmindus, Galeno alicubi citatus, notante Tiraquello. Sed locus ille me fugit.

Badigorius & *Bædigoroſus*, niſi ſint diverſi, quod minime credo, Raſi lib. Continentis III. cap. VI. & lib. IV. cap. I. & lib. VI. cap. I. non ſemel.

Bagayſius ibi, lib. IV. cap. I. ſæpius.

Bagelardus, qui de ægritudinibus infantium ſcripſit.

Bagniſius, niſi idem ſit cum Bagayſo, Raſi in eodem cap.

Bachtiſub, & Bachtiſus, & Bachtiſuch, nam hæc omnia reperio apud eundem, lib. VI. cap. IV. & lib. VII. cap. I. & IV. & lib. IX. cap. IV.

Ibnu el Baitar, de quo Joannes Leo Africanus cap. XIX. de vitis clarorum Arabum quem dabo infra in voce *Joannes.*

Baladius, Raſi lib. X. ejusdem operis cap. I.

Bamachitus, Galeno lib. VI. Simplicium.

Banchius, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VII. vitiose pro Bacchius de quo supra.

Bandasar, Rasi lib. XI. Continentis, cap. V. qui forte est Sandazar, de quo infra.

Baphullus, Galeno in lib. II. Antidotorum.

Baptista Fiæra Mantuanus, cujus sunt commentaria in artem Galeni, & Quæstio de attractione medicinarum solutivarum, & alia de virtute movente pulsuum, alia item de phlegmatico & bilioso æqualiter febricitantibus, & alia multa opera.

Barbios, Serapioni Simplicium cap. XCVII. ex libro de Agricultura.

Barlaam, Βαρλαὰμ μοναχοῦ περὶ κεφαλαλγίας apud pseudo Galen. περὶ εὐπορίστων. T. IV. edit. Basil. pag. 459. Latinus interpres Tom. I. edit Junt. pag. 175. *Barnabæ monachi.*

Barptolemæus Argenterius, cujus meminit Gesnerus in sua Bibliotheca.

Barptolemæus de Brugis.

Barptolemæus Cocles Bononiensis, medicinæ distillator, & Chirurgus.

Barptolemæus de Mesina Siculus.

Barptolemæus de Montagnana, qui inter cætera sua opera edidit consilia in hac arte eruditissima. De hoc loquitur JCtus Paulus Castr. Consilio CCCLXXXII. *dubium istud*, libro secundo, in cujus specie sive facto, ut appellant, illum vocat egregium & famosissimum medicinæ doctorem. In eum scripsit epitaphium Joannes Pannonius, ex quo hos versus excerpsi,

Credo te Stygias mundo invidisse sorores
Miratas raros tartara ad ima trahi.

Barptolemæus Sylvanius Salenensis, qui ex Galeno quædam vertit.

Barptolemæus Troheron Anglus, qui chirurgiæ practicæ documenta scripsit lib. IX. & iterum epitomen lib. I.

Barzuiatus cognomento Sapiens, Serapioni Antidotorum cap. XVII.

Basilius Ancyranus Episcopus medicæ artis peritissimus, ut scribit D. Hieronymus in Catalogo scriptorum Ecclesiasticorum cap. 89.

Βασιλείου ἴκτου τοῦ Μελιτηνιώτου διαιτα πρὸς βασιλικὸν νοτάριον τὸν γραμματικὸν σκευασία οἴνου. Pseudo Galen. III. περὶ εὐπορίστων Tom. IV. pag. 460.

Basilius,

Basilius, sive *Basileus* simpliciter citatus Paulo Aeginetæ lib. IV. cap. LV. & lib. VII. cap. XIX. qui forte cum Ancyrano idem est.

Basilium Magnum, rerum naturalium & artis Medicæ peritum laudat Greg. Nazianzenus monodia honori ejus dicata, & ipse illius minime se imperitum ostendit præclaris illis in Hexaemeron & de homine homiliis, de quibus dixi Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 69. seq. Digna quoque ejus pietate ac judicio sententia quam refert Antonius monachus, cui à diligenti studio pulcherrima dicta è scriptis doctorum libandi, melissæ sive apis cognomentum hæsit, lib. I. cap. LVI. ὥστε φευκτέον πάντη τὴν τέχνην, οὐδ' ἐπ' αὐτὴν πάσας ἐλπίδας ἔχειν ἀκόλαθον, *neque aspernanda ars medica, neque omnem in eam spem ponere consentaneum est. Sed quemadmodum agriculturam utimur, sed fructus à DEO expetimus: gubernatori clavum navis committimus, DEUM autem oramus ut ex mari salvos servet, ita etiam adhibeamus Medicum, & à spe nostra in DEUM ne remittamus.*

Basius, vide Bassus.

Recentioris ætatis Bassianus Laudus Placentinus, cujus est Iatrologia ad Herculem Estensem Ferrariæ ducem, & alia opera.

Bassus, sive fuit ille Basius, sive alius, Galeno Pharmacorum secundum locos lib. VII. cap. II. & secundum genera lib. VII. & Aetio Tetrab. II. Sermo. III. cap. XCIX. & Marcello medicamentorum cap. XXIX. vide *Cassianus*, & *Julius*, & *Pomponius*, & *Tyleus*, & *Tullius Bassus*. Basso librum de scriptis propriis Galenus dedicavit.

Bassus ad quem scribit Hierocles Hippiatric. p. 2.

Bassus Stoicus, nisi & idem sit cum Tullio Basso apud Galenum secundum genera, lib. VII. T. II. pag. 419.

Basus, nisi sit unus ex illis, citatus Aetio Ser. XII. cap. XLIV.

Baverius de Baveriis, Bononiensis.

Bedigoras & *Bedigorus*, & *Bedagorus*, & *Budegorus*. Hæc enim omnia nomina reperio, sed unum tantum esse existimo, apud Serapionem libr. Simplicium cap. LVII. & LXXVIII. & XCV. & Rasin libro primo Continentis, cap. III. & V. & IX. & libro secundo, cap. IV. & alibi sæpe.

Benedictus Nursinus, Franciscí Sfortiæ familiaris, qui practicam rei medicæ scripsit.

Benedictus de Victoriis, Faventinus, qui scripsit libellum de morbi Gallici curatione.

Bengezar.

Benguafit, qui ut opinor, est Abenguefit, de quo supra.

Berengarius Cathalanus, qui in Hippocratem & Avicennam scripsit quasdam quæstiones.

Berenice cujus medicamenta laudat Aetius pag. 230. 616. b. 663. edit. H. Stephani. De pluribus fœminis ac Reginis hujus nominis consules Adonidis hortos, Clariss. Bælii Lexicon historicum.

Bernardus Gordonius Gallus, cujus practica est, cui titulum fecit Lilium medicinæ.

Bernardus Felicianus, qui nonnulla ex Paulo Aegineta vertit.

Berotas.

Berthorius Monachus Benedictinus, Cassinensis abbas ante monachatum professione medicus, multorumque in ea operum scriptor.

Bertrucius Bononiensis, cujus extat practica utilior quam elegantior, & quam magna ex parte seqvuntur medici Empirici.

Berytius & *Beritius*, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VII. ubi ab eo dicit Berytium Pharmacum dictum, & iterum lib. IX. cap. V. Hunc quoque, vel alium ejus nominis sæpius citat Constantinus Cæsar, aut quisquis est, in Collectaneis Geoponicis. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 507. Nescio quare Berytius Bononiensis dicitur Lindenio de scriptis Medicis atque inde Mercklino.

Betarmen, aut ut alii vocant *Betarnem* Siculus, autori medicinarum expertarum, quæ Galeno assignantur.

Bezar dictus est quidam Medicus, velut à morte liberantem dixeris, quoniam noverat morsum rabidi canis perfecte curare. Idem Galen. de medicinis expertis sub init.

Biblis, Avicennæ lib. v. summa II. tract. II.

Biennius, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. III. Βιεννίε T. II. pag. 292.

Biennites, nisi idem sit, ejusdem operis lib. X. cap. I. Βιεννίτε φάρμακον T. II. pag. 307.

Bimasui & *Bimmasui*, apud Rasim in libris Continentis, sæpissime. Citatur autem ex summa ipsius, ejus operis lib. IV. Et ex libro de complemento, ejusdem operis lib. V. cap. I. Et ex libro de febribus, ibid.

ibid. Et ex libro Nutricationum, etiam ibi. Et ex libro de cura prægnantis, lib. IX. cap. V.

Binabichalid Perſes, Raſi ejusdem operis, lib. VI. cap. I.

Binelhalleg, ibi, lib. IV. cap. I. & lib. V. cap. I.

Binmaſim, ibi lib. VI. cap. I. niſi ſit ille Bimaſui.

Binſerapion ibi, lib. IV. cap. I. & alibi ſæpiſſime. Joannes filius Serapionis, de quo poſtea.

Bion περὶ δυνάμεων, de herbarum viribus. Plin. infra *Cæcilius*.

Blaſius Aſparius *) Papienſis, qui ſcripſit libellum de curandis febribus, ante annos circiter trecentos.

Bodex, Raſi Continentis lib. I. cap. IV.

Boetus ſive *Boethus*, apud Celſum lib. V. cap. XXI. Alius Flavius Boethus in cujus gratiam Galenus ſcripſit libros de Hippocratis & Platonis dogmatibus. Vide lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. pag. 536. 566. Boethi περὶ φύσεως. Laërt. VII. 148.

Bœus ſcriptor ὀρνιθογονίας laudatus Plinio X. 3. Antonino Liberali & Athenæo.

Bolas, cujus collyria deſcribit Aetius Tetrab. II. Ser. III. cap. XCIX. & cap. CIV.

Bolus Mendeſius, Pythagoræus & Democriteus, de cujus ſcriptis dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XIII. pag. 486.

Bonefet, Raſi lib. I. Continentis, cap. III. ex libro de cultu terrarum.

Bonominus Bergomenſis, cujus extat liber de venenis, & alius Diverſarum quæſtionum.

Bonus præceptor, quiſquis is eſt, citatus Galeno, lib. VII. Pharmacorum localium cap. III. Vide ſupra pag. 41. *Agathus*.

Boton Athenienſis quem audivit Xenophanes Phyſicus. Laërt. IX. 18.

Botrys ſive *Botryes*, Plinio in indice libri IV. & in nomenclatura medicorum, lib. XXIX. ejus compoſit. medicamenti Galen. III. I. καὶ Βότρυς Alius Botrys laſcivus ſcriptor apud Polybium, excerpt. Peireſc. pag. 52.

Branchaleon, vide Joannes Franciſcus Branchaleon.

Brela Croci Bohemiæ Principis filia, quam herbarum ac medicinæ peritam celebrat Æneas Sylvius (qui poſtea Pius II. Pontifex) in hiſtoria Bohemica cap. IV.

Brenitus,

*) *Aſtarius*. Vide Geſnerum, Lindenium, Merklinum.

Brenitus, Galeno Pharmacorum localium IX. cap. IV. T. II. p. 300.

Britannicus, Galeno ibi, lib. IV. cap. VII. vide Stolus Britannicus.

Brunus Longoburgenſis, cujus extant opera in Chirurgia. MS. in Bibl. nobiliſſimi Frid. Roſtgardi in Codice ſcripto ante trecentos annos, una cum Rugenio & Theoderico. Vide Catalogum ejus Bibl. p. 524.

Brunus pater Dini de Garbo, de quo poſtea dicemus, chirurgiæ peritiſſimus.

Bubikir, vide Albubeter.

Bucceieſu, Raſi Continentis lib. I. cap. IV.

Buccigeſu, ejusdem operis lib. II. cap. II. niſi idem ſit. Nam & alibi Buccigeſu, & Burcigeſus legitur, ejusdem lib. cap. III. & Buccijeſu, lib. II. cap. II.

Buccuſon ibi, lib. II. cap. II. niſi & idem ſit.

Budegorus, vide ſupra Bedigoras.

Bugerius.

Buhabylyha Arabs, cujus ſunt Tacuim, ſive tabellæ aut teſſerulæ, in quas totam prope medicinam redegit, uti etiam Elluchaſem, de quo infra dicemus.

Buhiel Hutaſivius, Raſi Continentis, lib. V. cap. I.

Bulchaſis, cujus extat liber de præparationibus medicamentorum, quem librum Servitoris vocant, alii Albucaſis & Albucaſa vocant, niſi ſint diverſi, vide Albucaſa. In Chirurgia ſua ad filios, in qua multorum ſingularium inſtrumentorum chirurgicorum pandit notitiam, & de vario cauterii uſu curioſiſſime Albucaſis præcipit citat Hippocratem, Galenum, Dioſcoridem. Caſtrationem lege ſua prohiberi ſcribit parte II. cap. 69. De extractione venæ cruris vide parte II. cap. 93. de qua exſtat eruditus commentarius Georg. Hieronymi Welſchii, quem de vena Medinenſi inſcripſit, ediditque Auguſtæ Vindel. 1674. 4. Judæis & Chriſtianis operam ſuam præſtitiſſe narrat Albucaſis parte II. cap. 96. Utor editione Argentorat. 1532. fol. quæ cum Octavio Horatiano lucem vidit. In calce legitur: *Explicit liber Chirurgiæ quem tranſtulit Magiſter Gerardus Cremonenſis in Toleto de Arabico in Latinum, qui liber eſt triceſima particula libri Azaragi quem compoſuit Albucaſim.*

Bureieſu, Raſi lib. I. Continentis, cap. III. ſed eum puto eſſe Bucceieſu, de quo ſupra.

Butaducus,

Butæducus, ibid. lib. III. cap. VII.

Byn Sabur, ejusdem operis lib. VI. cap. I. ex illius Antidotario.

Bynlatius ibid. lib. XI. cap. III.

Bythonus, cujus ex Georgii Vallæ lib. XVII. expetendorum & fugiendorum (qui est medicinæ IV. c. CCXXXII.) Tiraquellus meminit, nullus est, legendum enim *Bithynus*.

C.

Cadmus Agenorides Phœnicum rex, cui primitias herbarum afferre soliti sunt Tyrii. Vide infra in *Chiron*.

Cæcilius Argivus ἁλιευτικῶν scriptor, qui versibus heroicis de capiendis piscibus scripsit teste Suida & Athenæo lib. I. pag. 13. ubi male *Cæcius*, ut Casaubono & Meursio notatum. Hic addendus Thomæ Bartholino Medicos Poëtas recensenti.

Cæcilius Bion Medicus Plin. XXVIII. 13. XXIX. 3. Hic in indice libri XXVIII. traditur scripsisse περὶ δυνάμεων, *de virtutibus* herbarum & aliorum medicamentorum.

Cæcilius, in commentariis. Plin. XXIX. 4.

Cæcilius Diætus. infra *Diætus*.

Cœlius Aurelianus Siccensis, cujus habemus libros de celeribus passionibus, quas Oxeon appellat, & de morbis chronicis, quos chronion vocat, id est, tardarum passionum, & eosdem quidem doctos, sed stylum sane Africum redolentes. Scripsit & libros Medicaminum, ut dicit lib. II. Chronion cap. IV. in fi. Et medicinalium responsionum, ut dicit ejusdem operis lib. I. c. I. & lib. II. cap. IV. & lib. III. cap. IV. Et γυναικείων, id est, passionum muliebrium, eo lib. VII. cap. IV. Et specialium Adjutoriorum ibid. non semel, & Epistolarum Græcarum ad Prætextatum lib. II. cap. I. Vide quæ de hoc Cœlio ejusque editionibus dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII.

Cæsar Augustus. Supra in Augusto.

Recentioris ætatis Cæsar Landulphus, cujus est libellus de curis febrium. Lugd. 1532. & Basileæ.

Cæsar Optatus Neapolitanus, cujus extant aliquot liminares epistolæ in scriptores medicos, & liber de febre hectica, nec non de criticis diebus & crisis eorum causis.

Cæsennius scriptor κηπευτικῶν laudatus à Plinio lib. XIX.

Cahruba, Rasi Continentis lib. x. cap. 1.

M. Actius Cajus Archiater. Mercurial IV. 1. Var. Lect.

Cajus Julius Medicus Plinio lib. VII. cap. LIII. teste, dum inungit, specillum per oculum trahens, extinctus.

Cajus Neapolitanus, memoratus Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. v. T. II. pag. 387.

Cajus Ocularius, eidem Pharmacorum κατὰ τόπους, lib. IV. cap. VII.

Cajus Valgius, eruditione spectatus, quem de herbis imperfectum volumen scripsisse ad Augustum Imp. tradit Plinius XXV. 2,

Cajus simpliciter, unus, ut puto, ex illis, vel Aelius Cajus, de quo supra, hic citatur Cœlio Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XIV. ubi illum dicit Herophili sectatorem.

Calaf Judæus Catalanus, qui simpliciter citatur Calaf, Rasi lib. XI. Continentis cap. IV. & V.

Calaminus, ibid, lib. v. cap. 1.

Calays, ibid. nisi sit ille Calaf.

Calbamam & *Calbamen*, dicto lib. v. cap. II. & lib. XI. cap. 1.

Callianax, Herophileus de quo Galenus illud scripsit, quod interrogatus à quodam ægroto num moreretur, respondit Homerico illo carmine lib. Iliados XXI.

Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων. id est, ad verbum: *Occubuit & Patroclus, qui te multo præstantior fuit.* Citatur à Galeno T. v. p. 495. ἐν τοῖς ὑπομνημονεύμασιν Ἡροφίλου τε καὶ τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ.

Callicles Empiricus Galen. T. IV. pag. 57.

Calligenes medicus Philippi Macedonum regis illius, qui adversus Romanos belligeravit, cujus meminit Livius lib. x. belli Macedonici, sive lib. XL. cap. LVI.

Callimachus Medicus qui de *Coronis* privatim scripsit, laudatus à Plinio XXI. 3. XXV. 13. XXVI. 8. Nam & hæc est quædam valetudinis portio*) teste Plinio lib. XXI. cap. III. quod & videre licet ex Galeno lib. II. Pharmacorum localium cap. II. ubi describit amuleta quæ capiti coronæ modo circumposita & alligata, dolorem ejus arcent: & Dioscoride lib. IV. c. CXXVII. quo de Hippoglosso tractat, ut nonnulli interpretes ibi intelligunt: & ipso Plinio lib. XXIV. cap. X. ubi de smilace loquitur, & cap. XII. statim post principium, & c. XIX. & lib.

*) Confer quæ de usu coronarum Medico Carolus Paschalius lib. I. de coronis cap. 14. seq.

& lib. XXVII. cap. XI. ſtatim poſt principium & ſq. ubi de Polygono tractat. Plutarcho Problematon Sympoſiacon decade III. cap. I. Marcello cap. 1. non ſemel. Callimachus *Herophileus*. Galen. T. V. pag. 447. Et Erotiano præf. ubi inter eos qui Hippocratis voces explicarunt laudatur Apollonio Citieo teſte citato Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τῆς Ἡροφίλου σχολῆς.

Callinicus, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VII. T. II. pag. 411. Alius ut videtur Sophiſta cujus περὶ φωνητικὸν Γαληνῷ & περὶ Κλεωπάτραν Suidas memorat.

Calliſthenes Ariſtotelis diſcipulus, qui de herbis ſcripſit, teſte Epiphanio ſtatim poſt princip. lib. 1. Hæreſeon. *Anatomica* teſte Chalcidio. pag. 340.

Calliſtratus. Vetus inſcriptio apud Reineſium Claſſe IX. 69. pag. 633. è Ligorianis: καλῇ τύχῃ. M. Αὐφιδίῳ M. Ἀπελευθερῷ, Καλλίστρατος φυσικὸς ἰατρὸς ἀνέθηκεν.

Calpetanus Medicus. Gruteri Inſcript. f. 197. 3. Vide & ſupra in Albutio.

C. *Calpurnius Aſclepiades*. Supra Aſclepiade.

M. *Calpurnius Hilarus* de quo inſcriptio Vetus apud Fulv. Urſinum pag. 99. *Dis Manibus. M. Calpurnio M. F. Men. Voſſenio Vix. Ann. XXX. M. IIX. M. Calpurnius M. F. Men. Hilarus Medicus* *) *Ludi Magn. Fratri piiſſimo Fec.*

Calvus, vide Marcus Fabius Calvus.

Camachilia, Galeno lib. VI. Simplicium.

Cammachirus, ſive Camachirus, ibid. niſi idem ſit.

Canamuſalus de Baldach, cujus librum habemus de curandis oculorum paſſionibus.

Candidus, Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. CXIII.

Capito Ophthalmicus, id eſt, ocularius medicus, eidem Pharmacorum κατὰ τόπους lib. IV. cap. VI. vide an ſit Artemidorus Capito, de quo ſupra.

Capitonem ſimpliciter, quiſquis is fuit, ſive ille ſuperior, ſive Artemidorus Capito, de quo ſupra, citat Galenus in eodem cap. & in Commentariis Epidemion Hippocratis, & Aetius Tetrab. II. Ser. III. cap. LXXVII.

Caricles qui & Charicles, qui mortem Tiberii Cæſaris ex pulſu venarum

*) Sic T. Ælius Aſclepiades ſupra pag. 90. atque Eutychus, infra, *Medicus Ludi Matutini*. Confer Fulv. Urſini imagines pag. 96.

pronunciavit, apud Tacitum lib. VI. c. 50. *arte insignis, non quidem regere valetudinem Principis solitus, consilii tamen copiam præbere.* Hujus meminit Suetonius in Tiberio cap. 72. Eundem aut alium ejus nominis citat Galenus Pharmacorum κατὰ τόπους, lib. II. cap. II. & libro nono, capite quarto. T. II. pag. 180. 184. 272. 269. 299. 307.

Caridemus Erasistrati sectator, Cœlio Aureliano lib. III. Oxeon. cap. XV. vide Charidemus.

Carixenus, qui & Charixenus, & Charixenes, Galeno κατὰ τόπους lib. III. c. I. & lib. V. cap. VII. & lib. VI. cap. II. T. II. pag. 226. 262. 263. 268 271. 272. & Aetio Tetrab. Ser. IV. cap. LII.

Cark, Rasi lib. I. Continentis, cap. VI.

Carpitanus al. *Chaspitanus*. Vide supra in Calpetano.

Carolus Figulus, qui de herbis & piscibus scripsit.

Carolus Stephanus, Parisiensis, qui libros Anatomicos scripsit, Paris. 1540. fol. & de nutrimentis libro tertio.

Carterus, Galeno Pharm. localium lib. VII. cap. IV. Fortasse est Craterus eidem quoque memoratus inversa litera, de quo postea.

Carus, de quo extat epigramma Martialis lib. X. 77.

Nequius à Caro nihil unquam, Maxime, factum est;
Quam quod febre perit: fecit & illa nefas.
Sæva nocens febri saltem quartana fuisset,
Servari medico debuit illa suo.

Casion ex Armenia anteriori, memoratus Galeno sive autori incerto lib. de Medicinis expertis.

Cassellius Chirurgus sive dentium Medicus de quo Martialis X. 56.

Eximit aut reficit dentem Cassellius ægrum
Infestos oculis uris Hygine pilos.
Non secat & tollit stillantem Fannius uvam,
Tristia servorum stigmata delet Eros.
Enterocelarum fertur Podalirius Hermes,
Qui sanet ruptos, dic mihi Galle, quis est?

Cassio, Avicennæ lib. V. summa II. tract. II. nisi is sit idem cum Casione, vel unus ex Cassiis de quibus mox dicemus.

L. Annius

L. Annius Cassius Mithradorus Medicus, cujus mentio in veteri inscriptione apud Sponium in Miscellaneis eruditæ antiquitatis p. 142.

Dionysius Cassius Uticensis, inter scriptores rei rusticæ laudatus à Varrone & Columella. Vide & Plinium XI. 15. & scholiastem Nicandri qui citat ejus ῥιζοτομικά.

Cassius Jatrosophista, cujus sunt medica problemata de animalibus Græca, Latinitati donata ab Hadriano Junio. De illis vide si placet quæ dixi lib. III. hujus Bibl. cap. VI. §. 38. pag. 169. seq. Vide & infra in *Gessius*.

Cassius ingeniosissimus sæculi nostri Medicus, inquit Cornel. Celsus in præfatione. Ab eodem citatur l. IV. c. XIV. & lib. V. c. XXV. & Galen. Phar. κατὰ τόπους lib. IV. cap. VII. & lib. IX. cap. IV. non semel: T. II. p. 298. 300. edit. Basil. & à Scribonio Largo de compositione Medicamentorum cap. 120. 176. ex quo potes intelligere eum fuisse tempore Tiberii Cæsaris: Cœlio Aureliano lib. Chronicon IV. c. V. & Aetio Tetrab. II. Ser. III. cap. XCIX. & Avicennæ sæpe. Cassii Pyrrhonii meminit Galenus in hypotyposi Empirica cap. III. T. II. edit. Paris. pag. 341. *librum* ejus *de similis ad simile transitu* memorans. Hic est Cassius Scepticus ὁ Σκεπτικὸς (ubi perperam interpreti Cassius Scepsius) de quo Laërtius in Zenone VII. 32. quod multa Citiensis illius Philosophi reprehenderit. Meminit iterum VII. 34. Cassium Severum Parmensem memorat Plinius libr. XXXI. cap. II. Sed ille nihil ad Medicos.

Castinus Aetio citatus Tetrab. III. Ser. IV. cap. XLIV.

Castor, vide Antonius Castor.

Castricius scriptor κηπουρικῶν Plin. lib. XIX. pater fortasse T. Castricii Rhetoris celebris tempore Hadriani, de quo Gellius XIII. 20. & XI. 13. Vide de hoc tertioque M. Castritio Lexicon historicum Petri Bælii. Quarti mentio apud Svetonium Augusto cap. LVI. Quintus Castricius Comes, præfectus Seleuciæ urbis, apud Ammianum Marcellin. XIV. 2.

Castus, Galeno lib. IV. & VII. Medicamentorum κατὰ γένη: T. II. pag. 372. 403. 420. Rasi lib. IV. Continentis cap. I.

Cataginus Antiochenus, Avicennæ lib. V. tract. II.

Catilina regis Lithois medicus, autori medicinarum expertarum, quem nonnulli dicunt esse Galenum pag. 110. A. edit. Junt.

M. Catius Miltiades, Insuber, ex Epicuri secta, cujus meminere Cicero XV. Epist. ad diversos XVI. & XIX. & Horatius II. sat. IV. ubi ejus præcepta ridet, licet ejus scholam perinde ut Virgilius *) videatur frequentasse. De eo Quintilianus X. I. *In Epicureis levis quidem sed non injucundus tamen auctor est Catius.* Quatuor libros de rerum natura & summo bono scripsisse, nec non conviviorum præcepta digessisse notat vetus scholiastes Horatii pag. 460. & 692. editionis Cruquianæ. De hoc Catio clariss. Bælius in Lexico.

M. Porcius Cato Censorius primus Romanorum, & diu solus usus herbarum scripsit, nt dicit Plinius lib. XXV. cap. II. in principio. Et licet medicos incesserit, is tamen medicus fuit, ut videre est ex eodem Plinio lib. XXIX. cap. I. & altero Plinio Valeriano, lib. rei medicæ IV. cap. XXIX. & ex libro ipsius de re rustica infinitis locis, præsertim cap. quo describit brassicæ vires in re medica. Sed & ipse librum scripsit, quo docuit, quo pacto quis incolumis servari, vel ægritudine liberari possit, ut tradit Plutarchus in vita illius p. 350. cum commemorasset Græcos Medicos suspectus visos fuisse. Catoni, quosque fugiendos suis unice suaserit, ὡπερ δὲ γεγραμμένον ὑπόμνημα εἶναι, καὶ τοῖς παισὶ τοῦτο θεραπεύειν καὶ διαιτᾶν τοὺς νοσοῦντας οἴκοι. Hic est *commentarius quo medetur filio, servis, familiaribus*, apud Plin. XXIX. I. De aliis Catonis scriptis & de editionibus libri de re rustica dixi in Bibl. Latina lib. I. cap. II.

Celadus Antinous. Vetus inscriptio apud Fulvium Ursinum pag. 100. *Chreste conservæ & conjugi, Celadus Antinous Drusi Medicus Chirurg. bene merenti fecit. Ea vixit An. XVII.*

Celer Primipilaris, Galeno lib. VII. Pharmacorum κατὰ γένη, T. II. pag. 419. Is tametsi Primipilaris erat (quæ est dignitas militaris) de qua meminit Jurisconsultus, in l. Pater filium. §. Julianus ff. de legat. III. & Quintilianus lib. VI. cap. III. Tamen medicæ quoque artis peritus erat, ut hinc intelligas, nullam aliam artem, nullum ordinem ab hac abhorruisse.

Aur. Cornelius Celsus, de quo dixi in Bibl. Latina lib. II. cap. IV.

M. Livius Celsus Tabularius scholæ Medicorum. Mercurial. IV. I. Var. Lect. & de arte Gymnastica lib. I. cap. VII.

*) Heins. lib. 2. de satira Horat. pag. 98.

Cermi-

Cermiſonus, vide ſupra Antonius Cermiſonus.

Chæreſtus de re ruſtica, in Varronis Codicibus, qui apud Columellam libro & capite primo Chræſtus.

Chærias Athenienſis Plinio lib. xx. cap. xxiii. Hic eſt Chæreas quem inter ſcriptores rei ruſticæ laudant Varro & Columella.

Chamul Bizagiſuch, Raſi lib. v. Continentis cap. 1.

Chares Parius περὶ γεωργίας. Ariſtot. lib. 1. Politic. cap. undecimo. Perperam excuſum περὶ γεωγραφίας T. x. theſauri Gronov. p. 1299.

Charicles, vide Caricles.

Charidemus Hermogenis Eraſiſtratei pater, Cœlio Aureliano Caridemus. vid. in Hermogene.

Charilampus. Galen. T. iii. pag. 455.

Chariton, Aetio citatus Ser. xiii. cap. xviii. Galeno ὀχλαγωγός.

Charixenus, vide Carixenus.

Charmides, Galeno lib. ii. Antidotorum.

Charmis Maſſilienſis *qui damnatis non ſolum prioribus Medicis, verum & balneis* (calidis) *frigida etiam hibernis algoribus lavari perſuaſit. Merſit ægros in lacus. Videbamus ſenes Conſulares usque in oſtentationem rigentes. Qua de re exſtat etiam Annæi Senecæ* *) *adſtipulatio. Notum eſt ab eodem Charmide unum ægrum ex provincialibus, ducentis ſeſtertium millibus reconductum.* Plin. xxix. 1.

Chaſpitanus, ſive Charpitanus vide Calpitanus.

Chealfetebeni, Serapioni Simplicium, cap. cxcvii.

Chereas, Galeno Pharmacorum localium lib. v. cap. ix. leg. *Chæreas* de quo ſupra.

Chimraſius, Raſi, lib. vi. Continentis cap. 1.

Chimon.

Sunt qui *Chironem* Centaurum medicinam ſimpliciter inveniſſe tradunt, ut Scholia Græca ad Iliad. δ'. 219. Hyginus, fabularum cap. cxxxviii. & Scholiaſtes Græcus ad Arati v. 436. Germanicus Cæſar in Arati Pœnomena. p. 135. 136. Plutarch. III. 1. ſympoſ. pag. 647. Τύριοι μὲν Ἀγηνορίδη, (Cadmo) Μάγνητες δὲ χείρωνι τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις ἀπαρχὰς κομίζουσι. Et qui medicinam Chirurgicam

*) Seneca Epiſt. 53. & 83. Confer quæ de ψυχρολουσίᾳ ſupra in Antonio Muſa.

tam a) ex herbis quoque reperiſſe, ut tradit idem Hyginus, poſtremi illius operis cap. CCLXVIV. Sunt & qui *herbariam* & *medicamentariam* comperiſſe volunt, ut recenſet Galenus, ſi is eſt, in introductorio ſive medico, poſt principium & ante eum Plin. lib. VII. c. VI. qui & alibi videlicet lib. XXX. cap. I. tradit Trojanis temporibus contentos fuiſſe illud ſeculum Chironis medicinis. Sed & alibi, ſcilicet lib. XXV. c. IV. & VIII. & lib. XXVI. c. XIV. in principio ſcribit *Centauriam*, Chironiam & *Panacem* Chironeon herbas ab eo nognominatas. De quo etiam Theophraſtus, lib. IX. cap. XII. & Nicander in Theriacis, & Dioſcorides lib. III. cap. LIII. & Apulejus Celſus, de viribus herbarum cap. III. Quin Plinius ipſe lib. XXIII. cap. I. prodit *vitem nigram* Chironiam quoque dictam. Et lib. XXV. cap. IV. Idem Chironiam *Spinam Pyxacanthon*. lib. XXV. cap. IV. Sed & Feſtus Pompejus ab eo inventum *Centaurum medicamentum* tradit. Ab hoc quoque dictum *vulnus Chironium* ſcribit Galenus lib. Terapeuticæ II. quoniam primus illud ſanarit. Quanquam Paulo Aeginetæ lib. medicinæ III. cap. XLVI. Chironia vulnera vocantur δυσαλθῆ, id eſt, quæ vix medicam curam recipiunt. Ideo ſalutarem Chironis manum b) requirunt, quod & idem dicit, quo loco tractat de vulneribus, quæ cacœthe vocantur. Et ante eum quoque dixerat ipſe Galenus lib. IV. de compoſitione medicamentorum χειρογένη, in multis locis, & alibi ſæpe in eo opere, & nonnihil etiam Cornelius Celſus lib. V. cap. XXVIII. Et Euſtathius Homeri interpres, licet hanc appellationem aliunde ducant Ariſtoteles lib. III. Ethicorum ad Eudemum, & Plin. lib. XXV. cap. VI. Hinc Diodorus lib. V. tradit illum fuiſſe arte medicinæ inſignem. Hic Saturni & Phillyræ c) filius fuit, ut tradunt Euripides, Pherecydes, Pindarus, Pythiorum Ode VI. Hyginus lib. II. de ſignis cœleſtibus, & Fabularum cap. CXXXVIII. Apollonius Rhodius lib. Argonauticon II. Germanicus Cæſar in Arati Phœnomena, Plin. lib. VII. cap. LVI. & Servius

a) Confer M. Aurelium Severinum de efficaci Medicina lib. I. cap. 2. & Dan. Clericum Hiſt. Medicinæ pag. 30. ſeq. qui nomen ipſum Chironis huic ſententiæ ſuffragari annotat, ut Otto quoque Heurnius antiquitatibus Philoſophiæ Barbariæ pag. 107.

b) Parmenio ad Philotam apud Plutarchum in Alexandro pag. 692. χείρων μοι γένε, *eſto mihi Chiron* & operam ac medelam affer.

c) Male Φηάνρα in Chronico Paſchali pag. 36. 39.

& Servius in lib. Æneid. Sive Ixionis & Nubis, ut Suidas existimat de rebus Thessalicis libro 1. à Scholiasta Apollonii laudatus. Columella quidem videtur voluisse filium Amithaonis, cum scribit lib. x. rei rusticæ,

Hinc Amithaonius docuit quæplurima Chiron.

Sed ut opinor, falsus est ex versu Virgilii lib. III. Georgicorum,

Quæsitaque nocent artes, cessere Magistri
Phyllirides Chiron, Amithaoniusque Melampus.

Tribuens, scilicet ipse Columella Chironi, quod Melampi esset, de quo postea dicemus. Phylliridem à matre dicunt etiam Hesiodus, Apollonius Rhodius, Propertius, Ovidius & alii, Ovidius etiam Philireium. Sunt autem qui & patrem illius non Saturnum sed Ixionem, d) & matrem non Philyram sed e) Pelopenam sive Pelopeam vocant. Hunc igitur Plutarchus in lib. de Musica, pag. 1145. 1146. appellat musicæ simul & justitiæ, & medicinæ doctorem: ὁ σοφώτατος Χείρων μουσικῆς τε ἅμα ὢν καὶ δικαιοσύνης καὶ ἰατρικῆς διδάσκαλος. Apollonius Rhodius lib. II. Argonauticon scribit Phœbum tradidisse Chironi filium *Aristæum*, quem è Cyrene susceperat, educandum, quemque & medicinam & vaticinia doceret. Et Virgilius in carmine hendecasyllabo de livore, Chironiam manum appellat,

Vivit pectore sub dolente vulnus
Quod Chironia nec manus levaret. Et addit,
Nec Phœbus, soboles ve clara Phœbi.

Quod intelligitur de Apolline, de quo jam diximus, & Æsculapio hujus filio: Chironem quoque ut medicum memorat Papinius, lib. 1. Sylvarum in Soteriis, pro Rutilio Gallico,

Si qua salutifero gemini Chironis in antro,
Herba, &c. Et Propertius libi II. Eleg. 1.
Tarda Philoctetæ sanavit crura Machaon
Phœnicis Chiron lumina Phyllirides,

P Se

d) Vide Natalem Comitem IV. 12. mytholog.
e) Jo. Boccacius VIII. 8. Genealogiæ Deorum ex Lactantio.

Sed ante hos Orpheus in Argonauticis, ita de Chirone loquitur,

Ὅς ῥα δικαιοσύνῃ μέλεται καὶ ἀκεύμασι νώσων.
Qui justitiæ vacat, & medelæ morborum.

Hunc quoque docuisse Æsculapium f) medicinam, scribit Homerus lib. IV. Iliados. Quoniam autem medicinæ repertor Chiron, ut Plinium secutus Antonius Sabellicus,

Ast Arabus, quem Phœbe tibi Babylona creasse
Fama refert, medica fertur dator artis & author,
Repperit Hæmoniæ Chiron vetus incola terræ
Herbarum medicas vires, & nomina primus.

Ideoque tradit Plutarchus Symposiacon Decad. III. cap. I. Magnetes ipsi Chironi primitias herbarum offerre solitos. Τύελοι μὲν Ἀγνοελίδῃ, Μάγνητες δὲ Χείρωνι τῇς πεώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις ἀπαρχὰς κομίζουσι. Hisce præeunte p. 237.238. Tiraquello observatis adde quæ de Chironi tributis ὑποθήκαις ad Achillem & ἱπποιατρικῷ notavi lib. I. hujus Bibliothecæ c. III. Picturam autem Codicis vetustissimi Dioscoridis in Bibl. Cæsarea, ubi Chiron præsidet in Concilio Medicorum cum Machaone, Nigro, Heraclide Tarentino, Mantia, Xenocrate & Pamphilo, exhibet post Lambecium II. p. 525. & Nesselium III. pag. 5. Bellorius, & T. III. thesauri Gronovius litera l. quater repetita.

Chleras, ὁ χληρᾶς Galen. T. II. pag. 419.

Choſi & *Chozi*, Serapioni Simplicium cap. XCIII. & alibi, vide Chuzi.

Christianus Soter Limothermæus, quam nonnullos Galeni libros in Latinum vertit.

Christianus alius, Serapioni Simplicium cap. CCLXXXII.

Christiermus Morsianus Danus, cujus præter res medicas extat Arithmetica.

Christophorus Ballista Parisiensis, qui de re medica libros scripsit.

Christophorus Barzianus, sive Barzezlus Pergamensis, cujus extat liber de cognitione & cura febrium, & introductorium, sive Janua ad omne opus practicum medicinæ.

Chri-

f) Adde quæ de *Achille* medicinam per Chironem docto supra pag. 29. & Lambecius T. 2. Bibl. Vindob. pag. 525.

Christophorus Clauserus Tigurinus, cujus est dialogus Germanicus de urinæ judicio.

Christophorus Georgius de Honestis, Florentinus, cujus sunt Commentarii in Antidotarium Mesuæ.

Christophorus Heyll Vuisbadensis, qui scripsit artificialem medicationem, & quosdam Galeni libros in Latinum vertit.

Christophorus Oroscius, cujus extant annotationes in Aetii & Pauli Æginetæ interpretationes.

Chrysanthus Gratianus, Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Chrysaris, Galeno in libro cui titulus est, Linguarum Hippocratis expositio.

Chrysermus, Plinio lib. XXII. cap. XXII. Galeno lib. IV. de differentiis pulsuum, & lib. IX. Pharmacorum localium cap. II. T. II. pag. 293. Herophilius Medicus teste Sexto Empirico Pyrrhoniarar. institut. lib. I. cap. XIV. Chrysermi Corinthii mentio apud Ælian. XI. 35. de animal.

Chrysippus Solensis, magna porticus gloria, de quo dixi lib. III. cap. XV. inter plura septuagentis quæ scripsit volumina non pauca etiam composuit ad rem physicam & Medicam illustrandam pertinentia, ut libros περὶ φύσεως, quos laudat Plutarchus: φυσικὰς θέσεις, φυσικῶν ζητημάτων, περὶ κινήσεως, περὶ ψυχῆς, περὶ παθῶν, περὶ ἐνεργειῶν. Vide Jonsium lib. II. cap. VII. ex quo Chrysipporum Medicorum, à Philosopho hoc Stoico diligenter distinguendorum accuratam notitiam, observationibus meis passim auctam subjiciam.

Chrysippus Cnidius Medicus fuit tempore Ptolemæi Lagidæ, à quo se multa didicisse τὰ μάλιστα ὠφελῆσθαι, fatetur Erasistratus apud Laertium lib. VII. 186. Galenus quoque lib. *de venæ sectione contra Erasistratum cap. 2. & 7.* & lib. *contra Erasistrateos de venæ sectione cap. 2.4.* lib. *de curandi ratione per sanguinis missionem c. 2.* eum *Erasistrati* præceptorem facit & autorem sententiæ de venæ sectione improbanda. T. IV. pag. 1. 4. 5. 8. Præceptorem item *Aristogenis* ac *Medii*, idem pag. 8. ab Erasistrato impense laudatum. id. T. IV. pag. 111. 14. Fortasse hic est Chrysippus ille Praxagoræ æqualis, qui post Dioclem Carystium & ante Erasistratum vixisse dicitur apud Plinium XXVI. 2. Meminit hujus Chrysippi, & *Metrodorum* quoque Medicum illius discipulum fuisse testatur Sextus Empiricus adversus Grammati-

cos cap. XII. sect. 258. Πυθιὰς δὲ ἡ Ἀριστοτέλους θυγάτηρ, τρισὶν ἀνδράσιν ἐγαμήθη, πρῶτον μὲν Νικάνορι τῷ Σταγειρίτῃ, οἰκείῳ ὄντι Ἀριστοτέλους, δευτέρῳ δὲ, Προκλεῖ Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἀπογόνῳ, ἐς καὶ δύο ἐξ αὐτῆς τεκνῶται παῖδας Προκλέα τε καὶ Δημάρατον τοὺς καὶ Θεοφράστῳ φιλοσοφήσαντας. Τρίτῳ δὲ, Μητροδώρῳ ἰατρῷ Χρυσίππου μὲν τοῦ Κνιδίου μαθητῇ, Ἐρασιστράτου δὲ ὑφηγητῇ, ὃν γίνεται παῖς Ἀριστοτέλης. *Pythias autem filia Aristotelis nupsit tribus viris: primum quidem Nicanori Stagiritæ, familiari Aristotelis: secundo autem Procli, qui genus duxit à Demarato Rege Lacedæmoniorum, qui duos ex ea suscepit filios, Proclem & Demaratum, qui Philosophiæ dederunt operam apud Theophrastum: Tertio autem Metrodoro Medico, Chrysippi quidem Cnidii discipulo, præceptori autem Erasistrati, cui natus est filius Aristoteles.* De eodem Celsus Præf. & Plinius XXIV. I. *Horum* (Hippocratis & Prodici) *placita Chrysippus ingenti garrulitate mutavit, plurimumque etiam ex Chrysippo discipulus ejus Erasistratus.* Errorem ejus circa febres persequitur Galenus Tom. v. pag. 454. Meminit & lib. II. commentar. de natura hominis, & alibi. Hic forte est Chrysippus ille, cujus discipulorum quidam non ignobilis apud Antigonum Regem negat hydropicum quendam esse sanabilem, cum alter Medicus Philippus Epirota id affirmaret apud Celsum III. cap. XXI. Quia vero Philippus ille Epirota idem esse videtur ac Acarnan ille Philippus Alexandri M. Medicus, cum Acarnania Epiri regiuncula sit: idcirco eundem hunc Chrysippum putamus de quo agimus, qui Alexandri M. & Lagidæ temporibus floruerit. Hunc cum Chrysippo Solensi, Philosopho Stoico perperam confundi à Petro Castellano, notarunt Reinesius III. Var. Lect. pag. 641. & Menagius ad Laërt. VII. 186.

Chrysippus Cnidius prioris filius, Ptolemæi Medicus erat, qui apud Regem delatus, flagellis est cæsus, & affectus supplicio teste Laërtio loco citato.

Chrysippus Medicus, qui cum Eudoxo Cnidio Medico, Platonis auditore in Ægyptum profectus est, teste Laërtio libr. VIII. sect. 87. fortasse idem est cum Erasistrati præceptore, ut suspicatur Jonsius, quod etiam persuasum Danieli Clerico Hist. Medicinæ p. 291. Addit Laërtius VIII. 89. in Medicis Magistro usum Philistione, in Philo-

Philoſophia Eudoxo, & pulcherrima ſcripta reliquiſſe *Chryſippum*, Erinei filium Cnidium. τάτε (Εὐδόξε) διήκεσε χρύσιππος Ἐρίνεω Κνίδιος τάτε περὶ θεῶν καὶ κόσμε καὶ τῶν μεταρολογεμένων, τὰ δὲ ἰατρικὰ περὶ φιλιςίωνος Σικελιώτε. καπέλιπε δὲ καὶ ὑπομνήματα κάλλιςα.

Chryſippus Ariſtagoræ F. ſuperioris Chryſippi *) nepos, Aethlio præceptore eſt uſus, qui edidit θεραπεύματα ἰατρικὰ τῶν φυσικῶν θεωρημάτων, ὑπὸ τὴν διάνοιαν αὐτὸς πεποίηλων teſte Laërtio lib. VIII. ſect. 89. Æthlius autem hic idem ſit cum illo Æthlio, qui de Samiorum finibus ſcripſit, incertum eſt. Diverſus eſt Æthlius ille apud Laërtium in *Diogene* VI. 44.

Chryſippus quidam Eraſiſtrati, qui ſub Antiocho Sotere & Ptolemæo Philadelpho vixit, diſcipulus fuit teſte Laërtio lib. VII. pag. 89. Nimirum ut Grammaticorum variæ erant ſectæ Callimachea, Zenodotea, Ariſtophanea, Ariſtarchea, Aratea, Cratetea: ſic & Medicorum Hippocratica, Eraſiſtratea, Herophilea. *Herophilus ſubtilioris ſectæ conditor* ait Plinius XXVI. 2. Hinc *Herophilei* apud Galenum lib. IV. de dignoſc. pulſibus c. 2. 33. 1, 3. Καλλίμαχος ὁ ἀπὸ τ Ηροφίλε ἰατρὸς inquit Erotianus procœmio Lexici in Hippocratem. Callimachus nimirum Medicus ille, quem cum Mneſtheo (verius Mneſitheo Athenienſi illo Medico Logico apud Galenum lib. I. *de ſimpl. medic. fac.* cap. XXXVI. & lib. *quæ Julianus in Hippocr. cap.* V. Autorem libri qui *Medicus* inſcribitur, Athenæum III. p. 17. XI. 10.) *de coronis* ſcripſiſſe autor eſt Plinius XXI. 3. Ariſtoxenus quidam Herophileus memoratus apud Galenum: Chryſermus Herophileus apud Galenum *de differ. Pulſuum* lib. IV. cap. VIII. & apud Sextum Empiricum *hypotyp. Pyrrh.* lib. I. fol. 17. Dioſcorides Phacas juxta Galenum *explan. gloſſarum præfat.* Heraclides Erythræus

*) Græca ita ſe habent: Τάτε (χρυσίππε) γέγονε παῖς Ἀριςαγόρας, ὃς χρύσιππος Ἀθλίε μαθητής: quæ ita redduntur in edit. Marci Meibomii: *Hujus filius Ariſtagoras, cujus Chryſippus, Aethlii filius, diſcipulus fuerit.* Sed altera quæ Jonſio probatur interpretatio, mihi magis placet, & notum, nepotibus avorum nomina impoſita frequenter fuiſſe.

apud Galenum libro citato cap. x. & lib. de arte Medicin. cap. i. Demetrius apud Cœl. Aurel. lib. ii. Chron. cap. x. & lib. iii. cap. viii. Alexander Philalethes, de quo Galenus *de differ. pulſuum* iv. 4. Demoſthenes Alexandri Philalethis diſcipulus (non *doctor*, ut viſum Cl. Reineſio Var. 1, 2.) libri, qui Ophthalmicus inſcribebatur, autor de quo Strabo xii. Galenus lib. iv. *de diff. pulſuum* cap. iv. v. x. Oribaſius lib. viii. *Synopſ.* cap. xl. Aetius Tetrab. ii. Serm. iii. aliique. Bacchius Galeno *de differ. pulſuum* iv. p. 6. contra quem ſcripſit Heraclides Tarentinus libros tres, quibus Apollonius Cittieus xviii. libris reſpondit, teſte Erotiano. Apollonius Mys, de quo ſupra. Speuſippus Medicus Alexandrinus Herophileus apud Laërtium lib. iv. *Speuſ.* & Athenæum vii. 14. Zeno quidam Herophileus, apud eundem Diogenem lib. vii. 35. Galenum *gloſſis Hipp.* Κάμμωρον & lib. iv. *de differ. pulſuum* cap. viii. Hunc refutavit Ariſtoxenus teſte Galeno *de diff. pulſuum* iv. 8. & Apollonius Byblas apud eundem Galenum com. ii. ad iii. *Epid.* Dicebantur quoque alii *Hippocratici.* Sic Dioxippus Hippocraticus appellatur apud Gellium xvii, ii. Galenum lib. *de optima ſecta ad Thaſybulum* cap. xiv. Alia erat ſecta *Eraſiſtratea* ab Eraſiſtrato Medico ſic dicta. Hinc *Eraſiſtrati ſchola* apud Plinium xx. 9. Hæc Eraſiſtratea & Herophilea ſchola ab obitu Herophili floruit teſte Galeno *de diff. pulſuum* iv. 2. dicuntur *Eraſiſtratei* apud Galenum lib. *de venæ ſectione contra Eraſiſtratum* cap. vii. & viii. lib. i. *de dignoſ. pulſibus* cap. iii. Tertullianus Apolog. *ab Eraſiſtrato*, inquit, *Medici: ab Ariſtarcho Grammati.* Huic ſectæ favebat Ptolemæus Medicus apud Cœlium Aurel. *Chron.* lib. iii. cap. viii. Menodorus Eraſiſtrateus inde appellatus eſt Athenæo ii, xviii. ubi Hiceſii Medici familiaris fuiſſe dicitur. Atque & hic Hiceſius Eraſiſtrateus dicitur Athenæo iii. x. Teſtis quoque eſt locus Strabonis. l. xii. in fine, συνέστηκε καθ' ἡμᾶς διδασκαλεῖον ἡροφιλίων ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρου ὁ Φιλαλήθους. Καθάπερ δὴ τῶν πατέρων τῶν ἡμετέρων ἐν Σμύρνῃ τὸ τῶν Ἐρασιστρατίων ὑπὸ Ἱκεσίου. *Conſtructa eſt* (prope Laodiceam ad Lycum) *ætate noſtra maxima Herophileorum Medicorum ſchola à Zeuxide, & poſtea ab Alexandro Philalethe: ut tempore patrum noſtrorum Eraſiſtrateorum Medicorum ſchola Smyrnæ ab Hiceſio.* Eraſiſtratei dicuntur Xenophon & poſt eum Apollo-

Apollonius Memphites Autori, qui alias Galenus fuisse creditur, libro *Medico* cap. x. Hujus Erasistrati Medici discipulus fuit Chrysippus noster, quem libri *de Brassica* authorem facit Camerarius Catalogo Autorum R. R. annexo libro ejus de Re Rustica 12. Norib. MDXCVI. edito, ex Plinii xx. 9. *Brassicæ laudes longum est exequi cum & Chrysippus Medicus privatim volumen ei dicaverit.* & Plinio Valeriano IV. 29. *nunc ad Medicos transeamus, ex quibus Chrysippus peculiarem brassicæ librum dicavit, omnium morborum ex ea remedia continentem.* Chrysippum περὶ λαχάνων laudat Scholiastes Nicandri Ab hoc fortasse dicta Chrysippea herba apud Plin. XXXVI. 9.

Chrysippus quidam γεωργικῶν *de re Rustica librorum* author laudatur Laërtio lib. VII. 186. Non meminere ejus qui plures hujus argumenti recensent Varro & Columella, ut vel juinor vel minus nobilis fuerit.

Chrysippus quidam inter Medicos Veteres recensetur à Cœlio Aurel. lib. I. cap. IV. tardarum passionum. Meminit ejus iterum alibi & lib. II. cap. V. *Asclepiadeum* hunc nominat ejusdemque *de lumbricis* librum tertium citat idem lib. IV. cap. VIII. & libro II. cap. XII. de acutis passionibus laudatur Chrysippus *scribens de cataleptico.* Diversus autem videtur à Chrysippo Cnidio, Erasistrati præceptore. Asclepiades enim hic (diversus omnino ab Asclepiade Medico illo Pompeji M. ætate apud Plinium XXVI. 3. quem crasso errore confusum videmus cum Asclepiade Myrleano tempore Ptolemæi Evergetis apud Suidam Ἀσκλήπ.) Erasistrato fuit æqualis & illius libros ad hunc scriptos citat Cœlius Aurel. Chron. lib. V. cap. II. sed adversus Erasistratum potius scripti Asclepiadis libri dici debent, ut ille Pompei æqualis Asclepiades intelligatur, & forte ideo Asclepiadeus dicitur, quod ab Æsculapio genus ducat, ut idem sit cum Cnidio.

Laudat Galenus lib. II. *de diff. pulsuum* cap. X. *Chrysippum* Medicum Cilicem, autorem sectæ Medicorum Pneumaticæ, quam amplexi erant *Magnus* teste eodem lib. III. *diff. pulsuum* cap. II. *Archigenes* ibidem cap. III. *Agathinus* & *Athenæus* Attalensis ibidem cap. VI. & IV. X. quæque Stoicorum decreta probat teste lib. II. cap. X.

Chrysippum medicum quendam laudat Rufus περὶ τῶν ἐν νεφροῖς cap. περὶ φλεβοτομίας. Idem autem fuerit hic cujus καθάρσιον Rufus refert cum

cum illo, cujus Tertullianus lib. *de anima* meminit, & cum quibusdam eorum, quos supra commemoravi, difficile erit affirmare. Malo hic distinguendo eosdem, inquit pag. 157. Jonsius, errare, quam diversos confundendo.

Chrysippus quidam auctor Medicamenti quod Diocydon vocant, laudatur Plinio Valer. lib. IV. cap. XVIII. citatur etiam lib. IV. cap. XXI. sed & hic forte idem cum aliquo superiorum.

Chuzi, & Chuz, & Chusi, & Cus, & Chus, nisi sint diversi, quod minime puto, Rasi lib. Continentis I. cap. V. & lib. II. cap. II. & lib. III. cap. II. non semel, & cap. III. etiam non semel, & cap. V. VI. & VII. Et hic, ni fallor, idem est cum Chosi, & Chozi, de quo supra.

Cienus, qui & Prusias dictus est Herodoto in Introductione sive Medico, quem plerique Galeni esse putant. Hæc Tiraquellus ex corrupto Galeni loco. Nam Asclepiades ὁ Κιανὸς intelligitur, vide supra p. 87.

Cimon, Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Circe soror Medeæ, filia Æetæ & Hecates herbarum perita & venenorum, de qua Homerus Odyss. X. Diodorus Siculus lib. IV. p. 248. τὴν Κίρκην ἐς φαρμάκων παντοδαπῶν ἐπίνοιαν ἐκτεταπεῖσαν ἐξευρεῖν ῥιζῶν παντοίων φύσεις καὶ βοτανῶν δυνάμεις ἀπισκεμμένας. ἐκ ὀλίγα μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑκάτης διδαχθῆναι, πολὺ δὲ πλείω διὰ τῆς ἰδίας ἐπιμελείας ἐξευρεῖσαν, μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολιπεῖν ἑτέροις εἰς ἐπίνοιαν φαρμακείας. Plin. XXV. 2. Tibullus II. 4. *Quicquid habet Circe, quicquid Medea veneni.* & IV. I, 61. *Solum nec doctæ verterunt pocula Circes.* Vide Naudæum Apologia pro Magis pag. 275. Gronov. T. II. thesauri tabula VI.

Cisadra, Rasi Continentis, lib. VI. cap. I.

Cissophontis malagma apud Aetium pag. 415. edit. H. Stephani.

Claudianus citatus Plinio Valeriano lib. Rei medicæ III. cap. XLV. Et hic forte est cujus amici sui meminit Galenus lib. I. Pharmacorum localium cap. I. T. II. pag. 159. Claudianus Solon ad quem περὶ εὐποιίων idem Galenus scripsit T. IV. pag. 438. Male Salomon T. II. pag. 484.

Claudius Agathemer, supra in Agathemero.

Claudius Agaternus in vita Persii Poëtæ.

Claudius

Claudius Apollonius, Galeno lib. Antidotorum II.

Claudius Damonicus, eidem Pharmacorum localium lib. III. cap. I.

Claudius Julianus, infra in Juliano.

Imperatorem *Claudium**) Medicis adscribit vir doctus, quod edicto admonuit *nihil æque facere ad viperæ morsum quam taxi arboris succum*, teste Suetonio cap. XVI. & meditatus fuit edictum aliud *quo veniam daret flatum crepitumque ventris in convivio emittendi, cum periclitatum quendam præ pudore ex continentia reperisset.* id. cap. XXXII.

Claudius Philoxenus Chirurgus, Galeno Pharmacorum generalium libro secundo, T. II. p. 357. & pag. 340. 373. 385. vide Philoxenus.

Γ. Κλάυδι☉ Σειλανὸς, ἰατρὸς Ἐφέσι☉. In veteri inscriptione apud Gruterum pag. DCXXXIII. 6.

Claudius Sophista memoratus Epiphanio Cyprio, libro Hæreseon II. cap. item II. hæresi. LXVI.

Claudius, sive unus ex illis, sive alius simpliciter citatus Plinio lib. XXII. cap. XXIII.

Cleanthes. Plutarch. Catone minore pag. 793.

Cleemporus, & *Cleamporus* (utcunque enim legitur) cui plerique adscripsere eum librum de vi effectu herbarum, quem tamen pertinax fama & antiquitas Pythagoræ vendicabat, ut scribit Plinius lib. XXIV. c. XVII. huncque etiam alibi citat idem Plinius.

Cleempus, nisi idem sit, nam & id quoque nomen reperitur.

Clemens Sertorius, Galeno Pharmacorum κῆ γένη, lib. VII.

Cleobulus, Galeno ejusdem operis lib. V. T. II. pag. 391.

Cleodemus Plutarcho in convivio septem sapientum, ubi scribit eum cucurbitulis frequentius quam quisquam alius medicorum suæ ætatis uti solitum, atque ejus opera factum ut id auxilium imprimis celebraretur, & in usu frequentissimo esset.

Cleoderus apud eundem illo ipso libro.

Cleomenes, apud Plutarchum Problematon Symposiacon, decade VI. cap. VIII.

Cleon sive *Cleo*, Cornelio Celso lib. VI. cap. item VI. & Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. I. Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. XCIII. & Ser. III. cap. XV. & XVIII. & XXVII. & Ser. IV. c. CVII.

*) Dan. Clericus Hist. Medicin. pag. 582.

& Paulo Aeginetæ lib. VII. cap. XVI. Opthalamicus Demosthene oculario antiquior. vide Aetium pag. 689.

Cleopater Aetio Tetrab. IV. Ser. I. cap. XCVIII. & Paulo Aeginetæ, alicubi ex libris de arte curativa, & singulorum morborum curatione.

Cleopatra regina, quæcunque ea fuerit, sive illa Ægypti regina celebratissima, sive alia ab Aetio citata Tetrab. II. Serm. IV. cap. VI. Reginam autem, sive hanc, sive alteram citat Galenus lib. IV. Pharmacorum κατὰ τόπους, cap. VII.

Cleopatra altera, quæ ex Cosmeticis citatur à Galeno in lib. I. de compositione Pharmacorum κατὰ τόπους, cap. I. non semel, & cap. VIII. & in lib. de incantatione, si ipsius est, ubi illam quoque citat ex libro κοσμητικῷ *de concinnanda mulierum forma.* T. II. pag. 156. 161. 163. 170. Et hanc quoque allegat Paulus Ægineta lib. III. cap. II. Aetius Tetrab. II. Serm. II. cap. LVI. Cleopatræ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν Galen. T. IV. pag. 467. De *Epistolis* Latine editis sub Cleopatræ nomine ad calcem Petronii & cum Priapeis, dixi in Bibl. Latina lib. IV. cap. I. §. 10.

Cleophanes, & *Cleophantes*, & *Cleophantas*, & *Cleophantus*, Plinio sæpissime, & inter cætera lib. XXIV. cap. XVI. & lib. XXVI. cap. III. ubi scribit illum vini rationem illustrasse apud priscos, & Galeno Pharmacorum secundum genus lib. IX. cap. III. & cap. VI. T. II. pag. 303. 412. & Cornelio Celso lib. III. cap. XIV. ubi eum dicit fuisse ex antiquioribus medicis: & Cælio Aureliano lib. Oxeon. II. cap. XXXIX. Alterius eodem nomine medici meminit Cicero in oratione pro Aulo Cluentio Avito cap. XVI. ubi eum vocat *ignobilem medicum, sed spectatum hominem*, h. e. bonæ fidei. Prior autem nobilis sane in arte sua fuit, & Ciceronem ætate antecessit: nam auctor sectæ Cleophantinæ, discipulos habuit Antigenem & Mnemonem Sidetem, claros tempore Ptolemæi Evergetæ. Confer Danielis Clerici Historiam Medicinæ pag. 328.

Cleopolemus, Plinio lib. XX. cap. XVII. nisi Theopolemus sit scribendum.

Clesipon Celso lib. V. cap. XVIII. quamquam nonnulli ibi legunt Ctesiphon, de quo infra.

Cletius Abascantius, vide Abascantus.

Cliton, Rasi, Continentis lib. II. cap. VI.

Clodius, qui scripsit libellum de cura ascaridum, Cœlio Aureliano lib. IV. Chro-

Chronion cap. ult. Sed & eum citat lib. Oxeon. III. cap. VIII. ubi eum dicit Aſclepiadis ſectatorem.

L. Clodius Anconitanus, de quo Cicero pro Cluentio c. XIV. ubi eum pharmacopolam circumforaneum appellat.

Cloniacus, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη, lib. VII. Κλονιακὸν μάλαγμα. T. II. pag. 412.

Clymenus rex à quo Clymenon herbam appellatam notat Plinius XXV. 7.

Ex *Cochlacis* five *Conchlacis* ὀφιονίκοις libro nugace & commentitio, Pamphilus apud Galen. T. II. p. 68.

Codamus rex citatus à Galeno libro VI. κατὰ γένη T. II. p. 403.

Codius Tuſcus, Galeno lib. Antidotorum II. cap. VIII. *Antidotus Codii* (an Clodii?) *Tuſci, qua & Craterus utebatur.*

Cointus præceptor Lyci Macedonis, Galeno in initio libri tertii Aphoriſmorum Hippocratis.

Comes Andreas, vide ſupra, Andreas.

Comon Philoſophus, Galeno laudatus lib. κατὰ τόπους.

Complutus Rabi Moyſi, Aphoriſmorum parte XXI. ex Introductorio ipſius & iterum parte XXII. in princip.

Conradus Geſnerus, cujus extant multa opera & verſiones Latinæ optimorum Græcorum authorum medicorum, atque aliorum, quos ſi ſigillatim noſſe cupis, adeas ejus bibliothecam, & Epiſtolam quam de libris à ſe editis compoſuit. Imaginem ejus & elogium exhibet Jo. Sambucus in iconibus Medicorum ac Philoſophorum num. XXXIII. Natus Tiguri A. 1516. in eadem urbe extinctus eſt Dec. 1565. *morte* ut lib. XXXVIII. ſcripſit magnus Thuanus, *omnibus ſæculis deploranda, & eo magis, quod vix annum ætatis XLIX. attigerat vir longiſſima vita digniſſimus, & quam exegiſſe videbitur iis, qui ætatem ejus ex librorum quos plurimos ac utiliſſimos confecit, induſtria ſua illuſtravit & edidit, non ex annorum quos vixit numero metientur.*

Conradus Hejugater Tigurinus, Caroli VIII. Francorum regis medicus, qui inter cætera ſcripſit defenſionem Aſtronomiæ.

Conſodomus, Serapioni Simplicium cap. CCLXXI.

Conſtans, qui vocatus eſt *Romanus*, citatus à Simeone Setho, in libro de cibariorum facultate, quo loco loquitur de paguris, ſive cancris.

Conſtantinus Africanus laudatus Trithemio II. 70. de illuſtribus Benedictinis, & Arnoldo Wion V. 98. ligni Vitæ, Petro autem Diaco-

no judice cap. XXIII. de viris illustribus Casinensibus, *Philosophicis studiis pleniſſime eruditus, Orientis & Occidentis Magiſter, novusque effulgens Hippocrates.* Hic tempore Desiderii Abbatis Casinensis (qui deinde A. C. 1086. Victor III. Papa) factus Monachus Casinensis est, quem Leo Ostiensis sive potius idem Petrus Diaconus in auctario ad Leonis Chronicon Casinense lib. III. cap. XXXV. (p. 455. T. IV. scriptorum Italiæ celeberr. Muratorii) refert *egressum e Carthagine, de qua oriundus erat, Babyloniam petiisse, in qua Grammatica, Dialectica, Geometria, Arithmetica, Mathematica, Astronomia, nec non & Physica, Chaldæorum,* *) *Arabum, Persarum, Saracenorum, Ægyptiorum ac Indorum pleniſſime eruditus est: Completis autem in ediscendis istiusmodi studiis triginta & novem annorum curriculis, ad Africam reversus est. Quem cum vidissent Afri ita ad plenum omnium gentium studiis eruditum, cogitaverunt occidere eum. Quod Constantinus agnoscens, clam navem ingressus, Salernum advenit, ibique sub specie inopis aliquamdiu latuit. Deinde a fratre Regis Babyloniorum, qui tunc eo advenerat, agnitus, ac in magna honorificentia apud Robertum Ducem habitus.* Inde Casinense cœnobium petens atque à Desiderio Abbate libentissime susceptus, transtulit de diversarum gentium linguis libros quam plurimos, in quibus sunt hi præcipue:

Pantegnum (πάντεχνον) libris duodecim, in quo exposuit quid Medicum scire oporteat. Meminit Constantinus ipse Præfat. Vaitici. Et frequentius allegatur à Vincentio Bellovacensi in speculo naturali. Prodierunt Basil. 1539. fol. cum Antonii Gaizonis de somno.

Practicam de conservanda valetudine & morbis curandis, libris itidem duodecim. Citatur à Vincentio Bellov. XIV. p. 115. Inter opera autem Constantini edita Basileæ apud Henricum Petri duobus volum. 1536. & 1539. fol. **) priore Tomo habentur de morborum cognitione & curatione libri VII. a capite ad pedes usque: nec non *liber aureus*, priorum compendium, de remediorum & ægritudinum cognitione.

Librum

*) Jo. Baptistam Marum si audimus, notis ad Petrum Diaconum, Constantinus Hebræam, Syram, Chaldaicam, Græcam, Latinam, Italicam, Persicam, Arabicam, Ægyptiacam, Æthiopicam & Indicam linguam discere curavit.

**) Clariss. Maittairius T. 2. Annal. typograph. pag. 838. etiam editionem Basileensem in 8. his annis commemorat.

Librum duodecim graduum, sive de gradibus simplicium medicamentorum. Inter Opera Basil. 1536. fol. Sæpissime à Vincentio laudatur.

Diætam ciborum: Diætas universales libris v. & diætas particulares lib. III. Trithem. de Script. Eccles. cap. 286. De victus ratione variorum morborum parvus libellus inter opera T. I. legitur. *Isaaci* quoque librum de diætis ex Hebraico Latine Constantinus vertit. Vide infra in Isaaco.

Librum febrium, quem de Arabico transtulit. Extat in opere Veneto de febribus pag. 102. A. 1576. fol.

Librum de urinis qui exstat inter opera Constantini T. I.

De interioribus membris.

De coitu librum quibus prosit aut obsit, quibus medicamentis & alimentis augeatur impediaturve. Inter Opera Basil. 1536. fol.

Viaticum libris VII. 1. de morbis in capite nascentibus 2. de morbis faciei 3. de morbis membrorum cordi ministrantium ac spiritus instrumentis. 4. de stomachi & intestinorum infirmitatibus. 5. de languore epatis, renum, vesicæ, splenis & fellis. 6. de ægritudinibus quæ in generativis membris, junctirisque. 7. de his quæ in exteriore cute nascuntur. Laudatur hoc viaticum à Vincentio Bellovacensi XIX. p. 121. speculi Nat. & prodiit cum Rasis variis scriptis Lugd. 1511. 8. Aliud Viaticum Parisiense, in quod Gerardi Cremonensis & Gordonii Montipedensis Commentarius MS. in Bibl. Menarsiana pag. 36.

Interpretationem Aphorismorum Hippocratis, quæ prodiit cum Jacobi Forolivienſis expositione Venet. 1495. fol. ac deinde sæpius.

Librum Tegni, *Megategni*, *Microtegni.*

Antidotarium.

Disputationem Platonis & Hippocratis in sententiis, libros de dogmatibus Hippocratis & Platonis sicut & alia Galeni Latine Constantinus transtulit, quæ vidisse se testatur Symphorianus Champerius.

De simplici medicamine citatur à Vincentio Bellovacensi, speculo naturali. IV. 85. V. 91. 93. 95.

Gynæcia, de membris ac corporibus fœminarum. Libellus de passionibus mulierum & matricis, exstat T. I. Operum.

De pulsibus.

Prognostica.

De experimentis.

Gloſſas herbarum & ſpecierum.

Chirurgiam, inter Opera, T. I.

Librum de medicamine oculorum.

Præter iſta à Petro Diacono memorata, Trithemius cap. 286. laudat librum *de ponderibus medicinalibus.*

Liber de ſtomachi affectionibus naturalibus & præter naturam exſtat inter Opera T. I. dicatus Alfano Archiepiſcopo Salernitano. *Hunc libellum*, inquit Conſtantinus, *de multis & elegantioribus antiquorum dictis ſparſim collectum tuæ cauſa ſanitatis conſcripſi, & ſub tuo nomine in publicum edidi. Omnia etenim antiquorum volumina ſumma inquiſitionis cura perlegi, librum tamen ſtomachi proprium nullo modo invenire potui.*

De animæ & ſpiritus diſcrimine. T. I. Opp.

De humana natura & principalibus membris corporis humani, inter opera T. II. & cum Albucaſæ Chirurgia Baſil. 1541. fol.

De elephantia inter Opera T. II. & cum Albucaſa.

De melancholia libro duo. T. I. Opp.

De remediis ex animalibus. Inter Opera T. II. & cum Albucaſa nec non cum Georgii Pictorii Ζωοτροφίῳ. Baſil. 1560. 8.

De incantationibus Epiſtola T. I. Opp. *Quæſiſti, fili chariſſime, de incantatione, adjuratione, colli ſuſpenſione, ſi quid poſſent prodeſſe: & an invenerim in libris Græcorum hoc, qualiter in Indorum eſt libris invenire* &c.

Liber de oblivione citatur à Vincentio Bellovacenſi XXVII. 12. ſpeculi Naturalis.

Liber de cerebro. id. XV. 49. 56.

Opera Medica & Anatomica MSS. in Bibl. Menarſiana pag. 35.

Conſtantinus, monachus Caſſinenſis, idem cum Africano.

Conſtantini Porphyrogeniti juſſu, qui CPoli ab A. C. 912. ad 959. geſſit imperium, *Geoponica* & *Hippiatrica* Græce collecta habemus, de quibus abunde dixi Volum. VI. hujus Bibl. pag. 500. ſq. & 493. ſq. Sed & *Nonus* Medicus in libro de morborum curatione, de quo Volum. XII. pag. 685. ſq. proœmio teſtatur Conſtantini juſſu præceptiones medicas, auctorum tamen ſuppreſſis nominibus ſe collegiſſe. Similis argumenti liber *anonymo* auctore exſtat in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi περὶ διαίτης, de ciborum uſu ac facultate, cujus auctor

ctor in præfatione ejusdem Constantini præcepto id se operis aggressum se profitetur, teste Cangio pag. 102. ad Zonarum. Cæterum Serapio ex antiquioribus illis Arabibus, in suis Simplicibus cap. cxc. quo de apio loquitur, Constantinum citat ex libris de agricultura, in quibus lib. scilicet XII. cap. XXIII. quod & ipsum de apio eadem propemodum scribit, quæ ipse ex eodem Serapio, ut intelligas à multis jam seculis eum librum Constantini titulum prætulisse. Et nisi admodum fallor, inquit pag. 273. Tiraquellus, is est quem Rasis nunc Fallahan, nunc Filahan vocat lib. Continentis III. cap. item III. & libro X. cap. ult. & lib. XI. cap. V. non semel, & iterum cap. LXXXVI. in quibus locis eadem omnino comperies ex eo citata, quæ & scripta sunt in illo libro Agriculturæ Constantini.

Constantinus alter vetustior citatus Aetio, Quaternion II. Serm. II. cap. LIV. & Paulo Æginetæ lib. III. cap. XXIV. & XXVIII. ubi de curatione destillationis, in fi. & lib. VII. cap. XIII. ubi describit saponem ipsius Constantini.

Copho, cujus est liber de arte medendi, cum operibus Joannis Mesue editus Venet. 1581. fol. & ejus Electuarium recenset Nicolaus Antidotarius.

Cordus, vide infra Euricius.

Artemidorus Pergamenus, (Manutio Pergæus) post manmissionem *Cornelius* dictus, ex comitibus Verris in prætura Sicilienſi, cujus meminit Tullius libro tertio in Verrem, cap. XXI. XLIX.

Cornelius Celsus, cujus libros elegantissimos habemus, & de quo dixi in Bibl. Latina lib. II. cap. 4. Ac Medicam artem etiam exercuisse Celsum, probat Casaubonus ex lib. III. cap. IV. & XIV. cui tria alia loca addit vir eruditissimus Jo. Baptista Morganus ex lib. VII. cap. VII. & lib. VIII. cap. II. & IV. Pluribus argumentis idem docet Jodocus Lommius præfat. ad commentarium lectu dignum & elegantem quo primum Celsi librum explicavit. Hos octo libros de Medicina in opere Celsi de artibus præcedebant *de agricultura quinque libri*, memorati Columellæ lib. I. cap. I. qui plures ex illis locos passim refert, & *non solum agricolationis, sed universæ naturæ prudentem virum* appellat Celsum lib. II. cap. II. Cæterum de arte dicendi libellus qui sub Celsi nomine vulgatus à Sixto Popma, atque ex ejus editione à me in supplemento Bibl. Latinæ exhibitus est, *Julium Severianum* potius videtur habere autorem, ut recte vidit Petrus

trus Pithœus notis ad Mosaicarum & Romanarum legum Collationem tit. IX. p. 160. Opp. Sub Severiani nomine certe integriorem, & emendatiorem etiam plerumque, ediderat Lucas Fruterius, atque inde in Rhetorum Latinorum collectione Franciseus Pithœus, licet pauca quædam apud Popmam etiam meliora. Castigationes clarissimi Heumanni audaciores mihi interdum & parum necessariæ visæ sunt, cujus tamen ingenium atque eruditionem laude & plausu digna judico.

Cornelius, quisquis is est, simpliciter citatus Galeno lib. Pharmacorum localium II. cap. V. T. II. pag. 301. ubi ejus medicamentum recenset, nisi idem sit Cornelius ille Celsus, quod minime opinor: neque enim ullum tale est medicamentum apud Celsum, neque Galenus solet citare Latinos scriptores. Sed & Cornelius vel ille, vel alius citatur sæpe Octavio Horatiano, aut ut aliis placet, Theodoro Prisciano, libro quarto, de Physica scientia ad Eusebium filium.

Recentioris ætatis, Cornelius a Baersdorp, Gosensis, cujus est methodus universalis artis Medicæ.

Cornelius Mechelingensis, cujus est liber de puerorum, infantiumve morborum dignotione & cura.

Cornutus in veteri inscript. apud Fulv. Ursinum pag. 98. & Gruterum p. DCXXXIII. 9. Κουρνούτου ἰατροῦ καὶ Ῥουφίνης θυγατρός.

Cosmas & Damianus famigerabiles Medici & eo nomine à Chirurgicis præcipue culti, qui ambo martyrio in Diocletiani persecutione vitam finiverunt. Ab his inventum medicamen Opopira nuncupatum, ab Arnaldo descriptum in suo Antidotario. Hi ἀνάργυοι à Græcis scriptoribus passim nuncupati sunt, quod sine mercede ægrotos curarint. Vide Baronium ad Martyrolog. Rom. XXVII. Sept. & quæ notavi Volum. IX. hujus Bibl. pag. 68. seq. Habeo ineditam in hos Andreæ Cretensis homiliam quæ incipit: ναὸς ὄντως τῆς Τριάδος ἡ δυὰς σήμερον. Horum memoriæ dicata etiam Theophanis Ceramei homilia XLVII.

Cosmus, Marcello Burdegalensi, cap. VII. & VIII. non semel, & XIIII. & XXX. libri medicamentorum. Sed & Cosmianam potionem, perticem quoque Cosmianam & antidotum item Cosmianum describit idem Marcellus cap. XX. Cosmi autem meminit Martialis lib. I. Epigr. 88.

Pastillos

Pastillos Cosmi luxuriosa vorax.

Et libro III. Epigr. 55.

Quod quacunque venit Cosmum migrare putamus.

Et libro XI. Epigr. 50.

Profertur Cosmi nunc mihi siccus onyx.

Cosmianæ ampullæ unguentariæ mentio III. p. 82. XIV. 110. Cosmi alabastra XI. p. 9. Vide & XI. 16. XII. 55. 66.

Cossus, κόσσος, Galen. T. II. p. 270.

Costa, & *Costes*, & *Costus*, & *Costim*, Serapioni Simplicium cap. XCVII. & CLXXIII. & CCL. ex libro de Agricultura, & Rasi lib. Continentis cap. I. non semel, & cap. VIII. ex libro de Cholera. Et lib. XII. cap. I. ex libro de Alteratione humoris.

Corsus, Galeno lib. VII. Pharmacorum localium cap. V.

Cntejas, sive *Cratevas* (utrunque enim nomen reperio) Herbarius sæpe Dioscoridi & Plinio citatus, & qui de herbis scripsit, ut dicit ipse Dioscorides in præfatione, & Plinius lib. XXV. cap. II. ubi illum nuncupat Rhizotomum, id est, radicisecam, & Epiphanius Cyprius statim in initio lib. I. Hæreseon. Cratevam in ῥιζοτόμικῷ laudant scholia Græca ad Neandrum. Et ex illo scripto petita esse fragmenta Cratevæ quæ in vetustiss. Codice Bibl. Cæsareæ exstant non dubitat Lambecius II. p. 556. 593. Idem notat in Bibl. CPolitana inter libros Antonii Cantacuzeni fuisse magnum Volumen Medicum, inter alia continens partem *Cratejæ Risotomi in materiam Medicam:* nec non inter libros Michaelis Cantacuzeni, *Medicinale Cratiæ Risotomi de materia Medica. In ipso autem* inquit Lambecius, *contextu Græco, quem ex Augustissimæ Bibl. Cæsareæ Codice MSto inter Historicos Græcos quadragesimo nono, in supplemento Corporis Historiæ Byzantinæ alias integrum publicabo, scriptum reperi:* ἰατροσόφιον Κρατεύα ῥιζοτόμα καὶ ὑλης ἰατρικῆς. Fuit Cratevas tempore Hippocratis, qui ad eum scripsit epistolam, qua eum rogavit, ut optimas herbas ad curationem Democriti colligeret, appellatque eum optimum herbarium. Illam Epistolam sæpius editam inter Hippocratis Epistolus Græce & Latine exhibet etiam Lambecius II. p. 552. sq. occasione iconis Cratevæ inter alios veteres medicos expressæ ex veteri Codice Dioscoridis Bibl. Cæsareæ.

De avo *Crateva*, infra in Creitas.

Cratevas alius, qui fuit longo post tempore, ut qui nonnullas herbas adscripsit Mithridati apud Plinium lib. xxv. cap. vi. in princip.

Craterus, optinatissimus Medicus, veteri Scholiastæ Horatii. Citatur à Galeno lib. Pharmacorum localium vii. cap. v. T. ii. p. 270. & lib. ii. Antidotorum. Sed de hoc satis fuerit subjungere quæ notavit accuratæ & elegantis doctrinæ vir Petrus Victorius lib. ix. Var. Lect. c. xii. *Crateri*, summi medici, meminit *Cicero in epistola quadam ad Atticum* de Attica, tunc ægrota, loquens. xii. 13. *Commovet me Attica: etsi assentior Cratero.* Nec multo post iterum, totidem verbis in alia epistola xii. 14. *De Attica doleo: credo tamen Cratro.* Præterea *Horatius in Satyra III. secundi lib. vers. 161. Non est cardiacus, Craterum dixisse putato, Hic æger.* Sed & Persius iii. 65. *Sed quid opus Cratero magnos promittere montes.* Hic autem *Craterus* ille videtur, cujus servus in novum inauditumque morbum incidit: idemque admirabili quadam curatione sanatus est, ut memoriæ prodidit *Porphyrius Tyrius in primo libro* περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων. pag. 36. Κρατερῷ τῷ ἰατρῷ οἰκέτης ξένῳ περιπεσὼν νοσήματι, τῶν σαρκῶν ἀπόστασιν λαβούσων ἐκ τῶν ὀστῶν, τοῖς μὲν φαρμάκοις ὠφέλησαι οὐδέν: ἰχθύος δὲ τρόπῳ ἔχει σκευαθέντι, καὶ βρωθέντι διεσώθη, τῇ σαρκὸς συγκολληθείσης. *Cum igitur caro discessisset ossibus, nec medicamentis quicquam profici potuisset, narrat, vipera piscis in morem conformata, devorataque ab eo liberatum ipsum eo morbo. Ita namqae carnem ossibus hærere cœpisse, ac conglutinatam esse.* Hæc Porphyrius ex Claudio Neapolitano. Non hujus Medici sed aliorum quatuor Craterorum mentionem Plinius facit, pictoris xxxv. 2. statuarii xxxvi. 5. atque Crateri cognomento Monocerotis, qui corvorum opera venabatur x. cap. 43. Denique Crateri Macedonis, ex Alexandri Magni ducibus xxxv. c. 13. de cujus scriptis dixi lib. iii. cap. viii.

Cratippus, quem Heraclides Tarentinus ad Antiochidem, & post eum Galenus Pharmacorum localium lib. vi. cap. i. & iterum ii. in fi. T. ii. pag. 247. citant in libro cui titulus νάρθηξ, hoc est *) *unguguento-*

*) Vide quæ de Iliade ἐκ τῆς νάρθηκος dixi lib. 2. c. 2. §. 12. Igitur falluntur quibus νάρθηξ in his est *ferula*.

guentorum ſcrinium, quam quidem libri inſcriptionem etiam Heras Cappadox ſuis medicamentorum libris impoſuit, ut poſtea in eo dicemus. Atque etiam Soranus, ut videre licet apud Aetium, qui ipſius νάρθηκα citat lib. VIII. c. XLIV. Græcis enim, ut id obiter dicam, eum morem conſtat fuiſſe, ut libros ſuos medicamentarios νάρθηκας & ναρθήκια inſcriberent. Ex quo illud Ciceronis libro ſecundo de Finibus, *jam doloris medicamenta illa Epicurea, tanquam de Narthecio promant, ſi gravis, brevis: ſi longus, lenis.* De Narthecio igitur, id eſt, veluti de capſula medicamentaria. Martialis quoque in Apophoretis, qui hujusmodi Narthecia capſulis eboreis conſtantia deſcribit, Epigr. LXXVIII.

Artis ebur medicæ Narthecia cernis habere,
Munera quæ cuperet Pactius eſſe ſua.

Cratiſtus, quem laudat Democrates apud Galen. T. II. pag. 405.

Craton Celſo citatus, lib. VI. cap. VII. & cap. XVIII.

Creitas Herbarius, proavus Cratevæ, qui à Tiraquello memoratur, in Hippocratis ad quam provocat Epiſtola non Creitas ſed & ipſe Cratevas appellatur. Πίσαμαί σε ριζοτόμον ἄριστον, ἑταῖρε, καὶ διὰ τὴν ἄσκησιν καὶ διὰ τὸ προγόνων κλέος, ὡς μηδὲν ὑποδεῖν σε τῶν προπάτορος Κρατίνα.

Creon Agrigentinus, ſunt enim qui ita vocant Acronem, de quo ſupra.

Cride Pandionis, à quo Minoa circa pudenda morbo laborantem curatum ferunt. Hæc neſcio quo auctore Tiraquellus.

Criambulus, Galeno lib. VI. Simplicium.

Crinas, Maſſilienſis, Neronis ætate iatromathematicus, qui ut ait Plinius XXIX. I. *arte geminata, ut cautior religioſiorque ad ſiderum motus ex ephemeride mathematica cibos dando horasque obſervando, auctoritate* Theſſalum *præceſſit.*

Criſpus, Galeno Pharmacorum localium lib. V. c. VII. Κρίσπα ἢ φίλα T. II. pag. 226. an φιλοσόφα.

Criſpus Libertus, Galeno lib. VII. ejusdem operis cap. III. Tom. II. pag. 265.

Criſpus ſimpliciter, ſive unus ex illis, ſive alius, eidem Pharmacorum

secundum genera lib. v. & lib. vii. & secundum locos lib. v. cap. vii. & iterum lib. ix. cap. iv. T. ii. pag. 298. 389. 412.

Christades, Rasi lib. i. Continentis cap. i.

Christophorus Horoscius sive Oroscius, cujus sunt Castigationes in Aetium. Basil. 1540. 4. apud Rob. Winterum. Thomæ Reinesii animadversiones ad Horoscium & plura Aëtii loca leguntur in illius viri docti Epistolis ad Christianum Daumium pag. 336. sq.

Critias ἐν τῷ περὶ φύσεως ἔρωτος καὶ ἀρετῆς. Galen. in Glossis.

Critias, Massilienses, vide supra, Crinas.

Crito Empiricus Erasistrati ætate Galen. Tom. iv. edit. Basil. pag. 8. 10. T. ii. edit. Paris. p. 340.

Crito vel *Criton* Gortyniates Cretensis, Galeno Pharmacorum localium lib. ix. cap. i. T. ii. pag. 294. edit. Basil. quamvis Cornarius putat legendum *Tryphonem* pro *Critone*, de quo postea dicemus.

Crito alter junior, Trajani ætate claruit, quem domus Imperatoriæ Medicum fuisse testatur Galenus T. ii. pag. 163. atque toties simpliciter citat ibid lib. i. cap. i. & iii. & lib. v. cap. i. & alibi sæpe, T. ii. p. 162. 164. 169. sq. 186. 226. 234. 243. 246. 252. 253. 257. 260. 261. 262. 295. 331. 335. 357. 380. 382. 384. 392. 394. 395. 396. 420. atque etiam Generalium lib. i. T. ii. pag. 163. 164 165. 156. 223. 224. 225. 420. Aetio & Paulo Æginetæ ex iv. libris *Cosmeticorum*, quibus Heraclidæ Tarentini, Cleopatræ & aliorum κοσμητικὰ redegit in compendium. Vide quæ dixi Volum. xii. hujus Bibl. pag. 689. Sed & ex libris *de medendis morbis*, & ex libris *Pharmacorum*. Galen. T. ii. pag. 328. ἐν ἰατρίῳ τῶν φαρμάκων T. ii. pag. 337. 368. ἐν τῇ φαρμακίδι βίβλῳ pag. 396. diligentius quam Andromachus adjunxit compositiones & præparationes medicamentorum. T. ii. pag. 399. Post Asclepiadem utrumque de medicamentis scripsit. T. ii. pag. 352. τῷ Κρίτωνι μέμψαιτ' ἂν τις εἰκότως, ὅστις τοῖς ἄλλοις ἀεὶ μέμφομαι, καταλέγουσιν ἐφεξῆς ἀδιορίστως βοηθήματα. Galen. T. ii. pag. 253. De altero autem illorum est illud Martialis xi. libro. Epigr. 62.

Quod sanare Criton, non quod Hygea potest.

Ad Critonem Medicum hunc ut suspicor Apollonii Tyanensis Epistola XXIII.

XXIII. Nescio an idem Crito scriptor ὀψαρθυτικῶν quorum apud Athenæum mentio.

Critobulus, qui ut scribit Plinius lib. VII. cap. XXXVII. magnam sibi famam comparavit extracta Philippi regis oculo sagitta, & citra deformitatem oris curata orbitate luminis. Hujusque etiam meminit Q. Curtius lib. IX. cap. v. ubi illum appellat Critobolum, dicitque illum fuisse inter medicos artisque eximiæ, & Alexandrum eum curasse ex admodum periculoso vulnere.

Critodemus Cous τὸ γένος τῶν Ἀσκληπιαδῶν vocatur Arriano lib. VI. pag. 397. qui Curtio Critobulus.

Critopuli Medici Palæologorum meminit Bessario Epist. quam Meursius ad calcem Hesychii Milesiii edidit.

Crucianus Florentinus, vide infra Drusianus.

Ctesias medicus idem & historicus, ut qui res Assyriacas & Persicas scripsit, & Artaxerxem (Mnemonem) medicatus est, ut refert Strabo libro XIV. p. 656. Et ejus quoque meminit Plutarchus in Artaxerxe. p. 1014. & Diodorus Siculus libro tertio, p. 118. testatus eum fuisse *Cnidium*, & captum in expeditione adversus fratrem Regis Cyrum, & ob Medicam artem annis XVII. cum rege Artaxerxe summo cum honore fuisse. Eum citat Stobæus Ser. XCVIII. quo tractat de morbis. De hoc Ctesia, qui & ipse ex familia Asclepiadarum fuit Hippocratis cognatus teste Galeno T. 5. p. 652. de illo ejusque scritis dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 25. § 16.

Ctesiphon, cujus compositiones citat Cornelius Celsus lib. v. cap. XVIII. Galenus sive Herodotus in Introductione, sive Medico: & idem Galenus lib. Medicamentorum κατὰ γένη, VI. Vitiose alii Clesipon.

Cureus, Aetio & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XVIII. & lib. VII. cap. XVIII. Hunc Bithynum fuisse memini me legisse apud Galenum. Τῦ Κυρέως ἀπὸ Βιθυνίας tonsoris Bithyni σπληνικὴ, ὑδρωπική. lib. IX. κατὰ τόπους T. 2. p. 296.

Κυρνᾶς ἰατρὸς καὶ Ῥοδίνης θυγατρός. Vet. inscriptio Romana apud Gruterum p. DCXXXIII. 9.

Cus, vide supra *Chuz*.

Cybele Phrygia quæ pecorum & infantium morbis remedia inveniisse traditur, inde dicta ὀρεία μήτηρ. Vide Diodorum Siculum lib. IV. pag.

191. sq. & apud Euseb. II. 2. præparat. Evangel. p. 58. Orpheo μήτηρ μέντε Θεῶν ἠδὲ θνητῶν, ἀνθρώπων.

Cyrillus Archiepiscopus, Aetio Quaternion. III. Ser. I. c. XXIV.

Cyrillus simpliciter, sive ille, sive alius, eidem ejusdem Ser. c. I. Nicolao Myrepso. X. 33.

Curianus supra Abbas.

Cyrtus Galeno Phar. κατὰ γένη, lib. VI.

Cyrus Alexandrinus arte medicus ex philosopho monachus, apud Gennadium, in viris illustribus. c. 81. aliis *Syrus*.

Cyrus Alex. & Joannes Medici ἀνάργυροι, de quibus Bollandus d. I. Januarii.

Cyrus Archiater Edessæ, Aetio Tetrab. II. Ser. II. c. XCI.

Cyrus Lampsacenus, de qua hæc vetus Inscriptio reperta Lampsaci, apud Sponium in Miscellaneis eruditæ antiquitatis p. 142. & Jo. Bernierium in historia Chronologica Medicinæ p. 79. ἡ Γερουσία Κῦρον Ἀπολλωνίου ἀρχίατρον, ἄριστον πολίτην ἐπίσημον πρὸς πολλοῖς εὐεργήμασιν εἰς αὐτὴν ἀλειψαμένου λαμπρῶς καὶ πολυδαπάνως, καὶ ἀποχαριτάμενον χιλίας Ἀττικὰς τῇ Γερουσίᾳ. *Senatus Cyrum Apollonii filium Archiatrum Civemque insignem veneratur ob multa beneficia sibi collata, cum celebritate & multis expensis, donumque Senatui ab ipso factum drachmarum mille Atticarum.*

Cyrus, *Liviæ Drusi Cæsaris, quæ postea Augusto nubsit, uxoris Medicus. Vetus lapis quem idem Sponius aut exstare Florentiæ in villa Strozzi:* Cyrus Liviæ Drusi Cæs. Medicus.

Cyrus Georgius Chrysococca clarus circa A. C. 1346. cujus liber est εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Περσῶν, Γεωργίου τοῦ Χρυσοκόκκη τοῦ Ἰατροῦ Ἀστρονομικά. Vide Leonem Allatium de Georgiis Volum. X. hujus Bibl. pag. 693. seq.

Cytisonus. Vetus inscriptio apud Fulvium Ursinum p. 100. *Ti. Julius Augusti & Augustæ L. Cytisonus Medicus ocularius hic situs est.*

D.

Dalion Medicus Plin. VI. 29. herbarius, id. lib. XX. cap. XVII. & libr. XXI. cap. IX.

Dama-

Damaſcenus, Serapioni Simplicium cap. CCLVI. vide Joannes Damaſcenus.

Damaſcus, ibi cap. CVII. & alibi ſæpe.

Damegeron, Conſtantino Cæſari, aut alteri, li. Geoponicon XII. ſæpe in re medica citatus.

Damianus, vide ſupra, in Coſma.

Damion, Plinio lib. XX. c. IX. & lib. XXI. XXIV. 19.

Democrates, ſive ut Plinio XXV. 8. Servilius Democrates è primis medentium, qui Conſidiam M. Servilii Conſularis filiam (fuit is autem Conſul A. u. C. 755. CHriſti tertio) lacte caprarum quas lentiſco paſcebat curavit, teſte eodem Plinio XXIV. 7. Hic plurimos libros verſibus Jambicis trimetris de emplaſtris Græce ſcripſit, teſte Galeno T. 2. p. 289. 290. poſt Andromachum & Menecratem. T. 2. p. 402. 414. Inter alia Damocrates compoſuit librum qui *Clinicus* inſcribitur, ex quo ampla fragmenta apud Galenum T. 2. p. 310. 327. 355. ſqq. 401. ſqq. 405. ſq. 412. ſq. 414. ſq. 421. 422. 423. & librum qui *Pythius* appellatur, de quo infra, in Pythio, & alium qui *Philiatrus*, id eſt, rerum medicarum ſtudioſus T. 2. p. 281. ex quibus ſæpe illum citat Galenus in libris de compoſitione medicamentorum ſecundum locos, & in libris de compoſitione medicamentorum ſecundum genera, T. 2. p. 132. 169. 189. 311. 357. 382. & libro de commoditatibus Theriacæ ad Cæſarem, in quo illum dicit optimum medicum, & Plinius lib. XXIV. capite ſeptimo, ex quo intelliges illum ejus tempore vixiſſe: & libro vigeſimo quinto, capite octavo, & Aetius Tetrabibl. IV. Sermo I. cap. CXI.

Damon, Plinio Valeriano lib. III. cap. XX. Et fortè is eſt ille Damion. Citatur etiam à ſeniore Plinio Damon. VII. 2.

Damonicus Galen. T. 2. p. 372.

Damoſtratus, infra, Demoſtratus.

Danaus, Aetio Tetrabibli II. Ser. III. c. XCIX.

Daniel Vlierdenus Bruxellanus, cujus extat libellus, ſive Epiſtola ad fratrem Guilielmum, qua oſtendit medicum non corpori ſolum, ſed & animæ ſuppetias ferre, Baſil. 1544. 8.

Daphnus Epheſius unus è Diphnoſophiſtis, quorum colloquia deſcribit Athenæus.

Darius,

Darius, Galeno Phar. κατὰ τόπους, libro ſeptimo, capite tertio, & κατὰ γένη lib. v. T. 2. p. 266. ubi Darii ληξοπύρεῖον, & Avicennæ in Antidotis.

Daſii, Medici apud Martialem VI. 70. mentio cum Alconte & Symmacho.

Dation, ſive *Detion* apud Plinium ſæpe, ſi Tiraquellum audimus. Sed in Plinii codicibus *Dalion* legitur de quo ſupra.

Davidis Regis oleum Avicenna commemorat.

David filius Serapionis, Serapioni tract. VII. c. XVII.

Debigorus & *Debigoras*, Avicennæ lib. v. ſumma II. tract. 2.

P. Decimius P. L. Heros Merula Medicus clinicus Chirurgus Ocularius VI. Vir. Hic pro libertate dedit HS. IↃↃ. Hic pro ſeviratu in Remp. dedit HS. CIↃ CIↃ. Hic inſtatuas ponendas in ædem Herculis dedit. HS. CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ. Hic in vias ſternendas in publicum dedit CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ IↃↃ CIↃ CIↃ. Hic pridie quam mortuus eſt reliquit patrimonii CIↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ. Ita vetus lapis apud Fulvium Urſinum. pag. 99.

Defilaba, Raſi Continentis lib. IX. c. VI.

Defindus, Raſi ejusdem operis lib. VI. c. I.

Deileon ſive *Deleon*, Galeno Phar. κατὰ γένη, lib. II. Tom. 2. pag. 341. 373.

Deletius Epagathus Galeno Pharmac. κατὰ τόπους lib. IX. cap. v. Tom. 2. pag. 302.

Delphinus Acronis diſcipulus empiricus apud Galenum. *Tiraquell.*

Demarchus Cœlio Aureliano lib. I. Chroniôn c. IV.

Demetrius Apameus, qui libros Interiorum ſcripſit, fuitque ex *Herophili* ſectatoribus, Cœlio Aureliano libro Chronion II. cap. X. & libro III. cap. VIII. & lib. quinto, capite nono, ex libro Signorum, περὶ σημείων, atque etiam libro 2. Oxeon. cap. XXXIII. ubi Aponicus ſcribitur pro Apameus. Demetrius Herophileus libro duodecimo de paſſionibus, id. lib. 2. c. 25.

Demetrius Attaleus & ipſe Herophileus, eidem Aureliano lib. Chroniôn II. cap. II. & lib. Oxeôn II. cap. I. & iterum lib. III. c. XIIX.

Demetrius Archiater, niſi unus ſit ex illis, Galeno lib. Antidotorum I. cap. I. Hic eſt, ut opinor, qui fuit Antonini Imperatoris medicus

dicus primarius, de quo idem Galenus, in libro de Theriaca ad Pisonem.

Demetrius Bithynus, sive unus ex illis, sive alter, eidem Pharmacor. κ' γένη lib. IV. T. II. p. 369. Fuit & Demetrius Bithynus, Panætii Stoici discipulus. Laërt. V. 84.

Demetrius Chlorus, Nicandri Scholiastæ in Theriaca, & Sexto Empirico I. contra Grammaticos sect. 84.

Demetrius Nigrinus, quem ex Galeno Pharmacorum κ' γένη, lib. VII. Tiraquellus producit, nullus est, nam apud Galenum T. II. p. 414. Domitium Nigrinum reperio.

Demetrius Pepagomenus de cujus libro de Podagra ad Mich. Palæologum dixi Volum. X. p. 398.

Demetrius Physicus Plin. VIII. 17. XXVIII. XXXVI. 12. Per hunc Scepsius ab aliis, ab Harduino Phalereus intelligitur quod neutrum mihi probabile.

Demetrius simpliciter, sive unus ex illis, sive alius, Cœlio Aureliano in præfatione lib. Oxeon, ex libris de Passionibus.

Demionem quem à Plinio sæpe laudari Tiraquellus scribit, ne semel quidem ab eo citatum memini. Sed videtur in memoria ei fuisse Damion de quo supra.

Democedes Calliphontis F. Crotonienſis, qui primus apud suos præclarissime omnium hanc artem exercuit, postea eum Æginetæ uno anno talento conduxerunt: Athenienses sequenti anno centum minis: Policrates postea talentis duobus, quæ summa est mille ac quingentorum thalerorum, ut constat ex Budæi libro de Asse, aliisque. Deniq; cum Dario Histaspis filio tantam consuetudinem habuit, ab eoque in tanto honore habitus est, ut cum eo communi mensa uteretur, quæ omnia retulit Herodotus libro tertio, ubi & alia pleraque de eo recenset capite. CXXIV. seq. De ratione qua luxationem ossis Darii & insomniam curavit, inquirit Hieron. Mercurialis lib. IV. Var. Lect. cap. III. Quod autem Dio Chrysostomus de eo refert Diss. I. de invidia pag. 652. seq. non est omittendum. Ait enim Medicos Ægyptios quod Dario mederi frustra fuissent conati, conjectos in carcerem, ut torti interficerentur: Democedem autem quem Dionis Chrysostomi codices perperam Demodocum appellavit, eum Regem paucis diebus sanasset, & ab eo jus-

ſus eſſet quæ vellet petere, nihil aliud rogaſſe quam ut Medici illi in libertatem reſtituerentur. Eundem tradit Suidas ſcripſiſſe ἰατρικὸν βιβλίον, *librum de medicina.* De Democede quoque Joannes Tzetzes hiſtoria IX. cap. III. Laudatur tanquam præſtantiſſimus Medicus apud Dionem Caſſium XXXVIII. p. 71. etiam (ſi Harduinum audimus) à Plinio in indice libri XII. & XIII. ubi codices alii *Democlides.* Et citatur etiam Democlides apud Athenæum: ubi apud Plinium lib. XII. & XXXV. Democles, ſed ambo Hiſtorici. Atoſſam Darii uxorem a Democede curatam memorat Suidas in Ἄττοσα.

Democrates, vide ſupra. Damocrates.

Democritus philoſophus, de cujus ſcriptis Medicis Phyſicisque dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XXIII. & Vol. XII. p. 776.

Demodocus Crotoniates. Vide ſupra in Democede.

Demoſthenes Maſſaliota, Galeno Pharmacorum κατ' γένη, lib. V. T. II. pag. 391. Idem cum Philalethe de quo mox.

Demoſthenes Philalethes Alexandri Philalethis, de quo ſupra, non præceptor ut Tiraquello traditum, ſed diſcipulus, clarus Neronis temporibus, reliquit *tres libros de oculis* apud multos commendatos, τὰ τρία περὶ ὀφθαλμῶν συγγράμματα παρὰ πολλοῖς εὐδοκιμοῦντα. Galeno teſte lib. IV. De differentiis pulſuum. T. III. p. 46. Gerberto Epiſt. IX. & CXXX. Georgio Vallæ lib. XXVIII. de rebus expetend. & fugiendis. Hunc Demoſthenem à quibusdam male confundi cum Bithyno, notavit Menagius cap. XX. anti-Bailleti.

Demoſthenes, idem ut videtur, ſimpliciter citatus Galeno Pharmacorum localium lib. III. cap. VII. & lib. V. cap. VII. T. II. pag. 228. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. XII. & XVI. & XLIV. & alibi ſæpe, & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XXII. Oribaſio de machinamentis. &c.

Demoſthenes ἐπὶ τῶν ὄψων τεταγμένος ſub Valente. Vide Gregorium Nyſſenum lib. I. contra Eunomium T. II. Opp. 314.

Demoſtratus ſive *Damoſtratus* Apameenſis, qui teſte Suida in Δαμοστρ. ſcripſit ἁλιευτικῶν libros viginti, laudatur ab Æliano de animal. XVII. ult. ἀνὴρ ἁλιευτικῆς σοφίας ἐπιστήμων, καὶ μὰ Δία, καὶ ἑρμηνεῦσαι χρηστόν XV. 4. 9. Senator Romanus XV. 19. ἐν λόγοις ἁλιευτικοῖς XIII. 21. Ex iisdem Sopater etiam in eclogas ſuas retulerat apud Photium Cod. 161.

161. Citatur à Plinio xxxvi. 6. idem ut videtur cujus librum ſecundum περὶ ποταμῶν laudat Plutarchus de fluviis.

Deſignatianus, Marcello Burdeg. in præfatione, vide *Scribonius Largus.*

Detion, vide Dation.

Dexippus Cous, qui aliis Doxippus, & Dioxippus vocatur, Hippocratis diſcipulus, ut dicit Eraſiſtratus lib. i. De febribus, & ejus autoritate Galenus lib. i. itemque iii. & iv. Commentariorum Hippocratis περὶ διαίτης ὀξέων νοσημάτων, id eſt, de ratione victus in morbis acutis. T. v. p. 47. 89. T. i. p. 22. T. iv. 6. Hic de medicina librum ſcripſit, & de prognoſticis, ut tradit Suidas. Ejusque meminit Plutarchus in Sympoſiacis, & Gellius libro xvii. cap. xii. Nullum tamen ejus oſtendi poſſe ſcriptum teſtatus Galenus Tom. v. pag. 83.

Dexius, Cornelio Celſo lib. v. cap. xviii.

C. Cæcilius Diætus. In veteri inſcript. apud Fulv. Urſinum pag. 100. & Gruterum p. dcxxxiii. 2. *Dis Manibus. C. Cæcilii C. F. Sab. Aquilæ, Cæciliæ C. L. Moſchidi* C. Cæcilius *Diætus Medicus Filio & Lib. Conjugi ſuæ piiſſimis.*

Diagoras Medicus ſæpe laudatus à Plinio in indice libri xii. xiii. xx. xxi. xxxv. & lib. xx. cap. xviii. ſed & Eraſiſtrato apud Dioſcoridem lib. iv. cap. lxiii. unde de herbarum viribus ſcripſiſſe cognoſcitur, Serapione item & Aetio Tetrabili ii. Serm. iii. cap. cviii. Hunc dubito eundem facere cum Diagora Melio atheo, ſervo Democriti, de quo Suidas, is enim alia ſtudia ſectatus eſt & carminibus lyricis pangendis operam dedit.

Dianam illam Deam ab Ethnicis habitam, hoc loco etiam par eſt memorare, à qua Artemiſiam herbam & inventam & nuncupatam videri poteſt, quod ea ἄρτεμις dicitur, cum antea *Parthenis* id eſt, virginalis vocaretur, quod ei Diana virgo Dea nomen dederit. Nam & Apulejus Celſus de viribus herbarum c. xiii. *Ires*, ait, *Artemiſiæ herbæ ſpecies Diana dicitur inveniſſe, & virtutes earum & medicinas Chironi Centauro tradidiſſe, qui primus de his herbis medicamen inſtituit.* Et ſubdit, *has autem herbas ex nomine Dianæ Artemiſias nuncupant.* Plinius autem lib. xxv. c. 7. dicit nonnullos eſſe qui putent eam herbam ab Artemide cognominatam, quoniam privatim medicatur fœminarum malis, quibus ſcilicet, ut id illi addas, Artemis, id eſt,

Diana præeſt. Nam & hanc herbam Vegetius in Mulomedica *Dianariam* vocat, quod plane indicat illam fuiſſe hujus artis peritam, quod & hinc quoque ſatis declaratur, quod eam Siculi *Lyen* appellant, teſtibus Diomede & Probo, ἀπὸ τῦ λύω, id eſt ſolvo, quaſi ſcilicet ſolutricem malorum, quod ea placata laborantes morbis finem malis invenerunt. Sunt & qui eam ita dicunt vocatam à Siculis, quoniam ea Siculos lienis morbo laborantes liberavit. Cornutus quoque, qui & Phurnutus dicitur, in lib. περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως, id eſt, de natura Deorum, tradit Dianam Artemida dictam ἀπὸ τῶν ἀρτεμεῖς ποιεῖν, id eſt, quod ſanos & integros efficiat. Sed & apud Pauſaniam in Atticis Diana ipſa σώτειρα ſoſpita ſive ſalutifera, vel ſalutaris cognominata eſt, quod quidem cognomentum forte etiam illi tributum eſt ob hujusmodi artis peritiam, quod ſcilicet ſalutem daret. Idem Pauſanias in Achaicis tradit apud Aegienſes ad forum fuiſſe Apollinis medicinæ inventoris, ut diximus, & Dianæ commune templum. Homerus autem, qui nihil ignoraſſe videtur, aperte oſtendit Dianam ipſam rei medicæ fuiſſe peritam, cum ſcribit lib. v. Iliados, 447. hanc & Latonam medicaſſe Æneam à Diomede vulneratum.

Η τοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Εν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.

Quamvis ſint qui dicant eam herbam, de qua locuti ſumus ab Artemiſia illa Mauſoli regis Cariæ uxore inventam & nominatam, ut tradit Plinius illo c. VII. lib. XXV. Ex quo etiam intelligi poteſt Artemiſiam quoque ipſam fuiſſe hujus artis non imperitam. Reginæ autem cujuspiam medicæ, ſive hujus, ſive alterius meminit Galen. lib. IV. Pharm. localium c. VII. & Avicenna aliter eam non nominans lib. V. *Hæc Tiraquellus* p. 406.

D*iaphantes*, vide Diophantes.

D*iaulus* Chirurgus de quo Martialis lib. I. Epigr. 31.

Chirurgus fuerat, nunc eſt veſpillo Diaulus.
Cœpit, quod poterat, Clinicus eſſe modo. Et rurſum. 48.
Nuper erat medicus, nunc eſt veſpillo Diaulus,
Quod veſpillo facit, fecerat & medicus.

D*idymus*,

Didymus, Aetio Quatern. II. Ser. II. c. XV. & authori Collectaneorum Geoponicorum sæpe, præsertim lib. XII. ex quo poteris agnoscere illum virium herbarum fuisse peritissimum, & Alexandro Tralliano lib. VII. cap. XV. ubi eum citat ex libro qui Octatomus vocatur. Suidas hunc aut alterum ejus nominis Alexandrinum testatur libros XV. Georgicorum scripsisse. Didymum de plantis ex Italia exspectavit Salmasius, ut in eis vita Epistolis præmissa p. 39. traditur. Didymi Alexandrini *περὶ τῶν μαρμάρων καὶ παντοίων ξύλων μετρήσεως* ex Anatolio MSto. in Codice Bavarico 238.

Dieuches, Plinio sæpe, & inter cætera lib. XXIV. c. XVI. & Galeno lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & lib. VI. Simplicium, & lib. I. Therapeuticæ, & Athenæo lib. I. Dipnosophistarum, ubi dicit hujus discipulum fuisse *Numenium* Heracleotam, de quo infra dicemus. Dieuchis scripta memorantur apud veteres non tantum *θεραπευτικὰ* sed & *ἀναπτικὰ* Galen. T. V. p. I. *de brassica* Plin. XX. 9. *de parandis alimentis*. Oribas. lib. 4. collectan. Medic. Dogmaticum fuisse tradit Galenus T. 4. p. 3. quem vide etiam p. 38. 107.

Dinus de Garbo, Bruni Chirurgi filius Florentinus post A.C. 1300. (discipulus Thadei,) qui primum Bononiæ, deinde Senis hanc artem professus, multos libros in medicina reliquit, & inter cætera Commentaria in quosdam Hippocratis, Galeni & Avicennæ libros. Vide Trithemium de viris illustribus c. 532. Bibl. Jatricam Jo. Georgii Schenckii. Pater Thomæ de Garbo, Medici Florentini.

Diocbetes, quem nonnulli credunt esse Dieuchem illum de quo jam supra diximus.

Diocles Carystius, alter quidam Hipocrates: de hoc ejusque scriptis abunde dixi Volum. XII. pag. 583. sqq. ubi & Epistolam ejus ad Antigonum Regem exhibui. Vide & Volum. III. p. 569.

Diocles Chalcedonius, Galeno Pharmacor. localium lib. VII. c. IV. T. 2. p. 268. Unus ex illis citatur Aureliano lib. Chronion IV. c. IIX. ex Prognosticis.

L. L. *Diocles* Medicus, in veteri inscriptione Narbonensi apud Gruterum p. DC XXXIII. 10.

Diodorus, qui ut tradit Plin. lib. XX. c. XII. scripsit *de Emitericis*, aut ut alii

legunt, *Hemitritteis*, aut item ut alii, *Empiricis*. Eum citat idem Plin. lib. XXIX. c. ult. Galenus Pharmacor. κατὰ τόπους lib. V. c. VII. & lib. IX. c. II. & lib. X. in fin. & κατὰ γένη lib. V. T. 2. p. 226. 294. 392. Diodorus Empiricus eidem Tom. 4. pag. 57.

Diodotus, qui ut scribit Dioscorides in præfatione, & Epiphanius Cyprius lib. Hæreseon I. statim post prin. scripsit de herbis. Sed & ἀντιλεγόμενα, id est, Contradictioni obnoxia, scripsit, teste Plinio lib. XX. c. IIX. ad fin. Harduinus ex MSS. legit ἀνθολογούμενα, flores delectos. Falli mihi videntur qui *Diodotum Petronium* ingerunt, cum apud Dioscoridem satis tanquam diversi, distinguantur, Πετρώνιος, Νίγερτε καὶ Διόδοτος. Itaque apud Plinium XX. 8. malim legere *Petronius & Diodotus*, quam cum Lambecio II. p. 546. & 591. Dioscoridis lectioni vim afferre, cum Epiphanii Codicibus confirmentur.

Diogenes, Cornelio Celso lib. V. Galeno lib. Medicamentorum localium III. c. III. & lib. IX. c. VII. T. 2. p. 304. 312. & Aetio Tetrab. I. Ser. III. c. CIX. qui ejus Catharticum recenset. Diversus hic mihi videtur sicut à Diogene Babylonio Stoico, sic etiam à Diogene Apolloniata Physico, cujus meminit Laertius in Diogene Synopeo ad fin. & cujus δεύτερον περὶ φύσεως citat Galenus T. 5. p. 473.

Diogenianus ad quem περὶ ἀντεμβαλλομένων scripsit Galenus T. 13. edit. Paris. p. 965.

Diogesus, Cornelio Celso lib. V. c. XXVII. sed & ibi Diogenem habent alii Codices.

Diomedes, Galeno Medicamentorum localium libr. IV. cap. VII. non semel.

Diomedes, Tarsensis Martyr, ut Diocletiano, de quo Martyrologia 16 Augusti.

Dion iatraliptes qui perstringitur in Græco epigrammate Lucilii libr. II. Antholog. p. 213.

Dion, Aetio Tetrabibli II. Ser. III. cap. XXIIX. Galeno qui eum citat ex lib. ad Theonem, nisi hic alius sit, lib. III. Simplicium Medicamentorum c. II.

Dion Colophonius inter scriptores rei rusticæ laudatus à Varrone, Columella, Plinio.

Dionus, Galeno lib. VI. Simplicium.

Dionysiodorus Galen. T. 2. p. 157.

Dionysius

Dionyſius Chirurgicus, Scribonio Largo.

Dionyſius Medicus methodicus T. 4. p. 42. 28. 29. Galeni ætate: ejus συμμαθητὴς T. 2. p. 227. 374. meminit in exordio libelli de puero epileptico ad Cæcilianum.

Dionyſius Cyrtus. Stephanus Byz. in Κύρτ@.

Dionyſius Mileſius, Galeno Pharmac. localium lib. IV. c. VII. & lib. II. Antidotorum.

Dionyſius Samius, Galeno Pharmacorum ſecundum genera lib. IV. c. XIII. T. 2. pag. 373. edit. Baſil.

Dionyſius, ſive unus ex illis, ſive alius ſimpliciter citatus Cornelio Celſo libro VI. c. VI. Plinio lib. XX. c. XI. & XX. & alias ſæpe. Galeno Pharmacorum localium lib. IV. c. VII. & in Comment. Aphoriſm. Hippocr. lib. IV. c. LXIX. Aetio ſæpe, Plinio Valeriano lib. IV. c. XXXIV. & Cœlio Aurel. lib. Chronion II. c. XIII. Etiam *Salluſtii* cujusdam Dionyſii nomen occurrit apud Plin. indice libri XXXI. & XXXII. 7.

Dionyſius, ſive item unus ex illis fuit, qui ut ſcribit Plinius lib. XXV. cap. II. ſcripſit de herbis.

Caſſius Dionyſius, Uticenſis item qui ſcripſit περὶ φύσεων & qui teſte eodem Plinio Magonem de re ruſtica ex Punico Græce transtulit. *Dionyſii Itucæi* ſive Uticenſis liber quartus γεωργικῶν laudatur etiam ab Athenæo XIV. p. 648. ῥιζοτομικὰ Steph. Byz. in Ἰτύκη & Schol. Nicandri.

Dionyſius, quisquis etiam is fuit, condiſcipulus Heraclidis Tarentini, Galeno Pharmacorum localium lib. V. c. VII.

M. *Junius Dionyſius* de quo vetus inſcriptio apud Fulvium Urſinum p. 99. & Jo. Rhodium ad Scribonium Largum pag. 297. D. M. *M. Junio Dionyſio Medico de Lucillianis, Titilena Juſta Conjugi B. M. & ſibi & ſuis Lib. Libertabusque, poſterisque eorum.* Habet & Gruterus pag. DCXXXIV. 6.

Dionyſius Diaconus & Medicus de quo infra in Elpidio.

Dionyſia, medicamenti nomen apud Galen. T. 2. p. 404.

Dionyſidorus, Galeno Pharmacorum localium lib. I. c. I. T. 2. p. 157.

Diophanes in re medica citatus ſcriptori Geoponicon lib. XIII. c. IX. & alibi ſæpe. Is forte eſt qui Nicæenſis dictus eſt, citatus Plinio

ſæpius

sæpius qui eum ex Dionysio Magonis interprete testatur epitomen operis de re rustica composuisse, & Varroni qui eum numeravit inter scriptores rei rusticæ, lib. I. c. I. sive etiam alter Bithynus, nisi & hic idem sit (nam Nicæa civitas Bithyniæ) eidem Varroni memoratus, ejusdem lib. c. IX.

Diophantus Chirurgus, qui Andromachum & Asclepiadem ætate antecessit apud Galenum Phar. κ. γένη lib. 2. c. 7. & lib. V. c. 4. T. 2. pag. 383. & κ. τόπους lib. V. c. VII.

Diophantes Medicus patria Lycius Galeno κ. γένη lib. II. T. 2. p. 228. lib. IX. κ. τόπους c. IV. T. 2. p. 299.

Dioscorides Alexandrinus, Galeno in lib. cui titulus est, Linguarum Hippocratis expositio, & Paulo Æginetæ lib. IV. c. XXIV.

Pedanius Dioscorides Anazarbeus, cujus scripta habemus, singulare veterum in tractandæ rei herbariæ studio documentum. De illis dixi lib. IV. hujus Bibl. c. 3. Vide & indicem scriptorum à Galeno citatorum in eodem volum. p. 570.

Dioscorides qui tempore Hadriani Imperatoris fuit, & cum Artemidoro Capitone, cognato suo Hippocratis scripta recensuit, ut dicit Galen. lib. I. Commentariorum Hipppcratis de natura hominis, T. V. pag. 4. illumque etiam citat in lib. Medicamentorum κ. γένη, IV. & V. & VII. & Aetius Tetrab. II. Serm. I. cap. LXXXIII. & cap. CXIX. & Serm. II. cap. XVI. Quod autem T. II. edit. Basil. pag. 392. memoratur Διοσκουρίδης ὁ Ταρσεὺς, unde *Tarsensem* Dioscoridem protulere viri docti, nusquam alibi commemoratum, videtur esse corruptum ὁ Ταρσεὺς pro Ἀναζαρβεὺς, simul enim à Galeno fit mentio *Arii* Asclepiadei, cui Dioscorides Anazarbensis libros suos dedicavit.

Dioscorides, quisquis is est, quem Athenæus lib. I. Dipnosophistarum, Hippocratis discipulum vocat.

Dioscorides Alexandrinus cognomento Φακᾶς Herophileus, Galen. T. III. pag. 705. quem ab Anarzarbeo distinguendum esse notavi lib. IV. cap. III. §. 2.

Dioscorides simpliciter, sive unus ex illis, sive alius Galeno κ. τόπους lib. VII. cap. II.

Dioscorus, qui de herbis scripsit, Oribasio in præfatione Euporiston, nisi Dioscorides illud scribendum sit. Dioscorus autem citatur Galeno κ. τόπους lib. VIII. cap. VII. T. II. pag. 287.

Dioscorus

Dioscorus alter medicinæ peritissimus Justiniani tempore apud Agathiam lib. v. de bello Gothorum p. 144. frater Alexandri Tralliani. Fallitur enim vir doctiss. Jo. Bernierius qui in Hist. Chronologica Medicinæ p. 120. Dioscorum hunc patrem Alexandri scribit.

Dioscurorum natos ab inventis herbarum & incantationum viribus ad sanitatem laudat Sanchoniathon apud Eusebium lib. I. præparat. Evangel. cap. VII. p. 36. Διόσκουροι Καβειροὶ, ἢ Κωρύβαντες ἢ Σαμοθρᾶκες. οὗτοί φησι πρῶτοι πλοῖον εὗρον. ἐκ τούτων γεγόνασιν ἕτεροι. οἳ καὶ βοτάνας εὗρον, καὶ τὴν τῶν δακετῶν ἴασιν καὶ ἐπῳδάς.

Diotas Jatraliptes, Galeno Pharmacorum κατὰ τόπους, lib. VII. cap. V. T. II. pag. 271.

Diotimus Thebanus, Plinio lib. XXVIII. cap. VII.

Dioxippus, vide Dexippus.

Diphilus Carystius, apud Athenæum lib. III. pag. 74.

Diphilus Laodicensis, cujus liber de Nicandri Theriacis citatur ab Athenæo VII. pag. 314.

Diphilus Siphnius, apud eundem sæpius ex libris de Alimentis quæ sanis & ægris offeruntur. περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι. Galen. T. VI. edit. Paris. p. 498.

Disarius, apud Macrobium in Saturnalibus.

Doarus episcopus, Aetio Tetrab. III. Serm. IV. cap. XLVIII.

Doles, Paulo Æginetæ lib. IX. cap. XVI.

Domitius Nigrinus, Galeno Pharmacorum κατὰ γένη lib. VII. T. 2. p. 417.

Dominicus Blondius apud Lilium Gregorium Gyraldum Dialog. Annotationum XIII.

Dominicus Massaria Vincentinus qui scripsit de ponderibus & mensuris medicinalibus Papiæ 1516. fol.

Dominicus Sennus Patavinus.

Domnus, qui teste Galeno & Oribasio scripsit Commentarios in Aphorismos Hippocratis.

Alius *Domnus* Medicus CPolitanus, Peste extinctus, de quo S. Ephræm fol. 86. edit. latinæ Gerhardi Vossii.

Domnus Judæus Gesii Medici præceptor, de quo Suidas in Γέσιος.

Dorionis γεωργικὸς citatur ab Athenæo lib. III. p. 78. & libri de Piscibus, pluribus locis.

Dorotheus quem de herbis carmine scripsisse Plinius XXII. 22. innuit.

Dorothei medici commentarios, ὑπομνήματα laudat Phlegon Trallianus de mirabilibus cap. XXVI. incertum idemne Dorotheus *Athenienſis*, Plinio sæpius laudatus.

Dorotheus Helias, Galeno lib. Antidotorum II.

Ad *Dorotheum* Diaconum & Medicum Epistola Isidori Pelus. lib. V. 191.

Dorus Scutariorum medicus, apud Ammianum Marcellinum lib. XVI. cap. VI. ad quem locum Valesius annotat singulas legiones ac scholas suos Medicos habuisse. Medici II. Legionis Adjutricis mentio fit in Codice Justinianeo lege I. de Professoribus & Medicis, & in veteri Inscriptione memoratur *Medicus Cohortis V. Prætorian.* Plura in Goltzii thesauro Antiquitatt. & Gruteri, Reinesiique Inscript.

Dositheus, Aetio Tetrab. II. Serm. IV. cap. LXIII. & Paulo Æginetæ libri VII. cap. XI. Quem vero Dositheum Medicum à Vulcatio Gallicano in vita Avidii Cassii memorari ait Tiraquellus, is in Vulcatii editionibus universis quas vidi, c. x. vocatur *Pisitheus*. Pastillus Dosithei apud Georg. Vallam XXIX. 83. de expetendis & fugiendis.

Doxippus, vide supra Dexippus.

Draco medicus vetustissimus, de quo Palæphatus in libro de non credendis fabulosis narrationibus, quo loco de Glauco Minois loquitur, cap. XXVII.

Draco Hippocratis F. cui nonnulli tribuunt προρρητικόν. Galen. Tom. V. pag. 187

Draducus, Rasi lib. III. Continentis cap. III.

Druidas artis Medicæ peritos fuisse satis constat ex Plinio lib. XXIV. c. XI. ubi de herbis, selagine loquitur & de samolo.

Drusianus Thadei discipulus circa A. C. 1300. quem Trittenhemius Abbas cap. 543. *Crusianum* vocat alli *Crucianum*, Tiraquellus alibi *Trusianum*. Cujus sunt Commentarii in artem Galeni.

Dyuridus, Rasi lib. V. Continentis cap. II.

E.

Ealiem.

Ebn Beithar Arabs, auctor thesauri medicamentorum simplicium, obiit anno Hegiræ 646. (CHristi 1248.) collectis in illo opere quæ de hoc argumento ante eum scripsere non tantum Græci, sed Arabes quoque *Ebn Cobouri* alio nomine Raschideddin Abu Mansur, defunctus

ctus A. C. 1241. *Ebn Samgiun*, *Ebn Sina* sive Avicenna, *Ebn Vahed Moffik Eddin*, *Abulfadhl*, & *Abul Maslat* defunctus A. C. 1034. Vide Herbelotum pag. 64.

Ebenzegar, Mesue in cura Catharri. Is est, ut opinor, qui alibi dicitur filius Zear.

Eberhaldus Schlusinger, qui scripsit tractatum Isagogicum in Astrologiam, præsertim ad electiones medicas.

Ebibule pater Maruen, filius Zoe, Rabbi Moysi Aphorismorum parte XXII.

Ebugarech, Rasi lib. I. Continentis cap. I.

Ebugeraret, nisi idem sit, ejusdem libri cap. III.

Ebunasar Alfarabii, Rabbi Moysi, Aphorismorum parte XXV. ex lib. Elementorum.

Edigoras, Rasi libro I. Continentis cap. III. non semel. Et is forte Bedigoras de quo supra.

Edoardus Vuottnous Oxonienſis, qui elegantissime simul & doctissime scripsit de animalium differentiis. Paris. 1552. fol.

Eichus.

Elcahamen, & *Elcalhamen*, Rasi ejusdem operis lib. VI. cap. I. & lib. VII. cap. I. & lib. IX. cap. V. nisi duo sint, quod minime opinor.

Elcaymusia, Rasi lib. X. ejusdem operis cap. I.

Elcheis, sive *Elchus*, sive etiam *Elchuz*, nisi diversi sint, ejusdem operis libri XII. cap. V. & alibi sæpe.

Eleotates, Garioponto, lib. de Febribus cap. VII.

Elephantis, apud Plin. XXVIII. 7. sive *Elephantine*, apud Suid. in ἀφυάναστα. Ejus περὶ κοσμητικῶν laudat Galenus lib. I. c. I. de medicamentis κατὰ τόπους. Emplastrum Elephantinum incertum an ab hac apud Celsum V. 19. De lascivis ejus libellis dictum Volum. VI. hujus Bibl. c. 6. p. 827.

Sentia Elia Medica in veteri Inscriptione Veronensi apud Gruter. pag. DCXXXVI. 3.

Elisæus Propheta, Medicis à Tiraquello p. 262. accensetur propter ea quæ de eo referuntur 4. Regum II. 20. & IV. 14. & V. 10. Conf. Hegesippum IV. 17. & è recentioribus Franciscum Vallesium Philosophiæ sacræ c. 34. & 36. Stephani Morini diss. p. 126. seq. Godfridi Jungstii diss. de aquis Hierichuntinis, Brem. 1725. 4. & Hermanni van der Hardt de intybo silvestri. Helmstad. 1719. 4.

Elium apud Arabes, vide infra Exlion.

Elkindus, vide supra Alchindus.

Elluchasem Elemithar medicus de Baldath (hic enim est ejus titulus) filius Nahadum, filii Ducellam, cujus sunt tabulæ sanitatis tuendæ, juxta ordinem scilicet rerum naturalium, quæ quidem tabulæ *Tacuini* sunt dictæ.

Elmisiam, Rasi Continentis lib. VII. c. IV.

Elmongeh, sive *Elmougih*, Rasi ejusdem lib. VII. c. I. & iterum lib. VIII cap. I.

Elpidius Theodorici Gothorum regis medicus, de quo hæc Sirmondus ad Ennodii l. VIII. Ep. 8. *Helpidio Diacono*) Medicum fuisse, extrema epist. significat. Itaque dubium non est, quin hic sit Elpidius Medicus Theodorici regis, cujus ad ipsum extat epistola quæ Helpidio item diacono inscribitur, apud Cassiodorum lib. IV. Variarum, Epist. 24. in qua cum impensi ab eo servitii sedulitatem commendat, hoc ipsum medicinæ obsequium intelligit. Procopius lib. I. belli Gothici, p. 311. μετὰ δὲ ἅπαντα εἰς Ἐλπίδιον τὸν ἰατρὸν τὰ ξυμπεσόντα ἐξενεγκὼν, τὴν εἰς Σύμμαχόν τε καὶ Βοέτιον ἁμαρτάδα ἔκλαιεν. *Postea vero*, inquit, *Elpidio medico cuncta quæ acciderant commemorans, admissum in Symmachum ac Boëtium facinus deflere cœpit.* Mediolanensem fuisse indicat Ennodius epist. XXI. lib. IX. Sunt qui putent eundem esse cum Rustico Helpidio V. C. & INL. ex Quæstore, cujus Carmina leguntur in Collectione sacrorum Poëtarum. Cæterum vel hoc exemplo patet clericos à medicinæ usu primis illis sæculis non abstinuisse. Quod ipsum etiam testatur Dionysii alterius Diaconi & medici, qui Romæ urbe à Gothis capta floruit, Epitaphium inter Christiana monumenta, cujus hoc est initium:

Hic Levita jacet Dionysius, artis honestæ
Functus & officio, quod medicina dedit.

Emba, Serapioni Simplicium c. CLXXIII.

Embularchus, Aetio Tetrab. IV. Ser. IV. cap. CXXII.

Emmasuy, Rasi Continentis lib. IV. c. I. Opinor esse Bimasui de quo supra, sive filius Masui, de quo suo loco.

Empe-

Emram de quo Johannes Leo Africanus c. xxvii.. infra in *Joannes.*

Empedocles, Pythagoræ, ut Timæus dicit, auditor, fœminam ἄπνοον *) iterum ad vitam revocasse traditur apud Laërtium viii. 67. & Pausaniæ dictasse quæ de hac ille scripsit. id. 60. Etiam illud præterea legimus, quod qvum sedasset pestilentiam Empedocles apud Selenuntios, Siciliæ populos, exortam ex propinqui fluminis fœtore & graveolentia, ei Selenuntii divinos honores detulerunt, ut tradit Diodorus Ephesius, & post eum Laertius viii. 70. qui & viii. 77. illum testatur multis millibus versuum scripsisse *de Natura*, ad Pausanium Medicum, & λόγον ἰατρικὸν, εἰς ἔπη ἑξακόσια, sive *de medicina* versibus sexcentis: professumque fuisse (ex Satyri authoritate) ibid. viii. 59. pharmaca, quibus & morbi & senectus arcerentur, ut jam mirum videri non debeat, quod adeo medicos laudaret, ut scriberet,

Εἰς δὲ τέλος μάντεις τε, καὶ ὑμνοπόλοι, καὶ ἰητροί, &c.

Hymnidici vates, artis medicque periti
Mortales cunctos primi post terga relinqvunt,
Sunt ubi dii superi magnis in honoribus aucti.

Cujus sententiæ mentionem fecit Theodoritus de martyribus. Eum inter cæteros citat Cœlius Aurelianus lib. Chronion i. c. v. *Hæc Tiraquellus* pag. 292. Alia de Empedocle notavi libri i. hujus Bibl. cap. xii.

Entylus Chirurgus apud Georgium Vallam in libris expetendorum & fugiendorum, & medicinæ lib. vi. c. cxii.

Epænetus, cujus liber fuit περὶ λαχάνων *de oleribus*, cujus meminit Scholiastes Nicandri in Theriacis.

Epagathus, vide Deletius.

Epaphroditus de quo vetus inscriptio Saluntiana apud Reines. p. 638. *Cn. Vergilius Epaphroditus Magister odorarius à Minerva Medica vixit annos septuaginta &* - - - De templo sive signo Minervæ Medicæ

*) De hac muliere septem diebus exanimi & ad vitam ab Empedocle revocata, volumen Heraclidis memorat Plinius VII. 52.

dicæ mentio iterum apud Reineſium pag. 643. & Gruterum pag. M LXIX. 3. Odorarii ſive myrobrecharii etiam apud Reineſ. claſſ. XI. 78. 82.

Epicharmus Cous teſte Laërtio VIII. 78. Commentarios reliquit ἐν οἷς φυσιολογεῖ, γνωμολογεῖ, ἰατρολογεῖ.

Epicharmus Demolochi Comici Syracuſani pater, teſte Suida in Δημολ.

Epictetus archiater Theodoſii magni, cujus mentio apud Symmachum lib. X. Epiſt. 47.

Epicurus magni nominis Philoſophus. Hunc, inquit Tiraquellus p. 298. fuiſſe Medicinæ peritum, ſatis conſtat ex eo quod Galenus in parva arte illum citat ubi tractat de concubitu. Et Epicurum Medicum lib. V. medicamentor, κ. γένη. T. 2. p. 383. Confer lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 571. Inter Epicuri ſcripta apud Laërtium X. 27. περὶ φύσεως, & πρὸς τὰς φυσικὰς, & 28. περὶ νόσων δόξαι.

Epidaurus Galeno lib. VII. Phar. κ. γένη. T. 2. p. 412.

Epigenes Galeno amicus T. 3. p. 461. cui inſcripſit librum περὶ ξ παρηγνώσκειν T. 3. p. 451. & de parvæ pilæ ludo T. 4. p. 301.

Epigonus, Galeno in lib. de ratione curandi ad Glauconem, & Phar. κ. γένη lib. V. & Aetio Tetrab. IV. Ser. III. c. 12.

Epimenidem Cretenſem, inter Medicæ artis peritos non injuria retuleris propter ἐπιμενίδειον ſcillam quam herbam commendat Theophraſtus VII. 11. hiſtor. plantar. & qua adverſus epilepticos uſum ſe teſtatur Galenus T. 4. p. 31. Tum propter Epimenedeos trochiſcos ſive paſtillos in obſidionibus deficiente alio cibo oportune adhibitos, de quibus Plutarchus convivio VII. ſapientum p. 157. & de facie in orbe lunæ p. 940. Philo in βελοποϊκοῖς p. 88. Dio p. 866 E. Hero lib. de machinis bellicis, Pſellus libro inedito περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων. Lambec. VII. p. 221. ſeq. Confer Portam IV. 20. Magiæ naturalis & Gabr. Naudæum de ſtudio militari p. 586. ſeq. Matthiæ Berneggeri Obſ. Miſcell. p. 255. Joachimum Schuppium à Geilhauſen in ancora famis Francof. 1574. De ſcythica herba, quam tenentes ore Scythæ per undecim vel duodecim dies valent ſitim tolerare, memorat Theophraſtus XI. 12. hiſt. plantar.

Eraſiſtra-

Eraſiſtratus Ceus *) dogmaticus Galeno T. 4. p. 372. ex Julide urbe, (ut Strabo x. p. 486. & Suidas ἐρασίστρ.) aut Sicyonius, ut Galenus Pharmacorum localium, lib. x. cap. 111. T. 2. p. 311. & alii malunt, Ariſtotelis filia genitus, Chryſippi Cnidii **) ut ipſe & Plinius xxix. 5. teſtatur, & ut plerisque placuit, Theophraſti diſcipulus. Hic veterum medicorum nobiliſſimus (ita illum appellat Macrobius lib. ult. Saturnal. c. xv.) primus miro novoque modo deprehendit morbum †) Antiochi ex amore Stratonices novercæ, quam Seleucus I. Pater ſuperinduxerat, prodeuntem. Ad introitum enim Stratonices tantam repente animadvertit perturbationem Antiochum occupare, ut defectum vocis, ruborem vultus, ſubſultum oculorum, ſudores acutos, motum incredibilem venæ, cunctaque alia quæ à Sapphone de amatoribus referuntur, intueri in adoleſcente liceret. Statimque poſt hæc, dum videlicet Stratonice diſcederet, deficiente pedetentim ſenſu, ingens pallor toto corpore diffundebatur, fiebatque anhelitus liberior. Ex quibus deprehendit nullius amore, quam Stratonices captum eſſe Antiochum. Cui morbo ut mederetur, hac arte uſum ferunt, ut Seleuco patri dixerit illum novo morbo implicitum, videlicet nimio amoris incendio, quo niſi expleretur, ſanari non poſſe. At ejus quidem mulieris amore correptum, quam conſequi minime poſſet. Stupefactus Seleucus, Cur, inquit, ſi hujus ægritudinis amor cauſſa eſt, languenti filio opitulari non poſſumus? ingenium nobis, an facultates deſunt? Quænam quæſo tanta cupiditas, aut qualis amor adoleſcentem corripuit, qui omnes nobis deliberandi rationes excludat? At vero Eraſiſtratus, Meam, inquit, uxorem adoleſcens ardet. Tum rex multis cum lachrymis & precibus, mirisque pollicitationibus rogat Eraſiſtratum, ut illam in conjugium filio daret, cui tantum regnum deberetur. Cui reſpondens Eraſiſtratus, hoc facile tu pater nobis enarras, verum forte aliter ſentias, ſi Stratonicem

*) Non Cous ut Stephanus Byz. in κῶς, nec Chius ut Galen. T. 4. p. 372. Samius autem dicitur à Juliano quod in vicinia Sami ſepultus eſt, ut à Suida traditur.

**) Vide ſupra pag. 115. ſeq.

†) Seleuci primi, Nicatoris filius Antiochus primus, Syriæ poſtea Rex cognomento Soter intelligitur. Contigit hæc res Olympiad. CXXI. 4. Seleucidarum 20. ante CHriſtum 293. Vide Jo. Foy Vaillant Hiſtoriam Regum Syriæ ex numis p. 20. ſeq.

tonicem tuam amaret Antiochus. Utinam inquit Seleucus, aut Dii, aut homines facultatem darent, ut hunc amorem permutare meo arbitratu possem. Deos enim obtestor, quod si ea quæ mihi charissima sunt, in unum conferrentur, omnia libenter abjicerem pro tuenda unius Antiochi vita. Hæc vehementi affectu multisque cum lachrymis dicente Seleuco, Erasistratus non amplius cunctandum ratus, apprehensa illius dextera, nihil esse dixit, cur Erasistrato amplius indigeret. Non enim conjugem suam, sed Stratonicem filium deperire, & quemadmodum id deprehendisset, declaravit. Qua re cognita, Seleucus charissimam sibi conjugem filio cedere non dubitavit, ut narrant Plutarchus in Demetrio pag. 907. & Valerius Max. lib. v. cap. VII. & Appianus in Syriaco p. 204. Julianus Imp. in misopogone p. 347. 348. edit. Spanhemianæ: Suidas in ἐρασίστρατος, & tacito Erasistrati nomine Lucianus de Dea Syria T. 2. p. 664. edit. Amst. Meminit & Galenus lib. I. Prognosticorum Hippocratis c. VII. & rursum c. X. aut ut alii secant, XI. & iterum, in lib. suorum ipsius Prognosticorum cap. VI. ubi & simile quippiam à se deprehensum festivissime scribit de muliere, quæ Pyladem saltatorem deperibat, possetque credi Plinius de hujusmodi morbo, istoque Antiocho intellexisse, cum scribit lib. XXIX. cap. I. *Erasistratus Antiocho rege sanato, centum talentis donatus à rege Ptolemæo filio ejus.* Nisi tum fuisset Antiochus ætate minor, quam ut filium jam grandiorem natu, quique intelligeret beneficium in patrem collatum, habere potuisset. Sed quem Plinius (ut hæc obiter dixerim) hic Erasistratum vocat, alibi Theombrotum idem appellat, videlicet lib. VII. c. LV. cum inquit, Medicinæ scientiam in Theombroto Ptolemæus rex Megalensibus sacris donavit centum talentis, servato Antiocho rege. Ideoque vel Erasistratus, alio nomine Theombrotus vocabatur, vel Plinius non eundem in ea re authorem utrobique fuit secutus. Illud tamen non prætermiserim, Soranum Coum *) in historia tradidisse, Hippocratem multo ante tempore similie quippiam feciisse, videlicet deprehendisse amorem, quo Perdiccas Macedonum rex misere deperibat Philam Alexandri patris

*) Soranum Ephesium in Hippocratis vita. Vide Tom. XII. hujus Bibl. pag. 677.

patris pellicem. Idem in Charicle Polyclis filio factum à Medico *Panacio* sive narrat sive fingit Aristænetus lib. I. Epist. 13. Multa Erasistrati scripta laudat Galenus, ut discès ex indice quem dedi lib. IV. cap. XVII. pag. 571. seq. Idem ex φιλονεικίᾳ adversus Hippocratem pugnantia secum scripsisse testatur Erasistratum Tom. III. pag. 361. Et frequenter ejus opiniones refellit, ut videre licet in multis locis, præsertim vero in libris de naturalibus facultatibus: illum maximum medicum vocat Plin. lib. XIV. c. VII. Idem Cœlio Aureliano lib. II. cap. VII. citatur ex libris Salutarium præceptorum, & lib. IV. cap. III. ex libris de ventre. Et lib. V. cap. I. ex lib. de Hydrope. Et cap. II. ex libro de Podagra. Et lib. I. Oxeon. cap. XIII. ex lib. de Febribus. Βιβλία Erasistrati ἰατρικὰ novem apud Suidam commemorantur. Erasistrateorum Medicorum secta ab Erasistrato. Tertull. cap. III. Apologet. supra pag. 118. seq. Post Herophili obitum floruit notante Galeno T. III. pag. 44. τῆς λογικῆς μεθόδου aspernata T. III. pag. 225. Lucæ Antonii Porzii Erasistratus sive de sanguinis missione Rom. 1682. 8. Jo. Baptistæ Vulpini hæmophobiæ triumphus, sive Erasistratus vindicatus, ubi veterum phlebotomiæ ad trutinam revocantur. Lugd. 1697. De Anatomico studio per Erasistratum exculto vide sis Danielis Clerici Hist. Medicinæ part. 2. lib. I. cap. III.

Eras, vide Heras Cappadox.

Erasmus Stella Libanothanus, cujus extat libellus de Gemmis.

Eratosthenes, quem fuisse medicum constat ex eo quod supra diximus in Andrea.

Eribotes Teleontis filius, qui Oilei vulnus à Stymphalidibus illatum sanavit apud Apollonium in Argonauticis, lib. II. vers. 1032. & Hyginum. Vide Clariss. Burmanni Catalogum Argonautarum Valerio Flacco præmissum.

Erisippus, Garioponto lib. de Febribus cap. VII.

Erophon, cujus sunt nonnulli libri qui Hippocrati tribuuntur, ut dicit Galenus in lib. de Dispnœa. Ita Tiraquellus. Sed legendum *Euryphon.* Nam apud Galenum lib. II. cap. X. de difficili respiratione Erophon est nomen ægroti repetitum ex Hippocratis I. Epidemior. De Euryphronte infra.

L. Appulejus L. L. Eros Medicus L. Appulejus L. F. Philumenus L. Appulejus L. L. Januarius. Vetus inscriptio Romana apud Sponium pag. 142.

Misc. eruditæ Antiquitatis. *Eros Augustæ Medicus Sposianus*, in veteri lapide apud Fulv. Ursinum p. 99.

Erotianus sive *Herodianus* potius, auctor glossarum in Hippocratem, de quo dixi Volum. IV. hujus Bibl. cap. xxxvi. pag. 571. seq.

Isaac filius Erram Israëlitæ, vide Joannem Leonem Africanum cap. xxvi. infra in *Joannes*.

Eryximachus, Platoni in Symposio memoratus.

Esaias Propheta Ezechiam regem Judæ, morbo laborantem arte medica curavit, ut scribitur iv. Regum xx. & Esaiæ xxxviii. quo quidem loco Divus Hieronymus ex eo notat spernendam non esse medicinam, quæ usu constet & experimento, quia & hanc fecerit Deus. Et de hac re loquens Tertullianus in lib. de corona militis, Memini, ait, Esaiam Ezechiæ languenti aliquid medicinale mandasse. Porro Serapio Esaiam, aut ut nonnulli scribunt, Isaiam medicum citat, Antidotorum cap. xvii. sive hic sit, sive alius. Hunc autem fuisse medicum testatur & Chrysostomus in illa in Marcum Homilia vi. *Hæc Tiraquellus* p. 262.

Esculanus. Vide Saladinus Esculanus.

Esdras, sæpius citatus ab Aetio, Paulo Ægineta, Nicolao Myrepso & Avicenna. Esdram Prophetam & doctorem vocant Aëtius pag. 657. & Myrepsus xxi. 1. xxxi. 6.

Eslimon, vide supra Aslimon.

Essæi Θεραπευταὶ sive Medici apud Philonem dicuntur, ab animorum potius quam corporum curatione. Tamen de illis etiam Josephus II. 12. de bello Jud. hoc retulit quod ex veterum scriptis etiam remedia corporis & vires medicamentorum diligenter sunt rimati. σπουδάζουσι δὲ ἐκτόμως περὶ τὰ τῶν παλαιῶν συγγράμματα, μάλιστα τὰ πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς καὶ σώματος ἐκλέγοντες. ἔνθεν αὐτοῖς πρὸς θεράπειαν παθῶν ῥίζαι τε ἀλεξιτήριοι καὶ λίθων ἰδιότητες ἀνερευνῶνται.

Esseriph Essachalli de quo Joannes Leo Africanus cap. xiv.

Ettabarani de quo Joannes Leo Africanus cap. x. infra, in *Joannes*.

Evangeus, Galeno lib. v. Medicamentorum κατὰ γένη. T. ii. pag. 383.

Evax, rex Arabum, quem Græce ad (Tiberium) Neronem de effectibus simplicium scripsisse referunt Codices quidam Plinii xxv. 2. Nam in melioribus ille locus desideratur, ut Salmasius prolegom. ad homonyma

monyma hyles iatricæ p. 15. & Harduinus in emendationibus ad Plinium annotavit. Qui vero libellus de gemmis exstat sub Evacis nomine, carmine Latino hexametro scriptus, Marbodei Rhedonensis est, qui A.C. 1123. ætatis 88. obiit, de quo dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII. Hic libellus intelligitur, quoties versus ex *Lapidario* afferuntur in Vincentii Bellovacensis speculo Naturali libro VIII.

Eubulus, Galeno Pharmacorum secundum genera lib. III. atque etiam secundum locos lib. IX. cap. V.

Eucharius Rhodion, qui Germanice scripsit librum de partu hominis, & obstetricatu, & Herbarium Germanicum.

Euclides Palatianus, sive Palantinus, Galeno Antidotorum lib. II. & Pharmacorum secundum locos lib. VII. cap. II. T. II. pag. 260. At in Græco exemplari legitur, ὡς ἐυκλείδης, ὁ παλαντῖνος: tametsi Cornarius dubitat mendumne sit, ut pro eo Heraclides Tarentinus legendum sit, & ita quoque vertit.

Eudamus, qui apud Aristophanem in Pluto vers. 885. annulos contra venena & serpentium morsus conficiebat. Ad quem locum scholiastes: ὁ δ' Ἐυδαμος φαρμακοπώλης ἢ χρυσοπώλης, τελελεσμένως δακτυλίως πωλῶν, φιλόσοφος δ'ἦν ἔτος ὁ Ἐυδαμος φυσικὼς δακτυλίως ποιῶν πρὸς δαίμονα (fortasse δήγματα) καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα.

Eudemus qui versibus tradidit de antidotis, teste Galeno libro secundo ejusdem argumenti.

Eudemum alius, qui alterum ut opinor ætate antecessit, ac primus cum Herophilo post Hippocratem de nervorum Anatomia bene scripsit, ut tradit Galen. lib. III. de locis affectis c. X. T. I. p. 246. 318. T. 5. p. 20.

Eudemus Medicus Methodicus. id. T. 4. p. 42. T. 5. p. 301.

Eudemum τὸν πρεσβύτερον citat idem in lib. IX. De compositione Medicamentorum secundum locos c. V. T. 2. p. 300.

Alius ni fallor *Eudemus* ὁ πρεσβύτης Galeni ætate T. 4. p. 106.

Eudemus ὁ φαρμακοπώλης ἐυδοκιμῶν σφόδρα περὶ τὴν τέχνην, cujus mentio apud Theophrastum IX. 18. historiæ plantarum, ubi etiam mentio *Eudemi* alterius Chii.

Eudemus quoque alius in adulterio Liviæ Druſi Cæſaris deprehenſus, ut tradit Plin. lib. XIX. c. I. Cujus etiam meminit Tacitus lib. IV. Hiſt. c. III. & XI. Horum unum citat Athenæus lib. IX. ex lib. de Oleribus. Et Cœlius Aurelianus, qui eum dicit Themiſonis ſectatorem, Oxeon lib. III. cap. XI. & XII. & XV. & XVI. & Galenus lib. I. Therapeuticæ, & iterum lib. VI. ad fin.

Eudoxius de quo Tiro Proſper in Chron. Pithœano ad An. XXV. Theodoſii jun. apud Labbeum T. I. Bibl. novæ MSS. p. 59. *Eudoxius arte Medicus pravi ſed exercitati ingenii, in Bagauda id temporis mota delatus ad Chunnos confugit.*

Eudoxus Cnidius philoſophus quem in Medicina Philiſtione Siculo doctore uſum ſcribit Laërtius VIII. 86.

Eudoxus, alter, etiam Cnidius Medicus priore antiquior, memoratus Laërtio in vita ipſius philoſophi. VIII. 90.

Euelpides, ſive *Euelpidius*, ſive *Euelpiſtes*, ſive item *Euelpiſtus*, ſive denique vitioſe *Euelpectus* (hæc enim omnia nomina reperio) maximus medicus ocularius, ſæpe Cornelio Celſo, lib. VI. c. item VI. & Galeno citatus. Quanquam Euelpiſtus eidem Celſo, lib. VII. in princip. non ocularius privatim medicus eſſe videatur. Evelpiſti emplaſtrum apud Scribonium Largum cap. CCXIII.

Evemerus, Galeno medicamentorum localium lib. IV. cap. VII. Tom. II. pag. 217. 219. Is forte eſt, quem Ceum fuiſſe dicit Athenæus libri XIII. p. 658. & eum citat ex tertio libro περὶ ἱερᾶς ἀναγραφῆς.

Evenor, qui apud Cœlium Aurelianum lib. III. cap. VIII. citatur ex libris V. Curationum: & eundem Cœlium lib. Oxeon. I. cap. XVI. Citatur & à Plinio lib. XXI. cap. XXXI. Galeno T. V. pag. 653.

Eugamius Octavio Horatiano citatus, aut, ut aliis placet, Theodoro Priſciano, libr. IV. ad Euſebium filium de Phyſica ſcientia.

Eugenianus cum Galeno Romæ verſatus T. IV. p. 119. Cui librum ſeptimum & ſequentes de methodo medendi Galenus inſcripſit T. IV. pag. 106. 129. 139. & libellum de ordine librorum ſuorum. T. IV. pag. 368.

Eugenius Galeno Pharmacorum localium lib. VII. cap. VI. ad fin. & Garioponto, in lib. de Febribus cap. VII.

Eugeraſias, Galeno περὶ τόπων lib. IX. cap. II. non ſemel.

Eugnomonius cui gratias agit Libanius lib. I. Epiſt. III.

Eunomus, Aſclepiadeus Galeno περὶ γένη lib. v. T. II. pag. 391.

Eunomus alius, deriſus Auſonio epigr. LXXV.

Eupator rex à quo Eupatoria herba celebrata Dioſcoridi IV. 38. & Plinio XXV. 6.

Euphorbus frater Antonii Muſæ, de quo ſupra, Jubæ Regis Medicus teſte Plinio XII. 14. & XXV. 7. ſed Euphorbiam herbam ante hunc Euphorbum notam illo nomine fuiſſe contendit Salmaſius ex Meleagri epigrammate in quo εὐφόρβης ἀκάνθης mentio. Vide Prolegomena ad homonyma hyles Iatricæ p. 4. ſeq. Alii tamen & Salmaſius ipſe alibi pro εὐφόρβης legunt rectius ἐκ φοβερῆς. Vide T. III. hujus Bibl. pag. 685.

Euphranor, Galeno περὶ γένη, lib. II.

Euphrates Catholicus, eidem lib. I. Antidotorum.

Euricius Cordus Simeuſius, cujus Botanologicon, ſive colloquium de variis herbis habemus. Isque vertit verſibus Theriaca & Alexipharmaca Nicandri.

Euryphon Cnidius Hippocratis contemporaneus, ſed eo natu major, ut ſcribit Soranus Cous *) in hiſtoria: & hunc citat Galen. lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & in lib. I. de Alimentorum facultatibus, & lib. Simplicium medicamentorum VI. in præfatione, & in Commentariis in librum de ratione victus in morbis acutis, in XVIII. ſectione, & lib. III. de difficili reſpiratione cap. I. T. III. pag. 181. ubi nominatur cum Theſſalo & Polybo, quorum ſcripta quædam ſub Hippocratis nomine feruntur. Nonnulli per Κνιδίας δόξας ab Hippocrate περὶ διαίτης ὀξέων νοσημάτων Euryphontis placita tangi non dubitant. Vide quæ notavi lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. pag. 573. Laudat & Plato Comicus apud Galen. lib. VII. in Aphoriſmos T. V. pag. 322. & Cœlius Aurelianus lib. Chronicon II. cap. X. & lib. V. cap. I. ubi illum dicit antiquiſſimum, & lib. Oxeon. II. c. XVI. & iterum lib. III. cap. XVII. ubi Cnidium illum appellat.

Euſchemus Spado, Galeno lib. IX. Pharmacorum localium cap. III. T. II. pag. 300.

Euſebius Papa, A. C. 310. martyrium paſſus ſub Maxentio, medici filius & ipſe quoque medicus. Vide Baronium ad Martyrolog. Roman. 26. Sept.

*) Soranus junior in vita Hippocratis. Volum. XII. hujus Bibl. p. 676.

Eusebius, Octavio Horatiano, sive Theodoro Prisciano citatus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium.

Eusistradas, Rasi lib. VI. cap. I.

Eustathius Quercetanus, recentis ætatis scriptor qui edidit Acroamaton in librum Hippocratis de natura hominis commentarium, & scholia in Galeni libros tres de temperamentis, Basil. 1549. 8.

Eustathius medicus, ad quem extant epistolæ D. Basilii. LXXX. LXXXI.

Eustochius Alexandrinus in vita Plotini à Porphyrio scripta.

Eutecnius Sophista, cujus est Græca paraphrasis in Alexipharmaca & Theriaca Nicandri, & in libros Oppiani de piscatione & venatione, & de aucipio, ut dixi lib. III. 26. & lib. IV. c. 20.

Euthycleus, Celso lib. V. c. XIIX.

Eutropius Marcello Burdegalensi citatus, in præfatione.

Eutychianus archiater eidem citatus c. XIV.

M. Livius Eutychus Archiater in veteri inscriptione apud Hieron. Mercurial. IV. I. Var. Lect.

Eutychus Aug. Lib. Neronianus Medicus ludi matutini fecit sibi & Irenæ Lib. Conjugi carissimæ bene meritæ & libertis libertabusque posterisque eorum. Vetus lapis apud Fulv. Ursinum. p. 99.

Euthydemus Athenienſis, cujus Athenæus citat ὀψαρτυτικὰ Opsartytica, quasi dicas, de re, sive arte culinaria condiendi cibaria.

Exlion, Rasi lib. I. Continentis c. VI. nisi sit *Elium* de quo supra, utrunque enim reperio apud Arabes.

Experimentator, vide Agazo.

Ezarbaragui de quo Leo Africanus c. VIII. infra, in Joannes.

Ezechiam quoque regem illum Judæ librum scripsisse medicamentorum, inquit pag. 269. Tiraquellus, videri potest ex Rabi Moyse, lib. Perplexorum III. c. XXXIIX. Sed apud Maimonidem c. 37. p. 451. edit. Buxtorfii, tantum fit mentio libri quem Ezechias absconderit, de quo infra in Salomone. Hic est Ezechias, quem Esaias Propheta curavit. 4 Reg. XX. & Paralipom. XXXII. 24. Esaiæ XXXIIX. 2. ad quæ loca præter interpretes, consules Thomam Bartholinum libro de morbis Biblicis.

F.

Fabianus Cretensis, Galeno Pharm. secundum locos lib. VII. c. III.

Fabilla Galen. T. 2. p. 294. 309.

Fabius Clemens Plinio Valeriano citatus lib. rei Medicæ III. cap. XIV.

Falgaricus Rasi lib. I. Continentis c. v. ex lib. Medicamentorum laxantium.

Fallaha Perses, Rasi ejusdem operis lib. III. c. item III. & lib. X. c. ult. vide Filaha.

Appii Fasci emplastrum. Ἀππίᾳ φάσκᾳ. Galen. T. II. pag. 228.

Farabius, Alfarabius de quo Joannes Leo Africanus cap. 5. infra in Joanne.

Faveligoris, Avicennæ lib. Antidotorum tract. II.

Faustinus, Galeno, Aetio Tetrab. III. Ser. I. cap. XIV. & XIIX. & Tetrab. IV. Ser. II. c. 50. Paulo Æginetæ lib. VII. c. XII. & Alexandro Tralliano.

Faik, Rasi lib. IV. Continentis c. I. & lib. VIII. cap. I. & alibi sæpe. Et hic est, ut puto, quem *Fair* vocat idem Rasis lib. VIII. ejusdem operis, paulo ante fin. & *Faik* lib. XI. ejusdem operis cap. VII.

Faustus. ἔκλειγμα Φαυστιανόν. Galen. T. 2. p. 261. ἔνεμα p. 301.

Feldius Alexandrinus, Constantino Africano, sive Alexandrino citatus lib. V. c. XII. de cognitione & curatione morborum, ubi de splene: vide an sit ille de re rustica.

Fenon, apud Mesue in Antidotis.

Ferdinandus Balamius Siculus, qui Galenum de Ossibus Latine transtulit.

Ferdinandus Nonius Pincianus, cujus cum magna laude meminit Christophorus Oroscius in Aetii Castigationibus. De ejus præclaris in Plinium observationibus, scriptisque aliis vide Nic. Antonium in Bibliotheca Hispana.

Fernellus Pisanus.

De Joanne Fernelio, Ambianate Gallo, Galeno suæ ætatis, qui An. 1558. d. 26 April. Parisiis obiit, Guilelmus Plantius in ejus vita & Petrus Bælius in Lexico.

Ficianus corrupte pro Ephiciano vel Iphiciano Galeni præceptore.

Filagrius, apud Serapionem tract. VII. cap. IX. & cap. XVII. vid. infra Philagrius;

Filaha, Rasi lib. XI. Continentis c. v. non semel, & c. VI. vide num sit *Fallaha*, de quo supra, quod opinor: vide etiam quæ diximus in Constantino Imperatore.

C. Julius Filetio. Vetus inscriptio reperta Budæ in Pannonia inferiore, quam refert Apianus & p. DCXXXIV. 5. Gruterus: D. M. *C. Juli File-*

li Filetionis domo Africa. Medici qui vixit ann. XXXV. C. Julius Filetus & Scil. Euthenia, parentes filio cariſſimo F. C.

Filimon, Meſue, in fluxu ſanguinis ab ore.

Filius Alharith, ſive *Alkarith*, ſive etiam *Allarith*, niſi diverſi ſint. Nam hæc tria nomina reperio apud Avicennam, lib. v. tract. IX. & alios Arabes: credo tamen unum eſſe.

Filius Amaran.

Filius Bacrich, Raſi lib. III. Continentis c. I.

Filius Genid, Raſi lib. II. Continentis c. I.

Filius Hilgeben. Avicennæ lib. v. tract. IX.

Filius Hubeire, ſive *Huberre*, vel *Hubare*, niſi diverſi ſint, apud Avicennam lib. v. tract. IX. & alios Arabes.

Filius Humain, Meſue in ægritudinibus gutturis, niſi ſit qui alibi Humain ſimpliciter citatur.

Filius Hychie, vide Abdala.

Filius Jubeyr, vide Sapiens.

Filius Ligileg, Raſi lib. I. Continentis.

Filius Manu, ſive Main.

Filius Maginſui, Raſi lib. III. Continentis c. III. non ſemel.

Filius Maſuy, Raſi lib. III. Continentis c. III. non ſemel.

Filius Meſague, Serapioni Antidotorum cap. XXXII. Vide Gabriel filius Meſague.

Filius Meſue, Raſi lib. I. Continentis c. IX.

Filius Meſuey, niſi idem ſit, apud eundem ejusdem operis lib. II. cap. IV. ubi illum citat ex lib. Medicamentorum mundificantium.

Filius Muſney, eidem Raſi ejusdem operis lib. II. c. I. & cap. II.

Filius Muſey, niſi & idem ſit, qui ex libro de Complemento & Fine citatur Raſi d. c. II. lib. II. Continentis.

Filius Patriarchæ, Raſi lib. Conti. I. c. III. ex lib. Topicorum, & iterum c. IX. & c. v. & lib. II. ejusdem operis c. II.

Filius Rodoan, Rabbi Moyſi Aphoriſmorum parte XXIII.

Filius Serapionis, vide Joannes filius Serapionis.

Filius Talaus, Raſi lib. II. Continentis c. item II. non ſemel, & c. v.

Filius Thelaus, niſi idem ſit, eidem ejusdem operis lib. II. c. IV.

Filius Zezar, Meſue in medicinis ſolutivis, & in ægritudinibus cerebri, vid. Hamech.

Filius

Filius Zor, Rabbi Moysi Aphorismorum parte VII. non semel, & XXI. vide supra Ebibule, & infra Maren.

Filodefisis, Avicennæ lib. v. summa II. tract. II.

Filigonus, Rasi lib. III. Continentis c. item III. & iterum c. VI.

Filogorisius, eidem ejusdem operis lib. v. c. I. ex lib. de dolore ventris.

Filogorus, sive Filogorius, nisi idem sit cum præcedente, Rasi lib. III. Continentis c. I. non semel, & lib. III. c. VI. & VII. & lib. VI. c. I. ubi eum laudat ex lib. de morbis curandis, & lib. X. c. II. ubi eum citat ex lib. de lapidibus ad Georgium, & lib. XII. cap. I. ubi ex epistola ad Fidisium, de podagra.

Firmus scriptos κηπουρικῶν Plin. indice libri XIX.

Flavius Clemens, Gulen. 7. Pharmacor. κατ' γένη. vide Fabius.

Flavius Grammaticus, cujus de medicinalibus libri versibus scripti existabant tempore Hieronymi, ut ipse testatur c. 80. de scriptoribus Eccles.

Flavius ὁ πύκτης, id est, pugil, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. cap. v. T. II. p. 301.

Florentinus, scriptor Γεωργικῶν frequentissime citatus in Geoponicis, etiam in re medica, ut lib. XII. cap. XX. & multis aliis locis: & Didymo rei Veterinariæ II. cap. LXXXV.

Floris, Avicennæ lib. v. summa II. tract. II.

Florus, ni idem sit, Galeno, lib. IV. Pharmacorum secundum locos, c. VII. & Aëtio Tetrab. II. Serm. cap. CVIII.

Foabitus, Rasi lib. v. Continentis cap. I. statim post princip.

Fontejus Fortis è gente Asclepiadarum de quo Græca Inscriptio apud Fulv. Ursinum, Boissardum T. IV. 136. & Gruter. p. DCXXXIV. I. quam dedi supra p. 90. ubi versu quarto legendum ὡς ἐπέπλε φίλοις.

Manius Fontejus Nicander Medicus in veteri inscriptione Romana apud Sponium pag. 142. Misc. eruditæ Antiquitatis.

Recentioris ætatis Franciscus Bencius, Ugonis Senensis filius, & Joannis Manardi præceptor.

Franciscus Bobius Ticinensis.

Franciscus Caballus Brixiensis, cujus est liber de animali pastillos Theriacos ingredienti.

Franciscus Catalanus.

Franciscus Emericus Oppavianus, qui scripsit libros de medicorum auxiliorum dextero usu.

Franciſcus de Pedemontium, cujus ſunt Commentaria in Meſue, & alia.
Franciſcus Victorius Bergomas, qui multa in philoſophia & medicina ſcripſit.
Fronto citatus in Geoponicis VII. 12. 22. XII. 10. XIX. 2.
Fulam, Serapioni Simplicium cap. CCCL.
Fulukeſanus, ſive Fulukeſanis, Avicennæ lib. V. Fen. II. tract. II.

G.

Gabriel Avernus.
Gabriel filius Bactiſoh, Raſi lib. VIII. Continentis cap. I. Alibi autem ſcilicet lib. XI. cap. I. dicitur Gabriel Binhahtiſuh.
Gabriel ſimpliciter Meſue, & Serapioni, & Raſi lib. tertio Continentis cap. tertio non ſemel.
Gabriel Humelbergius Ravensburgenſis, cujus extant Commentarii non indocti in Q. Serenum Sammoniacum, & Scholia in librum Sexti philoſophi Platonici de medicinis ex animantibus, Apicium, Muſam, Apulejum de herbis, & alia quædam opera.
Gabriel filius Meſague, aut ut alii ſcribunt Meſaugue, apud Serapionem Antidotorum cap. XVII.
Gabriel Bachtishuæ filius, Medicus Caliphæ Alrashid de quo hæc Abulpharajus hiſtor. dynaſtiarum pag. 153. "Anno (hegiræ) centeſimo ſeptuageſimo quinto (CHriſti 791.) ægrotante *Jaafaro Ebn Yahya Ebn Chaled Ebn Barmac*, juſſit *Al Raſhidus Bachtiſhuam* ipſi inſervire; *Jaafar* vero cum a morbo revaluiſſet, dixit *Bachtiſhuæ*, Volo ut mihi Medicum peritum eligas quem honore afficiam, ac beneficiis ornem. Reſpondente *Bachtiſhua*, non alium inter medicos iſtos peritiorem novi filio meo *Gabriele*. Dixit *Jaafar*, mihi ipſum iſtas: cumque eum ad ipſum adduxiſſet de morbo quem clam habuit ipſi queſtus, eo ad triduum ipſi manus medicas adhibente, ſanatus eſt: unde eum ut animam ſuam amavit. Quodam autem die *AlRaſhidi* concubina cum inter pandiculandum manum ſuſtuliſſet, manſit ea extenſa, adeo ut retrahere ipſam nequiret; cui cum Medici lenimento, & unguentis adhibendis nihil proficerent, *Al Jaafar* ipſi *Gabrielem* ejusque peritiam laudavit: ei ergo accerſito quomodo ſe haberet puella indicavit. Si mihi, inquit *Gabriel*, non ſuccenſebit Imperator Fidelium, eſt mihi ad eam (ſanandam) commen-

mentum. Quodnam est illud, inquit *Al Rashid?* Ille, Prodeat,„ inquit, huc puella in omnium conspectum, ut quod velim faci-„ am; tu autem patiaris me, nec subito irascaris. Jubente ergo,„ *Al Rashido* prodiit illa, quam conspicatus *Gabriel* ad ipsam accurrit,„ & inclinato capite fimbriam ipsius prehendit quasi ipsam denuda-„ turus; puella vero commota, præ conturbationis & pudoris ve-„ hementia membra sua demittens, manu deorsum extensa fimbri-„ am suam prehendit. *Gabriel* autem, sanata est, inquit, O Fi-„ delium Imperator. Dicente ergo *Al Rashido* puellæ, Extende„ dextrorsum & sinistrorsum manum tuam, cum feciſſet illa, mira-„ tus ille cum adstantibus omnibus, statim *Gabrieli* (dari) jussit„ quingenties mille nummos, ipsumque charum habuit. Interro-„ gatus autem de morbi causa respondit, Profudit se in puellæ isti-„ us membra inter venerem humor tenuis præ motu & caloris dif-„ fusione, & cum subito à motu coitus quiescceret, congelatus est„ in interiori parte nervorum, adeo ut nisi a motu consimili solvi„ non posset: usus sum ergo commento, quo dilatato calore solu-„ tus est humor superfluus, ipsaque sanitati restituta. „

Gabriel filius *Maginsui*, Rasi lib. III. cap. item III. nisi idem cum filio Mesague, de quo supra.

Gabriel Zerbus Veronensis, qui Theoricam medicinam composuit, & Anatomiam corporis humani. De eo Joannes Neander in syntagmate de Medicinæ laudibus p. 151.

Gabrios Salube filius, Arabibus citatus.

Antonius Gaizo, cujus de somno & ejus necessitate libellus excusus cum Constantino Africano.

Gajus Ocularius, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VII. vide supra *Cajus*.

Galaricon, Rasi lib. I. Continentis cap. III.

Galeacius de S. Sophia, qui in IX. tractatum Rasis ad Almansorem Commentarios edidit, atque etiam Practicam composuit.

Claudius Galenus Pergamenus, Niconis viri docti & insignis Mathematici filius, reliquos omnes superiores medicos (Hippocratem semper excipio) & ingenii magnitudine, & doctrina, & diligentia facile superavit. Præceptores ipse laudat Ælianum, *) Heraclianum, Iphi-

 cianum,

*) De hoc Æliano Abulpharajus histor. dynastiar. pag. 77. *Galeni præceptor in Medicina Medicus quidam fuit nomine Ælianus, qui Antiochiam urbem pervenit anno quo*

cianum, Lucium, Numesianum, Pelopem, Satyrum, Stratonicum. Nonnulli perhibent centum & quadraginta annos vixisse, tantaque in cibo & potu abstinentia usum, ut ad satietatem nunquam comederit, aut biberit, nec crudum quicquam unquam gustarit, unde sit factum, ut odorificum semper anhelitum spiraret. Sed quod longe mirabilius est, citra ullam omnino affectionem sola defecerit senectute. Quod in humanis, ut dicit Cælius Rhodiginus lib. Antiquarum Lectionum xxx. c. XII. ex posteriore editione, est rarissimum in tanta subblandientis gulæ lascivia. Utcunque tamen res habeat, hinc quibusdam obrepsit Adagium, ut *Galeni valetudinem* dicamus, pro ea quæ ultra humanum captum nimis sit prospera, nimisque inoffensa. Sed sunt, ut ille subdit, plurima quæ adversus hanc astructionem proferri possunt, tum ex Galeno ipso, tum ex scriptoribus aliis. Abulpharajus pag. 78. scribit annos LXXXVIII. natum obiisse in Insula Sicilia. Suidas testatur Galenum septuaginta tantum annos vixisse, arte medica celebrem Romæ, Marci & Commodi, & Pertinacis Imperatorum, addere poterat etiam Severi temporibus. Ipse refert se quam plurimis cum morbis conflictatum, in adolescentia præsertim ac juventute lib. περὶ εὐχυμίας καὶ κακοχυμίας, lib. v. de sanitate tuenda, lib. 2. de locis affectis atq; alibi. Galeni effigies ex vetustissimo Codice Dioscoridis qui exstat in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, post Lambecium II. p. 551. Nesselium ac Bellorium dat Jac. Gronovius T. 3. thesauri antiquitatum Græcarum lit. kkkk. Alia **) in iconibus Sambucî n. 19. Galenus (per anagramma *Angelus*) ex Græcæ linguæ proprietate quietum tranquillumque signat. Apud sequioris ætatis scriptores *Galienus* frequenter appellatur, ut notavit G. Colvenerius notis ad Joannis Nideri formicarium p. 51. Vitam illius scripsere

Joan

morbus lethalis ipsius incolas invaserat, theriacam præstantissimam secum afferens, quam quisquis antequam ægrotaret bibit, evasit.

**) Galeni effigiem hoc elogio olim ornavit Magnus Medicus lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Ἣν χρόνῳ ἠνίκα γαῖα βροτὸς διὰ σεῖο, Γαληνὲ,
Δείκνεθ᾽ μὲν θνητὸς, ἔτρεφε δ᾽ ἀθανάτους.
Χήρευσεν δὲ μέλαθρα πολυκλαύστ᾽ Ἀχέροντι,
Σὴ παιηονίῃ χειρὶ βιαζόμενα.

Joannes Martinus Euſtachius, Neapoli 1577. *Philippus Labbeus* Pariſ. 1660. cujus lucubrationem libro quarto hùjus Bibl. c. 17. exhibui, eique ſubjunxi uberiorem de ſcriptis Galeni notitiam: *Renatus Charterius* & alii operum ejus editores, *Jo. Henricus Acker*, ante librum Galeni de dignoſcendis animi affectibus, & in opuſculis eloquentiæ, faſcic. 3. Jen. 1717. 8. *Jacobus Milichius* Orat. de Galeni Vita &c. Romani ſermonis non fuiſſe imperitum notat Jo. Rhodius ad Scribonium Largum p. 6. De Critico Galeni ſtudio Jo. Woweranus lib. de polymathia & Tho. Reineſius Epiſtolis ad Neſteros p. 67. Idem p. 64. & Caſpar Hofmannus non ſine cauſa diſſentiunt à Veſalio & Amato, qui Galenum ſecuiſſe humana corpora negant, licet partes animalium interdum pro partibus corporis humani deſcribere videtur accuratioribus anatomicis. De placitis Galeni Daniel Clericus, Jo. Conradus Barchuſen & alii viri docti qui hiſtoriam artis Medicæ tradiderunt.

Ipſe de ſe lib. III. De affectis locis, cap. III. *Ego vero reipſa, & publice & privatim* (apud eos videlicet, qui ſectam quamlibet ab eo diſcere cupiebant,) *oſtendi in omnium ſectarum ſcientia (ne majus quicquam dixero) me eſſe poſtponendum nemini.* Et paulo poſt, *Itaque medicinam profeſſus usque ad ſenectutem, nullam omnino ad hanc diem calumniam ſubivi, vel curando, vel præſagiendo: id quod celeberrimis medicorum quibusdam obtigiſſe memini.* Non temere credere ſe aliorum teſtimoniis ſine proprio experimento, profitetur T. I. p. 226. Divus autem Hieronymus in Decretis Canonicis de conſec. diſtin. v. cap. *ne tales*, illum *virum doctiſſimum* appellat: & in Amos, c. v. *medicorum diſertiſſimum atque doctiſſimum.* Gregorius Nyſſenus lib. de anima cap. IX. in princip. & Paulus Aegineta lib. v. cap. XXIX. in fin. illum vocant *admirabilem*, ſive mavis, *admirandum medicum.* In quodam convivio ad quod multi docti viri convenerant, ait inter cæteros adfuiſſe Galenum Pergamenum medicum, qui neminem habuerat usque ad ſuæ ætatis tempora philoſophandi ſcientia, vel dicendi facultate ſuperiorem. Alexandro autem Trallianò vix citatur, niſi cum eo epitheto ut appelletur Θειότατος, id eſt *diviniſſimus.* Averrois lib. v. Colliget. c. XXXI. ita illum celebrat, ut experientia præcellentem prædicet, ac veridicum imprimis, & cui comparari non poſſit alius, *niſi forſan is* (inquit) *qui clamat quidem, ſed quid clamet non percipit ſatis*, Avicennam, ut opinor,

intelligens. Qui se tamen, lib. I. Fen. I. cap. II. Galeni fatetur interpretem, ac illum summum quandoque vocat artis medicæ. Halyabbas in primo Theoricæ, *Galenus*, inquit, *sapiens & prior inter cæteros, ac probus, & in medicina eminentis scientiæ* Rabbi Moyses, in XXV. particula suorum Aphorismorum, scribit Galenum in medicina plus sciviſſe, quam alium cujus famam audiverit, aut scripta legerit. Rasis alicubi hunc scribit intelligendi & dicendi graviſſimum fuiſſe authorem. Arnaldus à Villa Nova circa initium lib. de diverſis intentionibus medicorum, dicit Galenum gravi pondere, recti judicii perpendiculo, exquiſitaque perſcrutatione, prout artis exigit neceſſitas, omnia præ cunctis medicinæ doctoribus glorioſius expreſſiſſe. Et idem in prologo libri de conſiderationibus operis medicinæ, dicit medicinam Divina conceſſione veraciter & perfecte Galeno, ſicuti & Hippocrati fuiſſe revelatam. Et in lib. de graduationibus medicinarum, cap. XXXVI. aſſerit Averroem in omnibus erraſſe, in quibus Galeno contradicit. Euſebius Cæſarienſis, libri Eccleſiaſticæ hiſtoriæ V. cap. ult. tradit authoritate aliorum, Galenum à nonnullis pro Deo coli. E JCtis Angelus conſil. CX. incip. *ſanctiſſima & illuſtriſſima Regina*, col. IV. principem medicorum appellat. Sed & ipſe multa de ſe ſcripſit lib. VIII. & IX. Methodi & de morbis curandis, lib. V. VI. VII. & X. ex quibus intelliges eum minime fuiſſe detrectatorem laudum ſuarum, alioqui dignum qui ab omnibus, omnibus laudum præconiis celebretur. *Hæc Tiraquellus* pag. 259.

Galenus alter cognomento Halieus, quem Galenus ipſe citat in libris de compoſitione Medicamentorum. Ita Tiraquellus p. 361. Sed licet varia à Galeno medicamenta afferuntur ἁλιέως T. II. edit. Græcæ Baſil. pag. 357. 380. 382. 418. 419. Galenum tamen ἁλιέα ſive piſcatorem ab eo citari non memini.

Galenus item alius, ut puto Menodoti filius, cujus dicunt eſſe eam doctiſſimam orationem ſuaſoriam ad bonas artes, quæ inter Galeni illius Pergamenſis opera reperitur.

Galenus quoque alius, qui poſt Galenum fuit, & nonnullos libros Græce compoſuit, qui Galeno illi magno aſſignati ſunt, ut ſcribit Rabbi Moyſes, Aphoriſmorum parte XXIII.

Galenus Medicus & Philoſophus CPoli ob Aſtrologicas prædictiones à Zenone Imp. ſublatus, de quo in Originibus CPol. Cumbefiſii p. 18.

quan-

quanquam V. C. Anselmus Bandurius in Imperio Oriental T. II. pag. 501. suspicatur Galenum illum confictum ex insciti recentium Græculorum, uti Apollonium Tyanensem Constantini ævo Magum, de quo idem pag. 499. Similiter *Galenum* quæstorem pag. 495. 496. observat irrepsisse pro Gallo.

Gallio Ocularius, Galeno Medicamentorum secundum locos lib. IV. cap. VII.

Gallus, vide supra Ælius Gallus.

Gallus Marcus Asclepiadeus, Galen. lib. Pharmacorum localium VIII. cap. IV. T. II. pag. 283.

Gallus sive unus ex illis, sive alius, Galeno lib. Medicamentorum κατὰ γένη, I. & lib. IV. κατὰ τόπους, cap. VII. & libri VII. cap. II. & lib. VIII. cap. VI. T. II. pag. 218. 259. 267. 276. 286. 303. 330. 343. & Actio Tetrab. IV. Serm. I. cap. CIII. simpliciter citatus.

Gamalielus Patriarcha, Marcello cap. XXIII.

Games, Galeno sive Garioponto de Medicinis expertis pag. CXI. H. edit. Junt. inter spuria.

Gariopontus Medicus Christianus Sec. XII.*) cujus sunt libri VII. de Morborum particularium & febrium causis, accidentibus & curationibus, qui in editionibus *passionarius Galeni* inscribuntur. De eo dixi lib. IV. Bibl. Latinæ cap. XII. ubi etiam ex Reinesii III. 12. Variar. Lect. notavi eundem videri auctorem scripti de medicinis expertis quod inter Galeni opera legitur.

Gaspar Torella Valentinus, qui de pudendagra scripsit.

Gatinaria, vide Martinns Gatinaria.

Gemellus, Galeno lib. Medicamentorum localium IX. cap. V. Tom. II. pag. 302.

Gemma Frisius medicus & mathematicus, sed qui multo plura in mathesi, quam in medicina composuit.

Hieron. Gemusæus, cui meliorem Græcam Pauli Æginetæ editionem debemus.

Gennadius, Galeno libri Medicamentorum secundum locos IV. cap. VII. In hunc, aut alium potius ejus nominis Chirurgum imperitum est epigramma Palladæ, lib. II. Anthologiæ p. 217.

Βέλτερον

*) Non octavi seculi, ut scribit Jo. Bernierius Hist. Chronologique de la Medicine pag. 126.

Βέλτερον ἡγεμόνος λῃστοκτόνου ἐς κρίσιν ἐλθεῖν
Ἢ τοῦ χειρουργοῦ Γενναδίου παλάμας.
Ὃς μὲν γὰρ φονέας ὁσίως στυγέων κατατέμνει,
Ὃς δὲ λαβὼν μισθοὺς εἰς αἴδην κατάγει.

Gennadius Medicus Christianus de quo S. Augustinus Epist. 100. (novæ edit. 159.) ad Evodium. *Frater noster Gennadius notissimus fere omnibus nobisque carissimus Medicus, qui nunc apud Carthaginem degit, & Romæ artis suæ exercitatione præpolluit* &c. Idem cujus somnium ex Augustino narrat Julianus Toletanus lib. II. prognosticon c. XXXIII. T. XII. Bibl. Patrum edit. Lugd.

Gennadius CPol. de quo Menologia 25. August.

Gentis, sive *Gentius* rex Illyriorum, à quo Gentianam herbam dictam testantur Plinius XXV. 7. & Dioscorides III. 3. Illius Regis mentio apud Florum epitome Livii lib. XLIII. seq. Livium XL. 42. XLII. 26. XLIII. 11. XLIV. 23. 27. 30. 31. XLV. 43. Eutropium IV. 6. & 8. &c.

Gentilis Fulgineas, clarus circa A. C. 1310. cujus sunt plurima & ingentia opera. De quo è JCtis loquitur Cynus in I. Septimo mense. ff. De statu hominibus & Angelus in §. ult. in authenticam de restitutione & ea quæ parit. & Socinus qui illum insignem medicum vocat, consil. LXV. super proposita, col. 1. lib. III. Laudat & Trithemius cap. 545. de viris illustribus.

Georgius Agricola, cujus extant libri non indocti de metallicis, de ortu & causis subterraneorum, de natura eorum quæ effluunt ex terra de natura fossilium, & alii.

Georgius Byzantinus qui ex Arabico Græce transtulit librum medicinalem Beekzeber Ebi, septem distinctum sectionibus, ut notavit Allatius de Georgiis Volum. X. hujus Bibl. pag. 679.

Georgius Choniata, qui Antidota Persica in Græcam linguam transtulit. Vide Allatium loco laudato p. 681.

Georgius Chrysococces. supra in Chrysococe.

Georgius Curio, cujus est quædam disputatio brevis Vuittenbergæ edita.

Georgius Kraut, qui practicam Galeacii à Sophia correxit, & alia quædam opuscula edidit.

Georgius Pilander Germanus, qui IV. libros Hippocratis de morbis transtulit. Paris. 1540. 4.

Georgius

Georgius Stertius, cujus Georgius Agricola mentionem facit in illo libro Metallicorum.

Georgius Tifernas, quem & Medicinæ operam impendiſſe videre licet ex Lilio Gyraldo lib. I. poetarum noſtri temporis.

Georgius Valla Placentinus, de quo Jovius in elogiis, Geſnerus in Bibl. & Jo. Matthæus Toſcanus in peplo Italiæ cap. XXII. ultra multa alia, in philoſophia & medicina, edidit libros ſeptem medicinæ, quibus ſimplicia tractat, & alia multa. Exſtant in ejus opere *) de expetendis & fugiendis rebus, excuſo Venetiis in ædibus Aldi Manutii Romani 1501. forma majoris folii, quod opus ſpiſſum diſtinctum in hebdomades librorum ſeptem, libros XLIX. & ex ſcriptoribus priſcis Latinis & Græcis ſæpe parum feliciter verſis partim etiam ineditis orbem diſciplinarum exponit. Lib. I. de philoſophia univerſe & de diſciplinis Mathematicis Lib. II. III. IV. Arithmetica ex Nicomacho & Boëthio. lib. V. VI. VII. VIII. IX. Muſica ex Nicomacho, Ariſtoxeno, Ptolemæo &c. lib. X--XV. Geometria ex Euclide, Archimede, Theone &c. XVI. XVII. XVIII. XIX. Aſtrologia ex Ptolemæo, Doſitheo, Demophilo, Porphyrio. XX--XXIII. Phyſica ex Plutarcho, Ariſtotele, Plinio &c. XXIV--XXX. Medicina ex Hippocrate, Galeno, Plinio, Dioſcoride &c. XXXI. cap. I. de divinatione: cætera libri pars usque ad librum XXXIV. perſequitur Grammaticam, Liber XXXV. ad XXXVII. Dialecticam: XXXVIII. Poëticam, XXXIX. & XL. Rhetoricem, XLI. Moralem diſciplinam & XLII. XLIII. XLIV. Oeconomicam: XLV. Civilem doctrinam: XLVI. tractat de anima. XLVII. & XLVIII. de corporis commodis & incommodis: XLIX. Denique de variis rebus quas Valla quidem externas vocat, ut, non eſſe duo principia, de invito & ultroneo, de aſſenſione,

 conſul-

*) Siniſtrum de hoc opere poſtumo, quod filius Jo. Petrus Valla in lucem edidit, judicium Marci Meibomii ad Ariſtidem Quintilianum p. 204. b. & Bernardi Monetæ T. III. Menagianor. pag. 450.

Quem de expetendis atque fugiendis librum
Valla edidiſti rebus, ingentem librum,
Non otioſa pervolutavi manu.
Quid ergo poſthac expetiturus ſiem
Quidve fugiturus, ſi rogas, verbo accipe.
Libros ego bonos expetam, fugiam tuum.

consultatione, fato, libero arbitrio, Providentia, fortuna, gloria, potentia, magistratibus, amicitia, rerum expetendarum fugiendarumque finibus.

Georgius Zegabenus, Græcus scriptor de herbis, apud Allatium de Georgiis T. x. hujus Bibl. p. 680.

Georgius quispiam his antiquior, ut qui Rasi citatur lib. Continentis 1. cap. IV. & cap. V. & VI. & alibi sæpe.

Georgonius, Rasi lib. 1. Continentis cap. 11.

Geraldus Bientus Parthienſis, qui Commentarios scripsit in viaticum Constantini.

Geraldus sive Gerhardus Subvoletanus Cremonenſis, sive Carmonenſis potius *) ex Carmona Bæticæ Hispanicæ, præter artem medicam linguæ Arabicæ cognitione clarus, qui Avicennæ, Rasis, Serapionis, Joannis Damasceni, Abenguefit & aliorum libros in Latinum, licet non admodum elegantem sermonem vertit. Hujusque est Introductorium medicinæ, & alia opera.

Geraldus de Solo Gallus, cujus sunt Commentarii in IX. librum Rasis ad Almansorem, & alia quædam.

Gereon Græcus, Galeno in medicinis expertis, si ejus est p. 110. G. edit. Junt.

Gerontius ἰατρικὴν ἐξεπιτάμβυος ἄσκησα Niceph. XIII. 9. Hist. Eccles.

Gesius Γέσιος, ὁ φιλοφανέστατος ἰατροσοφιστὴς apud Steph. Byz. in Γέα. Alexandriæ docuit artemque suam exercuit, de quo Damascius apud Photium Cod. CCXLII. ex Damascio Suidas in Γέσιος. Laudat & Zacharias Mytilenæus in dialogo contra Mundi æternitatem p. 162. & 179. edit. Barthii. Quod autem Jo. Bernierius in historia Chronologica Medicinæ p. 122. scribit ab hoc Gessio Judæos ad Christianam religionem perductos, ex male accepto Suidæ loco accidit. Ex illo enim nihil aliud petas, quam Gessium, Ethnicum utique hominem, tempore Zenonis Imp. clarum, Domni Judæi, præceptoris in arte Medica sui, discipulos ab illo avertisse & ad se transduxisse. Neque illorum mihi probatur conjectura, qui Gesio huic sive Gessio tribuunt problemata, quæ sub Cassii nomine sæpius Græce edita & Latine versa habemus.

Gilbertus

*) Vide Nic. Antonium Bibl. vet. Hispanæ pag. 263.

Gilbertus Anglicus, qui de morbis particularibus scripsit, ediditque librum qui Thesaurus pauperum inscribitur.

Gilbertus Sichaldus, cujus est viaticum.

Giptianus citatus in Tacuinis Elluchasem.

Magistri *Giraldi* practica MS. in Bibl. Rostgaardiana p. 523.

Glaricon, Rasi lib. VII. Continentis cap. II.

Glaucias, Empiricus Heraclidis Tarentini Magister & Apollonii. Galen. T. IV. pag. 57. Tom. V. pag. 442. 471. 488. Commentarios edidit in lib. VI. Epidemiorum Hippocratis, ut dicit Galen. ibid. in princip. & in omnia fere Hippocratis scripsisse testatur T. V. p. 535. Glauciam simpliciter citat Plin. lib. XXII. cap. XXIII. & lib. XXIV. cap. XVI. Galenus περὶ γένη lib. V. & περὶ ὄπως, lib. IV. cap. VII. non semel. T. pag. II. p. 388.

Glaucon laudatus Plinio lib. XXII. cap. item XXII. & Rasi lib. I. Continentis cap. VI. non semel, & lib. IV. cap. I. ubi illum citat ex Summa ipsius, & alibi sæpe, nisi sit alius, quam qui à Plinio allegatur.

Glaucus, cui mortem Hephæstionis imputans Alexander ita indignatus est ut in crucem agi jusserit teste Plutarcho in Alexandro p. 704. Danieli Clerico hic minus bene Glaucias.

Glaucus alter, cujus idem Plutarchus meminit in initio libelli, cui titulus est περὶ ὑγείας. pag. 122. In Græco γλαῦκα est non γλαῦκον.

Glaucum quempiam medicum qui Cleopatatræ insidias Dellio historico prodidit, memorat idem Plutarchus in Antonio p. 943.

Glaucum unum ex illis, aut alium citat Galenus secundum locos lib. IV. cap. VII. Glaucum Philosophum T. III. p. 306.

Glenasii, Meletii & Jo. Zachariæ Medica opera è tenebris eruenda suadet Hadr. Junius Epist. ad Joannem Berzozam p. 9.

Gleucinus qui ante Heram de medicamentis scripsit. Galen. T. II. pag. 420. 421.

Glycon Pansæ Consulis medicus, memoratus M. Bruto in epistola X. epistolarum Ciceronis ad Brutum, ubi refellitur calumnia de veneno vulneri Pansæ affuso: memoratur idem & Suetonio in Augusto, c. XI. & Plinio lib. XXII. cap. item XXII.

Glyconem Chirurgum citat Scribonius Largus in Libro de compositione medicamentorum.

Gnosidicus Nebri F. proavus Hippocratis, cujus Gnosidici filius, qui Hippocrates & ipse appellabatur, scripsit librum de luxationibus & fracturis

fracturis membrorum teste Galeno in Hippocr. de victus ratione in morbis acutis. T. v. p. 43. Quod de Gnosidico nonnulli perperam tradunt, ut Jo. Bernierius in Histor. Chronologica Medicinæ pag. 50.

Gordonius, vide supra Bernardus Gordonius.

Gorgásus Machaonis F. de quo Pausanias in Messenicis p. 353. seq. etiam post mortem à Pharaitis divino cultu cum fratre Nicomacho affectum referens, quod crederent illorum opera se a morbis levari.

Gorgias de quo honorifice loquitur Cornelius Celsus libro septimo in princip. & capite decimo quarto.

Gorgias Medicus, Galeni æqualis T. III. p. 306. idem cui librum de causis procatarcticis dedicavit.

Græcus quisquis is est, quem simpliciter citat Mesue, qui forte est Gereon, de quo supra.

Grammaticus sæpe Serapioni, eo tantum nomine citatus.

Granius, Plinio lib. XXVIII. cap. IV.

Gratianus, vide supra Chrysanthus.

Gregorius, citatus Rasi lib. I. Continentis cap. III. ex lib. de humoribus.

Grynæ Massilienses. vide Crinas.

Gualerius qui Tiraquello est, scribendum Valerius, de quo infra in Paulino.

Gvalterus Hermenius Riffus, Argentinensis, qui Germanico sermone multa in medicina scripsit.

Guido de Calliaco, sive Cauliacro Gallus, qui Chirurgiæ tractatum admodum laudatum edidit, vide num sit is qui sequitur.

Guido de Calvicantibus, cujus extat practica in chirurgia in primis commendata.

Guillermus Anglicus, qui scripsit de urina non visa, & alia nonnulla.

Guillermus Brixiensis.

Guillermus Christianus Aurelius, cujus est liber Gallicus, cui titulus est Philalethes, de erroribus anatomicis partium corporis humani.

Guillermus Copus, archiater, dum vixit, regis Galliæ Francisci, qui multos Hippocratis, Galeni & Pauli Æginetæ libros elegantissime transtulit.

Guillermus Insulanus Menapius Gremburgensis, cujus extat liber de ratione victus salubris.

Guil-

Guillermus Morbekius, Dominicanus, qui primus aliquot Galeni libros non admodum eleganter vertit, ut ejus tempora ferebant.

Guillermus Osterrodus Moguntinensis medicus.

Guillermus Placentinus de Salyceto, qui scripsit de universali medicina libros IV.

Guillernus Puteanus Blangiacus, Gratianopolitanus, qui scripsit defensionem Mesue, & de facultatibus medicamentorum purgantium ubi sæpissime Galeno adversatur.

Guillermus Turnerus, Anglus, cujus est liber de naturis herbarum.

Guillermus Virignana, sive Varignana, cujus opus est hoc titulo, Secreta sublimia ad curandos varios morbos.

Gyculus, Rasi lib. II. Continentis c. IV.

H.

Haamet, sive *Habamech* Eben David, vide Ahamet.

Habdella filius Ychie, Rasi Continentis libro II. cap. II. ubi citatur ex libro de Breviationibus.

Habix, vide Abix.

Haboali, nam etiam sic reperitur apud Mesue, vide Aboli.

Habohanifa, vide Abohanifa.

Habuarit, Rasi lib. II. Continentis c. II.

Hachion Eben Huvaim, Serapioni Simplicium c. VII. & seq. & DXXXV.

Hachi simpliciter ibi, cap. CCCXIX. qui idem est ut puto.

Hadrianus Imperator, supra in Adriano.

Hadrianus Junius Hornanus, qui Problemata medica Cassii Jatrophistæ in Latinum vertit, atque etiam Problemata Sympotiaca Plutarchi, quæ & ipsa ad medicinam magna ex parte pertinent.

Habamed, Serapioni Simplicium cap. CCCXCVI. qui, ut puto, est Haamet, de quo supra.

Habese, Serapioni Simplicium cap. CCCXXXVII.

Halachadite, Serapioni.

Halagi, Rasi lib. IV. Continentis c. I.

Halieus, (Ἁλιέως, *Piscatoris*) Galeno Pharmacorum κ' γένη lib. III. & VII. pluribus in locis.

Hallag, Rasi lib. V. Continentis c. I. nisi sit ille Halagi.

Haly abbas, cujus ſunt multa opera in medicina. Is adeo inhæſit recitationibus dictorum Galeni, ut à poſteris ipſius Simia diceretur. Et eum fidum Galeni interpretem vocat Conciliator.

Haly Rodoan, aut ut aliis vocatur, *Rodan* Ægyptius, cujus ſunt Commentarii in artem Galeni.

Haly ſimpliciter citatus Meſue.

Hamech, alias *Mahemet* (utrumque enim reperitur) filius *Zachariæ Araſi*, quem & Meſue in Antidotis modo filium Zachariæ Araſi, modo filium Zachariæ ſimpliciter, modo Hamech Araſi, modo Mahemet Araſi, modo Hembenzezar, modo Hamech filium Zecar, vel Zezar vocat.

Hammonius Alexandrinus citatus Paulo Æginetæ, & memoratus Cornelio Celſo lib. VII. in prin. & Athenæo lib. III. Dipnoſophiſtarum, vide ſupra Ammonius.

Alius *Hamon* de quo Bzovius A. C. 1511. T. 19. p. 148.

Harcon, ſive *Harcez* diſcipulus Sotionis, apud Galenum in medicinis expertis, ſi ipſius eſt is liber, & non potius *Garioponti*.

Hartmannus Schedel Nurenburgenſis, Theutonicus.

Hargemen, ſive Hargemez diſcipulus quoque Sotionis, Pſeudo Galeno in medicinis expertis.

Harmocrates, aut ut alii legunt, *Hermocrates*, de quo Martialis lib. VI. Epigr. 53.

Lotus nobiſcum eſt, hilaris cœnavit, & idem
Inventus mane eſt mortuus Andragoras.
Tam ſubitæ mortis cauſam Fauſtine requiris?
In ſomnis medicum vident Harmocratem.

Quod ſumpſit ex Græco epigrammate Lucilii lib. II. Anthologiæ, adverſus Hermogenem medicum, de quo poſtea dicemus.

Harmocration citatus Paulo Æginetæ, ut Tiraquellus annotat: locum non reperi.

Haron filius Senton de quo Joannes Leo Africanus cap. xxx. infra *Joannes*.

Harpalus & Herpalus, Galeno χῦ γένη, libro VII. & χῦ τόπων, lib. III. cap. I. & lib. II. Antidotorum.

Harpo-

Harpocras, sive *Harpocrates*, sive etiam *Harpocration*, nam hæc tria nomina reperio apud Galenum Pharmacorum secundum locos lib. III. c. I. & lib. VI. c. I. & lib. IX. c. V. & secundum genera, T. 2. p. 301. 388. 389. 411. nisi diversi sint, quod non opinor.

Harpocras iatraliptes, cui Plinius junior à Trajano petiit, & impetravit civitatem Romanam, & Alexandrinam lib. X. Ep. 6. sq. ubi vide Rittershusium, atque de unctoribus medicis infra in Leonta.

Harpocratio Mendesius cujus scriptum de placentis laudat Athenæus XIV. pag. 648. Incertum hic ne an alius Harpocratio de quo Tertull. c. 7. de corona, & scriptor hujus nominis περὶ φυσικῶν δυνάμεων, de quo dixi lib. IV. c. 36. p. 588.

Hateroscos, Rasi lib. Continentis II. c. IV.

Hayse, Serapioni Simplicium CCCLVIII. cap. nisi sit Hahese, de quo supra.

Hebat allah qui de medicamentis compositis scripsit & speciatim de antidotis. Vide Herbelotum p. 50.

Hebeme.

Heben Albatarich.

Heben Zezar, Mesue in Antidotis, id est, filius Zezar, de quo supra.

Heboси, qui ex libris Antidotorum citatur Rasi lib. I. Cont. c. IX.

Hecataeus, apud Cornelium Celsum lib. V. c. XIX. & c. XXVI.

Flaviæ Hedones Medicæ mentio in veteri inscriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 9.

Hegesias ex Maronea Thraciæ, laudatus Varroni, Vitruvio, Columellæ, Plinio.

Helchendi, Rasi lib. II. Continentis cap. item II.

Heliades, Aetio Quaternionis II. Ser. III. c. CX.

Helias, vide Dorotheus.

Heliodorus Athenienсis, poëta Tragicus de compositionibus Antidotorum versibus scripsit, ex quibus nonnullos citat Galenus lib. II. Antidotorum. Sed & λυτικὰ id est, Resolutoria scripsit ad Nicomachum, ut idem Galenus tradit, in quibus plane ostendit quanta artis medicinæ religione teneretur, ne videlicet inquinatas manus haberet, quod & suo jurejurando Hippocrates præceperat. Eos versus Gregor. Gyraldus ita vertit,

Non

Non per, qui DEUS eſt in Tricca, haud perque ferentem
Solem cœlicolis lucem mortalibus almam,
Non per ſceptra Deûm, quæ fert Saturnia proles,
Non quisquam me induxit donis, meve coëgit
Gratia amiticiæ cuiquam nocuiſſe medendo.
Sed ſanctas nunc clara manus ad ſydera tollo,
Impolluta mihi vitio ſuper omnia mens eſt.

Tricca autem, ut id intelligas, oppidum fuit Theſſaliæ, ubi Æſculapius Tricceus colitur, ut teſtis eſt Strabo XIV. p. 647.

Alius *Heliodorus* cujus carmen Jambicum de Chryſopœia ad Theodoſium M. Imperatorem edidi Volum. VI. hujus Bibl. p. 790. ſeq.

Heliodorus Chirurgus citatus Paulo Æginetæ, lib. IV. cap. XIIX. Hunc, vel alium ſimpliciter allegat Galenus ἐξ γένης, lib. V. Ex ejus libro de faſciis excerpta apud Oribaſium, & in veteri Chirurgicorum Græcorum collectione. De illo ni fallor accipiendus Juvenalis VI. 372. quem Medicum intelligi vetus ſcholiaſtes annotat.

P. Peregrinus Heliodorus. In veteri inſcriptione Moguntina apud Fulv. Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXIV. 4. *P. Peregrino Heliodoro, conſummatæ peritiæ Medico & miræ pietatis juveni. Cominia Fauſtina mater infeliciſſ.*

Heliſæus propheta, de quo ſupra in Eliſæo.

Helpidius, ſupra, Elpidius.

Helpis Liviæ Ad. Valetudinar (adjutrix valetudinaria, ſive clinica) in lapide Florentino apud Sponium pag. 144. Miſc. eruditæ Antiquitatis.

Cn. Helvius. vide *Jolla.*

Henricus Afinius Lyrenſis, ſcriptor quæſtionum medicarum.

Henricus Euticus, cujus ſunt quædam opuſcula in medicina.

Hepheſias citatus Aetio, ſi Tiraquellum audimus. Sed *Hephæſtias*, emplaſtri nomen apud Aëtium occurrit pag. 539. 723. edit. H. Stephani.

Hepione Herculis medici filia, quam Senatus populusque Abderitanus Epiſt. ad Hippocratem cum Æſculapio, Hercule, Æſculapiique filiis celebrat.

Heraclianus quem Galenus Alexandriæ audivit, ſcriptor ἀνατομικῶν. Galen. T. 5. p. 21.

Hera-

Heraclides pater Hippocratis illius magni, illiusque præceptor, ut tradit Soranus in vita illius. Meminit & Stephanus Byz. in Κῶς, Svidas in Ἱπποκρ. & Joannes Tzetzes Chiliad. VIII. verſ. 946.

Heraclides Tarentinus, diſcipulus Mantiæ Herophilei, teſte Galeno T. II. pag. 328. 334. & 252. ubi Herophileum & ipſum initio, deinde empiricum fuiſſe teſtatur. Hic inter cætera ſua monumenta de herbis ſcripſit, ut tradit Epiphanius Cyprius lib. Hæreſeon I. poſt initium, & multa de medicamentis, περὶ σκευασίας καὶ δοκιμασίας φαρμάκων, Galen. T. II. p. 68. 251. 357. de pulſibus contra Herophilum T. III. p. 46. commentarios in Hippocratis aphoriſmos, T. V. pag. 328. imo in omnia Hippocratis. Galen. T. V. p. 662. & Commentarios ad Antiochidem, Galen. Tom. II. pag. 370. 384. 229. 247. 251. & adverſus Aſtydamantem, Galen. T. II. pag. 369. & librum quem σφαλῶν inſcripſit, idem Tom. pag. 370. De eo quoque apud ipſum Galenum lib. IV. dedifferentiis pulſuum, & alibi ſæpe, & lib. VI. pharmacorum κατὰ τόπους, cap. IV. ubi eum dicit fuiſſe optimum medicum, tum circa alias artis partes, tum plurimorum Pharmacorum expertum fuiſſe, tamen Empiricum. Icon ejus inter alios Medicos veteres in vetuiſſ. Codice Dioſcoridis Bibl. Cæſareæ, apud Lambecium, qui de hoc Heraclide videndus T. II. p. 548. ſeq. atque inde apud Neſſelium, Bellorium-que & apud Gronovium T. III. theſauri Antiqu. Græcarum lit. ff.

Heraclides Heracleotes Ponticus, Philoſophus de quo ut de aliis ejus nomis dixi Volum. IX. pag. 20. Hujus ἄπνους ſive liber de exanima muliere in vitam revocata memoratur à Galeno T. III. pag. 169. 314.

Heraclides duo, alter *Hiceſii* Eraſiſtratei diſcipulus, alter *Tarentinus Empiricus*, quorum Laertius meminit in Heraclide Pontico: lib. V. c. LXIV & poſterioris quoque Dioſcorides in præfatione, & Celſus libri V. inter catapotia, & Galenus lib. I. Pharmacorum ſecundum locos c. I. & Cœlius Aurelianus Oxeon. lib. I. c. XVII. ex libris internarum paſſionum, & iterum lib. III. cap. XVII. ex libris de internis paſſionibus. Sed Tarentinus hic Empiricus non diverſus à Mantiæ diſcipulo, de quo jam dictum.

Heraclides Erythræus memoratus Galeno in ingreſſu Artis parvæ, & lib. IV. de differentiis pulſuum, ubi eum dicit fuiſſe diſcipulum Chryſermi Herophilei: & Straboni lib. XIV. ubi teſtatur eum fuiſſe contem-

poraneum ſuum, Apollonii Muris συχολαϛήν. Ejus liber ſeptimus de ſecta Herophili citatur à Galeno T. III. pag. 49. Commentarius in ſecundum & ſextum Epidemicorum Hippocratis T.v. pag. 442.

Heraclides Cumanus cujus παρασκευαϛικὸν de epulonum apparatu, & *Heraclides Syracuſanus*, cujus ὀψαρτυτικὸν laudatur ab Athenæo.

Heraclitus, ſive *Heracletus* citatus Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVII. De Heracliti antiqui Philoſophi libro περὶ φύσεως dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XXIII. §. 4.

Heras Cappadox, Galeno T. 2. p. 239. 256. 166. 189. 224. 240. 242. 244 251. 257. 303. 320. 321. 322. 323. 324. 326. 328. 331. 335. ubi viris rei medicamentariæ peritia inſignibus accenſetur, & 336. 337. 341. 342. 343. 344. 374. 377. 378. 379. 380. 381. 383. 384. 385. 393. 396. 401. 409. 410. 421. Paulo Æginetæ, Aetio & Nicolao Myrepſo memoratus, citatusque ab eodem Galeno, lib. I. & iterum v. Medicamentorum κϛ γένη, ex libro Medicamentorum, quem nonnulli inſcribunt νάρθηκα, id eſt, capſulam medicamentariam (vide ſupra in Cratero) Galen. T. 2. p. 155. 156. 160. 376. alibi Τῦνον δυνάμενων. id. T. 2. p. 321. puto leg. τῶν δυνάμεων ut p. 325. ἐν Φαρμακίτιδι βίβλῳ, T. II. p. 186. 239. 421. περὶ συνθέσεως Φαρμάκων. 421. T. 2. p. 252. T. 5. p. 647. Ex libro ſingulari de medicamento contra iſchiadicos, Galen. T. 2. p. 308. Hic fuit diſcipulus Heraclidis Tarentini, ut dicit Galenus, id. p. 384. Eundem ſuſpicatur Tiraquellus eum eſſe qui Cornelio Celſo lib. V. & VI. *Hieras* dicitur, aliis ut eodem lib. VII. in princip. *Hieron*, aliis *Hyron*.

Heras Frontini medicus, Aetio lib. XII. c. V.

Herculanus Veronenſis, vide infra, Joannes Arculanus.

Hercules à Chirone Medicinam edoctus teſte Philoſtrato in Heroicis. Atque ipſum rei medicæ fuiſſe peritiſſimum conſtat ex multis herbis ab eo inventis & cognominatis. Eſt enim herba Heraclium, ſive Herculanum dicta, ex genere papaverum, de qua Theophraſtus lib. IX. plantarum c. XIII. Dioſcorides lib. IV. c. LXI. & Plin. lib. XX. cap. XIX. & Galenus lib. VII. de ſimplicium medicamentorum facultatibus, & Paulus Ægineta in pharmacis ſimplicibus. Et alia

alia Heraclion, de qua multa Plinius eod. lib. xx. cap. xvii. Et Nymphea Heraclia dicta, de qua & Dioscorides lib. iv. cap. cxlix, & ipse Plinius, lib. xxv. cap. vii. ubi & illud inter cætera dicit: eam herbam natam Nympha zelotypia erga Herculem mortua e quare (inquit) Heracleon vocant aliqui, alii Rhopalon à radic. simili clavæ Herculeæ. Sed & Theophrastus eod. libro ix. cap. xii & Plinius lib. xxv. cap. iv. tradunt speciem unam Panacis dictam Herculanam sive Heracleam, ut aliam Chironiam, aliam item Aesculapiam, ut proinde intelligas eam ab Herrule inventam, ut alias illas à Chirone & Aesculapio, quos satis constat medicos fuisse peritissimos. Et alias quoque herbas Heraclias dictas videbis apud ipsum Dioscoridem libro iii. cap. xxvii. ubi de Abrotono. Et cap. cl. ubi de Lithospermo. Et lib. iv. cap. item iv. ubi de Polygono. Et cap. xxxv. ubi de Helxine. Et cap. clxii. ubi de Chamelæa. Sed & Caniam quæ est species Urticæ, Herculaneam vocatam scribit Plinius libro xxi. cap. xv. Et Galenus lib. v. de compositione Pharmacorum κ ξ γένη, ad fin. describit medicamentum quod Herculis, alterum quod Heraclidæ appellatur, & alterum ex his Aetius Tetrab. iv. Ser. ii. cap. xxxvi. & lv. Denique ut nihil de ea re dubites, Plutarchus in libro cui titulus est. Ut oporteat adolescentem audire poemata, dicit Herculem peritum medicinæ fuisse. Et hinc Alexicacos, id est, expellens mala dictus videri posset, ita enim appellari, authores sunt Lactantius libro v. cap. iii. & Hesychius, qui illum eo nomine in Melita coli tradit. Nam & ita quoque constat vocatum fuisse Apollinem medicinæ inventorem. *Hæc Timquellus* p. 266.

Hercules Erythræus, interpres Hippocratis citatus à Galeno in Commentario libri vi. Epidemiorum Hippocratis, vide num sit *Heraclius* aut *Heraclides* Erythræus, de quo supra diximus.

Heres Rasi citatus, nisi sit *Heras* de quo supra.

Hermannus Cruserius Campensis, quem familiarem suum Tiraquellus appellat, laudatque quod plurimos Galeni libros sicut & Vitas à Plutarcho scriptas feliciter è Græco Latine vertit.

Hermannus, aut alii scribunt, Heremannus Comes à Nuenare, qui scripsit de herbis, & Octavianum Horatianum cum Albucasi edidit.

Hermes trismegistus, qui artem Medicam dicitur docuisse Æsculapium, & artem reperisse Chemicam, de quo copiose Hermannus Conringi-

us & Olaus Borrichius. De scriptis Medicis ac Chemicis quæ sub Hermetis nomine feruntur, dictum à me est lib. 1. hujus Bibl. cap. 9. & 10.

Hermes cognomento Alciptus Galeno lib. VI. Simplicium. Ita Tiraquellus p. 365. Sed legendum **Hermes Ægyptius**, respicitur enim locus Galeni T. 2. p. 68. ἀλλ' ἔν τινι τῶν εἰς Ἑρμῆν τὸν Αἰγύπτιον ἀναφερομένων βιβλίων περιέχονται τὰς λαὰ τῶν ὡροσκόπων ἱερὰς βοτάνας.

Hermes simpliciter citatus Avicennæ, lib. v. tract. 1. & Serapioni tract. VII. c. LIX. ad fin. & Mesue in medicinis solutivis, & ægritudinibus, & alias sæpe. Et de altero forte intelligit Martialis lib. x. 56.

Enterocelarum fertur Podalirius **Hermes**,
Qui sanet ruptos.

Cn. Arrius Hermes, de quo vetus lapis apud Fulv. Ursinum pag. 99. D. M. *Cn. Arrius Cn. Lib.* **Hermes** *Medicus Juliæ Chrestæ collacticiæ suæ carissimæ fecit & Arriæ* **Helpidi** *Conjug. carissimæ bene merenti & sibi & suis posterisque eorum.*

Hermias Ophthalmicus, id est Ocularius, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. c. 7. & IIX.

Hermias Medicus apud Maderum de Bibliothecis p. 133. non alius est ab Hermia Philosopho Platonico, discipulo Syriani & auctore Commentariorum in Phædrum Platonis, qui MSti fuere in Bibl. Scorialensi.

Hermocrates, vide supra, Harmocrates.

Hermogenes Adriani Imperatoris medicus apud Dionem Cassium sive Xiphilinum p. 797. in vita ipsius Adriani. *Archigenem* legit vir doctus Hieron. Mercurialis lib. 1. c. 5. Var. Lect. sine magna causa & contra Codicum consensum ac fidem.

Hermogenes Erasistratius, sive ille, sive alius, apud Galenum simplicium medicamentorum lib. 1. cap. XXIX. T. 2. p. 13. Adversus hunc aut alterum ejus nominis medicum extat epigramma Lucilii, lib. 2. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum, p. 217.

Ἑρμογένην τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
Οὐκ ἔτ' ἀνηγέρθη, καί περ ἴαμα φέρων.

Ab quo accepit Martialis illud ſuum epigramma, de quo ſupra in Harmocrate. Aliud in eundem Hermogenem Lucilii Epigramma ibid. p. 214.

Ἑρμογένη τὸν ἰατρὸν ὁ ἀστρολόγος Διόφαντος
Εἶπε μόνας ζωῆς ἐννέα μῆνας ἔχειν,
Κἀκεῖνος γελάσας Ἥμὲν ὁ Κρόνος ἐννέα μηνῶν
Φησὶ, λέγει, σὺ νέοι τἀμὰ δὲ σύντομά σοι.
Εἶπε, καὶ ἐκτείνας μόνον ἧψατο, καὶ Διόφαντος
Ἄλλον ἀπελπίζων αὐτὸς ἀπεσκάρισεν.

Ad *Hermogenem* Eraſiſtrateum recte ſpectare etiam viſa eſt eruditiſſimis viris *) Richardo Mead, & Danieli Clerico, Inſcriptio vetus Smyrnæ reperta miſſaque ad Nobiliſſimum Cuperum, in qua Hermogenes Medicus Charidemi filius celebratur: nam & Charidemum Eraſiſtrateum fuiſſe, ſupra ex Cœlii Aureliani III. 15. de morbis acutis jam notavi. Inſcriptio autem quam erudita ad Huetium Epiſtola illuſtravit V. C. Ludolphus Kuſterus **) ita ſe habet:

Ἑρμογένης χαριδήμου ἰητρεὺς ἀναγράψας
Ἑπτὰ ὑπὲ ἑβομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ὑπὲ βίβλοις.

Συνέγραψε δὲ βυβλία, ἰατρικὰ μὲν οβ', ἱστορικὰ δὲ, περὶ Σμύρνης αὐ. περὶ τῆς Ὁμήρου σοφίας ά, καὶ πατρίδος ά. Ἀσίας κλίσεων αὐ. Εὐρώπης κτίσεων ἀβγ'. Νήσων ά. Ἀσίας σταδιασμῶν ά, καὶ Εὐρώπης ά. Στρατηγημάτων αβ'. πίναξ Ἰωναίων, καὶ Σμυρναίων διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Hermogenes Medicus, Charidemi filius, annos
Undecies ſeptem, libros totidemque peregit.

Conſcripſit autem libros medicos quidem LXXII. Hiſtoricos vero, de Smyrna, I. II. De Homeri ſapientia I. & de patria ejus I. Originum Aſiæ I. II. & Europæ I. II. III. IV. Inſularum I. Aſiæ ſtadiaſmorum I. & Eu-

*) Rich. Meadi Diſſ. de numis Smyrnæis Medicorum p. 71. & Dan. Clericus hiſt. Medicinæ p. 313.

**) Memoires de Trevoux An. 1715. Septembr. p. 1591. ſeq. Journal des Savans A. 1716. Mai p. 584. edit. Amſt.

& Europæ, I. Strategematum I. II. Tabula (celebrium) Jonenſium. Et ſucceſſio Smyrnæorum (Medicorum vel Philoſophorum, vel etiam Magiſtratuum) *ordine temporis digeſta.*

Laudatus Kuſterus hanc inſcriptionem refert ad Hermogenem de quo in numo Neronis apud Clariſſimum Vaillantum, ὅτι Ἑρμογένης Σμυρναίων.

Eſt & alius numus in quo leges: Σμυρναίων Ἑρμογένης Τρίκκας, quem de eodem Medico Eraſiſtrateo de quo inſcriptio, Richardus Mead accipit. Ita vero ille loco laudato:

"*Hermogenes* autem, *Tricca* nomine adſcripto, natalitia ſua in „ea urbe notari voluit; ideo forte, quia urbs Tricca non ſolum „Æſculapio ſacra, ſed & eidem natalis fuit. Sic enim oraculum „ab ipſo Æſculapio editum:

„Τρίκκης ἐξ ἱερῆς ἥκω θεὸς, ὃς ποτὲ μήτηρ
„Φοίβῳ ὑποπτευναθεῖσα κύει σοφίης βασιλῆα,
„Ἰδὲν ἰητορίης Ασκληπιόν. Euſeb. Præp. Evang. lib. III. „cap. XIV.

„*Tricca* igitur urbs Theſſaliæ, & vicina ei *Ithome*, tanquam patria „& ditio Aſclepiadarum, hoc eſt Æſculapii filiorum, Podalirii „& Machaonis, ab Homero in Catalogo celebrantur, Il. β. verſ. „729.

„Οἱ δ' εἶχον Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
„Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ασκληπιοῦ δύο παῖδε.

„*Hermogenem* autem medicum *Eraſiſtrateum* laudat Galenus. Item „*Hermogenis medici, Charidemi filii*, meminit inſcriptio lapidis *Sbe-* „*rardiani*, qui Smyrnæ prope lacum *Alco bonar* dictum, ubi gy- „mnaſium olim fuerat, & templum Æſculapii, reperiebatur.„

Hermolaus Barbarus, admirabili vir eruditione, & qui maximam ſibi gloriam ex Dioſcoridis traductione, Corolario opere doctiſſimo & ditiſſimo, & Plinii Gloſſematis comparavit.

Hermolaus multo vetuſtior, citatus Alexandro Tralliano, lib. I. c. XXIII.

Hermon Hierogrammateus, ἐκ τῶν ἀδύτων κατὰ τὸ Ἡφαιστεῖον ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ κατὰ Μέμφιν Ἡφαιστείῳ, Galeno, κζ γένη, lib. v. T. II. p. 378.

Hermon,

Hermon Sacerdos, Aetio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XII. nisi idem sit, quod magis puto.

Hermon simpliciter, Cornelio Celso lib. VI. cap. item VI. non semel.

Hermophilus Galeno secundum locos lib. IV. cap. VII. T. II. p. 218. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. capite centesimodecimo.

Hermus, nisi idem sit cum Hermone illo, Aetio citatus Tetrab. II. Serm. IV. cap. IV.

Hero medicus ophthalmicus sive ocularius: Galeno κατὰ τόπους, lib. IV. cap. VII.

Herones duo Chirurgi, quos inter scriptores præcipuos & qui singuli quædam repererunt, laudat Celsus præf. libri septimi.

Hero scriptor Geoponicon, de quo Gyraldus lib. de re navali T. II. Opp. pag. 650.

Herodes Clinicus. Martial. IX. Epigr. 98.

Heros de quo idem Martialis X. 56. *tristia saxorum stigmata delet* Heros.

Herodicus Selybrianus Thrax, Hippocratis præceptor, teste Sorano in Hippocratis vita, Tzetze Chiliad. VIII. hist. 155. & Suida in Ἱπποκράτης. Hic videtur quem reprehendit Hippocrates libro sexto epidemion particula 3. Ἡρόδικος τοὺς πυρεταίνοντας ἔκτεινε περιόδοισι, πάλῃσι, δρόμοισι, πυρίῃ. Nam ita legit vetus interpres, & Leonardus Fuchsius, *) putatque hunc esse de quo loquitur Plato lib. III. de Repub. & Plutarchus in eo libello, de his qui tarde à Numine corripiuntur, qui & hunc Selybrianum vocat, ut idem cum illo videri possit. Tametsi exemplaria illius loci Hippocratis & Galeni, T. V. pag. 488. 489. *Prodici* nomen habent, non Herodici: uti etiam Plinii codices XXIX. 1. sed qui Hippocratis discipulum facit, Prodicum Selymbrianum Auctorem iatraliptices, sive medicinæ unguentariæ fuisse testatus. Atque duos fuisse *Leontinum* & *Selymbrianum* Galenus T. V. pag. 488. innuit τίνος δὲ νῦν Προδίκου μνημονένει, πότερον τοῦ Λεοντίνου ἢ τοῦ Σηλυβριανοῦ, περιττὸν ζητεῖν. Hunc Leontinum dicunt nonnulli fuisse fratrem Gorgiæ Leontini.

Herodicus simpliciter citatus Asclepiadi, deinde Cœlio Aureliano lib. V. Chro-

*) Ita etiam D *Petrus Gerike*, cujus collegium Historiæ Medicæ MStum laudat D. Jo. Jacobus Baierus diss. de iatraliptice veterum, Altdorf 1723. 4.

Chronicon cap. 1. Sed & Herodicum quempiam memorat Aristoteles lib. 11. Rhetoricorum ad Theodecten, sive is fuit unus ex supradictis, sive alius. Ceum potius illum Sophistam, cujus opus de bivio Herculis laudant Xenophon 2. ἀπομνημονευμάτων Socratis, & Stobæus. Vide lib. 11. hujus Bibl. cap. XXIII. §. 41.

Herodotus Pneumaticus, discipulus *Athenæi* Attalensis Cilicis, cum magna laude (tempore Adriani ut suspicor) Medicinam Romæ exercuit teste Galeno IV. de differentiis pulsuum T. 11. p. 50. fallitur enim Tiraquellus qui *Menonis* discipulum facit, legitque Μένωνος μαθητῆ. Sed Galenus ait Athenæum pneumaticæ sectæ autorem Herodoto discipulo suo ἑαυτῷ ΜΕΝ ΟΝΤΙ μαθητῆ, πάνυ δ' ἐπιφανῶς ἰατρεύσαντι κ) τὴν τῶν Ῥωμαίων πόλιν, librum suum de pulsibus dedicasse. De eodem lib. 1. de simplic. medicamentis T. 2. p. 13. ὡς Ἡρόδοτ@· μὲν ἁπάσας τὰς ἄλλας αἱρέσεις μοχθηρὰς ὑπολαμβάνων πλὴν τῆς πνευματικῆς. Meminit & pag. 12. 14. 32. & lib. V. Pharmacorum κ) γένη, T. 2. p. 380. Herodoti libri de vacuantibus remediis citantur ab Oribasio.

Herodotus Ariei, Tarsensis, Medici Asclepiadei filius Empiricus, *Menodoti* discipulus, magister *Sexti* Empirici. Laërtius in Timone IX 116. & Suidas in Σέξ@·, qui tamen non Tarsensem facit, ut Laërtius, sed Philadelphensem.

Herodotus tertius, Georgio Hieronymo Welschio diæteticus, qui ei *definitiones Medicinales*, quæ inter Galeni opera leguntur, attribuit in curationum suarum historia p. 420. & 372. ubi male *Herodicus* excusum pro Herodoto, sicut apud Menagium ad Laërtium p. 443. b. κ) Πρόδοτον, pro κ) Ἡρόδοτον. Ab Empirico etiam & Pneumatico diversum esse observant viri docti *) Herodotum, si is sit auctor libri qui itidem inter Galeni opera exstat, atque *introductio* & *Medicus* inscribitur. Simpliciter Herodotum libri hoc titulo scripti auctorem nominat sive Galenus lib. 11. in sextum Epidemiorum T. 5. p. 472. καὶ ὑφ' Ἡροδότ@ γραφέντων ἔνια κ) τὸ βιβλίον ὃ ἐπέγραψεν αὐτὸς ἰατρόν. Cum Euryphonte citatur Herodotus a Galeno lib. 7. methodi therapeut. T. 4. pag. 109. & de bono & malo succo p. 355.

Pro

*) Dan. Clericus Hist. Medicinæ p. 507.

Pro *Herodoto* Lycio, cujus librum de ficubus laudat Athenæus III. p. 75. 78. viri docti malunt legere *Herodorum*, ſicut Herodotus Heracleotes apud eundem VI. p. 231. pro Herodoro obrepſit.

Herodotus ſimpliciter citatus, ſive Athenæi diſcipulus ſive alius, Galeno lib. IV. Simplicium Medicamentorum cap. XXVII. in fin. & c. XXVIII. & lib. III. cap. IX. & lib. IV. de differentiis pulſuum, & lib. V. Medicamentorum κῆ γένη, T. II. & p. 380. & Aëtio Quaternionis I. Serm. III. cap. XLV. & XLVII. & Serm. IV. cap. XLV. & cap. XLVII & Quatern. II. Serm. I. cap. CXVI. & Quaternionis III. Serm. II. cap. XXIX. & alibi. Sed & de eo notat idem Galenus lib. III. Simplicium, quod ὑπὸ περιττῆς σοφίας, præ nimia philautia ſeipſum in multis fefellit T. II. p. 32.

De *Herophilo* antequam dicam, præmittam Galeni locum inſignem ex iſagoge ejus, ubi de ſectis Medicorum diſſerit, T. IV. pag. 372. de quibus præclare etiam Celſus, procemio, & Plinius XXVI. 2. ſeq.

Τίνες προέσησαν τῶν τριῶν αἱρέσεων.

Προέσησαν δὲ τ μὲν λογικῆς αἱρέσεως ΙΠΠΟΚΡΆΤΗΣ Κῶος, ὃς καὶ αἱρεσιάρχης ἐγένετο, καὶ πρῶτος συνέσησε τὴν λογικὴν ἄιρεσιν. Μετὰ δὲ τύτυς ΔΙΟΚΛΗΣ ὁ Καρύστιος, ΠΡΑΞΑΓΌΡΑΣ Κῶος, ΗΡΌΦΙΛΟΣ Χαλκηδόνιος a) ΕΡΑΣΊΣΤΡΑΤΟΣ Χῖος, ΜΝΗΣΊΘΕΟΣ Ἀθηναῖος, ΑΣΚΛΗΠΙΆΔΗΣ Βιθυνὸς Κιανὸς, ὃς καὶ Πρυσιεὺς ἐκαλεῖτο.

Qui trium ſectarum principes extiterint.

RATIONALIS ſectæ & auctor & princeps *Hippocrates* Cous fuit. Poſt hunc *Diocles* Caryſtius, *Praxagoras* Cous, *Herophilus* Chalcedonius, *Eraſiſtratus* Chius, *Mneſitheus* Athenienſis, *Aſclepiades* Bithynus Cianus qui & Pruſias dictus eſt.

Τῆς δὲ Ἐμπειρικῆς προέσησεν ΦΙΛΊΝΟΣ Κῶος, ὁ πρῶτος αὐτὴν ἀποτεμνόμενος ἀπὸ τ λογικῆς αἱρέσεως,

EMPIRICÆ præfuit *Philinus* Cous, qui primus eam à Rationali ſeparavit, occaſione ab *Herophilo*

a) Apud Galenum I. de uſu partium T. I, p. 370. Καρχηδόνιος.

τὰς ἀφορμὰς λαβὼν παρὰ ΗΡΟΦΙΛΟΥ ὃ καὶ ἀκμὴς ἐγένετο. b) Θέλοντες δὲ ἀπαρχαΐζειν ἑαυτῶν τὴν αἵρεσιν, ἵνα ᾖ πρεσβυτέρα τῆς λογικῆς, ΑΚΡΩΝΑ τὸν Ἀκραγαντῖνον φασὶν ἄρξαθαι αὐτῆς. Μετὰ Φιλῖνον ἐγένετο ΣΕΡΑΠΙΩΝ Ἀλεξανδρεύς, c) εἶτα ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΙ δύο, πατήρ τε καὶ υἱὸς Ἀντιοχεῖς, μεθ' ὧν ΜΗΝΟΔΟΤΟΣ καὶ ΣΕΞΤΟΣ, οἳ καὶ ἀκριβῶς ἐκράτυναν αὐτήν.

suo præceptore accepta. Cum autem ſuam hæreſin ab antiquitate vellent commendare, ut eſſet Rationali vetuſtior, *Acronem* Agrigentinum ei dediſſe initium dixerunt. A Philino *Serapion* Alexandrinus ea ſecta floruit: Dein *Apollonii* duo pater & filius, Antiocheni. Hos ſecuti *Menodotus* & *Sextus* exacte eam corroborarunt.

Μεθοδικῆς δὲ ἦρξε μὲν ΘΕΜΙΣΩΝ ὁ Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, παρ' Ἀσκληπιάδῃ τῷ λογικῷ ἐφοδιασθεὶς εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς Μεθοδικῆς αἱρέσεως. ἐπελείωσε δὲ αὐτὴν ΘΕΣΣΑΛΟΣ ὁ Τραλλιανός. οἱ δὲ μετὰ τούτους ΜΝΑΣΕΑΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΠΡΟΚΛΟΣ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. Διεσάσιαταν δὲ περί τινων ἐν αὐτῇ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ὁ Μιλήσιος καὶ ΜΕΝΕΜΑΧΟΣ ὁ Ἀφροδισιεὺς, καὶ ΣΩΡΑΝΟΣ ὁ Ἐφέσιος.

METHODICEN *Themiſon* Laodicenus Syrus incepit, qui ab *Aſclepiade* Rationali occaſionem nactus, ad Methodicæ ſectæ inventionem ſe contulit. *Theſſalus* Trallianus eam perfecit. Poſt hos *Mnaſeas*, *Dionyſius*, *Proclus*, *Antipater*. In ea autem de quibusdam diſſenſerunt *Olympiacus* Mileſius, *Menemachus* Aphrodiſienſis & *Soranus* Epheſius.

Ἐγένετο

b) Herophili ſectæ addicti laudantur apud Galenum & alios Alexander Philalethes, Andreas, Apollonius Mus & alter Byblas, Ariſtoxenus, Bacchius, Cajus, Callianax, Callimachus, Chryſermus, Demetrius, Demoſthenes Philalethes, Dioſcorides ὁ Φακᾶς, Heraclides Erythræus, Mantias, Philinus, Zeno, Zeuxis Tarentinus. Vide ſupra in Chryſippo, p. 117. ſeq. & Dan. Clericum Hiſt. Medicinæ p. 323. ſeq.

c) Præter Serapionem Empiricos memorat Celſus in præf. Glauciam & Heraclidem Tarentinum, quibus ex Galeno Dionyſium & Critonem, Calliclem, Diodorum, Lycum, Æſchrionem, Philippum aliosque & ex Diogene Laërtio Menodotum, Theudam, Herodotum Tarſenſem, Sextum & Saturninum Cythenatem licet addere.

Ἐγένοντο δέ τινες καὶ ἐπισυνθετικοὶ ὡς ΛΕΩΝΙΔΗΣ ὁ Ἀλεξανδρεύς. καὶ ἐκλεκτικοὶ ὡς ΑΡΧΙΓΕΝΗΣ ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας.

Fuerunt & nonnulli EPISYNTHETICI, quasi *adjunctores* dixeris, ut *Leonides* Alexandrinus, & quidam ECLECTICI, ut *Archigenes* Apameensis Syrus.

Herophilus, Paxagoræ discipulus vixit tempore Diodori Croni, dialectici adeoque subpar Aristoteli, ut notavi ad Sextum Empiricum 2. Pyrrhon. sect. 245. ubi narrat eum Diodori argutiolas, qui brachium luxatum habebat, lepida instantia regarduisse. Medicus & Chirurgus celebratissimus. Idem arte miranda motus omnes & pulsus humani corporis in musicos pedes discrevit per ætatum gradus: & venarum pulsus rythmis Musicis asseruit moveri, teste Plinio XI. 37. & XXIX. 1. Tangunt & Vitruvius lib. 1. cap. 1. & Varro apud Gellium III. 10. ubi per Medicos Musicos Herophilus intelligitur, Censorimus de die natali c. XXI. Achilles Tatius in Aratum p. 89. Martianus Capella lib. IX. p. 314. Herophilum de pulsuum rythmis citat Galenus lib. 1. de dyspnoea c. 21. & lib. de pulsibus sæpius. Ejus διαιτητικὸν Sextus Empiricus XI. contra Mathemat. c. 50. Ejusd. in Aphorismos Hippocratis, Galen. T. v. p. 329. Vid. lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 576. Galeno, Aetio, & Cœlio Aureliano lib. IV. Chronion c. VIII. ex lib. ad Hippocratis Prognosticum, citatur. Eundem tamen Galenus lib. IV. De differentiis pulsuum, ubique obscurum fuisse scribit. Is autem herbarum maxime fuit studiosus, unde & ab eo dictum ferunt, quasdam etiam calcatas prodesse, ut scribit Plinius lib. XXV. cap. 11. ubi illum vocat clarum medicina. De quo & tu eundem vide lib. XXVI. cap. 11. & Galenum lib. 11. Therapeuticæ. Eidem plurimum debet Anatomice, adeo ut Anatomicorum Evangelista dicatur Gebrieli Fallopio. Tertullianus c. x. libri de anima: *Herophilus ille medicus aut lanius, qui sexcentos exsecuit ut naturam scrutaretur, quihominem odiit, ut nosset.* Hic ἐν τρίτῳ ἀνατομῆς citatur à Galeno T. III. p. 238. & de nervorum anatome, T. v. p. 282. Illum quoque laudat Cœlius Aurelianus lib. Oxeon II. cap. XXV. ex lib. XII. de Passionibus, & in lib. item tertio Chronion cap. XIII. ex libris Curationum: & Aetius Tetrab. II. Sermone tertio capite, XLVI. ex libro de oculis.

Herophilum equarium medicum memorat Valerius Max. IX. 15. 2.

Herpalus, vide Harpalus.

Heſiodum, uti Orpheum quoque, Muſæum & Homerum vatum ut antiquiſſimos, ita optimos, multa de herbarum vi & potentia curioſius prodidiſſe ſcribit Plinius lib. XXV. c. 11. & vident ubique qui in eorum libris verſantur. Et *Orpheum* quoque tradit Galenus de antidotis lib. 11. de antidotorum compoſitionibus ſcripſiſſe. Eumque in re medica citat Plinius lib. XXVIII. cap. IV. & alibi ſæpe. Sed & Pauſanias in Bœoticis ſcribit modum inveniſſe quo mortis medicamenta adhiberentur. Et de *Muſæo* & *Heſiodo* nonnihil Plinius lib. XXI. cap. VII. ubi de polio herba loquitur, & de *Heſiodo* idem Plin. lib. XXII. c. XXII. Sed & ipſum Heſiodum plurimum in medicina valuiſſe ſcribit Plutarchus in Sympoſio ſeptem ſapientum. Quod hinc (inquit) manifeſte apparet, quod non indiligenter nec perfunctorie de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de fœminis, de concubitus tempore, de infantium in cunis obligatione, & de cubitu diſſerit. Hincque dicit ipſum Heſiodum in eo verſu,

Ὅσσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.

Quo ut videmus de malua & aſphodelo loquitur, ad rem medicam reſpexiſſe. Ut interim non prætermittam *Linum* Chalcidenſem, vel ut plures volunt, Thebanum & ipſum antiquiſſimum vatem, qui libros ſcripſit de fructuum & animalium natura. Sed *Homerus* præ cæteris omnem medicinæ diſciplinam probe ſe noviſſe palam oſtendit. Nam cum medicina bifariam dividatur, eſt enim alia theorica, id eſt, ſpeculativa, ſive contemplativa, alia practica, id eſt, activa: Rurſus ſpeculativæ ſunt partes duæ, una σημειωτικὴ, id eſt, ſignificativa, quæ videlicet in ſignis ac notis contemplandis verſatur, ex hisque bonum aut malum ægrotantibus, aut etiam non ægrotantibus prædicit: altera αἰτιολογικὴ, id eſt, cauſativa, quæ ſcilicet in cauſis conſiderandis vertitur. Activa vero quæ operationibus conſtat, plures habet partes, ſcilicet διαιτητικὴν, quæ victu medetur, χειρουργικὴν, quæ manu, φαρμακευτικὴν, quæ medicamentis. Has omnes Homerus in ſuis libris non leviter, nec obſcure attigit, ut pluribus oſtendit Tiraquellus p. 274. ſq.

Hiceſium

Hiceſium Strabo XII. p. 580. teſtatur patrum ſuorum ætate ſcholæ celebri Medicorum Eraſiſtrateorum Smyrnæ præfuiſſe, quæ Strabonis temporibus jam defecit. Idem Tertulliano c. 25. de anima & citatus Athenæo ſæpiuſcule & nominatim ex libro περὶ ὕλης ſive de *alimentorum materia* VII. p. 294. Laudat & Plinius tum alibi tum XXVI. 4. ubi non parvæ auctoritatis medicum appellat, ejus *de conditum vini*, XIV. 19. & indice libri XV. Binos in hunc Hiceſium numos refert Vir clariſſimus Richardus Mead p. 60. Ex his primus æreus, moduli tertio majoris. In adverſa area caput muliebre Iſidis laureatum, perinde ut in primo Zeuxidis numo. In averſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΙΚΕΣΙΟΣ; ut ſacerdos Aeſculapii hic inſcriptus. Adeſt enim, ut in primo *Zeuxidis* Herophilei nummo, *ſimulacrum Æſculapii* ſimili plane typo; niſi quod ante ſimulacrum non conſpicitur *aſtrum*, neque extat pone humerum *hacillus*; quæ non modo in *Zeuxidis*, ſed etiam in *Jatrodori*, & *Athenagoræ* nummis comparent. Deſunt autem, ut in hoc *Hiceſii*, ſic in illis quoque *Jaſonis*, *Paſicratis*, *Metrodori*, & *Hermogenis*. At in iis, *Apollophanis*, & *Sarapionis* nomine inſignitis, *bacillus* quidem, ſed non *aſtrum*, adſpicitur. Ea nimirum apud veteres fuit diverſitas in ſymbolis eidem Numini attributis. Ut Veneri in numis familiæ Juliæ apud Vaillantum n. 11. & 25. & in Æmiliæ n. 13. & 14. nec inauris adeſt nec monile: Hygiæ ſive Saluti in familiæ Juniæ numis inauris deeſt & corona, quibus in aliis ornatur. At quid ſi dicamus, Herophileos Aeſculapio ſuo aſtrum, ut ſectæ indicium, Eraſiſtrateos non item, adfinxiſſe? Mihi ſane, quantum ex nummis hactenus inſpectis obſervare potui, vero haud diſſimile videtur. Nihil autem certi de hac re in præſentia ſtatuo; ſed potius ut conjecturam deliciarum hujusmodi ſtudioſis propono, dum amplior nummorum copia magis exploratum aliquid, anſamque decernendi præbeat. *Hæc vir laudatiſſimus Richardus Mead.*

2. Nummus æreus moduli tertii. In adverſa area: *Caput turritum Matris Deorum Sipylenæ*, ut in ſecundo *Zeuxidis*.
In averſa: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΙΚΕΣΙΟΣ. Idem ille *Hiceſius* medicus, hic quoque ut ſacerdos *Iſidis*; cum *eadem*, ac in parili nummo Zeuxidiano, *ſtantis Iſidis figura*.

Hierax, vide Heras Cappadox.

Hieremias Thriverus Brachelius, Germanus, qui Commentarios in primum librum Aphorismorum Hippocratis, & alia scripsit.

Hieron, vide Heras Cappadox.

Hieronymus Accorombonus Eugubeus, qui scripsit librum de Catharro, & tractatum de usu & natura lactis.

Hieronymus Baldungius Tigurinus, cujus extant quædam opera.

Hieronymus Brunsuigius.

Hieronymus Cardanus Castel. Mediol. defunctus A. 1576. vir certe multæ lectionis, & omnifariæ eruditionis, cujus est liber vagantium morborum, de re venerea, de medicinæ regulis, Contradicentium medicorum, in quo opere secutus est vestigia Petri Aponensis in Conciliatore: Et de malo recentium medicorum medendi usu, & aliis multis, quos ipse collegit in libro in id privatim edito, cui titulus est Ephemerus. Vita à Gabr. Naudæo scripta & Cardani liber de libris propriis ad Nicolaum Siccum præmittitur operibus ejus, junctim editis Lugd. 1663. fol. decem Voluminibus.

Hieronymus Castellus Ferrarienſis medicus, orator & poëta egregius, apud Lilium Gyraldum, poetarum nostri temporis lib. 1.

Hieronymus Feroldus, ad quem extant multæ epistolæ medicinales Aloysii Mundellæ.

Hieronymus Fracastorius, Veronensis, vir summus, extinctus A. 1553. Opera ejus collecta à Paulo Rhamnusio, editaque Venetiis 1555. 4. in quibus poëma Siphylis, de morbo Gallico, quod admiratus est Julius Cæsar Scaligr.

Hieronymus Gemusæus, Helvetius, cujus extant Annotationes in Paulum Æginetam.

Hieronymus Manfredus, cujus est Centiloquium medicorum & infirmorum.

Hieronymus Montuus, cujus liber est de humorum differentiis.

Hieronymus Savonarola, qui de vermibus scripsit. Ita Tiraquellus. Sed liber de vermibus Venet. 1498. fol. editus, Joannem Michaëlem Savonarolam, Hieronymi avum, Ducis Ferrarienſis archiatrum habet auctorem, qui A. C. 1441. diem obiit.

Hieronymus Tragus, cujus extat Herbarium Germanicum.

Hierophilus de quo supra in Agnodice.

Hiesus

Hieſus, qui & Ieſus, & Ieſui, de quo infra.

Higinus, Plinio lib. xx. c. xi. & lib. xxi. c. ix.

Hilarus. vide in Calpurnio.

Hildegardis de Pinguia cujus quatuor libri Phyſicorum cum Trota ſive Trotula Salernitana & aliis Medicis antiquis Latinis prodiere Argent. 1533. 1544. fol. apud Clariſſ. Caveum male diſtinguitur ab Hildegardi Abbatiſſia Monaſterii S. Ruperti in monte *ad Bingiam* ſive *in Pingis*, prope Rhenum fluvium circa A. C. 1180. cujus Revelationes habemus. Vide Bibliothecam maximam Patrum edit. Lugd. T. 23. p. 590. F.

De *Hippocrate* illo magno, Coo, Medicorum principe ſatis multa dicere me memini lib. ii. hujus Bibl. cap. xxiv. Quoniam autem noſtra ætate acris de ſummi illius Viri religione contentio agitata eſt à præclaris ingeniis, aliis ad Atheos eum audacter adſcribentibus,*) aliis, quibus non ſine cauſa adſentior, removentibus**) à tanto viro tam indignam mente bene ſana fœditatem: placet hoc loco cum lectore communicare, quæ nuper in manus meas incidit diatribam *Joannis Stephani*, Bellunenſis, Medici Veneti, illique quasdam notationes locorum Hippocratis, ad pietatem ejus confirmandam adſpergere.

*) Nic. Hieron. Gundlingius T. 2. Otiorum Germanice editorum c. 1. & in declaratione ſuæ de atheiſmo Hippocratis ſententiæ, neue Bibliothec XXIX. p. 802. ſq. contra Gœlikium, & in Gundlingianis, Germanice itidem vulgatis parte XXII. & XXIII.

**) Andreas Ottomannus Gœlike oratione inaugurali habita Duisburgi An. 1713. & in hiſt. Medicinæ univerſalis parte V. & D. Dan. Wilhelmus Trillerus in Hippocrate Atheiſmi falſo accuſato, Rudolſtadii 1719. 8. quam eruditam dietribam mihi pro benevolentia ſua inſcribere eſt dignatus, & in novis litterariis Lipſienſibus An. 1721. pag. 151. ſeq. ubi reſpondet ad objecta C. V. Joannis Clerici T. 15. Bibl. veteris & novæ, p. 428. ſq. D. Jo. Andreas Schmidius in diſſ. de Theologia Hippocratis, Helmſtadii edita in 4. Caroli Drelincurtii Orarionem Græce dictam Lugduni Batavorum, & verſam Gallice de Convenientia Hippocratis cum ſacris litteris, laudat Baſnagius Bellovallius in Hiſt. operum eruditorum An. 1689. Aprili p. 186. ſq.

HIP-

HIPPOCRATIS COI THEOLOGIA,

IN QUA

PLATONIS, ARISTOTELIS, & GALENI placita Christianæ Religioni consentanea exponuntur.

AUCTORE

JOHANNE STEPHANO,

JATROPHYSICO VENETO.

Ad editionem Venetam A. MDC XXXVIII. 4. apud Hæredes Johannis de Salis.

CAP. I.

Quod DEUS humanæ princeps sit causa Naturæ.

Egregie magnus ille Alexander, cum in Jovis Ammonis templo à Vate dictus esset Jovis filius, nihil mirum, inquit, nam Jupiter omnium quidem natura Pater est, at ex iis optimos quosque peculiariter suos facit. Nec insicite Parmenides, unum esse id, quod est, constanter asseruit, si quidem testante Simplicio, quod vere per se, & maxime est, unum, nempe Deus est, cætera, quæ sunt, haud simpliciter, sed aliquid sunt, qvum derivatam habeant subsistantiam. Et sane quidquid in hac rerum immensitate consistit, triplici ordine distribui, compertum est; Quædam enim duntaxat existunt, vt elementa, & inanimatorum genus omne: quædam vita, motuque fruuntur, quædam præterea intelligendi sublimitate perficiuntur. Universa hæc natura quodam ordine continetur, ordo autem ad unum primum adspirat, quare singula ad unum primum referri necessum est: Primum autem in aliquo genere reliquorum, quæ sub illo genere coercentur, causa est; hæc vero cum sui similitudinem, & characterem imprimat, par est, ut primo, maxime que sit, vivat, & intelligat: Atqui hujusmodi Deus est, qvum sua sit Usia, Vita, Intelligentia. Quamobrem ad Deum, utpote ad primum τὸ ὄν, primum

primum quod est, primam vitam, primam intelligentiam referuntur singula, ab eodemque pendent. Cui quidem sententiæ ne Aristoteles a) quidem renititur, nec Author libri de caussis. b)

a) Lib. XII. Metaph.

b) Nec Hippocrates lib. de principiis, edit. Lindenii T. 1. pag. 112. cum dixisset, περὶ τῶν μετεώρων, de rebus Divinis ac cœlestibus, non esse sui instituti exponere, sed tantum de hominis & animantium constitutione; subjungit de natura rerum ita se sentire, ut (sub primo summo motore) naturalia quatuor ponat principia, agens unum & spiritum veluti plasticum præditum cognitione: tria cætera patientia. Agens ipsi est calidus *æther*. Pro cæteris tribus patientibus, alibi unum tantum, *aquam* appellat, ut lib. 1. de diæta, vide T. 1. p. 182. 185. 197. 201. 204 sq. 263. seq. etsi quatuor iterum elementa ponit ex communi sententia T. 1. p. 284. Ætherem ita describit: δοκέει δέ μοι ὃ καλέομεν θερμὸν, ἀθάνατόν τε εἶναι καὶ νοέειν πάντα καὶ ὁρῆν καὶ ἀκούειν καὶ εἰδέναι πάντα τὰ ὄντα καὶ τὰ ἐσόμενα. τοῦτο δὲ τὸ πλεῖστον, ὅτε ἐταράχθη πάντα, ἐξεχώρησεν ἐς τὴν ἀνωτάτω φοράν, καὶ ἐνομῆναί μοι αὐτὸ δοκέουσιν οἱ παλαιοὶ αἰθέρα. *Videtur mihi quod calidum vocamus immortale esse; & cuncta* (quæ facit) *intelligere & videre & audire & scire omnia, tum quæ in præsentia sunt tum quæ inde nascitura sunt. Hujus maxima pars cum Chaos universi* (à DEO primo motore) *agitaretur, in supernam circumferentiam secessit. Et videntur mihi ipsum veteres Æthera nominasse.* Quodque hæc necessario ita sint intelligenda, constat vel exinde, quod paucis interjectis subjungit: κυκλεομένων δὲ τούτεων, ὅτε ἂν ἐταράχθη, ἀπεκλείσθη ὑπὸ θερμοῦ πολλοῦ ἐν τῇ γῇ ἄλλοθι, ubi oportet causam παραχῆς & ἀποκλείσεως moventem intelligere, æthere ipso majorem ac sublimiorem DEUM, quam in toto illo de principiis libello nisi præsupponas, rationesque motus & digestionis materiæ sub motore aliquo sapiente describi ab Hippocrate nisi observes, scopas dissolutas legere te existimes. Hæc DEI primi motoris lex est, de qua initio libri de genitura T. 1. p. 124. νόμος μὲν πάντα κρατύνει. *Lex firmat omnia.* Itaque cum libro 1. de diæta T. 1. p. 182. seq. sententiam de duobus principiis suiis naturalibus, igne & aqua, uberius exposuisset; motusque eorum & mixtiones ac secretiones describisset, subjungit: καθ' ἃ μὲν πρήσσουσιν, οὐκ οἴδασιν, ἃ δὲ πρήσσουσιν, δοκέουσιν εἰδέναι, καὶ θ' ἃ μὲν ὁρῶσιν, οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ὅμως αὐτοῖσι πάντα γίνεται ΔΙ' ΑΝΑΓΚΗΝ ΘΕΙΗΝ, ἃ βούλονται καὶ ἃ μὴ βούλονται. *Ad quod exemplar faciunt, non sciunt: quæ faciunt, scire videntur, & quæ vident, non cognoscunt.* (Unde patet illud νοέειν πάντα in lib. de principiis non ita universaliter intelligendum) *Attamen omnia ab ipsis fiunt PER NECESSITATEM DIVINITUS IMPOSITAM, & quæ volunt & quæ non volunt.* Solus hic locus suf-

2. Hoc autem intereſſe videtur, quod uti Deus ſingula creando ſuam cuique naturam communicat, ita vitam intelligentiamque formæ perficientis inſtar; quod ſane manifeſte conſtat, ſiquidem ſuam ſingulis ſubſtantiam nullo ſuppoſito impartitur, vitam autem, intelligentiamque præjacenti jam ſubſtantiæ inſinuat, inſeritque, quæ ideo actus perfectionisque ſunt inſtar, quod ſubſtratam inſtruunt, exornantque ſubſtantiam.

3. At Peripateticus aliquis ab Alexandreo Auditorio poſſit objicere: Deum hyperuſium Mundum movere, & regere uti finem (æquum enim eſt, ut nobilioris cauſlæ nomine dignetur) quare à mundano hoc opere facile vindicatur. Cui reſponſum volumus; dum cœlorum motrices Intelligentiæ in ſuum Creatorem intuentur, moventque ſingulæ ſuos orbes divinitatis radio colluſtratæ, ut illius imperio obſequantur, ſuasque actiones referunt ad primæ cauſſæ gloriam, movere quidem Deum, ceu finem: ut efficientem vero, quia illis vim movendi ſuos orbes, & motu univerſitatem gubernandi conceſſit. Id quod Simplicius plane aſſeruit, immo alios perſtrinxit, qui aliter ſenſiſſe Alexandrum arbitrati ſunt. Qua enim tenus, inquit, Deus movet cœleſte corpus, omnium, quæ ſub Luna ſunt, effectiva cauſſa exiſtit: quatenus vero Intelligentias ut appetibile & conſiderabile movet, finis eſt. Cæterum licet hæc mundi concinnitas, & ſpectata in ſingulis pulchritudo Authoris ſui immenſitatem, & ſapientiam præclare demonſtrent, (ſcite enim Trismegiſtus in Pœmandro, c) inquit, cum ſtatuam, & imaginem absque Fabro, & Pictore fieri, nullus audeat aſſeverare, miram Mundi hujus conſtitutionem ſine conditore conſtitiſſe putabimus?) Unum tantùm hominem Galenus contemplatus, ejusque ſtructuram, mirari primum, tum exclamare cœpit, à natura mortali tam admirablile opificium effingi non potuiſſe, ſed à Deo, aut ſapientiſſima Intelligentia: cum enim tam incredibili artificio omnia concinnata, atque connexa videret, non potuit non erigere oculos in cœlum, & divinius ſapere. Propterea ſcripſit, ſe Commentarios de humani corporis natura, ceu hymnos quosdam conditori ſuo compoſuiſſe, d) propterea quod ex his appareret, quænam ipſius Creatoris ſit ſapientia, quæ

ficit ad abſolvendum ab Atheiſmo Hippocratem, & ad demonſtrandum, quod ſupra illud θερμὸν ſuum ſive ignem, agnitus ab ipſo fuerit rector & motor univerſi DEUS. Sed exſtat locus alter etiam clarior qui afferetur infra ad §. 5. p. 196.

c) Cap. 5.

d) Lib. 3. de Uſu Partium, Cap. 10.

quæ bonitas, quæ virtus, ignoratio quorum ſumma eſt impietas. Quod enim, inquit ille, cultu convenienti exornarit omnia, nullique bona inviderit, id perfectiſſimæ bonitatis ſpecimen eſſe ſtatuo: Inveniſſe autem quo pacto omnia adornarentur, ſummæ ſapientiæ eſt: At effeciſſe omnia quæ voluit, virtutis & potentiæ eſt invictæ.

4. Poſſitne Moſes de Deo præſtantius quicquam effari? Poſſitne Theologus? Ecce ut ex viſibilibus inviſibilia Dei cognoſcit. Ut per creaturam Creatorem colligit, & colit! Potuitne Plato ab Ægyptiis divinius quippiam ediſcere? Ille Moſes Atticus perhibetur, quod ſcripſerit, per Ideam Deum effeciſſe Mundum: verùm materiam fingit Deo ſynchronam, & contemporaneam, quaſi ſine materia non potuerit Mundum procreare: Materiæ adjungit Ideam, ſive ſapientiam, ut in pondere, numero, & menſura opus tam perfectum conderetur; quam tametſi expungere conatur Ariſtoteles, quod ſapientia tota in contemplatione ſit poſita, contemplatio in ſe, & intra ſe vertatur, efficiens extra, & in alio: defendi tamen poteſt, & certa ratione ſtabiliri. Nam ſi ſublunaria omnia ad cœleſtia referuntur, hæc autem ad primum Motorem, qvum in habentibus ordinem ad unum primum ſit perveniendum, neceſſum eſt, ut quidquid ortum ſubit, naturam ſuam induat derivata à primo motore virtute, qui omnium Author eſt. Qvum vero unumquodque agat juxta naturæ ſuæ modum, & ingenium, Deus autem naturæ ſummæ intellectualis ſit, intelligendo agit, ſicut ignis, qui igneæ eſt naturæ, agit urendo. Atqui non poſſet Opifex rerum omnium productionem moliri, ni ſingulorum formas, & Ideas in ſe contineret . . . . . *Pulchrum pulcherrimus ipſe*

Mundum mente gerens, ſimilique in imagine formans.

Quamobrem connatum exemplar eorum, quæ fiunt, Deum circumferre mente, non eſt abſurdum, connatum, inquam, non ſeparatum, quale Xenocrates finxiſſe creditur, quod ſibi Deus ob oculos ponat, aliquid in noſtrate hoc Mundo creaturus.

5. Sed ad Galenum revertamur, qui ſummi Opificis providentiam in humano corpore condendo concluſit earum rerum ſimilitudine, quæ ab hominibus fiunt. e) Nam, inquit, ſi fines ad quos fabrica hæc (loquitur de humano corpore) conſtituta eſt, connumeraveris, eosque omnes aſſecutum eſſe Opificem deprehenderis, quid aliud quam evidentem ejus

e) Lib. 9. cap. 8. de Hippocrat. & Platonis placitis.

magnitudinem, potentiamqun cognoſces? Quocirca (paulo poſt infert) temerariam, ac fortuitam, neque artificialem cauſſam fabricæ noſtri corporis exiſtimare, abſurdum eſt. Quibus ſane veteres quosdam Phyſicos perſtringit, ut puta Democritum, qui omnia temerario quodam Atomorum congreſſu conflari credidit, carpit & Hippocratem, qui naturam noſtræ creationis opificem facit, non aſſurgit ad Deum. Sed ut libere dicam, negligenter admodum in hac re, alioquin oculatiſſimus, connixit. Hippocrates enim tam præclare de Deo, quam quivis alius. Ita enim ille. f) *De fœminea vero natura hæc dico, ſentioque, maximam quidem cauſſam, & potiſſimum quid in hominibus eſſe divinum Numen*, &c. Unde ſcitiſſime colligit Calvus, Deum eſſe ex Hippocr. ſententia potiſſimum Authorem, & præcipuam cauſſam rerum humanarum. Cæterum lib. primo de victus ratione Deum tam conceptis verbis univerſæ naturæ conditorem efficit, ut nihil clarius. g) *Naturam*, inquit, *omnium Dii ornaverunt, quæ vero homines fece-*

f) Lib. de Muliebri Natura. T. 2. pag. 358. μάλιστα μὲν τὸ θεῖον ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν αἴτιον εἶναι, ἔπειτα αἱ φύσιες &c. Et paucis interjectis: δεῖ δὲ τὸν ὀρθῶς ταῦτα χειρίζοντα πρῶτον μὲν ἐκ τῶν θείων ἄρχεσθαι, ἔπειτα δὲ διαγινώσκειν τὰς τε φύσιας τῶν γυναικῶν καὶ τὰς ἡλικίας. Vocare autem videtur τὸ θεῖον Hippocrates, quæ divinitus immittitur temperiem aëris, τὴν ἔξ ὑπερέχοντος ὑμᾶς, ἀέρος κατάστασιν, ut cum Galeno interpretantur Fernelius, Gorrhæus, Foësius, Ramazinus, aliique. Ita lib. de morbo ſacro T. 2. p. 329. φύσιν δὲ τοῦτο τὸ προφαίνειν ὑπὸ παντὸς τὸ θεῖον γίνεσθαι ἀφ' ὅσα τ' ἄλλα πάντα (νοσήματα.) Et p. 344 diſerte nominat θεῖα illa à quibus morbi, ſolem, frigus, ventos. Naturam autem quam quisque habet in ſe, ſuoque corpore. Inde lib. 1. de diæta T. 1. pag. 184. πάντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα, ἄνω καὶ κάτω ἀμειβόμενα. Lib. IV. de morbis c. 26. vocat τὰ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. T. 2. p. 147.

g) Lib. 1. de diæta T. 1. p. 190. Locus inſignis quem integrum adſcribam: Οἱ δὲ ἄνθρωποι &c. *At vero homines ex manifeſtis obſcura conſiderare non noverunt. Quum enim artibus utuntur ſimilibus, quibus humana quæ in ipſis eſt natura, id ipſum non intelligunt.* Θεῶν γὰρ νόος ἐδίδαξε μιμέεσθαι τὰ ἑαυτῶν γινώσκοντας ἃ ποιέουσι, καὶ ὃ γινώσκοντας ἃ μιμέονται. *Deorum enim mens edocuit ipſos ſua ipſorum imitari, ita ut cognoſcant quæ faciunt, & non cognoſcant quæ imitentur. Legem quidem poſuerunt ſibi homines, ipſimet non cognoſcentes de quibus tulerunt.* Φύσιν δὲ πάντες (al. παντὸς) θεοὶ διεκόσμησαν. *Naturam vero omnes Dii exornaverunt. Quæ igitur homines ſanciverunt, non eodem modo ſe habent, ne*

fecerunt, nunquam similiter semper recte, & non recte se habent, sed quæ Dii, semper eodem modo, & rite habent, &c.

6. Proh Deum immortalem, & adhuc erit aliquis, qui senem insimulet? Quis hinc vel singularem Dei providentiam non conjicit? Palam enim Deum singula juxta naturæ suæ meritum exornare, & perficere, quin in universo ordinis, & constantiæ, atque adeo naturæ authorem esse profitetur, ut nisi cœcus quilibet inspiciat piam, præclaramque Hippocratis mentem erga Deum. Hinc Plato, Deus, inquit, omnium rerum gignendarum ideas continens, easdem menti confert, mens ex præscripto Dei, animam Mundi docet, anima Mundi, semina, vegetalemque vim cum idoneis spiritibus parit, & condit, quam naturæ committ, per quam in materiem concinne paratam insinuantur, atque infunduntur. Deum enim instar centri esse, credidit Plato, circa quod circuli quatuor, Mens quippe, Anima Mundi, Natura, Materia. Ad hanc sententiam collineavit & Pergamenus, ubi scripsit, h) Deum scilicet instar summi Artificis, rerum seminibus agendi principium largitum fuisse, ut ex illius Mandato, atque præscripto propria obeant munera. Avicenna autem Galeni assecla †) ait, virili semini plus inesse formæ jussu Dei, quod hinc hominis formatio inchoatur. Formatricem vero, vocat unum ex Dei arcanis.

7. At vero naturam, dicet qnispiam, passim inculcat Hippocrates. Ita sit sane. At qui naturam dicit, Dei providentiam insinuat, natura enim primum, & commune motus principium definitur, at quale hoc esse possit nisi a primo Motore? Aristoteli Natura modo ordo, modo ordinis causa dicitur in universo, i) sed quæ potest esse ordinis causa præter ordinatorem Deum? Huc respexisse videtur etiam, quando scripsit, recte fecisse naturam, quæ cœleste corpus, ortus atque interitus futurum expers, exemit à contrariis: Item, naturam id semper omnibus velle, quod est melius.

Unde Vates ingeniosus. k)

Hanc DEUS, & melior litem Natura diremit.

Quibus locis natura sumitur pro Deo. Lactantius Firmianus, Natura,

que recte semper, neque non recte: ὁκόσα δὲ Θεοὶ ἔθεσαν, αἰεὶ ὀρθῶς ἔχει. *Quæ vero Dii sanciverunt, semper recte habent.* Ita scripsisse Atheum, nunquam credidierim.

h) Galen. lib. de format. fœt. cap. 6. lib. 3. p. 19. cap. 2.
†) Lib. 3. Fen 19. cap. 2.
i) Lib. 1. de Cælo text. 59.
k) Ovidius.

ra, inquit, remota providentia, & poteſtate divina prorſus nihil eſt, quia cum Natura naſcentiam quandam dicere videatur, neceſſe eſt mentem eſſe Divinam, quæ rebus omnibus ſua providentia naſcendi principium præbeat.

Huc acceſſere Mercurius ille ter maximus, Pythagoras, Plato: quos ſcimus naturam feciſſe univerſale principium, vimque a prima cauſſa per Cœli motum in alia corpora omnia diffuſam, quæ etſi una ſit, pro corporum tamen varietate ſuſcepta fiat diverſa.

Huc etiam Seneca, l) Plinius, Sextus Empiricus, & è recentioribus Scaliger conceſſere, naturam ſcilicet eſſe Deum ipſum, divinamque rationem toti Mundo, & ſingulis partibus inſitam, omnesque recto ordine gubernantem. Et me hercle cum univerſa hæc mundi natura omnia continens, & per cuncta rerum meabilis Solis, & Lunæ, cæterorumque Siderum curſuram, temporumque vices, & oceani reciprocos temperans æſtus, hancque rerum immenſitatem rato ordine regens tam ſapienter omnia gubernet, atque moderetur, fateri neceſſum eſt, Divina quadam mente architectatrice, & protectrice uti, quæ omnia recta ratione adminiſtret, & providenter tueatur; Hæc vero ipſius ratio lex eſt naturæ è ſumma mente, Deique numine profecta. Hinc Plato. Cum Deorum Sator, inquit, mundum, naturamque conderet, huic ſimul leges fatales indixit. m)

O qui perpetua Mundum ratione gubernas
Terrarum Cœlique Sator, qui tempus ab ævo
Ire jubes, ſtabilisque manens das cuncta moveri.

8. Abſit tamen, ut cum Stoicis naturam cum Deo confundam, qui perinde ea differre ſcio, ac ſervum à Domino: Natura enim addicta, & veluti jugata materiæ; non poteſt, quin ejus in agendo imploret auxilium: At Deus immateriatus omnino, ut eſt ſupra fatum, ita ſupra naturam, quia extra motum, locum, & tempus (quibus affectionibus rebus cauſſa materiæ inhærentibus continetur fatum, & natura) quare cum liberrimus ſit, nec materiæ inſitus, alius à natura eſſe videtur. Accedit, naturam patiendi potius, quam agendi principium ab Aphrodiſeo appellari, cui poſt Simplicium applauſit D. Thomas hoc vel in Cœlo verum eſſe aſſeve-

l) Lib. 4. de Benef. cap. 7. Plin. lib. 2. caap. 7. Scaliger exercit. adverſus Cardanum 1. 7. 17. 20. 278. 323. 339.
m) Boetius lib. 3. de conſ. Philoſoph.

asseverans, quod sine piaculo de Deo dici non potest, cum sit purissimus actus. Ad hæc natura est finita, & ad unum determinata potentia, utpote humani seminis ad hominem: at Dei indefinita, & infinita, agit enim liberrima non impedita, aut coacta voluntate. Denique Arist. ipse prodidit, naturam ipsam semper, quod melius est, quantum potest, efficere: hæc autem limitatio impotentiam quandam arguit, quam in Deo concipere sit nefas.

9. Ita tamen Stoicos rejicio, qui Jovem sui fati compedibus alligant, ut universalem illam potestatem per singula meabilem, quam communem appellant naturam, h. e. effectricem, & directricem singularis naturæ, summam Dei rationem esse concedam. Etenim ubi multa conspicamur in unum finem disposita, atque coordinata, & in eum per sua Munera absque cognitione, & cogitatione tendentia, aliquam necesse est cogitare Intelligentiam, quæ & finem cognoscat, & ordinet omnia, siquidem ordinate disponere, intelligentis & sapientis est. Hinc Avenrhois n), atque Themistius non errantis Intelligentiæ, opera Naturæ nuncupabant. Quare & Plato o) de Divinis agens ad naturalia descendit, vicissique naturalia percurrens ad Divina pertexit, quum hæc naturalium sint principia. Sed tempus est, ut huic disputationi colophonem imponamus.

CAP. II.

Quod spiritus omnia replet.

Ab universali quadam natura in proprios fines singulorum opera dirigi, apud Philosophos in confesso est: Illam Stoici spiritum nominatim appellarunt toti mundo infusum, qui varias sortitur appellationes pro varietate materiæ, cui se se insinuat, de quo in præsentiarum paulo diligentius nobis est edisserendum, ut Hippocratis nostri sententia, & quantum cum sacris litteris conveniat, constet.

2. Age ergo corpus cum Platonicis in solidum, & spiritale dividamus, hoc, quicquid oculorum aciem effugit, appellant, cujus quidem plures extant differentiæ: Nonnunquam pro anhelitu accipitur, ut apud Hippocratem p) spiritus frequentior dolorem, & accensionem significat in his, quæ

n) Lib. 12. Metaph. lib. 1. de Anima cap. 23.
o) In Parmenide. In Timæo.
p) Libro primo Prognosticon, T. 1. pag. 477.

quæ sunt supra diaphragma; Nonnunquam significat Animam. Unde Epicureus Vates: q)

Spiritus eque feris humana in corpora transit
Inque feras noster:

Medici pro suo usu spiritum vocant substantiam ætheream, minimè conspicuam caloris & facultatis sedem, animæque cum corpore vinculum, primumque obeundæ functionis instrumentum.

3. Spiritum hunc transmundani Philosophi multifariam, dum illud Geneseos, *Spiritus Domini ferebatur super aquas*, interpretantur. Quidam enim arbitrantur, r) eo Mosem aëris elementum indicasse, aut ventum, cujus flatus, atque reflatus admirabilis est reciprocratio, cujus est ingenium super aquas efferri, quod quidem verbum (ferebatur) indicat. Appellari autem Spiritum Domini volunt, vel quod à Deo immissus esset, tunc enim naturales caussæ, quæ flatus cierent, præsto nihil erant: seu quod ventus ille præpotens nimis, ac vehemens esset, Mosis enim mos est, ubi quippiam eximium significare vult, Dei nomen adjicere, ut cum Cedrus Dei, vel Civitas Dei dicitur.

4. Quidam haud ventum, aut aerem, at vim quandam vitalem s) & energiam, impressamque aquis fœcunditatem intelligunt: Nec enim infrequenter mysticæ paginæ, cum subitam quandam vim, & efficaciam ad aliquid insigne patrandum significare volunt, Domini spiritu utuntur, ut cum dicitur, Spiritum Domini in Samsonem irruisse, & discerpsisse Leonem. Quo spectat & illud, Spiritum Domini sustulisse Eliam, & rapuisse Philippum. Idem vero Moses dicere voluit, in principio Deum vim indidisse aquis, ut intelligeretur, quæcunque postea facta fuissent, aliunde virtutem, nimirum à Deo susceptisse.

5. Nec desunt, t) qui per spiritus, Angelos notari autument, qui Cœlos, maxime primum mobile pernici celeritate cient. Quo significatu apud Regium Vatem scribitur: *Qui facit Angelos suos spiritus.* Aquarum autem nomine significari Cœlum, non est novum, nec insolens, siquidem Cœlum hebraice appellatur schamain, ab aquis deducto vocabulo.

q) Ovidius XV. Metamorphos.

r) Tertullianus adversus Hermogenem, cui applaudit Theodoretus quæst. 8. in Genesim.

s) Chrysostomus Hom. 3.

t) Cajetanus.

lo. Quare Cœlum cryſtallinum, quod primum mobile credunt, quum ſit pellucidum, & perquam diaphanum, aquæ nomine rite donari poterit.

6. Avicennæ Interpres u) Intelligentiam quandam comminiſcitur ſecundum Deum nobiliſſimam, quæ ſingulis aſſiſtit, noſtraque potiſſimum dirigit munera. Ab uno, inquit, (hoc ceu protritum axioma apud Poenos eſt) prout unum eſt, non provenit niſi unum, atqui uni Deo maxime congruit unum eſſe, quatenus unum, quum omnium Deus ſit ſimpliciſſimus, atque puriſſimus actus, quare à Deo non provenit niſi unum. Hoc autem non eſt niſi univerſalis Intelligentia cæteris Intelligentiis ſecundum Deum abſtractior, puriorque: quarum eſſentia, & energia non modo à Deo pendet, ſed etiam ab hac ſuperiore Intelligentia, quæ Deum proxime eſt, atque adeo nobiliſſima. Huic ſententiæ, Sacræ Geneſeos verba accommodat (*& ſpiritus Domini ferebatur ſuper aquas*) unde confici putat, atque concludi, ſpiritum hunc, quem Intelligentiam indigitat, ante terram, & aquam procreatum fuiſſe. Quod igitur à DEO, inquit, primum procreatum fuit, ſpiritus eſt, nempe ſpiritualis illa ſubſtantia à corpore abſtracta, quam Arabes Philoſophi à Deo primum emanaſſe, certo credunt. Peripatetici vero, qui mundum ſemper fuiſſe, & permanſurum arbitrantur, Intelligentiam hanc proximè à Deo pendere dictitarunt. Avicenna autem hanc ſimplicem Intelligentiam à Deo productam plurium effectricem agnoſcit, à qua cæteræ Intelligentiæ, mundanaque cuncta vim inſpirante Deo fiunt, & gubernantur. Præterea homini fœlicitatem, ſupremamque beatitudinem contingere ex animæ copulatione cum univerſali hac Intelligentia, quæ dum hîc agimus, humanæ aſſiſtit animæ, ceu lumen ſolis, viſui, exiſtimat. Quæ etſi ingenioſe proferuntur, digna tamen ſunt, in quæ fiat acrior animadverſio, neque enim Philoſophus, aut Theologus admitteret; ſed nobis, qui alio pergimus, parcere, temperareque viſum eſt.

7. Sunt denique, x) qui per ſpiritum tria intelligi volunt, nempe Spiritum Sanctum, ventum, ſive, aerem, aut vitalem quandam creaturam, qua univerſus orbis viſibilis commovetur, & continetur.

8. Platonici vero ſpiritum hunc animam Mundi nuncupant, queis adſenſit Maro. y)

x) Auguſtinus.
y) Virgil. 6. Aeneid.

Principio cœlum, & terram, campoſque liquentes,
Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Aſtra
Spiritus intus alit, totamque infuſa per artus
Mens agitat molem, & Magno ſe corpore miſcet.
Hinc hominum, pecudumque genus, vitæque volantum,
Et quæ marmoreo fert monſtra ſub æquore Pontus.

Boëthius vero z) eandem ſententiam his modis eleganter expreſſit:

Tu triplicis mediam naturæ cuncta moventem
Connectens animam per conſona membra reſoluis,
Quæ cum ſecta duos motum glomeravit in orbes,
In ſemet reditura meat, mentemque profundam
Circuit, & ſimili convertit imagine Cœlum.

Animam Mundi mediam appellat, quod inter DEUM & hominem media eſt; triplicis vero naturæ dicitur ob triplicem operationem, qua Deum, & ſemet ipſam cognoſcit, & orbem convertit.

9. Sive igitur ſpiritus iſte Deus ſit; tertia ſcilicet perſona Trinitatis, quemadmodum Græcorum, & Latinorum Patrum pars maxima credit, *) ſive vis, & poteſtas illius per totum orbem diffuſa, Hippocrates Platonicis, & Chriſtianis Theologis appoſite, & accommodate locutus eſt, ſcribens ab hoc repleri omnia, temporumque vices, & diſcrimina peti, Solemque, & Lunam perpetua vertigine circumferri. *Quid autem*, inquit, *ſine hoc ſit tandem? Aut cui rei non adeſt?* a) *Omne enim quod inter Cœlum, & terram eſt, ſpiritu repletum eſt, hic & hyemis, & æſtatis cauſſa eſt. Quin & Solis, & Lunæ, & aſtrorum omnium curſus per ſpiritum procedunt. Quare Solis perpetuum curſum Spiritus, & æther perennis, & tenuis eſſe facit*, &c. Hæc Hippocrates, quibus certe non aërem, qui nos ambit, & quem inſpiramus, non flatum ex terrena exhalatione manantem intellexit, ſed latentem præterea energiam per ſingula meabilem, quæ ut cœlorum motus moderatur, perpetuatque, ita temporum viciſſitudines parit.

10. Non

z) Lib. 3. Metro 9.

*) Plurimum quidem intereſt inter has duas ſententias, neutra tamen ita comparata, ut qui alterutram amplectatur ideo Atheiſmi ſit reus. Vis certe illa & poteſtas quantacunque quam ætheri Hippocrates tribuit. tamen à DEO dependere, & *Divina lege* agere ponitur, periude ut à Chriſtianis Philoſophis qui naturas plaſticas in Philoſophiam induxerunt.

a) Hippocrates Lib. de Flatib. cap. 5. T. 1. pag. 402.

10. Non defuere, b) qui difficili hac sententia impliciti tamquam Dædali labirintho, librum hunc Hippocratis esse negarunt. At cum liber iste multis aliis, ut de Arte, de Veteri Medicina, de semine, de Natura humana, de pueri natura, λέξει similis sit, neque quoad ἕξιν Hippocrate indignus, omnino pro genuino agnoscendus. Spiritum hic tandem vultuosi, & indignabundi aërem interpretantur, verum è tanta difficultate tuti prius non enatant, quam multigenis atoporum fluctibus obruantur. Qui enim aër omnia replet? Ignis enim sub Luna subest, qui cœlorum motu agitatus huc demittitur, ut cum cæteris elementis mixtus misceat, & generationis fiat parens. Quî Solem, & Lunam perpetua vertigine motet? Nemo, nisi infantissimus, & qui dedita opera rerum ordinem turbet, aërem tantum habere virinm, ut agat in cœlestia, admittet. Scitum est, cœlestia peregrinis impressionibus non esse opportuna, quod materia communicent, quæ vicissim mutua pugna confligunt. Nefas sit igitur, scitissimum senem tam supinæ ignorationis insimulare, qui optime norit, aëri supereſſe ignem, ut docet lib. de Principiis, inferioremque hanc naturam supernis esse subditam lationibus. Impossibile est, ait Aristoteles c) Cœlum moveri ab aliquo in terra existente. At vero Plato non decere, dixit, rem antiquiorem a postgenita regi. d) Audenter igitur asserendum hic pro spiritu divinum Numen per totum orbem diffusum intelligi, quo tum fiunt, tum foventur omnia. Subest enim homonymia, ad quam non collimantes alii in scopulos offenderunt.

11. Ecce Jupiter, qui Cœlum, terramque replet, cujus omnia plena: In quo sumus, vivimus, movemur. Jure igitur scripsit senex, sine eo nihil fieri, & rebus omnibus adesse Quia enim quidquid est, primæ causſæ est participatio, quæ universa disponit, & reliquis vim tribuit, rectissime Theologi Deum ubique esse per essentiam, præsentiam, & potentiam pronunciarunt. Quid quæris?

Deus ipse apud Hieremiam; *Numquid*, inquit, *non Cœlum, & terram ego impleo?* Ad hæc, spiritum Domini replesse orbem terrarum, sacræ paginæ tonant. Scire tamen licet, generalem hanc causſam rebus hisce, quæ moventur, externam esse, neque veluti partem intimam earum essentiam constituere, tametsi alio quodam intellectu dicatur Deum

b) Valleriola comm. in lib. de Flatibus: Theod. Zwingerus comm. in lib. de Flatibus.

c) Lib. de Animal. motu.

(d In Timæo.

per essentiam in singulis esse, quatenus immensitate sua omnia replet, conservat, datque, ut operentur. Deus est omnia, inquit Parmenides, quia omnia continet. Desinant Platonici posthac Præceptorem suum divinum appellare, suspiciant, & admirentur Hippocratem Platone ut antiquiorem, ita diviniorem. Unde putas, animatum esse mundum, didicisse Platonem, nisi ab Hippocrate, quem sæpe citat.

12. Sic enim libro primo de Diæta. e) *Ego tamen hæc secundum rationem exponam: Animalia enim sunt & illa, & hæc, & neque Animal mori potest seorsum ab omnibus, totum enim moreretur* (nempe mundus) *neque quod non est generari, quum non sit, unde generetur. Sed augentur omnia, & minuuntur ad summum, ad minimum quantum ejus fieri potest.*

Quo loco Hippocrates non modo animatum esse Mundum, verum etiam nullum omnino corpus interire, neque fieri quod prius non erat, probat, cæterum permixta, & discreta effici, atque permoveri.

Nec perit f) *in toto quicquam, mihi credite, Mundo,*
Sed variat, faciemque mutat.

Quæ sententia à Philosopho subinde convellitur.

Galenus Hippocratis applausor, mundum ab hoc spiritu gubernari habuit pro confesso.

13. *Propterea, quis,* inquit, *tam demens audeat negare, esse quandam mentem cujus vis sit admirabilis, omnes terras permeantem, & in omnes partes diffusam? Sed nulla est pars mundi terra ignobilior, igitur per universum diffusum esse spiritum illum vivificum, ratum sit, & constans.*

14. Non me præterit, spiritum hunc, quem Zeno 'ignem', Hesiodus Amorem, mundi totius opificem appellat, Peripateticos invitos audire, quia si natura sit vis genitrix, & genitorum conservatrix, quæ quotidie nova cœlitus influit, Astrorum, potissimum Solis motu excitata, quid opus est substantia permanente genitrice, & conservatrice? Una posita tollitur altera. At sensus quotidie novam influere demonstrat. Quare non est, quod spiritus iste feriatus introducatur. At nos ex ordine, & immutabili constantia una cum Hippocrate hunc spiritum arguimus, atque admittimus, quo universum rite gubernatur, & singula in proprios fines, quos ipsa non cognoscunt, diriguntur. Nec tamen cum Platonicis Animam mundi, aut cum Avicenna, Colcodæam appellamus. Sane Aristoteles

e) Cap. 5. T. 1. p. 184.
f) Lucretius.

teles g) ob eam potissimum caussam Thaletis opinionem rejecit, omnia Diis plena esse asserentis, quod crediderit, voluisse eum, Deum rebus omnibus esse permixtum, ceu animam, & formam quandam, quod sane foret absurdissimum, siquidem Divina natura parte aliqua mutilari nequit, neque ullius rei forma, & pars evadere, quod imperfectæ, & dimidiatæ essentiæ proprium hoc sit. Ejus tamen Numen, atque potestatem per universum diffusam non negavit, dum Heracliti retulit verba. Heraclitus enim in furnaria casa, caloris caussa sedens, ad illos, qui illuc accesserant sui gratia, & ingredi temperabant, scite proclamavit; Accedite huc, inquit, confidenter, nam ne huic quidem loco Dii desunt immortales. Qua de re præclare pronunciavit Simplicius, omnia, inquit, Deo plena sunt, ut Creatore, benefactore, & omnia continente. Cujus quidem sententia iis perpendenda est, qui Deum effectricem Mundi caussam, & sublunarium curam, providentiamque gerere juxta Peripateticos inficiantur.

15. Diogenes Mulierem conspicatus ad Deorum aras tam incurvato corpore incumbentem, ut obscæna quædam apparerent, *non vereris*, inquit, *mulier, ne stante post terga Deo (cuncta enim plena Deorum sunt) inhoneste habeas.* Demonax autem, qvum ab amico admoneretur, ut secum in Æsculapii templum iret, Dominumque pro salute filii oraret; adeone, inquit, surdastrum existimas Deum, ut nos nisi in templo non sit auditurus? Sane hanc Dei præsentiam in omnibus rebus sacri Doctores ex divinæ essentiæ immensitate, atque infinitate colligunt, & argumentantur. Nam si aliquid esset extra Deum, infinitus non esset, sed finem haberet, & limitem præfixum. Sed & necessaria ostendit ratio, Deum in omnibus agere non modo creando, sed & conservando, & cooperando, nihilque agere, aut perfungi posse officio, ubi non est. Recte proin Trismegistus in Asclepio, Mentem, nempe Deum, seipsa stare conservatricem omnium rerum, in eaque universa vivere, & consistere. Item Author libri h) de secretiore sapientia secundum Ægyptios, sicut centrum circuli in se ipso est, inquit, lineæ autem ab eo ductæ ad ambitum, ipseque ambitus cum punctis in eodem centro existunt, sic quoque naturæ omnes in primo Agente consistunt, & ab eo conservantur, id appetunt, & ad id revocantur. Hinc Durandi i) error deprehenditur affirmantis, caussas secundas ita munera sua obire, ut nulla superiore caussa, ne quidem Deo

g) Lib. 1. de Anima text. 86.
h) Lib. 12. cap. 19. i) 2. Sent. d. 1. q. 5.

indigere adjuvante. Quadrifariam enim Deus in his inferioribus ſuam exercet efficientiam, primo quia cæteris cauſſis vim indit agendi, inſitamque conſervat virtutem, dein quia ſingula movet, Poſtremum quia ut Artifex per inſtrumenta ſuos promit effectus, & pro organorum diverſitate varia effinguntur opera, ita Deus per minores cauſſas agit. Hoc autem intereſt, quod Deus, cujus infinita eſt ſubſtantia, nihilo penitus intercedente attingit effectum, Artifex autem non niſi machinamento: Præterea inſtrumentum nullam ſe ipſo edit actionem, niſi aliunde moveatur: At inferiores cauſſæ à Deo profectæ vim ſuſcepere ingenitam, qua vere operantur, & ſibi congeneres proferunt effectus, homo hominem, Leo Leonem. Unde etiam Fracaſtorii erroneus lapſus eluceſcit, k) negantis Deum cum ſecundis cauſſis immediate cooperari.

16. Sed revertamur ad Ariſtotelem †) qui de Mundo differens, ſpiritum hunc divinum plane invexit. Spiritus, inquit, dicitur quædam tum in plantis, atque animalibus, tum per omnia commeans, animata, fœcundaque ſubſtantia. Hic ergo longe, lateque diffuſus omnia continet, omnia lætificat, vitalem mundi animam, ipſamque naturam ſecum afferens, quæcunque ſubierit, vitalia faciens.

17. Quidam melioris notæ Philoſophi l) mundi animam interpretati ſunt cœleſtium orbium motrices Intelligentias, præcipue vero Solis, quæ omnes mente, intellectuque ſummo bono, idealique menti imcumbunt; circulari autem ſphærarum motu perpetuo elaborant ad corruptibilem hunc mundum perficiendum, ſeminariam, vitalemque virtutem materiæ infundendo. Platonis opinionem de Anima Mundi difficillimam vocat D. Thomas, m) & modicæ utilitatis; propterea & ipſe dixit, animam Mundi eſſe Intelligentiam orbis motricem, quæ per motum, virtutem ſuam influit inferioribus.

18. At vero de hac ipſa re Galenus ita plane refert. n) Reliqui omnes, animam habere, providentiaque regi mundum arbitrantur: Democritus, Epicurus, & quotquot atomos, & caſum introducunt, neque animam habere ipſum, neque providentia regi inquiunt; ſed bruta quadam natura. Ariſt non anima, non ratione, non mente, non providentia præditum mundum omnibus ſuis partibus exiſtimat, ſed cœlum tantummo-

k) Lib. 2. de intell.
†) Lib. de Mundo.
l) Paparella Comm. in lib. Hippocratis, de Natura Human.
m) Comm. in Metrum 9. Boëthii lib. 3.
n) Lib. de Hiſtor. Phil.

tummodo, cœleſtes enim orbes ſingulos, & animam, & vitam habere. Reliqua vero infra cœlum poſita omnibus his carere. Quod ſi aliquo ordine frui videantur, non ex ſe illa ipſum habere, ſed incidenter, quatenus à cœleſtibus corporibus reguntur. Hæc Galenus. An vero prorſus ea fuerit mens Philoſophi, quam hic recitat Galenus, non contendo.

Illud certe affirmare non dubitarim, quod Cicero rerum ordinem, & conſtantiam ſuſpiciens, hæc fieri inter ſe mundi partibus continentibus non poſſe, ni ea uno continuatoque ſpiritu continerentur. Faceſſant igitur, qui Hippocrati abſurdas opiniones adſcribere maluerunt, quam veritati ſubſcribere; faceſſant, & poſthac Apollinis Oraculum conſulant, ut moniti meliora ſequantur.

Juppiter eſt, quodcunque vides o) *quocunque moveris.*
Quo fugis Encelade? Ad quascunque acceſſeris oras
Sub Jove ſemper eris.

CAP. III.

Quod Humana Anima cœlitus infundatur in corpus.

Tanta eſt non modo inter Philoſophos, verum & inter Chriſtianos de humanæ Animæ origine diſſenſio, ut quicquam decernere non opis eſſet noſtræ, ni jamdiu veritatem ipſam præmonſtraſſent Concilia ſacra. Nam, ut mittam Avenrhois futilitatem, qui Intelligentem Animam, in omnibus unam, & ab omni æternitate exiſtentem ſtatuit, neque Pythagoræ, neque Platonis fabellæ unquam mihi ſunt probatæ, qui certum animarum numerum ante corpora exiſtentium, earundemque in alia, atque alia corpora migrationem poſuere.

2. Inter Chriſtianos vero eorum maxime improbanda opinio, qui intelligentem animam p) ex Dei ſubſtantia eſſe contenderunt, inter quos & Ciceronem *) cenſere licet.

An dubium eſt q) *habitare Deum ſub pectore noſtro?*
Eſt Deus in nobis r) *agitante caleſcimus illo.*

Neque

o) Virgil.
p) Carpocrates, Gnoſtici, Manichæi.
*) Cicero Catone majore cap. 21.
q) Manilius. r) Ovidius.

Neque illi sunt admittendi, s) qui humanas animas ab Angelis factas esse putarunt, quod credidit & Avicenna.

Præterea humanas omnes animas una cum cæteris beatis mentibus creatas fuisse, præter veritatem est, & Peripateticæ Philosophiæ dogmata, quæ docent, formas id non anteire, cujus sunt.

At Tertullianus, & Apollinaris ex traduce Animam procedere existimarunt, quibus applaudunt quotquot singulis mundi partibus à prima origine ab Opifice inditas esse vires, & veluti digito Dei in re quaque insculptas, secundum quas omnia naturæ suæ convenienter agunt, mordicus tuentur. Naturam qui sequitur ducem, non errat, inquiunt, quia character est Dei, impressum divinitatis vestigium.

3. Sed heus, o boni, siccine feriantem Deum fingitis, & mundi cura vindicatis? Siccine vel inviti Astrorum inutiles motus conceditis? Sed quorsum vitalis ille calor vectore spiritu tot stirpium, & animalculorum opifex huc cœlitus influit? Si potestas illa primis parentibus insita satis sit; Si primo Leoni vis procreandi simile successione in subolem propagata per se sola generat Leonem, cur Sol, & Leo generant Leonem? At Solis circumactu excitatus calor continenter ex quatuor elementis veluti ex communi materia vel ipso sensuum testimonio mixta progignit minime mixtus (neque enim cœlestia elementaribus misceri possunt, cum sint asymbleta, differantque physico genere), Apage ergo tam vesanum commentum vel Philosopho, nedum Christicola indignum.

4. Divinum hunc calorem tanti fecit Hippocrates t) præcipuum naturæ machinamentum, ut animam nonnunquam ausus sit appellare, quam propterea usque ad mortem produci tradidit, quod omne calidum moderato frigido jugiter opus habeat, quo veluti enutriatur. Neque defuerunt apud antiquos, qui ignem nutritionis, & accretionis caussam dixere, quos redarguens Aristoteles u) animam præcipuam caussam, ignem concausssam appellavit. Cæterum scire licet Hippocrati fuisse in more positum, instrumentariam caussam non raro pro efficiente primario usurpare. Cum enim in medendo ad id primo sit respiciendum, à quo perfecta editur actio, id autem sit animati organi recta constitutio, quæ potissimum in certa calidi innati mensura consistit, factum est hinc, ut senex, calorem unicum animæ ministrum pro anima usurparit, quum medico

s) Hermias. Seleucus. Galatæ. Origenes.
t) Lib. 6. Epidem. sect. 5. T. 1. p. 810.
u) Lib. 2. de anima.

medico in sensibilibus caussis sit permanendum. Hinc libro de carnibus calorem hunc immortalem facit, omnia sentire, audire, intelligere. Enim vero si aliqua lædatur actio, non licet animam caussari, sed in intemperiem, aut caloris imbecillitatem caussa rejicienda est. Proin Galenus, parum refert, inquit, medico inter medendum nosse, quæ, aut qualis sit animæ substantia.

5. Ne quis tamen posthac nostrum Senem arguat, quod animam nescierit esse materia multo præstantiorem formam, substantialemque actum munerum nobilium Authorem, quæ sane accidentium nullum primo obeat, audiat, quæ alibi ab ipso Hippocrate x) ex Calui interpretatione scribuntur:

De cœlestibus autem rebus, & sublimibus mihi non scribendum videtur, nisi quatenus homines, cæteraque animalia, quæ in terris degunt, & gignuntur, natave sunt, principium, & originem inde habere demonstrabo, quodque anima de Cœlo est, quodque dolere, languere, & quidquid boni, aut mali in homine est, de cœlo proficiscitur. &c.

Quam igitur in nos mentem extrinsecus advenire dixit Aristoteles, de Cœlo expressius derivat Hippocrates, teste Fernelio, non quod prius extiterit Platonicorum more alicui accommodata syderi, sed quod ejus Author cœlestis sit, qui eo momento in corpus apte dispositum, organisque instructum infundit, quo eam creat.

Igneus est ollis vigor, & cœlestis origo.

Atqui nulla Intelligentia creata potest aliquid de nihilo producere, quia vis desideratur infinita, solus autem Deus inexhaustas possidet vires, quare singulas animas à Deo emanare existimasse Hippocratem, consentaneum est.

6. Formæ, inquit D. Thomas, y) rerum tamquam in altiora principia in corporum cœlestium virtutes referuntur, & adhuc altius in Substantias separatas, ex talibus enim principiis derivantur formæ inferiorum corporum, excepta sola rationali anima, quæ ita ab immateriali caussa procedit,

x) Lib. de Principiis sive carnibus T. 1. p. 112. Derivat ibi utique animas ab illo θερμῷ, de quo mox subjungit: δοκέει δέ μοι ὁ καλέομεν θερμὸν, ἀθάνατον εἶναι, καὶ νοέειν πάντα &c. Hoc θερμὸν diversum ab aëre, qui illius cibus est, & quo plena omnia inter cœlum & terram. Vide lib. de flatibus T. 1. p. 402.

y) Lib. de occultis rerum operibus.

dit, nempe à Deo, ut nullo modo fiat à virtute corporum cœlestium, alioquin functionem colere non posset à corpore prorsus absolutam.

7. Quod spectat ad Aristotelem, ea de re nihil testatum; prorsusque promptum habemus, ejus tamen mens è tribus potissimum locis elicitur: E Metaphysicis scilicet libro 12. z) ubi probat nullam formam conjuncto priorem esse, ne intelligentem quidem animam. E lib. primo de Anima, a) quo loco asserit, intellectum nobis innasci, substantiam quandam existentem, & non corrumpi. Innasci, i.e. in nobis nasci, & denuo produci. Denique e lib. de Animal. ortu, b) ubi Philosophus confessus est, mentem extrinsecus accedere, eamque solam divinam esse, quod cum ejus actione nihil commune habeat actio corporea.

8. Sed eo revertamur, unde digressa est oratio. Hippocrates cum bona tum mala hominibus de cœlo proficisci aperte prodidit, id quod ab Aristotele, ut cætera fere c) cuncta, suscipitur, profitetur enim propter obliqui circuli reciprocationem hæc inferiora nasci, atque denasci, quod vel sensus testimonio probamus, dum enim Sol ingressus Arietem ad nos redit,

Prata virore novo rident, injussaque crescunt
Gramina, & arborei fœtus, vigor omnia firmat.

Ingressus autem Libram, dum abscedit,

Quæque effœta rigent, viduantur frondibus orni,
Squallida pallentes repetunt animalcula cryptas.

Hinc tempus omne, hinc vita omnis durationis sumit initia, omnium enim sublunarium ordo ex superiorum ordine pendet, omnisque vita certâ definitur periodo. Propterea primo Μετεώρων optabat Philosophus, ut mundus hic inferior supernis lationibus esset contiguus, ut inde melius regeretur.

9. Constans igitur sit, & ratum universam hanc inferiorem naturam à Cœlo gubernari, ut singula nil possint, ni Cœli virtute promota vigescant: Hanc autem virtutem nobis largiuntur cœlestia corpora motu, & lumine intercedente. Propterea scripsit Plato d) protinus Universum ruiturum, si Sol momento consisteret, scite enim ab Homero Sol cor mundi

z) Text. 17. a) Text. 65.
b) Cap. 3. c) Lib. 2. de ortu.
d) In Thæteto.

di vocitatur, nam quemadmodum in nobis si cor momento pondere suo sidat, nec moveatur, necessum est interire hominem, ita in Megacosmo usu veniat, oportet, cum universa vim, vitalemque fœcunditatem à Sole mutuentur, ut est melioris caussæ instrumentum.

10. Verum ad pensum redeamus. Hippocrates ad priorem sententiam alludens lib. 1. de Diæta e) scripsit, *Animam in hominem irrepere, ignis & aquæ temperamentum habentem, humani corporis partem :* quod ut clarius evadat, sciendum ex Platonicis Capricornum, & Cancrum à Physicis dici Solis portas, quia in utraque obviante Solstitio, ulterius Solis inhibetur accessus, per has item portas animas de Cœlo meare in terras, rursum de terris cœlestia repetere, proin hominum unam dici, alteram Deorum: Hominibus dicari Cancrum, quia per hunc fiat ad ima defluxus: Diis vero Capricornum, quia illac postliminio cœlestibus animæ restituantur sedibus. Ex quo inter Pythagoræ placita censetur & illud, à lacteo circulo initia sumere Ditis imperium, quia inde delabuntur animæ in mortalitatis naturam. Zodiacum vero lacteus circulus duobus inter-

 secat

e) T. 1. pag. 186. & pag. 195. 204. sq. Eodem judice ἡ μὲν ψυχὴ τὠυτὸ πᾶσι τοῖσιν ἐμψύχοισι. p. 197. εἰ δέ τις ἀπιστέει ψυχὴν μὴ πεπεσμίσγεσθαι ψυχῇ, ἄφρων ἐστίν. p. 199. Et Lib. 6. Epidem. T. 1. p. 810. ἀνθρώπου ψυχὴ αἰεὶ φύεται μέχρι θανάτου. Lib. 1. de morbis, T. 2. p. 33. τὸ αἷμα τῷ ἀνθρώπῳ πλεῖστον ξυμβάλλεται μέρος συνέσιος, ἔνιοι δὲ λέγουσι τὸ πᾶν. Et lib. de flatibus T. 1. p. 410. seq. ἡγέομαι δὲ ἔμπροσθεν μηδὲν εἶναι μᾶλλον τῶν ἐν τῷ σώματι ξυμβαλλομένων ἐς φρόνησιν, ἢν ἡ τὸ αἷμα. In lib. de morbo sacro autem T. 2. p. 333. docet hoc fieri aëre per pulmones intrante in venas. ὁ δὲ ἐς τὰς φλέβας ἀὴρ ξυμβάλλεται ἐς τὰς κοιλίας εἰσιὼν καὶ ἐς τὸν ἐγκέφαλον, καὶ ἔτω τὴν φρόνησιν καὶ τὴν κίνησιν τοῖσι μέλεσι παρέχει. tamen corde nos sapere negat, totumque id cerebro tribuit lib de morbo sacro T. 2. pag. 343. Contra lib. de corde T. 1. pag. 293. γνώμη γὰρ ἡ ἀνθρώπου πέφυκεν ἐν τῇ λαιῇ κοιλίῃ (in sinistro cordis ventriculo) καὶ ἄρχει τῆς ἄλλης ψυχῆς. & lib. de virginum morbis T. 2. pag. 356. ἐμωρώθη ἡ καρδίη. In somno vigilare animam, & corporis morbos per insomnia præsignificare disputat lib. de insomniis T. 1. p. 633. Calore continetur anima qua vivimus T. 1. pag. 650. & sanguis θερμότερόν ἐστι τὸ χωρίον τῶν ζώων. VI. Epidem. Tom. II. pag. 803.

secat locis, qua Cancer, quaque Capricornus est, propterea & primam nascentibus lactis offerri alimoniam. Cæterum quod ex intimo doctrinæ penu Author eruit Macrobius, acri dignum est perpensione, quippe Plutonis, quod ajunt, galea opertum quadantenns ab impolitioribus, opinor, minus percipi valet. Quare falli nemo ita debet, ut ascensum, & descensum hic accipiat secundum situm, sed quia Luna Cancri domina generationi proxima est, Saturnus vero Capricorni dominus remotissimus, ideo per Cancrum, i. e. per lunarem, vegetalemque instinctum descendere animas dicunt; per Capricornum vero, i. e. per Saturnum, intellectualemque instinctum ascendere, Saturnum enim prisci mentem vocarunt, qua sola petuntur superiora.

11. Hinc patet sapienter, si quid aliud, ab Hippocrate dictum, animam in hominem repere ignis, & aquæ temperamento, quia generatio, & humana vita ut calido, humidoque sustentatur, ita ab eodem initia ducit. Hoc innatum calidum tertium est Platonicorum vehiculum, per quod animæ corporibus junguntur, calor enim animæ cum corpore nexus rite perhibetur. Propterea Zeno naturam vocavit ignem artificiosum ad gignendum progredientem. Sed hæc hactenus.

12. Nos Patrum decretis sancitam coquimus sententiam, humanam animam à Deo creari. At Hippocrates sola naturæ bonitate tam sapuit alte, ut Christianam veritatem pervadere potuerit, & nobis catholicum dogma *) relinquere.

Pudeat Christianos Asclepiadas, qui nodum in scirpo quærunt, f) & intelligendo næ faciunt, ut nihil intelligant. Pudeat, & ab Ethnico se doceri patiantur. Asserunt ii humanam animam nec per generationem simplicem fieri, quod perniciei, & internecioni esset obnoxia, nec per creationem occipere, quod homo non produceret hominem, quum corpus sit ignobilior hominis pars. Malunt ab anima Matris. Divina intercedente operatione (ita enim loquuntur, quasi vero ab ipsa veritate coacti divinum opus confiteantur) instar surculi ex trunco traduci in embrii

*) Neque Catholicum dogma est, animas quando junguntur corpori, recens à DEO demum creari singulas: nam multi Ecclesiæ doctores veteri ac recenti ætate ptobabilius esse duxerunt eas propagari per vim à Creatore illis inditam: neque Hippocrati in mentem venire potuit illa sententia quos vocant Creatianorum, ut quilibet fatebitur qui loca illius de anima in unum locum paullo ante à me collecta consideraverit.

f) Jacobus, & Gregorius Horstius lib. 2. de Natur.

brii corpusculum modo inconspicuo, vectore vitali spiritu, qui conformatis particulis à matris corde per peculiarem ductum distribuitur, eoque modo derivari, communicarique animam, quo spiritus ipse, quum seorsum absque anima vitalis spiritus consistere non possit, est enim ejus individuus comes. Assumptum confirmant morum exemplo, quibus filii matres referunt. Addunt, fœtum in utero vivere ceu matris particulam, cui per venas, & arterias arctissime copulatur, atque adeo communi fruitur vita. Atqui cum anima peræque sit in qualibet parte tota, atque in toto, conficiunt, ut tota quoque præsto sit infantulo. Hoc luminis argumento declarant, quod uti ustilem materiam sibi admotam accendit, ita sibi solidis ligamentis vinctum fœtus corpusculum obanimat Matris animula. Metuunt sibi, si aliter fiat, meticulosissimi viri, ne Deus sit Author originalis culpæ, quæ animæ, ceu proprio inhæret subjecto, quod vel dictu nefas est.

13. At si urgeantur, quod sceleris labes Protoplastorum quidem animam primo fœdavit, sed in societatem ruinæ corpus quoque prolapsum fuit, à quo peccati fomes in singulos proseminatur, propagaturque, nihil habent præterea, cui innitantur, præterquam Divo Augustino, cui durum, violentumque est visum, hominum animas ex nihilo creari, quum doceant sacræ litteræ, Deum creasse simul omnia, septima die cessasse, quo conficitur, ut omnium hominum animæ in primi hominis anima sint concreatæ. Quæ fuit etiam Nemesii opinio, cui consentiunt quotquot animas dixerunt simul esse conditas, inque corpora illabi non à Deo infusas, sed sponte corporum desiderio illectas. At canenti palinodiam Augustino g) fidem adhibeamus. D. Hieronymus huic testimonio scite illud oppositit Joannis: *Pater meus usque modo operatur, & ego operor.* Quod vero adjiciunt fore, ut homo hominem non gigneret, quum corpus sit ignobilior corporis pars, facile diluitur. Homo concursum facit, dum enim vim suam semini indit, quæ id concinne præparatum, & ad formam recipiendam idoneum reddit, simul efficit, ut illi forma concilietur, & in subjectum ita præparatum incurrat, qui incursus, & cum subjecta materia formæ concentus quoniam est ipsius rei constitutio, est ortus; h) quisquis hanc effecit societatem, & connexum, is utique procreationem fecit. Norit porro neque materiam, neque formam fieri, sed compositum, sphæra ærea fit, non æs, non sphæra.

g) In Epistola ad Marcellinum.
h) Arist. in Metaph.

Tu cauſſis animas i) *paribus, vitaſque minores*
Provehis, & levibus ſublimes curribus aptas,
In cœlum, terramque feris, quas lege benigna
Ad te converſus reduci facis igne reverti.

D. Thomas hic annotat, k) Philoſophiam ex noſtrarum animarum creatione, Dei commendare ſapientiam.

14. Sed quæret hic ſolertior aliquis, quandonam affundi animam cenſeamus? Cui reſponſum volumus, affundi conformato, inſtructoque organis corpore, ſive fœmina quadraginta duobus diebus, ſive mas triginta formetur, neque enim certo definiri poſſe tempus credo. Quare inſcite quidam ſcriptis mandarunt, poſteaquam ſemen intra formandi corporis monetam locatum eſt, quod à toto viri corpore defluere cum Hippocrate Platonici quoque decernunt, traxitque ſecum à viri anima formatricem vim, ejus potentia diebus fere quinque & quadraginta ſic affici, ut ſex primis diebus lac evadat folliculo genitivo circumjecto ex membrana tam tenui, qualis in ovo ab exteriori cluditur teſta, quod àPhyſicis deprehenſum eſt, nec tacuit in libro de Natura pueri Hippocrates: novem ſequentibus ſanguis: Duodecim aliis caro: Decem & octo aliis figuratum evadit, & tunc anima creatur, & infunditur.

15. Verum me judice talis fuerit procreationis modus. Comprehenſi ſeminis ſpirituoſæ, & efficaces particulæ ſe ſe in centrum colligunt, craſſiores, lentioresque in ſuperficie conſiſtunt, quibus reſiccatis fiunt membranæ; Partes igneas, & aëreas collectus ſpiritus in ſubſtantiam ſuæ ſimilem convertit, unde enaſcuntur enormẽnta, h. e. impellentia, quorum miniſterio vis formatrix ex ſeminis craſſioris miniſterio partes ſpermaticas, ex ſanguine menſtruo ſanguineas efformat, ſpiritus iſte genitor per totum ſemen commeat, atque pervadit, ut agat contagione. An vero maneat ſpiritus abſoluto opere meliori formæ mancipatus, an diſpareat, non eſt hujus loci curioſius diſquirere.

16. Hæc ſane eſt totius procreationis ratio nullis figmentis obruta. Falſum eſt enim, quod à Cælio aſſeritur, ſemen primo in lacteam naturam faceſſere, deinde in ſanguinem, poſtremo in carnem converti; ex fœtifico enim lentore ſolæ ſpermaticæ partes, ceu prima totius operis lineamenta ducuntur, quibus ſubinde circumfuſus ſanguis paulatim in carneam

i) Boëtius.

k) Comm. in lib. 3. de conſ. Phil.

neam concreſcit naturam. Jampridem enim Medicorum evidens ratio Ariſtotelis opinionem convicit aſſerentis, ſeminis corporaturam evaneſcere, nec generationis opus ingredi, quemadmodum nec coagulum caſei ſubſtantiam conſtituit, ſed cogit modo, & format, cum materia, & efficiens nunquam coincidant. Sed medici duplicem in ſemine ſubſtantiam agnoſcunt, ſpiritalem, & lentorem, illi efficiendi vim concedunt, hanc in partium ſolidarum ſubſtantiam converti ſolide contendunt.

CAP. IV.

Quod naturalia media non ſint abdicanda Ægrotantibus.

Duobus modis univerſi opificem nobis conſulere, atque providere, conſtans eſt, & in confeſſo apud Platonicos, uno rato, & immutabili, quem appellant Adraſtiam, quod utraque firmamenti revolutione, lenta ſcilicet, à qua magnus annus Platonicorum procedit: altera vero celerrima, qua quotidie ab ortu ad occidentem ſecum diripit ſubditos orbes, mundo, mundanisque omnibus ſortem diſtribuit ſuam. Adraſtiam appellant fatum, & immutabilem Dei voluntatem, cujus miniſtra natura, à qua ordinarii procedunt eventus, eſt enim natura ordinis cauſa, imo ordo ipſe in univerſo. Cæterum naturam hic appello vim genitricem, & conſervatricem per univerſum diffuſam, quæ procedit à primo illo motu, qui rebus omnibus eſt veluti vita quædam, quum hinc vivificus calor ſuſcitetur, rerum Author omnium. Ideoque Deus natura communi mundo proſpicere dicitur, quia cœlorum motu ſingulis vitæ, & durationis ſuæ periodum definit, illius miniſterio perficit, conſervatque omnia. Hanc ſolam generalem providentiam Ariſtotelem agnoviſſe nonnulli crediderunt, per quam mundus conſiſtit, & ſingulæ ſpecies perpetua ſucceſſione ſingulorum ſervantur. Juppiter omnibus idem: quia unicuique juxta naturæ ſuæ meritum retribuit.

Eſſe lapis, ſentire Leo, vegetare Cupreſſus,
Solus at ingenio vivere gaudet Homo.

2. At nos non poſſumus, qui in meliore ſchola ſumus inſtituti, quin præter communem illam, ſingularem quoque providentiam agnoſcamus, quæ ad ſingulos homines perveniat, quam Platonici fortunæ nomine appella-

pellarunt, cujus effectus indefiniti, perobscurique videntur latente causa, propterea sapientiorum suspendunt judicia, eosque cogunt admirabile Dei consilium admirari simul & venerari. Huc spectant eventus omnes, quos Aristoteles appellat l) præter opinionem, & inconstantes. Quis enim non admiretur ancipiti morbo implicitum nulla naturæ, nulla artis ope adjutum, augescente morbo, & furentibus symptomatis repente revalescere, ac si nullis laborasset languoribus? Hæc me hercle non nisi perraro, & secreto Dei consilio boni gratia contingunt, quæ ideo nos in admirationem rapiunt, quod præter naturæ ordinem, & caussarum seriem eveniunt.

Cuncta hæc m) *Superûm demissa suprema*
Mente fluunt.

Hac de caussa Hippocrates n) in ordinariis caussis subsistendum esse docet, illuditque Scythis, qui protinus ad Deum recurrunt, naturalia negligentes. *Plurimi*, inquit, *in Scythia castrantur, muliebriaque exercent, loquunturque muliebriter, qui evirati dicuntur. Caussam vero hujus rei incolæ Deo tribuunt, hosque homines colunt sibi caventes, ne talia patiantur, sibique eveniant. Mihi vero hæc, & alia mala omnia divina esse videntur, nec ullum esse divinum magis, aut humanum quam aliud, sed omnia peræque divina, nam horum unumquodque suam habet naturam, nec quicquam sine natura*

l) 2. Phys.
m) Statius.
n) Lib. de Aere, locis, & Aquis. cap. 49. & 51. T. 1. p. 356. seq. & 358. In eandem sententiam pluribus disputat libro de morbo sacro T. 2. p. 324. sq. aitque febres quotidianas & tertianas & quartanas non minus sacras esse & Divinitus immitti, ὡδὲν ἧσσον δοκέουσι ἱεροὶ εἶναι καὶ ὑπὸ θεῦ γενέσθαι. Illos vero qui incantationibus non tantum morbo sacro mederi, sed etiam lunam de cœlo deducere, solem obscurare, procellas vel serenitatem facere posse se ajunt, sustragari potius irreligiositati, quod Divina humanis commentis dissolvere & repellere se jactitant. ὐκ ἂν ἔγωγέ τι θεῖον νομίσαιμι ἧττων εἶναι ἀλλ' ἀνθρώπινον, εἰ δὴ ὑπὸ θείης ἡ δύναμις ὑπὸ ἀνθρώπε γνώμης κρατέεται καὶ δεδάλωται. p. 327. Oportere potius qui morbo laborant adire templa & orare Deos, ἐχρῆν θύειν καὶ εὔχεσθαι, καὶ εἰς τὰ ἱερὰ φέροντας ἱκετεύειν θεός. p. 328. Non mali autem autores esse Deos & inquinationis, cum ipsi ἁγνότατοι ac purissimi sint, sed purificationis & liberationis hominibus p. 329. Inde p. 338. ὐκ ὁ θεὸς σῶμαλυμαίνεται ἀλλ' ἡ νοῦσος.

natum gignitur, &c. Cur vero plurimi ſterileſcant, Hippocrates cauſſam rejicit non in Deum, ſed in vitæ deſidiam, jugem equitationem, crapulam, iſchiadicos dolores, quibus erant obnoxii, quod equitarent ſine ſtapedibus. (Hinc quæſivit Ariſtoteles o) cur iſchiadici ſint ſteriles.) Denique rejicit in largam ſanguinis miſſionem cæſa pone aures vena, & in ignaviſſimum ſomni torporem. Si à Deo hæc mala proficiſcantur, inquit, cur non peræque omnibus accidunt? Cur potentiſſimis potius, generoſiſſimisque Scytharum, qui Deos colunt, ſacrificia faciunt, quam pauperculis, & ex infima plebecula homuncionibus, & qui Deos temnunt, blaſphemique execrantur, hæc incommoda eveniunt? Nec Dii, inquit, ſunt incuſandi, nec naturalia abdicanda præſidia. Hortatur igitur, ut crapulas, & inertiam declinent, ut frugalem vitam, & labores ſtrenue ineant, ſic enim futurum, ut prolem, & quidem maſculam ſuſcipiant, & morbis defungantur. At vero, libello de Virginum morbis ſacrificulos arguit, quod credulas mulierculas deciperent jubentes, quam mox donaria Dianæ offerri, ut morbis p) expedirentur: Arguit jure maximo, quaſi vero Dii optimi naturalia remedia non inſtituerint, per quæ efficaces eſſe volunt. Hinc ſenex ipſe mandat, ut miſeræ Virgunculæ, quæ ab utero ut plurimum ægrotant, aut ſibi ſanguinem mitti patiantur, aut certe virum experiantur. Maritus enim non enervis, muliebrium malorum non infrequenter eſſe ſolet curatio ſuaviſſima.

3. Cæterum univerſa naturæ opera Hippocrates vocat Divina, quod Deus cum quovis naturali Agente cooperatur proxime (Philoſophi dicunt virtutis, & ſuppoſiti immediatione) quod ſane ex eo facile probatur, quoniam Divina virtus non eſt aliunde mutuata, quin potius omnis creatæ rei virtus à Deo effluxit, adeo ut creaturæ, ſit quoque Dei virtus. Dein quod nihil intercedit inter Deum & creatæ rei effectum, utcum Deus ſimiliter, atque ignis verbi gratia, dum calorem producunt, manui, dum caleſcit, proximus ſit. Verumtamen cauſſæ primæ actio ab actione cauſſæ ſecundæ ad certam ſpeciem deducitur, atque definitur, quia cum prima cauſſa indiſcriminatim quemcumque edere poſſit effectum, utpote hominem, aut eqvum, hominem vero definite producit, quod hominis congreſſu concurſus ejus diſtinguitur, atque definitur. Diſtincta tamen cauſſæ ſecundæ quoad gradum actio à Deo coercetur, &

o) Sect. 4. Probl. 20.

p) T. 2. p. 356. ubi inter morbos illos refert ſi quæ videantur ſibi ὀρῆν δαίμονάς τινας ἐφ' ἑαυτῶν δυσμενέας.

limitatur, etenim, exempli loco, Ignis ad certam numero calfactionem non est affectus, præfinituſve, quin plures potis est elicere, qvum natura ad ſingulare non collineet, ut docet Avicenna. Quare ut hanc definite calfactionem edat, aliunde limitari, determinarique debet: atqui in ſecundarum cauſſarum ſphæra nihil est, à quo terminari queat; quare ad primam cauſſam confugiendum est, quæ virtutis ſuæ efficacitate eam definiat, cujus certe est ordinaria, & ſtata lege hunc quaſi defectum ſupplere, neque enim cœleſtis influxus, cæteræve cauſſæ effectrices hoc præſtare valent.

4. Sed quiſpiam ex Peripatetico Lyceo q) nobis objiciat, Actiones eſſe ſingularium, Intelligentias eſſe cauſſas univerſales, neque cauſſas eſſe, quod ab illis novum quippiam proficiſceretur, quod est abſonum. Denique particulares cauſſas ſufficere, nec neceſſarias ideo eſſe univerſales. Verum tamen iis ſic obviam ire volumus. Ad actionem aliquid bipartito dicitur concurrere, nempe ut agendi rationem, & ut illud quod agit, univerſales cauſſæ confluunt in effecta uti rationes agendi, minus ut agentes. Et ſane Ariſtotelei ab univerſali cauſſa nullam actionem obiri arbitrantur, niſi ſingularis, & determinatæ cauſſæ congreſſu definiatur. Sunt, qui aſſerant, cauſſam univerſalem, & particularem ad eundem effectum convenire ſecundum diverſos gradus, ut homo hic ad hominem hunc: at univerſalis cauſſa ad hominem ut ens, ſiquidem effectus univerſalis in cauſſam univerſalem referendus. Univerſalis igitur cauſſa concurrit ad plures effectus, & ad eundem, ſecundum univerſalem rationem, ſicque concedunt, Deum concurrere ad hujus hominis productionem ſecundum gradum Entis, quoniam univerſalis cauſſa non concurrit ad effectum, ſecundum omnem gradum, ſed ſecundum univerſalem rationem, particularis vero concurrit ſecundum gradum particularem. Sunt, qui ſecius ſentiant r) aſſerentes, particularem cauſſam, & univerſalem, ſcilicet Deum ad eundem effectum confluere ſecundum eandem rationem, & gradum, ſed non ſecundum eundem ordinem, quoniam altera ut particularis, altera ut univerſalis convenit, neque interim altera ſupervacua est, qvum ambæ non conveniant, eodem ordine, & ratione.

5. Quidquid ſit tandem, Deum in omnem effectum confluere conſtans est, & ratum: hinc etiam à Deo omnem medelam emanare, s) dicitur, atque ejus inſtrumentum eſſe naturam, utriusque Miniſtrum Medicum.

q) Auguſtinus Niphus in Phyſ.
r) Gregorius Ariminenſis.
s) Eccleſiaſtici 38.

cum. Quæ media instituit Deus, ut in illis efficax esse videatur; propterea Sacræ paginæ in infirmitate adhibendum esse Medicum sedulo jubent.

6. Ne credat tamen aliquis, Deum naturalibus mediis ita esse alligatum, ut sine illis nihil queat efficere, quod putarunt Stoici, cum idem supra, & contra naturam efficaciter agere possit. Sic Moses XL. dies absque alimento divinitus vixit, & quinque panibus, totidemque piscibus CHristo theanthropo distribuente, tot hominum millia expleta recessere. Posthac tamen non nisi temere quispiam hanc mirabilem, ominosamque custodiam expectarit, quin in officio se contineat, & manum cum Minerva, quod ajunt, moveat; Scriptum est enim, *in sudore vultus tui vesceris pane tuo.* Quare si quis morboso corporis languore corripiatur præ naturæ imbecillitate, Dei in primis opem imploret, eumque ardentibus invocet votis, ut remediis opportunis, & congruentibus, intercedente Divina benedictione excupitum largiatur eventum. Ut enim sanitas benedicente Domino, quotidiano cibo servatur, ita præsidiorum beneficio, laborantibus, & morbo oppressis succurritur.

Non absimile symbolum in æternæ salutis mysterio est cernere, ubi DEUS Opt. Maxim. mandat, ut CHristi verbis auscultemus, & instituta adhibeamus Sacramenta, quibus in nobis efficaciam suam pollicetur, ubi non crepera, sed firma fide Servatoris Jehovæh meritum comprehendimus nobisque corrogamus.

Suam itaque Omnipotentiam Deus tentari minime patiens ad media, naturalesque causas nos ablegat, quibus dextre nos uti jubet cum ad sanitatem servandam, tum ad profligandos morbos. *Mediis, quæ vocant,* inquit Oseas, *legitimè utentes adjuvat Deus.*

7. Merito igitur Hippocrates vœcordes insimulat Scythas, quod mediis despicatis naturalibus ad Numen recurrrant, idque caussentur, sive agnoscenda sit morbi caussa, sive morbus curandus sit. In natura, ait scitissime, nihil sine natura, nempe sine naturali caussa gignitur. Unde etiam ad Democritum scribens invehitur in impostores.

Artis Medicæ recta facta, o Democrite, t) inquit, *plerique è vulgo hominum non omnino laudant, verum Diis sæpe attribuunt,* u) *si vero natura reluctata*

t) Tom. 2. pag. 933.

u) Θεοῖς δὲ πολλάκις προσαρτῶσιν. Similiter Epistola ad Damagetum T. 2. pag. 927. οἵ τε γὰρ νοσέοντες ἅμα τῷ σώζεσθαι, τὴν αἰτίην Θεοῖς ἢ τύχῃ προσνέμουσι. Adde Hippocratem de arte c. 5. Tom. 1. p. 3. & 4. & 6.

perdiderit eum, qui curatur, medicos reprehendunt, Numen x) *pratereuntes*, &c.

CAP. V.

Quod in profligandis morbis Divinum Auxilium sit invocandum.

Epicurus, ut servaret hominis libertatem, y) negavit Dei providentia mundum gubernari: sed quam inique, palam est, Deus enim non tantum communi, sed etiam singulari providentia mundo, mundanisque omnibus prospicit, curat non tantum ut sint, sed & bene sint omnia, cognoscit individua non tantum sub ratione speciei, sed etiam secundum individuas proprietates. Cum enim ea fecerit, possintne illi esse ignota? Cum abjectissimus Artifex opus suum cognoscat, est ne verisimile, Deum ignorare, quid agat? Nec refert, si singula sint infinita, & caduca, quia sub ratione finita cognoscit. Deus esset Animal miserrimum, ait Sophus, ni singula cognosceret: Nec est, quod objiciat Avenrhois, fore, ut vilesceret, si hæc nosset inferiora. Non est, inquam, nam cognitio omnis perficit, atque illud de voluntate potius, quam de intellectu diceretur, siquidem voluntate ad optata trahimur, illisque similes evadimus, at intellecta in intelligentem transferuntur, & ei similia redduntur. Itaque si ullum sit argumentum, Deum confieret non cognoscere ex rebus ipsis accipiendo mortalium more cognitionem, sed seipsum intelligendo omnia eminenter continentem. Illud tamen alta mente tenendum, res singulas à Deo quidem cognosci, at per essentiam suam efficientem, aut conservantem, adjecto scilicet divinæ voluntatis actu. Quoniam enim res singulæ præter essentiam obtinent existentiam, qua singulares evadunt, & extra causam subsistunt, si cognitæ essentiæ accedat voluntatis actus, quo Deus producere, aut conservare decernat, cognoscuntur extemplo singularia omnia, quæ sub illa continentur essentia: Ad singularia namque productio illa terminatur.

Primum

x) παρέντες τὸ Θεῖον.

y) Notum est omnibus, longe majorem libertati vim Epicurum intulisse per ὑλικὴν quam statuit ἀνάγκην atomorum, quamque mero deinde & arbitrario commento declinationis atomorum eludere iterum ac veluti deflectere fuit conatus.

Primum igitur essentiarum plurium plures Ideæ conjunguntur tum substantiæ, tum accidentium, quæ simul in rebus singulis continentur, tum accedente illa voluntatis determinatione, singula cognoscuntur.

2. Hæc autem tam multa in unum effudimus Themistium, ne conniventibus hominis auctoritas imponeret, quum maxime ei Philoponus applaudat, qui mala à Deo non cognosci, arbitrati sunt, eo plane argumento, quoniam, si cognosceret ea, etiam faceret, quod enim novit, id efficit, siquidem, ut intelliguntur res à Deo, ita sunt. Quasi vero innumerabilia possibilia non cognoscat, quæ efficiet nunquam. Cognitio quippe ad intellectum spectat, effectio ad voluntatem. Sed nos nimis longum fecimus, qui ad probandam singularem Dei providentiam, Peripateticorum Principis patrocinio uti poteramus; sic enim Aristoteles: *) At vero, inquit, qui mente operatur, & eam colit, disponitur optime, is & amantissimus Diis immortalibus est: nam si Dii curam rerum humanarum, ut existimatur, aliquam habent, rationi sane consentaneum fuerit, ipsos eo gaudere, quod est optimum, sibique maxime cognatum, hoc autem fuerit ipsa mens, & in eos, qui maxime hoc amant, & honorant, beneficia vicissim conferre, tamquam curam iis, quæ sibi sunt chara, & diligentiam adhibentes, & recte, beneque agentes. At constat hæc omnia sapienti inesse maxime, amicissimus igitur sapiens Diis immortalibus est, eundem autem conveniens est, & fœlicissimum esse, &c. Ex quo loco D. Thomas Deum rerum humanarum peculiarem curam gerere demonstrat. Id quod etiam certa colligi potest apodixi ex Peripatetica Schola decerpta: Siquidem omne agens certo fine dirigitur, tantumque in finem itio, atque directio, quantum agentis efficientia se collatat, explicatque. At Dei efficientia ad universam rerum naturam pertinet, quare & unumquodque à Deo in finem suum dirigitur. Hæcque expressa est, & peculiaris providentiæ ratio, quam egregie nobis sacerrimus ille Jacob per Scalam è terra in Cœlum usque assurgentem significavit, ad quam David etiam respexit: z) *Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in Cœlo, & in terra.* Quin & Homerus a) huc collineasse videtur, quando à Jove auream catenam è Cœlo in terram demitti omnia comprehendentem, vincientemque, nec non ad Jovem ipsum retrahentem, scriptis tradidit.

*) Lib. 10. Ethicor.
z) Psalmo 112. a) Iliad.

3. Porro varii gradus Scalæ, multiplices & multiformes rationes, & modos significant, quibus res à se conditas Deus regit pro varietate, scil. rerum ipsarum. Quippe rationis expertia per formas, & qualitates ab origine illis insitas, atque per naturales propensiones, & brutos, irrationalesque quosdam instinctus, qui tamen rationis, & prudentiæ instar illis sunt, Deus gubernat, & ad suum quæque finem dirigit.

At vero hominem proprio arbitrio utentem non uno modo, sed multifariam gubernat, & moderatur. Hunc pœnæ formidine, illum præmiorum spe ad frugem revocat, illum per cruciatus, & calamitates ad commoda deducit, hunc è fœlici dejicit statu, & in pauperiem deprimit, quo vexatio det intellectum. Adhæc per hortatus, per monita, per exempla allicit, incitat, attrahit.

4. Cæterum si omnia sunt Dei sapientissimi, potentissimi, atque optimi subjecta providentiæ, unde tot in rebus vitia, defectus, flagitia cum in humanis, tum in naturalibus? Hoc vel maxime, inquit Boetius, b) est admirationis, & querimoniæ caussa, quod, cum rerum omnium bonus rector existat, vel esse omnino mala possint, vel impunita prætereant. Etenim imperante, florenteque nequitia virtus non solum præmiis caret, verum etiam sceleratorum pedibus subjecta calcatur, & in locum facinorum supplicia luit. Quæ fieri in Regno scientis omnia, potentis omnia, sed bona tantummodo volentis Dei nemo satis potest nec admirari, nec conqueri. Verum hanc objectiunculam præclare diluit D. Thomas c) Corruptiones, inquit, & defectus, qui sunt in rebus, dicuntur esse contra naturam particularem, sunt tamen secundum intentionem naturæ universalis, qua scilicet tenus defectus unius cedit in bonum alterius, vel etiam totius universi, siquidem corruptio unius est generario alterius, per quam species conservantur. Cum igitur Deus sit universalis provisor totius naturæ, ad ipsius providentiam spectat, ut permittat quosdam defectus esse in quibusdam, ne universum absolutum bonum præpediatur: si enim omnia mala impedirentur, plurima desiderarentur bona, neque enim esset vita Leonis, ni rabido dente laniata aliqua animalia cæsa fuissent, nec esset Martyrum patientia, ni Tyrannica, & immanis persecutio præesset. Hinc D. Augustinus, d) Deus omnipotens nullo modo sineret, ait, aliquid malum esse in operibus suis, nisi usque

b) Lib. 4. de Consol. Phil.
c) Prima Primæ Q. 22. art. II.
d) In Enchiridio cap. 11.

usque adeo esset omnipotens, & bonus, ut bene faceret etiam de malo. Propterea Boëtius, sola est, inquit, divina vis, cui mala quoque bona sint, qvum eis convenienter utendo alicujus boni effectum elicit. Ordo enim quidam cuncta complectitur, ut quod ab assignata ordinis ratione discesserit, hoc idem, licet in alium, tamen in ordinem relabatur ne quid in regno providentiæ liceat temeritati.

5. Galenus de decretis Hippocratis & Platonis c. 7. Non enim, inquit, quemadmodum quæstio illa de Mundo, factus ne, an minime sit, inutilis est, ita quoque de providentia Dei indagare non confert, sed utilis omnibus est, ut vim quandam esse in mundo hominibus & potentia, & sapientia meliorem cognoscamus, &c. Quidquid sit tandem, Hippocrates noster satis Divinam providentiam in confesso habuit, qui suadet, ut preces Diis effundamus, & divinam imploremus opem.

Ita enim senex: e) *Cum quid purum de Deo puro quis capere videtur, quoad sanitatem optimum est, nam significat, quæ corpus intrant, pura esse. Si quid autem contra, non bonum est, morbum enim in corpus venisse significat.* Paullo autem post infert: *) *De signis autem cœlestibus syderibusque, cum quis gnarus, peritusque fuerit, sic provideto, & diætam statuito Diisque supplicato, cum bona videris, Soli Jovi cœlesti,* &c. *cum vero contraria, Diis hæc avertentibus.*

Hinc

e) παρὰ Θεοῦ καθαρόν Lib. de Insomniis. T. I. p. 639. In eodem libro p. 638. ὅ, τι ἂν τούτων οὐρανίοισιν ἐφέζεσθαι δόξει σοι, καθαρὸν καὶ ὑγρὸν ἐὸν, ὑγιαίνειν σημαίνει, διότι ἔκ τοῦ αἰθέρος εἰς τὸν ἄνθρωπον κατελθόν ἐστι τοιοῦτον δὲ ὁρῇ καὶ ἡ ψυχὴ οἷόνπερ ἐσέλθῃ. Idem p. 633. somnia Divina admittere & singulis hominibus vel integris civitatibus bonum aliquod vel malum præsignificantia non dubitat. ὁκόσα μὲν οὖν τῶν ἐνυπνίων Θεῖά ἐστι, καὶ προσημαίνει τινὰ συμβησόμενα ἢ πόλεσιν ἢ ἰδιώτῃ λαῷ ἢ κακὰ ἢ ἀγαθὰ μὴ δι' αὐτῶν ἁμαρτίην, εἰσὶν οἳ κρίνουσιν περὶ τῶν τοιούτων ἀκριβῆ τέχνην ἔχοντες.

*) p. 639. sq. 642. In eod. lib. p. 634. redarguens illorum Medicorum inscitiam qui insomnia morbos præsignificantia dijudicare nequeunt, & nihil aliud jubent quam Deis supplicare, subjungit: καὶ τὸ μὲν εὔχεσθαι πρέπον, καὶ λίην ἐστὶν ἀγαθόν. δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν ξυλλαμβάνοντα τοὺς Θεοὺς ἐπικαλέεσθαι. *Et sane Deos precari decet & valde bonum est. Sed oportet & ipsumetme manus admovere atque ita Deos implorare,* quod suadet etiam p. 635. & in fine libri p. 644. ait se ra-

Hinc quoque lib. de Muliebri natura f) præcipit, ut in tractandis mulierum morbis ab ipso Numine auspicium ducamus. Cæterum libello de Elegantia g) tam pie de Deo loquitur, ut nullus Theologorum in hac re Hippocrati sit præferendus. *Scientia*, inquit, *de Diis Medici animo penitissime implexa est, cum in aliis affectibus, & symptomatis medicina erga Deos valde reverenter se habere comperitur, tum vero Medici Diis locum dant, Numen enim omnia regens in medicina minime ociosum esse animadvertunt, & in iis morbis, quos ipsimet aggrediuntur, & in iis, quos per se absque sua opera superari vident. Quot quot enim medicina vincit, Deorum ope vincit, nam & Medicinæ via secundum sapientiam, Deorum munus est, & remediorum efficacia ab iisdem pendet.*

Numina ni faveant, nil Panacea potest.

6. Mitto volens, quæ in hanc rem alibi, h) ab Hippocrate scribuntur. Ecce ut non minus pie, quam vere, Christianæque religioni congruenter medicinam esse donum Deorum, omnemque vim; & efficaciam ab eisdem pharmaca suscipere, luculenter optimus senex profitetur. Quid

se rationes diætæ inveniisse ὡς δυνατὸν ἐυρεῖν ἄνθρωπον ὄντα ξὺν τοῖσι θεοῖσιν. T. 1. p. 55.

f) πρῶτον μὲν ἐκ τῶν θείων ἄρχεσθαι T. 2. p. 358.

g) περὶ ἐυσχημοσύνης sive de decori ratione à Medico observanda T. 1. p. 55. καὶ γὰρ μάλιστα ἡ περὶ θεῶν ἐίδησις ἐν νόῳ αὐτῇ (τῇ ἰητρικῇ) ἐμπλέκεται, ἐν γὰρ τοῖσιν ἄλλοισι πάθεσι καὶ ἐν συμπτώμασιν ἐυρίσκεται τὰ πολλὰ πρὸς θεῶν ἐντίμως κειμένη ἡ ἰητρική, οἱ δὲ ἰητροὶ θεοῖσιν προσκεχωρήκασιν, ὁ γὰρ ἕνι περιτὸν ἐν αὐτέῃ τὸ δυναστεῦον, καὶ γὰρ ἔτοι πολλὰ μὲν μεταχειρέονται, πολλὰ δὲ καὶ κεκράτηται αὐτέοισι δι' ἑωυτέων, ἃ δὲ καταπλεονεκτεῖ νῦν ἡ ἰητρικὴ, ἐντεῦθεν παρέξει. Idem in præceptionibus quæ videntur pars esse scripti περὶ ἐυσχημοσύνης T. 1. p. 66. inter ea quæ Medicum dedecent, refert si non abstineat temere susceptis ὅρκοις παμμεγέθεσι θεῶν. Ipse vicissim futuris Medicis non modo morum probitatem graviter ubique commendat, speciatim in scripto περὶ ἰητροῦ p. 44. sq. T. 1. sed & eos ad artem suam ἁγνῶς & ὁσίως exercendam sancta jurisjurandi religione obligavit, ejusque formulam diligenter ab illis observandam præscripsit T. 1. pag. 42. in quam exstat eruditus Jo. Henrici Meibomii commentarius Lugd. Bat. 1643. 4.

h) Lib. de veteri Medicina & in Epist. ad Abderitanos. Verba habes infra ad cap. VII.

Quid mirum igitur, si Zimarellus, i) testante Joanne Colle, Hippocratem Naturæ, & Christianæ Theologiæ genium appellabat?

Hujus pium sanctumque institutum secuti sunt Arabes; Quare Mesuæus Regis Damasceni nepos suos ita exorditur Canones: *In nomine Dei Misericordis, cujus nutu sermo recipit gratiam.*

Affectuum vero curationem his aggreditur præfatis: *Sanat languores Deus, qui de frugalitatis solio produxit in largitate sua medicinam benedictus, glorioſus, & excelsus.*

Quis hanc in Deum pietatem, & cultum non admiretur? Quis non æmuletur veritatis lumine excitatus? Deo igitur supplices preces feramus; scriptum est enim: *In tua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse curabit te* &c. Nec magnum quicquam aggrediamur non invocato Numine, sapienter enim Heraclitus sacrificia, & preces medicamenta appellare solebat, quod præpotentis pharmaci vice à morbis purgent.

7. Sed hic se ingerit quæstio Theologumena, an scilicet res divinas obeuntibus nobis Deo contingat affectio? Porphyrius suspicabatur, non modo Dæmones, sed etiam Deum affici, quoniam invocationibus moveantur.

Victa Hominum precibus celestia Numina terras
Coguntur petere, & casus aperire futuros.

Jamblichus arbitratur, Deos, non quia invocentur, moveri ad communicanda hominibus bona, sed sponte nos ad bonum provocare, nobisque invocando conversis accurrere ultro quippiam monstrantes, largientesve. Supplicationes porro animam Divino aptam influxui reddere, qui tum ultro, tum facile perveniat propter Divinam amicitiam omnia continentem. Quod si à benefica Deorum cura, ceu à clarissimo Solis lumine abeamus longius, densioribus nos statim tenebris circumfundit, tuncque iratior nobis dicitur Deus, quem tunc demum credimus remollire, si suppliciter ad eundem convertamur: Lenimentum id genus affectionem Deo infert nullam, ait Cælius, immo à perturbationibus sequestrat animam.

Porro Platonici mundanis Diis sacra obeunt corporea, superioribus diis segregatam putant dicandam esse sanctimoniam. Principi vero segregatissimam.

i) Comm. in lib. Hippocratis de insomniis.

8. Verum age quando in hæc incidimus, cur ſupplicationes quædam exaudiuntur, quædam obturatis deſpectantur auribùs? Reſpondeat doctus juxta, ac pius Avicennas. k) Cauſſa, inquit, propter quam exaudiuntur preces, eſt convenientia, ſeu aggregatio cauſſarum ſimul cum Sapientia Divina, & eſt, quod conveniant, ſive aggregentur hominis deprecantis cauſſa? Verbi gratia in eo, quod ipſe deprecatur, eſt cauſſa, cur res illa ſit ex Creatore. Quod ſi quispiam dicat, utrum fieri poſſit, ut citra Litanias illud evadat? Utique inficiabimur, quoniam eventus unica eſt cauſſa. Nempe altiſſimus opifex, qui interpoſitas preces ceu proximas, & peculiares cauſſas diſponit, quemadmodum ſanitatis alicujus laborantis, pharmaci hauſtus cauſſa perhibetur, quum vero medicamentum reſpuit, ſanitatem quoque negligit.

8. Pari modo preces ad vota obtinenda veluti accommodata media deſiderantur. Quamobrem duabus de cauſſis, quæ ſimul conveniunt, rogatus neceſſarii videntur, atque adeo ipſarum exauditio. Enimvero ſi ad ſupplicandum promovemur, à Deo eſt, propterea deprecatio, cur exaudiamur, cauſſa eſt. Cur vero in congruum, & decens adſpiret ſupplicatio, unde optata cadunt ex voto, ab eodem repetendum, quare ambo ab una producuntur origine. Nonnunquam vero alterius cauſa eſt altera. Propterea quidam à terrenis cœleſtia affici, in animum induxerunt, quare preces noſtræ neceſſario exaudiuntur. Nos iis ſic iri obviam volumus; Naturalia nimirum hæc cœleſtium, & Divinorum effectus quosdam eſſe, qui, ni pervertatur ordo, in ſuas cauſas nullatenus queunt efficere, hinc etiam ad orandum excitamur. Cur vero preces non exaudiantur, ea potiſſimum eſt cauſſa, quod finis, cujus gratia obſecrat, vel non conducit juxta Univerſi ordinem, vel ratione deprecantis. At vero viris ſanctimonia delibutis inter precandum Prima cauſſa vim infundit per quam mirum in modum aliena movent, quare & elementa eorum voluntati confeſtim parent, qvum maxime elementa ſubjecta ſint animæ energiæ, nosque ipſi non ſemel fecimus periculum. Ubi enim res vehementius imaginari contingit, quam mox corpora noſtra allioſim, & affectionem ſubeunt pro animi varia diſpoſitione. Ad hæc neque abſonum, aut à veritate abhorrens eſt, quempiam imaginationis vi alienum ciere, & percellere poſſe corpus, id quod Indiæ inquilini ſæpius experiuntur. Itaque Deus omnium conditor exaudit deprecantem animam, ſi finis, ad

k) Libro de Anima Aphoriſm. 45.

ad quem preces diriguntur, in universi ordinem, & utilitatem relabatur.

9. Hæc est ipsissima Avicennæ sententia, qua duo potissimum constituuntur veluti cardines, super quibus impetrati voti ratio convertitur; divina scilicet afflatio, qua ad rogatus, & obtestationes excitamur, justa denique, & honesta singulis, aut universæ naturæ conducens inter implorandum petitio. Et hæc est congressio, coitioque causarum, quæ divinam movent sapientiam ad efficiendum, quod efflagitatur precibus, quibus plane nulla afficiuntur passione Numina, sed tantum in illis veluti symbolis volunt esse efficacia. Ut autem preces omnibus sint absolutæ numeris, quinque stipari oportet prærogativis: *) Securæ enim, rectæ, ordinatæ, devotæ, humilesque esse debent. Sed quando hæc altioris sunt operis, mittimus, & ad Avicennam revertimur, cujus commendamus sententiam, Deum Sanctis viris præsto esse, virtutemque communicare, per quam elementa, & quidquid ex elementis est concretum, illis audiunt, & protinus obtemperant. Mirabilis est enim Deus in Sanctis suis. Verum quod de Imaginatione subjicitur, & falsissimum, imaginatio namque immanens actus est, nec quicquam in nostro corpore obire potis est, nisi alterius causæ, quæ ejus subsit imperio, intercessione, congressuque, multo minus in alieno corpore.

10. Hinc non inelegans quidam a) perperam plurimos, eosque admirabiles eventus in imaginationem rejicit, utpote quæ revera spiritus, & humores ciet morborum parentes. Nam si rogetur, cur appositis amuletis cum susurro, aut sesquipedalibus verbis effutitis quispiam morbo defungatur? Respondet effectum esse ab imaginatione. Ubi namque certa spes salutis concipitur, calor, spiritusque quoquoversum effusi ad functionum munera acriores, aptioresque redduntur. Sic epileptici, dum ex Alcæa ungula concinnatum gestant annulum, quia Periaptis certo credunt, & maxime fidunt, non corripiuntur, quod confidentiam spirituum quies, & tranquillitas excipiat: At submoto annulo, quia invadit timor, turbantur spiritus, atque consternantur, à quibus exciti humores cerebri obstruunt ventriculos, membranulasque vellicant, hinc sacer ingruit morbus. Atque perinde illis accidit, ac qui demisso, humilique loco angustam trabem recti perambulant, at si paulo eminentiore loco ponatur, unde pe-

 riculum

*) Precum conditiones ex D. Thoma.

a) Alex. de Vicentiis.

riculum impendeat, ingressi quam mox præcipites delabuntur, quod præ metu spiritus in fontes recurrunt, & lacertos deserunt. Qua caussa etiam somnambuli avia loca petunt, repetuntque, at experrecti, si discrimen agnoscant, proni decidunt. Eodem modo & Quartanam fieri, & admoto Araneo propulsari credidit. Sed norit in primis affectus ex prænotione Phantasiæ, quæ vel læta, vel molesta objiciat, suboriri quidem, circa cor tamen sanguinis, spirituumque tumultuariam fieri commotionem, quare cordis potius, quam cerebri affectus ex phantasiæ deliramentis emergere consentaneum foret. Nam etsi affectus universum corpus moveant, in ipso enim corde aut caloris, aut frigoris, ut ait Aristotelis facta alteratio, etsi in exigua, & non sensili particula, plurimam sane in toto corpore parit differentiam cum ruboribus, & palloribus, cum horroribus, & tremoribus, aliisque hujusmodi; ut temone paululum translato magna fit proræ transpositio: Nihilominus tanti non sunt, ut excitis spiritibus continenter aut morbos pariant, aut propellant (ni summus subsit apparatus.) Equidem multum conducere fidentiam scio, unde Avicenna dicebat, Medicum plures curare, cui plures fidunt, plurisque esse bonam, firmamque animi confisionem, quam omnia Medicorum pharmaca. Propterea etiam Vallesius Medicos dehortatur, ne eorum curam suscipiant, à quibus non æstimarentur plurimi. Cujus rei caussam adjiciunt quidam, b) quod confidens animus non percellitur, sed adquiescit, quocum spiritus etiam consistunt. Accedit, firmam erga Medicum fiduciam id agere, ut malorum obliviscantur, & dolores converso in Medicum animo aut non sentiant, aut mitius ferant, necessario enim animadversio desideratur ad percipiendum dolorem. Unde Hippocrates qui dolentes parte aliqua corporis omnino dolorem non sentiunt, iis mens ægrotat. Scio inquam ea de caussa plurimum prodesse fiduciam, sed eam esse, quæ comitialem morbum admota Pæoniæ radice, aut annulo ex Alcæo ungue arceat, haud credo. Ecquis enim ea pernicie semel correptus fidenti, ratoque animo non sperat, fore, ut de integro non invadat, cum interim credulis, & bene sperantibus medio de fonte leporum superveniat, & incessat? Cornelius Agrippa Magiæ Ceremonialis unum principium statuit credulitatem firmam: qui non crediderit, inquit, non experietur, sed tam futilem sententiam jure Philosophi rejiciunt. Existimandum igitur cum tota elegantiorum Asclepiadarum Schola ungulam sylvestris Aselli cum cerebro Epileptico habere schesim, & quandam analogam rationem,

b) Vegia, Mercurialis.

nem, adeo ut annulo apportato per occultum effluvium ita roboretur cerebrum, ut non possit à quavis morbifica causa concuti. Araneolum vero frigidum, siccumque animal aut negarim ea vi pollere, aut certe non alia ratione, quam χεπκῶς, & mutuo consensu. Et, ne me quis credulitatis arguat, qui omnia ad temperationem velim reducere, Alex. Aphrodiseum quærentem patienter audiat, cur quos Dipsas momorderit, sitique sunt intolerabili affecti, eis epota theriaca, quæ calida, siccaque est, sitim sedat, non autem magis incendit? Respondet non qualitatis ratione sitim sedare, sed mutuo quodam consensu, & ratione naturali. Id est hujusmodi Antidotum, quod plurimis ex herbis componitur; quæ consensum aliquem cum singulis corporis partibus habent, velut Dictamnum proprietatem quandam erga cor habet, ipsumque confirmat, & servat, Eupatorium vero cum Jecore, Scolopendrium cum Liene, petroselinum cum ventris orificio, Hyssopus vero cum Septo, & pulmone, Helenium vero cum Renibus, Ruta cum collo, Gentiana cum cerebro, Seseli autem cum vesica urinaria. Unumquodque igitur horum mellis dulcedine illectum trahit quod sibi proprium ad tutelam est. Inter quæ omnia sunt & viperarum immixtæ carnes, quæ naturalem quendam mutuum affectum habent, quam antipathiam vocant, adversus quodvis venenosum animal, corruptibilemque virtutem. In singulas igitur partes distributa affectum illum, qui corruptionem minetur, agere non sinunt. Repugnant enim ceu legitimi quidam milites, qui pro sua ipsorum patria, arma ceperint. Hactenus Alexander, qui tametsi sententiam meam confirmat, & causam elegantissime exprimit, in eo tamen falli videtur, quod singula simplicia in Theriace permanere putarit integra, qvum tamen post fermentationem corrumpantur, & ex corrupta singulorum specie quinta quædam prodeat essentia virtute omnium vim continens. Nam quemadmodum in Mixtis corporibus virtutes subsunt, quæ in elementis desiderantur, ita in Theriace virtus ea ineſt, quam in singulis non est invenire. Propterea Avicenna Theriacam non humano ingenio, sed potius Divina inspiratione concinnatam esse ratus est. Et utinam multa non deessent, quorum causa suis privatur viribus.

11. Sed ne parergon, opus ipsum superet, receptui canamus, & adhibitis opportune morbo remediis ad implorandum Divinum auxilium fidenter accedamus, quia & efficaciam Deus pharmacis ingerit, & quia mirandum in modum ipse sanitatem conferre potest: Quidquid enim Deus una cum secunda causa potest efficere, se solo potest, in genere in-

quam efficientis cauſſæ natura non de induſtria agentis. Argumento ſit Paralyticus ille, qui jubente Chriſto Theanthropo ſuſtulit grabatum ſuum, & ambulavit. Similiter quod ad umbram Petri Apoſtoli ſanarentur infirmi, c) vel Sancti alicujus attactis reliquiis aliqua urgeatur ægritudo, non fit per formam aliquam his corporibus inditam, ſed ſolum per Divinam energiam, quæ ad hujusmodi effectus his corporibus utitur.

CAP. VI.

Quod quidam morbi Divinitus immittuntur.

Deum olim inflixiſſe morbos, Sacræ teſtantur paginæ, & argumento eſt flagitioſus ille Pharao, qui Saræ captus pulchritudine, ejus violare tentavit pudicitiam, & adulterium committere, unde tentati ſceleris in pœnam perpetua laboravit gonorrhœa, uxoresque cum Regis, tum Aulicorum, vulvæ concluſionem perpeſſæ ſunt, ut deinceps parere non poſſent. Sed accedat Judæorum lepra, quæ non putrem, atramque bilem agnovit, ſed cauſſam longe ſuperiorem, Dei nimirum juſti vindicis iram. Quæ quidem lepra antiquitus ſæviebat pro patrati ſceleris conditione: quare ſi peccatum mitius eſſet, in parietibus domus maculæ pullularent: ſi gravius, in veſtibus labes ſeſe proderet; ſi graviſſimum, corpora ipſa fœdata temerarentur: qua ſane contage, pernicieque infecti XIV. diebus à Protomyſte judicabantur, num extra hominum conſortia, & Civitatis pomœria eſſent ablegandi, non enim ad eam profligandam humana ſatis erat manus, ſed Divina potius opus erat, cum nulla remedia illis adhibita conferrent, ſed ſola Dei Optimi Maximi voluntas. Quidam a) vitiliginis, aut lichenis ſpeciem extitiſſe, ſunt arbitrati, veſtibusque, & domibus accidiſſe duntaxat per analogiam, cum inanimata quoque ſimilem putrilaginem nanciſci poſſint. Nos tamen Theologis, & veritati congruentius dici exiſtimamus, ſi divinitus lepram illam immiſſam fuiſſe demus pro ſingulari ſupplicio ad plectendam Judæorum achariſtiam. Nam Deus, quemadmodum Iſraëliticum Populum ſingularibus cumulavit privilegiis, ita quoque turpem ingratitudinem inſolentibus, & valde atrocibus plexuit ſuppliciis.

2. Triſte ſpectaculum graſſantem, populantemque in humano corpore Lepram ſpectaſſe; Portento ſimile domum eadem colluvie fœdam, quæ

c) D. Thomas opuſculo de occultis rerum operibus.
a) Valleſius lib. de ſacra Philoſ. cap. 19.

quæ Herum cum familia, & ſupellectile pellat. Divorum plurimi portentoſum hoc morbi genus ſunt litteris teſtati, quibus reniti non dubitavit Galenus, eo fretus argumento, quod Hippocrates b) nusquam ægritudinis cauſſam rejecerit in Deos, quod omnes peræque Divinos profiteatur, quia à natura, hæc autem Dei miniſtra: quin eos ſugillat, & vellicat, qui in Deos morborum cauſſas referunt. Verumtamen depoſita diſcipuli perſona neceſſum eſt refragari Pergameno, qui, ut ait Otho Bruſtelenſis, c) à ſola corporis, & humorum temperie morborum cauſſam trahens nullos à Deo infligi, aut curari impie fabulatur: Nec eſt, quod ſuæ culpæ Hippocratem prætendat, ille enim cum Homero, & Heſiodo nonnunquam morborum eſſe cauſſam divinum Numen, d) ideoque ab eodem exordiendam eſſe curationem liquido profitetur, cum Deum in medicina minime ocioſum eſſe cognoverit. Quid vero dilucidius, quam quod primo Prognoſticon? Conceptis ille verbis præcipit, ut ſedulo inſpiciamus, numquid aliquid divinum in morbis ſubſit. Quid per Deum τὸ θεῖον illud, ni divinum ſupplicium, quod Deus morbis affligendo in ſcelerum vindictam ſumit? Hoc ut evitaret Galenus, divinum Aërem eſt interpretatus, eosque perſtrinxit, qui ob juſtam Dei vindicis iram morbos emergere animo duxerunt (Moſem autem, & Evangeliographos tangit, qui nulla ſuppoſita ratione hiſtorias ſcriptitarunt, quos alibi etiam ſine demonſtratione loquentes rejicit.) Præterea eos quoque reſpuit, qui decretorios dies in divinam regerunt cauſſam, quia incognita eſt, & inopinabilis. Jure autem hoc arguitur, quia non omnia, quæ arcanas, abditasque cauſſas habent, divina ſunt nuncupanda, ſed quæ prorſus admiranda. Accedit, dijudicantium dierum cauſſas non latuiſſe ſenem. Quare propriam ſubjicit ſententiam, intelligendam eſſe aëris conditionem, ſed quia prava hæc aëris conditio à Cœlo ſit, & declinari non poteſt, Divina dicenda eſt. Atque licet hæc ſententia Hippocrati accommodari poſſit, quia phraſi Latinis, Græcis, & Hebræis conſueta aër Cœlum dicitur, unde Diogenes aërem Deum appellebat, à veritate tamen abhorret, quoniam Galenus ipſe eorum opinionem de diebus criticis vellicans, qui ad divina recurrebant, non utique, ait, divinæ cauſſæ, quia nec incognitæ, nec inopinabiles, nec admirandæ, licet ex Cœli motu, maxime vero Lunæ deriventur. Præterea ſi propter Cœlum

b) Lib. de morbo ſacro. Lib. de Virg. morbis. Lib. de Aëre, Locis & Aquis ſupra p. 216.

c) Lib. Pharmacorum ſimplicium in Præfatione ad lect.

d) Lib. de muliebri Nat. & Lib. de Elegantia ſupra p. 196. 224.

Cœlum divina appellanda forent, quæ ab eo pendent, universum naturæ opificium esset divinum.

3. Sed mittamus jam Galenum, e) qui in hoc inferiori mundo nil immortale cognovit, nec divinum, quin ne animam quidem rationalem aliud esse putavit, quam temperamentum, aut innatum calidum, nec aliter à suo Platone *) doceri potuit. Faceſſat igitur parumper, quando nec à discipulis, ejus fovetur opinio. Sunt, qui pro aëre occultam, & deleteriam qualitatem è Cœlo derivatam sufficiunt: f) Quæ sententia nec rei naturæ, nec Hippocrati consentanea videtur, Cœlum enim Catholica causſa est, & propter universi conservationem movetur, non ad demolitionem. Verum cedo, cur à Cœlo maligna, & sontica qualitas potius, quam benigna, & manifesta dici divina debet? Hercules si qua divina appellanda foret, certe benefica, & vitalis, quum Cœlum boni studio nobis moveatur. Atqui Hippocrates ipse cum aëris, & ejusdem à Cœlo mutationum meminit, nihil interponit divini.

4. Neque eorum probatur opinio, qui g) τὸ θεῖον formæ totiusque substantiæ morbos interpretantur, quod fortaſſis in Physicis Aristoteles semel formam nuncupavit divinam, nam eo modo unumquodque divinum esset, quum sua exornetur specie, & forma.

5. Multo minus cujusdam boni h) arridet opinio, qui divinam causſarum syndromen, atque concursum intelligit. Homo plusculum philautos putat causſarum colligantiam, & implexum esse illud divinum, de quo Prognosticon primo fit mentio, quasi dixeris fatale. Utpote si quis miſellus iter faciens magna repente tempestatum, imbriumque vi obrutus tecta requirat, quæ plurimo distent intervallo, cogatur madida sub veste pernoctare. Tandem redeunte die post longos viæ errores in diversorium secedat omni copia vacans, ubi nec lecti, nec ignis, nec mensæ facultas fiat. Cogatur cedere fame, & frigore pulsus. Interim præ stegnosi febribus corripiatur validis, desiderentur Hospitia, Medici, pharmaca, soteria cuncta, fato moriatur.

6. Hoc putat ille divinum in morbis. Siccine per ambages divina procedunt? Emoriar, si quicquam audierim inconsultius. Fato enim morimur multa consumpti senectute, & naturaliter, unde ignis urit fato.

c) Lib. quod Animi mores, &c.
*) Potuit, & edoctus est fortaſſe.
f) Marsilius Ficinus, Mercurialis, Valleriola.
g) Fernelius in Phyſ.
h) Neoterici (Hieron. Jordani) quid sit divinum in morbis.

to. Quare merito queritur ſoror Anna de Didone, quod intempeſtive mortem oppeteret.

Nam quia nec fato, merita nec morte peribat
Sed miſera ante diem.

Cum Perſæ Græcorum templa incendiis abſumpſiſſent, & ſolo adæquaſſent, Jones inſtaurari vetuerunt, ut eorum ſpurca barbaries à ſingulis videretur. Ita mihi nefas, imaginoſam hanc ſolertiam deſtruere, qui cupio ab omnibus videri.

7. Riolanus Euchetarum arrogantiam proſcindens, qui primarum cauſſarum intelligentia, ſe tandem æquare poſſe Deum gloriabantur, modeſtius inquit, Socrates, cum diu, multumque in rerum humanarum, divinarumque cognitione deſudaſſet, hoc unum ſe ſcire confeſſus eſt, quod nil ſciret. Eadem modeſtia Hippocrates in morbis divinum quiddam ineſſe affirmabat, i) quod ſive occultum, ſive inexplicabile, ſive cœleſte, & à Deo profectum interpreteris, ut puta ſceleratorum flagellum, fortaſſis ad Authoris mentem, haud dubie ad rei ipſius veritatem apte, & accommodate dixeris.

8. Et quamvis perinde accidat in Hippocratis ſententiis, atque in Timantis opellis, in quibus pluſculum ſemper aliquid intelligebatur, quam pingeretur: à nobis tamen, qui Catholicam fidem, atque adeo

i) Prognoſtic. T. 1. p. 448. vult Medicum ἅμα δὲ καὶ εἴ τι θεῖον ἔνεστιν ἐν τῇσι νούσοισι, τό γε τὴν πρόνοιαν ἐκμανθάνειν. Confer Hieronymum Jordanum de eo quod Divinum eſt in morbis, Francof. 1651. 4. & Morhofium τὸν μακαρίτην lib. 1. Polyhiſtoris c. 12. Non tamen diſſimulandum eſt ab Hippocrate per τὸ θεῖον hoc quoque loco intelligi conſtitutionem divinitus immiſſam aëris, τὴν δὲ περιέχοντα ἡμᾶς ἀέρα καλέσασιν, ut recte interpretatur Galenus T. V. p. 120. Nam ex illius temperie morbos etiam judicandos eſſe nemo dubitabit, quem μέγιστον ἐν ἅπασιν τῶν συμπτωμάτων δυνάστην vocat Hippocrates lib. de flatibus T. 1. p. 401. 413. Facit etiam huc quod lib. 1. Epidemior. T. 1. pag. 670. ait morbos dijudicari ἐκ τῆς κοινῆς φύσιος ἁπάντων, ἐκ τῆς καταστάσιος ὅλης καὶ κατὰ μέρεα τῶν χρανίων καὶ χώρης ἑκάστης. & lib. 3. epidem. T. 1. p. 729. δεῖ δὲ καταμανθάνειν ἀκριβῶς τὴν κατάστασιν τῶν ὡρέων ἑκάστην καὶ τὸ νόσημα. Hæc tamen non repugnant ſed pulchre conſentiunt illis quæ de poteſtate Deorum etiam in morbis moderandis, & de precibus ac religioſo cultu qui Numini debetur, Hippocrates alibi diſerte agnoſcit & ſuadet in locis adductis ſupra p. 223. ſeq.

veritatem ipsam profitemur, sine ambagibus divinum hocce, Dei esse voluntatem, credendum, quæ in scelerum vindictam, & alicujus ergo boni morbos incutit. Ac, ut privato utamur exemplo, mors Regis Joram, qui per immane nefas Populum à lege Dei averterat, & fratres sæva morte necaverat, ita describitur. Et super hæc omnia percussit eum Dominus alui languore insanabili, cumque diei succederet dies, & temporum spatia voluerentur, duorum annorum expletus est circulus, & sic longa consumptus tabe, ita ut egereret etiam viscera sua, languore pariter, & vita caruit.

9. In hisce affectibus tota medendi Ars nihil potest, quod Dei ope destituatur: Id quod etiam Assæ Regis eventus comprobat, qui podagra mortuus est intra triennium, neque excessit quadragesimum primum ætatis annum, quia in infirmitate sua Deum non quæsivit, sed magis Medicorum confidit peritiæ. Contra vero Ezechias cum ad mortem ægrotaret, Deo jubente, leviſſimo medicamento, admota scilicet ficuum massa, ab Esaia sanatus est. Quare istorum maxime habenda providentia est cum Medico, tum ægroto Christiano, qui primo quoque tempore, quæ ad morituros pertinent, sancte compositis, ita Arti fidere debet, ut Dei opem enixe imploret, atque ita Deum obsecrare, ut Artem necessariam usque quaque ludibrio non habeat, quandoquidem & Sancti viri pharmacis utebantur, ut & Media adhiberent legitima ad sanitatem, & Medicinam sacerrimum Dei donum apud Homines commendarent.

CAP. VII.

Quod Deus servat, & purificat Homines.

Sapienter Proclus, si quid aliud, scripsit, omne divinum providere secundis, & ereptum esse ab iis, queis providetur; si quidem corporea substantia, quæ secunda est, spirituali, quæ prima merito dicitur, subjecta est: Hinc Aristoteles non semel à Deo Cœlum, & Naturam pendere palam est confessus, in quam sententiam universi Aristotelis interpretes incidentes à Deo conservante, non producente pendere testantur, quod putarit Philosophus Mundum Deo fuisse coæternum (ni forte dicendum videatur, negasse quidem Aristotelem per generationem cœpisse, per simplicem vero emanationem, naturalemve processum, non isse inficias.) Quidquid senserit tandem Stagirita, res profecto postulat, ut duca-

dicamus, res universas à prima illa caussa dependere substantive, producente, & ad ipsam, ceu ultimum finem referri. Deus enim est A, & Ω, seu principium, & finis. Hinc Academicæ Scholæ proceres: Quæ sunt omnia sunt, & ab uno, & in uno, & ad unum. Cuncta etenim in Deo sunt ut in movente, gubernante, & conservante, (neque tamen ab eo ut sub[illegible]tante materia, aut constituente forma pendent.) Cæterum quemadmodum res universæ in Deo sunt, ita Deus vicissim in omnibus, non sane secundum inhærentem essentiam, ut ait Albertus, sed per illapsum, influentiam, & potestatem. Deus, inquiunt sapientiæ amatores, nulli mobili est extrinsecus per absentiam, verum per inhærentiam: cum enim Deus ubique sit, non potest non esse præsto. Qua de re quia præclare scripsit Author Libri de Mundo, age in medium ejus verba feramus. *Vetus sermo est*, inquit, *à majoribusque proditus inter omnes homines, universa tum à Deo, tum per Deum constituta fuisse, atque coagmentata,* k) *nullamque naturam satis ad*

 salutem

k) Huic sententiæ suffragatus Hippocrates sive quisquis auctor lib. de septimestri partu T. 1. p. 165. à Conditoris lege omnes rerum creatarum rationes temporaque omnia unice suspendit. πάντα γὰρ καὶ ἴδιά ἐστι καιροῖς κραίνων καὶ σύγκρισις. κατὰ γὰρ τὴν ἀρχαίαν γένεσιν ὁκότε ἔκτιστο πάντα ζῶα, ἐρυσμοῦτο. καὶ νῦν γνῶθι διὰ ταῦτα κατὰ νόμους ῥυσμοῦσθαι. Hæ leges quæ nisi opificis ac rectoris cogitari possunt? Hunc agnoscens etiam Democritus de natura hominis, inter Hipppocratis scripta T. 1. p. 282. ἐνδοχεῖα δὲ μύθων ὦτα δημιουργὸς ἀνέῳγεν. Eidem τόκου πρόνοιαν tribuit pag. 283. atque inde uterum mulieris ita conformatum. Ἡ δὲ ἀσώματος ἐν μυχοῖς φύσις ἐξέτευξε παντάμορφα σπλάγχνων γένη. Sic & Hippocrates περὶ ἀνατομῆς T. 1. p. 288. τὰ δὲ ἄλλα ἡ φύσις διετάξατο. Et de alimento T. 1. p. 594. φύσις ἐξαρκέει πάντα πᾶσιν. - - μία φύσις ἐστὶ ταῦτα πάντα καὶ οὐ πολλαί. πολλαὶ φύσιές εἰσι ταῦτα πάντα, καὶ οὐ μία. p. 597. φύσιες πάντων ἀδίδακτοι & VI. Epidem. T. 1. p. 809. νούσων φύσιες ἰητροί. ἀνευρίσκει ἡ φύσις αὐτὴ ἑωυτῇ τὰς ἐφόδους, οὐκ ἐκ διανοίης. Ex lege Conditoris igitur. ἀπαίδευτος ἡ φύσις ἐοῦσα, καὶ μαθοῦσα, τὰ δέοντα ποιέει. Idem Hippocrates cordis auriculas considerans fatetur esse præstantissimi artificis opificium, lib. de corde T. 1. p. 291. seq. καίτοι δοκέω τὸ ποίημα χειρώνακτος ἀγαθοῦ. κατασκευάμενος γὰρ &c. οἵ τε ξυνιέντες θαυμάζουσιν. Igitur non temere hæc

quæ

ſalutem inſtructam eſſe poſſe, quæ citra Dei præſidium ſuæ ipſa demum tutelæ permiſſa ſit. Quocirca veterum nonnulli eousque provecti ſunt, ut hæc omnia dictitarent, Deorum eſſe plena omnia, hauririique eorum ſpectra ab hominibus oculis, & auribus, reliquisque ſenſibus: Sententiæ illi quidem fundamenta jacientes Divinæ fortaſſe potentiæ, non item Divinæ naturæ congruenti; Et enim cunctorum, quæ rerum natura complectitur, cum ſervator eſt Deus, tum vero quæcunque in hoc mundo quoquo modo perficiuntur, eorum omnium idem eſt genitor.

Non ſic tamen ipſe, ut opificis in morem, animalisque laſſitudinem ſentientis labore afficipoſſit, ut qui ea facultate utatur, quæ nulli cedat difficultati, cujus ipſe vi facultatis omnia in poteſtate continet. Nec minus etiam, quæ longius ab eo videntur eſſe ſubmota. Summam igitur, & primam ſedem ſortitus ea de cauſſa ὕπατος, quaſi ſupremus appellatus eſt, & (ut inquit Poeta) in ſummo culmine univerſi Cœli ſuum ipſe habet domicilium ſitum, & collocatum. Maxime vero vim ejus ſentit, numineque ejus fruitur ante omnia id corpus, quod proxime eum ſitum eſt. Tum quod ſecundum ab hoc ſitum habet, & unumquodque deinceps, prout ſituum ordo ad noſtrum usque locum natura conſtitutus eſt: Quo fit, ut terra, & terrena omnia, qvum longiſſime ab Divinitatis adminiculatione abſcedant, tam infirmitate ſumma ſint ipſa, concinnitatisque ſibi conſentaneæ maxime expertia, atque ideo multo tumultu exagitata. Atqui cum ita ſit divinum Numen natura comparatum, quoquo ut verſus permeet, non mirum ea, in quibus ipſi verſamur, ac nobis ſuperiora, pro eo quantus eſt acceſſus ad Deum, vel abſceſſus ab eo, ejus opitulationem quoque ſentiunt. Proin id præſta-

quæ videmus coaluiſſe, ſed ad certos uſus ac fines facta eſſe ab Opifice, ubique agnoſcit, unde & libro de articulis T. 2. p. 823. monet talia in homine ὁκόσα ἐπὶ χρήσει γέγονε, deteriora fieri niſi ad illos uſus adhibeantur. Inde medicam quoque artem lib. de veteri Medicina T. 1. p. 25. ἀπὸ τύχης, ſed dignam Θεῷ προσθεῖναι ὡς καὶ νομίζεται pag. 27. Omitto quod in Epiſtola ad Abderitanos, T. 2. pag. 904. τέχνας ait eſſe Θεῶν χάριτας, ἀνθρώπους δὲ ἔργα φύσιος & ποίημα, opificium naturæ, legibus Divinis operantis: itaque ſe velle φύσει καὶ Θεοῖς, Naturæ & Diis obſecuturum ad eos accedere, ut Democrito opem ferat. Pecuniam autem ſoſtri loco recipere renuit, quod nec natura nec Deus facere ſuadeat. Et ad Philopœmenem T. 2. pag. 907. ait in animo ſapientis habitare τέχνας καὶ ἀρετὰς παντοίας καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας καὶ βακὰς καὶ γνώμας. In Epiſtola ad Damagetum pag. 912. vocat θεομαχεῖν, cum duo ſint in mundo, gaudium & triſtitia, ſi quis alterum horum velit ex rebus humanis ejicere.

præstabilius esse censemus, Deoque tum decentius; tum magis consentaneum, ita de Deo opinari, ut dicamus potestatem illam in Cœlo sedes habentem suas, incolumitatis causſam rebus universis præstare, iis quoque quæ ab eo longius remota sunt. Paulo autem inferius addit: *Quare augustius id, decentiusque existimandum est, Deum summo in loco ita esse collocatum, Numinis ut tamen vis ejus per universum mundum pertinens tum Solem, Lunamque moveat, tum Cœlum omne circumagat, simulque causſam præbeat eorum, quæ in terris sunt, salutis atque incolumitatis.*

2. Musſet pudore suffusus Rhois filius, qui à Deo singula individua regi denegavit, metuens ne bonitati Divinæ derogetur. Existimavit enim divinum regimen cognationem habere cum humano in quo media adhibentur, per quæ rector rebus se se aptat regendis: hinc in plura diducitur virtus, hinc exhauritur, hinc vilet eorum, quæ gubernat, contagione. At prima causſa sine virium detrimento suæ bonitatis influxu cuncta temperat, & moderatur, quem Solis instar radios emittentis in universum effundit, à quo singula pro naturæ suæ meritis perficiuntur. Nec rebus admiscetur Deus agendis, quod ejus actio sit intelligentia, hæc autem substantia, quæ supra universam est naturam: quare nec ejus detrahitur virtuti nec decori, quod putavit Averrhois, quemadmodum neque solaris radius: quia quoquo pervadit versus, & diversa permeat corpora, extenuatur, aut hebetescit. Hinc Avicenna, 1) Divina inquit, manatio fit sine avaritia, & diminutione.

Puro clarum lumine Phœbum
Melliflui canit oris Homerus.
Qui tamen intima viscera terræ,
Non valet aut pelagi radiorum
Infirma pervadere luce:
Haud sic magni Conditor orbis.
Huic ex alto cuncta tuenti
Nulla terræ mole resistunt,
Nec nox atris nubibus obstat.
Quæ sint, quæ fuerint, venientque
Uno mentis cernit in ictu.
Quem quia respicit omnia solus,
Verum possis dicere Solem.

1) Lib. de Viribus Cordis.

Hæc graphice Boëthius, m) qui ad concludendum Divinum regimen his progreditur. Mundus hic ex tam diverſis contrariis partibus in unam formam minime conveniſſet, niſi unus eſſet, qui tam diverſa conjungeret: conjuncta vero naturarum ipſa diverſitas invicem diſcors diſſociaret, atque divelleret, niſi eſſet unus, qui quod nexuit, contineret. Non tam vero naturæ ordo certo procederet, nec tam diſpoſitos motus locis, temporibus, efficientia, ſpatiis, qualitatibus explicaret, niſi unus eſſet, qui has mutationum varietates manens ipſe diſponeret. Hoc quid quid eſt, quo condita manent, atque agitantur, uſitato cunctis vocabulo Deum nomino.

3. Deus licet res omnes conſervet immediate ſuamet actione eas attingendo, quasdam tamen per ſe duntaxat, alias concurrentibus cauſis ſecundis in ſuo eſſe tuetur.

4. Divinum hoc imperium ante omnes ſoter ille Hippocrates agnovit ad ſingula pertinens. Proin lib. de Elegantia n) aperte fatetur; Numen eſſe cuncta gubernans, terrasque, tractusque maris, cœlumque profundum. Sed quod libro de morbo ſacro o) ſcribitur, non ab Ethnico, verum à Chriſtiano Theologo, Divino ſpiritu afflato expreſſum videtur. Ubi enim ſenex ἅγιος eorum, qui à Deo morbum ſacrum proficiſci arbitrabantur (unde ſacrum dici putabant) rejecit opinionem, ſubjicit:

Non tamen ego puto hominis corpus à Deo inquinari, ſordidiſſimum ſcilicet à puriſſimo: Verum ſi contingat ab alio inquinari, aut quid perpeti, cupierit utique à Deo purgari, ac purificari magis, quam inquinari. Deus itaque eſt, qui maxima, & ſceleratiſſima peccata purgat, ac purificat, & liberatio noſtra exiſtit, ipſique terminos templorum, ac delubrum Diis deſignamus, ut nullus, qui non purus ſit, eos tranſcendat, & ingreſſi reſpergimur, non veluti qui inquinemur, ſed ſi quod etiam ſcelus prius habemus, purificemur.

5. Proh hominum, Deûmque fidem, potuitne mortalis, & caduca natura altius mentis aciem erigere, ſanctiora potuitne excogitare? ut Deum boni, pulchrique fontem, ut eum mala committere non poſſe, ut malorum curam gerere, & ſcelere temeratos expiare proteſtatur? ut ab eo ſoſpitatis noſtræ originem derivat? Quis Hippocratem vel entheaſti-

m) Lib. 3. Philoſ. conſolat.
n) Supra p. 224.
o) Supra p. 216.

theasticum non dejeret? Miramur Platonicos divine de Deo loquentes, atqui maxima, & sceleratissima peccata à Deo dilui, nemo Gentilium præter Hippocratem cum Israëliticis Vatibus cognovit. Si enim, inquit Paulus ad Rom. unius delicto multi mortui sunt, multo magis gratia Dei, & donum in gratia unius hominis Jesu CHristi in plures abundavit. Ad hæc Christianas ceremonias, & ritus Ecclesiæ prorsus innuit, dum lustralibus aquis ait respergi homines, antequam templa subeant, ut purificentur. Quid? Nonne in baptismate aquis abluimur? Nonne prope valuas expositi manent latices, ut his veluti piati à Diis gratiam ineamus immortalibus? O Hippocratem maximum, o sacerrimum senem, qui non modo Artis Medicæ parangelmata nobis tradidit, verum & Divinæ pietatis semina jecit, quibus imbuti admiramur, simul & veneramur manes divinos.

6. Cæterum, antequam huic disputationi colophonem imponam, sciendum summum illum Plasmatorem, universique opificem præordinasse quidem omnia in proprios fines, mediaque præfinisse, quibus una quæque res ad finem suum commode perveniat, Mundi tamen gubernacula ad absolvenda munera mediis caussis commisisse. Inferiora enim corpora à superioribus reguntur, hæc autem à separatis Mentibus. Idque non ob Divinæ virtutis imbecillitatem, sed ob bonitatis immensitatem, cum rebus à se creatis efficientiæ dignitatem impartiri voluerit. Hinc Platonicorum deprehenditur error, qui putarunt providentiam triplicem esse, quarum prima est summi Dei præcipue spiritualibus, & cœlestibus substantiis providentis, atque adeo toti Mundo solum tamen quoad genera, & species, & universales caussas. Secunda providetur rebus singularibus generabilibus, & corruptibilibus infra Lunæ orbem positis, quam sane curam demandant secundis Diis, qui cœlestia corpora cient. Tertia humanis consulitur rebus, cui Dæmones præficiunt, quos medios inter Deos, & homines constituunt.

CAP

CAP. IIX.

Quod Fortuna magnam partem conferat ad bene, fœliciterque medendum.

Brutus, Philalethes, Euthymius.

BRUTUS. Quid hoc eſt tandem, quod fortunam tonatis, cui maxime Syri templa, arasque dicarunt? Itane ſine mente ſonus? Memini me legiſſe omnium primum Bupalum ejus ſimulachrum effinxiſſe polum in capite geſtans, & manuum altera Amaltheæ ſuſtinens cornu. Sed eadem pictoribus, quæ Phantaſiæ libertas, humano capiti cervicem jungere equinam, & varias inducere plumas ut poſſint. Eandem audio, (ita adolevit fingendi licentia) Sortem, Nemeſin, Tychen, Norciamue appellari, contrario ſemper fluibundam fluxu, & levitate pernicem deſultoria. Equidem ita tenuiter eam aſſequi mihi videor, ut verear prorſus, ne nomini quicquam ſubſit. *Phil.* Cave inanis phantaſiæ figmentum credas. Fortuna, quod temere, & ſine ratione feratur, dicta eſt, etenim accidentium rerum ſubitus, & inopinatus eſt eventus. Quis enim Hyſtaſpis filium Darium Pheretrophorum ad regiam dignitatem evectum conſpicatus, fortunam non profiteatur? Pone tibi ob oculos Archelaum Regem, Simache ancilla natum; Perſeum Argivum quidem, ſed è vulgo: Antigonum, Polyparchum, Raponem, Phocionem, Cleonem, quid aliud, putas, quam fortuna eluceſcet? Recte Agathocles apud Auſonium:

Fortunam reverenter habe, quicunque repente
Dives ab exili progrediere loco.

Non poſſumus Brute, non poſſumus, quin fortunæ manus demus, & quod ajunt, herbam porrigamus, magnum habet imperium. *Br.* Non ego ierim inficias ex libera loquendi libidine, quid quid præter ordinem, & opinionem accidit, id fortunæ acceptum ferri. At ſane cum univerſa ex certa cauſſa fiant, jure videntur mihi antiquorum quidam fortunam exterminaſſe, utpote quæ duntaxat verbo tenus exiſtit. Verum ſerio, ſi aliquid eſſe putas, in quo rerum genere collocas?

2. An ad actionem revocare placet, cum circa practica verſari dicatur? Ariſtoteles quippe eandem prope eſſe, quæ fœlicitas, opinatus eſt.

eſt, hæc autem eupraxia, ſive bona actio. *Phil.* Profecto Ariſtoteles inter efficientes cauſſas recenſet, (pulchre enim demonſtravit Alexander in alias cauſſas non eſſe derivandam) verum quæ per accidens: cum vero accidentiam hanc alicui inhæreſcere ſubſtantiæ ſit neceſſum, utique fortuna ad efficientem per ſe cauſſam reducenda eſt. Atqui cum efficientium tria ſint genera, Mens quippe, Ars, Natura, ſive facultas (quod enim in Phyſicis Philoſophus naturam, in Metaphyſicis facultatem appellat) horum alicui innitatur, oportet. Videtur autem practico intellectui, à quo non niſi rationis diſcerniculo diſtinguitur. Verum ut planius conſtet ejus vis, atque natura, à finitione ſumam initia. Plato fortunam definit cauſſam, quæ ſectetur, & incidat rebus, quas facere elegimus. Ariſtoteles vero, cauſſam, quæ hiſce rebus interveniat, quas alicujus gratia, & volentes facimus, obſcuram tamen, & inſtabilem, viden' ut fortuna electionem excipiat, hæc autem intellectum ſequatur. *Br.* Putas igitur fortunam à mente, & à conſilio non ſeparari. *Phil.* Cum circa ea duntaxat, quæ à nobis agi, gerique poſſunt, verſetur, à voluntate, & conſilio dirimi, divellique vix poſſit. Hocque intereſt inter alias cauſſas intercidentes, & fortunam, quod illæ ſingulæ cauſſis per ſe accidunt, in fortuna vero una, eademque actio alterius certa, & definita per ſe, alterius cauſſa per accidens evadit. *Br.* Quî fit igitur, ut fortuna minima ſit, ubi mens, & ratio multa? *Phil.* Quod præter agentis conſilium accidit, atqui maxime intelligenti, & ſapienti, qui ſagacitate plurima prævidet, perpauca præter opinionem eveniunt. *Br.* Videris profecto fortunæ aliquam objeciſſe imaginem, ut deinceps ad credendum inducat, nullo negotio. Cæterum ſi conſilium, & actiones noſtras ſequitur fortuna, unde unusquisque ſuæ fortunæ faber dicitur, cur non omnes peræque obſecundat, ſed illum opprimit, peſſundatque: hunc erigit, & extollit? Si peritia, ut ait Plato, efficit, ut vita noſtra per artes incedat, imperitia, ut temere circumvagetur, cur alogos, & inertes aliquot Medicos videas fortunatiſſimos? Si circa practica verſatur fortuna, quo quis agit conſultius, eo eſſe debet fortunatior. Non ſine tamen admiratione identidem contrarium eſt cernere. Qui fit hoc? *Phil.* grandem profecto mihi injicis ſcrupulum, quem ego niſi re mature expenſa non eximam. Eſt ſane dignus vindice nodus, cui ſuppar ego.

3. Sed ecce properantem video Euthymium illum jatronicem, ipſe ſatis belle faciet. Te ſalvere jubemus, & opportune, ita vivam, ades

nobis Euthymi doctiſſime. *Euth.* Hujus diei exortum vobis quoque fœliciſſimum peropto, elegantiſſimi juvenes. Sed quæ vos tenet ſollicitos anxietas? Exprimite, ſi quid eſt, quod conſilium, aut operam meam deſideret. *Phil.* Eſt profecto, &, ni quam primum huc concedebas, me exercebat impenſius, quæ & Claudianum pæne tranſuerſum egit, ambiguitas, Cur improborum (inſcitia enim comitem ſemper habet malitiam) potius, quam meliorum fortuna rationem habeat?

Sed cum res hominum a) *tanta caligine volui*
Aſpicerem, latosque diu florere nocentes,
Vexarique pios, rurſus labefacta cadebat
Religio, cauſſaque viam non ſponte ſequebar
Alterius, vacuo quæ ſemina currere motu
Affirmat, magnumque novas per inane figuras
Fortuna, non arte regi.

Cur ſcilicet impii inſipientes, ſuper bonos, & ſapientes efferantur? Non me præterit, quid afferant ex Peripatetico Auditorio nonnulli, b) ſed neque recte difficultatem diluunt, neque probantur mihi. *Euth.* Ad magna me evocatis myſteria, quæ ſacrum potius deſiderent Philoſophum, quam Apollinis diſcipulum. Dicam tamen miſſo tantiſper Ariſtotele, ut vobis morem geram, à Platonicis fortunam à ſingulari Dei providentia non diſtingui: Quare cum ejus obtutum nihil poſſit effugere, eorum quoque curam gerit, qui nauci ſint faciendi, ut vel bonorum omnium perfuſi delitiis Authorem ſuum agnoſcant, & ad frugem redeant, vel certe ſtudioſa eorum aliqua actio prætereunte, & evanido rependatur commodo: Nullum enim bonum irremuneratum relinquit Deus. Sed video vos aliquid amplius deſiderare; Sciendum itaque fortunam interdum voluntatem, & intellectum ſignificare, qui præcipua, & proxima perhibetur cauſſa fortunæ inopinati eventus ratione, hinc Ariſtoteles fortunam & caſum dixit Intellectum, & Naturam. Dein fortuna accipitur pro diſpoſitione, & illice, quo agens ad agendum proritatur, unde ſuccedit actioni non intenta effectio, & hoc pacto deſiderium, illicium, cognitio dici poſſunt fortuna, quæ à Proclo ita finitur, ut ſit vis dæmoniaca cauſſas inordinatas invicem connectens.

4. Non-

a) Claudianus.

b) Jo. Huartes lib. 1. Scrut. ingeniorum.

4. Nonnunquam fortuna de Cœlo dicitur, quod eufortunii, aut infortunii his mortalibus ſit cauſſa, propterea globo inſidens effingitur. Accipitur denique pro influentia, ut apud Albertum Magnum, Fortuna, inquit, eſt qualitas à Cœlo profecta juxta nativitatis periodum, à qua quiſpiam aptus, aut ineptus ad fœlices ſucceſſus redditur.

Hinc D. Thomas Aſtra, inquit, vim animis noſtris imprimunt, per quam operamur, quod melius eſt, qua vi dicimur fortunati, ut Medicus medendo, Imperator pugnando: Hanc Ariſtoteles in Rhet. vocat nobilitatem divinæ potentiæ. *Br.* Partim Theologica, partim Phyſica nobis obtrudens dubii attuliſti ſolutionem. Sed non vides quam refractarium tuum habeas Hippocratem, qui lib. de locis in homine: c) *Si morborum certa ſunt medicamenta*, inquit, *ut ſunt, quorſum fortuna opus eſt? Aut ſi in exhibitione medicamentorum fortuna aliquid confert, non magis perfecte medicamenta, quam non medicamenta cum fortuna exhibita morbis proderunt. Quare concludit; Qui medicinam perfecte callet, minime fortunam reſpicit, aut expectat.*

Hæc Hippocrates & recte ædepol, ubi namque ratio viget, nullum fortuna videtur habere poſſe locum, Ars vero mentis habitus eſt recta cum ratione effectivus. *Euth.* Itane objicis Hippocratem ab Arte medica fortunam amandantem? Ego vero tibi inducam palam admittentem.

Ita enim ille libro de arte: d) *At neque ego fortunam ab operibus ul-*

 lis

c) Cap. 58. T. 1. p. 398. ſeq. Confer Meibomium cap. 20. p. 198. ſeq. in jusjurandum Hippocratis. Salva tamen naturæ neceſſitate qua ὁ θάνατος διὰ τὴν μοίρην ἔλαχεν, ut ait lib. de ſeptimeſtri partu T. 1. p. 174. In oratione ad aram T. 2. p. 935. πᾶσιν ἀνθρώποισι πικρὴ ἀνάγκη τὰ μεμοιραμένα φέρειν, καρτερεῖ γὰρ βιάζεσθαι ἃ βούληται. Interim eodem Hippocrate judice ἐπιτυγχάνειν τοῦτ' ἐστὶ τὸ καλῶς ποιέειν, *fortuna uti, eſt recte facere.* Ac certum eſt in multis artem Medicam præbere ἀκεσίας ἀναμηρτήτους curationes certas, neutiquamque fortuitas. id. de arte T. 1. pag. 9.

d) Cap. 5. T. 1. p. 3. Sic Epiſtola ad Cratevam T. 2. p. 930. *Et fere ſemper ad duos fines militamus, alterum hominis, alterum artis: quorum alter obſcurus eſt, alter ſcientiæ determinatus.* δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τουτέοισι καὶ τύχης. *Opus eſt autem in utrisque his etiam fortuna.* & pag. 931. εἶθ' ἡ τέχνη διὰ τὸ ξύμπτωμα τῆς τύχης, τῆς κατορθώσιος ἀφήμαρτε. *Deinde ipſa ars propter fortuna*

lis excludo. Quin potius existimo morbis, qui male curantur, ut plurimum infortunium accidere; Qui bene, eos bonam fortunam nanciſci. Paullo autem poſt ſubdit: e) *Cæterum dicet hic adverſarius, multos jam ægros citra Medicorum uſum ſanatos fuiſſe, & ego id dicentibus credo. Videtur autem mihi omnino fieri poſſe, ut qui medicis non utuntur, in medicinam incidant, non quidem ut ſciant, quid in ipſa rectum ſit, quid non ſit, ſed quia fortuito genus illud curationis offertur, quo uſi fuiſſent, ſi Medicos adhibuiſſent.* Hæc Hippocrates.

5. Videtur ne tibi fortunam agnoviſſe Hippocrates? Certe non potes ire inficias, quum tam explicate mentem prodiderit ſuam. Verum, ut hoc amplius conſtet, repetendum, curationem univerſam per contrarium fieri, (quamquam hoc temere auſus eſt infringere pernicioſiſſimus Paracelſus) hoc autem duplex eſt, intrinſecum unum, alterum extrarium; illud natura ipſa eſt, virtus quippe rectrix omnium naturalium virium aggregatione coagmentata, ut docuit Galenus, quæ functionum omnium opifex eſt: Hinc Hippocrates f) naturam morborum omnium medicatricem nuncupavit. Quo reſpexit & Meſuæus g) animadvertens actionem ſolventis medicamenti fieri diſcernente, & limitante natura, humorumque expulſionem ipſius eſſe naturæ opus, pharmacum vero ejusdem machinamentum. Operatur vero natura, ceu per inteſtina inſtrumenta, per calorem, ſpiritum, & temperamentum. Extrarium vero contrarium eſt præſidium à Diæta, Chirurgia & Pharmacia petitum, quod ſane per fortunam, medicum, & aſſiſtentes adhiberi debet, tamquam per ſanitatis efficientes cauſſas. Propterea Galenus ipſe prodidit, fortunam quidem, artem, & artificem materierum interventu agere.

6. Ex hoc conficitur, ut fortuna non minimam partem conferat ad bene medendum.

Unde Galenus, h) At vero, ait, cum cauſſæ ſanitatis ſint omnia, quæ ſanitatem efficiunt, una certe earum eſt, quod auxilium vocatur, quod pro variis notionibus & ultima, & prima ſanitatis cauſſa rectè dicitur,

tuna caſum à recte faciendi propoſito aberrat. Quæ fiant à Medico per ἀπειτυχίην, vel ἀτυχίην, nonnulla commemorat lib. 1. de morbis T. 2. p. 8. ſeq.

e) Tom. 1. pag. 4.
f) Epid. 6.
g) In Principio ſuorum Canonum.
h) Meth. II. cap. 1.

citur. Quippe tempore ultima erit, propterea quod tempore Natura, & ars, & Fortuna priores ſanitatis cauſſæ ſunt.

Alibi vero idem Galenus, i) ait: Sæpe fortuna non contemnendam adipiſcendæ laudis anſam Medico ſuggerit, ea tamen vulgus Medicorum ob imperitiam uti neſcit.

Hinc etiam fortunam viam præbuiſſe Galeno, k) legere eſt, & bonam fortunam ſecutam eſſe Galenum. Deſinat poſthac igitur Bettus l) ille deblaterare, & Medicos vulgares & ſuperficiales vocitare, qui Medicum oportere eſſe fortunatum dictitant. Perquam neceſſaria videtur mihi fortuua.

Verum ſunt, m) qui in contraria Hippocratis loca incidentes ex parte ægri, & ex parte medentis fortunam admittunt in arte. Ex parte quidem Ægri, ſi peritum, & fidelem Medicum nanciſcatur, propterea Galenus languentes illos fortunatos appellabat, qui in præſtantem Medicum inciderent; infortunatos, qui in pravos & inſcitos. Ex parte vero medentis, ſi curatu faciles, & ſalubres morbi occurrant, ægrique, & aſſidentes opportuna facientes. *Br.* Platonis in mentem venit, qui à Deo, & fortuna, humana omnia gubernari aſſeruit. *Euth.* Profecto Hippocrates n) fortunam ab arte Medica non excludit, utpote qui alibi Numen in Medicina minime ocioſum eſſe dixit, pharmacaque, & omnes Medici conatus inde agendi vim ſuſcipere. Propterea hanc fortunam o) nonnulli interpretati ſunt Divinam benedictionem, qua medendi ſcientia delibuta fœliciſſimos gerit effectus, cum univerſa à Deo pendeant, qui omnia in omnibus, ut ait Paulus, operatur. Mentis igitur, & moris bonitatem quærat, qui fortunæ ſtudio profrui concupiſcit: Recte, enim, & prudenter agendo Diis gratum facimus, à quibus bona fortuna. Propterea antiquitus infortunati declinabantur tamquam Diis inviſi.

Nullum numen abeſt, ſi ſit prudentia, ſed nos
Te facimus fortuna Deam, cæloque locamus.

i) 3. de Loc. aff. cap. 7.
k) 5. de loc. Aff. & de Præcognitione.
l) Comm. in Avicenn. lib. 1.
m) Capivaceeus lib. de Method. Doctrin. cap. 9.
n) Lib. de Elegant.
o) Sennertus. lib. Inſtitutionum Medic.

8. Quod vulgo fortunæ tribuitur, ſacræ paginæ in Deum referunt Exod. 21. 14. Fortuito nihil accidit Exod. 21. 13. Deut. 19. 1.

Hæc ſunt eruditiſſimi Juvenes, quæ mihi ex tempore inter ambulandum in mentem venere, quibus ſcio, me non feciſſe ſatis, quod major ſit difficultas, quam ut à me protinus enodari, atque reſolui queat. Æqui igitur, bonique faciatis, dum meliora ſuccurrant.

Hactenus *) JOANNES STEPHANUS.

Joannes Ludovicus Apinus, Medicus Altdorfinus diſſertationem nuper edidit de περιεργίᾳ Hippocratica magno ad faciendos in arte Medica progreſſus impedimento. Fortaſſe majori etiam impedimento ſunt neglecta vel non confirmata & exculta à recentioribus, quæ Hippocrates vere ac præclare obſervavit. Itaque inſignis doctrina ac medendi arte vir Hermannus Boerhave etiamnum non dubitavit ſtudium Hippocratis noviſſime ſingulari Oratione commendare. Lugd. Batav. 1721. 4. Nam licet in extollendo illo vel etiam parum utilibus conſectandis minutiis poſſunt nonnulli modum excedere, tamen magna dignum laude Virum & attentam ac diligentem ſcriptorum ejus lectionem experimentis adhibitis & ſagaci meditatione accedente utiliſſimam eſſe peritiſſimus quisq; libenter fatetur. De doctrina Hippocratis & methodo copioſe præter laudatum Bœrhavium Daniel Clericus, Johannes Conradus Barchuſen, & parte quinta hiſtoriæ Medicinæ univerſalis Andreas Ottomarus Gœlike, Francof. 1719. 8. Jo. Danielis Horſtii Phyſica Hippocratica publici juris facta eſt Darmſt. 1662. 8. Francof. 1682. 8. Ottonis Tachenii Hippocrates Chymicus, Brunſvici 1668. 12. Pompeji Sacci, Patricii Parmenſis Medicina rationalis practica Hippocratis, ſanioribus recentiorum doctrinis illuſtrata, Parmæ 1717. fol. Mich. Marcelli Boix Hippocrates defenſus, libro Hiſpanice edito Madriti 1711. 4. &c.

Judicium de Hippocratis editionibus dedit nuper, celeberrimus Vir Joannes Friend, qui Charterianam parum emendatam notat præfatione ad libros de morbis epidemicis nova cura recenſitos editosque Oxonii 1717. 8. & ingenii ac doctrinæ laude cumulatus Daniel Wilhelmus Trillerus Epiſtola ad Friendum Medico critica, qua & ipſe novam & caſtigatiorem Hippocratis operum editionem pollicetur. Rudolſtad. 1720. 8. Hippocratis effigiem ex vetuſto Codice Bibliothecæ Regiæ, expreſſam ære & paullo

*) Dicavit diſſertationem ſuam Sereniſſimo Venetorum Principi *Franciſco Erizzio*.

& paullo diverſam ab illis quas dedere alii, exhibet V. C. Johannes Boivinus in notis ad Nicephorum Gregoram p. 777.

Alios Hippocrates præter magnum retuli lib. 2. hujus Bibl. c. 24. § 1. Medici fuere *unus* Gnoſidici filius, avus Magni illius Hippocratis: *alter* nepos ex Theſſalo illius filio. *Tertius* & ejusdem nepos ex Dracone, cujus meminit & Galenus lib. 11. de Dyſpnœa ſive difficultate reſpirationis, c. VIII. & in Commentariis Hippocratis de natura hominis, cap. 11. poſt princip. *Quartus* & *Quintus* Tymbræo geniti. *Sextus*, filius Praxianactis, omnes, ut teſtatur Suidas, medici, & ejus artis ſcriptores, omnesque Coi, eodem genere, & familia nati ex his qui *Nebridæ* vocantur: clariſſima proſapia. *Nebrus* enim fuit nobiliſſimus Aſclepiadarum. Nam ut id quoque ſcias ex Sorano, Hippocrates ille magnus ad Herculem & Aeſculapium originem generis ſui referebat, ab alteroque ſe vigeſimum, ab altero decimum nonum ſe numerabat. Cujus etiam genealogiæ Eratoſthenes, Pherecydes, Apollodorus, Arius Tarſenſis, & Joannes Tzetzes mentionem fecerunt. Quibus Tiraquellus addit *Septimum* Hippocratis magni proavum, de quo ipſe Hippocrates ſcribit ad Philopœmenem: *Proavus noſter præſentes & futuros morbos prædicebat, & affectos & afficiendos curabat.* Sed ille Gnoſidici non Hippocratis venit nomine. Addit & *octavum*, ſub cujus nomine extat Epiſtola ad Mæcenatem, apud Marcellum medicum, in qua etiam mentionem facit Cæſaris & Auguſti, ut hinc poſſis intelligere hunc multo cæteris poſteriorem. Hippocratem nonum denique, quem memorat Martialis lib. IX. epig. XCVI.

Santonicâ medicata dedit mihi pocula virgâ.
Os hominis, mulſum me rogat Hippocrates.

Et cætera quæ ſeqvuntur, ex quibus intelligi poteſt, & hunc fuiſſe medicum.

Hippocrates veterinarius ad quem Abſyrti Epiſtola in Hippiatricis p. 70. unde tempore Conſtantini Magni vixiſſe cognoſcitur. Abſyrtum enim ſub illo Imperatore in Scythia ad Iſtrum militaſſe, ex Eudociæ Auguſtæ Joniis MSS. notat præclarus Cangius. Abſyrti vero libros in Bibliotheca principis Mantuani MStos aſſervari, jam pridem ſcripſit Georgius Agricola libro de menſuris.

Hippa-

Hippolochus Cous ex Aſclepiadarum genere, cujus meminit Theſſalus legatione ad Athenienſes, inter Hippocratis opera T. 2. p. 944.

Hippolytus Bryllus, qui de vermibus ſcripſit.

Hirenæus ſive *Irenæus*, Celſo citatus lib. v. cap. ult.

Hiſmahimel, Raſi lib. XII. Continentis cap. I.

Hobays, ſive *Hobeys*, ſive *Hobes*, hæc enim tria reperio apud Raſim lib. Continentis VII. cap. ult. ex Antidotario, & lib. X. cap. I.

Homerus, quem ut aliarum ſcientiarum, ſic Medicæ etiam peritiæ veſtigia in poëmatis ſuis reliquiſſe notarunt Tiraquellus p. 274--289. & alii lib. 2. hujus Bibl. cap. 6. §. 13. à me laudati. Quanquam Medicæ Homeri peritiæ non multum tribuit Alexander Taſſonus in variis ſuis cogitatis, Italico idiomate editis lib. IX. c. X. Laudat Homerum Hippocrates ſemel libro de articulis T. II. pag. 763.

Homerus alter Chius, qui tempore Melanthi regis Athenarum floruit, ſi credimus Archilocho commentitio in lib. de temporibus, ubi & hunc reponit inter octo Homeros, & arte medicinæ floruiſſe tradit.

Honain ben Iſaac. vide infra, *Humain*, & Herbelotum p. 49. b.

Horatius Limanus, qui librum Galeni de tumoribus præter naturam, & alium librum cui titulus eſt, An animal id ſit, quod in utero eſt, in linguam Latinam vertit.

Hores, Raſi lib. I. Continentis cap. II. ubi illum dicit plurimum ſagacem.

Horus Mendeſius, Aetio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XXIII.

Horus ſimpliciter, Plinio in Nomenclatura medicorum, lib. XXIX. nec non Aetio Tetrab. II. Serm. III. cap. XXXIII. De Horo Iſidis filio, infra in *Orus*.

Hoſtanes, infra *Oſtanes*.

Hubertus Barlandus, qui librum Galeni de medicamentis paratu facilibus transtulit.

Hudas, Raſi lib. III. Continentis cap. I.

Hugo Bentius, Senenſis, cujus in medicina multa opera habemus omnibus nota. Hic in Concilio Ferrariæ A.C. 1438. invitatos ad cœnam Græcos & Latinos philoſophos, Theologosque monuit uti proponerent quicquid vellent, eorumque doctrinis omnibus reſponſurum, ac partes, ſive Platonis, ſive Ariſtotelis defenſurum.

Humain, aut ut alii vocant *Human* Arabs Andromachi interpres, quique Commentarios in quædam opera Hippocratis & Galeni edidit. Meſue

ſue citat Humain & filium ejus. Vide ſupra Filius Humain. Serapio Tract. VII. ſæpe Humain. Hunc nonnulli eſſe exiſtimant qui Joannitius dicitur, de quo dicemus infra. Nam ita Avicennæ Canoni, præmittuntur in edit. Latina Veneta 1608. fol. Tabulæ Iſagogicæ in univerſam Medicinam ex arte Humain, id eſt Joannitii Arabis, auctore Fabio Paulino, Utinenſi collectæ & editæ à Fabricio Raſpano D. Chirurgico.

Humain (rectius *Honain*) *filius Iſaac*, Chriſtianus, clarus poſt medium ſæculi noni, de quo multa Abalpharajus hiſt. Dynaſtiarum p. 171. ſq. Hic ſapientiam Græcorum in linguam Arabum *) & Euclidem etiam explicavit & Almageſtum Ptolemæi. Vertit etiam Arabice Pauli Æginetæ libros novem teſte Abulpharajo p. 115. & Syriace librum Nicolai, qui Juliani Imp. temporibus vixit, de ſumma philoſophiæ Ariſtotelicæ. id. pag. 88. Ut Medicus citatur Serapioni Simplicium cap. CLXXIX. in fin. ex lib. Theriaces. Ejusdem Paraphraſis Arabica librorum Galeni de valetudine conſervanda, de medicamentis ſimplicibus nec non in Hippocratem de natura hominis & de ſemine MS. in Bibl. Medicea. Vide Amœnitates literarias V. C. Jo. Georgii Schelhornii T. 3. p. 194. 196. 209.

Huna.

Hunaym ſive *Hunain* citatur ex lib. Theriacæ, Serapioni Simplicium cap. LXXVIII. & XCIV. & CCXCIV. Idem cum ſuperiore.

Hunabin.

Hubertus Barlandus Philiatrius qui transtulit librum Galeni de remediis paratu facilibus.

Hybriſtus Oxyrynchitus citatus Galeno in libro de facile parabilibus, & lib. II. Antidotorum.

Hygias, Aetio citatus.

Hygea, Æſculapii filia. Vide ſupra in Ægle. Et Meibomium commentario ad jusjurandum Hippocratis capite VI. Inter Deas culta Hygea ſive *Salus*, ut ex veteribus inſcriptionibus & numis conſtat docuitque multis V. C. Guil. Muſgrave diſſ. de Dea Salute, Lond. 1717. 4. Martial. XI. 61. *quod ſanare Criton non quod Hygea poteſt.*

Hygienus Hipparchus Mantiæ diſcipulus, ut tradit Galenus lib. Medicamentorum κατὰ γένη, etiam eidem κατὰ ὄπας, lib. I. c. IIX. & lib. IV.

*) Hottinger. pag. 299. Almageſt.

c. VII. & lib. X. cap. I. & II. & Aetio Tetrab. II. Serm. II. cap. CX. citatus.

Hygienus ſimpliciter, Gal. lib. II. Medicament. κατὰ γένη, & lib. IV. κατὰ τόπους, c. VII. T. II. pag. 169. 219. 374. & Aëtio Tetrab. II. Serm. III. c. CX.

Hyginus, Plinio lib. XX. c. XI. & lib. XXI. c. IX.

Hyinus, Galeno citatus in libris de compoſitione Medicamentorum ſecundum locos.

Fr. Claudius Hymenæus. Inſcriptio vet. apud Fulv. Urſinum p. 99. *DIS Manibus. Claudiæ Eutychiæ conjugi ſanctiſſim. bene merenti, & Q. Domitio Helici, Ti. Claudius Aug. Lib. Hymeneus Medicus, à Bibliothecis, & Domitia Pannychis ſibi & ſuis, poſterisque eorum.*

Hymetius ſive *Hymnetius* archiater ad quem Epiſtolæ Joan. Chryſoſtomi XXXVIII. & LXXXI.

Hyras, vitioſe, pro Heras Cappadox.

I.

Jachen, Ἰαχὴν Ægyptius, de quo Suidas.

Jahes Arabs in Tacuinis Elluchaſem citatus.

Jaciſſuha, Medorum (al. Medicorum) rex citatus Serapioni, antidotorum c. 17.

Jacobus Medicus cujus meminit Suidas in Σωρανός.

Jacob filius *Marzoch*, ſive ut alibi ſcribitur, *Marzue.*

Jacobus Alaxinus, cujus ſunt medicæ diſceptationes.

Jocobus Alkindus, cujus eſt liber de gradibus Medicamentorum compoſitorum, contra quem ſcripſit Averrois in v. Colliget, ad fin. vide Alkindus.

Jacobus Carpus, qui Iſagogen in humani corporis Anatomen ſcripſit.

Jacobus Chriſtus Alexandro Tralliano lib. II. citatus, quo loco de tuſſi loquitur, qui dicit ita vocatum fuiſſe, quod in curatione morborum frequenter humectantibus cibis uteretur. Chriſtus igitur (ait) dictus tanquam unctus, ita etiam vertit Albanus Torinus, ſed vide infra *Jacobus Pſychreſtus.*

Jacobus Dondus, qui Aggregator Patavinus dictus eſt, ob librum Aggregationum in medicina.

Jacobus Forlivienſis, cujus ſunt Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, & in Artem parvam Galeni, & in primum Canonem Avicennæ: & quæſtiones plurimæ in medicina, & alia opera omnibus nota.

Jaco-

Jacobus Goupylus Pictavienſis, vir Græce & Latine eruditiſſimus, cujus extat libellus Galeni de ludo pilæ in Latinum eleganter converſus, id quod etiam ludi & animi cauſa fecit, dum multa magnaque in medicina meditatur. Nam & Alexandrum Trallianum è Bibliotheca Regia depromptum jam in vulgus edendum curavit, in eumque caſtigationes ſcripſit. De quo plura dicerem, inquit Tiraquellus, niſi affinis & amicus meus eſſet.

Jacobus Hollerius Stempanus, Pariſienſis medicus, vir certe Medicinæ, & omnium bonarum artium peritiſſimus, cujus extat liber de materia chirurgica.

Jacobus Mantineas Hebræus, qui IV. Fen. I. libri Avicennæ fœliciter & eleganter, ut materia ipſa ferebat, tranſtulit: utinam & reliqua ejusdem autoris opera vertiſſet.

Jacobus de Partibus Gallicus, cujus Commentarios habemus in Avicennam, & alia multa. Dictus eſt *de Partibus*, per jocum, quod nimis crebris partitionibus lectores offendit, ut notatur in Melanchthonianis pag. 433.

Jacobus Pſychreſtus Aetio citatus Tetrab. III. Serm. IV. cap. XLIII. & Alexandro Tralliano lib. v. cap. IV. ubi eum dicit virum magnificum, & in arte, Dei obſervatiſſimum, & iterum lib. XI. non ſemel, qui is eſt, ut opinor, qui Jacobus Chriſtus dictus eſt, de quo ſupra diximus. Suidas Pſychochriſtum vocat, dicitque eum Heſychii filium medicum doctiſſimum. De eodem Jacobo Cilice Pſychriſto, qui ſub Leone I. Imp. floruit, vide Chron. Paſchale p. 322. Chronicon Marcellini Comitis ad A. C. 462.

Jacobus Reginus.

Jacobus Rueff Tigurinus, cujus extant libri IV. de conceptu & generatione hominis, & libellus de tumoribus phlegmaticis quibusdam non naturalibus.

Jacobus Schill, Argentinus, qui vulgarem medicinæ faſciculum, ut vocat, Theſes aliquot rei medicæ ſimplicioris breviſſime complectentem integritati aſtronomiæ reſtituit, ut præ ſe fert titulus operis.

Jacobus Solineus, cujus tumulus eſt Pontani lib. Tumulorum II.

Jacobus Sylvius Ambianus, fama gloriaque maxima, ſed eruditione & doctrina major, publice Medicam artem in Pariſiorum urbe profeſſus, qui multos, & eos quidem eruditiſſimos & elegantiſſimos libros

edidit, Hippocratisque & Galeni & Joannis Mesue scripta illustravit, defunctus Paris. A. 1555.

Jacobus antiqvus Medicus qui ex Damasco genus duxit, medicæ artis usque adeo peritus, ut eum nunquam signa salutis, aut mortis fefellerint. Erat enim, ut Suidas scribit διαγνωστικὸς καὶ προγνωστικὸς, id est, morborum causas tenebat, & salutem vel mortem certissime prædicebat. Hunc, aut alium ejus nominis simpliciter citat Trallianus lib. IV. cap. IV. ubi ejus potionem medicam describit.

Jagmisus, Rasi lib. III. Continentis cap. VII.

Jamblichus Medicus, in cujus imaginem hoc Leontii scholastici Epigramma refertur lib. IV. Anthologiæ pag. 485.

Ὁ γλυκὺς ἐν πάντεσσιν Ἰάμβλιχος· ὃς ποτὶ γῆρας
Ἦλυθεν ἀγνὸς ἐὼν κυπριδίων ἀέρων.
Ἔργα δ' ἀκεσορίης ἐφέπων σοφίην τε διδάσκων
Κέρδεσιν ἀθ' ὁσίοις χεῖρας ἰώσατο.

Mentio hujus ut opinor Jamblichi apud Aëtium p. 463. edit. H. Stephani.

Januarius, Marcello Medicamentorum cap. XXIII.

Janus Cornarius Zuiccavienſis, cujus multa opera in re medica, multasque atque eas optimas versiones habemus Hippocratis, Aëtii, Pauli Æginetæ, Dioscoridis, Geoponicorum, Adamantii Physiognomonis & quorundam Galeni scriptorum, Artemidori item & Epiphanii.

Japis Jasides Æneæ medicus, apud Virgilium lib. XII. Æneidos, 391. seq. de eoque sive alio ejusdem nominis Ausonius in Meroen Epigr. II. ubi ostendit illum ita à sanitate vocatum. Nam & Servius in Ænedios lib. XII. scribit id nomen aptum esse medico.

Jasius, qui de odoribus scripsit, citatus Hermolao Barbaro de unguentorum ratione.

Jaso Æsculapii filia. Vide Constantii Landi numismata p. 15.

Jason cum Medea peritus Pharmacorum miscendorum de quo Poëtæ Pindarus IV. Pythionic. Euripides Medea, Apollonius & alii. Vide etiam Philostratum in iconibus, & ex recentioribus spicilegium Laur. Begeri p. 118. seq.

Jason

Jaſon Jaſonis F. Inter nummos à Smyrnæis in honorem Medicorum cuſos quos illuſtravit vir celeberrimus Richardus Meadus p. 65. eſt etiam unus cum hac inſcriptione: Σμυρναίων, Ἰάσων Ἰάσονος. Jaſonem Menecratis Nyſæi filium Poſidonii Phloſophi Stoici, quem Cicero Rhodi teſte Plutarcho audivit, è filia nepotem, diſcipulum & in ſchola Rhodenſi ſucceſſorem memorat Suidas in Ἰάσων eumque ait vitas illuſtrium virorum, Philoſophorum ſucceſſiones & alia ſcripſiſſe. Verum alius is fortaſſe fuerit.

Jaſon Pratenſis Zyricæus, cujus liber eſt de Sterilitate arcenda.

Jatrodorus de quo numus apud laudatum virum doctiſſ. Richardum Mead: Σμυρναίων Ἰατρόδωρος.

Ibnu Elebatib de quo Joannes Leo Africanus cap. XXII. infra in Joannes.

Ibnu Telmid, de quo idem cap. IV.

Iccus Tarentinus de quo Plato, Stephanus in Τάρας, Euſtathius ad Dionyſ. verſ. 376. Ab eo proverbium Ἴκκου δεῖπνον. Vide Scheferum & Perizonium ad Æliani XI. 3. Var.

Iceſius laudatus Plinio, Galeno, Paulo Æginetæ lib. III. cap. LXIV. & Aëtio Tetrab. IV. Serm. III. cap. XIII. & LXIV. qui illum Iceſium magnum vocat. Vide ſupra, *Hiceſius*. Ejus diſcipulus Heraclides.

Icetidas, Plinio lib. XXVIII. cap. VII. alii vocant Icacidam.

Ichæus citatus in Tacuinis Elluchaſen.

Icodotus Galeno citatus in compoſitionibus Medicamentorum localium lib. IX. cap. VI.

Idiotas Galeno citatus in compoſitionibus Medicamentorum ſecundum locos lib. IX. cap. II. Ἰδιώτου φάρμακον T. II. edit. Baſil. p. 293.

Idius, ejusdem lib. cap. V.

Jemidue, Raſi lib. IV. Continentis cap. I.

Jeſu filius *Haly*, cujus eſt tractatus de oculis.

Jeſu Iribe citatus Meſue, niſi ſit præcedens, vide *Hieſus*.

Jeſus, niſi ſit unus ex illis, Serapioni Antidotorum cap. XXXIII.

Jeſus filius Sirach, auctor Eccleſiaſtici, medicinæ ut amans ita peritus fuiſſe à Tiraquello p. 263. colligitur ex iis quæ ſcripſit XXXI. verſ. 22--24. XXXVII. 32--36. & XVIII. 23. & cap. XXXVIII. ad quod conferendus Goldaſtus de honore Medicorum. Francof. 1620. 4.

Ignotus, quisquis eſt, quem eo nomine vocat Serapion Simplicium cap. CXCIV. & cap. CCXX. & CCXLI. & alibi ſæpe.

Ilambo, Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XVI.

Indus ſimpliciter citatus Aëtio Quaternionis III. Serm. I. cap. XLIX. ſive ſit proprium nomen Gentis. Nam presbyterum Indum citat ejusdem Quaternion. Serm. III. cap. XI. & Galenus etiam laudat Urbanum Indum, & *Zarchan* Indum Joan. Serapio, & *Xarchan Indum* idem Serapio, & *Sarek Indum* Raſis, & *Sarac Indum*, niſi ſit ille Sarek, de quibus infra.

Joachimus Egellius Ravenſpurgenſis.

Joachimus Martinus, Gaudanus, qui libros Galeni de Alimentorum facultatibus Latine tranſtulit.

Joachimus Schillerus Herderenſis, cujus liber eſt de peſte Britannica.

Joaches Martyropolites, Galen. de medicamentis facile parabilibus T. 4. pag. 459.

Joannes Abioſus Neapolitanus, cujus ſunt quædam opera.

Joannes Actuarius, de cujus ſcriptis Vol. XII. hujus Bibl. p. 635. ſeq.

Joannes Agricola Hammonius, qui ſcripſit ſcholia in Therapeuticen Galeni, & alia quædam opera,

Joannes Alexandrinus, cujus ſunt non indocti Commentarii in librum ſectarum Galeni, quos plerique putant eſſe ipſius Galeni. Sed & ſunt ejusdem, aut alterius ejusdem nominis Commentarii, in libros Epidemion ipſius Galeni. Hunc tamen non multi facit Romanus medicus in ſuo Antiſophiſta.

Joannes Almenar Hiſpanus, qui de morbo Gallico ſcripſit.

Joannes de S. Aegidio Anglus, qui ſcripſit Practicarum medicinalium lib. I. & rerum futurarum prognoſtica lib. I.

Joannes de S. Amando Gallus, qui ſcripſit ſuper Antidotarium Nicolai.

Ioannes inter Archiatros Theodoſii Magni ſe ingerens, de quo vide ſis Symmachi lib. X. Epiſt. 47.

Joannes Gadesder, Anglicus, qui in re medica ſcripſit librum, qui Roſa Anglica inſcribitur, & alium cui titulum fecit, Practica medicinæ.

Joannes Aquilanus, Patavinus, qui de ſanguinis miſſione in plevritide ſcripſit.

Joannes Arculanus, aut ut alii vocant, Herculanus Veronenſis, qui Commentarios ſcripſit in librum quartum Fen, Avicennæ, & in librum nonum Raſis ad Almanſorem.

Joan-

Joannes Argenterius Caſtellonenſis, cujus ſunt libri non minus docti, quam elegantes, de morbi generibus, de morbi differentiis, de cauſis morborum, de Symptomatis, de temporibus morborum. De ſignis medicis, de officiis medici, ſed quos veluti ex profeſſo & de induſtria adverſus Galenum ſcripſit.

Joannes Atrocianus Germanus, qui ſcripſit Commentarios in librum, qui Æmilii Macri nomine circumfertur, de viribus herbarum. Friburgi Brisgoiæ 1530. 8.

Joannes Baptiſta Confalonerius, Veronenſis, qui ſcripſit libros de vini natura, ejusque alendi & medendi facultate. Venet. 1535. 8.

Joannes Baptiſta Gyraldus, apud Lilium Gyraldum, de poëtis ſui temporis lib. 1.

Joannes Baptiſta Montanus & ipſe Veronenſis, qui aliquot libros Aëtii tranſtulit, aliaque ſcripſit cumplura, quæ apud Lindenium ac Merklinum videantur.

Joannes Baptiſta Pigna, apud Gyraldum lib. 11. de poëtis ſui temporis.

Joannes Ebn Batrik circa A. C. 830. Almamunis libertus, fidus in libris Medicis vertendis, felix in ſenſu reddendo, & Arabice minus eleganter loquens, Philoſophiæ quam Medicinæ major ipſi peritia, judice Abulpharajo pag. 162. Hiſtoriæ dynaſtiarum.

Joannes Bernardus Felicianus, Venetus, qui aliquot libros Galeni, Pauli Æginetæ, & Alexandri Aphrodiſei vertit, & Porphyrium de abſtinendo ab animantibus.

Joannes Cajus Anglus, qui ſcripſit lib. 11. de medendi methodo.

Joannes Caſamizula.

Joannes Caſinenſis Monachus, diſcipulus Conſtantini Africani. Ejus peritiam in Medica arte laudans Petrus Diaconus de viris illuſtribus Caſinenſibus, addit eum poſt tranſitum ſive obitum *Magiſtri ſui edidiſſe aphoriſmum Phyſicis ſatis neceſſarium. Obiit apud Neapolim, ubi omnes libros Conſtantini ſui Magiſtri reliquit.* Clarus circa A.C. 1070.

Joannes Clemens Anglus.

Joannes Conchoregius, Mediolanenſis, circa A. C. 1438. defunctus, cujus eſt Lucidarium, & Flos florum medicinæ nuncupatum, & Summa de curis febrium.

Joannes Criſpus, Marcello Burdegalenſi citatus, vide Criſpus.

Joannes Damaſcenus Medicus, quem à presbytero, ſcriptore Græco Eccleſiaſtico celebri Joanne Damaſceno Manſur probe diſtinguendum notavi Vol. VIII. hujus Bibl. p. 772. ſcripſit varia quæ Latine prodierunt, ut *librum aphoriſmorum CLX* ad filium, quem in extremo ſcripti laudat, quod artem magnam Galeni Latine vertendam in ſe ſuſceperit. *Librum de febrium curatione*, & alios *de medendis varii corporis humani paſſionibus*, ex Galeno magnam partem expreſſos. Horum ſeptem librorum tres poſteriores interprete Gerhardo Cremonenſi, quatuor priores Albano Torino, Vitodurano interprete ſive paraphraſte prodierunt Baſileæ 1543. fol. ſubjunctum habentes libellum Galeni de ſuccedaneis medicamentis ex ejusdem Torini verſione. Aphoriſmorum alias editiones apud Lindenium licet videre qui perperam eum facit monachum Benedictinum, & Græce ſcripſerit an Arabice dubitat. Sed Arabice ſcripſiſſe certiſſimum eſt, licet ſcripta ejus alia in Græcum, alia in Latinam linguam verſa fuiſſe conſtat. Sæpe citatur à Conſtantino Africano. Chriſtianum autem fuiſſe docet Gregorius Abulpharajus circa A.C. 791. eum floruiſſe teſtatus, ſiquidem idem hic eſt de quo in hiſtoria dynaſtiarum p. 153. *E. Medicis etiam al Rhaſidi fuit Joannes filius Maſawaihi* (Meſuæ) *Chriſtianus, Syrus, cui commiſit al Raſhid, interpretandos libros Medicos antiquos, qui al Rhaſido ejusque ſucceſſoribus inſervivit usque ad tempora al Motawaccelli.* (A. C. 841.) *Magni habitus fuit Bagdadi, ſummæque autoritatis. Libros compoſuit elegantes. Scholam inſtituit diſceptandi gratia, in qua de omni ſcientiarum antiquarum genere optime eas explicans diſſeruit. Prælegebat etiam, & ad ipſum congregati ſunt diſcipuli quam plurimi. Erat autem Joannes valde joculatorius &c.* Hoc *Joanne* Meſue *Damaſceno* juniorem faciunt *Joannem Meſuem* alterum itidem Damaſcenum, filium Hamech, filium Abdela, Regis Damaſci, qui claru erit circa A. C. 1160. Hujus feruntur Latine ex Arabico verſa, *libri duo de medicamentorum purgantium delectu caſtigatione & uſu, Canones univerſales & de ſimplicibus:* & *libri duo compendii ſecretorum medicamentorum, andotorum & de appropriatis.* Vide Lindenium. Mundinus tamen de Lentiis Joannem Meſuem à nepote Regis Damaſci diſtinguit, titulum enim verſionis antiquæ Canonum univerſalium ita interpretatur: *quod licet verba hujus libri fuerint Joannis filii Meſue, tamen fuerint intitulata filio Hamech, filii Hely qui erat filius Abdelæ Regis Damaſci.*

Damasci. Joannis Damasceni de pharmacis ad purgandum idoneis, Græce ex Arabico versa MS. in Bibl. Cæsarea. Jacobus Sylvius in præf. ad libros tres Joannis Mesue, unum theorematum ac canonum, alterum de medicamentis simplicibus purgantibus & tertium de antidotis, versos Latine à se & cum scholis editos. Lugd. 1550. 8. *Mesuæ præterea vitio datur ab ætatis hujus medicis, quod Dioscoridi & Galeno quædam adscribat, in simplicibus præsertim & antidotis, quæ ipsis ignorata aut saltem indicta fuerunt. Sed ab hac calumnia Mesuen vindicare non fuerit difficile, si recipiamus, quod verissimum putem, ipsius ætate, ut nunc quoque libros non paucos pro Galenicis receptos, quomodo in aliorum doctorum prope omnium scripta, libri aliquot spurii irrepserunt. Hos autem sua lingua versos ut credi potest, habuit Mesues, ex his descripta quædam Galeno adscripsit, quorum pars bona in spuriis illis Galeni libris, versione veteri, etiam hodie legitur. Et nos Dioscoridem aliquando vidimus cui primarum qualitatum ordines passim erant inscripti, cujus diligentia nescio. At certum est Mesuen in suo Dioscoride, & suo Galeno hæc legisse. Toties enim memoria labi non potuit, sed omnia hæc, sive ex horum alterutro, ut dixi, supposititio descripserit, sive ex alio quovis, quid attinet accusare, cum vera sint omnia? Quæ tamen ex his & aliis quibusdam parum recte, ab eo scripta clamantur mitiora quædam, alia autem vera ostendimus nostris in Mesuen scholiis. Sed quid tempus occupo calumniis in Mesuen diluendis, cum satius fuerit, merita laude hominem illustrare? An quæso* MANARDUS *ætate nostra medicus longe doctissimus obscuram & sordidam Mesuæ versionem verius quam Mesuen emaculare alicubi, passim clariorem reddere tentasset, nisi eximium aliquem illum scriptorem existimasset? Manardi gravem sententiam* JOANNES TAGAULTIUS *mihi in re medica præceptor undequaque absolutus confirmat, commentariis duobus eruditissimis, priore in Mesuæ canones, posteriore in simplicia, haud ita pridem editis. Quid quod* PETRUM BRISSOTUM, *omnium qui post Galenum floruerunt medicorum clarissimum, non piguit pharmacopœis Mesuen publice interpretari.* Hæc ille.

De *Joanne* Damasceno, Serapionis filio, infra in Serapione.

Joannes Dantzius Astensis, cujus sunt tabulæ Simplicium Medicamentorum, & de illorum facultatibus dialogi quatuor. Basil. 1543. fol.

Joannes Dryander Germanus, Medicus Marpurgensis cujus est disputatio quædam medica, quique Abrahami Judæi libellos emendavit.

Joannes Fernelius Ambianus, Medicus Parisiensis, vir certe doctissimus, ut plane constat ex libris septem quos de Naturali parte medicinæ ad Henricum tunc Francisci Galliæ regis filium, postea regem. Idem de abditis rerum causis commentatus est, in quibus viris eruditione & judicio exquisito præditis seipsum superasse fuit visus. Supra in Fernelio.

Joannes Fichardus Francofordianus, cujus sunt multa opera & versiones scriptorum quorundam Galeni.

Ioannes filius Serapionis, vide infra, Joannes Serapio.

Joannes Franciscus Branchaleon, Neapolitanus, cujus est dialogus de balneorum utilitate. Paris. 1536. 8.

Joannes Gorræus Parisiensis medicus, linguæ utriusque eruditissimus, qui convertit in Latinum sermonem, & exposuit Hippocratis libros de natura fœtus, & de Genitura. Jusiurandum, de Arte, de Antiqua medicina, de Medico: nec non Galeni libros sex in prognostica Hippocratis. Legimus & ab eo elegantissime conversa Nicandri Theriaca & Alexipharmaca, & annotationibus illustrata; 1557 4. Obiit Paris. A. 1577.

Ioannes Grammaticus Alexandrinus cognomento *Philoponus*, cujus præter multa opera in Philosophia & Theologia, liber est de Pulsibus. Vide tamen quæ notavi Volum. IX. hujus Bibl. p. 368.

Joannes Gravius, Parisiensis medicus, hujus artis experitissimus, quem vicinum, amicum, familiarem suum, opem ejus medicam sæpe expertus laudat Tiraquellus.

Joannes Guinterius, Andernacus, qui & se alicubi vocat Janum Antonianum, cujus sunt multa opera, & versiones Latinæ Alexandri Trallian, Pauli Æginetæ, Polybi de diæta salubri, & quorundam Galeni scriptorum. Obiit Argentorati A. 1574. æt. 87.

Joannes Hasfurtus, Virdungus, cujus est nova medicinæ Methodus ex Mathematica curandi morbos ratione, & tractatus de judicandis urinis.

Joannes Horologius, Paduanus, cujus sunt nonnulla opera. Vixit tempore Eugenii quarti, ante seculi decimi quinti medium.

Joannes Jacobus cognomento Manlius de Bosco Alexandrinus, cujus est Interpretatio in Antidotarium Mesue, & aliorum, quam Luminare majus vocavit. Venet. 1517.

Joan-

Joannes Jacobi, Gallus, Montispessulani Cancellarius, cujus Thesaurarium medicinæ habemus, in quo tractat de morbis particularibus.

Ioannis iatrosophistæ de morbis eorumque curationibus liber capitibus CCLII. distinctus, MS. Græce in Bibl. Regia Paris. Vide Volum. XII. hujus Bibl. p. 781.

Joannes Itrensis, qui de peste scripsit.

Joannes de Karthan, aut ut alii appellant, Kethan sive Ketam Alemannus, qui Fasciculum medicinæ, & alia quædam scripsit. Venet. 1495.

Joannes Kuefnerus Trochereus, cujus est pharmacopoliterion, Ingolstad. 1542. 8. & liber de vitanda & profligandæ Epidemica contagione, & Tabula curativa.

Ioannes Mesue, de quo Joannes Leo Africanus cap. 1. cujus libellum de Medicis nonnullis *) Arabibus (brevis enim est) locis quibusdam meliorem & illustratum hoc loco inserere juvat. Alius Mesue junior de quo idem Leo cap. XI. Vide supra in Joanne Damasceno.

*) Hottingerus primus Latinam ex Arabico versionem edidit è Codice Mediceo in Bibliothecario quadripartit. pag. 246. seq. Tiguri 1664. 4. De hoc Afro qui ex captivo Muhamedano Christianus nomen Joannis Leonis accepit à Leone X. Pontifice, & A. 1513. iter suscepit in Africam, quam postea descripsit, Tunetemque migrans Muhamedismum iterum professus est, videndus Nicolaus Antonius T. 1. Bibl. Hispanæ novæ pag. 548. seq. & Paulus Colomesius in Miscellaneis historicis Gallice editis pag. 79. seq. (pag. 838. Operum, edit. à me curatæ.)

DE VIRIS QUIBUSDAM ILLUSTRIBUS APUD ARABES, LIBELLUS JOHANNIS LEONIS, AFFRICANI.

CAP. I.

De Mesuach Medico, sub Calipha Raschido.

JOANNA, filius *Mesuach*, fuit natione Chaldæus, & fide Christianus Nestorianorum secta; natusque est in quadam villa, Ninive propinqua.

qua. Exivit de Patria sua ad Civitatem *Bagdad*, *) ut inveniret eorum *Patriarcham*, ab eoque volebat fieri Clericus. Cum igitur introiret civitatem prædictam, videbatur sibi novum invenisse Mundum, cum multos Christicolas, Muhamedanosque *liberalibus artibus* operam dantes animadverteret; qui tunc decrevit studii gratia ibi consistere. Cognoscebat enim, vile esse in propria morari Patria, ob suæ gentis simplicitatem. Eoque illic moratus est brevi tempore, addiscens quicquid floruit in Medicina, Philosophia, & Astrologia. Hoc tempore Aaron *Rasid*, Calipha (vigesimus tertius non nominis, sed à Pontificum **) principio) Muhamedanus volebat tunc mittere filium suum a) in Locum tenentem, atque Legatum ad Chorazanum. Provincia quidem maxima, & civilis eo tempore extitit, plena divitiis, hominibusque sapientissimis, cui filio nomen erat *Ebdullach*, cognomine *Mamon*. Cum autem dictus *Mamon* vellet discedere, præcipit ei frater suus, ut secum duceret homines virtutibus deditos. Tunc *Mamon* vocavit Secretarium suum, ut tales homines inquireret, stipendiaque eis destinaret secundum eorum sufficientiam: adeoque plurimi homines tum in una scientia, tum in alia ducti sunt diversarum, & regionum & linguarum. *Nam aliqui eorum literis Græcis studebant; alii Persicis, nonnulli vero Chaldaicis litteris operam dederant.* Cumque Consiliarius, sive Oeconomus ingentem numerum Gentium vidisset, dixit Domino suo: Domine mi, hæc nunquam gens conveniet ob eorum diversitatem morum, linguarum, scientiarum, & fidei. Si excellentia vestra unum voluerit hominem, qui hæc omnia adipiscatur, ego inveniam. *Respondit* Mamon, non sine admiratione: Si hoc erit possibile, facito. Tunc œconomus prædictus convocavit hunc *Joannam*, filium Mesuach, sibi notum, & familiarissimum, eumque ante *Almamonem* duxit. Quando autem ingressus est ad Mamonem, salutavit eum, tanquam. Virum circumspectum, prudentem, & sapientem: de eoque periculum fecit Mamon, atque invenit eum hominem scien-

*) De hac Hottingerus p. 297. Analect.

**) h. e. Calipharum. Denotat autem Khalifa vicarium & successorem Muhamedis, adeoque summæ dignitatis & auctoritatis est apud Muhamedanos appellatio. Vide Herbelotum pag. 985.

a) Sub hoc Almamone literas potissimum floruisse, notavit Hottingerus Hist. Eccles. Sec. 9. pag. 645. 654. & in Analectis p. 348. Eusebius Renaudotus Epistola de versionibus Syriacis & Arabicis Hippocratis, quam dedi lib. 2. hujus Bibl. cap. 24. Claudius Salmasius præf. ad Arabicam tabulæ Cebetis versionem, Simon Ockely Præf. ad librum Anglice editum de Syria, Persia & Ægypto occupatis per Saracenos Lond. 1708. 8. Herbelotus Bibl. Oriental. in voca *Mamon*, &c.

ſcientiarum plenum; & ut dicam, *ſufficientiſſimum*; tunc Mamon honoravit ipſum, præcepitque, ut ei providerentur neceſſaria pro itinere eo; ſic ſecum ivit ad Chorazanum. Horon autem Raſid, Calipha, hoc novum intelligens, ductum iri juſſit ad ſe filium: *Quomodo Chriſtianum hunc in curia tenes tua, & ſuffers?* Reſpondit Mamon: Pater mi Reverende, *mecum enim eum in Cappellanum non duxi, ſed in artificem, & Excellentia veſtra videt, quod major pars artificum in ſtatu veſtro Chriſtiani ſunt, & Judæi*, textores videlicet, tonſores, ſutores, & hujusmodi. Tunc Raſid tacuit. Poſt mortem vero Raſid, electus fuit filius major natu in Caliphan, cui nomen erat *Elamin*, homo quidem Idiota, & mali regiminis; adeoque populus Bagdad, atque regni Principes ad prædictum legaverunt *Mamonem*, ut veniret ipſe ad Bagdad; dicentes; Frater tuus talem non meretur dignitatem. Tunc *Mamon* receſſit ex Chorazano, magno comitante exercitu, brevique pervenit ad Bagdad; ibique ſex menſibus obſedit; qua obſidione in eam ingreſſus eſt, & Elamin eo impetu interfectus eſt, & tunc *Mamon* deſiderio immortali deſiderabat *intelligere antiquorum ſcientias*, quoniam tunc nulla erat ſcientia Arabice deſcripta; adeoque dictus *Mamon congregavit ingentem numerum Doctorum diverſarum linguarum, & interrogavit Auctorum nomina, atque librorum, quæ ſcripta fuerunt in artibus lingua Græca, Perſica, Chaldæa, atque Ægyptia, adeoque multa eorum nominata ſunt volumina.* Miſit tunc multos ex familiaribus ſuis in *Syriam*, *Armeniam*, atque *Ægyptum*, ut illos emerent libros, de quibus ſarcinas infinitas & tulerunt, & conduxerunt. Tunc ſegregati ſunt boni, & utiles, ſicut in Medicina, in Phyſica, in Aſtronomia, in Muſica, in Coſmographia, & Chronica, deſcripti, & poſuit ſupra traductionem *Linguæ Græcæ* Joannem, filium Meſuah prædictum, quoniam in illo tempore *Chriſticolæ Græcis ſtudebant literis.* Poſuit etiam ſupra traductionem Græcam alios quam plures ſub eodem Joanna, & ſupra *Linguam Perſicam* Mahan, dictumque Meſuah; qui traduxerunt Librum *Galeni* in Medicina; poſt quæ omnia opera Ariſtotelis Arabice traduxerunt, multis etiam aliis magiſtris auxiliantibus. At dictum fuit Mamoni; quare confidis hoc opus *uni Chriſtiano?* Reſpondit Mamon; ſiquidem committo ei gubernationem corporis mei, quo inhabitat Spiritus & anima; quomodo ei non confidam aliquorum ad aliquos verba, in eo maxime, quod neque ad noſtram, neque ad ſuam pertinent fidem? dixit *Geuzi* Hiſtoriographus de civitate Bagdad; quod, cum fuerunt traducti libri, ad eos pertinentes; reſidui, decreto Mamonis, combuſti fuerunt. Dixit etiam

iam *Ibnu Giulgiul* in vita Philosophorum, quod Mamon erat vir virtutibus plenus, ipsarumque amator. Iste autem *Joanna* effectus est magnæ venerationis Vir, & multi etiam Curiales ei inviderant, ex eo. Denique Mamon eum duxit in carcerem, nonnullorum invidia. Post multa facta, centum millibus aureis, brevi eidem Mamoni persolutis in debitum, liberatus est. Cui postea dixit Mamon; quomodo tam brevi invenisti tantam pecuniarum quantitatem? Respondit, Domine, si me secure dicere permiseris, dicam. Dixit, securus sis. Respondit, neque domos, neque vineas vendidi; sed hoc totum provenit ex Magistratu, qui meo nomine magistratum assecuti sunt. Dixit tunc Mamon, si ego centum mille aureos à te accepi, ero in causa, ut in duplam lucraberis. Mortuus est autem Joanna Mesuah, ætatis suæ anno octogesimo, & testatus est, post mortem suam corpus suum in villa, in qua natus erat, sepeliri; quod consecutum est. Testamentum vero anno ducentesimo quarto de Elhegira, (hoc est, secundum a) millesimum) Maumedanorum; & nota quod *Joanna* nomen est Hebræum; Joannes scil. dicitur apud Latinos; & Mesuah, qui dicitur *Moses*, b) secundum regulam diminutivorum Chaldæorum.

CAP. II.
De Esciari Philosopho.

Iste *Esciari* fuit maximus Philosophus, secundum opinionem Aristotelis; postea effectus est Catholicus secundum legem, qui non solum fuit c) Theologus, verum etiam *Esciaritarum* opinionis caput, & Princeps: qui à suo nomine originem sumpserunt; quam opinionem tam *Africani*, quam *Asiani* retinent, regnis, atque d) regionibus exceptis e) *à Zophi* nomi-

a) Annus Hegiræ 204. respondet An. CHristi non millesimo nec 826. sed 819. Abulpharajus autem p. 154. testatur Joannem Mesue vixisse usque ad tempora Motauacceli, quem pag. 169. refert inauguratum Chalifam post annum Hegiræ 231. hoc est CHristi 845.

b) Dubito, inquit Hottingerus, nam Mosen Arabes Musa appellant. Puto ergo Mesuah esse Meschichojo, ut Christianus significetur. Amant enim Syri ejusmodi agnomina.

c) Abulhasen Ascharienſis, de quo breviter, his affinia Hottingerus Comp. Theat. Orient. pag. 25. & Herbelotus in voce *Caschiri* pag. 261. & *Aschàri* pag. 133.

d) Fuit Arabia Sectarum semper ferax, tam in Muhammedismo (qui brevi temporis spatio protulit distinctas 72.) quam Christianismo: vide Euseb. Hist. Eccles. lib. 6. cap. 26. & 40.

e) De Zophitis, vel Sophitis: Vide Analecta Hottingeri P. I. pag. 190.

nominatis & dominatis; ac etiam aliquibus locis *Africæ*; prout insula *Gerbes*; & quibusdam montibus. Tempore hujus omnes Maumedani inter eos, & secundum fidem Maumedanorum, maxime discordes fuerunt, videl. *in rebus divinis, & in scripturis Alcorani.* Adeoque iste Esciari, separatus ab una parte, declaravit scripturam divinam, divinus, addendo f) *rationes naturales cum argumentis* resolutis. Confudit etiam omnes alias rationes, apparentes opiniones, & sectas, eo usque, ut omnes opiniones, sua excepta, usque nunc hæreticæ vocarentur; quibusdam temporibus exceptis; quibus prostrata fuit, ob schismata exsistentia in *Ægypto*, & in *Asia.* Postea omnes opiniones depressæ sunt, sua vero innovata est, quæ adhuc floret & ex illa secta fuerunt multi *Doctores Theologi*, adeoque talis opinio summopere magnificata est, & ad hoc venit, quia si quis dixerit opinionem *Esciari* non esse veram, *damnabatur ad mortem, secundum Maumedanos.* Dixit Interpres, quod si non esset causa prolongationis hujus operis, ostenderet nobis ejus opinionem, eamque nos doceret, licet non intelligeretur, absque aliarum opinionum interpretatione, & à quo provenerit causa diversitatum, differentiarumque in Theologia; *sed esset magni voluminis liber.* Multa opera & commentaria hujus opinionis reperiuntur, quæ etiam *pueris in Scholis leguntur*, cujus Epistolæ quædam tum prosa, tum carmine de hac opinione extant compositæ, quas etiam *memoriæ mandare* faciunt. *Elatir Alabbari* composuit magnum volumen in vita Theologorum hujus opinionis, sex voluminibus absolutum. Mortuus est autem iste Esciari anno tercentesimo trigesimo primo de Elhegira, g) in civitate Basre, Arabiæ felicis, in confinibus Persiæ.

CAP. III.

De Abulhusein Essophi.

Abulhusein Esophi, de Civitate Bagdad, maximus & Philosophus, & Astrologus extitit. Composuit enim librum in Theoricam Astrologiæ; primusque fuit, *qui signa & stellas cum planetis pinxerit*; eoque inter Astrologos & tenebatur, & dicebatur. (De quo dictum est, intellexisse magis istum cœlestia, quam *Ptolemeus* terrena;) qui mortuus est in civitate Bagdad, An. 383. h) de Elhegira.

CAP.

f) De fundamentis Muhammedismi ib. 291.
g) An. CHristi 941.
h) An. CHristi 993.

CAP. IV.
De Abulhuſen Ibnu Telmid.

Abulhuſen Ibnu Telmid, id eſt, filius Diſcipuli, qui fuit *Chriſtianus*, religione Jacobitarum, natus eſt in civitate Bagdad, cujus Pater ejusdem maximi Pontificis extitit: & hic *Abulhuſen* applicuit animum ſtudiis adeoque tempore brevi floruit in Medicina, & compoſuit librum in ea, ordiens ipſam ſecundum hominis membra à capite ad pedes usque deſcendens, in quo narrat accidentia omnia, atque infirmitates cunctas dictis membris occurrentia: cui titulum impoſuit *Elmalibi*, hoc eſt: Ipſa Realitas; eumque dono dedit Soldano ejus temporis. Ob quam operam ingreſſus eſt in Soldani prædicti familiares, & effectus eſt *Medicus* generalis Curiæ Bagdad. Et ille liber eſt *famoſiſſimus inter gentes ejus Linguæ, credo in Latinum fuiſſe interpretatum.* Et iſte *Ibnu Telmid*, divitias, honores, famam & gloriam acquiſivit. Nunquam enim à pauperibus hominibus pecuniam accepit, neque ab artificibus medicinæ præmium; dicente eo, hanc artem nobiliorem vendere non poſſe denariis. At multo magis receperat Principum, Nobilium, atque Divitum munera: eratque multum gloriæ cupidus, ac ſuperbus: eo maxime, quando æger contra regulam medicinæ operabatur, quam ipſe ordinarat, & nunquam poſtea redibat, neque conſulebat: etiam *ſi Soldanus fuiſſet talis æger.* Eo tempore ægrotavit *Hadod Daula* Soldanus; ſtatim omnes Medici, ut eum viderent, ad curiam acceſſerunt, præſertim *Ibnu Telmid*; quibus omnibus oſtenſa fuit urina, ut videbatur, & nullus eorum cauſam ægrotationis cognovit, neque quæ fuerit infirmitas. Poſtea autem domeſtici dictorum Medicorum ſermonem fecerunt de Poëtis Curiæ, circaque eorum carmina: & de eo, qui in laudem præſentis Soldani ſermonem fecerunt; & quidam Medicus dixit: Talis Poëta bene dixit: Quidam, alius melius ait. Soldanus autem facete reſpondit: Vos alii intelligitis Medicinæ artem; nullus eſt, qui me laudaverit, ſicut ego memetipſum laudavi hodie. Cui quilibet eorum inquit, quonam modo dixerat Majeſtas veſtra? Tunc Arabice reſpondit, dicens:

Hadadu (reliqua verba vitioſe ſatis ſunt ſcripta, alia occaſione examinanda) id eſt, *ſum inſtrumentum Regni, ac ſectum ejus, & gladius ſuus acutus Victor fortunæ.* Omnes fatebantur eum eſſe magnum Regem; & elegantem.

Cum-

Cumque foris essent dicti Medici, *Ibnu Telmid* ad eum advertens dicebat: *si vos non cognovistis infirmitatem ejus, ego eam cognosco.* Dixitque subjungens: Victor sit fortunæ, nec aliud deest, nisi ut dicatur, fuisse Deum, *) pro eo: quod omnipotens ostendere vult potentiam suam, dicti ejus comparatione. Qua propter dedit ei infirmitatem incognitam, ut non mederetur, neque juvanda juvarent. Vidistis enim quomodo dire atque immaniter lamentetur; nec si quid aliquid urinæ ejus conspicitur, neque quid significet, apparet. Et quilibet eorum tacebat: Soldanus autem curabatur, prout urina medicis fuerat. At *Ibnu Telmid* non amplius erat reversus: Soldanus vero mortuus est post dies octo ab ejus infirmitate. *Abulhasen Ibnu Telmid* mortuus est anno tercentesimo octuagesimo quarto de Elhegeria. h)

CAP. V.

De Farabio.

Abunasra Al-Farabi, qui in Latino dicitur *Farabius*, fuit ex Farab Provincia Asiæ minoris: natus est in civitate Balch, ex nobili genere & progenie. Iste in principio suæ juventutis, devius à suis, perrexit ad Bagdad, ibique i) Philosophiæ operam dedit; adeoque maximus evasit Philosophus, & tunc domum suam reversus est. Dixit *Ibnu Giulgiul* Chronista in Philosophorum vita; Quod infiniti Asiæ principes miserunt pro eo, ut ad Curiam veniret, mercede quoque & stipendio, quo homines docti providebantur, potiretur, præsertim homines sicut ipse, notissimi, & famosissimi. Ille autem renuit semper, & eo magis patrimonio suo contentabatur. Et dixit prædictus *Ibnu Giulgiul*, quod *Farabius* multum spernebat seipsum; & quod continue tempore hiemis cum quibusdam super paleam dormiebat; & semper visus est contristari & lugere: non pro mundi aliquo (i. e. re mundana) at solum pro eo, quod investigabat. Solum, quomodo posset homo majorem intellectum, ac scientiam acquirere; ut valeret mundum agnoscere, magisque cognitus sit: dubitans cum illo perfe-

*) Simile illud de Herode Actor. XII. 23.

h) Anno CHristi 994.

i) De hoc, Gabriel Sionita de moribus Orientat. p. 16. & Hottingeri Analecta P. I. pag. 308. Sed præcipue Herbelotus p. 317. Traditur Arabice vertisse Analytica Aristotelis, & libros LXX. composuisse in ejusdem Rhetorica, testatus se ea legisse ducenties, & tamen iteratam ad huc ejus desiderare lectionem.

ctionem habere humanam; non posse, dicebat. Fuerunt autem ex eo inventi duo Versus:

Panis hordeaceus, & aqua putei, & habitus lanæ in pace
Meliores sunt, quam lætitiæ terminatæ in pœnitentia.

Mortuus est autem *Farabius* ætatis suæ anno octuagesimo, de Elhegira vero, anno k) tercentesimo octuagesimo octavo.

CAP. VI.

De Rasi.

Abubachar, & *Rasi* Persianus, à civitate Rai, 1) hic Mercatoris filius fuit, qui cum Patre Bagdad, hoc est in civitatem Bagdad profectus est: ibique, mortuo Patre, studii causa remansit. Et tandem in Medicina & Philosophia *singularissimus* effectus est. Post hoc profectus est ad *Chairum*, ubi per aliquot annos ægrotavit. Cujus famam cum intellexisset *Elmansor*, secretarius major Pontificis Cordubæ; qui in omni facultate & scientia doctissimus erat; vocari jussit hunc *Rasim*, promittens ei mercedem magnam. Cum autem *Rasis* recepit literas, profectus est; & navim in Alexandria ingressus, ad Cordubam tandem pervenit. *Elmansor* vero lætatus est, dictumque Rasim magno affecit honore, eique habitationem, possessionem, ac servitores, ac famulos tradidit. Eo tempore *Rasis* famosum librum composuit, quem *Elmansor* nominavit; Et usque nunc vocatur *Almansoris* liber. m) Dixit *Ibnu Hayan*, Lusitaniæ Chronista, quod Rasis in suis caussis nimis fortunatus extiterat, adeoque permultas acquisivit facultates. Quadam autem die, per plateam Cordubæ transiens, magnam gentium multitudinem congregatam aspexit; & hujus rei caussam interrogavit: Responsum fuit, quod quidam concivis ejus illuc spatiabatur, & statim cecidit mortuus. *Rasis* autem ut hominem videret, accessit, tunc cum furore præcepit, *ut statim virgultorum manipulus portaretur, quibus ipse non tantum, verum etiam circumstantes possent ipsum percutere & verbe-*

k) Anno CHristi 998. Sed Herbelotus mortem Alfarabii refert ad annum Hegiræ 343 CHristi 954.

1) Supra pag. 46. in *Albubecar.*

m) Etiam librum de Chymia dedicasse Almansori, & mille denarios ab eo præmii loco tulisse, sed cum quæ scripserat, opere exequi & in actum deducere nequiret, verberibus & exilio affectum narrat Ibn Chalicam apud Hottingerum in Analectis p. 296. seq.

verberare per omnia corporis membra, præsertim pedis plantas, & tota gens eum deridere cœpit, dicens, quod Rasis insanivit. Non adhuc præterierat quarta horæ unius pars, quod ille homo se movere cœpit; tunc Rasis mulum ejus ascendit, & domum suam perrexit. Populus autem, qui acta cernebat, exclamare cœpit. *Miraculum! Miraculum!* Tale novum, auditum ab *Elmansore*, fecit vocare *Rasim*: cumque vidisset eum *Elmansor*, dixit; Excellentem Medicum te esse novimus, *mortuorum autem vivificatorem te esse ignoravimus.* Respondit Rasis: Medicum me esse fateor, resurrexisse autem mortuos nescio; quoniam *Deus solus est, qui resurgere facit è mortuis.* Quod autem per me actum est hodie, non inveni in aliquo libro Medicinæ, neque à Magistro didici. Sed cum à civitate Bagdad discessi, ut in Ægyptum iremus, viam deserti fecimus. Cumque nobiscum aliqui nobiles Arabi venissent, quadam die, equitantibus nobis, quidam eorum tanquam mortuus cecidit in terram: alius vero ex iis senex statim descendit, & accepit plurimos baculos, & singulis dedit: & fecerunt ei, sicut hodie ego huic homini feci in platea; & ille Arabs sanatus fuit, prout viderunt hodie hunc hominem. Dubitavi, quod infirmitas, quæ Arabi erat, esset & huic, adeoque cura mea ob tuam felicitatem illi profuit. Tunc *Elmansor* gavisus est, & benedixit ei dicens: *Terra, quam inhabitas, Galienum ei inesse in medium, dicere valet & potest.* Cui Rasis respondit: *Experientia magis, quam Medicus prodest.* Et mortuus est Rasis anno quadringentesimo primo n) in Civitate Cordubæ, ætatis suæ circa nonagesimum.

CAP. VII.

De Bachillani Philosopho, & Theologo.

Natus est in Bagdad ex patre ignobili, qui pater fabam elixam seu alio modo coctam vendebat, secundum ejus regionis morem. At filius ingenue ac tempestive Philosophiæ operam dabat; Theologiæ ac Legibus postea vacavit. Adeo ut in judicem civitatis Bagdad electus esset, multos composuit libros, secundum opinionem *Esciari*, operas ejus excellentissimas narrando & declarando, sed sunt longi sermones ad instar commenti. Iste autem *Bachillani* missus fuit in Nuncium à Soldano Civitatis Bagdad ad *Imperatorem Constantinopolitanum*, o) qui Imperator benigne

n) Anno CHristi 1010.

o) Constantinum Romani junioris filium.

gne & gratioſe eum accepit, eundemque precatus eſt, ut cum *ſuis Theologis diſputaret*, videlicet cum Chriſtianis, ſecundum Græcorum opinionem. Quæ Diſputatio coram Imperatore, Patriarcha, Archiepiſcopis & Epiſcopis cum pompa atque (ut ita dicam) nimis ſuperbe, quadam die habita eſt, & per totum diem diſcuſſa & diſputata; ſed nondum perfecta per ipſius *Bachillani* ægritudinem, quapropter rediit in patriam ſuam. De qua *Diſputatione narratur in vita Theologorum:* Semperque dum viveret contra Hæreticos, eorundemque fidei Schiſmaticos diſputabat, tum voce, tum Literis, quorum ſcripta adhuc reperiuntur. Dixit interpres, ſe vidiſſe diſputationem ejus, ab aliis operibus ſeparatam, & multarum ejus quæſtionum recordari. Obiit autem *Bachillani* in Civitate Bagdad, ætatis ſuæ anno nonageſimo quinto, de Elhegira vero anno quadringenteſimo quinto. p)

CAP. VIII.
De Ezarharagui Medico.

Ezaharagui fuit Medicus *Manſoris*, Cordubæ Conſiliarii, & proximus Raſis, qui compoſuit Librum, ſicut *Canon* Avicennæ in arte Medicinæ, utiliſſimum quidem: quo etiam adhuc Maumedani Medici utuntur. Vixit autem *annos centum & unum.* Qui obiit anno *Belli Cordubæ*, de Elhegira anno quadringenteſimo quarto. q)

CAP. IX.
De Avicenna.

Abuhali Elhuſen, Ibnu Sina, Elhamadani, in Latino dicitur *Avicenna.* r) Fuit autem *Abuhali* cognomen ejus, & *Elhuſen* nomen ejus proprium, & *Sina* nomen proprium fuit Patris. *Errahis* eſt in Arabico vocabulum commune, vel æquivocum; & imprimis ſignificat *ſuperiorem, nobilem,*

p) Anno CHriſti 1014.

q) Anno CHriſti 1013. vide Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hiſpan. p. 247. ſeq.

r) Confer quæ de Avicenna ſupra p. 96.] & Hottingerus in Analectis P. I. pag. 295. & Hiſt. Eccleſ. Secul. XI. p. 461. & Herbelotus tum alibi tum p. 812. ſeq. Dicitur *Abu Hali*,, quia filius ejus primogenitus Hali, nomen & ipſum inter Medicos celebre, *Alhaſen* eſt proprium Avicennæ nomen. *Eben Hali* appellatur, quia pater ejus Hali dictus fuit. *Eben Sina* denique, quod avi nomen fuit Sina, & pater Avicennæ Hali, patrem habuit qui Sina eſt nuncupatus.

bilem, *ducem*, ac *principem*, & provenit ab hac dictione *Raſe*, quæ in Arabico eſt idem, quod apud nos *Caput*. Avicenna autem vocatus fuit *Rabis*, quia erat nobilis, & honoratus apud Dominos & Populos virtutibus ſuis. Eoque Medicorum maxima Pars, quando eum, in Medicina, aut citare aut advocare volunt, dicunt: *Medicorum Princeps hoc dixit, absque alio aliquo Epitheto, & intelligitur de Avicenna dixiſſe:* & quod dicitur inter Latina lambentes, quod *Rex Corduba* fuerit, mendacium eſt, quoniam non invenitur inter Scriptores ejus vitæ Latina Lingua. Non enim extendiſſem in hoc ſermonem meum, niſi vidiſſem, quod ſcripſerat Jacobus *de Foro Livio*, qui multa tandem dicens nihil dixit; & tamen ei inerat ratio incognita. In culpa magis eſt, qui Librum Avicennæ in Latinum tranſtulit, & interpretatus eſt: quia conſideravit hanc dictionem *Rabis* nihil aliud, niſi *Principem* ſignificare. Et ille, ut dicam, *miſer*, ac *neſcius Arabicæ Grammaticæ, vocabulo communia non intelligebat, neque cognoſcebat.* Sed jam ad propoſitum redeamus. Iſte *Avicenna* fuit de Civitate *Hamadan* *) in Perſia natus ex nobili progenie. Cujus pater fuit ex nobilibus dictæ civitatis, ac multarum divitiarum: quapropter pater ejus Scriba indiguit, qui eſſet Geometra; & Mathematicus; eo quod cupiebat filium ſuum has easdem virtutes ac ſcientias addiſcere, ut ad minus ratiocinari; ſin autem, eas intelligere ſciret. Quadam die, in principio ſuæ juventutis, miſit eum ad civitatem Bagdad, ſtudii cauſſa, & Abuhali eam ingreſſus eſt, & dictis virtutibus ſtudens profecit, adeo ut eidem ſcientiæ illæ viles viderentur, poſtquam Philoſophiæ ac Medicinæ operam dedit. Sicque pluribus annis moratus ibi eſt: donec *magni nominis excellentſſimique Medici atque Philoſophi extitit.* Illo autem tempore accidit, quod Soldanus Jaſochbagh volebat in Locumtenentem, ad Civitatem Avicennæ, nepotem ſuum mittere; dictusque nepos rogabat Soldanum, ut Avicennam ſecum ire ſuaderet, & tandem Avicenna cum ipſo perrexit. Dixit *Ibnu Giulgiul* in vita Philoſophorum, & Medicorum; quod Avicenna fuerit vir acutus ac benignus, ac in ſuis reſponſionibus gratus: haberetque Filium, & doctum, & acuti ingenii, Medicinæ ſectatorem maximum: qui quadam die per plateam tranſiens ex equo deſcendit, & in medio ejusdem plateæ minxit. Omnes vero adſtantes inſaniæ adſcribebant: adeoque nonnulli patris amici hanc ei hiſtoriam narrarunt. At Pater ejus, filium blaſphemavit, dicens:

*) Andreas de Alpago negans Avicennam fuiſſe Hiſpanum, *imo* inquit, *fuit Perſicus ex Civitate dicta Bochora, ſicut in hiſtoria Arabica de vita Philoſophorum & Medicorum Arabum & Græcorum per me ex Arabica lingua in Græcam traducta apparet.*

dicens: *Inverecundus iſte, filius meus non eſt; qui ſi fuiſſet, non deſcendiſſet de equo: ſed ſupra eum minxiſſet.* Numquid vobis tamdiu urinam retinendam eſſe videtur? At omnes tacentes tantum reſponſum mirabantur. Etiam dixit *Ibnu Giulgiul*, quod quodam die acceſſit ad Avicennam mulier quædam dicens: O magnifice! eſt mihi dolor in corpore, & quidam Medicus ordinavit, ut acciperem Medicinam: Precor vos, ut me doceatis aliam, qua ter tantum, nec plus, minusve feceſſum expurgem. Reſpondit Avicenna: Si chorda tribus nodis contexta πεωκτῶ fuerit, faciam forte: & omnes adſtantes riſerunt: Illa vero pudore affecta diſceſſit. Quodam etiam alio die Dominus ſuus Abuhali, interrogans eum dixit: Quis levior paſtus eſſet Phaſiani, an Coturnices? Reſpondit Avicenna: Domine mi, jam ſcit veſtra excellentia, quod in articulis *noſtræ Maumedanæ Legis tenemus, Judicem, abſentibus partibus, judicare non poſſe.* Dixit Dominus ejus: Bene vos intelligo, hora cœnæ accedetis, & inventis ibi partibus, quæ certe adfuerint, judicabitis. Reſpondit Avicenna: Dominationi veſtræ primus articulus notus eſt, ſed ignorat Prophetam dicentem: *In domo judicis judicatur.* Tunc Dominus ſuus magnam quantitatem dictarum avium domum dicti Avicennæ miſit. Mane autem, appropinquante eo domui Domini, interrogare incepit Dominus, cujus eſſet ſententiæ? Reſpondit Avicenna: Nunquam vidi ſimiles hoſtes, & adverſarios. Inter ſententiandum enim quilibet illorum interpoſuit ſuas legales rationes ac dilationes ad probandum, eoque ſine expeditione, & ſententia receſſerunt, habito prius termino ad probandum. At ſi Dominatio veſtra voluerit, ſummarie expedientur; & quolibet ſero deſtinabit aves illas per hebdomadam, & citius expediam. Reſpondit Dominus. Videtur mihi, te eſſe judicem tyrannum; alteri enim committere volo. Reſpondit Avicenna, ad pejus ducemini, ſi alteri quam mihi hanc rem commendaveritis: ſed conſulo potius, ut ſibi ipſi, & commendet & committat.

Dixit *Ibnu Giulgiul*, quod Soldanus Civitatis Bagdad intellexit, nepotem ſuum, videlicet Avicennæ Dominum, cum alio fratre ipſius Soldani rebellare à ſe velle: adeoque decreverat ei venenum præbere, & commiſit hoc ſecretum Avicennæ, ut hoc idem exigeret, & perficeret. Quod quidem renuit Avicenna, nec etiam ſuo Domino indicavit, neque ſceſus hoc detexit. Transactis igitur plurimis diebus res decreta eſt per alium, Domino ſuo: adeoque contra Avicennam iratus eſt, & *duxit eum*

in

in carcerem, ibique per duos annos moratus est. Et tandem accidit ei fluxus infirmitas, quo fortiter laborabat; ex qua denique infirmitate obiit. Dixit etiam *Ibnu Giulgiul*, quod quadam die major pars nobilium civitatis ingressi sunt, ut Avicennam in carcere viderent, inter loquendum autem dicebant: *O Avicenna, tu etenim omnium Medicorum & nobilissimus, & prudentissimus, qui in Chomzano reperiatur:* quare invenire non potes ad fluxum remedium aliquod? Tunc fecit afferri vasculum, in quo pulvis erat: ex quo parum inter digitos accepit, & in catino aquæ pleno imposuit, & statim congelata est in eorum præsentia; & dixit: Vos hanc parvam pulveris quantitatem vidistis, quæ tantam aquam congelare fecit. Ex ea enim quasi unciæ mediam sumsi, & nihil profuit mihi. Quapropter vos rogo, ut duos tabelliones aut notarios vocetis; quibus meum committam testamentum: quoniam de proximo est mors mea. Et postquam testatus est, post paucos dies in carcere mortuus est, ætatis suæ anno circa 80. & reliquit filium unum masculum, & possessiones, quarum reditus annuus sex millium ducatorum extiterat. Dixit *Ibnu Chalican*, Chronista, quod Avicenna *loco ferri usus est argento, ad suæ mulæ ornatum, secundum* morem *) Principum, ejus regionis. Et dictum ei fuit: O magnifice! hic non fuit mos, neque consuetudo doctorum hominum. Respondit Avicenna: Filioli mei, hoc argentum, quo ferri loco utor, & aurum pro clavibus, superbiæ non ascribatur, sed his temporibus: vidi hanc artem esse mortuam, Medicinam. Volui etenim, ut ei adhibeatur fides, quousque videantur fructus ejus, forsitan resurget, & ejus studia multiplicabuntur.

Dixit *Ibnu Chatir*, in Chronicis suis universalibus, quod dictum fuit Avicennæ: O magnifice, non fuit tibi ratio, cum non diceres Soldani voluntatem, adversus Dominum tuum! Forsitan tale infortunium non accidisset. Respondit Avicenna: Vos pauperes creditis, quod non cogitaverim terminum, ac rei exitum? Si ego dixissem, extitissem causa discordiæ inter duos Principes, ex qua multi homines interfecti essent. Vultis enim hujus rei fuisse causam? Non persuadet, quod præter rationem accidit. Imo etiam ego ipse cui magis debeam, ignoro, aut qui me in hunc gradum assumpsit, aut qui in eo me servavit.

Nomina librorum Avicennæ sunt: Canon, dictus *Chabir*, in medicina, hoc est, *magna regula.*

Canon

Canon s) *Aſſaghir* in Medicina, id eſt Regula parva.

Canticum Præceptorum Medicinalium, quod in carcere ſcripſit filio ſuo.

Alorgioza in Medicina, id eſt, carmina brevia, in quæ Averroës commentatus eſt.

Orgioza; Id eſt, articuli Logices, quos ipſemet commentatus eſt.

Eſtepha in Philoſophia; Hoc eſt *ſatúfactio*. *Elculliuth*, id eſt, Univerſalia in Philoſophia. *Aliſamth*, id eſt, motus in Metaphyſica.

Taſauuful Falaſifa, id eſt, Philoſophia moralis.

Cantica in unionem animæ cum corpore, &, quod eſt Anima.

Liber venenorum, & eorum compoſitiones, & curæ contra venenum.

Et omnia *ejus opera & volumina ſunt utilia, atque exiſtimata.* Verum multi docti Arabes ajunt, *Avicennam in* a) *medicina fuiſſe luſcum, in Philoſophia autem cæcum;* & ita dixit *Ibnu Chatir.* Et eſt mortuus Avicenna (ut ſupra diximus) anno ætatis ſuæ circa octuageſimum, de Elhegira vero anno b) quadringenteſimo quadrageſimo ſecundo.

CAP. X.

De Ettabarani.

Ettabarani fuit de provincia Tabarani, quæ pars Choraſani. Hic fuit Medicus Maumedis *Suhao Ibechm*, Regis Ghaznæ, civitatis Aſiæ, Indiæ

s) Vide Herbelotum p. 250. Dividitur *Canon* major in *libros* quinque, libri iterum ſinguli in *Fen* ſive ſummas, Fen iterum in *tractatus* ſive doctrinas, tractatus ſinguli in *capitula*. *Fen* Arabibus vocabulum generale ὑλην ſive *materiam* denotat. Matthæus Sylvaticus: *Fen eſt materia locutionis & eſt communior quam doctrina quod eam continet: & ſumma communior eſt doctrinâ, & doctrina quam Capitulum.* Liber quintus Canonis eſt *Antidotarium.* Poſt Canonem ex Gerardi Cremonenſis verſione ab Andrea Alpago Bellunenſi, Joanne Coſteo & Joanne Paulo Mongio recenſita, ſequitur in Latina editione Venet. 1608. fol. 2. Volum. liber eximius *de viribus Cordis* ex verſione Arnoldi de Villa nova, inde liber *de removendis nocumentis*, & alius *de ſyrupo acetoſo*, Andrea de Alpago, Bellunenſi, Phyſico Damaſceno interprete. *Cantica* in quatuor tributa partes, ex verſione Magiſtri Armegandi Blaſii, de Montepeſulano. De Hebraicis verſionibus Bartoloccius T. 1. p. 6. ſeq.

*) De hoc more vide Librum Judic. c. 8 v. 21.

a) Confer, quæ Hottingerus Anal. P. 1, pag. 295.

b) Anno CHriſti 1050.

Indiæ termino; qui composuit librum in Medicina famosissimum, cujus titulus est, *Firdius ulhecime;* Quod est, *Paradisus sapientiæ.* In quo medicinalia, atque herbarum, animalium, ac lapidum proprietates descripsit. Dixit *Ibnu Abididunia* in mirabilibus mundi, quod Ettabarani dicebat: Regem Cini dedisse dono munera Regi Ghaznæ; *inter quæ erat avis, cujus præsentia si quid veneni adstabat, & aderat, ipsa pinguioribus lachrimis, elatoque, ac forti garritu flebat:* Ex quo magnates Orientis, ejus præsentia, comedere ausi sunt: sed rara in terris invenitur avis. Dicit etiam, *quod in eadem provincia quædam vasa fiunt: quibus si imponantur cibi veneno aspersi, ab extra insudant vasa.* Dixit interpres, quod de illis multa vidit, multis etiam in locis Africæ. Mortuus autem Ettabarani in Ghazna, anno c) quadringentesimo septuagesimo quarto.

CAP. XI.

De Mesuach, Christiano; id est, Mesue.

Mesuach, iste fuit Christianus, *Jacobitarum* religione, natus in civitate Maridin, supra flumen Euphratis, didicit medicinam, atque Philosophiam in civitate Bagdad, *continuéque Avicennæ Lectionem audivit*, qui composuit opera utilissima in rebus potabilibus: alium quoque Librum de componendis medicinis, syrupis videlicet, unguentis, emplastris, & de similibus. Postea discessit ab ea regione, & quadam die, post multa, pervenit ad *Chairum*, ubi inter familiares Caliphæ connumeratus est. Qui Calipha d) Caput Schismaticorum Ægyptiorum extitit, & Syriæ, qui se vocabat, *Elchacim Chalipha.* Hic etiam *Mesuach* in Chairo multas divitias, pecunias, & honorem acquisivit. Qui quadam die amicis suis publice dixit: *Quas enim possideo divitias non ex medicina, quæ in libris scribitur, mihi acquisitæ sunt; verum ex medicina, quæ ab humano intellectu provenit.* Adeoque ægroti propositum & cognitionem semper cognoverat. Mortuus autem est Mesuach ætatis suæ circa nonagesimum, de Elhegira e) vero quadringentesimo sexto.

c) Anno CHristi 1081.

d) Hakemum videtur intelligere de quo Hottingerus Hist. Eccles. Sec. XI. p. 448.

e) Anno CHristi 1015.

CAP. XII.

De Gazzali. f)

Gazzali Philosophus, Theologus, Legista, & denique in omni scientia doctus, natus est in civitate Thos in Asia, ex patre divite, & mercatore. Ipse quidem Gazzali fuit, qui opinionem *Esciari* insurrexit, atque erexit. *Nam ante hujus Gazzali tempora multiplicabantur haretici in Asia.* Ipseque Gazzali adeo se studiis sollicite dedit, ut mirabilis ac admiratione dignus evaserit, & effectus sit. Hoc tempore accidit, quod Vice-Cancellarius, Consiliariusque major g) struxerat *mirabile Collegium* in civitate *Bagdad;* in quo ducenta millia ducatorum fere expenderat: idque possessionibus dotavit, eique illas doti dedit: quarum reditus, & proventus quindecim millia ducatorum extiterat. Postquam dictum studium perfecit, *ibi quasi sex millibus hominum doctissimis* congregatis, in omni facultate & scientia ordinavit, ut de qualibet scientia & facultate unus legeret. Adeo ut quilibet eorum propter scientiam hujus Gazzali eum elegerit. Itaque consiliarius statim per eum misit, eique magnum stipendium solvendum ordinavit & persolvit. Quo accedente ad Bagdad, Calipha, atque ejusdem civitatis Soldanus, omnes eorum familiares, nobiles, & magistratus inobviam ei miserunt. Itaque deduxit fere universum populum ex civitate, & fuit inter alios dies notabilis, *post quæ in prædicto Collegio* legere incepit. Dixit *Geusis* in Chronicis suis, quod multi *ex apothecis suis educebant filios, ut ejus lectioni incumberent:* Similiter & divites & nobiles fecerunt; quoniam viderant, quo honore & ornatu eum affecerant Principes; multotiesque consiliarius ipse suis lectionibus aderat, & præsens erat. Sicque per multos annos honore, & gloria affectus permansit. Postea vero *alius vir effectus, & nimis mutatus ab illo Lecturam dimisit, & omnia quæ in studiis acquisiverat pauperibus erogavit: indutusque Eremitani habitu ad Mecham perrexit*, ibique aliquot dies commoratus est: postea decessit, & in Syriam perrexit, sicque postea venit ad Cairum, adeoque in Alexandriam accessit incognitus, ubi Etartosim in Theologiam audivit. Novissime in civitatem ejus, toties dictam, rediit, ibique mortuus est, ætatis suæ

f) Vid. Herbelot. p. 362. & Hottingeri Biblioth. Orient. pag. 204.

g) Magnus *Vezir*.

ſuæ anno quinquageſimo quinto, de Elhegira vero anno h) quingenteſimo quinto. Compoſuit autem iſte Gazzali ſecundum *Geuſin* ſexaginta fere volumina, quorum aliqua brevia, alia vero longiſſima, & nonnulla mediocria exiſtunt: Suntque, inter alia: Extenſio Legis tam civilis, quam canonicæ, duobus voluminibus abſoluta. Mediocritas Legis. Breviarium, ſive ſumma totius Legis. Vivificatio, aut Reſurrectio ſcientiarum fidei, Legis, atque Philoſophiæ moralis. Compendium Theologiæ. Comparatio Logices. Excellentius deſiderium, aut ſublime in Metaphyſica. Intentio Philoſophorum: Errores Philoſophorum. Pondus æquum. Concordantiæ inter Philoſophos, & Theologos. Itinerarium rectum domus æternæ. Et hæc ſunt magis in uſu. Sunt etiam alia ejus opera, quæ in uſu non ſunt, etiam apud Arabes.

Dixit *Geuſis*, quod *Gazzali* ſciebat multas alias ſcientias, quas celavit. Dixit etiam in Chronicis ſuis Legum, quod quando diſceſſit *Gazzali* de Bagdad, inventus fuit quidam liber, quem ſcripſerat contra Legiſtas, vituperando aliqua licita in Legibus: pro qua vituperatione perſecutus (perſecutionem paſſus) fuit, & decretum fuit, ut prædictus liber combureretur; & ſic combuſtus fuit per univerſum orbem. Cui libro titulus erat: *Reſurrectio ſcientiarum Legis.* Fuit etiam vituperio affectus propter alium librum, cui titulus erat: *Defenſio juſta;* quo in libro recenſuerat res, ac regiones, quas Judæi atque Chriſticolæ habebant, & poſſidebant, qui non crediderunt in Maumedo. Dixit etiam *Geuſis*, quod *Gazzali* dixerit multa Cantica; quorum aliqua in Amorem, aliqua vero in Philoſophiam moralem. Verum magis famoſa moralis erat, quæ hoc tempore viget, & in hoc carmine incipit.

Ettorchu &c. *Hoc eſt:* Viæ multæ ſunt: verum via ſola eſt, Viatoresqueper illam ſunt illi, qui electi ſunt.

Dixit i) *Interpres*, quod memoria tenet multa ejus carmina, quæ ſunt elegantiſſima Arabice. Erit difficile ea recenſere Latina lingua: quoniam neceſſe erit narrare pro quolibet verſu multa humanitatis principia, quæ propter eorum interpretationem poſtpoſuit.

Dixit etiam aliam cantilenam longam, mortis conſolatoriam, cujus ſententia eſt, *quod corpus eſt tanquam cavea Spiritus, & ſicut lætatur avis cum ab ea liberatur: Ita anima juſti lætatur, quando à corpore ſegregatur,*

h) Anno Chriſti 1111.

i) Ita more Arabum de ſe loquitur non Leo Africanus, ſed qui eum Latine vertit.

quoniam à purissimo, & nobili elemento descendit, & ad idem revertitur, à quo provenerat, producendo circa hoc multas rationes: quæ cantilena reperta est in suo secreto Oratorio, quo mortuus fuerat, eo die ut supra mortuus est ibique sepultus, annis, ut supra diximus.

CAP. XIII.

De Thograi. a)

Thograi Philosophus, ac Medicus, Rhetoricus, Alchimista, Poëta atque Historiographus, natus est in Civitate Aspahan in Persia, & ob suas virtutes rogatus fuit à Malich *Maschud* (Masudo) Principe Regni Asiæ, eique datum fuit majus officium Curiæ, cum quo multas pecunias acquisivit, atque inæstimabiles divitias. Dicebant multi Historici, quod modus ipsius fuerit mirabilis, quoniam tempore suo fuit singularis in divitiis: & non fuit in Curia, neque Principum neque Soldani homo, qui ditior eo esset; & hoc non obstante, *nunquam contentus fuit*, neque de patrimonio suo, neque de divitiis acquisitis, cum omnibus Imperialibus Magistratibus. Et in omnibus canticis *in vita sua recensitis continue lamentabatur, vituperans tempus*, quod eum injuriaverat, adeoque coactus eo est *Alchimiam* addiscere, in qua composuit opus; cui titulus est: *Devirginatio Naturæ.* Dixit Geusis: Quod Dominus ipsius quadam die ingressus est tentorium Thograi, & invenit eum scribentem rerum expeditiones. Princeps vero vidit duos versus quodam Chirographo, qui erant:

Urido, &c. Id est, ad verbum:

Volui largitudine manuum auxiliari mihi, cum ea solverem debita, quæ nobilitati debeo: si tempus pervertit desideria mea, & postea contentus sum labore cum redditu. Tunc dixit cum legeret versus hos: Thograi, unum dicam tibi, & quadam die veritatem noscres. Ego enim Dominus dimidiæ Asiæ sum, & tu quasi secundus, nec defecit nobis ulla gratia Dei, & nunquam contentari possum; sic tu idem demonstras: timeo nobis malum exitum: Quoniam si tu volueris altiorem gradum, aut ego; nil aliud erit nisi ut efficiamur Dii. Et sic non præterierunt sex menses, quando Princeps

a) Videatur Eduardus Pocockius in carmen hujus Thograi Oxon. 1661. 8. pag. 4. Appellationem autem טעראיי sortitus est à munere vel peritia scribendi טעראי, quod implexam & erassioris ductus scripturam notat, quæ Diplomatibus Principum præmitti apud eos solet.

ceps rebellavit, contra fratrem ſuum, volens ſe vi facere Soldanum. Quadam autem die venit Soldanus cum magno exercitu, & Principem cepit, & in carcerem duci juſſit civitatis magnæ, & Thograi ſimiliter captus eſt, & ante Soldanum ductus juſſit alligari b) & torqueri: & tandem confeſſus eſt, ſe habuiſſe ducatorum millia infinita, quem Soldanus exuere fecit, & nudum arbori alligare, jubens, præcipiensque puero ſuo, ut ſagittis eum perderet. Cum autem vidiſſet eum accipere ſagittas, ut in eum traheret, hæc duo carmina ad verbum tradu&ta alta voce canere cœpit:

Dico dirigenti ſagittas, ejus mors inter digitos ſuos illuſtrat, Amore Dei, elonga te à corde meo *) *Nam in eo nihil oppoſiti niſi tu.*

Et omnes adſtantes de ejus mirabili & conſtante intellectu vehementer mirabantur, cum taliter publice alligatus mortem expeteret, nec animus quidem ejus deficeret, neque audacia componendi eo tempore verſus careret. Poſtquam à puero transfoſſus obiit, quo mortuo præcepit Soldanus corpus ejus comburi, tanquam infamem hæreticum. *Præſertim cum in articulo mortis orationes non diceret, nec etiam animam ejus Deo commendaret.*

Saphadi autem ponit eum Thograi in ſuo famoſo libro de mille Amorum martyribus. Opera, volumina ejus multa ſunt; verum illa, quæ cognoſcuntur ſunt, quæ ſubſeqvuntur:

Chronica Aſiæ: Chronica Imperatorum Perſiæ: Commentum Reipublicæ Platonis. Devirginatio ſeu defloratio Naturæ in Alchimia. Cantica multa etiam compoſuit, quorum tituli non extant. Verum opera ejus Rhetorica, & Poëtica, ſicque Epiſtolarum libri innumerabiles fuerunt. Carmina autem ſeu Cantica collegit quidam ejus diſcipulus in duobus voluminibus collecta: aliqua in laudes Principum, Dominorumque, alia in Amorem edidit. Nonnulla etiam moralia erant, quorum canticorum unum magis publicum eſt, quod primum *Alcorani caput* in Scholiis inſequitur, quodque pueros propter ſui elegantiam, & docent, & inſtruunt; In eoque multa Amoris ac poëſiæ verſantur; & moralia quidem ac nonnulla utiliſſima præcepta complectitur; cujus principium eſt:

Nobilitas conſilii cuſtodiunt me ab errore, & habitus virtutis ornavit me tempore privationis. Interfectus fuit Thograi anno quingenteſimo quintodecimo de Elhegira c) in campania Marghoe.

b) Cauſam ſupplicii & mortis alii ab excellentia ingenii & virtutum, indeque orta invidia, accerſunt. *) Senſus ſit: cor meum pete, accipe.

c) Anno Chriſti 1121.

Dixit Interpres, quod illud canticum memoriæ mandavit, quando docebatur in civitate Fes, puerili ætate.

CAP. XIV.

De d) Esseriph Essachalli.

Esseriph Essachalì, è progenie Maumedis, natus est civitate Massare in Cicilia, *) nobili quidem progenie & stirpe, qui in eo tempore, eaque in Insula fuit homo singularis, & disertus, tum in Philosophia & Medicina, cum in Astrologia & Cosmographia: adeo ut parem non habuerit, nec forsitan habebit. Fecit quendam librum, cujus titulus erat: Nushat alabsar: hoc est, *spatiatorium* (si dici potest) e) *locorum*, quem divisit in septem partes, secundum septem mundi climata; & recensere incepit de civitatibus existentibus in eo climate, tum antiquis, tum etiam modernis, & de earum ædificatoribus, & de dirutis, earumque causas recensuit: sic etiam meminit de viis inter unam civitatem & aliam, & de mirabilibus earundem, & de natura & moribus & de animalibus uniuscunque climatis. Postquam narravit de omnibus insulis ab Occidente, usque Orientem existentibus, deinde de montibus excelsis, & de fluminibus memorandis, de lacubus, & de origine, & ortu eorum, de metallorum mineris, & de omnibus, de quibus natura exornatur: quando vero persecit opus, Rex Rogir in Ciciliam advenit, nunc unam, modo civitatem aliam debellans, adeo quod populus Masara volens eorum civitatem tradere prædicto Regi, hunc *Esseriph* ad eum, in Oratorem legarunt, perfectaque oratione communitatis suæ præfatum librum Regi dicatum, dono dedit eidem. Cum autem Rex totius Libri summam & subjectum intellexisset, statim eum in Latinum transferendum dari jussit, & Rex ejus doctrinam & res, quæ Latine nunquam scripta fuerant, admirabatur, & tam ei gratus fuit liber, ut suum castrum quod ad præsens tenuerat, ei dono dederit; rogansque ut staret in curia Rogir: At *Essariph* stare noluit, sed castrum prædictum vendidit cuidam Baroni præfati Regis: nec mihi constat de pretio, nisi quod millibus millium decatorum; sicque de Cicilia descendit civitatem Mauritaniæ. Dixit *Ibnu Elbussein* in Chronicis Ciciliæ, quod dictus Rex semper præ manibus studendo

d) Arab. אלשריף excellens, nobilis &c. Epitheton, quod posteris Muhammedis tribuitur. *) Sicilia.

e) Forte *Oculorum*. Opus diversum & scriptor à scriptore Geographiæ Nubiensis. Vide Bibliographiam meam antiquariam pag. 129.

dendo dictum librum tenebat, adeo ut aliqui ei dicerent è suis nobilibus: Quare, o Rex, Excellentia vestra Ptolomæum non videt? Qui etiam ipse scripsit pulchra in hac sententia. Quibus Rex respondit, quod Ptolomæus scripserit de mundi parte; Essariph autem de mundo. Mortuus est Essariph ætatis suæ anno . . De Elhegira vero quingentesimo sextodecimo, f) in civitate Civitat, & reliquit multos filios, & usque nunc de iis reperiuntur in civitate Fes & Thunis, & semper de illa familia aliqui reperiuntur Medici.

CAP. XV.

De Ibnu Saigh.

Ibnu Saigh, in civitate Mariæ g) natus est: cujus antecessores fuerunt Hebræi: qui maximus inter Philosophos & Medicos erat: quam quidem medicinam didicit ab Ibnu Soharsen, h) Philosophiam autem à Maslama. Composuit librum Epistolarum, & alios quam plures, inter quos composuit Epistolam Cerva, quæ Arabice dicitur *Epistola Simonis*, i) quoniam nomen habuit ab eo, qui natus est ex luto. Edidit etiam Epistolas ad fratres claros in vita k) Philosophorum, quæ omni sapientia, scientiaque humana plena sunt. Commentatus est etiam librum Euclidis, & quando pater Averrois fuit judex Cordubæ, dictus *Ibnu Saigh*, missus fuit in carcerem *propter Hæresim*. At multi Principes pro eo deprecati sunt, eoque à Judice liberatus est. Dixit *Ibnu Giulgiul*, l) nescit pater Averois, *filium suum eo multo pejorem fore*. Mortuus est autem anno quingentesimo quinquagesimo, m) in civitate Mariæ in Provincia Betticæ. *)

CAP. XVI.

De Ibnu Zohar.

Ibnu Zohar fuit è nobilibus civitatis Siciliæ n) ubi Medicinæ operam dedit, qua servivit *Ibnu Habad*, rebelli, similiterque filio suo, donec magi-

f) Anno CHristi 1122.
g) Confer Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hebr. p. 254, 255.
h) Fortasse *Ibnu Zohar* de quo cap. seq.
i) Fortasse Timonis, à טין quod lutum notat.
k) Leg. *in via*.
l) Libro de Philosophorum vitis, quem sæpe Leo noster laudat.
m) Anno Hegiræ cui respondet Annus CHristi 1155. *) Bæticæ.
n) Leg. *Sibiliæ* in Hispania, Nic. Antonius T. 2. Bibl. vet. Hispanæ, quide hoc Abenzo-

magistratu suo ac dignitate privatus est. Post quos *Joseph*, *Ibnuttasphin*, o) Marochi Regis servitiis institit, qui patrimonii dives fuit. Erant enim ei villæ, ac castra suis antecessoribus culta. Nunquam præmium ex sua arte acceperat, neque à pauperibus neque ab artificibus: At Principum Regumque munera non spernebat, & ab eis libenter accipiebat. Et multa etiam suis inimicis in Eleemosynam largitus est, dicebatque, quod ii, qui eum oderant, sine ejus culpa oderant, sed potius invidia affecti. Ego vero arbitror beneficio eos pœnitere, neque causam fore, quod peccata sua, id est invidiam relinquent. Mortuus autem est *Ibnu Zohar* anno ætatis suæ nonagesimo secundo, de Elhegira vero quingentesimo sexagesimo quarto, p) quem audivit Averrois, & ab eo medicinam didicit, &c.

CAP. XVII.

Ibnu Thofail. q)

Ibnu Thopbail ex civitate Siviliæ nobili genere ortus, cujus prædecessores venerunt cum exercitu ex Syria, qui oppugnarunt Betticam. Sui etiam semper astiterunt servituti r) *Pontificum*. Postquam vero defecit dignitas illa, & titulus, multi in ea provincia rebellaverunt, & pater hujus omni officio, omnibusque bonis suis privatus fuit, qua propter filius ejus literis incubuit, adeoque præstantissimus *Philosophus* effectus est, ac *Medicus*; à quo etiam didicerat *Averrois*, & *Rabbi Moises* Ægyptius, & multi alii. Omnes Aristotelis textus ab eo audiverunt, quem multoties in suis commentariis citaverat Averrois. Mortuus est autem iste, qui totius

har videndus pag. 232. seq. ubi etiam de libro ejus *Theizir 'dahamodana vahalidabir* h e. rectificatio medicationis & regiminis, quod opus ex Arabico versum Hebraice A. C. 1280. à Jacobo Hebræo. Ex Hebraico Latine vertit Magister Paravicius Physicus Venet. 1496. fol. 1514. 1530. Lugd. 1531. &c.

o) *Tessephin*, Rodericus appellat cap. 47. 48. Histor. Arabum.

p) Anno CHristi 1168.

q) Hic est Abu Becr Ebn Thophail, cujus scriptum ingeniosum & lectu dignissimum sub Philosophi αὐτοδιδάκτου titulo edidit Arabice ac Latine Eduardus Pocockius. Oxon. 1671. 4. recusum deinde sæpius & in alias etiam linguas conversum. Videsis iterum Nic. Antonii Bibl. veterem Hispanam T. 2. p. 252. seq.

*) Anno CHristi 1175.

r) Arab. כליפה vel אמאם quorum illud *regionis*, hæc *religionis* potissimum Antistitum significatum includit.

totius hæresiæ causa extitit, anno quingentesimo septuagesimo primo a) in civitate Siviliæ &c.

CAP. XVIII.

De Ibnu Zohar, vel Zor.

Ibnu Zohar, vel *Zor*, qui *Rasis* dicitur, supra dicti *Ibnu Zohar* filius, à patre medicinam didicit, & fuit vir doctissimus, & præstantissimus in vita sua, & maximæ ei fuerant divitiæ. Quando autem venit Mansor Pontifex, & Rex Marochi in Betticam, b) secum duxit hunc *Rasim* in Medicum, eumque magna afficiebat veneratione, & venerabatur. Dixit *Ibnu Giulgiul*, quod *Ibnu Zor* quando separatus, ac quasi à suis repulsus apud Marochum ceu desperatus erat, eoque ad sui propositum aliqua carmina scripsit. Quadam die ingressus *Mansor* ejus domum, invenit dicta carmina, eaque non vidisse finxit: statimque cum fortis esset, misit nuncium ad Gubernatorem Siviliæ, ut ei adduceret totam familiam ipsius *Ibnu Zor*. Post viginti octo dies fuerunt in Marocho, & *Mansor* dedit eis quandam domum ornatam, fecitque ut *Ibnu Zor* ad eam iret causa medendi quamdam infirmam advenam. Cum autem domum ingressus fuisset, invenit totam familiam suam, omnesque suos, & vehementer admiratus est; & præ gaudio quasi insanus effectus est. Postea cognoscens Mansorem hoc ordinasse, re peracta gratias ei egit immortales, & ita multiplicavit stipendium suum. Mortuus autem est *Ibnu Zor* ætatis suæ anno septuagesimo quarto, de *Elhegira* vero anno quingentesimo nonagesimo quarto c) in Marocho. Composuit etiam multa opera in Medicina. Unum videlicet, *de cura oculorum:* Aliud, cui titulus est: *Provisio peregrini &c.*

CAP. XIX.

De Ibnu El Baitar.

Ibnu El Baitar natus est in civitate Malagæ in Bettica d) Philosophus, & Medicus præstantissimus, herbariusque maximus fuit. Eoque, è patria sua discedens, ad orientem versus, profectus est, perquirens Africam universam, atque Asiam fere totam, cum vero ex India regressus

a) Anno Christi 1175. b) Bæticam.
c) Anno CHristi 1197. d) Bætica.

essel, pervenit ad Chairum, & in servitiis *Saladini*, Soldani primi c) ex Chairo, ingressus est, quem magno affecit honore. At post mortem dicti Salahdini præfatus *Ibnu El Baitar* reversus est domum suam; & ibi composuit præstantissimum librum de *virtutibus herbarum. De venenis & Metallis. De animalibus*, secundum ordinem Alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit in Maleha d) anno quingentesimo nonagesimo quarto de Elhegira, &c.

CAP. XX.

De Averroi.

Averroi, nomine proprio vocatus est *Muhammed* cognomine *Abulguail. Averrois* autem nomen proprium est primi hujus domus. *Rectum* Arabice est, *Ibnu Rosdin*; quoniam *Ibnu* significat *filium*, & *Rosdin* nomen proprium, significans *rectum*. Inter Arabes quoque doctos vocatur *Ibnu Rosdin el hasidu*, qui latine interpretatur *nepos*, ad differentiam avi sui, qui ejusdem nominis erat. Iste autem natus erat in civitate Cordubae, e) & nobili quidem familia: cujus Pater *judex*, & caput extitit *sacerdotum* totius Provinciæ, & Betticæ, f) & Regni Valentiæ. Ita etiam avus ejus maximus, ac præstantissimus *Legista* fuit, & secundus Malich, g) & Theologus secundum Esciarim: & quando Populus Cordubæ rebellis effectus est contra partium h) Princeps & caput qui Terram more Principis ac Domini possidebat; Avus Averrois Legatus fuit ad Regem Marochi, ut ei terram traderet: qui honore ab ipso Rege affectus fuit, adeoque gratus, ut quicquid nomine communitatis suæ, à Rege petierat, summa gratia ei concessum fuerit à Rege prædicto. Et ei *duos Magistratus* largitus est, totius videlicet Regni Cordubæ Judicatum, atque sacerdotum caput, in patriam suam cum honore ornatuque summo reversus

c) Soldanus hic Ægypti qui A. CHristi 1187. Hierosolymorum urbem Christianis eripuit, obiitque Anno 1193.

d) Malagæ, Anno CHristi, 1197.

e) Confer Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hispanæ p. 240. seq.

f) Bæticæ.

g) Qui unus fuit ex quatuor primariis Juris Muhammedanorum Canonici interpretibus. Nic. Antonius legit *secundum Malich*, i. e. Malicho proximus scientia, ut mox *secundum Esciarim*, i. e. Esciari non inferior.

h) Hottingero placet, *patrium principem*.

sus est. Post longum vero tempus obiit. Cujus filius in *judicem* & *sacerdotem* maximum, voce Populi Cordubæ electus est, & Rex Marochi eum confirmavit. Hic fuit pater *commentatoris*, i) qui simplex *Legista* extitit. At ex sua praxi dati sunt ei magistratus prædicti: qui per multos annos vitam duxit lætam: & post hujus mortem itidem filium ejus in supradictos Magistratus, elegit populus: quoniam hic tum Legista, cum Theologus magnus, ac excellentissimus fuit, qui summam exercuit justitiam, &c.

De (ejusdem Averrois) *fortuna & moribus.*

Quoniam autem aliqua de ratione, & patria diximus, ac de parentibus; nunc de vita, fortuna, ejusque moribus dicemus. Dixit *Ibnu Habdul Malich*, Marochi, *Ibnu Habbar*, Betticæ k) historiographus, quod judex Averrois ex nobilibus, & doctis ortus est parentibus. Legis scientiam à patre accepit, etiamque ab *Albadi Ibnu Handin*, totumque compendium *Sebuum* cum commento sui Avi. Sic etiam Moaltam de Melich cum commento *Albagi*; & etiam recepit scientiam Alchorani; *artem* scilicet *lecturæ*; ab excellenti, & Magistro *Soraih Lesahi*, ab ipsoque audivit omnia opera *Eldeni*, cum commento ipsius *Maschari*, & *Ibnu Hathie*. Postea se Theologiæ omnino dedit secundum Esciarim, eamque scientiam recepit ab *Ibnu Chalil* Theologo, post quæ Physicæ operam dedit. Et omnes Aristotelis textus, cum quodam commento brevi cujusdam Abubacar Græci, *Ibnu Thophail:* Medicinamque ab *Ibnu Zoar* addidicit; Astrologiamque & Mathematicam ab *Ibnu Saigh* doctus, eoque universalis effectus est. Illo autem tempore mortuus est judex Marochi, totiusque Mauritaniæ. Tunc *Calipha*, sive Rex *Marochi* cum Principibus suis elegerunt *Averoim* in magistratum, mittentes ad eum, ut veniret ad Marochum: & illo tempore effectus erat judex *Cordubæ*, voce Populi. Tunc *Mansor*, Calipha & Rex utrumque ei concesserunt, *judicem* videlicet, & *sacerdotum Antistitem* Betticæ, & Mauritaniæ. Quapropter relicto destinatoque Cordubæ vicario ad Maroch tendit: Quo pervento statim in Terris, ac Mauritaniæ partibus judices delegavit: Post quæ Cordubam regressus est.

Dixit *Ibnu El habar*, quod Averois vir perfectus erat circa humanam naturam: quoniam vir prudens, patiens, *liberalis*, *ac pius* extiterat: adeo ut eo tempore, quo judex fuerat, nunquam in criminalibus nec concilium, neque sententiam protulerit. Sed ad vicarium & dirige-

 bat,

i) Ita dici solet Averroës à Vicentio Bellovacensi & aliis.
k) Bæticæ.

bat, & destinabat. *Mirabilis etiam erat in patientia;* quoniam multi nobiles ac *Cordubæ doctissimi ei adversabantur*, adeo ut quodam die, legente eo in Collegio Legistarum, super Cathedram venerit quidam servus sui inimici, & in aurem ejus locutus sit. Tunc Averois mutata facie *sic, sic*, respondit. Putaverunt autem adhærentes, eum aliquid ex parte Domini sui nunciasse. Postea autem die sequenti ille idem revesus deprecans veniam petit: & in omnium discipulorum præsentia confessus est, se multam ei injuriam dixisse, cum in auribus locutus est. Cui Respondit Averois: *Parcat tibi Deus, quoniam* me patientem publicasti, & de ea mihi parum est: Et eidem famulo certam quantitatem pecuniæ tradidit, dicens: *Quod mihi fecisti, alteri ne feceris.* Cui nunquam respondit. De liberalitate autem sua dicebant Chronistæ *Ibnu El habar*, & *Ibnu Habdul Malich*, quod Averoi erat qualitas bona tum ex parte Matrimonii, cum ex Magistratu, & semper debebat alicui solvere aliquid: quoniam *pauperibus doctis Eleemosynam largiebatur, sive amicis, sive inimicis.* Cui ab amicis postea dictum fuit: O Abalgualid! quomodo lagiris tuum, inimicis tuis? Respondit: Vah, O Miseri! qui non cognoscitis, *liberalitatem non esse, quæ parentibus, & amicis dantur:* Quoniam voluntas quædam naturalis est. Verum *liberalitas est inimicis, ac malevolis largiri*: & si accidens, quod præ manibus est, non ego, nec prædecessores mei ex mercatura, nec ex arte, neque armis acquisivimus, at virtute tantum lucrati sumus: nonne necesse est etiam virtute conterere? Reperio etenim me, & *beneficia conquisivisse, & inimicos in amicos vertisse.* Dixit *Ibnu El habar*, quod Averoi erat caro pinguis & *parum comedebat, continueque in die semel, ac nocte.* At bonis nutriebatur cibis, & semper legens ipse Legis libros, aut Philosophiæ majorem noctis partem vigilabat: & quando hæc eum fastidierant, Poëseos, aut Historiæ libros cernebat: Nunquam visus est *vana fecisse, neque ludum aliquem.* Dixit *Ibnu Habdul Malich:* Quando venerat Averois ad Maroch, ut moraretur, secum duxerat filios duos mares, & duas fœminas, quorum junior magnus, & humanista, & Arithmeticus fuit, Astrologus etiam, & Logicus, & multis pollebat virtutibus. Fuit autem humanæ formæ, ac mirabilis virtutis; & multi *Mansoris* affines eum petierant, ut eum *Magistratibus*, dignitatibusque decorarent: quibus pater se excusaverat, dicens: Nullos ex familia nostra in curia aliqua servitiis insistentes extitisse: Ego autem præter consuetudinem meorum prædecessorum esse nec volo, nec opto. Et dicto ejus filio quilibet filiorum Mansoris, & fratres grati erant. Qui secum sæpissime equitabant. Et ut consolaretur

etiam

etiam pater ſuus, continue a dextris magni conſilarii ſpatiabatur tum equitando, tum pedibus deambulando: quæ quidem potius Patri diſplicebant. Dixit Hiſtoriographus, quod Averois erat *homo benignus, cunctis placens, & ſemper ſuis paribus nugabatur;* quas quidem nugas etiam Poëticis auctoritatibus & ſuſtentabat, & comprobabat. Quadam die vero exiſtente cum amicis quibusdam, colloquentibusque ingreſſus eſt filius ejus cum aliquibus ſociis juvenibus: quos cum animadvertiſſet, Averrois protulit duo Carmina, ad verbum ſignificantia: *Rapuerunt pulchritudines ſuæ capreolo pulchritudinem ſuam, donec miratus eſt omnis pulcer in Te. Tibi eſt pectus ſuum, & oculi ejus, & ſtupor ejus, verum eras cornua ſua patri tuo erunt.* Poſt quæ dixit, *maledicta ſit peregrinatio: Quando eram juvenis, aliquando patrem meum puniebam: nunc autem ſenex effectus filium meum punire non poſſum. At DEUM reprecor, ut prius quam ei videam aliquid contra voluntatem meam, eum mori faciat.* Sicque prius quam tranſirent menſes decem, filius ejus mortuus eſt; & major ſolus remanſit, qui Judex opinionis & ſectæ effectus eſt. Et dixit *Ibnu Habdul Malich:* quod quadam die venerat juvenis quidam ex nobilibus Civitatis *& dixit* Averroi: O Domine Judex, da mihi in uxorem filiam Tuam; & quanti eam ponderaveris, itidem aurum tibi tradam. Et Averrois, præſumptionem juvenis admiratus, reſpondit: Fili mi, quid enim ſcis an filia mea ſit turpis, an decora, & pulchra, aut ſi contentus ea fueris? Dixit juvenis, comparationem ejus vidi, fratrem ſcil. ejus. Tunc Averrois reſpondit: Timeo, te eam non cognoviſſe ob impetum tuum: & juvenem puduit vehementer, & receſſit: qui poſtea nunquam rediit; & à Patre nupta eſt cuidam affini Manſoris.

Dixit *Ibnu Elbabar*, quod Averois fuit etiam Legiſta ſecundum a) *Malich*, & Theologus ſecundum *Eſciarim*, hoc eſt, ſecundum opinionem ejus. At ſecundum opinionem vocum imitabatur *Ariſtotelem*, & multi nobiles, ac *Civitatis Corduba Doctores, & Viri præſtantes ei invidebant;* prout *Ibnu Zoar* Medicus, & ſui Præceptoris filius; *qui decreverunt eum hæreſis incuſare*, mediantibus eorum filiis & familiaribus ſervitiis ei inſiſtentibus; qui finxerunt eos lectionem audire velle Philoſophiæ, quibus annuit ipſe. Inter *legendum autem ſuam Philoſophalem fidem detexerunt, convocatumque notarium de ejus*

a) Quatuor erant Antiſtites ex quibus & hic *Malichus*, qui diverſam tradebant rituum & Ceremoniarum, aliarumque Liturgiarum explicationem, dogmatica vero æſtimabantur ex Aſchario &c. Vid. Hottingeri Hiſt. Oriental. Lib. 2. cap. 6.

opinione instrumentum confecere, eumque hæreticum appellabant: & quasi numero centum testificati sunt, eum esse hæreticum, idemque instrumentum subscripserunt, & ita subscriptum ad *Mansorem* miserunt in Maroch; quem cum vidisset *Mansor*, contra Averroim iratus est, publice dicens: *Hunc nostræ Legis non esse patet.* Quapropter præcepit edictum in Corduba, *ut Averrois, in Judæorum vico cum Judæis commoraretur*, omnemque ejus substantiam confiscari fecit, adeoque per multos dies inter Judæos versatus est. *Et quibusdam vicibus eunte eo oratum in Meschitam, pueri Civitatis lapidibus eum eduxerant, quod sufferre non valens eo discessit ad Fes*, Civitatem Mauritaniæ, ibique incognitus per aliquot dies moratus est, & postea cognitus est, & Gubernator eum *in carcerem duxit*, & Mansori significavit, quid de eo agendum esset. Tunc Mansor *congregavit multos Doctores tum Legistas, cum Theologos, quos consuluit quid iste merebatur?* Cui plurimi eorum dixerunt, *eum, propter hæresin, mortem mereri: nonnulli vero responderunt*, quod non videbatur honestum eum vita privare, & perdere; quoniam ipse, ut Legista & Theologus magis cognoscebatur: Non enim dicetur per Regiones & Regnum, quod damnatus sit Hæreticus; *verum, Theologus, Legista, dicetur, damnatus est: Quapropter non amplius fidem dabunt nostræ fidei infideles; sed deviabitur fides nostra & minuetur.* Dicetur etiam, quod *Doctores Africæ inveniunt, inquiruntque causas, quibus alter ab altero mactetur, & alium interficiat.* At justior videbitur, ut ipse juxta portam majoris Meschitæ ejus opinionem revocet, ob quam spernetur; ubi, an ipsum pœniteat, interrogetur: Quod si pœnituerit, Excellentia vestra parcat ei, quoniam nemo sine crimine vitam ducit. Et hoc consilium *Mansori* placuit, eumque Averroim in Gubernatoris manus tradidit, ut quod ipsi consuluerant effectum daret: Eoque *die quadam Veneris ante Orationem è carcere ductus, juxta portam Meschitæ, in altiori gradu, detecto capite statuerunt:* & quilibet in Meschitam ingrediens, in faciem Avèrrois expuebat. Perfecta autem Oratione venerunt Civitatis Doctores cum Notariis, & Judex cum familia sua, & interrogaverunt eum miserum, si suæ hæresiæ se ipsum pœniteret; qui respondit, quod sic. Tum miser *Averrois* remissus discessit, & per aliquot dies stetit in Fes, legens Textus Legis. Post quæ *Mansor* concessit, ut rediret in Cordubam domum ejus. Domum igitur reversus per multos dies ac per aliquod tempus in maxima parte pauper, & sine libris, & facultate aliqua: post aliquos vero menses videns *Mansor*, quod Judex, qui post Averroim Magistratum tenebat, exercebatque, nulla

nulla ei praxis ineſſet, & omnes Terrarum Judices ſe male habebant, de quibus populi ob injuſtitiam lamentabantur: adeoque *Manſor* concilium convocavit generale, & quemlibet vocavit, ſi Averroi reſtituendum Magiſtratum eſſe videretur, quorum major pars conſenſit. *Manſor* igitur ad Averroim in Cordubam nuncium deſtinavit cum chirographo per eundem ſubſcripto, ut ad Maroch ſtatim proficiſceretur; & Magiſtratum ejus, ſicut prius, adminiſtraret; quem *Manſorem* adeptus Averrois cum tota familia ſua è Corduba diſcedens ad Marochum pervenit, ubi ad mortem usque vitam duxit.

Dixit *Ibnu Elhabar*; quod Averrois interrogatus fuit, quomodo ſe habebat tempore ejus perſecutionis? Reſpondit, ſibi gratum fuiſſe, & deſpexiſſe. Cui dixerunt quidam ejus benevoli: Quomodo eſt poſſibile, quod homini eodem tempore duæ ſint qualitates. Dixit: *Lætatus* ſum, quoniam Magiſtratus pondus, & curam reliqueram, & totius populi impedimenta. *Triſtatus* ſum falſis teſtibus ac contra me mendacibus: nec ad Magiſtratum voluntarie redii, ſed donec Populus de rebus mihi injuſte effectis claruerint, veritatemque cognoverint.

Ejusdem opera ſunt: a)

Præſtantiſſimum ac notiſſimum, *Ariſtotelis Commenta:*

Expoſitiones *Reipublicæ Platonis.* Expoſitiones de Anima. Expoſitiones *Articulorum Medicinæ*, quæ Arabice dicuntur *Orgioza*; id eſt, *Cantica brevia Avicennæ.* Defenſiones Philoſophorum contra Gazzalim. *) *Vigilia* ſuper errores repertos in Textibus Legis Civilis, tribus voluminibus abſoluta. Plurima enim Cantica edidit Avicenna, quæ *Averrois* declaravit, & ipſe quidem *Averrois* infinita compoſuit, quorum aliqua exemplis & moribus plena: aliqua vero amatoria: ſed tempore ſenectutis ejus omnes combuſſit, & comburi juſſit, & di-

a) De Averrois ſcriptis Latine editis conſulendus præ cæteris Nic Antonius T. 2. Bibl. ver. Hiſpanæ pag. 243. ſeq. Illa non ex Arabico ſed ex verſionibus Hebraicis Latine verſa habemus, ut notavit Rich. Simon in ſupplemento ad Leonem Mutinenſem de ritibus Hebraicis p. 104. De Hebraicis verſionibus accurate venerandus Wolfius Bibl. Hebraicæ p. 18. ſeq. Præclare etiam quædam de Averroe & ejus ſcriptis notavit Jo. Chriſt. Clodius in Diario eruditorum quod Germanice publici juris fecit Lipſiæ Anno 1721. 8. Hiſtorie der Gelehrſamkeit unſerer Zeiten p. 17. ſeq.

*) Titulus eſt: *deſtructio deſtructionis*, contra Gazzalii *deſtructionem philoſophorum.* Latinam verſionem non pro verſione ſed pro deſtructione & corruptione illius operis habendam eſſe notavit Pocockius p. 118. ad portam Moſis.

& dixit; *Hominem ex dictis judicatum fore: si autem male locutus sum, stultitiam meam demonstrare non volo;* & si cui placuerit, sapiens judicabor, & ego me non esse cognosco. De suis quidem Carminibus tantum duo reperiuntur ad verbum significantibus: *Inobediens enim fui voluntati meæ juvenis, ac quando tempus cum calvitie senectuteque agitavit me; tum parui voluntati meæ. Utinam natus fuissem senex, & in juventute absolutus. Reversio quidem positionis est.* Postremo hic à multis laudatus, à nonnullis vero aliis vituperio affectus est. Eoque *Eblebri* suis in Comœdiis quoddam Canticum, nomine duorum Collitigantium, composuit: qui quandam in statu amoris possessionem litigabant; alter vero talem quæstionem absolvebat, fecit ut Averrois solveret. Adversarius ejus scripsit epistolam, qua vituperabatur Averrois, eum de hæresi infamando; & alius scripsit aliam, laudando eum de nobilitate, justitia & doctrina: quæ quidem Epistolæ sunt longissimæ, quarum volumen hoc non est capax. Dixit Interpres, se vidisse dictas Comœdias cum expositione *Esseriph*, quibus multa elegantia, & gratia inest; quæ in usu non est, aut parum apud Arabes doctos. Postremo mortuus est Averrois in Civitate *Marochi*, & fuit sepultus extra Portam Coriariorum, tempore Maumedis Mansoris, *Pontificis* ac *Regis*, anno sexingentesimo tertio b) de Elhegira. Dixit Interpres se vidisse sepulcrum, & Epitaphium ejus.

CAP. VIII.

De Elmuhaied Ettosi.

Elmuhaied Ettosi natus est in Civitate Tos, Vir nobilis & dives. At quando venit *Holacus*, Tartarorum Imperator, *Tos* expugnata fuit & diruta, & hujus divitiæ eo infortunio perierunt. Tunc Muhaiad modum vivendi docere incepit: eo quod Holacus in magistrum suum recepit eum: qui Philosophiam eum docebat; & majora ei commendabat, eumque Oratorem, in Civitatem Bagdad, ad Chalipham destinavit: quoniam Holacus Maumedanorum residentiam sciebat ibi esse. Et cum perveniisset ad Bagdad, perrexit ante Chalipham, quem sprevit, dicens ei: *O Philosophe, nos alii percipimus, vos Asiæ esse cornutos, quare vos vestra non attulistis?* Respondit: Domine, quantocius potero ea mittam. Perfecta igitur audientia, Ettosi statim scripsit Domino suo per Nun-

b) Anno CHristi 1206.

Nuncium, ut cito præpararet se, & veniret statim, quoniam ibi non erat, qui eum offenderet. Quod novum intelligens Holacus statim cum Exercitu suo cepit iter, & brevi ad Civitatem Bagdad pervenit. Tunc *Ettosi*, absque licentia Caliphæ, è Bagdad discessit, & postquam pervenit ad Castra, scripsit ad Calipham: *Domine, memineris de meo tam festino discessu, quoniam intellexi cornua mea advenisse, quibus obviavi. Verum præparate vos, ut cum eis pugnetis.* Post quæ, Castra venerunt, & aggressi sunt Civitatem per tres menses fere; & denique Tartari ingressi sunt, & infra octo dies interfecerunt octingenta millia hominum tam ex masculis, quam ex mulieribus & pueris. At Calipha in Arcem Palatii ingressus est, quam muniri fecerat. Postquam accepto salvo conductu ab Holaco ipse exivit, & ad eum coram accessit: quem statim, cum vidisset, alligari jussit cum omnibus familiaribus suis, eosque quibusdam hispidis cooperuit, & sic equos desuper currere fecit, donec omnes inter Equorum ungues consumpti sunt. Dixit *Masendrani* Historiographus Tartarorum, quod Philosophorum spretus ac derisus fuit causa destructionis Civitatis, sicut illa, atque unius status, & dignitatis, & dixit: *Aliquas pennas sufficere magis, quam centum millia equorum armatorum.* Et dixit *Ibnu Fadlilla*, quod *Ettosi* male, propter hoc, habitus est, apud *Maumedistas* in vita ejus & post mortem; qui mortuus est in Civitate Samrahand in Asia, anno sexingentesimo septuagesimo nono de Elhegira. c) Sunt autem ejusdem opera: Commentum *intentionis Philosophorum.* Commentum *Logicæ Rasis.* Commentum *Metaphysicæ Avicennæ.*

CAP. XXII.

De Ibnu El Chathib.

Ibnu El Chathib Rasi, fuit de Civitate Rai, Vir singularis Philosophiæ ac Theologiæ, & *fuit magnus Prædicator, de quo vivebat*; & in quemcunque locum ingrediebatur, magna ei munera præstabantur, quorum major pars inter pauperes ab eo dispensabatur, pars vero pro se, ac suis tribus famulis servabatur. Quem persecuti sunt Theologi Bagdad ob hæresis infamiam, & detentus est in carcere, donec illius Temporis Calipha eum disputare fecit cum præfatis Theologis: Quadam die omnibus convocatis relictus est, & multa ei munera præstita fuerunt. Post quæ recessit de Bagdad, & pervenit ad Chairum, ibique peraudita maxima Averrois fa-

ma,

c) Anno CHristi 1280.

ma, decrevit eum perquirere, a) eoque in Alexandriam pervenit, ubi de carcere Averrois intellexit, qua de causa rediit Bagdadum, ibique ei venenum poto datum à Mathasila, adversario Esciari. Opera ejus sunt: *Via publica Theologiæ, Judicia Theologiæ, Lampas Theologiæ, Breviarium in Commentum Aristotelis, magnum Commentum Chorani, Abbreviatio Metaphysicæ Avicennæ, cum suis commentariis. Solutio mille constitutionum in Theologia, Desiderium in ordine disputationum, Decretum absconditum Magiæ, & Cabbalæ.* Omnia autem ejus opera inveniuntur, præter Magiæ volumina. Post mortem ejus inventa sunt quædam ejus carmina, *significantia mundum esse æternum, & quod animæ sunt mortales*, & populus hæc intelligens statim è sepulchro &c.

[*Desunt quædam tum in Prosopographia Ibnu-Elchatib Rasi; tum universa Ibnu-Banna, Ibnu Hudeil; quædam Ibnu Elchatib tamen adhuc ab interitu vindicata ita habent.*]

Παραλειπόμενα *de Ibnu El Chathib.*

Deinde nepoti, videlicet Regi *Abu Habdilla*. Quando autem rebellis fuit Rex Hasir, frater consobrinus Regis Abuhabdilla, dictus Rex aufugit ad Fes, & etiam Ibnul Chatib, & prima die, qua ei audientia concessa est, Ibnul Chatib dixit longum canticum, in sui Regis qualitate.

Videlicet, quomodo abjectus sit, & ex regno privatus, suppliciterque deprecans in eo Regem Fes, ut ejus misereatur: adeoque Rex destinavit exercitum in Bethicam *) in auxilium Regis Granatæ, sicque discessit *Ibnu El Chatib* cum familia de Fes; postquam mare transgressus est, omnis Terra ad quam tetenderat, ipse se ipsam sponte tradebat illi; adeoque in Granatam pervenit, cujus adversarius aufugit in Castiliam. Sicque reversus est *Abu Habdilla* in statum ejus; & misit ad *Ibnul Chatib*, ut veniret ad Granatam cum familia ejus. *Ibnul Chatib* autem dimisit familiam Regis, & ipse remansit in Fes. Quapropter iratus est Rex contra *Ibnul Chatib*, novissime autem blandis verbis in Granatam reversus est. Cum vero illuc venisset, invenit parvulos ejus, majores effectos: Sicque Magistratum minime libenter assumpsit; & inimici ejus semper eum insequebantur, incusantes eum de eo, quod non commiserat. Rex vero decrevit eum in Carcerem duci, ac bona ejus confiscari: quod, cum ipse præsensisset, in thesauros Regis manus imposuit, accipiens omnia pretiosiora,

a) Si Averrois tempora attigit, qui A. CHristi 1206. mortuus est, non potest Ibnu El Chatib interfectus esse anno Hegiræ 777. ut infra pag. 292. traditur: nam ille annus respondet Anno CHristi 1375. *) Bæticam.

siora, & ad Fes aufugit, ubi maxima ei familiaritas erat, tempore, quo cum Rege extiterat. Postea, cum hoc ad aures Regis perveniſſet, ſtatim è carcere quemdam Principem Fes eduxit, qui à Patruo ſuo incarceratus fuerat, & ei magnum deſtinavit exercitum, gratia mittendi exercitum in regnum Fes. At prius pactus fuerat cum eo, quod ſi regno potiretur ſuo, ut in manibus ejus *Ibnul Chatib* tradat. Poſtremo, dictus princeps potitus victoria, interfecit ejus patruum: & poſt paucos dies Rex Granatæ miſit in nuncium Secretarium ejus majorem, ad gratulandum Regi Fes, poſtulandumque *Ibnul Chatib*, & oratione peracta *Ibnul Chatib* captus fuit, & tormentis & cruciatibus fuit traditus, donec quod receperat confeſſus eſt; & quod acceperat reſtituit. quadam autem nocte ſuffocatus fuit. Verum Rex Fes nolebat ut occideretur, adhibendo excuſationes, *quod non debebat mori facere talem virum doctum:* Tunc Rex Granatæ confecit inſtrumentum, à centum viris doctiſſimis ſubſcriptum, teſtificantibus, quod *Ibnul Chatib* fuiſſet hæreticus in fidem, & propter quod mortem merebatur, & quod communitatis theſaurum defraudaſſet. Tunc Rex Fes oſtendit dictum inſtrumentum conſilio doctorum, nec quisquam fuit, qui eum adjuvare poſſet: & in mane extra portam *Diſſariha* ſepultus fuit: & in mane noctis ſequentis, detumulatus inventus eſt, cujus omnis caro fuerat rubore effecta, ſicque collecta fuerunt oſſa ejus, & è tumulo effoſſa.

Dixit *Ibnu Geuſi*, Chroniſta, quod *Ibnul Chatib*, fuit vir magnæ elegantiæ tum in proſa tum in verſu: *adeoque tempore ejus nunquam neque Cancellarius, neque Secretarius par, aut ſimilis extiterit.* Sed quilibet fatebatur, & ſimpliciter fatetur, eis ineſſe illam gratiam, quæ nec lingua, nec calamo ſcribi poteſt. Propter quod à Pontifice Chairi, atque Curiæ Orientalis titulus ei datus eſt, *linguafidis*; diciturque quod *Ibnul Chatib* nihil ſcripſerat pro parte Domini ſui, quin effectus fuerat, quod volebat, propter epiſtolarum elegantiam: quoniam erat ei gratia quædam colligandi tum carmina, tum exempla poëtica, aut dictiones Philoſophiæ, ac etiam res ſacras, *quibus & corda, & omnes hominum ſenſus tetigerat.* Opera autem ejus ſunt:

Famoſiſſimus liber in Medicina, cujus Titulus eſt *Elm-Suphi.* In quo medicorum omnia conſilia collegerat, cum eorum argumentis, & rationibus ſecundum omnium opinionem, & noviſſime, quo medici moderni utuntur brevibus verbis exprimit. Flos *Cancellariorum*, Secretariorumque, in quo ſunt omnes ſuæ Epiſtolæ, quas nomine ſuorum Dominorum

Imperatori, Soldano, & Regibus Africæ scripserat. Sic etiam adsunt Epistolæ, quas suo nomine multis dominis Secretariis, atque sui similibus consiliariis detulerat; tribus voluminibus collectum: & parum iste liber in Bibliothecis magnorum virorum reperitur.

Dixit Interpres, se hunc vidisse; & semper eum præ manibus habebat, & nunquam eum, usque ad sui è Fes discessum, dimiserat, atque deseruerat: eundemque ei commodatum fuisse in Tunis, donec ibi moratus fuerat.

Chronica Granatæ, omniumque hominum notabilium doctissimorum, & Dominorum, qui ingressi fuerant in Granatam, in *duodecim voluminibus*.

Historia Maumedanorum, versibus composita. *Historia* Regum, ac Dominorum *Granatæ*. *Textus Theologiæ*, carminibus editi. *Intentio Philosophorum* similiter. *Phylacteria margaritarum* preciosarum. Recensebat in ea omnes Poëtas doctissimos, Artistas atque Legistas. Videlicet illos, qui fuerant ejus præceptores; ac etiam illos, qui sui pares extiterant. Recensuit etiam omnes disputationes inter eum, & ipsos existentes, & eorum mores, & carminum, & Epistolarum flores. *Sol Februarii.* Opus in vituperium, & laudem civitatum egregiarum, quas ipse viderat. In principio autem ejus laudat quandam Civitatem, & ejus populum; quod creditur ab omnibus, talem civitatem habere non posse tale aliquod vitium; & è converso. Postea vero, cum quibusdam exceptionibus vituperantibus, omnes considerat laudes præteritas suffeciisse in excusatione vitiorum subsequentium; ob *quem librum à Dominis & populis malæ opinionis habitus est, & inimicatus.* Sed propter ejus doctrinam *& linguam*, *eum venerari cogebantur.* Et omnia ejus cantica, & carmina *Ibnu Giusei*, discipulus ejus, collegit; & suo tempore gloriabantur homines docti totius scientiæ habere titulum ac disciplinæ, discipuli ipsius *Ibnul Chatib*: qui suffocutus fuit anno septingentesimo septuagesimo septimo a) de Elhegira in civitate Fes.

CAP. XXIII.

De Ettphtheseni.

Ettphtheseni natus est in Provincia *Taphthasan*, in Chorazano, qui fuit nobilis *Philosophus*, & *Theologus* secundum Esciarim; postea aggressus est

a) Anno CHristi 1375. Vide tamen quæ notavi supra pag. 290.

est servitutem *Demerlang* consiliarii majoris, & locum tenens effectus est Imperatoris Tartarorum, postque Judex exercituum Asiæ effectus: & quando discessit *Demerlang*, ut iret in Syriam, atque Ægyptum, contra *Barok* Soldanum maximum, reliquit eum in locum tenentem status Chorazani. Cum autem *Demerlang* fuisset in Syria, omnes gubernatores Asiæ, & principes curiæ de Chrachron decreverunt rebellare contra *Demerlang*; cum quibus erat *Morad Chan*, Filius Ottomanni, Regis *Armeniæ*; & Anatoliæ. At cum ad aures Demerlang deveniſſet tale nomen, statim reliquit assumptum contra *Soldanum*, & reversus est in Asiam, capto itinere per Armeniam & cepit *Morad Chan*, & imponi jussit *in quandam ferream caveam*; in qua eum secum duxit. Post quæ pervenit ad Asiam vindicando se contra rebelles; nam aliquos palo destinat, aliquos suspendit, & alios trucidat: Et sic captus fuit *Ettephtheseni*, & in carcerem deductus, ubi per quatuor mansit annos in arce Taphthasani. Mortuus est anno octingentesimo quinto decimo b) de Elhegira. Opera ejus sunt:

Commentum super Logica *Aristotelis*. Commentum super articulis Hasaphi in *Theologia*. Commentum super Lampades *El Casuini* in Rhetorica. *Historia* Dominorum Tartarorum. *Epistolæ* imperiales. *Regula rationis* Criminalis, secundum ordinem Tartarorum.

CAP. XXIV.

De Abulhasan.

Abulhasan, Ibnu Haidor, natus est in Civitate *Fes*, qui Philosophus, Medicus, atque Astrologus fuit, qui etiam permultos se annos Regibus Fes in servitutem tradidit, & Medicus eorundem extitit: multaque opera composuit, quorum magis nota sunt:

Cura Pestis. *Canon, sive Regula faciendi Horologia per umbram*. *Epistola, qua docetur usus Astrolabii*. *Articuli Logici, Carminibus editi*. Qui mortuus est ex peste anno octingentesimo decimo octavo c) in Civitate Fes.

b) Anno CHristi 1412.
c) Anno CHristi 1415.

CAP. XXV.
Abubahar.

Abu Bahar, *Ibnu Chalfon* natus est in Civitate Granatæ, qui fuit Philosophus, Medicus, & Astrologus gratia plenus, ac Poëta elegans in Epistolis suis, adeoque Rex duxit pro eo, promittens ei dona plurima; & ductus *Abubahar*, Regi responsum dedit his duobus versibus ad verbum: *Recepisti mihi præsumtionem, quod equitarem male. Alteri quam mihi attribuite hoc consilium. Non es tu Noe, donec salvet me arca sua; nec minus Christus sum, donec ambulem super aquas.* Cum autem tale responsum Rex vidisset, multum risit; & ei pulcra munera dono dedit, & scripsit: Si vis venire, bene; eas, & feliciter gradiaris; sin autem, nolo jubere, te Noe, aut Christum fieri. Mortuus est autem *Ibnu Chalfon* anno octingentesimo vigesimo octavo d) in Civitate Granatæ.

Explicit de quibusdam Viris Illustribus apud Arabes, per Johannem Leonem Africanum.

De quibusdam viris illustribus apud Hebræos per Joannem Leonem Africanum.

CAP. XXVI.
Isaac, fil. Erram.

Isaac, filius fuit Erram Israelitæ, Medicus, ac Philosophus, natus in Civitate *Damasci*, qui addidicit in Bagdad: qui servitutem Zaide, vicarii Africæ, aggressus est; & iste consuluit vicarium, ut desereret habitationes Civitatis Cairavan. Adeo ut aliud oppidulum ædificaret apud Cairavan, ubi moratus est usque ad mortem: quod oppidum nunc est dirutum: & prædicto vicario alius medicus *Christianus* erat, & tempore comestionis inter se differebant, & versabatur diversitas in quæstionibus propositis. Postea vero ægrotante vicario, quicquid Isaac ordinaverat, dictus *Christicola* vituperabat & deordinaverat: adeoque prædictus *Isaac* non amplius accedebat ad videndum Dominum suum: & interrogatus, quare hoc feciſſet? Respondit, *quia diversitas, ac differentia duorum medicorum supra unam personam pejor est febre tertiana.* Iste *Isaac* composuit librum de *Cura Venenorum*; quoniam in *Chairavan multi serpentes, ac scorpiones*

d) Anno CHristi 1424.

piones reperiuntur; prout etiam nunc videri poteſt. Mortuus eſt autem anno centeſimo octuageſimo tertio de Elhegira, e) in Civitate Cairavan.

CAP. XXVII.

De Emram.

Emram, Filius Iſaac, natus eſt in Civitate *Toleti* Hiſpaniæ, Medicus, Philoſophus, Aſtrologus extitit, & ſuo tempore Rex Hiſpaniæ cepit, atque oppreſſit dictam civitatem, & oportebat eum habere (neceſſe erat ei adeſſe) *ſecretarium Linguæ Arabæ duabus de cauſis, tum propter terræ populum*, tum etiam propter ſcripturam litterarum ad Dominos, & vicinos regionis illius; adeoque iſte *Hemnam* magnam ejus magiſtratus diligentiam oſtendit. Rex autem cum eum vidiſſet, plurima ei commendavit & confidit. Poſtea accidit, quod Rex deſtinare volebat Oratorem ad Dominum Siviliæ, cauſa recuperandi quædam tributa, eoque delegavit dictum *Hemram*, qui pervenit in Siviliam, &, oratione peracta, dictus Dominus pollicitus eſt ei infra parvum tempus, & brevi, dictum tributum ſolvere. Cumque prædictus Dominus ſolutionem dictam ſolvere diſtuliſſet atque differret, & exigere *Hemram* non poſſet, ſupra dictus *Hemram* magna præſumtione uſus, inhoneſte locutus eſt contra Dominum in conſilio publico; & ſic iratus eſt contra *Hemram*, & juſſit publico conſilio interfici. Cum autem hoc intellexiſſet Rex Hiſpaniæ, decrevit venire in Siviliam, ut Dominum puniret, & pejorem & potiorem pœnam adhiberet. Quod cum præſenſiſſet præfatus Dominus, cucurrit ad *Gebiltar* & ante pedes *Juſeph*, filii Thephin, Regis Marochi, proſtratus, factum Oratoris Judæi accenſuit: qui dictus Rex decrevit ei auxilium præſtare, & cum perſona ſua & ejus poſſe ſubvenire. Eoque cum exercitu ſuo diſceſſit, & in Bethicam *) pervenit Hiſpaniæque occurrit, & obviam dedit, loco qui dicitur Arattuſi, f) & major pars exercitus interfecta eſt. Sicque reverſus eſt Dominus Siviliæ in domum ſuam, & Rex Marochi in Mauritaniam. Fuit autem interfectus dictus *Hemram* anno trecenteſimo octuageſimo ſeptimo, g) in Civitate Siviliæ.

CAP.

e) Anno CHriſti 799.
*) Bæticam.
f) Araccuſi.
g) Anno CHriſti 997.

CAP. XXVIII.

De Moyse, Ibnu Maimon.

Moyses, Ibnu Maimon natus est in civitate *Cordubæ*, qui fuit Medicus, Philosophus, Astrologus atque Theologus secundum *Rabbanim*; (quasi secundum opinionem *Asciarim*) quas disciplinas & scientias didicit, & audivit ab *Ibnu Thophail*, & ab *Ibnu Saig*, & etiam ab *Averoi*. Cum autem *Ibnu Thophail* ejus diligentiam in studiis perspexisset, eum *Averoi* commendavit, ut in necessariis subveniret ei, & causa manutentionis auxiliaretur, quoniam dictus *Ibnu Thophail* eum in dictis scientiis floruisse præviderat, prædictumque *Ibnu Thophail* usque ad mortem audivit Moyses: post quam ab Averoi, usque ad tempus disgraciæ ejus; & quando *Averois* inter Judæos commorari jussus est, & ductus; prædictus *Moses* aufugit, timens, ne cum præsentare aut revelare cogeretur: eoque, ne de eo interrogaretur, ob ejus amicitiam, maluit discedere potius & aufugere cum suis in *Elmaria*: Et navim ingressus ad *Chairum* profectus est; ubi in servitutem *Malich El Hadul*, Ægypti Soldani, receptus est. Postquam servitiis *Malich Essalch*, & nimio apud eum honore affectus est; ibique in Chairo ad mortem usque moratus est; & reliquit filium, tanto patri similem in doctrina; qui obiit anno *) sexingentesimo quadringentesimo.

CAP. XXIX.

De Abraham.

Abraham, Ibnu Sahal ex Civitate *Sivilia* oriundus, Cordubæque habitator qui fuit *Philosophus*, *Medicus* & *Astrologus*, postea ob disgraciam suæ fortunæ amore capitur, & dignitate doctorum postposita, cœpit edere carmina, cujus versus elegantissimi ac dulcissimi habentur, tunc & omnes Hebræi eum admonebant, ut non publice traderet talia impudica: Ipse autem duobus carminibus dedit responsum: Thorat vel Legem mei amoris à Moyse recepi; an prohibetis legem, quam decrevit mihi Moyses? Moyses sit Propheta meus, Moyses sit Sacerdos meus semper, & Moyses sit Vita mea; atque in Moyse fides mea.

Tunc

*) Anno CHristi 1242. Ab aliis obitus Maimonidis refertur ad A. C. 1201. vel 1205. vel ut Abulfaragius tradit 1208. Vide Bibl. Hebraicam laudatissimi Wolfii nostri T. I. p. 863. qui de Maimonidis scriptis agit ut solet diligentissime & accuratissime.

Tunc Judæi acceſſerunt *Averoim*, qui Judex fuerat Cordubæ, dicentes, quod dictus Abraham corruperat omnes habitatores Cordubæ ſuis canticis; maximeque ſexus utriusque Juvenes. Eoque in nuptiis civitatis niſi ejus cantica minime cantabantur. At Averois contra eum iratus eſt; & ei dictum juſſit, quod ſi ipſe diceret carmina, aut alicui ſcripta dirigeret, ſecundum merita, aut ad arbitrium judicis puniretur. Poſt quod etiam dictum fuit Averoi, Abraham ſicut prius agere, nec ab eo, quod interdictum ei fuerat, deſiſtere. Tunc Averois fidum puerum, inſidiantem Abrahæ, miſit; qui cum ad Averoim rediiſſet, dixit Judici: Per vitam veſtram, quod neminem inveni cum Araham præter natum veſtrum majorem, talia carmina ſcribentem. Tunc dixit inſidiatori Averois; Etiam tu cantica ſua cognoſcis? cui reſpondit: Domine, nullus eſt Cordubæ, neque vir, neque mulier, neque infans, qui memoriæ aliquid hujus cantici non mandaverit. Etiam dixit Averois: Igitur ſola manus orium millia obturare nequit.

Dixit *Ibnu Elhabbar*, quod quodam die venerat Judex Averois in plateam Bibliothecariorum Cordubæ, & in Apothecam cujusdam amici ſui ingreſſus, vidit emi à *quodam homine Choranum unius ducati pretio:* Poſtea venit alius & ſummam petiit carminum Abrahæ, & quanti venderet interrogatus, Bibliothecarius reſpondit, quod vendi minoris, quam decem aureis, non poterat; & prædictus emptor nihil reſpondens, ſed manus crumenæ imponens, decem aureos numeravit, & perſolvit, ac librum accepit & in pace receſſit. Tunc dixit Averois, omnibus adſtantibus: *Scitote, hanc Civitatem mox ruituram, quoniam vidi populum, quæ ad fidem pertinent viluiſſe: atque prohibita, atque inhoneſta grata extitiſſe; majorisque feciſſe. Et ſicut dixerat, ſucceſſit: Non adhuc elapſis quinquaginta annis Chriſticolæ oppugnarunt Cordubam, & multas alias civitates.*

Mortuus eſt autem *Abraham morte ſubitanea* in habitaculo ſuo noctis tempore. Mane quidem mortuus repertus eſt. Dicebatur enim - - - - - - - - - - - affines ejus ei venenum potui dederant: qui quidem affines verecundia affecti, cum ex nobilibus Judæis Juvenis eſſet, videbant eis Abraham magnam, & contumeliam, & verecundiam intuliſſe; eoque remedium aliud excogitare nequiverant, quoniam *Abraham Principum, ac civitatis nobilium favore* utebatur. Et, ut fertur, veneno potatus eſt anno ſexingenteſimo quadrageſimo tertio, h) in Civitate Cordubæ.

h) Anno CHriſti 1245.

CAP. XXX.

De Haron, filio Senton.

Haron, filius Senton, ex nobiliſſimis Judæis Civitatis Fes natus eſt, qui *Medicus*, *Philoſophus* atque *Aſtrologus* extitit. Servitiis Regis *Habdalle* in juventute ſua inſtetit. Cui Regi Conſiliarius erat, qui *Regnum & Regem gubernaverat:* nec valebat Rex aliquid præcipere: adeoque ut dictus *Haron* docuerit eum interficere, dictum conſiliarium. Poſt ejus interfectionem dictus *Haron* in Conſiliarium aſſumtus eſt, & propter multa populo Fes geſta iratus eſt Rex; & dedit eis gubernatorem prædictum Judæum; ita ut per ſeptem annos in magiſtratu moratus ſit. Dictus vero Rex perrexit in caſtra; & cum elongatus fuiſſet, quaſi per centum miliaria, Populus Fes rebellis factus eſt, & *omnes Judæos interfecerunt*, & cum hoc perveniſſet ad Caſtra, omnes duces, & capitanei, & nobiles contra Regem inſurrexerunt, & prædictum *Haron* interfecerunt apud Regem. Et ita Rex reverſus ad Fes, cum per ſex miliaria civitati adeſſet, reſiduum aciei aufugit, & in Fes ingreſſus eſt; & Rex propter podagram aufugere nequivit: adeoque populi Principes cum exercitu advenerunt, & ſupra claudam mulam duxerunt; qui cum terram novam ingreſſus eſſet, jugulatus eſt. Hic ultimus quidem Rex de domo *Banimarim* fuit. Jugulatus autem dictus Rex, & *Haron* anno octingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo i) de Elhegira.

Explicit de viris quibusdam illuſtribus per Johannem Leonem Africanum ex Archetypo deſcriptum, anno Salutis M D XXVII.

Joannes Lonicerus, Germanus, cujus ſunt docta ſcholia in Dioſcoridem & Nicandrum, atque ejusdem Nicandri verſio Latina.

Joannes Manardus, cujus extant epiſtolæ medicinales, & alia opera doctiſſima.

Joannes Marlianus, qui de caliditate corporum, & alia quædam opera edidit.

Joannes duo, Martyr Afer Phryx ſub Antonino Vero: alter qui cum Cyro, & Coſma ac Damiano celebratur inter Medicos anargyros, ſive qui nullo ſoſtro ab ægrotis accepto, gratis eorum morbos curavere.

Joannes Matthæus de Gradi, aut ut alii ſcribunt, de Agradi, Mediolanenſis, cujus

i) Anno CHriſti 1467.

cujus sunt Commentarii in IX. Almansoris, & in XXII. Fen. III. Canonis Avicennæ, & Consilia, & alia quædam.

Joannes Michael Savonarola, Patavinus, cujus sunt multa & ingentia opera, edita Venet. 1486. fol. Practica major ibid. 1559. fol. Practica Canonica de febribus. 1561. fol.

Joannes Monachus, qui scripsit vulgarem introductionem in medicinam.

Joannes Morisotus, Dolanus, cujus sunt plurima, artis Medicæ opera, præter alia multa non contemnenda.

Joannes Nomus.

Joannes XXI. Papa (aliis XX.) An. C. 1276. ante dictus Petrus Lusitanus, filius Juliani, qui teste Martino Polono *generalis Clericus fuit* hoc est undiquaque eruditus *& præcipue in medicinis, unde & quædam experimenta scripsit ad curas hominum, ac librum composuit qui thesaurus pauperum vocatur.*

Joannes de S. Paulo, Gallus, qui de simplicibus scripsit.

Joannes Petrus Arlunus, cujus est Commentarius, Vinumne mixtum, an meracum obnoxiis junctura rum doloribus magis conveniat: Idem ut videtur cum Arluno de quo supra.

Joannes Philippus de Lignamine, Messanensis, qui scripsit de cibis & eorum qualitatibus.

Joannes Platearius, Salernitanus, cujus Practicam habemus, & librum de Medicamentis simplicibus, & Commentarios in Antidotarium Nicolai.

Joannes Pollens, cujus quasdam Galeni habemus versiones Latinas.

Joannis Prisdianensis sive Prisdianorum Episcopi excerpta ex antiquis Medicis collecta memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 525.

Joannes Quintianus, Italus, qui nonnulla Galeni scripta de diebus Criticis redarguit.

Joannes Ruellius, Suessionensis, medicus Parisiensis, cujus præter versionem Hippiatricorum & Dioscoridis imprimis laudatam, & alia plurima, sunt libri de natura stirpium, quibus Tiraquello judice à sexcentis annis nullum opus doctius, nullum utilius editum est.

Joannes de Rupescissa qui Lullii imitatione scripsit librum de Quinta Essentia, clarus circa A. C. 1375. Vide Conringium de Medicina Hermetica p. 417. seq.

Ioannes Serapio, aut ut alii vocant *filius Serapionis* Medicus Arabs circa A. C.

1070. multis sæculis vixit post *Serapionem* Medicum Alexandrinum Herophili discipulum, præcipuum auctorem sectæ Empiricæ, utpote qui primus omnium, teste Celso in præf. nihil hanc rationalem disciplinam ad Medicinam pertinere professus, in usu & experimentis totam posuit. De illo infra, in Serapione. Arabis autem illius quem ad octavum sæculum perperam referunt alii, plura scripta Latine versa habemus, ut breviarium sex tractatuum & de simplicibus medicinis, itemque alia.

Joannes Sermoneta, cujus sunt Quæstiones in Aphorismos Hippocratis, & in Paruam artem Galeni.

Joannes Sinapius, de quo apud Gyraldum lib. 1. De poetis sui temporis.

Joannes Tagautius, Ambianus, Parisiensis medicus, cujus sunt libri sex de Chirurgica institutione, ad Franciscum Gallorum regem, in quorum epistola liminari ad ipsum Regem, honorificam Tiraquelli mentionem facit, qui ait eum maximo omnium Parisiensium desiderio, nec minore Reipublicæ detrimento obiisse.

Joannes Tornamiranus, Gallus, cujus sunt Commentarii in IX. Almansoris, & alia quædam.

Joannes de Tusignano.

Joannes Vasseus, Meldensis, medicus Parisiensis, qui multos libros Galeni non infeliciter vertit Latine.

Joannes, aut ut alii appellant, Joannetinus de Vigo, Genuensis, cujus Practicam chirurgiæ, & alia quædam habemus.

Joannes Vochs, Colonienſis, cujus est libellus de omni pestilentia, & diuturna peste morbi Gallici.

Joannes Ursinus, qui versibus elegiacis scripsit prosopopœiam animalium, nec non de peste, & alia.

Joannes Zacharias sive Zachariæ F. scriptor Græcus medicinæ, notior *Actuarii* nomine, de quo dixi Vol. XII. p. 635. sq.

Joannes, quisquis est, simpliciter citatus Serapioni in Antidotis, cap. XVIII. & Aetio Tetrab. IV. Serm. I. cap. XXXIII. in Græco exemplari, ubi describitur χρῖσμα πρὸς λευκὰς ἰωάννυ, sed interpretes eum locum omiserunt, exemplar forte mutilum nacti.

Joannetinus de Vigo, vide supra, Joannes.

Joannitius, Medicus Arabs, sæculo decimo clarus, cujus est *Introductio in Parvam artem Galeni*, & liber *de Theriaca*, ex quo illum citat Rasis in

in lib. I. Continentis c. I. & alibi sæpe: & liber *de Electionibus*, ex quo eum lautat idem Rasis ejusdem lib. c. III. & c. VI. Et liber *Antidotorum*, qui allegatur ab eodem lib. cap. IX. Et *ex libro Stomachi*, eod. cap. IX. & lib. V. cap. I. Et liber *de Memoria*, ex quo citat eum idem Rasis ejusdem operis lib. II. cap. item II. Et ex libro *de Memoria*, ex quo aliquid affert Rasis ejusdem operis lib. II. cap. item II. Et ex libro *de oculis*, idem in eodem, cap. Et ex *Badmo*, sive *Antidotario*, idem ejusdem lib. IV. c. I. Et ex libro *de Balneo*, lib. IV. c. I. Et ex libro *de Regimine cibariorum*, lib. V. c. I. Et ex libro *de Minutione*, eidem lib. VI. c. I. Et liber *de Quæstionibus*, eidem lib. IX. c. IV. & lib. X. c. I. Et liber *de Regimine convalescentium*, eodem c. IV. lib. VI. Et ex libro *de Lapide*, eidem lib. X. Vide & in Humain, & in Marco Toletano.

Apud Lambecium T. I. p. 151. memoratur Ἰατροσόφιον ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΥ Ἱερομονάχυ & κὴ ὁπίκλην ΚΑΡΤΑΝΟΥ κὴ πρωτοσυγγέλλυ γενομένυ τῆς τῶν κερκυρέων νήσυ συναχθὲν κὴ ἐκλεχθὲν ἀπὸ τῶν τριῶν ἰατρῶν Ἱπποκράτυς, Γαληνῦ κὴ Μελετίυ.

Job, sive *Job* citatus à Rasi in Continenti.

Jocus Medicus, à Tiraquello nominatur sed legendum *Iccus* Tarentinus, ex Stephano, de urbibus, in voce Τάρας, ubi testatur eum floruisse Olympiade LXXVII. Vide supra in Icco.

Jodocus Vuillichius, Resellianus, cujus est Commentarius Anatomicus, præter alia multa opera in Theologia, Philosophia, Dialectica & Arithmetica.

Johachi, Rasi lib. V. c. I. Ἰώαχος Μαρτυροπολίτης apud Galen. T. 4. pag. 459.

Jolas, sive *Jolaus* Bithynus, qui de herbis scripsit, teste Dioscoride in præfatione, & Epiphanio Cyprio lib. adversus hæreses I. post princip.

Jolas, sive ille, (ut videtur) sive alius simpliciter citatus Cornelio Celso lib. V. c. XXII. & Plinio lib. XX. c. XVII. & Galeno in lib. I. Antidotorum. De alio vetus lapis Neapolitanus apud Gruterum p. DCXXXIV. 2. *Cn. Helvius Cn. L. Jolla, Medicus Ocularius.*

Joleus, Toleti civis circa A. C. 1259. cujus liber de virtute plurium herbarum & plantarum Arabice MS. fuit in Bibl. Escorialensi.

Jonicus Sardensis Medicus, Medici celebris fil. discipulus Zenonis Cyprii. In

hujus Jonici laudem multa Eunapius, qui Oribasium ejus admiratorem fuisse memorat.

Jordanus citatus in Tacuinis Elluchasem.

Joseph Patriarcha, à quo artem balsamandi corpora defunctorum in Ægyptum illatam contendit V.C. Henr. Jacobus von Bashuysen, laudans Tobiæ Andreæ bilancem balsamationis Clauderianæ & Bilsianæ 12.

Josephus Judæus, à quo Medicinam sæpe accepit Basilius Magnus teste Humberto apud Baronium ad calcem T. XI. Annalium pag. 798.

Josephus Grunbekius, sive Gruenpeckius, Germanus, cujus est liber de mentulagra, sive morbo regio.

Josephus Struthius, qui libros vertit de Astrologia Galeno adscriptos, & Prognostica de infirmorum decubitu.

Josephus Testandrus, Cracovienſis, qui transtulit librum Galeni adversus Erasistratum.

Josue, Rasi lib. 11. Continentis cap. 1.

Josua Ibn-Veibesch cognomento שלוקי de natura simplicium. MS. teste Hottingero pag. 40. smegmantis Oriental.

Iphicianus, Ἰφικιανὸς Quinti, præceptoris Galeni discipulus, apud Galenum lib. VII. de compositione Medicamentorum κατὰ γένη. Vide & T. IV. edit. Basil. p. 370. & T. V. p. 407. 665. Vitiose interdum scribitur *Ephicianus*, vel *Ficianus*.

Inunus, laudatur à Mesue in medicinis solutivis.

Iras, Galeno citatus in compositionibus Medicamentorum secundum locos, videtur esse Eras sive Heras, de quo supra.

Irenæus Brasavolus, apud Lilium Gyraldum lib. 11. De poetis sui temporis.

Irini Romani experimenta laudata Galeno sive Garioponto, in libro de medicinis expertis.

Isaac Ben Sullaimon sive *Zalaime*, Judæus qui Murciæ vixit circa A. C. 1194. citatus Joanni Serapioni. Hic est de quo eruditiss. Wolfius noster T. 1. Bibl. Hebraicæ n. 1188. p. 655.

Isaac filius Erram de quo Joannes Leo Africanus c. 26. supra in Joanne.

Isaac Heben Amaran, sive *Amran*, sive *Maran* citatus Mesue & Serapioni, vide Ysaac.

Isaac Israelita, Mesue in ægritudinibus gutturis, quem & simpliciter Israelitam citat, ut dicam postea, nisi alius sit.

Isaac filius Solomonis, dictus *Beiminum*, qui de febribus, urinis, diætis, stomacho tractatus composuit. Ita citatur ab Serapione & Mesue. Hic est *Isaacus* Israëlita sive Judæus cujus thesaurus sanitatis sive de victus salubris ratione, diætis universalibus & particularibus libri duo ex Arabico versi Latine Basil. 1570. & Antwerpiæ prodiere 1607. 8. *Joanne Posthio* interprete. In illis frequenter laudantur Aristoteles, Dioscorides, Galenus, Rufus: Per antiqvum Athenienſem vero p. 135. Mnesitheum ex Galenolicet intelligere, sicut Mnesithei nomen p. 151. 175. 176. restituendum est pro Mithiseo Athenienſi. Citatur & Celsus p. 388. & Euryphon p. 206. ubi vitiose excusum Euriſphorides. Aristotelis liber de anima p. 85. & de naturis animalium p. 209. 512. Galeni liber de complexionibus pag. 247. Hermes p. 262. Paulus (Ægineta) pag. 186. Pythagoricorum sententia de quinque rationibus quibus videantur tritici æstimanda bonitas, laudatur pag. 348. De aliis hujus Isaaci scriptis vide laudati Wolfii T. 1. Bibl. Hebraicæ p. 656. sq.

Isaac simpliciter citatus eidem Mesue sive unus ex illis, sive alius.

Isacius filius Chunein, qui Græce scripsit in medicina.

Isidorus Antiochenus Galeno in compositionibus Medicamentorum κ) γένη lib. VI. T. 2. pag. 396. Citat & p. 301. & 388. ubi γνώριμον suum vocat sive discipulum.

Isidorus Hispalensis, medicis à Tiraquello annumeratur propter ea quæ de rerum proprietate scripsit, & multa alia ad medicinam pertinentia, præsertim in libris XI. XII. XVI. & XVII. Etymologiarum.

Isidorus Memphites, citatus Aetio Tetrab. II. Sermone III. c. CX.

Isis Ægypti Regina, à qua & Hermete sive Mercurio volunt Medicinam apud Ægyptios primum inventam esse. Quod & scriptum reliquit Diodorus Siculus lib. Bibliotheces 1. ubi & ipse tradit, Orum Isidis filium, medicinam à matre edoctum, multum hominibus tum oraculis, tum medelis attulisse utilitatis. Isidem autem, sive hæc fuit, edocta à Thoyto, seu Hermete, sive alius, aut mas, aut fœmina, citat Galenus in libris de compositione pharmacorum, & lib. v. Methodi. Est & Isis medicamenti nomen apud Galen. T. II. pag. 333. 334. ἐκ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐν Αἰγύπτῳ p. 338. Atque Isis emplastrum atræ bili accommodatum, ab ea, ut verisimile est inventum & nuncupatum, apud Galenum, lib. VI. Methodi, ad fin. & lib. II. artis Curativæ ad Glauconem, & Aetium Tetrab. lib. III. Serm. quarto,

to, cap. quadrageſimo primo, & Tetrabibli. IV. Sermone ſecundo, cap. LIII. & LVI. & Sermone tertio, cap. duodecimo, non ſemel, & Paulum Aeginetam, lib. IV. cap. XLV. & XLVIII. & lib. VII. cap. XVII.

Iſmahelita, Serapioni Simplicium c. CCXLIV.

Iſochryſes. Vetus inſcriptio Tergeſte reperta apud Reineſium claſſe XI. p. 606. *C. Alfius L.L. Iſocryſas, Medicus: L. Alfius Iſocryſi F. Eudemus ſibi & Patri & Alfiæ L.L. Atticæ uxori, ſibi & ſuis. Bonus homo & tu.* Mentio Iſochryſi, dubito an ejusdem, apud Galenum T. 2. p. 218.

Iſmelita Alcanzi Meſue laudatus, vide Alcanci.

Iſmelita ſimpliciter eidem citatus, ſive ille, ſive Iſaac Iſraelita, de quo ſupra, ſive alius, ſive Muſagnuchil Iſraelita, de quo ſuo loco.

Iſnel etiam ſimpliciter citatus Serapioni Antidotorum c. XXXIII.

Italmyrius, infra in *Megas.*

Juaim.

Juba Rex utriusque Mauritaniæ, qui inter cætera ipſius præclara literarum monumenta ſæpe à Plinio & aliis citata, *de Euphorbio herba* volumen ſcripſit, ut tradit idem Plin. lib. XXV. c. VII. & Galen. lib. IX. Pharmacorum ξ γένη, cap. IV. Dioſcorides autem lib. III. ubi de Euphorbio loquitur, dicit, Inventionem ejus Jubæ Regi Libyæ referimus acceptam, qui eam herbam ita appellavit ſui medici nomine, ut ſcribit Plin. illo eodem loco ſupra citato. Parvum librum περὶ ὀπῶ de opio ſive papaveris ſucco laudat Galenus T. II. pag. 297. De cæteris Jubæ hujus Regis doctiſſimi ſcriptis accurata clariſſimi Sevini diſſertatio inſerta memoriis ſive commentariis Academiæ Inſcriptionum Regiæ Pariſ. Gallice editis T. VI. p. 144. ſeq.

Jubadicus, ſive *Jubaducus*, Raſi libr. III. Continentis, cap. IV. & cap. VI.

Sempronius Jucundus, infra in Sempronio.

Judæus ſimpliciter citatus, quisquis is fuit, Cornelio Celſo lib. V. c. XIX. & XXII. & Aetio Tetrab. IV. Serm. III. c. XIV. & Meſue in Antidotis, Joanni Serapioni Simplicium c. XCV. & CVII. & CCCLXI. & Raſi lib. I. Continentis c. I. & alibi ſæpe, & in Tacuinis Elluchaſem, vide Abraham Judæus.

Julianitus, aut ut alii appellant, Julianita Bononienſis, cujus ſunt tres libri de re medica.

Julia-

Julianus Diaconus, ab Aëtio citatus Tetrab. III. Ser. III. c. XII. ubi dicit illum fuisse suum æqualem ac contemporaneum.

Julianus antiquior citatus Galeno in lib. Medicamentor. κ̃ γένη, T. II. p. 343. & Paulo Aeginetæ lib. VII. c. v. Adversus quem scripsit ipse Galenus, quod calumniaretur Aphorismos Hippocratis. Dicitque idem Galenus in Methodo, lib. I. illum fuisse sectæ *Thessalicæ*, & discipulum *Apollonii* Cyprii, de quo supra. Sed & in eodem opere lib. I. tradit eum fuisse suum contemporaneum, eumque Alexandriæ convenisse. Confer lib. IV. hujus Bibl. c. 17. p. 578. Ab hoc ut opinor, dictum est Julianium Oxymeli Alexandro Tralliano libro undecimo, quo de podagra tractat.

Julianus Martianus Rota, qui libros de Antidotis Galeni, & alios multos Latinitate donavit.

Ti. Claudius Julianus. Vetus inscriptio Romæ in via Nomentana prope S. Agnetis ædem, apud Reinesium Classe XI. 7. p. 611. & Sponium p. 145. Misc. *D. M. Ti: Claudius Julianus Medicus Clinicus Cob. IIII. Pr. fecit vivos sibi & Tullia Epigonæ Conjugi, Libertis Libertabusque Claudiis posteriúque eorum H. M. H. N. S.*

Julius Alexandrinus, Tridentinus, qui in Latine vertit librum Galeni adversus Lycum.

Julius Bassus cujus meminit Dioscorides in præfatione, Scribonius Largus, c. CXXI. & Plinius lib. XX. in cujus lib. indice dicit illum licet Romanum, Græce tamen in medicina scripsisse, & Marcellus Medicamentorum c. XXIX.

Julius Cæsar Scaliger, cujus habemus Commentarios doctissimos in Aristotelis historiam animalium & de plantis, nec non in librum Hippocratis de Somniis. Et ingeniosissimas in Cardanum exercitationes. Diem obiit natus annos LXXV. Aginni in Nitiobrigibus XII. Kal. Nov. A. C. 1563. relictis de quindecim liberis, septem superstitibus, & in his phœnice eruditorum Josepho. Julii Patris vitam consignavit Jo. Neander, Bremanus syntagmate de laudibus ac origine Medicinæ p. 168--179.

D. M. *T. Julio Rosiano Apollinari Medico Aresconti & Callisti Lib. Patrono B.* M. *F.* Vetus inscriptio Romæ trans Tiberim, Gruter. p. DCXXXIV. 3. Fulv. Ursinus p. 100.

Julius Secundus, apud Galenum lib. VII. Medicamentorum κ̃ γένη.

Julius simpliciter memoratus Alexandro Tralliano, lib. v. à quo Julea, quæ vulgo vocantur à Pharmacopolis, vocata videri vult.

Julius alius, de quo supra, Cajus Julius.

Junaducus, sive *Juvanducus*, (utrumque enim reperio) apud Rasim lib.v. Continentis, c. 1.

Junius Crispus, Marcello Medicamentorum, c. XXIII.

Junius Paulus Crassus, Patavinus, qui in Latinum vertit libros Theophili Protospatharii, de fabrica humani corporis, & Oribasii de musculorum dissectione, & Galeni quædam opera.

Justinus Imperator, à quo antidotum Justinum, memoratum Nicolao & Quiritio Dertonensi sive Terthonensi.

Justinus alius, antiquior, Aetio citatus Tetrab. III. Ser. III. c. XII. & Sorano qui in Isagoge c. 7. potionem Justini memorat.

Justus cui Galenus inscripsit librum de partibus artis Medicæ T. 2. edit. Paris. p. 282. Vide & T. 10. p. 500. 503.

Justus, cujus Hieram & alia celebrant Aetius, Paulus Aegineta, Oribasius VIII. 47. & Marcellus Burdegalensis.

Justus alter, ut opinor, Ocularius medicus ætate Galeni ab eo memoratus in Commentario de morbis curandis, T. 3. edit. Basil. p. 405. & à Paulo Aegineta lib.VI. c. XX.

Justus de quo Sidonius Apollinaris libro secundo Epist. 12. ita videtur sentire, ut annumeret eum Medicis multos officiosissime occidentibus, scribatque, eum Chironica magis (à *χείρων deterior*) institutum arte quam Machaonica.

Justus Velsius Haganus, Antwerpiensis, cujus extat oratio, utrum in medico variarum artium & scientiarum cognitio requiratur, & alia nonnulla.

Juvam.

Juvenalis præsul Narnienſis, qui ejus gentis populum Christianum fecit. Vide Surium & Acta Sanctor. 3. Maji.

K.

Kabith Rex, laudatus ab Avicenna T. 2. p. 279.

Kacebras, Serapioni Simplicium, c. CCCXXII. ad fin.

Kermid Rex, eidem antidotorum c. LIX.

Kindi, Rasi lib. VI. Continentis, cap. 1. ex libro de medicamentis laxativis, & ex libro de attractione humorum.

Kin-

Kiramides, Jacobo Dondo in ſuo Aggregatore, vitioſe ut opinor pro titulo libri κυρανίδες.

Kiranus, (Cœranus) cujus & hodie libros rei medicæ habemus. Kirani Kiranides, κυρανίδες. Vide quæ de his dixi lib. I. hujus Bibl. c. x. § 8. ſqq. Græce exſtat hic liber MS. in Bibl. Regis Chriſtianiſſimi n. 3482. Codice tertii decimi ſæculi, teſte celeberr. Montfaucono p. 65. Bibl. Coislinianæ. Latinæ verſionis auctorem non eſſe Gerardum Cremonenſem, notavit Reineſius lib. I. Var. Lect. c. 2.

Kiumus, ſive *Kyume*, utrumque enim reperitur apud Avicennam lib. v. & alibi.

Kyrandus, qui de Simplicibus ſcripſit.

L.

Lais citata à Plinio XXVIII. 7.

Lampon, ſive *Lampo* Peluſiota, apud Galenum κῶν Θπῶς, lib. IIX. c. I. T. 2. p. 275. 276.

Lampon ſimpliciter, apud eundem Pharmacorum κῶν πόπῶς, lib. III. cap. III. ſive ille fuit, ſive alius.

Lanfrancus Mediolanenſis, cujus eſt parva & magna Chirurgia.

Laodicus Rex, Galeno III. cap. I. κῶν Θπῶς ubi auricularia commendat pharmaca.

Largius Deſignatianus citatus Marcello Burdegalenſi, in præfat. vide infra Scribonius Largus.

Dis Manibus. M. Latinius Medicus Hermes vixit annos XXXX. Vetus inſcriptio Bononienſis apud Sponium p. 143. Miſc. eruditæ antiquitatis.

Latyrion, Raſi lib. II. Continentis c. III.

Laurentius Friſius, qui Germanicè ſcripſit de cura ſingulorum morborum, quod opus Speculum medicinæ appellavit, & præterea Synonyma materiæ medicæ, Defenſionem Avicennæ.

Laurentius Laurentianus, Florentinus, qui multos Galeni libros non in elegantem tranſtulit, ſed adeo atra bile percitus, ut ſeſe in puteum tandem præcipitarit citra evidentem morbi cauſam, ut ſcribit Petrus Crinitus ipſius auditor, & Cælius Rhodiginus. Quanquam ſunt qui id dicunt aliter contigiſſe.

Laurentius Lippius, Collenſis, qui Oppianum de piſcibus vertit carmine.

Laurentius Marolus, Genuensis, qui scripsit librum de gradibus medicinarum.

Laurentius Saxoferratus.

Lazarus Daldus, Placentinus.

Lecanius Arius, Galeno Medicamentorum κ̓ γένη, lib. v. vide Arius.

Lectus, sive *Lectue*, Rasi lib. 1. Continentis c. IIX.

Lenæus, vide infra, Pompejus Lenæus.

Lenfastus.

Leonardus Bertapalia, aut ut alii vocant, Predapalea, Paduanus, qui Chirurgiam composuit.

Leonardus Jacchinus, aut ut alii nuncupant, Giacchinus, cujus sunt multi libri apprime docti.

Leonardus Legius Papiensis, qui flores ex Galeni libris collegit, & alia quoque scripsit.

Leonardus Fuchsius Germanus, sui temporis scriptor in re medica doctissimus, ut plane ostendunt ejus opera multa & insignia.

Leonides Alexandrinus ἐπισυνθετικὸς, *) ut dicit Galenus sive Herodotus in Introductione, sive Medico. T. IV. p. 373.

Leonides, seu *Leonidas*, sive ille, sive alius, Aetio, Paulo Aeginetæ, lib. VI. c. LXIX. & Alexandro Tralliano citatus, & præterea Cælio Aureliano lib. Oxeon II. c. 1. G. Vallæ XXIX. cap. 266. expetendorum, & fugiendorum, ubi de Hermaphroditis.

Leonta unctoris (iatraliptæ) mentio in veteri inscriptione apud Reinesium classe XI. 32. ut aliorum apud Gruterum p. DCXXXVI. *C. Platorii Secundionis*, *C. Terentii Romuli* sive *Drymuli* &c.

Leontius Geoponicorum scriptori sæpius citatus.

Leoparda apud Theodorum Priscianum libro quarto de Physica scientia ad Eusebium filium, ubi uxor Nomenclatoris cujusdam memoratur.

Leucius. Vide Lucius.

Liberatus de quo Victor Vitensis lib. v. Vide Tillemontii memor. Ecclesiast. T. XVI. p. 581.

Licinus Atticus, Galeno Medicamentorum κ̓ πόπας, libr. VIII. cap. v. T. II. p. 283.

Lilbatinatus, Serapioni Antidotorum c. XXXIII.

Lina-

*) Qui Methodicæ sectæ placitis sua addidit.

Linacos, Serapioni Simplicium c. CCLXXXIX.

Lingon, Galeno lib. Medicamentorum ſecundum locos IX. cap. IV. T. 2. pag. 300.

Linus Poëta. Vide ſupra, in Heſiodo.

Liſius, vide infra *Luſius*.

M. *Livius*. In vet. inſcriptione apud Fulv. Urſinum p. 98. & Gruterum p. DCXXXII. 4. M. *Livio Celſo*, *Tabulario ſcholæ Medicorum*. M. *Livius Eutychus archiatros Oll. d. II. in fr. ped. IIII.* Boiſſardus T. VI. p. 143. Mercurialis IV. 1. Var. Lect.

Logadius, cujus Hiera ab Aetio deſcribitur Tetrab. 1. Sermon. III. cap. CXI.

Lororacos, Raſi lib. II. Continentis c. item II.

Loterius memoratus in titulo de pace Conſtantiæ, inter Fridericum I. Imp. & filium Henricum, verſ. *hi ſunt nuncii.*

Lucas quoque Antiochenus ille ex quatuor Evangeliſtis unus, fuit medicus, & quidem profeſſione, ut teſtatur Paulus Apoſt. ad Coloſſenſes IV. 15 inquiens, *Salutat vos Lucas medicus dilectus*, Ἀσπάζεται ὑμᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός. Quod & repetunt Euſebius Cæſarienſis lib. Eccleſiaſticæ hiſtoriæ III. cap. II. Epiphanius in vitis Evangeliſtarum, Divus Hieronymus de ſcriptoribus Eccleſiaſticis, cap. VII. & in epiſtola ad Paulinum, & in Eſaiam, cap. VI. ubi dicit veteres eccleſiæ tractatores tradidiſſe Lucam Evangeliſtam medicinæ artis ſcientiſſimum fuiſſe. Paulinus Natali IX. S. Felicis:

Hic Medicus *Lucas*, *prius arte, deinde loquela: Bis* Medicus *Lucas.*

Non omittam fuiſſe qui dubitarint, an D. Paulus in illo cap. IV. ad Coloſſenſes de noſtro Evangeliſta ſenſerit, præſertim quod articulum addiderit, Ἀσπάζεται ὁ ἰατρὸς, veluti diſcernendi cauſa. Sed ita potuit etiam appellari licet nullus alius eſſet hoc nomine. Alium tamen puto cujus meminit Galenus in Aphoriſmos Hippocratis nempe Lucium Tarſenſem de quo ſupra. Nam ut notum eſt eadem nomina Lucanus, *) Lucius & Lucas, ut docuit Grotius in limine notarum ad Evangeliſtam Lucam. Greg. Nazianzenus:

Ματθαῖος μὲν ἔγραψεν Ἑβραίοις θαύματα χείρων
Μάρκος δ' Ἰταλίῃ, Λουκᾶς Ἀχαΐδι

*) Hickeſii theſaur. ſeptentrional. T. 2. p. 251. Acta Erud. 1706. p. 196.

In Bibliotheca Renati Moreau fuit Lucii Epistola ad Galenum, teste Labbeo p. 217. Bibl. novæ MSS. Cangius in appendice ad glossarium Græcum pag. 90. ait in Codice Regio Paris. 3497. fol. 156. describi ἀλάπον ἁγίας Ἀποστόλας καὶ Εὐαγγελιστᾶς Λουκᾶ δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ᾧ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται. S. Lucæ tributa compositio ἀλαπᾶς sive salsi embammatis exstat etiam in Bibl. Cæsarea teste Lambecio Tom. VI. p. 107. 140. Confer Nicolaum Myrepsum sect. II. de salibus cap. XVI.

Lucas Valentinus, Dertonensis, cujus poëma de compage & utilitate membrorum laudat Gyraldus lib. I. de poëtis sui temporis.

Lucius Durius memoratus Plinio, lib. VII. c. LIII.

Lucius sive *Leucius*, quem καθηγητὴν h.e. præceptorem suum vocat Gal. T. 2. p. 338. 340. sæpeque laudat ut p. 358. 373. 387. 390. 391. 392. 404. 409. Contra Asclepiadem scripsisse testatus pag. 410. Leucii emplastrum T. 2. p. 169.

Lucius Tarseus, sive Tarsensis Galeno Medicamentorum κατὰ τόπους, lib. IX. c. V. Idem ut videtur cum priore.

Lucius quisquis is est, simpliciter, eidem ibi citatus lib. III. c. I. & lib. IX. c. IV. & V. Aetio Tetrab. III. Serm. IV. c. XLII. & Tetrab. IV. Serm. I. c. III. & Serm. III. c. II. in fin. & c. IX. & c. XIV. Idem ipse est qui & *Leucius* alibi dicitur. Nam sæpe Græci ευ pro, ου, dicunt, scilicet λεύκιος pro Lucius, & λευκόλλος pro Lucullus.

Ludovicus Bellisarius Mutinensis, qui librum Galeni de instrumento odoratus in Latinum vertit.

Ludovicus Bonaciolus, Ferrarienſis, cujus sunt libri de variis affectibus gravidarum mulierum. Hujus sæpe meminit Leonicenus.

Ludovicus Marlianus, Mediolanensis, Hispaniarum regis medicus.

Ludovicus Vasseus Catalaunensis, qui edidit librum Anatomes humani corporis.

Lullus de quo Albericus monachus trium fontium, in Chronico ad A. C. 755. p. 94.

Raymundus Lullus, infra in Raymundo.

Lupus Macedo, qui novitatis gratia viguit, & veluti oraculum quoddam

ex

ex adytis loquens, ut ſcribit Galenus lib. 1. de naturalibus facultatibus. Vide infra in Lycus.

Luſius cujus quatuor libros Tardarum paſſionum citat Cælius Aurelianus lib. ejusdem tit. II. c. I. & lib. II. c. VII. & lib. IV. cap. III. ubi tamen legitur *Lyſias*.

Lutrios Tarſenſis laudatus Avicennæ, niſi ſit ille Lucius Tarſeus, quod Tiraquello magis probatur.

Lycomedes, Galeno citatus lib. Medicamentorum ſecundum locos VII. c. v. T. 2. p. 269.

Lycus Macedo, Empiricus, Galeno T. IV. p. 57. T. V. p. 503. & alibi, compoſuit *Commentarios in libros Epidemion Hippocratis*, ut dicit idem Galenus lib. III. eorundem Epid. & *in Hippocratis Aphoriſmos*, id. T. V. pag. 329. Sed & eum prolixe ſcripſiſſe *de Anatomia* teſtatur, Lycum ſimpliciter vocans lib. 1. de Anatomicis adminiſtrationibus & T. V. p. 21. Eumque fuiſſe diſcipulum *Quinti*, ibid. & *Satyri*, ſui præceptoris lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis, adverſusque illum pro Hippocrate, quem non recte interpretatus eſſe arguit T. 4. p. 370. nuncupatim, & ut ſic dicam, titulatim ſcripſit idem Galenus, T. 4. p. 366. T. 5. p. 329.

Lycus Neapolitanus citatus Plinio, lib. XX. c. item XX.

Lycus ſimpliciter Oribaſio in Compendio medicinæ, quo loco tractat de Cataplaſmatis, & Aetio Tetrab. 1. Serm. III. c. CLXXVI. & Paulo Aeginetæ lib. V. c. III. & c. XIII.

Ti. Lyrius in veteri inſcriptione apud Dan. Clericum p. 568. Hiſt. medicinæ. Idem apud Raph. Fabrettum p. 300. Inſcript. eſt *Illuſtrius*, apud alios *Illyricus*, apud Gruterum p. MCXI. 5. *Tiberius Ti. Cæſar. Aug. Ser. Celadianus Medicus ocularius.* De medicis ocularibus dictum ſupra, p. 97. & à Jo. Rhodio ad Scribonium Largum pag. 76. ſqq.

Lyſias, Cornelio Celſo lib. V. cap. XIIX. Galeno Pharmacorum localium lib. VII. c. II. T. 2. p. 263. atque alibi. T. 3. p. 44. T. 4. p. 36. καὶ Πολιάχῳ T. 5. p. 665. Vide *Luſius*.

Lyſimachus quem inter ſcriptores de agricultura laudant Varro, Columella, Plinius.

Lyſimachus Rex, à quo herba Lyſimachia Plin. XXV. 7. Paulus Ægin. VII. 3.

Lyſiponus cognomen Medici ocularii, Auguſti & Auguſtæ, liberti Tib. Julii, ſic enim emendandum eſſe docet Reineſius p. 607. vet. Inſcript.

quod

quod ediderunt *Cutisonus*. Ita congruentia arti salutari nomina quæ Medicis in saxis tribuuntur, *Calus*, *Callistus*, *Eutychus*, *Faustus*, *Onesimus*, *Pausanias*, *Pausilypus*, *Sospolis*, *Sosas*, *Sosthenes Soter*, *Sozon*, *Symphorus*.

Lyso, qui Tironem Ciceronis libertum in Achaja curavit, apud Ciceronem prima Epistola libri XVI. Epistolarum familiarium.

M.

Mabal, Rasi lib. Continentis X. c. II. & lib. XII. c. I.

Mabitus, qui docuit quomodo fiant Sirupi, & Clysteres, Galen. lib. VI. Simplicium.

Macedo, Galeno lib. Medicamentorum localium IX. capite primo, & lib. X. c. I. T. 2. p. 306. Nescio an sit Lupus sive Lycus Macedo, de quo supra.

Macedonius ex Medico CPol. Monachus, de quo Ephraim Syrus p. 86. edit. Latinæ Gerh. Vossii.

Macer, vide Aemilius Macer.

Macer Balista citatus Petro Aponensi in additione Mesue, quo loco tractat de hydropisi.

Machaon filius Æsculapii, Podalirii frater, qui bello Trojano ducem Agamemnonem secutus non mediocrem opem commilitonibus suis arte sua præbuit, sed & ψυχὴν *) κατέθετο ἐν τῇ Τρωάδι, ut notat Thessalus Hippocratis filius legatione ad Athenienses T. 2. Opp. Hippocr. p. 949. De eodem Tiraquellus p. 245. sqq. Lambecius T. 2. p. 527. qui iconem ejus quoque exhibet ex veteri Codice Dioscoridis, unde repetunt Bellorius, & Jac. Gronovius T. 3. thesauri Antiqvitatt. Græcar.

Machaon alter, cujus Medicamentum ad purulentos oculos ex Scribonio Largo describit Galenus lib. IV. Medicamentorum secundum locos cap. VII. Nam priorem illum quicquam scripsisse non legimus.

Macharion, Galeno in Medicamentis κ̃ γένη, lib. II.

Macharion, nisi idem sit, citatus Galeno in eodem lib. II. & iterum V. κ̃ γένη, T. 2. p. 334. 343. 381. & lib. V. Methodi T. 4. p. 217. 219 & Aetio Tetrab. III. Serm. II. c. XI. & Serm. IV. c. XLI. & Tetrab.

*) Nota phrasin, sacris usitatum scriptoribus, *animam ponere* Johann. X. 11. 15. 17. & pluribus aliis locis.

trab. IV. Serm. III. c. XII. & Paulo Aeginetæ lib. III. cap. XLIX. & lib. IV. c. XIX.

Mænarchus, Plauto memoratus in prologo Captivorum.

Magistrianus Aetio citatus Quaternionis IV. Ser. I. cap. CXXVI. & CXXXIV. & Serm. II. cap. LV.

Magninus Mediolanensis, qui librum Arnaldi Villanovani de regimine sanitatis, additis & immutatis quibusdam, sibi vendicavit. Sunt qui hunc Magnum appellant.

Magnus Antiochenus, Zenonis Cyprii discipulus qu Alexandriæ *) docuit teste Eunapio p. 138. Ejus de urinis laudant Theophilus & Actuarius, iatrosophistam Galeno posteriorem appellantes. Ejusdem mentio apud Philostorgium VIII. 10.

Magnus, quem Circulatorem, θειοδευτὴν vocat Galenus Pharmacorum localium lib. V. cap. VII. T. II. p. 228.

Magnus Clinicus, Galeno ibidem, & libro ejusdem operis V. cap. III. T. II. p. 226. Idem cum superiore, nam Clinici θειοδευταί. Vide Menagii Amœnitates Juris cap. XXXV.

Magnus Ephesius, Aureliano lib. Oxeon. III. cap. XIV. ex libro Epistolarum.

Magnus Philadelphiensis, Gal. lib. VII. cap. IV. & lib. IX. cap. V. & secundum genera libro V. T. II. p. 267. 301. 387.

Magnus Tarseus, secundum locos, lib. IX. cap. VII. & etiam secundum genera alicubi T. II. pag. 304.

Magnus quispiam, (Philadelphiensis opinor) eidem Galeno lib. IV. De differentiis pulsuum, qui tèstatur Pneumaticæ addictum sectæ fuisse T. III. pag. 33. ac *de pulsibus* non male scripsisse pag. 87. Ejus liber tertius ad Demetrium Philosophum de inventis post Themisonis tempora T. III. p. 31. Idem libro Theriacæ ad Pisonem, illum docet scripsisse *de Antidotis*, Archiatrumque evasisse tempore ipsius Galeni Μάγνος ὁ καθ' ἡμᾶς ἀρχίατρος γνώμης, & Cœlio Aurelieno lib. Oxeon II. c. X. & Aetio Quaternion. II. Serm. III. cap. CV. & Ser. IV. cap. XVI. & alibi: & Serapioni tractatu VII. cap. VIII. ubi illum dicit fuisse regem medicorum tempore Galeni. In illum opinor defunctum hoc Lucilii epigramma, quod exstat libri I. Anthologiæ p. 86.

*) Alexandriam Medicinæ studio claram notat vetus expositio Mundi à Jac. Gothofredo edita pag. 23.

Μάγνον ὅτ' εἰς ἀΐδην κατέβη, τρομέων Ἀϊδωνεὺς
Εἶπεν, ἀναςήσων ἦλυθε καὶ νέκυας.

Ad ſtyga cum venit Magnus, Pluto anxius inquit,
Vitam etiam ut reddat manibus, iſte venit.

Magni Medici Epigramma Græcum in Galenum legitur libro quarto Anthologiæ pag. 485.

Vide & infra, *Megas.*

Mahazer Jo. Serapioni citatus Antidotorum cap. CCCXLV.

Mahemet, ſive Mahomet Araſi.

Mahemet filius Zachariæ.

Mahemet filius Zachariæ Araſi. Nam hæc tria comperio apud Meſue, & ſimiliter Mahomet ſimpliciter, niſi unus idemque ſit.

Mahuris, Raſi lib. IX. Continentis cap. IV.

Mahumed Bielgehem, Raſi lib. VII. Continentis cap. I. ex authoritate Elkindi.

Maja, Μάια, Galen. T. II. pag. 389.

Maimon, Serapioni Antidotorum cap. XXXII.

Majorianus, Aëtio citatus Tetrabibli III. Sermone IV. cap. ult.

Malab, Raſi lib. XI. Continentis cap. V.

Maleſe, Raſi lib. I. Continentis cap. I.

Malorianus, vitioſe pro Majoriano.

Manaſeus, & *Mnaſeus*, & *Mnaſeas*, & *Mnaſias*, & *Mnaſius*, *Mnaſæus* & *Mnaſſeus*. Hos enim omnes ſæpe citatos reperimus, ſive diverſos, ſive eosdem, quod magis opinor in Codicibus Galeni, Aetii, Pauli Aeginetæ, Cælii Aureliani, & Alexandri Tralliani. Eumque numerat Galenus ipſe, ſive is eſt Herodotus, inter Methodicos in Introductione ſive Medico.

Mambateus, Galeno citatus lib. VI. Simplicium.

Manethon, Paulo Æginetæ lib. IV. c. XI. & lib. VII. c. XIII.

Mantias, ſive *Manteias* Herophileus, Galeno T. II. 328. 334. & p. 252. ubi vitioſe excuſum ἱερόφιλος: præceptor Heraclidis Tarentini & Hygieni, ut videre licet apud Galenum in libris Medicamentorum κατὰ γένη, lib. II. & iterum lib. VI. T. 2. p. 249. 257. T. 4. p. 3. & κατὰ τόπους lib. II. cap. I. ubi eum non vulgarem medicum vocat, ἀ-

τῶν

τῶν τυχόντων ἰατρῶν, T. 2. p. 177. & iterum lib. VI. cap. 3. & 4. citatumq; ab eo in priore loco ex libro cui titulus est, *Pharmacopola in remedica.* Φαρμακοπώλης ὁ κατ' ἰητρεῖον. T. II. p. 374. περὶ τῶν καθ' ἰητρεῖον. T. 5. p. 661. 667. ἐκ τῶν Μαντίᾳ δυνάμεων T. 2. pag. 280. Sed & idem Galenus in præfatione lib. VI. Simplicium Pharmacorum tradit eum scripsisse περὶ καθαρτικῆς ἢ κλυσμῶν T. 2. p. 68. de purgantibus, & propotismis, & clysmis, & περὶ φαρμάκων καὶ ὄπων de Pharmacis secundum locos. T. 2. pag. 68. 252. 357. Icon Mantiæ in veteri Dioscoridis Codice apud Lambecium II. pag. 558. & Nesselium, Belloriumque & in thesauro antiquitatum Græcarum Gronoviano T. 3. lit. ee.

Mamstem, Rasi libro Continentis 6. c. 1. & lib. 7. c. ult. & lib. 8. cap. 1. ubi illum citat ex libris Experimentorum.

Marcellinus Galeno citatus lib. Medicamentorum secundum locos VII. c. v. T. 2. p. 269.

Marcellus Burdegalensis, cujus exstat & liber de Medicamentis empiricis, Physicis, & rationalibus, quem edidit tempore Gratiani & Theodosii, fuitque Christianus, ut constat ex cap. XXI. & XXIII. & XXV. sui operis. De hujus editionibus, & de scriptoribus ab eo laudatis dixi in Bibl. Latina.

Marcellus alter citatus Galeno T. 4. p. 444. Aëtio, Quatern. secundi Serm. II. cap. undecimo, Paulo Æginetæ lib. IV. c. XI. & lib. VI. cap. XLIIX. & Alexandro Tralliano lib. IIX. cap. VI. & Marcello illi Burdegalensi cap. XX. ubi eundem egregium medicum vocat & Neronis ætate ostendit vixisse. pag. 332. edit. Henrici Stephani.

Marcellus Sidetes cujus carmen de medicina ex piscibus Græce & Latine edidi lib. 1. hujus Bibl. c. 3. Incidi postea in versionem metricam *Federici Morelli*, quam hoc loco, est enim rarius obvia, cum Lectoribus communicare, non ingratum ut puto embolum, juvat. Supersunt autem in editis tantum versus centum & unus, cum Jo. Jacobus Frisius in Bibl. Gesnerianæ epitome ac supplemento testetur Marcellum de piscibus MS. fuisse in Bibl. Strozziana versuum CXCVI. Quæ Aëtius ex Marcello profert *de lycanthropia*, libro secundo secundæ tetrabibli capite undecimo, similia sed Marcello non nominato refert Paulus Ægineta III. 16. Videtur idem Marcellus

cellus respici ab Aëtio, ubi Marcellium pastillum refert tetrabibli tertii lib. I. c. XLIX. & à Stephano Byzantino Marcellum Medicum laudante in ἀνθίκυραι. Marcelli (hujus ut putat Lambecius VI. p. 147.) περὶ σφυγμῶν MS. in Bibl. Cæsarea. Laudat & Hieronymus 2. in Jovinianum, Marcellum Sidetem & Latinum Flavianum, hexametris versibus differentes. Et Suidas testatur Antonini ætate scripsisse Marcellum epico carmine βιβλία ἰατρικὰ μβ' *de re Medica libros XLII.* in quibus & *de lycanthropia morbo* tractaverit. Sed non omittendum epigramma Græcum, quod ad Suidam publicavit clarissimus Kusterus:

Μαρκέλλε τόδε σῆμα, περικλυτὲ ἰητῆρος
φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένε ἀθανάτοισι.
Οὗ βίβλους ἀνέθηκεν *) εὐκτιμένῃ ἐνὶ Ῥώμῃ
Ἀδριανὸς, πρεσβίστων προφερέστατος ἡγεμονήων,
Καὶ παῖς Ἀδριανοῖο μέγ' ἔξοχος Ἀντωνῖνος,
Ὄφρα καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιτο
Εἵνεκεν εὐεπίης τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἡρώῳ μέλψαντι μέτρῳ θεραπήια νόσων
Βίβλοις ἐν πινυτῇσι δυσὶν καὶ τεσσαράκοντα.

Marcelli hoc est monumentum, Medici inclyti,
Viri illustrissimi, & Diis immortalibus chari:
*Cujus libros in publica Bibliotheca *) pulchra Roma reposuit*
Adrianus, priorum præstantissimus Imperatorum,
Et filius Adriani valde excellens Antoninus.
Ut & ad posteros inclytum ejus nomen esset
Propter eloquentiam quam ei dedit Phœbus Apollo.
Carmine enim heroico cecinit remedia morborum
Libris doctis quadraginta duobus.

*) Similiter Marcellus Empiricus testatur Paccii Antiochi, qui Philonidis Catinensis auditor fuit, librum scriptum de remedio ad stomachi & lateris dolorem, Tiberio Cæsari datum & per eum in Bibliothecis publicis positum. Et Flavius Josephus refert historiam suam ita probatam Tito Imperatori, ὥστε χαράξας τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ τὰ βιβλία δημοσιεῦσαι προσέταξεν.

MAR-

MARCELLI SIDETÆ
DE MEDICINA EX PISCIBUS,
Fragmentum Poëmatis ἰατρικῶν interprete FED. MORELLO, Pariſ. Profeſſore Regio.

ÆQVOREIS *didici medicam vim Piſcibus eſſe,*
Multas per luces ſcrutando pectoris ima,
Ut me uſus docuit; ſimul & plerique periti:
Horum ergo numerum referam cum nomine vero.
Æquoris immenſos ſcopuloſi findere campos
Innumeri ſuerunt piſces ſplendore decoro.
Omninigri Percni, varia formaque notati,
Et Phagri & Glauci illuſtres, oculisque bovinis,
Et Cephali & Thunni & Labraces luce micantes,
Præſtantes Umbræ, ac Jecorini *dentibus uncis:*
Sargini, Glanes, miri candoris Aſelli,
Chryſophrysque Lophesque *& Pelamydes & Acharnæ,*
Mugil *cum Rubris, & littoreis* Melanuris,
Læves Congri, *Anguillæ,* Murenæque *feroces:*
Boces: pungentes & Acus, & Julides acres,
Et Percæ & Mulli *una cum Teſtudine picta.*
Littoreus Murmur, *pernici & Hirundo volatu.*
Oblongi Rhombi & Soleæ, queis plana figura eſt:
Florentesque Scari, & Phucis fulgore rubenti,
Et Batides, Turdi, & Comcinus dentibus albis,
Ponti & equi, Ranæ & Cuculi *pinnis penacutis.*
Turtur, Milvago, Labeo *quoque littora quærens.*
Scorpius atque Lupi, *verſutæ Sepiæ, & Hirci.*
Dentatus Sparus, & præſtanti Gobius ore.
Typhlini, Torpedo lenta, Urtica feroxque.
Vermiculi, Smarides, Baſiliſcus corpore amœno,
Et ſquallens Squatina, & candens Pulmo marinus:
Vertibula & Mænæ, Catuli, *peregrina Lagois.*
Dein fulvi a) *Synodontes & Gladii, Thraniaque.*

a) *Vel.* Aſpera Concha & Dentex.

Et loricati Mures, *& Salpa venuſta.*
Tum Leo, Lolligoque, *& cornigero Aſtacus ore,*
Squillaque flaveſcens, ruber, ambiguusque Pagurus:
Inde Lacertorum *ſpecies, Coliæ atque Geriſci.*
Et Canabus rudis, & contorta Buccina teſta,
Et Lepades, Chemæque, *& acutus & aſper Echinus,*
Polypus aſtutus crinali corpore: Conchæ,
Oſtrea dura, cavæque Pelorides, atque Gerini:
Tellinæ, Glandes, Mytuli, *qui cautibus hærent.*
Delphini comites Nautarum, vertice curvo.
Phocæque atque Aries, Pontique ingentia Cete.
Scilicet omnibus his tribuit natura medelas,
Morbos *ut nullos mortalia corda paveſcant,*
Quem pelagus, tellusque dedit medicamen, & aër.

De Mullo.

Purpureus Mullus b) *flammis crepitantibus aſſus*
Cum *flavo melle ardentes permitigat ignes*
Carbonum *ex imo jaculantum ſpicula leti.*

De Trygone ſeu Turture marina, & Murena.

Vulnera lethiferi liventia tabe Draconis
Lethalis Trygonis, *ſimul ambiguæ* Murenæ,
Pectoribus jecur avulſum ſanare putatur.

* * *

Deſpumante mero decoctum in vaſe patente
Si bibitur, fœtus extinguit pondera in alvo.
Jus liquidum pellit de pectore dira venena
Epota in cœnis, cibus eſt lautiſſimus ejus
Piſcibus è cunctis, ſi Rex Scarus excipiatur.
Hujus fel melli commixtum lumina mulcet
Mortalesque *acuit viſus,* c) *tenebrasque repellit.*
At Solea inſignis petulanti admota lieni,

Vin-

b) Plin. libr. 32. cap. 10.
c) Plin. ibid.

Vinctaque fasciolis, morbi pondus grave tollit.
Verum magnoculi Cephali *salsum caput olla.*
Figlina mersum, mellisque liquore rigatum,
Præstantis, ficos pilosa in podice natos,
Et tumidas penitus poterit sanare marisças.
Pelamydis *lepidæ caput id præstabit adustum.*
Offensaque adjuncta cuti cito Perca *coercet*
Nigrantem saniem, fere par afflatibus ignis.
Cærulei Glauci *cocti in viridantibus herbis*
Jus niveum cupidis auget nutricibus amnem
Cum bibitur: gratasque suis ita reddit alumnis,
Queis præbent dulci distentas lacte papillas.
At Thunni *jecur & nigrum fel saxa colentis*
Non sinit in ciliis superis succrescere pilos,
Pungentes oculos, si forcipe vulseris ante.
Æquorei *quoque* Equi *fel felli compar* Hyænæ.
Ingentem Congrum *si vivum condis aheno*
Palladio exundantem oleo, fervente sub igne
Pinguis adeps cribro aut colo transmissus aperto,
Dummodo Eleusinam quis ceram temperet una,
Et lini superimposito velamine, ad alvum
Applicet enixæ modo, nunquam membra notabunt
Informes maculæ & rugæ, formaque decora
Illæsa, ut fruitur quæ virginitate, manebit.
Combustum Rhinæ *corium splendentibus undis,*
Et ritè appositum sanat tubercula fœda.
Ictus æquorei facile est sanare Draconis,
Si sectum in partes nova supra vulnera ponas.
Felque venenatum Phthiris d) *pulicisque marini*
Auxilium præsens cruciatis auribus adfert.
Turturis *at jaculo* e) *facile est lenire dolentes*
Dentes, si hoc fodias causam stirpemque dolorum.
Ubera post partum fuerint si obstrusa recentem,
Effundent lactis rivos felle uncta Lacertæ.
Scorpius *æquoreus nassa conclusus in arcta,*

Si

d) Pediculi Plin. lib. 32. cap. 7.
e) Plin. lib. 9. cap. 42. Dioscor. lib. 2. cap. 12.

Si ſubito immoritur f) *generoſi in munere Bacchi,*
Et bibat hunc calicem mortalis ſplene laborans,
Aut jecore affecto, ſecurus deinde quieſcet,
Libera membra dolore videns, qui torſerat ante.
Calloſæque cuti læves in vertice Gerres,
Et denſis etiam Verrucis rite medentur:
At ſi, fæniculi molli cum crine, g) *coquantur,*
Poſt epulas lætæ Nutrices lacte redundant.
Ulcera ſalſugo Smaridum *ſerpentia ſanat.*

Reliqua deſiderantur.

Marcellus Virgilius, Florentinus, qui non veritus eſt de integro vertere Dioſcoridem poſt Hermolaum Barbarum, & Joannem Ruellium, quem ſcholiis doctiſſimis illuſtravit.

Marcianus, Aetio Tetrab. III. Ser. I. c. XXVII. Vide infra, *Martianus*.

Marcion Smyrnæus de ſimplicibus (ſimplicium medicamentorum) effectibus. Plin. XXVIII. 4. Tiraquellus *affectibus* legit, vitioſe ut opinor.

Marcus ὁ καθηγητὴς, apud Galenum, in lib. II. Antidotorum.

Marcus Cato, vide ſupra Cato.

Marcus Clinicus in veteri Lucilii epigrammate, lib. II. Anthologiæ p. 214.

Marcus Fabius Calvus, Ravennas, qui primus omnia Hippocratis opera vertit, hoc ipſo conatu laude digniſſimus.

Marcus Gallus Aſclepiadeus. Galen. T. II. pag. 283.

Marcus Leonellus Faventinus à Victoriis, cujus librum habemus de ægritudine infantium.

Marcus Terentius, Aſclepiadeus, Galeno περὶ γένη, lib. VII. T. II. p. 310. Vitioſe alii legunt Telentium vel Talentinum. Terentii hujus iterum mentio apud Galen. T. II. pag. 387.

Marcus Toletanus, qui ex Arabico ſermone in Latinum vertit librum de motibus manifeſtis & obſcuris qui inter Galeni ſpuria habetur. Ex Græco Arabice interpretatus fuerat Joannitius, de quo ſupra.

Marcus Varro, vide infra Varro.

Marcus ſimpliciter, Galeno in compoſitionibus Medicamentorum περὶ Τόπων, lib. IV. c. VII. quem credibile fuiſſe unum ex illis prioribus.

Margareta cui Ladislaus Neapoleos Rex (A. 1414. extinctus) quod ejus artis eſſet

f) Plin. 32. 9. Dioſcorides lib. 2. cap. 35.
g) Plin. lib. 32. cap. 10. Dioſc. lib. 2. cap. 30.

esset peritissima, potestatem fecit ejus periculum faciendi. Cujus rei litteras se vidisse tradit Matthæus de Afflictis in constitutiones Siciliæ incip. *utilitati speciali.* col. 11.

Marianus S. Barolitani, cujus sunt plurimi libri Chirurgici.

Marinus, Galeno libr. Medicamentorum secundum locos VII. cap. II. & lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis, T. V. pag. 21. ubi dicit hujus fuisse discipulum Quintum *) præceptorem suum μαθηταὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν τῶν δὲ πολλοί τε καὶ ἄλλοι, Νομισιανὸς μὲν ὁ διδάσκαλος ἡμῶν Πέλοψ, Μαρῖνος δὲ Κόϊντος. Ibidem Marinum refert inter eos qui Anatomica scripsere, & initio libri octavi de dogmatibus Hippocratis & Platonis T. I. p. 318. inter eos qui neglectam artem anatomicam iterum instaurarunt, οἱ μὲν τὰς παλαιὰς ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν ἀνατομικὴν θεωρίαν ἠμελημένην ἀνακτησάμενοι. Hujus viginti librorum ἀνατομικῶν epitomen quatuor libris scripsit Galenus, ut ipse refert de libris propriis T. 3. p. 364. τῶν Μαρίνου βιβλίων ἀνατομικῶν εἴκοσιν ὄντων, ἐν τέτταρσιν ἡμετέροις ἐπιτομή. & de eo quoque loquitur libro VII. de usu partium c. 14. & libro secundo de semine, in fin. & alibi sæpe T. I. pag. 246. 259. 542. T. 3. p. 453. T. 5. pag. 314. 324. Et hujus quoque trochiscos describit Avicenna lib. V. tract. IIX.

Marinus alius, cui nomen *Posthumius* fuit, Plinio Secundo memoratus in epistola ad Trajanum, quæ est sexta decimi libri, (al. duodecima) nisi hic idem sit cum præcedenti, quod Jonsio persuasum. Sed malim Tiraquello, Joanni Bernierio, & Daniel Clerico assentiri quibus hic diversus & fortasse prioris filius videtur, citatus ab Andromacho apud Galenum lib. VII. Medicamentorum secundum locos cap. II. qui quidem Andromachus vixit tempore Neronis & ejus Archiater fuit.

Marrar, Rasi lib. II. Continentis cap. I.

Marserogem.

Marsilius Cagnatus, Veronensis, libris quatuor observationum celebris qui post Romanam & Venetam editionem recusi in Tomo tertio Lampadis artium Gruterianæ. Librum quintum MS. habuit Naudæus

*) Non igitur Marinus discipulus Quinti, ut errore calami traditum lib. 4. hujus Bibl. cap. 17. pag. 579. & à Joanne Bernierio Hist. Chronologica Medicinæ p. 102.

dæus teſte Labbeo. pag. 233. Bibl. novæ MSS. Digno Cognatum mactavit encomio Erythræus Pinacotheca prima p. 97. & Jo. Baptiſta Ferrarius Oratione XXXVIII. dicta in ejus funere.

Marſilius Ficinus, cujus infinita prope opera philoſophica, & verſionem Latinam Platonis aliorumque variorum ſcriptorum Græcorum habemus, & tres libros de triplici vita, quibus ſe oſtendit medicum, Tiraquello judice, conſummatiſſimum. Defunctus A. 1499. æt. 66. Opera ejus junctim excuſa Pariſ. 1641. fol. duobus Voluminibus. Erudite nuper de Ficino V. C. Jo. Georgius Schelhornius Memmingenſis in loco primo amœnitatum litterariarum, edit. Lipſ. 1725. 8.

Marſilius Paduanus, *de S. Sophia*, clarus ſæculo decimo quarto labente, cujus inter multa opera ſunt Commentarii in Aphoriſmos Hippocratis, atque in Avicennam, & Conſilia quædam medica.

Marſinus Thrax quem citat Alexander Trallianus p. 81.

Martialis Μαρτιάλιος Eraſiſtrateus quem Romæ ſibi innotuiſſe teſtatur Galenus cap. 1. de libris propriis. Ejus libri II. ἀναϑμικῶν T. IV. p. 362.

Martiani ἀνατομικώτατα libri II. ἀνατομικῶν T. III. p. 452.

Martianus Apher, Aëtio citatus Tetrab. III. Ser. III. cap. XI.

Martianus ſimpliciter citatus Aëtio Tetrab. II. Ser. III. cap. CX. & Ser. IV. cap. XLVII. & alibi, & Scribonio Largo, qui illum dicit fuiſſe tempore Auguſti, ſive ille fuit, ſive alius. Et ab alterutro unguentum Martiaton dictum vult Nicolaus.

Martianus Rota Venetus, qui nonnullas Galeni verſiones caſtigavit.

Martinus Acakia Catalaunenſis, medicus Pariſienſis, Tiraquello familiaris qui inter alia multa præclara opera libros duos Galeni de ratione curandi ad Glauconem, & Commentarios in Parvam artem ipſius & ſynopſim librorum de ſimplicibus edidit.

Martinus Cruſius Boruſſus, lexico Chymico & aliis ſcriptis Medicis notus, nec confundendus cum Martino Cruſio altero de Græcis litteris meritiſſimo, de quo Volum. VI. hujus Bibl. p. 682.

Martinus Gatinaria, Ticinenſis, cujus ſunt Commentaria in IX. Raſis ad Almanſorem.

Martinus Gregorius, qui nonnullas Galeni translationes ex Græcis exemplaribus emendavit.

Martinus Steynpeys, Viennenſis, cujus extat Methodus medicinæ.

Marty-

Martyrius citatus ab Alexandro Tralliano & Aëtio, si Tiraquellum audimus. Loca enim non reperio.

Marven filius *Zor* citatus Rabbi Moysi Aphorismorum parte xx. ex libro de cibis, vide Ebibule supra, & filius Zor.

Masagevich, Rasi Continentis, libr. VII. cap. IV.

Masarginus, Rasi lib. III. Continentis cap. II. & cap. VI.

Masarginib, sive Masargeneh, sive item Masargny, sive Masargimyd, sive Masargnih, sive denique Masarugh: hæc enim omnia nomina reperio, ejusdem operis lib. v. cap. I. & lib. VII. cap. I. nisi idem sit cum præcedente, quod facile crediderim.

Maserjavaihum medicum Basorensem, lingua Syrum, Religione Judæum memorat Abulfarajus p. 126. Hist. Dynastiar.

Maserice, sive Masereice, utrumque enim reperio apud Rasim lib. I. Continentis cap. III.

Masinissa Numidarum Rex, Medicis à Tiraquello accensetur quia à Livio XXIX. 32. dicitur in spelunca occulta herbis vulnus curasse. Hoc autem de eo dici etiam potuit qui ad hoc Medicorum cura & opera usus est, ipse artis licet parum peritus.

Massaliotes sive *Massilienses* citatus Galeno T. II. pag. 391. & Aëtio Tetrab. IV. Ser. II. cap. LVIII. patriam non nomen denotat. Nam & Crinas, sive Critias, & Charmis & Demosthenes ophthalmicus Massilienses fuerunt, de quibus suo loco. Videtur autem apud Galenum Demosthenes intelligi.

Massurgei, Rasi lib. Continentis II. cap. IV.

Masuilobey, Rasi lib. II. Continentis cap. IV.

Matthæus Curtius Ticinensis, qui scripsit de venæ incisione in pleuritide.

Matthæus de Gradi, vide Joannes Matthæus.

Matthæus Sylvaticus, Mantuanus, qui Salerni versatum se testatur*) A. C. 1297. reliquit nobis vastum opus per lexici modum compositum quod Pandectas Medicinæ inscripsit, dicavitque Roberto Siciliæ Regi A. 1336. De illius editionibus Bonon. 1474. Neapol. 1474. Venet. 1478. 1480. 1489. Taurini 1526. fol. dixi in Bibl. Latina. Opus haud dubie præclarum atque utile, si emendate scripta & accurate exposita essent quæ in illo offe-

 runtur,

*) In voce *bruchus*.

runtur. Sed cum vocabula Arabica scripta Hebraicis vel Latinis litteris licet non vitiose, tamen multum negotii soleant facessere etiam illius linguæ peritis, ut omnes fatentur, atque ostendit Reinesius libro de lingua Punica: quantam necesse est crucem figere scripta perversissime, atque ita expressa ut singulis propemodum non paginis sed versibus Oedipo sit opus. Quam peritus scriptor hic fuerit linguæ Græcæ pro captu & more illorum temporum, innumeris prodit locis. Exemplo sit: *Obtalmia est apostema oculi, dictum ab* ob *quod est contra*, & talmon *quod est oculus, quasi contra oculum.* Vel etiam hoc: *Dia Græce quando est una pars per se, debet scribi per jota & non per y, ut diamargariton. Dya vero quando significat duo, per y debet scribi, unde Dyalogus, id est duorum sermo. Dialectica vero per jota debet scribi, & est dictum, rationalis disciplina. Dyalektika scribitur per y ut dicit Græcus. &c.* Vix est ut Arabice multo doctiorem fuisse statuamus, quamquam Hispanos & Arabes se consuluisse profitetur in voce *Maaleb.* Adducit quoque interdum Persica vocabula, sed rarissime, ut in voce *barsegaslen*, & *sebesten.* Pleraque autem quæ explicanda sibi sumit, Græca omnia vel Arabica Latinis utcumque expressa litteris sunt, in Latinis versionibus Medicorum Græcorum vel Arabum obvia. Alia Latina ipsa, pauciora tamen. Non dubitandum interim, eruditus si lector accesserit, posse ex hoc libro eum discere non contemnenda, atque in Medicis antiquis, præcipue vero in Latinobarbaris ejus ope intelligere, quæ alioqui obscura, lectores fugere necesseerat futurum. Exempla vide sis apud doctissimum Reinesium p. 673. & multis aliis Variarum ejus Lectionum locis.

Scriptores, quos librum percurrens laudari à Matthæo Sylvatico reperi, hi sunt:

Aaien, *in voce lapis.*

Abugerig, Abugeri, Abugeric, *sæpius.*

Abullaan arach, *in voce lapis.*

Abix sive Habix, *sæpius, quod intelliges etiam de aliis, quibus locus nullus est adscriptus.*

Abulhuasim Almascadi in libro auri & minerarum & margaritarum terræ, *in voce misch.*

Ægypti Reges quibus erat studium scrutari corpora mortuorum, & causas valetudinum oculata fide recognoscere, *in voce finel.*

Albasarus.

Alba-

Albatarich. Vide infra, Galenus.
Albertus in ſuo lapidario, *in voce lapis.*
Albugerig, vide Abugerig.
Albuzit alharabi, *voce uſven.*
Alcauſus, ſive Alcacizi, Alcauus.
Alexander Medicus, *ſæpius.*
de Antidotis *in voce pnevmatoſis.*
Ali ſive Hali abbas, in ſecundo practicæ.
Almanſor tractatu tertio & quinto. Vide Raſis.
Aloëſme.
Anderodos, *in voce* caxchax.
Antidotarium virile in confectione mithridati minoris, in voce *milto* & *perſonantia.*
Archelaus qui regnavit in Cappadocia, *in voce electrum.*
Archigenes, *voce Daybom.*
Ariſtoteles, *in voce lapis.*
Aſclepius, *voce Gerebſtanum.*
Aſtahadion experimentator, *in voce Sartan.*
Atabari, *voce Sandal.*
in lapidario ſuo, *voce lapis.*
Averrois, libro Colliget.
Avicennæ Canones Fen, & de viribus cordis.
Bedigoras.
Bulcaſin eben aben Azerim libro qui dicitur Srrvitor.
translato à Simone de Janua, *voce ſarcocolla & Zegara.*
Callimachus, *voce erigion.*
Caſſius Felix, *ſæpius.*
tractatu de trochiſcis, *voce electrum.*
Collector, vide Averrois.
Conſtantinus, *voce demalachoëm.*
Cornelius Celſus.
Damaſceni antidotarium.
Demoſthenes de obtalimia (ophthalmia) *vocibus dialeuanon, pachides, paracenteſis, pſilla, pſori.*
Diagoras, *voce caxchax.*
Dyascorides *ſæpiſſime.* (Dioſcorides)
Erodius ſive Gerodius. Hieroclem hippiatricum intelligi notavit Reineſius p. 532. Var. Lect.

Eyax

Evax in lapidario ſuo, in magicis *voce lapis, & kenne.*
Filon (Philo) Medicus doctiſſimus & perfectiſſimus, diligentia longa & ratione ſcripſit qua diſciplina elleborum detur, *voce elleborus.*
Galenus ex translatione Albatarich, libro de chymis, libro de cibis, libro dynamidiarum, antidotario, libris de medicamentis, de ſimplicibus &c.
Gariponti paſſionarius, *voce monopagia.*
Gerodius, *voce cimolea, & pori*, vide Erodius.
Græcus, *voce dia, & buthormarien.*
Liber de doctrina Græca, *voce exantimata & rododaſin.*
Gregorii moralia, *voce obrizum.*
Habix ſive Abix.
Habouhaſen, *voce miſch.*
Hahamed, *voce lapis.*
Haly, ſive Aly.
Hieronymi Epiſtola de fictis amicis, *voce actago.*
Homerus, *voce mola.*
Humayn Judæus lib. de theriaca.
Hyppo. Hippocrates.
Joannicius.
Iſaac ben Aram (alibi Aniram vitioſe) in viatico, & de diætis particularibus.
Iſaac Benjamin, *voce lapis.*
Iſidorus *vocibus faba, lapis, paſſum.*
Meſaa, ſive Meſaao.
Meſarugie, Meſaruget.
Filius Meſarugie, *voce cantarides.*
Meſceche.
Meſehalach.
Joannes Meſue in electuario, in antidotario.
Aben Meſue, Meſuay.
Rabbi Moyſes.
Nicolaus.
Oribaſius commento aphoriſmorum Hippocratis, *voce carpelimor & regeber tederien.*
Ovidius Metamorphos. *voce ciſſos & electrum.*
Palladius libro de agricultura, *voce, medica.*
Papias, *voce falernum.*

Paulus

Paulus (Ægineta).
Plinius (ſcriptor. Hiſt. Naturalis.)
Plinius junior, *voce gerebotanum.*
Poſſedonius, *ſæpiſſime.*
Theodorus Priſcianus.
Pythagoras, *voce gerebotanum.*
Raſis in Almanſore & lib. de proprietatibus.
Rufus.
Serapion lib. aggregationis ſimplicium medicamentorum.
Servius.
Simon de Janna in Synonymis. Vide & ſupra in Bulcaſin.
Liber antiquus de ſimplici medicina, *voce echinus.*
Stephanus translator regalis diſpoſitionis *in Q. littem.*
Stephanus in Synonymis, *voce ponfolix.*
de capillo Veneris, *voce capillus.*
Synonyma antiqua, *voce nuigath & perſonantia.*
Theodorus Priſcianus.

Verſus, ſambucus eſt actis ſed ebulus eſt cameactis, *voce cameactis.*
Iris purpureum gerit florem, ireos album,
Gladiolus croceum ſed ſpatula fœtida nullum, *voce, Ireos.*
Urbanus per ſeneſcit pretium ſcabioſæ,
Nam purgat pectus quod comprimit ægra ſenectus,
Lenit pulmonem, purgat laterum regionem,
Apoſtema frangit, ſi locum bibita tangit,
Tribus uncta foris anthracem liberat horis. *Voce ſcabioſa.*
Filius Zezar.

Mattheolus ſive Matthiolus, vide infra Petrus Andreas Mattheolus.

Matthias Theodorus Menanelius, qui librum Græcum de Melancholia ex Galeno, Rufo, Aëtio aliisque medicis collectum Latinum fecit. Antw. 1540.

Maximianus, cujus collyrium deſcribit Alexander Trallianus libr. v. cap. VI.

Maximus Planudes cujus de curatione morborum, capita CXXX. MS. in Bibl. Bavarica Cod. 138. Quod ejusdem fertur de urinis, in aliis Codicibus Nicephoro Blemmidæ tribuitur. Idem Planudes vertit Græce

Græce Ariſtotelem de plantis ex Latino interprete, qui ex Arabico transtulerat, ut dixi Volum. x. p. 536.

Maymo citatus in Tacuinis Elluchaſem. Vide Maimo, & Moſes.

Medea cum ſorore Circe, venenorum & herbarum perita ab omnibus celebratur. Inde ſenes ad juventutem revocaſſe tradunt, ut in Æſone patre Jaſonis factum refert Ovidius VII. Metramorphos. Et Macrobio teſte libr. I. Saturnal. cap. XII. in æde Medeæ omne genus herbarum erat, ex quibus antiſtites dabant plerumque medicinas. Eam docuiſſe Marrubios remedia contra ſerpentes tradit Servius ad lib. VII. 750. Æneidos: *Quin & Marrubia venit de gente ſacerdos.* Hæc Tiraquellus p. 406.

Medeus, Galeno lib. II. Commentariorum in Hippocratem de natura hominis. Vide infra, Midias.

Medicus Apher, quisquis eſt, Aetio citatus. Vide Martianus.

Medius, Plinio lib. XX. cap. IV. niſi ſit ille Medeus. Medii Medici ſoror Cretoxena, Eraſiſtrati frater teſte Suida in Ἐρασίστρατος.

Medus, Cornelio Celſo, lib. V. cap. XIIX. niſi etiam ſit Medeus ille, aut Medius.

Megas, vetus inſcriptio Comoræ reperta in Hungaria, Ἰτάλμυρι εὐψύχει Μέγας ἰατρός. Apud Sponium p. 144. Miſc. Sed poteſt etiam Italmyrius eſſe nomen medici, cui elogium, μεγάλου ἰατροῦ tribuitur.

Meges Chirurgus, quem plurimum laudat Cornelius Celſus lib. VII. in princip. & lib. V. cap. XXVIII. non ſemel, & alibi ſæpe: Scribonius Largus de compoſitionibus Medicamentorum, cap. CCII. & Galenus in Medicamentis ſecundum locos lib. III. cap. item III. & lib. V. cap. VII. Plinius XXXII. 7.

Meges Sidonius, ſive ille, ſive alius Galeno memoratus ad fin. lib. VI. Methodi.

Mehereris, Serapioni Simplicium cap. CCI.

Megetius, Simplicii æqualis, in III. de cœlo, ſect. 30.

Meheret, Serapioni ejusdem operis cap. CCCI. in fin.

Melampus, à quo Proeti filias curatas, ſicut Herculem ab Anticyreo, memorat Hippocrates Epiſt. ad Cratevam. T. 2. p. 931.

Meletius archiater ad quem Baſilii Magni Epiſtola 369.

Meletius, monachus cujus liber de natura hominis exſtat, de quo dixi Vol. IIX. hujus Bibl. p. 405. ſq. Incertum idem ne ſit *Meletius*, Medi-

Medicus cujus Commentarii in aphorismos Hippocratis MSS. in Bibl. Regis Christianissimi & ἰατροσόφιον capitulis CCXVII. constans, in Bibl. Cæsarea. De quo supra in Ἰωαννίκιος. Gregorius Gyraldus præf. in librum de cibariorum facultatibus, quem ad Mich. Ducam CPolitanum Imp. misit Simeon Sethi Medicus: *De eadem fermere & facultate ad Constantinum, hujus ut puto Michaëlis Ducæ parentem, Michael Psellus libellum ante scripserat, cujus est exemplum apud* Meletium *græcum totius Medicinæ scriptorem, non eodem modo argumento, sed iisdem interdum pæne verbis.*

Melissus, apud Hippocratem statim post princip. lib. περὶ φύσιος ἀνθρώπου, de natura hominis, & Galenum in libro de Elementis.

Meliton, Galeno in Medicamentis κατὰ γένη, lib. VI. & VII.

Melitus nisi idem sit, quod puto, Galeno in Medicamentis secundum locos lib. sexto capite primo.

Pro Μελωνείοις commentariis Medicis apud Plutarchum legendum Μενωνείοις, ab auctore Menone, de quo infra.

Melosus, Rasi lib. I. Continentis c. V.

Melzigiar, apud Bulchasin in lib. Servitoris.

Menander Galeno in Medicamentis secundum locos lib. IX. cap. V. & alibi. Tom. II. pag. 302. Hunc esse puto quem Plin. citat lib. XIX. cap. VI. & lib. XXIII. cap. IX. quemque in Indice dicti lib. XIX. ait scripsisse Biochresta, id est, vitæ utilia.

Idem fortasse Menander Medicus cujus meminit Svidas, voce λεοχίδης. Alius in veteri lapide Menander Medicus. *Vix. A. XXI. Titulum donavit Psyche*, apud Fulv. Ursinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXIV. 7.

Menarchus, supra Mænarchus ex Plauti captivis, prologo.

Menas Chirurgus, Aetio Tetrab. III. Ser. II. c. V.

Menecrates Syracusanus, Philippi Macedonis medicus, qui cum ægrotos quosdam & pæne conclamatos, vel casu vel arte in integrum restituisset, proindeque à nonnullis subblandientibus *Jupiter* cognominaretur, ut testatur etiam Clemens Alex. cohortatione ad gentes p. 36. elatior jam hoc nomine, sibique nimio plus placens, nullum accipere solitus præmium, hac tamen mercede contentus erat, ut liberati se esse illius servos faterentur, ut prodiderunt Suidas & Athenæus VII. p. 289. cujus verba operæ pretium est infra subjicere:

Ταῦτα νὴ τὴν Ἀθηνᾶν ὁδὲ Μενεκράτης ἂν ὁ Συρακόσιος ἐφθέγξατο. ὁ Ζεὺς a) ἐπικαλούμενος, ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αὐτὸς ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος αἴτιος ἰατρικῆς. τοὺς μὲν θεραπευομένους ὑπ' αὐτοῦ ταῖς ἱεραῖς καλουμέναις νόσοις συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν, ὅπως ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι σωθέντες, *) καὶ ἠκολούθουν, ὁ μέν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων ὃ καλούμενος Ἡρακλῆς. Νικόστρατος δ' ἦν ἕτερος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθείς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἔφιππος ἐν Πελτασταῖς λέγων,

Hæc, per Minervam, ne Menecrates quidem Syracusius, quem Jovem cognominabant, prolocutus fuisset, licet animo elatus sentiret magnifice de se, tanquam medicinæ peritia hominibus vitæ solus esset autor. Eos igitur quos à morbo sacro curasset, cavere & scripto policeri cogebat futuros sibi obtemperantes servos, ubi convaluissent, ac comites. Ex illis unus Nicostratus Argivus liberatus à morbo comitiali Herculis vestitu incedebat, Herculesque dicebatur. Eorum sic meminit Ephippus in Peltaste.

Ὧδ' ὁ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι ὁ θεὸς,
Νικόστρατος δ' ὁ Ἀργεῖος ἕτερος Ἡρακλῆς.
Ἄλλος δέ τις ὡς Ἑρμῆς, χλαμύδ' ἔχων
Καὶ καρύκειον, πρὸς δὲ τούτοις καὶ πέρα,

Sic esse deum se jactabat Menecrates:
Nicostratus vero Argivus alterum se Herculem,
Alius vero quispiam se Mercurium chlamyde
Ornatus, caduceo, & aliis insuper:

Ὡς ὁ Ζελείτης Νικαγόρας, ὁ καὶ τὴν πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἡγήσανδρος δέ φησιν ὅτι καὶ

Nempe Zelites Nicagoras, qui patriæ suæ tyrannidem occupavit, ut testatur Batton libro de tyrannis Ephesi. Hegesander scribit Astycre-

Ἀσυ-

a) Sic Barnabam Jovem vocavere Lycaonii, & Paulum Mercurium, quod hominem claudum natum, verbo sanassent Actor. XIV. 11.

*) Confer Hadr. Junii adag 49. Centur. 4. *nihil ad Medicorum arrogantiam.* & Balthas. Bonifacium hist. ludicræ libr. 1. cap. 49.

Ἀςυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ, Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε. καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ ςολὴν ἀναλαβὼν, συμπεριεφθείρετο, αὐτὸς, δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν ἠμφιεσμένος, καὶ ςέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων, καὶ σκῆπτρον κρατῶν, κρηπῖδάς τε ὑποδεδεμένος, περιήει μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιςέλλων Φιλίππῳ τῷ βασιλεῖ, οὕτως ἔγραψεν.

ontem, quem ſanaverat, ab eo vocatum fuiſſe Apollinem: alium item ejus auxilio morbo defunctum Æſculapii veſtitu ſumpto in ejus comitatu fuiſſe: ipſum vero amictum purpura auream coronam capite geſtantem, ſceptrum tenentem, ſoleas indutum, cum illo deorum cœtu regiones multas circumiviſſe, datisque literis ad Philippum regem, ita ſcripſiſſe:

Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν.

Σὺ μὲν Μακεδονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας δύνασαι ὅταν βουληθῇς ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν, καὶ τοὺς εὐρώςους ἀνόσους, οἳ ἐμοὶ πείθονται παρέχειν μέχρι γήρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω. πρὸς ὃν μελαγχολῶντα ἐπέςειλεν ὁ Φίλιππος. Μενεκράτει ὑγιαίνειν. b) παραπλησίως δὲ ἐπέςειλε καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ, c) καὶ τοῖς

Menecrates Jupiter Philippo felicitatem.

Tu quidem in Macedonia *regnas; at ego in* Medicina. *Tu bene valentes, ſi libet, perdere potes: ægris autem ſanitatem ego reddere, à morbo vindicare robuſtos, mihi ſi pareant, præſtareque ut incolumes perveniant ad ſenectutem. Itaque* Macedones *tibi ſtipatores ſunt, ac ſatellites, mihi vero qui à morbis ſuperſtites futuri ſunt: ego namque Juppiter vitam illis tribuo.* Ad eum ſic atræ bilis vitio inſanientem Philippus reſcripſit: *Philippus Menecrati Sanitatem.* Eadem ſcripſit Menecrates & ad Archidamum,

b) De uſu vocabuli ὑγιαίνειν vide Jo. Rualdum in vita Plutarchi p. 135. ſeq. & quæ viri docti ad Laërt. III. 61. VIII. 79. Ælianus autem XII. 51. Var. narrat Philippum præterea addidiſſe: συμβουλεύω σοι προσάγειν σεαυτὸν ἐπὶ τοῖς κατ' Ἄγκυραν τόποις. *Suadeo tibi ut Anticyras te conferas.*

c) Etiam Ageſilao Regi Lacedæm. ſimiliter ſcripſiſſe Menecratem & hujusmodi ab eo reſpon-

ἄλλοις ὅσοις ἔγραφεν, ἐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δέ ποτε αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον d) ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν, συγκατέκλινε πάντας ἐπὶ τὴν μέσης κλίνης ὑψηλοτάτην καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἢ ἱεροπρεπέστατα κεκοσμημένης. καὶ τράπεζαν παρατεθεὶς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο. καὶ τῶν ἀπὸ γῆς πάντων καρπῶν ἀπαρχαί. καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτη ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελώμενος θεῶν, ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ.

regem Lacedæmoniorum, & ad alios ad quos literas mittebat, Jovis sibi nomen arrogans. Ad cœnam aliquando Philippus invitatum eum cum suo deorum agmine, in mediis lectis omnes ut accumberent, curavit, altissimis, magnificentissime ac decentissime pro ritu sacrorum ornatis, deinde ara superposita mensam admovit, cum omnium terræ fructuum primitiis: quo tempore convivis cæteris afferebantur edulia, pueris Menecrati, ac ejus diis, libantibus, & ad suffitus odores incendentibus: tandemque, ut narrat Hegesander, novus ille Juppiter cum subjectis ac morigeris diis irrisus aufugit è convivio. Meminit hujus Menecratis & Alexis in Minoë.

Non diversus ab hoc videri possit Menecrates qui Cœlio Aureliano appellatur lib. 1. Chronicarum passionum c. 4. ubi de epilepsia. Nam in hujus sacri morbi curatione inprimis triumphasse illum Philippi Medicum Athenæus testatur. At Cœlio iste non Syracusanus audit sed Zeophletensis.

Incertum an idem sit cum Zeophletensi Menecrates de quo hanc inscriptionem

sum tulisse refert Plutarchus in Agesilai vita p. 607. & in apophthegmatis Laconicis pag. 213. & in apophthegmatis ducum p. 191.

d) Hujus convivii meminit & Ælianus: εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς &c. *Lautissimum aliquando convivium instruxerat Philippus, atque adeo & Menecratem ad epulas vocavit, seorsimque lectum ei jussit apparari, & accumbenti apposuit acervam. Et ita suffitus ei fiebat, reliqui vero epulabantur, eratque magnificum illud convivium. Menecrates itaque primum ferebat illa, gaudebatque honore: postquam vero paulatim fames ei obrepebat, & homo esse convincebatur, stolidus ille consurgens discedebat, seque injuria affectum dicebat, festivissime Philippo ita stultitiam ejus detegente.*

nem Romæ ad D. Pauli obviam exhibent Hieronymus Mercurialis Var. lect. lib. III. cap. 22. Boissardus T. III. 49. & Gruterus p. DLXXXI. 9. Fulvius Ursinus pag. 98. Τιβερίῳ Κλαυδίῳ Κυρείνᾳ Μενεκράτει, ἰατρῷ Καισάρων, καὶ ἰδίας λογικῶς ἐναργῶς ἰατρικῆς κλίσεως ἐν βιβλίοις ρνς', δι' ὧν ἐλυμήθη ὑπὸ τῶν ἐλλογίμων πόλεων ψηφίσμασι ἐντελέσι. Οἱ γνώριμοι τῷ αὐτῶν αἱρεσιάρχῃ τὸ ἡρῷον. Videtur sane idem hic esse qui Democrati apud Galenum 7. κζ γένη T. 2. p. 414. audit ἀνὴρ κριτικὸς ἐκλικὸς πρὸς τὴν τέχνην, & quem post Antoninum Musam testatus floruisse, & ante Andromachum, sæpius citat Galenus, inter alia laudans ejus librum ἀρίστων Φαρμάκων lib. VI. τῶν κζ τόπος T. II. pag. 252. & alio loco (lib. II. κζ γένη, T. 2. pag. 334.) illum cui titulum fecit αὐτοκράτορι ἐλογράμματος. Imperatori enim (Tiberio vel Cajo) inscripserat, & pondera ac numeros non siglis ac characteribus in quibus proclivis error, sed integris verbis ac syllabis, laudatissimo instituto expressérat, quod tamen librarii deinde ejus librum describentes observare neglexerunt, atque adeo diligentiam ejus ad posteros reddidere parum utilem. lib. VII. τῶν κζ γένη T. 2. pag. 413. seq. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ βιβλίον αὐτοκράτορι ὁλογράμματος. Αὐτοκράτορι μὲν, ἐπειδὴ τύτῳ προσπεφώνηται, ὁλογράμματος δὲ, διότι χωρὶς χαρακτήρων ὅλαις ταῖς συλλαβαῖς γέγραπται. - - ἀλλ' οὐδέν γε πλέον εἰργάσατο πρὸς τὸν ἑξῆς χρόνον ὁ Μενεκράτης, τῶν ἐγγεγραμμένων αὐτῷ τὴν βίβλον οὐχ ὁλογραμμάτους τὰς προσηγορίας τῶν ἀριθμῶν γραφόντων, ἀλλὰ διὰ τῶν δηλούντων αὐτὰ χαρακτήρων.

ALII MENECRATES.

Menecrates Comicus. Suid. δρᾶμα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

Menecrates Elaita Hecatæi Milesii æqualis, & cum eo Xenocratis cujusdam Platonico antiquioris discipulus teste Strabone lib. XII. p. 572. Ejus ἑλλησποντιακὴν περίοδον citat idem pag. 551. Hujus an Xanthii Menecratis ἱστορία περὶ Νικαίας τῆς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ laudatur à Plutarcho in Vita Thesei p. 12.

Menecrates Ephesius, quem de agricultura Græcis versibus scripsisse testatur Varro lib. I. de re rustica cap. I.

M. Genicius Menecrates in vet. inſcriptione apud Gruterum p. CCCC XVI. 4.

Menecrates γραμματεὺς tempori Severi Imp. in veteri Græco marmore apud Reineſium III. 36. p. 313.

Menecrates pater Hermotimi Stoici, memoratur à Luciano in lib. de ſectis T. II. p. 742.

Menecrates Nyſæus, Ariſtarchi diſcipulus, Grammaticus, pater Ariſtodemi quem decrepitum Nyſæ adoleſcens audivit Strabo XIV. p. 650. Alterius junioris Grammatici Menecratis mentio apud Artemidorum IV. 82. 247.

Menecrates Poëta Græcus, ex quo profeciſſe ſe teſtatur Plinius indice libri octavi. Videtur intelligi Menecrates Epheſius, de quo ſupra. Non plane certum idem ne an medicus qui de medicamentis ſcripſit intelligatur ab eodem Plinio XI. 7.

Menecratis Smyrnæi, qui ante Meleagrum Gadarenum vixit atque adeo centum annis amplius CHriſti Servatoris noſtri nativitatem præceſſit, Epigrammata quædam Græca leguntur in Anthologia.

Menecrates Smyrnæorum præfectus tempore Hadriani Imp. vide Lambecium T. 2. p. 686.

Menecrates ſtatuarius vel architectus, de quo Anſonius in Moſella verſ. 307. - - *hic clari viguere* Menecratis *artes*.
Fallitur enim vir magnus qui de poëta Menecrate Epheſio hunc locum interpretatur lib. I. c. IV. lectionum Anſonianarum.

P. Tettius Menecrates in vet. inſcriptione apud Gruterum p. DCCCC LXXXXVII. 8.

Menecrates Tyrius citatur à Zenobio proverb. ἰνὸς ἄχη IV. 18. Sed apud Eraſmum in Adagio *Iceus dolores*, legitur *Melicrates*.

Menecrates Xanthius laudatus à Dionyſio Halic. lib. I. Antiq. Rom. p. 38. Ejus Λυκιακὰ citat Antoninus Liberalis cap. 35. & librum primum Stephanus Byz. in ἀξῆνιτος.

Antiquior Menecrates fuerit, ſi quem citat Theophraſtus ex libris naturalium quæſtionum, ut præclaro Tiraquello annotatum. Sed ubi hoc faciat Theophraſtus, non comperi.

Menecles Aetio laudatus.

Menecritus chirurgus citatur ab Heliodoro lib. de faſciis.

Menelaus, Galeno in lib. II. Antidotorum.

Menemachus Aphrodiſeus, à Galeno poſitus inter Methodicos in Introductione, ſive Medico, huncque citat ipſe in medicamentis ſecundum locos, & lib. I. Therapeuticæ, & Cornelius Celſus lib. VI. cap. IX.

Meneſtheus, Galeno in medicamentis κατὰ γένη libro V. T. II. p. 387.

Meneſtor memoratus Theophraſto in hiſtoria plantarum iib. V. cap. IV. Θερμὸν δὲ κιττὸς καὶ δάφνη καὶ ὅλως ἐξ ὧν τὰ πυρεῖα γένεται. Μενέστωρ δέ φησι, καὶ συκάμινος, & cap. X. πυρὰ μὲν γίνεται ἐκ πολλῶν, ἄριστα δὲ ὥς φησι Μενέστωρ, ἐκ καρύου.

Menippus, Galeno in lib. II. Antidotorum.

Menitheus, Galeno in libro Hippocratis linguarum expoſitio, citatus ex libro de appellationibus medicamentorum.

Μηνόδωρος ἀμβροσία, apud Galen. T. 2. p. 265.

Menodotus, Galeno in compoſitionibus medicamentorum κατὰ τόπους lib. V. c. VII. & lib. VI. c. I. Is fuit diſcipulus Antiochi Laodiceni, de quo ſupra diximus, fuitque ipſe Nicomedienſis, & Empiricus, dicaciſſimus & in dogmaticos iniqvus ut ſcribit Galenus lib. I. de naturalibus facultatibus c. 14. T. 2. edit. Pariſ. p. 346. vide & p. 340. 343. 344. & T. 2. edit. Græcæ Baſil. p. 238. T. 4. p. 21. 22. 56. 57. 372. T. 5. p. 92. 624. Aſclepiadem invicte confutavit, judice Galeno T. I. p. 94. Meminit Menodoti inter Empiricos etiam & Laertius in Timone ad fin. Galeni paraphraſis in Menodoti exhortationem & ſæpius inter Galeni opera, & ſeparatim prodiit Græce & Lat. Pariſ. 1583. 4. apud Morell.

Menœtas, Galeno lib. Pharm. κατὰ γένη II. T. 2, 336.

Menon Ariſtotelis diſcipulus qui Medicorum placita collegit libris tribus *) quod opus Plutarcho IIX. 9. ſympoſiacon, Laërtio V. 25. & Galeno lib. I. in Hippocratem de natura humana T. 5. p. 4. memoratur. πάρεστι, τὰς τῆς ἰατρικῆς συναγωγῆς ἀναγνῶναι βίβλους ἐπιγεγραμμένας μὲν Ἀριστοτέλει, ὁμολογουμένας δὲ ὑπὸ Μένωνος γεγράφθαι, διὸ καὶ Μενώνεια προσαγορεύουσιν ἔνιοι ταῦτα τὰ βιβλία. Vide Reineſium lib. I. Var. Lect. c. 10. p. 33. ſq.

Menon, qui ut dicit Galenus libro quarto, de differentiis pulſuum, apud Roma-

*) Ita recte primæ editiones, licet in Wetſteniana tantum, α, β. omiſſo γ.

Romanos in exercenda medicina clarus fuit. Is fuit præceptor Herodoti, de quo ſupra.

Menophanes clinicus in quem Lucilii epigramma lib. 2. Anthologiæ p. 214.

Menophilus, Cornelio Celſo lib. VI. c. VII.

Menutianus, Galeno in lib. II. Antidotorum. Vide Minutianus.

Mercurius trismegiſtus apud Ægyptios inter inventores Medicinæ celebratus ut dictum ſupra, in Hermete.

Κυρȣ̃ Μερκȣρίȣ τȣ̃ σοφωτάτȣ̃ ϗ λογιωτάτȣ ἐντιμωτάτȣ̃ τȣ̃ ἐν μοναχοῖς, περὶ σφυγμῶν Leidæ MS. inter libros Voſſianos.

Merſinus Thrax apud Alexandrum Trallianum libro primo, capite decimo quinto, al. *Marſinus*.

P. Decius ſive *Decimius L. Heros Merula* de quo Inſcriptio Vetus apud Mercurialem IV. 22. Var. Lect. Vide ſupra, *Decimius*.

Meſarugie, apud Serapionem Simplicium, capite ſeptuageſimono, & ſq. & alibi ſæpe, & apud Matthæum Sylvaticum.

Meſcahen, Serapioni ſimplicium c. CLXI.

Meſeac, ſive *Meſerach*, ſive *Meſeal*, ſive *Meſeah*, ſive *Meſehah*, ſive *Aben Meſeach*, niſi ſint diverſi, apud Serapionem ſimplicium c. CX. & CXVI. & centeſimovigeſimo, & CCXXIV. & alios.

Meſehah, *Meſea*, ſive *Meſeacha* Serapioni ſimplicium c. LXVI. & c. CXL. & CLI. & CXCIX. niſi & idem ſit cum præcedenti.

Meſias, Avicennæ lib. V. ſumma II. tract. II.

Meſih, ſive *Miſih*, utrunque enim reperio apud Raſim Continentis libr. III. c. I. & c. III. non ſemel, & c. VI.

Meſiriohe, Serapioni in Antidotis, qui tractatus eſt VII. c. XVII.

Meſue vide ſupra, Johannes.

Meſui luhe, cujus ſirupum deſcribit Meſue in libro Antidotorum.

Meton Athenienſis, quem Calliſtratus, Euphronius, & Phrynichus, ſcripſerunt fuiſſe optimum medicum & aſtrologum. Is annum magnum ex annis undeviginti conſtituit. Cujus meminit Tullius in epiſtolis ad Atticum lib. duodecimo, epiſt. II. Columella libro primo in præfatione, & libro nono, capite decimo quarto, & ex Græcis Ariſtophanes in Avibus, & Theon, aut quisquis is fuit, Commentariis in Aratum, ubi illum numerorum rationem diligentiſſime tenuiſſe ſcribit, & Diodorus Siculus libro III. c. II. ad fin. & iterum lib. XII. & Plutarchus in vita Alcibiadis. Hunc autem Lacedæmonium

monium fuisse scribit Ælianus lib. x. c. vii. De varia historia, & de eo quoque loquitur lib. xiii. c. xii. Sed vel Ælianum fefellit memoria, aut quod malim credere, vitiosi sunt Æliani Codices, & ὁ Λάκων tanquam notius, librarii scripserunt pro ignotiore pagi Atheniensis nomine, ὁ Λευκονιεύς. Vide Rutgersium libro quinto Var. Lect. cap. iv. & Meursium de pagis Atticæ T. iv. thesauri Gronov. p. 746. Plura de Metone dixi lib. iii. hujus Bibl. c. v. § 7.

Metrodorus Athenienſis, Epicuri discipulus, cujus libros tres πρὸς τὰς ἰατρὰς memorat Laërtius x. 24.

Metrodorus Chius, Democriti discipulus, cujus auditores fuisse Anaxarchum & Hippocratem scribit Suidas in Δημόκρ.

Metrodorus Chrysippi Cnidii discipulus, præceptor Erasistrati, apud Sextum Empiricum lib. i. contra Mathematicos p. 271. edit. à me curatæ.

Metrodorus Sabini, de quo alibi, auditor, accurutior prioribus Hippocraticis, licet & ipse non raro Hippocratem perperam intellexit, Galeno judice T. v. p. 396. Idem Asclepiadeum vocat T. ii. p. 13. 14. *De herbis* librum scripsit teste Plinio lib. xxv. c. ii. *ratione*, ut is dicit *blandissima, sed qua nihil pæne aliud quam rei difficultas significatur*, pinxit enim effigies herbarum, atque ita subscripsit effectus: id quod etiam de Crateva & Dionysio vult intelligi. Libri Metrodori hic titulus erat: ἐπιτομὴ τὴν ῥιζοτομουμένων, id est, Compendium earum rerum quarum radices secantur, ut idem dicit lib. xx. cap. item xx.

Metrodorum medicum, sive illum, sive alterum memorat Tullius libro ad Tironem, epistola incip. *Solicitat*, & Plinius pluribus locis, & Galenus lib. Simplicium Medicamentorum c. xxix. ubi illum dicit cæteras omnes præter sectam Asclepiadeam contempsisse. Metrodori Ephesii, dubium an Medici icon apud Boissardum & T. iii. thesauri Gronoviani, litera *bb*. Metrodorum laudat etiam Marbodeus carmine de gemmis, ubi de corallio:

Et sicut scribit Metrodorus, *maximus autor*
Fulmina, typhonas, tempestatesque repellit.

Mevius Ruffus, Galeno medicamentorum secundum genera vii.

Michael Angelus Blondus, cujus extat libellus de diebus decretoriis, & alii plurimi.

Michael à Capella, cujus sunt Synonyma medica.

Michael cognomento & professione medicus, natione *Scotus*, apud Balæum, Centuria III. & eum quoque memorant Joannes Picus, Symphorianus Champerius, & Cornelius Agrippa.

Michael Psellus de cujus *libris duobus de victus ratione* & libro περὶ τροφῶν δυνάμεως dixi ad Allatium de Psellis p. 23. & 33. T. v. hujus Bibl. De libro περὶ χρυσοποιίας pag. 25. seq. *De lapidum virtutibus* pag. 31. Illum MS. in Bibl. Cæsarea exstare testatur Lambecius VII. pag. 225. De libro MS. *de podagra* idem Allatius pag. 34. & de ἰατρικῷ ad Imp. Constantinum Ducam p. 51. Libellum περὶ ποδαδέξων ἀκυσμάτων ad Michaelem Cerularium Patriarcham CPol. quem Schediasmate illustrasse se Allatius pag. 42. profitetur, dignissimum editione ait Lambecius VII. p. 221. Hujus Psselli solutiones naturalium quæstionum sibi per plagium tribuisse Simeonem Sethi, notavit Allatius de Simeonibus p. 182.

Michael Savonarola, vide Joannes Michael.

Michael Villanovanus, qui universam rationem Siruporum ad Galeni censuram diligenter expolitam, & alia quædam scripsit.

Micon, *Miccion*, *Miction*, sive *Micton*, qui ῥιζοτομάμενα adversus serpentes scripsit teste Plin. lib. XX. c. XXIII. ejusque malagma describit Celsus lib. V. c. XVIII. ubi nonnulli legunt *Nicon*. *Mictonem* autem citat Nicandri Interpres. Μίκτωνα ἐν τῷ περὶ ῥιζοτομικῶν. Harduinus pro Marcione Smyrnæo, de quo supra, etiam Mictonem jubet reponere, de quo adhuc puto ampliandum, donec id MSS. Codicum fide confirmetur. Idem Mystionis Smyrnæi *Gynæcia* MS. capitibus MLXXII. quorum in catalogo apud Labbeum p. 172. bibl. novæ MSS. meminit Scipio Tettius, ad hunc putat Mictonem pertinere.

Midias Μειδίας apud Laërtium in testamento Lyconis Troadensis, libr. V. sect. 72. ubi Menagius legit Μηδίαν putatque eundem esse cum Medio de quo supra.

Migisib, Rasi lib. Continentis VII. cap. I.

Miladius, Rasi ejusdem operis lib. VII. cap. III. & ex lib. Aphorismorum.

Milasius, Cœlio Aureliano lib. Chronion V. cap. VII. & seq.

Miletus Plinio lib. XXVIII. cap. I.

Minucia C. L. Aste Medica, in veteri lapide apud Fulv. Ursinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXVI. 2.

Minu-

Minutianus, Galeno in Aphorismos Hippocratis, lib. IV. cap. LXIX. & Medicamentorum κτ γένη lib. VI. T. II. p. 403.

Mischion, vitiose pro Moschion.

Misdasan, Rasi lib. Continentis III. cap. IV.

Misih sive *Misith*, auctor summæ, vide supra Mesih.

Misus, Rasi Continentis VII. cap. IV. & lib. IX. cap. VI. non semel, ubi illum citat ex lib. de Obstetricibus.

Misusan, Rasi lib. Continentis IX. cap. IV. & VI. & lib. X. cap. I. & II. sæpe, & alibi.

Diis Manibus sacrum. L. Annius Cassius Mithradorus medicus IIII. faction. Circen. fecit sibi & liber. suis posterisque eorum. Vetus inscriptio Romæ in via Appia. Spon. pag. 142. Misc. eruditæ Antiquitatis.

Mithridates sive Mithradates (ut in numis a) quibusdam id nomen scribitur) Rex Ponti suæ ætatis Regum maximus, ut cui duæ & viginti diversarum linguarum nationes parebant, omnes antecessores medendi scientia & arte superavit. Cujus commentationes Pompejus magnus in Latinam linguam à Lenæo liberto suo traduci jussit, ut scribit Plinius lib. XXV. cap. 11. Vide & Gellium XVII. 16. Sed Plinium audiamus: *Antea condiderat solus apud nos, quod equidem inveni*, Pompejus Lenæus, *magni libertus: quo primum tempore hanc scientiam ad nostros pervenisse animadverto. Namque* Mithridates, *maximus sua ætate regum, quem debellavit Pompejus, omnium ante se genitorum diligentissimus vitæ fuisse argumentis, præterquam fama, intelligitur. Uni ei excogitatum, quotidie venenum bibere præsumptis remediis, ut consuetudine ipsa innoxium fieret. Primo inventa genera antidoti, ex quibus unum etiam nomen ejus retinet. Illius inventum autumant, sanguinem anatum Ponticarum miscere antidotis, quoniam veneno viverent. Ad illum* Asclepiadis b) *medendi arte clari volumina composita extant, cum solicitatus ex urbe Roma, præcepta pro se mitteret. Illum solum mortalium viginti duabus linguis locutum certum est, nec de subjectis gentibus ullum hominem per interpretem appellatum ab eo annis LVI. quibus regnavit. Is ergo in reliqua ingenii magnitu-*

a) Ezech. Spanhem. T. I. Operis de usu numismatum p. 483. Vide etiam Thom. Crenium parte VII. animadvers. p. 224.

b) De hujus scriptis supra pag. 91.

gnitudine, medicinæ peculiariter curiosus, & ab hominibus subjectis, qui fuere pars magna terrarum, singula exquirens, scrinium commendationum harum & exemplaria, effectusque in arcanis suis reliquit. Pompejus autem omni regia præda potitus, transferre ea sermone nostro libertum suum Lenæum, Grammaticæ artis doctissimum, jussit: vitæque ita profuit non minus, quam reipubl. victoria illa. Ejus est nobilissimum illud Antidotum c) ab Mithridate nuncupatum, quod quotidie sumendo Rex ille dicitur adversus venenorum pericula tutum corpus suum reddidisse, ut tradit Celsus lib. v. c. XXIII. Plin. XXIII. 8. & XXV. 2. & Galenus lib. de commoditatibus Theriacæ ad Cæsarem. Justinus XXXVII. 2. *Venenum metuens, antidota sæpius bibit, & ita se adversus insidias exquisitis tutioribus remediis stagnavit, ut ne volens quidem senex veneno mori potuerit.* Itaque ut narrat Dio XXXVI. p. 35. & Florus III. 5. *male tentatum veneno spiritum, ferro expulit,* exorato ut ab eo interficeretur Germano duce, nomine *Bistoco* ut vocant Galeni Codices lib. de theriaca ad Pisonem T. II. p. 468. vel ut Appiani, Mithridatico p. 248. *Bitæto* seu *Bituito.* Omnes mortales ætatis suæ edendo & bibendo superasse, atque ideo Bacchi nomen Mithridati tributum à Trallianis, tradiderunt quidam apud Plutarchum primo symposiacon c. 6. qui tamen alteram addit rationem, veriorem fortassis, ac probatam etiam elegantissimo Mureto lib. I. Var. Lect. c. II. Mithridatia φάρμακα memorat idem Galenus περὶ ἀντιδότων lib. VII. c. II. T. II. p. 263. 307. & alibi sæpe.

Miuh, Rasi Continentis lib. IX. cap. I. sed credo mendum esse, & legi debere Misih, de quo diximus.

Mnaseas, Μνασεάς, Μνασαίος Galeno. T. II. p. 317. 325. 327. 408. 409. methodicus Tom. IV. pag. 42. 373. vide supra Manaseus.

Mnason, Galeno Pharmacorum localium lib. VII. c. II. & lib. VIII. cap. VII. in fin.

Mnemon Sidetes qui libro tertio Hippocratis de morbis epidemicis nonnulla addidit. Vide infra in Pamphylio.

Mneficles, Plinio lib. XX. cap. XVIII. in fin. & alibi sæpe citatus. In codicibus MSS. notante Harduino & apud Priscianum *Mnesides.*

Mne-

c) Mithridatium, de quo Jo. Henrici Meibomii Diss. & Matthiolus in Epistolis pag. 215. ut alios jam omittam.

Mneſidemus, Dioſcoridi lib. IV. cap. LIX. aut ut alii ſecant LXVIII. quo de papavere ſativo tractat.

Mneſitheus Athenienſis, medicus Dogmaticus cujus meminit Galenus lib. I. & VII. methodi, & in Introductione, ſive medico, ſi ejus eſt, & alibi ſæpe, e) præſertim in lib. I. de Ratione curandi ad Glauconem, non multo poſt princip. ubi ita de eo loquitur, quod cum in omnibus aliis quæ ad artem pertinent, non mediocriter eruditus eſſet, tum in exercenda arte, quantum via ac ratione licet, nulli peritia ſecundus. Meminit etiam Athenæus, qui eum pluribus locis citat ex lib. περὶ ἐδεσμῶν, ſive ut Galenus T. IV. edit. Baſil. pag. 334. περὶ ἐδεσμάτων, *de Eduliis*: & *Epiſtolam* περὶ κωθωνισμοῦ, *de ebrietate*, Athenæus lib. XI. p. 483. Atq; *de facultatibus alimentorum*, Oribaſius II. 67. Laudat & παθολογικὸν Galenus T. 2. edit. Pariſ. p. 279. Anatomica id. T. V. edit. Baſil. p. 21. & Pauſanias in Atticis, cap. 37. p. 90. ubi illum medicina excelluiſſe, dicit. Is, ut ferunt, nunquam inebriari permiſit, ſed paucis tantum diebus hilareſcere.

Mneſitheus Cyzicenus. Oribaſ. IV. 4.

Mneſtheus, ſive Mneſtus (utrunque enim reperio) qui de Coronis ſcripſit. Nam & in his, ut alibi diximus, eſt aliqua valetudinis portio, ex Plinio lib. XXI. cap. III. Hunc, aut alium ejus nominis citat Gellius lib. XIII. c. XXX. eodemque ult. & Plutarchus in libro de cauſis naturalibus c. XXVI.

Molpis inter eos qui Chirurgica ſcripſere laudatur à Galeno in Hippocratem περὶ ἄρθρων libro quarto, T. V. edit. Baſil. p. 653. cum Diocle, Evenore, Nymphodoro, Nileo, Philotimo. Μολπιαία, T. XII. edit. Pariſ. p. 478.

Monteus cui liber ſecretorum inſcribitur ſub Galeni nomine T. X. edit. Pariſ. p. 549.

Monus, Aetio Quaternion. II. Serm. III. cap. XLII. & cap. CX.

Morſimus Athenienſis, tragicus frigidus & medicus ocularius parum probatus. Svid. in Μόρσιμος, Heſych. in Κλύμενος.

Moſchion, f) aut ut alii vitioſe vocant, *Miſchion*, niſi alter ſit, qui Græce

e) Vide indicem ſcriptorum à Galeno laudatorum T. IV. hujus Bibl. p. 580.

f) Moſchion deminutivum à μόσχος, ut Ἐλαφίων, Ταυρείων, Αἰλουρείων, Γρυλλίων, Μελισσίων, Γλαυκίων, Ἱεραξίων, Ἀκανθίων. Reineſ. p. 619. ad Inſcriptiones veteres.

ce scripsit de mulierum affectibus: & à Galeno citatur in medicamentis secundum genera, T. II. p. 259. 339. 340. 357. 391. præsertim ejus κοσμητικὸν T. II. p. 258. lib. I. c. I. & κῆρ τόπος, lib. I. c. item 1. & lib. IV. c. VII. ubi eum vocat γνώριμον, familiarem: & lib. VII. c. 11. Aetio Quatern. IV. c. XIII. Fuitque illi cognomen διορθωτὴς sive Correctoris, quod quædam Asclepiadis scripta corrigeret, ut dicit idem Galenus lib. IV. De differentiis pulsuum T. III. p. 51. Hic quoque aut alius ejusdem nominis scripsit Græce unum de Raphano volumen ut tradit Plin. lib. XIX. c. V. vide infra, Theodorus Muscienus, & quæ de Moschione Græco Gynæciorum scriptore, aliisque hujus nominis dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 702. sqq.

Moschion alter, ut puto, memoratus Plutarcho Problematon Symposiacon Decade tertia, c. X.

Moschus, nisi idem cum priore, Cornelio Celso citatus lib. V. cap. XIIX. atque etiam Galeno in medicamentis κῆρ τόπος, libr. I. cap. I. & lib. IV. c. IIX.

Mostases, Galeno in iisdem libris.

Moyses Propheta magnus & Reip. Hebrææ conditor, S. Chrysostomo etiam medicus, de cujus medica & chemica scientia interpretes ad Exod. XV. 25. XXXII. 20. Deut. IX. 21. & quæ pridem notavi in Codice pseudepigrapho Veteris Testamenti p. 864. sqq. & quæ de scriptis Chemicis tributis Mariæ, sorori Mosis p. 869. Galenum Mosis physiologiæ insultantem & nimis angustos limites Divinæ potentiæ, perinde ut imbellis hominis alicujus viribus ausum ponere, bene confutat Moses alter, de quo mox, Maimonides aphorismo ultimo.

Moyses Maimonides à Patria Cordubensis, à loco in quo commoratus est Ægyptius, inter Judæos celeberrimus, de quo Joannes Leo Africanus cap. 28. supra p. 296. Ejus *regimen sanitatis* seu de conservanda valetudine inscribitur etiam *potens Jacob* ex Genes. XLIX. 24. Vide Hottingeri smegma Orientale p. 39. & de hoc aliisque medicis scriptis Maimonidis Julium Bartolocium Tom. IV. pag. 105. seqq. & Venerandum Wolfium nostrum T. I. Bibl. Hebraicæ p. 863. sqq. Ejus *aphorismi* ex Galeno selecti digestique per sectiones. XXIV. prodierunt nescio quo interprete Latine Basil. 1579. 8. additis aphorismis Joannis Damasceni ad Filium.

Nuga-

Mugaribus Granatenſis, cujus chymica cantica & mammaluci Damaſceni in ea commentarios ſed canticis ipſis obſcuriores memorat Leo Afer in deſcriptione Africæ, ubi de Feſſa urbe.

Muhamed aben Iſaac, Judæus, cujus de re medica liber Toleti A. C. 1265. compoſitus fuit MS. in Bibl. Eſcorialenſi.

Muhamed aben Cacim, *aben Adame el Gafique*, liber medicus ſcriptus Malacæ A. C. 1413. in eadem Bibl.

Muliaſus diſcipulus, Raſi lib. IX. Continentis c. VI.

Mundinus Bononienſis, citatus Guido Gaulioco.

Mundinus de Lentiis, Florentinus, cujus expoſitionem habemus in Canones univerſales Meſue, & librum Anatomiæ, editum Papiæ 1478. fol. ac deinde ſæpius. Hanc Anatomiam Bononienſi alii tribuunt, non ut Tiraquellus Florentino, ajuntque vixiſſe circa A. C. 1305.

Mundinus de Foro Julio, cujus Synonyma medica MS. habuit Jo. Georgius Schenckius ſcriptor Bibliothecæ iatricæ.

Mundinus unus ex ſuperioribus, citatus in tabulis ſive tacuinis Helluchaſem.

Muſa, vide Antonius Muſa. Ex ejus poſteris videtur, ad quam ſpectat Inſcriptio vetus apud Reineſium pag. 633. Θ. Κ. ΑΝΤΩΝΕΙΑ ΜΟΥΣΑ ΚΑΙ Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΑΛΚΜΑΝ ΦΙΛΟΣΟΦ. ΣΤΩΙΚΟΣ ΑΝΕΘ. Π. Τ. ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Μ. ΑΝΤΩΝΙΩ ΓΟΡΔΙΑΝΩ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΜΠΗΑΝΩ ΚΙΟΥΙΚΑ. ΚΟΣ.

Muſeca Raſi libri I. Continentis cap. I.

Muſcia, ſive *Muſeya*, citatus in eo libro cap. VI. & lib. II. cap. I. non ſemel, & in Tacuinis Helluchaſem.

Muſeric.

Muſæus poëta. vide ſupra, in Heſiodo.

Muſonius de mulorum fœtibus. Vide V.C.J. Gottlieb Krauſens umſtändl. Bücher-Hiſtorie p. 199.

Mutagnachil, Iſraëlita, Avicennæ libro quinto tract. III. citatus, vide ſupra, Iſraëlita.

Mycon ſive *Myccon*, vide ſupra, Micton.

Myron, Cornelio Celſo lib. v. ad finem ejus lib.

Ὁ περὶ τὸν Μυσίας ἰατρός, Galen. T. II. p. 139.

Naſca-

N.

Naſcarius.

Naucratites, Galeno Pharmacorum localium lib. IV. cap. VII. nomen patriæ, non medici. Naucratitæ fuere Athenæus cujus habemus Dipnoſophiſtica: Niloxenus de quo Plutarchus, convivio ſeptem ſapientum: Charon ſcriptor Ægyptiacorum, Philarchus, aliique.

Naumachius præceptor Philagrii, de quo poſtea.

Neapolita, Galeno lib. IV. & VII. medicamentorum κατὰ γένη., & κατὰ τόπους, lib. IV. cap. VII. & lib. VII. cap. IV. T. II. p. 251. 268. 283. 386. 404. 405. 410. 417. 419. & Paulo Æginetæ lib. III. c. XXII. Videtur Cajus intelligi, de quo ſupra.

Nearchus Galeno κατὰ τόπους lib. VIII. cap. VII. T. II. p. 287.

Nebros Cous, ex genere Aſclepiadarum ſummus & optimus Græcorum medicorum, ut ſcribit Theſſalus Hippocratis filius in oratione quam in Senatu Athenienſi dixit, cum patriæ excidium deprecaretur, quæ poſita eſt inter opera Hippocratis. T. II. edit. Lindenianæ pag. 940.

Nechepſon, ſive *Nechipſon*, ſive *Nichepſon*, vel *Nichepſus*, vel denique *Necepſus*, (hæc enim omnia leguntur) Ægypti rex citatus ab Aetio Tetrabibl. I. Serm. I. quo loco de Anthemi, ſive Chamæmelo diſſerit, & iterum ejusdem Tetrab. Serm. II. cap. XIX. & XXXV. ubi eum Regem appellat, & iterum cap. XLVII. & Tetrab. II. Serm. II. cap. XCII. & Tetrab. IV. Serm. IV. cap. XII. Et hic quoque magicæ artis peritus fuit, teſte Euſebio chronographo. Et hujus item mentionem facit in apoteleſmaticis Manetho, & Vectius Valens Antiochenus, in libris quos inſcripſit ἀνθολογίας ut dixi lib. III. hujus Bibl. c. XX. & Galenus libro ſimplicium pharmacorum IX. ubi de Jaſpide viridi tractat, eumque citat ex libro VI. atque X. & Julius Firmicus lib. Aſtronomicon IV. cap. XVI. ubi & eundem vocat Ægypti juſtiſſimum imperatorem: & illum quoq; dicit fuiſſe optimum aſtronomum, omniaque vitia & valetudines collegiſſe: atque omnium ægritudinum medelas divinæ rationis magiſteriis adinveniſſe. Et lib. IIX. c. III. ad fin. ubi illum divinum vocat. Et Auſonius ad Pontium Paulinum epiſtola IV.

Quique magos docuit myſteria vana Necepſus.

Et

Et is forte est, quem Chenephren vocat Artabanus, apud Euseb. IX. 27. præparat. Evangel. p. 434. illum scilicet Ægyptiorum Regem, qui Mosen conjecerit in carcerem, quod conaretur liberare populum ab Ægypto.

Neleus, Paulo Æginetæ lib. III. cap. XXXVII. qui forte est Nileus, de quo infra.

Nemesius, de cujus lib. de natura hominis Vol. VII. hujus Bibl. p. 549.

Neocles Æliano memoratus lib. XVII. Animalium, cap. XV. quo loco de rubeta rana loquitur.

Neoptolemus μελιτουργικῶν scriptor, de ratione conficiendi servandique mellis, laudatus Plinio indice libri XI.

Neronem quoque ut Medicum citat Paulus Ægineta lib. VII. cap. XVII. & Plinius Valerianus lib. rei medicæ I. c. XXIX. quem non temere possumus conjicere fuisse illum Imperatorem, illaudatissimum quidem illum, sed apprime tamen doctum, ut videre licet ex Suetonio & aliis scriptoribus. Vix enim de alio quopiam Nerone docto comperies, nisi & de Tiberio illo intelligas, qui & ipse Nero dictus est, ut tradit Suetonius. Neronianum Oxyporium describit Marcellus Medicus, Medicamentorum c. XX.

Nicander Colophonius, de quo abunde dixi lib. III. hujus Bibl. cap. XXVI. De illo adiri potest etiam Lambecius lib. II. de Bibl. Vindob. pag. 565. seq. Citatur Nicander à Galeno T. I. p. 262. T. II. p. 125. 137. T. III. p. 269. T. V. p. 618. & aliis in locis. Nicandri theriaca olim imitatus latinus Poëta Æmilius Macer in libris theriacon de quibus Quintilianus. *Eugenii* (an *Eutecnii*) Sophistæ paraphrasis Græca in Nicandri Theriaca & Alexipharmaca fuit MS. in Bibl. Escurialensi. Theriaca carmine Latino reddita & scholiis explanata etiam à *Petro Jacobo Esteve* Hispano, Valentiæ 1550. Ex *Jacobi Grevini* (qui Gallice etiam interpretatus est) Latina Metaphrasi, loca affert Jo. Rhodius ad Scribonium Largum p. 269. 274. Italico carmine expressa Alexipharmaca à Viro eruditissimo humanissimoque *Antonio Maria Salvinio*, didici ex Diario eruditorum Italiæ T. XIV. p. 132.

Nicander Thyatirenus quem à Colophonio non esse distinguendum conjicies è Stephano Byz. in Θυάτειρα.

Nicander simpliciter citatus Cælio Aureliano lib. Chronion I. cap. IV. Paulo Æginetæ, sive ille est, quod facile crediderim, sive alius.

Alius certe *Martius Fontejus Nicander* Medicus in veteri Inſcript. Romana apud Sponium p. 142. Miſc. eruditæ Antiqv. & Fabrettum p. 6.

Nicephorus Blemmida, cujus ſunt Canones de Urinis, Maximo Planudi ab aliis tributi.

Niceratus, qui de herbis ſcripſit, teſte Dioſcoride in præfatione, & Epiphanio Cyprio ſtatim poſt initium lib. I. adverſus hæreſes. Citaturque hic Aſclepiadis ſectator Galeno in Medicamentis ſecundum locos lib. III. cap. I. & lib. VII. cap. IV. & cap. VI. & alibi ſæpe, T. II. p. 270. 272. 283. 291. & Cælio Aureliano lib. Chronion II. cap. V. ex lib. de Catalepſi. Niceratus, quisquis eſt, memoratur Plinio in Nomenclatura authorum, lib. XXXI. cap. II.

Nicetes, Galeno medicamentorum ſecundum locos lib. IV. c. VII.

Nicetas ἰατρὸς βασιλέως ad quem epiſtola Theophylacti quinquageſima quinta. Idem fortaſſe Nicetas qui Chirurgorum Græcorum collectionem digeſſit, de qua dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 778. ſq.

Nicias, ſive *Niceas* Mallotes laudatur à Plutarcho in parallelis p. 308. ἐν τοῖς περὶ λίθων *de gemmis*, eidem lib. de fluviis p. 1161. & Stobæo florileg. p. 540.

Nicias Solenſis, perfidus ille Pyrrhi regis Epirotarum medicus, Claudio Quadrigario apud Gellium III. 8. & Zonaræ: aliis *Cineas* ut Æliano XII. 33. Var. Hiſt. Sed Valerio Max. VI. 51. & Ammiano Marcellino XXX. 1. *Timochares* ſive *Democharis*.

Nicias alter Nicopolita, apud Plutarchum Problematon Sympoſiacon VII. c. I.

Nicodemus, Galeno lib. IX. Pharm. localium c. VII. Meſue in Antidotis non ſemel. Videtur corruptum pro Nicomede, de quo infra.

Nicolaus Alexandrinus, qui librum edidit de compoſitione medicamentorum particularium, Latinitate donatum à Nicolao Rhegino & plenius à Leonardo Fuchſio. Hic eſt Nicolaus quem Myrepſum vulgo appellant, & de quo dixi uberius in hoc ipſo Volumine, ſupra pag. 4. ſqq. Conſtat autem opus quod ſub hujus nomine Latine (Græce enim nondum prodiit) habemus, ex magno, dynamero alphabetico Nicolai, quod laudat Aëtius X. 27. & ex aliis longe junioris ſcriptoris obſervationibus, qui Chriſtianus poſt Actuarium & Meſuen Arabem vixit (uterque enim ab eo allegatur) & doſes, ſynonyma, ſuccedaneas medicinas &c. aliaque adjunxit. Alius vetuſtior Nicolaus ſive Νικόλεως quem ſimpliciter citant Galenus

nus lib. v. & lib. vii. medicamentorum κατὰ γένη, T. ii. pag. 387. 412. & Paulus Ægineta lib. iv. c. xxxvii. & lib. vii. c. xvii. & cujus Nicolai emplastrum refert Nicolaus Myrepsus x. 143.

Nicolaus Ancon quem temporis sui scriptorem inter Medicos laudat Tiraquellus.

Nicolaus Callicles, Archiater, ad quem extant Theophylacti Epistolæ.

Nicolaus Ferrarienſis, non diversus ut opinor à Leoniceno de quo mox.

Nicolaus Judocus Venetus.

Nicolaus Leonicenus, Vincentinus, qui cum per sexaginta annos medicinam Ferrariæ docuisset, ibi diem obiit An. 1524. ætatis sexto & nonagesimo, rogatusque quonam arcano medico uteretur, ut tanto cum corporis & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu senectutis molestias effugeret, *vividum*, inquit, *ingenium perpetuæ vitæ innocentia, salubre vero corpus hilari frugalitatis præsidio facile tuemur.* Hujus exstant libri de Plinii & aliorum in medicina erroribus, nec non Commentarii in Galenum, & illius multorum operum translationes, & alia multa opera elegantissima & doctissima. Is primus si Tiraquellum audimus post hominum memoriam docuit medicinam latine loqui.

Nicolaus Leonicus Thomæus, qui lib. iii. edidit de varia Historia, & Latine vertit libr. Galeni cui titulus est, Documentum de puero epileptico.

Nicolaus Machelus, Mutinensis, qui commentarios Galeni in i. librum Hippocratis de morbis vulgaribus, & Rasis librum de pestilentia è Græco Latine reddidit.

Nicolaus Massa Venetus, cujus sunt libri de febre pestilentiali, petechiis, & morbillis, de morbo Neapolitano.

Nicolaus Myrepsus, ὁ μυρεψὸς, magni dynameri scriptor, vide Cangii glossarium Græcum in voce δυνάμερον, & quæ supra in Nicolao Alexandrino.

Nicolaus Nicolus, Florentinus, Pogii familiaris, Philelphi contra inimicus, qui librum Sermonum in hac arte mira ubertate composuit, in quo universalem medicinam in unum veluti corpus congessit, quod apud Græcos Oribasius fecit. Illum gravissimæ authoritatis medicum vocat Leonicenus in libro de Serpentibus.

Nicolaus Poll, Cæsaris medicus, cujus est liber de cura morbi Gallici.

Nicolaus Præpositus, cujus est Dispensatorium ad aromaticos, ex Nicolao Myrepso excerptum, ut dixi supra p. 6.

Nicolaus Quintus Papa ab A. C. 1447. ad 1455. Bartholomæi Parentucelli Phyſici ſive Medici filius, arte & profeſſione medicus etiam ipſe ut omnium ſcriptorum ejus tempeſtatis teſtimonio ait ſe tradere Tiraquellus p. 274. Nicolaum autem Papam, cujus ſalem purgatorium memorat Nicolaus Myrepſus Sect. 2. cap. IX. oportet fuiſſe ex prioribus aliquem.

Nicolaus de Regio, ſive Regino Calaber, qui primum maximam operum Galeni partem in Latinum traduxit non admodum eleganter, ut ejus tempora ferebant, ſed fideliter tamen, & Nicol. Myrepſi quædam.

Nicolaus Salernitanus, cujus ſunt duo Antidotaria, unum majus, alterum minus, imprimis commendata, & quorum minore paſſim utuntur pharmacopolæ.

Nicolaus Salicetus, cujus in chirurgia librum habemus.

Nicolaus, aut ille Myrepſus, aut alius, & is quidem ſuperior plerisque omnibus, utpote quem citat Raſis lib. Continentis XI. c. IV.

Nicomachus Stagirites Machaonis filius, Pauſaniæ in Meſſen. memoratus, cujus ἰατρικῶν libros ſex, & unum Phyſicorum Suidas memorat.

Nicomachi alii duo medici à Suida recenſiti, alter pater Ariſtotelis, alter filius, qui inter cætera ſua opera ſcripſit Commentarios in Phyſicam patris, & ſex Ethicorum libros ad Eudemum, qui & tempore Ciceronis extabant, ut ipſe dicit lib. v. de fin. cap. v. Nicomachum autem, quisquis is fuit, citat Galenus medicamentorum ſecundum genera lib. v.

Nicomachus Smyrnæus Galen. T. 3. p. 204.

Nicomedes ocularius. Vetus Inſcript. apud Fulv. Urſinum p. 100. *Q. Golius Q. L. Nicomedes medicus Ocularius Six Vir Col. Jul. Faneſtris. Golia Q. L. Salvia uxſor. Q. Golius Q. F. Pol. Faneſter Filius, Velia Q. L. Priſca uxſor. Ex teſtamento Faneſtris Filii.*

Nicomedes citatus Galeno lib. de compoſitione medicamentor. κατὰ τόπους II. c. item 11. T. 11. p. 180. 184. Vide & ſupra Nicodemus.

Nicomedes Smyrnæus, de quo vetus Inſcriptio Romæ, quam refert Sponius p. 131. Miſc. eruditæ antiquitatis, ad Galieni Imperatoris eam referens tempora:

Θ. K.

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
Ὃς ἦν ἄριστος ἰητρὸς ἐν ζωοῖς ὅτ' ἦν,

Πολλὰς

Πολλούς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
Ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.

Εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅσις οὐκ ἤμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μδ΄ καὶ ἡμέρας κγ΄.

Cippum posuere Nicomedi cognati,
Qui in vivis cum esset, optimus fuit Medicus
Multosque remediis, dolorem sedantibus sanavit,
Nunc corpus habet dolore vacuum, mortuus.

Bono animo sum Nicomedes, qui non eram & natus sum, esse desii & non contristor, vixi annos XLIV. & dies XXIII.

Itidem Romæ eruta basis statuæ votivæ, Æsculapio à Nicomede consecratæ: ex vicinia thermarum Trajani. Τῷ σωτῆρι Ἀσκληπιῷ σῶσα καὶ χαριστήρια Νικομήδης ἰατρός.

Τὴν παιδὸς καλλίσταν εἰκὼ τήνδε θεοῖο
Παιᾶνος κούρης ματρὸς ἀπαρτιτόκου,
Δαιδαλέων μερόπεσσιν ἐμήσαο σκιοβρίηθε
Εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα καὶ ἐσομένοις.
Θῆκε δ' ὁμῶς νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικομήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

Æsculapio Servatori donaria pro salute restituta gratiarumque actionem Nicomedes offert Medicus.

Pulcherrimam hanc imaginem pueri Dei
Paeanis (Apollinis) *filii ex matre quae cito peperit,*
Adornans mortalibus effinxisti Scioboëthe *)
Artificiosa scientiae tuae monumentum etiam posteris.
Posuit autem Nicomedes, ut esset simul liberationis pretium à malis morbis
Et manuum specimen antiquarum.

Et in altera facie: Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶσα καὶ χαριστήρια Νικομήδης Σμυρναῖος ἰατρός.

*) Sculptoris nomen.

Οἷον ἐμαιώσανθ' νέον Ἔκον Εἰλείθυιαι
Ἐκ φλεγύας κούρης Φοίβῳ ἀκειρεκόμῃ,
Τοῖόν τοι Παιὰν Ἀσκληπιὲ Σκιοβόηθ'
Χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
Νηῷ δ' ἐν τῷδε ζωάγρια θῆκεν ἐρᾶσθαι
Πολλάκι σαῖς βλαῖς νῆσον ἀλευάμενος.
Σὲς θεράπων εὐχῆς ὀλίγαν δίσιν οἷα θεοῖσιν
Ἄνδρες ἐφημέροι τῶν δὲ φέρεσι χάριν.

Regi Æsculapio pro Salute gratiarumque actione, Nicomedes Smyrnæus Medicus (consecrat.)

Qualem obstetricatæ sunt recens natum Ilithyæ
Ex Phlegya filia, Phœboque intonso:
Talem tibi Pæan Æsculapie Scioboëthus
Manu erudita statuam industrie sculpsit.
Hoc autem in templo pro mercede salutis posuit conspiciendam,
Tuis sæpe consiliis expulso morbo:
Tuus Cliens tenue pro voto donum, qualia Diis
Viri mortales horum gratia offerunt.

Nicon, Sexti Fadii præceptor, cujus librum περὶ πολυφαγίας, id est de edacitate memorat Cicero ad Trebatium lib. epistolarum VII. epist. XX. incip. *Amabilior.* Hunc, aut alium ejus nominis citat Cornelius Celsus lib. V. cap. XIIX. quanquam nonnulli ibi Micon legunt. Pater quoque Galeni Nicon appellatus est, quem Philosophiæ & Mathematicarum disciplinarum, litterarumque elegantiorum peritum filius testatur, X. de simplic. medic. & I. κζ γένη T. II. p. 321. Vide & Tzetzam Chiliad XII. vers. 10. sq.

Nicoon, sive ille, sive alius antiquissimus medicinæ author ab interprete Nicandri in Theriacis citatus.

Nicostratus, Galeno lib. IIX. Pharmacorum localium c. II. & lib. IX. cap. IV. & lib. VII. τῶν καθ' γένη, c. V. & VI. T. II. p. 276. 299. 302. 303. 412. & lib. II. Antidotorum: & Aetio citatus, qui Anticyræ meretrici hellebori vim magnam moriens dicitur reliquisse, teste Antiphane lib. de meretricibus apud Athenæum XIII. p. 586.

Isolæ

Isolæ in ædibus presbyteri in vase rotundo & longo, teste Reinesio classe XI. 8. Inscript. p. 68. *Q. Clodius Q. L. Niger medicus ocularius, sibi & Q. Clodio Q. L. Salvio Patrono.*

Niger, vide *Petronius Niger*, & *Sextius Niger.* Nigrum autem simpliciter citat Galen. lib. VI. Simplicium c. I. & lib. Antidotorum I. Cœlius Aurelianus lib. Oxeon III. c. XVI. ubi illum vocat amicum Tullii Basi, & Galenus lib. Simplicium VI. in præfatione.

Domitius Nigrinus Galen. T. 2. p. 417.

Νειλεὺς, *Nileus*, Cornelio Celso, Galeno T. 2. p. 182. 183. & T. V. pag. 653. ubi male ἰηλεὺς pro Νειλεύς, Paulo & Aetio citatus & Oribasio de machinamentis. Vide Neleus.

Nilus etiam Galeno T. 2. p. 222. 283. 292. Paulo, lib. VII. c. XIIX. & Aetio sæpe citatus, nisi idem sit cum præcedente.

Demetrius Nomachlomus cujus manu An. C. 1339. exarata Græce scripta Oribasii, Nicolai Myrepsi & aliorum in Bibl. Regis Christianissimi n. 2703. Vide celeberrimi Montfauoni Palæographiam Græcam p. 70.

Nomisianus infra in Numisiano.

Nonus de quo dixi Volum. XII. Bibl. p. 685. seq.

Notkerus medicus Doctor, cujus hymnum qui incipit *Rector æterni metuende sæcli* edidit Henricus Canisius inter varia poëmata antiqua monasterii S. Galli T. V. part. 2. Antiquarum Lect. & novæ edit. T. II. part. 3. p. 210. & T. XXVII. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 516.

Numenius, Celso lib. V. citatus c. XIIX. & c. XXI. Hujusque librum Theriacum laudant Scholia in Nicandrum. Numenium Heracleotem hunc Dieuchis discipulum fuisse scribit Athenæus libr. I. Dipnosophistarum, ut in Dieuche diximus.

Numisianus, aut ut alii vocant, *Nomisianus* Corinthius, unus ex præceptoribus Galeni, ut ipse Galen. dicit post prin. ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, id est, Anatomicarum administrationum. Et de eo quoque loquitur in Commentariis Hippocratis de natura hominis, ubi & illum Heracleanum vocat, dicitque etiam Pelopen, alium ex suis præceptoribus fuisse discipulum illius T. V. p. 21. Et ejus item meminit lib. V. Aphorismorum Hippocratis. T. V. p. 293. Vide & T. IV. p. 370.

Numius Aetio citatus Serm. XIII. c. XX.

Nymphodorus, aut ut alii vocant, Nymphodotus, Cornelio Celso lib. IIX. c. XX.

xx. Plinio lib. xxxiii. xxxiv. & xxxv. Galeno lib. vi. medicamentorum secundum genera. Aetio Tetrab. iii. Serm. i. cap. xlv. & xlix. & Paulo Æginetæ lib. vii. c. xii. citatus, nec non Oribasio de machinamentis.

O.

Obes, Rasi lib. iix. Continentis c. i. & lib. ix. c. iv. ex Antidotario.

Octavius Horatianus discipulus Vindiciani, de quo suo loco. Hujus extant lib. iv. rerum medicarum, in quorum postremo post princip. meminit illius sui præceptoris. Illos tamen libros non hujus esse, sed *Theodori Prisciani* tradit Gregorius Gyraldus historiæ poëtarum dial. vii. quo de Menandro differit. Quisquis autem is est, suum citat primum Phænomenon in ii. parte lib. ii. c. vii. Plura de illo ejusque editionibus dixi in Bibl. Latina.

Ocyroe, Chironis filia Ovid. ii. Metamorph. 636. seq.

Odus de Odis Patavinus, cujus sunt libri de cœnæ & prandii portione.

Oenone ab Apolline artem medicam edocta. Ovid. Heroid. quinta v. 145. sq.

Olympiacus, sive *Olympicus* Milesius, quem Galenus in Introductione, sive Medico ponit inter methodicos. T. 4. p. 373.

Olympiades Thebanus Plinio citatus lib. xx. c. xxi. & Galeno lib. iv. de differentiis pulsuum.

Olympias Thebana, Plin. hist. naturali & Plinius Valerianus iv. 5.

Olympicus, sive ille *Olympiacus* sive alius, quem nugacem appellat Galenus lib. i. Therapeuticæ. Præceptor Apollonii Cyprii, methodicus, id T. iv. p. 43. 45. 46.

Olympionicus, Galeno in medicamentis secundum locos lib. iv. c. vii. & Aetio citatus Tetrabibli ii. Serm. iv. c. cii.

Olympius, Galeno Pharmacorum localium ix. c. iii. T. ii. p. 296.

Olympius collega Octavii Horatiani, ut ipse Horatianus dicit in præfatione lib. i. rerum medicarum.

Olympus Sophista, Aetio Quaternionis iii. Serm. iii. c. xix.

Olympus medicus Cleopatræ familiaris, apud Plutarchum in Antonio, p. 953. sive ille, sive alius. Alterum autem horum, aut alium citat simpliciter Galenus in medicamentis secundum locos. Alius etiam de quo infra in Tauranio.

Omeis Bentamiz, qui *Omas Bentamin* citatur Arabibus.

Onan,

Onan, sive *Onen*, Rasi lib. III. Continentis cap. III. non semel, ubi citatur ex lib. de electionibus.

Onasim, Serapioni Simplicium c. CXXXVI.

Onesidemus, Galeno in medicamentis secundum locos lib. X. c. I. non semel. T. II. p. 306.

Onetrus, sive Oneter ibid. lib. VII. ad fin. T. II. p. 273.

Ophilius, Plinio lib. XXIX. c. IV.

Ophionicus Conchlax citatus à nonnullis ex libris Herbarum. Sed Galenus in præfatione lib. VI. Simplicium medicamentorum ad fin. putat esse nomen suppositititium.

Opion Plinio citatus lib. XX. c. V. & c. XXII. Alii Ophionem legunt.

Orestinus, Galeno in libris medicamentorum secundum locos lib. I. cap. I. T. II. p. 156.

Oribasius Sardianus, Juliani Imperatoris Archiater, qui septuaginta libros medicinæ, ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἰατρικαῖς, ad Julianum ipsum, eorumque epitomen in libris IX. ad Eustathium filium composuit. In tanto autem honore apud eundem Julianum fuit, ut ab eo κοιαίστωρ quæstor Constantinopolitanus factus sit, testibus Suida & Eunapio in lib. Sophistarum, qui & eum dicit invidia succedentium Imperatorum rebus suis spoliatum in exilium ad Barbaros missum, ubi tamen animo semper philosophico instructus fuit, tantaque apud eos gratia & opinione enituit, ut quasi pro Deo haberetur, placatisque tandem principibus rediit, & bona recuperavit. Hujus quoque nomine circumferuntur Commentarii in Aphorismos Hippocratis, quos vix illius esse crediderim. De eo ejusque ingenti συναγωγῶν opere est Epigramma in lib. IV. Anthologiæ hujusmodi, quod Græce à me productum alibi, sic vertit Lodoicus Jaussérandus:

Juliani regis medicus celeberrimus hic est
Divus Oribasius, dignus honore coli:
Providus instar apis, veterum monumenta pererrans,
Ex variis unum nobile scripsit opus.

De Oribasio ejusque scriptis & editionibus abunde dixi Vol. IX. pag. 451. sqq. & Vol. XII. p. 640. seqq. In nomina & virtutes balnearum

Puteoli & Bajarum ſicut in libro decimo Oribaſii continentur, notæ Thomæ Reineſii MStæ memorantur in Clariſſ. Græivi Epiſtola ad Nic. Heinſium T. IV. ſylloges Burmannianæ p. 357.

Origenes, ſive *Origenias*, Galeno in libris medicamentorum ſecundum locos VII. c. II. & IV. & lib. IIX. c. III. T. 2. p. 264. 277.

Orion ὁ κλενιςής qui comis pectendis ſuam addixit operam, Galen. κ) γένη lib. VII. T. II. p. 240.

Ornocas.

Orpheus cognomento Theologus, qui περὶ συνθέτων θανασίμων φαρμάκων de medicamentis compoſitis exitioſis ac mortiferis ſcripſit, apud Galenum in lib. II. Antidotorum. T. 2. p. 445. Idem primus omnium quos memoria novit *de herbis* aliqua curioſius prodidit, teſte Plinio XXV. 2. qui eum quoque laudat XXV. 2. & XXIIX. 4. ſcripſit & νόσων ἰάματα teſte Pauſania in Boeoticis, & libellum *de gemmis*, qui exſtat, & *Phyſica*, niſi illa Brontini fuerint, ut viſum Epigeni apud Clementem Alex. I. Strom. p. 331. Orpheum citat ex Stratone Alexander Trallianus lib. I. c. XV. Sed de Orpheo & ſcriptis illi tributis, diligentius dixi lib. I. hujus Bibl. cap. XIX.

Orphitus, apud Galenum libro VII. medicamentorum κ) γένη, Tom. II. p. 419.

Oſantrus περὶ ἵππων ἰατρικῆς Galen. T. X. edit. Pariſ. p. 719.

Orus Rex Iſidis filius, rex Ægypti quem medicinam edoctum à matre, multum hominibus tum per oracula tum per medelas attuliſſe utilitatis, tradit Diodorus Siculus lib. I. Vide quæ de Oro ſive Horo dixi lib. I. hujus Bibl. c. 13.

Orus Mendeſius junior, apud Galenum in lib. II. Antidotorum. T. II. p. 445.

Oſiris Rex Ægypti, vide ſupra, Apis.

Oſthanes, Dioſcoridi lib. IV. c. XXXII. quo de Siderite tractat, & Alexandro Tralliano lib. I. cap. XV. Magica dictus ſcripſiſſe & Chemica. Vide quæ notavi lib. I. hujus Bibl. c. 14. & Vol. XII. p. 777. Apud Plinium, Oſthanæ duo XXX. I.

Otho Brunfelſius, Maguntinus, cujus eſt Onomaſticon medicinæ, & Catalogus, Theſes ſive loci communes totius medicinæ, Herbarum tomi tres, & alia pleraque opera.

Otho Siculus Galen. l. I. Pharmacorum κ) πῶν cap. I. pag. 156. Aliis *Ortho*, vitioſe ut opinor.

Paccius

P.

Paccius, sive *Pacius*, sive *Pacchius Antiochus* Ophthalmicus, Galeno secundum genera lib. VII. T. II. p. 218. 299. 412. & περὶ ὄπτης lib. IV. c. VII. & lib. IX. cap. IV. ubi citatur ex *Collectaneis* Scribonio Largo lib. compositionum medicamentorum c. XCVII. & c. CLXVI. Aetio Quatern. II. Serm. III. c. CIX. & Marcello Burdegalensi, c. XX. post prin. ubi illum dicit decessisse paulo ante Tiberium Cæsarem, & c. XXV. Philonidis Siculi auditor de quo infra.

Pæon Deorum medicus, apud Homerum lib. IV. Odysseæ, & lib. V. Iliad. atque aliis in locis.

Pætus de quo Lucianus in Pseudomanti. Alius de quo Vetus inscriptio apud Gruter. p. DCXXXIII. 4. *D. M. S. M. Cassineio Pæto Medico, Cassineia Artemisia Conjux, cum quo vixit Ann. XXV. B. M. F.*

Pagasius, apud Procopium de bello Vandalorum. Vide Pegasius.

Paladius quisquis est citatus Rasi lib. IV. Continentis c. I.

De *Palladio*, rei rusticæ scriptore dictum in Bibl. Latina.

Palamedes ex Græcorum ducibus ad Trojam sollers in pestilentiæ contage ab exercitu per tenuem diætam & motum concitatiorem declinanda, ut innuit Philostratus in Heroicis.

Palladem item Medicæ artis fuisse doctam ac veluti præsidem aperte declarat Ovidius, dum monet medicos libare Palladi, quo medendi arte magis valeant. Ejus versus sunt lib. III. Fastorum.

Vos quoque Phœbea morbos qui pellitis arte,
Munera de vestris pauca referte Deæ.

Nam & Plinius lib. XXIV. c. XIX. eodemque ult. tradit Minervam, quæ ipsa Pallas est, reperisse Argemonem herbam. Et lib. seq. cap. IV. nisi hic de alia item herba loquatur, ab ea inventa. Sed & idem lib. XXII. cap. XVII. scribit vernulam Periclis, qui ex templi fastigio cecidisset, Perdicio, sive Parthenio herba sanatum, monstrata ipsi Pericli somnio à Minerva, quare Parthenion vocari cœpta est. Ex quo ὑγεία Minerva ab Athenienſibus culta, cujus statua in Acropoli ænea ab ipso Pericle posita est, ut tradit Plutarchus in vita illius, ubi etiam de illo somnio loquitur. Cujus itidem Deæ meminit Lycurgus orator in oratione περὶ τῆς ἱερείας, Pausanias in Atticis, & Harpocration. Sed & eadem Pæonia dicta, veluti medica, cujus etiam meminit idem Pausanias eodem lib. Item σώτειρα,

id est, servatrix apud Hesychium & eundem Pausaniam, unde & à Galeno aliisque antiquis medicis Sotera Pallas antidotus quædam est cognominata. *Hadenus Tiraquellus* p. 408.

Pamphilianus ad quem de theriaca scripsit Galenus T. 11. p. 469.

Pamphilus qui de herbis scripsit, ut tradit Epiphanius libro adversus hæreses 1. statim post initium. Eumque citat Aetius, & Galenus T. 11. p. 227. T. v. pag. 705. 706. lib. v. Medicamentorum secundum locos c. v11. ubi illum artem medicam exercuisse Romæ suo tempore dicit: & libr. v1. simplicium in præfatione, T. 11. pag. 68. 69. 91. ubi eum dicit de herbis ex Alphabeti ordine scripsisse, nec abstinuisse à nugis superstitiosis Ægyptiorum & Babyloniorum, herbarum autem vires non expertum, sed cæteris qui ante se scripserant, fidem habuisse. Confer Lambecium 11. p. 528. seqq. Svidæ est Grammaticus Alexandrinus ex Aristarchi schola. Idem testatur etiam scripsisse εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀπικά. leg. ὀφιακά ut recte Clariss. Kusterus.

Icon hujus Pamphili in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium Nesseliumque & T. 111. thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani lit. kk. Παμφίλιον medicamentum apud Galen. Tom. 11. pag. 326. 338.

Pamphilus episcopus, quisquis is est, Aetio Tetrab. 1v. Serm. 1v. cap. cxx11.

Pamphilus Pharmacopola, id est, μυγμαποπώλης, eo titulo citatus Galeno lib. v11. secundum locos c. 111. T. 11. p. 266. & Aetio Tetrab. 11. Serm. 1v. c. xv1.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius aut Nicopolita, Philosophus cognomento φιλοπράγματος quem γεωργικὰ βιβλία γ' *libros tres de re rustica* scripsisse Suidas testatur. Hic est qui laudatur in Græcis scriptoribus Geoponicis. Confer Lambecium 11. p. 537. sq.

M. Allius Pamphilus Primillæ L. & uxori & Primo L. delicio Carissimis sibi fecit. Inscriptio vetus Romana apud Sponium in Miscellaneis eruditæ antiquitatis p. 141.

Pamphylius Medicus apud Galen. T. v. p. 411. intelligitur Mnemon ὁ διορθωτὴς Sidetes ex Side Pamphyliæ. ἰατρὸς τινος Παμφυλίου τοῦ γένους ἐκ πόλεως Σιδικῆς, Κλεοφαντίδα τὴν αἵρεσιν. Hic est antiquissimus

simus ille Medicus, qui libro tertio epidemion Hippocratis dicitur nonnulla addidisse : & παμφυλίκ μνήμονα χαρακτῆρας vocat Galenus T. v. p. 431.

Panacea Æsculapii filia cujus Hippocrates in jurejurando meminit.

Panacius, supra in Erasistrato.

Pancius Lucensis.

Pantaleon Nicomediensis, qui Martyrium passus est sub Maximiano Imp.

Pantaleon Vercelleus, cujus sunt libri pilularum: Pilularium excusum Papiæ 1508. fol. Lugd. 1525. 4. & summa de confluentia lacticiniorum, de butyro, de caseorum variarum gentium differentia & facultatibus. Taurini 1477. fol.

τῷ ἰατρῷ & βασιλέως τῷ Μιχαὴλ παντέχνῃ Epistola Theophylacti 44. 73. 74. nisi παντέχνης pro elogio est, non pro nomine.

Panthemus Celso citatus lib. v. c. XIIX.

Papias Laodiceus Autolyci medicus, Galeno lib. medicamentorum secundum locos IV. c. IIX. alius frater cui dicatus liber de virtute centaureæ. T. XIII. edit. Paris. p. 1010.

Parthenium Nicæensem (de quo dixi lib. III. c. XXVII. § 9.) nescio quo auctore Medicis accenset & de herbis scripsisse ait Joannes Bernierius in Historia Chronologica Medica quam Gallice edidit p. 87.

Parthenius, cujus est dialogus de humani corporis sectione, excusus cum Georgii Vallæ de re Medica.

Pasicrates, Galeno medicamentorum secundum locos lib. IIX. cap. item IIX. & Oribasio de machinamentis. Pasicrates hic Smyrnæus, Menodori Erasistratei frater, ipse quoque Erasistrateus, ut V. C. Richardus Mead pag. 69. probat ex numo in cujus altera parte Hygeiæ caput laureatum, in altera sedens Medicus & meditans cum libro in manu, adscriptis verbis Σμυρναίων, Πασικράτης, adjectoque in eadem numi ara, duplici monogrammate uno urbem Smyrnam, altero scholam Erasistrateam denotante. Est apud eundem numus consimilis, in quo Medicus sedens, verum sive illis monogrammatis, adscripta tamen habens verba, Σμυρναίων, Μηνόδωρος Πασικράτης. In Inscriptione veteri Ancyrana: Καπίτωνι Πασικράτης, Πασικράτης καὶ Μηνόδωρος υἱοὶ αὐτοῦ. Apud Athenæum lib. II. p. 58. Μηνόδωρος ὁ Ἐρασιστράτειος ἰατρὸς φίλος.

Pasinicus, ad quem Epistola S. Basilii CCCLXXV.

Pasion, sive *Passion* (nam utrunque legitur, sed frequentius Πασίων) Galeno, T. II. p. 118. 135. 188. 202. 333. 352. T. IV. p. 98. 169. 191. 210. 218. Paulo Æginetæ, lib. VII. cap. XII. & Aetio.

Pasithemis in testamento Lyconis Troadensis laudatus apud Laertium lib. V. Sect. 72.

Paternianus, cui librum de simplicibus medic. Galenus dedicavit.

Patriarcha, qui transtulit quosdam libros Galeni in Arabicam linguam, ut dicit Rabbi Moyses Aphorismorum lib. XXIV. in pluribus locis.

Patroclus Achillis amicus, qui curat vulnus Euryphili apud Homerum XI. Iliados. Ab Achille edoctum artem medicam tradit Ælianus lib. II. c. XIIX. hist. animal.

Paulinus Scythopolites, memoratus Porphyrio in vita Plotini Platonici.

Paulinus alter citatus Galeno medicamentorum secundum locos lib. IIX. c. IIX. Valerius Paulinus T. II. p. 418.

Paulus Ægineta, qui amplissima scilicet LXX. volumina Oribasii in compendium quoddam coegit, ut ipse testatur. De illo uberius dixi Vol. XII. p. 576. seq.

Paulus Alagenitus, Serapioni tract. VII. cap. IX. nisi sit Paulus Ægineta, cujus nomen sit corruptum apud Serapionem.

Paulus Græcus ex Medico Episcopus in Lusitania Emeritensis. Vide Paulum Diaconum Emeritensem de vita Patrum Emeritensium cap. IV. in Aguirrii T. II. Concil. Hispan. p. 643.

Paulum quoque Apostolum medicinali arte usum tradit Divus Gregorius homilia IV. cum videlicet ad Timotheum scribens epistola I. cap. V. *Noli*, inquit, *adhuc aquam bibere, sed modico vino utere propter stomachum, & frequentes tuas infirmitates.* In quo quidem Paulus haud obscure medicum se esse professus est: sicuti etiam annotavit Tertullianus in libro de corona militis, & Isidorus vir omnino non contemnendus, lib. IV. Etymolog. cap. IX. eo testimonio comprobans, medicinæ curationem non esse spernendam. Sed & ipse Paulus potionem adinvenit, quæ ab eo potio sancti Pauli dicitur Nicolao, & Arnaldo in suo utrique antidotario. Et Galen. lib. Pharmacorum κατὰ τόπους, VII. cap. V. & Aëtius, Tetrab. II. Serm. IV. cap. LXV. memorant antidotum Paulinum ab ipso D. Paulo, ut verisimile est, *) compositum. Sed & Gilbertus Anglicus lib. VII. mor-

*) Parum quidem exploratum hoc esse videtur, non magis quam quod ajunt insulam, Me-

morborum, describit emplastrum Divorum Petri & Pauli ad sanandas plagas pectoris, epatis, splenis, renum, lumborum, nervorum, podagræ, & totius quoque corporis accommodatissimum, ut ipse dicit. Ex quo & tu intelligere potes, Divum quoque *Petrum* medicinæ non fuisse imperitum. Potuisset autem videri suspectum quod ipse Paulus 1. ad Corinth. XII. non semel inter apostolicas dotes recensuit donum sanationis, tanquam sua id causa dixisset, quia videlicet esset sanare peritus. Nisi ejus fides satis approbata fuisset à Deo optimo maximo, qui eum vas electionis appellat, Actorum IX. cap. *Hæc Tiraquellus* p. 263.

Paulus Bagellardus, cujus est liber de ægritudinibus infantium.

Paulus Jovius, qui de piscibus Romanis scripsit, quemque inter medicos celebres posuit Manardus epist. III. lib. IX.

Pausanias Anchyti filius cui Empedocles Philosophus suum de Natura opus versibus compositum inscripsit,

Παυσανία, σὺ δὲ κλῦθι δαίφρονος Ἀγχίτου υἱέ.
Pausania, Anchitii sapientis percipe fili.

De hoc est ejusdem Empedoclis epigramma, apud Laertium, IIX. 61.

Παυσανίην ἰητρὸν ἐπώνυμον, Ἀγχίτιον υἱὸν
Φῶτ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθρεψε Γέλα,
Ὃς πολλὰς μογερῶσι μαραινομένους καμάτοισι
Φῶτας ἀπέτρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

Pausaniam Anchito gemitum Phœbique nepotem,
Clarum aluit Medicum patria clara Gela.
Qui multos diris homines languoribus ægros
Eripuit furvis Persephones thalamis.

Quod paucis immutatis reponitur in lib. III. Epigrammaton Græcorum p. 348. ubi ἄδηλον inscribitur, veluti incerti authoris. Vide & Suidam in ἄπνους.

Pau-

litam à Paulo Apostolo obtinuisse ut nullum animal venenatum in illa nascatur, ideo quod in eadem digitum ejus admordeus vipera excussa ab eo legitur, Actor XXVIII. Vide Thomam Massutium de vita Pauli Apostoli lib. XI. cap. 10.

Pausaniam illum, sive alterum, & ipsum medicum memorat Plutarchus in vita Alexandri, & Galenus lib. I. Therapeuticæ. T. IV. p. 35. Ad Pausaniam Medicum, Alexandri magni Epistola.

Paxamus, quem ex auctore Collectaneorum Geoponicorum lib. XII. c. XXXII. & alibi sæpe virium herbarum fuisse peritum cognoscimus.

Paxatas.

Pedius. Vide infra, *Secundus.*

Pegasius Laribensis Medicus, cujus mentio apud Procopium lib. II. de bello Vandalico. cap. XXIII.

Peleus quem dicitur Chiron Centaurus medicinam docuisse.

Pelops Galeni præceptor, discipulus Numesiani. Galen. Commentar. II. lib. I. prorrethici Hippocratis, & in libris Locorum affectorum, & alibi sæpe. Hic scripsit Anatomica & Commentarios in Aphorismos Hippocratis, ex quibus sæpe *) ab ipso Galeno laudatur. Hunc quoque citat Plin. lib. XXXII. c. V. & Paulus Ægineta lib. III. c. XX.

Periander Medicus inprimis celebratus, quem cum poeticæ & componendis carminibus sese dedisset, Archidamus Agesilai filius, τί δῆτα, inquit, ὦ Περίανδρε ἀνδὶ χαλεπῷ ἰατρῷ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; *quid tandem Periander pro gnatioso medico malus Poëta dici cupis?* Plutarch. in apophthegm. Lacon. p. 218.

Perigarius, Galeno lib. II. Antidotorum.

Perigenes, Galeno medicamentorum secundum locos lib. VII. c. II. & III. T. II. p. 260. 266.

Petinus, Galeno ἐν Ὄπᾳ lib. VII. c. II. T. II. pag. 264.

Petosiris Rex Ægypti inter Medicos ponitur à Tiraquello, Astrologis cum Nechepso potius adscribendus quam Medicis, neque aliud docet Juvenalis satira VI. 575.

- - - - si prurit fructus ocelli
Angulus, inspecta genesi collyria poscit.
Ægra licet jaceat, capiendo nulla videtur
Aptior hora cibo, nisi quam dederit Petosiris.

Itaque & auctorem artis mathematices, hoc est Astrologiæ Petosirin agnoscit vetus Scholiastes Juvenalis. Sicut Astrologicam ejusdem peritiam celebrant Manetho, Vettius Valens, Suidas.

Petrejus

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. p. 582.

Petrejus sive *Petrojus*, apud Plinium indice lib. XIX. XX. XXI. Idem fortasse cum Petricho.

Petrichus Πέτριχος quem ex Ophiacis ὀφιακοῖς citat Nicandri Interpres in Theriacis p. 47. 50.

Petridius Plinio lib. XX. c. XXIV. al. Petrichus.

Petronas memoratus Erasistrato lib. I. de Febribus, & Galeno T. II. p. 357. & in Commentariis Hippocratis de victus ratione in morbis acutis lib. I.

Petronius Arbiter medicis à Tiraquello accensetur quod exstant pauca quædam scripta versibus Medico argumento affinia in fragmentis quæ ad Petronium referuntur.

Petronius Aretæ, Galeno medicamentorum κατὰ γένη lib. V.

Petronius Diodotus vide supra, *Diodotus*.

M. *Petronius Heros*, in veteri Inscriptione Mediolanensi apud Gruterum p. DCXXXIV. 8.

Petronius Niger, qui de herbis scripsit, ut dicit Dioscorides in præfatione, & Epiphanius Cyprius in prin. lib. I. Hæreseon. Non audiendus Lambecius qui libro II. p. 549. contendit apud Galenum libr. VI. de composit. medicament. secundum locos T. II. pag. 252. pro Πετρώνιος Μᾶσας legendum esse Ἀντώνιος Μᾶσας. Nam duorum distinctorum Medicorum sunt nomina *Petronii* Nigri, & Antonii *Musæ*, commate distinguenda, ut lib. II. κατὰ γένη, T. II. p. 335. Εἰσὶ δὲ αὐτῶν οἱ μάλιστα δοκοῦντες ἐν τῇ τῶν φαρμάκων ἐμπειρίᾳ κατορθωκέναι Πετρώνιος, Μᾶσας καὶ Ἥρας καὶ Ἀνδρόμαχος, Ἀσκληπιάδης τε καὶ Κέλτων. Petronii hujus plures libros fuisse περὶ φαρμάκων, constat ex ejusdem Galeni T. II. p. 252.

Petron, sive *Petro* citatus Galeno lib. III. medicamentorum κατὰ γένη, & Cornelio Celso lib. III. cap. IX. ubi dicit illum unica ad omnes febres medicina uti solitum, quam inibi declarat.

Petrus Apostolus. Vide supra in Paulo Apostolo.

Petrus de Abano, vico Patavino, sive *Aponensis*, qui maximam sibi gloriam ex suo *Conciliatore* comparavit, ducentis & decem differentiis partitum quo decreta veterum Philosophorum, & Medicorum inprimis, quæ invicem pugnare videbantur, connectit atque conciliat, Venet. 1483. quæ jam tertia est editio & 1520. fol. apud Luc. Antoni-

um de Giunta 1548. fol. & Papiæ A. 1490. ex quo ei libro nomen & titulus Conciliatoris datus. Hic & Galeni quædam & nonnulla Abrahæ Abeneſræ vertit, & Commentarios in Ariſtotelis Problemata, & in Joannem Meſue, & alia multa compoſuit. Natus A. C. 1253. ut ipſe differentia 49. teſtatur, ſcripſiſſe ſe circa A. 1303. innuit differentia 9. diem obiit A. 1316. Vide quæ ad Trithemium c. 556. de ſcriptoribus Eccleſ. & clariſſimi ingenio & doctrina viri Chriſtoph. Auguſti Heumanni in Acta Philoſophorum parte VII. pag. 69. ſeq. & XV. p. 374. ſeq.

Petrus Archiater Aetio citatus Tetrabibli II. Serm. III. c. CX.

Petrus Andreas Mattheolus, Senenſis, cujus exſtant Commentarii in Dioſcoridem Italice & Latine editi, Epiſtolæ Medicinales & liber de morbi Gallici curandi ratione.

Petrus Argelata, ſive Largelata, ſive etiam de la Cerlata Bononienſis, cujus Chirurgiam commendatam habemus.

Petrus Barotius.

Petrus Bayrus, ſive de Bayro, Taurinenſis, cujus eſt liber de peſtilentia.

Petrus Briſſotus, cujus doctus imprimis eſt liber de venæ ſectione in pleuritide, qui primus Gallorum recentiorum docuit venam eſſe aperiendam à parte affecta.

Petrus Cararius Lafrancus, cujus eſt quæſtio de venenis.

Petrus de Creſcentiis ſive Creſcentinus, Bononienſis, qui, ut ipſe dicit in præfatione ejus magni operis quod de plantarum & animalium virtutibus ſcripſit, totum tempus adoleſcentiæ in medicina & ſcientia naturali conſumpſit. Ejus libri duodecim in commodum ruralium. Lovan. 1478. fol.

Petrus Franciſcus Paulus, Florentinus, cujus eſt tractatus de venæ inciſione adverſus Avicennam.

Petrus Hiſpanus, cujus ſunt Theſaurus pauperum, Canones medicinæ, & alia quædam, recenſita à Nic. Antonio Bibl. veteris Hiſpanæ T. II. p. 51. qui eum diverſum facit à Petro Hiſpano Ord. Dominicani ſcriptore ſummularum, ſed eundem cum Petro Joanne Ulyſſiponenſi qui Papa Johannes XIX. (al. XXI.) fuit A. C. 1276.

Petrus Largelata, vide ſupra, Petrus Argelata.

Petrus

Petrus Leo, Spoletanus, qui cum ad Laurentium Medicen curandum accersitus fuisset, nec satis fœliciter cessissent medicamina ab eo exhibita, Melancholia correptus sese in puteum præcipitavit.

Petrus Paduanensis qui Dioscoridis librum de virtute simplicium & ejusdem de natura & viribus aquarum vertit, Lugd. 1512. parvo fol.

Petrus Pinter, sive Pintor, Valentinus, cujus est liber de Epidemia, sive aggregator sententiarum de præservatione & cura pestis. Rom. 1490. fol.

Petrus Rosatus, qui de phlebotomia in pleuritide scripsit.

Petrus Toletus Gallus, qui scripsit universalem morbi articularis præcautionem, & curationem, & alia.

Petrus Tusignanus, cujus sunt Consilia contra Epidemiam, & libellus de regimine sanitatis.

Petrus de Ubaldis, pater ille trium in jure civili Coryphæorum, Baldi, Angeli & Petri, medicus professione quidem ille, sed qui nulla ejus artis monumenta, quod sciam, reliquit. Verum qui tantos talesque filios genuit, certe meruit ne ejus nomen taceretur.

Phædrus, Galeno lib. medicamentorum κ τόπ. IV. c. VII.

Phænias, Galeno lib. IV. de differentiis pulsuum. vide Phanias.

Phæon, Deorum medicus, aliis rectius Pæon vocatus, de quo supra.

Phanias Physicus, Plinio lib. XX. c. XIII. Vide Phænias.

Phanias, nisi idem cum priore, simpliciter citatus Plinio ex eo libro in quo scripsit de urticæ laudibus.

Phanius, nisi quoque idem sit, Galeno medicamentorum κ γένη lib. V.

Phaon, cujus meminit Galenus lib. 1. de Alimentorum facultatibus, & in Commentariis lib. 1. Hippocratis de ratione victus in morbis acutis, in XIIX. sectione, T. V. p. 43. ubi putat hujus esse librum tributum Hippocrati, de ratione victus salubris, aut alterius Hippocrate antiquioris.

Pharastarus, sive *Pharastus*, nisi duo sint, Galeno lib. VI. Simplicium.

Pharnaces Herbarius, ὁ ῥιζοτόμος, Galeno lib. medicamentorum κ τόπ. IIX. c. VII. T. II. p. 287.

Phaustinus, vide Faustinus.

Pherecydes ad quem scripsit Hippocrates, cujus nonnulli dicunt esse librum de victu salubri, qui inter scripta Hippocratis est, ut dicit Gale-

nus in Commentariis Aphor. Hipp. lib. VI. c. I. T. v. p. 302. De hoc Pherecyde & ejus libro περὶ φύσεως dixi lib. II. hujus Bibl. c. XXIII. § 26. De morbo quo obiit vide Hieron. Mercurialem lib. v. Var. Lect. c. VI. Et de falso objecta eidem ἀθεότητι, ob quam ita misero fato illi fuerit obeundum, Perizonii notas ad Æliani IV. 28. Var. Hist.

Phessonicus.

Phestas. cujus etiam nonnulli esse dicunt librum qui legitur inter scripta Hippocratis de victu salubri, ut etiam dicit Galenus in loco nuper citato.

Phidippus regis Dejotari medicus apud Tullium in oratione pro Dejotaro. capite VI.

Phidon, qui perstringitur in Nicarchi epigrammate lib. II. Anthologiæ p. 215.

Philagrius Lycius Macrensis, ut Eugenatori placet, aut ut ipse scripsit Philagrius in epistola ad Philemonem, in Epistola de jecore indurato, Epirota, Naumachii discipulus, Galeno posterior, qui medicinam Thessalonicæ exercuit, & libros medicinales aliquot, monobibla LXX. & alios non paucos, & Commentarium in Hippocratem scripsit. Hæc Suidas. Illum autem sæpe, & ex aliis operibus citant Aetius Tetrab. I. Serm. III. sæpe, & Tetrab. II. Sermon. I. c. XC. & c. CX. & Serm. III. c. CV. & alibi sæpe: Paulus Ægineta libro VII. cap. VI. & Alexander Trallianus, lib. IIX. c. X. in prin. & Avicenna Antidotorum c. II. & Mesue in ægritudinibus nervorum. Ex Philagrii libro de potionibus suavibus plura affert Oribasius lib. v. c. XVII. XIX. XX. XXI. XXII. XXIII.

Philagrius Philostorgii Medici filius, idem fortasse ad quem S. Nazianzeni Epistolæ. De illo Philostorgius alter lib. IIX. Hist. Eccles. cap. X. Ὅτι κῷ Οὐάλεντα καὶ Οὐαλεντινιανὸν ἱστορεῖ τὸν Φιλοστόργιον γενέσθαι, ὃς ἄρτι ἰατρῶν ὑπῆρχε καὶ παῖδας φύσας Φιλάγριόν τε καὶ Ποσειδώνιον. θεάσασθαι δὲ τὸν Ποσειδώνιον ἐν ἰατρικῇ διαπρέποντα.

Philaretus, cujus extat liber de Pulsibus, citaturque ex libro trium tractatuum Rasi lib. I. Continentis c. IX. & aliis. Vide quæ Volum. XII. hujus Bibl. p. 647.

Philenides, vitiose pro Philonida apud Scribonium Largum.

Philertus qui scripsit de Pulsibus. Idem cum Philareto.

Phi-

Philes, Ephesius, qui versibus jambicis Græce de animalibus scripsit circa A. C. 1300. De illo uberius dixi Vol. VII. hujus Bibl. pag. 695. seqq.

Philetas antiquus Medicus Galeno T. 4. p. 306.

Philetio. Vide Filetio.

Philibertus Saracenus, cujus sunt non indoctæ Annotationes in versionem Latinam Galeni de Simplicium Pharmacorum facultatibus.

Philinus Cous Herophili discipulus, auctor sectæ Empiricæ. Galen. T. IV. p. 372.

Philinus simpliciter citatus Galeno tam in Medicamentis κατὰ γένη libr. V. T. II. p. 389. quam κατὰ τόπους lib. IV. c. VI. & lib. VII. c. VI. Plinio in indice lib. XX. & XXI. cujus Codices quidam vitiose habent Phyllinum: Erotiano in ἄμβην & Athenæo XV. p. 681. 682. Alius Philinus Plutarchi amicus IIX. 7. symposiac. Philinus Rhetor apud Athenæum X. pag. 425. Philinus athleta Tristan. T. I. operis de numis Imperator p. 403. sq. &c.

Philippus, natione Acarnan, Alexandri Magni Medicus, tantæ apud illum authoritatis & fidei, ut intrepide, nulla prius ab eo inquisitione facta, acceperit hauseritque potionem, quam Olympias & Parmenio illi scripserant Philippum à Dario corruptum in ejus necem præparasse: testes sunt Q. Curtius, Plutarchus, Arrianus in vita illius, Valerius lib. III. c. ult. in fin. Et hujus quoque meminit Diodorus Siculus lib. XVII. Justinus lib. XI. & Joannes Monachus in Alexandri vita, quæ ex Angeli Cospi Bononiensis versione legitur ad calcem Diodori Siculi Basil. 1545. Vide Freinshemium ad Curtii lib. III. c. VI.

Philippus Epirotes, apud Celsum lib. III. c. XXI.

Philippus, quem inter juniores reponit Galenus lib. II. de differentiis febrium cap. VI. quisquis ille fuit. T. III. p. 332. & Empiricum innuit fuisse T. IV. p. 362.

Philippum quoque simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citant idem Galen. lib. VII. & X. Therapeuticæ, & lib. II. Medicamentorum κατὰ γένη, T. II. p. 335. 357. ubi eum viris Pharmacorum singulari peritia insignibus adjungit: & περὶ φαρμάκων scripsisse docet T. II. pag. 68. & lib. IV. cap. VI. κατὰ τόπους, quo ex loco eundem in Cæsaria vixisse constat: & iterum lib. VII. cap. V. & alibi. T. II. p. 257. 269. 302. T. III. p. 376. 377. 379. T. IV. p. 146. 376. 377

Aëtius Tetrab. III. Ser. I. c. XLIX. & Paulus Ægineta, Cœlius & Aurelianus lib. Oxeon II. c. X. idem Paulus Ægineta lib. I. c. XII. & lib. III. cap. XLII. & lib. VII. cap. XII. non semel. Librum ejus περὶ μαρασμῦ laudat Galenus T. III. p. 378.

Philippus Macedo, quisquis is fuit, apud Galenum lib. II. Antidotorum.

Philippus Sophista, qui immortalitatem promittebat, conservando iis qui sibi parerent, humidum corporis temperamentum, ut retulit Galen. lib. VI. de Sanitate tuenda, & Aetius Tetrab. I. Sermon. IV. c. XCVI.

Philippus Flessellius Medicus Parisiensis, vir humanitate ea præditus, u- in gratiam eorum, qui chirurgiam amplectuntur, Introductio nem in eam artem conscripserit, ex quo Commentario æstimare licet, eum non modo scriptis artem illustrare, sed ægris magno medendi usu jam comparata magna auxilia afferre potuisse.

Philippus de Lignamine, vide Joannes Philippus.

Philippus de Soldevilla Cathalanus, qui scripsit in Artem parvam Galeni.

Philippus Ulscadius sive Ulsladius Noribergensis, cujus liber est, Cœlum Philosophorum, sive de secretis naturæ, & alius de Epidemia.

Philistion Siculus, Laërtio VIII. 86. aut ut Plutarchus lib. VII. Symposiacorum, cap. I. & Gell. lib. XVII. cap. XI. Athenæus III. p. 115. & Galenus T. IV. p. 306. maluit, Locrus, Rufo Ephesio φιλιστίων ὁ ἀπὸ Ἰταλίας, præceptor in arte medica Eudoxi Cnidii, ut docet Diogenes Laërtius VIII. 68. & Chrysippi Cnidii Medici. id. VIII. 89. Is ut scribit Plutarchus in Symposiacis Decade VII. cap. I. author fuit ejus opinionis, quod potus laberetur in pulmonem. Ad eundem scribit Hippocrates. Nec desunt qui & hujus esse dicunt διαιτητικὸν ὑγιεινὸν sive librum de victu salubri, quem vulgus adscribit ipsi Hippocrati, alii Pherecydi, Aristioni alii, ut dicit Galenus in Aphorismos Hippocratis lib. VI. c. I. T. V. p. 302. Hunc- que inter vetustos medicos reponit ipse Galenus in Commentariis de ratione victus in morbis acutis, & lib. I. Methodi. T. IV. pag. 306. T. V. p. 43. Empiricum innuit fuisse T. II. edit. Paris. p. 340. & de succedaneis scripsisse medicamentis T. XIII. p. 965. Inter ὀ- ψαρτυτικῶν scriptores Athenæo XII. p. 516. Huncque sive alium ejus nominis citat Plinius lib. XX. cap. IX. & cap. XII. & alibi sæpe,

&

& in indice lib. xx. xxi. & Galen. T. i. pag. 103. edit. Basil. & T. iv. p. 34. 38. 52. Meminit & Marcus Antoninus vi. 47. φιλίστιον medicamentum apud Hippocratem de natura muliebri T. ii. p. 381. Philistionis instrumentum memorat Oribasius de machinamentis.

Philistionis frater, Cælio Aureliano Chronion lib. v. cap. primo citatur ex *lib. XXII. de Adjutoriis*, quo titulo alibi laudat scripta Aristotelis, Asclepiadis, Sorani.

Herennius Philo, quem ἐν τῷ περὶ ἰατρικῶν laudat Stephanus Byz. in κύρβις & in δυρράχιον ubi legas Ἑρεννίου Φίλων ἐν τοῖς ἰατρικοῖς. Ex utroque loco apparet historiam veterum Medicorum illo opere comprehensam, quod intercidisse dolendum est. Nihil igitur impedit hunc fuisse Herennium Philonem Byblium Grammaticum, neque de Philone Tarsensi cogitandum, licet id Berkelio visum fuit.

Philo, sive *Philon* Tarsensis, cujus antidoton versibus descriptum elegacis refert Galenus nono κῦ τόπων, T. ii. pag. 297. meminit ejusdem pag. 215. & genus ex Tricca duxisse p. 298. & Methodicæ sectæ addictum testatur T. iv. p. 42.

Philo ille, sive alius simpliciter citatus Cornelio Celso lib. vi. cap. item vi. Galeno lib. i. Methodi, & Pharmacorum localium lib. viii. cap. iii. Aëtio Tetrab. ii. Serm. iv. cap. xxviii. & alibi: Paulo Æginetæ lib. iii. cap. xxiii. & xlv. & lib. vii. cap. xi. Tralliano & Avicennæ. Hic medicamenta quæpiam exquisitissima composuit, quæ Deornm manus vocabat, autore Plutarcho. φιλώνειον φάρμακον Galen. T. v. pag. 522. T. ii. p. 336. 286. T. iii. pag. 261. 389. T. iv. p. 161. T. v. p. 522.

Philonis alterius, ut opinor, meminit Plutarchus Symposiacon Decad. ii. problem. vii. Decad. iv. problem. i. & Decad. v. problem. ii. Decad. viii. problem. ix. Philo cujus μεταλλικὴν sive de metallis liber laudatur ab Athenæo vii. p. 322.

Philocalus, Galeno lib. Medicamentorum secundum locos x. cap. ii. T. ii. pag. 310.

Philocles, eidem Galeno lib. Medicamentorum κῦ γένη vii. T. ii. p. 420.

Philocrates, apud Celsum lib. v. cap. xix. & xxvi.

Philomenus sive *Philominus*, sive rectius *Philumenus*, citatus Oribasio viii. 45. & Aëtio qui plura ex eo refert Tetrab. i. Serm. iv. cap. li. & Tetrab. ii. Serm. i. cap. lxxviii. & cxix. & cxx. & cxxiii. & sæpe, & Serm. ii. cap. cxix. & Serm. iv. cap. xlv. & Tetrab.

iii.

III. Serm. III. cap. XX. & Tralliano libr. VIII. cap. V. in princip. & cap. VIII.

Philomeum quoque citat Rasis lib. Continentis V. cap. I. qui forte idem est.

Philonides Siculus ab Ætna, qui privatim *de albo veratro* scripsit, ut prodit Dioscorides lib. IV. cap. CXLI. aut ut alii secant CLI. & eum etiam citat Galen. lib. IV. de differentiis pulsuum, & lib. VII. Medicamentorum κατὰ γένη, T. II. pag. 411.

Philonides Catinensis, idem *) cum superiore, Catina enim Siciliæ opidum ad Radices Ætnæ montis situm, præceptor Paccii Antiocheni, de quo supra, laudatus Scribonio Largo lib. Compositionum Medicamentorum cap. XCVII. & Marcello Burdegalensi cap. XX. post princip. qui & alibi videlicet cap. XXIX. citat simpliciter Philonidem sive eundem, ut videtur, sive alium. Et Athenæus librum Philonidis *de coronis & unguentis* XV. p. 675.

Philonides Dyrrhachenus, de quo Herennius Philo apud Stephanum Byz. in Δυρράχιον, docet fuisse auditorem Asclepiadis & libros composuisse XLV. Ἀσκληπίαδης ἀκροᾶς ἔσχε τὸν Ἀυφίδιον Σικελὸν, καὶ φιλωνίδην Δυρράχηνὸν, καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνον. φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρράχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδε, ἰατρεύσας δὲ ἐν τῇ παλαιᾷ ἐνδόξως συνεγράψατο βιβλία μέ. Librum duodecigesimum Philonidis περὶ τῆς ἰατρικῆς laudans Galenus T. III. pag. 49. non Dyrrhachenum appellat sed Siculum.

Philonii duo, alter Persa, alter Tarsensis, celebrati Galeno & cæteris. Nam quod duo fuerint hinc ostenditur, quod Tarsus non in Perside est, sed in Cilicia.

Philoponus, Paulo Æginetæ.

Philoripus.

Philosophus, quisquis is fuit, Medicus, quem ita simpliciter citat Aetius Quaternionis II. Serm. IV. c. XL. & Quat. III. Serm. II. c. IV. & Quat. IV. Serm. II. c. XXXII. & LV. & alibi.

Philostorgius ἄριστος ἰατρῶν tempore Valentis & Valentiniani, judice Philostorgio historico IIX. 10. Pater Philagrii & Posidonii Medicorum.

Philotas quem ἑταῖρον Galenus appellat, ejusque contra lichenes medica-

men-

*) Vide Jo. Rhodium ad Scribonium Largum p. 161.

mentum versibus (διὰ στίχων) scriptum memorat quinto περὶ τόπων T. II. p. 227. Citat & p. 341. 373.

Philotas Amphissensis, Plutarcho in Antonio memoratus. p. 928.

Philotas simpliciter citatus Cornelio Celso lib. v. c. XIX. sive item ille, sive alius.

Philotheus, sive *Theophilus*, cujus extant Commentarii Græci in Aphorismos Hippocratis, tributi in quibusdam Codicibus Stephano Athenienſi, Theophili discipulo & Latine versi ab Albano Torino, Ludovico de Austria & Antonio Musa Brasavola. Vide quæ Volum. XII. hujus Bibl. p. 649.

Philotimus, Cornelio Celso lib. IIX. c. XX. ubi illum reponit inter claros medicinæ authores: Galeno lib. IV. περὶ ὑγείας, & lib. II. Commentariorum Hippocratis de natura hominis, & alibi sæpe: *) Cælio Aureliano lib. Chronion I. c. IV. & Aetio Tetrab. II. Serm. II. c. IX. & Tetrab. III. Serm. III. c. XII. & Plutarcho in lib. de discrimine adulatoris & amici, & in lib. de Auditoris officio citatus. Is fuit *Praxagoræ* discipulus teste eodem Galeno lib. I. Alimentorum c. IIX. & lib. I, Methodi, & Erasistrati contemporaneus & condiscipulus Herophili, ut scribit idem Galen. lib. VI. Aphorismorum cap. I. T. IV. pag. 38. citaturque etiam in lib. de Melancholia, qui Hippocratis dicitur, sed non ipsius est, vel ex hac una ratione, quod Hippocrates longo tempore præcessit Philotimum & Erasistratum ejus contemporaneum, atque Themisonem, qui in eodem libro citatur. Hujus autem, aut alterius ejus nominis *Opsartyticum*, Athenæus VII. p. 308. & libros *de Alimento* citat pluribus locis idem Athenæus & Galen. T. IV. p. 311. 312. 347. ubi secundus, & 346. ubi tertius liber allegatur. *De facultatibus alimentorum*, Oribasius II. 69. IV. 10. V. 32. *Anatomica*, Galen. T. V. p. 21. περὶ τῶν κατ' ἰητρεῖον. T. V. p. 661. 667.

Philoxenus, quo authore maxime chirurgica medicinæ pars in Ægypto quoque increvit, qui pluribus voluminibus eam diligentissime comprehendit, ut dicit Celsus lib. VII. in prin. Idem igitur Philoxenus Chirurgus, Galeno citatus librorum medicamentorum περὶ τόπων III. c. III. & lib. IV. c. VI. & VII. T. II. p. 357. 373. 385. & 340. ubi Claudius Philoxenus appellatur.

Philoxenus Grammaticus, citatus Galeno libro septimo Medicamentorum περὶ γένη. T. II. p. 420.

Philoxenus, aut unus ex illis, aut alius ſimpliciter citatus eidem Galeno κατὰ τόπους lib. IV. c. VII. Aetio, & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XI. vide Claudius.

Philumenus, apud Georg. Vallam XXVI. 75. de rebus expetendis & fugiendis. Vide ſupra Philomenus.

Philoſophianus, Octavio Horatiano, aut ut alii malunt, Theodoro Priſciano lib. IV. ad Euſebium filium de Phyſica ſcientia.

Phlabius, Galeno lib. VII. medicamentorum κατὰ γένη. Ita vertunt interpretes. Vide ſupra, Flavius Clemens.

Phocus ille Ornytionis filius, à quo Phocenſes dicti, qui Antiopen furore correptam medicamentis ſanavit, & uxorem duxit, ut ſcribit Pauſanias lib. IX. quo Bœoticam deſcribit. Alius φωκᾶς ἰωνιστὴς Galeno T. V. p. 41.

Phœbus, Marcello Burdegalenſi ex Baſſo citatus, Medicamentorum cap. XXIX.

Phtilarus, Raſi lib. I. Continentis c. I.

Phulamus Joanni Serapioni citatus.

Phylacus Galen. T. II. p. 383.

Phyllinus ſive *Phylinus*: Plinio lib. XX. & alibi ſæpe, & Paulo Æginetæ, & Galeno κατὰ γένη lib. V. Vide ſupra, Philinus.

Pironius Caſſius, vide num ſit unus ex illis Caſſiis, de quibus ſupra.

Piſcator, quisquis eſt citatus Galeno & Aetio Tetrab. III. Serm. IV. c. XLI. & Tetrab. IV. Serm. II. c. LIII. & Serm. IV. cap. XII. Vide ſupra in Halievs.

Piſitheus. Vulcatius in vita Avidii Caſſii c. X.

Piſo, quem ex libro de animalibus citat Aetius Tetrab. IV. Sermon. I. cap. LXXXVI. Videndum, idem ne ſit ad quem de theriaca ſcripſit Galenus.

Pitholaus Galen. T. III. p. 460. 461.

Pittalus vide infra, Spittalus.

Platearius, qui ſæpe à Vincentio Bellovacenſi allegatur. Vide *Joannes Platearius*.

Plato philoſophorum Deus, quem medicinæ artem probe noviſſe liquido conſtat cum ex aliis ſuis operibus, tum vero ex Timæo, in quo definit quid ſit ſanitas corporis, quid morbus, diſtinguit febrium aliorumque morborum ſpecies, ſingulorumque rationes aſſignat: atque de pharmacis multa ſcribit, & alia pleraque ad medicinam perti-

tinentia. Præterquam quod is ab Epicrate Ambraciota mediæ comœdiæ poeta ſuggillatus eſt, ob id quod animalium vitas, plantarumque, atque herbarum naturas curioſius inveſtigaret. Galenus libro VII. κῦ γένη, c. 11. Catapotium Platonis deſcribit, & alibi ſæpe illum citat, ſingulari etiam opere, quod exſtat, dogmata Hippocratis & Platonis conferens & examinans. In alio, quod intercidit, tradiderat ἐξηγήσεις τῶν ἰατρικῶς ἐν Τιμαίῳ γεγραμμένων. Vide lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 536. 543. & 583. ſeq. Ælianus lib. IX. variæ hiſtoriæ cap. 22. ſcribit illum plurimum curæ in medicinam contuliſſe.

Plato alius cujus medicamenta refert Galenus Pharmacorum localium VII. c. 11. non ſemel T. 11. p. 264. & Raſis lib. X. Continentis c. 1.

Plato Tiburtinus, qui Almanſoris Judicia vertit, atque etiam Æneam de Pulſibus & urinis.

Plinius ille Veronenſis, ſcriptor Naturalis Hiſtoriæ, de quo dixi in Bibl. latina. Hoc loco autem ſubjungam judicium Joannis Bernierii, quo medicinam & Medicos adverſus acerbiores Plinii cenſuras tuetur. Ita vero ille Hiſt. Chronologica Medicinæ Gallice edita p. 203. *Pline*, à la verité, eſt un homme incomparable à prendre ſon Hiſtoire Naturelle en gros; mais quant à ce qu'il dit de la Medecine & des Medecins, qui ne voit qu'il y a bien des contradictions, du travers & de la paſſion, tant il eſt vray que les Grands hommes ont de grands défauts? Il ne faut donc pas s'étonner ſi par ce qu'il étoit bien plus Hiſtorien & Philoſophe que Medecin, n'ayant jamais pratiqué ny veu des malades, il a erré en tant d'endroits, particulierement quand il a blâmé l'uſage des medicamens exotiques: car n'eſt-il pas vray qu'il y a des païs ſi mal pourvûs de remedes, qu'il faut neceſſairement ſe ſervir de ceux qui viennent des païs éloignéés? *Non omnis fert omnia Tellus.* De plus quand les maladies ſe transplantent d'un païs en un autre, ne faut-il pas avoir recours aux remedes que la providence Divine a fait naître dans les païs d'où ces maladies ſe ſont transplantées? Il blâme auſſi mal à propos, les compoſitions de remedes: car le mélange & la fermentation de ces remedes, ne ſont-ils pas ordinairement ce qu'ils ne pouroient faire ſeuls? & ſe donnant ainſi les mains, ne peuvent-ils pas devenir par cette mixtion, ce qu'on appele dans la Medecine les mains ſalutaires de Dieu? Il dit encore que les Arcadiens ne ſe ſervent d'au-

„d'aucun medicament, & qu'ils ne vivent que de laict, comme ſi „le laict n'étoit pas ſouvent un *medicament alimenteux*, a) & un *ali-* „*ment medicamenteux*, quand on y eſt accoûtumé, & quand il n'y a „pas de diſpoſitions dans le corps qui y repugnent. Il impute à „la Medecine, (quelle injuſtice!) les fautes des Medecins ignorans, „& prend de là occaſion de déclamer contre cette Science, qu'il „s'aviſe de loüer en un autre endroit, quel raiſonnement, quelle „conduite! Il dit, ſans y faire reflexion, que les Medecins ignorent „la vertu des mineraux, ce qui n'étoit pas même vray de ſon temps, „les plus anciens Medecins ayant connu leurs proprietez, & les „ayans mis en uſage. Il dit auſſi fauſſement, comme nous le ver- „rons en ſon lieu, que la Medecine a été proſcrite à Rome pendant „600. an; ingrat! qui a pris des Medecins tout ce qu'il a écrit de „meilleur, & qui n'a pas voulu comprendre que les Romains ne „condamnerent que les Operations du Medecin Archagate, & „de quelques autres Chirurgiens venus de la Grece, gens intre- „pides, aſſurez & tels que doit être un bon Chirurgien. b) Car „aprés tout, ce procedé du peuple Romain, marquoit il autre cho- „ſe que ſon inſtance, ayant d'abord honoré Archagate de gra- „ces & de privileges, & l'ayant enſuite traité de bourreau, *ple-* „*bi non judicium non veritas.* En effet, ce qui fait voir que Pline „parle en homme paſſionné; c'eſt qu'aprés avoir pris droit ſur „les jugemens & ſur l'inconſtance d'un peuple encore groſſier, il „ſe demande par une contradiction manifeſte, *S'il faut croire que* „*les anciens ayent condamné une choſe ſalutaire?* car il ſe répond, „*Non en verité, ils ne condamnerent pas la Science, mais la maniere* „*de l'exercer*, aprés avoir dit fauſſement & ſans raiſon que *lues mo-* „*rum non aliunde quàm ex Medicina.* Comment veut-il donc qu'on „entende ces paroles? *Mille peuples ne peuvent s'en paſſer, quoi-* „*qu'ils ſe paſſent quelques-fois de Medecins.* Accordez cela. Car „je reſerve pour un autre lieu à répondre, non ſeulement à ſa „prétenduë proſcription de la Medecine pendant 600. ans; mais „encore à ce que ſes partiſans ont voulu inferer d'un autre paſ- „ſage de cét Auteur mal entendu, pour mettre la Medecine aux

a) Lib. 25. cap. 8.

b) Oportet Medicum immiſericordem eſſe, Celſ.

aux fers, avec les Eſclaves du peuple Romain. Je reviens donc, „ à ſes autres ſentimens, & pour réponſe à ce qu'il dit, qu'il n'y „ a que les homicides des Medecins qui ayent le privilege de de- „ meurer impunis, ne ſçait-il pas que de ſon temps même, la ma- „ lice & l'imperitie des Medecins étoient puniſſables, & que la Loy „ *Aquilia* y eſt formelle ? Il ſe plaint de ce qu'on ajoûte foy aux „ cajolleries des Medecins, comme ſi cela ne venoit pas en par- „ tie de ces diſcoureurs, qui ne ſont rien moins que de vrais Me- „ decins, puisque la Medecine d) ſe plaint elle-même dans de „ bons Auteurs de ces Medecins, pour lesquels on devroit établir „ des grands jours, & faire revivre la Loy Cornelia de *Sicariis*, „ puis qu'Ulpien, qui eſt bien plus proche de nous que ces Loix „ eſt dans ce ſens-là, diſant que quand il parle des Medecins, il „ ne reconnoît pour tels que ceux qui procedent par ordre & par „ methode, & non pas des ignorans & des empiriques. Ainſi „ nôtre Auteur aprés avoir furieuſement declamé contre la Me- „ decine & les Medecins, ne laiſſe pas de revenir à luy-même, „ tant la verité a de force, avoüant de bonne foy e) que *la Me-* „ *decine eſt le ſeul de tous les Arts qui ait l'avantage de donner la loy* „ *aux Souverains, & que s'il n'y en a point de plus ſujet au change-* „ *ment, cela n'empêche pas qu'il ne ſoit le plus utile de tous.* Auſſi ſon „ neveu fut-il bien plus équitable que luy, & bien plus conſtant „ dans le jugement qu'il fit de la Medecine, défendant à ſes do- „ meſtiques de luy donner autre choſe que ce que ſon Medecin „ ordonneroit dans ſa maladie. Je demande donc enfin aux par- „ tiſans de Pline l'aîné, quel jugement on doit faire des ſentimens „ d'un homme ſi inconſtant, & qui ayant nié l'immortalitaté de „ l'ame, contre le ſentiment de preſque tous les ſages de l'anti- „ quité, pourroit bien encore nier ſa propre experience, & tout „ ce qui tombe ſous les ſens dans l'exercice & dans les heureux „ ſuccés de la Medecine. „ *Hæc Bernierius.*

Plinius Valerianus, de quo itidem in Bibl. Latina. Etiam utrunque Plinium citat Marcellus Burdegalenſis. In veteri inſcriptione apud Fulvium Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXV. 1. D. M. *C. Plinii Valeriani Medici, qui vixit Ann. XXII. M. VI. D. V. Parentes.*

d) V. Threnod. Medicam Mindereri.
e) Lib. 24. cap. 1. f) Plin. junior lib. 7. Epiſt. 21.

Pliſtarchus. Dioclem Caryſtium in primo τῶν πρὸς Πλείσταρχον ὑγιεινῶν citat Galen. T. IV. p. 303. 312.

Pliſtonicus, ſive Pleſtonicus, *Praxagoræ* diſcipulus ſæpius Plinio, in Hiſtor. nat. atque Galeno libro ſecundo Commentariorum de natura hominis, & libro primo methodi atque alibi memoratus, itemque Athenæo, & Garioponto in libro de Febribus, c. VII.

Plutarchus, Chæroneus quem cæteris omnibus Philoſophis, inquit Tiraquellus, anteponere aut adæquare auſus fuerim, medicum ſe optimum oſtendit in eo libro quem de tuenda bona valetudine eleganter & docte conſcripſit, atque etiam in problematis ſympoſiacis quæ magna ex parte medicina conſtant.

Podalirium Æſculapii filium, a) & Machaonis fratrem, poſt everſam Trojam in Italiam perveniſſe, ibique diem ſuum obiiſſe ferunt. Accidit autem poſtea ut ab illius loci accolis pro heroe cultus, in magna etiam venerationis religione habitus fuerit, ſiquidem Calabrum populi b) de morbis & ægrotationibus Numen conſulturi ad illum ſoliti fuerunt accedere. Oraculi autem illius fuiſſe genus perhibetur hujusmodi, ut heroem ſcilicet conſulturus, juxta illius ſepulchrum in agninis pellibus obdormiſceret. Somniis enim de qua quisque re ſcire cuperet, palam admonebatur. Althæno quin etiam nomine juxta illius tumulum placidus fluebat amnis, in quo ſi homines & jumenta ſaucia ſive ulceroſa lota fuiſſent, Podalirii invocato nomine, ſana & integra è flumine exire conſtans erat fama. Quamobrem id fluvio inditum fuiſſe nomen Timæus eſt autor: ἀλθαίνειν enim mederi & ſuccurrere Græco ſignificatur vocabulo, qualem etiam Alphei Arcadiæ amnis fuiſſe denominationem dicunt, quia alphos, id eſt, vitiliginis morbum aquis ſuis ablueret & curaret. De Podalirio hoc illud quoque veteribus monumentis traditum eſt, c) quod cum ex adverſis maris tempeſtatibus in Caria à caprarum paſtore ſervatus, & hoſpitaliter acceptus ad Damæthum Regem fuiſſet

a) Homer. Iliad. β. 731. Ἀσκληπιῶ δύο παῖδε ἰητῆρ ἀγαθώ, Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων. Pindarus de bello Trojano: *quem* (Agamemnonem) *doctus ab arte paterna Pœonius curat juvenis Podalirius herbis.*

b) Daunii, vide Tzetzam ad Lycophron. verſ. 1047. ſeq. ex quo hæc accepit Nicolaus Leonicus Thomæus lib. 3. de varia Hiſt. cap. 47.

c) Tiraquellus p. 245. hæc reperit apud Stephanum Byz. in Σύρνα.

isset perductus, ejus filiam nomine Syrnam tecto delapsam, tum aliis quibusdam medicamentis, tum misso ex utroque brachio sanguine persanavit, quod Rex admiratus, illum sibi generum adscivit, Chersoneso illi tradita, in qua Podalirius mox duas condidit civitates, alteram Syrnem de uxoris nomine, alteram de pastoris, à quo fuisset incolumis servatus. De hocque est illud Ovidii ad finem lib. II. De arte amandi:

Quantus apud Danaos Podalirius arte medendi,
Aeacides dextra, pectore Nestor erat.

Et illud lib. de remedio amoris.

Curabar propriis æger Podalirius herbis.
Et fateor, medicus turpiter æger eram.

Et lib. IV. Tristium, Eleg. VII.

Quem semel excepit, nunquam Podalirius ægro
Promissam medicæ non tulit artis opem.

Podanithas, Galeno librorum medicamentorum secundum locos VII. ad fin.

Polemocrates frater Alexanoris, Machaonis filius, de quo Pausanias in extremo Corinthiacorum, templum ejus memorans ad quod morbo laborantes confugiebant & Polemocratem cultu & honore prosequebantur, ἐ ἰᾶται τὸς τάυτῃ, ἐ τιμὰς παρὰ τῶν προσοίκων ἔχει. p. 202.

Polles Ægiensis, ex Ægis Asiæ, Philosophus artes divinatorias professus, cujus ἰήματα libris duobus, ἰατροσυμβολικὰ & de sympathiis atque antipathiis libros tres Suidas memorat. Apud Galenum T. V. pag. 41. pro ἀπόλλητος legendum τὰ πόλλητος. Etiam apud Nonnum hist. 61. in Greg. Naz. Orat. pro Polluce legendum Polles, cujus meminit & Marinus vita Procli c. x. & Suidas in οἰωνιστική.

Pollio aromatarius in veteri Inscriptione extra Romam via Latina apud Gruterum p. DCXXXVI. 7.

Polonisos, sive *Polonisus*, Galeno lib. VI. Simplicium, & Avicennæ lib. V. summa II. tract. II.

Polyar-

Polyarchius, Paulo Æginetæ citatus.

Polyarchus, (idem ut videtur,) Cornelio Celso lib. v. cap. XIIX. & Galeno libr. medicamentorum secundum locos IIX. cap. v. T. II. pag. 284. ubi illum citat ex epistola ad omnia interna, & Paulus Ægineta lib. III. c. LXXIV. Ab hoc Polyarchion Malagma & Epithema dictum, de quo idem Paulus Ægineta lib. III. c. LXIIX. & LXX.

Polybius, sive *Polybus* (utrunque enim reperitur) gener & discipulus Hippocratis, & illius in instituendis juvenibus successor, ut dicit Galenus in Commentariis ipsius Hippocratis de natura hominis lib. I. & Aphorismorum lib. VI. c. I. Hujusque plurimi, Galeno tamen ubique reclamante, censent esse librum illum περὶ φύσιος ἀνθρώπου, de natura hominis, qui inter opera ipsius Hippocratis est, & alia quædam de quibus dixi lib. I. hujus Bibl. lib. II. cap. XXIV. § 5. & lib. IV. c. XVII. p. 584. Ejusque etiam meminit idem Galenus lib. III. de Respirandi difficultate, & alibi sæpe, & Celsus lib. v. c. XX. & Plinius lib. XXXI. c. ult. in fin. & ante hos Thessalus in legatione ad Athenienses T. II. Opp. Hippocratis p. 945. Suntque qui dicunt Polybum fuisse illum generum Hippocratis, Polybium alterum, quod ægre mihi persvadeo.

Polycletus, Messanensis cujus honorificam mentionem facit Phalaris in duabus ad eum epistolis 70. 71. & alia epistola ad Messenios 21. Ex memoriæ lapsu videtur Joannes Neander, Bremanus Herophilum pro Polycleto nominare in syntagmate de Medicinæ laudibus & origine p. 22. ubi ait Phalaridem ab Herophilo Chalcedonio liberatum morbo gravissimo, & præmia in eum contulisse amplissima, *ipsius Phalaridis Epistola ad eum teste.* Nulla autem ad Herophilum Epistola extat inter eas quæ Phalaridis nomine feruntur, & Herophilus longe illo junior fuit. Alius Polycletus statuarius, qui sæpe memoratur à Galeno ubi statuam ejus memorat, *canonem* dictam, quod proportionem membrorum humanorum accurate observasset T. I. p. 67. 550. T. III. p. 477. T. IV. p. 239. & librum de illa statua compositum T. I. p. 288.

Polycritus Mendæi filius, Plutarcho memoratus in Artaxerxe pag. 1021.

Polydamna Thonis Ægypti uxor de qua Homemus quarto Odysseæ ubi de Nepenthe, vers. 227.

Τοῖα

Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα *) μητίεντα
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολυδάμνα πόρε Θῶνος Αἰγυπτίη,
Αἰγυπτίη, τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

Id est Guilelmo Budæo interprete annotatt. in Pandect.

Tyndaris hæc habuit summo Ioue nata venena,
Quæ Polydamna dedit conjunx Ægyptia Thonis
Commoda consulto medica composita sub arte,
Multa legens Pharia solers tellure venena,
Noxia permixtim, carpens quoque commoda multa.

Eosdem Homeri versus laudant Herodotus II. 116. Theophrastus IX. hist. plantar. Diodorus Sic. lib. II. Bibl. c. IV. Philostratus VII. de vita Apollonii, multique alii: Vide Petrum Petitum de Nepenthe Homerico pag. 40. seq. & Jac. Duportum Gnomologiæ Homericæ p. 166. sqq.

Polyidas, sive *Polyides*, sive Polyidus, sive item Polydas, Galeno, in libro de curandi ratione ad Glauconem, & in Introductione, sive Medico post prin. & de compositione Pharmacorum κατὰ γένη, lib. III. T. II. p. 118. 135. 189. 202. 346. 352. 387. 388. T. IV. p. 98. 191. 210. 218. 371. & Aetio Tetrab. IV. Sermon. II. c. LIIX. & Serm. IV. c. LXIV. & Paulo Æginetæ lib. IV. c. XXV. & lib. VII. c. XII. citatus.

Polyidus alter multo antiquior, qui Glaucum Minois filium ad vitam vi cujusdam herbæ revocasse traditur apud Apollodorum lib. III. Bibl. & Palæphatum cap. XXVII. à Dracone, altero Medico edoctus.

Polypus, quem ex Aristotelis libr. III. cap. III. Hist. animalium Tiraquellus exhibet, vitiose scriptus est pro Polybo, Hippocratis genero de quo supra. Ita enim meliores editiones: πόλυβος δὲ ὧδε. Affert deinde nonnulla quæ in Polybi libro de victus ratione, quem Hippocrati quidam præter rem tribuerunt, hodie leguntur.

Pompejus Lenæus Pompeji Magni libertus, de quo Plinius lib. decimoquinto cap. XXX. in prin. & lib. XXV. cap. II. Is est, quem ipse Plinius

*) Μητίεντα λέγει κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. Plutarch. in vita Homeri p. 391. edit. Thomæ Galei.

sæpe Leneum simpliciter vocat, ut eodem lib. xxv. c. vi. & lib. xxiv. c. ix. Vide supra in Mithridate.

Pompejus Sabinus, Galeno lib. vii. κατὰ γένη, Tom. ii. p. 418. Vide infra, Sabinus.

Pomponius Bassus, Galeno medicamentorum secundum locos libro quarto, c. vii. vide Bassus.

Pontieus Virmius, aut ut alii rectius vocant, Virunius, Tarvisius, qui Theophilum de urinis & pulsibus, & Æneæ libros ejusdem tituli in Latinum vertit. De hoc Virunio accurate in Diario eruditorum Italiæ Tom. xxiv. p. 235. sqq. Vita illius ab cognato ejus Andrea Ubaldo scripta prodiit, Ovidio Montalbano editore Bononiæ 1655. 4.

Porphyrius citatur ab Octavio Horatiano de Physica scientia lib. iv. Hic Tanaquillo Fabro visus est βοτανικὸς nomen accepisse quod sola βοτάνη vasceretur, ab carnibus animantium abstineret. Sed βατανεώτης in veterum scriptis, non βοτανικώτης legitur, à Batanea Syriæ petito nomine, ut dixi lib. iv. c. xxvii. ubi de Porphyrio & ejus scritis. Porphyrii Isagoge de animæ natura & conjunctione cum corpore memoratur apud Galen. T. iii. edit. Paris. p. 232.

Porphyrogeneta. Vide supra in Constantino.

Posidippus, apud Julium Capitolinum in Antonino Philosopho c. xv.

Posidonius, sive *Possidonius* Galeno, *) & Aetio sæpe, & Paulo Æginetæ libro septimo, cap. iii. & xix. & xxii. In Matthæi Sylvaticis pandectis Medicinæ frequentissime Posidonius, sive ut ibi semper legas Possedonius Medicus allegatur.

Marinus Posthumius, supra in Marino.

Potamon, Galeno medicamentorum κατὰ γένη, lib. ii. T. ii. edit. Basil. p. 330.

Praxion, Galeno ejusdem operis lib. v. T. ii. p. 391.

Praxagoras Cous, præceptor Herophili, ut dicit Galenus lib. iv. de differentiis pulsuum, & ab eo sæpe **) citatus ex libris de Accidentibus, & aliis, & ab Aureliano lib. Chronion i. c. iv. & alibi ex libris peregrinarum passionum. Fuitque etiam præceptor *Philotimi*

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. c. XVII. p. 585. ubi videlis non alium quam Posidonium Stoicum Philosophum à Galeno intelligi, eumque commendari ob peritiam Geometriæ & citari eius scriptam περὶ παθῶν de affectibus.

**) Vide lib. IV. hujus Bibl. loco jam laudato.

mi & *Plistonici* de quibus supra diximus. Crinagoræ Epigramma in Praxagoram medicum lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Αὐτός σοι Φοίβοιο παῖς λαθικηδέα τέχνης
Ἰδμοσύν, πανάκῃ χεῖρα λιπηνάμενος,
Πρηξαγόρη, στέρνοις ἐνεμάξατο. τοὶ γὰρ ἀνίαι
Ὄρνυνται δολιχῶν ὁππόσαι ἐκ πυρετῶν.
Καὶ ὁπόσα τμηθέντος ἐπὶ χροὸς ἄρκια θεῖναι
Φάρμακα, πρηείης οἶσθα παρ' Ἠπιόνης.
Θνητοῖσιν δ' εἰ τοῖοι ἐπήρκεον ἰητῆρες,
Οὐκ ἂν ἐπορθμεύθη νεκροβαρὴς ἄκατος.

Hoc est Eilhardo Lubino interprete:

Ipse tibi Phœbi filius curarum oblivionem inducentem artis
Scientiam panacæ manibus inungens,
Praxagora, pectori intinxit: cui enim dolores
Concitantur longis quicunque ex febribus,
Et quæcunque vulnerato in corpore sufficit imponere
Remedia, à leni didicisti Epionâ. *)
Mortalibus vero si tales suppeterent medici,
Non trajiceret mortuis gravis navis.

Presbyter Indus Ætio, vide supra Indus.

Presbyter simpliciter citatus eidem Aëtio, sive ille Indus, sive alius, Tetrab. IV. Sermon. I. cap. XXIV.

L. Primigenius, de quo vetus Inscriptio Iguvii seu Eugubii, Umbriæ urbe, apud Sponium p. 143. Misc. eruditæ antiquitatis, ex Baptistæ Ferreti Musis Lapidariis, & Sirmondum ad Sidonii lib. II. Epist. XII

L. Sabinus L. L. Primigenius.

Ortus ab Iguvio Medicus fora multa secutus
Arte feror nota, nobiliore fide.
Me consurgentem valida fortuna juventa
Destituit, rupidis imposuitque rogis.
Clusino cineres, flammæ cessere sepulchro,
Patronus patrio condidit ossa solo.

*) Epione Æsculapii uxor.

Primion, Galeno Medicamentorum κατὰ γένη, lib. I. T. II. pag. 365. & κατὰ τόπους.

Proclianus, Marcello Burdegaledsi Medicamentorum cap. XXII.

Proclus quem inter Methodicos numerat Galenus in introductione sive Medico. T. IV. p. 42. 373. Citatur etiam *Proclus* à Galeno libro I. Methodi & à Paulo Ægineta lib. III. cap. LXXVII. & libr. VII. cap. XI.

Procopius Cæsarienſis, medicus exercitus Beliſarii adverſus Gothos, qui & ejus expeditionis hiſtoriam ſcripſit, quam etiamnum habemus. Hæc Tiraquellus, qui Procopium hunc quibus argumentis aut teſtibus Medicum faciat, neſcio. Nam ipſe quidem teſtatur ſe fuiſſe Beliſarii ὑπογραφέα, notarium, comitem ac conſiliarium, lib. I. de bello Perſico cap. I. & 12. ſeq. & claſſis ac rei annonaviæ curam ſibi commiſſam lib. II. de bello Gothico cap. IV. De Procopio ipſo & ejus ſcriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. pag. 248. ſeq.

Proculus, qui de natura hominis inter alia ejus artis monumenta ſcripſit, ut prodit Galenus lib. II. de Febrium differentiis, c. VI. Eumque etiam memorat lib. I. Therapeuticæ, & Cœlius Aurelianus lib. Chronion III. c. IIX. ubi illum dicit fuiſſe Themiſonis ſectatorem.

Prodicus, eidem Galeno in lib. II. de Naturalibus facultatibus, cap. IX. & in lib. II. de differentiis febrium, c. VI. citatus ex libro de natura hominis T. I. p. 106. T. 3. p. 332. quem Proculum quidam eſſe putant.

Prodicus Selymbrianus, Hippocratis diſcipulus, apud Plinium lib. XIX. c. I. ſive ille fuit, ſive alius.

Prodicum medicum, ſive illum, ſive alium, quod magis credo, memorat Hippocrates lib. VI. Epidemion, ſi illic Prodicus & non potius Herodicus ſit ſcribendum, quod magis puto, ſecutus ſententiam Leonardi Fuſchii, & veteris Interpretis, de quo diximus ſupra in Herodico.

Proſechius, Paulo Æginetæ lib. VII. c. XVI.

Prosdochus, Marcello medico Burdegalenſi, medicamentorum c. XXIX.

Proſper Calanius, Sarzinenſis, cujus eſt docta paraphraſis in lib. Galeni de Inæquali intemperie, & alia multa opera non contemnenda.

Protagoras cujus meminit Eupolis poeta Græcus in ea fabula, quæ Colaces inſcri-

inscribitur, & Plutarchus Symposiacon decade VII. problem. I. Democriti Ζηλωτής. Galen. T. II. edit. Paris. p. 23.

Protarchus, Celso lib. V. c. XIIX. non semel, & lib. IIX. c. XX.

Protus Pelusiotes, Galeno medicamentorum localium lib. X. c. I. T. II. edit. Basil. p. 308. Alius Protas Rhetor, Galeni civis. Tom. IV. p. 326.

Proxenus, Galeno ejusdem operis lib. VII. c. II. T. II. p. 265.

Prusias, vide supra in Asclepiade p. 87.

Prytanis, sive *Prytanides*, Galeno Pharmacorum secundum locos lib. III c. I. & lib. VII. cap. 3. T. 2. p. 266.

Ptolemæus Chirurgus, Cornelio Celso, lib. VI. c. 7.

Ptolemæus Cytherius, poëta epicus, Suida teste scripserat de miris virtutibus herbæ ψαλακάνθας, pro qua pyrachantem sive scolymum, de qua apud Dioscoridem mentio, legit Tiraquellus p. 293. Sed nihil mutandum patet ex Ptolemæi Hephæstionis lib. V. apud Photium Cod. 190. ubi narrat Psalacanthæ esse nomen herbæ Ægyptiæ artemisiæ vel meliloto similis, quæ si veræ credis fabulæ, equis alligata victoriam præbet ac felicitatem.

Ptolemæus Evergetes, Ægypti Rex, herbarum vires ac naturam intelligens, carmen Homeri depravatum correxit: scripserat enim lib. Odysseæ quinto, vers. 72.

Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίᾳ ἠδὲ σελίνῳ.

Significans *Sion* esse palustrem plantam, & cum palustri apio nasci, quod ignorantes quidem Grammatici non σίᾳ, sed ἰᾷ quod est violæ, legi oportere contendebant, ut nunc quoque vulgo legitur. Contra quos Rex hujus rei peritus *sia*, non violas, cum apiis in irriguis pratis nasci in eo poëta voluit. Hic autem citatur à Marcello in lib. de medicamentis, cap. XIV. ubi illum dicit scripsisse libros in re medica, & iterum cap. XXXVI. Citatur Ptolemæus & à Galeno libr. IV. de compositione medicamentorum κατὰ τόπους, cap. VII. T. II. pag. 217. T. V. p. 411. 413. & alibi non semel, ubi illum modo Regem appellat, modo nobilem. Et Aëtio Tetrabibli II. Serm. III. cap. CX. non semel.

Ptolemæus simpliciter, sive alius, sive ex illis unus, Galeno l. V. medicamentorum κατὰ γένη, T. 2. p. 181. & Cœlio Aureliano lib. III. Chron-

on, c. IIX. ubi illum dicit Erasistrati sectatorem, & Aetio Quaternione II. Serm. 3. c. CX.

Ptolemæus, quem γεώμετρον sive familiarem vocat Galenus lib. IV. Pharmacorum κατὰ τόπους, c. VII. non semel, & lib. VII. c. V. T. 2. p. 390. 391. 271. 219.

Publius ὁ καθηγητὴς sive Præceptor, Galeno medicamentorum κζ γένη, lib. V. T. 2. p. 391.

Publius simpliciter, sive ille, sive alius eidem Galeno ibi, T. 2. p. 299. & etiam κζ τόπους IX. c. IV. T. 2. p. 339. 389. & Marcello medicamentorum c. XXIX.

Pudentianus Epicureus, Galeno T. 4. p. 368.

P. *Pupius* P. *L. Mentol* Medicus *IIIIII vir* *) in veteri marmore ubi icon hujus Pupii apud Fulv. Ursinum p. 97.

Pyction Plinio lib. XXIX. c. ult.

Pyramus, Galeno κζ τόπους lib. IV. c. 7. T. 2. p. 217.

Pyro, cujus nugas deridet Galenus lib. II. de Temperamentis.

Pythagoras, philosophus non modo Medicam artem rem diviniſſimam esse pronunciavit, ut scribit Apollonius Tyanensis Epist. 23. ad Critonem: sed medicinam quoque exercuit ipse, teste jamblicho lib. I. c. 29.

Pythagoras alter à philosopho, cujus meminit Diogenes Laertius in vita ipsius philosophi, quem de Hernia scripsisse tradit.

Pythagoreos πάνυ σφόδρα περὶ τὴν ἰατρικὴν ἐσπουδακέναι, singulare studium in arte medica posuisse notavit Ælianus IX. 22. Var. Hist.

Pythion. Galen. T. 2. p. 340.

Pythius, vel *Pythion*, Galeno Pharmacorum secundum locos, lib. V. c. 9. & secundum genera, lib. 3. T. 2. p. 234. 236.

Pythocles memoratus Hippocrati lib. VII. Epidemion.

Q.

Quadratus, Galeno medicamentorum κζ γένη, lib. VII. T. 2. p. 419.

Juliæ Quintianæ Clinicæ videtur mentio fieri in veteri inscriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 10. Sed p. DCXC. 6. eadem inscriptio legitur sic: *Juliæ Quintianæ Cl. Lucæ F.*

Quintus Stertinius. Romæ clarus, teste Plinio XXIX. I.

Quintus præceptor Galeni, eidem sæpe memoratus. Vide lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. p. 586. Supra in Marino. Quiri-

*) Sexvir, nomen dignitatis ac magistratus.

Quiricus de Augustis, Thertonensis, qui scripsit Lumen Apothecariorum, editum Venetiis 1495. fol. ac deinde sæpius.

R.

Rabbi Moyses, cujus extant Aphorismi medicinales, quibus hunc titulum præfixit, Moyses filius servuli Dei, Israeliticus Cordubensis. Suntque & alia ejusdem opera. Vide supra, in Mose.

Rabirius, Plinio lib. XXIIX. c. VII.

Rasis apud Arabes celeberrimus, vide supra *Albubeter*, & Joannem Leonem Africanum cap. VI. & XVIII. Jo. Arculani expositio libri Almansoris, Venet. 1483. fol.

Raymundus Lullus vir certe reconditæ doctrinæ & eruditionis, qui præter alia multa, quæ in medicina scripsit, edidit librum cui titulus est, Ars brevis, alterum quem Artem generalem vocavit, utranque adeo difficilem, ut pauci queant intelligere, verum si semel intelligas, omnia pollicentem. Hæc de Lullo Tiraquellus, scriptore ut ajunt 321. voluminum. Novam ejus operum editionem parari auspiciis Sereniſſimi Electoris Palatini, traditur in diario eruditorum Italiæ T. XIV. p. 392. Scripta de secretis naturæ, de alchymia & metallorum metamorphosi, Lullio præter rem tribui notat, qui de illo multa, Lucas Waddingus in annalibus Minorum. Vide & Nic. Antonium T. II. Bibl. Hispanæ, Olaum Borrichium in conspectu scriptorum Chemicorum, &c. Obiit Lullius A. 1315. æt. 80. Adi Acta Sanctor. 30. Junii T. V. p. 633. sq. & dissertationem de cultu Raymundi Lullii in memoriis litterariis Trevoltinis A. 1702. p. 30. edit. Amst.

Rebeubatus Serapioni Antidotorum cap. XVIII.

Remaclus Fusch, Lymburgus, cujus est Methodus curandi morbi Gallici & Historia aquarum, & tractatus Conditorum, & specierum aromaticarum, & Nomenclatura plantarum.

Claudius Remnus, in veteri Inscriptione, Medicus Legionis XXI.

Rheginus Methodicus, T. IV. p. 42. Galeno memoratus lib. I. Methodi.

Q. Rhemnius Fannius Palæmon cui tribuitur carmen hexametrum cum Celso & Sereno Sammonico sæpius editum de mensuris & ponderibus quibus medicinæ dispensantur, quod alii nescio cui *Renio Favino* vel *Flavio*, vel *Prisciano* alii tribunnt, de illo dixi in Bibl. Latina p. 680.

Rhipalus, Galeno lib. VII. Pharmacorum localium cap. 3. T. II. p. 265.

Rhi-

Riphinus Nicaensis inter Dipnosophistas, Athenæo. Legendum *Rusinus.*

Richardus, Anglicus, cujus sunt libri de Phlebotomia, de urinis, de anatomia, de signis prognosticis, de febribus.

Roffus, Rasi lib. VI. Continentis cap. 1. nisi Ruffus sit legendus, quod facile crediderim, cum nullo alio loco meminerim me Roffum legisse.

Roffinus, apud eundem cap. 3. ejusdem lib. nisi etiam Ruffinus sit legendum.

Rogerus Baco Oxonienſis, Ord. S. Franciſci, defunctus A. C. 1292. cujus Chymica quædam & Physica scripta feruntur. De illo Lucas Waddingus in Annalibus Minorum & Antonius Wood Antiquitatt. Oxon. T. 1. p. 136. seq. ubi à Magia Dæmoniaca eum absolvit, sed naturæ peritissimum fuisse docet. Similiter causam ejus agunt Joannes Deé, Joannes Seldenus, Gabriel Nandæus, & in Dictionario suo historico Petrus Bælius. *Quæ in Chemicis* Baco *publicavit*, judice Olao Borrichio *) *obscuriora sunt, & variis processuum ineptiis referta: est tamen ubi expergescitur, & sagacibus monitis, quantus in se lateat artifex, evidenter ostendit. Quin & quæ dt Arte tradit ad Raymundum Gaufredum, demorsos sapiunt ungues. Nec male ipse post allatam experimentorum variorum inutilem farraginem, Candidatis hanc regulam præscribit:* Dimittite experimenta, capite rationes, & invenietis. *Scripsit varia* de lapide philosophorum, Alchemiæ speculum, de speculis ustoriis &c. *In libro* de mirabili potestate Artis & Naturæ *capacissimum declarat ingenium, & admirandam in rebus novis inusitatisque inveniendis dexteritatem: satisque ostendit sibi ea jam olim fuisse explorata, quæ postera tandem sæcula vera fuisse deprehenderunt. Incusatus ob id ab inertium Monachorum vulgo, sola innocentia se tutatus est, & imperitiam cavillantium refutavit contemtu.* Nec dubitat retractans se in altera editione centuriarum suarum Jo. Balæus, Baconem nominare Philosophum acutissimum & sæculi sui miraculum. Ejus de retardandis senectutis accidentibus & sensibus confirmandis, prodiit Oxoniæ 1590. 8. Alia illius edita atque inedita refert Guil. Caveus in historia litteraria scriptorum Eccles. ad A. C. 1278.

Rogerius Parmensis, cujus est liber de Phlebotomia venarum omnium, edita cum Albiensi: & Practica medicinalis, vulgata Venetiis A. 1490.

Rolan-

*) In conspectu scriptorum Chemicorum §. 19.

Rolandus Capellutus Chrysopolitanus Parmensis, cujus est tractatus de curatione pestiferorum apostematum, & libri quatuor de Chirurgia. Alius Rolandus Ulyssiponensis, de cujus physiognomia vide Nic. Antonium T. 2. Bibl. vet. Hispan. p. 271.

Romanus Medicus, Leoniceni discipulus, cujus extat liber, cui titulum fecit, Antisophista, quo de tribus docendi ordinibus Galeni eleganter differit.

T. Julius Rostanus Apollinaris. supra in Julio.

Ruffinus, cujus meminit Nicolaus Antidotarius, & Rasis libr. IV. Continentis c. 1. vide Roffinus.

Ruffinus Nicaensis unus è Dipnosophistis, quorum colloquia sunt ab Athenæo descripta.

D. M. *T. Vibio Rufo medico Coh. V. Pr. Valeria Rufina Conjug. Optim. fecit.* Vetus inscriptio Romana apud Sponium p. 144. Misc. eruditæ Antiquitatis.

Ruffus Hierax, quem memorat Tiraquellus, ex hoc Catalogo expugendus. Nam apud Galenum in loco quem ille respicit libr. quinto pharmacorum κζ γένη T. 2. p. 387. referuntur τροχίσκοι κίρροὶ trochiesi rufi sive gilvi ἱέρακος Θηβαίου Hieracis Thebani.

Rufus Ephesius de quo dictum lib. 4. hujus Bibl. c. 3. atq; c. 17. p. 586. Citatur à Paulo Ægineta & Aëtio apud quem fragmenta complura. Etiam ab Arabibus ut Joanne Mesue, & ab Isaaco Hebræo. Rufi Ephesii *erotemata Medica* sermone Græcorum recentium vernaculo MSta in Bibl. Cæsarea. Libri de appellationibus partium corporis humani MS. Codicem Vaticanum laudat Jo. Rhodius ad Scribonium Largum pag. 213. Ejusdem *de venis* & *de ossibus* memorat Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS. Hic Rufus ante Fallopium tubas matricis observavit. Carmina autem Græca quæ lib. 3. c. 26. *de effectis plantarum*, *Deorum alicui sacrarum* edidi cum versione D. Joannis Rendtorffii, Simlerus huic Rufo, Lambecius II. p. 593. & VI. p. 90. Pamphilo Alexandrino tribuit. Rufi effigies in veteri Codice Dioscoridis in Bibl. Cæsarea, apud Lambecium, Nesseliumque. Occurrit & in imaginibus Bellorii & T. 3. thesauri Gronoviani lit. eeee atque ante Acta medicorum Berolinensium T. 3. An. 1718. 8.

Menius Rufus. Galen. 7. κζ γένη, T. 11. p. 416.

Rugenii Chirurgia, supra in Bruno.

A. Rupilius apud Ciceronem in oratione pro Aulo Cluentio habita, c. 63.
Rusticus Galeno citatus in lib. IX. Pharmacorum κατὰ τόπους cap. 6. T. 2. p. 303.
Rusticus alter Placentinus, recentiorum temporum Medicus.
Rutilius Oribasio citatus.

S.

Sabinus qui in Aphorismos Hippocratis in libros Epidemion & in alia ejus scripsit, teste Galeno: fuitque præceptor Stratonici, præceptoris Galeni, ut dicit idem Galenus in libro de atra bile, eumque sæpissime citat. Vide lib. IV. hujus Bibl. c. 17. pag. 586. Meminit & Gellius lib. 3. c. XVI. ubi ait commodissime Hippocratem commentatum. Non raro tamen à Coi senis sententia aberasse notavit Galenus T. 5. pag. 396. ubi Metrodori præceptorem fuisse testatur.
Pompejus Sabinus Galeno T. II. pag. 418. Alius Sabinus Romanus, apud Plutarch. ἐρωτικῷ Hieron. Mercurialis IV. 13. Var. Lect.
L. Sabinus L. L. Primigenius in vet. inscript. quam dedi supra in Primigenio, & habet etiam Reinesius Classe XI. 9. p. 611. Inscriptio alia Auximi in Piceno, apud Gruterum p. DCXXXVI. 1. *Deis Manib. Juliæ Q. L. Sabinæ Medicæ Q. Julius Atimetus. Conjugi benemerenti.*
Sabon, Rasi lib. 3. Continentis c. 3.
Sabor sive Sapor Rex Persarum citatus à Mesue in libro Grabadin, & à Serapione in antidotis cap. XVII. & alibi.
Sabor filius Sehel, Avicennæ memoratus lib. V. quo de medicamentis compositis loquitur.
Sabud Rex Arabum, a medicis Arabibus sæpius citatus.
Sabur, Rasi lib. 2. Continentis c. 4. & lib. VI. c. 1. & lib. 7. c. 4. ubi eum citat ex libro de Antidotario, & alibi sæpe.
Sacrificulus, id est, ἱερεύς, quisquis est, Galeno libro Pharmacorum localium 7. c. 3.
Sadbsar, Rasi Continentis XI. c. 1.
Sahar, sive *Sabarus* Rasi lib. 3. Continentis c. 2. non semel.
Saber, Rasi libro tertio Continentis, cap. 6. & lib. 6. cap. 1. nisi sit ille, aut Seher de quo infra.
Ibnu Saigh, de quo Joannes Leo Africanus c. 15. supra p. 279.
Saladinus Esculanus, circa A.C. 1163. cujus est Compendium aromatariorũ.
Salamine, Serapioni Simplicium c. CXXXVI. & CCCLXIV.

Sale-

Salemnia, eidem Serapioni, ejusdem operis cap. cccxxvii.

Salicetus, cujus Chirurgiam habemus.

Salimachus, Cœlio Aureliano lib. Oxeon 3. c. 17.

Salomon, Rex & is quidem sapientissimus atque ditissimus, medicinæ adeo peritus fuit, ut libros fecerit de natura lignorum, herbarum, jumentorum, volucrum, reptilium & piscium, sicuti scribit Rabanus, ejusque authoritate glossa ordinaria & Nicolaus Lyrensis in enarratione illius loci 2. Reg. 1. *Scriptum est in libro justorum.* Et hujus rei apertissimum est testimonium ex eo quod scribitur 3. Reg 4. ad fin. *Locutus est Salomon tria milia parabolas, & fuerunt carmina ejus quinque milia, & disputavit super lignis à cedro, quæ est in libano usque ad hyssopum, quæ egreditur de pariete: & disseruit de pecoribus, & volatilibus cæli, & serpentibus, & piscibus.* Quod & retulit Josephus, libro antiquitatum 8. c. 2. Sed eos libros abstulit Ezechias, quoniam multi magis confidebant in herbarum viribus, quam in Deo, ut tradit author libri Zeror Hammor. Cæterum qui librum illum Sapientiæ ipsius Salomonis personæ inscripsit: *Ipse* (ait c. 7.) *mihi dedit horum quæ sunt, scientiam veram, ut sciam dispositionem orbis terrarum, & virtutes elementorum, initium, finem, & medietatem temporum, ipsorum temporum permutationes, atque vicissitudines, stellarum cursus, anni volutiones, naturas animalium, & iras bestiarum, vim ventorum, & cogitationes hominum, differentias plantarum, & virtutes radicum, & quæcunque sunt abscondita & invisibilia cognovi. Omnium enim artifex docuit me sapientia.* Quibus quidem authoritatibus ductus Eusebius Cæsariensis asserit libro Evangelicæ Præparationis xi. c. v. Salomonem fuisse summum physiologum. Quanquam non satis certum est, an ipsius Salomonis is liber sit, an Philonis, an vero alterius. Sed, ut hoc obiter dixerim (neque enim id prætermittendum esse duximus) ex eo loco satis satisque constat, non minimam sapientiæ partem esse medicinæ scientiam. Nescio autem an de isto Salomone, an de altero intelligit Avicenna loquens de electuario Almutagnachil relato ad Salomonem. Serapio Antidotorum c. xx. & iterum cap. xxxiii. citat Salomonem quempiam medicum, quisquis is fuerit, sive hunc, sive alterum. *Hæc Timquellus* p. 268.

Mich. Glycas parte 2. Annalium pag. 183. ex Pſello.

Ἐφυσιολόγησε *) δὲ Σολομὼν καὶ περὶ λίθων, οὐχ ὅπως ἐχρώσθησαν μόνον ἢ συνεζύγησαν, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἑκάστη συντελεῖ. Τὴν μὲν σωφροσύνης ἔφησε φυλακτήριον, τὴν δὲ πρὸς τὰ θεῖα ἀντέχειν πυρετὰ, ἑτέραν δὲ φυγαδεύειν πνεύματα πονηρά. Ἀλλὰ καὶ περὶ δαιμόνων ἐτέθη βιβλίον αὐτῷ, ὅπως τε κατάγονται, καὶ ἐν οἵοις εἴδεσι φαίνονται, φύσεις δὲ τούτων καὶ ἰδιότητας ἔγραψε, πῶς τε δεσμοῦνται, καὶ πῶς ἐμφιλοχωρήσαντες ἀπολύονται. Ὅθεν ἔργα τισὶν ἀχθοφόρα ἐπέταττεν, ὑλοτομεῖν τε, ὡς λόγος, ἠνάγκαζε, καὶ κατωμαδὸν τὰ ἄχθη φέρειν παρεβιάζετο, ᾠδικώτατά τε σπλάγχνα ἢ ἐπῳδαῖς ἢ βοτάναις περιθεὶς ἐθεράπευεν. Ἀλλ' ὅγε θεῖος Ἐζεκίας Θεῷ ἑαυτὸν ἀναλώσας καὶ πάντα τὰ ἐκεῖθεν προνοίας ἐξαρτήσας, τῶν ὑπὲρ φύσιν τῷ Σολομῶντι φιλοσοφηθέντων ὠλιγώρησεν.

Præterea Salomo de gemmis quoque diſſeruit, earumque natura, non tantum quo illæ pacto colores hos vel illos accipiant, vel gignantur & coaleſcant, verum etiam quis cujuscunque ſit uſus. Aliam enim pudicitiæ cuſtodem eſſe pronunciavit, aliam ſulfureis inflammationibus reſiſtere, aliam malos genios abigere. Quin etiam librum de geniis compoſuit, quo nimirum pacto de ſublimi deducantur, & qualibus formis appareant. Eorundem naturas atque proprietates complexus eſt, tum quo pacto vinculis adſtringantur, & certis locis adſveti abigantur. Hinc factum ut operas quasdam geſtandorum onerum ipſis imponeret. Nam & materiem, ceu perhibent, eos cædere cogebat, & humeris onera portare. Idem hominum viſcera exulcerata, vel carminibus vel herbis adhibitis ſanabat. Verum divinus homo Ezechias, qui ſe totum Deo conſecraſſet ac mancipaſſet, ejusque ad providentiam cuncta referret, parvi ea fecit quæ ſupra naturam Salomo philoſophatus eſſet.

Salo-

*) Non deſunt qui Phyſiologum *de animalibus*, qui exſtat inter Epiphanii opera, referunt ad Salomonem. Vide notas ad T. 2. Epiphanii p. 190. Etiam Ariſtotelem garriunt Judæi omnem ſapientiam furtim abſtuliſſe è libris Salomonis. Vide Venerandi Wolfii noſtri Bibl. Hebræam T. 1. p. 218. & quæ notavi lib. 3. hujus Bibl. cap. 6. §. 35. p. 162.

Salomonis Herbarium Arabica lingua, memorat Morhofius lib. 1. polyhist. cap. VI. p. 49.

Suidas in Ἐζεκίας.

Φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον. Ἦν Σολομῶντος βίβλος ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ φλιᾷ. Ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἐζεκίας, ὑποπτεύσας τὸν λαὸν τῷ Θεῷ, ἀφορᾶν εἰς τὰς θεραπείας τῶν παθῶν ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, παριορῶντας αὐτοῦ τὸν Θεόν.

Fertur etiam tale quiddam. Exstabat liber quidam Salomonis, remedia omnium morborum continens, qui templi limini incisus erat. Hunc Ezechias abolevit, quod populus mentem ad DEUM non adverteret, sed quicunque ægri essent, morborum curationes inde peterent, neglecta Divini Numinis invocatione.

Justinus quæst. LV. ad Orthodoxos.

Πολλὰ μὲν εὑρηται καὶ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν ἰαματικὰ τῶν σωματικῶν νοσημάτων, καὶ ὑπὸ Σολομῶντος τοῦ βασιλέως.

Permulta quoque à piis ad morbos corporum curandos inventa sunt remedia, & ab ipso inprimis Rege Salomone.

Procopius Gazæus ad 3. Reg. IV. 33.

Περὶ τῶν ξύλων) Τὰς φύσεις καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τῶν βοτανῶν καὶ ζώων δένδρων καὶ τῶν ἀλόγων ὁ Σολομὼν ἐφυσιολόγησεν. Ἐξ ὧν εἰκὸς καὶ τοὺς γεγραφότας ἰατρικὴν, ἐρανίσασθαι πάμπολλα.

Locutus est de lignis) de naturis & viribus herbarum, *) arborum & aliarum rerum rationis expertium disputavit. Ex quibus verisimile est illos qui de medicina scripserunt, plurima collegisse.

*Eadem referunt non modo Syncellus p. 200. Cedrenus p. 77. & 89. Josephus Christianus in hypomnestico quod edidi cap. 74. Anastasius quæst. 41. & Glycas p. 182. Hippolytum & Eusebium *) testem laudantes, sed & Talmudici codice Pesachim, in Mina cap. 4. T. 2. edit. Surenhusianæ p. 148. quanquam ibi tantum legitur Rex Hukias supressisse* ספר רפואות *librum Medicinæ. At Maimonides ad illum locum non omisit annotare id de libro* Salomonis

*) Περὶ δὲ Ἐζεκίου κεκαυθαί φησιν ὁ πολυμαθὴς καὶ πολύϊστωρ Εὐσέβιος. Glycas.

nis *esse intelligendum*, דברי רפואות שלמה *quem perinde à Judæis, ubi in morbum incidissent, fuisse consultum ut à Græcis Hippocratis scripta & Galeni, testatur etiam R. Kimchi ad 3. Reg. IV. 33. & 4. Reg. XX. Confer R. Nachmanidis & R. Levi ben Gerson loca apud Sgambatum pag. 312. Allardum Uchtmannum ad Bechinat Olam pag. 299. seq. & Mich. Fridericum Lochner de nerio seu rhododaphne* p. 75.

Salomon archiater ad quem περὶ ἐυπορίστων scripsit Galenus T. 11. Basil. p. 484. nisi legendum Solon.

Salomon, Eben, id est, filius, Hahasen, sive Hasen, utrumque enim reperio, apud Serapionem Simplicium c. LXXIX. & c. CCLX.

Salomon simpliciter citatus Rasi, libro secundo Continentis ad fin. sive unus ex illis, sive alius. Serapioni item c. XX. & 33. antidotorum & Avicennæ, ubi de electuario Almutagnachil quod ait Salomoni auctori tribui.

Salmuje Serapioni Simplicium c. 178. in fin.

Salpe citata à Plinio XXVIII. 7. & indice lib. XXXII.

Salustius Dionysius, ab eodem Plinio lib 32. c. 7.

Salustius Mopseates qui sub Tiberio Cæsare scripsit in re medica, autore Suida.

Samithras, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. 6.

Samuel Ebn Juda Andalusius, Medicus ex Judæo Muhamedanus circa A. C. 1190. de quo Abulpharagius p. 298.

Samuye, Rasi libro 9. Continentis, capite primo. Vide num sit Salmuje, de quo supra dictum est.

Sanctus Pisaurensis, qui Commentarios quosdam scripsit sub Eugenio IV.

Sandazar, Rasi lib. XI. Continentis c. v.

Sanctes de Arduinis Pisaurensis, qui scripsit de omnibus naturalibus & artificialibus, de venenis, de odoratione, de prolificatione.

Sapiens filius *Jubeyr*, apud Rasim lib. 2. Continentis cap. item 2. Vide Zour.

Sapor, vide Sabor.

Sarachus & *Saracus*, & *Sarac*, Rasi lib. v. Continentis c. 1. non semel, & lib. 7. c. 4. non semel, & lib. XI. c. v. ubi illum Indum vocat.

Sarck Indus, ejusdem operis lib. 7. c. 1. idem cum priore.

Sarkeothitus, Σαρκευθίτης Galeno librorum medicamentorum κατὰ γένη, T. 2. p. 403.

Sasogoras, vide infra Sosagoras.

Satyrii

Satyrii de quibus Galenus sive Gariopontus de medicinis expertis sub init. *Et Thamor de regione Æthiopia, qui fuit ex bonis experimentatoribus habebat bona experimenta experta, quæ sic custodiebat quod nullus in tempore vitæ suæ potuit ea habere. Et postquam mortuus fuit, pervenerunt illæ Medicinæ in manus* Satyriorum, *qui per eam mirabilia fecerunt. Et exultavit eis nomen inter Medicos.*

Saturninus cognomento Cythenas, discipulus Sexti Empirici, apud Diogenem Laertium in Timone Nicæo, lib. IX. in fin.

Satyrus Quinti, de quo supra discipulus, & unus primusque, ante Pelopen ex præceptoribus Galeni, ut ipse Galen. post prin. lib. I. περὶ ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, id est, de Anatomicis administrationibus & T. V. p. 172. 406. & alibi sæpe dicit. Is Anatomica scripsit, eodem teste T. V. p. 21. & interpretatus est libros Aphorismorum Epidemiorum Hippocratis, ut dicit idem Galenus in prin. lib. I. eorundem Epidemiorum.

Scare, sive *Scark*, sive *Scharai*, sive *Scharac*, sive *Scharc*, nam omnia hæc nomina comperio, tum apud Rasim lib. I. Continentis cap. I. & 13. & c. 9. tum apud alios, nisi sint diversorum.

Schear, Rasi lib. 2. Continentis c. 4.

Schiarchandus citatus in Tacuinis Elluchasem.

Scindaxar, Serapioni Simplicium c. 82.

Scribonius Largus, qui sub Tiberio multa opera in re medica scripsit, ex quibus etiamnum extat liber *de compositione medicamentorum*, de quo dixi in Bibl. Latina lib. IV. c. 12. eumque sæpe citat Galenus cum in multis locis, tum in libris medicamentorum κατὰ γένος T. II. p. 265. 270. 299. 304. Is ad tempora usque Claudii vixit, ut videre licet ex c. LX. ejus libri de compositione medicamentorum, quo loquitur de Messalina dei sui Cæsaris. Quod opus an ipse Latine, an Græce scripserit addubitarunt teste Tiraquello nonnulli viri docti. Latine tamen scripsisse non Græce verius est, & totus liber ostendit, Scribonius etiam ipse præfat ad C. Julium Callistum: *Ut primum enim potuisti, non es passus cessare tuæ erga me pietatis officium, tradendo scripta mea Latina medicinalia Deo nostro Cæsari, quorum potestatem tibi feceram ut ipse prior legeres, simpliciterque indicares mihi quid sentires.*

Sebastianus Aquilanus, qui ad Ludovicum Gonzagam scripsit librum de morbo Gallico, & alium de febre sanguinea.

Seba-

Sebastianus Austrius Rubeaquensis, cujus est explanatio in Paulum Æginetam.

Sebastianus Montuus Gallus, cujus sunt libri docti medicinalium Dialexeon.

Sebastianus Scrofa, qui transtulit Galeni libros de remediis parabilibus, & de Euchymia, & Cacochymia, id est, de bono & malo succo, cum Scholiis.

Seber, Rasi lib. 2. Continentis c. 2.

Julius Secundus. Galen. T. 2. p. 419. Alius Secundus Gymnastes T. 3. p. 288.

Secunda Livillæ Medica in veteri lapide apud Fulv. Ursinum p. 100.

Sedekias Medicus Judæus, à quo venenum datum Carolo Calvo, ut traditur in Annalibus Bertinianis A. C. 877.

Sediſnar, Rasi Continentis lib. 6. c. 1.

Sebeber, Rasi lib. 1. Continentis 2. c. 4. nisi idem sit.

Seber, eidem Rasi libro primo Continentis, c. IX. & lib. 2. capite quinto, nisi idem quoque sit.

Sex. Pedius Secundus. In veteri inscriptione apud Fulv. Ursinum p. 99. & Gruterum p. DCXXXIV. 9. D. M. *Sex. Pedio Sex. Lib. Secundo Medico Julia L. Lib. Secundina Patri piissimo.*

Seleucus Cyzicenus memoratus Philostrato lib. 8. de vita Apollonii, cap. 14. p. 349.

Semmias Medus, Galeno in lib. 2. Antidotorum, vide Simmias.

D. Sempronius Jucundus Medicus Ariminensis, in veteri inscriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 2.

Sendahasar, Rasi lib. XI. Continentis c. 7.

Sendhesar ibi, nisi idem sit cum præcedente.

Sendibiar, Rasi lib. 2. ejusdem operis c. 4. nisi & hic quoque idem sit.

Serapion Alexandrinus, *primus omnium*, ut tradit Celsus in procemio, *nihil hanc rationalem disciplinam pertinere ad medicinam professus, in usu & experimentis posuit.* Sane quidem si Galenum audimus in introductione c. 4. T. 4. p. 56. 57. post Philinum, Herophili discipulum empiricæ sectæ auctor Serapion fuerit. Sed Celso utpote antiquiori sua merito constat fides. Nescio an is sit, de quo scribit Cicero ad Atticum, lib. 2. *Feciſti*, (inquit) *mihi pergratum, quod Serapionis librum ad me misisti, ex quo quidem ego (quod inter nos liceat dicere) millesimam partem vix intelligo.* Ad eum

eum quoque pertinere creditur numus, in cujus una parte caput Hygiæ laureatum, in altera Æsculapius sedens, cum inscriptione, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΣΑΡΑΠΙΩΝ, apud virum clarissimum Richardum Mead in diss. de numis à Smyrnæis in Medicorum honorem percusis p. 68. ubi hunc Serapionem è schola Erasistrati prodiisse colligit, quod à Cœlio Aureliano lib. 3. de morbis acutis c. 17. similia Erasistrato ordinasse dicitur. Neque quicquam obstare quo minus Erasistrateorum & Herophileorum placitis ἐμπειρικὴ etiam admisceretur ab eo qui in multis tamen ab Erasistrato, perinde ut Alexander φιλαλήθης ab Herophilo non dubitaret discedere. Sed Serapionem ipsum de quo loquimur, citat idem Cælius Aurelianus lib. 3. Oxeon cap. 21. & lib. 1. chronion cap. 4. ex *libris Curationum.* Laudatur & à Cornelio Celso lib. v. c. ult. ubi de impetiginis speciebus, & Galeno in libris medicamentorum κατὰ γένη, lib. 2. & κατὰ τόπους lib 6. c. 1. T. 2. p. 238. 309. ubi empiricum vocat & 336. 396. & T. 4. p. 372. ubi Alexandrinum. Aetio Tetrab. 4. Serm. 3. c. 14. & alibi, & Paulo Æginetæ lib. 3. c. 64. & lib. 7. c. 17. & alibi, & Jo. Serapioni Antidotorum c. xx. & Cælio Aureliano libr. Oxeon 2. c. 6. ex *libro Sectarum.* Inepta laude sui commentarios suos impleviisse, scribit Galenus T. 2. edit. Paris. p. 346.

Serapio alter junior, de quo supra, *Joannes Serapio.*

Τὸ τῆς Σεραπιάδος ἐπιγεγραφόμενον φάρμακον Galen. Tom. 2. edit. Basil. p. 390. an Σεράπιδος?

Serenus Sammonicus auctor carminis de medicina, de quo dixi libro tertio Bibl. Latinæ c. v. Illius eximiam editionem Roberto Constantino debemus, cum variis Lectionibus & brevibus notis. Lugdun. 1566. Hanc sequitur, sed omissis notis, Henricus Stephanus in Medicæ artis principum opere, & vir clarissimus Jo. Baptista Vulpius qui Serenum à se recensitum vulgavit Patavii 1722. 8. Suas in Serenum notas laudat Conradus Rittershusius p. 92. ad Coripum, sed illæ lucem non viderunt quod sciam. Nonnulla hujus scriptoris loca illustrat Turnebus XVII. 18. adversariorum: plura vir eruditissimus Jo. Baptista Morgagnus, Epistola ad laudatum Vulpium edita Hagæ Comitis 1723. 4.

Serenus alter Aetio citatus Tetrab. 2. Serm. item 2. c. 16.

Sergius Babylonius ocularius, Galeno in lib. 4. medicamentorum κατὰ τόπους cap. 7.

Sermonéta, vide Joannes Sermoneta.

Servilius, vide supra in Democrate.

Sescar, Rasi lib. XI. Continentis c. 8.

Sesirid, eidem lib. 9. Continentis c. 1.

Severianus citatus Aetio Tetrab. 2. Serm. 3. c. 98. non semel, & Alexandro Tralliano.

Severus Galeno lib. 3. κατὰ Τόπους, c. 1. T. 2. p. 191. & T. 10. edit. Paris. p. 549. & Aetio sæpe citatus, vide Theodosius.

Sextius, aut ut alii scribunt, *Sestius Niger*, qui licet Romanus esset, tamen Græce scripsit de medicina, ut notat Plinius in indice lib. XX. Huncque diligentissimum medicinæ scriptorem dicit idem Plinius lib. 32. c. 3. illumque alibi sæpe citat, uti etiam facit Plinius Valerianus lib. Rei Medicæ 4. cap. v. Laudant & inter rei herbariæ scriptores Dioscorides procœmio & Epiphanius in limine libri 1. adversus hæreses. Confer Lambecium 2. p. 546. sq. περὶ ὕλης de materia Medica citatur ab Erotiano voce λείριον. Icon ejus in veteri Codice Dioscoridis apud Lambecium, Nesselium, & T. 3. thesauri antiquitat. Gronov. lit. ii.

Sextiæ L. Tertiæ tonstricis mentio in veteri inscriptione.

Sextus Empiricus præceptor Saturnii, de quo supra, Galeno in libro Sectarum T. 4. p. 372. & Diogeni Laertio in Timone memoratus, lib. 9. sect. 116. Afrum hunc Sextum vocat Tiraquellus Suidam secutus, uti Marsilius Cagnatus lib. 3. Var. Observat. c. 8. & Andreas Dacerius in vita Plutarchi p. 75. aliique. Sextum autem Empiricum, cujus scripta habemus, Afrum non fuisse colligas ex lib. 3. Pyrrhon. sect. 213. ubi mores suos à moribus Libycorum distinguit. Igitur non magis Afrum fuisse mihi persuadeo, quam Peripateticum Philosophum, qualem scribit Franciscus Philelfus lib. 26. Epist. 1. p. 178. *Prudentiam definit Sextus Empiricus, vir Peripateticæ disciplinæ acutissimus, libro tertio suarum admonitionum: Prudentia est scientia bonorum & malorum & indifferentium.*

Sextus Chæroneus, Plutarchi Philosophi nepos, de quo Apulejus lib. 1. Milesiar. *Thessaliam, nam & illic originis maternæ nostræ fundamenta à Plutarcho illo inclyto, ac mox Sexto Philosopho nepote ejus prodita gloriam nobis faciunt*, librum de Medicina ex animalibus exstare scribit Julianus Floridus qui Apulejum in usum Delphini edidit, p. 5. Sed parum credibile est Græci librum illum esse scriptoris, nedum

Stoici

Stoici illius Philosophi, de quo viri docti ad Marcum Antoninum, cujus Doctor fuit, & ad Julium Capitolinum in Antonini vita.

Sextus Fabius sive *Fadius* potius, Niconis, qui de voracitate scripserat, discipulus, apud Tullium libro septimo epistolarum ad Trebatium. Epist. xx.

Sextus Placitus Papiensis, Jacobo Dondo in suo Aggregatore. De Sexti Placiti libro *de Medicina ex animalibus*, quem Latine habemus, & Sexto Plutarchi nepoti Græco scriptori quidam præter rem tribuunt, dixi Vol. XII. hujus Bibl. p. 613. Auctor se artem medicam professum, eamque exercuisse prodit cap. XXVII. de perdice, & c. 2. atque aliis in locis. Sed age totum libellum, est enim brevis, ex Andreæ Rivini editione rarius obvia subjiciamus.

SEXTI PLATONICI PHILOSOPHI

Liber de medicina ex animalibus.

CAP. I.

De Ceruo.

Cujus cornu habet vires exsiccandi omnes humores. 1. Ergo *in collyriis oculorum* eo utuntur.

2. *Dentibus, qui moventur*, cornu cervi combustum imponitur, mox obfirmat, si ex eo pro dentis frictione usus fueris. 3. *Ad capitis dolorem.* Cornu cervi pulveris drachmam unam cum vini cyatho uno & aquæ cyathis duobus potui dabis. 4. *Ad morbum Regium.* Eodem modo, ut jam dictum, potui dabis, miraberis bonum effectum. 5. *Ad ventris solutionem*, quam eadem nominata ratione cohibebis.

6. *Ad profluvium mulieris.* Cornu cervi combustum, inque pulverem mollissimum redactum, cum vino mixtum potui datur. 7. *Ad lumbricos.* Cornu cervinum datur eodem modo, vel limatum, quod melius est, ex vino; ex aqua autem calida febricitanti, lumbricos necat, & ejicit. 8. *Ad serpentes effugandos.* Cornu cervinum si combusseris, & in domo asperseris, seu tecum portaveris, mox inde serpentes à te fugaveris. 9. *Ad vulvæ suffocationem.* Cornu cervinum combustum si dabitur mulieri patienti olfaciendum, & maxime supra locum, mire ipsi proderit.

10. *Ad splenis dolorem.* Cornu cervinum combustum ex oxymelle

detur potui, splenemque siccabit & dolorem tollet. 11. *Ad impetigines.* Cornu cervini combusti cinis cum aceto scillitico ad Solem, locis, ubi sunt impetigines, illitus, sanabit ut mireris.

12. *Ad lentigines, ubi sunt & impetigines de facie tollendas.* Cornu cervino combusto in Sole faciem line: & detersa subinde, renova, & hoc ortu Solis facies, mire sanat. 13. *Ad interrigines.**) Cornu cervini cineris drachmas tres, argenti spumæ drachmas 2. aluminis scrupulos duos, ceratum ex oleo myrtino facito coqui, eoque sic utere. 14. *Ad inguina.* Cervi pudenda si tecum habueris, inguina tibi non tumebunt, & si tumor antiqvus fuerit, *(inguina si ante tumerunt)* velociter recedet. 15. *Ad concubitum excitandum.* Cervi testiculorum siccorum aliqua pars pota, concubitum excitat. Sed hoc non agat, nisi voluntas sibi præveniat. 16. *Ad serpentium morsus.* Cervi naturæ desiccatæ si deraseris drachmam unam, & in sorbitione ovi potaveris, omnis serpentium morsus innocuus fiet. Et si totum corpus natura cervi unxeris, nullus serpens tibi nocebit. 17. *Ad ventrem stringendum.* Si de natura cervi ex vino signino aut austero potaveris, ventrem restringit. Idem facit, si ex eodem, magnitudine nucis coxeris in lenticula vel pulte, & ederis. 18. *Ad aborsum.* Ex pilis cervinis suffumigabis, & mulier servabitur. 19. *Ad idem, ne mulier abortiat.* Lapis qui in vulva aut ventriculo cervi invenitur, phylacterium est prægnanti, & perficit, ut partum libere perferat. Quod ratio collegit, velocissimum esse illud animal, nec tamen aborsum facere. Similis ratio esse potest, si ossicula, quæ in vulva aut in corde cervi reperiuntur, secum habuerit, nam eundem effectum præstant. 20. *Ut mulier cito concipiat.* Idem os in brachio mulier si appensum habuerit, efficiet, ut mulier cito concipiat. 21. *Ad intestinorum dolorem* Medulla cervina remissa in ptisana & infusa, torminosis maximum erit remedium. Idem facit, si sevum sive medullam ejus pro unctione habueris. 22. *Ad serpentes fugandos.* Medullam cervinam si subfumiges, aut eam tecum habeas pro unctione, à serpentibus lædi nullatenus poteris. Inque cervina pelle si jacueris, nullus ad hominem serpens accedet. 23. *Ad perniones.* Sevum cervinum combustum simul cum ostrea testa minuta commixta, & factum quasi malagma impone, mire sanat.

*) H. Steph. *ad intertriginum dolores.*

CAP.

CAP. II.

De Lepore.

1.

Ad submejulos. Leporis cerebrum potum cum vino mox summejulos emendat. *(Vid. Marcellus Empir. cap. 26.)* 2. *Ad dentes infantium.* Ex cerebro leporis decocto si gingivas infantibus defrices, subinde sanabuntur, ut dentes sine dolore crescant, & enati confirmentur. 3. *Ad oculorum dolores.* Leporis pulmo si super locum positus fuerit, & bene alligatus, dolorem oculorum sedat. 4. *Ad perniones & pedes calceamentis lasos.* Idem pulmo leporis illinitus affert remedium. 5. *Ad quartanas.* Cor leporis viventis *(al. juvenis)* sublatum, & quartanariis collo vel brachio suspensum, mox ipsam febrim emendat, si sub accessione ejus pendeat. 6. *Ad Caducos.* Leporis cor derasum & cum parte tertia thuris mannæ trita, ex vino albo potui datum per dies IV. mirifice prodest. His vero qui sæpius cadunt, diebus triginta detur. Crescente autem Luna quotidie in potione debet condiri cum vino. 7. *Ad locos mulierum dolentes.* Cor leporis siccum & in vino potui datum, locos mulierum dolentes emendat. 8. *Ad profluvium mulierum, quæque sanguinem rejiciunt, & ad eas, quæ post partum locis ipsis laborant.* Leporis cor siccum, bene erasum & detritum ex aqua calida potui datur cum terra Samia mulieribus profluvio laborantibus, estque eis remedium, quæ sanguinem exscreant, & locis laborant.

9. *Ad oculorum caliginem.* Leporis fel cum melle mixtum facit ad claritatem oculorum, & imminentem caliginem discutit. 10. *Ad eos, qui vertigine vexantur.* Commisce Leporis fel & jecur mustelæ drachmis tribus, Castorei drachmam 1. myrrhæ drachm. 4. hæc omnia aceto optimo colliguntur; & inde drachma una bibitur ex aceto mulso aut melle, aut passo. 11. *Ad calculosos.* Leporis renes siccos, in Sole bene confectos, deinde coctos potui dabis, multum proderunt calculosis. 12. *Aliter ad calculos pellendos.* Leporis sanguinem & pellem totam in latere crudo *(olla cocta)* combures, ut in cinerem convertatur, & in aqua calida potui dabis cochlearium unum jejuno, mox deliquescet lapis, quem defranget & ejiciet foras. Experimentum hujus, quod ipsi fecimus, si perfectius habere volueris, mittes in aquam cochlearium pulveris, illuc pones lapidem qualem volueris, & lapis liquescet, ut mireris virtutem.

13. *Ad nephriticos (qui à renibus laborant.)* Leporis renes deglutiantur crudi, & nephriticos emendant. Sed caveant, cum transglutiunt, ne dentes tangant. Siquidem crudos nolint sumere, eodem modo cocti dantur. 14. *Ad capillos defluentes.* Leporis ventriculus coctus in sartagine, admixto oleo myrtino, impositus capiti capillos fluentes continet & cogit crescere.

15. *Ad araneorum morsus.* Renes leporis & fulicæ ejus bestiæ, quæ ab araneis laborat, si crudos deglutiat, sanabitur. Morsis etiam cocti dentur. 16. *Ut mulier masculum concipiat.* Leporis vulva desiccata & erasa, ac in pulverem coacta in potione efficit, si mulier & masculus simul biberint cum bono vino. Si enim sola mulier biberit, infans nec masculus verus, nec fœmina vera nascetur, sed androgyne. Item Leporis testiculum post purgationem suam cum vino contritum voret mulier, & masculum pariet. Item Leporis coagulum datur obolis duobus viro, fœmina vero quadruplo debet bibere. Esse autem debet coagulum de lepore masculo. 17. *Ut fœminam concipiat.* Lepus concidatur, & de sanguine, qui à vulva funditur, liniat sibi naturam mulier, & de coagulo ejusdem.

18. *Mulier, qua non concipit, ut concipiat.* Ex coagulo leporis si acceperit drachmas 4. in potione vini, masculus de lepore masculo, fœmina de fœmina, eantque cubitum, sed post concubitum abstinere se debent ab omni acrimonia, à fungis, à balneo, malis cibariis, & ab unctionibus, quæ sunt interneciva. Item testiculi leporis decocti & pistati dentur cum vino mulieri, & locis muliebribus appositum *(coagulum,)* & inlinitum facit ut concipiant. 19. *Ad aurium dolorem*, Leporis coagulum infunditur.

20. *Ad scorpionum & serpentium morsus.* Leporis coagulum ex vino potui datum, adversus venena resistit & discutit. 21. *Ad fluxum ventris infantium.* Leporis coagulum illinitum in sessiva (in sumine) mulieris, quin & ex vino potui datur puero, febricitanti autem ex aqua calida. Item facit non tam pueris, quam etiam majoribus cum pulvere gallæ.

22. *Ad dolorem mamillarum & tumorem.* Leporis coagulum cum melle impositum, remittitur aut ex posca, si inde capitellum mamillæ tangas.

23. *Ad strumas omnes.* Leporis coagulum ex vino Falerno illinitum,

tum, seu cum lana marina superimpositum. Et inde mulieribus pessus utilis fit.

CAP. III.

De Vulpe.

1.

Mulieribus, quæ à locis suffocationem patiuntur. Articuli membri vulpis in oleo veteri una cum bitumine cocti & propesso supposiți, hysterica sanant mirifice. 2. *Ad Alopecias.* Si caput eodem, ut supra, modo illiniatur, sanat. 3. *Ad dolorem aurium.* Simili ut supra modo instillatur in aures. Vel sane Vulpis jecur, sive pulmo expressus, instillatus auribus, dolorem tollit, sicuti & fel vulpis, si in aurem cum oleo stillatur, dolorem sedat. Quod & vulpis adeps solutus & instillatus præstat, aurium dolorem mire emendans.

4. *Ad splenis dolorem.* Vulpis pulmo in cinere calido obrutus & decoctus (*assatus & tritus*) & in potione datus jejuno, mox splenem sanat. Idem facit & jecur ejus in bono vino similiter potum, nam splenem*) tollit. 5. *Ad suspiriosos.* Vulpis pulmo ex vino nigro, ut supra potui datus, suspiriosos emendat.

6. *Ad caducos:* Cerebrum vulpis infantibus sæpe datum, facit ut nunquam sint caduci. 7. *Ad parotidas.* Testiculo vulpis si sæpe parotidas fricaveris, dissolvet eas. 8. *Ad inguinum dolorem & panniculas*, simili ratione facias (testiculo vulpis sæpius inguina confricans) & cito discutiet, sanabitque. 9. *Ad faucium tumorem:* Rene vulpis in melle sæpius fauces tumentes confrica. 10. *Ad capitis dolorem.* Natura vulpis circundata capiti, dolorem statim tollet.

11. *Ad irritamentum concubitus.* Vulpis cauda summa ad brachium suspensa irritamentum esse concubitus fertur. 12. *Ad caliginem oculorum.* Fel vulpis cum melle Attico mixtum, & oculis inunctum, caliginem tollit. 13. *Ad morbum articulorum.* Vulpes viva in amplo vase decocta, donec ossa relinquat, mire sanat, si sæpius in aquam in vase quis descenderit. Idem præstat oleum, ubi decocta fuerit: Si quis hoc illo modo vult, utatur. 14. *Ad podagram quoque.* De vulpinæ pellis interiore parte calceamenta fiant, & podagrici utantur, leviores habebunt accessiones & incessiones.

*) Splenis dolorem.

CAP.

CAP. IV.

De Capra Sylvatica, vel Caprea.

1.

Ad ventrosos, (i.e. Κοιλιακὰς). Capreæ sanguis cum murino Phenice mixtus editur. Et jecur capreæ coctum cœliaco si dederis, emendabitur. Idem facit, si contritum cum vino biberit. 2. *Ad oculorum dolorem.* Jecur capreæ contritum ex vino bibat cum aqua calida in fervore, sanabitur. 3. *Ad nyctiadas oculorum, ad eos scil. qui ab hora decima nihil quasi videre incipiunt.* Jecur capreæ in aqua calida salsa coquatur, ut ejus vaporem oculi excipiant & ea aqua oculos foveat, sed & jecur edant & ex liquefacto inungantur. Quidam jecur ejus assant in craticula & fluentem vaporem colligunt, & ex eo inunguntur. Quidam coctum vel assum jecur capreæ cum pane edunt, & idem bibunt. 4. *Ad sanguinem nimium profluentem.* Capreæ jecur (cor) combustum & aspersum, sanguinem fluentem reprimit. 5. *Ad sanguinem de naribus profluentem.* Capreæ jecur contritum, & ex aceto in naribus offultum, sanguinem abundantem de naribus concludit & mire sistit. 6. *Ad caliginem oculorum.* Fel capreæ cum melle Attico mixtum, contritumque inunges oculis, caliginem potenter discutit, & claritatem præstat. 7. *Ad anginam & fauces tollendas.* Fel capreæ melle mixtum faucibus illinitur seu imponitur, mire sanat. 8. *Ad omnia vitia, quæ in faucibus nascuntur.* Capreæ fel cum melle, myrrha, croco & pipere æquis ponderibus coques in vino, donec contrahatur, & ex eo quotidie fauces tangas, dum sanæ fiant. 9. *Ad suffusionem oculorum & caliginem, aliaq; eorundem vitia.* Fel capreæ drachm. 1. & modicum vini veteris cum melle, ut teri possit, inunges, sanantur. Idem facit, & ad cicatricem & argemata, & nephelion, & glaucomata, & pterygia, si ex eo felle inungantur. Item ex eo felle inungantur palpebræ cum oleris succo, extractos pilos non sinit renasci. Facit & ad ruptiones ex ictu tunicularum cum lacte mulieris tepido. Hoc autem fel quanto vetustius fuerit, tanto melius erit. 10. *Ad ustionem Solis in facie.* Fel capræ aqua dilutum & mixtum atque illitum, faciem à Sole perustam emendat. 11. *Ad lentigines & alias maculas de facie tollendas.* Idem fel per se adservatum & illitum lentigines in facie discutit, & maculas omnes extenuat. Idem cum melle & nitro commixto, & spongia combusta, & sulphure vivo

vivo ad mellis crassitudinem redactum & in faciem illitum, emendat. Vel capræ fellis drachm. 1. farinæ lupini & mellis drachm. 4. commiscebis in unum & inde faciem linies, limpidamque illam efficies. 12. *Ad tinnitum & sonum aurium.* Capreæ fel cum rosaceo succo & succo porri tepefacti auriculæ instillatum & sonos emendat & aurium quoque dolores mire cohibet.

13. *Ad ruptionem aurium interiorem.* Capreæ fel cum mulieris lacte infuderis in aurem, deinde cum melle bono, mox proderit. 14. *Ne infans phantasma incurrat, aut caducus fiat.* Capreæ cerebrum per annulum aureum trajectum, si infanti deglutiendum dederis, antequam lac matris suget, vere efficit ut nec phantasma incurrat, nec caducum admittat.

15. *Ad torminosos.* Capreæ splenem potui dabis, & emendat, si absque febricula fuerit, cum vino bono: si febricitat, cum aqua calida. 16. *Ad oscedinem.* Capreæ sevum fissuris labiorum inditum, remedium facit (*Humelbergius: sepum capreæ & adipem anserinum & medullam cervi, & cepe cum resina simul & calce viva fac malagma: mire sanat.*) Idem *Humelbergius* sequentia quoque addidit: 17. *Ad dentium dolorem.* Fel capreæ cum rosaceo tene & dentibus tepefactum instilla, eorum dolorem sanat. 18. *Ad ventrem solvendum.* Fel capreæ suppositum ano cum succo cyclaminis herbæ, & aluminis aliquantulo aut anetho combustum induito: cave ne hæmorrhoidas habeat. 19. *Ad veretri exulcerationem.* Fel capreæ mixtum cum melle aut succo rubi appositum, mire sanat.

CAP. V.

De Apro.

1.

Ad omnes dolores, quos cerebrum apri coctum & cum vino potatum sedat. 2. *Ad carbunculos in veretro seu membro virili.* Apri cerebrum coctum, contritum ex melle, & impositum, carbunculos in veretro sanat. 3. *Ad morsum serpentis*, Idem eadem ratione valet. 4. *Ad pedes exulceratos à calceamentis.* Apri pulmo cum melle, emplastri vice impositus, læsis, à calceamentis pedibus remedium est.

5. *Ad ventris fluxum.* Apri jecur recens (coctum) ex vino potatum fluentem ventrem mire restringit.

6. *Ad aurium vitia.* Apri fel in cortice mali granati tepefactum, stil-

latum auribus, multum prodeſt. Idem & putredinem aurium emendat. 7. *Ad Epinyctidas.* Axungia aprina ex roſis commiſta epinyctidas id eſt puſtellas, quæ in nocte ingraveſcunt, in lenitatem convertet, & ſine dolore efficiet. 8. *Ad caducos.* Apri teſticulos ex vino aut aqua decoques, & ſic teres, dabisque bibere, caducis remedium eſt. (*Humelb.* Lotium apri cum oxymelite caducus quoque bibat, & remedium capiet.) 9. *Ad aures minus bene audientium.* Apri lotium in vitreo repoſitum tepefactum, auribus inſtillatum audire facit. *Humelbergius hic ſequentia quoq; remedia ſubdidit:* 10. *Ad vomitum & ſomnum.* Spuma apri cum adipe in heminis tribus ad tertias excocta & data, ſanabit. 11. *Ad ſtrangu-riam & veſicæ dolorem.* Veſica apri cum lotio infuſo ſi ſuſpenſa & paſſa fuerit, donec aquaticus humor effluat, & discoctam dederis manducare iis, qui patiuntur, mire ſanantur. 12. *Ad urinæ incontinentiam.* Veſicam apri aſſatam da ad manducandum, & curantur.

13. *Ad coxendices.* Stercus agreſtis apri, & ſulphur colatum, & hemina vini picati potata, coxendices emendat.

CAP. VI.
De Urſo & Urſa.

1.

Ad capillos fluentes, & ut creſcant. Urſinus adeps cum ladano & vino veteri mixtus capillos jam fluentes conſpiſſat & creſcere facit. 2. *Ad caducos.* Urſinum fel ſi ſubinde cochlearia ſingula cum vino dederis, remedium feret. 3. *Ad ſuſpirioſos.* Urſinum fel in aqua calida potatum ſuſpirioſis optime ſuccurrit.

CAP. VII.
De Lupo.

1.

Ad eos, qui quandoque phantaſma patiuntur. Lupi carnes conditas & decoctas qui ederit, à dæmonibus ſeu ab umbris, quæ per phantaſmata apparent, vel apparere creduntur, non poteſt inquietari.

2. Item. Adeps Lupinus cum melle (*Humelb.* cum ſuo felle) non minorem efficaciam habet, quam caninus. 3. *Ad ſomnum.* Caput lupi ſuppoſitum ſub pulvino, ægrum dormire facit. 4. *Ne lupus noceat.* Lupus, cujus

cujus prior vestigia prospexeris, tibi nocere non poterit: sed si ille te ante notaverit, caudæ summam partem si habueris tecum, in itinere sine metu tu progredieris. 5. *Ad quotidianas febres.* Oculus dexter lupi alligatus febres (nocturnas & diurnas) discutit. 6. *Hoc faciet & ad glaucomata.* Si dexter oculus laborat, ad dextrum oculum, si sinister, ad sinistrum confricatus & illitus glaucomata extenuat, & tollit stigma, & linitur, si ante punctum fuerit.

CAP. VIII.

De Leone.

1.

Ad eos, qui phanthasma patiuntur. Leonis carnes coctas qui ederit, phantasiis non poterit tentari.

2. *Ut à bestiis omnibus tutus sis.* Leonis sanguine si quis corpus suum linierit, ab aliis bestiis omnibus erit tutus. 3. *Ad aurium dolorem.* Leonis adeps remissus in strigili auribus instillatur, & mirifice aurium dolorem tollit. 4. *Ad omnium serpentium morsus.* Leonis adipe si totum corpus perunxeris, à serpentibus eris tutus. 5. *Ad omnes dolores pedum & cervicis, vel si quid doluerit.* Leonis adipem libr. 1. cum unciis 2. ceræ, & olei uncia 1. lentisc. cinis unciis 2. misce omnia simul, ad nervorum dolorem id confert, & dolores omnes sanat. *(Humelbergius.)* 6. *Ad nervorum geniculorum dolorem.* Adipem Leonis cum medulla cervina & lactuca teres & commiscebis; tum demum perunges corpus, sanabitur.

CAP. IX.

De Tauro.

1.

Taurinum cornu combustum *omnes serpentes effugabit*; sanguis ejus potus eos interficiet.

2. *Ad maculas de facie tollendas.* Taurino sanguine si maculæ liniuntur, eas tollit, & faciem limpidam reddit. 3. *Ad oculorum claritatem, contrag caliginem.* Taurini fellis cum opobalsamo & melle Attico oculis illiti, remedium maxime ad caliginem est, & ad suffusionem oculorum facit ejusque inunctio mire exhilarat. 4. *Ad ventris solutionem.* Taurinum

fel in lana conjectum & ventri vel ano ſuppoſitum, mox ventrem ſolvit. Idem infantibus præſtat ſuper umbilicum poſitum, ut lumbricos etiam dejiciant.

5. *Ad aurium dolorem.* Fel taurinum mulſo infuſum & auribus inſtillatum, emendat. 6. *Ad lentigines in facie nigras.* Taurino felle illinitæ purgantur, & facies limpida redditur. 7. *Ad morſum ſimiæ, & hominis cujuscunque.* Fel tauri illitum ſuper morſum perſanat. 8. *Ad duritias in corpore.* Taurinum ſevum, cum reſina & creta Cymolia impoſitum, omnem duritiem diſcutit & tollit. 9. *Ad torminoſos.* Medulla taurina in vino macerata & infuſa torminoſis remedium eſt. 10. *Ad omnes tumores.* Taurinus fimus impoſitus ut omnes tumores mire emendet, nemo ignorat. 11. *Ad alopecias.* Fimum tauri calidum imponito alopeciis. Idemque fimus cum ſale duricies omnes emendat corporis. 12. *Ad combuſturam, ſive ab aquæ ſeu ab igne factam.* Taurinus fimus combuſtus & aſperſus, igne aut aqua fervente combuſtum ſanat. 13. Idem tauri arenam, quam pedibus ſpargit, ſi quis *intra adverſarios* miſerit ſeu ſparſerit, ſeſe futurum *ſuperiorem* ſciat. 14. *Ut faciem limpidam faciat mulier.* Taurinus fimus aceto maceratus & contritus, illitus, faciem ſplendidam faciet, ſi frequenter perunxerit. 15. *Ad nimiam abundantiam ſanguinis.* Taurinus ſanguis ſuper illitus ſanguinem abundantem reprimit. 16. *Ad profluvium mulieris.* Taurus ubicunque paſtus fuerit, folia ulmi de fimo ipſius facies ſiccari, & tere in pollinem tenuiſſimum, mitte ipſum in carbones in quadam teſta & depones in vaſe, & ſedeat mulier, quæ patitur encathisma, diligenter eo-operta, & ſanabitur ut mireris.

CAP. X.

De Elephante.

1.

Ad maculas & plagas de facie tollendas. Elephantis dentem (ebur) contritum cum melle limpidare faciem dicimus. Item limatura ejus, ſi faciem laveris, maculas, quæ faciei innaſcuntur, tollit. Item Mulier ſi quotidie de pulvere eboris faciem ſuam fricaverit, plagas mundabit. 2. *Ut dentes candidos facias.* De eadem limatura qui dentes ſibi quotidie fricaverint, candidos eos efficient. 3. *Ad eos, qui ſanguinem exſcreant.* Elephantis ſanguis potui datus, his remedium eſt. 4. *Ad eos, qui ſanguinem aut humores exſcreant, aut ſi per anum rejiciant, aut ſi torminoſus aliquis ſit, aut*

aut elephantiacus fuerit. Elephantis ſanguis potus omnia ſupra dicta mirifice diſcutit. 5. *Ad omnem tumorem:* Elephantis ſtercus illitum, tumores omnes emendat, & duricies, quæ in fronte naſcuntur, mire tollit.

6. *Ad capitis dolorem.* Elephantis ſtercus capiti illitum, dolorem capitis aufert.

CAP. XI.
De Cane.

1.

Ad inteſtinorum dolorem. Catellus primum natus, antequam oculos aperiat, occiſus, conditus & comeſtus, faciet, ut in toto ſuo tempore dolorem inteſtinorum non patiatur qui ederit. 2. *Ad torminoſos.* Caninus ſanguis torminoſis, eum bibentibus, remedio eſt, & inflationes tollit. 3. *Ad canis morſum.* Canis caput combuſtum & in pulverem redactum; in morſu canis non rabidi impoſitum, optimum affert remedium. 4. *Ad rabidi canis morſum.* De capite canis pulvis in potionem mittitur, daturque ut bibat, & liberabitur. Idem quoque pulvis vulneri inſpergetur, præterea & jecur, *(Humelb. addit canis rabidi)* coctum ſi comeſtum fuerit, ad idem dabit remedium. *Humelb.* vermiculus canis mortui in collo ſuſpenſus idem præſtat. *Vel:* Vermes qui ſub lingua rabidi canis inveniuntur, iis exciſis & circum arborem ſterilem ter latis & datis, qui ab eo morſus fuerit, ſanabitur. 5. *Ad vulnera cancroſa.* Non rabidi canis caput combuſtum, & idem cinis vulneribus inſperſus vulnera & carcinomata ſanat.

6. *Ad ficos, qui in ano naſcuntur, & rhagades.* Idem Canis capitis cinis aſperſus ſumme prodeſt, ſanat enim & rhagades & omnem ſpurcitiam. 7. *Ad Pterygia in digitis.* Idem cinis appoſitus, pterygia, quæ naſcuntur in digitis, curat & aſperitudines emendat atque cicatrices tollit. 8. *Ad capillos.* Canis capitis cinis ſeu pulvis capiti aſperſus, capillos radiantes reddit. 9. *Ad morbum regium.* Rabidi canis caput contuſum, & commixtum cum vino potatum, mire ſanat. *Humelbergius.* 10. *Ad tumores teſticulorum.* Calvaria canis trita & impoſita mire ſanat. 11. *Ad glaucomata oculorum.* Calvaria canis findit. Et ſi dexter oculus glaucomate laborat, in dexteriorem partem ſpicella demittitur, ſin ſiniſter, in ſiniſtram. 12. *Ad fracturam.* Cerebrum canis illitum, & in lana impoſitum: & ſubinde ſuffundatur fracturis: diebus quatuordecim ſolidat. Fractura autem debet ſolida alligatione uti,

Humelb. 13. *Ad dentium dolorem.* Canis dens combustus & in hemina vini decoctus ad medium, inde os colluatur & sanabitur. 14. *Ad infantium dentes, ut sine dolore crescant, & 15. ad gingivas.* Canis dens combustus, & (cum melle) tritus gingivisque infantium appositus efficit, ut dentes sine dolore crescant, gingivasque tumentes reprimit, & dentes emendat. 16. *Ad Hydrophobos:* (ubi pessime *Humelbergius ad hydropicos*) Canis rabiosi id quod sub lingua habet exsectum & datum in potione (vino vel aqua calida) hydrophobis mox afferet remedium. 17. *Ne canes sint molesti.* Linguæ cujuscunque canis summitatem si sub pollice pedum tenueris suppositam, canes te non allatrabunt. Item, Cor canis si quis secum habuerit, canes ei molesti non erunt, nec allatrabunt. 18. *Ad caliginem oculorum, neve aliqua suffusione tententur.* Canis fel cum melle Attico detritum & infusum oculis, omnia supra dicta discutit. Item, Easdem virtutes ad nephelides facit. 19. *Ne domus malo medicamento tentari possit.* Canis fel masculi nigri per domum aspersum, eam purgat, & efficit, ne ullum alicui malum medicamentum inferatur. It. Caninus sanguis parietibus domus aspersus, eam à malis medicamentis liberat. 20. *Ad splenis vitia.* Canis splen exsectus cumque vino potatus spleneticos emendat. Quidam incisum, fissumque catulum supra splenem ponunt. 21. *Ad contrarios pilos, & ut evulsi non recrescant.* Canis lacte si tetigeris, evulsi pili non recrescunt, si locum statim linieris, unde sublati sunt. Ex canino lotio defluunt. Pari modo lachryma hederæ & lac tithymalli atque caninum in vino mixtum evulsos pilos non finit crescere, si mox linieris locum. 22. *Ad mulieres, quæ mortuum in utero habent fœtum.* Caninum lac potum cum melle & vino bono pari mensura, mortuum ejiciet partum continuo. 23. *Ad dentes infantum.* Canino lacte si gingivas subinde tetigeris, sine dolore dentes ejicient. 24. *Ut cani in capite non prodeant.* Canino lacte veteri caput sæpius lavet, cani capilli non nascuntur, & si cani fuerint, inficiet. 25. *Ad cicatrices oculorum.* Canino lacte oculis inunctis, cicatrices extenuat & lacunulas replet. 26. *Ad articulorum dolorem & podagram.* Canina pelle calcei facti in usum articulorum dolore carere facient. Sicutiquoque canino adipe, si pedes inungantur, podagram leviorem faciet. 27. *Ad aurium dolorem & ad eos, qui minus audiunt.* Canino adipe in strigili soluto, auribus instillatio fit, & sanantur evidenter. Nam & surdastros emendat, si adipem caninum cum absinthii succo & oleo veteri moderate instillaveris in aures. (*Humelb. apud quem & sequentia legimus:*)

mus.) 28. *Ad callos & verrucas tollendas.* Lotium caninum lutum factum in lana collectum, mire sanat, & callos & verrucas tollit. 29. *Ad caducos.* Stercus canis album potatum ex cineris lixivio, caducos mire sanat.

30. *Ad tineas infantum.* Stercus canis combustum, & cum melle illitum tineas tollit. 31. *Ad rhagades ani.* Stercus canis cum rosaceo tritum & impositum, statim sanat. 32. *Ad hydropicos.* Stercus canis siccum, & in potionem aspersum, hydropicos sanat. Item vomitum canis hydropico super ventrem pone, statim incipit per secessum aquam emittere.

CAP. XII.

De Asino & Asina.

1.

Ad febres quotidianas. Asini sanguis de vena auriculæ guttas tres vel quatuor in vini cyathis duobus potui dabis, febribus resistit. *Ad dentium dolorem vel motionem.* Asini lac calidum confirmat dentes & dolorem sedat. 3. *Ad suspirioſos:* Asinæ lac noviter mulctum & potui datum, suspirioſos sanat.

4. *Ad torminoſos.* Idem lac asininum dabis ut supra, & si recens lac non fuerit, in vase duplici ferventi emulgebis, cito enim marcescit. 5. *Ad phtisicos incipientes.* Asininum lac calidum sumptum, ut supra, emendat, & expurgat thoracem & suppurationes.

6. *Ad cœliacos.* Asinæ caseus sumptus optimum remedium facit. 7. *Ad claritatem oculorum.* Asinino lacte inuncti oculi claritatem præstant.

8. *Ad cicatrices oculorum.* Asinæ lac cum melle Attico mixtum inunctis cicatricibus, ipsas mox emendat. 9. *Ad maculas in corpore, & ad candorem corporis.* Asininum lac cum fabæ lomento mixtum omnes maculas de corpore ejicit, & cutem candidiorem facit, sed si quis eo pro lomento utatur, melius facit, si de eo plus aliquid ex prædicta farina miscuerit. 10. *Ad mamillis lac provocandum.* Asini splen contritus, & ex aqua impositus mamillis lac provocat. 11. *Ad concubitum.* Asini adeps & anseris masculi mixtus, & ad anum appositus, ad concubitum præparat. 12. *Mulier ut non concipiat.* Asinæ vulvæ officula, quæ inveniuntur, mulier si secum habuerit, non concipiet.

CAP.

CAP. XLII.

De Mula & Burdone. (Humelb.)

1.

Ut mulier non concipiat. De mulæ auricula sordes alligatæ in pellicula cervina & brachio suspensæ post purgationem mulieris, efficiunt, ut non concipiat. Quædam lana alba illigant, quædam ex aqua bibunt. *Ad idem.* Burdonis testiculum supra sterilem arborem combustum, & extinctum de lotio spadonis, illigato pelli mulæ, & post menstrua brachio suspendas. *Ad idem.* Mulæ cor siccum & vino aspersum datur bibere post purgationem tricesimariam. 2. *Ne capilli de capite defluant.* Burdonis jecur combustum, cum oleo myrtino mixtum, & illinitum capiti, capillos fluentes continet & facit crescere.

CAP. XLIV.

De Equo.

1.

Ad phthisicos, & qui male tussiunt. Equi salivam si cum vino vel aqua quis biberit, sanus efficietur. Hoc nos ipsi experti sumus, sed expertissimum est, quod equus ille moritur. 2. *Ne puero investi pili exeant.* Equi spuma si puero investi pectinem linieris, pili ejus non crescunt, nec generantur. *Humelbergius.* 3. *Ad dentium dolorem.* Equi dentes qui primum nati fuerint, ordine superiori, si dentem qui dolent, tetigerint, remedio erunt. Nam & si infans equi rostrum basiaverit, dentium dolorem non sentiet, sed diligenter attende, ne equus infantem mordeat. *Ad idem.* Equi dentes, qui principales fuerint, collo suspensi, dentibus infantium remedio erunt.

4. *Ad partum mortuum in corpore materno.* Equina axungia suffumigata mortuum partum ejicit & secundina mox sequitur. 5. *Ad splenis dolorem.* Equi lingua minutatim concisa ex vino potata, spleneticis optimum est remedium. 6. *Lac equi potum idem facit.* 7. *Ad caducos* idem efficiet, si ut supra feceris.

8. *Ad eos, qui toxicum biberint, aut à lepore marino tacti fuerint,* equinum lac potatum mire prodesse dicimus. Fel ejus potum vomitorium est. 9. *Ad stranguriam* equinum fel potum mirabiliter proficit.

10. Ad

10. *Ad sanguinem è naribus profluentem.* Equi stercus siccum & asperum, sanguinem fluentem retinet, maxime naribus subfumigatum. Similiter *mortuum etiam partum ejicit.* Idem facit *ut mulier facile pariat*, si totum corpus subfumigaveris, *claudit & ventrem.*

11. *Ad aurium dolorem.* Stercus equi siccum, & rosaceo succo liquefactum & colatum, auribusque instillatum, aurium dolorem perfecte tollit.

12. *Ad ventrem non fluentem, nimiumque tumescentem.* Equi stercus aqua liquefactum, & percolatum postea bibitum, mox faciet egressum. 13. *Ad ventrem nimium fluentem.* Equinum caseum si comederis venter reprimetur, & torminosis optimum remedium est, datur autem potui ex vino. 14. *Ad omnes dolores.* Equinum coagulum ex vino potui datum, omnes dolores comprimit. Maxime autem prodest cœliacis & torminosis, & his, queis continuo sanguis profluit.

CAP. XV.

De Ariete.

1.

Ad tertianas. Arietis de capite lanam & à coxis & à testiculis passim si sumpseris, & stellionem illigatum brachio suspenderis, perfecte discutit tertianas. 2. *Ad locorum dolorem.* Lana ejusdem nigra intincta in aqua, inde in oleo, & supposita locis, dolorem tollit. At suffumigata ante prolapsam matricem locis suis reprimit; succida autem combusta & aqua liquefacta, phymata omnia discutit & purgat.

3. *Ad claviculas, & ad callos, qui in veretro nascuntur.* Liquor Arietis, qui de pulmone cocto destillat, illinitus claviculos, qui in manibus nascuntur aut in veretro, tollit. 4. *Ad livores & suggillationes.* Pulmo arietis concisus minutatim, & impositus, livores & suggillationes tollit, & nigras cicatrices candidas facit, & pedes à calceamentis læsos curat.

5. *Ad caducos.* Arietis testiculi oboli tres potati cum aqua medentur. Dantur & infirmo in ovino lacte. Debet enim antequam biberit, aut post potum à vino se abstinere. 6. *Ad morbum regium.* Arietis sordes, quas inter femora habet, cum aristolochia & myrrha, æquis partibus potatæ ad regium morbum optime faciunt. 7. *Ad scabiem.* Sevo arie-

tis scabiem unge admixta sandaracha & subinde rade. Hoc 8. *& ad perniones* facit cum alumine mixtum. *Humelberg.*

CAP. XVI.

De Capro & Capra.

1

Ad sacrum ignem. Cornu caprinum in flamma ustulato, & crustas, quæ exurgunt, excuties in vas novum, donec consumatur: deinde conteres cum aceto squillitico & illinies sacrum ignem: mirifice sanabitur. 2. *Ad somnum.* Cornu caprinum capiti infirmi, qui non dormit, suppositum vigilias in somnum convertit. 3. *Ad serpentis morsum.* Pulverem de cornu capræ & ejus lac cum origano & cum vini cyathis tribus bibat: venenum excutit. 4. *Ad caducos, & ut scias si caducus vere caducus sit?* Caprinum cornu ustum naribus si applicueris, mox cadet; quod si vero caprina caro, quæ super *(focum)* rogum hominis mortui assatur, sumpta fuerit à caducis, remedium optimum est. 5. *Ad serpentes effugandos, & ad eorum morsum.* Caprinum cornu ustulatum odore suo effugat omne genus serpentum. Quod si pulverem de cornu capræ & ejus lac cum origano & cum vini cyathis tribus biberit, venenum excutit, & mox liberabitur. Imponitur & caprinus caseus cum origano plagæ.

6. *Ad ventris fluxum.* Cornu capræ rasum cum melle mixtum, pisatum & medicatum, ventris fluxum reprimit. 7. *Ad ventris dolorem & astrictionem,* idem valet; nam ventrem strictum solvit, & si quis largius biberit, purgat lac caprinum. Quod ipsum gargarisatum & potum sæpius dolorem tollit, atque etiam tumores. 8. *Ad furfures & scabiem in capite.* Cornu capri combusti scobis mixta cum farina & imposita mox emendat.

9. *Ad capillos fluentes de capite.* Cornu capri pulvis mixtus cum furfure & oleo myrtino atque illitus capillos fluentes retinet & crescere cogit. 10. *Ad stranguriam & ad inguinum dolorem* valde faciunt caprini pili suffumigati. 11. *Ad lethargicos, qui non excitantur.* Caprini pili usti cum aceto naribus appositi, pice admixta, lethargicos excitant. 12. *Ad sanguinem è naribus nimium profluentem,* quem caprini pili usti, cumque aceto mixti reprimunt, sicuti quoque si fricetur sanguine capri. 13. *Ad intestina incisa.* Caprinum caput cum pilis decoctum bene in aqua & contusum & appositum incisa intestina solidat.

14. *Ad*

14. *Ad fervorem vel punctionem oculorum, capitis quoque & pedum dolorem.* Caseus caprinus recens impositus omnes dolores & punctiones oculorum sedat. Idem simili modo capiti dolenti superpone, sic & pedum dolori medicare. 15. *Ad humores.* Sanguis capri potus, remediatur. 16. *Ad torminosos.* Sanguis capri cum resina & polline mixtus & ventri superpositus strenue sanat. 17. *Ad quartanas.* Capræ lac, quod primum mulgetur, leviores facit accessiones, si illud edatur, aut ex dulci bibatur ante accessionem. 18. *Ad dentium motionem.* Capræ lacte mulceat & dentes lavet seu colluat, & sæpius hoc faciat. 19. *Ad carbunculos.* Caprinus caseus cum porris sativis impositus carbunculos tollit. Et si qui lixivium per ignorantiam biberint, edant caseum recentem, & emendabuntur. 20. *Ad hydropicos.* Lacte caprino adjectum coagulum, quemadmodum caseus fieri consvevit, potui datum hydropicis, eos liberabit. Idem caprinum coagulum ac mixta sandaraca superimpositum sine tormento sanat. 21. *Si quis cantharidem* biberit, mox capræ lac bibat & liberabitur. 22. *Qui à vipera morsus fuerit,* caprinum lac purum & calidum bibat, liberabitur. 23. *Ad pruriginem & omne genus scabiei.* Caprino lacte corpus lavabis, absterget. Sed & in totum eo (atque sanguine hirci) inunges, qui lepra vexantur.

24, *Ad eos, quibus semen fluit, etiam non optantibus (al. non potentibus) & aquosum est, unde & plurimum efficitur, ut mulieres ex talibus non concipiant.* Capræ lac cum melle potum remedium evidens est, & optimum, ut concipiat. 25. *Ad Phthiriacos, i. e. pediculosos.* De caprino lacte id quod aquosum est, paulatim effunditur (pessime Humelb. *aqua quæ è capra* palato effunditur,) & quicquid consederit (*Humelb.* pejus adhuc comederit) miscetur cum melle & sale, & ex eo caput & corpus sero perfricatur.

26. *Ad serpentium morsum.* Fit ceratum de caprino sevo; melius autem si per se remissum stillaverit, faciet. Idem facit cum pice liquida, sulphure, & cera remissum & loco impositum. 27. *Ad furunculos.* Caprinum sevum mixtum cum minuto sale, furunculos dimittit.

28. *Ad ventrem stringendum.* Caprinum sevum in sorbitionem collatum, (*Humelb.* in sorbitium missum *f. in sorbile ovum*) ventrem concludit sed supersorbere debet aquam frigidam, & ad ventris quoque solutionem sic utuntur, in aqua remittunt & adjiciunt pulegium, cumini aliquid & anethi, & acetum percolatum dant sorbere. 29. *Ad podagram frigidam.* Caprimum sevum unc. 16. & sinapis unc. 4. mixtum & illinitum tollit podagricis dolorem. 30. *Ad Hydropicos.* Hircinum lotium, si ex eo he-

minam des bibere, adjecto ſpicæ nardi obolo. Melius eſt lotium ſi fuerit paſtus lente. Quidam veſicam ipſius ſiccant in fumo, & ad binos cyathos ejus admiſcent vini tantundem, & bibere dant hydropicis. *Humelb. pro* ſpicæ obulum *poſuit* ſpicam & ebulum, cum aruerit melius eſt lotium ſi idem *(fortè* eodem) paſti fuerint *(ſcil. hirci)* 31. *Ad aurium dolorem.* Caprinum lotium cum mulſa auribus inſtillatur, & dolorem ſedat, & ſi pus habuerit ejiciet, etiam vitioſa ſanabuntur; fit autem hoc, ſi cum cornu capræ ſuſpenditur diebus viginti. 32. *Ad menſtrua ducenda.* Si mulieribus datur, ut ſupra dictum eſt, lotium, mox menſtrua deducentur.

33. *Ad lumborum dolorem etiam vetuſtiſſimum.* Capræ ſtercus, quod eſt quaſi faba illinitum, dolorem tollit *(Humelb.* ad femorum dolorem, genuinum capræ ſtercori commiſcens malagma facite, quod mire ſanet femora peruncta.) 34, *Ad articulorum dolorem & ad phymata & ad parotidas.* Stercus capræ cum acerrimo aceto contritum, mixtum & illinitum mox diſcutiet. Articulorum vero morbum ex dulci potu ſanat, ex melle autem cancrum & vitiatos nervos expurgat. 35. *Ad colicos.* Caprinum ſtercus pro fomento impoſitum colicis, prodeſt.

36. *Ad cœliacos.* Caprinum ſtercus ex aceto potui datur optime. 37. *Ad tumorem & luxos.* Stercus caprinum impoſitum luxatis ſuccurrit, nec patitur iterum conſurgere tumorem. 38. *Ad nervorum contractionem.* Caprinum idem imponitur cum aceto & nervos reſolvit atque confirmat.

39. *Ad carbunculos qui in veretro naſcuntur.* Capræ ſtercus cum melle impoſitum diſcutit. 40. *Ad infantes, qui phantaſmatibus vexantur.* Capræ ſtercus in panno involutum & collo ſuſpenſum remedium eſt infantibus qui phantaſmata patiuntur. 41. *Ad ſtirpes corpori inhærentes.* Stercus capræ ex vino conſperſum, impoſitumque, quod inhærebit extrahet, & ſanabit. Coagulum cujuslibet oppoſitum ejiciet, ut poſſis comprehenſum eximere. 42. *Ut dentes candidos facias.* Caprini tali combuſti, exinde dentes fricabis, & dentes candidos facies. 43. *Ad phymata.* Combuſta caro caprina cum aqua ſuppurationem cervicum diſcutit, quas Græci phymata vocant. 44. *Ad ſecundinas efficiendas.* Capræ ſecunda ex vino pota, mulierum ſecundas ejiciet. 45. *Ad alopecias.* Caprina ungula combuſta, pice liquida compreſſa, impoſita, alopecias ſanat. Vehementiorem efficaciam præſtant hircorum, niſi quod capra lacte ſolum antecedit.

CAP.

CAP. XVII.

De Homine adeoque puello & puella Virgine.

1.

Ad oculorum albuginem, & aures purulentas. Puelli & puellæ virginum lotio inungas oculos, albuginem extenuat, & si leucóma lachrymatorium est, non insanabile efficit: dat enim aliquatenus claritatem, & angulorum asperitudinem sedat, & feces quoque lotii sicci eandem asperitudinem oculorum sedant, & post inunctionem pelles ejiciunt. Infusum etiam auriculis quæ pus habent, confert: & remedium est etiam totius corporis. 2. *Si quis ab ape aut à vespa, vel crabrone punctus fuerit,* si lotio infantis subinde foverit locum, ubi quis punctus est, remediatur. 3. *Ad podagram.* Pueri primi capilli à nativitate qui oriuntur, si pedibus dolentibus impositi fuerint, sanabunt, aut ad minus mitigabunt dolorem.

4. *Ad canis morsum.* Infantis capilli cum aceto impositi, morsum sine tumore sanant, & capitis ulcera emendant. 5. *Ad lippitudinem oculorum.* Homo quicunque crura sua laverit, & deorsum usque ad pedes aquam deduxerit, & de utraque manu oculos tetigerit, non lippiet. 6. *Ad calculosos.* De hominis vesica calculos excisos i. e. arte Chirurgica sublatos tunc (*forte* tritos) ex aceto vel vino, cyathum unum calculosis dabis, aut his, qui difficile urinam faciunt, id calculum fricat, ita ut urina reddi possit sine tormento. Idem facere dicimus ad collum suspensum, sed tardius sanat. 7. *Ut mulier non concipiat.* Pueri dens annorum septem inclusus auro & argento, & in brachio suspensus, efficit, ne mulier concipiat. 8. *Ut mulier concipiat.* Infantis masculi stercus, quod primum enatus emittit, suppositum locis mulieris, conceptionem præstat. Item homo vir si solvat semicinctium suum, & eum præcingat & dicat: *ergo desinas explicare laborantem.* 9. *Ad inguen.* Quod reprimet, qui id subinde natura sui tetigerit. *Item* adfert remedium inguinibus, si pollicem tuum in pede cum digito, qui juxta est, alligaveris.

10. *Ad capitis & corporis exulcerationem, & ad furfures capitis.* Hominis lotium admixtum nitro, & impositum omnia vitia supra scripta sanat & emendat. *Ad callum in veretro,* idem quoque lotium callum hoc extenuat, si illo sæpius foveatur.

12. *Ad maculas in facie, aut à Sole factas, aut per se natas.* Si in lotio pueri ebulum (*Humelberg.* ervum) maceratum fuerit, & loco impositum, mox ipsas maculas absterget. 13. *Ad maculas infantium.* Matellæ, quæ crustam ex lotio produxerint, fractæ & coctæ, in balneo infantem si ex eo unxeris, omnia supra scripta emendat. 14. *Ad combustionem, & Scorpionis ictus.* Eadem fex illinita in linteolo & imposita combustis, pustellas non sinit surgere. Simili modo imposita, Scorpionis sedat ictus. 15. *Ad profluvium mulieris.* Si locum sæpe lotio viri laverit.

16. *Mulier si post partum secundam retinuerit.* De lotio hominis subtiliter (subito) gustet, & secundæ statim sequentur. 17. *Ad canis rabidi morsus.* Fex quoque lotii illinita, à canis rabiosi morsu liberat, si cum carbone vitis viridis trita imponatur, frequenter abluit eum humorem, quem extraxit, deinde eo curato debet imponi, quod cicatricem inducat.

18. *Ad Elephantiam puerorum.* Pueri lotium si puer biberit, liberabitur, nam elephantiam incipientem emendat. 19. *Aurum solidat* pueri lotium, si cuprino mortario & cuprino pistillo contritum fuerit.

20. *Ad febres acerrimas.* A vestigio spadonis discedentis à janua si sustuleris quodlibet dicens: *Tollo te, ut ille Grajus* (Gajus) *febribus liberetur.* Nominabis autem eum, ad cujus brachium suspensurus es, ad id vero loqueris, ad quod sustuleris. 21. *Ad tertianas.* Ipsius ægri stercus sinistra manu sublatum comburunt, & in panno coracio (atro) illigant & in sinistro brachio ante horam accessionis suspendunt.

22. *Ad cancerosa.* Hominis stercus combustum, in ulcera cancerosa & insanabilia spargunt, & eo pro mirifico remedio utuntur, quod appellatum est botrix. (*Humelberg.* botrys.)

CAP. XIIX.
De Catta seu Fele.

1.

Ad capitis alopecias. Cattæ stercus cum sinapi æquis ponderibus aceto contritum, capitis alopecias sanat. 2. *Ad profluvium mulieris ex partu.* Cattæ stercus cum resina & rosaceo suppositum locis, fluxum sedat & reprimit. 3. *Si quis spinam glutierit.* Cattæ stercus contritum, recens, purum, illinitum faucibus ejus sine difficultate extrahit spinam.

4. *Ad*

4. *Ad quartanas*, Cattæ ſtercus cum ungula bovis (*Humelb.* bubonis) in collo vel brachio ſuſpenſum quartanam poſt ſeptimam acceſſionem diſcutit, & inde ne feſtines ſolvere illud.

CAP. XIX.

De Glire.

1.

Ad eos, qui paralyſi tentantur. Gliris adeps remedium affert his, qui paralyſi tentantur, ſi eo inungantur. 2. *Ad claritatem oculorum.* Glires & ſorices combuſti, & cineres eorum melle miſcent & coquunt, inde quotidie manu oculos perungunt. *Item aliter:* Adipem de glire cum melle Attico & carpobalſamo æquis ponderibus mixta, facere egregie volunt, ſi quis de eo oculos inungat. 3. *Ad ſomnum.* Qui non dormiunt, gliris adipe frontem vel tempora ipſis inunges, & dormient. 4. *Ad verrucas.* Glirem integram ſuperligabis, verrucas mox tollet.

CAP. XX.

De Muſtela.

1.

Ad Elephantiacos. Muſtelam incinerabis, & ejus ſanguine cinerem miſcebis, & laborantem inde linies, prodeſſe dicimus.

2. *Ad faucium mala.* Muſtelæ ſanguis inungatur, & ſanat.

CAP. XXI.

De Muribus.

1.

Ad oculorum dolorem. Murium capita decem cum caudis eorundem in melle mixta & pro eclegmate uſa per dies decem, oculorum claritatem reddent. Debent homines hoc medicamine nares internas quotidie linire.

2. *Ne pili recreſcant.* Pulli eorum teneri cum veteri vino evulſos ſuperciliorum pilos non ſinunt recreſcere.

3. Mu-

3. *Mulier ut non concipiat.* Muri viventi cor exemptum & brachio mulieri suspensum, efficit ut ne concipiat.

CAP. XXII.
De Talpa.

1.

Ad dentes mobiles. Talpæ cinerem mixtum cum melle, superfricato: dentes confirmat.

2. *Ad glandulas.* Talpam super glandulas ligato: destruit.

Hactenus pars prior de animalibus terrestribus: Sequitur pars posterior DE AVIBUS.

CAP. XXIII.
De Aquila.

1.

Ad oculorum suffusionem. Aquilæ felle mixto cum melle Attico inungas. Quidam magis illud prodesse credunt, quum huic medicamento hellebori albi drachm. 1. aut dimidiam, aut myrrhæ tantundem miscent, & unctionem faciunt temperatam.

2. *Mulier, quæ concepit, ut partum perferat.* Lapis qui in ventre, aut in nido ejus invenitur, qui ἀετὸς vocatur Grajis, cujusque vim & nomen etiam habet aëtites, prodesse prægnantibus, ut facile pariant, fertur (quibus etiam phylacterium est).

3. *Ad sciadem.* Aquilæ abarticulamenta exorta ex femoribus, sciaden i. e. coxæ dolorem emendant (ischiadem).

CAP. XXIV.
De Vulture.

1.

Ad effugandos serpentes. Vulturis pennas si uras, fugabis omnes serpentes. 2. *Ad capitis dolorem.* Vulturis os de capite, suspensum collo

collo, dolorem sanat. Idem facit cerebrum ejus, si commiscebis cum oleo cedrino, & inde nares subinde tangas, capitis dolorem aufert.

3. *Ad concubitum.* Vulturis jecur à parte dextra si sumpseris, & aliquid in cute gruis alligatum suspenderis, ad concubitum paratior eris.

4. *Si ad mulierem quis non potest.* Vulturis renes & testes siccos tundes, & dabis cum vino ei, qui cum uxore sua concumbere non potest, remedium obtinebit. 5. *Ad caducos.* Vulturis jecur totum cum sanguine ipsius vulturis tritum, per dies octo potui datum caducos emendat.

6. *Ad caliginem oculorum* Vulturis fel mixtum cum succo marrubii omnem caliginem discutit, & incipientem suffusionem pariter sistit.

7. *Ad nervorum dolorem & articulorum.* Vulturis adeps & ventriculus cum axungia contritus & perunctus, omnem nervorum dolorem tollit, & articulorum emendat. 8. *Adversus mala medicamenca.* Cor vulturis ligatum in pelle lupina si circa brachium habeas, nullum medicamentum nocere tibi poterit, nec serpens, nec latro, nec ulla malitia; nec quidem phantasma senties, nec si per heremum iter facias. 9. *Ad hydropicos.* Vulturis stercus cum albore stercoris canis mixtum ad sextarios duos in aqua heminis tribus macoratum percolatum datur hydropicis bibere. It. qui aquam intercutem habet, aspersis in potione elelisphaci drach. 4. asari etiam drachm. 4. hoc magnum ajunt carne humana pastum & datum caducis remedium esse. 10. *Ad vexatos pressatos.* Sub pectore ejus cera oblitum ita ut liquorem capiat, si sibi dederis quotidie bibere, mox vivescunt, & vexatis prodest. 11. *Ad difficulter parientes.* Vulturis pennas si talibus subjeceris, efficies, ut sine labore partum edant. De penna autem si tibi dentes purgaveris, male olebit. 12. *Ad pediculosos, quem affectum Graci Phtiriasin nominant.* De vulture vivo exciśam medullam si dabis bibere patienti, mox curabitur.

CAP. XXV.

De Accipitre.

1.

Ad suffusionem vel caliginem oculorum. Accipiter in oleo susino decoctus & inunctus, suffusionem & caliginem discutit.

CAP. XXVI.
De Grue.

1.

Ad duritias & collectiones corporis. Gruis adeps cum adipe anserino remissus, locorum duritias & concretiones discutit, & emendat. *Item* in acopa etiam conjicitur. 2. *Ut mulier concipiat.* Cerebrum gruis cum adipe anserino, & Leonis, drachm. 3. myrrhæ & folio & vasculo reponitor in argenteo vel vitreo, inde vir colliniet naturam suam ante coitum, ut & possit mulier concipere; quæ concipere non consveverat.

CAP. XXVII.
De Perdice.

1.

Ad morbum regium. Perdicis cerebrum cum vini cyathis tribus potui dabis, mirifice morbum regium sanat. 2. *Ad caliginem, incipientem suffusionem & glaucomata. (Leucomata)* Hæc est compositio vera, quam frequentius ipsi experti sumus. Perdicis fellis vesicula quicquid habuerit, ad hæc commiscens opobalsamum cyatho uno, *(Humelb. addit:* Cyperum Sidoniæ cyatho dimidio) in se comixtum conteres diligenter & repones in pyxide stannea sive argentea, & inde inunges, miraberis effectum. Et licet quis prorsus non videat, sed tamen pupillam integram habeat, sine difficultate curabitur. Hoc nos ipsi frequenter tentavimus.

CAP. XXVIII.
De Corvo.

1.

Ad capillos denigrandos. Corvi ova capillos hac ratione inficient: defunduntur in vas cupreum, & tam diu moventur, donec mutent colorem. Deinde raditur caput, & illinitur, donec ova consumantur, debebit autem tam diu in ore oleum tenere, donec siccescant capilli, ne & dentes innigrentur. Deinde caput illigabit, & post quartum diem solvet, & hoc quoque efficit, ut cani nunquam exeant.

2. *Ad*

2. *Ad porcos manſuetos faciendos, vel ut porcus ubique te concomitetur.* Cerebrum corvi de pane collectum ſi porcis ſeu ſcrofis ad manducandum dederis, ſequentur te, quocunque ieris. 3. *Ad tuſſim infantium.* Corvi ſtercus lana collectum ſi infantis tuſſientis collum attigerit, remedium dabit.

4. *Ad dolorem dentium tollendum.* Stercus corvi ſi cavo denti infuſum vel impoſitum fuerit, dentem franget & dolorem tollet.

CAP. XXIX.
De Pavone.

1.

Ad caducos. Pavonis fimus potatus, caducos mirabiliter ſanat.

CAP. XXX.
De Gallo.

1.

Ad aranea & vipera morſum. Galli cerebrum ex poſca, adjecto pipere potum his, qui ab araneis morſi ſunt, auxilio eſt. Item quicunque vipera morſi ſunt vel percuſſi, his galli cerebum cum vino potatum proderit. 2. *Ad cicatrices & leucomata.* Galli ſanguis ex membrana, quæ cerebrum continet, fluentem comprimet. Item cicatrices oculis extenuat, ſi eo cum aqua inungas. Additur etiam in compoſitiones, quæ faciunt ad ſuffuſiones & leucomata. 3. *Ad caducos.* Galli teſticuli poti cum aqua & lacte à jejuno. Abſtineat autem poſtea à vino diebus decem, remedium eſt. Debebunt autem teſticuli ſicci reſervari, & cum fuerint neceſſarii, continuo triti ſumantur. 4. *Ad concubitum.* Galli teſticuli potati cum vino efficient plus, quam voluerint, ſineque injuria bibentur. Iidem cum adipe anſerino teſticuli in arietis pelle, in brachio dextro ſuſpenſi, concubitum excitant, ſi autem ſuppoſiti fuerint cum ipſius galli ſanguine, efficiunt, ne concumbant hi, qui ſimul jacent. 5. *Ad furunculos.* Galli ſtercus rufum impoſitum, furunculos rumpit, & dolorem tollit. 6. *Ad aurium ſucceſſionem.* In ventriculo galli parvuli ſeu pulli pellicula, quæ interior eſt, ex vino trita, & auribus indita, emendat. 7. *Ad ventrem ſtringendum.* Eadem membranula cum exiguo oleo patienti exhibita, ventrem claudit, & omnem humorem exſiccat. Et tuſſientes illam ſi ederint, mox exſcreant. 8. *Ad calculoſos.* Cortex eo-

dem modo, ut supra, in potu sumptus calculosis remedium optimum est, frangit enim lapidem & deinde per urinam ejicit. 9. Jus veteli galli potum *ventrem solvit*, si immittas in ventrem ejus salis drachmas sex, & succum totum coxeris. Poteris pro sale in ventrem ejus sardam, aut cerebrum mittere. Item jus simili modo factum, si de sale minus adjeceris, quam supra scriptum est, præclarum erit remedium his, qui propter concubitum biberint. 10. *Ad sedandum capitis dolorem.* Si quis gallinaceum ad os tenuerit his, qui dolore capitis torquentur, & post triduum pennas ejus excisas vel incisas, & in linteolo alligatas, & cervici vel collo appensas portaverit, mox sanabitur. Stercus ejus fracta fictilia solidat.

11. *Ad ilii dolorem.* Si gallus vetus vel septem annorum cum aqua coquitur, quæ ubi potui datur, mire sanat.

CAP. XXXI.

De Gallina.

1.

Ad oculorum punctiones. Gallinæ ovum, notissimum est omnibus, habere vim ad omnium oculorum dolorem, cujus album oculis infusum sedat punctiones & dolores. 2. *Ad lacrymas oculorum restringendas & somnum.* Est & alia cura, nam gallinæ album mixtum cum thuris manna, ita ut lanam colligas, & temporibus imponas, hoc fluentes lacrymas continet, & facit somnum, si exiguum oleum adjicias. 3. *Ad ignem sacrum.* Ovo crudo linies corpus ubi fervor fuerit, & tum folium betæ loco applicabis ferventi. 4. *Ad profluvium mulieris.* Gallinæ ovum totum combures, & vino miscebis, si loco illinieris, proderit multum & restringet.

5. *Ad tussim.* Ovum sorbile & combustum assumptum, tussientibus est optimum remedium. Item. Sorbile ovum adjecto sulphure & vino cochlearium unum, infantibus tussientibus prodest. 6. *Ad pruriginem.* Gallinæ ova mixta cum oleo communi, & lentis polline multum prosunt. 7. *Ad difficulter parientem.* Ova duo & trita, pusillum item de aneto, cymino, & vino mixto si biberit, continuo pariet. 8. *Ad torminosos.* Ovum infundas in vas, ac putamen illud ovi oleo plenum, simili modo adjicies corticem pinus drachm. 1. mellis obolos 5. in vino omnia commiscebis, & cum eodem vase pones super cinerem calidum ut bene ferveat, & cum cœperit fervere, statim illud contrahes & dabis bibere patienti,

enti, ubi torminibus laborare cœperit, mox & efficaciter ſanat, inveteratum autem malum tarde.

9. *Ad tumorem & ignem ſacrum.* Ovorum duorum album, & ceruſſæ drachm. 2. & myrrhæ drachm. 1. teruntur ſimul, & corpori illiniuntur, & experimentum oſtendunt.

10. *Ad ephelides quæ propter ſolem naſcuntur.* Ova macerata in aceto, ita ut putamine abſumpto appareant aperta, & tantum album eorum effluat, quantum adjicietur, tantundem pollinis farinæ & tantundem de thuris granulis, deinde hæc omnia, trita cum vino, melle poſtea comprehendantur, inde inlinietur facies, ſi etiam myrmecia totius corporis fuerit, teſtimonium ſuæ operationis præbebit.

11. *Ad ſmigma totius corporis.* Ovorum album ſmigma cum duobus ſextariis fabæ freſæ confractum, & in ſole ſiccatum, muliebre præbet coſmetorium hæc ovi ſubtilitas, nam calce mixtum hoc album vitrea vaſa ſolidat. 12. *Ad mulierum dolorem in natum.* Ova decocta cum lacte exiguo & croco, poſtea in lana muliebri loco inducta, & impoſita, mire dolorem ſedant. 13. *Item* album ovi cum paſſo & roſa commixtum & in lana collectum ad idem facit. 14. *Ad loca mulierum aniculorum.* Ova commixta cum ſemine apii & polenta & aqua mulſa, & loco impoſita mirum facit. 15. *Item ad omnem tuſſim*, ſi tepefactum ſumpſeris ovum jejunus.

16. *Ad arſuram ſtomachi, & ad ſitim ſedandam.* Ovum crudum ſi aliquantulum abſorbeatur, mox arſuram ſtomachi & ſitim compeſcit.

17. *Ad eos, qui ſanguinem exſcreant.* Item dantur ovorum quinque vitelli crudi, & mixti vini cyathis tribus. 18. *Ad livores & tumores univerſos locorum omnium.* Vitellum ex aqua coctum, per ſe & impoſitum tollit livores. 19. *Ad eos, qui cibum non continent.* Duas horas ante, quam ſolito more, comede vitellum ovi cum vini hemina & etiam hemina olei decoctum ſeq. aſperſa polenta comedes & multum proderit. 20. *Ad profluvium mulierum.* Ovi putamen continet, ſi cum oleo myrtino tritum & locis mulierum in peſſi modum ſuppoſitum fuerit.

21. *Ad puſtellas oculorum.* Gallinæ adeps puſtulas oculorum reprimit. 22. *Ad coli dolorem.* Pedes gallinæ à genibus exciſos coctos ſi des ex ſale & oleo, coli ſedant dolores fortiter. 23. *Ad perniones & Scorpionum ictus.* Stercus gallinæ impoſitum, & illitum valet.

CAP. XXXII.

De Anſere.

1.

Ad aures. Adipem anſerinum cum cepæ ſucco mixtum, auriculæ, cui aqua ineſt, infundes, prodeſt, quin & ſurdaſtris auditum revocat.

2. *Ad duritiam locorum.* Adeps anſeris illitus, duritias & concretiones locorum diſcutit.

3. *Ad inguen.* Fel anſerinum cum melle mixtum & pauca eera conteres & eo locum linies, remedio erit.

CAP. XXXIII.

De Columba.

1.

Ad omnium ſerpentium morſus. Columba inciſa viva & impoſita calida venena omnia rapit, & ſanare creditur.

2. *Ad ſuffuſionem oculorum, vel ad ſanguinem in oculis ex ictu.* Columbæ ſanguis recens in oculos ſubinde infuſus optime facit. Debebit autem vena aperiri, quæ in aſcella ejus eſt, imponitur & ſanguis columbæ in lanula cum melle decoctus oculis, valde proficue medetur. 3. *Ad ſanguinem profluentem.* Sanguis columbæ, quem membranula cerebri continet, ſanguinem fluentem retinet.

4. *Ad omnem corporis duritiem.* Stercus columbæ habet has vires: omnes duritias diſcutit, & humores (tumores) omnes exſiccat, cum oleo aut melle calefacto diſtemperatum, & ſuper duritias ligatum; in fomentis ad prædicta quoque faciens.

CAP. XXXIV.

De Hirundine.

1.

Ad tonſillas & faucium dolorem. Pulli hirundinis ſi fuerint combuſti, & de cinere ejus fauces patientis inunxeris, mox medelam recipient.

2. Ad

2. *Ad omnia vulnera linguæ & labiorum.* Hirundines cum melle vel mulso decoctæ, postmodum linguæ vel labiis appositæ, optime persanant.

3. *Ad ungulas curandas.* Si pulli hirundinum combusti fuerint in olla nova usque ad cineres, hic cinis in ungula sparsus mox te credere facit. 4. *Ad caducos.* Hirundines comestæ, caducos sanant. 5. *Ad oculorum dolores & lippitudines & caligines.* Hirundinis pulli cinerem cum melle in oculos mitte, aut hirundinis fel & sanguinem inungito: mire prodest.

Hactenus libellus SEXTI PLACITI.

Siburius, Marcello Burdegalensi in præfatione, nisi ibi potius scribendum sit *Scribonius*, à quo satis constat ipsum Marcellum multa accepisse, nec usquam alibi hujus Siburii fit mentio.

Sidascar, Rasi lib. I. Continentis c. III.

Sideniar, eidem ejusdem operis lib. IV. c. I.

Sidhsar, Rasi ejusdem operis lib. IIX. c. I.

Sigon, Galeno in libris medicamentorum κατὰ τόπους IX. c. IV. Tom. II. pag. 299.

Silarius, Rasi lib. Continentis I. c. V. ex Lapidario.

C. *Claudius Silianus.* Inscriptio vetus apud Fulvium Ursin. p. 98. & Jacobum Sponium Miscell. pag. 134. Γ. Κλάυδιος Σιλιανὸς ἰατρὸς Ἐφέσιος.

Silicius Medicus ab oculis. In veteri lapide apud Ursinum p. 99. Gruter. p. DCXXXV. 3.

Siligenus, Rasi lib. Continentis 3. c. II.

Silimachus Hippocratis sectator, Cælio Aureliano lib. Chronion I. c. 3. Hic puto est ille Salimachus de quo supra.

Silius Italicus Medicinæ se peritum ostendit, Tiraquello judice propter ea quæ scribit de Synabo Hannibalis Medico lib. V. 353. seq. 369. vel de Maro, haud rudi ferre medicamina lib. VI. 91. sq.

Sillanus de Nigris qui à Campegio nominatur, inter medicinæ scriptores.

Silo, Galeno κατὰ γένη lib. VI. T. II. p. 403.

Simeon Sethus Antiochenus, qui ad Michaelem Ducam imperatorem scripsit librum περὶ δυνάμεων τροφῶν, id est, de facultate cibariorum, qui etiamnum extat, de illo dixi Vol. X. hujus Bibl. pag. 320. ubi & de aliis ejus scriptis.

Simeon

Simeon alius ut opinor, citatus Rasi lib. I. Continentis c. II. & III. non semel, & cap. VI. & lib. III. cap. III.

Simmias Ochlagogus, Galeno in libro secundo Antidotorum, sive Semmias de quo supra. In Græco est Σημμίας ὁ ὀχλαγωγὸς, T. II. p. 451. ubi etiam χαρίτων ὀχλαγωγῶν antidotum refertur.

Simon Athenienſis ex coriario Philosophus, Socratis discipulus, qui inter plures dialogos scripserat περὶ εὐπαθείας, quod *de bona valetudine* interpretantur, cum rectius fortasse *de animi tranquillitate* possit intelligi, apud Laërtium lib. II. sect. 122.

Simon alter Medicus Seleuci & Nicanoris temporibus apud Laertium in Simone illo Athenienſi, lib. II. sect. 123.

Simon imperitus Medicus in quem Lucilii epigramma T. II. anthologiæ p. 214.

Simon de Janua sive Genuenſis seu Genuates, Canonicus Rothomagenſis, Nicolai IV. Pontificis circa A. C. 1292. Capellanus & Medicus qui inter alia opera transtulit una cum Abrahamo, Judæo, librum Joannis filii Serapionis de Simplicibus medicamentis, & librum Servitoris, scriptum à Bulchasi, ediditque clavem sanationis, sive librum Synonymorum quo usus jam est Matthæus Sylvaticus in pandectis Medicinæ. Est igitur emendandum, quod apud Lindenium & Merclinum non modo Simon Genuenſis à Januenſi tanquam diverſus distinguitur, sed etiam Genuenſis traditur in Matthæi Pandectarum opus annotationes composuisse.

Simon, scriptor Hippiatricus de quo Vol. VI. hujus Bibl. p. 499. seq.

Simon alius, ut opinor, simpliciter citatus Rasi lib. III. Continentis c. VII. non semel, nisi sit ille Simeon eidem quoque simpliciter citatus.

Simonactides Chius, rei coquinariæ scriptor Julio Polluci citatus atque Athenæo. Vide Allatium de Simeonibus p. 219. sq.

Simonides medicus memoratus Plinio lib. VII. c. XXIV. cum inquit: *Ars postremo memoria facta & inventa est à Simonide medico*, ita enim legitur in veteribus exemplaribus impressis, verum jampridem Domitius Calderinus monuit ibi legendum esse, *melico*, non *Medico*, quod & in editionibus posterioribus recte emendatum est.

Simus Cous, cujus Strabo meminit lib. XIV. p. 657.

Sindisar, sive *Sindibsar*, nisi sit Sandaxar, aut Scindaxar de quibus supra, vel

vel etiam *Sindaxar* Serapioni Simplicium c. LXXXIV. & CXI. & seqq & Rasi libro quinto Continentis, c. 1.

Siphnius patriæ nomen non Medici, Diphilus enim Galeno lib. IV. de differentiis pulsuum atque alibi ὁ Σίφνιος, ex Siphno insula una Cycladum cujus etiam apud Theophrastum mentio lib. de lapidibus p. 397.

Sirachides scriptor Ecclesiastici. Vide supra in Jesu.

Sisyphus Æoli F. Theosophos cognominatus, qui primus ἀresodina sive anodyna & dolores sedantia medicamenta ἤπια atque ὀδυνίφατα ab Homero dicta excogitavit. De cujus insigni scientia qua vitam sibi ex gravissimo morbo restituit, ita vetus Poëta Theognis

vers. 701. ἀλλ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθιος αὖτε,
Πλείονα δ' εἰδείης Αἰολίδαο Σισύφου,
Ὅστε κεν ἐξ ἀίδεω πολυϊδρίηισιν ἀνῆλθεν
Πείσας Περσεφόνην εἰμυλίοισι λόγοις.

& 711. Ἀλλ' ἄρα κἀκεῖθεν Σίσυφος πάλιν ἦλυθεν ἥρως
Εἰς φάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύναις.

Socinus Bentius, cujus frequens est mentio apud Lilium Gregorium Gyraldum.

Socles chirurgus in quem Nicarchi epigramma lib. 2. Anthologiæ p. 215.

Socrates chirurgus, Cœlio Aureliano lib. v. Chronion c. 1.

Socration, Galeno lib. medicamentorum secundum locos v. c. VII. T. II. p. 227.

Solomon Rex, vide Salomon.

Claudianus Solon ad quem περὶ εὐποριῶν scripsit Galenus, Tom. IV. p. 438.

Solon Diætarius, Galeno libro medicamentorum secundum locos 3. cap. 1.

Solon Lycius sæpe Plinio citatus lib. XX. & XXI. & aliis pluribus seq.

Solon Smyrnæus, Plinio lib. XX. c. item XX.

Solon simpliciter, sive unus ex illis, sive alius, Plinio eidem lib. XX. cap. XXI. in fin.

Sophocles Plinio lib. XXII. cap. quoque XXII.

Sopolis Aëtii hæretici in arte Medica præceptor, ἀνὴρ ἐν τῇ τέχνῃ μηδενὸς ἐχων τὰ δεύτερα, judice p. 258. Philostorgio III. 15. p. 52. Sed secus de illo Greg. Nyssenus lib. 1. contra Eunom. p. 293. Aëtium

um hunc diversum esse ab Medico cujus scripta habemus, notavi Vol. IIX. hujus Bibl. p. 318. sq.

Somnus Mallotes de quo Suidas.

Soranus Ephesius, qui primum Alexandriæ profecit, deinde Romam venit, ubi artem exercuit temporibus Trajani & Hadriani, librosque complures & optimos in medicina composuit. Hæc Suidas. Hodieque etiam habemus Latine, Sorani Isagogem in Artem medendi, & Græce libellum περὶ ἐπιδέσμων de fasciis ad liganda vulnera, inter opera Galeni T. XII. edit. Paris. pag. 505. aliaque de quibus Vol. XII. hujus Bibl. p. 675. sq. & 684. ubi non diversum esse noto Soranum quem Methodicæ sectæ instructissimum vocat Tertullianus lib. *de anima* c. VI. volumina ejus quatuor de eodem argumento memorans. Eumque citant Galenus, T. II. p. 158. 247. 252. 261. 262. T. IV. p. 373. Aetius, Paulus Aegineta, atque etam Cælius Aurelianus lib. I. Chronion c. III. ex *libris causarum*, αἰτιολογημένοις vocant. Sed & is è diverso Galenum citat Isagoges c. XIII. Fuere enim eodem tempore. Eumque laudat ipse Galenus lib. I. secundum genera, c. IIX. ex quarto περὶ φαρμακείας & ex libro quem *Monobiblum* inscripsit φαρμακευτικὸν T. II. p. 170. & τὰ περὶ φαρμάκων γεγραμμένα T. II. p. 357. Methodicum fuisse docet T. IV. p. 43. Is Gallicam Aquitaniam invisit, & illic medicinam exercuit, si verum dicit Marcellus cap. XIX. in prin. Ejus discipulus Attalus, tempore Trajani Imp. Galeno teste Tom. IV. p. 178.

Soranus alter & ipse Ephesius Junior, qui libros IV. Muliebrium scripsit, ut dicit Suidas, ex quibus Aëtius sæpe eum citat, nec non alia, de quibus Volum. XII. hujus Bibl. p. 684.

Sosagoras, Cornelio Celso lib. V. c. XIIX. alii Sasagoras scribunt.

Sosander, Galeno libro medicamentorum secundum locos IV. cap. VII. & Aetio Tetrab. II. Serm. III. c. LXXIIX. In Sosandrum hippiatrum sive mulomedicum epigramma lib. IV. Anthologiæ p. 485.

Soscrates Galeno ejusdem operis lib. VII. cap. VI. eodemque ultim. T. II. pag. 273.

Sosimenes Plinio citatus lib. XX. & seq.

Sosipolis Alexandrinus, Aëtii Antiocheni magister. Philostrog. III. I.

Sostratus, Celso lib. VII. post princip. & cap. VI. & Galeno in libris Pharmaco-

macorum & T. XII. edit. Paris. p. 493. 496. Scholiastæ Nicandri, & Garioponto lib. de Febribus c. VII.

Sosthenes. In Sertorii Ursati monumentis Patavinis p. 70. Sponii Misc. p. 145. Reinesii Inscript. XI. 2. p. 607. Apud Fulvium Ursinum p. 100. *P. Carm. Sosthe. Medic. IIIIII VIR* *) *Aug. Anchar.*

Sotacus vetustissimus scriptor, apud Plinium libro XXXVI. cap. XVI. & cap. XX.

Soterichus Chirurgus. Sexto Empirico f. 17.

Soteridas, cujus meminit Faustinus in litteris ad Marcum Antoninum apud Vulcatium Gallicanum in vita Avidii Cassii c. X. *Soteridam Medicum in Formianum ut dimittas rogo. Ego autem Pisitheo nihil credo qui puellæ virgini curationem nescit adhibere.*

Sotion, Galeno, si is est, in medicinis expertis, *maximus Medicorum Græcorum, qui habebat pluria experimenta in fine nobilitatis, quæ nos acquisivimus à discipulis ejus Teranoz & Hargemez & Harcoz.* p. 110. C. edit. Juntin. & p. 112. G. *Hoc medicamen dedit Zotion* (leg. *Sotion*) *de scriptis Zenonis.* Is fuit præceptor Teranonis, de quo infra. Et hujus, aut alterius ejus nominis meminit Constantinus, sive is fuit Cæsar, aut alter ejus nominis, in libris Agriculturæ, ex quibus præsertim lib. XII. eum fuisse rei medicæ peritissimum constat.

Sotiræ obstetricis Gynæcia Plin. indice lib. XXIIX.

Speudusa, Galeno lib. III. κατὰ τόπους, c. I. T. II. p. 192.

Speusippus Athenienſis, Platonis discipulus ac successor nec minus quam ille curiosus in animalium & plantarum natura scratanda, sic ut cum Platone rideatur eo nomine ab Epicrate comico.

Speusippus Herophileus Alexandrinus, Diogeni Laertio memoratus, in vita Speusippi Athenienſis, in fin. lib. IV. Sect. V. Hunc Menagius putat esse cujus scriptum de piscibus allegatur ab Athenæo.

Spittalus Medicus Athenienſis, de quo Suidas ex Aristophanis Acharnensibus vers. 1031. 1220. ubi Πιττάλου habent codices editi. Sed Suidas legit: ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιττάλου.

Stanesmodus Alexandro Tralliano citatus.

Stanosmodus, Aetio, nisi idem sit, quod magis puto.

Staphylus laudatus Plinio.

Statius Anneus, Senecæ Philosopho amicitiæ *fide & arte medicinæ* probatus,

*) In alia inscriptione *Six Vir.*

tus, apud Cornelium Tacitum lib. xv. cap. LXIV. cujus etiam meminit quisquis is fuit, qui vitam Senecæ descripsit.

Stephanus Alexandri Tralliani pater, Justiniani Imper. tempore. Vide T. XII. hujus Bibl. p. 593.

Stephanus Athenienſis, Theophili Protoſpatarii diſcipulus, de cujus ſcriptis in eodem Tomo XII. p. 693. ſeq.

Stephanus Dutempleus: cujus ſunt tabulæ in libros Galeni de morbis & Symptomatis.

Stephanus cognomento *Magiſter*, cujus Collyrium editum in Matthia Theodoro Melanelio.

Stephanus Edeſſenus, qui Cabade Perſarum rege à morbo curato, multas opes retulit apud Procopium lib. II. de bello Perſico. c. XXVII.

Q. Stertinius, Romæ clarus, teſte Plinio XXIX. I.

Stolus Britannicus celebris ocularius, ἄξιος ὀφθαλμικός. Galeno Pharmacorum localium IV. cap. VII. T. II. p. 218.

Walafridus Strabo ſeu *Strabus*, Gallus Monachus Benedictinus ex Decano Cœnobii S. Galli A. C. 842. Abbas Augiæ majoris in Diœceſi Conſtantienſi, defunctus 849. cujus Hortulus vernantiſſimus facili & eleganti carmine hexametro exponens deſcriptionem & vires plantarum XXV. prodiit Argentorati & cum Macro de herbis, Friburgi Briſgoiæ 1530. 8. & in collectione Medicorum Latinorum Aldina. Venet. 1547. fol. & in Antiquis Lectionibus Caniſii T. VI. p. 672. & edit. novæ T. II. part. II. p. 266. & Andrea Rivino curante Lipſiæ 1653. 8. & in Bibliotheca Patrum T. XV. edit. Lugd. p. 236. Præfatio ad Grimaldum Abbatem S. Galli extat etiam apud Barthium IV. 24. Adverſar. qui & loca quædam emendat, ſicut Tho. Bartholinus quoque libro de Medicis Poëtis p. 118. ſeq.

Stratiotes, Aetio Quaternionis II. Serm. III. cap. CX.

Stratius, Livio lib. V. decadis V. memoratus. XLV. 19.

Strato, Phyſicus Lampſacenus Galen. T. III. p. 369. male Στρατόνικος T. I. p. 243. Ariſtoteles Stratonem προσήγαγεν εἰς ἴδιόν τινα χαρακτῆρα φυσιολογίας. Galen. T. II. edit. Pariſ. p. 23.

Stratones duo alii, apud Laertium in philoſopho memorati, lib. V. ſect. 61. alter Eraſiſtrati diſcipulus, aut ut quidam dicunt, alumnus memoratus etiam Erotiano in ἄμβην, & Galeno de venæ ſectione adverſus Eraſiſtratum T. X. edit. Pariſ. p. 409. Ab hoc Stratone ſchola

la Stratoniceorum, ex qua Apollonius ὁ ἀπὸ Στράτωνος, de quo supra pag. 75. Alter Strato antiquior, utidem Diogenes Laërtius scribit autoritate Aristotelis, sive ut Ambrosius, Aristoclis.

Stratonem simpliciter, sive unum ex illis, sive alium citat Alexander Trallianus lib. I. cap. XV. non semel, & Aëtius Serm. XIII. cap. XLVI.

Strato alius ut opinor, & ipse medicus, apud Macrobium libro in Somnium Scipionis I. Ita Tiraquellus. Sed cum Strato ille Peripateticus à Macrobio appelletur, non dubito Philosophum intelligi, de quo jam dictum fuit.

Stratocles Sidonius memoratus Philostrato in vita Apollonii lib. VIII. cap. XIV. p. 349.

Stratonicus Pergamenus unus ex Galeni præceptoribus, Sabini Hippocratici discipulus, ut dicit idem Galenus in lib. de atra bile. T. III. p. 359. edit. Basil.

Sulemen Eben Hasen, Serapioni Simplicium cap. CCLXXX.

Sulahin Heben Hahasen, & Sulahin simpliciter citatus eidem Serapioni.

Surdus, quisquis est, laudatus Rasi lib. VII. Continentis cap. IV.

Suribes, Avicennæ lib. v. summa II. tractat. II. non semel.

Symmachus Anatomicus, e quo, aut alio ejusdem nominis Martialis libro quinto Epigramm. IX.

Languebam, sed tu comitatus protinus ad me
Venisti centum Symmache discipulis.
Centum me tetigere manus, Aquilone gelata,
Non habui febrem Symmache, nunc habeo.

Et lib. VI. Epigramm. LXIX.

Ostendit digitum, sed impudicum
Alconti, Dasioque, Symmachoque.

Et lib. VII. Epigramm. XVII.

Pedere te mallem, namque hoc nec inutile dicit
Symmachus, & risum res movet ista simul.

Symphorianus Champerius, sive Campegius, cujus in re medica, & aliis sunt multa opera non omnino contemnenda. Illa diligenter à Lindenio enumerantur. Pulchro quoque Campegium elogio mactat Joannes Neander, Bremanus in libro quo Medicinæ natalitia & se-

ctas exponit p. 192. seq. *Unum ei* Tiraquello judice *defuit, uti & multis aliis, quod putabat non satis præstitit: hoc uno tamen laudandus, quod in magnis voluisse sat est.*

Synali duo, alter vetustior, Jovis Ammonis comes, alter medicus Hannibalis, memoratus Silio Italico libro quinto, vers. 353. seq.

T.

Tabari, citatus Joanni Serapioni.

Tabri, nisi idem sit, Rasi lib. 1. Continentis cap. III. non semel, & cap. V. non semel, & alibi sæpe.

Tacuinus, cujus quædam opera habemus, vide supra Elluchasem.

Talius, sive *Thalius Aelius*, Galeno κατὰ γένη lib. VI.

Talius Athenienſis ejusdem Galeni, ut ipse Galenus sæpius dixit, præceptor.

Tallus Medicus Mag. H. V. in veteri inscriptione apud Gruterum pag. DCXXXV. 4.

Tarentios, Avicennæ lib. V. summa II. tract. II.

Tarentinus, Galeno in Antidotis, & autori Geoponicon lib. XII. cap. IIX. & alibi sæpe. Videtur intelligi Heraclides Tarentinus, de quo supra.

Talsamat, Rasi lib. X. Continentis c. 1.

L. Tauranius L. L. Olympus Medicus in veteri lapide apud Fulvium Ursinum p. 100. & Gruter. p. DCXXXV. 5.

Telamon Pater Teucri, Chironis discipulus de quo Philostratus in Heroicis.

Telamon alius, Galeno medicamentorum κατὰ γένη libr. II. Tom. II. p. 339.

Telephanes, id. T. II. p. 339.

Temeson, Æmilio Macro, aut quisquis is fuit, memoratus in libro de herbis in Plantagine, de cujus laudibus dicit illum scripsisse. Sed ne erres, ibi legendum *Themison*, quem Plinius lib. XXV. cap. IIX. in prin. scribit celebrasse eam herbam volumine de ea edito.

Temimius Miconis, Rabbi Moysi Aphorismorum parte IIX. non semel, & iterum parte XII. ad fin. ubi illum citat ex Introductorio ipsius.

Teranon, sive Theranon, discipulus Sotionis, de quo supra, Galeno.

Terentius Eutychianus, apud Octavium Horatianum, sive malis Theodorum Priscianum lib. IV, vide Eutychianus.

Marcus

Marcus Terentius Aſclepiadeus Galeno T. II. p. 310.

Terentius Valens, Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. IV.

Terentius Velpiſtus, cujus δυνάμεις herbarum memorantur Marcello Burdegalenſi, in epiſt. ſub Hippocratis nomine ad Mæcenatem. leg. *Evelpiſtus.*

Terentius ſimpliciter, vel unus ex illis, vel alius, Galeno in medicamentis, & κατὰ τόπους lib. IV. c. 7. T. II. p. 387.

Tertius Damianus, Viſſenacus Decapolitanus, cujus eſt Theorica medicinæ, & Chirurgiæ, & libellus περὶ τῆς ἱδρωνέσης, id eſt, de morbo ſudorifico.

Teucer Telamonis filius, Chironis diſcipuli, à quo Teucrium herba.

Thaddeus Florentinus, qui ſcripſit Commentarios in multos libros Hippocratis, & in Parvam artem Galeni, Conſilia multa, aliaque opera edidit. Hujus tanta nominis celebritas fuit, ut ad curam extra urbem vocatus, non vilius quam aureorum quinquaginta in ſingulos dies peregrinaretur, vocatusque ab Honorio quarto A. C. 1286. centum ſibi ſtatui voluit. Itaque reverſus ab eo jam curato decem milia aureorum reportavit, teſtibus Baptiſta Mantuano, lib. I. De patientia, c. VI. & aliis.

Thalaſſerus, Paulo Æginetæ citatus.

Thalelæus Cilix, Medicus Thaumaturgus & Martyr A.C. 284. Acta Sanctor. XX. Maji T. V. p. 178. ſqq.

Thallus Medicus Mag. H. V. in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100.

Thalius Ælius, vide ſupra Talius.

Thamor Æthiops, Galeno ſi is eſt, in medicinis expertis.

Thamyras, Galeno medicamentorum κατὰ τόπους lib. IX. c. V.

Tharmadinus, Raſi lib. V. Continentis c. I.

Tharreas, ſive *Tharrias*, Celſo lib. III. c. XX. & XXI

Tharſeus chirurgus, Galeno medicamentorum ſecundum genera lib. IV. c. XIII. T. II. p. 373. infra Thraſeas.

Thebæus, Galeno medicamentorum ſecundum genera lib. IV. & κατὰ τόπους lib. I. c. IIX. T. II. p. 170. 372. videtur Hierax Thebanus intelligi, qui laudatur T. II. p. 387.

Themiſon Laodiceus Syrius, ex Aſclepiadis auditoribus, Pompeji magni ætate, qui primus princepsque fuit tertiæ illius factionis, quam Methodicem vocant, teſte Celſo præf. & Galeno aut ut aliis placet, Herodoto, in Introductione ſive Medico. T. IV. p. 372. Seneca Epiſt.

95. *Alia est Hippocratis secta, alia Asclepiadis, alia* Themisonis. Hunc tradit Dioscorides lib. VIII. VI. cap. secundum Hermolai divisionem, emorsum fuisse ab homine rabioso, rabiosumque inde factum, evasisse postea. Eum citat Cælius Aurelianus sæpe ex III. *libris tardarum passionum*, ex *libro salutari*, *& ex libris de elephantiasi:* atque etiam ex IX. *libris Epistolarum ad Dimantem*, atque etiam *ex libris Epistolarum ad Asilium*: & Paulus Ægineta, lib. III. cap. XV. ex *libr.* X. *epistolarum:* ut non sit nuper excogitatum quod Manardus & alii recentiores medicinam epistolis tractarunt. Ejus volumen *de herba Plantagine* Plin. XXV. 8. & supra, in Temeson. De hoc Juvenalis Satyra X. 221.

Quot Themison *agros autumno occiderit uno.*

Ad quem locum scholiastes vetus notat illum fuisse Archiatrum illius temporis. Eum quoque citat Damocrates apud Galenum & Galenus T. II. pag. 218. 161. 280. 416. Tom. III. pag. 326. T. IV. p. 40. 42. 46. 77. T. V. p. 338. Aetius Tetrab. III. Serm. I. cap. X. Hunc summum authorem vocat Plinius lib. XIV. cap. XVII.

Themison alter multo posterior, ut qui fuit tempore Apuleji, qui illius mentionem facit in Apologia I. *Themison servus noster, medicinæ non ignarus.* Vide Lipsium lib. I. elector. c. XIIX. & Scipionem Gentilem ad Apuleji apologiam pag. 179. Alius Themison mercator de quo Herodotus IV. 154. Suidas in Βάτ@. Alius Themison Samius Navarchus de quo Diodorus Siculus T. II. p. 786. 704. Alius cujus libidinem perstringit Martialis XII. 20.

Theocrates, Avicennæ lib. V. summa II. tract. II.

Theocritus, Galeno medicamentorum secundum genera lib. VI.

Theoctistus apud Procopium lib. II. De bello Gothorum, c. II.

Theodas Empiricus. Galen. T. IV. p. 57.

Theodogius, Rasi lib. V. Continentis, c. I. nisi mendum sit, & legendum Theodosius, de quo dicam postea.

Theodoretus, Paulo Æginetæ.

Theodoricus Cemensis episcopus, idemque Dominicanus, cujus chirurgiam habemus, supra cum Bruno.

Theodoricus Dorstenius, cujus est Botanicon continens herbarum aliorumque simplicium, quorum usus est in medicinis, descriptiones & imagines.

Theo-

Theodoricus Gerardus, Gaudanus,*) qui libros ſimplicium medicamentorum Galeni, & alios multos transtulit.

Theodoricus Greſmuntius, qui ſcripſit de regimine ſanitatis, tempore peſtis.

Theodoricus Reatinus.

Theodorus Muſcienus, ſive Moſchion, Alexandro Tralliano lib. I. cap. XV. vide ſupra Moſchion.

Theodorus Priſcianus, qui de herbis ſcripſit, & libros γυναικείων, id eſt, muliebrium, vide ſupra Octavius Horatianus.

Theodorus alius, ni fallor, Athenæi de quo ſupra, diſcipulus, memoratus Diogeni Laertio in Ariſtippo lib. II. ſect. 104.

Theodorum ſimpliciter, ſive unum ex illis, ſive alium memorant Plinius, Aetius Tetrab. II. Serm. II. cap. XCI. & Serm. IV. cap. XLVI. & cap. XCI. & alias ſæpe: alter Plinius Valerianus lib. III. c. XXII. & Tzetzes hiſtoriarum Chil. IV. & Raſis Continentis lib. II. cap. item II. Eſtque unius ex iſtis Diæta, quibus vel ſalubriter utendum, vel cautius abſtinendum. Vide Bibl. Latin. lib. IV. c. XII.

Theodoſius ſimpliciter, ſive alius, ſive unus ex Theodotis, Aetio Tetrabibl. III. Serm. item II. cap. LIV. & in Tacuinis Elluchaſem citatus: & Raſi lib. I. Continentis c. I. & cap. IV. & alibi ſæpe.

Theodotion.

Theodotius Severus, Aetio Tetrab. II. Serm. III. c. XXVII.

Theodotius Philoſophus, cujus medicamenta complura referuntur ab Alexandro Tralliano.

Theodotus, Celſo lib. VI. citatus c. item VI. qui fortaſſe unus ex illis eſt.

Theodotus Laodicenſis epiſcopus, de quo Euſebius VII. 28. (32.) Hiſt. Eccleſ. p. 288. ἰατρικῆς μὲν σωμάτων ἀπεφέρετο τὰ πρῶτα τῆς ἐπιστήμης, ψυχῶν δὲ θεραπευτικῆς οἷος οὐδὲ ἄλλος ἀνθρώπων ἐτύγχανε.

Theognis non ille quidem qui Elegiam ad Cyrnum ſcripſit, quæ γνῶμαι inſcribitur, id eſt, Sententiæ, ſed alius Arabibus citatus.

Theombrotus, de quo ſupra, in Eraſiſtrato.

Theomedon, apud Laertium in Eudoxo Gnidio VIII. 86.

Theon Alexandrinus, qui plures libros Gymnaſticorum, & quatuor περὶ τῶν κατὰ μέρος γυμνασίων ſive de particularibus exercitiis ſcripſit,

*) Male *Gandavus* apud Lindenium & Merklinium.

apud Galenum libro secundo, de Sanitate tuenda, ubi & alia multa de eo videbis. T. IV. p. 234. 235. sq. 237. 247. 251.

Theon Medicus in Gallia, quem laudat Eunapius ubi de Medico Jonico.

Theon, cujus sunt Commentarii in Nicandrum.

Theon, aut unus ex illis, aut alius Aetio citatus in præparatione vini bilem purgantis, Tetrab. I. Serm. 3. c. 58.

Theophiletes in veteri inscriptione apud Gruterum p. DCXXXV. 6. *D. M. Theophileti Medici Severa marito Carissimo.*

Theophilus Medicus & Comes Archiatrorum cujus mentio in S. Chrysostomi Epist. ad Olympiadem Diaconissam.

Theophilus Protospatarius, cujus sunt sex libri *de Fabrica humani corporis*, quos Junius Paulus Crassus Patavinus ex Græcis Latinos reddidit, & ego utraque lingua recusos exhibui Vol. XII. hujus Bibl. p. 785. sq. ubi & dixi p. 649. sq. de aliis ejus scriptis, ut sunt liber de excrementis & pulsibus, & Commentarii in Aphorismos Hippocratis, & de cognitione urinæ.

Theophilum, quisquis is fuit, citat Galenus in libro de symptomatum differentiis. T. 3. p. 215. & Aetius Tetrabibli II. Serm. 3. c. 52. & Rasis libr. I. Continentis cap. tertio, non semel, & libr. quinto ejusdem operis, cap. I. ex libro de membris dolentibus. Eorum unus fuit contemporaneus Galeni, atque ab eo in precio habitus: refertque illius delirium exempli causa, in libro de Symptomatum differentiis, qvum morbo correptus ex cerebro laborasset.

Theophrastus Aristotelis discipulus, de cujus vita & scriptis dictum à me lib. 3. c. 9. Vide & lib. 4. cap. 17. p. 588. Effigies ejus in veteri marmore apud Fulvium Ursinum p. 59. elog. atque inde in Laërtio Wetsteniano, in iconibus Bellorianis, & apud Jac. Gronovium T. 2. thesauri Antiquitat. Græcor. tabula XCII.

Theophrastus Bombasius, sive Bombast ab Hohenheim, dictus *Paracelsus* Germanus, qui Germanice scripsit de chirurgia, & de gradibus & compositionibus receptorum & naturalium, aliaque multa, junctim edita Latine Francof. 1603. 4. Tomis duodecim & Genevæ 1658 Tomis tribus. Vide Lindenium & Merklinum in voce *Aureolus* Melchiorem Adamum in vitis Medicorum, Jo. Jac. Boissardum. T. 2. iconographiæ p. 290. Jo. Sambuci icones n. 62. Andream Jocisçum oratione de vita Jo. Oporini, B. J. Diecmanni præf. ad D. Jo. Arndii verum Christianismum A. 1706. & Tom. 2. Teutsche Schrift-

Schrifften. p. 188. sq. Bibliothec. Schraderianam Dresdæ editam n. 1169. G. Paschii inventa novantiqua c. 6. pag. 323. seqq. Gotfrid. Arnoldi Ketzer-Historie. T. 2. p. 312. sq. 618. 649. Tom. 4. pag. 139. &c. supplement p. 527. Obiit Salisburgi An. 1541. Sept. 24. ut constat ex epitaphio quod exhibet Carolus Patinus relat. hist. & curieuses des voyages p. 236. & Lambecius II. p. 670. ubi etiam insignia ære descripta.

Theopolemus Plinio sæpe citatus libro vigesimo, & sequenti. Alii autem legunt Tlepolemus.

Theopompus Aetio Quaternionis 4. Serm. 4. c. CXXII.

Theosebius Aetio Quaternion. 3. Serm. 1. c. 49.

Theosenus, Cornelio Celso lib. v. c. 18. lege *Theoxenus*.

Theotropus, Galeno Medicamentorum κατὰ γένη lib. v.

Theranos discipulus Sotionis, Galeno in Medicinis expertis, si is liber ejus sit, vide Teranon.

Theseus cujus nomine vocata herba alvum purgans de qua Theophrastus VII. 11. historiæ Plantar. & Plin. XXI. 17. XXII. 22. Alia de hoc Chironis discipulo Jo. Meursius libro de Theseo, qui exstat Tom. x. thesauri Antiquitatum Græcar. Gronoviani.

Thessius Marcello Burdegalensi citatus, atque etiam Octavio Horatiano, sive hic fuit Theodorus Priscianus lib. IV. de Physica scientia ad Eusebium filium.

Thesmichin, Galeno in libello de viribus Centaureæ, cap. 1. al. *Themistius*.

Thespianus sive *Thespesianus*, utrumque enim legimus, nisi diversi sint, apud Galenum in libris Medicamentorum κατὰ τόπους, vide num sit Apollonius ille Thespianus, de quo supra.

Thessalus Cous Hippocratis filius, ad quem fertur ejus Epistola T. II. edit. Lindenianæ pag. 934. qua ei Geometriæ studium & Arithmetices tanquam ad medicinam utile commendat. Thessali πρεσβευτικὸς ad Athenienses T. II. p. 937. Mentionem facit hujus Thessali Galenus lib. II. de Dyspnœa, c. VIII. & lib. III. cap. 1. & in Commentario lib. I. Prorrhetici Hippocratis, & lib. VIII. Therapeuticæ, & alibi sæpe. Is, ut tradit Galenus, T. III. p. 181. & 187. scripsit libros II. IV. & VII. Epidemion, qui dicuntur Hippocratis. Fuitque in familia Archelai Macedoniæ regis. Et de eo est epigramma Græcum incerti authoris lib. Florilegii III. p. 348.

Θέσσαλος Ἱπποκράτους, κῶος γένος ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς.
Πλεῖστα τρόπαια νόσων στήσας ὅπλοις ὑγιείης,
Δόξαν εἰλὼν πολλὴν ἀ τύχῃ, ἀλλὰ τέχνῃ.

Id est, Thoma Moro interprete,

Theſſalus Hippocratis, Cous genere, hac jacet urnâ
Phœbi immortalis ſemine progenitus.
Crebra trophæa tulit morborum, armis medicinæ,
Laus cui magna, nec id ſorte ſed arte fuit.

Hunc quoque Suidas tradit ſcripſiſſe ſex libros medicinales. De aliis illi tributis ſcriptis vide lib. IV. hujus Bibl. cap. XVII. p. 588.

Theſſalus alter medicus, qui venenum Alexandro Magno, quo ipſe interiit, propinaſſe à nonnullis creditur, ut tradit Juſtinus lib. XII. 13. & 14.

Theſſalus Trallianus, quem Galenus alioquin illius hoſtis perpetuus, dicit Methodicen ſectam abſolviſſe T. IV. p. 373. in lib. cui Introductio, ſive Medicus titulus eſt, ſi modo Galeni eſt ille liber, quod minime crediderim, ob id quod in eo libro Theſſali hujus honorifice meminerit, quisquis eum librum ediderit. Et certe plerique illum dicunt eſſe Herodoti mediei, alii Plutarchi. Sectæ Methodicorum princeps (poſt Themiſonem) dicitur à Galeno etiam T. I. pag. 27. Alia Galeni loca quibus hunc Theſſalum reprehendit notavi lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 588. 589.

Theſſalum, aut illum, aut alterum citat Dioſcorides & Cœlius Aurelianus lib. II. Chronion c. XII. ex II. libro Diætetico, & lib. I. Oxeon. cap. I. ex libris Diæteticis.

Theudas Sarcophagus, aut ut alii vocant, Theodas, Galeno lib. Medicamentorum κζ γένη, VI. T. II. p. 402.

Thirron.

Theutras, Empiricus, ſupra, Teuthras.

Thogni, de quo Joannes Leo Africanus cap. XIII. ſupra p. 276.

Thomas Medicus & a ſecretis Juſtiniani Imp. propter perfidiam capite minutus. Chron. Paſchale p. 338. 340.

Thomas de Garbo Florentinus, circa An. C. 1340. Dini, de quo diximus, filius,

lius, cujus liber eſt Summa medicinæ, & Commentarii in Galenum. Vide Trithemium cap. 613. de viris illuſtribus.

Thomas Gybſon Anglus, qui ſcripſit herbarium & alia multa.

Thomas Tiſcus, cujus genituram deſcripſit Hieronymus Cardanus libro exemplorum genitalium.

Thomas Linacer Anglus, quem non verebor, inquit Tiraquellus, omnibus authorum medicinæ interpretibus anteponere.

Thomas Murchius Genuenſis.

Thomas Paynelus Anglus, qui regimen ſanitatis tranſtulit ex Latino ſermone in Anglum.

Ibnu Thophail de quo Joannes Leo Africanus cap. XVII. ſupra pag. 280. Præceptor Moſis Maimonidis, id. cap. XXVIII. p. 296.

Thraſeas Chirurgus, Scribonio Largo, cap. 208. vide Tharſeas.

Thraſias Θρασύας ὁ Μαντιεὺς (leg. Μαντινεὺς) Mantinenſis, memoratus Theophraſto qui illi ſuppar fuit, libro nono Hiſtoriæ plantarum c. XVII. una cum diſcipulo *ejus Alexia*, quo in loco de repertis per eos venenis, quæ ſine dolore & celeriter mortem inferrent. δεινότατος ὢν τὰ περὶ τὰς ῥίζας. id. cap. XVIII.

Thraſyander Aetio, p. 488. 500. edit. H. Stephani.

Thraſybulus, ad quem de optima ſecta & de Gymnaſtica ſcripſit Galenus T. I. p. 16. T. IV. p. 281.

Thraſyllus Plinio lib. XXXII. cap. V.

Thraſyaleus Thaſius, unus ex antiquis Phyſicis, Straboni XXVII. p. 585.

Thryphon, Plutarcho Problematon Convivialium decade III. cap. I.

Thucydides, de peſte Athenienſi citatur à Galeno in libris de Spirandi difficultate, multisque aliis in locis. Ac notum eſt Thucydidem illum celeberrimum antiquiſſimumque hiſtoricum peſtem illam inſignem Athenienſium deſcripſiſſe lib. II. belli Peloponneſiaci, ſicut fecit & veſtigiis ejus inſiſtens Lucretius in calce libri ſexti, ſive ultimi. Notat autem Galenus peſtilentiam illam enarraſſe non ut Medicum Medicis ſed ὡς ἰδιώτην ἰδιώταις. T. III. p. 180. 181. Confer ſi placet dicta lib. II. hujus Bibl. cap. XXV. § 4.

Tiaducus, Raſi lib. III. Continentis cap. II.

Tiberius Cæſar Galeno T. II. p. 388. ſupra in Nerone.

Timaus, qui & *Timaos*, & *Thymaus*, Raſi libro primo Continentis cap I. & libro nono, capite tertio.

Timæus Locrensis, Philosophus è Pythagoræ schola, de cujus libro de natura dixi lib. II. hujus Bibl. cap. XIII. lib. III. cap. I. §. 31. & Volum. VIII. p. 523.

Timæus quisquis est, cujus compositionem describit Cornelius Celsus libro quinto, cap. vigesimo secundo.

Timæus alius, ut opinor, qui de medicina metallica scripsit, ut dicit Plinius in Indice lib. XXXIII.

Timæus simpliciter citatus Rasi lib. I. Continentis cap. III. & V.

Timaristus qui carmen de herbis composuit, teste Plinio lib. XXI. cap. XXXI.

Timochares perfidus Pyrrhi regis medicus, de quo supra in Nicia.

Timocrates citatus Galeno Pharmacorum localium lib. V. cap. V. VII. non semel, T. II. p. 228. 236. & Aetio Quaternion. II. Serm. IV. cap. XXXV.

Timon Phliasius, Philosophus Pyrrhonius idemque Medicus qui filium Xanthum artem Medicam docuit teste Laërtio IX. 109.

Timotheus Mithridatis medicus, apud Appianum in libro qui Mithridaticus inscribitur. f. 232.

Titianus, Octavio Horatiano, aut quod nonnulli credunt, Theodoro Prisciano, libro quarto.

Timotheus Hebræus Medicus quo usus Justinus Junior Imperator teste Nicephoro Urano in vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Act. Sanctor. Maji p. 378.

Titus Imperator, cujus malagma describit Galenus X. 3. Pharmacorum κζ' πόπας T. II. p. 312.

Titus Asclepiadis discipulus, apud Cœlium Aurelianum lib. Chronion I. c. VII. ad fin. & lib. III. c. V. & lib. Oxeon. II. c. XXIX. Hic est Titus Aufidius, Siculus cujus mentio apud Stephanum Byz. in Δυῤῥάχιον.

Tlepolemus, vide supra Theopolemus.

Tonsor Bithynius, sive arte, sive nomine, ὁ κερεὺς, ita citatus Galeno Pharmacorum localium lib. IX. c. 3. & Aetio Tetrab. 3. Serm. 2. c. XXII.

Joannes de Tornamira laudatur à Valesco de Taranta in Philonio lib. I. c. 8. atque aliis in locis.

Torquatus, Alexandro Tralliano.

Toxaris Scytha, de quo multa Lucianus in libro cui est Toxaris titulus. Is statua & honoribus divinis dignus habitus est, quod pestilentia populum Athenienſem liberarat. Tra-

Trachius Philosophus in lib. XI. Alex. Tralliani ex Albani Torini versione, nam in Græco, Heraclides.

Traseas, Scribonio Largo, nisi sit Thrasias, de quo supra, quod facile crediderim.

Treptus, Galeno librorum medicamentorum κτ γένη.

Tribunus Palæstinus Cosrois Persarum regis medicus, cujus virtuti insigne testimonium præbet Procopius lib. IV. belli Gothici c. X. & ex eo Suidas in Τριβοῦνος.

Trigon, Paulo Æginetæ libro tertio, capite quadragesimo secundo, & Cœlio Aureliano lib. I. Chronion c. IV.

Triphon, vide infra, Tryphon.

Trophilus, apud Plutarchum in Salutaribus præceptis, & Stobæum Sermone centesimo.

Trota, sive *Trotula*, Salernitana sub cujus nomine liber, *de remediis muliebribus* sæpius prodiit, male à quibusdam viris doctis tributus Eroti, Juliæ liberto, cum longe recentiorem ætatem præ se ferat, ut notarunt Thom. Bartholinus qui Doctorem Salernitanum auctorem esse non dubitat diss. VI. de legendis libris p. 167. Jo. Rhodius p. 11. ad Scribonium & vir erud. Jo. Baptista Morgagnus Epistola de locis Sereni Sarmonici p. 69. sq. Trotula ipsa laudatur in illo libello c. XX. quasi magistra operis chirurgici peritissima.

Trusianus Florentinus, Taddei Florentini de quo supra diximus, discipulus, qui adeo Τέχνην Galeni suis Commentariis illustravit, ut plusquam Commentator dici & appellari meruerit. Is autem cum se videret non satis fortunatum in ægris curandis, ordinem Carthusiensium professus est. Hic à nonnullis dictus est Drusianus.

Trypho, Galen. T. 2. p. 218. Gortyniates T. 2. p. 293.

Tryphon, Pater, Cornelio Celso lib. VI. c. V. & iterum lib. VII. in prin. Scribonio Largo c. 175. Tryphon præceptor. Conf. Joannis Rhodii notas p. 262.

Tryphon, antiquus, ὁ ἀρχαῖος, qui forte idem est, Galeno Pharmacorum localium lib. V. c. I. & c. VII.

Tryphon, Chirurgus apud Scribonium Largum c. 201. 240.

L. Tuccius Valla Medicus, dum mulsi potionem haurit defunctus, teste Plinio VII. 53.

Tullius Bassus, Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. XVI. Et facile crederem illic *Julius Bassus* esse scribendum, de quo supra diximus, nisi hic sæpius Tullium citasset, ut statim dicam.

Tullius

Tullius, Galeno in libro medicamentorum κατὰ τόπους IX. c. IV. non semel, T. 2. p. 298. 299. & Sereno Sammonico c. IV. & Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. XIII.

Turpilianus Galen. T. 2. p. 372.

Jordanus de Turre, quem citat Valescus de Taranta pluribus Philonii locis.

Tyleus Bassus, Dioscoridi in præfatione, idem cum Tullio Basso.

Tylius, qui ut tradit Epiphanius Cyprius lib. adversus hæreses 1. post prin. de herbis scripsit, idem cum superiore. Nam eosdem omnes propemodum illic nominat, qui & Dioscoridi in præfatione memorati sunt.

Tymausus.

Tyrannion citatus Nicandri Scholiastæ.

Tyrannus, sive ille, sive alius, Galeno in lib. IX. Medicamentorum secundum locos capite sexto. T. 2. p. 303.

V.

Valens, vide *Vectius*, & *Alburnius Valens*. Galeno autem simpliciter citatur Valens libro Pharmacorum κατὰ γένη septimo, ad fin. & κατὰ τόπους, lib. 7. c. 6. & lib. 9. c. 4. & 5.

Valens Physicus, Cælio Aureliano lib. Oxeon 3. c. 1. ex libris Curationum.

Terentius Valens Galen. T. 2. p. 298.

Valens alius ab illis, Marcelli Burdegalensis præceptor, ut ipse Marcellus dicit, capite decimo sexto.

Valentinus Polydamus, cujus libros habemus de pulsibus, de urinarum judiciis, & alios plerosque.

Valerianus. Vide supra in Avianio & in Plinio.

Valerius Anselmus Ryd, Bernensis, vir quidem diligentissimus, qui tamen pauca in medicina scripsit.

T. *Cl. Valerius Licinianus*, sacerdos Æsculapii, in marmore Smyrnensi inter Arundeliana n. 46. Τ. ΚΛ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ ΛΙΚΙΝΝΙΑΝΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ. De dignitate sacerdotum Æsculapii apud Smyrnæos, cujus plus simplici vice facit mentionem Aristides in sacris Orationibus, Vide Richardum Mead de numis in honorem Medicorum cusis p. 50. sq.

Valerius Paulinus memoratus Galeno T. 2. p. 418. Plinio Valeriano, lib. 3. c. 14.

Valeria Verecunda Jatromæa hoc est obstetrix & medica, in veteri lapide apud Reinesium p. 637.

Vale-

Valerius Pisaurensis, medicæ artis professor, & poëta celebratus Lilio Gyraldo lib. 1. de poetis sui temporis.

Valescus Tarentinus, quem de Tarento vulgo appellant, Bernardi Foresterii discipulus, medicinam Monspelii cum laude fecit ab A. C. 1382. deinde Regis Galliæ Caroli VI. Archiater. Hujus est Philonium, sive opus eximium Practicæ Pharmaceuticæ libris 7. & chirurgicæ capitibus XXXI. quod post editiones Venetam A. 1521. Lugdun. Guidonis Desiderii 1560. 8. Rovillianamque An. 1574. & alias, accuratius editum est à Johanne Hartmanno Beyero, Francof. 1599. 4. & novissime à D. Georgio Wolfgango Wedelio, τῷ μακαρίτῃ, ibidem 1680. 4.

INDEX
In Valesci de Taranta Philonium, ad paginas edit. Francof. A. 1599. 4.

Abohaly princeps p. 616.
Ægidii versus p. 536.
Agrippæ unguentum p. 476. 522.
Albertus p. 158. in sua philosophia p. 476.
Albucasis p. 116. 454. 668.
Alexander p. 258.
Alexandri aurea p. 320.
Algasagius p. 517. 518.
Andronis pastillus. pag. 164.
S. Antonii ignis. pag. 628.
Apollonii Collyrium p. 144.
Archigenes pag. 11. 572. ejus hiera pag. 97. 98. 523. 651. 652.
Aristoteles lib. de anima pag. 158. 170. 185. 187.
Metaphys. p. 181. de generatione animalium pag. 493.
Arnoldus p. 158. 180. 203. 245. 336. 339. 662. 675. Villanovanus pag. 140. 241. 464. 545. Ejus speculum p. 624. de retardanda senectute p. 12. 655. libello de vinis pag. 541. in aphorismis p. 20. 429. 464. in suis parabolis pag. 460. 638. ad Regem Arragoniæ scribit p. 35. ad Papam Clementem p. 214.
Stephanus Arnaldus p. 455. 539. in defensorio vitæ p. 568.
Artesagerus p. 22.

Auctor de proprietatibus rerum p. 611.
Avenzoar p. 356. 340.
Averroës quinto colliget p. 596.
Avicennæ Fen quarti tractat. 1. p. 12. 13. 612. 670. & sæpius. Quintus Canon pag. 144.
Biernenses p. 245. 502. 596. 674.
Botallus p. 431.
Petrus de Brolio p. 258.
Vice-Comitissa Castri boni. p. 511.
Mulierum Cataloniæ sudatio p. 433.
Cauliacus. p. 419. vide Guido.
Manus Christi. p. 493.
Constantinus p. 63. 68. &c. septimo theorices p. 647.
Constantini viaticum p. 4. 7. 607. &c. super viaticum p. 240. 278. 499. in pantechno p. 592.
Franciscus Cuniculus p. 236.
Damascenus p. 9. 64. 327. 331. 468.
Bernardus Foresius (leg. Foresterius) p. 236. magister noster in Monte pessulo. p. 552.
Fulgentius p. 335. *Exercitium est humanæ vitæ conservatio, caloris naturalis excitatio, naturæ dormientis stimulatio, superfluorum consumtio, membrorum consolidatio, mors morborum, fuga vitiorum, medicina languorum, temporis lucrum, juventutis debitum, senectutis gaudium, salutis adjutorium, morborum omnium destructio & otii inimicum.*
Domina Comitissa Fuxi p. 207.
Galenus, sæpius.
in magno antidotario p. 216. ad Cæsarem p. 454. 509.
in passionario p. 424.
de venæ sect. contra Erasistratum p. 431. lib. de rigore p. 511.
ad Glauconem p. 450. &c.
Gerardus Cremonensis p. 17. 172. 546. &c. super viaticum p. 1. 79. 270. 286. 390. 460.
Gordonius p. 4. 6. 11. 12. 27. &c. superstitiosum ejus consilium pag. 76. in lilio p. 245. repugnans Mesuæ p. 249. sequitur Petrum Hispanum p. 591.

Guido

Guido p. 6. 10. 116. Guido Cauliacus. p. 499. 551. 631. 635. 419. à Cauliaco p. 503. 648. Rasim secutus p. 551.
Guilbertus Anglicus p. 48. lege Guilelmus ut p. 660. 662.
Guilelmus Placentinus p. 676. ejus emplastrum p. 145. 637.
Guilelmus de Saliceto p. 6. 392. 499. 648. 652.
Haly p. 47. 48. 58. 81. 86. &c. lib. IV. regalis dispositionis p. 508. 509.
Haly abbas p. 482. 483. 507.
Haly Rodoham. p. 572.
Henricus pag. 660.
Hermetis confectio p. 77. 546. hiera p. 215.
Hippocrates, sæpius. In prognosticis pulsum omisit, dixit tantum de anhelitu. p. 256. facies Hippocratica p. 344.
Hispani Medici p. 570.
Magister Jacobus in suo tractatu de epidemia. p. 616.
Joannes Januensis in prosodia p. 410.
Joannes de Tornamira p. 41. 145. 248. 321. 365. 368. 387. 439. 484. 523.
Jordanus de Turre. p. 96. 365.
Judæus à quo medicamenta accepit Mesuæus p. 3.
Judæi teste Gordonio ut plurimum patiuntur hæmorrhoides, tum quia non utuntur temporali exercitio, tum quia vitam degunt tristem, propter tributum, quod Christianis solvere coguntur: & quia ultio putatur esse Divina, juxta Prophetam*) dicentem: *Percussit eos in posteriora dorsi, & opprobrium sempiternum dedit illis.* p. 396.
Julius. pag. 277.
Kirannidarum libri p. 1. 395. 437. 520. 550.
Kirannus p. 203. 385. 517. 526. 596.
Lanfrancus Medicus p. 502.
Vigilia S. Laurentii. p. 595.
Logadii hiera p. 522. 651. 652.
Signa sancti Macharii. p. 112. 147.
Marciatum unguentum p. 26. 112. 162. 476.
Sigillum S. Mariæ. p. 502.
Ave Maria. p. 135.
Ignis Sancti Martialis. p. 628. (656.
Mesuæus p. 3. 233. 249. 260. 326. 327. 332. 392. 409. 416. 439. 497. 583. 655.
Rabbi Mose. p. 390.
Nicolai Florentini liber de venenis p. 618.

*) Ps. LXXIIX. 66.

Papias p. 11. 356. 672.
Divus Paulus (Apoſtolus) p. 66.
Petrus Hiſpanus p. 502. 527. 591.
Philo. p. 412. Philonium p. 352.
Pontius de S. Ægidio p. 603.
Portugalenſes p. 561.
Ptolemæus (Aſtronomus) p. 269.
Raſis paſſim citatur. Ejus ad Almanſorem p. 11. 21. 574. 640. 671. &c.
nono p. 443. libro de ſecretis medicorum p. 216. in diviſionibus p. 507. antidotarium p. 551.
Roberti herba p. 641. 660.
Rufus p. 3. Rufi hiera p. 517. 656.
De Saliceto. p. 401. 392. vide Guilelmus.
Salomon pag. 245.
Saracenica tryphera. p. 576. 577.
Serapion p. 11. 57. &c.
breviarium p. 40.
Filius Serapionis p. 54.
Superſtitioſa epilepſiæ curatio p. 76.
Theodoricus p. 373. 403. 424. 517. 631.
Theodorus p. 169.
Valeſcus in chirurgico ſuo philonium pharmaceuticum citat p. 652.
Verſus, *linguam compeſcas dum præbes faucibus eſcas* p. 219.
Ad pulmonis opus cum melle coquatur hyſopus pag. 227.
Cogit amare jecur p. 490.
Tempore ſub veris, modice prandere juberis
At calor æſtatis dapibus nocet immoderatis,
Autumni fructus tibi dant ſuſpiria, luctus:
At plenum ſume ventrem ſub tempora brumæ. p. 337.
Salvia cum ruta faciunt tua pocula tuta. p. 470. alii verſus p. 591. 597. 622.

Hactenus Index in Valeſcum de Taranta.

Valgius, vide ſupra in Cajo Valgio.
L. Tuccius Valla, ſupra, in Tuccio.
Varro, quem in re medica laudat Plinius lib. xx. c. v. in fin. & c. xx. & lib. xxii. c. ult.
Ubeſce, quem ex ſuo Antidotario majori citat Raſis lib. 1. Contin. c. 1.
Vettius, aut ut alii ſcribunt, *Vettius Valens*, de quo Plinius xxix. 1.

Ver-

Vergilius Portus, Mutinensis, apud Lilium Gyraldum lib. 1. de poetis sui temporis.

Ugæus, Galeno Pharmac. secundum locos lib. 3. c. 1.

Ugo Bentius.

Ugo Senensis, vide Hugo Senensis.

Victor Trincavellus, qui multos Galeni libros transtulit.

Victoria, cujus meminit Octavius Horatianus præfatione lib. III. in quo Gynæcia.

Vidus Vidius, Florentinus, qui latinitate donavit librum Oribasii ex Heliodoro de machinamentis. Ei hoc Epitaphium posuit Franciscus a) Panagirola:

Qui prima eripuit multos, hac arte secunda
Se rapuit morti Vidius, hicque jacet.

Vincentius Beluacensis, Dominicanus, qui inter multa sua opera Speculum naturale, opus quidem magnæ molis circa A. C. 1250. b) edidit libris 33. quorum 13. 14. 15. ad rem medicam spectant.

Vindicianus, vir sagax, Medicæ artis peritissimus idemque nobilissimus, qui Augustinum à genethliaca superstitione revocavit, ut ipse refert IV. 5. & VII. 6. confessionum. Laudat eundem Epist. v. ad Marcellinum (novæ edit. CXXXIIX. n. 3.) *Magnus ille nostrorum temporum Medicus, Vindicianus, consultus à quodam, dolori ejus adhiberi jussit, quod in tempore congruere videbatur: adhibitum sanitas consecuta est. Deinde postannos aliquot eadem rursus corporis caussa commota, hoc idem ille putavit adhibendum, adhibitum vertit in pejus. Minatus recurrit ad Medicum, indicat factum: at ille ut erat acerrimus, ita respondit, ideo male acceptus es, quia ego non jussi. - - - videlicet illi ætati jam non hoc se fuisse jussurum.* Tribuitur huic Vindiciano carmen, quod Sereni Sammonici perorationem esse Rob. Constantinus rectius sibi persvasit. Ut lector judicet, & carmen illud Vindiciano adscriptum, & Epistolam ejus ad Imp. Valentinianum, cujus Comes archiatrorum fuit, subjiciemus.

a) Delic. poëtar. Gall. T. 2 pag. 177.

b) In editione Duacensi pag. 1156, vitiose legitur 1205. quod ex pag. 2475. facile est emendare.

CARMEN

CARMEN DE MEDICINA, ab aliis VINDICIANO adscriptum, ab aliis MARCELLO Empirico.

Quod natum Phœbus docuit, quod Chiron Achillem,
Quod didicere olim Podalirius atque Machaon
A genitore suo, qui quondam versus in anguem,
Templa Palatinæ subiit sublimia Romæ:
Quod Cous docuit senior, quodque Abdera suasit,
Quod logos aut methodos, simplexque empirica pangit:
Hoc liber iste tenet, diverso è dogmate sumptum.
Namque salutiferas disponit pagina curas,
Istic repperies per nomina, perque medelas,
Descriptas species, & pondera mensurarum
Congrua, quæ sapiens sumes moderamine certo.
Ne fallare, vide, neu quæ sunt parta saluti,
Vertat in exitium non solers cura medentis.
Sume igitur medicos pro tempore, proque labore,
Ætatisque habitu, summa ratione paratos.
Gramine seu malis ægro præstare medelam,
Carmine seu potius: namque est res certa saluti
Carmen, ab occultis tribuens miracula verbis.
Quæ curis hominum physicorum inventa pararint,
Quæque suis natura bonis terraque marique
Edidit, illa suis altrix simul atque creatrix
Fœtibus omnigenis quos parturit. Ergo salubres
Suggerit impensas ponto & tellure creatas,
Angue, fera, pecude, & fruge, alite, murice, pisce,
Lacte, mero, pomis, lymphis, sale, melle, & olivo,
Succis, unguinibus, tædis, pice, sulfure, cera,
Polline, farre, fabis, lino, scobe, vellere, cornu,
Baccis, & balanis, lignis, carbone, favilla;
Floribus & variis herbis, olere atque metallis,
Sandice, & creta, psimmyto, pumice, gypso,
Cadmia, chalciti, chalcantho, chalco, & adusto,
Cassitero molli, lepide Cypria atque atramento.
Prome etiam, seu tunde prius, seu contere gyro,
Quod viride hortus habet, vel quod carnaria siccum,

Allia

Allia, ſerpyllumque herbas, thymbramque ſalubrem,
Braſſicaque & raphanos, ac longis intyba fibris,
Et mentam & ſinapi, coriandrum, prototomumque
Erucam, atque apium, malvam, betamque ſalubrem:
Rutamque & naſturcum, & amara abſinthia miſce.
Pulegiumque potens, nec non & lene cyminum.
Palmula nec deſint Idumes, nec pruna Damaſci.
Quæ quum multiplici contriveris orbe terendo,
In patinis excocta dabis, aut grandibus ollis,
Verum adoperta coques, ne fumida jura ſaporem
Corruptum reddant, quæ mox faſtidiat æger.
Adde & aromaticas ſpecies, quas mittit Eous,
Vel quæ Judaicis fragrant bene condita capſis,
Thus, coſtum, folium, myrram, ſtyracem, crocomagma,
Aſpalathum, gallam, elleborum, nigrumque bitumen,
Et nardum, & caſias, & amoma, & cinnama rara,
Balſama, peucedanum, ſpicam, crocum, atque bedellam,
Irim, caſtoreum, ſcillamque, opium, panaceam.
Reſinam, lepidum euphorbium, git, atque pyrethrum,
Zingiber & calidum, mordax piper, & laſer algens,
Agaricumque, aſarumque potens, aloen, aconitum,
Galbana, ſandaracham, ſampſucum, pſoricum, alumen,
Acaciam, propolimque, & adarchen, cnicon, acanthum,
Andrachnen, acoronque, opopanaca, pompholygemque.
Cyperum, ladanum, ſagapenumque & tragacanthum,
Scammoniam, cypen, malabathron, ammoniacum.
Denique repperies iſthic, quod lucis in ortu
Indus, Arabs, Seres, Perſis, diversque Sabæus,
Vicino ſub Sole legunt, quod præbet Orontes,
Eximium ignoto mittit quod Nilus ab ortu,
Decerptum foliis, ramo, cute, cortice, virga:
Quodque ab Idumæis vectum ſeplaſia vendunt,
Et quicquid confert medicis lalagea cataplus.
Hæc quicunque leges, poteris diſcernere tecum,
Agnoſcenda magis ſive exercenda rearis,
Quisque tamen noſtrum hoc ſtudium dignabere, quæſo
Præſtes judicium purum, mentemque benignam.

Sic

Sic tua perpetuo vegetentur membra vigore,
Et peragas placidam per multa decennia vitam.
Sic non incuſes validam placidamque ſenectam,
Nec tibi ſit medicis opus unquam, nec tibi caſus,
Aut morbus pariant ullum quandòque dolorem:
Sed procul à curis & ſano corpore vivas,
Quotque hic ſunt verſus, tot agant tua tempora Janos.

Epiſtola Vindiciani, Comitis Archiatrorum ad Valentinianum Imperatorem.

Cum ſæpe, ſacratiſſime Imperator, humani generis fragilitas falſo de natura ſua queratur, aliquando tamen potuimus redditis cauſis, oſtenſisque remediis, vanas & innumeras querimonias refrenare. Nam ſicut rudis gubernator turbatum mare ſulcans, incertus periculorum, dubiusque ſalutis cuncta rimatur: ita & mortalium natura, quæ perpetua ſanitate optat frui, placida quæque deſiderat. Sed quia nec mare ſemper poteſt eſſe tranquillum, nec unus in diem venti ſpiritus durat, nec ſecurus nauta ratem poteſt ſcandere, quum æquor mole fluctuum tollitur: ſic neq; mortales poſſunt ſemper eſſe validi aut viventes, ſed pro ætatis & temporis varietate diverſis morborum aguntur incommodis. Quæ qvum ita ſint, Clementiſſime Imperator, magna laus eſt, veterum inſtituta ſcrutari: major vero gloria, inventa ſervare. Siquidem illi viam laboribus ſuis, virtutibus aperuerunt, nobisque iter intelligentiæ ſua ſapientia reliquerunt. Unde Qvum quidam febribus teneretur, & diu ventris duritia ſtrangulatus, die duodecimo jam morti proximus videretur, adhibitis ad curam multis & magnis medicis, ut remedium conſequeretur, hoc illis ſummum periclitanti præſidium viſum eſt, ut per inteſtinum clyſterio ei curatio pararetur. Qvum ille imminenti periculo æſtuaret, & veluti morti proximus, curationis etiam extrema depoſceret, ego pudoris & reverentiæ modum ſervans quem cunctis ſemper exhibui, proſpexi ad tempus, ne veluti turpis cura forti viro adplicaretur. Cum ergo vidiſſem febrem ejus, quam de colore collegi, & ſiccitate viſcerum fatigari eum penitus advertiſſem, illico infuſo ſale aquam frigidiſſimam obtuli ejus ardori, qui quum deſiderio recentis, quo cruciabatur, totum, quod ei oblatum fuerat, ebibiſſet, autores medicinæ magni, qui id ſpectabant, exclamaverunt, occidiſti hominem: Nec dum vox eorum ab ore manaverat, è veſtigio eum ſomnus occupavit, ſudor

sudor que perfudit, quibus ego præsentibus, clementissie Imperator, tantis sudoris ejus absterfionibus laboravi, ut (si dici fas sit) Nilus ex ejus corpore videretur effluere. Verum cum æger expergefactus recreatum se extinctis febribus, & ab infirmitate leviorem esse sensisset, ventris etiam cœpit desiderio vehementer urgeri: Allato itaque vasculo, omne alvi onus, quo gravabatur exposuit, ad tam dirum sœtorem, ut omnes, qui illic aderant, fugarentur: dicentibus egregiis Medicis, quod omnia ejus interna putruissent. Posthæc à me æger ad balnea mittititur, ut lavacro ejus siccitas humigetur: qui perunctus unguentis remedialibus, cum post balneum vestimenta accepisset, sitire se dixit: statim eum absinthio, in quo libysticum fuerat decoctum, progressum à balneo potavi, ne quid causationis in corpusculo ejus maneret, quo vesica scybalis vel lapidibus per vicina loca meantibus premeretur. Præcepi etiam ei escam fieri de minutalibus porcinis, id est, podocyliis & ventriculo, in quem ventriculum acetum cyminatum, modico adjecto lasere, mitti mandavi: ut omnino excocta caro etiam ossium duritiam emolliret, ut soluta eorum medulla cum jure ipso absorberetur. Non dubium est autem, optime Imperator, quod ex indigestione hesternarum crudissimarumque crapularum, vel superfusa diversi nimietate vini repletis, & pæne tumentibus venis, potus in visceribus amarescunt, aufertur somnus, subsequitur calor, atque occultarum febrium pestis, & quædam phrenesis pulsu cerebrum inquietat, venter durescit, qui jam dudum crudus repletus fueratexuperantibus cibis, qui dum excoqvuntur, consumptis quæ humida sunt, inflammationes importunissimas faciunt, quæ adjecta calida aqua, amplius necesse est, excitentur. Inde ergo, venter durescit, inflatur pulmo, splen distenditur, pinnæ etiam jecoris porriguntur, quibus coangustatum & coarctarum fel exprimitur, quo infuso tingitur corpus & fit luteum. Cum ergo pervenerit ad ea loca venarum, in quæ pocula hausta descendunt, duo mala juncta, id est, res acris ac dulcis cito auferunt animam. Sicuti petrarum humidarum sudor igni subjectus, cito absorbetur ab igni: petra autem ipsa exusta & concremata, spongia efficitur, unde calx vel gypsum conficitur: ita calore febrium excoquitur vitium cruditatis, ciborumque congestio; quibus consumptis & exhaustis, frigida sine dubio superfundenda est, ne penitus arescant. Nam nimirum æstimas, ô bone Imperator, calidam & frigidam mortalibus inclusam esse corporibus, cum singulæ res propriam habeant naturam, ignis ignem, aquam aqua desiderat: sed ad horum jungendam societatem sive temperantiam procurandam, syl-

varum materies lignumque depoſcitur, quod & nutrit ac ſuſcitat, & rapit ignem, & frigidam vertit in calidam: ſed non ita in nobis eſt coæquandum. Accipe igitur, ſereniſſime Imperator, quod conveniens in nobis putetur exemplum: Thermarum ſcilicet, ab ſe calidarum, mixtio temperata, ubi nec ignis videtur, nec lignum ſuggeritur, niſi vapor ſolus ſponte conficitur, & aer calidus ſine labore ſentitur. Nonne duo unum ſunt & diverſa atque contraria invicem proſunt, Divina providentia ſalubri permixtione ac temperie procurata? Nonne multam corporibus abluendis ſanitatem præſtant, competentemque medicinam præbentes, varios languores à corporibus mortalium pellunt? Hæc cum ita ſint, nihil aliud reor mortalibus præbendum, niſi id, quod cum infirmi eſſent, deſideraverunt & oblatum ſibi profuiſſe ſenſerunt. His ergo utamur, quibus ſumus bene experti, & quorum beneficio conſequuti ſumus optabilem ſanitatem. Nam ſimiliter quidam cum oculorum (lacrymantium) rheumate carere non poſſet, productus eſt in medium conventum multorum ſpectantium medicorum; qui cum inſpectus ab his fuiſſet, dixerunt ei, palpebras incidi debere, comburi etiam hemicranium & raſo capite venas ſecari, quod Græci ἀρτηριοτομεῖν dicunt, imponi etiam eſcharas: & cum jam omnibus locis debilitatum & cauterizatum caput haberet, nihilque ei tormenta, quæ deſiderio ſanitatis patienter tulerat, profuiſſent, deflebat omnibus infelicitatem ſuam. In ultimum hæc ab egregiis medicis inventa curatio eſt, ut qvum dexter oculus lacrymam funderet, vena ei dextri brachii laxaretur: quum ſiniſter, ſimiliter in ſiniſtro brachio fieret: quod cum pati cœpiſſet infirmus, flens & gemens illud *Catonis* ſæpe dicebat: *Corporis auxilium medico committe fideli.* Ego autem dico & *perito.* Reſtiti igitur iis, nec laxari venam permiſi, magnoque ſilentio facto, autores noſtros in medium protuli ac recitavi, dixique ad eos: ſi ex multifario tormentorum genere miſerandus iſte vel unam medelam ſuiſſet adeptus, merito vos pateretur: ſed cum neque in unctione, neque inciſione, neque combuſtione inundationem lacrymarum reprimere potueritis, cur indocte venas ei laxari præcepiſtis? cum hic jam ſemianimis viſionem ipſam ferri perrhoreſcat. Unde reddite mihi, ſapientiſſimi viri, hodiernæ cauſas curationis, cur fuerit deſuper oculus inciſus? cur raſum caput? cur meacula exuſta venarum? Meatus enim rigatio ſi venerit ad ea loca, in quibus habebat receptaculum collectionis ſuæ: quo impetu exinde deſcendebat deorſum, recurrens ſurſum ad fontem cerebri, ibique coanguſtatus cum fervere cœperit,

rit, verendum est, ne perforans cutem ac pertundens cratem capitis, generet in eo vitia diversa, aut ne iterum per aliquam venarum erumpat ad aures, faciatque hominem surdum, totum oppilans auditum, aut vermes in auribus generet, vel in naribus polypos nutriat, aut oculis ægilopia excitet, aut dentibus sit molestus, & faciat hominem oris fœtidi, atque corrupti: vel (quod maxime cavendum est) ne per uvæ distillantis aut exulceratæ vitium, ipsa musice hominis corrupta langueſcat, pulmonique & stomacho plagam inferat, lumbosque renesque dissolvat: & incipiat humor noxius per inguina & coxas & crura decurrens, facere contractiones talorum atque nervorum, paulatimque auferat gressus, totoque organo tabescente videamini potius consumpsisse hominem, quam curasse, quum vere violenta morte videatur de hac luce migrare. Nam si ceparum acritudo aliquoties nobis non manducantibus, nostris tamen oculis molesta est, aut sinapi, ubi & mel mittitur, (miscetur) leniri penitus non potest, sed calore ejus commotum cerebrum ita desudat, ut oculos & nares acer humor infestet: quid (putamus) illi patiuntur, quibus circa oculos cura rursus aut igni adhibetur, aut ferro? Quare, Imperator, fidem nostris autoribus adhibentes, non credamus quibuscunque medicinis, nec vulneri vulnus superponendum putemus, sed ita ægris remedium porrigendum esse credamus, ut neque gravibus tormentis, neque intolerabili medicinæ curatione crucientur. Plura ergo de observatione medicinæ pietati tuæ ac posteris tuis digna memoria tradidi, quæ homines docti de expertis remediis prodiderunt: *) quæ tua Divina serenitas oro suscipiat, & ad memoriam cæteris relinquat. Vale!

Virgilii, poetæ principis, Medica excerpsit atque illustravit Thomas Bartholinus diss. de medicis Poëtis, & Tiraquellus lib. de Nobilitate pag. 289. seq.

Vitalis à Furno, cujus est liber de re medica.

Uldarici Pindari (Binder) speculum intellectuale felicitatis humanæ ac sanitatis 1510. fol. epiphaniæ Medicorum sive de urinis & pulsibus & causis differentiisque febrium discernendis. 1506. 4.

Uranius Syrus, qui multa gratia & authoritate pollebat apud Chosroem Persarum regem, teste Agathia lib. 11. Peregrinarum Historiarum.

Urbanus Indus Galeno in lib. 11. Antidotorum, vide Indus.

Urbiasius, Rasi lib. VI. Continentis cap. 1.

*) Opus Vindiciani, quo hæc tradiderat, intercidit.

Urſicinus, Ligur, qui Ravennæ medicinam exercuit & inter CHriſti martyres celebratur 19. Junii.

Urſo, qui de Urinis ſcripſit, ex quo lib. citatur ab Ægidio in libro ejusdem tituli & argumenti.

Wolfgangus Lazius Viennenſis, Medicus quidem profeſſione, cujus declamatio de ſtudii Medici dignitate ac præſtantia, ſed longe plura hiſtorici argumenti exſtant & ſcripta Antiquitates illuſtrantia.

X.

Xanitas, Galeno lib. IX. Medicamentorum localium cap. VI.

Xanthus Timonis Phliaſii ſceptici filius, à patre artem medicam edoctus. Supra in Timone.

Xarch, & *Xarcha* Indus, Serapioni Simplicium cap. XCV. & CVII. vide Zarcha.

Xenocrates non ille quidem philoſophus Platonis auditor (neque enim ex libris ab eo editis, & à Diogene Laërtio ſigillatim deſignatis conjici poteſt, eum quippiam in hac arte ſcripſiſſe) ſed alius junior, clarus Tiberii ætate ac ſæpe Plinio Secundo, alteri Plinio Valeriano, Galeno T. II. p. 269. 324. 390. 403. & alibi *) ſed & ab Alexandro Tralliano, & Aëtio citatus. Hunc que Aphrodiſienſem fuiſſe dicit Galenus lib. VI. Simplicium Pharmacorum, in præfatione. Eumque citat ipſe Galenus lib. X. ejusdem operis, quo loco tractat de Sanguine veſpertilionum, ex libris περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας, de percipienda ab animantibus utilitate, ubi eum dicit non multo ante memoriam ſuam fuiſſe. Ejus de alimento ex aquatilibus ſervavit Oribaſius, quod ſcriptum Græce & Latine Volum. IX. pag. 454. ſeq. poſt Geſnerum integrius edidi. Sed & de Theriacis ſcripſit, & ſimile quoddam Andromacho confecit antidotum, ut tradit Galenus in libro de Theriaca ad Piſonem. Vide Lambecium II. pag. 542. ſqq. Icon hujus Xenocratis in veteri Codice Dioſcoridis apud Lambecium, Neſſeliumque & T. III. theſauri Gronoviani litera *dd*.

Xenophilus citatus Oribaſio in libro ad Euſtathium, & Aetio Tetrab. III. Serm. 3. cap. 13. & 29.

Xenophon, Eraſiſtrateus de partium corporis humani nominibus, Galeno, ſi is eſt, in Introductione, ſive Medico, T. 4. p. 375. & Cœlio Aureliano lib. Chronion 2. c. 13. *Xeno-*

*) Vide lib. IV. hujus Bibl. cap. 17. p. 589.

Xenophon Cous, memoratus Diogeni Laertio in Xenophonte philosopho, lib. 2. sect. 59. idem fortasse quem citat Galenus T. 3. p. 440.

Xenophon alius, ut opinor, Claudii Imperatoris medicus, apud Tacitum lib. XII. C. LXVII.

Xiraxeg, Rex medicorum Joanni Serapioni vocatus.

Xysticus Aetio Serm. X. C. XXVI.

Y.

Yhaye, Serapioni Simplicium, C. LXIX.

Yhesu, Rasi lib. 2. Continentis c. 2. Vide supra, Jesu.

Yhia Bimmasim, & *Bimasin*, Rasi continentis libr. VI. C. I. & libr. IIX. C. I.

Yhiagran Atticus, eidem Rasi ejusdem operis lib. V. C. I.

Ysaac Eben Amram, Serapioni Simplicium, C. IIX. & C. XLVI. & XLIX. Vide supra, Isaac.

Ysaac filius Nase, Rasi lib. 3. Continentis c. 3.

Ysaac simpliciter eidem citatus.

Z.

Zabri Rasi lib. VII. Continentis c. IV. & lib. IIX. C. I. nisi sit Tabri, de quo supra.

Zacharias de Babylonia. Galen. de medicinis expertis p. III. edit. Junt.

Zacharias, Serapioni Antidotorum c. XXXI. & XXXIII.

Zacharia filius Joannes Actuarius circa A. C. 1300. de illo Vol. XII. hujus Bibl. p. 635. sq.

Zacharias Medicus Polignianensis tonitru extinctus A. C. 1248. teste Matthæo Spinelli de Juvenatio in Chron. quod edidit Papebrochius in propylæo ad Acta Stor. Maji p. *40. II.

Zaleucus Locrensium legislator, qui inter alia constituit ut qui vinum meracum bibisset non jussus à Medico, capite plecteretur, teste Athenæo X. p. 429. & Æliano II. 37. Var. Hist. Zaleuci medicamentum describi ab Alexandro Tralliano, notat Tiraquellus. Sed *Zalachtha* φάρμακον adversus epilepsiam reperio apud Alexandrum libr. I. pag. 83.

Albertus de Zanckariis, in Aphorismos Hippocratis, circa A. C. 1326.

Zarcha Indus, ſive *Xarcha*, utrunque enim reperio apud Joannem Serapionem, vide Xarchi.

Zeid, à Meſue citatus in ægritudinibus gutturis.

Zenobius Ægeates, martyr ſub Diocletiano, de quo Metaphraſtes d. 30. Octobr.

Zenon Athenienſis, Galeno in medicinis expertis, ſi ejus eſt is liber. p. 112. F. edit. Junt: *iſte*, inquit, *fuit unus de magnis Medicis. Ego autem non vidi ipſum, quia non fui temporaneus ejus, ſed magiſter meus vidit ipſum.* Et paucis interjectis: *hoc medicamen dedit Sotion de ſcriptis Zenonis, qui compoſuerat id per verſus.*

Zenon alius, νοῆσαι μὲν ἱκανὸς, γράψαι δὲ ἄδην, intelligentiæ acumine potius quam ſcriptura clarus, ut dicit Diogenes Laertius in Zenone Cittieo VII. 35. nemini Herophileorum ſecundus, ut tradit Galenus lib. IV. De differentiis pulſuum. Et in gloſſis, voce κάμμαρον. Et lib. 2. commentar. in tertium Hippocratis T. 5. p. 410. Ζήνων ὁ Ἡροφίλειος οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ ἐξηγούμενος τὰς προγεγραμμένας χαρακτῆρας ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἐπιδημιῶν. Erotian. in καμμάρῳ & ἄμβην. Huncque etiam citat Cornelius Celſus, & Alexander Aphrodiſeus in definitione febris, & Galenus lib. Simplicium medicamentorum I. c. XXIX.

Zenon Laodiceus, apud Galenum lib. 2. Antidotorum.

Zenon, quisquis eſt, ſimpliciter citatus Cornelio Celſo lib. v. in prin. Plinio lib. 22. cap. 22. & Galeno libro medicamentorum κατὰ γένη, VII. ad fin. & lib. IV. non ſemel, & Cœlio Aureliano librorum Chronion IV. c. VII.

Zenonem unum ex illis (Herophileum ut opinor) dicit Galenus in Commentariis lib. 3. Epidemiorum Hippocratis ſcripſiſſe de rebus notis medicorum.

Zeno Cyprius, Oribaſii præceptor, de quo Eunapius pag. 63. 173. Hic apud Alexandrinos artem medicam exercuit, & ab Juliano Imp. in Epiſtola ad eum ſcripta laudatur ut ἰατρικῆς τέχνης εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκων, καὶ ἤθους καὶ ἐπιεικείας καὶ βίου σωφροσύνης συμφώνως πρὸς τὴν τέχνην ἔχων, *qui non modo ad ſummum artis Medicæ gradum pervenerit, ſed ei adjunxerit quoque parem morum moderationem ac vitæ temperantiam.*

Zerbus, vide ſupra Gabriel Zerbus.

Zetus

Zetus Arabs, Porphyrio memoratus in vita Plotini Platonici.

Zeuſis, ſive rectius *Zeuxis*, Tarentinus, Galeno in Commentariis lib. VI. Epidemiorum Hippocratis, & Aphor. XLV. lib. 2. Hic eſt Herophileus ille celeberrimus, à quo magnam ſcholam medicorum Herophileorum, διδασκαλεῖον Ἡροφίλειον ἰατρῶν μέγα ὑπὸ Ζεύξιδος floruiſſe prope Laodiceam in Syria refert Strabo XII. p. 580. Omnia Hippocratis commentariis illuſtraverat, teſte Galeno T. v. p. 189. 662. δεύτερον τῶν ἐξηγητικῶν libri de locis in homine, laudat Erotianus in καμμάρῳ. De numis Smyrnæorum quibus ut Æſculapii ſacerdos vel Ἀσκληπιακὸς ἰατρὸς atque urbis Smyrnæ Medicus videtur celebrari, conſulendus vir doctiſſ. Richardus Mead p. 50. ſq.

Zeuxis Empiricus, eidem Galeno in libris ad Prorrheticum Hippocratis.

Zeuxis ſimpliciter, eidem Pharmacorum localium lib. v. c. 7.

Zoar, cujus libros Theiſir habemus, & libellum de cura calculi, vide Alguazir.

Ibnu Zohar, de quo Joannes Leo Africanus c. 16. ſupra p. 279.

Filius ejus *Ibnu Zohar*, notus ſub *Raſis* nomine. id. c. 18. ſupra p. 280. 46. & 383

Zoilius, ſive Zoilus Ophthalmicus, id eſt, ocularius Galeno in lib. 2. Antidotorum, & κατὰ τόπους, lib. 3. c. 1. & lib. IV. c. 7. ſæpe, & Aetio Tetrab. 2. Serm. 3. c. XI. & CXIII. non ſemel, & Alexandro Tralliano lib. 2. ubi ejus collyrium Nardinum deſcribit.

Zopyrus Alexandri F. Alexander Medicus, in veteri lapide apud Fulv. Urſinum p. 100. & Gruterum p. DCXXXV. 7.

Zopyrus Gordienſis (è Phrygia) Plutarcho citatur in Sympoſiacis & Scribonio Largo c. 172. niſi legendum Gortynenſis, (è Creta) Vide Jo. Rhodii notas p. 259.

Zopyrus ſimpliciter, ſive ille, ſive alius Cornelio Celſo libro quinto, capite vigeſimo quinto & Scribonio Largo capite centeſimo ſexageſimo ſeptimo (al. nono) & centeſimo ſeptuageſimo primo (ſecundo) Galeno lib. 2. Antidotorum c. 8. & Paulo Æginetæ memoratus in compoſitione Antidoti Ambroſia nominati, quod Ptolemæo regi compoſuit. Sed & id Antidotum Zopyrion nuncupatum memorat Cœlius Aurelianus libro Chronion ſecundo, capite decimo quarto, & Paulus Ægineta libro ſeptimo, capite undecimo, & Aetius Tetrab. III. Serm. III. cap. XXIIX. Herbam quoque Zopyron dictam, ut ab eo inventam ſuſpicari poſſis, memorat Plinius lib. XXIV. c. XV. & Dioſcorides lib. III. c. CIIX. Duos Zopyros ita diſtinguit Hermannus Conringius in Conringianis p. 24: "Zopy-

„*rus* non unus, videtur peritia artis noſtræ inclaruiſſe. Alter *Mithri-*
„*datis* & *Ptolemæi* Regum æqualis, alter *Gordienſis*, *Scribonii* hoſpes.
„Hujus unum illud laudatur de pelle *Hyenæ*, ad Hydrophobiam. Al-
„terius patria nusquam exprimitur; ætas autem liquet ex eo, quod
„*Celſo* teſte, antidotum ambroſiam *Ptolemæo* Regi (quo nomine in-
„telligi profecto nequit ille *Antonii* ex *Cleopatra* filius, cum ad regiam
„dignitatem nunquam pervenerit) confecerit, aliam *Zopyriam* di-
„ctam, antidotum *Mithridati* transmiſerit; imo ex eo etiam, quod
„ejus *Zopyriam Galenus* ex *Apollonii Muris* libris transſcripſerit: *Mus*
„autem ille itidem vixerit ætate *Mithridatis* aut potius paulo poſt,
„ævo *Julii Cæſaris*, ceu liquet etiam ex eo quod lib. XIV. *Heraclidem*
„*Herophileum*, æqualem ſuum laudet, diſcipulum *Apollonii Muris* ſi
„fortaſſis quæ lib. II. cap. LIII. de Antidotis leguntur, non vide-
„antur ad *Apollonium* illum pertinere. Hoc obſervato, nulla vide-
„tur ſupereſſe difficultas. Nec vero *Mithridates* alius videtur intel-
„ligi à *Galeno*, quam famoſus ille & magnus *Ponti Rex*: nec *Ptole-*
„*mæus* aliquis Rex audivit poſt *Cleopatræ* fratrem. *Zopyrus* tamen
„ambroſiam ſuam, in gratiam *Ptolemæi* videtur confeciſſe.„

Zoroaſter cujus libros IV. *de naturâ* & librum *de lapidibus* pretioſis Suidas memorat. Hunc de lapidibus reſpicit etiam Marbodeus carmine de gemmis, Vincentius Bellovacenſis lib. VIII. cap. XLVI. ſpeculi naturalis, & ante hos Plinius Zoroaſtrem laudans XXXVII. 10. Cælius Calcagnirus lib. III. Epiſt. 16. *Exſtat apud me fragmentum Magiæ Zoroaſtris Græce ſcriptum, ſi titulo fidem haberi oportet, quo naturæ vis ac majeſtas plantis & animalibus inſita cognoſci poteſt, cujus rationem afferre facile non eſt.* Plura de Zoroaſtre & ſcriptis ei tributis dixi lib. I. hujus Bibl. cap. XXXVI.

Zoſimus, Galeno Pharmacorum ſecundum locos lib. IV. cap. VII. & Paulo Æginetæ lib. VII. cap. XIX.

De *Zoſimo* Panopolita, & antiquiore Thebano, utroque Chemico dixi Volum. XII. hujus Bibl. p. 778.

Zotion vide *Sotion.*

Zour qui Sapiens cognominatus eſt, idem fortaſſe qui Raſi vocatur Sapiens, filius Juboye.

CAP.

CAPUT X.

DE

Collectionibus omnis generis ſcriptorum Græcorum junctim excuſorum,

Subjuncto indice earundem Alphabetico.

I. Ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικὴ JOANNIS PATUSÆ, Athenienſis. Græce Venet. 1710. 8. apud Nic. Sarum, quatuor Voluminibus.

Inſignis hicce & locuples Græcarum veterum lucubrationum delectus, uſibus juvenum Græcas litteras diſcere amantium, qui librorum copia non abundant, à Johanne Patuſa, Rectore Gymnaſii Græcorum Veneti a) quod Flanginianum appellant, factus dicatusque Nobili Viro Spiridoni Perulio. Diviſus in quatuor tomos

Volumine primo offert *Luciani* ſomnium, ſive narrationem ad vitam ejus ſpectantem. p. 1.

Ex Luciani dialogis mortuorum, ſelectos duodeviginti. p. 8.

a) Titulus integer eſt: ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικὴ εἰς τέσσαρας τόμους διηρημένη, πρὸς χρῆσιν τῶν φιλολόγων καὶ φιλομαθῶν τῆς ἑλληνικῆς γλώττης συναρμοσθεῖσα, προσφωνηθεῖσα δὲ τῷ ἐκλαμπροτάτῳ ἐνδοξοτάτῳ κόμητι, φιλοσοφίας τε καὶ ἰατρικῆς διδασκάλῳ ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ ΣΠΥΡΙΔΩΝΙ τῷ ΠΕΡΟΥΛΙΩ εὐπατρίδι Ἀθηνῶν, ὡσαύτως δὲ ἐν ἱερεῦσιν αἰδεσιμωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΤΟΥΣΑ, ἔξ Ἀθηνῶν, φιλοσοφίας καὶ ἱερᾶς θεολογίας διδασκάλῳ, καὶ ἐν ταῖς κλειναῖς Ἐνετίαις ΦΛΑΓΓΙΝΙΑΝΟΥ ἑλληνομουσείῳ Γυμνασιάρχῳ, ὑφ' ὃν καὶ συνελέχθη. Hujus Joannis, ſicut etiam Georgii Patuſæ, qui in eodem Gymnaſio Venetiis hodie docet, mentio in Demetrii Procopii notitia brevi eruditorum Græcorum, quam Volum. XI. hujus Bibl. edidi, §. 59. & 88. Ait autem in hoc delectu adjutum ſe Joannes Patuſes à Demetrio-Coleta Athenienſi. Μαθὼν γὰρ ὡς εἰ τὰ ἑλληνικὰ φιλομαθῆντας ἐξερῆσθαι πάντων, ὀλίγα δεῖν, τῶν ἀναγκαίων βιβλίων, - - ταύτην τὴν φιλολογικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν ἐραμισάμην, καὶ χορηγὸν εὑράμενος δαψιλῆ τὸν ἐνδημοτατόν μοι συμπολίτην, ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΟΛΕΤΗΝ, εἰς φῶς ἐκδῦναι ἐκ ὤκνησα.

Luciani dialogum qui inscribitur Charon, sive contemplantes p. 37. & Timonem p. 52.

Xenophontis Ἀπομνημονευμάτων sive memorabilium Socratis librum quartum. p. 74.

Platonis Euthyphrónem p. 106. Critonemque. p. 123.

Epistolas breves selectas Joannis Chrysostomi VI. p. 138. Isidori Pelusiotæ LIII. p. 143. Basilii Magni XI. & Libanii V. p. 162. Phalaridis XV. p. 171. Bruti Ducis Romanorum, responsoriasque Pergamenorum, Rhodiorum, Coorum, Patarensium, Cauniorum, Lyciorum, Smyrnæorum, Milesiorum & Bithynorum. XXIV. p. 176. Juliani Imp. IX. p. 182. Aristotelis & Philippi Regis V. p. 186. Diogenis Cynici, V. p. 188. Cratetis VII. p. 190. Alciphronis V. p. 192. Philostrati II. p. 194. Aristæneti VII. p. 195. Theophylacti Scholastici Simocatæ XLIII. p. 207. Æliani III. p. 229. & Æneæ Sophistæ V. p. 230. Procopii Sophistæ XXII. p. 233. Dionysii Sophistæ Antiocheni XXII. p. 246. Gregorii Theologi XXXVI. p. 251. Synesii XLIV. p. 278.

Plutarchi Apophthegmata Regum atque Ducum. p. 299.

Apophthegmata Philosophorum collecta è *Diogene Laërtio*. p. 359.

Nicephori Basilacæ fabulæ V. p. 382. narrationes VIII. p. 387. atque Ethopoeiæ VI. p. 395.

Severi Sophistæ Alexandrini Ethopoeiæ III. p. 407. De hoc Severo & de Basilaca dictum à me Volum. IV. præsentis Bibliothecæ c. 30. p. 411.

Libanii Sophistæ ἔκφρασις πανηγύρεως sive festi descriptio. p. 409. Ejusdem Chria in dictum Theophrasti qui interrogatus, quid amor? otiosæ passionem animæ esse respondit. p. 411.

Gregorii Theologi carmina περὶ τῶν ἑαυτοῦ βίου ὁδῶν. p. 415. In magnum Basilium. p. 416. Γνωμικὰ δίστιχα. p. 418. Τετράστιχα. p. 423--430.

Volumine Secundo.

Johannis Chrysostomi sermonem de precatione, qui incipit: ἀμφοτέρων ἕνεκα προστήκει. p. 1. In Eutropium, incip. ἀεὶ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν εὐκαίρον. p. 8. In S. Paulum Apostolum. Incip. τί ποτέ ἐστιν ἄνθρωπος p. 16. Encomium in omnes sanctos Martyres. Incip. ἐξ ὧν τὴν ἱερὰν πανήγυριν. p. 21. In parabolam de filio prodigo. Incip. ἀεὶ μὲν, ἀδελφοὶ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν. p. 30.

Basilii

Basilii Seleucienſis in Creationem cœli & terræ. Incip. ἅπας μὲν ὁ ἀνθρώπων βίος. p. 41. In Adamum. Incip. οἶδα χρεὼν ἐμαυτόν. p. 47. In Noë. Incip. ὅσος ἔνεστι θεῷ. p. 54. In Abrahamum. Incip. τῷ φιλοθέῳ καὶ πνευματικῷ. p. 60. In Joſephum, εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Incip. τοῖς μὲν τὰ μακρὰ πελάγη διαπερῶσιν. p. 66. In Moyſen. Incip. πολλὰ τὰ πρὸς ὕμνον κινοῦντα. p. 73.

Basilii Magni in Barlaamum Martyrem. Incip. πρότερον μὲν τῶν ἁγίων οἱ θάναλοι. p. 80. In XL. Martyres. Incip. μαρτύρων μνήμης τίς ἂν γένοιτο κόρος. p. 84. Contra iraſcentes. Incip. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν προσαγγελμάτων. p. 94. In illud Luc. XII. 18. *deſtruam horrea mea & majora faciam.* Incip. διπλοῦν τὸ εἶδος τῶν πειρασμῶν. p. 105. In illud Luc. XVII. 3. *Attende tibi ipſi.* Incip. Ὁ λόγος ἡμῖν χρῆσιν δέδωκεν. p. 115.

Athanaſii magni, Archiepiſcopi Alex. in magnam Paraſceven. Incip. μέγα καὶ θεῖόν ἐστι δημιούργημα. p. 129. In Sanctum Paſcha. Incip. εἰ τοῖς τῶν Ἀγγέλων ἐνῆν. p. 134. In novam Dominicam S. Thomæ & in recens illuminatos. Incip. χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν. pag. 139. In aſſumtionem Domini noſtri JEſu Chriſti ſermo I. Incip. οὐκ οἶδα ποίᾳ χρήσομαι γλώττῃ. p. 145. ſecundus incip. ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. p. 149.

Gregorii Nyſſeni ſermo funebris in Pulcheriam. Incip. οὐκ οἶδα ὅπως τῷ λόγῳ χρήσομαι. p. 156. In Placillam Auguſtam. Incip. ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος. p. 166. In magnum Meletium, Archiep. Antiochenum. Incip. ἤυξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμόν. p. 176. in SS. XL. Martyres. Incip. χθὲς οἱ μάρτυρες πρὸς ἑαυτούς. p. 185. Adhortatorius ad pœnitentiam. Incip. ἀνὴρ Φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως ἠκούσαμεν. p. 196.

Procli Archiepiſcopi CPol. Encomium in S. Protomartyrem Stephanum. Incip. ὁ μὲν αἰθήριος ἥλιος. p. 209. In ſancta Theophania. Incip. χριστὸς τῷ κόσμῳ ἐπεφάνη. p. 215. In CHriſti paſſionem, ſancta & magna Paraſceve. Incip. Φοβερὰ τῆς σημερινῆς προσπαθείας τὰ μυστήρια. p. 219. In ſanctum Paſcha. Incip. νικάτω καὶ λόγων εὕροιαν. p. 222. Encomium in ſanctam Deiparam Mariam. Incip. παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. p. 225.

Gregorii Theologi, Epiſcopi Nazianzeni ad eos qui ſermones ejus flagitabant & ad Julianum ἐξισωτὴν ſive tributorum peræquatorem. Incip. Ἦς ἡ τυραννὶς ἦν. p. 232. In Maccabæos. Incip. τί δὲ οἱ Μακκα-

καβαῖοι; p. 243. Sermo funebris in Cæsarium fratrem defunctum Parentibus adhuc superstitibus. Incip. οἴεσθέ με ἴσως ὦ φίλοι καὶ ἀδελφοὶ καὶ πατέρες. p. 254. In magnum Athanasium Archi-Ep. Alexandrinum. Incip. Ἀθανάσιον ἐπαινῶν ἀρετὴν ἐπαινέσομαι. p. 272. In Theophania sive Natalitia Salvatoris. Incip. χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. p. 295.

Asterii Episcopi Amaseni sermo contra avaritiam. Incip. ἄνδρες χριστιανοὶ καὶ κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι. p. 307.

Cyrilli Alex. contra Nestorium sermo dictus in Synodo Ephesina. Incip. φαιδρὸν ὁρῶ τὸ σύστημα τῶν ἁγίων. p. 322. De Salvatore nostro DEO & Homine. Incip. οἱ ταῖς ἱεραῖς προσέχοντες γράμμασι. p. 326. De eodem argumento sermo dictus Ephesi in templo, die S. Joannis Evangelistæ. Incip. τῆς μὲν τῶν ἁγίων εὐκλείας τε καὶ δόξης. p. 329.

Germani Archiepiscopi CPol. Encomium S. Deiparæ, dictum die ejus Dormitionis. Incip. παυσάσθωσαν τῶν αἱρετικῶν οἱ ἀμαθεῖς. p. 332.

Anastasii Archiepiscopi Antiocheni in annunciationem S. Deiparæ. Incip. τί πάλιν ὅπι τῆς γῆς ὁ μέγας βάλλει Γαβριὴλ ἡμῖν; p. 338.

Andreæ Hierosolymitani, Archiepiscopi Cretensis in Natalitium S. Virginis Mariæ. Incip. ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν ἡ παροῦσα πανήγυρις. p. 341.

Joannis Damasceni Encomium S. Deiparæ & semper Virginis Mariæ in sanctam ejus translationem. Incip. μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων γίνεται. p. 351.

Theodoti, Ancyrani Episcopi sermo dictus Ephesi contra Nestorium, die S. Johannis Evangelistæ. Incip. ὅπερ ὅτι τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἰατρὸς p. 366. Ejusdem sermo in Nativitatem Salvatoris, in Synodo Ephesina lectus à Cyrillo Alex. Archiepiscopo. Incip. λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. p. 369.

Simeonis Logothetæ ac Metaphrastæ sermo in lamentationem Deiparæ. Incip. τὰ ἐκεῖνο, γλυκύτατε Ἰησοῦ. p. 381.

Acacii Episcopi Melitenes sermo de incarnatione CHristi, dictus in Synodo Ephesina. Incip. ὁρῶντι μοι ἀγαπητοὶ τὸ φαιδρὸν τοῦτο. p. 388.

Theodoreti, Episcopi Cyri de Providentia libri duo primores. p. 392-413.

Volu-

Volumine Tertio.

Basilii Magni, Archiepisc. Cæsarienſis ad juvenes adhortatio, de Gentilium libris cum fructu legendis. p. 1.

Isocratis paræneſis ad Demonicum. p. 18. ad Nicoclem, de regno p. 28. Evagoræ Encomium. p. 39. Oratio Platæenſis. p. 56.

Luciani Samoſatenſis encomium Patriæ p. 69. Tyrannicida. p. 73. Abdicatus. p. 83. Non temere credendum eſſe calumniæ. p. 100.

Lyſiæ defenſio pro Eratoſthene de cæde. p. 112. Contra Eratoſthenen unum ex XXX. tyrannis, qui Polemarchum Lyſiæ fratrem interfecerat. p. 121. Sermo funebris de laudibus Athenienſium qui Corinthiis opem tulerunt. p. 139.

Demoſthenis Orationes tres Olynthiacæ, præmiſſis *Libanii* argumentis. p. 157.

Philippica Demoſthenis prima, & tertia cum argumentis ejusdem Libanii. p. 181.

Plutarchi liber de puerorum inſtitutione. p. 210. de auditione. p. 232. de curioſitate. p. 251.

Libanii Declamationes quatuor, prima & ſecunda ſub Menelai & Ulyſſis nomine pro Helena repetenda legati ad Trojanos. p. 265. 273. tertia pro filio abdicato. p. 297. quarta mariti difficilis ſe ipſum accuſantis. p. 308.

Syneſii de regno, ad Arcadium Imp. p. 321.

Themiſtii Philoſophi, cognomento *Euphradæ*, de amicitia. p. 354.

Dionis Chryſoſtomi Diogenes ſive de virtute. p. 372.

Maximi Tyrii, Platonici Philophi, quid DEUS ſecundum Platonem. p. 380

Ælii Ariſtidis laudatio funebris, Cyzici dicta in Eteoneum nobilem Cyzicenum diſcipulum ſuum. p. 389. Lamentatio in Smyrnam terræ motu concuſſam. p. 393.

Gorgiæ Leontini encomium Helenæ. p. 396.

Corcyrenſium Oratio auxilia petentium ab Athenienſibus adverſus Corinthios. Ex *Thucydidis* lib. 1. c. 32. ſq. p. 401. Corinthiorum ex eodem Thucydide lib. 1. c. 37. ſq. p. 404.

Cyri majoris Oratio, Imperium condentis Babylonicum. p. 408. ex *Xenophontis* Cyropædia lib. VII. p. 156. Oratio ejusdem Cyri jam morituri. p. 411--416. ex eodem Xenophonte lib. VIII. p. 184.

Volumine quarto & ultimo.

Euripidis Hecuba p. 3. & Medea. p. 49.
Sophoclis Ajax lorarius. p. 101.
Æschyli Prometheus vinctus. p. 154.
Aristophanis Comici Plutus. p. 194. præmisso huic Comœdiæ uti superioribus Tragœdiis singulis Græco argumento.
Hesiodi ἔργα sive Operum ac dierum liber prior. p. 240.
Theognidis Megarensis Siculi sententiæ. p. 253.
Phocylidis carmen adhortatorium. p. 268. Ταῦτα δίκης ὁσίῃτι θεῷ βυλεύματα φαίνει Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.
Pythagoræ aurea carmina. p. 276.
Sententiæ *Solonis* Legislatoris. p. 279.
Homeri Batrachomyomachia. p. 282.
Epigrammata selecta ex *Anthologiæ* libro primo p. 293. secundo p. 335. tertio p. 363. quarto p. 382. & tribus postremis libris p. 399.
Theocriti Syracusii idyllion Thyrsis p. 406. Et in mortuum Adonin Anacreontica. p. 412.
Pindari Olympionicarum Carmen I. in Hieronem Syracusium. p. 413--416.

II. V. C. MICHAELIS MAITTAIRE *Miscellanea Græcorum aliquot scriptorum carmina*, cum versione Latina & notis. Londin. forma quarta majore, typis nitidis, A. 1722.

In hoc fasciculo occurrent tibi 1. *Mercurio Trismegisto* sive *Orpheo* tributa prognostica de terræ motibus, (*) cum metaphrasi heroica Joannis Antonii Baifii ex edit. Paris. apud Morell. 1586. 4.
2. *Zoroastris* sive Magorum qui à Zoroastre prodierunt oracula heroica cum metaphrasi Fed. Morelli, ex edit. Paris. 1597. 4. De aliis plenioribus oraculorum Zorrastreorum editionibus dixi lib. 1. hujus Bibliothecæ c. 36. §. 8. Nonnulla etiam in Opsopœi & Patricii

(*) Acta Erud. 1723. p. 399. Bibl. ancienne & moderne de Mr. le Clerc. T. XVIII. p. 220. Fallitur C. C. F. qui hoc Catalecton velut antea ineditum putavit primum se proferre ex Bibl. Laurentiana Medicea, ediditque parum emendate A. 1691. & dicavit celeberrimo Magliabechio. Vide Diarium Lipsiense, cui titulus : Neuer Bücher-Saal der gelehrten Welt / LVIII. Oefnung p. 742. De aliis editionibus dictum à me lib. 1. hujus Bibliothecæ c. 9. §. 7. & c. 18. §. 6.

tricii collectionibus non obvia, ex Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo protulit Vir eruditiss. Joannes Boivinus, notis ad Nicephorum Gegoram p. 786.

3. *Ariphronis* Sicyonii pæan sive σκολιὸν in Sanitatem, cum anapæstica metaphrasi Fed. Morelli (**) ex edit. Paris. 1615. 8. Idem ex Athenæo in extremo libri XV. Græce exhibent Dan. Heinsius notis ad Maximam Tyrium p. 145. & Jo. Caselius ad calcem Demetrii Phalerei. Latina Metaphrasi Jambica donavit Cælius Calcagninus quæ T. I. delic. Poëtarum Italorum p. 546. & in Calcagnini operibus p. 425. legitur. Martini Opitii metaphrasis Germanica occurrit lib. 1. ejus Odarum, oda decima. Laudat hunc pæanem Max. Tyrius diss. 41. & Lucianus de lapsu inter salutandum T. 1. p. 499.

4. *Procli* Philosophi hymni quatuor cum Hug. Grotii & Godfridi Olearii ἓξ μακαρίτου metaphrasi (quales dederam Volum. VIII. hujus Bibl. p. 508.) addita ad hymnum in solem, alterumque in Musas etiam interpretatione Fed. Morelli ex edit. Paris. 1616. 8.

5. *Aristotelis* pæan in Virtutem, Hermiæ dicatus cum metaphrasi Hugonis Grotii, ex florilegio ejusdem Stobæano p. 6. Exstat & apud Athenæum XV. p. 696. & Diogenem Laërtium lib. V. sect. 7. & in Andreæ Schotti vita Aristotelis p. 137. & in Lyricis Henr. Stephani p. 398. & Scaligeri Patris poëtica p. 108. qui ex hoc jubet perpendere *quantus vir Aristoteles fuerit in Poësi, neque ipso Pindaro minor.*

6. *Homeri* hymnus sive (ut Thucydides libr. III. p. 243. vocat) προοίμιον in Apollinem cum versione Federici Morelli. Hunc solum inter hymnos qui sub Homeri feruntur nomine, Poëtæ genuinum fœtum esse contendit V. C. Stephanus Berglerus præf. ad Homerum editionis Wetstenianæ: qui tamen observat Virgilium quoque aliquot reliquorum hymnorum loca esse imitatum. Confer si placet quæ de hymnis Homericis notavi lib. 2. cap. 2. §. 4.

7. Inscriptio Triopii fundi ab *Herode* Attico Sophista consecrati, cum inter-

(**) Orphei hymnos duos in Hygieam & Æsculapium, quos Ariphronis pæani Morellus junxerat, quemadmodum & Virgilii Pollionem eclogam, Græca metaphrasi à Daniele Holswortho donatam Maittairius exhibet in notis. In iisdem p. 180. seq. illustrat veterem inscriptionem Sigeam de qua infra. Passim quoque notat vocabula Græca rariora in vulgatis Lexicis haud obvia.

interpretatione Federici Morelli & Claudii Salmasii. Nec non Dedicatio statuæ Regillæ cum ejusdem Salmasii expositione. De utraque dictum à me lib. 3. c. 17. §. ult.

8. *Theodori Prodromi* amicitia exulans, drama jambicum cum interpretatione Conradi Gesneri, ex editione Anni 1549. De aliis dixi Volum. VI. p. 816.

9. *Plochiri Michaëlis* poëmatium dramaticum breve, Musarum & Fortunæ querimoniam continens. Cum Jambica Fed. Morelli metaphrasi, ex edit. Paris. 1593. 8.

III. JO. JACOBI SCHUDT *τοῦ μακαρίτου fasciculus Græcus.* Francof. 1702. 8.

In hoc fasciculo Græce ac Latine tironum se usibns offerunt *Isocratis* Orationes III. ad Demonicum, ad Nicoclem & Nicocles. *Plutarchi* libellus de puerorum educatione cum phrasibus ac sententiis, opera Joannis Gerlachi Wilhelmi, Rectoris Gymnasii Heidelbergensis. *Pythagoræ* & *Phocylidis* carmina: *Isocratis* Epistola I. ad Philippum Regem Macedoniæ. *Lysiæ* Orationes II. pro cæde Eratosthenis, & contra Eratosthemen. *Luciani* Timon, dialogus.

IV. JOANNIS VORSTII *veterum Poëtarum Græcorum poëmata, aut poëmatum apospasmatia selecta*, eo consilio hunc in modum congesta, ut Juventus jam in scholis non unum sed plerosque omnes veteres poëtas Græcos, quorum quidem scripta supersunt, cognoscere possit, atque ita mature ad legenda eorum cetera alliciatur. Berolin. 1674. 8. & Francofurti ad Viadrum 1692. 8.

Quæ in hoc libro seligere operæ pretium duxit & cum latina versione exhibet doctissimus Vorstius, hæc sunt:

Homeri Iliadis liber sextus.
Hesiodi Opera & dies.
Theognidis Megarensis sententiæ.
Pythagoræ & *Phocylidis* sententiæ.
Pindari Olympionicarum Oda prima. Pythiorum septima. Nemeorum secunda, Isthmiorum tertia.
Hecuba *Euripidis.*
Sophoclis Ajacis lorarii pars.
Pars Promethei vincti *Æschyli.*

Pars

Pars Pluti *Aristophanis.*
Theocriti idyllium quartum, nonum, decimum sextum & decimum septimum, quo laudatio Ptolemæi Regis continetur.
Moschi Idyllium quartum, & quintum *Bionis.*
Arati Phænomenon versus LXII.
Apollonii Rhodii Argonauticorum particula.
Callimachi hymnus in Jovem.
Dionysii orbis descriptionis particula.
Particula *Oppiani* Cynegeticorum, sive de venatione.
Selecta epigrammata XXXVIII. ex *Anthologia* Maximi Planudæ.
Similem etiam poematum atque apospasmatiorum Latinorum poëtarum delectum notis quoque illustratum bono atque usibus adolescentum consecravit doctissimus Vorstius Lips. 1675. 8. in quo pars lib. I. *Lucretii.* Eclogæ *Virgilii* I. IV. V. IX. & pars lib. I. Georgicon, atque Æneidos liber I. & II. Ex *Horatii* lib. I. Od. 1. 2. 3. 4. 7. 14. 24. 28. 31. 34. 37. lib. II. Od. 1. 2. 3. 10. 14. lib. III. Od. 1. 2. 3. 16. 24. lib. IV. Od. 3. 4. 5. 7. 7. 8. 15. Epodon 1. 2. 7. 9. Carmenque sæculare. Satirarum lib. I. sat. I. Epistolarum lib. I. Epist. I. *Ovidii* heroidum lib. I. Epist. I. Metamorphoseon lib. I. fabulæ primores septem. Fastorum libri primi particula, & lib. I. Tristium elegiæ primæ octo. Librique III. totidem, cum decima libri IV. 1. 2. 5. & libri V. quinta. Et de Ponto lib. I. elegia 2. 6. (al. 8.) & II. 3. III. 2. IV. 2. 4. *Catulli* carmen 1. 4. 9. 12. 14. 22. 27. 32. 40. 45. 47. 50. 51. 53. 74. 78. 85. 94. 102. 103. *Tibulli* lib. I. eleg. 1. 7. 10. lib. II. 2. 5. III. 1. 3. 5. IV. 1. carmen Heroicum in Messalam. *Propertii* I. eleg. 21. 22. III. 5. 7. 16. IV. 6. 11. *Phædri* lib. I. fabul. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. & lib. V. fab. 5. 7. 10. *Manilii* astronomicon libri I. particula. Particula Cynegeticon *Gratii,* Falisci. *Persii* Satira III. *Lucani* particula libri I. *Statii* Silvarum lib. I. carmen 1. lib. II. 4. V. 4. *Juvenalis* satira 8. *Martialis* epigrammatum I. 4. 9. 15. 16. 22. 23. 26. 40. 44. 56. 61. 62. 71. 102. 108. III. 6. 38. 50. 66. IV. 1. 8. 18. 27. 32. 40. VI. 3. 10. 11. 38. VIII. 11. 15. 21. 56. X. 70. 71. 96. XI. 5. 6. XII. 6. *Silii* de bello Punico secundo libri I. particula. Particula libri primi Argonauticon *Valerii Flacci. Claudiani* in tertium Honorii Aug. Consulatum Panegyricus. Ejusdem tria epigrammata. *Ausonii* epigramma 8. 12. 52. 111. *Idyllium* 2.

3. 4. 16. 20. *Prudentii* hymnus matutinus, hymnus omnis horæ & in martyrium Cypriani Carthag. Episcopi.

V. HIERONYMI FREYERI, Pædagogii Regii Glauchani Inspectoris *Fasciculus Poëmatum Græcorum* ex antiquis ac recentioribus Poëtis collectus, & ad innoxium Scholasticæ Juventutis usum accommodatus. Halæ Magdeburgicæ 1715. 8. cum Latina versione & brevi ad calcem libri de poëtis Græcis, quorum carmina referuntur, notitia:

Exstant in hoc fasciculo:

1. *Adonica* quædam mei quondam Doctoris Jo. Gothofredi Cyrilli, sive Herrichen, cujus poëmata Græca & Latina junctim excudi deinde curavi Lipsiæ 1717. 8.
2. Metaphrases *heroicæ* Psalmi primi Davidis, 1) ab *Apollinari*, 2) Olympia Fulvia Morata, 3) Henrico Stephano, 4) Æmilio Porto, 5) Jacobo Duporto. Psalmus Octavus ex ejusdem Apollinaris metaphrasi.
3. *Pythagoræ* aurea carmina.
4. *Moschi* Idyllium quartum, *Theocriti* vigesimum primum.
5. *Homeri* Iliadis liber septimus.
6. In genere *elegiaco*, Epigrammata quædam *Callimachi* & *Theocriti*: *Philippi* Thessalonicensis in Imp. Augustum: *Gregorii Naz.* epigrammata III. sacra. Ex Joannis Possellii regulis vitæ quædam.
7. Metaphrasis elegiaca Orationis Manassææ, auctore, laudato Cyrillo sive Herrichen, quam pridem juris publici feci in editione Græco latina librorum Tobiæ, Judith & Ecclesiastici, Lipsi. 1691. 8.
8. Ejusdem Herrichii hexasticha quædam sacra.
9. *Anapæstica* metaphrases duæ Psalmi centesimi. Prudentii hymnus X. Cathemerinon, anapæstis Græcis expressus à Georgio Leuschnero.
10. *Jambica* metaphrases hymnorum quorundam sacrorum Ecclesiæ nostræ Lutheranæ, à Joanne Mylio, & jam dicto Leuschnero.
11. *Simonidis* Jambi in vitam humanam, *Timoclis* jambi παρηγορικοὶ sive consolatorii ex Stobæi sermone XCVI. & CXXIII. *Gregorii Nazianzeni* sententiæ quædam spiritales.
12. *Anacreontis* carmen in cicadam & aliud in se ipsum.
13. Henrici Stephani metaphrasis Psalmi XLVII. versibus Anacreonticis. Samuelis Cnauthii carmen in Martinum Euringium.
14. *Theocriti* carmen *Scazonticum* in Hipponactem.

15. Ge-

15. Genere *Trochaico* hymnus à Georgio Leuſchnero μεταφρασθεὶς in Nativitatem CHriſti.
16. Ariſtophanis nubium actus III. ſcenæ 4. chorus.
17. Jo. Godofredi Cyrilli ſive Herrichen tetraſticha quædam ſacra trochaica.
18. Genere *Phalæcio*, epigramma *(a) Theocriti* in Piſandrum qui Ἡράκλειαν ſive poëma de Hercule ſeripſerat. *(b) Alphei* Mytilenæi, & *(c)* Martini Cruſii.
19. Genere *Sapphico*, oda *Erinnæ* Lesbiæ in fortitudinem. Henrici Stephani metaphraſes Sapphicæ Pſalmi XV. & CI.
20. *Glyconio* genere, Oda Jo. Henrici Schultzii de malitia humana. Precatio ante cibum ex Pſalmo CXLV.
21. Genere *Choriambico Alclepiadeo*, carmen Martini Cruſii, aliud de contemnenda invidia, auctore laudato Schultzio. Aliud Georgii Frid. Thryllitſchii ex Proverbior. I. 10. 11.
22. Genere *Choriambico Alcaico*, Idyllium *Theocriti* XXVIII. ſive colus.
23. Genere *Alcaico*, Nicolai Reuſneri ad Joach. Camerarium. Laudati Thryllitſchii metaphraſis metri octavi in libro tertio Boëthii de Conſolatione Philoſophiæ. Q. Septimi Florentis Chriſtiani metaphraſis Pſalmi XI. Anonymi gratiarum actio poſt cibum.
24. *Archilochio* genere metaphraſis Pſalmi octavi. Georg. Frid. Thryllitſchii meditatio in Matth. XX. 16.
25. *Theocriti* epigramma in Archilochum.
26. *Pindari* Olympionicon Oda 2. Nemeonicon Oda 2.
27. Ex *Heſiodi* ἔργοις verſus primores CCLXIX.
28. Ex *Theognidis* ſententiis ſelectæ quædam. Et ex *Phocylidis*, verſus primores CLII.
29. Ex *Arato* verſus primores LXXVI. Ex *Apollonii* Rhodii, libro IV. verſus primi LII. Ex *Dionyſii* periegeſi verſus primores CII.
30. Ex *Oppiani* Cynegeticon libro I. ſegmentum verſuum LXIII.
31. Ex *Nonni* paraphraſi in Evangelium Joannis, tria apoſpaſmatia.

Ejusdem Freyheri ſimilis faſciculus poëmatum Latinorum lucem viderat Halæ Saxonum A. 1713. 8. in quo non tantum ſelecta quædam Plauti, Terentii, Lucretii, Catulli, Virgilii, Horatii, Tibulli, Publii Syri, Propertii, Ovidii, Manilii, Phædri, Senecæ, Perſii, Lucani, Juvenalis, Silii Italici, Martialis, Statii, Catonis: Chriſtianorumque Auſonii, Prudentii, Claudiani, Sedulii, Boëthii & Columbani:

bani: ſed recentium quoque Eobani Heſſi, Andreæ Alciati, Joannis Mylii, Viti Amerbachii, Jacobi Micylli, Julii Cæſ. Scaligeri, Philippi Melanchthonis, Georgii Sabini, Petri Lotichii, Georgii Fabricii, Joach. Camerarii, Jobi Magdeburgi, Petri Suederi, Adami Siberi, Nicod. Friſchlini, Eliſabethæ Joannæ Weſtoniæ, Frid. Taubmanni, Jo. Oweni, Conradi Bachmanni, Hermanni Hugonis, Caſp. Barlæi, Sidronii Hoſchii, Jacobi Wallii, Danielis Heinſii, Auguſti Buchneri, Jacobi Baldei, Annæ Mariæ Schurmanniæ, Jo. Ludovici Praſchii & Dan. Georgii Morhofii, cum feſtiva ſententiarum ſelectarum copia reperiuntur.

VI. *Gymnaſmatum literaturæ Græcæ libri tres*, curante MATTHÆO DRESSERO, Græce & Latine Lipſiæ 1574. 8.

Libro *primo* occurrunt 1) Oratio *Demoſthenis* de Pace, præmiſſo argumento analyſique Rhetorica & ſcholiis.

2) Sermo *S. Chryſoſtomi* adverſus contemtum Eccleſiæ DEI & Myſteriorum, quæ incipit: ὀλίγοι ἡμῖν σήμερον. p. 72.

3) Formæ exordiorum variæ, à perſona dicentis & auditorum, à re ipſa, à cauſa, à voto, à chria, à temporis circumſtantia &c. p. 108.

4) Dreſſeri Oratio Græca, ad Demoſthenicæ de pace exemplum compoſita, de conſenſu doctrinæ in Eccleſia conſervando. p. 118.

Libro *ſecundo*: Epiſtolæ cum ſcholiis Grammaticis, binæ *Gregorii* Nazianzeni p. 150. *Baſilii* magni tres, *Platonis* ad Archytam p. 192. *Iſocratis* ad Alexandrum, p. 194. Philippi Melanchthonis Epiſtola Græca ad Joaſaphum Patriarcham CPol. p. 198. binæ Joachimi Camerarii p. 204. & Dreſſeri quinque p. 214. Melanchthonis Epiſtolam etiam hoc loco non illibenter lectores recognoſcent.

Τῷ παναγιωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἐκκλησίας χριστῦ τῆς ἐν Κωνσταντίνου πόλει, κυρίῳ Ιωάσαφ σεβασμιωτάτῳ εὖ πράττειν.

Sanctiſſimo Patriarchæ Eccleſiæ CHriſti quæ eſt Conſtantinopoli Domino Joaſapho reverendiſſimo.

S. D.

Ἀεὶ μὲν ἡ ἐκκλησία θεοῦ ἐν τούτῳ τῷ βίῳ, ὥσπερ πλοῖον ἐν κύμασιν, ἐν πολλαῖς θλίψεσι χειμάζεται.

Semper Eccleſia DEI in hac vita tanquam navis in fluctibus, multis afflictionibus jactatur.

νυνὶ

νυνὶ δὲ ἐν τῷ νοσερῷ τοῦ κόσμου γήρᾳ μᾶλλον παράπεται, ἢ πάλαι. ὅπερ ὁρῶντες, πολλάκις γενάζοντες εὐχόμεθα, τὸν τοῦ θεοῦ, κρίνην ἁπάντων ἀνθρώπων ὅτι τάχιστα ἐλθεῖν, θριαμβεύσοντα, καὶ ξυμπασαν τὴν ἐκκλησίαν παρασάξοντα εἰς τὴν φανερὰν τοῦ ἀϊδίου Πατρὸς συνήθειαν, ὅπου ἐν πᾶσι μακαρίοις ὁ Θεὸς πάντα ἔσεται. τὰς δυσυχίας οὖν τὰς κοινὰς ἀποδυρόμεθα ὑμῶν. ἡ δὲ τοῦ Δημητρίου διήγησις παραμύθιόν τι συνέμιξε, λέγοντος, ὅτι θαυμαστῶς ἔτι σώζει ὁ Θεὸς ἐκκλησίαν οὐκ ὀλίγην ἐν τῇ Θρᾴκῃ καὶ Ασίᾳ, καὶ Ἑλλάδι, ὥσπερ πάλαι τρεῖς ἄνδρας ἐν φλογὶ χαλδαϊκῇ σέσωκε. ἰοιγαροῦν εὐχαριστοῦμεν τῷ ἀληθεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ Ἰησοῦ τοῦ χριστοῦ, ὅτι κραταιᾷ χειρὶ, ἐν τοσούτῳ πλήθει ἀσεβῶν καὶ θεοσυγῶν ἐχθρῶν, σώζει ποίμνιον αὐτῷ, ὃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ Ἰησοῦν χριστὸν ὀρθῶς τιμᾷ καὶ ἐπικαλεῖται, καὶ δεόμεθα, ἀεὶ παντάχοῦ συλλέγεσθαι καὶ συγκροτεῖσθαι ἁγίας ἐκκλησίας. ἑώρακε δ' ὁ αὐτὸς Δημήτριος ἡμετέρας συνάξεις, καὶ διδασκαλίας ἀκροατὴς ἐγένετο. διηγήσασθαι οὖν δυνήσεται, ὅτι εὐσεβῶς τὰς ἁγίας γραφὰς, τὰς προφητικὰς τε καὶ ἀποστολικὰς, καὶ τὰς τῶν ἁγίων συνόδων κανόνας περὶ δογμάτων, καὶ τὴν ὑμετέρων πατέρων διδασκαλίαν, τοῦ Αθανασίου, Βασιλείου, Γρηγορίου, Επιφανίου, Θεοδωρίτου, Εἰρηναίου, καὶ τῶν ὁμονοούντων τούτοις, τηροῦμεν. τὰς δὲ παλαιὰς βδελυρίας, τὰς τοῦ Σαμοσατέως,

nunc vero in morboſa mundi ſenecta magis turbatur, quam dudum. Quod cum videamus, ſæpe gementes precamur Filium DEI, judicem omnium hominum, ut quam celerrime veniat triumphaturus, & univerſam Eccleſiam adducturus in manifeſtam æterni Patris conſuetudinem, ubi in omnibus beatis omnia erit. Calamitates igitur communes veſtras deploramus. Demetrii vero narratio ſolatii aliquid aſperſit, cum diceret, quod mirabiliter adhuc ſeruet Deus Eccleſiam non exiguam in Thracia & Aſia, & Græcia, quemadmodum jam olim tres viros in flamma Chaldaica ſervavit. Quocirca gratias agimus veraci Deo Patri JEſu CHriſti, quod valida manu in tanta multitudine impiorum, & nefariorum hoſtium ſervat ſibi gregem, qui Filium ipſius Jeſum Chriſtum recte colit, & invocat: & oramus, ut ſemper ubique colligat, & inſtruat ſanctas Eccleſias. Vidit autem Demetrius ipſe noſtros cœtus & doctrinæ auditor fuit. Narrare igitur poterit, nos pie ſcripturas ſanctas Propheticasque & Apoſtolicas, tum ſanctarum etiam Synodorum canones de dogmatibus, & veſtrorum patrum doctrinam, Athanaſii, Baſilii, Gregorii, Epiphanii, Theodoreti, Irenæi, & qui cum his conſentiunt, retinere. Antiquas vero nugas Samoſateni

σαπῶς, & Μανιχαίων, καὶ πάντων καταράτων, ὃς ἀποδοκιμάζει ἡ ἁγία ἐκκλησία, διαῤῥήδην ἀποβδελυττόμεθα: & διδάσκομεν, εὐσέβειαν εἶναι, τὴν ἀληθῆ πίστιν, & ὑπακοὴν τὴν κατὰ τὰς νόμους τοῦ Θεοῦ, τὰς ἡμῖν ὑπαχθείσας: ἀ τὰς δεισιδαιμονίας, ἢ ἐθελοθρησκείας, ἃς ἀπαίδευτοι τῶν Λατίνων μοναχοὶ εὑρήκασιν, ἔξω τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Δεόμεθα οὖν, μὴ πιστεύειν ὑμᾶς, σοφὰς ἄνδρας, ταῖς διαβολαῖς, ἃς πλάττουσι καθ' ἡμῶν ἐχθροί τινες τῆς ἀληθείας: ἀλλὰ καὶ τὸν φυσικόν τε & θεῖον νόμον, ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, & τῇ ἀληθείᾳ, & τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ συνηγορεῖν: ὥσπερ οἴδατε, τοῦτο δ' ἔργον λατρείαν εἶναι Θεῷ μάλιστα ἀρέσκουσαν. ἔῤῥωσο σεβασμιώτατε πάτερ. ἐν τῇ Σαξονίᾳ, ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, α. φ. ν. θ.

& Manichæorum, & omnium damnatorum, quos reprobat Ecclesia sancta, palam detestamur, & docemus pietatem esse veram fidem, & obedientiam juxta leges DEI nobis impositas, non illas superstitiones, aut propria voluntate electas religiones, quas indocti Latinorum monachi invenerunt extra mandata Dei. Petimus igitur, ne fidem habeatis, cum viri sapientes sitis, calumniis quas fingunt contra nos, hostes nonnulli veritatis: Sed juxta naturalem pariter, & Divinam legem, similiter utramque partem audiatis, & veritatis, & legis Dei patronos vos præbeatis. Sicut scitis hanc rem cultum esse Deo maxime placentem. Vale Reverendissime pater. In Saxonia, Anno ab incarnatione seu functione muneris in carne, Domini nostri JEsu CHristi. 1559.

Φίλιππος Μελάγχθων. *Philippus Melanchthon.*

Libro *tertio* denique Dresserus præmissa Græca ad Lud. Helmbolduum Epistola & brevi de figuris poëticis & de usu lectionis *Homeri* admonitione, exhibet, 1) Batrachonyomachiam cum argumento & œconomia poëmatis, scholiisque Grammaticis, p. 244. 2) *Gregorii* Naz. threnum de vitæ miseriis p. 305. & epicedium carmen in magnum Basilium p. 306. 3) Carmina novem Græca à Dresscro composita, sacri argumenti. p. 313.

VII. MICH. NEANDRI, Soraviensis opus aureum & Scholasticum. Lipsiæ 1577. 4.

In hoc volumine bipartito exstant Græce & Latine, editoris scholiis illustrata:

1) *Py-*

1) *Pythagoræ* carmina aurea. p. 1.
2) *Phocylidæ* poëma admonitorium. p. 80.
3) *Theognidis* Megarenſis Siculi Gnomologia. p. 121.
4) Gnomologici ex Græcis ſcriptoribus proſariis collecti libri duo. pag. 329--671. Hoc Gnomologicon Græcæ linguæ non magis quam bonæ mentis ſtudioſis utiliſſimum, lucem viderat ſeparatim Baſileæ 1564. 8. lingua utraque, cum copioſis prolegomenis de utilitate hujus collectionis & teſtimoniorum Ethnicorum de virtute.
5) Apophthegmatum ex Græcis ſcriptoribus libri duo, collecti à Matthæo Gotho, Elrichenſi, p. 672--789. Græce ſine Latina verſione.
6) *Nili* Epiſcopi & Martyris ſententiæ, cum verſione Mich. Neandri & ſcholiis p. 1--45.
7) *Coluthi* Lycopolitæ Thebæi, Helenæ raptus. p. 46--123.
8) *Thryphiodori*, Poëtæ Ægyptii poëma de Trojæ excidio p. 124--268.
9) *Cointi* Smyrnæi de Ilii excidio libri duo & Reditus Græcorum poſt captam Trojam liber unus, cum verſione Laur. Rhodomanni p. 1-137.
10) *Luciani* ſomnium ſeu Gallus, cum verſione Mich. Neandri. p. 139--191. Hunc Luciani Gallum Neander Græce & Latine etiam ſubjunxit Gnomologiæ Stobæanæ, ſive ſententiis e Stobæo excerptis, editisque Baſileæ 1557. 8.

Longe plura eidem præſtantiſſimo Viro debemus, ſtudiis ſcholaſticis accommodata inprimis, quæ cur negligantur hodie, vel non in uſum quem præbere poſſunt inſignem vertantur, comminiſci non poſſum. Ex his ſunt:

VIII. Ἀνθολογικὸν, Anthologicum Græco-latinum, Baſil. 1556. 8.

Hoc eſt inſigniores flores ſeu ſententiæ, decerptæ ex *Heſiodo*, *Theognide*, *Pythagora*, *Phocylide*, *Arato* & *Theocrito*, & in locos prope bis centenos digeſtæ, cum expoſitione, uſuque & accommodatione ſingulorum in margine. p. 1--381. His acceſſerunt præterea etiam alii tres libelli excerpti ex ſcripits *Platonis*, *Xenophontis*, *Plutarchi* & *Juſtini* Martyris ac Philoſophi. p. 382--465.

IX. Ariſtologia *Pindarica*, Græco-Latina, & ſententiæ *Novem Lyricorum*, ex variis tum Patrum tum Ethnicorum libris collectæ. Baſil. 1556. 8.

X. *Ano-*

X. *Anonymi* (*) poëtæ Græci Argonautica, Thebaica sive bellum ad Thebas Boeoticas de regno Oedipi Thebani, Troica sive bellum Trojanum, & Ilias Parva, carmine heroico, Græce. Nec non Arion, dictione Dorica. Troicis subjicitur narratio de bello Trojano, excerpta ex *Constantini Manassis* Annalibus, scriptis carmine Græco politico, & tunc Græce adhuc ineditis. Lipsi. 1588. 8. curante Mich. Neandro.

XI. Loci communes Philosophici Græci, sive doctrinæ veterum sapientum de moribus & virtutibus, ex omnibus fere Græcis veteribus excerptæ, & è notationibus *Michaelis Neandri*, (**) præceptoris sui editæ à *Johanne Vollando*. Lipsiæ 1588. 8. Similes loci communes Philosophici Latini

(*) Non veteris Poëtæ, sed *Laurentii Rhodomanni* hæc esse constat, qui Witebergæ Ao. 1606. diem obiit & *Poëta vel ad veterem Graciam elegans* dicitur Lipsio pag. 366. Epist. *unus qui Homeri facilitatem exprimeret*, Grotio judice Epist. 576. Barthius LIX. 1. Adversar. *Locus Calabri vulgo corruptus circum fertur, sed nos eruditissimi Rhodomanni emendationem merito sequemur, qui eum divinum Poëtam totum in se redegerat, adeo ut similia eadem rara felicitate scribere posset. Quo quidem ego viro gracum Poëtam neminem unquam meliorem habuisse Germaniam nostram existimo. cujus Poëmatis plerisque talibus si nomen abesset, nos antiquum auctorem & non de bucconibus aliquem adscripturum fuisse, rectissime judicavit Josephus Scaliger.* Ejusdem Rhodomanni cætera Græca poëmata edita sunt: Palæstina sive historiæ sacræ libri IX. Græco scripti heroico carmine, Latinoque redditi, curante Mich. Neandro prodiere Francof. apud Wechel. 1589. 4. IlfeldaHercynia Lipsi. 1611. 8. & ad calcem IV. librorum Mich. Neandri, de re poëtica Græcorum in quorum I. epitheta, 2. Phrases. 3. descriptiones & 4. elegantiæ poëticæ. Lipsi. 1613. 8. Christianæ Theologiæ tyrocinia & B. Lutheri Catechismus, Lipsi. 1597. 8. 1626. 8. Historia vitæ & doctrinæ Lutheri ibid. 8. De Rhodomanno adeundæ Henningi Witte memoriæ Philosophor. p. 23. sq. Bælii Lexicon, Alphonsus Clarmundus in vitis doctorum, editis Germanice T. 2. p. 223. Jo. Georg. Leuckfeldus in antiquitatibus Walckenredensibus parte 2. p. 149. Jo. Georg Bertram in Evangelischen Lüneburg parte 2. p. 649.

(**) Ex cæteris scriptis Michaëlis Neandri, meritissimi de pietate ac litteris viri, qui in Ilfeldensi schola ad Hercynian silvam per quadraginta annos docuit & A. 1595. septuagenarius obiit, sunt: Græcæ linguæ ero temata, cum copiosa & luculenta præfatione, tanquam specimine pandectarum litterariarum sive Bibliothecæ universalis, Basil. 1565. 8. Notitia scriptorum Gnomologiæ Stobæanæ præmissa. Basil. 1557. 8. Phraseologia Isocratis Græco-latina, ibid. 1558. 8. subjectis Græce & Latine Isocratis Epistolis cum Hieron. Wolfii versione. Orbis terræ partium succincta explicatio, cui subjunctum hodœporiconSalomonisSweickeri,Sulzensis,CPolin & ad varias regionesOrientis,scriptum à Martino Crusio Lipsi. 1589. 8. Omitto alia quæ ad præsentem Bibl. minus pertinent, ut sunt Chronicon & Historia Ecclesiæ. Lipsi. 1590. 8. S. Linguæ Hebrææ erotemata cum Vett. Rabbinorum testimoniis de CHristo, apophthegmatibus veterum Hebræorum

Latini ex Latinis classicis selecti scriptoribus lucem viderunt ibid. 1590. 8. nec non Ethice vetus & sapiens veterum Latinorum sapientum. ib. 1585. 8. cum versibus veteribus proverbialibus Leoninis, ordine litterarum digestis, & veterum sapientum Germanorum sapientia, sive proverbiis Germanicis, quæ Græcis etiam versibus Laurentius Rhodomannus expresserat, sed quæ lucem non viderunt.

XII. Catechesis Martini Lutheri parva, (*) Græcolatina, ex versione Græca Joannis Mylii, post editionem Anni 1558. recognita cum Litania p. 148. & precibus, aliisque ἀξιομνημονεύτοις.

Sententiæ Patrum Græcolatinæ, brevem summam doctrinæ Christianæ & commonefactionem de moribus, virtutibus & vitiis complectentes. p. 220.

Apocrypha, hoc est narrationes de CHristo, Maria, Josepho, cognatione & familia CHristi, extra Biblia, apud veteres tamen Græcos scriptores, Patres, Historicos & Philologos reperta, ex oraculorum & Sibyllarum vocibus, gentium etiam testimoniis, denique multorum veterum auctorum libris descripta, expositaque, Græce & Latine. p. 321. & 392--528. per *Michaëlem Neandrum.* Basil. 1564. 1567. 8.

Protevangelium, *Jacobo* Apostolo tributum, & nunc primum editum (**) Græce & Latine. p. 356.

rum, & notitia de Talmude, Cabbala, & librorum rariorum variis linguis, Basil. 1567. 8. Parva Biblia Latino Germanica, sive Theologia & Ethica Scripturæ Sacræ Witeb. 1594 8 Theologia Megalandri Lutheri & S. Bernardi & Jo. Tauleri, Witeb. 1584. 8. De ineditis suis Neander ipse ad calcem erotematum Græcæ Linguæ, Plura de Neandro V. C. Jo. Georgius Leuckfeld in antiquitatibus Ilfeldensibus cap. 14. Jo. Samuel Magnus in litteratis Soravienſibus p. 14. seqq. Jo. Arnold Zeitfuchs in Histor. Ecclesiastica Stollbergensi edita Germanice p. 420. seq. Valentinus Mylius Concione in funere Neandri habita. Melchior Adami in vitis Philosophor. f. 183. Alphonsus Clarmund in vitis eruditor. lingua Germanica vulgatis T. 6. p. 201. seq. Antonius Teisserius in elogiis Thuaneis ad A. C. 1595. Casp. Sagittarius introduct. in Hist. Eccles. T. 1. p. 30.

(*) B. Lutheri Catechismum Græce etiam reddidit Jobus Magdeburgius ac Nic. Selneccerus: & Græcis versibus Laurentius Rhodomannus. Græcæ versioni Mylii, Neandri, Magdeburgi & Selnecceri, analysin Grammaticam addidit Johannes Rhenius. Lipsi. 1630. 8.

(**) Jacobi Protevangelium Latine vulgaverat Theodorus Bibliander Basil. 1552. 8. De aliis editionibus & quæ fides huic scripto habenda sit, dixi in Codice Apocrypho Novi Test. ubi hoc Pseudevangelium dedi Græce & Latine cum notis, sicut & JEsu tributam ad Abgarum Epistolam.

Locus ex Suida in voce Ἰησῦς. p. 341.

De *Abgaro* Edeſſenorum Rege, & Epiſtola ejusdem, cum JEſu reſponſione, ex Euſebio. p. 392. De imagine CHriſti, ex Procopio, Evagrio, Damaſceno, Nicephoro. p. 398.

Locus *Joſephi* de CHriſto. p. 402.

Pilati ad Tiberium Imp. de CHriſto Epiſtola. p. 402. 410. *Lentuli.* p. 410.

Effigies formæ Domini noſtri JEſu CHriſti, ex Nicephori II. 23. p. 408. effigies Mariæ, ex eodem. p. 500. & Petri ac Pauli. ibid.

De miraculis & prodigiis, tempore nativitatis CHriſti. p. 411. de eclipſi quæ paſſionis Chriſti tempore accidit. p. 414.

De CHriſto naſcituro ex virgine, lapis effoſſus, de quo p. 416. è Zonara.

Sibyllarum de CHriſto teſtimonia. p. 418. 450. 464. 466. 474. 484. *Hermetis* trismegiſti. p. 446. *Pſelli.* p. 448.

Oracula de CHriſto. p. 448. 456. 466. 474. 482.

De genere CHriſti, & de Domitiani Cæſaris inquiſitione in poſteros Davidis, ex Euſebii Hiſt. Eccleſ. p. 488.

De ſtatua mulieris, ſanguinis fluxu laborantis ac ſanatæ à CHriſto. Ex eodem Euſebio. p. 490. & ex Sozomeno de Juliano Apoſtata ſtatuam CHriſti tollente & ſuam ſubſtituente. p. 492.

Aurelii Philoſophi Platonici de verbis Joh. I. *in principio erat Verbum.* Ex Euſebii præparat. Evangel. XI. 10. p. 496.

De Joanne Baptiſta ex Joſepho & Euſebio. De Pilato, è Suida in Νέ-ρωνι. p. 502.

De obitu Pilati. p. 506. De obitu Arii, blaſphemantis Filium DEI & turbantis Eccleſias. p. 506.

De Edeſſenorum conſtantia, è Sozomeno. p. 510.

Ex Joſepho de obitu miſerando Herodis magni p. 514. & Herodis Agrippæ. p. 520.

In editione Anni 1567. 8. acceſſit qui in priore Anni 1564. 8. deſideratur *Prochorus* (*) de vita & miraculis Johannis Evangeliſtæ, cui inſerta eſt Apollonidis Rhethoris Epiſtola ad Myronem Patrem ſuum.

Epiſtola *Plinii* ad Trajanum Imp. & *Trajani* ad Plinium de Chriſtianis. p. 526.

Antequam à Neandro abeam, cujus plures hactenus collectiones retuli, apponam ex ejus erotematibus Græcæ Linguæ. p. 399. Dodecaſtichon *in Chriſtianos*, conſtans ex audaciore ſed ingenioſa compoſitione vocum in hanc ſententiam: Εἰμα-

(*) B. Ittigius de Bibliothecis Patrum. p. 777.

Εἱμαπροσηκοφόροι, ἀνυποκριταλυποπρόσωποι,	Veſtedecentigeri, ſedatoſimplicivulti,
δουλαχρηστολόγοι, ἱεραμισθοδόται,	Confitipeccati, gratidocentiſacri.
αὐτοκαθηματιοσταυροὶ, θεομουνοσεβασταὶ,	Secruciquottidiefigi, Deiſolicolentes,
ἐννομακοιτίλαβοι, πορνακαθαρτόφυγοι,	Connubicaſtiſequæ, turpivolupticavi.
ἀγκυλομισηταί, κοσμουσωτηριοδίψαι,	Curvidoloſperni, totorbiſalutipetentes,
πνευμαπενητόφρονες, κερματατημελέες,	Spiritegenhumiles, fraudepecunifugæ.
καρδιαληθάγιοι, κοινωφελιμεργομεληταὶ,	Veranimoſancti, communiacommodicuræ,
εἰρηναιόφιλοι, ἁπλοϊκοφρόνιμοι.	Pacificatores, candidacordevoli.
βομβαρδοξιφεσιοχοινεγχεσιπυρσοδίωκτοι,	Bombardagladiofunhaſtaflammipetiti,
βιβλοθεοτριβέες, δογματοθειόσοφοι.	Bibliaſacricolæ, dogmaperitodei.
ὑψιθεοπρεπέες, καθαρουφωτεργοδιωκταὶ,	Summideogeniti, puræluciſtudioſi,
ὀρθοφρενίζωοι, οὐρανοκληρονόμοι.	Mentebonavivi, cœlicaregnipetæ.

Similium compoſitionum exemplis qui delectatur, evolvet Plautum, Baſilium Epiſt. 207. Pratinum apud Athenæum lib. 14. Suidam in ὀρθοφ. & ψαμμακ. Alſtedium in encyclopædia poëtica. p. 729. Joſephum Scaligerum in limine conjectaneorum ad Varronem. Cerdam ad Tertullianum de pallio p. 41. b. Ægidii Menagii Miſcellanea p. 79. Nicolai Catharini Epigrammata p. 98. Réponſe au reſcrit de Georges l'Apotre p. 6. Sed quid vetat aliud item exemplum apponere ex Jo. Laurentii otio Sorano. p. 98.

Εἰς Τυροφάγους.	*In Caseovoros.*
Σηπεδονηθένται ζωευλελμινθοδιώκται,	Rancidovermivori, viventecadaverilambæ,
Σκωληκοτροφέες, θηριοσαπροφάγοι,	Lumbricocomedæ, putriliguriferæ,
Σκωροπολοσπατιληπυραθηκοπροκακκααάσαι,	Latrinisœthircomephitistercorolentes,
Λαιμοβαρυβδέζαι, πρωκτοχανισόπνοοι.	Oregravipedæ, gutturimerdotrahi,
Εἴπετέ μοι, τοῖς ἀμβροσίη τυρός ἐστι σεσηπὼς,	Dicite, num vobis queis putrivermeliquescens
Οὐχ' ἡμῖν γλυκερὸν ναυτία νέκταρ ἔφυ;	Caseus ambrosia est, nautea nectar erit?

Nec non tertium hoc ex Petri Danielis Huetii poëmatibus. p. 24.

EPIGRAMMA

ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΔΕΣ.

Syrmatopullilutositrahus, doctorionummus,
Romulidistoricus, gloriolaucupida,
Loripedatquecathedrituus, mentaureobarbus,
Putrididentinus, rufipilosicutis,
Simychonarifluus, rubicundoculumidilippus,
Hircaxillolidus, rostrirepandibrochus,
Trinigalerigerus, simulacriplateidecorus,
Franciscanicola, nugipolyloquides.

Sed & quartum hoc Hegesandri veteris Poëtæ in Sophistas:

Οφρυανασπασίδαι, ῥινεγκαταπηξογένειοι,
Σακκογενειοτρόφοι, καὶ λοπαδαρπαγίδαι.
Ιματανωπείβαλλοι, νηλιποκαιβλεπέλαοι,
Νυκτιλαθραιοφάγοι, νυκταπαταπλάγιοι.
Μειρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπευσιλαβηταὶ,
Δοξοματαιοσόφοι, ζηταρετησιάδαι.

Quod ita cum Lucilio imitatione Græcorum Josephus Scaliger (*) vertit Latine:

Silo-

(*) Frustra Scaligeri versionem reprehendit Kircherus in turri Babel. p. 207. nullam meliorem ausus reddere.

Silonicaperones, vibrissasperomenti,
Manticobarbicolæ, extenebropatinæ,
Obsuffarcinamicti, planilucernituentes,
Noctilatentivori, noctidoloſtudii.
Pullipremoplagii, sutelocaptiotricæ,
Rumigeraucupidæ, nugicanoricrepi.

XIII. Apocrypha; paræneticа, philologica cum versione NICOLAI GLASERI, Thuringi, Walterhusani. Hamburg. 1614. 8.

Relatio de CHristo, ex *Suida*, in Ἰησοῦς.

Testimonium de CHristo ex *Josephi* XVIII. 6. Antiquitatt. p. 42.

Agbari ad JEsum Epistola, JEsu reponsio ex *Eusebii* Hist. Eccles. lib. 1. c. 13. p. 44.

Descriptio formæ JEsu ex *Nicephori* lib. 1. c. ult. p. 48.

De eclipsi quæ passionis Dominicæ tempore contigit, ex *Dionysii* Areopagitæ Epistola ad Polycarpum, & *Suida* in Διονύσιος. p. 52.

De stella Magis visa, ex *Chrysostomi* in Matthæum homilia 7. interprete M. Joanne Potinio, Juliæ Academiæ Professore. p. 56.

De Juliano Apostata, CHristi imaginem hæmorrhousam curantis evertente, ex *Sozomeni* V. 21. p. 58.

Pontii Pilati Epistola ad Tiberium, Latine ex Egesippi anacephalæosi, p. 60.

Epistola *Lentuli* ad Tiberium, (*) itidem Latine. p. 64.

(*) Glaserus Lentuli Epistolam inscripsit ad Tiberium, aitque se eam afferre ex nescio cujus Eutropii annalibus Romanorum Senatorum. Alii Epistolam hujuscemodi à Lentulo ad Senatum Romanum ajunt missam esse. Porro ad eo quæ de utrisque commentitiis Epistolis Lentuli ac Pilati pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Testamenti, addes quod Lentuli Epistolam edidit Laziardus histor. univers. c. 12. Emendatiorem Codicem habuit Goldastus qui ex eo hæc affert p. 517. in Tom. XII. hujus Bibl. *Homo quidam statura procera, scilicet quindecim palmorum & medii, sed spectabilis, vultum habens venerabilem.* Pro genuina etiam affert Joannes Huartus in scrutinio ingeniorum p. 549. unde notatur à Bælio in supplemento Lexici. pag. 75. edit. Genevensis. Aliam Pilato suppositam Epistolam ex Codice MS. Taciti Bodlejano vulgavit nuper V. C. Abrahamus Gronovius præf. ad luculentam illius scriptoris editionem Lugd. Bat. 1721. 4. quæ ita se habet: PONTIUS PILATUS Judææ procurator, Tiberio Cæsari Imperatori S. P. *De Jesu Christo, quem Tibi plane postremis meis declaraveram, nutu tandem populi acerbum me quasi invito & subnitente supplicium sumtum est. Virum hercle ita pium, ita severum nulla ante ætas habuit nec habitura est: sed mirus exstitit ipsius populi*

De Pilati ad Tiberium Epistola, ex Eusebii lib. 2. Hist. Eccles. 2. p. 66.
Nili Episcopi & Martyris sententiæ, divisæ in decurias XXIII. p. 1.
Ejusdem ad dictum Esaiæ I. 18. *si fuerint peccata vestra ut vermiculus.* p. 68.
Gregorii Thaumaturgi de S. Trinitate, doctrina à Johanne Theologo dictata. p. 1.
Leonis Magni ad Flavianum Epistola, ex MS. Byzantinæ nobis direptioni subtracto. p. 7. Variæ lectiones collatæ cum editione Joannis Leunclavii. p. 50.
Constantini Harmenopuli Nomophylacis de fide orthodoxa. Græce. p. 53.

XIV. Epistolæ Græcæ ex diversis auctoribus selectæ: Luciani Saturnalia, Cronosolon & Epistolæ Saturnales. Græce Lovan. 1520. 4. apud Theodoricum Alustetensem.

XV. Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν ἀνθολογία. Paris. ex typographia Stephani Prevosteau, heredis Guilelmi Morellii, typographi in Græcis Regii, in clauso Brunello 1583. 4. Δέυτεραι φροντίδες σοφώτεραι.

1. *Chionis* Epistola ad Matridem. 2. *Philippi* Regis ad Aristotelem. 3. 4. 5. *Diogenis* Cynici ad Apollex idem & Milesippum 6. 7. *Crutelis* ad amicos. 8. ad Origenem. 9. *Apollonii* Tyanensis ad Euphratem. 10. 11. *Phalanidis* ad Lacritum & Paurolum. 12. *Libanii* ad Basilium 13. *Basilii* ad Olympium. 14. & 15. sive nomine ejus ad quem scriptæ sunt. 17. ad καλλιγεάφον. 18. ad Gregorium Naz. 19. *Gregorii* Theologi ad Nicobulum. 20. *Philostrati* ad Epictetum. 20--25.

populi conatus, omniumque scribarum & principum ac seniorum consensus, suis Prophetis more nostro Sibyllis contra monentibus hunc veritatis legatum crucifigere, signis supra naturam apparentibus dum penderet, & Orbi universo, Philosophorum judicio lapsum minitantibus. Vigent illius discipuli opere & vita continentia. Magistrum non mentientes, immo in ejus Nomine beneficentissimi. Nisi ego seditionem Populi prope æstuantis exoriri pertimuissem, fortasse adhuc Vir ille nobis viveret: etsi Tua magis Dignitatis fide compulsus quam Voluntate mea adductus pro viribus non restiterim, sanguinem justum, totius accusationis immunem, verum hominum malignitate inique, in eorum tamen, ut Scriptura interpretantur, exitium venundari & pati. Vale, V. Kal. April. Audio etiam exstare editam Londini 1720. 8. Dissertationem de Pontii Pilati ad Tiberium Epistola circa res JEsu CHristi gestas per Mystagogum. Sed eam non vidi. Glaserus iste cujus collectionem recensui; fuit Rector Scholæ Verdensis. Alius circa idem tempus claruit Philippus Fridericus Glaserus qui A. 1629. Argentorati edidit Parris sui Philippi Glaseri, JCti Argentoratensis syngramma historicum, de quo Caspar Sagittarius T. I. introductionis in Hist. Eccles. p. 140.

25. *Synesii* ad Simplicium, Heliodorum, ad fratrem tres, & una ad Theodorum medicum. 26-30. *Dionysii* Sophistæ ad Stephanum, Demophilum, Anthemium, Eustathium & Julianum. 31. 32. ex *Alciphronis* Epistolis Ἀλίκτυπ@ ἐγκύμονι, Ἀμνίων φιλομόχῳ. Ex Epistolis *Theophylacti* Scholastici. 33. Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ. 34. Διογένης χρυσῇ. 35. Ἀντιφένης Περίκλει. 36. Ἡρακλείδης Ἀντιφένει. 37. Εὐρυάδης Κίμωνι. 38. Παρμενίδης Χρυσοφένει. 39. Πλάτων Ἀξιόχῳ. 40. Πλάτων Διονυσίῳ. 41. Προκόπι@ Νηφαλίῳ. 42. Φιλίππῳ ἀδελφῷ. 43. Ἰωάννῃ. 44. Ἰλασίῳ. 45. Ἡλίᾳ. 46. Νηφαλίῳ. 47. *Juliani* Imp. ad Theodoram, Θεοδώρᾳ τῇ αἰδεσιμωτάτῃ. 48. ad Libanium. 49. ad Gregorium Ducem. 50. Lucianum Sophistam. 51. Zenonem. 52. Libanium, & 53. ad Maximum Philosophum. 54-62. *Isocratis* Epistolæ quatuor ad Philippum Regem. Ejusdem ad Alexandrum, Jasonis liberos, ad Timotheum, ad Mytilenæorum Principes. & ad Dionysium singulæ. Epistolæ *Anacharsidis* novem ex eadem Prevostæi officina 1581. 4. ad Athenienses, ad Solonem, Hipparchum, Medocum, Hanonem, ad filium Regis, ad Tereum, Thrasylochum & Crœsum.

XVI. Τῶν ἑλληνικῶν ἐπιστολῶν ἀνθολογία καὶ τῶν σοφῶν ἀποφθέγματα. Patavii 1710. forma minore.

De aliis Græcarum Epistolarum collectionibus, abunde dixi lib. 2. hujus Bibliothecæ cap. 10. In præsenti placet ad lectoris voluptatem subjungere salutandi formulas, quibus in Epistolis suis utuntur nostra ætate Græci. Edidit illas superiore anni 1724. Londini in 4. Vir humanitatis & exquisitæ doctrinæ laude cumulatissimus Josephus Wasse in Bibliothecæ litterariæ num. IX.

Nuncupationes Ecclesiasticæ & salutandi Formulæ, quibus utuntur in suo litterarum commercio Græci recentiores. Descripsit Beatissimus Ecclesiæ Hierosolymitanæ Patriarcha ac D. D. Chrysanthus. Nobiscum vero communicavit Gennadius, Alexandriæ Hieromonachus & Archimandrita Dignissimus, Londini Hospes & Inquilinus.

Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ.

✝Τῷ παναγιωτάτῳ, λογιωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ

νικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ καὶ εὐποθήτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Πανευλαβῶς.

Patriarchæ Oecumenico.

✠Præsanctissimo, Doctissimoque & Reverendissimo Despotæ Patriarchæ Oecumenico ac D.D. (*) *Jeremiæ*, mediocritatis nostræ dilecto & charissimo Fratri & Consacerdoti in Spiritu Sancto,

Venerationem Maximam.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἀντιοχείας.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, θεοσεβεστάτῳτε, καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ, τῆς μεγάλης θεουπόλεως Ἀντιοχείας, καὶ πάσης ἀνατολῆς, κυρίῳ κύρ Ἀθανασίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ καὶ εὐποθήτῳ ἀδελφῷ, καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος. Πανευτυχῶς.

Εἰς Δαμασκόν.

Patriarchæ Antiocheno.

✠ Beatissimo, religiosissimoque & sanctissimo Patriarchæ magnæ Dei urbis Antiochiæ & universi Orientis, D.D. (**) Athanasio, mediocritatis nostræ dilecto & charissimo Fratri & Consacerdoti in Spiritu Sancto

Feliciter agere.

Damasci.

Τῷ πατριάρχῃ τῆς Ἱερουσαλήμ.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳτε, καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κύρ Χρυσανθῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, Πανευτυχῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου πόλιν.

Patriar-

(*) Jeremias Patriarcha Constantinopolitanus, ad quem scripsere Doctores *Tubingenses*, hic vero illis cum judicio, zelo ac pietate multa respondit. *Demetrius Procopius de eruditis Græcis, in Bibliotheca hujus Græca, Vol. XI. p. 770.*

(**) Athanasius ex Antiochia, Patriarcha Antiochenus, vir pietate & morum probitate venerandus, linguas Græcam callens atque Arabicam, sacrarum gnarus Scripturarum, sermonibus & vita ad virtutem adducens assiduè Christianum, qui sub eodem vixit, populum. Id. p. 792.

Patriarchæ Hieroſolymitano.

✠ Beatiſſimo, ſapientiſſimoque & ſanctiſſimo Patriarchæ ſacræ urbis Hieruſalem & univerſæ Palæſtinæ D. D. (*) Chryſantho, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Fratri & Conſacerdoti in Spiritu Sancto

Felicitatem omnimodam.

Conſtantinopoli.

Τῷ πρώην οἰκυμενικῷ πατριάρχῃ.

✠ Τῷ παναγιωτάτῳ, σεβασμιωτάτῳτε καὶ λογιωτάτῳ δεσπότῃ, πρώην οἰκυμενικῷ πατριάρχῃ, κυρίῳ κυρίῳ κυπριανῷ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ & ποθεινοτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

αἰτίως καὶ εὐτυχῶς.

Patriarchæ nuper Oecumenico.

✠ Præſanctiſſimo, reverendiſſimoque & doctiſſimo Deſpotæ, Oecumenico nuper Patriarchæ D. D. Cypriano, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Fratri & Conſacerdoti in Spiritu Sancto,

Proſpere & feliciter.

Τῷ πρώην Ἀλεξανδρείας.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ, σοφωτάτῳτε καὶ παναγιωτάτῳ Πάπᾳ καὶ πατριάρχῃ πρώην Ἀλεξανδρείας, κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι σεβασμιωτάτῳ μοι πατρί. Αἰτίως καὶ εὐτυχῶς.

Εἰς Ταμιάθι.

✠ Beatiſſimo, ſapientiſſimoque & præſanctiſſimo Papæ & Patriarchæ nuper Alexandrino, D. D. (**) Geraſimo reverendiſſimo Patri in Spiritu Sancto, Proſperitatem & plurimum Gaudium.

Tamiathi.

(*) Chryſanthus Notaras Peloponneſius, Patriarcha Hieroſolymitanus, conſobrinus Domini *Doſithei*, qui ante ipſum eodem Patriarchatu functus fuit, ſed non parum illo doctrina variaque eruditione ſuperior. Linguarum Græcæ & Latinæ, Theologiæ ac Mathematicæ peritus, in patribus Eccleſiæ bene verſatus; ſtuduit primum Conſtantinopoli, deinde in Italia, omnemque fere Europam peragratus eſt. Ipſo Patriarchatum gerente inſtauratum eſt Templum Hieroſolymitanum & Sancti Sepulchri cubiculum, concedente Turca. Scripſit *Introductorium in Geographiam*, Pariſiis; & librum *de Officiis Eccleſiaſticis Orientalis Eccleſiæ*, Bucareſti in Hungaro-Walachia impreſſum, utrumque vernacula Græcorum recentium Dialecto. Id. p. 793.

(**) Geraſimus Cretenſis, Patriarcha Alexandrinus, Theologus & Philoſophus, Græcæ, Hebraïcæ

Τῷ ἁγίας Θηβαΐδος.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ, λογιωτάτῳ καὶ θεοπροβλήτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Θηβαΐδος, ὑπερτίμῳ & ἐξάρχῳ παντὸς τοῦ κατὰ Νείλον, κυρίῳ Ἀρσενίῳ.

Sacræ Thebaïdos Metropolitano.

✠ Reverendiſſimo, doctiſſimoque & religioſiſſimo Metropolitæ ſacroſanctæ Metropolis Thebaïdos, univerſæ terræ ultra Nilum Principi & Exarcho, D. Arſenio.

Τῷ πρώην Αὐθένῃ τῆς Οὐγκροβλαχίας.

✠ Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ὑψηλοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ χριστιανικωτάτῳ αὐθένῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Οὐγκροβλαχίας, κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Μπασαράμπα Βοεβόδα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑφ' καὶ προθήτῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, Ἀξιοπρεπῶς.

Εἰς Οὐγκροβλαχίαν.

Ungrovalachiæ nuper Principi.

✠ Religioſiſſimo, celſiſſimo, illuſtriſſimoque & Chriſtianiſſimo Domino & Duci univerſæ Hungaro-Valachiæ, D. D. Joanni Conſtantino Baſſarampa Boëboda, mediocritatis noſtræ dilecto & chariſſimo Filio in Spiritu Sancto, Honorem.

in Hungaro-Valachia.

Τῆς Μολδοβίας.

✠ Τῷ εὐσεβεστάτῳ, ὑψηλοτάτῳ, ἐκλαμπροτάτῳ καὶ χριστιανικωτάτῳ αὐθένῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίῳ Ἰωάννῃ Δημητράσκῳ Βοεβόδα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὑφ' ἀγαπητῷ καὶ ποθεινοτάτῳ τῆς ἡμῶν μετριότητος, Ἀξιοπρεπῶς.

Εἰς Μολδοβίαν.

Moldaviæ Principi.

✠ Religioſiſſimo, celſiſſimo, illuſtriſſimo Chriſtianiſſimoque Principi & Re-

Hebraïcæ & Latinæ Linguæ callentiſſimus. Alexandrinæ Eccleſiæ ultra annos 20. præfuit; tandemque ſe ſponte ſua Throno abdicavit, atque in ſacrum Montem Atho ſeceſſit, ubi per non multum temporis cum vixiſſet, tranquillo animo ac quieto diem obiit ſupremum. Scripſit *Decreta* atque *in Sacram Scripturam dilucidationes*, & *adverſus Judæos*. Id. p. 772, 773.

& Rectori universæ Moldaviæ, D. D. Joanni Demetrasco Boeboda, mediocritatis nostræ dilecto & desideratissimo Filio in Spiritu Sancto,

Honorem.

in Moldavia.

Τῆς ά τ̃ Ἀχριδὼν.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδὼν, καὶ πάσης Βουλγαρίας, κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς. Εἰς

Primæ Justinianæ sive Acridæ Archiepiscopo.

✠ Beatissimo & religiosissimo Primæ Justinianæ, h. e. Achridæ & universæ Bulgariæ Archiepiscopo, D. Dionysio, mediocritatis nostræ dilecto Filio & Consacerdoti in Spiritu Sancto,

Gaudium plurimum, in

Τῆς β' Ἰουστινιανῆς.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ τῆς νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, κυρίῳ Συλβέστρῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Ὑγιῶς καὶ εὐτυχῶς.

Εἰς Κύπρον.

Secundæ Justinianæ Archiepiscopo.

✠ Beatissimo & religiosissimo Archiepiscopo novæ Justinianæ & universæ Cypri, D. Sylvestro, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto,

Salutem & prosperitatem.

in Cypro.

Τῷ Σερβείας.

✠ Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ θεοσεβετάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Πεκίου, καὶ πάσης Σερβείας, κυρίῳ Καλλινίκῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπηθῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος, Ὑγιῶς τε καὶ εὐτυχῶς εἰς.

Archiepiscopo Serviæ.

✠ Beatissimo & religiosissimo Archiepiscopo Pekii & universæ Serviæ, D. Callinico, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto, Bene & feliciter in

τῷ Ἡρακλείας.

✠ τῷ πανιερωτάτῳ ☪ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ἡρακλείας ☪ Ῥαιδέστου, πρεσέδρῳ τῶν ὑπερτίμων, ☪ ἐξάρχῳ πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου Πόλιν.

Metropolitano Heracleensi.

✠ Reverendissimo & doctissimo Metropolitano sanctissimæ Metropolis Heracleæ & Raidesti, principum Antistiti, & Exarcho universæ Thraciæ & Macedoniæ, D. Neophyto, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto.

Plurimum Gaudium.

Constantinopoli.

✠ τῷ πανιερωτάτῳ ☪ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγίας Μητροπόλεως Κυζίκου, ὑπερτίμῳ ☪ ἐξάρχῳ πάσης Ἑλλησπόντου, κυρίῳ Κυρίλλῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς,

Εἰς Κωνσταντίνου Πολιν.

✠ Reverendissimo & doctissimo Metropolitano sanctæ Metropolis Cyzici, Principi & Exarcho universi Hellesponti, D. Cyrillo, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto,

Plurimum Gaudium.

Constantinopoli.

✠ τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Νικομηδείας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Παρθενίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος,

Περιχαρῶς.

Εἰς Κωνσταντίνου Πόλιν.

✠ Reverendissimo & doctissimo Metropolitano sanctissimæ Metropolis Nicomediæ, Principi & Exarcho universæ Bithyniæ, D. Parthenio, mediocritatis nostræ dilecto fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto,

Plurimum gaudere.

Constantinopoli.

✠ Χαλ-

✠ Χαλκηδόνος, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Κωνσταντίῳ.
✠ Chalcedonis, universæ Bithyniæ, Domino Constantio.

✠ Θεσσαλονίκης, πάσης Θετταλίας, κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
✠ Thessalonicæ, universæ Thraciæ, D. Ignatio.

✠ Καισαρείας Καππαδοκίας, ὑπερτίμῳ τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἐξάρχῳ πάσης Ἀναβλῆς, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ.
✠ Cæsareæ Cappadocensis, principum Principi & Exarcho universæ Orientis, D. Jeremiæ.

✠ Ἐφέσου, πάσης Ἀσίας κυρίῳ Θεοφάνει.
✠ Ephesi, universæ Asiæ, D. Theophani.

✠ Ἀγκύρας, πάσης Γαλατίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Ancyræ, universæ Galatiæ, D. Macario.

✠ Ῥόδου, πασῶν τῶν Κυκλάδων Νήσων, κυρίῳ Ἰγνατίῳ.
Rhodi, omnium Cycladum Insularum, D. Ignatio.

✠ Τορνόβου, πάσης Βλαχίας, κυρίῳ Διονυσίῳ.
✠ Tornovi, universæ Bulgariæ, D. Dionysio.

✠ Λαρίσσης, δευτέρας Θετταλίας, καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίῳ Παρθενίῳ.
✠ Lariſſæ, alterius Thessaliæ, & universæ Græciæ, D. Parthenio.

✠ Ἰωαννίνων, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Κερκύρων, κυρίῳ Κλήμεντι.
✠ Joanninorum, Principi & Exarcho Cercyreorum, D. Clementi.

✠ Ἀδριανουπόλεως, πάντος Αἱμιμόντου, κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
✠ Adrianopolis, universi Hæmimontis, D. Athanasio.

✠ Φιλιππουπόλεως, Θράκης Δρογοβητίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ.
✠ Philippopolis, Thraciæ Drogobeticensis, D. Neophyto.

✠ Κρήτης, πάσης Εὐρώπης, κυρίῳ Ἰωάσαφ.
✠ Cretæ, universæ Europæ, D. Joasaph.

✠ Σμύρνης, πάσης Ἀσίας, κυρίῳ Παρθενίῳ.
✠ Smyrnæ, universæ Asiæ, D. Parthenio.

✠ Μιτυλήνης, πάσης Λέσβου, κυρίῳ Νικοδήμῳ.
✠ Mitylenæ, universæ Lesbi, D. Nicodemo.

✠ Νικαίας, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Γενναδίῳ.
✠ Nicææ, univerſæ Bithyniæ, D. Gennadio.

✠ Πριύσης, πάσης Βιθυνίας, κυρίῳ Κυρίλλῳ.
✠ Priuſæ, univerſæ Bithyniæ, D. Cyrillo.

✠ Ἀμασείας παντὸς Εὐξείνου Πόντου, κυρίῳ Διονυσίῳ.
✠ Amaſeæ, univerſi Ponti Euxini, D. Dionyſio.

✠ Ἀγχιάλου, πάσης μαύρης Θαλάσσης, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Anchiali, univerſi maris rubri, Domino Macario.

✠ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, πάσης Αἰτωλίας, κυρίῳ Νεοφύτῳ.
✠ Naupacti & Artæ, univerſæ Ætoliæ, D. Neophyto.

✠ Πισιδίας, Σίδης, Μυρέων, καὶ Ἀτταλείας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Piſidiæ, Sides, Myreorum, & Attaliæ, D. Leontio.

✠ Ἰκονίου, πάσης Λυκαονείας, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Iconii, univerſæ Lycaoniæ, D. Anthimo.

✠ Νεοκαισαρείας, Πόντου Πολεμωνιακοῦ, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Neocæſareæ, Ponti Polemoniaci, D. Gregorio.

✠ Ἀθηνῶν, πάσης Ἑλλάδος, κυρίῳ Μελετίῳ.
✠ Athenarum, univerſæ Græciæ, D. Meletio. (*)

✠ Τραπεζοῦντος, πάσης Λαζικῆς, κυρίῳ Παϊσίῳ.
✠ Trapezuntii, univerſæ Lazices, D. Païſio.

✠ Δρύστρας, παντὸς τοῦ καὶ Δανάβεως, κυρίῳ Ἀθανασίῳ.
✠ Dryſtræ, univerſæ terræ ultra Danubium, D. Athanaſio.

✠ Θηβῶν, πάσης Βοιωτίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Thebarum, univerſæ Bœotiæ, D. Macario.

✠ Μαρωνείας, πάσης Ῥοδόπης, κυρίῳ Καλλινίκῳ.
✠ Maroniæ, univerſæ Rhodopes, D. Callinico.

✠ Παρωναξίας, παντὸς Αἰγίου πελάγους, κυρίῳ Κυρίλλῳ.
✠ Paronaxiæ, univerſæ Pelagi Ægæi, D. Cyrillo.

✠ Σερ-

(*) Meletius, vir doctus, variæque eruditionis; Rhetor, Medicæ Artis abunde peritus, Græcam, Latinam, & Italicam Linguam callens, Joanninorum Scholæ primum ſtuduit, deinde in Italia; ſcripſit Librum *de Eccleſiaſtica Hiſtoria*. D. Procop. ib. p. 784.

✠ Σερρῶν, πάσης Μακεδονίας, κυρίῳ Στεφάνῳ.
✠ Serrarum, universæ Macedoniæ, D. Stephano.

✠ Εὐρίπε. πάσης Εὐβοίας, κυρίῳ Καλλινίκῳ.
✠ Euripi, universæ Eubœæ, D. Callinico.

✠ Μηθύμνης, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Λέσβε, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Methymnæ, Principi & Exarcho Lesbi, D. Anthimo.

✠ Οὐγκροβλαχίας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Πλαγηνῶν, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Hungaro-Valachiæ, Principi & Exarcho Plagenarum, D. Anthimo.

✠ Μολδοβλαχίας, Σο[ζάβας καὶ Πλαγηνῶν, κυρίῳ Μισαὴλ.
✠ Moldovalachiæ, Sotſavæ & Plagenarum, D. Miſael.

✠ Βερρόιας, ὑπερ[. καὶ ἐξ. Θεσσαλίας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Berrœæ, Principi & Exarcho Theſſaliæ, D. Leontio.

✠ Φιλίππων καὶ Δεράμας, ὑπερ[. καὶ ἐξάρχῳ Μακεδονίας, κυρίῳ Ἀνθίμῳ.
✠ Philipporum, & Dramæ, Principi & Exarcho Macedoniæ, D. Anthimo.

✠ Διδυμοτείχε, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Ῥοδόπης, κυρίῳ Ἰωακείμ.
✠ Didymotichi, Principi & Exarcho Rhodopes, D. Joachimo.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Χίε, κυρίῳ Γενναδίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλει[ργῷ τῆς ἡμῶν μετριότη[τος. Ὑγιειῶς

εἰς Χίον.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Chii, D. Gennadio, mediocritatis noſtræ dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto, Salutem

in Chio.

✠ Τῷ πανιερωτατῳ Ϲ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Αἴνε, κυρίῳ Ἱερεμίᾳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano ſanctiſſimæ Metropolis Æni, D. Jeremiæ, dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ

✠ τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Νέων Πατρῶν, κυρίῳ Γρηγορίῳ, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reverendiſſimo & doctiſſimo Metropolitano Neopatræ, D. Gregorio, in Spiritu Sancto.

✠ τῷ πανιερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ξάνθης Ϲ Περιθεωρίας, κυρίῳ Μακαρίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reverendiſſimo Metropolitano Xanthes & Peritheorii, D. Macario, in Spiritu Sancto.

✠ Μελενίκου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Melenici, D. Gregorio.

✠ Μεσημβρίας, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Meſembriæ, D. Macario.

✠ Προιλάβου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Proilavi, D. Gregorio.

✠ Βιδύνης, κυρίῳ Συμεών.
✠ Vidynæ, D. Simeoni.

✠ Βιζύης, κυρίῳ Ἰωακείμ.
✠ Viſyæ, D. Joachimo.

✠ Βάρνης, κυρίῳ Μακαρίῳ.
✠ Varnæ, D. Macario.

✠ Γοτθίας καὶ Καφᾶ, κυρίῳ παρθενίῳ.
✠ Gotthiæ & Caphæ, D. Parthenio.

✠ Σοφίας, κυρίῳ Ἀναſτασίῳ.
✠ Sophiæ, D. Anaſtaſio.

✠ Λήμνου, κυρίῳ Ἰωαννικίῳ.
✠ Lemni, D. Joannicio.

✠ Δέρκων, κυρίῳ Νικοδήμῳ.
✠ Dercorum, D. Nicodemo.

✠ Σηλυβρίας, κυρίῳ Λεοντίῳ.
✠ Sylebriæ, D. Leontio.

✠ Μηδείας, κυρίῳ Παϊσίῳ.
✠ Medeæ, D. Païſio.

✠ Σωζυπόλεως, κυρίῳ Δαμασκηνῷ.
✠ Sozypolis, D. Damaſceno.

✠ Γάνου καὶ Χώρας, κυρίῳ Κωνσταντίνῳ.
✠ Gani & Choræ, D. Conſtantio.

✠ Ἴμπρου, κυρίῳ Γερμανῷ.
✠ Impri, D. Germano.

✠ Κορίνθου, πάσης Πελοποννήσου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Corinthi, univerſæ Peloponneſi, D. Gregorio.

✠ Μονεμβασίας, πάσης πελοποννήσου, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Monembaſiæ, univerſæ Peloponneſi, D. Gregorio.

✠ παλαιῶν πατρῶν, πάσης Ἀχαΐας, κυρίῳ Ἀσενίῳ.
✠ Palapatræ, univerſæ Achaïæ, D. Arſenio.

✠ Ναῦ-

✠ Ναυπλίᾳ καὶ Ἄργεϊ, κυρίῳ Ἀμβροσίῳ.
✠ Nauplii & Argi, D. Ambrosio.

✠ Χριστιανουπόλεως, κυρίῳ Γρηγορίῳ.
✠ Christianopolis, D. Gregorio.

Οἱ Ἀρχιεπίσκοποι.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἁγίας καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, κυρίῳ Ἀθανασίῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

Archiepiscopi.

✠ Reverendissimo & doctissimo Archiepiscopo sancti & cœlestis Montis Sina, D. Athanasio, fratri dilecto & consacerdoti in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Προικονήσου, κυρίῳ Θεοκλήτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✠ Reverendissimo & doctissimo Archiepiscopo Præconesi, D. Theocleto, fratri dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ πανιερωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Λιτίτζης, κύρ Παλατίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✠ Reverendissimo Archiepiscopo Lititzæ, D. Palatio, fratri dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Κώου, κύρ Κυρίλλῳ, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ.

✠ Religiosissimo Archiepiscopo Coi, D. Cyrillo, fratri in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Σάμου καὶ Ἰκαρίας, κύρ Γρηγορίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

✠ Religiosissimo Archiepiscopo Sami & Icariæ, D. Gregorio, fratri & consacerdoti in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Μύλου καὶ Κημύλου, κύρ Νεοφύτῳ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Religiosissimo Archiepiscopo Myli & Cemyli, D. Neophyto, in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Καρπάθου καὶ Κάσου, κύρ Νεοφύτῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ.

✠ Religiosissimo Archiepiscopo Carpathi & Casi, D. Neophyto, dilecto in Spiritu Sancto.

✠ Κασανδρείας, κύρ Ἰγνατίῳ.
✠ Casandriæ, D. Ignatio.

✠ Φαναρίου, κύρ Ὠδίνα.
✠ Phanarii, D. Odina.

✠ Ἄνδρου, κύρ Ἀθανασίῳ.
✠ Andri, D. Athanasio.

✠ Σίφνου, κύρ Μακαρίῳ.
✠ Siphni, D. Macario.

✠ Τζίας καὶ Θερμίων, κύρ Βαρθολομαίῳ.
✠ Tziæ & Thermiorum, D. Bartholomæo.

✠ Σαντορίνης, κύρ Ζαχαρίῳ.
✠ Santhorinæ, D. Zachario.

✠ Κυθήρων, κύρ Μελετίῳ.
✠ Cytherorum, D. Meletio.

✠ Κεφαληνίας καὶ Ζακύνθου, κύρ Τιμοθέῳ.
✠ Cephaleniæ & Zacynthi, D. Timotheo.

✠ Λευκάδος καὶ ἁγίας Μαύρας, κύρ Ἀνθίμῳ.
✠ Leucados & Sanctæ Mauræ, D. Anthimo.

✠ Ποωγωνιανῆς, κύρ Εὐθυμίῳ.
✠ Pogonianæ, D. Euthymio.

✠ Χαλδίας, κύρ Γρηγορίῳ.
✠ Caldeæ, D. Gregorio.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἡρακλείας.

Episcopi sub Metropol. Heracleensi.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτων, κύρ Ἱερεμίᾳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ.

✠ Religiosissimo Episcopo Calliopolensi & Madytorum, D. Jeremiæ, dilecto fratri in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Μάτρων καὶ Ἀθύρων, κύρ Νείλῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Religiosissimo Episcopo Matrorum & Athyrorum, D. Nilo in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Τυρολόης καὶ Σερεντζίων, κύρ Νεκταρίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Reli-

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Tyroloæ & Serentziorum, D. Nectario in Spiritu Sancto.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Μυριοφύτης καὶ Περιστάσεως, κύρ Ἰωάσαφ τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι.

✠ Religioſiſſimo Epiſcopo Myriophyti & Periſtaſis, D. Joaſaph, in Spiritu Sancto.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Ἀδριανουπόλεως.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἀγαθουπόλεως, κύρ Ῥωμανῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ.

Epiſcopus ſub Metropol. Addrianopolenſi.

✠ Religioſisſimo Epiſcopo Agathopolenſi, D. Romano, dilecto in Spiritu Sancto.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Θεσσαλονίκης.

✠ Τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Κίτρους, κύρ Ἀθανασίῳ, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

Epiſcopus ſub Metropol. Theſſalonicenſi.

✠ Religioſisſimo Epiſcopo Citri, D. Athanaſio, dilecto fratri & conſacerdoti in Spiritu Sancto.

✠ Καμπανίας, κύρ Κωνσταντίῳ.
✠ Campaniæ, D. Conſtantio.

✠ Σερβείων, κύρ Διονυσίῳ.
✠ Serviorum, D. Dionyſio.

✠ Ἀρδαμερίας κύρ Θεοφιλήτῳ.
✠ Ardamerii, D. Theophileto.

✠ Πέτρας. κύρ Μακαρίῳ.
✠ Petræ, D. Macario.

✠ Πολυάνης, κύρ Συμεών.
✠ Polyanes, D. Simeoni.

✠ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγίας Ὄρους, κύρ Ἀνθίμῳ.
✠ Hieriſi & Sacri Montis, D. Anthimo.

✠ Πλαταμώνος, κύρ Μελετίῳ.
✠ Platamonis, D. Meletio.

✠ Ῥεντίνης, κύρ ———
✠ Rentinæ, D. ———

Τῆ Τορνόβη οἱ Ἐπίσκοποι.

Sub Metropol. Turnovi, Episcopi.

✠ Τζερβένη, κύρ ——— ✠ Λοφτζῆ, κύρ ———
✠ Tzerveni, D. ——— ✠ Lophtzi, D. ———

✠ Πρεσλάβας, κύρ ———
✠ Preslavæ, D. ———

Τῆ Λαρίσσης οἱ Ἐπίσκοποι.

Episcopi sub Lariſſenſi Metropol.

✠ Δημητριάδ☉, κύρ Ἰωαννικίῳ.
✠ Demetriadis, D. Joannicio.

✠ Λητζᾶς καὶ Ἀγραφῶν, κύρ Διονυσίῳ.
✠ Letzæ & Agraphorum, D. Dionyſio.

✠ Σταγῶν, κύρ Ἀρσενίῳ. ✠ Γαρδηκίου, κύρ Γρηγορίῳ.
✠ Stagorum, D. Arſenio. ✠ Gardecii, D. Gregorio.

✠ Θαυμακῆ, κύρ ——— ✠ Ζηλουνίου, κύρ ———
✠ Thaumachi, D. ——— ✠ Zetunii, D. ———

✠ Λοιδωρικίου, κύρ ——— ✠ Ῥαζδοβιζίου, κύρ ———
✠ Loidoricii, D. ——— ✠ Razdovizii, D. ———

✠ Σκιάθου καὶ Σκοπέλου, κύρ Κλήμεντι.
✠ Sciathi & Scopeli, D. Clementi.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῶν Ἰωαννίνων.

Episcopi ſub Metropol. Joanninorum.

✠ Βελᾶς, κύρ Φιλαρέτῳ. ✠ Δρυνουπόλεως, κύρ Παρθενίῳ.
✠ Velæ, D. Philareto- ✠ Drynopolis, D. Parthenio.

✠ Δελβίνου καὶ Χειμάρρας, κύρ ———
✠ Delvini & Chimarræ, D. ———

✠ Βοθρόντου καὶ Γλυκεῶν, κύρ ———
✠ Bothronti & Glycorum, D. ———

XVII. Ut

XVII. Ut ad collectiones ſcriptorum Græcorum, quas recenſendas hoc capite in me ſuſcepi, redeam, variæ nec contemnendæ exſtant, quas *Joachimo Camerario* (*) Phœnici Germaniæ debemus. Sunt autem hæ:

1. ἐκλογὴ καὶ οἷν ἀπάνθισμα διαφόρων Ἐπιστολῶν Ἑλληνικῶν, ὑπότε τοῦ Ἄλδου καὶ ἄλλων ποτέ τινων ἐκδοθεισῶν, καὶ νῦν δὴ ὑπὸ παντοίων εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γλῶσσαν μεθερμηνευθεισῶν, ὧν ἑκάστου τοὔνομα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκπονήματος προτεθὲν ὀφθήσεται. Complectitur libellus hic Epiſtolas ſelectas LXXXVI. Græce deſcriptas, *Dionis* unam ad Dionyſium quæ inter Platonicas legitur, tum nonnullas *Ariſtotelis*, *Phalaridis*, *Apollonii* Tyanenſis, *Platonis*, *Baſilii*. &c. Separatim deinde ſubjuncta legitur Latina harumce Epiſtolarum verſio, variis auctoribus, *Joach. Camerario* ipſo, *Joanne Sciuro*, *Paulo Vadino*, *Chriſtophoro Buſtio* Papebergenſi, *Matthia Flacio* Illyrico, *Laur. Durrio* Norico, *Hieronymo Schnœdo*, *Matthia Irenæo* & *Johanne Sechelio*. Denique ſubjunctæ ſunt aliæ Epiſtolæ undecim, quarum ſingulæ ſuam ſtatim annexam habent verſionem. Harum binæ auctorem habent ipſum Camerarium, una ſub Ariſtotelis nomine ad Philippum, altera ſub Sopatri ad Dionyſium Areopagitam, cujus ad hunc Epiſtola præmittitur. Tubing. 1540. 8.
2. Libellus gnomologicus, bonarum utiliumque ſententiarum generalem expoſitionem Græcam Latinamque continens, ad puerilem quidem inſtitutionem accommodatus, ſed qui tamen adultioribus quoque oportunus eſſe poſſit. Lipſ. 8. ſine anni nota. Græce, & ad calcem voluminis Latine.

περὶ γνωμικῆς διδασκαλίας σύνοψις p. 25. de doctrina generalium ſententiarum, ſummula conſiderationis, auctore Joach. Camerario. p. 157.

(*) De Camerario optimo ac ſingulari Viro, & pulcherrime promerito de bonis litteris, Græcis præſertim, conſuli poſſunt D. *Andreas Freyhubius* oratione dicta in ejus funere 19. April. 1574. editaque Lipſiæ in 4. *Melchior Adami* in vitis Philoſophorum, *Jeremias Sohnius* narratione de vita Joach. Camerarii, *Theodorus Beza* in iconibus F. I. *Antonius Teiſſerius* in elogiis Thuaneis, *Jacobus Thomaſius* in præfationibus pag. 488. ſeq. *Gregorii Richteri* Melanchthoniana p. 443. ſeqq. *Adolphus Clarmundus* ſive qui latet ſub illo nomine Rudigerus in vitis eruditorum vulgatis Germanice T. VI. ſub init. & *Jo. Abrahamus Wimmerus* in ſchediaſmate ad B. Joannem Chriſtianum Buckium, de Camerario, Lutheri meritis nihil detrahente Witeb. 1723. 4. Apud Voſſium de ſcientiis Mathematicis p. 377. ubi digna laude Camerarium mactat, pro Anno CIↃ IↃ LXXXIV. quo denatus fuiſſe traditur, emendandum eſt LXXIV.

Sententiæ selectæ ex *Platone.* Græc. p. 33. 79. seq. 83. & Lat. pag. 165. 219. 224.
Ex *Lysiæ* & *Isocratis* Orationibus. Gr. p. 42. 43. seq. & Lat. p. 176.
Ex Orationibus *Lycurgi* Gr. p. 85. Lat. p. 226.
Ex Orationibus *Andocidis*, *Dinarchi*, & *Æschinis.* Gr. p. 47. Lat. p. 182.
Ex Orationibus *Demosthenis.* Gr. p. 49. 86. Lat. p. 183. 227.
Ex *Herodoto.* Gr. p. 55. Lat. p. 190. seq. & 301.
Ex *Thucydide.* Gr. p. 59. 81. 84. Lat. p. 195. 221. 225.
Ex *Xenophonte.* Gr. p. 63. 82. 86. Lat. p. 200. 223. 227.
Ex *Aristotele.* Gr. p. 70. 80. 82. 84. Lat. p. 208. 220. 222. 225.
Ex *Polybio.* Gr. p. 75. Lat. p. 215.
Ex *Plutarcho.* Gr. p. 77. 85. 87. Lat. p. 217. 227. 228.
Ex *Halicarnasseo* (Dionysio) Gr. p. 79. Lat. p. 218.
Ex *Athenæi* Dipnosophistis. Gr. p. 81. 83. Lat. p. 221. 223.
Ex *Theophrasto.* Gr. p. 86. Lat. p. 227.
Ex *Eustathio* ad Homerum. Gr. p. 85. 86. Lat. p. 226. 227.
Agapeti ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν, exposita capita præceptionum ad Imperatorem Justinianum ex MS. Joannis Sambuci, quod cum editione Colonienſi ante annos quinquaginta duos vulgata Camerarius contulit. Gr. pag. 87--108. Lat. pag. 227--251. Sicut in Græcis primæ capitum litteræ sive acrostichi reddunt hæc verba: τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγάπητος ὁ ἐλάχιστος διάκονος, sic in Latina Camerarii versione (*) ex primis capitum litteris leges hæc; *Divinissimo & pietate summo Regi nostro Justiniano Agapetus in minimis Diaconus.* Confer si placet quæ de hocce scripto dicta a me sunt Volum. VI. hujus Bibl. pag. 570. seq.

Epistola

(*) Camerarius annotat, à Græcis capita illa Agapeti vocari κεφαλὴν βασιλικὴν seu κέφαλια βασιλικά, quibus nominibus significatur compositio minus elaborata, & operæ festinatæ fabrica, & quasi commentarius ad Regum pertinens considerationem. *Fuit autem interpretatio nostra aliquanto operosior, in studio illam Græca orationis παναγυρικῶς comta formam effingendi.* Scholia Græca quæ in Sambuci MS. reperit, indigna editione Camerarius existimavit, *nam adjectam,* inquit, *in Sambuceo libello puerilem verborum explicationem, neque tempore hoc necessariam, neque proposito nostro congruentem duximus.* Auctor illorum scholiorum græcorum adhuc ineditorum *Moschopulus*, ex quibus excerpta quædam dedi Volum. XII. hujus Bibl. pag. 306. seq.

Epistola *Palladii* de Indicis gentibus & de Bragmanibus, edita primum ex MS. Jo. Sambuci, quod mendose exaratum ab imperito linguæ Græcæ & indocto scriba Camerarius queritur. Græce p. 110--149. Latine p. 253-294. notæ p. 302. seq. Hanc Palladii Epistolam centum amplius annis interjectis tanquam ineditam Græce & Latine Eduardus Brissæus Lond. 1668. 4. in lucem protulit, ut dixi Volum. IX. hujus Bibl. p. 10.

3. Ἐπιγράμματα ἑλληνικὰ τῶν παλαιῶν ποιητῶν καὶ ἐπιτάφια, Epigrammata Veterum Poëtarum atque Epitaphia, cum epigrammatis Joachimi Camerarii & Jacobi Micylli, Basileæ ex officina Hervagiana 1538. 8. In hoc libello Græce exhibentur inprimis *oracula* ex veterum scriptis collecta, cum nonnullis Sibyllinis p. 1-34. Deinde p. 35. seq. *griphi* sive *ænigmata*. Hinc *epigrammata* omnis generis ἐγκωμιαστικὰ καὶ σκωπτικὰ, παροιμιακά τε καὶ γνωμικὰ καὶ ὅσα παιγνιώδη ἢ τοιαυτότροπα p. 38. Porro ἀναθηματικὰ καὶ εἰς εἰκόνας. p. 63. ἐπιτάφια p. 79. Non ex anthologia epigrammatum Planudea sed ex aliis veterum scriptis hanc collectionem à Camerario adornatam facile apparet, cui deinde subjunxit epigrammata quædam Græca recentium *Politiani* p. 97. *Jacobi Micylli* Argentoratensis p. 100. & quæ ipse non infelici vena composuit Camerarius p. 103--141. in quibus & griphi quidam p. 117. & hymni sacri p. 122. seq. & onirocritica adjuncta, onirocriticis *Astrampsychi* (*) sine nomine auctoris præmissis p. 138. Claudunt volumen nonnulla ex oraculis & epigrammatibus priscis à Camerario Latine versa p. 143--159.

4. Disputatio de piis & catholicis atque orthodoxis precibus & invocatione Numinis Divini: & expositæ formulæ harum, tam de sacris Scripturis quam aliorum usurpatione descriptæ Græce & Latine. accesserunt definitiones præcipuarum rerum quarum mentio in hac disputatione fit. Argentorat. 1560. 8.

In hoc libro post piam & eruditam Camerarii de precibus & adoratione ad solum DEUM, non ad imagines nec ad Mariam aut Sanctos referenda dissertationem p. 1-70. sequuntur Preces SS. *Chrysostomi*, *Basilii*

(*) De his dictum lib. IV. hujus Bibl. c. 13. §. 11. Hadrianus Junius lib. I. animadversor. c. 18. versus LXXV. onirocriticos edidit & versione etiam donavit. In hac Camerarii editione autem sunt versus LXXXIV.

Basilii, *Gregorii Nazianzeni*, *Jo. Damasceni*, & aliorum Græce descriptæ ex libello precationum quo Græcæ Ecclesiæ utuntur, & Camerarius appellat Μηνάϊον p. 71--92.

Preces Græce excerptæ ex sacris litteris: *Oratio Dominica*, p. 99. *Oratio JESU* ex Johannis XVII. p. 100. cum Græca elegiaca Camerarii metaphrasi p. 103. Oratio *Jacobi* Genes. XXXII. & *Mosis* Deut. IX. p. 108. & Exod. XXXII. XXXIII. p. 141. seq. *Josaphati* 2. Paralipom. VIII. ex Heroica metaphrasi Græca p. 109. & Latina elegiaca p. 231. Precatio *Hiskiæ* Regis 4. Reg. XIX. p. 111. *Manassæ* Regis p. 112. *Jonæ* Prophetæ ex Jon. II. & *Jeremiæ* p. 114. cum Latina Heroica metaphrasi p. 232. Precatio *Danielis*, Dan. IX. p. 116. *Esdræ*, Esdr. IV. & Neem. IX. p. 118. 121. *Judithæ*, Judith. IX. & VI. p. 126. 128. *Tobiæ*, Tob. III. ibid. *Baruchi* p. 129. *Mardochæi* & *Estheris* ex Esther. XIII. & XIV. p. 130. 131. Precatio *Salomonis* nomine ex libro Sapientiæ c. IX. p. 133. quem librum Camerarius ait existimari compositum à Philone κ' προσωποποιΐαν. *Salomonis* ex 3. Reg. VIII. p. 135. Ex Proverbior. XXX. p. 140. *Neemiæ* 2. Maccab. I. *Psalmus* LI. p. 142.

Formulæ precationum piarum recentes, à Camerario Græce compositæ p. 144. seq. elegia Eucharistica ad CHristum p. 157.

Formulæ benedictionum & laudes atque gratias DEO agendi, ex sacris litteris, Melchisedechi, Genes. XIV. p. 160. Isaaci Genes. XXVIII. Jacobi Genes. XLVIII. Benedictio sacerdotalis Num. VI. Salomonis 3. Reg. VIII. p. 161. Esdræ, Esdr. VII. p. 162. Trium puerorum (*) p. 163. Zachariæ ex Luc. I. p. 167. cum Latina metaphrasi Heroica p. 234. Elisabethæ ex Luc. I. Esaiæ XII. ex Metaphrasi Græca Camerarii Heroica. p. 168. Tobiæ XIII. p. 169. Mosis (**) Exod. XV. p. 172. Annæ & Elcanæ (***) 1. Samuel. II. p. 174. Davidis

(*) Ad calcem hujus hymni sive δοξολογίας, ex libris ecclesiasticis Græcorum hæc adduntur. p. 167. εὐλογεῖτε Ἀπόστολοι, προφῆται καὶ Μάρτυρες Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, καὶ Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα. Τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(**) ἄρδην βυθίσας φαραὼν, Μωσῆς λέγει.

(***) Θεὸν γεραίρει χήρα πίστει ξένως.

Davidis 2. Reg. XXII. p. 176. Hiskiæ Regis, Esai. XXXVIII. p. 180. Judithæ, Judith. XVI. p. 181. Jesu Sirachidæ p. 182. Mariæ Virginis ex Luc. I. p. 185. cum metaphrasi Latina Heroica Camerarii. p. 236. hymnus ἐξιτήριος sive valedictorius Simeonis, ex Græca ejusdem Camerarii metaphrasi p. 186.

Doxologia Ecclesiastica p. 186. Precatio Clementis Alex. p. 222. Hymnus in Salvatorem p. 223. Hymnus quotidianus. p. 224.

Hymni recens Græco carmine à Camerario compositi, in SS. Trinitatem p. 187. in CHristi genethlia sive Nativitatem. p. 188. 191. 192. 212. 218. in Spiritum S. p. 195. in passionem & resurrectionem CHristi. p. 208. ᾠδὴ εὐλογητική. p. 225.

Formulæ gratiarum actionum recentes Græcæ. p. 227.

Preces pro Catechumenis in terra prostratis, incipiente Diacono, lege Ecclesiæ, ex his quæ sunt apud S. Chrysostomum in primum secundæ ad Corinthios, Latine versæ à Camerario. p. 230.

Formulæ precum Latinæ. p. 237. Psalmi XLVI. meditatio, DEUS noster refugium & virtus. p. 250.

Definitiones rerum sacrarum, Græcè compositæ à Camerario. p. 255--261.

Responsio versibus Græcis jambicis ad triplex dubium, quomodo precibus precumque formulis sit opus, cum DEO jam nota sint omnia, nec curet ille verborum cultum aut blanditias, & ipse immotus atque immutabilis sit in suis consiliis. p. 262. 263. Sed tertium dubium ejusque solutionem non injucundum fuerit hoc loco ipsius verbis cognoscere:

Ἀλλ' ὅσιν ὁ Θεὸς οἷος αἰὲν ὁ αὐτὸς ὤν,
καὶ ἀμεταβλητος ἐν οἷς πεφύκεν παντιχῇ,
πῶς ἂν ἀκούσας τῶν ἐμῶν προσευγμάτων
μεταστρέφοιτο προσπαθὼν πάθεσιν ἐμοῖς;
ἃ γαρ μεπανοεῖ κεῖνος ὥσπερ τις βροτός.

ΛΥΣΙΣ.

Ἀλλὰ τοῦτο γίνεθ' ὅσα γ' αἰτησώμεθ' ἂν
τῇ πίστει ἀνιβολῶντες, ὅτι κεκελεύσμεθα
καὶ τῆς ἐπαγγελίας πάρεσι πεπφαλές.
οὕτως γὰρ αἰτεῖτε Θεὸν καὶδίκως,
οὐκ εἰ δ' ὅμως δοὺς ἀνελεήμων φερόστης,

ἀλλ' αἰὲν ἔυσπλαγχνον τρόπον ἔχει χρηστὸς ὤν.
οὐ γάρ τ' ἐπαΐειν δυναμένης ἀνθρωπίνης
φύσεως, λεγομένων ῥήμασιν θείων Θεοῦ,
ταῖς ἀσθενίαις τῶν βροτῶν ὁ Κύριος
συμπεριφέρετο διειλεχθεὶς σωτηρίως,
ἅττ' οἶδε προερῶν, ἅτε προεῖπεν ἀποτελῶν.
βούλῃ δὲ πάντα κατειδέναι σαφῶς τάδε;
πίστευε, τῇ πίστει γὰρ ἡ γνῶσις ἕπεται.
πίστις δὲ τὰς ἱερὰς γραφὰς στήριγμ' ἔχει
ἐπὶ τοῦ Θεοῖο τεθελιωμένη λόγῳ,
τίκτουσα γνῶσιν ἀληθείας σωτήριον.

1. Ἀριθμολογία ἠθικὴ, in quo libello continentur Græcè numeris (*) definitæ indicationes variæ, de quibus animus instrui potest multiplici cognitione, inprimis prudentiæ & honestatis præceptis, v. g. *tria non indigent multis laudibus, sed præstantiam ipsa suam satis produnt per se:* α΄, καλὸς οἶνος πινόμενος, β΄ λόγος σοφὸς προφερόμενος, γ΄ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐν τοῖς δεινοῖς. 1. *bonum vinum quando bibitur.* 2. *sermo sapienter prolatus.* 3. *vir magnus in rebus adversis. Ad quatuor res properare stolidum est,* α΄ ἐπὶ μάχην καὶ πόλεμον. β΄ ἐπὶ τὸ μεθύσκεσθαι καὶ τὴν κυβείαν. γ΄ πρὸς δεῖπνον ἂν ᾖς ἄκλητος, δ΄ πρὸς τὸ λαλεῖν ὄντα ἀνόητον. 1. *ad rixam & bellum.* 2. *ad ebrietatem & aleam.* 3. *ad cœnam si non sis vocatus, &* 4. *ad loquendum si non sapias* &c. Huic arithmologiæ Ethicæ subjiciuntur Græcè, fabulæ sex: Etho-

(*) Qualia Græce hoc libello dedit Camerarius, & Philo offert libello de numero septenario talia multa notarunt libris Latine editis Petrus Bungus in opere de mysteriis numerorum Bergoni 1585. & Paris. 1618. 4. Petrus Lindenbergius de præcipuorum tam in sacris quam Ethnicis scriptis numerorum nobilitate, mysterio & eminentia, cum auctario Henr. Ranzovii, Rostoch. 1591. 8. & cum novo auctario ad calcem Christiani Woldenbergii de numeris utriusque juris, Francof. 1670. 4. Athanasius Kircherus in arithmologia de abditis numerorum mysteriis. Rom. 1665. 4. Joannes Rhodius sive Rosenbergius in trinis Theologicis, Philosophicis & Jocosis, Chiliade 1. & 2. A. 1584. & 1585. 8. Jo. Paulus Wurfbainius de numero septenario, Jo. Bona de Divina Psalmodia p. 413. 443. 451. Opp. & Auctor libri Germanice editi das ein mal eins cum notis variorum. Dreßden 1703. 8. Jo. Fridericus Riedererus in der Geheimniß reichen Zahl Drey. Norimb. 1712. 8. Carolus Bisani in dem Schlüssel zum Geheimniß der Weisen und klugen Welt. 1708. 8. atq; idem Riddererus in Untersuchung der Zahl Sieben. Francof. 1719. 8. &c.

Ethopœia Heſiodi adverſus Lucianum (*) ſe defendentis, ὅσα εἴποι ἂν εὐλόγως ὁ Ἡσίοδος ἀποκρινάμενος πρὸς τὴν Λουκιανικὴν ἀντιλογικὴν προσλαλιάν. Exempla narrationis, apophthegmatum & parabolarum. Ænigmata XXI. ſive griphi Græcis verſibus hexametris. στίχοι ὑφαντοί ſive verſus per verba ſingula invicem ſibi reſpondentes, quales ſunt hi duo:

ἄρτος, χιτὼν, πατήρ τε καὶ λιμὴν γίνῃ
πεινῶσι, γυμνοῖς, ὀρφανοῖς, τοῖς ἐν ζάλῃ.

& retrogradiendo:

αἰδὼς, πόνοι, φρόνησις, ἡσυχία πρέπει
Γέρουσιν, ἀνδράσιν, νέοισι, παιδίοις.

Problemata arithmetica IV. & Geometrica IV. quorum primum petitum ex Plutarchi convivio VII. ſapientum. Dialogi III. more Socratico inſtituti. Confirmatio definitionis de pulchro. Expoſitio definitionis de ratiocinatione. Confutatio, quod Plato non in Ægypto res ſacras Hebræorum didicerit. Chria de dicto Biantis quo malos pœnam effugere negavit. Laus ſententiæ Iſocrateæ in Orat. de pace, quod nullum præſentius ſit remedium adverſus animorum ægritudines & cupiditates quam prudens & oportuna oratio. Deſcriptio picturæ qua tempus noſcendum innuitur. Rei admirandæ quæ domo de cœlo tacta olim in qua Hunericus commoratus eſt, accidit, enarratio. Græce omnia, Baſileæ apud Jo. Oporinum 1551. 8.

Eadem collectio auctior vidit lucem addita etiam Latina verſione Joachimi Camerarii filii, ſubjunctisque exemplis diverſis exercitii Rhetorici, id eſt, oratione perſpicua enunciandi cogitationes prudentiæ & doctrinæ. Lipſiæ ex officina Valentini Papæ, 1552. 8. & apud Voegelinum 1571. 8.

6. De invocatione ſanctorum qui ex hac vita exceſſerunt. Lipſiæ 1584. 8. In hoc libello poſt præfationem Latinam ad Petrum Medmanum de miſeria eorum qui veritati improbe reſiſtunt, exhibentur Græce (1) Camerarii (**) Epiſtola ad Bartholomæum Latomum, qui

(*) Luciani Ἀλήθεια πρὸς Ἡσίοδον legitur T. 2. edit. Amſt. p. 486.

(**) Inſcribitur Epiſtola: ὁ Ταμίας τῷ Λατόμῳ χαίρειν. Denotat autem vocabulum

ſanctorum invocationem tuendam in ſe ſuſceperat. (2) Epiſtola Camerarii ad Matthiam Irenæum Francum de ſtatu illorum temporum, & de Lutheri ac Melanchthonis meritis in Eccleſiam remediisque Eccleſiæ emendandæ. (3) Epiſtola *Antonii Eparchi* ad Philippum Melanchthonem, quam dignam lectu infra ſubjiciam, fateor enim & mihi contigiſſe, quod legentem eandem ſenſiſſe ſe teſtatur Camerarius, ἣν ἀναγνοὺς ἥσθην τε τῆς λέξεως εὐαρμοστίᾳ καὶ γνώμης εὐστοχίᾳ, καὶ ἐδόκουν ἐν ἐκείνῃ ἐναργῆ τινα εἰκόνα τῆς πάλαι ἑλληνικῆς σοφίας καθορᾷν, ἐχάρην δὲ καὶ ὑπὸ τοιούτου ἀνδρὸς ἀξίως ἐπαινούμενον ἰδὼν τὸν φίλιππον. (4) Camerarii Epiſtola ad Zoëbium ex amico adverſarium. (5) De futura rerum mutatione præſignificatio, adjuncto loco ex Plutarchi Sylla. Hæc ſcripta Græce vulgata à Camerario, Latine vertit & poſt anni ſpatium in Academia Regii montis edidit M. Melchior Iſinderus, adjuncto ſcripto Melanchthonis de aperiendo ludo liberalium artium litterario, quod idem Iſinderus ex Germanico Latine eſt interpretatus. Sed ecce jam tibi promiſſam Antonii Eparchi ad Melanchthonem Epiſtolam.

ΦΙΛΙΠΠΩ ΤΩ ΜΕΛΑΓΧΘΟΝΙ,
Ἀντώνιος ὁ ἔπαρχος, εὖ πράττειν.

Το σεμνόν σου τῶν τρόπων, καὶ τὴν λοιπὴν ἐπιείκειαν οἶδα, παρὰ πολλῶν ἀκούσας Μελάγχθον αἰδέσιμε. ἔγνων ἔτι δὲ καὶ τὴν παιδείαν, καὶ τὸ φιλόσοφον ἦθος σου, καὶ τὴν περὶ τοῦ λόγους δεινότητα, ἐντυχὼν τοῖς λογιωτάτοις ὑπομνήμασί σου. ἐπυθόμην δὲ αὖθις καὶ τὸ ἀξίωμα ὃ φέρεις παρὰ πᾶσι τοῖς ἐν τέλει χριστιανοῖς, ἐπὶ τούτοις καὶ ἣν κέκτησαι παῤῥησίαν πρὸς Οὐελβετίους τε καὶ Γερμανοὺς, καὶ τοῦ λεγομένους Φράγκους, παρ' οὐκ ὀλίγων

lum ταμίας Camerarium ſive Quæſtorem (Kammermeiſter) quod nomen officii majoribus ejus præ avito Liebhardi placuit, ex qua familia patritia Norimbergenſi natus eſt Joannes, Senator Pabebergenſis ſive Bambergenſis Joachimi noſtri Camerarii Pater. Confer Jo. Theodori Leubſcheri τοῦ μακαρίτου ἀποσπασμάτια litteraria c. 2. Nova litteraria Germaniæ A. 1705. p. 10. Pauli Freheri theatrum virorum doctorum pag. 1468. & Hiſtoriam Bibl. D. Joannis Fabricii Theologi Helmſt. parte IV. p. 35.

ὀλίγων ἔμαθον. ταῦτα μέγιστα ὄντα σοι, εἴτε παρὰ Θεοῦ, εἴτε παρὰ τῆς φύσεως, εἴτε παρὰ τῆς φιλοπονίας εὐεργετήματα, ἐκκαλυπτικὰ γίνεται σημεῖα, τοῦ μέγα τι δύνασθαι κατορθοῦν ἐν τῷ βίῳ. ὅθεν πολλάκις πρὸς ἐμαυτὸν σκεψάμενος τὴν εὐμοιρίαν ταύτην τῶν προσόντων σοι πλεονεκτημάτων, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ παρόντας καιροὺς λογισάμενος, ὡρμήθην κἂν μήπω πρότερον ἢ γράμμασι περιτετυχήκαμεν ἀλλήλοις, ἢ ἄλλως συνεληλύθαμεν, ἐν τῷ παρόντι γε ἐπιστεῖλαι σοι. ἅμα μὲν φιλίας ἀῤῥαβῶνα καταβαλλόμενος πρὸς σὲ, ἅμα δὲ, καὶ συμβουλεῦσαι τὰ δοκοῦντα πρὸς τὸν παρόντα θόρυβον ἐνθυμούμενος. ὁρῶν γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας κάμνουσαν ἤδη τὰ λοίσθια, καὶ τὸν ὑπὲρ ψυχῆς ἀγωνιζομένην ἀγῶνα, μηδένα δὲ τῶν δυναστευόντων ἢ ἐπικουρῆσαι προαιρούμενον, ἢ ὅλως αἰσθανόμενον τοῦ κακοῦ, ἄχθομαι καὶ περιπαθὴς γίνομαι, κινδυνεύων καὶ ταύτης τῆς κοινῆς ἁπάντων πολιτείας ἀποστερηθῆναι, ὥσπερ δήπου καὶ τῆς ἰδίας. ἀσπαζόμενος γὰρ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὸ τῆς δουλείας ἐπάρατον αἶσχος ἀποφεύγων, ἐν ἀλλοδαπῇ νυνὶ διατρίβω. ὅθεν οὐδ' ἐξ ἀπόπτου μοι γίνεται θεάσασθαι τὸ πατρῷον ἔδαφος ἀδακρυτὶ, Ἑλλάδια τὴν ποτὲ κλεινὴν, ζυγὸν δουλείας ἀκλεῶς ὑποφέρουσαν. συμφέρομαι δ' ὁπωσδήποτε τοῖς παροῦσιν, ἀρκούμενος τῇ κοινῇ ταύτῃ τῶν χριστιανῶν εὐδαιμονίᾳ, ἧς ἀρχὴν ἥγημαι καὶ πηγὴν τὴν ἀοίδιμον ἐλευθερίαν. τὸ δὲ καὶ ταύτης στερηθῆναι κινδυνεύειν χριστιανοὺς, δεινὸν πάντως, καὶ οὔτε οὐρανοῦ οὔτε γῆς ἁπτόμενον φαίνεται. ἀλλ' οἱ μὲν οὔ φασι ταῦτα γενήσεσθαί ποτε. ἐγὼ δὲ τοῦτο μόνον ὑπόθεσιν τῆς ἐπιστολῆς ποιούμενος, καὶ σέ ποτε προσκαλέσομαι μάρτυρα, ἂν μὴ πρὸς τὸ βέλτιον μεθαρμοσθῇ τὰ χριστιανῶν. τί γὰρ, αἰδέσιμε φίλιππε, Σολιμάνης ὁ πάσης ἀρετῆς ἐχθρὸς, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν πραγματεύεται; οὐδὲν ἄλλο πάντως, ἢ τὸν τοῦ ψευδοπροφήτου νόμον κύριον ἀνὰ πᾶσαν καταστῆσαι τὴν οἰκουμένην. μήτιγε χρημάτων ἀπλήστως ἔχει; μήτιγε προσόδων; ἥκιστα. καὶ χρήματα γὰρ καὶ προσόδους ὅσας οὐδεὶς ἄλλος ἔχει. μήτιγε πόλεων καὶ χώρας ἐπιθυμεῖ; καὶ μὴν παρὰ πάντας πλείονα μόνος ἔχει. τί δ' ἔστιν ὃ βούλεται; εὐσεβές τι, νὴ τὰς χάριτας, καὶ θεῖον, ὡς οὐκ

οἶδ' εἴτις ἄλλος λογίζεται. ὥσπερ ἕτερος Ἡρακλῆς, ἐξελάσαι τοῦ κόσμου τὴν κακίαν προῄρηται, καὶ καταστῆσαι τὴν ἀρετὴν, μακαρίους τε ἡμᾶς ἀπαξάπαντας ἀποδεῖξαι. τί τοῦτο λέγεις; παπαὶ τῆς εὐεργεσίας. οἰόμενος μηδένα τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμόνως οἷόν τε βιοῦν, ἂν μὴ κατὰ τὴν Μαωμὲθ πολιτείαν βιώῃ, βούλεται τὸν νόμον αὐτοῦ, ἄρχοντα πάντων ἀποφῆναι. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο, φίλιππε, τοῦτ' ἔστι τὸ σπουδαζόμενον αὐτῷ. κἂν δαίμονί τινι πονηρῷ, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ὑπὸ χεῖρά οἱ ξυμβαίη γενέσθαι, τούτου δὲ μόνου μὴ τύχοι, οὐ πάυσαιτ' ἂν αὖθις πολεμῶν ἡμῖν, ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ. οἱ δὲ τὰ χριστιανῶν διοικοῦντες, τίνων ἔχονται πρὸς Θεοῦ; ἢ τί πρὸς ἐπανόρθωσιν κατορθοῦσι τῷ βίου; ἐν πέντε σισύραισιν ἐγκεκορδυλημένοι καὶ ῥέγχοντες, φησὶν ὁ κωμικὸς, οὐδ' ὄναρ λογίζονται τῶν σφίσι προσηκόντων. οὔτε γὰρ τῶν παρόντων ἐπιμελοῦνται, οὔτε τοῦ μέλλοντος πρόνοιαν τίθενται, ἀλλ' ἔργον κηφήνων ἐργαζόμενοι, μάτην ἀεὶ τρίβουσι τὸν χρόνον. κἂν δέποτ' ἐνθυμηθῶσι τι τῶν δεόντων ποιεῖν, αὖθις ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ἀναβαλλόμενοι, ἄτῃσι παλαίουσι τιατὰ τὸν Ασκραῖον Ἡσιόδον. ἢ γὰρ τῶν καιρῶν ὑστεροῦντες, οὐδὲν συμπεραίνουσιν, ἢ διιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐπ' οἴκου πάλιν ἄπρακτοι γίνονται. διὸ συμβαίνει τὸν τύραννον, οὐ μόνον ἀνεπιλήπτως ἄρχειν φαίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐπαινετῶς. ἡμᾶς δὲ ἀτημελήτως, καὶ εἰ μὴ προπετὲς εἰπεῖν, πάνυ ψυχρῶς. ἔνθεν δὴ τὰ μὲν ἡμέτερα, σάλῳ πολλῷ καὶ κλύδωνι καθ' ἑκάστην κατὰ κρημνοῦ φέρεσθαι συμβαίνει. τὰ δὲ τῶν πολεμίων, ἀλληλουχίας ἀῤῥήτῳ τινὶ τάξει, ὀρθούμενα καὶ κατευοδούμενα δείκνυσθαι. εἶθ' ἡμεῖς ποτνιώμεθα καὶ τὰς χεῖρας αἴρομεν, καὶ τὸ θεῖον ἐπιβοώμεθα. οἱ δὲ καὶ καταγελῶσιν ἡμῶν. ἀλλ' εἰ μὲν ἡ κάκωσις αὕτη θεόθεν ἐφέρετο τοῖς πράγμασιν, ἦν ἂν παντὸς νοῦν ἔχοντος τὴν θεομηνίαν γενναίως ἐνεγκεῖν. ὅταν γάρ τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν, λέγει Σοφοκλῆς. ἐπειδὴ δὲ, οὐδὲν ἄλλο τοῦ σφάλλεσθαι καὶ κακῶς διατίθεσθαι τὰ ἡμέτερα αἴτιον εἶναι φαίνεται, ὅ τι μὴ μόνον τὸ ῥαθυμεῖν καὶ τὸ πρὸς ἀλλήλους διίστασθαι, τί δεῖ Θεῷ προσάπτειν τὰ ἡμῖν ἁμαρτανόμενα; ἢ τύχῃ μέμφεσθαι

ὅταν

ὅταν ἡμεῖς ἀμελῶμεν, καὶ μηδὲ τὴν χεῖρα τοῖς πράγμασιν ἐπιβάλλωμεν; δεῖ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, τὰν χεῖρα ποτιφέροντα, καὶ τὰν τύχαν ἐπικαλεῖν. ἐπειδὴ τοῖς ῥαθυμοῦσι καὶ ἀμελῶς ἔχουσι, καὶ τὸ δαιμόνιον ὀργίζεσθαι πέφυκεν. ὅπερ γὰρ οἰκίας δεσπότης, καὶ στρατοπέδου στρατηγὸς, καὶ νοσούντων ἰατρὸς, τοῦτο καὶ βασιλεὺς πόλεων ἐστὶ καὶ δήμων. ὥσπερ δὲ, ἂν μὴ καλῶς ἐκεῖνος τὰ τῆς οἰκίας οἰκονομήσῃ, μήθ' ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατοπέδου, καὶ τὰ περὶ τοὺς νοσοῦντας ὁ ἰατρὸς, συμβαίνει κακῶς ἀπόλλυσθαι πάντα, οὕτω καὶ βασιλεὺς δήμων καὶ πόλεων, ἢ δι' ἄγνοιαν ἢ διὰ κακίαν ὀλιγωρήσας, ἀνάγκη κἀκεῖνον καὶ ταύτας καταστρέψαι κακῶς. ὥς τε οὐκ ἄπο τοῦ δέοντος λέγοιτο, τότε τὰς πόλεις ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι, ὅταν οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν ἢ βασιλεύσωσιν οἱ φιλόσοφοι. καλῶς ἔχει ταῦτα, εἴποι τὶς, ἂν μὴ φρενῶν ἀμοιρῶν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τὰς πόλεις καὶ τὸν δῆμον, πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως ἁρμόζεσθαι βούλημα, εἴπερ ὁλοσχερῶς μέλλοι καλῶς ἕξειν τὰ πράγματα. ὥσπερ γὰρ οὔτε νοῦς ἄνευ χειρῶν ἰσχυρὸς, οὕτως οὔτε χεῖρες ἰσχύουσιν ὑπὸ νοὸς μὴ ὑπηρετούμεναι. ἰσχὺς οὖν καὶ σοφία συνδυασθεῖσαι, ἄμαχόν τι καὶ δυσχείρωτον γίνεται. ὃ γὰρ νοῦς ἐν ἀνθρώπῳ, τοῦτο βασιλεὺς ἐν πόλει. ὃ δὲ χεῖρες, τοῦτο τὰ πλήθη. ἀμφότερα μὲν οὖν συγγενόμενα, δυσπολέμητα γίνεται. θάτερον δὲ, ἀλυσιτελὲς παρὰ θάτερον φαίνεται. ὀρθῶς οὖν καὶ ὁ Κῶος κρίνων Ἱπποκράτης, δεῖ φησὶν οὐ μόνον τὸν ἰατρὸν ἑωυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέειν ἐθέλοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν νοσέοντα, καὶ τοὺς παρεόντας, καὶ τὰ ἐκτὸς, ὥς τε δοκεῖ καὶ τὸν οἶκον καλῶς διιθύνεσθαι, ἂν ἁρμοδίως ἕξῃ καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην, καὶ τὸν ἰατρὸν εὐδοκιμεῖν, ἂν εὐπειθὴς ὁ νοσῶν ᾖ. οὐκοῦν καὶ τὸν βασιλέα ὡσαύτως, ἂν οἱ δῆμοι τὰ δέοντα ποιῶσιν. ἀλλ' ἔοικε καὶ κατὰ τοῦτο δυσμενείᾳ τινὶ τύχης, ἐλαττοῦσθαι τὰ καθ' ἡμᾶς. τοὺς γὰρ ὑπὸ τὸν τύραννον δήμους, συμφρονοῦντας ἅπαντας πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸν νοῦν αὐτῷ μόνῳ προσέχοντας ἴδοι τις ἂν, οἴκοι τε μένοντας κἂν ταῖς πολεμικαῖς περιστάσεσι γενομένους. ὅθεν συμβαίνει τὸ δέον ἀεὶ διαφερόντως ἐξ αὐτῶν γίνεσθαι. χριστιανοὺς δὲ, παραπλήσια πάσχειν συμβαίνει τοῖς ἀδεσπότοις σκάφεσιν. ὅταν γὰρ καταφρονῶσι τοῦ

προε-

προεστώτων, καὶ πρὸς ἀλλήλους στασιάζωσιν οἱ πλωτῆρες, διὰ τὸ μὴ δοκεῖν πᾶσι τὰ αὐτὰ, τῶν μὲν προτεινόντων τὰς κάλως καὶ πλέειν προαιρουμένων, τῶν δὲ ἐκσειόντων καὶ προσορμίζειν ἀναγκαζόντων, ὁ πλοῦς ὀλισθηρὸς τότε γίνεται, καὶ τὸ σκάφος ὑπὸ μικρᾶ πάνυ χειμῶνος βαπτίζεται. ἃ μόνον δ' ἔξω γινόμενοι χρισιανοὶ ταῦτα πάσχουσιν, ἀλλ' ἔστι καὶ οἴκοι μένοντας θεάσασθαι ἐκ εὐαρμόστως ἔχοντας. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν, καθὰ οὐ κειμένους νόμους, ἃ μὲν αἱρέμενοι, ἃ δὲ φεύγοντες, κατ' ἰδίαν τοὺς βίους ἔχουσι σώφρονας καὶ ὁσίους. ἡμεῖς δὲ, ἐθεσι καὶ δόξαις διαφόροις ἐπόμενοι καθ' ἑκάστην πρὸς ἀλλήλους μαχόμεθα, καὶ εἰς αἰῶνα γε μαχησόμεθα ἂν μὴ θεὸς εὐμαρέσῃ τὸ πάθος. ἃ λέγω δὲ ἰδιώτας, ὧν οἱ μὲν εὐεξίαν σώματος ταγαθὸν εἶναι νομίζουσιν, οἱ δὲ οἰνοφλυγίαν, οἱ δὲ καὶ χείρονα τινὰ τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν δοκούντων παιδείας μεταλαχεῖν. οἱ μὲν γὰρ νῦν πλεῖσον διαβιώσουσιν ἡδόμενοι, τοῦτο εὐδαμονίαν ἡγηνται τὴν ἀνωτάτω· οἱ δὲ, ἐν ἀρετῇ τὸ μακαρίον πίθενται. καὶ οἱ μὲν λόγους καὶ μαθήματα πρὸς τὸν εὐδαίμονα συνελεῖν νομίζουσι βίον. οἱ δὲ φεύγουσι ταῦτα, ὑπό τινων κακοδαιμόνων γοήτων φαρμακευθέντες. καὶ οἱ μὲν γάμους, οἱ δὲ τὴν μοναυλίαν ἐπαινοῦσιν, οἱ δὲ πρὸ τὰ χρήματα ἐπόηνται. οἱ δὲ, ἄλλο νομίζουσι ταγαθόν. καὶ οὐθεὶς ἄλλο ἄλλοι. ἕκαστοι δὲ ἰδίων ταῖς ἰδίαις ἑπόμενοι δόξαις, ἐν ἀκήρυκτον ἄγουσι πόλεμον πρὸς τοὺς λοιπούς. συμβαίνει γὰρ τῶν ὄχλων, τοὺς μὲν, ἰδίοις, τοὺς δ' ἐκείνοις, τοὺς δὲ τοῖς ἄλλοις προσιθεμένους, διαφέρεσθαι φαμὲν πάντα τὸν βίον. ἃς μὲν ἂν ἀληθεστάτας αἰτίας ἰδιώτας νοσεῖν καὶ κακῶς ἔχειν τὰ χρισιανῶν, θεὸν ἀνάγκη μόνον εἰδέναι. τὰς δὲ πιθανὰς καὶ εὐλόγους εἶναι δοκούσας, ἰάσιμας ἡγημαι μόνας, ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ σοφιζόμενος. ἀλλὰ τί ταῦτα πρὸς τὰ παρόντα; ἐν ἄλλῳ χρόνῳ πολυπραγμονεῖν ἔσται πρὸς ἰδιώτας. ὁ γὰρ παρὼν καιρὸς, ὦ συνεπώμενε Φίλιππε, καθὰ Δημοσθένην εἰπεῖν, μονονοὺ λέγει φωνὴν ἀφιείς, ὅτι τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἐκείνων αὐτοῖς ἀνθιληπτέον ὑμῖν, εἴπερ ὑπὲρ σωτηρίας αὐτῶν φροντίζετε. ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδ' ὅν τινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. ὅτι δὴ ἔγωγε ἐμοὶ δοκοῦντα ἔρωτι κατεχομένῳ τῆς εὐσεβοῦς πολι-

πολιτείας, ἐν τῷ παρόντι τὰς ἐριδας ὑπερβάντας, ἓν τοῦτο μόνον ζητεῖν, ὅπως εὖ διαγενώμεθα. δῆλον γὰρ ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας ὁ τύραννος ἡμῖν πολεμεῖ, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος. σὲ γοῦν ὑπολαμβάνων μόνον ἱκανώτατον εἶναι πάντων ἐπὶ τὸ βέλτιον μεταγαγεῖν τὰ παρόντα, παρακαλῶ τοῦ θεοφιλοῦς ἕνεκα, πείθειν ἐθέλειν Γερμανοὺς οἷς οἴδας τρόποις καὶ ὡς ἔχεις δυνάμεως, ἐς ἄλλον ἀναβάλλεσθαι καιρὸν, τήν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους φιλονεικίαν. δεινὸς δὲ εἰ τοῦτο δρᾶσαι, διά τε φρονήματος ὕψος, καὶ λόγου δύναμιν, καὶ τὴν λοιπὴν ἀρετήν. τοῦτο γὰρ μόνον ἀρκέσει τὴν ὁρμὴν ἀναστεῖλαι τοῦ Σολιμάνου, τάχα δὲ καὶ τὸ θράσος ἐπιτρίψαι. ἓν γὰρ βούλευμα σοφὸν, πολλὰς χεῖρας ὑπερνικᾷ κατὰ τὸ Σοφόκλειον ἔπος. ἄμεινον μὲν ἂν ἦν εἰ μὴ ἐγένετο τὰ σκάνδαλα τηναρχὴν, ἀλλ' οὖν γεγονότα, τὸ βυθῷ λήθης παραδοθῆναι, κράτιστον ἔοικεν ἐν τῷ παρόντι γίνεσθαι. ὁ γὰρ Σολιμάνης ὡς ἐπυθόμην παρ' ἀνδρῶν οὐ ψευδομένων, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὡς οὐδέποτ' ἄλλοτε παρασκευαζόμενος, πρὸς Γερμανοὺς πλησίστιος φέρεται, λεληθότως δὲ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς χριστιανοὺς. οὐδενὶ μᾶλλον ἄλλῳ θαρρῶν, ὦ γῆ καὶ ἥλιε, ἢ ταῖς πρὸς ἀλλήλους διαστάσεσι. σωφρόνων μὲν οὖν ἀνδρῶν ἐστὶ καὶ λογισμῷ χρωμένων ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, τῶν οἴκοι διαφορῶν ἐπιλανθανομένους, μόνῳ προσέχειν τῷ πολέμῳ. ἠλίθιον γὰρ ἂν εἴη καὶ πάνυ σχέτλιον, τῶν καθόλου καὶ τοῦ περὶ ψυχῆς ἀγῶνος ἀμελήσαντας, τὸ λεγόμενον περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς διαφέρεσθαι. ὅπου γε καὶ τῶν ἀλόγων ὁρῶμεν τὰ πλεῖστα παρὰ τῆς σοφωτάτης φύσεως διδασκόμενα, ἐν ταῖς χρείαις ὁμοφρονεῖν, καὶ τοῦ κοινῇ συμφέροντος μὴ ἀμελεῖν. κύνες γάρ τοι πολλάκις περὶ μικρῶν ὀσταρίων οἴκοι διαφερόμενοι, τὸν κλέπτην ἰδόντες προκύψαντα, εὐθὺς πρὸς ἀλλήλους συνέστησαν κατὰ τοῦ κοινοῦ λυμαντῆρος. καὶ σύες ὑπὲρ πόας ὀλίγης ἢ βαλάνου διιστάμενοι, τῶν θηρευτῶν παραστάντων, ἐπὶ τὸ κοινῇ συμφέρον ἐτράποντο, ὁμόσε γινόμενοι καὶ συνασπίζοντες ἀλλήλοις. ἀνθρώπους δὲ, γενομένους ἐν πειστάσει, πόσῳ μᾶλλον εἰκὸς ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος συμφρονῆσαι. ἄτοπον παντεελῶς καὶ ξένον, περὶ με-

τεώρων φιλονεικεῖν ἐν τῷ παρόντι. γρηγορεῖν ἀκριβῶς ὀφείλομεν ἂν μὴ μαινώμεθα, καὶ πρὸς μόνον ἀτενίζειν τὸν κίνδυνον, ἵνα μὴ τὸν ὀρανὸν ζητοῦντες, τὴν γῆν ἀπολέσωμεν. οὐ γὰρ οἱ νοῦν ἔχοντες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι περὶ τῶν πραγμάτων κινδυνεύοντές τε καὶ μὴ κινδυνεύοντες. ἀλλ' ἀεὶ πρὸς τὰ παρόντα βουλεύονται ταῖς περιστάσεσιν ἐπακολουθοῦντες. οὐδ' ἀκριβολογοῦσι τὸ δίκαιον, οἱ ἐν δεινῷ γενόμενοι, ἀλλὰ τοῦ συμφέροντος ἔχονται. πέπεισμαι δὲ νὴ τὸν ἐποπτεύοντα πάντα, ἂν ἅπαξ ὁμονοοῦντας ὁ τύραννος αἴσθηται Γερμανοὺς, κἀγαθῷ τινι πειθομένους ἡγεμόνι, μὴ δ' ἐπιβῆναι τῆς χώρας αὐτῶν, ἄλκιμον παρὰ τὰ λοιπὰ τὸ γένος ἡγούμενος καὶ πολεμικώτατον. ἀλλ' ὅπουγε διίστανται, καὶ γυναῖκες ἂν αὐτῶν περιγένοιντο. ἐγὼ μὲν οὖν ἐλευθερίας ἐραστὴς ὢν διάπυρος, τοῦ εὐσεβοῦς ἕνεκα ταῦτα πρὸς σὲ διεξῆλθον. σὺ δὲ, συνετώτατε φίλιππε, ἐς ἄκρον ἐληλακὼς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, οὐκ ἀπορήσεις παραδειγμάτων ἑλληνικῶν, δι' ὧν Γερμανοὺς πείσεις ἑλέσθαι τὸ κράτιστον, εἰ τυχόν τις οἴκοθεν οὐ πείθοιτο. ἐῤῥώσο καὶ μὴ ἀπαξιώσῃς ἡμῖν ἀντεπιστεῖλαι ἢ ἑλληνιστὶ ἢ ῥωμαϊστί. ἐλαφηβολιῶνος ζ' φθίνοντος. ᾳ φ μ γ'. ἐνετίῃσι.

Sed antequam alias aliorum collectiones referam; juvat elenchum cæterorum scriptorum laudatissimi Camerarii subjungere, pleniorem etiam & accuratiorem quam A. C. 1646. Gedani 8. singulari schediasmate vulgavit Georgius Summerus.

Anno CHristi M D XXIIII.

Conversio in Latinum sermonem primæ Olynthiacæ *Demosthenis*. Haganoæ in officina Seceriana in 8.

1525.

Conversio in Latinam linguam *Luciani* scripti contra indoctum, multa tamen librorum supellectile tumentem. Witenbergæ in 8. 1525.

1528.

Primum editus libellus continens præcepta honestatis atque decori puerilis, qui auctior deinde A. 1544. prodiit. Scripsit enim in librum Camerarii de decoro Thomas Venatorius hendecasyllabos quosdam an. 1527. Vide tertium libellum Epistolarum Eobani lit. N. 6. & præ-

& præfationem Camerarii ad Megalam in præcepta morum, de quibus infra ad an. 1544.

1530.

Theocriti Græca poëmata cum præfatione Græca Joachimi Camerarii ad Georgium Heltum. Haganoæ apud Johannem Secerium in 8. De Græco-Latina editione cum Camerarii notis, infra ad A. 1553.

1531.

Illustrium ac Clarorum virorum memoriæ scripta epicedia per Helium Eobanum Hessum, item Epitaphia epigrammata composita à Joachimo Camerario. Norimbergæ apud Frid. Peypus in 8.

Δίωνος Προυσιέως σοφιστοῦ περὶ ἀπιστίας. *Dionis* Prusaensis Sophistæ, de eo quod non temere credendum, Latine versum cum annotationibus. Apud Joh. Petreum Norimberge in 8. Exstat etiam una cum apophthegmatibus & dictis septem sapientum quæ Græce & Latine cum notis editis Leonhardus Lycius, Lipsiæ 1562. 8.

Fabii Quintiliani libri duo priores restituti, & annotationibus aucti. Haganoæ apud Secerium in 8. & Coloniæ apud Soteren. 1532. 8. cum Petri Mosellani, Protegensis, viri eruditissimi in Quintiliani Institutiones annotationibus. Deinde Qvintiliani libri XII. editi ex recensione Camerarii, cum Sichardi & aliorum notis, Coloniæ ex officina Gymnici 1534. 8. & adjectis Guilelmi Philandri castigationibus. 1536. 8. Basil. 1548. 8. &c.

1532.

Astrologica ex Hephæstione, Vettio Valente & aliis Græce, cum nonnullorum versione Latina, & Græca præfatione Camerarii. Norimbergæ apud J. Petrejum 1532. 4. De his abunde dixi lib. 3. præsentis Bibl. c. 20. p. 505. sqq. Volumen parvum claudunt Medicationes accommodatæ ad Astrologicam rationem, sive *Hermetis* trismegisti iatromathematica Græce p. 37. Similem collectionem MS. ex Hephæstione Thebano, Juliano Laodicensi Hermete & aliis memorat Lambecius lib. 7. p. 255.

Norica sive de Ostentis libri duo, primum editi cum præfatione Philippi Melanchthonis. Wittebergæ apud Georgium Rhau in 8. Et Basileæ apud Oporinum A. 1552. 8. cum Julio Obsequente, per Conradum Lycosthenem suppleto, & Polydori Virgilii libris III. de prodigiis, nec non Lugduni apud Johann. Tornæsium Typographum Regium an. 1589. in 12.

Johannis Varennii Syntaxis Græcæ linguæ cum annotatiunculis Joachimi Camerarii: Coloniæ 8. & Pariſ. 1548. 8. atque etiam Coloniæ 1576. 8.

1533.

De Theriacis & Mithridateis remediis Commentariolus, item ad Pamphylianum de Theriaca libellus *Galeni*. Item Galene antidota Andromachi. Theriaca Antiochi. Antidotus Philonis converſa in latinum, adjectis his & aliis quibusdam Græcis diligenter emendatis. Norinbergæ apud Joh. Petreum in 8.

Alberti Dureri, Clariſſimi Pictoris & Geometræ de Symmetria partium in rectis formis humanorum corporum libri in latinum converſi. Norinbergæ in ædibus viduæ Durerianæ 1533. in fol. Ejusdem Dureri de varietate figurarum & flexuris partium ac geſtibus imaginum libri duo. ibid. 1534. fol.

1534.

Tragœdiæ *Sophoclis*, Græce cum Camerarii notis in Oedipum Tyrannum Coloneum & Antigonem. In officina Seceriana Haganoæ. in 8. Notæ Camerarii in totum Sophoclem cum exemplo duplicis verſionis proſariæ, qua Latine reddidit Ajacem lorarium & Electram. Baſil. adpud Oporin. 1556. 8. & in editione Sophoclis quam cum Græcis ſcholiis H. Stephanus Gen. 1568. 4. & cum verſione Viti Winſemii & ſcholiis Græcis Paulus Stephanus dedit, Genev. 1603. 4.

1535.

Erratum ſive ὑστερὸν πρότερον, (*) in quo circiter quadraginta loca Autorum cum veterum tum recentium notantur. *Æolia*, Carmen elegiacum de Eventis, ad Mauricium Huttenum: nomina locaque Ventorum Græca & Latina. *Phænomena*, quæ eſt ſiderum & ſtellarum hiſtoriola carmine elegiaco ad Danielem Stibarum. *Prognoſtica*, ad eundem elegia, qua ſupra trecenta & triginta indicia tempeſtatum memorantur. Norimb. apud Joh. Petreum in 8. His in meliore editione Baſil. 1536. 8. apud Balthaſarem Laſium & Thomam Platterum accedunt Victus & cultus ratio, & quid fieri debeat per ſingulos menſes. Nec non diſticha, ex Græcis verſa pleraque.

Κλαυδίε Πτολεμαίε Πελουσιώτου τετράβιβλος σύνταξις πρὸς Σύρον ἀδελφόν.

(*) Hoc Camerarii ſcriptum auper recuſum eſt Halæ Sax. 1709. 8. in nova librorum variorum collectione, faſciculo I. p. 89-125.

φόν. Ἓ αὐτὸ καρπὸς πρὸς τὸν αὐτὸν Σύρον. 1. *Claudii Ptolemæi* Peluſienſis libri quatuor compoſiti Syro fratri. 2. Ejusdem fructus librorum ſuorum, ſive centum dicta ad eundem. 3. Traductio in linguam latinam librorum Ptolemæi duum priorum: & ex aliis præcipuorum aliquot locorum. 4. Converſio centum dictorum Ptolemæi in Lat. Joviani Pontani. 5. Annotatiunculæ ejusdem Joachimi ad libros priores duos judiciorum Ptolemæi. 6. Matthæi Gvarimberti Parmenſis opuſculum de radiis & adſpectibus planetarum. 7. Aphoriſmi Aſtrologici Ludovici de Rigiis ad Patriarcham Conſtantinopolitanum. Norimbergæ apud Jo. Petrejum. 4.

Macrobii opera omnia ſingulari diligentia ab eodem Camerario emendata. Baſileæ ex off. Joh. Hervagii in fol.

Πρεσβευτικὸς Αἰσχίδα πρὸς Ἀχιλλέα, & Ἀντιῤῥητικὸς Λιβανίε p. 34. Hoc eſt, quid dici amplius ab Ulyſſe legato ad Achillem, & reſponderi ab hoc potuerit. Utraque oratio *Ariſtidis* & *Libanii* converſa in Latinum à Joach. Camerario. Ejusdem & Paraphraſis Græca Homerici utriusque loci Iliad. ι. addita eſt. p. 81. & 90. Haganoæ anno XXXV. 8vo.

1536.

Theodoriti Epiſcopi Cyrenſis rerum Eccleſiaſticarum libri quinque in Linguam Latinam converſi à Joach. Camerario. Acceſſit eodem Camerario autore Catalogus Imperatorum aliquot, ut & Epiſcoporum in præcipuis Eccleſiis, nec non hæreſeon & Catholicorum aliquot quorum in Theodoriti ſcripto mentio fit, index: interpretatio denique vocabulorum οὐσία *Eſſentia* & ὑπόστασις *Subſtantia*: & de diſcrimine inter iſta duo, Baſilii Magni Epiſtola. Baſileæ, apud Johannem Hervag. in fol. 1536. Et poſtea cum aliis ſcriptoribus Eccleſiaſticis apud Froben. 1544. Nec non apud Sebaſtian. Henric. Petri anno 1611. cum præfatione D. Joh. Jacobi Grynæi ad Nobil. D. Barthol. Schachmannum, gente Boruſſum anno 1587. ſcripta.

1537.

Narratio ſtragis Heidelbergenſis edita à disjecta turri veteris arcis, in quam fulmen adactum fuiſſet, expoſita epiſtola Jacobi Micylli, præmiſſa epiſtola quadam Joachimi Camerarii, cui Micyllæa reſpondet. Tubingæ per Ulric. Morhardum, hoc anno ſeorſim edita Confer Micylli Sylvar. lib. 3. p. 216. 217. 228.

1538.

Æsopi Phrygis Fabularum celeberrimi Autoris vita. Fabellæ Æsopicæ plures quadringentis, quædam prius etiam, multæ nunc primum editæ, omnes antem orationis conveniente & æquabili veluti filo pertextæ à Joachimo Camerario Pabergensi. Fabulæ item Livianæ duæ: & Gellianæ aliquot, nec non Politiani, Gerbelii, Erasmi narrationes. His accesserunt explicatio nonnullorum & demonstratio Græcorum, de quibus Fabulæ aliquæ vel præcepta decerpta fuerunt: cum indice capitum & locorum quorundam doctrinæ & sententiarum, ad quæ narrationes referri possunt. Tubingæ ex officina Ulrici Morhardi: mense Septembri &c. in octav. Sæpius deinde hæ fabulæ ex collectione & interpretatione Camerariana recusæ sunt ut A. 1564. 8. & Alberto Reineccio curante Lipsiæ 1689. 8. adjectis phrasibus Latino Germanicis in tironum usum. Et eodem anno ibidem cum locis veterum apud quos fabulæ memorantur notatis à Christiano Daumio. In editione luculenta Lipsi. apud Vœgelin. A. 1570. 8. exstant fabulæ plures quingentis. Prodierunt etiam ex Camerarii recensione Lipsiæ 1547. 8. Fabellæ quædam notiores, partim exceptæ de priori editione, partim tunc primum compositæ. Et cum fabulis Gabrielis Faërni, curante Gregorio Bersmanno Annæbergensi, Lipsiæ apud heredes Steinmanni 1590. 8. &c.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΒΑΡΙΝΟΥ ΒΑΒΩΡΙΝΟΥ τὸ μέγα καὶ πάνυ ὠφέλιμον. Dictionarium *Varini Phavorini* (*) Camertis magnum & per utile, cum præfatione Joachimi Camerarii. Basil. apud Robert. Winter in fol. 1538.

1538.

Epigrammata veterum Poëtarum cum Epitaphiis &c. vide supra p. 495. Basileæ apud Hervag. 8.

Commentarius explicationis primi libri *Iliados*, & ejusdem conversio in Latinos versus, cum Græco textu: Argentorat. apud Cratonem Myllium in 4. Similis commentarius & Metaphrasis in librum Iliadis secundum prodiit ibid. 1540. 4. utraque recusa Francof. 1584. 8.

Galeni librorum Græcæ editionis pars quarta ab ipso emendata. Basil. In officina Hervagiana in fol.

Theonis

(*) Vide Volum. X. hujus Biblioth. p. 71.

Theonis Alexandrini in Cl. Ptolemæi magnam conſtructionem, commentationum libri XI. Græce ejus opera editi. Baſil. apud Joh. Walderum in fol. ad calcem magnæ Syntaxeos Ptolemæi.

Oratio funebris dicta de *Eberhardo* primo duce Wirtenbergenſi, cum aliquot Epitaphiis in eundem. Tubingæ apud Morhardum. 4.

1540.

Delectæ quædam Græcæ Epiſtolæ, Tubingæ apud Ulricum Morhardum. in 8. De his ſupra p. 493.

Poëmatia duo Bucolica Joachimi Camerarii Pabenp. *Diræ* ſeu *lupus* & *querela* ſive *Agelaus* εἰς ποτηλοκλέπτην. 8. & deinde inter eclogas. an. 1568. 8.

Opera *M. T. Ciceronis* à Joach. Camerario diligenter caſtigata: additis Petri Victorii, & ipſius annotationibus, Baſil. ex officina Hervagiana in fol. duobus Tomis diſtincta. Notæ Camerarii recuſæ noviſſime in luculenta Ciceronis editione Verburgiana, Amſt. 1724. fol. quart. & octav.

Cætera ſcriptis Ciceronis recenſendis vel illuſtrandis opera à Camerario narrata, ut ſub unum hoc loco conſpectum ponatur, hæc eſt: Commentarii (*) in Orationem *pro Murena*, Lipſiæ 1542. 8. apud Nic. Wollab. & inter diverſorum ad Ciceronis Orationes commentarios. Baſileæ 1553. fol. apud Oporin. Vide ſis etiam tomum quartum Orationum Ciceronis edit. Grævianæ. Commentarii in librum primum *Tuſculanarum quæſtionum*, ad Julium Pflugium, quibus inſerta copioſa diſputatio de imitatione, defenſaque utilitas & bonitas & ratio quædam ac quaſi via demonſtrata illius, una cum Epiſtola ad Oporinum, qua Apollonii Tyanei de imitatione quoque ſententia declaratur. Baſileæ apud Robertum Winter. 1538. 3. Commentarii in reliquos quatuor libros, ad Danielem Stibarum, Canonicum Wirtebergenſem, adjecto copioſo indice: cum privilegio Cæſaris ad quinquennium. Baſil. 1543. 4. menſe Martio. Recuſi in libros univerſos quinque commentarii, Baſileæ 1548. 4. Adjuncti etiam ſed non integri libris Tuſculanarum, editis Pariſ. 1549. 4. cum notis

(*) *Philippus Melanchthon Epiſt. ad Camerar. p. 419.* Cum his diebus interpretari Muræniam Orationem cœpiſſem, tuasque enarrationes adjunxiſſem, legi dulciſſimam concionem tuam de amicitia. In hac viſus ſum mihi videre imaginem animi tui, vera ratione cum cæteras virtutes tum & amicitiam colentis, magnamque ex cogitatione tuæ virtutis & noſtræ amicitiæ voluptatem cepi.

tis Georgii Vallæ, Philippi Beroaldi, Eraſmi, Pagalini &c. Libellus *de partitione Oratoria*, totius artis capita complectens editus & alicubi explicatione auctus. Lipſiæ in officina Valentini Papæ 1544. 8. atque ibid. 1549. 8. *Epiſtolæ* quas vulgo appellarunt *familiares* cum præfatione & caſtigationibus. Lipſiæ ex officina Valent. Papæ 1544. 8. *De officiis libri III. De ſenectute, de amicitia, paradoxa & ſomnium Scipionis* cum prolegomenis. Lipſiæ ex officina Valent. Papæ 1548. 8. & 1558. 8. ubi etiam notæ Eraſmi, Melanchthonis, Barthol. Latomi & Dionyſ. Lambini, nec non varietas lectionum ex antiquis libris. Commentarii in Orationem *pro L. Flacco*, ex Camerarii lectionibus collecti, editique inter variorum commentarios in Tullii Orationes, qui prodierunt Baſileæ 1553. fol.

Θέωνος σοφιστοῦ γυμνάσματα.

Theonis Sophiſtæ, primæ apud Rhetores exercitationes, innumeris quibus ſcatebant antea, mendis repurgatæ & in Latinum ſermonem converſæ, verſione ad calcem voluminis ſeparatim ſubjuncta. Baſil. ſumtu & cura Joh. Oporini 1540. in 8.

Elementa Rhetoricæ ſive capita exercitationum ſtudii puerilis & ſtyli, ad comparandam utriusque linguæ facultatem. 8. Eadem locis aliquot auctiora, Baſileæ apud Oporin. 1545. 8. 1551. 8. Lipſiæ apud Vœgelin. 1562. 1580. 8.

Elegiæ (*) ὁδοιπορικὴ v. & Carmen ὁδοιπορικὸν Joh. Ludovici Braſſicani. I. Metallaria. II. Dyringica & Encomium vitæ Ruſticæ. III. Nemetum. IV. Saxonica. V. Plumbaria cum aliis quibusdam nunc primum editis, ut Elegia Vangionica de morte Eobani Heſſi, & paraphraſi elegiaca loci: *Judæa & Jeruſalem, nolite timere.* Argent. ex off. Cratonis Mylii in 8.

Herodoti libri novem quibus Muſarum indita ſunt nomina, Græcè. Ad hæc *Georgii Gemiſti*, qui & *Pletho* dicitur, de iis, quæ poſt pugnam ad Mantineam geſta ſunt, libri II. una cum Joachimi Camerarii præfatione, annotationibus, Herodoti vita: deque figuris, & qua uſus eſt, dialecto: omnia in ſtudioſorum utilitatem diligenter conſcripta. Baſileæ in officina Hervagiana in fol. anno 1540. per Jo. Hervagium & 1557. apud Bernardum Brand.

Thucy-

(*) Recuſæ in Jani Grureri deliciis Poëtarum Germanorum Tom. 2. p. 17. 22. 24. 39. 46. Metallaria prodiit etiam poſt Mich. Barthii Annæbergam, Baſil. 1557. 8.

Thucydides cum ſcholiis antiquis Græce editus additis caſtigationibus & annotationibus Camerarii. Baſil. apud Hervag. fol. 1540. & 1557.

1541.

Homeri Ilias & Odyſpea cum ſcholiis Græcis, Porphyrii Homericarum quæſtionum libro & opuſculo de antro Nympharum, Græce ex recognitione Jacobi Micylli & Joach. Camerarii. Baſil. in officina Hervag. 1541. 1551. parvo fol.

Θεοφράστου τοῦ Πλάτωνος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Ἀριστοτέλους, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τὰ μέχρι νῦν σωζόμενα ἅπαντα. *Theophraſti* opera, quæ reſtant, partim hinc inde conquiſita, atque in unum veluti corpus redacta, partim à multis mendis, Doctorum virorum induſtria & meliorum exemplarium ope repurgata. Græce: adjuncta *Priſciani Lydi* metaphraſi in Theophraſtum de ſenſu & phantaſia. Acceſſit Joach. Camerarii Præfatio, in qua de præſtita in hiſce omnibus opera, tum de Simonis Grynæi CL. viri obitu aliquid dicitur. Baſ. apud Hervagium in fol. In quibusdam exemplis præmittitur præfatio Hieron. Gemuſæi.

Præcepta morum ac vitæ, accommodata ætati puerili: proſa oratione & carmine Elegiaco. De Gymnaſiis ſive Exercitationibus & ludis puerorum, dialogus. Ludus ſeptem ſapientum: carmine latino jambico. Expoſitio verſuum Solonis, Tyrtæi, Callinoi Latine. Baſ. apud Rob. Winter in 8. atque iterum Lipſiæ apud Vœgelin. 1544. 8. & apud hæredes Valent. Papæ, ibid. 1564. 8. 1576. & 1583. 8. & apud Jo. Steinmann. Lipſiæ 1588. 8. & noviſſime in tomo tertio methodorum de ſtudiis inſtituendis, quas collegit & cum obſervatis ſuis edidit Tho. Crenius. Roterdam 1699. 4. Plurima idem præmiſit in Camerarii laudem eruditiſſimorum virorum præclara teſtimonia.

Oratio de ſtudio bonarum artium atque linguæ Græcæ atque Latinæ pronunciata ab ipſo in Academia Lipſienſi. Lipſ. apud Valent. Pap. in 8.

1542.

Oratio ſenatoria de bello Turcico κατὰ προσωποποιίαν. Item Tyrtæi Carmina παραινετικὰ & alia nonnulla. Tubingæ apud Morhardum in 4to.

1543.

Synodica, id eſt, de Nicæna Synodo, Lipſiæ ex officina Jacobi Berwald. in 8. Vide infra ad A. 1561.

Doctrinæ de Religione controversæ inter sese oppositæ capita.

Versibus certis respondit Camerarius ad scurrilem criminationem de tribus Martinis: vide in Epist. Philippi ad Camer. Epistolam Crucigeri pagin. 432.

Xenophontis Athenienſis de Forma Reipub. Lacedæmoniorum: ejusdem de Forma Reipub. Athenienſium: Ejusdem de præfectura & disciplina Equestri liber: omnia nunc primum in Latinum sermonem conversa à Joach. Camerario, adjunctis annotationibus quibusdam, præmissaque Xenophontis vita. Lipsiæ in officina recente Valent. Papæ. 8. Eosdem Xenophontis libellos deinde Camerarius vulgavit ex eadem officina, 1556. 8. cum hippocomico suo sive disputatione de curandis equis: & de nominibus equestribus Græcis & Latinis: & historia rei numariæ sive de nomismatis Græcis & Latinis. Hæc separatim prodierant Tubingæ 1539. 8. apud Ulricа Morhardum.

1544.

Elegiaco Carmine Græco expressit Camerarius Psalmum CXXXIII. de concordia: de quo Philippus in Epist. ad Camerar. pag. 419. *Tuum Psalmum de Concordia multis jam ipse mea manu descripsi: imo & versionem multis scripsi ad verbum, adeo quotquot viderunt avide expetierunt.* Vide libellum in quo exponuntur V. quæstiones quibus tota doctrina & universum negotium Evangelicum continetur. propositæ Lipsiæ futuris Doctoribus Theologiæ. Lipsiæ ex Officina recente Valent. Papæ in 8.

1545.

Libellus Græcæ Grammaticæ Philippi Melanchtonis. Vide infra ad An. 1549.

Oratio dicta de cultu Pietatis ac Virtutis & studiis bonarum artium, exordiis doctrinæ publicæ, semestri æstivo à Joach. Camerar. Pabergensi. Lipsiæ in officina Valentini Papæ in 8.

De invocatione Sactorum, vide supra p. 499. seq.

Capita pietatis & Religionis vide ad an. 1547.

1546.

Historia rerum gestarum in Græcia, succincta interpretatione librorum *Xenophontis* à Leonhardo Aretino exposita. Addita narratio est præcipuarum rerum temporis secuti prælium ad Mantineam usque ad Alexandrum Magnum. Lipsiæ apud Valent. Pap. in 8. Ab hoc

Are-

Aretino Latine versus est etiam Procopius, non à Camerario, cui id præter rem tribuitur in Clarmundi vitis eruditorum T. 6. p. 52.

1546.

Belli Smalcaldici Anno MDXLVI. inter Carolum V. Cæs. & Protestantium Duces gesti origo, progressus & exitus. Commentarius Græco sermone eleganter scriptus à Joach. Camerario Papebergensi cum versione Latina & supplemento Simonis Stenii, Lomacensis, de prælio ad Muhlbergam, & captivitate Johannis Friderici, Electoris. Extat in Marquardi Freheri Rerum Germanicarum scriptorum Tomo tertio pag. 387. edit. novæ Clariss. Struvii p. 439--494.

1547.

Capita Pietatis & Religionis Christianæ, versibus Græcis comprehensa ad Institutionem puerilem, cum interpretatione Latina. Veri Episcopi solicitudo & Presbyterorum cura indicata de Cap. XX. Act. Apostol. πῶς ἐπιστέλλει ἂν ὁ ἅγιος Παῦλος τοῖς Ἐφεσίοις ὑπομιμνήσκων τὰ ῥηθέντα πρὸς αὐτοὺς ἐκκληθέντας εἰς τὴν Μίλητον. ὑποθῆκαι Salomonis, ut vitentur consortia pravorum; de teutonicis versibus translatæ in Græcos & Latinos. Preces Christianæ expositæ versibus Heroicis à Johanne Stigelio: Epistolæ binæ S. Basilii ad Ecclesiam Antiochensem & ad Tyanensium Senatum. Ausonii precatio matutina & protrepticum ad nepotem. Lipsiæ apud Valentin. Pap. in 8. Recusus hic liber Lipsiæ in officina Valentini Papæ 1555. 8. & Ernesti Vœgelini Constantiensis 1569. 8.

1548.

Thomæ Linacri, Britanni de emendata structura Latini sermonis libri VI. Cum indicatione locorum, unde exempla ab autore adducta fuerunt, recognita à Joach. Camerario. Accessit libellus ejusdem Camerarii de arte Grammatica & figuris dictionum. Lipsiæ apud Val. Pap. in 8. In editione secunda Lipsiensi in officina hæredum Valentini Papæ 1559. 8. habentur etiam Philippi Bechii in Linacrum annotationes.

1549.

Vocabula rei nummariæ, ponderum & mensurarum Græca, Latina, Ebraica, quorum intellectus omnibus necessarius est: collecta ex Budæi, Joachimi Camerarii & Philippi Melanchthonis Annotationibus: additæ sunt & volucrum & piscium appellationes, col-

lectæ à Paulo Ebero & Casparo Peucero. Witebergæ per Josephum Klug. 8.

Libellus Græcæ Grammaticæ Ph. Melanchthonis, accuratius & perfectius editus studio Joach. Camerarii Papenb. adjectis tabulis flexionum verborum circumflexorum & verborum in μί. Accessit ejusdem Camerarii lib. de Orthographia, qui in editione A. 1545. deerat. Lipsiæ apud Valentin. Papam in 8. Recusus hic liber Lipsiæ in officina hæredum Valentini Papæ 1560. 8.

Εὐκλείδε στοιχείων βιβλία ἓξ. Euclidis Elementorum Geometricorum libri VI. conversi in latinum sermonem. Lipsi. apud Valentin. Pap. in 8.

Hoc anno edidit Camerarius etiam annotationes in *Terentium* cum præfatione ad discentes bonas literas. Vide Terentium Matthiæ Bergii Professoris Altdorfini. pag. 472. Sed secunda editio hujus Comici ex Camerarii recensione lucem vidit Lipsiæ ex officina Valentini Papæ 1555. 8.

1550.

Libellus Scholasticus utilis & valde bonus, quo continentur *Theognidis* præcepta, *Pythagoræ* versus aurei: *Phocylidæ* præcepta, *Solonis, Tyrtæi, Simonidis* & *Callimachi* quædam Carmina, collecta & Græcis commentariis explicata à Joach. Camerario Basil. 1550. 8. Accessit rerum & verborum memorabilium Index. Basileæ per Oporinum. Et ex iterata editione ibid. 1555. 8. atque additis *Wolfgangi Seberi* notis geminis, quarum priores varietatem lectionis ex MSS. Codd. Bibl. Palatinæ atque Augustanæ, simulque uberiorem sententiarum explicationem exhibent: posteriores citatorum à Camerario testimoniorum fontes commonstrant, Lipsiæ impensis hæredum Thomæ Schureri, excudebat Thomas Glück. 1620. 8.

1551.

De Carminibus ad Veterum Imitationem artificiose componendis præcepta bona & utilia, collecta à Georgio Sabino. Enumeratio eorum, (*) quæ in docendo præcipue sequenda esse videantur, Græce & Latine exposita à Joach. Camerario Pabep. Lipsiæ apud Val. Pap. in 8.

Ἀριθμολογία ἠθική, de quo libello supra p. 497.

Com-

(*) Vide infra ad Annum 1554.

Commentarii utriusque linguæ, in quibus est διασκευὴ ὀνομαστικὴ τῶν ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ σώματι μερῶν. id est, diligens exquisitio nominum, quibus partes corporis humani appellari solent. προστεθεισῶν καὶ τῶν τῆς χρείας ἑκάστων ὀνομασιῶν, καὶ παρεπομένων τινῶν αὐταῖς. i. e. additis & functionum nomenclaturis & aliis his accidentibus, παραλλήλως σχεδὸν κειμένων τῶν τε ἑλληνικῶν καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν λέξεων, positis fere contra se Græcis & Latinis vocabulis. Basil. apud Joh. Hervag. in fol.

Sententiæ *Jesu Siracidæ* Græce summa diligentia cum necessariis annotationibus editæ. Basil. apud Joh. Oporinum in 8. Altera Græco latina editio cum versione & additis novis etiam ad Latina notis. Lipsiæ apud Vœgelinum, 1568. 8.

1552.

Hymni XXIIII. Georgii Fabricii de historia & meditatione mortis CHristi cum duobus carminibus Camerarii, altero latino ad CHristum Σωτῆρα altero græco de σταυρώσει τοῦ Σωτῆρος.

Vita fortissimi & laudatissimi Ducis *Mauricii*, Saxoniæ quondam Electoris, Græce conscripta ac in sermonem Latinum conversa à Simone Stenio, Lomacensi Misnico, Vide Marquardi Freheri partem tertiam scriptorum Germaniæ p. 447. 448.

1553.

Indicationes multorum, quæ ad lectionem fabularum *Plauti* nonnihil momenti afferre possint, quæ collegit Georg. Fabricius Chemnicensis. Emendationes editi exempli Plautini à Joachimo Camerario de recognitione ipsius in officina Valentini Papæ in 8. De Plauto Camerarii vide ad An. 1558.

Oratio habita Lipsiæ ad funus Illustrissimi Principis, *Mauricii* Ducis Saxoniæ Electoris, cum præter duceretur XVII. Cal. Aug. Lips. in officina Valentini Papæ in 4. Recusa cum aliis Lips. 1566. 1569. 8. & in Simonis Schardii, T. 2. rerum Germanicar.

Θεοκρίτου εἰδύλλια, τοῦτ' ἔστι σμικρὰ ποιήματα ἓξ καὶ τριάκοντα. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιγράμματα ἐννεακαίδεκα. Τοῦ αὐτοῦ πέλεκυς ἐν πτερύγιον. Μετὰ τῶν σχολίων Ζαχαρίου Καλλιέργου πάνυ ὠφελίμων. Theocriti Eidyllia, hoc est, Parva Poëmata XXXVI. cum scholiis Græcis. Ejusd. Epigrammata XIX. Ejusdem Bipennis & ala. Præter hæc & Latina versio Carmine non infeliciter reddita per H. Eobanum Hessum,

 & Joa-

& Joachimi Camerarii scholia non inerudita accessere. Francofurti ex officina Petri Brubachii in 8. De priore Græca Theocriti editione dictum ad A. 1530.

Narratio de Eobano Hesso comprehendens mentionem de compluribus illius ætatis doctis viris, Epistolæ Eobani Hessi (*) ad Camerarium & alios quosdam familiari in genere cum lepidæ & facetæ, tum literatæ & eruditæ, cum quibusdam Camerarii scriptis carmine & aliorum. Norimberg. apud Joh. Montanum & Ulricum Neuberum in 8.

1554.

Prophetæ *Jeremiæ* lamenta conversa in Anapæstos Latinos cum aliis nonnullis versibus. In officina Valent. Papæ in 8.

Versus Senarii Græci de Analogiis: sive de proportione Arithmetica, Geometrica & Harmonica, περὶ μεσοτήτων ἢ μέσων ἀναλόγων τριῶν τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ Γεωμετρικῆς, καὶ Ἁρμονικῆς σύνοψις. Divisio puerilis institutionis, Διαιρέσεις διδασκαλικαί. Enumeratio eorum quæ in docendo præcipue sequenda esse videntur, Græca & Lat. prosa. Graphica sive ratio parandi atramenti, (**) calami & chartæ, & ipsa senariis versibus Græcis exposita. Omnia nunc primum partim edita, partim recognita. Lipsi. in officina Valentini Papæ in 8vo.

Querela M. Lutheri sive somnium. Basileæ apud Oporinum in 8. Recusa Gorlicii in 4. &c. Typis Ambrosii Fritsch. anno 1580.

1555.

Synesii Cyrenæi Oratio (***) ad Arcadium Theodosiii f. de Regno sive de Officio Imperatoris, sive Regis, conversa in Latinum sermonem, addita historiola de ipso authore. In officina Val. Papæ in 8.

Querela Martini Lutheri sive somnium ὄλον hypar, sive Syndicus Querelæ Lutheri. Basil. apud Oporinum in 8.

Con-

(*) Liber II. A. 1557. & III. 1561. Prodierunt & Hessi Epistolæ familiares, Marpurgi 1543. anno post ejus obitum, quem epicediis decorarunt Jacobus Micyllus, Bedrotius, Joannes Stigelius. 1542. 8.

(**) Eobani Hessi atramentum:

Integra sit galla, sit dimidia uncia gummi.
Quartaque vitrioli, sint partes octo falerni,
Sextarii reliquum laticosum fundat acetum.

(***) Confer infra ad A. 1583.

Conciones Synodicæ ſtatis temporibus habitæ in Eccleſia Merſeburgenſi à Reverendiſſ. & Illuſtriſſ. Principe *Georgio Anhaltino* & Aſcaniæ &c. Præpoſito Magdeburgenſi & Miſnenſi: editæ à Joachimo Camerario præmiſſa ejusdem ad Illuſtriſſ. Dn. Joach. Principem Anhalt. epiſtola dedicatoria, & de Reverendiſſimo & Illuſtriſſimo Principe Anhalt. Georgio, (*) Narratione. Lipſiæ in officina Valent Papæ. fol.

1556.

P. Virgilii Maronis Bucolicorum explicatio præſcripta de commentatione Joach. Camerarii, cum indicatione & interpretatione locorum *Theocriti*, cujus author eſt Eobanus Heſſus, Argent. apud Blaſium Fabricium, in 8.

1557.

De Græcis Latinisque & Indis numerorum notis, &c. infra ad A. 1569. Additæ ſunt γνώμαι Græce, ſerie literarum expoſitæ, ad uſum puerilis inſtitutionis. Norimb. in officina Helleriana in 8.

Libellus alter Epiſtolas complectens Eobani & aliorum quorundam doctiſſimorum virorum, nec non verſus varii generis & argumenti Lipſ. in officina Valentini Papæ in 8. De libro I. vide A. 1553. & de III. 1561.

Hoc anno 1557. profecto Philip. Melanchth. ad Colloquium Wormatienſe, mortua eſt ejus conjux Wittebergæ. Exorarunt igitur Camerarium communes amici, ut ad Philippum quam primum ſe conferret, ut nuncio accepto domeſtici luctus aliquid ei allevationis contingeret ex præſentia Camerarii, cujus conſuetudo & uſus ei eſſet jucundiſſimus. Vide vitam Philippi pag. 368. 369. pertinet huc Camerarii Hodœporicon Hyemale: Tertio libello Epiſtolar. Eobani P. 3. b. & Hodœporicor. Reuſneri libro VI. pagin. 480.

1558.

M. Accii Plauti Comœdiæ XX. diligenti & ſingulari ſtudio emendatius nunc quam ante unquam ab ullo editæ: Adjectis etiam Camerarii ad ſingulas comœdias argumentis, & annotationibus. Acceſſerunt jam indicationes multorum ad lectionem Plautinam conferentes, Georgii Fabricii (**) Chemnicienſis. Baſ. per Jo. Hervagium & Bernhardum Brant. in 8. Comœdiæ quinque Amphitruo, Aſinaria, Curculio,

(*) Hæc narratio recuſa Lipſ. 1696. 8. cum vita Melanchthonis & Eobani Heſſi à Camerario ſcripta.

(**) Supra, ad. A. 1553.

culio, Casina, Cistellaria, cum notis & præmissa de carminibus Comicis dissertatione prodierunt Lipsiæ apud Valentinum Papam 1545. 8. Comœdiæ sex, ibid. 1549. 8.

1559.

De eorum qui Cometæ appellantur, nominibus, natura, causis, significatione, cum historiarum memorabilium illustribus Exemplis Disputatio atque Narratio Joach. Camerarii. Lipsiæ in officina hæred. Val. Papæ in 8. Recusum hoc scriptum ibidem 1578. 8. in officina Joannis Steinmann.

1560.

Disputatio de precibus, earumque formulæ. Argentorat. 8. vide supra pag. 495. sq.

Epitaphium Philippo positum in templo arcis Wittembergæ, laminæque æreæ literis inauratis incisum, authorem habet Camerarium quem vide in vita Philippi pag. 420. & seq.

1561.

Tertius libellus (*) Epistolarum Eobani Hessi & aliorum quorundam virorum autoritate, virtute, sapientia, doctrinaque excellentium, editus autore Joachimo Camerario Papebergensi. Lipsiæ apud Vœgelinum. in 8.

Capita quædam pertinentia ad doctrinam de moribus, & civilis rationis facultatem, quæ est ἠθικὴ & πολιτικὴ. Lipsiæ apud Joh. Rhambam in 8.

Chronologia secundum Græcorum rationem, temporibus expositis autore (**) *Nicephoro* Archiepiscopo Constantinopolis, conversa in Latinam linguam, & illustrata à Joachimo Camerario Papeberg. Addita est ejusdem narratio (***) *de Synodo Nicæna*; & accessit nova enumeratio Synodorum Oecumenicarum. Basil. apud Joh. Oporinum in fol. Recusus hic liber deinde Lipsiæ apud Vœgelin. 1574. 4. & apud Joannem Steinmannum 1583. 4.

Poëmata doctrinæ eruditione, virtute & sapientia præstantis Viri PETRI LOTI-

(*) Liber I. A. 1553. & II. 1557.

(**) De Nicephori Chronologia dixi Volum. VI. hujus Bibliothecæ p. 153. sq. Præmittitur etiam ex Camerarii versione, Historiæ Miscellæ, Basil. 1569. 8. Errores quosdam illius Chronologicos notat Jo. Garnerius præfat. ad Liberatum.

(***) Hæc prodierat Lipsiæ ex officina Jacobi Berwald 1543. 8. Recusa ibidem 1546. 1552. 1560. 8. ex officina Valentini Papæ.

TICHII Secundi, artis Medicinæ clariſſimi Doctoris, quæ paſſim edita hoc libello comprehenſa ſunt & nunc primum iſta forma expreſſa, cum præfatione Joachimi Camerarii ad Erneſtum Vœgelinum & Eraſmum Neuſteter. Lipſiæ apud Vœgelinum. 8. Iterum edita ſunt hæc Poëmata Lotichii Solitarienſis cum præfatione Camerarii ad Chriſtianum Lotichium, Lipſiæ iisdem Typis Vœgelinianis, imprimente Johanne Steinmanno 1563. 8.

Annotatio rerum præcipuarum quæ acciderunt ab anno 1550. uſque ad annum 1561. V. C. Joachimi Camerarii Papebergenſis. Ex adverſariis manu ejus exaratis edita à Marquardo Frehero Rerum Germanicarum ſcriptorum Tomo Tertio pagin. 460.

1562.

Ecloga de morte optimi & doctiſſimi, & Virtute, Sapientia, Pietate excellentis Viri *Joh. Stigelii* & alia quædam Poemata quorum eſt autor Joachimus Camerarius. Lipſ. in officina Vœgelinian in 4.

1563.

Capita quædam propoſita ad diſputandum, de felicitate, ſeu vita beata in terris. In Academia Lipſ. apud Vœgel. in 8.

Votum ſive preces: poëmatium de horum temporum miſeria & cladibus. Lipſiæ in officina Vœgelini in 8. Vide infra ad A. 1568.

Oratio habita in declaratione Magiſtrorum opt. diſciplinarum & artium. In qua copioſa fit mentio præſtantiſſimi Viri *Joh. Homilii* Mathematici ſuperiore anno mortui, adjectis epicediis, Epitaphiisque diverſorum. Lipſiæ in officina Vœgeliniana in 8.

Dialogus de vita decente ætatem puerilem, quodque hoc ſtudium Deo placeat, cum reſpondentibus figuris quibusdam Germanici & Latini ſermonis, itemque verſibus variis. Lipſiæ apud Vœgel. in 8. & cum auctario ibid. 1572. 8.

Hiſtoria de JEſu CHriſti ad mortem pro genere humano acceſſione, dierum ante Paſcha ſex, & alia indicata tempora, resque præterea quædam narratæ oratione, quam recitatione ſolenni pronunciavit M. Martinus Gaſſarus. 8.

Catecheſis ſeu initia doctrinæ in Eccleſia Chriſti, Græce iterum nuper edita: Κατήχησις τοῦ χριστιανισμοῦ, ἤγουν κεφάλαια τῆς ὑγιοῦς διδαχῆς ΧΡΙΣΤΟΥ τε αὐτοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων. Sine nomine auctoris, niſi quod p. 497. edit. Gr. & p. 522. Lat. Camerarii nomen legitur:

 & ſine

& ſine anni nota & loci in 8. paginar. 500. & nunc primum in Latinum ſermonem converſa, cumque indicio & notatione locorum quorundam expreſſa. Lipſ. apud Vœgelin. in 8. Etiam Auguſtanæ confeſſionis Græce verſæ à Camerario Melanchthon meminit Epiſtolis ad Camerarium p. 579. 580.

Epithalamii verſus de nuptiis, nobilitate generis, virtute, ſapientia & humanitate præſtantiſſ. D. Erichi Volemari à Berlips V. CL. Præfecti Saliſſæ longæ in Duringis compoſiti. Lipſiæ apud hæredes Valent. Papæ in 4.

Poëmata Georgii Sabini edita Lipſiæ in Officina Vœgeliniana; Extant in hoc libello duæ Elegiæ Græcæ Camerarii, & ipſum libellum ſe Epiſtolis quibusdam auxiſſe & jus privilegiis de talibus ſcriptis ſibi aliquando impetrati Typographo tum impertiiſſe teſtatur Camerarius in Epiſtola Poëmatis præfixa ad Sabini generum, M. Euſebium Menium, hoc anno ſcripta Lipſiæ, repetita editione ipſa anno 1581. Typis Steinmanianis. in 8.

1564.

Orationes duæ S. *Gregorii* Epiſcopi *Nyſſæ*, una de Filii & Spiritus Sancti Deitate, (a) altera dicta die Paſchatis; (b) converſæ in Latinum ſermonem, additis brevibus annotatiunculis. Antè non editæ. Lipſ. apud Vœgel. in 8.

Ejusdem Gregorii orationes duæ aliæ, una de nativitate (c) Domini noſtri Jeſu CHriſti, altera de Sancto Stephano primo martyre, (d) jam primum editæ, converſæ in Latinum ſermonem, cum brevibus notationibus. Lipſ. apud Vœgelinum in 8.

Capita propoſita ad diſputandum, ea explicantia & diſtinguentia, quibus ſtudium Sapientiæ, quæ eſt Philoſophia, continetur. Lipſiæ apud Vœgelin. 8.

In renuntiatione Magiſtrorum in Academia Jenenſi expedivit quæſtionem hanc, cur Aruſpas apud Xenophontem dicat ſe duas habere animas probam unam & bonam, improbam alteram & malam? Jenæ excudebat Donatus Ritzenheyn in 4.

Oeconomica ſcripta, quæ exſtant titulo *Ariſtotelis*, in Latinum ſermonem converſa & explicata, adjunctaque iis interpretatio Oeconomici libri *Xenophontis*. Lipſ. apud Vœgelin. in 8.

Enchi-

(a) Cum alia verſione in Operibus Nyſſeni T. 2. edit. Græco-Lat. p. 896.
(b) id. pag. 866. (c) id. pag. 771. (d) id. pag. 786.

Enchiridion pietatis puerilis, hoc anno abAdamoSibero editum,&Carmen in Veſtibulo exhibetCamerari Heroicum ad Siberum,& in ipſo libro ex ejusdem Camerarii & aliorum Doctorum monumentis plurima. Baſil. per Joann. Oporinum in 8.

Archytæ decem prædicamenta: (*) Anonymi de Logica: quid & quale quid quomodo definiendum eſſe videatur: alterius Methodus εἰς τὰς τρόπους τῆς φιλοσοφίας: Georgii Pachymerii de Sex definitionibus Philoſophiæ: omnia Græcè: cum præliminari Epiſtola Græca Joachimi Camerarii ad Michaelem Sophianum. Lipſiæ typis Erneſti Vœgelini Conſtantienſis. 8.

1565.

Converſa ex *Thucydidis* hiſtoria quædam in Latinum ſermonem, & de autore illo, deque ſcriptis ipſius expoſita, nec non explicata aliqua. Witenbergæ apud Joh. Cratonem in 8.

Narrationes duæ facinorum atrocium ſuperioribus annis in Italiæ civitatibus duabus diverſo tempore attentatorum, cognitione digniſſimæ, opera Joach. Camerarii primum typis expreſſæ. Lipſiæ in Officina Vœgeliniana. in 8.

1566.

De *Philippi Melanchthonis* Ortu, totius vitæ curriculo, & morte; implicata rerum memorabilium temporis illius, hominumque mentione atque indicio, cum expoſitionis ſerie cohærentium, Narratio diligens & accurata. Lipſ. apud Vœgelinum in 8. Recuſus hic lectu dignus & jucundus liber ibidem ſed minus luculenter 1592. 8. tum cum indice, Hagæ Com. 1655. 12. & nitide curante Frid. Benedicto Carpzovio τῷ μακαρίτῃ cum Vitis Georgii Anhaltini & Eobani Heſſi ſcriptis ab eodem Camerario. Lipſiæ 1696. 8. Notæ non contemnendæ ad hanc vitam inſertæ catalogo Bibl. Schraderianæ Dresd. 1710. 8. parte priori n. 3226.

Hiſtoriæ JEſu CHriſti filii DEI, nati in terris, matre ſanctiſſima ſemper virgine Maria, ſummatim relata expoſitio, itemque eorum quæ de Apoſtolis JEſu CHriſti ſingulatim commemorari poſſe recte & utiliter viſa ſunt. Additis aliis quibusdam non indignis pietatis Religioſæ ſtudio. Lipſ. apud Vœgelin. in 8. Volumen clauditur Nazianzeni pentaſticho de Apoſtolis, Camerarii de Evangeliſtis tetraſticho,

(*) Confer librum 2. hujus Bibl. cap. 13. pag. 483.

cho, & Nicephori Xanthopuli jambicis LXXVIII. de JEsu septuaginta discipulis.

1567.

Capita ad disputandum proposita, consuetudine Academiæ Lipsicæ in schola Philosophica. Lipsi. apud Joh. Rhambam in 4.

1568.

De natura & effectionibus dæmonum libelli duo *Plutarchi*, de defectu oraculorum ex versione Adriani Turnebi cum ejus notis: & de figura EI consecrata Delphis, ex versione Camerarii cum ejus explicationibus & procœmio. Quibus eruditæ & raræ nec inutiles rerum memorabilium & singularium expositiones continentur. Lipsi. in Officina Vœgelini in 8. atque iterum 1576. 8.

Libellus continens Eclogas XX. Græcas duas, cæteras Latinas, & alia quædam poëmatia diversis temporibus & occasionibus composita, quæ sunt 1) *Votum* seu preces, pro pace Germaniæ. 2) Carolus sive *Vienna Austriaca* A. 1532. obsessa. 3) Carolus sive *Tunete* A. C. 1534. Lipsi. apud Joh. Rhamb. sumtibus Vœgelini in 8.

Hoc anno 1568. Maximilianus II. Cæsar Camerarium Viennam Austriæ (nemine consiliariorum suggerente) evocatum de doctrina Ecclesiæ & rituum sacrorum cum Saxonicis ineunda conformitate clementer audivit, & re sua bene functum domum non sine favoris argumento à se dimisit. Melch. Adamus in vitis Philosophor. Germaniæ p. 264. vide Procœminm Camerar. in libellum suum Gnomologicum p. 20. de quo libello dictum supra p. 493. sq.

Libellus novus Epistolas & alia monumenta doctorum superioris & hujus ætatis complectens. Lipsi. apud Joh. Rhamb. in 8.

Liber (*) continens Epistolas *Philippi Melanchthonis* scriptas ab A. 1522. per annos 38. ad Joach. Camerarium, primum ab eodem pio studio & accurata consideratione editus. Lipsi. curante eum exprimi Vœgelino in 8. Confer Clariss. Buchard Gotthelff Struvii Bibl. antiquam A. 1705. p. 545. & A. 1706. p. 357. sqq.

1569.

De Græcis Latinisque numerorum notis, & præterea Saracenicis & Indicis cum Indicio Elementorum ejus, quam Logisticam Græci nominant (quæ est methodus conficiendarum rationum) & vocabulorum

(*) Hic est liber quartus inter Melanchthonis quæ cum Erasmi, Thomæ Mori & Lud. Vivis Epistolis recusæ sunt Lond. 1642. fol.

rum artis interpretatione & aliis quibusdam ad hanc pertinentibus. Acceſſerunt explicationes Arithmeticæ doctrinæ *Nicomachi* & alia quædam ad contemplationem ſcientiæ iſtius pertinentia. Witenb. apud Joh. Cratonem in 8. Prodierant etiam Auguſtæ Vindel. 1554. 8. & Norimb. 1557. 8. Explicationem librorum duorum Nicomachi Geraſeni Samuel Tennulius recudi curavit ad calcem Jamblichi in Nicomachum, Græce & Latine cum notis editi Arnhemiæ 1668. 4.

Orationes numero decem funebres, quarum prima cum illuſtriſſ. Ducis Saxoniæ Principis Electoris Mauritii funus An. 1553. per urbem Lipſiam duceretur: additis epitaphiis carminibus Græcis ac Latinis. Cæteræ, anniverſariæ memoriæ diebus habitæ ſunt, nec dum quædam expreſſæ. Addita XI. complectente lugubris mortis Illuſtriſſ. Principis Elector Saxon. Auguſti filii Alexandri mentionem. Lipſiæ excudebat Joh. Rhamba in 8.

Joach. Camerarii Epiſtola ad Iſaiam Cæpolitam hoc anno ſcripta, extat ſub finem Libri Quinti Paraphraſeos Pſalmorum Eſromi Rudingeri.

1570.

Aphthonii libellus progymnaſmatum, id eſt, præparantium exercitationum, in ſermonem Latinum converſus: Græco ſcripto & exemplis compluribus additis. Lipſ. apud Erneſt. Vœgelin. in 8.

Propoſita annis compluribus Academiæ Lipſicæ, antiqua conſuetudine, diebus præcipue feſtis, quibus ſolemnes conventus Eccleſiaſtici aguntur, nunc conveniente ſerie & uno libello ad lectionem commodiorem comprehenſa. Lipſ. in Officina Rhambaviana in 8.

1571.

Libellus *Plutarchi* de virtute Morali: quo exponitur ſumma doctrinæ illius: Itemque adjunctorum ſcriptorum Græce editorum interpretatio Latina: Una cum explicatione præcipuorum locorum & rerum neceſſariarum enarratione. Autore Joachimo Camerario, Lipſiæ. in 8.

Libellus Gnomologicus, 8. de quo ſupra p. 493. ſeq.

Aliquot Epiſtolæ *M. Antonii Flaminii* de veritate doctrinæ & ſanctitate Religionis, ex Italico in ſermonem Latinum converſæ, nec non narrationes de Flaminio & aliis quibusdam, cognitione opt. diſciplina-

rum, ac artium & pietatis ſtudioſorum non indignæ. Norimb. in Officina Dieterichi Gerlacii. in 8.

V. Cl. *Georgio Fabricio* Chemnicenſi P. L. Epitaphia ſcripta à V. Cl. Joachimo Camerario, Paulo Dolſcio, Adamo Sibero, & aliis. Edita à Jacobo Fabricio Chemnicenſi, cum Epiſtola Joan. Sturmii ad Fabricios Fratres conſolatoria. Lipſiæ in 4.

1572.

Notatio figurarum Sermonis in libris quatuor Evangeliorum, & indicata verborum ſignificatio, & orationis ſententia, ad illorum ſcriptorum intelligentiam certiorem ſtudio Joachimi Camerarii, poſt primam editionem Lipſ. apud Valent. Papæ hæredes 1552. 8. recuſa cum locuplete indice rerum & verborum inſignium ad obſervandum. Lipſiæ apud Erneſt. Vœgelin. in 4. Notatio figurarum Orationis & mutatæ ſimplicis Elocutionis in Apoſtolicis ſcriptis, ad perſpicendam de intellecto ſermone ſententiam autorum: edita pridem Lipſiæ apud Valentini Papæ hæredes 1556. 8. Acceſſere & in librum πράξεων & ἀποκαλύψεως ſimiles notationes, nunc primum elaboratæ ſtudio Joach. Camerarii. Lipſiæ edita denuo procurante Ern. Vœgelino. in 4. Hæ eximiæ Camerarii in Novum Teſtamentum annotationes ſuadente Melanchthone ab eo compoſitæ, quarum novam editionem promiſit V. C. Jo. Andreas Boſius Diſp. de νεωτερικαῖς ἐπιθυμίαις. cap. 3. recuſæ etiam ſunt Cantabrigiæ 1642. fol. cum Beza: & Francof. 1712. 4. ſub titulo exegeſis N. T.

Xenophontis Athenienſis de Cyri Regis Perſarum vita atque diſciplina libri 8. nec non alia quædam ejusdem autoris ſcripta in ſermonem Latinum converſa, explicationibus alicubi additis, ſtudio & diligentia Joach. Camerarii. Pariſiis, apud Andr. Wechelum. in 4.

Commentatiuncula, non eſſe ex Eventis de conſiliis actionibusque hominum judicandum: de exordio verſus Ovidiani: *Exitus acta probat.* Additur ſcholium de congiario. Edente ob patris Valetudinem Ludovico Camerario filio. Lipſiæ typis Ern. Vœgelini in 8.

Reverendi Viri Doctoris Martini Lutheri Epiſtola, miſſa ad Theologos Norinbergenſes (orta quadam inter ipſos diſſenſione:) *Pia & vere Apoſtolica Epiſtola*, quemadmodum tum ad exemplum illius eo tempore Vir, dignitate & auctoritate & ſtudio pietatis excellens aſſcripſit. Cum appendice non ſpernenda. Lipſ. apud Vœgelin. in 8.

1573.

1573.

Homiliæ, quæ ſunt ſermones habiti de iis, quæ in Chriſtianis Eccleſiis leguntur, congregato populo diebus Dominicis & feſtis, excerptæ ex ſcripturis Evangelicis, autore Joach. Camerario: Editæ ſimul Græce & Latine. Lipſiæ procurante Vœgelino. in 4.

Pſalmi Septem qui Pœnitentiæ titulo celebrantur, translati in Latinos verſus jambicos dimetros, autore non nominato. Quibus & Threnorum Hieremiæ Prophetæ, & Pſalmorum quoque aliquot carmina adjuncta ſunt, compoſita à Joach. Camerario. Lipſiæ in 8.

Ornatiſſimi cujusdam viri de rebus Gallicis & ad Stanislaum Elvidium Epiſtola: Et ad hanc de iisdem rebus Gallicis reſponſio, autore Joach. Camerario. Lipſiæ in 4. apud Vœgelin. Atque hæc ſunt, quæ vivo Joachimo Camerario autore edita ſunt, qui obiit Lipſiæ, Anno MDLXXIIII.

Poſt obitum Joachimi Camerarii edita & ex parte recuſa ſunt iſta:

1575.

Phile Sapientiſſimi Verſus Jambici de Animalium proprietate, cum auctario Joachimi Camerarii: Expoſita nunc primum eodem metro verſuum Latinorum à Gregorio Berſmano Annæbergenſi. Lipſiæ imprimebat Andreas Schneider, Typis Vogelinianis in 4. Iidem Phile verſus Jambici de Animalium proprietate cum Auctario Joach. Camerarii, ſecunda cura Gregor. Berſmani editi ſunt anno 1596. in Typographeo H. Commelini in 8. Vide quoque Tomum ſecundum Poëtarum Græcorum veterum, Coloniæ Allobrogum editorum in fol. typis Petri de la Roviere Anno 1624. pag. 237.

1576.

Commentarius de Generibus divinationum, ac Græcis Latinisque earum vocabulis, autore Joachimo Camerario, editus ab ejusdem filio Ludovico, ſubjunctis Gregorii Berſmanni in funus Camerarii epicediis. Lipſiæ typis Vœgel. à Joh. Steinmann. in 8.

1577.

Meditatio in Adverſis, adjuncta eſt conſolationi Philoſophicæ Jacobi Sadoleti, cum Joannis Sambuci & Joachimi Camerarii filii Epiſtolis & carminibus ejusdem argumenti. In hujus meditationis præfatione promittitur editio Chryſoloræ & Joach. Camerarii Græcarum Epiſtolarum. Francofurt. apud Andream Wechelum in 8.

1578.

1578.

Ethicorum Aristotelis Nicomach. explicatio accuratissima Joach. Camerarii Papebergensis, ejus post obitum à filiis in lucem edita. Francof. apud Andream Wechelum in 4.

1580.

Politicorum & Oeconomicorum Aristotelis & Xenophontis conversio ac interpretatio Joach. Camerarii. Francof. apud hæredes Wecheli in 4.

1583.

Epistolarum Familiarum libri VI. priores à filiis editi. Francofurti apud hæredes Andreæ Wecheli. 8.

Opuscula moralia à filio Joachimo Camerario, Medico Norimbergensi edita, in quibus *Synesius*, de regno ad Arcadium, ex versione Camerarii patris, Plutarchi præcepta gerendæ Reip. ex Xylandri versione. Camerarii patris ὑποθῆκαι sive præcepta de officio Principis, Latino sermone prosario ad Mauricium Huttenum: Ejusdem paræneses scriptæ sermone familiari ad præcipuæ familiæ adolescentem: Epistolæ duæ ad Ludovicum Huttenum. Gnomæ, versibus Latinis senariis. Francof. apud hæredes Andreæ Wecheli, 1583. 8.

1589.

Inter Epitaphia quorundam Comitum ex antiquissima Ortenburgensium familia oriundorum, illorumque Conjugum, hoc anno edita extant quoque quædam Joach. Camerarium, Esromum Rudingerum & alios autores habentia. Norinbergæ Typis Lochneri & Hofmanni in 4.

Animadversiones ad librum primum *Lucani* edente Gregorio Bersmanno. Lipsi. 8. in editione illius Poëtæ Jac. Micylli & Hofmanni scholiis illustrata.

1595.

Onosander de re militari ex Græco versus. Norimb. 1595. 8.

Decuriæ XXI. συμμίκτων προβλημάτων sive variarum & diversarum quæstionum de natura, moribus, sermone, Græcæ & Latinæ expositiones. Apud Hieronymum Commelinum. in 8. Hæc problemata recusa sunt in thesauro Critico sive face artium Jani Gruteri, Tomo quarto.

Epistо-

Epistolarum ad diversos volumen secundum, libros quinque posteriores complectens. Francof. impensis Petri Fischeri, ex Officina Paltheniana. In 8.

Scriptum, de dissidio in Religione, & collatione veterum rituum cum recentioribus, editus sine nomine auctoris Basileæ 1598. 8. scriptus A. 1549.

1596.

Appendix problematum D. Joach. Camerarii, varias & diversas quæstiones morales, naturales, Mathematicas, Poëticas & Mythologicas complectens. Apud Commelinum. in 8.

Regionum quarundam & Nationum proprietates: recensente Joachimo Camerario. Vide variorum in Europa itinerum delitias Nathanis Chytræi, expressas typis Christophori Corvini ad 1596. pag. 630. 631. &c.

1598.

De rebus Turcicis Commentarii duo Joach. Camerarii Papebergensis, à filiis nunc primum collecti ac editi. Accessere & alia nonnulla lectu admodum digna & utilia, quæ in adversa pagina indicantur. Nimirum Imperatorum Turcicorum Chronologicon ex *Francisco Sansovino* de Italico in Latinum sermonem conversum. Domini *de la-Nue* Galli, Imperatoris bellici clarissimi disputatio de bello Turcico, Latine de Gallico sermone interpretata. *Johannis Cuspiniani* viri Clarissimi, Imperatorum Maximiliani I. Caroli V. & Ferdinandi Augustorum Consiliarii, Oratoris, & Historici oratio protreptica, qua Christiani ad bellum Turcicum excitantur. Cui accesit *Alphonsi* Regis Neapolitani sapientissimi oratiuncula ejusdem argumenti, opera Johannis Weidneri Landsidelii. Francofurti apud hæredes Andr. Wecheli, Claud. Marn. & Joan. Aubr. in fol.

De clade A. 1526. accepta in Pannonia ad Morgacium & de Ludovici Regis interitu. Francof. 1603.

Oratio sive Consilium de bello Turcis inferendo. Isleb. 1604.

1605.

Definitiones Capitum Doctrinæ Christianæ. Lipsi. 8.

CL. V. Joachimi Camerarii Papebergensis Historica Narratio de fratrum orthodoxorum Ecclesiis in *Bohemia, Moravia, & Polonia*, nunc primum edita ex Bibliotheca Ludovici Camerarii IC. *Accesserunt ad eam & alia quædam cognitione dignissima, quorum hæc est*

ſeries: I. Clariſſimi V. *Eſromi Rudigeri* Papebergenſis de Fratrum Eccleſiolis in Bohemia & Moravia, Narratiuncula ſcripta Evanzizii in Moravis A. C. 1579. p. 145. II. Vita & mors *Johannis Huſſi* Bohemi ex actionibus & monumentis Martyrum. p. 163. Epiſtolæ Jo. Huſſi ſelectiores. p. 211. III. De ultimo ſupplicio *Hieronymi Pragenſis* ex iisdem actionibus Martyrum. p. 227. IV. De ejusdem Hieronymi obitu & ſupplicio, Pogii Florentini ad Leonhardum Aretinum Epiſtola: p. 241. Hujusque ad illam reſponſio. p. 249. V. Oratio de Huſſiticis motibus recitata publice Witebergæ ab Illuſtri & Generoſo Domino Michaële Slavata, Barone Bohemo A. C. 1572. p. 251. VI. De origine Eccleſiarum Bohemicarum, & de confeſſionibus ab iis editis, Narratio: p. 263. Cui ſubjuncta ſunt de his B. Lutheri, Melanchthonis & aliorum magnorum quorundam virorum judicia & teſtimonia. p. 273. VII. Methodus quam obſervant Fratres, in eligendis ordinandis & confirmandis Miniſtris. p. 282. VIII. Epiſtola Fratrum ad Illuſtr. Principem Fridericum III. Elector. Illuſtr. Palatinum, de cantionibus in ipſorum Eccleſiis uſitatis. p. 286. IX. *Eſromi Rudigeri* de Cantionibus ſacris inter Fratres conſuetis, deque tota Chriſtianorum Muſica, Diſſertatiuncula. p. 290. X. De excidio reliquiarum è Waldenſibus & Albingenſibus Merindolii & aliis in locis Provinciæ facto ſub Franciſco II. Rege Galliæ, ex monumentis Martyrum. p. 303. XI. CL. V. D. *Petri Weſenbecii* JCti Oratio de Waldenſibus & Albigenſibus Chriſtianis, Jenæ habita A. C. MDLXXXV. p. 409. XII. Inſignis locus de iisdem ex Caroli Molinæi JCti tractatu de Monarchia Francorum. p. 443. XIII. Conſenſus in fide & religione inter Eccleſias Evangelicas Regni Poloniæ, & illarum Eccleſiarum Acta Synodica. p. 449. Heidelbergæ Typis Vœgelianis. 8. & Francof. 1625. 8.

1606.

Annotationes quædam poſtumæ in *Julii Cæſaris* lib. 2. & 4. de bello Gallico, & 3. de bello Civili, publicatæ ſunt à Gothofredo Jungermanno in luculenta Cæſaris editione Francof. 1606. 4.

1607.

Valde utilis Dn. Joach. Camerarii de quinque Grammaticis ſingularum dictionum affectionibus præceptio, edita cum Homeri Βατραχο μυομαχίᾳ & annotationibus Leonhardi Lycii, Profeſſoris quondam Lipſienſis, typis Chriſtoph. Elgeri in 8.

Joach.

Joach. CamerariiDialogi Græco Latini. Lipsiæ Typis Vœgel.

Nondum edita.

Orationum tam suo quam aliorum nomine compositarum volumina duo. Epistolarum aliquot libri. Procœmiorum in varios autores, & Prolegomenorum volumen unum. Prolegomenorum & orationum variis autoribus explicandis præmissarum volumen.

Commentarii in autores nonnullos Latinos:

In III. libros Officiorum Ciceronis. In Dialogum de amicitia, de Senectute, in Somnium Scipionis, in παράδοξα. In libros Ciceronis de legibus. In Tusc. Quæstionum commentarios à se editos emendatio & additio. In libros de finibus. In Ciceronis lib. de Oratore. In I. librum de natura Deorum. In Epist. IX. Cicer. ad Lentulum lib. I. In artem Poëticam Horatii. In odas plures ejusdem. In Epistolas nonnullas ejusdem. In aliquot libros Fastorum Ovidii. In Herculem furentem Senecæ. In Troades ejusdem. In Gryphum ternarii numeri, Ausonii. In Sallustium de bello Jugurthino & in Conjurationem Catilinæ.

Commentarii in aliquot autores Græcos.

In III. IV. V. & VI. Iliados Homeri. In Hesiodi ἔργα καὶ ἡμέρας. Annotationes in Grammat. Græcam Theodori Gazæ. In φαινόμενα Arati. In orationem Isocratis contra Sophistas. In Pindari νεμεῶν ια. It. in ejusdem Olympia. In Hecubam Euripidis. In Herculem furentem ejusdem. Conversio orationis Lycurgi contra Leocratem, additis annotationibus. In IV. libros Xenophontis ἀπομνημονευμάτων.

Imperfecta tam Græca quam Latina varii generis.

Commentarii de partium internarum humani corporis nominibus tam Græcis quam Latinis. De nominibus morborum: ubi prolegomena leguntur satis copiosa & accurate composita, cætera designata sunt in diversis chartis. De nominibus Græcis & Latinis conjunctionum variarum generis humani. De nominibus Græcis & Latinis Agriculturæ. Quæstiones Homericæ Græcæ & Latinæ. Quæstionum nuptialium lib. II. in quibus disputatur an ducenda uxor, vel non ducenda. De nominibus militaribus, & rei bellicæ, ex Polluce potissime translata. De legibus. Περὶ νόμων. Proverbia. In Comment. de bello Gallico Julii Cæsaris. Histo-

ria varii generis. Conversio in Latinam linguam τῆς πράξεως τῶν Ἀποστόλων. Appendix ad narrationem de vita Melanchthonis. In Euripidem scholia. Comment. in Ptolemæum. Epistolæ Græcæ ex diversis autoribus collectæ, & antea non editæ, una cum commentario proprio περὶ ἀποστόλων, Græce. De Hispanica Inquisitione scriptum D. Carolovicii, quod Camerarius copiosius Latine reddidit. ὅροι seu definitiones Græcæ. Comment. in Hypotyposes Procli. Explicatio in Epistolas Græcas Beati Basilii. Defensio orationis Ciceronis pro Muræna, ubi tractat de Jure ad Cl. V. D. Joh. Stramburgerum IC. qui contra iliam scripserat. Grammatica quædam. In Sphæram Procli, accurati commentarii. Conversio & explicatio Hypothesium Procli. Epigrammatum & diversorum carminum volumen. Epitaphiorum carminum liber: præparatus ad editionem à filiis, una cum carminibus diversorum in obitum Camerarii. Disputatio Logices: quid & quale quid esse videatur? veteris autoris, cujus nomen non est additum, in Latinam paraphrasin translata. In versum Epicharmi: Θνητὰ δεῖ τὸν θνητὸν &c. Disputatio contra Aristotelis sententiam. Proposita nomine Rectoris & Decani publice, variis anni temporibus, Lipsiæ. Proposita publice nomine Rectoris in funeribus præcipuorum virorum, Lipsiæ. Alia ad Scholam Lipsiensem pertinentia.

Hactenus scripta Joachimi Camerarii.

XVIII. Post Camerarium, neminem novi qui inter Germanos tantum Græcas litteras amplificaverit, atque in lucem protractis variis præclaris Græcis monumentis, eorumque collectionibus, tam bene fuerit de elegantioribus studiis promeritus, quam *David Hæschelius* Augustanus, quem anno ætatis LXI. beatus obitus A. C. MDCXVII. 20. Sept. rebus humanis abstulit. De illo, quem *Pelasgæ eruditionis antesignanum* appellat, ita B. D. Theophilus Spizelius in templo honoris referato. p. 329.

"Præcipuum industriæ suæ curriculum Hœschelius usque ad extremum vi-
"tæ spiritum in erudienda exercendaque in bonis literis juventute
"Augustana conficiebat, non ignorans quanta vis in prima illa insti-
"tutione ad reliquum vitæ cursum inesset, tamque apte & elegan-
"ter hoc faciebat, ut nihil aptius: nam in iis scriptionibus, in quibus
"adolescentes exercebat, nil nisi grave, eruditum, fructuosum conti-

neba-

nebatur, & ex Græcis cumprimis auctoribus, quos interpretabatur,„ sententias ad mores componendos idoneas eligebat, fusiusque ex-„ plicabat, quinimo in munere scholastico annos sex & triginta ita ex-„ egerat, ut tum discipulis suis, tum aliis exemplum esset probitatis,„ modestiæ, humanitatis, virtutumque omnium. Sinceram Hœsche-„ lii pietatem, tum domi, tum foris, gratamque gravitatem, & erga„ singulos humanitatem ac benevolentiam nemo complecti oratione„ posset etiamsi vellet. Et quam præclare quamque feliciter deman-„ datæ sibi functioni satisfecerit, plurimi testari possunt Viri eruditi,„ qui è variis Germaniæ, Italiæ, Belgiique civitatibus Hœschelii gratia„ Augustam se contulerunt, quibus Viri hujus institutione uti, in que„ lingua græca proficere curæ & cordi fuit. Verè de illo dici potest,„ quod„

Mille foro dedit juvenes, bis mille ministrorum
Adjecit numero purpuræque togæ.

Cum insuper celebratissimæ Bibliothecæ Augustanæ administratio„ ipsi esset demandata, omni virium nisu ejus procuravit incremen-„ tum, nec ulli parcens labori, libros excusos pariter ac manuscri-„ ptos, maxime græcos, melioris item notæ Authores, ac librorum„ editiones conquisivit, sicque Bibliothecam Augustanam veluti pu-„ blicum aliquod Ærarium instruxit ad omnium promiscue indigen-„ tiam sublevandam. Et cum rarissimorum Codicum MSS. Græco-„ rum, (*) magno ære ab *Antonio Eparcho* Episcopo Corcyrensi coëm-„ ptorum copiam esset consecutus, maximam curam adhibuit, ne„ thesaurus iste librarius in arcanis Bibliothecæ hujus recessibus veluti„ in perpetuo quodam custodiretur carcere, sed in publicam etiam„ lucem magno cum totius Reipublicæ literariæ bono & commodo„ prodiret. *Hactenus B. Spizelius.*

(*) Circa A. C. 1545. amplissimus Senatus Augustanus Græcos Codices MSS. ab Antonio Eparcho Venetiis redimendos curavit numis aureis octingentis, ut testatur B. Antonius Reiserus noster, qui Indicem MSS. Bibl. Augustanæ Græcorum Latinorumque publici juris fecit A. 1675. 4. Prodierat quidem Græcorum MSS. jam index qualiscunque nescio quo editore A. 1575. 4. sed longe melior locupletiorque à Davide Hœschelio, qui illum Patrono ac Musageta suo Marco Velsero hortante concinnavit, ediditque 1595. 4. Exstat præterea Catalogus Bibl. Augustanæ etiam librorum impressorum vulgatus A. 1599. sine nomine auctoris, qui putatur Georgius Henischius: & A. 1633. fol. curante Elia Ehingero.

Hæc vulgata ab Hœſchelio vetera monumenta paucis jam recenſere placet. Plutarchum quidem ab eo editum cave credas Alphonſo Clarmundo parte V. vitarum Germanice editarum p. 22. Sed de *Photio* ejus a) & *Geographis* Græcis minoribus, b) & de *Eclogis* legationum, c) & *Procopio*, d) atque *Origene* contra Celſum e) alibi dixi. Dixi etiam de *Horapollinis* hieroglyphicis, f) de iatromathematicis *Hermetis*, g) de vita S. Antonii ſcripta à D. *Athanaſio* h) de homiliis *S. Chryſoſtomi* contra Judæos i) de Sapientia *Sirachidis* k) de ſcriptis nonnullis *Philonis* Judæi, l) *S. Maximi* martyris, m) *Gregorii Nazianzeni* n) *Nyſſenique* o) & *Annæ Comnenæ*, p) atque *Adriani*. q) Jam alia ejus alibi mihi indicta referre non alienum ab hoc loco exiſtimo, in quibus ſunt

1) Ὁμιλίαι Θεοφόρων τινῶν Πατέρων, Homiliæ quædam ſacræ, r) ex MSS. Codicibus vel nunc primum vel emendatius editæ, cum notis. Auguſtæ 1587. 8. typis Michaelis Mangeri. In hoc volumine continentur:

BASILII

a) Volum. IX. hujus Bibl. p. 379. ubi etiam inedita antea veterum quæ in Hœſchelii ad Photium notis exſtant ἀποσπασμάτια refero.
b) Libro IV. c. 2. §. 7. Volum. III. p. 33. ſeq.
c) Volum. VI. p. 230. & 491.
d) ibid. p. 251. e) Volum. V. p. 219. f) lib. 1. cap. 13. pag. 90.
g) lib. 1. cap. 9. pag. 59. ſeq. h) Volum. V. pag. 302.
i) Volum. VII. pag. 651.
k) lib. 3. cap. 29. §. 2. pag. 730.
l) lib. IV. c. 4. p. 106. 109. 110. Libro *Philonis* περὶ τῆς ἑβδόμης ſive *de ſeptenario* quem Hœſchelius Græce primum edidit Auguſtæ Vindel. 1614. 4. ſubjunxit fragmenta duo libri ejusdem περὶ προνοίας, *de Providentia*, deprompta ex *Mich. Apoſtolii*, Byzantzii ἰωνιᾷ. MS. Deinde *Nicetæ* de VII. mundi admirandis, quibus ille ſexto loco Capitolium Romanum & ſeptimo templum Adriani Cyzicenum accenſet. Denique locum *Hippocratis* de ſeptem ὥραις ſive gradibus ætatis humanæ, & *Gregorii Nyſſeni* ex Sermone de Pentecoſte de numero ſeptenario. In volumine autem quod Hœſchelius excudi curavit Francof. apud Jo. Wechelum 1587. 8. Græce cum notis exhibentur antea inedita Philonis opuſcula hæc tria, 1) περὶ τῶν μετονομαζομένων, 2) νόμων ἱερῶν ἀλληγορία τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον, de formatione Evæ ex Adami latere & de utriusque lapſu. & 3) περὶ τοῦ Θεοπέμπτους εἶναι τοὺς ὀνείρους.
m) Volum. VIII. p. 732. n) Volum. VII. p. 524. ſeqq.
o) Volum. VIII. p. 157. p) Volum. VI. p. 391. q) Volum. IX. p. 381. 382.
r) Aſteriſcis notatæ homiliæ emendatiores atque integriores: reliquæ tunc primum prodierunt.

BASILII MAGNI.

1. In nativitatem CHristi, cum duobus manu scriptis collata, p. 85. * Incipit: χριστοῦ γέννησις ἡ μὲν οἰκεία καὶ πρώτη.

GREGORII NYSSENII.

1. In nativitatem CHristi & in infantes Bethlehemiticos. p. 103. * Incipit: σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ.
2. Memoriam Stephani primi martyris. p. 131. * Incipit: ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία.
3. In Dictum CHristi, *Quatenus fecistis uni*, Matth. XXV. p. 182. Incip. ἐπὶ τοὺς τῷ θεάματι τῆς φοβερᾶς.
4. VI. Psalmum *de octava*. p. 204. Incipit: οἱ ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν.
5. In S. Pascha. p. 213. * Incip. ἡ μὲν ἀληθινὴ καὶ σαββάτου κατάπαυσις.
6. Ascensionem Christi quæ Cappadocibus dicta ἡ ἀπισωζομένη. p. 217. Incip. ὡς γλυκὺς συνέμπορος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ὁ προφήτης Δαβίδ.
7. S. Baptisma. p. 334. Incip. νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν ἀγέλην.

GREG. NAZIANZENI.

1. In nativitatem CHristi. p. 1. * Incip. χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. cum Paraphrasi & scholiis *Nicetæ*, p. 20--84.
2. In S. Pentecosten. p. 223. * Incipit: περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφήσωμεν. cum *Nicetæ* Paraphrasi. p. 243--333.

JOAN. CHRYSOSTOMI.

1. In annunciationem Mariæ. p. 366. Incip. πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια.
2. In S. Theophania, seu Baptisma Christi, p. 375. Incip. ἄνδρες φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι καὶ φιλόξενοι. Eadem homilia quam sub *Gregorii Thavmaturgi* nomine Gerardus Vossius vulgavit.
3. Memoriam Joan. Baptistæ. p. 387. Incip. ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ πανήγυριν ἄγομεν.
4. In Parabolam *de filio prodigo*. p. 400. Incip. ἀεὶ μὲν ἀδελφοί.
5. Decollationem Joannis Baptistæ. p. 418. Incip. πάλιν Ἡρωδιὰς μαίνεται.
6. Saltatricem Herodiadem. p. 430. Incip. ὥσπερ τις ἀνὴρ φιλέρημος.
7. Locum Evangelii, Johann. XI. *coëgerunt Judæi concilium*. p. 440. Incip. εἰκότως οἱ τῆς ἐκκλησίας.

8. De

8. De virginibus decem. p. 446. Incip. ὅταν τὸ εὐδαπάνητον.
9. Maria Magdal. pœnitente peccatrice. p. 458. Incip. πάντοτε μὲν Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.
10. Proditione Judæ; Paschate; Cœnæ Dominicæ institutione; de omnem memoriam injuriarum, oblivione sempiterna delendo, p. 469. Incip. ἐκ ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον.
11. De S. Paraseeve. p. 490. Incip. πεπλήρωται ἡμῖν λοιπὸν ὁ τῆς νηστείας ἀγών. Jo. Damasceni est, non Chrysostomi.

CYRI GERMANI, Patriarchæ CPol. ex pluribus aliis quæ in Augustana exstant homiliis.

1. De infantibus ab Herode occisis; & in principium sancti secundum Marcum Evangelii. p. 154. Incipit: πᾶς Θεὸς πλὴν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

CYRILLI ALEXANDRINI, quæ deinde Latine vertit Jo. Wegelinus. a)

1. Locus de S. Trinitate. p. 503. 504.
2. Responsio ad unam & alteram ab hæreticis motam quæstionem, de perfectione DEI Patris nec obstante quo minus Filius sit Deitatis πλήρωμα, nec imminutâ per Filii generationem. p. 506. 507.

Notæ p. 510-562. In his p. 522. & 549. Hœschelius affert quædam ex diario Græco MS. de Basilio Magno & S. Chrysostomo, quæ infra adscribam. Idem Athenæi locum p. 552. ex Codice MS. emendat ac supplet.

DE BASILIO MAGNO.

οὕτως ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις ὁ Οὐάλεντος, ὡς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάζετο πίστεως: τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσεπέθη ὁ Βασιλεὺς, πυρὸς δίκην λυμαινομένης τὴν ἐκκλησίαν. ἦν μὲν ὡς πατρὸς ἐκ Πόντου: ὡς δὲ μητρὸς Καππαδόκης. ἐν δὲ λόγοις ἀμείνων, τοὺς κατ' αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλλε. διὰ γὰρ πάσας ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο: ἀλλ' ἦλθον τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ὡσθεὶς, ὅτι τὸν ἀρχιεραϊκὸν θρόνον ἀνήχθη:

a) Vide Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 571.

ἀνήχθη: ἔνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας, ἐν τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν ἔπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους ἐκδοὺς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξιπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ. καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών, ξηρὸς καὶ λειπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπὶ ῥίνα εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιεγμένος, τὸ ἐπισκήνιον συνεσπακὼς, φροντιστικῷ ἐοικὼς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος, ἐπιμήκεις τὰς παρειὰς ἔχων, κοῖλος τοὺς κροταφοὺς, ἠρέμα ἐν χρῷ κουρίας τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος. è diario Græco m. ſ. ubi & hæc adſcripta;

Βεβίωκεν ἔτη ε'. ἐπίσκοπος: ὅλως δὲ, ἔτη με'.

Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ,
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.
Ιανουαρίοιο θάνες, Βασιληΐε, πρώτῃ.

Τοῦ πέμπτου ἔτους τοῦ Οὐάλεντος καὶ Οὐαλεντινιανοῦ.

DE S. CHRYSOSTOMO.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ θεῖος ἱεράρχης, διὰ τὸ καλὸν τοῦ βίου, καὶ τὸ μὴ ὑπερορᾶν τὸ δίκαιον μηδὲ αὐτοὺς ἀδικοῦντας τοὺς βασιλεῖς, ὑπερορίζεται. Καὶ πρῶτα μὲν εἰς Κουκουσὸν πέμπεται, τῆς Ἀρμενίας πολίχνιόν τι σαπρὸν, εἶτα εἰς Τραβισὸν καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Πιτυοῦντα: χωρία οὐ μόνον ἔρημα καὶ τῶν ἀναγκαίων ὄντα ἐπιδεῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ισαύρων ἀεὶ πολεμούμενα. ἐν τούτοις τοῖς τόποις γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς θεογνωσίαν ἐπιστρέψας, καὶ πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται, θανὼν ἐν Κωμάνοις.

Ἄπνουν ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν, μηνὸς Ἰανουαρίου.

2) *S. Gregorii Nysseni* Opuscula quinque Græca, primum edita ex Codicibus Bibl. Augustanæ & Maximi Margunii. α') πρὸς Ἀρμόνιον περὶ τοῦ τί τὸ χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα. p. 1. Incip. ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας. β') περὶ τελειότητος, καὶ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν χριστιανόν. p. 15. Incip. πρέπουσα τῇ προαιρέσει ἡ σπουδή. γ') περὶ τοῦ βίου Μωσέως τοῦ νομοθέτου, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. pag. 45. Incip. ἵον τι πάσχουσιν οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων φιλοθεάμονες. δ') πρὸς Θεόφιλον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, κατὰ Ἀπολιναρίου. pag. 169. Incip. οὐ μόνον ἐστὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας. ε') λόγος πρὸς Σιμπλίκιον περὶ πίστεως. p. 175--180. Incip. κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Προφήτου. Lugd. Batav. 1593. 8. Præter Hœschelii notas in hoc volumine exstant *Maximi Margunii* Episcopi Cytherensis Epistolæ quatuor ad Hœschelium Græcæ p. 1. 3. 43. & 157. Exstant & hæc p. 153. notata documenta quinque, de Divina Christianismi origine testantia, & quatuor usus sacrarum scripturarum:

Τεκμήρια τοῦ θεόθεν εἶναι τὸν χριστιανισμόν.

α'. ἡ θεία πρόνοια.
β'. τὸ κῦρος τῆς ἐκκλησίας.
γ'. ὁ χριστοῦ βίος.
δ'. ἡ ταυτότης τῆς διδασκαλίας.
ε'. τὰ θαυμάσια τῶν ἔργων καὶ παθῶν.

Η περιβολὴ τῶν μυστικῶν γραμμάτων.

α'. παραμυθία τῶν μικροψύχων.
β'. διδασκαλία τῶν ἀγνοούντων.
γ'. προτροπὴ τῶν ἐθελοκακούντων.
δ', ἔλεγχος καὶ κατάπληξις τῶν ἀμετανοήτων.

Lubet etiam hoc loco exhibere Catalogum operum Gregorii Nysseni, quem ad ejusdem libelli calcem Hœschelius consignavit.

Catalogus Operum Divi Gregorii Nysseni.

B. A. Bibliothecam Augustanam,

M. M

M. M. Maximi Margunii, Cytherensis, Episcopi.
D. H. Hœschelii privatam, significat.
Asteriscis notata excudit Michael Mangerus, Augustæ.

ά. λόγος περὶ θεότητος υἱοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ εἰς τὸν Ἀβραάμ, B. A. & M. A. *

β΄. εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ χριστοῦ γέννησιν, B. A. *

γ΄. εἰς τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυρα, B. A. *

δ΄. ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν μέγαν Βασίλειον, B.A. *

ε΄. εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, B. A. *

ϛ΄. εἰς τὸ ῥητὸν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων, B. A.

ζ΄. εἰς τοὺς κοιμηθέντας. B. A.

η΄. εἰς τὸν ἅγιον μέγαν μάρτυρα Θεόδωρον, ἐλλιπής. B. A.

θ΄. ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Μελέτιον, ἐπίσκοπον Αντιοχείας. B. A.

ι΄. εἰς τοὺς ἁγίους μ΄. μάρτυρας. B. A.

ια΄. εἰς τοὺς αὐτοὺς λόγος β΄. ἐλλιπής. B. A.

ιβ΄. εἰς τὸ ἅγιον πάσχα λόγος α΄. B. A. & M. M.

ιγ΄. εἰς τὸ αὐτὸ, λόγος β΄. B. A.

ιδ΄. εἰς τὸ αὐτὸ λόγος γ΄. B. A.

ιε΄. ἄλλος εἰς τὸ αὐτὸ βραχύτερος. *

ιϛ΄. εἰς ἀνάληψιν χριστοῦ. B. A. *

ιζ΄. πρὸς Εὐστάθιον B. A. *extat inter opera Basilii Magni, pag. 333. & rectè. Sic enim ad Codicem m. s. Gr. Nyss. testatur, qui isthæc margini asscripsit;* ὁ παρὼν λόγος, ὃς καὶ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς γέγραπται, πρός τινα φιλόσοφον Εὐστάθιον τὸν ἰατρὸν ἐγράφη παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις μεγάλου Βασιλείου, καθὼς ἀσφαλῶς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον, καὶ οὐ τοῦδε τοῦ Γρηγορίου. ἐστὶν ὁμοίως καὶ ὁ ἕτερος, ὁ περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Πέτρον. καὶ δῆλός ἐστιν οὗτος κἀκεῖνος ἀπὸ τῆς φράσεως τοῦ μεγάλου Βασιλείου. τοῖς οὖν ἐντυγχάνουσι περιεσκεμμένως, ἑκατέρου τὴν φράσιν ἐν τοῖς αὐτῶν συγγράμμασιν εἴσονται τὸ οὕτως ἔχειν.

ιη΄. περὶ τοῦ μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς Θεοὺς, πρὸς Αβλάβιον. B. A. *Hic, cum*

quibusdam aliis, ad Christoph. Plantinum ut exprimeretur missus, nescio qui perierit. Ejus certe ministro sese tradidisse, Hæschelio scripsit Sylburgius.

ιϑ'. πρὸς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, B. A. *editus inter Basilii M. opera, p.* 297. *Ad marginem codicis A. hæc leguntur assripta:* ὁ παρὼν λόγος ὅτι ἐκ μεγάλου Βασιλείου, γραφεὶς ἐκ σαλεὶς εἰς τὸν παρόντα ἅγιον Γρηγόριον, ὡς ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ κέκτημαι. καὶ δῆλός ἐστιν ἀπὸ τῆς φράσεως καὶ ἐκ χαρακτῆρος, διὸ καὶ ὀφείλει γράφεσθαι Βασιλείου πρὸς Γρηγόριον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, περὶ &c.

κ'. πρὸς Σιμωνίκιον, περὶ πίστεως. B. A. D. H.

κά. περὶ ἐκ τοῦ τὸ χριστιανῶν ὄνομα ἢ ἐπάγγελμα, πρὸς Ἁρμόνιον. B. A. & D. H.

κϐ'. περὶ τελειότητος, καὶ ὁποῖον εἶναι χρὴ τὸν χριστιανόν. D. H.

κγ'. εἰς τὸ, Ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, B. A.

κδ'. εἰς Πυλχερίαν, B. A.

κί. εἰς Πλάκιλλαν, B. A. & M. M.

κς'. εἰς τὸν ς' ψαλμὸν, περὶ τῆς ὀγδόης, B. A. *

κζ'. εἰς τὰς μακαρισμὸς, B. A. & *partem* M. M. *atque* D. H.

κή. εἰς πίστευχήν, B. A.

κϑ'. εἰς Γρηγόριον τὸν Θαυμαturgòν, B. A. & D. H.

λ'. εἰς τὸν ἅγιον Ἐφραὶμ, M. M.

λά. λόγοι τεσσαράδεκα πρὸς Πέτρον τὸν ἑαυτῦ ἀδελφὸν, κατὰ Εὐνομίου, M. M.

λϐ'. πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας, κατὰ Ἀπολιναρίου M. M. & D. H. *ex* Maximi Margunii *liberalitate.*

λγ'. εἰς τὸν ἐκκλησιασὴν λόγοι ἑπ. M. M.

λδ'. ἀπολογία, περὶ τῆς ἑξαημέρου, πρὸς Πέτρον τὸν ἀδελφὸν, M. M.

λέ. εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν, M. M.

λς'. περὶ ἐκ βίου Μωσέως ἐκ νομοθέτου, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελείο-

τητος.

τος. *hujus apographum Reverend. & doctissimus Dominus Margunius,* Ἐπίσκοπος Κυθήρων, *sua manu exaratum, dono Hœschelio misit.*

λζ' εἰς τὴν ἑαυτῦ χειροτονίαν, M. M.

λή. κατηχητικὸς λόγος, M. M. *hujus exemplum ab eodem R. Ep. Cyth. Hœschelius accepit.*

λθ'. περὶ παρθενίας, *extat in Bibliotheca Vaticana, conversus à Jo. Livineio, G.*

μ'. εἰς τὴν τ̃ ἀνθρώπυ κατασκευὴν, B. A. *extat interprete Jo. Leunclavio.*

μά. περὶ ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀδελφὴν, B. A.

μβ'. εἰς τὰ ἄσματα τῶν ἀσμάτων, λόγοι λέ. *Latine extant, interprete Joan. Leunclavio.*

μγ'. πρὸς τὰς ἀχθομένυς ταῖς Ἐπιτιμήσεσι. *Græce editus Parisiis.*

Codex orationum S. Greg. Nysseni satis magnus in Bibliotheca nobilis & clarissim. viri D. Theodori Canteri.

3) Homilia (*) *S. Joannis Damasceni* & acrostichis, Μωτῆς Θεῦ πρόσωπον ἐν Θαβὼρ ἴδε, in transfigurationem CHristi, emendatior edita Græce & Latine cum notis Augustæ Vindel. 1588. 8. Hisce notis adjunctæ sunt appendicis loco ex Codicibus MSS. Augustanis præclaræ observationes, quibus quam plurima loca insignium scriptorum possunt emendari vel suppleri, *Athenæi* quidem p. 85--92. In *Aristophanis* Thesmophoriazusis pag. 92. seq. In *Xenophontis* Hipparchico p. 755. legendum τ̃ θμέως pro τ̃θ δὲ μέσως. In *scholiis Thucydideis*, inquit, p. 93. *quædam à me consignata, brevi ut spero ex H. Stephani, viri optime de Rep. litteraria meriti officina prodibunt.* Ibidem locum *Scholiastæ Pindari* & p. 94. plura *Plutarchi* feliciter restituit, & ex MS. epitome Athenæi, versus sedecim *Panyasis* poëtæ, πρῶτοι μὲν χαλκέες τ' ἔλαχον &c. qui libro secundo Athenæi desiderabantur. Hinc loca *Philonis* Judæi emendata p. 95--104. & *Gregorii Nazianzeni*, p. 104--110. *Basilii* Magni Epistolarum p. 110-116. *Joannis Damasceni* p. 117. Homiliarum denique variarum quas superiore A. 1587. 8. ab Hœschelio editas jam resensui, loca complura correcta partim ex ingenio, partim è Jo. Damasceni parallelis, & è libro ὑπομνημονευμάτων MS. Augustano. Quæ ex

(*) Dixi de ea Volum. VIII. p. 814. Junioris scriptoris esse, disputat Casimirus Oudinus T. 1. Commentar. de scriptoribus Eccles. p. 1780. seq.

Diario Græco sive ex ephemeridibus quas vocat Græcis MSS. de memoria Transfigurationis CHristi p. 76. exhibet, hoc loco subjiciam:

Τῇ αὐτῇ μηνὸς (Αὐγούστου) ἡμέρᾳ ἕκτῃ, ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Θαβὼρ ὑπὲρ πᾶν γῆς ἐδοξάθη μέρος,
Ἰδὸν θεὸν λάμψασαν ἐν δόξῃ φύσιν.

Ἐπειδὴ πολλὰ περὶ κινδύνων ὁ Χριστὸς διελέχθη πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ θανάτου καὶ πάθους αὐτοῦ, καὶ τῆς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ σφαγῆς. ὃ δὲ μὲν ἦν ἐν τῷ παρόντι βίῳ ὃ ἐν χερσὶν, τὰ δὲ ἀγαθὰ ἐν ἐλπίσιν: βουλόμενος καὶ τὴν ὄψιν αὐτῶν πληροφορῆσαι, καὶ δεῖξαι τίς ὄντως ἡ δόξα ἐκείνη μεθ' ἧς μέλλει παραγενέσθαι. ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν, καὶ κατ' ἰδίαν. (a) καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς. καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας συλλαλοῦντες αὐτῷ. παραλαμβάνει δὲ τῶν ἄλλων τοὺς τρεῖς μόνους, ὡς ὑπερέχοντας. ὁ μὲν γὰρ Πέτρος, (b) ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν αὐτὸν, ἐδήλησε τὴν ὑπεροχήν: ὁ δὲ Ἰωάννης, (c) ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖσθαι: ὁ δὲ Ἰάκωβος, (d) ἐκ τοῦ δύνασθαι πιεῖν τὸ ποτήριον, ὅπερ καὶ ὁ Χριστὸς ἔπιεν. εἰς μέσον δὲ Μωϋσῆν καὶ Ἠλίαν παράγει, τοὺς ἐκ ὀρθῆς ὑποψίας τοὺς εἰς αὐτὸν παρὰ τοῖς πολλοῖς γινομένας διορθούμενος. ἐπεὶ γάρ τινες μὲν αὐτὸν Ἠλίαν ἔλεγον, (e) ἄλλοι δὲ Ἱερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν: διὰ τοῦτο τοὺς κορυφαίους (f) ἄγει, ἵνα τὸ μέσον ἐντεῦθεν ἴδωσιν τῶν δύο καὶ τοῦ δεσπότου. καὶ ἵνα μάθωσιν, ὅτι θανάτου καὶ ζωῆς αὐτός ἐστιν ὁ ἔχων πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

4. *S.*

(a) Matth. 17. (b) Joan. 21. (c) Joan. 13.
(d) Matth. 20. (e) Matth. 16.
(f) Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, Galat. 1.

4) *S. Gregorii Nazianzeni*, Theologi, Arcana ſive περὶ ἀρχῶν, de principiis verſus CCCCXXCII. cum paraphraſi Græca *Nicetæ*. Carmen contra Apolinarium περὶ ἐνανθρωπήσεως, & de poëmatis à ſe editis, nec non in Maximum aliaque quam plurima carmina & in τυμβωρύχους epigrammata. Græce è Bibl. Auguſtana. Lugd. Bat. 1598. 8. His itidem Græce ſubjiciuntur *Maximi Margunii* Cytherorum Epiſcopi carmina tria α) in dictum CHriſti, *qui ex hac aqua bibit, ſitiet iterum.* Joh. IV. 13. β) In parabolam Matth. XIII. de homine ſeminante bonum ſemen in agro ſuo. γ) Metaphraſis Pſalmi CXXXII. quam etiam hoc loco non illibenter legent ſtudioſi.

Τίπτε ἀδελφοσύνας πέλε φέρτερον; τίπτε δὲ αὖθις
Τερπνότερον γλυκερᾶς ἦεν ὁμοφροσύνας;
Εὖτε φίλα φρονέοντες ἀμοιβαδὸν ἄνδρες ἀγαυὰ
Οἴκῳ ἐν ἱροτάτῳ ναιετάουσιν ἅμα.
Ηὔτε ἐμμένοντος ἐπὶ κρατὸς ἄσπετος ὀσμὴ
Μύρου ὃ Αρῶνος πώγονα εἰσχέεται.
Ενδύματος δὲ πάλιν καταλείβεται ἔνθεν ἐπ' ὦαν,
Εκβλύζον προχοὰν Πνεύματος ἁγνοτάτου.
Ηὔτε ὑγροτέρα ὑπὸ ὕψεος Ἑρμονιείου
Εκχέεται Σιόνος οὔρε ἀεὶ δροσίη.
Οττιγε εὐλογίην ἐντείλατο παμβασιλῆος
Ομφὰ ἐκεῖ μενέειν, ἄφθιτον ἠδὲ βίον.

Hunc eundem Pſalmum illuſtris Henricus S. R. I. Liber Baro ab Heüel Latinis verſibus expreſſit (*) ſic:

En, quam proficuum eſt, quam delectabile, fratres
Si liget unus amor, ſi domus una tegat.
Non ſic unguentum redolet, quod, pyxide fuſum,
Cano Amramiadæ crine, togaque, fluit.
Non ſic fœcundis ſtillant Hermonia guttis
Culmina, non Solymæ ſic juga roris aquis;

Fragat

(*) In Pſalmodia ſacra, edita Viennæ Auſtriæ 1711. 1721. 8.

Flagrat ut unito felix concordia ſenſu:
Hæc totum grato complet odore forum.
Hæc beat, hæc placidam tribuit ſine turbine vitam:
Pax ubi ſpectatur candida, Numen adeſt.

5) *S. Gregorii Nazianzeni*, (*) definitiones rerum ſimplices, verſibus jambicis CCLXVII. cum Latina proſaria verſione pag. 1. & notis p. 26. *Anonymi* definitiones, ordine alphabetico ex Codice MS. Bibl. Palatinæ. Ὅροι κατὰ στοιχεῖον. Incip. τί ἐστιν ἀγαθόν; ὃ πάντες ἐφίενται. Græce *Maximi* Monachi (**) Ὅροι διάφοροι. Incip. οὐσία καὶ φύσις ταυτόν. Utraque hæc ex Bibliotheca Palatina Hœſchelio ſuppeditavit vir egregius Frid. Sylburgius, ut ex epiſtola ejus ibi ſubjuncta apparet, in qua obſervationes & emendationes nonnullæ leguntur. Cum autem Nazianzeni & Maximi definitiones inter eorum opera quoque obviæ ſint, illas Anonymi, addita verſione mea hoc loco ſubjungere, illisque alia quædam conſimilia ſubjungere operæ pretium duxi.

ὍΡΟΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1. Τί ὄϛιν Ἀγαθόν; ὃ πάντες ἐφίενται.

Τί ἐϛιν Ἄγγελος; οὐσία ἀσώματος, Θεῷ λειτουργοῦσα.

Τί ἐϛιν Αρετή; μεγίϛη εὐδαιμονία.

Τί ἐϛιν Αλήθεια; ἀπόφαϛις λέγουσα τὸ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον, καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον. Ψεῦδος δὲ, τὸ ἐναντίον.

Τί ἐϛιν Αἴσθησις; δύναμις διακριτικὴ τῶν ἐμπιπτόντων. Αἰσθητικὸν ζῶον; τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις. Αἰσθητὸν δὲ, τὸ ὑποπῖπτον ταῖς αἰσθήσεσι.

Τί ἐϛιν Αἵρεσις, ἡ περὶ πίϛεως

ANONYMI DEFINITIONES.

1. Quid eſt *bonum?* quod omnes deſiderant.

Quid eſt *angelus?* eſſentia incorporalis, miniſtrans DEO.

Quid eſt *virtus?* ſumma felicitas.

Quid *veritas?* enunciatio rem quæ eſt, eſſe affirmans, & quæ non eſt, negans. Huic contrarium eſt mendacium.

Quid eſt *ſenſus?* facultas dijudicans ea quæ incidunt. Quid eſt *animal ſenſitivum?* quod ſenſus poſſidet. *Senſile* quid eſt? quod in ſenſus cadit.

Quid eſt *hæreſis?* opinio de fide

τῆς

(*) Vide Greg. Nazianzeni Opera T. 2. p. 198. edit. Pariſ. Græcolat. & edit. Lipſienſ.

(**) S. Maximi Opera T. II. p. 78.

τῆς οἰασῦν δόξα. Αἱρετικὸς δὲ, ὁ τῆς ἰδίας ὑπερμαχῶν δόξης.

Τί ἐστιν Ἀγάπη; ἄπαυστος ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἕξ φιλουμένου χέσις.

Τί ἐστιν Αὐτεξουσιότης; ψυχῆς λογικῆς ὄρεξις, ἀκωλύτως γινομένη πρὸς ὅπερ ἂν θέλῃ.

Τί ἐστιν Ἀίδιον; τὸ ἀρχὴν μὲν ἔχον, τέλος δὲ μὴ ἔχον. ὡς ἡ ἕξ Θεοῦ πρόνοια. καὶ ἀίδιόν ἐστι ὃ μήτ' ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον.

Τί ἐστιν Αἰών; τὸ συμπαρεκτεινόμενον τοῖς οὖσιν, οἷον ὁ χρονικὸν κίνημα καὶ διάστημα.

Τί ἐστιν Ἀνάστασις κοινή; ἡ τῶν διαλυθέντων στοιχείων, κελεύσει ἕξ κτίσαντος, πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή.

Τί ἐστιν Ἀνδρεία, εὐθαρσία μετὰ λόγου.

Τί ἐστιν Ἀγχίνοια; ὀξύτης νοὸς περὶ χρήματα, εὑρετικὴ ἕξ δέοντος.

Τί ἐστιν Ἀκοή; αἴσθησις λόγων καὶ ψόφων ἀνθρωπίνη.

Τί ἐστιν Ἀσθένεια; ἀλλόιωσις ἢ μεταβολὴ τῆς καθ' ἕξιν δυνάμεως.

Τί ἐστιν Ἄνοια; ἡ τῆς καθ' ἕκαστον γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις.

Τί ἐστιν Αὐθύπαρκτον; ὃ ἐν αὐτῷ καὶ μὴ ἐν ὑτέρῳ (*) τὴν ὕπαρξιν ἔχον.

Τί ἐστιν Ἀήρ; στοιχεῖον ἕξ πᾶσαι αἱ κῇ ὅπου κινήσεις καταφέρονται.

Τί ἐστιν Ἄνεμος; ἀέρος ῥεῦμα

(*) ἑτέρῳ

quacunque. Quid *hæreticus?* pro opinione propria dimicans.

Quid eſt *amor?* habitus conſtans amicitiæ erga dilectum.

Quid eſt *libertas arbitrii?* animæ rationabilis deſiderium quod nemine impediente fertur ad quodcunque voluerit.

Quid eſt *æternum?* quod initium habet, finem non habet, ut DEI providentia. Sed eſt quoque æternum initio pariter carens & fine.

Quid nam *ævum* eſt? quod una cum rebus extenditur, ut motus & intervallum temporis.

Quid eſt *communis reſurrectio?* elementorum disjunctorum factus conditoris juſſu ad proprias partes concurſus.

Quid eſt *fortitudo?* bona mentis cum ratione fiducia.

Quid eſt *ſagacitas?* acumen mentis circa res inveniens id quod decet.

Quid eſt *auditus?* ſenſus qui ſermones & ſonos percipit.

Quid eſt *infirmitas?* mutatio vel alteratio facultatis habitualis.

Quid eſt *amentia?* neſcire quid agas.

Quid eſt *per ſe exiſtens?* quod in ſe & non in altero habet exiſtentiam.

Quid eſt *aër?* elementum cujus motus in omnem locum feruntur.

Quid *ventus?* fluxus aëris, pro-

ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς, ὅθεν ῥεῖ, τὴν ὀνομασίαν ἀμείβον.

Τί ἐστιν Ἀπερίγραπτον; Ὃ ὅπου οὐδείς.

Τί ἐστιν Ἄτρεπτον; Τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ τροπὴν μὴ ὑφιάμενον.

Τί ἐστιν Ἀσώματος οὐσία; ἧς τὸ εἶναι οὐκ ἔστι καθ' μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος καὶ πλάτος.

Τί ἐστιν Αἴτιον; ἐξ οὗ γίνεταί τι, ἢ δι' οὗ.

Τί ἐστιν Ἀστραπή; ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν ἀπορρήξεως.

Τί ἐστιν Ἀστρον; σῶμα πυρώδες ἐν τῷ οὐρανῷ πεπηγὸς, καὶ τῇ κύκλῳ φορᾷ φερόμενον.

Τί ἐστιν Ἄνω; τὸ πλέον ἀπέχον τοῦ μέσου.

Τί ἐστιν Αἰσθητήριον; σώματος ὄργανον τὸ τὰς αἰσθήσεις τηροῦν.

Τί ἐστιν Αἰθήρ; ἀὴρ διαυγέστατος καὶ καθαρώτατος.

Τί ἐστιν Ἄπειρον; οὗ ἀεὶ ἔξω τι οὗ ληφθέντος ὄντος εὑρεῖν.

Τί ἐστιν Ἀνάλυσις; ἀνάκαμψις ἐπὶ τὸ πρῶτον τῆς συνθέσεως αἴτιον.

Τί ἐστιν Ἀναλογία; τὸ λέγειν ὅπερ ὃν λόγον ἔχει ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τέταρτον, τοῦτον ὁ τρίτος πρὸς τὸν ἕκτον.

Τί ἐστιν Ἀλλοίωσις; κίνησις οὐσίας.

Τί ἐστιν Ἀντιστροφή; κοινωνία δύο

mutatione locorum, unde fluit, nomen permutans.

Quid est *circumscriptum?* cujus nullus est locus.

Quid est *incommutabile?* quod eodem se modo semper habet, & mutationem non admittit.

Quid est *essentia incorporalis?* cujus esse non versatur in longitudine, profunditate, altitudine & latitudine.

Quid est *causa?* ex quo vel per quod aliquid fit.

Quid est *fulgur?* ex nubium collisione, ignis proruptio.

Quid est *stella?* Corpus igneum in cœlo collocatum quod circulari motu fertur.

Quid est *superius?* quod amplius à centro distat.

Quid est *sensorium?* corporis instrumentum quod sensus servat.

Quid est *æther?* aër lucidissimus purissimusque.

Qid est *infinitum?* ubi semper aliquid adhuc extra relictum reperitur.

Quid est *resolutio?* ad primam compositionis causam recursus.

Quid est *proportio?* dicere eandem rationem quam habet secundus ad quartum, eandem etiam tertium ad sextum habere.

Quid est *mutatio?* essentiæ motio.

Quid est *conversio?* est commu-

πρω-

προτάσεων κοινωνουσῶν κατ' ἄμφω τοὺς ὅρους, τῆς μὲν τάξεως τῶν ὅρων ἀμειβομένης, τοῦ δὲ ποιοῦ φυλασσομένου μετὰ τοῦ συναληθεύειν.

Τί ἐστιν Ἀπόφασις; λόγος ἐν ᾧ τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει.

Τί ἐστιν Ἀντίφασις; μάχη καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως διὰ τῶν ἀντικειμένων τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ αὐτοῦ μερίζουσα.

Τί ἐστι Κατάφασις; ἀπόφανσίς τινος τατά τινος.

Τί ἐστιν Ἀπόδειξις; συλλογισμὸς ἐπιστημονικὸς ἐξ αὐτοπίστων καὶ ὁμολογουμένων λόγων λαμβανόμενος.

Τί ἐστιν Αναγκαῖον; οὗ ἄνευ οὐδέποτε ὑπάρχει τὸ ἐξ αὐτοῦ.

Τί ἐστιν Αραιόν; οὗ τὰ μέσα διάστασιν πρὸς ἄλληλα ἔχει.

Τί ἐστι Πυκνόν; οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἐφεξῆς ἀλλήλων κεῖται.

Τί ἐστι Τραχύ; οὗ τὰ μόρια ὑπερέχει ἀλλήλων.

Τί ἐστιν Αρχή; τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔχον μηδέν.

Τί ἐστιν Αρχέτυπον; ἀρχικὸν παράδειγμα ὑφεστηκὸς ἐν αὐτῷ τοὺς τοῦ εἰκονιζομένου χαρακτῆρας περιέχον.

Τί ἐστιν Ἄτοπον; ὃ μὴ ἄν τις ἐννοηθείη.

Τί ἐστιν Αναπνοή; εἴσοδος πνεύματος, ὑπὸ μετεώρου πνεύματος, διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ.

nio duarum propoſitionum communes utrosque terminos habentium, quæ ordine eorundem mutato, & ſervata qualitate ambæ veræ ſunt.

Quid eſt *enunciatio?* ſermo cui verum vel falſum ineſt.

Quid eſt *contradictio?* pugna negationis & affirmationis per oppoſita idem de eodem enuncians.

Quid eſt *aſſertio?* affirmatio rei contra aliquem.

Quid eſt *demonſtratio?* argumentatio ſcientifica ſumta ex rationibus per ſe fide dignis & confeſſis.

Quid eſt *neceſſarium?* ſine quo nunquam fit quod ex eo proficiſcitur.

Quid eſt *rarum?* in quo media intervallis diſtinguuntur.

Quid *denſum?* cujus partes proxime invicem ſitæ ſunt.

Quid *aſperum?* cujus partes aliæ aliis eminent.

Quid eſt *principium?* quod ante ſe nihil habet prius.

Quid eſt *originarium exemplar?* quod velut in principali exemplo exiſtente notas exprimendæ imaginis continet.

Quid eſt *abſurdum?* quod nemini ſano in mentem venire poteſt.

Quid eſt *reſpiratio?* ingreſſio ſpiritus ab externo circa nos aëre, quo calidum in nobis refrigeretur.

Τί ἐστιν Ἀξίωμα; ὅσα οἰκοθεν ἄνευ ἀποδείξεως ἴσμεν.

2. Τί ἐστι Βάθος; ἐπὶ τρία συνεχές. Μῆκος δὲ, τὸ ἐπὶ ἓν συνεχές. Πλατος δὲ, τὸ ἐπὶ δύο συνεχές.

Τί ἐστι Βαρύ; τὸ φύσει φερόμενον ἐπὶ μέσον. Κοῦφον δὲ, τὸ φύσει φερόμενον ἀπὸ μέσου.

3. Τί ἐστι Γραμμή; μῆκος ἀπλατές.

Τί ἐστι Γένος; τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

Τί ἐστι Γένεσις; ἡ ἐκ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἀγωγή. Φθορὰ δὲ, ἡ ἐκ ὄντος εἰς τὸ μὴ εἶναι.

Τί ἐστι Γνῶσις; ἡ κατὰ παρὼν μὴ ὄντος ἐν τῷ νοῖ νοερὰ ἔμφασις. Ἐπίγνωσις δὲ, ἡ μετὰ τὴν ἄγνωσιν κατὰ πράγματος καὶ δύναμιν παντελὴς κατάληψις.

Τί ἐστι Γῆ; σῶμα τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον.

Τίνα Γένη τῶν προβλημάτων; τέτταρα. πᾶν γὰρ πρόβλημα ἢ ὑμικὸν, ἢ ὁρικὸν, ἢ ἰδικὸν, ἢ συμβεβηκός.

4. Τί ἐστι Διαφορά; τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ ποῖόν τί ἐστι κατηγορούμενον.

Τί ἐστι Διάλεξις; λόγος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

Τί ἐστι Διάλεκτος; Φωνὴ σωματικὴ ἐγγράμματος ἑρμηνευτικὴ τῶν ἐν Διανοίᾳ.

Quid est *axioma?* quæ per nos sine demonstratione scimus.

2. Quid est *profunditas?* tres habens continuas dimensiones. *Longitudo* autem unam, *Latitudo* duas.

Quid est *grave?* quod per naturam ad centrum tendit, *leve* contra, quod per naturam refugit a centro.

3. Quid est *linea?* longitudo sine latitudine.

Quid *genus?* quod de pluribus & specie differentibus in quid prædicatur.

Quid est *generatio?* ab eo quod non est ad esse deductio. Contra *corruptio* est ab eo quod est, ut non sit.

Quid est *notio?* rei quæ antea non fuit in mente, recens facta perceptio. *Cognitio* autem, rei antea notæ perfecta quanta potest esse comprehensio.

Quid est *terra?* corpus aridissium gravissimumque.

Quæ nam sunt *genera quæstionum?* quatuor, omnis enim quæstio aut de genere est, aut de definitione, aut de proprietate, aut de accidente.

4. Quid est *Differentia?* quod de pluribus & specie differentibus prædicatur in quale quid.

Quid *Disputatio?* per quæstionem & responsionem oratio.

Quid *lingua* sive *dialectus?* vox corporalis litterata, qua animi cogitationes exponuntur.

τί ἐστι Δύναμις; ἀρχὴ κινήσεως καὶ μεταβολῆς ἐν ἄλλῳ.

τί ἐστι Διαίρεσις; ἡ τοῦ ἑνὸς εἰς δύο τομή.

τί ἐστι Διαιρετικὴ μέθοδος; ἡ τὰ καθολικώτερα διαιροῦσα εἰς τὰ μερικώτερα.

τί ἐστι Δαίμων; οὐσία ἀθάνατος τῷ γνώμην, πάσης ἀγαθοεργίας ἐστερημένη.

τί ἐστι Δεξιόν; ἀφ' οὗ αἱ τῶν σωμάτων κινήσεις.

τί ἐστι Δικαιοσύνη; ἕξις ἀπονεμητικὴ τοῦ ἴσου ἐν ἡμῖν καὶ χρήμασι τῷ ὅσα μεριστά. ὅπι ἴδιον δικαιοσύνης, τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμειν. Φρονήσεως δὲ, τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα. Ανδρείας, τὸ νικᾶν. Σωφροσύνης, τὸ μὴ ὑπείκειν ἡδονῇ.

τί ἐστι Δίκαιος; ὁ πᾶσαν ἰσοτιμίαν τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων.

5. τί ἐστιν Εἶδος; τὸ τῷ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ ἀριθμῷ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον.

τί ἐστιν Ενέργεια; δυνάμεως ἀποτέλεσμα.

τί ἐστιν Επιστήμη; ὑπόληψις ἀμεταπειστος ὑπὸ λόγου, ἢ δόξης ὀρθῆς μὴ λόγου τῷ πλάτος.

τί ἐστιν Επαγωγή; ἡ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος.

τί ἐστιν Ερώτησις; ἀποκρίσεως αἴτησις.

Quid est *facultas?* principium motus & mutationis in altero.

Quid *divisio?* unius in duo sectio.

Quænam est *methodus dividendi?* quæ generalia in particularia distinguit.

Quid *Dæmon?* essentia immortalis, cujus voluntas aliena est ab ullo bono opere efficiendo.

Quid est *dextrum?* à qua parte corporum motus proficiscuntur.

Quid *justitia?* habitus æqualiter distribuens honores, opes & quæcunque distribuenda veniunt: proprium enim *justitiæ* est pro dignitate cuique suum tribuere, ut *prudentiæ* facere quod decet, *fortitudinis* vincere, & *temperantiæ* non succumbere voluptati.

Quid est *justus?* qui omni æqualitate utitur erga alios ejusdem secum speciei homines.

5. Quid est *species?* quod de pluribus numero differentibus prædicatur in quid.

Quid est *actus?* potentiæ effectio.

Quid *scientia?* opinio quæ dimoveri se non patitur, nititurque ratione aut recta sententia cum ratione laxius accepta.

Quid est *inductio?* à singulis ad universale progressio.

Quid *interrogatio?* petitio responsionis.

Τί ἐστιν Επιφάνεια; πέρας σώματος, μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον.

Τί ἐστιν ἐπίπεδον; ἐπιφάνεια ἐξ ἴσου ταῖς ἐπ' αὐτῆς εὐθείαις κείμενον.

τί ἐστιν Ἕνωσις; διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή.

τί ἐστιν Ενούσιον; ὑπόστασις ἥτις οὐ μόνον ἔχει τὰς μερικὰς ἰδιότητας χαρακτηριζούσας, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πρακτικῶς ὑφιστάμενον.

τί ἐστιν Ενυπόστασις; τὸ καθολικὸν πρᾶγμα καὶ περιεκτικὸν τῶν ὑποστάσεων.

τί ἐστιν Εἰκός; συλλογισμὸς οὐκ ἀναγκαῖος ἀλλ' ἐνδεχόμενος.

τί ἐστιν Εν χρόνῳ; οὗ τὸ εἶναι μετρεῖται ὑπὸ χρόνου.

τί ἐστιν Ενιαυτός; χρόνος ἐν ᾧ ὁ ἥλιος τὸν ζωδιακὸν κύκλον διέξεισι.

τί ἐστιν Ἕξις; διάθεσίς τις βεβαία καὶ ἔμμονος.

τί ἐστιν Εἰκών; ὁμοίωμα ἀρχετύπου τῇ οὐσίᾳ καὶ τῇ ὑπάρξει διαφέρον, ὅλον δὲ ἐν ἑαυτῷ τὸ οὗ εἰκονιζομένου εἴδους μιμητικῶς διὰ τῆς ἐμφερείας ἀποματτόμενον.

τί ἐστιν Ἔνστασις; πρότασις προτάσει ἐναντία.

τί ἐστιν Εν τόπῳ; οὗ ἐκτός ἐστι σῶμα περιέχον αὐτό.

Quid *superficies*? extremum corporis, longitudine præditum & latitudine.

Quid *planum*? superficies æqualiter sita per rectas super ea lineas.

Quid est *unio*? distantium rerum communicata conjunctio.

Quid est *subsistens*? persona quæ non solum habet particulares proprietates quibus veluti notis signetur, sed & communem essentiam reapse in illa subsistentem.

Quid est *subsistentia*? generalis res qua personæ continentur.

Quid *probabile*? argumentum non necessarium sed contingens.

Quid est *in tempore*? cujus existentia à tempore mensuratur.

Quid est *annus*? tempus intra quod sol Zodiacum circulum percurrit.

Quid est *habitus*? affectio firma & constans.

Quid est *imago*? Similitudo ad exemplar conformata, quæ essentia & existentia ab illo differt, totum tamen illud in se, & formam omnem rei effigiatæ per imitationem superficie exprimit.

Quid est *instantia*? Propositio propositioni contraria.

Quid est *in loco*? extra quod corpus est à quo circumdatur.

τί

Τί ἐστιν Εὕρεσις; ζητήσεως συμπέρασμα.

Τί ἐστιν Ενθύμημα καὶ Λογισμός; ἐκτύπωμα καὶ ἐξεικόνισμα νοος τὸ πρῶτον.

Τί ἐστιν Ἕνωσις οὐσιώδης; ἡ τῶν διαφόρων ὑποστάσεις (*) εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν ἄγουσα.

6. Τί ἐστι Ζωή; συμπλοκὴ ψυχῆς μετὰ σώματος.

Τί ἐστι Ζήτησις; ἔρευνα ἀγνοουμένων. καὶ Ζήτησίς ἐστιν, ἔφεσις εὑρέσεως τῶν μὴ παρόντων ἢ ἀμφιβόλων.

Τί ἐστι Ζῶον; οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. ὅλη ἴδιον τῆς φυσικῆς ζωῆς τὸ θρεπτικὸν καὶ αὐξητικὸν καὶ γονιμικόν. τὸ δὲ αἰσθητικὸν, ἡ καθ' ὁρμὴν κίνησις.

7. Τί ἐστιν Ηρεμία; στέρησις κινήσεως.

Τί ἐστιν Ἥλιος; ἄστρον ἡμεροφαές.

Τί ἐστιν Ἡμέρα; πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀναβολῆς ἐπὶ δυσμάς. Νὺξ δὲ, ἀπὸ δυσμῶν ἐπὶ ἀναβολήν.

Τί ἐστιν Ἡδονή; κίνησις διακεχυμένη ἐπιθυμητικὴ τῆς ψυχῆς φορά τι τῶν ἐπιθυμητῶν φανέντων.

8. Τί ἐστι Θεός; οὐσία ἀναίτιος, αἰτία παναλκὴς, πάσης αἰτίας ὑπερούσιος ὕπαρξις.

(*) οὐσίας.

Quid eſt *inventio*? quæſtionis concluſio.

Quid *enthymema* & *cogitatio*? effigiatio & expreſſio prima mentis.

Quid eſt *unio eſſentialis*? diverſas ſubſtantias in unam eandemque conjungens perſonam.

6. Quid eſt *vita*? conſociatio animi & corporis.

Quid eſt *quæſtio*? ſciſcitatio rerum quas ignoramus. Eſt etiam quæſtio, deſiderium inveniendi ea quæ nobis præſto non ſunt, vel dubia ſunt.

Quid eſt *animal*? eſſentia animata, ſenſibus prædita. Proprium enim vitæ naturalis, nutriri, creſcere & generare: ſenſu autem præditum id quoque habet ut pro lubitu ſe moveat.

7. Quid eſt *quies*? privatio motus.

Quid *Sol*? aſtrum lucens interdiu.

Quid *dies*? progreſſio ſolis ab oriente ad occidentem, *Nox* vero ab occidente ad orientem usque.

Quid eſt *Voluptas*? motus effuſus facultatis concupiſcibilis in anima ad aliquid eorum quæ ipſi deſiderabilia videntur.

8. Quid eſt *DEUS*? eſſentia quæ nullam cauſam habens ipſa cauſa eſt omnipotens omnis cauſæ, ſupereſſentiali exiſtentia.

τί ἐςι Θεωρία; κυρίως Θεοῦ ὅρασις, καθ' ὅσον ὁρᾶν δυνατόν. καὶ Θεωρία ἐστὶν ἡ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ θειότερα ὅρασις.

τί ἐςι Θεότης; ἡ πάντα θεωμένη καὶ πάντα θέουσα θεία φύσις καὶ πρόνοια.

τί ἐςι Θυμός; ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος, καὶ ὄρεξις ἀντιλυπήσεως.

τί ἐςι Θάνατος; χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος,

τί ἐςι Θερμόν; τὸ φύσει διακρίνον τὰ ὁμοφυῆ. Ψυχρὸν δὲ, τὸ φύσει συγκρίνον τὰ ὁμογενῆ.

τί ἐςι Θλίψις; ὑπερβολὴ ςενώσεως.

τί ἐςι Θέλημα; οὐσίας νοερᾶς καὶ λογικῆς ἔφεσις ὡς τὸ καταθύμιον.

τί ἐςι Θέσις; ὑπόληψις παρὰ τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν.

9. τί ἐστὶν Ισχύς; συμμετρία ὀςῶν καὶ νεύρων.

τί ἐςιν Ἴσον; τόπος ἔχων τὸ αὐτὸ καὶ μέρος. καὶ Ἴσον ἐστὶ, τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

τί ἐςιν Ιδίωμα; τὸ ἔν τινι φύσει γνώριμον, ἐν ἑτέρᾳ δὲ οὐσίᾳ μηδαμῶς ὑπάρχον.

10. τί ἐςι Κάλλος; συμμετρία μελῶν καὶ μερῶν μετ' εὐχροίας.

Quid est *theoria*? DEI visio quatenus eum videre fas est. Etiam theoria est a sensibilibus ad res Diviniores adscendens contemplatio.

Quid est *Divinitas*? Natura & Providentia Divina, quæ omnia observat & omnia pervadit.

Quid est *ira*? æstus sanguinis circa cor, & vindictæ desiderium.

Quid est *mors*? separatio animæ à corpore.

Quid est *calidum*? quod per naturam disjungit homogenea, *frigidum* vero quod res ejusdem generis sive naturæ disjungit.

Quid est *afflictio*? ingens quædam angustia.

Quid est *voluntas*? essentiæ mente & ratione præditæ inclinatio ad rem desideratam.

Quid est *thesis* sive *positio*? opinio celebris cujusdam Philosophi.

9. Quid est *robur*? competentia ossium, nervorumque.

Quid *æquale*? locus, qui habet easdem etiam partes. Est quoque æquale quod medium est inter id quod plus est & quod deficit.

Quid est *proprietas*? in natura quadam conspicuum, quod in alia natura neutiquam existit.

10. Quid est *pulchritudo*? debita conformatio membrorum, partiumque, cum coloris bonitate.

τί

Τί ἐστι Κίνησις; ἐνέργεια ἢ δυνάμει κινητὸν ἢ κινητόν.

Τί ἐστι Καλοκαγαθία; ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων.

Τί ἐστι Κενοδοξία; κενῆς δόξης ὄρεξις.

Τί ἐστι Κεραυνός; ἀστραπὴ σφόδρα κατιοῦσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Τί ἐστι Κακόν; τὸ δι' ἑαυτὸ φευκτὸν, ἢ πρὸς ἕτερον βλαβερόν.

Τί ἐστι Καλόν; ὅπερ ἀγαθὸν καὶ ἡδύ.

Τί ἐστι Κρᾶσις; ἕνωσις ὑγρῶν. Μίξις δὲ, ἕνωσις ξηρῶν.

Τί ἐστι Κύκλος; σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, πρὸς ἣν αἱ ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν εὐθεῖαι πᾶσαι ἴσαι ἀλλήλαις εἰσί.

Τί ἐστι Κόσμος; τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα.

Τί ἐστι Κανών; νόμος ἀπαράβατος.

Τί ἐστι Καθ' ὑπόστασιν ἕνωσις; πρᾶγμα ἐκ διαφόρων εἰς ἓν ὑφεστὼς πρόσωπον; καὶ τὴν ἑκάστης ἰδιότητα σώαν καὶ ἄτρεπτον γνωρίζουσα.

Τί εἰσι Κοιναὶ ἔννοιαι; αἱ οἰκοθεν τὸ πιστὸν εὐθύμως ἔχουσαι, καὶ μηδενὸς ἑτέρου δεόμεναι πρὸς ἀπόδειξιν.

II. Τί ἐστι Λόγος; φωνὴ σημαντικὴ, ἧς τῶν μερῶν ἐστί τι κεχωρισμένον,

Quid est *motus*? effectus in re mobili quatenus mobilis est.

Quid est *probitas*? habitus optima semper eligens & honestissima.

Quid est *mentis vanitas*? inanis gloriæ desiderium.

Quid *fulmen*? fulgur vehementer in terram descendens.

Quid *malum*? per se fugiendum, vel quod alteri damnum affert.

Quid *bonum*? quod honestum & jucundum est.

Quid est *temperatio*? humidarum rerum unio. *Mistio* autem unio rerum aridarum.

Quid *circulus*? ex uno circumducta puncto figura, ad quam omnes à centro ad circumferentiam ductæ rectæ lineæ sunt æquales.

Quid est *Mundus*? compages ex cœlo & terra & eorum quæ media sunt.

Quid *regula* sive *canon*? lex quam transgredi non licet.

Quid est *unio personalis*? quæ ex naturis diversis in unam personam facit subsistere, & unius cujusque naturæ proprietates salvas & haud mutatas ostendit.

Quid sunt *communes notiones*? quæ per se fidem statim inveniunt neque alia re indigent ad demonstrationem.

II. Quid est *sermo*? vox aliquid significans, cujus ex partibus aliquid se-

μένον, ὡς φασί. καὶ λόγος ἐστὶν ἀγγελος νοημάτων, εἰς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν.

τί ἐστι Λατρεία; δουλεία Θεῷ μόνῳ πρέπουσα.

τί ἐστι Λύπη; Διάθεσις ἡδονῶν ἐστερημένη.

τί ἐστι Λόγος ἐνδιάθετος; κίνησις καὶ Διάλεξις ψυχῆς πρὸς ἑαυτὴν ἐν τῷ Διαλογισικῷ γινομένη ἄνευ ἐκφωνήτεως.

τί ἐστι Λογισμός; ἐκτύπωμα καὶ ἐξεικόνισμα νοός.

τί ἐστι Λευκόν; χρῶμα Διακελευκὸν ὄψεως.

12. τί ἐστι Μέθοδος; ἕξις ὁδοποιητικὴ μετὰ λόγου, ἢ ὁδὸς μετὰ λόγου.

τί ἐστι Μεγαλοψυχία; ἕξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς μὴ καταλιγωρούσης.

τί ἐστι Μέτριον; τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

τί ἐστι Μονάς; ἀρχὴ ἀριθμοῦ καὶ τὸ πῶς διάθετος.

τί ἐστι Μέρος; εἰς ὃ διαιρετόν ἐστι τὸ ὅλον.

τί ἐστι Μονογενής; ὁ μήτε πρὸ αὐτοῦ μήτε μετ' αὐτὸν ἔχων ἕτερον.

τί ἐστι Μείωσις; ἀπὸ τελείου μεγέθους ὕφεσις.

τί ἐστι Μέσον; τὸ ἴσον ἀπέχον ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων.

τί ἐστι Μορφή; ἡ ὅλη τοῦ εἴδους

paratim significans exstat. Ajunt etiam sermonem esse nuncium cogitationum, in lucem proferentem ea quæ mente concepimus.

Quid est *cultus religiosus?* servitus qua DEUM solum colere convenit.

Quid est *tristitia?* affectio voluptatis omnis expers.

Quid est *sermo interior?* motio animi & collocutio quam secum ipso instituit aliquis cogitatione citra externam vocem.

Quid est *cogitatio?* expressio atque effigiatio mentis.

Quid *album?* color visionem disgregans.

12. Quid est *methodus?* habitus viam cum ratione ostendens, sive via cum ratione.

Quid *magnanimitas?* habitus mentis, ut tristibus quæ accidunt non dejiciatur.

Quid est *mediocre?* quod inter excessum ac defectum, medium est.

Quid *unitas?* principium numeri quodammodo otiosum.

Quid *pars?* in quas totum potest dividi.

Quid *unigenitus?* qui neque ante se neque post se alium habet.

Quid *imminutio?* à perfecta magnitudine detractio.

Quid *medium?* quod ab utroque extremo pariter distat.

Quid est *forma?* tota speciei deter-

δπο-

ἀποπερά τωσις. Σχῆμα δὲ, ἡ τυχόντος ὄγκου ἀποπερά τωσις. Διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν μορφὴ ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται, τὸ δὲ σχῆμα ἐπὶ ἀψύχων.

Τί ἐστι Μέλαν; χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως.

13. Τί ἐστι Νῦν; ἀρχὴ χρόνου μήτ' ἀρχὴν μήτε τέλος ἔχον.

Τί ἐστι Νέφος; μεταβολὴ ἀπὸ τῆς ἐνεχθείσης ἀναθυμιάσεως εἰς ὕδωρ.

Τί ἐστι Νόσος; ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων.

Τί Νεότης; ἀκμὴ σώματος. Γῆρας δὲ, παρακμή.

Τί Νοῦς; ὅρασις ψυχῆς ἀσωμάτου, πρὸς πάντα ἐκτεινομένης. (*)

14. Τί ἐστιν Ὅρος; λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος.

Τί Οὐρανός; σῶμα φυσικὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ παντὸς περιφορᾷ τὴν κύκλῳ κίνησιν κινούμενον.

Τί Οἰκονομία; ἑκούσιος συγκατάβασις μεγέθους, (**) πρὸς σωτηρίαν τινῶν (***) γνωσθεῖσα.

Τί Ὅμοιον; οὗ ἡ ποιότης τῶν ὁμοίων ὁμοία.

Τί Οὐσία; πρᾶγμα αὐθύπαρκτον μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς σύστασιν. ὅπερ οὐσίαν καὶ μορφὴν καὶ εἶδος πολλοὶ οἱ Πατέρες εἶναι λέγουσι.

Τί Οὐσιώδες μέρος οὐσίας ἢ συμ-

minatio. *Figura* autem, determinatio molis qualiscunque. Differunt porro, quoniam forma de viventibus, figura de inanimatis dicitur.

Quid est *nigrum*? color visionem congregans.

13. Quid est *nunc*? principium temporis quod neque initium habet neque finem.

Quid est *nubes*? vaporum adductorum in aquam mutatio.

Quid *morbus*? elementorum in corpore intemperies.

Quid *juvenilis ætas*? corporis vigor, *senium* autem, vigoris remissio.

Quid *mens*? animæ incorporeæ ad omnia se extendens acies.

14. Quid est *definitio*? sermo brevis qui rei propositæ naturam exponit.

Quid *cælum*? corpus naturale quod per extremam Universi gyrationem motu circulari volvitur.

Quid *Oeconomia*? voluntaria Magni DEI condescensio ad salutem hominum facta.

Quid *simile*? cujus qualitas consimilibus similis est.

Quid *substantia*? res per se subsistens neq; ad subsistentiam alia re indigens: quanquam substantiam, formã & speciem Patres dicunt idem esse.

Quidnam est *essentialis pars substan-*

(*) ἐκτεινομένη. (**) μεγάλου Θεοῦ.
(***) ἡμῶν vel ἀνθρώπων.

βεβηκότος; συμπληρωτικὸν τούτου καὶ συστατικόν.

Τί ὅρος; συλλογισμὸς εἰς ὃν ἀναλύεται ἡ πρότασις.

Τί ὁμοιομερές; ὃ τὸ μέρος τῷ ὅλῳ ὅμοιόν ἐστι.

Τί ὅλον; ᾧ μηδὲν τῶν συνιστώντων αὐτὸ ἐλλείπει.

Τί ὄνομα; Φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην ἄνευ χρόνου, ἧς μηδὲν μέρος σημαντικὸν, κεχωρισμένον.

Τί ὁμίχλη; παχὺς ἀήρ.

Τί οἶκος; σύστημα πλειόνων, αὐτάρκειας χάριν.

Τί ὁρμή; κίνησις καρδίας ὑπὲρ πρᾶξιν τοῦ κρινθέντος.

Τί ὁμοούσιον, ὃ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἀπαραλλάκτως ὑπάρχον. Διαφέρει δὲ τῷ χαρακτηριστικῷ ἰδιώματι.

15. Τί Πατήρ; ὑπόστασις ἀναίτιος γεννητικὴ ἀγέννητος.

Τί Πνεῦμα ἅγιον; δύναμις ἁγιαστικὴ ἀσχημάτιστος, Πατρὶ καὶ Υἱῷ ὁμοούσιος, ἐκ τοῦ Πατρὸς προϊοῦσα. Πνεῦμα δέ ἐστι λεπτὴ καὶ ἄυλος καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἐκπορευτικὴ ὕπαρξις. καὶ Πνεῦμα δέ ἐστιν ἀναθυμίασις ξηρὰ καὶ θερμή - - -

λείπει τάλλα.

tiave l accidentis? quæ ad complementum ejus & constitutionem facit.

Quid est *definitio*? conclusio, in quam præmissa propositio resolvitur.

Quid est *ex similaribus constans* sive *homoeomeres*? cujus pars quælibet toti est similis.

Quid *totum*? cui nihil ex iis quæ ad illud constituendum pertinent, deest.

Quid *nomen*? vocabulum, aliquid significans ut compositum est, sine tempore, & cujus nulla pars separatim aliquid significat.

Quid est *nebula*? crassus aër.

Quid est *domus*? ex pluribus facta structura commoditatis gratia.

Quid est *appetitio*? motus cordis ad efficiendum quod decrevimus.

Quid est *homousion* sive *consubstantiale*? quod ejusdem essentiæ & operationis est incommutabiliter, differt tamen characteristica proprietate.

15. Quid *DEUS Pater*? persona, nulla antecedente causa, ingenita, generans.

Quid *Spiritus Sanctus*? Potentia sanctificans, non figuratus, Patri & Filio consubstantialis, procedens ex Patre. *Spiritus* est subtilis immaterialis & figura destituta substantia, procedens. *Ventus* est exspiratio arida calidaque - -

Cætera desunt in MS.

ALTER-

ALTERCATIO
HADRIANI AUG.
ET
EPICTETI PHILOSOPHI,

Ex Friderici Lindenbrogii V. C. editione.

* *Primum eſt, quid ſit mundus?* Epict. Mundus eſt, ô Hadriane, conſtitutio cœli & terræ, & omnium quæ in eis ſunt, de quibus paulo plus diſſeram, ſi iis, quæ dicentur, diligenter intenderis. Mundus eſt ſpectabilis ſupellex, ineffabilis circuitus, per ſe genitum theorema; multiformis formatio; æternus tenor: circuitus ſine errore, Solis lumen, dies, nox, aſtra, tenebræ, terra, aër, aqua.

Had. *Quid eſt Oceanus?* Ep. Oceanus eſt terminus coronatus, mundi amplexus, vinculum *ancliticum, univerſæ naturæ circumcurſus. Orbis ſuſtentaculum, Audacia viæ, Limes terræ, Diviſio regnorum, hoſpitium fluviorum, fons imbrium, refugium in periculis, gratia in voluptatibus.

Had. *Quid eſt DEUS?* Ep. Deus eſt ſummum bonum, mens immortalis, incontemplabilis celſitudo, forma multiformis, multiplex ſpiritus, incogitabilis inquiſitio, inſopitus oculus, omnia continens lux.

Had. *Quid eſt dies?* Ep. Stadium laboris, principium quotidianum, æterna computatio.

Had. *Quid eſt Sol?* Ep. Mundi oculus, noctis concertatio, caloris circuitus, indeficiens cauma, ſplendor ſine occaſu, cœleſtis viator, diei ornatus, cœli pulchritudo, naturæ gratia, horarum diſtributor.

Had. *Quid eſt Luna?* Ep. Cœli purpura, Solis æmula, maleſactorum revelatrix, itinerantium ſolamen, navigantium directio, ſignum ſolennitatum, recalculatio menſium, oculus noctis, roris larga infuſio, tempeſtatum præſaga.

Had. *Quid eſt terra?* Cœli baſis, mundi meditullium, Cuſtos & Mater omnium, operculum miſerorum, devoratrix omnium, ant ** - - - naſcentium, cellarium vitæ.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Mens incarnata, laborioſa anima, parvi temporis habitaculum, ſpiritus receptaculum, phantaſma temporis,

* *Fortaſſe,* cingulum Atlanticum, Græc. ἀτλαντικὸς ζωστήρ. ** *lege:* mater.

ſpeculator vitæ, lucis deſertor, vitæ conſumptio, mancipium mortis, tranſiens viator, loci hoſpes.

Had. *Quid eſt cœlum?* Ep. Sphæra volubilis, culmen immenſum.

Had. *Quid eſt pulchritudo?* Ep. Naturalis captio, parvi temporis fortuna, flos marcidus, incompoſitum negotium, humana concupiſcentia.

Had. *Quid eſt mulier?* Ep. Hominis confuſio, inſatiabilis beſtia, ſollicitudo continua, indefinens pugna, quotidianum damnum, tempeſtas domus, ſollicitudinis impedimentum, viri incontinentis naufragium, adulterii vas, inconciſum prælium, animal proximum, pondus graviſſimum, aſpis inſatiabilis, humanum mancipium.

Had. *Quid eſt amicus?* Ep. Homo vix apparens, deſiderabile nomen, non invenienda poſſeſſio, refugium infelicitatis, miſeriæ reſpectio, indeficiens quies, indefinens ſollicitas.

Had. *Quid agricola?* Ep. Laborum miniſter, operator multorum, terræ medicus, arbuſtorum plantator, montium complanator.

Had. *Quid eſt navis?* Ep. Domus absque fundamento, avis lignea, incerta ſalus.

Had. *Quid nauta?* Ep. Fluviorum viator, marinus equitator, orbis hoſpes, terræ deſertor, tempeſtatis concertator.

Had. *Quid ſunt divitiæ?* Ep. Auri pondus, curarum miniſtratio, injucunda delectatio, inſatiabilis invidia, res deſiderata, deſiderium inexplebile, inviſa concupiſcentia.

Had. *Quid paupertas?* Ep. Bonum odibile, ſanitatis mater, curarum remotio, ſapientiæ repertrix, poſſeſſio absque calumnia, negotium ſine damno, ſine ſollicitudine felicitas.

Had. *Quid eſt Senectus?* Ep. Optatum malum, viventium mors, Veneris expers, mors expectata.

Had. *Quid eſt ſomnus?* Ep. Mortis imago, laborum quies, vigilantium ſapientia, victorum ſolutio, infirmantium votum, miſerorum deſiderium, univerſi ſpiritus requies.

Had. *Quid vita?* Ep. Beatorum lætitia, miſerorum mœſtitia, expectatio mortis.

Had. *Quid eſt mors?* Ep. Æternus ſomnus, diſſolutio corporum, divitum pavor, pauperum deſiderium, inevitabilis eventus, incerta peregrinatio, fuga vitæ, reſolutio omnium.

Had.

Had. *Quid eſt litera?* Ep. Hiſtoriæ cuſtos.
Had. *Quid verbum?* Ep. Animi proditor.
Had. *Quid eſt lingua?* Ep. Aeris flagellatio.
Had. *Quid eſt aër?* Ep. Cuſtodia vitæ.
Had. *Quid eſt libertas?* Ep. Hominis innocentia.
Had. *Quid eſt caput?* Ep. Hominis culmen.
Had. *Quid eſt corpus?* Ep. Animæ domicilium.
Had. *Quid comæ?* Ep. Veſtes capitis.
Had. *Quid barba?* Ep. Sexus diſcretio.
Had. *Quid eſt cerebrum?* Ep. Cuſtos memoriæ.
Had. *Quid oculi?* Ep. Duces corporis, indices animi.
Had. *Quid nares?* Ep. Odorum attrectatio.
Had. *Quid aures?* Ep. Sonorum conſultatores.
Had. *Quid os?* Ep. Nutritor corporis.
Had. *Quid dentes?* Ep. Molæ mordentes.
Had. *Quid labia?* Ep. Valvæ corporis.
Had. *Quid manus?* Ep. Corporis operarii.
Had. *Quid digiti?* Ep. Cordarum plectrum.
Had. *Quid pulmo?* Ep. Servator aëris.
Had. *Quid eſt cor?* Ep. Receptaculum vitæ.
Had. *Quid jecur?* Ep. Cuſtodia caloris.
Had. *Quid fel?* Ep. Iracundiæ ſuſceptaculum.
Had. *Quid ſplen?* Ep. Riſus & lætitiæ capax.
Had. *Quid ſtomachus?* Ep. Ciborum coquus.
Had. *Quid oſſa?* Ep. Robur corporis.
Had. *Quid coxæ?* Ep. Epiſtylia columnarum.
Had. *Quid pedes?* Ep. Mobile fundamentum.
Had. *Quid crura?* Ep. Columnæ corporis.
Had. *Quid ſanguis?* Ep. Humor venarum vitæ.
Had. *Quid venæ?* Ep. Fons carnis.
Had. *Quid eſt lux?* Ep. Facies omnium rerum.
Had. *Quid ſtellæ?* Ep. Pictura culminis, naturarum gubernatores, noctis decor.
Had. *Quid pluvia?* Ep. Conceptio terræ, frugum genitrix.
Had. *Quid eſt nebula?* Ep. Nox in die, labor oculorum.

Had.

Had. *Quid eſt ventus?* Ep. Aëris perturbatio, mobilitas agrorum, (*) ſiccitas terræ.

Had. *Quid ſunt flumina?* Ep. Curſus indeficiens, refectio Solis, terræ irrigatio.

Had. *Quid eſt aqua?* Ep. Subſidium vitæ, ablutio ſordium.

Had. *Quid eſt gelu?* Ep. Herbarum perſecutio, vinculum terræ, fons agrorum.

Had. *Quid eſt nix?* Ep. Aqua ſicca.

Had. *Quid eſt hyems?* Ep. Æſtatis exul.

Had. *Quid eſt ver?* Ep. Pictor terræ, maturatio fructuum.

Had. *Quid eſt quod amarum dulce facit?* Ep. Fames.

Had. *Quid eſt quod hominem laſſum fieri non ſinit?* Ep. Lucrum.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Vigilanti ſomnium.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Refrigerium laboris, dubius eventus.

Had. *Quid eſt amicitia?* Ep. Æqualitas animorum.

Had. *Quid fides?* Ep. Ignotæ rei miranda celſitudo. (**)

Had. *Quid erit nobis ſi cinctum ſolvas, neque nudaberis ipſe? reſpice corpus, quo & doceri poſſis.* Ep. Epiſtola eſt.

Had. *Quid eſt epiſtola?* Ep. Tacitus nuncius.

Had. *Quid eſt pictura?* Ep. Veritas falſa.

Had. *Quare hoc dixiſti?* Ep. Videmus enim poma picta, flores, animalia, aurum, argentum, & non eſt verum.

Had. *Quid eſt aurum?* Ep. Mancipium mortis.

Had. *Quid eſt argentum?* Ep. Invidiæ locus.

Had. *Quid eſt ferrum?* Ep. Omnis artis inſtrumentum.

Had. *Quid eſt gladius?* Ep. Regimen caſtrorum.

Had. *Quid eſt gladiator?* Ep. Sine crimine homicida.

Had. *Qui ſunt, qui ſani ægrotant?* Ep. Qui aliena negotia curant.

Had. *Qua ratione homo laſſus non fit?* Ep. Lucrum faciendo.

Had. *Quid eſt amicitia?* Ep. Concordia.

Had. *Quid eſt longiſſimum?* Ep. Spes.

Had. *Quid eſt ſpes?* Ep. Vigilanti ſomnus, expectanti dubius eventus.

Had. *Quid eſt, quod homo videre non poteſt?* Ep. Alterius animum.

Had. *Qua re peccant homines?* Ep. Cupiditate.

Had.

(*) *leg.* aquarum. (**) certitudo.

Had. *Quid eſt libertas?* Ep. Innocentia.

Had. *Quid Regi & miſero commune eſt?* Ep. Naſci & mori.

Had. *Quid eſt optimum ac peſſimum?* Ep. Verbum.

Had. *Quid eſt quod alii placet, & alii diſplicet?* Ep. Vita.

Had. *Quid eſt optima vita?* Ep. Breviſſima.

Had. *Quid eſt certiſſimum?* Ep. Mors.

Had. *Quid eſt mors?* Ep. Perpetua ſecuritas.

Had. *Quid eſt mori?* Ep. Timenda nulli, ſi ſapiens degat: inimica vitæ, numen amantium, metus parentum, liberorum præda, teſtamenti gratia, poſt obitum ſermo, ſupremæ lachrymæ, poſt memoriam oblivio, fax rogi, onus ſepulchri, titulus monumenti, mors omnium malorum finis.

Had. *Quare mortuus coronatur?* Ep. Agonem ſe vitæ transegiſſe teſtatur.

Had. *Quare mortuo pollices ligantur?* Ep. Ut parem poſt (*) obitum eſſe ſe neſciat.

Had. *Quid eſt Veſpillo?* Ep. Quem multi devitant, & nemo effugit.

Had. *Quid eſt rogus?* Ep. Contentio crediti, perſolutio debiti.

Had. *Quid eſt tuba?* Ep. Belli incitamen. Caſtri ſignum, arenæ admonitio, ſcenæ commiſſio, Funeris deploratio.

Had. *Quid eſt monumentum?* Ep. Saxa ſtigmoſa: otioſi viatoris ſpectatio.

Had. *Quid eſt homo pauper?* Ep. Quem ut puteum deſertum omnes aſpiciunt, & ſuo loco illum relinquunt.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Balneo ſimilis. Prima cella tepidaria unctuaria, infans natus perungitur. Secunda cella ſudatoria, pueritia eſt: Tertia cella aſſa perferentaria, juventus. Quarta cella frigidaria, ſenectus, omnibus æquat ſententiam.

Had. *Quid homo?* Ep. Pomo ſimilis. Poma ut in arboribus pendent, ſic ſunt & corpora noſtra, aut matura cadunt, aut cito acerba ruunt.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Sicut lucerna in vento poſita.

Had. *Quid eſt homo?* Ep. Loci hoſpes, legis imago, calamitatis fabula. Mancipium mortis, Vitæ mora. Quo Fortuna ſæpe ſuos ludos facit.

(*) *al.* parem poſt mortem obitum eſſe neſciat.

Had. *Quid eſt Fortuna*? Ep. Ut matrona nobilis, quæ in ſervos ſe impingit.

Had. *Quid eſt Fortuna*? Ep. Sine judicio proxima meta. Alienorum bonorum caſus. Ad quem venit, ſplendorem oſtendit: à quo recedit, umbram facit.

Had. *Quot ſunt autem Fortunæ*? Ep. Tres, Una cœca, quæ ubilibet ſe impingit; & alia inſana, quæ concedit, cito aufert. Tertia ſurda, quæ miſerorum preces non exaudit.

Had. *Quid ſunt Dii*? Oculorum ſigna, Mentis numina: Si metuis timor eſt, ſi contines, religio eſt.

Had. *Quid eſt Sol*? Ep. Splendor orbis, qui tollit & ponit diem, per quem ſcire nobis curſum horarum datur.

Had. *Quid eſt Luna*? Ep. Diei adjutrix, noctis oculus, fax tenebrarum.

Had. *Quid eſt cœlum*? Ep. Culmen inmenſum.

Had. *Quid eſt cœlum*? Ep. Aër mundus.

Had. *Quid ſunt ſtellæ*? Ep. Fata hominum.

Had. *Quid ſunt ſtellæ*? Ep. Littora (*) gubernatorum.

Had. *Quid eſt terra*? Ep. Horreum Cereris.

Had. *Quid eſt terra*? Ep. Cellarium vitæ.

Had. *Quid eſt mare*? Ep. Iter incertum.

Had. *Quid eſt navis*? Ep. Domus erratica.

Had. *Quid eſt navis*? Ep. Ubilibet hoſpitium.

Had. *Quid eſt navis*? Ep. Numina (**) Neptuni, Anni curſuum tabellarium.

Had. *Quid nauta*? Ep. Amator pelagi, firmi deſertor, contemtor vitæ mortisque, undæ cliens.

Had. *Quid eſt ſomnus*? Ep. Mortis imago.

Had. *Quid eſt nox*? Ep. Laboranti requies, graſſanti lucrum.

Had. *Quid eſt culcitra*? Ep. In ſomnis volutatorium.

Had. *Quare Venus nuda pingitur*? Ep. Nuda Venus picta, nudi pinguntur amores:

Quibus nuda placet, nudos dimittat oportet.

Had. *Quare Venus Vulcano nupta eſt*? Ep. Oſtendit amorem ardore incendi.

Had. *Quare Venus ſtraba eſt*? Ep. Quia pravus eſt amor.

Had.

(*) *littera.* (**) *Nuncia.*

Had. *Quid eſt amor*? Ocioſi pectoris moleſtia, in puero pudor, in virgine rubor, in femina furor, in juvene ardor, in ſene riſus: in deriſore delicti, nequities eſt.

Had. *Quid eſt DEUS*? Ep. Qui omnia tenet.

Had. *Quid eſt ſacrificium*? Ep. Delibatio.

Had. *Quid eſt ſine ſocietate*? Ep. Regnum.

Had. *Quid eſt Regnum*? Ep. Pars Deorum.

Had. *Quid eſt Cæſar*? Ep. Publicæ lucis caput.

Had. *Quid eſt Senatus*? Ep. Ornamentum urbis, ſplendor civium.

Had. *Quid eſt miles*? Ep. Murus imperii, defenſor patriæ, glorioſa ſervitus, poteſtatis indicium.

Had. *Quid eſt Roma*? Ep. Fons imperii orbis terrarum, mater gentium, rei poſſeſſor, Romanorum contubernium, Pacis æternæ conſecratio.

Had. *Quid eſt Victoria*? Ep. Belli diſcordia, pacis amor.

Had. *Quid eſt pax*? Ep. Tranquilla libertas.

Had. *Quid eſt forum*? Ep. Templum libertatis, arena litigantium.

Had. *Quid ſunt amici*? Ep. Statuæ aureæ ſunt.

Had. *Quid eſt amicus*? Ep. Pomo citreo ſimilis, foris beatus,
Nam intra pectus acidum occultat malum.

Had. *Quid ſunt paraſiti*? Ep. Qui tanquam piſces (*) adeſcantur.

Albinus Flaccus Alchuvinus Epiſt. 102. p. 1638. Opp.

De Epiſtola interrogaſti, quid eſſet. Nam ἐπὶ, ſuper, *ſtola* habitus Græce dicitur. Unde Adrianus Imperator Epictetum Philoſophum inter alias inquiſitiones interrogavit quid eſſet *cinctum*? (**) At ille videns

(*) Al. ineſcantur.

(**) Reſpicit Alcuinus quæſtionem Hadriani quæ fuit ſupra p. 560. *quid erit nobis ſi cinctum ſolvas*, unde incipit altercatio ſub Hadriani & Plinii Secundi nomine edita Monaſterii ad calcem Tragœdiæ parabolicæ quæ Pœmandri & Satanæ pugna inſcribitur auctore Bernardo Weſtphalo, typis Lansberti Raſfeldt A. 1597. Eadem ſubjecta poſt Pſeudo Beroſo, jam prodierat Pariſ. 1511. 4. p. 31. & ad calcem notitiæ utriusque Imperii, edente Sigismundo Gelenio Baſil. 1552. fol. & in editione ejusdem notitiæ Labbeana, Pariſ 1651. 12. & ſubjuncta enchiridio Epicteti, editionis Abrahami Berkelii, Amſterd. 1670. 8. & Delphis 1683. 8.

dens Epistolam eum manu tenentem, respondit: *quod manu tenes.* Volens intelligere, quasi supercinctorium esset Epistolæ sigillum, quo a foris vestiatur cartula.

Ælius Spartianus in Adriani Augusti vita cap. 16.

Sed quamvis esset in reprehendendis Musicis, Tragicis, Comicis, Grammaticis, Rhetoribus, Oratoribus facilis, tamen omnes Professores & honoravit & divites fecit, licet eos quæstionibus semper agitavit. - - - In summa familiaritate Epictetum & Heliodorum philosophos habuit.

SECUNDI
Athenienſis Sophiſtæ ſententiæ, ex editione V. C. LUCÆ HOLSTENII, collata cum MS. Gudiano.

De Secundo omnia nobis certiora faciunt Philostratus, (a) Suidas, (c) & sequioris ævi scriptor Vincentius Belloacensis (c) meliores hac in re auctores secutus. Suidas autem plane absurdo & puerili errore Athenienſem hunc sophistam cum C. Plinio Secundo, clarissimo scriptore Romano confundit, eum porro errorem alio haud leviori oscitantes librarii cumularunt, dum pro Herode (d) nobili item sophista nobis substituerunt Herodotum. Atque ut Suidam ex Philostrato emendare in promtu est, ita viciſſim apud hunc ex Suida Secundi cognomen restituendum, & pro Φιλόθυρος, Φιλόξυρος (e) legendum existimo, ea enim vox clavum ligneum seu paxillum significans, fabri filio haud male joculari appellatione tribui videtur. Addam & hoc, brevem illam & argutam Secundi declamatiunculam male acceptam a Philostrati interprete, (f) ita distingui vertique debere, ut a nobis editur. Ex ea liquido

(a) De Vitis Sophistarum lib. I. p. 544. edit. desideratissimi Godofredi Olearii.

(b) In Σεκοῦνδος.

(c) Speculi Historial. lib. X. cap. 70. 71.

(d) Notatum hoc etiam Meursio VI. 9. Atticarum Lectionum.

(e) Ita etiam Meursius loco laudato, & in Critico Arnobiano p. 109. Bochartus in Chanaan lib. 1. c. 38. p. 718. seq & Clariss. Kusterus ad Suidam.

(f) Antonio Bonfinio. Sed hoc in laudati Olearii editione recte emendatum.

quido apparet gnomas haſce, vel potius ægnimata, verum & genuinum Sophiſtæ illius arguti & βραχυλόγȣ fœtum eſſe: de quo poſt Antonii (g) & Vincentii teſtimonia dubitare non licet. Ineptiſſimam vero narrationem, (h) quam adtexit Vincentius de pertinaci ſilentio, quod Secundus ſibi indixerat, cum nugacis & inficeti ſeculi genium redoleat, huic opuſculo inſerere religio mihi fuit, poteſt enim vel apud ipſum, vel apud Gaſparem Barthium legi, qui ex vetuſtis membranis in magnum Adverſariorum opus lib. XV. cap. XVII. retulit.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ ΤΟΥ ΣΟΦΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Τί ἐςι κόσμος;

Ἀκατάληπτος περιοχὴ, (i) θεωρητικὸν κατασκεύασμα, ἀσύνοπτον (k) ὕψωμα, αὐτογέννητον θεώρημα, πολυχάρακτον μόρφωμα, αἰώνιον διακράτημα, αἰθὴρ θρεπτικὸς, πολυδιοίκητον πνεῦμα, ἑπταπλανὲς (l) κύκλωμα, ἥλιος, φῶς, ἡμέρα, σελήνη, ἄςρα, σκότος, νὺξ, γῆ, πῦρ, ὕδωρ, ἀήρ.

Τί ἐςιν ὠκεανὸς;

Κόσμȣ ἐναγκάλισμα, θαλάσσιον ςεφάνωμα, (m) ἁλμυρὸς δεσμὸς,

SECUNDI PHILOSOPHI SENTENTIÆ.

1. *Quid eſt Mundus?*

In comprehenſibilis complexio, ſtructura mente contemplanda, altitudo oculis inacceſſa, ex ſe natum ſpectaculum, multiformis figuratio, æternus tenor, almus æther, multipartitus ſpiritus, ſeptiuagus circuitus; ſol, lumen, dies, luna, ſtellæ, tenebræ, nox; terra, ignis, aqua, aër.

2. *Quid eſt Oceanus?*

Mundi amplexus, corona maritima, ſalſum vinculum, cingulum,

(g) Antonii Meliſſæ ſermon. 122. adde & S. Maximi T. 2. p. 632.

(h) Hæc & ipſa Græcè obvia in Codice Græco Gudiano. Refert & Jo. Raviſius Textor in officina, auctorem laudans Diogenianum.

(i) Veteris verſionis auctor legit: ἀκατάληκτος περίοδος, vertit enim: *inceſſabilis circuitus.*

(k) MS. Gudian. ἐυσύνοπτον. Atque infra DEUS ἀσύνωπτον ὕψωμα appellatur.

(l) MS. Gudian. ἀπλανές. Verſio vetus apud Vincentium: *circuitus ſine errore.*

(m) MS. ςεφανωμένον ὅριον, περίαμμα ἁλμυραῖον, δεσμὸς ἀτλαντικός.

ἀτλαντικὸς ζωστὴρ, πάσης φύσεως περίδρομος, οἰκουμένης κάτοχος. (n)

Atlanticum, totius naturæ ambitus, orbis fascia.

Τί ἐστι Θεὸς;

Ἰδιόπλαστον ἀγαθὸν, πολύμορφον εἴκασμα, ἀσύνοπτον ὕψωμα, πολυχάρακτον μόρφωμα, δυσνοούμενον ζήτημα, ἀθάνατος νοῦς, πολυδιοίκητον πνεῦμα, ἀκοίμητος ὀφθαλμὸς, ἰδία πάντων οὐσία, πολυώνυμος δύναμις, παγκρατὴς χεὶρ, φῶς, νοῦς, δύναμις.

3. *Quid est DEUS?*

Bonum nativum, multiformis imago, altitudo invisibilis, varie effigiata forma, quæstio intellectu difficilis, mens immortalis, spiritus cuncta pervadens, pervigil oculus, propria omnium essentia, multino minis potestas, manus omnipotens, lumen, mens, potestas.

Τί ἐστιν ἡμέρα;

Στάδιον κακοπαθείας, δωδεκάωρος διαδρομὴ, ἀρχὴ καθημερινὴ, ὑπόμνησις βιοτικὴ, δειλινὴ ἀπότασις, (o) αἰώνιον ἀρίθμημα, φυσικὸν ἐσόπτρισμα, ἀερίζουσα μέριμνα. (p)

4. *Quid est Dies?*

Stadium laboris, duodecim horarum decursus, quotidianum principium, admonitio victitandi, vespertina dilatio, perpetua supputatio, speculum naturale, sollicitudo aërea.

Τί ἐστιν ἥλιος;

Οὐράνιος ὀφθαλμὸς, νυκτὸς ἀνταγωνιστὴς, αἰθέριον (q) κύκλωμα, κωσμικὸς ἔλεγχος, ἀκήρατος φλὸξ, καρπῶν περιβόλαιον, ἄσβεστος ἀκτὶς, κεχορηγημένη λαμπὰς, οὐράνιος ὁδοιπόρος, ἀδίαληπτον (r) φέγγος, ἡμέρας κόσμιον.

5. *Quid est Sol?*

Oculus cœlestis, noctis adversarius, æthereus circuitus, mundi index, flamma sincera, frugum fomentum, radius inextinguibilis, fax semper suppetens, viator cœlestis, indeficiens lumen, ornamentum diei.

Τί

(n) Addit MS. Gudian. ἡλιακὸς λαμπτήρ.

(o) MS. ἀπότεξις. Ζωοτικὴ ἔντευξις.

(p) Addit MS. πηλίνδρομος ἀνάμνησις.

(q) MS. Θερινὸν, vitiose.

(r) MS. ἀδιάπτωτον.

Τί ἐστι σελήνη;

Οὐρανῦ πορφύρα, νυκτερινὴ παραμυθία, πλεόντων παννύχισμα, ὁδευόντων παρηγορία, ἡλίᾳ διαδοχὴ, ἐρήνιος ὁδοιπορία, κακύργων ἔχθρα, σημεῖον ἑορτῶν, (s) μηνιαῖον ἀνακύκλωμα, παλίνδρομος ἀνάμνησις.

6. *Quid est Luna?*

Cœli purpura, ſolumen nocturnum, navigantium, pervigilium, peregrinantium conſolatio, ſolis vicaria, iter cœleſte, facinoroſorum inimica, ſignum feſtorum, menſtrua revolutio, reciprocum memoraculum.

Τί ἐστιν ἄνθρωπος;

Νῆς σεσαρκωμένος, πνευματικὸν ἀγγεῖον, αἰσθητικὸν οἴκημα, (t) οἰκητήριον ὀλιγοχρόνιον, θνητοῦ ψυχὴ, τύχης παίγνιον, φρόντισμα (u) χρόνου, ὠτεωμένον ὄργανον, κατάσκοπος βίου, φωτὸς ἀποστάτης, γῆς ἀπαίτημα. (x)

7. *Quid est homo?*

Mens induta carne, vas ſpirituale, ſenſile domicilium, breve habitaculum, anima ad labores nata, fortunæ ludibrium, temporis cura, inſtrumentum oſſeum, vitæ explorator, lucis deſertor, terræ creditum.

Τί ἐστι γυνή;

Ἀνδρὸς ἐπιθύμιον, (y) συνεσιώμενον θηρίον, συγκοιμωμένη (z) λέαινα, συντηρουμένη δράκαινα, ἰματισμένη

8. *Quid est mulier?*

Viri deſiderium, fera contubernalis, leæna lecti ſocia, dracæna cuſtodita, vipera veſtita, pugna

(s) MS. Gudian. ἑόρτιον.
(t) MS. χορήγημα.
(u) MS. φάντασμα.
(x) Addit MS. ἀπαράμονον ἀγαθόν, ζωῆς δαπάνημα, φυγὰς βίου, αἰῶνος νεκρός.
(y) MS. ἀθυμία.
(z) S. Maximus T. 2. p. 632. & MS. Gudian. & Antonius Meliſſa ſermone 122. συμπωλεκωμένη. Iisdem teſtibus mulier à Secundo appellata ἀνδρὸς ναυάγιον, οἴκου ζάλη, ἀμεριμνείας ἐμπόδιον, βίου ἄλωσις, συγκαθημένη (MS. Gudian. συνεγειρομένη) μέριμνα, κεκοσμημένη Σκύλλα. Ita & ex veteri Codice Lambecius VII. p. 270. Ex Anonymii autem Græci Anthologia inedita hoc Secundi dictum affert Holſtenius: τριῶν κακῶν πέπυσμαι, γραμματικῆς, πενίης, καὶ ἁλομένης γυναικός. τῶν δύο ἐξέφυγον, ἁλομένης γυναικὸς ἐκφυγεῖν οὐκ ἴσχυσα. In MS. Gudiano præterea mulier ἐννεαπνεύμονος ζάλη,

πσμφή (a) ἐχιδνα, ἀυθαίρετ☉ μάχη, πολυτελὴς πόλεμ☉, καθημερινὴ ζημία, ἀνθρωποποιὸν ὑπόργημα, ζῶον πονηρὸν, ἀναγκαῖον κακόν.

voluntaria, bellum ſumptuoſum, diſpendium quotidianum, hominum procreandorum officina, animal malitioſum, malum neceſſarium.

Τί ἐϛι πλοῦτ☉;

Χρυσῆν φορλίον, ἡδονῶν ὑπηρέτης, ἐπιβελευόμενον πρᾶγμα, δόλαυσις ἀνέκφρασος, (b) φθόνος συνεϛιώμεν☉, φόβ☉ ἐλπιζόμεν☉, καθημερινὴ μελέτη, εὐμεταπωτον (c) πρᾶγμα, φιλόμενον ἀτύχημα, περιτρόθητον παλαιπώρημα, ὑψηλὸν πῶμα, (d) ἀργυρικὸν σύνθεμα, πεϛιερχόμενον εὐτύχημα.

9. *Quid ſunt divitiæ?*

Sarcina aurea, vuluptatum miniſtræ, res inſidiis expoſita, voluptas ineffabilis, invidia domeſtica, ſperatus timor, ſtudium quotidianum, res lubrica, amabile infortunium, deſiderabilis ærumna, ſummus rerum apex, teſſera argentea, erratica felicitas.

Τί ἐϛι πενία;

Μισόμενον ἀγαθὸν, ὑγείας μήτηρ, ἡδονῶν ἐμποδισμὸς, (e) ἀμέριμν☉ ἀσφαλὴς, δυσαπόπρασον κτῆμα, ὑπνοιῶν διδάσκαλος, σοφίας ἀνεύρησις, ἄφθονον πρᾶγμα, ἀσκόπευϛος ὐσία, ἀζημίωτος ἐμπορία, ἀψήφιϛος ὐσία.

10. *Quid eſt paupertas?*

Bonum odioſum, mater ſanitatis, impedimentum voluptatum, vita ſine curis, tuta poſſeſſio, magiſtra cogitationum, ſapientiæ repertrix, res absque invidia, opes ab exploratoribus ſecuræ, mercatura indemnis, divitiæ non ſupputandæ calculis.

Τί

ζάλη, ἰοβόλ☉ ἀσπὶς, συγκοιμωμένη ἀκρασία, οἰκίας χειμὼν, ἀνδρὸς ἀκρατὲς ναυάγιον, μοιχῶν κατασκευὴ, ἱκανὸν φορλίον.

(a) MS. Gudian. ἀμάλισμένη.

(b) MS. ἀνέυφραντος.

(c) MS. ἐπιβελευόμενον.

(d) MS. τόμα. Addit idem: ἀπλήρωϛος ἐπιθυμία, φίλος ἐλπιζόμενος.

(e) MS. ἐμπόδιον. In eodem additur: ἀζήμιος πραγματεία, ἄφθονος ἐμπορία, ἀσυκοφάντητον κτῆμα, ἀψήφιϛος ὐσία, ἀμέριμνος εὐτυχία, ἄδηλος ἀτυχία.

Τί ἐστι φίλος;

Ζητύμενον ὄνομα, ἄνθρωπος ἀφανὴς, δυσεύρητον κτῆμα, καταφυγὴ δυσυχίας, ὑποφείας ῥᾳδιούργιον, ἄκος (f) παλαιπωρίας, καταίσκοπος βίου, ἄνθρωπος ἀκαταλήπτος, ἀνυπόσακτον (g) κειμήλιον, ἀκατάληκτος εὐτυχία.

11. *Quid est amicus?*

Nomen inane, homo nusquam comparens, res inventu difficilis, infelicitatis refugium, anguſtiarum ſolatium, miſeriarum medela, vitæ inſpector, homo incomprehenſibilis, theſaurus nusquam exiſtens, indeſinens felicitas.

Τί ἐστι γῆρας;

Πλήρωσις ἡμερῶν, ὑγιαίνουσα νόσος, ζῶν θάνατος, προσδοκωμένη μέριμνα, (h) φόβος ἐλπιζόμενος, πολυχρόνιον γέλασμα, ἄβουλος φρόνησις, ἔμπνους νεκρὸς, ἀφροδίτης ἀλλότριον, θάνατος προσδοκώμενος, νεκρὸς κινούμενος. (i)

12. *Quid est ſenectus?*

Plenitudo dierum, ſanus morbus, viva mors, cura expectata, ſperatus timor, annoſum deridiculum, eneruis prudentia, cadaver ſpirans, Veneris odium, mors expectata, mobile cadaver.

Τί ἐστιν ὕπνος;

Καμάτων ἀνάπαυσις, ἰατρῶν κατόρθωμα, δεδεμένων λύσις, ἀγρυπνούντων σοφία, νοσούντων εὐχὴ, θανάτου εἰκὼν, ταλαιπωρούντων παραμυθία, (k) πάσης πνοῆς ἡσυχία, πλουσίων ἐπιθύμημα, πενήτων ἀδολεσχία, καθημερινὴ μελέτη.

13. *Quid est ſomnus?*

Laborum requies, deſideratus medicorum effectus, vinctorum ſolutio, inſomnioſorum ſapientia, ægrotantium votum, mortis imago, afflictorum ſolamen, univerſi ſpiritus quies, divitum ſtudium, pauperum oblectamentum, quotidiana occupatio.

Τί ἐστι κάλλος;

Φυσικὴ ζωγραφία, ἰδιόπλαστον ἀγαθὸν, ὀλιγοχρόνιον εὐτύχημα, εὐπαράλλακτον κτῆμα, ἔμπνους πόρ-

14. *Quid est pulchritudo?*

Nativa pictura, inaffectatum bonum, momentanea felicitas, mutabilis poſſeſſio, ſpirans lenocinium,

(f) MS. καταίσκοπος. (g) MS. ἀνυπόσακτον.
(h) MS. μοῖρα. (i) addit MS. ἐυχτὲς κακόν.
(k) MS. ἐπιθυμία.

νευσις, ἀνδρὸς ἀσελγοῦς (l) ναυάγιον, ἀπεράμονον ἀγαθὸν, (m) σεσαρκωμένη εὐτυχία, (n) ἡδονῶν ὑπηρεσία, ἄνθος μαραινόμενον, ἀσύγκτητον πρᾶγμα, (o) ἀνθρώπων παραμυθία. (p)

hominis incontinentis naufragium, bonum inſtabile, carnea felicitas, voluptatum miniſtra, flos marcidus, res non parabilis, hominum ſolatium.

Τί ἐστι γῆ;

Οὐρανοῦ (q) βάσις, ἀπύθμενον θεώρημα, ἀεροφυὲς ῥίζωμα, γυμνάσιον ζωῆς, σελήνης παννύχισμα, ασύνοπτον θεώρημα, ὄμβρων τιθήνη, καρπῶν μήτηρ, (r) ᾄδου καλυπτὴρ, αἰώνιον φύλαγμα, πολυδιοίκητον χώρημα, (s) γέννα καὶ ἀποδοχὴ πάντων. (t)

15. *Quid eſt terra?*

Cœli baſis, ſpeculatio ſine fundo, radicatio aërea, gymnaſium vitæ, lunæ pervigilium, ſpectaculum viſu incomprehenſibile, imbrium nutrix, frugum mater, inferorum operculum, cuſtodia æterna, ſpacium multarum ditionum, generatio & receptaculum rerum omnium.

Τί ἐστι γεωργὸς;

Καρπῶν ὑπηρέτης, ὄμβρων διαιτητὴς, ἐρημίας συνήθης, (u) ἀθαλασσίας ἔμπορος, ὕλης ἀνταγωνιστὴς, τροφῆς (x) ὑπουργὸς, πεδίων ἀριστευτὴς, γῆς ἰατρὸς, δένδρων φυτουργὸς, ὀρνέων παιδαγωγὸς, κακοπαθείας συνήθεια. (y)

16. *Quid eſt agricola?*

Frugum miniſter, imbrium arbiter, ſolitudinis amicus, mercator maris expers, ſilvæ adverſarius, victus operarius, corrector camporum, terræ medicus, plantator arborum, avium magiſter, ærumnæ conſuetudo.

Τί

(l) MS. εὐσεβοῦς. (m) MS. κτῆμα.
(n) MS. ἐπιτυχία. (o) MS. ἀσύνθετος πραγματεία.
(p) MS. melius ἐπιθυμία. (q) MS. οὐράνιος.
(r) MS. φύλαγμα καὶ μήτηρ. (s) MS. χορήγημα.
(t) Additur in MS. κόσμου μεσότης, ἀκατάληπτος περιοχὴ, σύστημα θεόκτιστον.
(u] MS. σύνοικος. (x) MS. τρυφῆς, vitioſe.
(y) Hoc loco ſequitur in MS. quod recentius additum non dubito: Τί ἐστιν μοναχός; θάνατος πωλούμενος. ἀγωνοθέτου θυμὸς, γαστριμαργίας

Τί ἐςι πλοῖον;

Ἐπίσαλον πρᾶγμα, ἀθεμελίωτος οἰκία, ἡρμοσμένος τάφος, κυβικὴ σανὶς, ἀνέμων ὁδοιπορία, (z) ἀνιπταμένη (a) φυλακὴ, ἐπιπλέων (b) μόρος, πελάγιος ἵππος, ἠνεωγμένη γαλεάγρα, ἐγκύματος ὁδοιπορία. (c)

17. *Quid est navigium?*

Res fluctuans, domus sine fundamento, sepulcrum paratum, tabula quadrata, ventorum peregrinatio, volitans carcer, mors natitans, eqvus marinus, muscipula aperta, fluctivagum iter.

Τί ἐςι νάυτης;

Κυμάτων ὁδοιπόρος, θαλάσσης βερηδάριος, ἀνέμων σύνοδος, οἰκουμένης ξένος, γῆς ἀποςάτης, χειμῶνος ἀνταγωνιςὴς, διαπόντιος μονομάχος, ἀνέμων ἰχνευτὴς, ἄδηλος ἐπὶ σωτηρίᾳ, θανάτου γείτων, θαλάσσης ἐραςής.

18. *Quid est nauta?*

Fluctuum viator, veredarius maris, ventorum comes, orbis hospes, terræ desertor, tempestatum adversarius, maritimus gladiator, pervestigator ventorum, salutis incertus, mortis vicinus, maris amator.

Τί ἐςι θανάτος;

Αἰώνιος ὕπνος, ἀνάλυσις σώματος, (d) ταλαιπορούντων ἐπιθυμία, πνεύματος ἀπόςασις, φυγὴ καὶ ἀπόκτησις (e) βίου, πλουσίων φόβος, πενήτων παραλαλία, (f) ἀνάλυσις μελῶν, ὕπνου πατὴρ, ἀληθινὴ προθεσμία, ἀπόλυσις πάντων.

19. *Quid est mors?*

Somnus æternus, resolutio corporis, afflictorum desiderium, recessus spiritus, fuga & abdicatio vitæ, divitum timor, pauperum solamen, resolutio membrorum, pater somni, verus terminus fixus, dissolutio omnium.

γίας ἐπιθυμία, τύχης παράπτωμα, ὀξὺς θάνατος, περισαλπιζομένη μοῖρα, παραμένων μόρος, κακὴ νίκη.

(z) MS. παίγνιον.

(a) MS. περιϊπταμένη.

(b) MS. ἐπιπλεόντων, minus bene.

(c) addit MS. συνδεδεμένη μοῖρα, ὄρνεον ξύλινον, ἄδηλος σωτηρία.

(d) MS. διάλυσις σωμάτων.

(e) MS. ἀκτησία.

(f) MS. ἐπιθυμία.

PHILOSTRATUS.

In vitis Sophist. lib. I.

Μηδὲ Σεκούνδε τὸν Ἀθηναῖε ἀμνημονῶμεν, ὃν ἐκάλεν Ἐπίθυρόν τινες, ὡς τέκτονος παῖδα.

Σεκοῦνδος τοίνυν ὁ σοφιςὴς, γνῶναι μὲν πολὺς, ἑρμηνεῦσαι δὲ ἀπέρριπος. Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας, ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη, ὅθεν Ἡρώδης διετώθαζεν αὐτὸν, ἐκεῖνο λέγων.

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων.

Ἀλλ' ἀποθανόντι καὶ λόγον ἐπεφθέγξατο, καὶ δάκρυα ἐπέδωκε, καίτοι γηραιῷ τελευτήσαντι. Μνήμης δὲ ἄξια τὰ ἀνδρὸς τούτου καὶ πλείω μὲν, μάλιστα δὲ ἥδε ἡ ὑπόθεσις. ὁ ἄρξας στάσεως ἀποθνησκέτω, καὶ ὁ παύσας στάσιν ἐχέτω δωρεάν. ὁ αὐτὸς καὶ ἄρξας καὶ παύσας αὐτὸς τὴν δωρεάν. τὴν δὲ ὑπόθεσιν ὧδε ἐβραχυλόγησεν. ἐκὼν, ἔφη, τί πρότερον; τὸ κινῆσαι στάσιν. τί δεύτερον; τὸ παῦσαι. δὸς ὧν ἐφ' οἷς ἠδίκεις τιμωρίαν, τὴν ἐφ' οἷς εὐπεποίηκας, εἰ δύνασαι, λάβε. Τοιόσδε μὲν ὁ ἀνὴρ ἦτος. τέθαπται δὲ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι τῆς Μεγάραδε ὁδῷ.

Sed nec Secundi Athenienſis nobis obliviſcendum, quem Epithyrum, (*) ut Fabri puerum appellabant.

Secundus ergo Sophiſta in ſentiendo copioſus, in animi ſenſis exprimendis parcus; cum Herodem inſtituiſſet, in controverſiam cum ipſo jam alios docente incidit, unde Herodes ipſum cavillo perſtringens uſurpabat illud:

Et figulus figulo, fabro faber invidet alter.

Sed mortuo & orationem dixit, & lacrimas addidit; quamvis ſenex admodum obiiſſet. Et multa quidem alia hujus viri memoria digna ſunt, maxime autem hæc controverſia. Qui ſeditionem excitat, moriatur: & qui ſedat, præmium accipiat. Idem ſeditionem excitans & ſedans, præmium petiit. Hanc cauſam ſic breviter peroravit. Igitur, inquit, quid primum? ſeditionem excitaſſe, quid ſecundum? ſedaſſe. Des ergo pœnas ob illatam injuriam, deinde præmium ob recte facta, ſi potes, accipe. Talis iſte vir fuit, ſepultus eſt in via Megarenſi juxta Eleuſina.

SECUN-

(*) Ex Suida legend. Ἐπίθυρον, *clavum igneum*, de qua voce Mauſſacus Diſſert. Critica pag. 401.

SECUNDI PHILOSOPHI Reſponſa ad interrogata Adriani,

Ex Vincentio Bellovacenſe, ſpec. hiſt. l. X. c LXXI.

Quid eſt Mundus? Inceſſabilis circuitus, ſpectabilis ſupellex, multiformis formatio, æternus tenor, ciucuitus ſine errore.

Quid eſt Oceanus? Mundi amplexus, terminus coronatus, (*al.* coarctatus,) hoſpitium fluviorum, fons imbrium.

Quid eſt DEUS? Immortalis mens, incontemplabilis celſitudo, forma multiformis, incogitabilis inquiſitio, inſopitus oculus, omnia continens, lux, bonum, & quod eſt hujusmodi.

Quid eſt Sol? Cœli oculus, caloris circuitus, ſplendor ſine occaſu, diei ornatus, horarum diſtributor.

Quid eſt Luna? Cœli purpura, Solis æmula, malefactorum inimica, ſolamen iter agentium, directio navigantium, ſignum ſolemnitatum, larga roris, præſagium tempeſtatum.

Quid eſt Terra? Baſis cœli, meditullium mundi, fructuum cuſtos & mater, operculum inferni, mater naſcentium, nutrix viventium, devoratrix omnium, cellarium vitæ.

Quid eſt Homo? Mens incarnata, phantaſma temporis, ſpeculator vitæ, mancipium mortis, tranſiens viator, loci hoſpes, anima laborioſa, parui temporis habitaculum.

Quid eſt Pulchritudo? Flos marcidus, carnalis felicitas, humana concupiſcentia.

Quid eſt Mulier? Hominis confuſio, inſaturabilis beſtia, continua ſollicitudo, indefinens pugna, viri incontinentis naufragium, humanum mancipium.

Quid eſt Amicus? Deſiderabile nomen, homo vix apparens, infelicitatis refugium, indefinens felicitas.

Quid Divitiæ? Auri pondus, curarum miniſtri, delectatio injucunda, inſatiabilis invidia, deſiderium inexplebile, os excelſum, inviſa concupiſcentia.

Quid eſt Paupertas? Odibile bonum, ſanitatis mater, curarum remotio, ſapientiæ repertrix, negocium ſine damno, poſſeſſio absque calumnia, ſine ſollicitudine felicitas.

Quid Senectus? Optatum malum, mors viventium, incolumis languor, ſpirans mors.

Quid Somnus? Mortis imago, laborum quies, infirmantium votum, miſerorum deſiderium.

Quid eſt Vita? Beatorum lætitia, miſerorum mœſticia, expectatio mortis.

Quid eſt Mors? Æternus ſomnus, divitum pavor, pauperum deſiderium, inevitabilis eventus, latro hominis, fuga vitæ, reſolutio omnium.

Quid eſt Verbum? Proditor animi.

Quid eſt Corpus? Domicilium animæ.

Quid eſt Barba? Sexus diſcretio.

Quid eſt Cerebrum? Cuſtos memoriæ.

Quid eſt Frons? Imago animi.

Quid Oculi? Duces corporis, vaſa luminis.

Quid eſt Cor? Receptaculum vitæ.

Quid Jecur? Cuſtodia caloris.

Quid Fel? Suſcitatio iracundiæ.

Quid Splen? Riſus & lætitiæ capax.

Quid eſt Stomachus? Ciborum coqvus.

Quid Oſſa? Robur corporis.

Quid Pedes? Mobile ſundamentum.

Quid eſt Ventus? Aëris perturbatio, mobilitas aquarum, ſiccitas terræ.

Quid ſunt Flumina? Curſus indeficiens, refectio Solis, irrigatio terræ.

Quid Amicitia? Æqualitas animorum.

Quid Fides? Ignotæ rei miranda certitudo.

Quid eſt quod hominem laſſum fieri non ſinit? Lucrum.

SECUN-

SECUNDI PHILOSOPHI SENTENTIÆ,

Sive Quæstiones problematum, scriptæ ad Adrianum Imp.

Ex Casp. Barthii Adversarior. l. XI. c. XVII.

Mundus, est inceſſabilis circulus, cunctorum via & transitus.
Mare, mater aquarum, terræ amplexus.
Deus, mens immortalis, incomprehensibilis certitudo, forma omniformis.
Cælum, Sphæra volubilis, campus intelligentiæ, hortus æternitatis, theatrum vitale omnium.
Sol, oculus DEI, cœli & naturæ sensus, temperator vitarum, horarum æternus distributor.
Luna, Solis famula, tenebrarum arbitra, index malefactorum, directio æstuum, tempestatum & ventorum indicium.
Homo, mens incarnata, anima subjecta tempori, lusus astrorum, speculator vitæ, motus & mortis mancipium.
Terra, basis mundi, mater corporum.
Dies, stadium laborum, viventium respectus, mortis calculatio.
Aër, custodia vitarum, animarum fundus.
Lux, rerum facies, colorum index.
Pluvia, terræ exsudatio, nutrix fructuum.
Nebula, tenuis nox.
Ventus, aëris turbatio, mobilitas aquarum, siccitas terræ.
Aqua, subsidium vitæ, fons fructuum, scatebra agilitatis, macularum ablutio.
Flumen, imago temporis, cursus indeficiens, refectio solis, irrigatio terræ.
Gelu, frugum exsiccatio, pons aquarum naturalis.
Hyems, caloris exsilium.
Ver, parturitio terræ.
Æstas, rerum voluptas, naturæ prægnatio, venustas laborum.
Mulier, sollicitudo perpetua, humana furia, quotidianum damnum, perpetua iracundia, pondus immobile, necessarium malum.

Pulchri.

Pulchritudo, naturalis captio, parvi temporis flos, error humanus, omnium cupiditas, dulcis morbus, amabile tormentum.

SECUNDO ob argumenti similitudinem sequentes Joannis Pediasimi versiculos ex Regia Bibliotheca ab Clariss. Holstenio descriptos subjunximus.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΔΙΑΣΙΜΟΥ

Ἐκ Βυλγαρείας Χαρτοφύλακος Πόθος.

Περὶ γυναικὸς κακῆς.

Γυνὴ πονηρὰ ναυάγιον ἀῤῥένων·
Ἀῤῥωστία συνοικος ἀκ ἰωμένη.
Καθημερινὴ τῷ συνοίκῳ ζημία·
Γῆρας ἄωρον εὑρέτη τρισαθλίῳ·

Στερκτὸν κακὸν, μέλημα συγκαθημένη·
Νὺξ ἀσέληνος, χειμερινὴ πικρία·
Ὕπουλον ἕλκος, ἐνδομαχοῦσα φθόη·

Πονηρὰ φύσις, ἀκαπάλλακτος μάχη·
Βίου σκεδασμὸς, ὑποκόλπιος σκορπίος·

Ἀνήμερος λέαινα συμπεπλεγμένη·
Πυρίπνοος χίμαιρα μὴ νικωμένη·
Ὕδρα πολυκέφαλος, ἄμαχον τέρας·

Μανιὰς, σοβὰς, ἄντικρυς ἀκολασία·
Ῥίζα πονηρὰ χειρόνων βλασημάτων·
Γαστὴρ ἀκρατὴς, ἠκονημένον στόμα·
Πάνβλεμον ὄμμα, θρύψις ἐξησκημένη·
Ὑποψίας θάλασσα συγκεκωμένη·
Κακουργίας θύελλα συρροβυμένη.
Συμπληγὰς ἄλλη, Σκύλλα, Χάρυβδις φάγος·

JOANNIS PEDIASIMI

Chartophylacis Bulgariæ
Desiderium.

De muliere mala.

Mulier mala virorum naufragium,
Morbus domesticus insanabilis,
Quotidianum conjugis damnum,
Senectus præmatura mariti infelicissimi,

Amabile malum, cura assidua,
Nox illunis, brumalis amarities,
Dolosum ulcus, occulte grassans tabes,

Maligna natura, internecinum prælium,
Vitæ exitium, scorpius tectus sinu,

Immitis leæna complexu juncta,
Ignivoma Chimæra insuperabilis,
Hydra multiceps, invincibile monstrum,

Furiosa, procax, publica lascivia,
Radix mala peiorum propagatum,
Venter incontinens, os exacutum,
Protervus oculus, luxuria exercitata,
Suspicionum pelagus turbatum,
Improbitatis procella concitata.
Altera Symplegas, Scylla, Charybdis vorax,

Εὖελπος,

Εὔριπος, ἄλλη ϛὺξ γέμουσα δακρύων·	Euripus, altera Styx abundans lacrimis,
Ἀφ' ἑϛίας πῦρ, κατακλυσμὸς οἰκίας·	Incendium domesticum, diluvium domus,
Ἐτώσιων γῆς καὶ δυσάγκαλον βάρος·	Inane terræ & insupportabile pondus,
Κρημνὸς κοράκων, Ταινάρου χάσμα μέγα·	Præcipitium exitiosum, Tænari vorago ingens,
Τὸ προϛυχὸν πᾶν Ἀχέρων παρασύρων·	Obvia quæque absorbens Acheron,
Ἐριννὺς ὑπόπικρος, ᾅδης παμφάγος·	Erinnys acerba, infernus vorax,
Οἰωνὸς ἀπαίσιος ἀνδρὶ συζύγῳ·	Omen male auspicatum conjugi.
Ὦ τίς γυναῖκα τηλικαύτην ἐκφύγοι;	O quis mulierem talem effugiat?

Περὶ γυναικὸς ἀγαθῆς.	*De muliere bona.*
Ἀνδρεία γυνὴ πλοῦς ἀκύμων συζύγῳ·	Mulier proba placidus viri cursus,
Εὐρωϛία σύμφυλος οὐ συλωμένη·	Sanitas familiaris nescia eripi,
Καθημερινὸν κέρδος ἐξ ἐργασίας.	Quotidianum lucrum ex laboribus,
Γῆρας λιπαρὸν εὐνέτῃ μακαρίῳ·	Senectus jucunda mariti felicissimi,
Δῶρον Θεοῦ, σύνεδρος ἀμεριμνία·	Donum DEI, communis securitas,
Εὐήλιον φῶς, ἦρος ἡδυθυμία·	Lumen serenum, verna voluptas,
Πρόδηλον ἄκος, συμφανὴς σωτηρία·	Manifesta medela, euidens salus,
Φύσις ἀγαθὴ, φίλτρον ἐκ τῆς καρδίας·	Natura benigna, amor ex præcordiis,
Βίου πλατυσμὸς, ἀγαθῶν μυρμηκία·	Vitæ dilatatio, bonorum acervus,
Ἐργατικὸς βοῦς ἀρότης ἐζευγμένος·	Bos operosus aratri jugum trahens,
Παροιμιακὸν τῆς Ἀμαλθείας κέρας·	Proverbiale Amaltheæ cornu,

Νέφος μυθικὸν βλύζον ἀφθὸν χρυσίον·
Nubes fabulosa auro copioso manans,

Εὐσχημοσύνης ἀπραγμάτευτος τύπος·
Modestiæ inaffectata imago,

Βλαστῶν ἀγαθῶν ῥίζα κοσμιωτέρα·
Germinum bonorum radix præstantior,

Μέτρον κατειδὼς λαιμὸς, εὔφημον στόμα·
Gula mensuram servans, os benedicum,

Κάτω νενευκὸς ὄμμα, σεμνότης τρόπου·
Oculus demissus, morum gravitas,

Κῦμα γαληνὸν, ἁπλότης τῆς καρδίας·
Fluctus tranquillus, cordis simplicitas,

Αὔρα πνέουσα πραέως εὐποιΐαν·
Aura benignitatem clementer spirans,

Ἐν νυκτὶ φρυκτὸς, ὁρμῷ ἐν κλυδωνίῳ·
Specula nocturna, tranquilla statio,

Ἄσειστος ἰσθμὸς, ἐν θαλάσσῃ αἰδαξ.
Immotus isthmus, fons hortum irrigans,

Ποδηγετῶν φῶς, αἰθρία τῆς οἰκίας.
Lumen viam dirigens, domus serenitas.

Γῆς εὔλογον γέννημα, γῆς ἰσαξία·
Terræ nobile germen, terræ comparanda precio.

Σώτειρα θεσβλὴς, ἀσφαλὴς βίου κλίμαξ.
Salutare refugium, tuta vitæ scala,

Ὀλβιόδωρος Νεῖλος ἀργυρορρόας·
Nilus opum largitor argento fluens,

Σίμβλον μελισσῶν, ἠλύσιον μακάρων·
Alveare apum, beatorum Elysium,

Αἴσιον οἰώνισμα τῷ συνευνέτῃ·
Omen auspicatum thori socio.

Ὦ τίς γυναῖκα τηλικαύτην εἰλάχῃ;
O quis mulierem talem inveniat!

Floruit hic Pediasimus sæculo post CHristum natum decimo quarto, cujus scriptis quæ Volum. X. pag. 520. recensui, potest addi *liber de Nuptiis*, qui MS. servatur in Bibliotheca Vaticana.

DISPU-

DISPUTATIO
Regalis & nobiliſſimi
Juvenis
PIPPINI * *cum* ALBINO
SCHOLASTICO.

Pip. *Quid eſt litera?* Alb. Cuſtos hiſtoriæ.
Pip. *Quid eſt Verbum?* Alb. Proditor animi.
Pip. *Quis generat verbum?* Alb. Lingua.
Pip. *Quid eſt lingua?* Alb. Flagellum aëris.
Pip. *Quid eſt aër?* Alb. Cuſtodia vitæ.
Pip. *Quid eſt Vita?* Alb. Beatorum lætitia, miſerorum mœſtitia, expectatio mortis.
Pip. *Quid eſt mors?* Alb. Inevitabilis eventus, incerta peregrinatio, Lachrymæ viventium, Teſtamenti firmamentum, latro hominis.
Pip. *Quid eſt homo?* Alb. Mancipium mortis, tranſiens viator, loci hoſpes.
Pip. *Cui ſimilis eſt homo?* Alb. Pomo.
Pip. *Quomodo poſitus eſt homo?* Alb. Ut lucerna vento.
Pip. *Ubi eſt poſitus?* Alb. Intra ſex parietes.
Pip. *Quos?* Alb. Supra, ſubtus, ante, retro, dextra, lævaque.
Pip. *Quot habet ſocios?* Alb. Quatuor.
Pip. *Quos?* Alb. Calorem, frigus, ſiccitatem, humorem.
Pip. *Quot modis variabilis eſt?* Alb. Sex.
Pip. *Quibus?* Alb. Eſurie & ſaturitate, requie & labore, vigiliis & ſomno.
Pip. *Quid eſt ſomnus?* Alb. Mortis imago.
Pip. *Quid eſt libertas hominis?* Alb. Innocentia.
Pip. *Quid eſt caput?* Alb. Culmen corporis.
Pip. *Quid eſt corpus?* Alb. Domicilium animæ.
Pip. *Quid ſunt comæ?* Alb. Veſtes capitis.
Pip. *Quid eſt barba?* Alb. Sexus diſcretio, honor ætatis.

* Frid. Lindebrogii edit. repetita in Operibus Alcuini p. 1386.

Pip. *Quid est cerebrum?* Alb. Servator memoriæ.

Pip. *Quid sunt oculi?* Alb. Duces corporis, vasa luminis, animi indices.

Pip. *Quid sunt nares?* Alb. Adductio odorum.

Pip. *Quid sunt aures?* Alb. Collatores sonorum.

Pip. *Quid est frons?* Alb. Imago animi.

Pip. *Quid est os?* Alb. Nutritor corporis.

Pip. *Quid sunt dentes?* Alb. Mola morsorum.

Pip. *Quid sunt labia?* Alb. Valvæ oris.

Pip. *Quid est gula?* Alb. Devorator cibi.

Pip. *Quid manus?* Alb. Operarii corporis.

Pip. *Quid sunt digiti?* Alb. Chordarum plectra.

Pip. *Quid est pulmo?* Alb. Servator aëris.

Pip. *Quid est cor?* Alb. Receptaculum vitæ.

Pip. *Quid est jecur?* Alb. Custodia caloris.

Pip. *Quid est fel?* Alb. Suscitatio iracundiæ.

Pip. *Quid est Splenis?* Alb. Risus & lætitiæ capax.

Pip. *Quid est stomachus?* Alb. Ciborum coctor.

Pip. *Quid est venter?* Alb. Custos fragilium.

Pip. *Quid sunt ossa?* Alb. Fortitudo corporis.

Pip. *Quid sunt coxæ?* Alb. Epistylia columnarum.

Pip. *Quid sunt crura?* Alb. Columnæ corporis.

Pip. *Quid sunt pedes?* Alb. Mobile fundamentum.

Pip. *Quid est sanguinis?* Alb. Humor venarum, vitæ alimentum.

Pip. *Quid sunt venæ?* Alb. Fontes carnis.

Pip. *Quid est cœlum?* Alb. Sphæra volubilis.

Pip. *Quid est lux?* Alb. Facies omnium rerum.

Pip. *Quid est dies?* Alb. Incitamentum laboris.

Pip. *Quid est Sol?* Alb. Splendor orbis, cœli pulchritudo, naturæ gratia, honor diei, horarum distributor.

Pip. *Quid est Luna?* Alb. Oculus noctis, roris larga, præsaga tempestatum.

Pip. *Quid sunt stellæ?* Alb. Pictura culminis, nautarum gubernatores, noctis decor.

Pip. *Quid est Pluvia?* Alb. Conceptio terræ, frugum genitrix.

Pip. *Quid est nebula?* Alb. Nox in die, labor oculorum.

Pip.

Pip. *Quid eſt ventus?* Alb. Aëris perturbatio, mobilitas aquarum, ſiccitas terræ.

Pip. *Quid eſt terra?* Alb. Mater creſcentium, nutrix viventium, cellarium vitæ, devoratrix omnium.

Pip. *Quid eſt mare?* Alb. Audaciæ via, limes terræ, diviſor regionum, hoſpitium fluviorum, fons imbrium, refugium in periculis, gratia in voluptatibus.

Pip. *Quid ſunt flumina?* Alb. Curſus indeficiens, refectio ſolis, irrigatio terræ.

Pip. *Quid eſt aqua?* Alb. Subſidium vitæ, ablutio ſordium.

Pip. *Quid eſt ignis?* Alb. Calor nimius, fotus naſcentium, maturitas frugum.

Pip. *Quid eſt frigus?* Alb. Febricitas membrorum.

Pip. *Quid eſt gelu?* Alb. Perſecutio herbarum, perditio foliorum, vinculum foliorum, vinculum terræ, fons aquarum.

Pip. *Quid eſt nix?* Alb. Aqua ſicca.

Pip. *Quid eſt hyems?* Alb. Æſtatis exul.

Pip. *Quid eſt ver?* Alb. Pictor terræ.

Pip. *Quid eſt æſtas?* Alb. Reveſtio terræ, maturitio frugum.

Pip. *Quid eſt autumnus?* Alb. Horreum anni.

Pip. *Quid eſt annus?* Alb. Quadriga mundi.

Pip. *Quis ducit?* Alb. Nox & Dies, Frigus & Calor.

Pip. *Quis eſt auriga ejus?* Alb. Sol & Luna.

Pip. *Quot habet palatia?* Alb. Duodecim.

Pip. *Qui ſunt Prætores palatiorum?* Alb. Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpius, Arcitenens, Capricornus, Aquarius, Piſces.

Pip. *Quot dies habitat in unoquoque palatio?* Alb. Sol XXX. & *) exmis horas. Luna duos dies & octo horas, & biſſe unius horæ.

Pip. *Magiſter, timeo altum ire.* Alb. Quis te duxit in altum?

Pip. *Curioſitas.* Alb. Si times, deſcendam, ſequar quocunque ieris.

Pip. *Si ſcirem quid eſſet navis, præparurem tibi, ut venires ad me.* Alb. Navis eſt domus erratica, ubilibet hoſpitium, viator ſine veſtigiis, vicina arenæ.

Pip. *Quid eſt arena?* Alb. Murus terræ.

Pip. *Quid eſt herba?* Alb. Veſtes terræ.

*) *decem ſemis horas,* Alcuin. Epiſt. 8. p. 1490. ſeq. Opp.

Pip. *Quid ſunt holera?* Alb. Amici medicorum, laus cocorum.

Pip. *Quid eſt quod amara dulcia facit?* Alb. Fames.

Pip. *Quid eſt quod hominem non laſſum facit?* Alb. Lucrum.

Pip. *Quid eſt vigilanti ſomnus?* Alb. Spes.

Pip. *Quid eſt ſpes?* Alb. Refrigerium laboris.

Pip. *Quid eſt amicita?* Alb. Æqualitas amicorum.

Pip. *Quid fides?* Alb. Ignotæ rei admiranda certitudo.

Pip. *Quid eſt mirum?* Alb. Nuper vidi hominem ſtantem, mortuum ambulantem, qui nunquam fuit.

Pip. *Quomodo poteſt eſſe, pande mihi?* Alb. Imago in aqua.

Pip. *Cur hoc non intellexi per me, dum toties vidi illum?* Alb. Quia bonæ indolis es juvenis, & naturalis ingenii, proponam tibi quædam alia mira, tentans, ſi per te ipſum poſſis conjicere illa.

Pip. *Faciam, tamen ita, ſi ſecus, quam eſt, dicam, corrigas me.* Alb. Faciam ut vis. Quidam ignotus mecum ſine lingua & voce locutus eſt, qui nunquam ante fuit, nec poſtea erit, & quem non audiebam, nec novi.

Pip. *Somnium te fatigavit, Magiſter.* Alb. Etiam fili. Audi & aliud: Vidi mortuos generare vivum, & aura vivi conſumpti ſunt mortui.

Pip. *De fricatione arborum ignis natus eſt conſumens.* Alb. Verum eſt. Audivi mortuos multa loquentes.

Pip. *Nunquam bene, niſi ſuſpendantur in aëre.* Alb. Vere. Vidi ignem inextinctum pauſare in aqua.

Pip. *Silicem.* Alb. Ut reris, ſic eſt. Vidi mortuum ſedentem ſuper vivum, & in riſu mortui mortuus eſt vivus.

Pip. *Hoc coci noſtri norunt.* Alb. Sed pone digitum ſuper os, ne pueri hoc audiant, quid ſit. Fui in venatione cum aliis, in qua ſi quid cepimus, nihil nobiſcum portavimus: quem non potuimus capere, domum portavimus nobiſcum.

Pip. *Ruſticorum eſt hæc venatio.* Alb. Eſt. Vidi quendam natum, antequam eſſet conceptus.

Pip. *Vidiſti, & forte manducaſti.* Alb. Manducavi. Quid eſt, qui non eſt, & nomen habet, & reſponſum dat ſonanti?

Pip. *Biblos in ſilva interroga.* Alb. Vidi hoſpitem currentem, cum domo ſua, & ille tacebat, & domus ſonabat.

Pip.

Pip. *Para mihi rete, & pandam tibi.* Alb. Quis eſt, quem videre non potes, niſi clauſis oculis.

Pip. *Qui ſtertit, tibi oſtendit illum.* Alb. Vidi (*) hominem octo in manu tenentem, & de octonis rapuit ſeptem, & remanſerunt ſex.

Pip. *Pueri in ſcholis hoc ſciunt.* Alb. Quis eſt, cui ſi caput abſtuleris, altior ſurgit?

Pip. *Vide ad lectum tuum, & ibi invenies.* Alb. Tres fuere, unus nusquam natus, & ſemel mortuus, * tertius ſemel natus, & bis mortuus.

Pip. *Primus æquivocus terræ, ſecundus domino meo, tertius homini pauperi.* Alb. Dic tamen primas literas.

Pip. I. V. XXX. Alb. Vidi feminam volantem, roſtrum habentem ferreum, & corpus ligneum, & caudam pennatam; mortem portantem.

Pip. *Socia eſt militum.* Alb. Quid eſt miles?

Pip. *Murus imperii, timor hoſtium, glorioſum ſervitium.* Alb. Quid eſt, quod eſt, & non eſt?

Pip. *Nihil.* Alb. Quomodo poteſt eſſe, & non eſt?

Pip. *Nomine eſt, & re non eſt.* Alb. Quid eſt tacitus nuntius?

Pip. *Quem manu teneo.* Alb. Quid tenes manu?

Pip. *Epiſtolam meam.* Alb. Lege feliciter fili.

NICARII (†) ΝΙΚΑΡΙΟΥ

Interrogationes & reſponſiones. Ερωτήσεις & ἀποκρίσεις.

Quid anima? Τί ψυχή;
Quod movetur. Τὸ κινέμενον.
Quid ſine anima? Τί ἄψυχον;
Quod non movetur. Τὸ μὴ κινέμενον.
Quid commune? Τί κοινόν;
Vita. Ζωή.
Quid invidia? Τί φθόνος;

CARFILIDIS ΚΑΡΦΙΛΙΔΟΣ

interrogationes & reſponſa. ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις.

Quid Deus? Τί Θεός;
Naturalis viſus. Αὐτοφυὴς θέασις.
Quid orbis? Τί κόσμος;
Inſatiabilis capacitas. Ἀχόρταστον χώρημα.
Quid oceanus? Τί ὠκεανός;
Naturalis circuitus. Φυσικὸς περίδρομος.
Quid dies? Τί ἡμέρα;
Initium cotidianum. Ἀρχὴ καθημερινή.
Quid terra? Τί γῆ;
Fructuum mater. Καρπῶν μήτηρ.
Quid homo? Τί ἄνθρωπος;
Minimi temporis fantaſia. ὀλιγοχρόνιον φάντασμα.
Quid

(*) Confer Sympoſii ænigma 94. (†) ΝΙΚΙΑΡΙΟΥ in gloſſar. H. Steph. pag. 294. & Bonav. Vulcanii pag. 294.

Quid amicus? Τί φίλος;
Incomparabilis res. Ἀνεγκλεῖον κτῆμα.
Quid divitiæ? Τί πλοῦτος;
Cotidiana poteſtas. Καθημερινὴ ἐξουσία.
Quid dicta? Τί λεγόμενα;
Cæcitas. Τύφλωσις.
Quid auctoritas? Τί πρόσταγμα;
Inopia. Ἔνδεια.
Quid dives? Τί πλούσιος;
Tabula deriſoria. Σανὶς καταγελαστή.
Quid nauta? Τί ναύτης;
Fluctuum commes. Κυμάτων ἑταῖρος.
Quid gladiator? Τί μονομάχος;
Fati querela. Τύχης αἰτίαμα.
Quid mulier? Τί γυνή;
Domeſticum nundinum. Οἰκεῖον ἀγόραιον,
Quid invidia? Τί φθόνος;
Exuperantia. Ὑπεροχή.
Quid parentes? Τί γονεῖς;
Semen. Σπέρμα.
Qnid maturum? Τί ὥριμον;
Tempeſtivitas. Χείμασις.
Quid certum? Τί ἀκριβές;
Veritas. Ἀλήθεια.
Quid totum? Τί ὅλον;
Crimen. Ἁμαρτία.
Quid odioſum? Τί μισητόν;
Mendacium. Ψεῦδος.
Quid felicitas? Τί εὐτυχία;
Tempus. Καιρός.
Quid innocentia? Τί ἀθῶον;
Bona cogitatio. Καλὸν ἐνθύμημα.
Quid lex? Τί νόμος;
Neceſſitas. Ἀνάγκη.
Quid quietum? Τί ἠρεμαῖον;
Pax. Εἰρήνη.
Quid amicitia? Τί φιλία;
Benivolentia. Καλοκαγαθία.
Quid inimicitia? Τί ἐχθρία;
Invidia. Φθόνος.
Quid dies feſtus? Τί ἡμέρα ἑορτή;
Cauſa. Πρᾶγμα.
Quid mors? Τί θάνατος;
Solutio. Ἄλυσις.
Quid medicina? Τί ἰατρική;
Commoditas. Εὐχρηστία.
Quid fidele? Τί πιστόν;
Terra. Γῆ.
Quid infidele? Τί ἄπιστον;
Mare. Θάλασσα.
Quid avidum? Τί ἄπληστον;
Lucrum. Κέρδος.
Quid commune? Τί κοινόν;
Lux. Φῶς.
Quid ſine ſocio? Τί ἀκοινώνητον;
Regnum. Βασιλεία.
Quid pulchritudo? Τί κάλλος;
Naturalis pictura. Φυσικὴ ζωγραφία.
Quid vox? Τί φωνή;
Spiritus. Πνεῦμα.
Quid virtus? Τί δύναμις;
Glorioſum nomen. Ἔνδοξον ὄνομα.
Quid piſcator? Τί ἁλιεύς;
Piſcium ſpeculator. Ἰχθύων σκοπευτής.
Quid Sol? Τί ἥλιος;
Cœleſtis oculus. Οὐράνιος ὀφθαλμός.

RESPONSA

RESPONSA Sapientum. (*)

Primum interrogavit, Utrum ei videretur, plures esse vivos aut mortuos?

Is dixit vivos, necesse enim, qui sunt, plures esse quam qui non sunt.

Secundo interrogavit, Utrum major esset, terra aut mare.

Is dixit, terra: Nam & mare super terram est.

Tertio interrogavit; quod monstruosius esse videretur bestiarum.

Is dixit, Quod nemo scit.

Quarto interrogavit, quare pugnare consiliarentur.

Is dixit, ut bene vivant, aut fortiter moriantur.

Quinto interrogavit, Qui primus natus est, nox aut dies?

Is dixit, noctem unam ante diem.

Sexto interrogavit, Quid aliquis faciendo dulcis fiat? Is dixit, Quod non potest alius homo facere.

Septimo interrogavit, Quid aliquis faciendo bonus fiat?

Is dixit, Qui quum potens est, nemini metuendus sit.

Octavo interrogavit, utrum esset firmius, mors aut vita.

(*) Confer Plutarchum Alexandro p. 701.

ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ Φρονίμων.

Πρῶτον ἐπηρώτησιν ὡς αὐτῷ δόξειε πλέονας εἶναι τοὺς ζῶντας ἢ ἀποθνήσκοντας;

οὗτος εἶπε ζῶντας, ἀνάγκη γάρ ἐστιν τοὺς ὄντας πλείονας εἶναι τῶν μὴ ὄντων.

Δεύτερον ἐπηρώτησεν, πότερον μείζων, γῆ ἢ θάλασσα;

Ὁ δὲ εἶπεν, Γῆ. καὶ γὰρ ἡ θάλασσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστιν.

Τῷ τρίτῳ ἐπηρώτησεν, τί τερατωδέστερον δοκεῖ εἶναι τῶν θηρίων.

Ὁ δὲ εἶπεν, ὃ οὐδεὶς ἐπίσταται.

Τῷ τετάρτῳ ἐπερώτησεν, διὰ τί μάχεσθαι συνβουλεύοιεν.

Οὗτος εἶπεν, Ἵνα καλῶς ζώσοιεν, ἢ ἰσχυρῶς ἀποθνήσκοιεν.

Τῷ πέμπτῳ ἠρώτησεν, Τίς πρῶτος ἐγεννήθη νὺξ ἢ ἡμέρα;

Ὁ δὲ εἶπεν, νύκτα μίαν πρότερον ἡμέραν.

Τῷ ἕκτῳ ἠρώτησεν, τί ἄν τις ποιῶν γλυκὺς γίνεται; οὗτος εἶπεν, ὃ οὐ δύναται ἄλλος ἄνθρωπος ποιεῖν.

Τῷ ἑβδόμῳ ἠρώτησεν, Τί ἄν τις ποιῶν, ἀγαθὸς καὶ καλὸς γίνοιτο;

Οὗτος εἶπεν, εἰ ὁ δύνατος ὤν, οὐδενὶ φεβερὸς εἴη.

Τῷ ὀγδόῳ ἐπηρώτησεν, πότερόν ἐστιν στερεώτερον, θάνατος ἢ ζωή.

Is dixit, Vita.

Nono interrogavit, usque quamdiu bona est vita?

Is dixit, Donec arbitrentur utilius esse.

Οὗτος εἶπεν, ζωή.

Ἐννάτῳ ἐπηρώτησεν, Ἕως πότε καλή ἐστιν ἡ ζωή,

Οὗτος εἶπεν. Ἕως ἂν λογίσωνται χρήσιμον εἶναι.

FRIDERICI LINDENBROGI
Variarum Quæstionum Centuria.

1. Quid est DEUS? *Unus omnia.* Ὁ ὢΝ, καὶ Τὸ πᾶν. Paulus Apostol. ad Corinth. Epist. 1. cap. 15. v. 28. Ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Philo Judæus Allegor. pag. 67. de Deo: πάντ' αὐτὸς ἑαυτῷ. ἀρχὴ, τέλος, ὅλον πᾶς. Sirach. XLIII. 31. Τὸ πᾶν ἐστιν αὐτός.

2. Quid Dei effata? *Margaritum.* Hieronym. Epistol. *Margaritum est verbum Dei, ex omni parte forari potest.* Nimirum ut diatrætarii margaritas, pro ut commodum fuerit visum, perforant: Ita hæretici verba Dei pro captu suo interpretantur, ut volunt.

3. Quid Fatum? *Rex sive Imperator, & quælibet celsa potestas.* Ammian. Marcell. lib. 17. *Opinantur quidam, Fatum vinci Principis potestate vel fieri.* Jornandes de rebus Geticis: *Probatum est humanum genus Regibus vivere, quando unius mentis impetu strages sit facta populorum, & arbitrio superbi regis desiit, quod tot seculis natura progenuit.* Seneca de Brevit. vitæ. *Illis erat* (Xerxes) *admoturus fatum, ille ipse qui flebat.* Hinc Scipiones *Fatum Karthaginis.* Manil. Astron. lib. 1. *Scipiadæque duces, Fatum Karthaginis unum.*

4. Quid Fortuna? *Sui unicuique mores.* Menander apud Stobæum in Ethicis pag. 197. τύχην περιηγόρευσε Τὸν ἑαυτῷ τρόπον. Sallust. in Fragment. *Appius ait, Fabrum esse suæ quemque Fortunæ.* Plautus Trinummo: *Sapiens quidem pol ipse fingit Fortunam sibi.* Pub. Syrus. *Fortunam quisque suis fingit moribus.* Cornel. Nepos de Pompon. Attico. *Fecit ut vere dictum videatur: Sui cuique mores fingunt fortunam.*

5. Quid Cœlum? *Mundi mœnia.* Lucret. Lib. 1. *flammantia mœnia mundi.* Manil. lib. 3. *Quum tantas strueret moles per mœnia mundi.* Hilarius

larius in Geneſin: *cæli per mœnia fertur Aſtrorum ductor, mundi vigor.* Alii dixere *Cæli clypeum*, ut Varro de Lat. L. Lib. 4. *Umbonem cæli*, Drepanius de Cereo Paſchal.

6. Quid ignis? *Mundi animus.* Iſidorus Origin. lib 8. cap. 6. *Varro ignem mundi animum dicit proinde quod in mundo ignis omnia gubernet, ſicut animus in nobis. Qui cum eſt, inquit, in nobis, ipſi ſumus: cum exit, emorimur.*

7. Quid Sol? *Mundi oculus, Fons caloris, Plantarum pater.* Anaxagoras apud Ariſtot. de Plantis. ἡ γῆ μήτηρ μέν ἐστι τῶν φυτῶν. ὁ δὲ ἥλιος πατήρ. Dracontius in opere VI. dierum: *Sol oculus cæli, famulus ſuper aſtra tonantis.* Vid. Lucret. lib. 5. v. 593. ſq. Philo Jud. de opif. mundi. pag. 6. 8. 18. Gregor. Nazianz. Orat. de Quadrag.

8. Quid Luna? *Solatium noctium, patrocinium menſium.* Varro apud Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 5. Mar. Victorinus in Geneſ. lib. 1. *Lunaque noctis honor.*

9. Quid Sidera? *Signacula temporum, ad mutationem notandorum.* Varro apud Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 5.

10. Quid Cometa? *Regnorum mutator.* Lucan. - *Terris mutantem regna cometem.*

11. Quid Nox? *Siderum mater.* Orpheus in Hymn. ἀστέρες οὐρά-νιοι νυκτὸς φίλα τέκνα μελαίνης. Tibull. lib. 2. Eleg. 1.

—— *Jam nox jungit equos, currumque ſequutur*
Matris laſcivo ſidera fulva choro.

12. Quid Ver? *Pratorum pictor.* In Catalect. vet. Poet. *Ver pingit vario gemmantia prata colore.* Auctor Pervigilii Veneris de Vere:

—— *gemmeis purpurantem pingit annum floribus.*

13. Quid æſtas? *Cereris focaria.*

14. Quid autumnus? *Tentator valetudinum.* Tertullian. de anima cap. 48, velut Cæſar de bello civili lib. 3. *gravis autumnus omnem exercitum valetudine tentavenat.* Ut autem autumnns abundet morbis, facit hoc confinium frigoris & caloris, & compugnantia inter ſe contrariorum aërum. Iſidorus Origin. lib. 5. cap. 35. Vid. Hippocr. in aphor. 9. & 22. lib. 3.

15. Quid Hyems? *Requies terræ, Temporis auſpicium.* Ovid. 1. Faſtor. v. 163.

Bruma novi prima est veteriusque novissima solis,
Principium capiunt Phœbus & annus idem.

16. Quid Nix? *Aqueum vellus.* χιόνα, ἐριώδες ὕδωρ οἱ παλαιοὶ λέγουσι. Scholiast. Dionysii Alexandr. Martialis lib. 4. Epigr. 3. *tacitarum vellus aquarum.* Sic in Psalmo 147. *Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.* Arnob. lib. 2. adversus gentes, *Nivem, plumeas crustulas* vocat. Stat. Papin. BRUMÆ PABULUM. Thebaid, lib. IX. *Nives & pabula brumæ.* Ubi Lactant. *Eleganter nives pabula brumæ dixit. Certum est enim nivium incrementa stridorem hyemis magis augere.* Symphos. *Aquæ pulverem.* Ænigm. 21.

17. Quid Tonitru? *Cæleste murmur, atque in excelsis regnantis æterni DEI vox.* Tertullian. de anima, cap. 17. *Auditus fallaciæ reus est; ut cum cæleste murmur putamus, & plaustrum est: vel cum tonitru meletante pro certo de plaustro credimus sonitum.* Tonitru autem vocem Dei in SS. Scriptura vocari, viri docti observarunt. Itaque cum precante CHristo, ut DEus nomen suum clarefaceret, vox hæc divinitus è cœlis mitteretur ΕΔΟΞΑΣΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΟΞΑΣΩ, populus audiens βροντὴν γεγονέναι dixit. Johan. 12. v. 28.

28. Quid Oceanus? *Lunæ comes, cum ea enim adulescit senescitque.* Seneca de Provid. cap. 1. & eum imitatus Gellius lib. 14. cap. 1. Qua de re dignus notatu locus Basilii, Hexam. Hom. 6. & Ambrosii Hexam. lib. 4. cap. 7. Ἄμπωλις *quoque in Oceano esse perhibetur: quia quum reliquis diebus ordinem suum servare dicatur, lunari exortu evidens mutationis suæ fertur indicium dare, ut mare ipsum occidentale, in quo spectatur* ἄμπωτις, *solito amplius accedat ac recedat, & majore æstu feratur, tanquam lunæ quibusdam aspirationibus retrorsum retrahatur: & iterum iisdem impulsum ac retractum in mensuram propriam refundatur.* Quid ἄμπωτις & contraria ei πλυμμύρα sit, Moschopulus declarat περὶ χρεδῶν, nimirum quod Salacia & Venilia, Melina & Liduna: de quibus Varro de Lingua Lat. & Marcellus Empiricus.

19. Quid Oceanus? *Origo fluminum.* Salomon Ecclesiast. cap. 1. v. 7. Orpheus in Hymno Ocean.

ἐξ ὅπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα.

20. Quid Flumina? *Terræ glutinum.* Etenim ὡς ἂν ὑγρὸ δεσμῷ συνέχεται γλυκείᾳ ποιότητι, κόλλης τρόπον ἐνούσης. Philo Jud. de mundi creat. pag. 20. Seneca de Consol. ad Marciam cap. 18.

21. Quid

21. Quid terra? *Sequeſtratorium ſeminum.* Tertull. de reſurrect. cap. 52. *Seminibus ſequeſtratorium terra eſt, illic deponendis, & inde repetendis.* Itaque Prudentius eleganter Hymno X. Cathemerinon:

Nunc ſuſcipe terra fovendum,
Gremioque hunc concipe molli,
Hominis tibi membra ſequeſtro
Generoſa & fragmina credo.

22. Quid Homo? *Imago atque exemplum Dei.* Manilius Aſtronom. lib. IV.

Exemplumque Dei quisque eſt in imagine parva.

De imagine Dei in homine vid. Tertull. adverſ. Marcion. lib. 4. cap. 37. Euſeb. Emiſſen. ſive Eucher. Homil. pag. 178. Clemens Alexand. &c.

23. Quid Homo? *Parvus mundus, Divinique theſauri conditorium.* Paulus Apoſtolus *Hominem templum Dei* vocat, ad Corinth. 3. v. 16. cap. 6. v. 19. Et 2. ad Corinth. cap. 6. v. 16. Philo Judæus τῆς τῶν θείων πραγμ. pag. 341. ἔτως ἐθάρρησαν ἔνιοι καὶ τῷ παντὶ κόσμῳ τὸ βραχύτατον ζῶον ἄνθρωπον ἴσον ἀποφῆναι, καλιδύντες ὅτι ἑκάτερον ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς καθέστηκε λογικῆς, ὥστε καὶ ἐναλλάττοντες, βραχὺν μὲν κόσμον τὸν ἄνθρωπον, μέγαν δ' ἄνθρωπον ἔφασαν τὸν κόσμον εἶναι. Macrob. Saturnal. lib. 2. cap. 12. *Phyſici mundum, magnum hominem, & hominem brevem mundum eſſe dixerunt.* Vid. Hermes Triſmeg. in Iatromath. Rufus Epheſ. περὶ μορ.' ἀνθρώπων p. 40. Baſilius Magn. & Ambroſ. Epiſc. Hexamer. lib. 6. cap. 9. Tertullian. de reſurrect. cap. 44.

24. Quid Homo? *Bulla, Deique luſus.* De *bulla* Varro de re ruſt. lib. 1. cap. 1. de *Luſu* Plato & ex eo Ariſtid. Apol. pag. 150. τὸ σὸν πλάτων σώζεται, τὸ ἄνθρωπον εἶναι θεῶ παίγνιον. Plautus Captiv. Prolog. *Enimvero Di nos homines quaſi pilas habent.* Et alius vet. autor in Florileg. *Nil aliud eſt homo, quam Dei ludibrium.* Inde Helvius Pertinax Imp. ob mirabilem fortunæ luſum PILA FORTUNÆ vocatus fuit. Aurelius Victor de Impp. pag. 31.

25. Quid animus hominis? *Auriga corporis.* Quid ſenſus? *Corporis equi.* Philo Jud. περὶ γεωργίας. τὴν σαυτοῦ ψυχὴν εἰ θέλεις, ἐρεύνησον, εὑρήσεις γὰρ ἐν τοῖς μέρεσιν αὐτῆς καὶ ἵππους, καὶ ἡνιοχικὸν ἀναβάτην. ἵπποι μὲν οὖν ἐπιθυμίαι καὶ θυμός εἰσιν. ἀναβάτης δὲ καὶ ἡνίοχος ἕις, ὁ νοῦς.

ὀνῶς. Hieronymus Epist. *Sensus corporum quasi equi sunt, sine ratione currentes: anima vero in aurigæ modum retinet frena currentium. Et quomodo equi absque rectore præcipites ruunt, ita corpus sine ratione & imperio animæ in suum fertur interitum.*

26. Quid corpus? *Animi follis.* Inde Anaxarchus, apud Diogenem lib. 9. Theodoret. de Martyrib. lib. 8. cum pilo tunderetur, πίνατε, dixit, τὸν Ἀνάξαρχου θύλακον. Tertullian. in Apologet. cap. ult. *Tunde Anaxarchi follem.* Et Folliculus pro corpore humano apud Arnobium adversus gentes lib. 2. & Lucil. apud Nonium in Folliculo. Alii *vestem animi* nominarunt. Porphyrius in antro Mus. καὶ χιτῶν γε τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὁ ἡμφίεσαι θαῦμα τῷ ὄντι ἰδέσθαι. Varro *Corticem animi* dixit: *Invitata anima corporeum corticem facile relinquit.*

27. Quid Sanguis? *Circumcordialis sensus.* Tertullian. de anima cap. 15. ex Orpheo & Empedocle.

28. Quid Caro? *Lutum sanguine maceratum.* Theodorus Gadareus Tiberium Imper. vocare solitus fuit, πηλὸν αἵματι πεφυραμένον. Suetonius in Tiberio cap. 57. Tertullianus Carnem dixit terram, in suas figuras conversam. Lib. de Carne Christi. Cap. 9. *Considera singulas qualitates, musculos ut glebas, ossa ut saxa, etiam circum papillos calculos quosdam. Aspice nervorum tenaces connexus, ut traduces radicum, ut venarum ramosos discursus, ut ambages rivorum, & lanugines ut muscos, & comam ut cespitem, & ipsos medullarum in abdito thesauros, ut metalla carnis.*

29. Quid Vultus? *Tacitus mentis sermo.* Cicero apud Gellium lib. 13. cap. 23. Hieronym. Epist. ad Furiam: *Speculum mentis facies, & taciti oculi, cordis fatentur arcana.*

30. Quid oculus? *Lucerna corporis.* Matth. Evang. cap. 6. v. 22. Lucas cap. 11. v. 34. ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός.

31. Quid oculus? *Amoris illex ejusque metator.* Græcorum illud tritum est, ἐκ τοῦ ὁρᾶν, τὸ ἐρᾶν. Ovid. *oculi sunt in amore duces.* Nonnus Dionysiac. v. ὀφθαλμὸς παρακέλευτος ἐγίνετο πομπὸς ἐρώτων. Polemon Oculos animi fores esse dixit, per quas intrat, quidquid cor postea desiderat: ὄμμασι γὰρ καρδίη ἕπεται. ait Theologus. Salvian. Massil. lib. 3. de gubern. *Sciens fenestras quodammodo esse nostrarum mentium lumen oculorum, & omnes improbas cupiditates in cor per oculos, quasi per naturales cuniculos introire.*

32. Quid

32. Quid Lachrumæ? *Subito exareſcens aqua.* Cicero de Inventione lib. 1. *Apollonius Rhetor dixit:* LACHRYMA NIL CITIUS ARESCIT. Quinctilian. Declam. 338. *Illud veriſſimum eſt, Lachrymas celerrime inareſcere.* Vet. autor in Florileg. *Nil tam cito aret, quam plorantis lachryma.* Q. Curtius lib. 5. *Qui multum in ſuorum miſericordia ponunt, ignorant quam celeriter lachrymæ inareſcant.* Vid. Jul. Severian. Rhetor. in Epilogo.

33. Quid Lachrumæ hæredis? *Sub perſona, riſus.* Pub. Syrus: *Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.* Lachrymas iſtas Libanius vocat *Aureas.* Declam. XI. pag. 270. Φίλον τις ἐκληρονόμησεν, ἢ συγγενῆ, ἃ χρυσᾶ δάκρυα ζητεῖ ἂν εἴη, ἀφ' ὧν δεῖ δακρύσαντα τὸν πλοῦτον ἔχειν.

34. Quid cor? *Sermonum pharetra.* Gregor. Nyſſen. in Pſalm. Φαρέτρα δὲ λόγων ἐστὶν ἡ ψυχή, In corde autem, animæ ſedem putarunt.

35. Quid os? *Animi veſtibulum, cogitationum comitium, janua orationis.* L. Apulejus Apol. p. 336.

36. Quid Lingua? *Oris Cymbalum.* Clemens Alexandr. Pædag. lib. 2. cap. 4. Κύμβαλον δὲ στόματος γλῶτταν λέγει, ἣ τοῖς χρυσώμασι ἐπήχει χείλεσι.

37. Quid Barba? *Virorum cultus.* Lucian. Cynic. pag. 1107. Τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ ἵππου χαίτην, καὶ λέοντος γένεια. Alexander Magnus interrogatus cur libenter magnam aleret barbam? reſpondit, ut ſolum tangendo eam, virum me eſſe meminerim. Cælius Balbus lib. 3. de nugis Philoſophor.

38. Quid venter? *Res auribus carens.* Plutarch. in apophthegm. in Catone. Seneca Epiſt. 21. *Venter præcepta non audit, poſcit, appellat. Non eſt tamen moleſtus creditor, parvo dimittitur, ſi modo des illi quod debes, non quod potes.* Vet. autor in Florileg. *Arduum eſt quid perſuadere ventri, qui aures non habet.* Alii ventrem dixere *Rem omnium imperioſiſſimam.* Athenæus Dipnoſoph. lib. 10. pag. 412. 422. Ligurinus lib. 2.

—— nulla eſt audacia major
Quam cui materiam naturæ præbet egeſtas
Ut ſitis atque fames: ſitiens mala nulla timere
Eſuriensve poteſt - - - -

Imp. Valentinianus Novel. Tit. XI. in Cod. Theod. *Nil turpe, nil vetitum credit eſuriens.* Procopius Goticor. lib. 2. *Vacuus neceſſariis rebus*

bus venter pudere neſcit. Socrates tamen quamvis fame premeretur, nemini ſupplicare voluit, ἢ κολακεύειν. Diogenes in Socrate. Vid. Seneca de Brevit. vitæ, cap. 18.

39. Quid Vir? *Gloria ſexus.* Inde Thales Mileſius dicere ſolitus, trium horum cauſa Deo ſe gratias agere: puta, quod homo non animal brutum; quod vir, non fœmina; quod Græcus, non Barbarus eſſet. ὅτι ἄνθρωπος καὶ ὐ θηρίον· ὅτι ἀνὴρ καὶ ὐ γυνή. ὅτι ἕλλην καὶ ὐ βάρβαρος.

40. Quid Fœmina? *Amabilis viris brachialis nodus.* ἐυάγκαλον ἀνδράσιν ὁμίλημα. Lucianus in Amoribus.

41. Quid fœmina garrula? *Æs Dodonæum.* Libanius Sophiſta de Loquacit. Ἀράβιος αὐλητὴς. ἡ γυνὴ, Τὸ Δωδωναῖον ὑπερβαίνει χαλκεῖον. Adagium explicant Zenob. & Suidas. Ob hanc mulierum loquacitatem Plautus in Aulular. Act. 2. Scen. 1. ſcitè dicit: *Nec mutam profecto repertam ullam eſſe: hodie dicunt mulierem ullo in ſeculo.*

42. Quid Eunuchus? *Homo non homo.* Athenæus Dipnoſ. lib. 12. Οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιτέοις κυνιδίοις, καὶ ἀνθρώποις ὐκ ἀνθρώποις. Lucianus in Eunucho: καὶ πολὺς ἦν ὁ περὶ τούτου λόγος, ὅτι ἄνδρα ὄντ' γυναῖκα εἶναι τὸν ἐυνοῦχον λέγοντος, ἀλλά τι σύνθετον καὶ μικτὸν, καὶ πρωτῶδες ἔξω τῆς ἀνθρωπείας φύσεως. Idem in Amorib. Eunuchum dicit, ἀμφίβολον αἴνιγμα διπλῆς φύσεως. Philo Jud. eleganter eum vocat, ἀνθρωπείᾳ ϖροσκόμμα νομίσματος. Imper. Leo Novel. 98. ξένον τι γένος. Inde Valer. Maximus notat lib. 7. cap. 6. *Genutium amputatis ſui ipſius ſponte genitalibus corporis partibus, neque virorum, neque mulierum numero haberi debere.* Quod autem nec vere viri, nec vere fœminæ ſint, idcirco NEUTRI appellantur apud Liutprandum in Legation. & TERTIUM GENUS HOMINUM apud Lamprid. in Alexandro Severo Imper. Quemadmodum Chriſtiani TERTIUM GENUS HOMINUM ab Ethnicis dicti fuere, quod nec Judæi, nec Pagani eſſent. Tertull. ad Nationes.

43. Quid Conjugium? *Voluntaria ſervitus.* Menander: Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ. Alexis: γύναιξι δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων.

44. Quid dos? *Auctoramentum uxoriæ ſervitutis.* Athenæus lib. 13. ex Alexide, προῖκ' ἐχὶ τιμὴν φάσκοντ'.

45. Quod

45. Quid Cælebs? *Litibus carens homo.* Vetus autor apud Hieronymum & in Florileg. Ethicopol. *Cælebs oportet ut sit, qui non litigat.* Juvenal. Satyr. VI.

Semper habet lites alternaque jurgia lectus
In quo nupta jacet.

46. Quid Liberi? *Columnæ domus.* Euripides: Στύλοι γὰρ οἴκων παῖδες εἰσὶν ἄρσενες. Artemidor. Somn. lib. 2. cap. 10. *Sunt ædium columnæ liberi mares.* Spicileg. Etic.

47. Quid liberi? *Parentum tortores.* Boetius de consolat. libr. 3. *Nimis è natura dictum est, nescio quem filios invenisse tortores.*

48. Quid domus? *Parva civitas.* Philo Jud. περὶ Ιωσήφ. Οἰκία, πόλις ὄντιν ἐσαλμώη καὶ βραχεῖα. καὶ οἰκονομία, συνηγμώη τις πολιτεία ὡς καὶ πόλις μὼ οἰκῳ μέγας, πολιτεία δὲ κοινή τις οἰκονομία. Itaque civitatem qui prudenter regere vult, domum prius recte administrare discat. ἔδει γὰρ, inquit ibidem Philo, τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι πολιτικὸν, ἐγγυμνάσασθαι καὶ ἐνασκηθῆναι πρότερον τοῖς κατ' οἰκονομίαν.

49. Quid civitas? *Humanarum cladium miserandum conseptum.* Val. Maxim. lib. 7. cap. 2.

50. Quid mœnia? *Civitatis vestes.* Demades orator dicere solitus fuit, τὸ τεῖχος ἐσθῆτα τῆς πόλεως εἶναι. Athenæus Dipnosop.

51. Quid Forum? *Publicus decipulæ ac fraudum locus.* Anacharsis: ἡ ἀγορὰ ὠφελιμώος τόπος ὄντιν, εἰς τὸ ἀλλήλους ἀπατᾶν καὶ πλεονεκτεῖν. Nimirum hoc voto mercatores in foro conveniunt, ut emptor vilius comparet, venditor carius distrahat. L. 8. C. de rescind. vend. S. Valerianus Hom. XX. *Nunquam negotium sine fraude agitur, ubi ad hoc solum vilius emitur, ut carius distrahatur.* Idcirco si alter alterum bono modo decipiat atque circumscribat, id illi impune cedit. Lib. 16. §. 4. ff. de minor. Lib. 22. ff. Locat. cond. ἔξεστι ἐν τῇ πράσει καὶ τῇ ἀγοραστία πλεογράφειν. Ecloga Basilicῶν Lib. 19. Tit. 2. Atque hæc ipsa causa est, cur pœnitentibus mercaturam exercere interdictum sit. Capitulare Carol. Magn. lib. 7. Tit. 44. Difficile est enim inter ementes vendentesq; non intervenire peccatum. Decret. 2. part. caus. 33. quæst. 3. dist. 6. cap. 2.

52. Quid Theatrum? *Consistorium impudicitiæ, ubi nihil probatur, quam quod alibi non probatur.* Tertullian. de Spectac. cap. 17. vid. Cyprian. Epist. 2. Salvian. Massiliensis de Provid.

53. Quid Leges? *Reipublicæ nervi.* Diomed. Gram. lib. 1. Marcus Porcius Cato dixit, *Leges nervos esse civitatum.* Sed plus satis verum, quod Corn. Tacit. Annal. 1. ait: *Invalida legum auxilia, quæ ambitu, postremo pecunia turbantur.*

54. Quid Causidicina? *Canina facundia.* Sic eam ab Appio dictam, ex Sallustio referunt. Lactant. lib. 6. Hieronym. Epist. ad Mamerium & Augustin. Jul. Firmic. Mathem. lib. 4. *Caninæ ut ita dicam facundiæ jurgiosa tertamina.* Vid. Columel. præf. lib. 1. Isidor. Sentent. lib. 3. cap. 56. Prudent. Hamartig.-*canina foro latrat facundia.* Inde *Cerberi forenses* ipsi rabulæ. κύνεον enim, ut Hesiodus ait, νόον, τοῦτ' ἐστὶ τολμηρὸν λογισμὸν, καὶ πανουργόν τι, καὶ αἰμύλιον ἦθος oportet ut habeat, quisquis causas recte elatrare velit. Auctor Queruli: *Si vis uti foro, esto impudens.*

55. Quid medicina? *Philosophiæ soror.* Tertullian. de anima cap. 2.

56. Quid Philosophus? *Mancipium sapientiæ, Gloriæ animal.* Tertull. ad Nation. lib. 2. cap. 2. & de anima cap. 1.

57. Quid Sermo? *Sapientissima medicina.* Euripid. λόγῳ μὲ πείθῃ φαρμάκῳ σοφωτάτῳ. quem locum Aristides imitatus est in Panathen. pag. 84. οὐκ ἰύγγι ὑποκυνοῦντες ἀλλὰ τῷ καλλίστῳ τῶν φαρμάκων τῷ λόγῳ. Tertull. de Pallio, cap. 6. *Purulentias civitatis quis eliciet & exvaporabit, nī sermo palliatus? Sermone, inquis, me suasisti medicamine sapientissimo.* Menander ἀστεῖον φάρμακον vocavit.

—— λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατοι
Ἀστεῖον εἶναι φάρμακον.

58. Quid Jusjurandum? *Emplastrum perfidiæ.* Laberius apud Gellium lib. 16. cap. 7. *Quid est jusjurandum? Emplastrum æris alieni.* Vet. autor in Florileg. *Magister juramentum est fallaciæ.*

59. Quid Hypocrisis? *Tinea sanctitatis, virtutum fucus.* Petrus Chrysol. Serm. 7. pag. 23.

60. Quid Parasitus? *Comes vitiorum, turpissimi cujusque facti laudator.* Quintilian. Declam. 296.

61. Quid

61. Quid Amicus? *Thesaurus vivus, qui diu quæritur, vix invenitur, difficile custoditur.* Hieronymus Epist. ad Rufin. & ex eo Flaccus Alcuin. Epist. XI. Autor. vet. in Florileg. *Comparat vivum thesaurum, amicum quisquis comparat.* Alexander Magnus interrogatus, ubi thesauros haberet, amicos ostendit. Vid. Observat. in Ammian. Marcellin..

62. Quid aulicus? *Tinea ac sorex palatii.* Aurel. Victor in Constantino Constantii F.

63. Quid miles? *Sine crimine latro.* Bene Lactant. Firmian. lib. 1. cap. 18. *Si quis unum hominem jugulaverit, pro contaminato ac nefario habetur: ille autem qui infinita hominum millia trucidaverit, cruore campos inundaverit, flumina infecerit, non modo in templum, sed etiam in cœlum admittitur.* Cyprianus Epist. 1. *Homicidium dum admittunt singuli, crimen est: virtutem vocari dum publice geritur, impunitatem sceleribus acquiri, non innocentiæ ratione, sed sævitiæ magnitudine.* Unde acute pirata ille, de quo Cicero de Republica, citante Nonio in voce INFESTUM. Cum quæreretur ex eo, quo scelere compulsus mare haberet infestum uno myoparone? eodem, inquit, quo tu orbem terræ tanto exercitu.

64. Quid miles timidus? *Galeatus lepus.* Cornificius à militibus destitutus, quos sæpius fugientes viderat, GALEATOS LEPORES eos vocavit. Euseb. in Chronic. Olymp. CLXXXV.

65. Quid Militia? *Malitia.* Nam & miles à malo dictus, quod arcere soleat scilicet. Ulpian. lib. 1. ff. de Testam. mil. Sic & Ἄρης sive Mars, ἀπὸ τῆς ἀρῆς, τοῦτ' ἔστι βλάβης vocatus. Heraclitus Allegor. Homer. ὁ Ἄρης οὐδέν ἐστιν ἄλλο, πλὴν ὁ πόλεμος, ἀπὸ τὴν ἀρὴν ὠνομασμένος, ἥτις ἔστι βλάβη. Philo Jud. ad Gaium, Ἄρεως sive Martis nomen deducit, ἀπὸ τοῦ ἀρέγειν, ὅπερ βοηθεῖν ἔστι. Sed post illa sese verterunt memoriæ: *Aliena namque vastare, urbes delere, oppida excindere, liberos populos aut trucidare, aut subjicere servituti, Martis gloria est.* Lactant. Firmian. Lib. 1. cap. 18.

66. Quid coquus? *Gulæ magister.*

67. Quid atratum coquinæ ministerium? *Vulcani canes.* Ἡφαίστου κύνες. Alexis apud Athenæum Dipnosoph.

68. Quid culina? *Fœdissimum patrimoniorum exitium.* Seneca de Beneficiis lib. 1. cap. 10.

69. Quid vinum? *Uvarum sanguis.* Genes. cap. 49. Clemens Alexandr. Pæd. lib. 2. cap. 2. Androcydes *terræ sanguinem* vocavit. Plinius lib. 14. cap. 5. *Androcydes sapientia clarus ad Alexandrum M. scripsit, intemperantiam ejus cohibens: Vinum potaturus Rex, memento te bibere sanguinem terræ.*

70. Quid Vinum? *Lac Veneris, Conviviorum coagulum.* Athenæus Dipnos. lib. 10. Ἀριστοφάνης ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΓΑΛΑ τὸν οἶνον ἔφη εἰπὼν, ἡδύς τε πίνειν οἶνος, Ἀφροδίτης γάλα. Inde vet. auctor. in Florileg. *Cui vinum adest, Lac Veneris non desideret.* Varronis versus elegantissimi sunt.

Vino nihil quidquam jucundius cluit:
Hoc ægritudinem ad medendam invenerunt:
Hoc hilaritatis dulce seminarium:
Hoc continet coagulum convivia.

71. Quid Cerevisia? *Vini æmula.* ἀντίμιμος οἴνου, De Cerevisia scitum extat Juliani Imp. epigramma.

Τίς; πόθεν εἰς Διόνυσε. μὰ γὰρ τὸν ἀληθέα Βάκχον
Οὐ σ' ἐπιγιγνώσκω. τὸν Διὸς οἶδα μόνον.
Κῆνος νέκταρ ἔδωδε. σὺ δὲ τράγον. ἢ ῥά σε Κελτὴ
Τῇ πενίῃ βοτρύων τεῦξαν ἀπ' ἀσταχύων.
Τῷ, σε χρὴ καλέειν Δημήτριον, ἢ Διόνυσον:
Πυροχλῆ μᾶλλον, καὶ βρόμιον ἢ βρόμιον.

72. Quid butyrum? *Oleum lactis.* ἔλαιον ἀπὸ γάλακτος. Athenæus Dipnos. lib. 10. Ita porcina adeps vocatur *Oleum porcinum* τὸ ὕειον στέαρ, ἔλαιον ὑός. Erotianus in Glossario.

73. Quid Caseus? *Lac pressum.* Virg. Eclog. 1. *Castaneæ molles & pressi copia lactis.* Ovid. *lactis massa coacti.*

74. Quid Ovum? *Animata rotunditas.* Martian. Capella lib. 2. *Quandam globosam animatamque rotunditatem sumit, ac virgini porrigit hauriendam: verum ipsa species ovi interioris coccino circumlita exterius rutilabat. &c.*

75. Quid Hortus? *Altera succidia.* Cicero in Catone. *Hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant.*

76. Quid

76. Quid Flores? *Veris Liberi.* Athenæus Dipnoſ. lib. 13. p. 608. Ἐν δὲ τοῖ ἰοῖ ἔαρος τέκνα προσηγόρευσε τὰ ἄνθη ἀνθηρὰ τέκνα ἔαρος πέλιξ. *Circumcirca ſtratis veris liberis.* Chæremonis tragici verſus.

77. Quid Vermes? *Terræ interanea.* Aratus in Διοσημ. p. 105.

—— σκώληκες μελαίνης ἔντερα γαίης.

ubi Theon Scholiaſt. τῆς γῆς ἔντερα ἄτω καλοῦνται, πρῶτον μὲν ὅτι ἄτω πεφύκασι, καὶ ἄτω φύσεως ἔχουσιν. ἐντέροις γὰρ ἐοίκασιν ὀπιμήκεις ὄντες, καὶ ὅτι ἐν βάθει τῆς γῆς εἰσὶν ὥσπερ ἔντερα.

78. Quid Conchæ? *Maris poma.* Tertullian. de hab. mulier. c. 6. *Nympharum lumina.* Aurel. Victor in Tiberio Imp.

79. Quid Margaritæ? *Concharum verrucæ.* Tertull. de hab. mul. cap. 6.

80. Quid Aurum? *Adulatorum pater, Curarum filius.* Vid. Elegantes Palladæ verſus Antholog. lib. 1. in diteſcentes.

81. Quid Aurum? *Foris pretium, intus metallum.* Ambroſ. Epiſt. ad Valentinian. Imp. contra Symmach.

82. Quid Divitiæ? *Fortunæ vomitus.* Diogenes dicere ſolitus fuit, Ὃν πλοῦτον τῆς τύχης ἔμετον εἶναι. Stobæus Sermon. 91.

83. Quid Dives? *Aut ipſe iniquus, aut iniqui hæres.* Hieronymus Epiſt. 96. Johan. Saresberienſ. Polycrat. lib. 3. c. 12. Florileg. Ethicop.

84. Quid Dives indoctus? *Pecus aurei velleris.* Galenus in exhortat. ad artes. καλῶς καὶ ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Διογένης ὁ μὲν χρυσᾶ πρόβατα καλῶν τὰς πλουσίους καὶ ἀπαιδεύτους. ὁ δὲ ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς ἀπεικάζων αὐτούς. ἐκείνων τε γὰρ τὸν καρπὸν οὐκ ἀνθρώπους, ἀλλὰ κόρακας ἢ κολοιοὺς ἐοίκειν. τούτων τε τὰ χρήματα μηδὲν μὲν ὄφελος εἶναι τοῖς ἀγαθοῖς, δαπανᾶσθαι δ' ὑπὸ τῶν κολάκων. *Præclare Demoſthenes ac Diogenes, quorum alter divites indoctos, appellavit OVES ONUSTAS AVREO VELLERE, alter dixit, eos ſimiles ficis arboribus, in præruptis locis ſtantibus. Nam harum fructibus non homines ſed corvos & graculos veſci: ſic horum pecunias nulli eſſe uſui viris probis, verum ab aſſentatoribus abſumi.* Cajus Cæſar Silanum proconſulem Aſiæ, PECUDEM AUREAM vocare ſolitus,

litus, ob ſegne ingenium, & dominationibus altis faſtiditum. Corn. Tacit. Annal. XIII.

85. Quid Paupertas? *Philoſophiæ vernacula, frugi, ſobria, parvo potens, habitu ſecura.* Apulejus Apol. *Mater bonæ mentis.* Petron. Arbitro, Artium repertrix. Apulejus Apol. Theocrit. πενία μόνη πὰς τέχνας ἐγείρει. Quod autem habitu paupertas ſecura, inde prudenter Dio Pruſæus περὶ νόμων: *Quod caduceus legato, id paupertatem viatori eſſe, ne ab ullo violari poſſit.*

86. Quid pecunia? *Anima & ſanguis hominum.* Philemon apud Stobæum. τ' ἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτῶν.

87. Quid Pecunia? *Rerum mundanarum domina.* Petron.

Quisquis habet nummos, ſecura naviget aura,
Fortunamque ſuo temperet arbitrio.

88. Quid Avarus? *Gaudium ſui hæredis.* Phædrus lib. 4. fab. 78.

89. Quid Spes? *Vigilantis ſomnium, Senectutis nutrix.* Plato de Republ. lib. 1. Τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον συνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς αἰεὶ πάρεστι, καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει. Idem Plato & ex eo Ælianus Varior. lib. 13. cap. 29. Ἔλεγεν ὁ Πλάτων, τὰς ἐλπίδας ἐγρηγορότων ἀνθρώπων ὀνείρους εἶναι. Stobæus hoc ipſum Pindaro adtribuit.

90. Quid Patientia? *Miſeriarum portus.* Pub. Syrus Mimogr.

91. Quid Innocentia? *Eloquentia.* Statius Cæcilius apud Apuleium Apol. *Verum eſt quod Statium Cæcilium ſcripſiſſe dicunt,* INNOCENTIAM ELOQUENTIAM *eſſe.*

92. Quid Probitas? *Carbunculus.* Pub. Syrus apud Petron. Arbitr.

93. Quid Frugalitas? *Parens bonæ valetudinis.* Valer. Maxim. lib. 2. cap. 5. Galenus exhort. ad artes. *Virtutum genitrix.* Juſtinus Trog. Hiſt. lib. 20. *Inſerta rumoris boni.* Pub. Syrus Mimogr.

94. Quid Jeiunium? *Pax corpori, caſtitatis murus.* Petrus Chryſolog. Serm. VIII. pag. 26.

95. Quid Fames? *Suaviſſimum cibi condimentum.* Florileg. Ethicop. Cyrus apud Xenophont. Pædag. lib. 8. dicit, Laborem obſonium eſſe ſapidiſſimum. οἱ πόνοι ὄψον τοῖς ἀγαθοῖς.

96. Quid Ebrietas? *Hilaris inſania.* Seneca Epiſt. 59. Petrus Chryſolog.

ſolog. Serm. 26. Anacharſis dixit tres ferre vitem racemos, τὸν μὲν πρῶτον ἡδονῆς, τὸν δὲ δεύτερον μέθης, τὸν δὲ τρίτον ὕβρεως.

97. Quid Inſania? *Flos incundiæ.* Apollonius Tyaneus, μανίαν ἄνθος τῆς ὀξυθυμίας eſſe dixit. Philoſtrat. in vita Apollonii.

98. Quid Pudicitia? *Flos morum, decor ſexuum, integritas ſanguinis, præjudicium bonæ mentis.* Tertullian. de Pudicit. cap. 1.

99. Quid Veneris concubitus? *Parva epilepſia.* Ita eam appellat Democritus Abderitanus, teſte Galeno Com. 3. ad 3. de pop. morb. Clemens Alexand. Pædag. lib. 2. cap. 30. Cæl. Aurelian. Chronic. paſſ. lib. 1. cap. 4. *Concubitus ſive Venus ab aliquibus parva epilepſia nuncupata eſt. Siquidem ſimilem facit membrorum motum, diverſo contractu, anhelatione & ſudore atteſtante, & oculorum converſione cum rubore vultus.* Vid. Plin. lib. 28. cap. 6. Gell. Att. noct. lic. 19. cap. 12. Macrob. Saturnal. lib. 2. cap. 8.

100. Quid Proſtibula? *Publicarum libidinum victimæ.* Tertullian. de Spectacul. cap. 17. De cultu fœmin. cap. 12. Hieronym. adverſ. Helvid.

101. Quid Adulterium? *Decentiſſimum ſponſaliorum genus.* Seneca de Benefic. lib. 1. cap. 9. mores ætatis ſuæ deteſtabundus.

102. Quid Juventus? *Ver populi.* Demadis oratoris dictum eſt, ἔαρ ἔφη δήμου τοὺς ἐφήβους εἶναι. Athenæus dipnoſoph.

103. Quid Formæ elegantia? *Solſtitialis herba.* Galenus in exhortat. ad artes. τὴν τῶν μειρακίων ὥραν τοῖς ἡμερινοῖς ἄνθεσιν ἐοικυῖαν. Boetius de conſolat. lib. 3. *Formæ nitor ut rapidus eſt, ut velox, & vernalium florum mutabilitate fugacior.* Vet. auctor in Florileg. formam ſepulchrum eſſe dixit, purpuræ fuco illitum.

104. Quid Senectus? *Quotidianum malum.* ἐφήμερον κακὸν. Sophocles apud Stobæum Serm. 62. *Inſanabilis morbus.* Seneca Epiſt. 109. *Mortis nuntius.* Florileg. Ethicop.

Caſus, Ægror, ac Senectus tres ſunt mortis nuntii.

105. Quid Senex? *Acherontis offa.* Plaut. Caſin. *Acherontis pabulum.*

106. Quid Somnus? *Medicus laborum, reparator virium, malorum everruncator.* Cicero de Finib. lib. 5. *Somnum nobis, niſi requietem corporibus, & medicinam quandam laboris adferret, contra naturam putaremus datum: aufert enim ſenſus, actionemque tollit omnem.* Tertullian. de anima

ma cap. 43. *Somnum* vocat *recreatorem corporum, redintegratorem virium, probatorem valetudinis, pacatorem operum, medicum laborum.* Vid. Philo Judæus.

107. Quid Somnus? *Mortis frater sive consanguineus.* Gorgias Leontinus apud Aristot. & ex eo Stobæus Sermon. 115. ἤδη μὲ ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τ' ἀδελφῷ. Olympiodorus in Platonis Phædon. τὸν ὕπνον ἀδελφὸν τοῦ θανάτου φασὶν οἱ ποιηταὶ καὶ κασίγνητον, διότι χωρίζει ἡμᾶς καὶ οὕτως ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως, μὴ ἀπὸ φαντασίας, καθάπερ ὁ θάνατος. Virgil. Æneid. VI.

—— lethumque laborque,
Et consanguineus lethi sopor.

Tertullian. de anima, somnum *mortis speculum* vocat. Vid. Orpheus in hymn. Clemens Alexandrin. & Ælianus.

108. Quid Mors? *Pausa vitæ, naturæ debitum, bonum expetendum, quod nos liberat ab omni timendo.* Tertullian. de anima cap. 50. & de Testimonio animæ cap. 4. ÆTERNALIS SOMNUS. Orpheus hymno in mortem: τὸν μακρὸν ζωοῖσι φέρων αἰώνιον ὕπνον. Vid. Inscriptiones vett. pag. 752. 817.

109. Quid Sepulchrum? *Asylum mortis, domus quietis.* Tertull. Apolog. cap. 37. *Ipsis Bacchanalium furiis nec mortuis parcunt Christianis, quin illos de requie sepulturæ, de asylo quodam mortis jam alios, jam nec totos avellant, dissecent, distrahant.* *REQUIETORIUM* sæpe vocatur in Inscriptionibus monumentor. & παυσίλυπος οἶκος in alia Inscriptione, quæ Florentinæ extat in atrio Richardi.

Ο. ΠΑΥCΙΛΥΠΟC. *
ΟΙΚΟC. ΟΥΤΟC. ΕΣΤΙΝ.
ΑCΦΑΛΩΣ. ΕΣΤΙ. ΔΕ.
ΚΑΙ. CΙΓΑΝ. ΑΚΙΝΔΥ
ΝΟΝ. ΓΕΡΑC.

ANTO-

* De Pausilypo Augusti, dixi ad Dionem Cassium LIV. p. 537.

ANTONIUS CHAPUIS, *

Delphinas, in Libro Gallice edito Lugd. 1562. Description de la Limagne d'Auvergne, en forme de Dialogue.

Qu'eſt ce que *Dieu?* Eſprit, ſur tout intelligent, & tout en toute part: à la parfaicte, & infinie puiſſance duquel, l'homme imparfait ne peut bailler nom aſſez digne, & convenable.

La nature? Acte continue, & perpetuelle oeuvre de Dieu.

L'ame raiſonnable? Intellect infus, ou voirement eſprit & ſouffle de Dieu.

Les Cieux? Ordres concurrens, du divers, viſte, & pluſtard mouvement, deſquels la machine du monde eſt regie.

Les planettes, & eſtoilles fixes? Vertus miniſtres de Dieu, prepoſeés caſuellemêt aux conceptions de tous les hommes qui naiſſent.

Les Elemens? Subſtances contraires par l'accidentale alteration, meslange, & corruption deſquels toutes choſes naiſſent, & meurent apres eſtre creuës, & diminuees.

Le monde en univerſel? Ornement parfait, & apparent teſmongnage de l'image incognue, & de l'infinie puiſſance de ſon createur. Priſon temporelle du corps, comme le corps de l'ame. Enfer des bons, & paradis des mèſchans.

La fortune? Accident incertain, & muable.

L'homme? Le meilleur, & pire de tous animaux. Creature inſatiable, Miniſtre du bien, & du mal: l'un verifié par la hayne, & l'autre de l'amour.

La femme? Object de concupiſcence. Amour, & hayne precipité, & ſans meſure.

La femme chaſte? La non eventée. Celle qui eſtant offenſeé de ſon mary, ne ſe met pourtant à mal faire. Qui peut, & ne veut pas. Qui hayt l'argent, l'huys, & les feneſtres. Qui ne ſe ſoucie des banquets, feſtes, bals, ne accouſtremens. Qui boit plus d'eaue que de vin. Qui n'eſcoute les meſſages ny ne reçoit lettres ny

* Anton. du Verdier Bibl. Françoiſe pag. 53.

preſens des amans. Qui ſe tient plus volontiers en ſa maiſon qu'en celles de ſes parens, ou voiſins. Qui ne veut aller, ne demeurer ſeule. Qui eſtime ſon mary (quel qu'il ſoit) meilleur que tous les autres. Qui file, coud, tiſt: craint & prie ſouvent Dieu, & volontiers.

La femme ſage? La derniere à parler, & la premiere à ſe taire.

Les enfans? Soupçon continuel de joye, ou de douleur. Paſſions inſupportables. Jalouſie louable. Renouvellement du propre ſang, avec incertitude des meſmes meurs.

L'amour? Cognoiſſance de proportion. Conformité de meurs.

L'amour Charnel? Abregement de vie, diminution des forces corporelles, troublement du cerveau, & congregation de maladies.

La haine? Dommage deſiré. Ruine du cœur.

L'amitie? Conſentement à l'honeſte, & refus de l'iniquité. Une meſme volonté de bien. Obligation volontaire.

L'enuie? Vilté de courage. Baſſeur d'eſprit. Indigence de la vertu ou du bien, qui abonde en autruy. Nonchalance manifeſte.

La ſuperbie? Amour exceſſif de ſoy meſme. Plaiſir particulier, & ſans aucun profit. Provocation de maluveillance. Vanité & defaut de cervelle.

L'humanitè? La premiere partie qui eſt requiſe en un Prince. Moyen de benevolence.

Le Prince? Deſpenſier des biens de fortune. Defenſeur des bons, & le fleau des mauvais. Premier obſervateur de ſes ordonnances. Miniſtre de miſericorde, & de juſtice. Exemple de vie aux moindres que luy. La regle & miroir du peuple.

La plus grande disgrace d'un Prince? N'eſtre tel, ains avare & cruel, non amateur des vertueux. N'avoir qui lui die la verité, ny la vouloir ouyr. Ne tenir une partie de ſes ſujets armez à cheval & à pied, par mer & par terre, s'eſtimant bien fort des forces mercenaires eſtrangeres. Se moquer du conſeil du ſage pauvre, fautes toutes deux du Roy Crœſus. Laiſſer les affaires publics, pour ſes privez plaiſirs, vice de Sardanapale, & de Tibere. Croire bien & mal d'un chacun par la bouche d'autruy, comme Ptolomeé d'Apelle, & Juſtin Empereur de Narſes, dont l'un ruina une partie de l'Empire, & l'autre peignit la calomnie. Ne deſrober à ſes plaiſirs,

plaiſirs, & au jour deux fois trois heures pour voir & s'enquerir ſoy meſme de ſon faict, & de celuy des autres. Se faire plus craindre qu'aymer, provenant iceluy de trop de ſuperbie & avarice, & ceſtuy de liberalité & clemence. Perdre une fois le credit & la foy. Dedaigner de lire toutes choſes, & d'eſcuter un chacun. Ottroyer benefices, offices, dignitez, & magiſtrats par faveur, ou argent. Ouyr plus volontiers deviſer les badins, que les gens ſages.

Le peuple? Confuſion appareilleé à bien, & à mal. Furie irrevocable.

L'ignorance? Priſer, & honnorer les perſonnes par le jugement d'autruy, quant on peut voir leurs œuvers. Juger, ou blaſmer ce qu'on ne ſait faire. De pauvre devenir riche, & ſe faire ſuperbe. Ne ſçavoir qu'une ſeule choſe. N'avoir onques veu qu'un païs. Meſurer les autres à ſon meſme compas.

La conſtance? N'executer point le peché en ayant occaſion. Ne ſe desborder en l'abondance. N'avoir desplaiſir en pouvreté indigne, de la richeſſe non meriteé d'un autre.

Les richeſſes? Occaſion de continuer en peche. Aiguillon de damnement. Nourriture d'arrogance, & de ſuperbie, abregement de vie. Moyen à ſe faire aymer, & haïr.

La pauvreté? Torment du corps, & ſalut de l'ame. Mere de l'induſtrie.

Le cœur genereux? Oublier les injures. Bien faire à qui t'à fait mal. Se contenter de peu en honneur, pluſtoſt que d'avoir beaucoup avec vitupere, & reproche. Donner plus que recepuoir. Donner peu, & viſte, pluſtoſt que beaucoup, & tard.

Le cœur vil, & abject? Tous diſſimulateurs, avoir beaucoup, & uſer de bien peu. Craindre d'avoir, faute de ce qui abonde.

Le cœur malin? Nuire à autruy pour profiter à ſoy-meſme. Conſeiller au Prince ſon deshonneur. Ne faire l'honneur à l'homme qui lui appartient. Blaſmer la perſonne ou la choſe, qui merite louange.

La folie? Penſer que l'homme ne change de nature. Deſchargement des penſemens graves, & honnorables. Meſpriſement du conſeil d'autruy. Penſer de ſçavoir lui ſeul plus que beaucoup. Se douloir d'une fortune, ou il n'y a plus de remede. Se promettre la

perpetuité de la bonne ou mauvaiſe fortune, S'eſtimer noble par les merites d'autruy. Parler beaucoup ſans ſçavoir. Faire le vaillant ſans armes. Eſtre ſuperbe ſans vertu. S'eſtimer riche du credit d'autruy. S'aſſeurer tant en l'ambition, & en la faveur, que de croyre que l'un ne doyue jamais faillir, ne l'autre faire mauvaiſe fin. S'oublier en proſperité de ſa condition premiere. Croyre que les cerveaux naiſſent avec la race, & que la nobleſſe ſe conquiere par argent. Eſtimer autruy fol, & ſoy ſage. Ne congnoiſtre, ny ne penſer au danger à advenir, & ſe moquer du conſeil de celuy qui le cognoiſt. Ruiner ſa perſonne pour donner plaiſir à autruy. Eſpargner par troup ſes richeſſes, ne penſant qu'un autre en peut faire grand chere apres luy, ſans lui en ſçavoir gré. S'imaginer que le conſeil d'un pouvre vertueux ne ſoit point meilleur, que celuy d'un riche ignorant. Deſpendre le temps au jeu, ſçachant faire d'autres choſes. Pouvant eviter le danger, & trebucher dedans. Se monſtrer affectioné d'une choſe, ou il n'a part, ne portion.

La ſageſſe? Ne ſe fier du jugement & volonté de l'homme. Penſer à la fin des choſes avant que les commencer. Souvenance continuelle de la mort. Eſtimer toute choſe humaine imparfaicte. Eſcouter tout le monde, & croire à peu de gens. Ne tumber point deux fois en un erreur. Parler peu & penſer beaucoup. Ne fier ſon bien ne ſa perſonne à qui ne craint ny n'eſt ſubiet aux loix. Ne manier l'argent des grands Seigneurs, ny ne ſçavoir leurs ſecrets.

La Nobeſſe? Election de vertu, abhorriſſement de vice. Acqueſt licite d'honneur ou biens, avec ſa propre induſtrie. Ornement qu'autre ne peult donner ne tollir.

La felicité? Contentement de l'eſprit. N'avoir neceſſité & ne deſirer rien plus. Se rire de toute choſe qui ſe preſente. Rergarder touſiours qui eſt pis, & non ceux qui ſont mieux. Habiter en lieu, ou le Prince ſoit juſte, docte, liberal, & pitoyable.

La vie? Miſere temporelle. Pelerinage terminé diverſement. Acte compoſé de mal & de bien, de douleur & de ioye.

La mort? Repos du corps & liberté de l'ame. Fin de toutes peines. Conſolation des affligez, & deſeſpoir de ceux qui ſont à leur aiſe.

De

De hujusmodi finitionibus Cicero Topic. c. VIII. *Sæpe definiunt & oratores & poëtæ per translationem verbi ex similitudine cum quadam suavitate: ut Aquilius solebat* littus *ita definire* quod fluctus eluderet; *vel quasi qui* adolescentiam, florem ætatis, senectutem occasum vitæ *velit definire.*

XIX. Ut ad Græcorum scriptorum collectiones revertar, multas inprimis & præclaras debemus curis & officinæ laudatissimi Viri, *Aldi Manutii* (*) Romani, qui Pauli Pater, & Aldi junioris avus fuit, atque sub instauratarum litterarum primordia quam plurimis egregiis voluminibus Græcis nitide, & quatenus in Codices bonos incidit, emendate excusis quamplurimum contulit ad studiorum meliorum commendationem amplificationemque. Pleraque me illius jam in hoc opere passim commemorare suis locis memini, quorum hoc loco dare indicem, & nonnulla illi adjungere operæpretium existimavi.

Lexicographi *Hesychius* Venet. 1513. fol. de quo lib. IV. hujus Bibl. c. 35.

Julius Pollux Venet. 1502. fol. de hoc lib. IV. c. 33.

Harpocration Venet. 1503. fol. cum Ulpiano in Demosth. & 1527. fol. & ecloga ex illo excerptaa de vocabulis Isocrateis. 1513. 1534. fol. de hoc lib. IV. c. 36.

Suidas Venet. 1514. fol. de quo lib. V. c. 40.

Grammaticorum Græcorum collectiones *quatuor*, duæ Venet. 1495. (**) 1496. fol. tertia ad calcem Lexici Græcolat. Venet. 1497. 1523. fol. quarta Venet. 1525. 8. de quibus libro V. capite 7. His *quintam* jam licet adjungere excusam Ven. 1517. 8. in qua occurrunt Græce: Erotemata *Chrysoloræ:* De anomalis verbis: de formatione temporum ex libro *Demetrii Chalcondylæ.* Liber quartus *Theodori Gazæ* de constructione. De encliticis. Sententiæ Græcæ monostichæ ex variis Poëtis. Cato Maximi Planudæ. Erotemata Guarini. Eadem scripta Græce prodierant junctim Florentiæ 1516. 8. apud Philippum Juntam. Exstat & *sextum* Volumen editum ab Aldo in 4. ubi Erotematis *Constantini Lascaris* Græce & Latine editis subjiciuncitur tabula Cebetis, carmina Pythagoræ & Phocylidis &c.

(*) Defunctus est A. 1515. propemodum septuagenarius. Confer Mich. Maittaire Annales Typograph. T. I. p. 229. sq. qui plures etiam Aldi præfationes & Epistolas exhibet.

(**) Id. T. I. p. 245. seq.

Collectio duplex RHETORUM Græcorum, Venet. 1508. 1509. fol. de qua lib. IV. c. 31.

EPISTOLARUM Græcarum mille & septuaginta trium Variis auctoribus Rom. 1499. 4. de qua lib. II. c. 10.

ORATORES, *Demosthenes* Venet. 1504. fol. *Ulpiani* in Orationes XVIII. commentarii ibid. cum Harpocratione.

Isocrates cum *Alcidamantis* Orat. in Sophistas, *Gorgiæ* encomio Helenæ & *Aristidis* Panathenaico, atque encomio Romæ, & Harpocrationis ac Suidæ Ἑρμηνείαι τῶν παρ' Ἰσοκράτει λέξεων. Venet. 1513. fol.

Æschinis, *Lysiæ*, *Alcidamantis*, *Antisthenis*, *Demadis*, *Andocidis*. *Isæi*, *Dinarchi*, *Antiphontis*, *Lycurgi*, *Gorgiæ*, *Lesbonactis* & *Herodis* Orationes, cum Æschinis & Lysiæ vita, & Apollonii in Æschinem ἐξηγήσει, & Orationum argumentis Venet. 1513. fol.

De Rhetoribus his dictum lib. 2. c. 26. & lib. 4. c. 30. seq.

POETÆ *Homerus* cum scholiis Græcis Didymi, & Porphyrii quæstionibus libelloque de antro Nympharum. Venet. 1521. 8. de quo lib. II. cap. 3.

Orpheus 1517. 8. de quo lib. I. c. 18. sicut de *Proclo* ejusque hymnis quos Aldus Orpheo adjunxit, lib. V. cap. 26.

Hesiodus Venet. 1494. fol. de quo lib. II. c. 8. sunt autem illi plura adjecta quæ ex Aldi ad Guarinum Epistola cognoscere juvat, e qua & alia discere & Aldum pro se verba facientem percipere licebit.

Aldus Manucius Romanus Baptistæ Guarino præceptori suo S. P. D.

En tibi Magister doctissime Theogonia *Hesiodi*: quam petis a nobis interpretaturus publice discipulis tuis. Addidimus ejusdem poetæ Scutum: ac Georgicorum libros, nec non *Theocriti* Idyllia seu opuscula triginta. Item moralia versu elego *Theognidis* poetæ antiquissimi: cujus & Plato in legibus: & Isocrates meminit in orationibus. Nec deest *Phocylides*: quem antiquis ethographis annumerat Isocrates ad Demonicum. Operæ pretium etiam visum est addere interpretationem *Maximi Planudii* ejus libelli qui incipit: *Cum ego animadverterem*, quem fama est fuisse *Catonis* cujusdam. Sed quicunque fuit: doctus fuit: & lectu dignus.

gnus. Cujus sententiæ cum esset Planudius, græcis quoque legendum tradidit versu hexametro & docte quidem & eleganter. Hanc interpretationem in membrana abhinc trecentis annis & plus eo (†) scriptam literis prope exesis ut vix dignosci possent: vidisse se retulit mihi Franciscus Roscius juvenis plenus fide: & græce & latine apprime doctus. Nec mirum, est enim, & ipse ex tua fœlici Verona oriundus: quæ mater & alumna est & semper fuit doctissimorum hominum. Inseruimus & alia quædam (*) profutura studiosis: quæ in fronte libri impressa licet videre. Si qua tamen leges incastigata, magister doctissime, tam hic quam in cæteris libris: quos ego ad communem studiosorum omnium utilitatem curo imprimendos (nam esse aliqua non eo inficias) non mihi imputes: sed exemplaribus. Non enim recipio me emendaturum libros, nam in quibusdam Oedipo conjectore opus esset, ita enim mutilati quidam sunt & inversi: ut ne ille quidem qui composuit, si reviviscceret, emendare posset. Sed curaturum summo studio ut vel ipso exemplari imprimantur cor rectiores. Sic in Apollonio grammatico fecimus: Sic in hoc libro in iis quas addidimus eclogis: rati satius esse aliquid habere quam nihil. Quod incorrectum est, si lateat, raro vel potius nunquam emendatur. Si vero prodit in publicum: erunt multi qui castigent: saltem longa die. Sic in Fabio Quintilano: sic in C. Plinio nepote: sic in nonnullis aliis factum videmus: qui quotidie emendantur: quotidie pristinæ elegantiæ & candori propius accedunt. Sed periniqui sunt & ingrati siqui sunt qui me accusent. His ego nihil imprecarer: nisi ut quemadmodum ego: ita & ipsi curarent aliquando imprimendos græcos libros. Sentirent certe longe aliter. Sed hæc satis. Hunc vero librum tibi dicamus Præceptor Excel. tum mea in Veronenses benivolentia (debeo enim plurimum Veronensibus. Nam a Gaspare Veronensi peregregio grammatico didici Romæ latinas litteras, a te vero Ferrariæ & latinas & græcas,) tum quia totus fere hic liber est de moribus. Quid enim convenientius quam de moribus scribere ad eum qui sit moribus omnium ornatissimus? Es tu quidem ætate nostra alter Socrates. Nec vereor me tibi assentari putes. Scis enim esse

(†) Atqui vixit adhuc Planudes A. C. 1353.

(*) Ut Gnomas VII. sapientum, de invidia sententias variorum, sententias monostichas digestas sub titulis ordine alphabetico, quorum primus εἷς ἀγαθὸς ἀνδρας. Aurea Pythagoræ carmina: Sibyllæ Erythrææ acrostichidem de CHristo, ex Eusebio. Et notam eruditam de vocibus animalium quomodo illæ apud Græcos exprimuntur, de quibus consuli possunt scriptores citati à me in Bibl. Latina lib. 1. cap. 15. pag. 275. & in supplemento p. 380.

esse hæc quam verissima. Sed tu mihi parcas velim: quando de te ad te hæc scripsimus, idque fecimus, ut qualem ipsi te esse scimus, omnes sciant. Vale mei memor.

Pindarus Venet. 1513. 8. de quo lib. 2. c. 15.
Æschylus Venet. 1518. 8. de quo lib. 2. cap. 16.
Sophocles ibid. 1502. 8. de quo lib. 2. c. 17.
Euripides Venet. 1503. 8. de quo lib. 2. c. 18.
Aristophanes cum scholiis Græcis Venet. 1498. fol. de quo lib. II. c. 21.
Aratus cum scholiis Græcis, Procli Sphæra & Latinis scriptoribus Manilio, Firmico Materno & Arati metaphrastis Germanico Cicerone & Avieno. Venet. 1599. fol. vide lib. 3. cap. 18. & laudati Maittaire T. I. pag. 253.
Lycophron Vet. 1513. 8. de quo lib. III. c. 16.
Nicander cum scholiis Græcis, additus Dioscoridi Venet. 1499. fol. & cum *Anonymo* Poëta de plantis Deo alicui sacris ibid. 1523. 4. Vide lib. 3. cap. 2.
Dionysii periegesis Venet. 1513. 8. de illa lib. IV. c. 2. & Mich. Maittaire T. 1. Annal. typograph. p. 234.
Callimachus 1513. 8. de quo lib. III. c. 19.
Apollonii Rhodii Argonautica cum scholiis Græcis Venet. 1521. 8. de hoc lib. III. c. 21.
Oppiani Cynegetica 1517. 8. De illo lib. IV. c. 20.
Q. Calabri, Tryphiodori & Coluthi poëmata. Venet. 8. sine anni nota. De his lib. II. cap. 7.
Anthologia Epigrammatum Græcorum Venet. 1503. 8. De illa lib. III. cap. 28.
Musæi de Herone & Leandro, Græce & Latine, Venet. circa A. 1495. 4. Vide lib. I. hujus Bibl. c. 16.
Historici *Herodotus* Venet. 1502. fol. de quo lib. II. c. 20.
Thucydides Venet. 1502. fol. de hoc lib. II. c. 25.
Xenophon. Venet. 1524. fol. de hoc lib. III. c. 4.
Herodianus cum scholiaste Thucydidis, Xenophontisque & *Gemisti Plethonis* ἑλληνικοῖς. Venet. 1503. fol. De Herodiano lib. V. c. 7. de Gemisto Volum. X. p. 739. seq.
Strabo Venet. 1516. fol. de quo lib. IV. c. 1.

Stepha-

Stephanus de Urbibus Venet. 1502. fol. de quo lib. IV. c. 2.
Pauſanias Venet. 1516. fol. de hoc lib. IV. c. 15.
Philosophi *Plato* Venet. 1513. fol. de quo lib. III. cap. 1. §. 7.
Ariſtotelis & *Theophraſti* Opera cum *Alexandri Aphrod.* problematibus, *Philone* de Mundo & Hiſt. Philoſophica *Galeno* adſcripta. Venet. 1498. fol. de quibus lib. III. c. 6. §. 37. & Maittaire T. 1. p. 238. ſq.
Commentatores Græci in Ariſtotelem, *Ammonius*, *Alex. Aphrodiſeus*, *Themiſtius*, *Joannes Philoponus*, *Simplicius*, *Euſtratius*, *Aſpaſius*, *Mich. Epheſius*, *Magentinus* &c. de quibus lib. IV. c. 25. 26. lib. V. c. 18. 29. 37. &c.
Plutarchi Opera Moralia. Venet. 1509. fol. & vitæ parallelæ 1519. fol. De hoc lib. IV. cap. 11.
Medici, *Hippocrates* Venet. 1526. fol. de quo lib. II. c. 24.
Galenus, quinque Volum. Venet. 1525. fol. de hoc lib. IV. c. 17.
Dioſcorides Venet. 1499. fol. cum Nicandro, & cum Poëta Græco anonymo de herbis Deo alicui ſacris 1518. 4. de hoc lib. IV. cap. 3. De ponderibus & menſuris, in 5.
Aëtii libri octo primores Græce. Venet. 1534. fol. de hoc lib. V. c. 23.
Paulus Ægineta Venet. 1528. fol. de quo lib. VI. c. 7.
Philologi *Philoſtratus* de vita Apollonii Tyanei, cum Euſebii libro contra Hieroclem. De hoc lib. IV. c. 24.
Athenæi dipnoſophiſtica ſive ſympoſiaca. Venet. 1514. fol. de hoc lib. IV. c. 20.
Lucianus Venet. 1522. fol. cum Philoſtrati utriusque imaginibus, deſcriptionibus Calliſtrati, & Philoſtrati vitis Sophiſtarum. De hoc lib. IV. c. 16.
Artemidorus cum *Syneſio* de ſomniorum interpretatione. Venet 1518. 8. de Artemidoro lib. IV. c. 13. de Syneſio lib. V. c. 22.
A. 1505. Venetiis, in fol. Aldus edidit volumen, in quo continentur:
Vita, & Fabellæ *Æſopi* cum interpretatione latina, ita tamen ut ſeparari a græco poſſit pro uniuscujusque arbitrio, *quibus* inquit Aldus *traducendis multum certe elaboravimus, nam quæ ante tralata habebantur*, (*) *infida admodum erant, quod facillimum erit conferenti cognoſcere.*

(*) Priorem fabularum Æſopi editionem dederat Aldus ante A. 1496. 4. Vide Mich. Maittaire T. I. p. 237.

Gabriæ fabellæ tres & quadraginta ex trimetris jambis, præter ultimam ex Scazonte, cum latina interpretatione. *Quas idcirco*, inquit, *bis curavimus informandas, quia priores, ubi latinum a græco ſejungi poteſt, admodum quam incorrecte excuſæ fuerant exempli culpa: quare nacti emendatum exemplum, operæ pretium viſum eſt iterum excudendas curare, ut ex ſecundis prima queant corrigi.* De Gabria quemadmodum de Æſopo quoque dixi lib. 2. c. 9.

Phurnutus ſeu, ut alii, Curnutus de natura deorum. pag. 59. De hoc lib. III. cap. 15. p. 399.

Palæphatus de non credendis hiſtoriis. pag. 82. De hoc lib. I. cap. 21.

Heraclides Ponticus de Allegoriis apud Homerum. pag. 96. De his lib I. cap. 22. §. 2. ubi Heraclito Grammatico vindicantur.

Ori Apollinis Niliaci hieroglyphica. pag. 121. De hoc lib. I. cap. 13.

Collectio proverbiorum *Tarrhæi*, & *Didymi*, item eorum, quæ apud Suidam, aliosque habentur: per ordinem litterarum. poſt pag. 142. De his lib. 4. cap. 9.

Ex *Aphthonii* exercitamentis de fabula. Tum de formicis, & cicadis græce, & latine.

De Fabula ex imaginibus *Philoſtrati* græce, & latine.

Ex *Hermogenis* exercitamentis de fabula, Priſciano interprete.

Apologus Æſopi de Caſſita apud Gellium. lib. 2. cap. 29.

SACRA. Biblia Græca LXX. Interpretum cum Novo Teſtamento. Venet. 1518. fol. Vide lib. III. c. 12. & Mich. Maittaire T. 2. Annal. typograph. p. 311.

PSALTERIUM Græcum (a) Venet. ſine anni nota in 4. circa A. C. 1495. Titulis primisque litteris paſſim minio notatis: una cum Græca Juſtini Decadyi præfatione. ἐν Ενετίαις, ἐν οἰκείᾳ Ἄλδῳ τῷ Μανυτίῳ. Ad Pſalmos notantur καθίσματα, in Græca Eccleſia, quando illi decantantur uſu recepta, deinde ſubjiciuntur Cantica ſacræ Scripturæ alia, Moſis duplex (b) ex Exod. XV. & Deut. XXXII. Annæ,

(a) Prima editio Pſalterii Græco latina Mediolanenſis 1481. 4. cum Latina recognitione Joannis Creſtoni, Placentini. Vide celeberr. viros Bernhardum Montfauconum in Diario Italico p. 410. & Mich. Maittaire annales Typographicos T. I. p. 160. quem de Aldina editione adi pag. 238. Alia editio Pſalterii Græca quam Venetiis excuſam eſſe A. 1486. 4. per Alexandrum Candacem, Cretenſem, filium Georgii Candacis presbyteri, notat laudatus Maittaire p. 182. 196.

(b) Priori præmiſſus verſus: ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει, poſteriori, νόμῳ γεγραφένος ἀυδις ᾠδὴ Μωσέως.

Annæ, (c) matris Samuelis ex 1 Sam. II. Habacuci (d) Prophetæ Habac. III. Esaiæ, (e) XXVI. 9. seq. Jonæ (f) c. II. (g) trium puerorum, (h) ex Dan. III. Mariæ (i) denique & Zachariæ, patris Joannis ex Luc. I. Extremam paginam hanc claudunt versus:

Δαβὶδ μελῳδὲ μυστικῆς ἀποκρύφου
Σὺ μὲν δι' αὐτῶν καὶ θανὼν ζῇς τῶν λόγων.
Ἡμῖν δὲ τὴν σὴν ἐμμελῆ δίδως λύραν.
Ἧς ἐστιν εὑρεῖν ἐμμελῆ τὰ πρακτέα.
Καὶ γὰρ δι' αὐτῆς μυστικῶς κινουμένης
Διώκεται μὲν ἐμπαθὴς πᾶσα φθίσις.
Ἐλαύνεται δὲ δυσχερὴς ἅπας πόνος.
Συστέλλεται δὲ συμφορῶν ἀπληστία.
Κοιμίζεται δὲ γνωστικῆς ἅλμης κλύδων.
Στηλίζεται δὲ τῶν παθῶν ἡ σφροτης.
Καὶ τέρπεται μὲν τῆς ψυχῆς ἡ σεμνότης.
Ἐλέγχεται δὲ σῶν σαθὴν ἡ φαυλότης.
Ἐκ τῆς νοητῆς τῶν μελῶν εὐρυθμίας.
Ὦ τίς σεαυτὴν εὗρεν ἀνθρώπων χάριν.
Εἰ μὴ σὺ τὴν πρέπουσαν ἀνθρώποις χάριν.

Gregorii Naz. Orationes IX. Venet. 1536. 8. Gregorii Nyssæni (k) quædam.

(c) Θεὸς γεράιρει σῶρα πίκτυσα ξένως.
(d) τὴν δ' Λόγε κένωσιν Ἀββακὰμ φράσον.
(e) Ἡσαΐα πρόῤῥησις, εὐχὴ τὸ πλεόν.
(f) ἐκ θηρὸς ἐκράυγασεν Ἰωνᾶς λέγων.
(g) Hoc loco inter Cantica S. Scripturæ sequitur hymnus Ezechiæ, Regis Juda ex Esaiæ XXXVIII. confer Balthas. Corderii Catenam SS. Patrum Græcorum in Psalmos T. 3. pag. 933.
(h) ἀνθ' φλόγα σφέννυσι τῶν τριῶν παίδων. ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις ἦν ᾠδὴν νέοι.
(i) Αἴνεσις ἀγνῆς μητροπαρθένε κόρης.
(k) Gesneri pandectæ p. 107. b.

Aliæ Nazianzeni Orationes XVI. prodierant ex Aldi Officina 1516. 8.
Gregorii Naz. varia Poëmata Græc. Lat. inserto Evangelio S. Joannis. Venet. 1504. 4. Vide lib. V. hujus Bibl. cap. 13.

Nonni paraphrasis Evangelii Joannis. Venet. 1501. 4. de hoc lib. V. c. 16.

Homerocentra, sive Historia sacra & Evangelica versibus descripta Homericis, ex Petri Candidi Monachi recensione, cum versione Latina & hoc præmisso Scipionis Carteromachi hexasticho:

Εἰ τὸ δοκεῖν, μύθοισιν ἐπέτρεπεν αὐτὸν Ὅμηρος,
Ἀλλ' ἱεροῖς πάντως, ἤθελε ταῦτα πρέπειν.
Θαῦμα γὰρ, εἰτ' ἄλλως γε λελεγμένα, πολλὸν ἀπ' αὐτῶν,
Τοῖς θείοις ἔργοις ἥρμος' ἀρειοτέρως.
Ἀλλὰ δι' ὁμηρείων μάλα γ' ἄξιος ἔστος ἐπαίνων,
Ὅς τις ἀρεὶς τὰ δὲ μιν, θεῖα μεθηρμόσατον.

Quamvis ut videtur fabulis tradidit se ipsum Homerus,
Attamen sacris omnino voluit hæc convenire.
Mirum enim si dicta aliter, longe ab ipsis sejuncta
Divinis operibus accommodavit melius.
Verum Homericis valde dignus hic laudibus,
Qui in hæc ipsum Divina traduxit.

De Homerocentris hisce dictum a me lib. 2. hujus Bibl. cap. 7. Aldus autem in hoc volumine quod Venetiis 1502. 4. est in lucem emissum, ut Epistola ad Danielem Clarium Parmensem præmissa testatur, Christianos simul Poëtas veteres Latinos exhibet Sedulium, Juvencum, Aratorem, Probæ Falconiæ centones Virgilianos, Lactantii, Cypriani, & Damasi pauca quædam, deinde Vitam Nicolai Myrensis Episcopi, ex versione Latina Leonardi Justiniani: sermonem εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγνῆς Θεοτόκου qui incipit: ἄγγελος πρωτοστάτης ἐρανόθεν ἐπέμφθη, Græce & Latine, & Sulpicii Severi Dialogos & de vita Martini Turonensis.

Officium in honorem beatæ Virginis, cum Psalmis pœnitentialibus, è Latino in Græcum, forma minore.

Volumen

Volumen in quo hymni *Jo. Damasceni*, *Cosmæ* Hierosol. *Marci* Idruntini Episcopi & *Theophanis*, cum precibus *Georgii Scholarii* & precatione quotidiana. Venet. 1501. 4. de hoc volumine dixi lib. V. c. 42. T. X. p. 332. seq.

Voluit etiam Aldus sacra Biblia (*) Græce, Latine & Hebraice junctim excudere, sed illa nunquam lucem viderunt.

Præludium quoddam maximis suis laboribus atque impendiis, pulcherrimoque apparatui ad imprimenda Græca Volumina Ao. 1494. 4. jussit esse *Constantini Lascaris* institutiones sive rudimena Grammaticæ Græcæ, cum versione Latina Joannis Monachi Placentini edita pridem Græce Mediolani A. 1480. 4. Ita vero Aldus in Præf.

Accipite interea Studiosi litterarum bonarum, *Constantini Lascareos*,, Rudimenta Grammatices: longe correctiora iis quæ impressa visuntur.,, Nam ea *Constantinus* ipse in locis circiter centum & quinquaginta emen-,, davit: quod facile cognoscet: si quis cum hisce illa conferet. Nam,, deleta quædam videbit: multa correcta: plurima addita. Ita vero e-,, mendatum manu ipsius *Constantini* Librum nobis dedere commodo *Pe-*,, *trus Bembus*: & *Angelus Gabriel* Patritii *Veneti* adeo nobiles: præstanti-,, que ingenio Juvenes: qui nuper in Insula *Sicilia* Græcas Litteras ab eo,, ipso *Lascari* didicerunt; & nunc *Patavii* incumbunt una liberalibus di-,, sciplinis. Interpretationem vero latinam e regione addidimus arbitra-,, tu nostro: rati commodius: utiliusque futurum Græce discere incipi-,, entibus. Parcant velim qui hæc sine interpretatione Latina desiderant:,, nam rudibus: & ignaris penitus litterarum Græcarum *Lascaris* Institu-,, tiones imprimendas curavimus: mox eruditis & doctis optimi quique,, Græcorum Libri, favente *CHristo JEsu* imprimentur. Valete.,,

Secutum inde Ao. 1595. 4. *Alphabetum Græcum* de potestate litterarum omnium & diphthongorum, abbreviationes perpulchræ, Oratio Dominica, duæ Salutationes, Symbolum, Initium Evangelii Johannis, Carmina Pythagoræ & Phocylidis. Recudit hunc libellum Aldus ipse A. 1512. Prodiit etiam Argentorati apud Matthiam Schurerium A. 1515. & Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1519.

(*) Maittaire T. 1. p. 238. 239. 255. & T. 2. p. 47. qui de Aldo ejusque in litteras meritis porro videndus ejusdem Tomi 2. Annal. typograph. p. 37--54. Idem p. 43. notat *Pii* cognomen eum traxisse ab Alberto Pio Carporum Principe, qui A. 1504. eum in suam familiam cooptare, collatis etiam opimis facultatibus fuit dignatus.

De *thesauro, Cornu Copiæ & hortis Adonidis*, Volumine rarius obvio, referto Grammaticis Græcis quos recensuere Varinus Camers, Carolus Antenoreus, Florentinus, horumque Magister Angelus Politianus & de quo dicere me memini Volum. VII. p. 13. seq. in præsenti addo quod præter primam editionem Aldi majoribus typis A. 1496. fol. expressam exstat etiam altera, (*) minore typorum charactere A. 1504. fol. chartarum 140. cum prior 270. occupet. Titulus non sine causa perstringitur in Lexico Græco-Latino cura Hieron. Aleandri vulgato Paris. 1512. fol. Ἄδωνις, ιδος. *Adonis κὺ Ἄδων puer amasius Veneris primo ætatis flore præreptus & in florem versus, unde horti Adonidis infames, vel testimonio Platonis in Phædro, quo tamen titulo velut accommodato parum accurate nonnulli suos libros inscripserunt, cum illud vulgo notum sit, ἀκαρπότερος τῶν Ἀδώνιδος κήπων*, id est, *Adonidis hortis infructuosior.* Vide Erasmum in adagio Adonidis horti, eique adde hæc Arriani IV. Epictetearum capite 8. ἂν δὲ πρὸ ϛ γόνυ φύσαι τὸν σάχυν ἐξενεγκῇ, ἁπλῶς ἐστιν ἐκ κήπων Ἀδωνιακῶν.

XX. Aldi industriæ & summis in Græcas litteras meritis neminem rectius junxero quam *Robertum Stephanum* cum filio *Henrico:* hi enim ita æmulati illum egregie sunt, ut nec cedant assiduitate, indefessoque litteras juvandi studio, nec copia aut præstantia scriptorum, nec nitore editionum aut cultu, (Robertus præsertim) eruditione autem atque emendandi, proprioque elaboratos Marte thesauros conferendi studio etiam vincant. De viris ipsis eorumque studiis diligenter disseruere duumviri doctissimi, Theodorus Janssonius ab Almeloveen in Dissertat. Epistolica ad elegantissimum Grævium de vitis Stephanorum, Amst. 1683. 8. atque in pulchra illa & longe uberiore Stephanorum historia, jam sæpius laudatus mihi V. C. Michael Maittaire, Lond. 1709. 4. Ambo catalogum etiam, & longe hic pleniorem quidem librorum qui ex Officina Stephanorum in lucem editi sunt exhibent, ex quibus Græcos excerpere hoc loco, & sub unum conspectum dare lectori, licet plerosque in hac Bibliotheca suo jam loco memoraverim, non alienum ab instituto meo fuerit. Antequam autem hoc faciam, placet in tabella, Stephanorum stirpem cum annis quibus libri per singulos in lucem editi feruntur, exhibere.

Hen-

(*) Giornale de' letterati d'Italia T. 19. p. 102. seq. T. 26. p. 337.

Henricus Stephanus

Avus, cujus libri excusi referuntur ab A. 1503. ad 1520.

- Franciscus Stephanus ab A. 1537. ad 1571.
- ROBERTUS Stephanus ab A. 1527. ad 1560. ab hoc relicta vidua Dionysia Barbe, nubsit *Mamerto Patissonio* cujus libri excusi ab A. 1568. ad 1600. & a vidua ad 1604.
  - HENRICUS Stephanus II. ab A. 1554. ad 1597.
    - Dionysia.
    - Paulus Stephanus ab A. 1599. ad 1626.
      - Thomas Stephanus A. 1606.
      - Antonius Stephanus ab A. 1605. ad 1664.
        - Henricus Stephanus III. ab A. 1639. ad 1657
    - Florentia quæ nubsit Isaaco Casaubono.*) Vid. Maittairii Hist. Stephanor. p. 385. & Almeloveen. in Vita Casauboni. p. 6. seq.
  - Robertus Stephanus II. ab A. 1556. ad 1588.
    - RobertusStephanus III. ab A. 1598. ad 1640.
- Carolus Stephanus ab A. 1544. ad 1561.
- Franciscus Stephanus II. ab A. 1562. ad 1582.

Græci scriptores ex Stephanorum Officinis editi.

R. S. Robertum, H. S. Henricum, C. S. Carolum, P. S. Paulum, F. S. Franciscum & A. S. Antonium Stephanum denotat. Quis autem ex cognominibus intelligatur, docet editionis tempus.

*) A. 1586. 28. April.

LIBRI

Libri Sacri. Novum Testamentum Græce cum Variis Lectionibus Codicum XVI. Paris 1550. fol. R. S. Vide quæ lib. IV. hujus Bibl. c. 5. §. 17.

Novum Testatum Græce Paris. 1546. 1549. 1569. 12. R.S.

Novum Testamentum ex Bibliotheca Regia Græce 1553. 8. C. S.

Novum Testamentum Græce cum Henrici Stephani Diss. de stylo N. T. 1576. 1587. 12. H. S.

Novum Test. ex officina P. S. 1604. 1617. 12.

Biblia Græce & Latine cum Flaminii Nobilii scholiis ad LXX. Interpretes & Jo. Morini præfatione. Paris. 1625. fol. 2. Volum. A. S.

Novum Testam. Græce & Latine 1565. 1567. 8. H. S. cum versione veteri & nova Bezæ. 1551. 8. R. S. & 1580. H. S. & in fol. 1565. 1582. 1589. H. S.

Novum Test. Græce & Syriace Hebraicis litteris, cum utriusque Latina versione 1569. fol. H. S.

Psalterium Græce. 1543. 12. F. S.

Concordantiæ Græcæ pleniores Novi Testam. 1594. fol. H. S. & 1600. fol. P. S.

Hebræa, Chaldæa, Græca & Latina nomina propria in sacris Bibliis. 1537. 8. R. S.

Vetus editio Ecclesiastæ, *Olympiodorus* in Ecclesiastem, *Aristeas* de LXX Interpretibus. Latine 1512. 4. H. S.

Dionysii Areopagitæ opera Latine cum Epistolis *Ignatii* & *Polycarpi*. Paris. 1515. fol. H. S.

Ejusdem Dionysii opera Græce & Lat. 1644. fol. A. S. Vide lib. V. hujus Bibl. c. 1. *Mich. Syngelus* presbyter de laudibus Dionysii Areop. Græce 1547. 4. R. S.

Justini Martyris Opera, Græce. 1551. R. S. Ejusdem Epistola ad Diognetum & Oratio ad Græcos, Græce & Latine 1592. 1595. 4. H. S.

Athenagoræ Apologia & de Resurrectione, Græce & Lat. 1557. 8. H. S.

Eusebii Præparatio Evangelica. Græce 1544. fol. & Demonstratio 1545. fol. R. S.

Theodori Bezæ collectio veterum scriptorum: *Athanasii* (*) Dialogi V. de

(*) S. *Maximo* Combefisius, Garnerius *Theodorito* tribuit. Vide B. Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 716. & quæ lib. V. hujus Bibl. c. 2. p. 312. Ex Manuele Caleca tamen conjicias σημειώσεις in illos dialogos composuisse S. Maximum, non ipsum esse illorum auctorem. Vide Combefisii auctar. noviss. T. 2. p. 222. sed & 63. 212. 247.

de S. Trinitate, *Basilii* libri IV. contra Eunomium, *Anastasii* Antiocheni & *Cyrilli* Alex ἔκθεσις σύντομος sive compendiaria Orthodoxæ fidei explicatio, & Fœbadii, Latini Scriptoris ex Pithœi Codice primum editus liber contra Arianos. Græca etiam in hoc Volumine, exceptis Basilii libris, non ante vulgata. 1570. 8. H. S.

Basilii descriptio ebrietatis Græce & Latine, in collectione, de qua infra, cui titulus Emporium Francofordiense. 1574. 8. H. S.

Gregorii Nysseni Epistola ad Eustathiam, Ambrosiam & Basilissam, cum versione & notis Is. Casauboni. Paris. 1606. 8. R. S.

Ejusdem Gregorii de iis qui adeunt Hierosolyma, cum Petri Molinæi versione & notis. ibid. 1606. 8.

Joannis Chrysostomi varia, & Homiliæ LXXVII. ad populum Antiochenum, Homiliæ LXXII. de diversis locis Novi Testam. & Homiliæ LXIII. de diversis utriusque Test. locis, Græce & Lat. Paris. 1614 1621. 1624. fol. quatuor Volumin. A. S.

Theodoriti de curatione Græcarum affectionum, Latine, Zenobio Acciajolo interprete. 1519. fol. H. S.

Synesii Hymni. *Gregorii Naz.* odæ aliquot. 1568, forma minore. H. S.

Homerici centones & *Nonni* paraphrasis in Joannem. Græce & Lat. 1578. 12. H. S.

Joannis Damasceni Theologia, Latine Jac. Fabro interprete. 1507. 1512. 4. 1519. fol. H. S.

Joannis Calvini Catechismus, Græce. στοιχείωσις τῆς χριστιανῶν πίστεως 1551. 12. R. S. & Græce ac Latin. 1563. 1565. 1575. 1580. 12. H. S.

Psalmorum aliquot Græca Metaphrasis, auctore Joanne Serrano. 1575. 12. H. S. Alii, metro Anacreontico & Sapphico, per Henricum Stephanum. 1568. forma minore H. S.

Scripta ad JURISPRUDENTIAM pertinentia: *Juris Orientalis* libri III. Collectore Edmundo Bonefidio, Græce & Lat. 1573. 8. H. S.

Novellæ constitutiones Impp. Justiniani edente Henrico Scrimgero. Gr. 1558. fol. H. S. De his & Bonefidii collectione dictum libri VI. cap. 6. Volum. XII. p. 400. 484.

MEDICI. *Hippocrates* de præsagiis in morbis acutis, Latine. Paris. 1512. 4. H. S. Idem de capitis vulneribus Græce & Lat. 1578. 8. M. P.

Alexandri Tralliani libri XII. cum *Rhasæ* de pestilentia, Græce, Paris. 1548. fol. R. S. De his dixi lib. VI. cap. 7. Volum. XII. pag. 594. & 692.

Medicæ artis Principes post Hippocratem & Galenum, Latine 1567. fol. 2. Volum. De hac collectione ibid. p. 572. seq.

Erotiani, & *Galeni*, Lexica in Hippocratem cum Lexico iatrico Henrici Stephani. 1564. 8. H. S. De hac quoque collectione dicere me memini lib. IV. c. 36.

Dioscorides Latine, interprete Hermolao Barbaro. Paris. 1516. fol. H. S.

Philosophi. *Platonis* Opera Græce & Lat. cum Jo. Serrani versione. 1578. fol. 3. Volum. H. S.

Aristotelis Opera Græce & Lat. ex recensione Guilelmi Du Vall. Paris. 1629 fol. 2. Vol. A. S.

Metaphysica Bessarione interprete. Paris. 1515. fol. H. S.

Politica ex versione Leonh. Aretini. ibid. 1506. 1511. fol. H. S. Introductio Jo. Fabri in Politica Aristotelis. 1508. 1512. 1516. fol. H. S.

Ethica ex versione Jo. Argyropuli. 1514. 8. H. S. Leonhardi Aretini 1504. fol. H. S. Triplex conversio 1510. 1516. fol. H. S. Faber in Moralia Aristotelis. 1512. fol. H. S. Jodoci Clichtovei introductio & commentarius 1502. fol. apud Wolfgang Hopilium & Henr. Stephanum.

Textus abbreviatus *Physicæ* 1504. fol. H. S. Fabri introductio in Aristotelis Physicam & Metaphysicam. 1504. 1510. fol. H. S.

Aristotelis περὶ ἀκουστῶν, & de admirandis auditionibus, lineisque insecabilibus, & *Sotionis* quædam, nec non *Theophrasti* liber de characteribus morum auctior capitibus octo postremis, & fragmenta aliorum librorum sex servata à Photio Cod. 278. Paris. 1557. 8. H. S.

Hermes trismegistus, Latine, 1505. 8. H. S.

Orus Apollo Niliacus de Hieroglyphicis notis, à Bernardo Trebatio Latinitate donatus. 1530. 8. R. S.

Fragmenta *Pythagoricorum* ad calcem Diogenis Laërtii. 1570. 1594. 1615 8. H. S. De fragmentis illis dixi lib. 2. cap. 13. de Laërtio lib. 4. cap. 19.

Poësis Philosophica sive fragmenta *Empedoclis*, *Xenophanis*, *Parmenidis*, *Cleanthis*, *Epicharmi*, *Timonis*, *Critiæ*, *Orphei*, *Musæi*, *Lini*, *Pythagoræ*,

ræ, nec non *Hemcliti* ac *Democriti*. 1574. 8. H. S. De his lib. 2. cap. 23.

Plutarchi Opera Græce. ſex Voluminibus 1572. 8. Eadem Latine variis interpretibus, cum notis Xylandri, Cruſerii & H. Stephani, atque indicibus. Volumina ſeptem. 1572. 8. H. S. Gallice Jac. Amioto interprete. 1625. fol. F. S. De hoc lib. IV. cap. 11.

Sexti Empirici Pyrrhoniæ hyptypoſes, Latine H. Stephano interprete cum ejus caſtigationibus & notis, 1562. 8. H. S. De hoc libr. IV. cap. 18.

Maximi Tyrii, Platonici Philoſophi ſermones Græce cum Coſmi Paccii verſione 1557. 8. H. S. De hoc lib. IV. 23.

Sententiæ Græco-Lat. 1566. 8. R. S.

MATHEMATICI. *Euclidis* elementa. Pariſ. 1515. 1516. fol. H. S.

Apollonii Pergæi Conica. Pariſ. 1626. forma minore. R. S.

HISTORICI. *Euſebii* Chronicon, Latine. Parlſ. 1512. 1518. 4. H. S.

Strabo Græce & Lat. cum notis Iſ. Caſauboni. 1620. fol. A. S.

Dionyſius Alex. de ſitu orbis, Græce cum ſcholiis Euſtathii 1547. 4. & Græce ac Lat. cum iisdem ſcholiis, & cum Pomponio Mela, & Æthico, 1577. 4. H. S.

Dicæarchi Geographica quædam, Græce. 1589. 8. H. S.

Herodotus & *Cteſiæ* quædam. Græce 1570. fol. Idem Latine 1566. fol. H. S. & Græce ac Lat. cum H. Stephani Apologia pro Herodoto 1592. fol. H. S. & 1618. fol. P. S. Henrici Stephani traitté præparatif a l'Apologie pour Herodote. 8. 1566. H. S.

Ἐκ τῶν Κτησίου, Ἀγαθαρχίδου, Μέμνονος ἱστορικῶν ἐκλογαί (ex Photii Cod. 72. 250. & 224.) Ἀπιστάνου Ἰβηρικὴ καὶ Ἀννιβαϊκή. Omnia primum edita cum H. Stephani caſtigationibus. Græce 1557. 8. *Cteſiæ*, *Agatharchidis* ac *Memonis* eclogæ, Græce cum Laur. Rhodomanni verſione 1594. 8. H. S.

Thucydides Græce & Latine. 1564. 1585. fol. H. S.

Xenophon Græce, & ſeparatim Latine 1560. fol. H. S. Græce iterum 1581. fol. H. S. Græce & Lat. 1625. fol. A. S.

Diodori Siculi libri quindecim de quadraginta, cum H. Stephani caſtigationibus. Decem ex his quindecim nunquam prius fuerunt editi. Græce 1559. fol. H. S.

Arrianus de Alexandri M. expeditione, Græce cum Bonav. Vulcanii versione 1575. fol. H. S.

Dionysii Halicarnassei historia Antiquitatum Rom. Græce 1547. fol. R.S. eadem Latine 1588. fol. H. S.

Dionis Cassii libri XXIII. a trigesimo sexto ad duodesexagesimum usque Græce 1548. fol. R. S. Idem Græce & Latine, addita Guil. Xylandri versione. 1592. fol. H. S.

Joannes Xiphilinus Græce. 1551. 4. & Latine 1552. 4. R. S. Græce & Lat. 1592. fol. H. S.

Appiani Romanæ Historiæ. Græce 1551. fol. C. S. Iberica & Hannibalica Græce 1557. 8. cum Ctesiæ, Agatharchidis & Memnonis ecloglis: & latine 1560. 8. H. S.

Herodianus cum Politiani interpretatione, hujusque partim supplemento partim examine H. Stephani & emendationibus & locorum quorundam expositionibus: & libri primores duo *Zosimi* primum Græce editi, cum Lat. vers. 1581. 4. H. S.

Historiæ Romanæ scriptores Græci *Xiphilinus* & *Herodianus* Græce & Latine, & sex Latini scriptores Hist. Augustæ & Ammianus Marcellinus cum Pseudo Fenestella de Magistratibus sacerdotiisque Romanorum & Pomponio Læto de Rom. Magistratibus, sacerdotiis & legibus. 1544. 8. quatuor Volum. R. S.

Varii Historiæ Rom. scriptores partim Græci partim Latini in unum corpus redacti, itidem quatuor Volum. 1568. 8. H. S. In hac collectione occurrunt Vol. I. Caroli Sigonii Fasti Consulares & triumphales cum comment. & liber de Nominibus Rom. nec non Vellejus Paterculus. In Volumine secundo *Xiphilinus* & *Herodianus* Græce & seorsim Xiphilinus Latine ex Guilelmi Blanci, Albiensis versione & Herodianus ex versione Politiani. Volumine tertio Svetonius, sex Hist. Augustæ scriptores, Sex. Aurelii Victoris Epitome, Pomponii Læti Compendium Hist. Romanæ ab interitu Gordiani junioris ad Justinum III. Jo. Bapt. Egnatii de Romanis principibus libri III. Quarto denique volumine Ammianus Marcellinus & Eutropius cum locuplete in omnia indice.

Diogenes Laërtius de vitis Philosophorum Græce & Lat. 1570. & cum notis Isaaci Casauboni 1594. 8. H. S.

Plutarchi Opera Græce & Lat. Paris. 1624. fol. A. S.

Eunapius de vitis Philosophorum & Sophistarum. Græc. & Lat. 1616. 8. P. S.

Æsopi

Æſopi vita & fabulæ. Græce 1546. 4. R. S. & Latine. 1537. 1545. 8. R. S.

Apophthegmata Principum, Philoſophorum &c. Græce & Lat. 1568. 12. H. S. Latine 1547. 8. R. S.

Rhetores. *Ariſtotelis* Rhetorica, Gallice 1529. 1624. 8. R. S.

Dionyſii Halicarnaſſei ſcripta quædam Rhetorica, Græce 1547. fol. R. S. Reſponſio ad Cn. Pompeji Epiſtolam qua ille de reprehenſo ab eo Platonis ſtylo conquerebatur. Ejusdem Dionyſii comparatio. Herodoti cum Thucydide & Xenophontis, Philiſti, Theopompi inter ſe. Ejusdem ad Ammæum Epiſtola, & de præcipuis linguæ Græcæ autoribus elogia. Maximi Sophiſtæ (*) libellus περὶ ἀλύτων ἀνθέσεων. Græce 1555. 8. C. S.

Oratorum veterum Orationes, *Æſchinis*, *Lyſiæ*. *Andocidis*, *Iſæi*, *Dinarchi*, *Antiphontis*, *Lycurgi*, *Herodis*, *Demadis*, *Antiſthenis*, *Alcidamantis* & *Gorgiæ*. Græcè cum caſtigat. & ſeparatim Latine Æſchinis Oratt. III. ex verſione Hieron. Wolfii, Demoſthenis pro Cteſiphonte, Dionyſio Lambino: Lyſiæ pro cæde Eruſtoſthenis, H. Stephano, in Eratoſth. & in Alcibiadem & in negotiatores frumentarios, Claud. Groularto interprete, 1575. fol. H. S.

Iſocrates Græce & Lat. cum nonnullis Gorgiæ & Ariſtidis 1593. fol. H. S. Iſocrates Græce & Lat. 1604. 8. P. S.

Ariſtidis Orationes. 1604. 8. tribus Vol. Græce & Lat. P. S.

Themiſtii Orationes XIII. ſex poſteriores novæ, cæteræ emendatiores. 1562. 8. Græce H. S.

Polemonis & *Himerii* declamationes & eclogæ, Græcè, & ῥητορικῶν προγυμνασμάτων παραδείγματα ἐκ διαφόρων σοφιστῶν συλλεγέντα, 1) κοινὸς τόπος κατ' ἀρχάς. p. 76. 2) ἐγκώμιον χειμῶνος, p. 77. 3) ψόγος θέρους p. 78. 4) ἐγκώμιον θερσίτου. p. 79. 5) ψόγος ἀμπέλου. p. 82. 6) σύγκρισις Αἴαντος καὶ Ἀχιλλέως p. 84. 7) σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου. p. 86. A. 1567. 4. H. S.

Conciones ſive *Orationes* ex Græcis Latinisque Hiſtoricis excerptæ, Græcis quidem *Herodoto*, *Thucydide*, *Xenophonte*, *Polybio*, *Arriano*, *Herodiano*: Latinis Salluſtio, Livio, Tacito, Curtio, Ammiano Marcellino.

(*) Hunc dedi Græce & Lat. Volum. IX. hujus Bibl. p. 569.

cellino. Ex Græcis excerptæ interpretationem Latinam adjunctam habent novam vel recognitam ab H. Stephano, præfixis argumentis, & indice in ſua cauſarum genera digeſtas orationes exhibente. 1570. fol. H. S.

Petri Valentis, Græcarum litterarum Profeſſoris Regii de laudibus *Homeri* oratio habita in Regio Cameracenſi auditorio. Pariſ. 1621. 8. A. S.

Epiſtolia, Dialogi breves, *Oratiunculæ, poëmatia,* ex variis utriusque linguæ ſcriptoribus. 1577. 8. H. S. In hoc parvo volumine exhibentur Græce primum deinde etiam Latine, *Bruti* Epiſtolæ XXXV. cum reſponſionibus & verſione duplici Rainutii Florentini ad Nicolaum V. & altera H. Stephani. *Apollonii* Tyanenſis Epiſtolæ LXXXIV. cum litteris Phraotæ Regis ad Jarcham Indorum Philoſophum qua ei Apollonium commendat, & Veſpaſiani Imp. ad Apollonium. Ex *Phalaridis* Epiſtolis, tredecim. Ex *Juliani* Imp. ſeptem. Ex *Syneſii*, duodetriginta breviores. *Dionyſii* Sophiſtæ Antiocheni Epiſtolæ XLVI. Ex *Gregorii* Nazianzeni Epiſtolis, XXXVI. Ex *Baſilii* M. ſeptem. Baſilii ejusdem & *Libanii* Epiſtolæ mutuæ XVIII. *Luciani* ad Nigrinum Epiſtola, & Dialogi breviores XXXII. *Dionis Chryſoſtomi* Diſſertationes breviores περὶ νόμων, περὶ ἔθους, περὶ βασιλείας καὶ τυραννίδος, περὶ ἐλευθερίας, περὶ ὁμονοίας ἐν Νικαίᾳ, πεπαυμένης τῆς στάσεως. περὶ ὁμονοίας πρὸς Ἀπαμεῖς. Διάλεξις ἐν τῇ πατρίδι. πολιτικὸς ἐν τῇ πατρίδι. *Ariſtidis* monodia in Smyrnam terræ motu obrutam, & palinodia in ejusdem inſtaurationem. πρωτοφωνητικὸς ſive gratulatio Smyrnæa coram Imp. Commodo cum Smyrnam ingrederetur. *Themiſtii* Euphradæ Oratio in eum qui petiverat ut ex tempore haberet Orationem. *Theocriti* Idyllia III. Bucoliaſtæ, paſtor, & Cupido κηριοκλέπτης ſive favos furans. *Moſchi* Idyllia III. *Bionis* VI. cum metaphraſi duplici Laur. Gambaræ & H. Stephani. Bruti Epiſtolæ Latine ſcriptæ & excerptæ è Ciceronianis. Ciceronis tres breviores ad Brutum, & aliæ breves ad alios, quinquaginta, & ad Atticum XXXII. & diverſorum ad Ciceronem XXIII. Cæſaris tres breves Epiſtolæ ex libro IX. Epiſtolar. Ciceronis ad Atticum. Plinii Secundi Epiſtolæ breviores LVII. Dialogi breves

ex

ex Ciceronis partitionibus Oratoriis & 1. Tuſculanar. & 1. de legibus. Orationes breves, Ciceronis Philippica quarta & ſexta. Salluſtii in Ciceronem, & Ciceronis reſponſio. C. Cottæ Conſulis ad Populum, ex Salluſtii Hiſt. Poëmatia, Moretum ex catalectis Virgilii. Satira incerti auctoris (Mich. Hoſpitalii) quæ inſcribitur *Lis*.

Dialogi aliquot *Luciani* per Eraſmum verſi. 1530. 1533. 136. 1548. 8. R. S.

Poetæ Græci principes Heroici carminis, Græce, luculento charactere 1566. fol. 2. Volum. De hac collectione dixi lib. 5. c. 16. Volumine VII. p. 723.

Homerus Græce & Lat. 1588. 12. H. S. & cum Colutho atque Tryphiodoro. 1604. 12. P. S.

Homeri & *Heſiodi* certamen, *Herodotus* & *Plutarchus* de Vita Homeri Græce. In Homerum epigrammata. *Matronis* & aliorum parodiæ Homericæ, præmiſſa de illis H. Stephani Diſſertatione. Homericorum heroum epitaphia cum duplici interpretatione Latina 1573. 8. H. S. De Epitaphiis hiſce, in quibus aliqui peplum Ariſtotelis ſibi viſi ſunt deprehendere, dixi lib. 3. c. 6. §. 35. De parodiis lib. 2. c. 7. §. 2. & de certamine lib. 2. c. 8. §. 2. ſeq.

Anacreontis Odæ Græce & Lat. 1554. 4. H. S. & 1556. 8. R. S. Les Odes d'Anacreon par Remy Belleau. 1585. M. P.

Pindarus Græce & Lat. cum ſcholiis Græcis. 1599. 4. P. S.

Pindarus & *Lyrici*. 1560. 1566. 1586. forma minore. H. S. & 1600. 1612 1626. P. S. De hac collectione dictum lib. 2. cap. 15. §. 9. Eadem cum Pindaro recuſa etiam Hieron. Commelini typis 1598. 8.

Æſchylus Græce cum ſcholis Græcis 1557. 4. H. S. Henr. Stephani annotatt. in Sophoclem & Euripidem. 1568. 8. H. S.

Sophocles Græce cum ſcholiis Græcis. 1568. 4. H. S. & Græce ac Latine cum iisdem ſcholiis 1603. 4. P. S.

Euripides Græce & Lat. cum ſcholiis Græcis 1603. 4. P. S.

Tragœdiæ ſelectæ *Æſchyli* Prometheus vinctus cum verſione Matthiæ Garbitii, *Sophoclis* Ajax, Electra & Antigone cum verſione duplici, proſaria in Ajace, Joach. Camerarii, in cæteris vulgata, per Franciſcum Portum raptim recognita, & metrica Georgii Rotalleri. *Euripidis* Hecuba, Iphigenia in Aulide, Medea & Alceſtis cum verſione

sione prosaria ex Melanchthonis prælectionibus & Dorotheo Camillo, sed recognita multis locis, & Hecuba ab Erasmo & Medea à Buchanano carmine reddita 1567. 12. H. S.

Comicorum Græcorum sententiæ 1569. 12. H.S. Hanc collectionem recensui lib. 2. cap. 11. §. 11. Eandem recudi fecit & præter H. Stephani versionem latinam, interpretatione duplici metrica donavit Christianus Egenolphus. Francof. 1579. 8.

Apollonii Argonautica Græce cum scholiis Græcis 1574. 4. H. S.

Lycophron Græce & Lat. cum scholiis Græcis Is. Tzetzæ 1601. 4. P. S.

Callimachi hymni cum scholiis Græcis 1577. 4.

Theocriti, Moschi, Bionis Idyllia 1579. 1586. 12. H.S. Nonnulla ex interpretatione Henrici Stephani 1556. 4. R. S.

Anthologia sive florilegium Epigrammatum Græcorum, Græce. 1566. 4. H. S. Epigrammata selecta, Latine versa 1570. 8. H.S. Epigrammata selecta, & Musæi poëmation, Florente Christiano Interprete 1608. 8. R. S.

La Venerie d'*Oppien* par Florent Chrætien 1575. 4. M. P.

Critici *Photii* Bibliotheca Græce & Lat. 1612. fol. P. S.

Henrici Stephani de Criticis veteribus Græcis & Latinis, eorumque variis apud Poëtas potissimum reprehensionibus: cum specimine restitutionis Servii in Virgilium, & magnæ ad ejus commentarios accessionis 1586. 4. H. S.

Ejusdem de bene instituendis Græcæ linguæ studiis, & de parum fidis Græcæ linguæ magistris, cautioneque in illis legendis adhibenda. 1587. 4. H. S.

Ejusdem paralipomena Grammaticarum Græcæ Linguæ Iustitutionum. 1581. 8.

De vera pronunciatione Græcæ linguæ, commentarii Theod. Bezæ, Jacobi Ceratini, Adolphi Mekercki, Brugensis: Mich. Hospitalii: & de recta pronunciatione linguæ Latinæ, Justi Lipsii dialogus 1587. 8. H. S.

Erasmi de recta Græcæ & Lat. Linguæ pronunciatione, & de conscribendis Epistolis. 8. R. S.

Thomæ Smithi de Græcæ linguæ pronunciatione 1568. 4. R. S.

Manuelis Moschopuli περὶ σχεδῶν de examinanda Oratione 1545. 4. R. S.

Nic.

Nic. Clenardi Institutiones Græcæ 1549. 4. R. S. & 1551. 8. C. S. & cum scholiis Petri Antesignani 1568. 4. R. S.

Lud. Enoci de Græcarum litterarum doctrina 1555. 8. R. S.

Linguæ latinæ cum Græca collatio 1554. 8. C. S.

Conformité du language François avec le Grec. 1566. 8. H. S. & 1569. R. S.

Alphabetum Græcum 1548. 1550. 1554. 1566. 8. Alphabetum Græcum & Hebraicum 1600. 8. P. S.

De abusu Græcæ Linguæ in quibusdam vocibus quas Latini usurpant. 1563. 1573. 8. H. S. Confer lib. VII. hujus Bibl. p. 74. sq.

Is. Casaubonì commentarius ad librum primum Polybii. 1617. 8. A. S.

Guil. Budæi Commentarii Græcæ linguæ, longe melior, plenior, nitidor priore editio. 1548. fol. R. S.

Francofordiense emporium. Ejus encomium. Equi laus & vituperatio. Baccharæ laudatio. Cœna Posthiana. Methysomisia auctore Henrico Stephano. Epigrammata ex Anthologia contra ebrietatem, cum Latina Josephi Scaligeri interpretatione. Libanii descriptio ebrietatis, & Basilii, Græce & Latine. Luciani Orationes pro ebrietate & contra ebrietatem. Ebrioši habitus à Lycone. Ebrietatis accusatio ex Seneca & Plinio. 1574. 8. H. S.

Philippi Cattierii exercitationes quatuor, ex pluribus selectæ, ex quibus discere est quo pacto Bibliotheca Græca instituenda sit, & studia litterarum dirigenda. 1647. 4. A. S.

Lacrymarum Heracliti & risus Democriti scena, authore Petro Valente, cum Euripidis Hecubam interpretaturus esset in Regia schola. Paris. 1623. 8. A. S.

Plutarchi de vitioso pudore, de la honte vicieuse, par Franc. le Grand 1544. 8. C. S.

Henrici Stephani thesaurus linguæ Græcæ 1572. seq. fol. quatuor Volum. de hoc dixi, & de Budæo quoque lib. V. c. 40. Vol. X. p. 79. sq.

Lexicon Ciceronianum Græco-Latinum, sive Lexicon ex variis Græcorum scriptorum locis è Cicerone interpretatis collectum ab Henrico Stephano & Loci Græcorum authorum cum Ciceronis interpretationibus 1557. 8.

Dictionarium Latino-Græcum 1554. 4. C. S.

XXI. Collectiones ſcriptorum Græcorum quos primus dedit luci, & ingentia in haſce litteras merita propriis teſtata lucubrationibus, ſingularem locum hic vindicant *Joanni Meurſio*, filio Jacobi Meurſii Eccleſiaſtæ in pago Hagæ vicino Losdunenſi, cui Hypocriticum ſuum Minutianum A. 1598. dedicavit. Quamquamvero non erat quod Lugdunenſem Batavorum Academiam illius pœniteret, in qua Hiſtoriam & Græcam linguam cum magna laude ab Ao. 1610. per multos annos docuit, atque editis etiam Athenis Batavis, a) Academiæ ipſi & ejus Doctoribus pulcherrimum ſtatuit monumentum: tamen odio gravatus patroni ſui Oldenbardenveldii A. 1625. non invitus Soram Danorum abiit, & in illa ſexagenarius conceſſit fatis A. 1639. 20. Sept. Non animus eſt omnium ejus ſcriptorum Catalogum texere, qui in libris pluribus eſt obvius b) ſed tantum referre ſub unum conſpectum Græcos ſcriptores, Græcasque collectiones quas illi debemus, & vel alibi in Bibliotheca hac memoratas ac deſcriptas indicare, vel diligentiorem earundem tradere notitiam.

1. *Variorum Divinorum* liber unus, in quo Auctores Theologi varii, antehac nunquam vulgati. Lugd. Batav. apud Iſaacum Elzevirium 1619. 4. In hoc volumine habentur Græce:

Cyrilli Alex. in transfigurationem Domini. ΚΥΡΙΛΛΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, εἰς τὴν ἁγίαν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ, λόγος ά. pag. 1. Incip. εἰ μὴ ἦν εἰδότες ἀληθῶς. Exſtat in edit. Græco Lat. Operum Cyrilli Alex. Aubertina Tom. V. parte 2.

Anaſtaſii

a) A. 1625. 4. Lugduni Batavorum lucem viderunt Jo. Meurſii Athenæ Batavæ, ſive de Urbe Leidenſi & Academia virisque claris qui utramque ingenio ſuo atque ſcriptis illuſtrarunt, libri duo. Horum poſteriore libro Doctorum Academiæ ſingulorum effigiem, vitam & ſcripta, & p. 191. ſeq. ſuam ipſius exhibet.

b) Præter Meurſium ipſum in Athenis Batavis, catalogum ſcriptorum ejus dabunt ſchediaſma peculiare à filio editum Soræ 1641. 4. Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, p. 36. Franciſcus Swertius in Athenis Belgicis: p. 448. Henningus Witte in memoriis Philoſophorum p. 482. ſeq. Adolphus Clarmundus ſive Rudigerus parte 2. Vitarum editarum Germanice p. 98. ſeq. Martinus Hanckius de Romanarum rerum ſcriptoribus libro I. & ſecundo maxime, c. 88. Albertus Bartholinus de ſcriptis Danorum p. 76. & Joannes Mollerus ὁ μαναξίτης in ſuis ad eundem paralipomenis: p. 284. Jo. Valentinus Schramm, Iſenaco Thuringus, diſſ. de vita & ſcriptis Joannis Meurſii, Lipſ. 1715. 4.

Anastasii Antiocheni in Annunciationem B. Virginis sermones II. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας, εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναχράντου, καὶ θεοτόκου, Μαρίας, Λογοι β'. p. 17. 33. Prior incip. σήμερον ἡμῖν ὦ ἄριστοι παῖδες. Alter: τί πάλιν ἀπὸ γῆς ὁ μέγας βάλεται Γαβριὴλ ἡμῖν; Græce & Lat. in Auctario novo Combefisiano T. 1. p. 850. & 862.

Andreæ Cretensis in vitam humanam & defunctos. ΑΝΔΡΕΟΥ Ἱεροσολυμίτου, Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, καὶ εἰς κοιμηθέντας, Λόγος ά. p. 39. Incipit: ὄδὲν ὡς ἀληθῶς. Græce & Lat. in Andrea Cretensi Combefisii Paris. 1644. fol. p. 229.

Methodii de libero arbitrio, ΜΕΘΟΔΙΟΥ, Περὶ τοῦ αὐτεξουσίου. Λόγος ά. p. 89. Incip. ὁ μὲν Ἰθακήσιος. Græce & Lat. in Methodio Combefisii Paris. 1644. fol. p. 347.

Timothei Presb. de iis qui ad Ecclesiam accedunt. ΤΙΜΟΘΕΟΥ, Πρεσβυτέρου Κωνσταντινουπόλεως, Περὶ τῶν προσερχομένων τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, Λόγος ά. p. 111. De aliis integrioribus sive interpolatioribus hujus scripti editionibus Græco-latinis dixi Volum. VII. p. 490. sq.

Ejusdem (sive S. Maximi potius) sermo de duabus CHristi naturis. Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. pag. 127. Incip. ὁ Ἄρειος τὰς ὑποστάσεις ὁμολογεῖ. sub S. Maximi nomine edidit Combefisius T. 2. ejus Opp. p. 76. Vide & T. 2. auctarii novi Combefisiani p. 445.

Hilarionis Monachi (circa A. C. 1450.) de Eucharistico pane Græcorum & Latinorum. ΙΑΑΡΙΩΝΟΣ Μοναχοῦ, Περὶ ἄρτου μυστικοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀζύμου τῶν Λατίνων. Λόγος ά. p. 131. Incipit. ἐν τῷ μὲν διαλέγεσθαί με. Græce & Lat. in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 655.

2. Auctores *Musices* antiquissimi non antea editi, *Aristoxeni* elementa harmonica libri III. p. 1. *Nicomachi* Geraseni enchiridion Harmonices, libri II. p. 63. *Alypii* Isagoge Musica, liber I. p. 95. Joannis Meursii ad Aristoxenum, Nicomachum & Alypium ex Codice MS. Bibl. Leidensis Græce editos notæ p. 125-196. Lugd. Bat. 1616. 4. De hisce scriptoribus dixi lib. III. hujus Bibl. c. 9.
3. *Eusebius*, *Polychronius* & *Psellus* in Canticum Canticorum. Græce. Lugd. Bat. 1616. 4. Vide lib. V. c. 16. Volum. VII. p. 751. seq.
4. *Hesychii* Milesii, Viri illustris de viris doctrina claris liber cum versione Hadriani Junii, ejusque & H. Stephani & uberioribus Meursii notis. Ejusd. Hesychii de rebus patriis CPoleos, & *Bessarionis* Cardinalis Epistola ad pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam, utraque Græce primum (Bessarionis Græcobarbare, ut scripta est) à Meursio edita, & Latina versione & notis donata. Lugd. Bat. 1613. 8.
5. *Antigoni* Carystii historiarum mirabilium collectanea; Græce & Lat. cum notis Meursii. *Apollonii* Dyscoli Alexandrini Grammatici Historiæ commentitiæ liber Græce & Lat. cum Meursii notis & de Apolloniis syntagmate, *Phlegontis* Tralliani de rebus mirabilibus & de longævis libellus ac de Olympiis fragmentum, Gr. Lat. cum notis. Lugd. Bat. 1619. & 1620. 4.
6. *Constantini* Porphyrogennetæ Opera Græce & Latine, nisi quod Tactica ex Codice Palatino primum edita Græce tantum, cum Meursii notis, cujus etiam notæ accedunt ad librum de administrando Imperio, sicut ad librum de thematibus, notæ Fed. Morelli. Constitutiones exhibitæ ex editione meliore Caroli Labbei. Prodiit hæc collectio Lugd. Bat. 1617. 8. De Constantini hujus scriptis fuse dictum à me lib. 5. cap. 5. §. 17. Volum. VI. p. 486. seq.
7. *Æliani* & *Leonis* Imp. Tactica sive de instruendis aciebus Græce & Latine, quorum hic Græce primum opera Joannis Meursii, ille cum Sixti Arcerii nova interpretatione Latina, ambo notis & animadversionibus illustriores in lucem exeunt. Accedunt præliorum aliquot descriptiones Græce & Latine (*) & nonnulla alia, additis tabulis æneis

(*) Pugnæ Leuctricæ, ex Diodori Sic. lib. XV. Pugnæ ad Mantinæam inter Epaminondam ac Lacedæmonios ex Xenophontis Hellenicon libro VII. in fine, Pugnæ Romanorum & Charthaginensium ad Cannas ex Polybii lib. III. Pugnæ inter Narsetem Persarum Regem

æneis & Modesti, veteris Latini scriptoris libello de vocabulis militaribus. Lugd. Bat. 1613. 4.

8. *Constantini Manassis* Annales versibus Politicis, Græce antea non editi, cum Jo. Leunclavii versione & Meursii notis. ibid. 1616. 4.

9. *Palladii* Episcopi Helenopoleos Historia Lausiaca, sive Vitæ SS. Patrum ad Lausum, Græce cum notis. Lugd. Bat. 1616. 4.

10. *Philostrati* Lemnii Sophistæ Epistolæ XIII. partim nunquam, partim auctiores editæ cum Diss. Meursii de Philostratis. ibid. 1616. 4.

11. Ad *Georgii Codini* Origines CPolitanas à Georgio Dousa Jani F. Græce & Latine editas notæ, Aureliæ Allobrogum sive Genevæ 1607. 8. & inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1655. fol. De hoc Volum. VI. p. 476. seq.

12. *Procopii* Gazæi in libros Regum & Paralipomenon scholia, Græce antea non edita, cum versione Ludov. Lavateri, Tigurini. Lugd. Batav. 1620. 4. De hoc Volum. VI. p. 258. seq.

13. *Theophylacti*, Archiepiscopi Bulgariæ Epistolæ LXXV. Græce. Lugd. Batav. 1617. 4. De hoc Volum. VI. p. 254. seq.

14. *Theodori Metochitæ* Historiæ Romanæ à Julio Cæsare ad Constantinum Magnum liber singularis, cum versione Meursii & notis. Lugd. Bat. 1618. 4. In Athenis Batavis quæ A. 1625. viderunt lucem p. 197. Meursius inter parata à se ad editionem, memorat Theodori Metochitæ Historiarum libros quatuor, cum versione & notis: & Græce cum animadversionibus suis *Athenæi* Mechanica, *Apollodori* Poliorcetica, *Julii Africani* Cestos, *Meletium* de natura hominis, *Harpocrationem*, & Græce denique ac Latine *Menandrum* Rhetorem de divisione causarum in genere demonstrativo. Nihil horum ab illo tempore constat editum esse à Meursio: quos autem vocat historiarum Theodori Metochitæ libros, hos Græce pridem habemus vulgatos post id tempus sub nomine *Michaëlis Glycæ* Annalium, de quibus dixi Volum. VI. p. 156. Non vero Glycam sed Theodorum esse illarum auctorem Meursius persuasit sibi ex MSto Codice, unde & Henricus Ernstius lib. 2. Observationum cap. 36. p. 161. *Annalium auctor quod non sit Michaël Glycas cognomento Siculus sed Theodorus Metochi-*

gem & Francos atque Alemanos ex Agathiæ lib. 2. Armaturæ Macedonum ac Romanorum comparatio ex Polybii ecloga Hist. XVII. præliorum Alexandri cum Thracibus, Triballis, Getis, Taulantiis, & ad Granicum amnem cum Persis, ex Arriani libro I.

ta, Clariss. Dn. Meursius manifesto deprehendit, qui Annales ipsos ex MS. auctiores Græce & Latine in lucem emittet. Pro eadem sententia militat V. C. Christophorus Frid. Bodenburgius, Rector Gymnasii Berolinensis in dissertatione inserta Miscellaneis Lipsiensibus T. XII. p. 23. seq. Idem testatur manu exaratum se habere Theodori Metochitæ χρονικὸν ἀπὸ κτίσεως κόσμου διεξιὸν περί τε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κ. τ. λ. illum ipsum scilicet Codicem ex quo Meursius historiam illam publici juris facere voluit, & quem laudati Bodenburgii antecessori donavit illustris Vir Samuel Pufendorfius, cui aliorum postumorum Meursianorum editionem debemus.

15, *Lycophronis* Chalcidensis Alexandra, poëma obscurum cum metaphrasi Josephi Scaligeri, & Meursii amplo commentario quem composuit annos natus XVII. Lugd. Bat. 1597. 8. Idem commentarius recusus in utraque editione Lycophronis luculenta Oxoniensi, illustris viri Joannis Potteri 1697. 1702. fol. ut dixi lib. 3. c. 16.

16. Ad *Theocritum* spicilegium. Lugd. Bat. 1597. 8. In hoc p. 170. *Adamantii* locum ex *Polemonis* Physiognomonicis emendandum docens, *ostendam id,* inquit, *cum aliquando utrumque illum auctorem ab innumeris mendis vindicatum publico donabo.* Petri Scriverii decerminum libros laudat p. 105. & 37. & ad calcem voluminis exhibet speciminis loco capita quædam e suis Variarum Lectionum libris.

17. *Astrampsychi* versus onirocritici, Græce & Latine cum notis & castigationibus. In capite ultimo mantissæ (*) Criticæ, subjectæ libro de luxu Romanorum, Hagæ Comitis 1605. 4. & Hafniæ 1631. 4.

18. *Helladii* Besantinoi Grammatici Chrestomathia ex Photii Cod. 279. cum versione Andreæ Schotti & Meursii notis, in quibus etiam de Dionysiis variis disseritur. Ultrajecti 1687. 4. ad calcem librorum Meursii postumorum de regno Laconico & Atheniensium Piræeo: & in Tomo decimo thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani.

19. Glossarium Græco barbarum Lugdun. Bat. 1594. 4. & editio auctior 1614. 4. quo præter vocabulorum quinque millia & quadringenta, Officia atque dignitates Imperii CPolitani tam in Palatio quam Ecclesia aut militia explicantur & illustrantur. Vide quæ notavi Volum. X. p. 102.

Cætera

(*) Hanc mantissam omisit Clariss. Grævius, qui Meursii librum de luxu Rom. curavit recudi Tom. VIII. thesauri Antiquitatt. Rom.

Cætera ſcripta in quibus Meurſius antiquitatibus & ſcriptoribus Græcis inſignem lucem attulit, hæc ſunt, rarius antea obvia, ſed recuſa nuper in theſauro Antiquitatum Gronoviano, vel ex MSto auctoris recens in lucem prolata.

20. Æſchylus, Sophocles, Euripides, ſive de Tragœdiis eorum, libri tres; *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti. Theſaur. Gronov. T. X.* p. 393. Lugd. Batav. 1619. 4.

21. Archontes Athenienſes, ſive de iis, qui Athenis ſummum iſtum Magiſtratum obierunt, libri quatuor, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo* (*) *aucti T. IV.* p. 1141. Lugd. Bat. 1622. 4.

22. Areopagus, ſive de Senatu Areopagitico, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 2065. Lugd. Batav. 1624. 4.

23. Athenæ Atticæ, ſive de præcipuis Athenarum antiquitatibus Libri III. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. IV.* p. 817. Lugd. Bat. 1624. 8.

24. Bibliotheca Attica, ſive de antiquis Atticis ſcriptoribus, eorumque item operibus deperditis, ordine nominum Alphabetico libri IX. *ex chirographo Auctoris nunc primum editi. Gronov. T. X.* p. 1393.

25. Fortuna Attica, ſive de Athenarum origine, incremento, magnitudine, potentia, gloria, vario ſtatu, decremento, & occaſu, liber ſingularis. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 1677. Lugd. Bat. 1622. 4.

26. Atticarum Lectionum libri VI. in quibus antiquitates plurimæ proferuntur, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. V.* p. 1757. Lugd. Bat. 1617. 4.

27. De Populis, & Pagis Atticæ, liber ſingularis, in quo antiquitates Atticæ plurimæ, *cum ſupplementis Auctoris, & Jacobi Sponii. T. IV.* p. 673. Lugd. Bat. 1616. 4. & paralipomena edita cum Theſeo Meurſii, Ultraj. 1684. 4.

28. Regnum Atticum, ſive de Regibus Athenienſium, eorumque rebus geſtis, libri III. *nunc ex ipſius Auctoris chirographo aucti T. IV.* p. 1017. Amſt. 1633. 4.

29. Themis Attica, ſive de Legibus Atticis, libri II. *T. V.* p. 1945. Trajecti ad Rhen. 1685. 4.

30. Bibliothecæ Græcæ libri tres, quibus litterarum ordine ſcriptores deperditi

(*) Meurſiana MSS. in Bibl. Regiam Holmienſem illata ſunt ex ſpoliis vaſtatâ in Bello Danico à Sueeis Sora. Vide Nic. Heinſii Epiſt. ad Jo. Frid. Gronovium p. 474.

perditi recenſentur. Sed in *Diocle* deſinit, *ex chirographo Auctoris nunc primum editum opus T. X. Gronov.* p. 1181.

31. Cecropia, ſive de Athenarum arce, & ejusdem antiquitatibus, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. IV.* p. 905. Lugd. Batav. 1622. 4.

32. Ceramicus geminus, ſive de Ceramici Athenienſium utriusque antiquitatibus liber ſingularis poſtumus. *T. IV.* p. 957. Trajecti ad Rhen. 1663. 4.

33. Denarius Pythagoricus, ſive de numerorum, usque ad Denarium, qualitate, ac nominibus, ſecundum Pythagoricos, liber ſingularis, *T. IX.* p. 1329. Lugd. Bat. 1631. 4.

34. Dionyſius, ſive de Auctoribus iſtius nominis, eorumque ſcriptis, liber ſingularis, *& nunc primum ex chirographo Auctoris editus. T. X.* p. 577.

35. Eleuſinia, ſive de Cereris Eleuſiniæ ſacro, ac feſto, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. VII.* p. 109. Lugd. Batav. 1619. 4.

36. Græcia Feriata, ſive de Feſtis Græcorum, libri VI. *cum notis & marmore ταυροκαθαψίων.* additis figuris. *T. VII.* p. 701. Lugd. Bat. 1619. 4.

37. De Funere liber ſingularis, in quo Græci & Romani ritus. *T. XI.* p. 1703. Hagæ Comitis 1604. 8. & deinde in Germania 8. licet titulus eundem annum & Hagam Comitis præferat.

38. De Heraclide Pontico, aliisque ejus nominis, & eorum operibus, diſſertatio, *nunc primum ex chirographo Auctoris edita. T. X.* p. 605.

39. Miſcellanea Laconica, ſive variarum Antiquitatum Laconicarum libri IV. poſtumi. *T. V.* p. 2281. Amſt. 1661. 4.

40. De Regno Laconico liber ſingularis poſtumus *T. V.* p. 2209. Ultraject. 1687. 4.

41. Græcia ludibunda ſive de Ludis Græcorum liber ſingularis, *cum ſupplementis Claudii Salmaſii. T. VII.* p. 941. Lugd. Bat. 1622. 4. & cum Danielis Souterii libris III. de tabula luſoria, alea & variis ludis. 1625. 8.

42. Orcheſtra, ſive de Saltationibus Veterum, liber ſingularis, *T. VIII.* p. 1234. Lugd. Bat. 1618. 4.

43. Panathenæa, ſive de Minervæ illo gemino feſto, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus. T. VII.* p. 77. Lugd. Bat. 1619. 4.

44. Pi-

44. Piræeus, ſive de Piræeo, Athenienſium portu celeberrimo, & ejusdem antiquitatibus liber ſingularis poſtumus. *Gronov. T. V.* p. 1929 Ultrajecti 1687. 4.
45. Piſiſtratus, ſive de ejus Vita, & Tyrannide, liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus. T. V.* p. 1397. Lugd. Bat. 1623. 4.
46. De Puerperio Syntagma. *T. VIII.* p. 1417. prodierat cum libro de funere, Hagæ Comitis 1604. 8.
47. Solon, ſive de ejus Vita, Legibus, Dictis, atque Scriptis. liber ſingularis, *nunc ex ipſius Auctoris chirographo auctus T. V.* p. 1993. Hafniæ 1632. 4.
48. Theophraſtus, ſive de illius libris, qui injuria temporis interciderunt, liber ſingularis. *T. X.* p. 621. Lugd. Bat. 1640. 12.
49. Lectiones Theophraſteæ, in quibus eorum librorum, qui ſuperſunt, loca aliquot emendantur. *T. X.* p. 647. Lugd Bat. 1640. 12.
50. Theſeus, ſive de ejus vita, rebusque præclariſſime geſtis, liber ſingularis poſtumus *T. X.* p. 465. Ultraject. 1684. 4.

His denique accedunt, quibus in theſauris Antiquitatum locus datus non eſt (quoniam exempla primæ editionis in tabernis librariis adhuc exſtabant) 51. De Cretæ inſulæ rebus & antiquitatibus libri IV. De Cypro, libri II. & de Rhodo liber I. qui poſtumi commentarii ex potentiſſimi Sueciæ Regis Bibliotheca in lucem dati ſunt a celeberrimo Græevio Amſt. 1675. 4.

XXII. FRIDERICO SYLBURGIO Veterenſi, diſcipulo Laurentii Rhodomanni (a) accurate recenſitos & ex Wecheliana atque Commeliniana officina emendate excuſos, inſignes ſcriptores Græcos in acceptis referimus, notis & caſtigationibus eruditis, locupletiſſimisque indicibus Græcis & Latinis inſtructos atque exornatos, *Ariſtotelem*, Græce, quinque Voluminibus Francof. apud Wechel. 1587. 4. cum ſcriptis nonnullis *Theophraſti*, *Alexandri* Aphrodiſ. *Caſſii*, *Sotionis*, *Polemonis*, *Adamantii* & *Melampodis*: *Dionyſium* Halicarnaſſeum, Græce & Latin. Francof. 1586. fol.

 apud

(a) Vide ſi placet quæ de Sylburgio dixi Volum. 2. hujus Bibl. p. 168. ſeq. ubi Ariſtotelem ejus recenſeo. Epitaphium illi Heidelbergæ poſitum ita ſe habet: *V. Cl. Friderico Sylburgio Wetterano Haſſo, Græcæ linguæ Inſtauratori accuratiſſimo, Philoſophicorum æque ac Hiſtoricorum ſcriptorum Anagnoſtæ diligentiſſimo, nimiis tandem vigiliis ac typographicis laboribus conſumto & die Febr. ult. XVI. A. C. MDXCVI. Æt. LX. è vivis Heidelbergæ erepto, Monumentum hoc Memoriæ & Honoris ergo fieri fecit Hares.*

apud Wechel. *Clementem* Alex. Græce, Heidelberg. apud Commelin. 1592. fol. *Justinum* Martyrem, ibid. 1593. fol. Græce & Latine. Nec non *Theodoriti* libros XII. de curatione Græcarum affectionum, Græce & Lat. apud Commelin. 1592. fol. *Andreæ* Cretensis in Apocalypsin, Græce & Lat. ibid. 1592. fol. *Etymologicon* magnum, Græce 1594. apud Commelin. fol. *Apollonii* Grammaticii Syntaxin, Græce & Latin. Francof. apud Wechel. 1590. 4. *Saracenica* sive collectionem scriptorum de rebus ac religione Turcorum, Græce & Latine editam apud Commelin. 1595. 8. de qua lib. V. c. 5. §. 27. Volum. VI. p. 689. sq. Sententias (a) *Theognidis, Phocylidis, Pythagoræ, Solonis, Naumachii, Callimachi, Eveni Parii, Rhiani, Eratosthenis, Panyasidis, Lini, Menecratis, Posidippi, Metrodori, Simonidis & Antimachi,* Græce & Lat. Heidelb. 1596. 8. apud Commelin. & Francof. 1603. 8. & Ultraject. 1651. 12. de quibus lib. 2. cap. XI. §. 7. Idem Sylburgius operam non contemnendam præstitit *Herodoto,* quæ in editione hujus scriptoris Græco latina luculenta Wecheliana Francof. 1608. fol. curante Gothofredo Jungermanno conspicitur. Nic. Clenardi Grammaticam Græcam post Petrum Antesignanum illustravit supplevitque Francof. apud Wechel. 1580. 4. 1587. 8. & Hanov. 1602. 4. Ejusdem rudimentorum Græcæ Linguæ ad postremam Rameæ Grammatices editionem conformatorum libri III. intermistis plenioribus præceptis. ibid. 1582. 8. Alphabetum Græcum. 1591. 8. (b) Henricum Stephanum quoque adjuvit in adornando Græcæ linguæ thesauro, composuitque Catalogum MSS. Codicum Græcorum Bibliothecæ divitis Palatinæ, qui cum Henr. Altingii Hist. Eccles. Palatina & variis litterariis aliorum monumentis, opusculis & Epistolis prodiit Francof. 1701. 4. Sed hoc loco non præterunda ampla & accurata Sylburgii collectio *scriptorum Historiæ Romanæ,* Francof. apud Wechel. 1588. 1599. fol. tribus Voluminibus, quorum duo priora Latinos scriptores complectuntur, *primum* quidem fastos Capitolinos à Carolo Sigonio suppletos cum ejus libro de nominibus Romanorum, Messalam Corvinum de progenie Augusti. Florum, Vellejum, Sex. Aurelium Victorem, Sextum Rufum sive Rufum Festum, Eutropium, Cassiodori Chronicon, Jornandem de rebus Geticis & de Marii,

(a) Hœschelium quoque Gnomicorum editionem ad tres MStos Codices meditatum discs ex Gudii Epistolis p. 188.

(b) Laudat Adolphus Clarmundus sive Rudigerus T. I. Vitarum, editarum Germanice p. 77. etiam Frid. Sylburgii de veteri scriptura, vulgatum Norimbergæ 1591. 8. quod scriptum non vidi.

rii, Lepidi & Sertorii bellis Civilibus Julium Exſuperantium. *Secundo* exſtant Svetonius, ſex ſcriptores Hiſt. Auguſtæ Ælius Spartianus, Julius Capitolinus, Ælius Lampridius, Vulcatius Gallicanus, Trebellius Pollio & Flavius Vopiſcus. Poſt hos Ammianus Marcellinus, Pub. Victor & incertus alter de regionibus Urbis Romæ cum Pomponii Læti Compendio Hiſt. Romanæ & Jo. Baptiſtæ Egnatii Principum Rom. libris III. notisq; ejusdem Egnatii, Theodori Pulmanni & Henr. Glareani in Svetonium. Sed *tertius* Tomus præſentis loci eſt inprimis, quo Græci ſcriptores continentur hoc ordine:

Fasti Conſulares Latini & Græci, a primis conſulibus Bruto & Collatino, usque ad XVIII. conſulatatum Heraclii Auguſti: hoc eſt, ab anno urbis CCXLIV, usque ad annum ejusdem MCCCLXXX. pag. 1.

Eutropii Breviarium hiſtoriæ Romanæ; ejusdemque Græca metaphraſis *Pæanii*; (†) ab urbe condita usque ad Valentinianum & Valentem Auguſtos, h. e. usque ad annum urbis MCXVII. p. 63.

Dionis Epitome, (*) per *Joann. Xiphilinum* facta, XXV. Imperatorum hiſtoriam complectens, a Cn. Pompejo & C. Julio Cæſare usque ad Alexandrum Auguſtum; h. e. ab anno urbis DCLXXXIV. usque ad ann. ejusdem DCCCCLXXXI. p. 137.

Herodiani ſuorum temporum hiſtoria, decem Imperatorum res geſtas continens; a morte Marci usque ad initium Gordiani III. h. e. ab anno urbis DCCCCXXXII. usque ad ann. ejusdem DCCCCXC p. 463.

Zosimi Nova hiſtoria, Herodiani ſeriem, poſt brevem ſuperiorum temporum repetitionem, continuans, usque ad Honorium & Theodoſium juniorem; h. e. usque ad annum urbis MCLXIV. CHriſti CCCCXII. p. 632.

Juliani Cæsares, ſive per Satyram quandam inducti Principes Romani, a Julio Cæſare usque ad Conſtantinum & filios. p. 832.

Ex Olympiodoro (**) per Photium Cod. LXXX. excerpta, de rebus ſub Theodoſio minore geſtis. p. 853.

(†) De *Pæanio* & *Capitone Lycio* Græcis Eutropii interpretibus dixi in Bibl. Latina lib. III. c. 9.

(*) Hanc intellige, quando Dionem Caſſium ab Sylburgio editum leges in Rev. D. Jo. Fabricii, Helmſtadienſis Theologi hiſt. Bibliothecæ ſuæ T. IV. p. 386. Sylburgii notæ ad Xiphilinum recuſæ ad calcem Dionis Græco Latin. in edit. Wechel. Hanov. 1606. fol.

(**) De hoc dictum Volum. VI. p. 238.

E Svida excerptæ Cæsarum vitæ, a C. Julio Cæsare, usque ad Theophilum Michaelis Amorræi filium, quæ si essent integræ, ad MDLXXX annorum hoc volumine contineretur historia; p. 856.

Loca Suidæ sunt in vocibus: Γάϊος, Ἄυγυστος, Τιβέριος, Καλλιγόλας, Κλάυδιος, Νέρων, Ὄθων, Βιτέλλιος, Βεσπασιανός, Τῖτος, Δομετιανὸς, Νέρβας, Τραϊανὸς, Ἁδριανὸς, Ἀντωνῖνος, Μάρκος, Βῆρος, Κόμοδος, Ἰυλιανὸς, Σεβῆρος, Ἀντωνῖνος ὁ Σευήρυ. (De Macrino in voce παρανάλωμα.) Ἀλέξανδρος ὁ Μαμαίας, Μαξιμῖνος, Δέκιος. Ἀυρηλιανὸς, Καρῖνος, Διοκλητιανὸς, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας. Ἰυλιανὸς, Ἰοβιανὸς. Ὀυαλεντινιανός. Ὀυάλης, Γρατιανὸς, Ὀυαλεντινιανὸς ὁ νεός. Θεοδόσιος. Θεοδόσιος ὁ νέος. (De Marciano in Συμεών.) Λέων ὁ Μακέλλης. Ζήνων. Βασιλίσκος. Ἀναστάσιος. Ἰυστινιανός. Τιβέριος. Μαυρίκιος. Ἡράκλειος. Ἰυστινιανὸς ὁ ῥινότμητος. Φιλιππικὸς ὁ Βαρδώνης. Ἀρτέμιος. Κωνσταντῖνος υὸς Λέοντος. Μιχαὴλ ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα. Θεόφιλος υἱὸς Μιχαὴλ τοῦ Ἀμωραίυ.

Imperatorum Chronologica series duplex ex MS. Græco Bibl. Palatinæ: prior, a Julio Cæsare usque ad Michaelem Comnenum, p. 894. posterior, a Julio Cæsare usque ad Constantinum & Romanum ejus socerum, p. 898-900.

Annotationes Frid. Sylburgii, & Rerum verborumque geminum Inventarium locupletissimum Græcum & Latinum. p. 901-1052.

De fastis Græcis, qui in hoc volumine familiam ducunt, Sylburgium audire juvat:

Fridr. Sylburgius
Candido lectori S.

Quemadmodum superiores duos tomos a Fastis consularibus, (*) velut primis elementis, exordiri visum est; ita hunc tertium, Græcis scriptoribus dicatum, a *Græcis fastis* auspicari libuit; præsertim cum illi a Carolo Sigonio & Onuphrio Panvinio, accuratissimis antiquitatis scrutatoribus, toties laudati, a nemine hucusque in lucem fuerint editi. Eorum apographum duplex ab Antonio Augustino, viro amplissimo, & de

(*) Capitolinis, quos illustrarunt Car. Sigonius & Onufrius Panvinius.

& de antiquitate præclare merito, profectum esse intelligo: alterum, brevius, usque ad Antonini Caracallæ imperium: alterum, prolixius, usque ad imperium Heraclii deductum. Prius, Sigonio primum communicatum, pervenit post etiam ad alios: nuper autem ab Joanne Vincentio Pinello, & Antonio Ricobono, viris ut doctrina clarissimis, ita etiam vetustatis instaurandæ studiosissimis, Patavio ad nos missum est. Alterum, quod Panvinius ab eodem Antonio Augustino se accepisse, aliquot in locis testatur, diu per amicos hinc inde perquisivi. Tandem præter exspectationem non ἐκλογὴ illa se obtulit, sed ipsum Chronicon, (*) e quo consulum seriem ab aristocratiæ initio, usque ad Heraclii XVIII. consulatum, idem Antonius Augustinus exscriptam Panvinio impertiverat. Id Chronicon primum in Siciliæ (**) vetusta bibliotheca est inventum ab Hieronymo Surita: deinde ab Antonio Augustino prius in Italiam, post in Hispaniam translatum. Ex eo descriptum exemplar Andreas Darmarius, Græcus librarius, Isaaco Casaubono, cum aliis nonnullis libris veteribus, vendidit: Casaubonus mihi hoc vere justis conditionibus emancipavit. Cujus ut aliquæ primitiæ ocius in publicum exirent, primum eam Fastorum partem, quam a Pinello & Ricobono acceperam, cum meo exemplari contuli, & simul Latine exposui: deinde reliquam partem, a Caracallæ anno quarto, usque ad Heraclii XVIII. consulatum, in quo Chronicon nostrum desinit, eadem methodo qua inchoata erat ista Fastorum ratio, pertexui. Res gestas unicuique consulatui subjectas, de industria omisi; primum, quia diversarum gentium erant; deinde, quia illæ quæ proprie huc pertinent, ab hujus tomi auctoribus sat prolixe sunt tractatæ: tum, quia idipsum Chronicum cum aliis ejusdem argumenti Chronologiis alio tempore commodiore in publicum emittere statui. Porro quoniam Græci fasti aliquot locis mutili, nonnusquam depravati sunt, alicubi etiam a Latinis discrepant; Latinos ex Panvinii editione Græcis e

(*) Hoc est quod sine Auctoris nomine Scaliger cum Eusebio suo edidit, acceptum à Casaubono: edidit autem Græce hoc titulo: Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως πρώτης ἀνθρώπου, ἕως κ' ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου. pag. 227--299.

(**) Inde *fastorum Siculorum* nomen. Sic fasti Græci Theonis quos appendice ad diss. Cyprianicas edidit Clariss. Dodwellus, vocantur, *fasti Florentini*, quia expressi è MS. Bibl. Mediceæ: majusculis exarati litteris sine accentibus aut aliis notis. Hosce etiam habes ad calcem fastorum Consularium V. C. Petri Relandi p. 757. sq. Trajecti ad Rhen. 1715. 8.

regione apponendos censui; ut alteri alteros nunc explerent, nunc explanarent aut corrigerent. Olympiadas Græcus auctor ad Heraclium usque continuavit: Panvinius in Constantini magni temporibus intermisit, & Indictiones pro illis posuit. Eas, ut apud utrumque auctorem reperi, interiori margini bona fide adscripsi. Annos ab urbe condita, in exteriori margine notavi: in quibus prior numerus est Varronis & aliorum insignium auctorum; posterior, Verrii Flacci & Capitolinarum tabularum. Expressit vero & Panvinius utrumque numerum in prioribus duobus Fastorum libris: in posterioribus autem, & in Commentario, Varronianam numerationem, ut receptiorem, est secutus: nec ego aliam mihi rationem hic sequendam existimavi, quapropter Græcis quoque eosdem numeros ex adverso apposui; ut conferendi via esset expeditior. A Varrone autem Græcus auctor quantum distet, scire si cupias, Varro Olympiadis sextæ anno tertio, hoc autem Chronicon, Olympiadis septimæ anno quarto urbem conditam scribit: quinque scilicet annis serius quam Varro tradidit. Annos CHristi, Latinis litteris expressos, Panvinius numerare incipit ab anno urbis 751. id est ab Augusti XIII. & Silvani consulatu: Græcum autem Chronicon a sequente consulatu, Lentuli & Pisonis; quem annum ab orbe condito idem Chronicon statuit 5507. Hæc tibi significanda duxi lector: tu eis utere fuere, primisque hujus beneficii auctoribus Pinello, Ricobono, & Casaubono, si alias referre gratias nequis, saltem optima quæque mecum precare. Francof. Kal. Maji MDLXXXIX.

XXIII. Ἐμπύρευμα εὐσεβείας, quo continentur Miscellanea, duæ nimirum homiliæ *S. Chrysostomi* περὶ προσευχῆς sive *de precatione* p. 1 & 10. cum centuria illustrium ex ejus operibus, ἀπανθισμάτων & sententiarum p. 49--107. & duæ *Basilii Magni* homiliæ in illud, πρόσεχε σεαυτῷ, *attende tibi ipsi* p. 21. & περὶ ταπεινοφροσύνης, *de humilitate* p. 37. Carmina quædam *S. Gregorii Nazianzeni* p. 108. Methaphrasis Græca heroica *Jonæ* Prophetæ & Psalmorum I. XV. XXIII. CXXXIII. CXXXIV. auctore JOHANNE GASPARE SVICERO, (*) qui hunc utilem librum juvenum

(*) Hic est de quo A 1673. Carolus Patinus itineribus Gallicè editis p. 257. *j'y* (à Zurich) *ay connu quelques personnes fort doctes: Monsieur Suicer entre autres, qui sait luy seul plus de Grec que tous les Grecs de La Grece, & que j'estime encore plus pour sa probité que pour sa science...* De hujus Sviceri Lexico Græco dixi Volum. X. præsentis Bibl. p. 88. & de thesauro ejus Ecclesiastico, Volum. IV. p 570. Ejusdem Ratio syntaxis apud Græcos, exemplis Novi Test. & Patrum Græcorum illustrata Tigur. 1551.

num commodo collegit, & ad calcem voluminis ſeparatim ſingulorum ſubjecit latinam verſionem p. 129--276. adjuncto denique *Plutarchi* libro de puerorum inſtitutione, diviſo in capitula CLI. Græce p. 277. & Latine p. 305--335. Tiguri 1681. 12.

XXIV. Λέξεις ῥηταί. Græcarum ſententiarum Centuriæ, pro adultioribus ſcholæ *Scarenſis* alumnis excerptæ & cum Latina verſione editæ ab HAQVINO SPOLE. Upſaliæ 1712. 8. Centuria prima ex *Nemeſio:* ſecunda ex *Thucydide* & *Iſocrate :* Tertia ex variis auctoribus : quarta itidem ſententias ex variis Miſcellaneas & proverbia complectens. Quinta ex *Clementis* Alex. Pædagogo. Septimæ denique centuriæ loco *Demophili* ſententiæ & ſimilitudines, de quibus dicere me memini lib. 2. cap. 13. in catalogo Pythagoricorum, ubi de Secundo. Non omittendum autem in Bibliothecæ Palatinæ duobus Codicibus MSS. teſte Frid. Sylburgio in Catalogo MSS. illius Bibl. p. 106. haſce ſententias occurrere non ſub Demophili ſed *Democriti* nomine, atque ita etiam in Codice Cæſareo de quo Lambecius VI. p. 120. Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν Δημοκρίτου καὶ Ἐπικτήτου καὶ ἑτέρων σοφῶν. Eædem ſimilitudines ac ſententiæ ſub Demophili nomine Græce & Latine ſubjectæ etiam leguntur Maximo Tyrio in edit. Oxon. 1677. 12.

XXV, Ποικίλη ἱστορία, ſive novus hiſtoriarum fabellarumque delectus cum notis & verſione, in uſum ſcholæ *Etonenſis*. Curante JOANNE UPTONO. Plutarch. καθάπερ τὰς χάρακας οἱ γεωργοὶ ταῖς φυταῖς προσπήγνυσιν, ὕτως οἱ νόμιμοι τῶν διδασκάλων ἐπιμελεῖς τὰς ὑποθήκας καὶ

1551. 8. Obſervationes ſacræ prodierunt ibid. 1665. 4. Sed Symbolum Nicæno CPolitanum ex antiquitate eccleſiaſtica illuſtratum, diudemum poſt auctoris obitum lucem vidit Trajecti ad Rhen. 1718. 4. Patri in munere Canonici & Profeſſoris Græcæ Linguæ Tiguri ſucceſſit filius *Joannes Henricus Suicerus* A. 1683. qui deinde Heidelbergam ut Theologiam doceret vocatus obiit A. 1705. 23. & cum Patre nominari hoc loco meretur ob editum Tiguri A. 1699. 4. commentarium in Epiſtolam ad Coloſſenſes, cui ſubjiciuntur Orationes duæ de fatis Græciæ antiquæ Ethnicæ & Græciæ Chriſtianæ usque ad A. C. 1453. quo CPolis Turcarum facta fuit ſpolium, & tertia de internis Eccleſiæ Reformatæ terroribus. Nec non ſpecimen metaphraſeos Græcæ rhythmicæ Pſalmorum 47. 117. 121. 133. 134. autore *Beato Holtzhalbio*, Præfecto Comitatus Badenſis. De alis Sviceri filii ſcriptis, Jo. Jacobus Scheuchzerus in novis lit. Helveticis Ao. 1705, pag. 17. ſeq.

καὶ παραινέσεις παραπηγνύουσι τοῖς νέοις, ἵν' ὀρθὰ τούτων βλαστάνοι τὰ ἤθη. Lond. 1701. 8. In hoc libello exhibentur capita sexaginta selecta ex *Æliani* variis historiis, quem auctor eorum qui fabellas conscripsere, omnium facile principem appellat. Hinc ex *Polyæno* capita triginta & quatuor, quem præclara Imperatorum ac Ducum facta laudat summa eruditione & brevitate non imitanda, octo libris persecutum. Porro ex *Aristotelis* II. 21. Rhetoricor. fabulas Stesichori & Æsopi, & ex *Dionysio* Halicarnasseo, Menenii Agrippæ. *Maximi Tyrii* de hominibus μεμψιμοίροις, & unde malum. Denique ex *Herodoto* selectæ narrationes undecim. Græce hæc omnia versione Latina ad calcem voluminis separatim excusa.

XXVI. THOMAS GALEUS (*) vir eruditiss. præter luculentas editiones Græco-latinas notis illustratas *Herodoti*, Lond. 1679. fol. & *Jamblichi* de mysteriis Ægyptiorum Oxon. 1678. fol. notasque in *Hermiæ* irrisionem Philosophorum Gentilium, in editione V. C. Guilelmi Worth, Oxon. 1700. 8. vulgavit tres collectiones scriptorum Græcorum, quas hoc loco referre non ab re fuerit. Sunt autem:

I. *Historiæ Poëticæ scriptores antiqui* Græce & Latine cum brevibus notis & Indicibus necessariis, præmissa de scriptoribus Mythologicis dissertatione. Paris. 1675. 8.

Apollodori Atheniensis Bibliothecæ libri III.

Canonis

(*) Decanus Eboracensis, defunctus A. 1702. 8. April. de quo Antonius Wood in Athenis Oxoniensibus p. 849. Cætera *Thomæ Galei* scripta sunt: Notæ in Lactantium de mortibus persecutorum, in edit. Pauli Bauldry; Ultraj. 1692. 8. Edidit quoque Ingulfi historiam Croylandensem Act. Er. 1685. p. 143.) Annales Marganenses &c. (Act. Er. T. 1. supplem. p. 108. Bibl. universelle T. XI. p. 397. Nouvell. Rep. lettr. 1688. pag. 581. 813.) Historiæ Britanicæ, Saxonicæ, Anglo-Danicæ scriptores quindecim. Oxon. 1691. fol. (Act. Er. 1692. p. 1. seq.) Antonini Iter Britannicum commentariis illustratum, post parentis obitum vulgavit filius *Rogerus Gale* Lond. 1709. 4. (Bibl. ancienne & moderne T. i. p. 128.) Hujus fratris, *Samuelis Gale*, historia & Antiquitates Ecclesiæ Cathedralis Wintoniensis publici juris factæ Anglice Lond. 1715. 8. vide Acta Erud. T. 6. supplementi p. 392. Non est porro confundendus cum Thoma nostro, quod à multis fieri video, parens ejus *Theophilus Gale* Theophili F. plurium & ipse eruditorum scriptorum auctor ut sunt Theologia generalis Lond. 1676. 8. Atrium Gentium (the court of the Gentiles, or a discourse, touching the original of humain literature both Philologie and Philosophie, from the Scriptures and Jewish Church) Oxon. 1672. 4. ne alia memorem quæ apud Antonium Wood in laudato opere, p. 451. & in Johannis Prince libro Anglice edito de claris Devoniensibus (the worthies of Devon) videri possunt. Obiit ille A. 1677.

Cononis narrationes quinquaginta, ex Photii Cod. 186.
Ptolemæi Hephæstionis novæ ad variam eruditionem hiſtoriæ libri VII. ex Photii Cod. 190.
Parthenii Nicaënſis de amatoriis affectionibus liber.
Antonini Liberalis transformationum collectio.
De Apollodoro, Parthenio & Liberali dictum à me eſt lib. 3. c. 27. de Conone lib. 3. cap. 15. & de Ptolemæo Chenno Hephæſtionis patre, Grammatico, Volum. IX. p. 440. ſeq.

II. *Opuſcula Mythologica, Phyſica & Ethica*, Græce & Latine, Cantabrig. 1671. 8. & ex nova recognitione Amſt. 1688. 8. apud Henr. Wetſtenium in qua meliore & auctiore editione ſcripta quædam aſteriſco à me notata, acceſſerunt, ſicut viciſſim in hac deſideratur Heliodorus Opticus, ob argumenti diſſimilitudinem non ſine cauſſa hic omiſſus.
Palæphati de incredibilibus Hiſtoriis p. 1.
Heracliti Grammatici de incredibilibus p. 67.
Anonymi, longe Heraclito recentioris de Incredibilibus p. 83. De hiſce tribus dixi lib. 1. c. 22.
* *Eratoſthenis* Cyrenæi, Cataſteriſmi p. 97. De hoc lib. 3. c. 18.
Phurnuti de natura Deorum Commentarius p. 137. Hic Cornutus aliis de quo lib. 2. c. 15. p. 398. ſeq.
Saluſtii Philoſophi de Diis & Mundo p. 237. De hoc mox infra quædam ſum dicturus.
* *Homeri* Poëtæ vita, quam Dionyſio Halicarnaſſeo Clariſſ. Galeus tribuit p. 281. Vide quæ lib. 2. cap. 1. §. 4.
* *Heraclidis* Pontici allgoriæ Homericæ p. 405.
Merebatur etiam adjungi liber Græce & Latine editus à Geſnero, cui titulus Ἡράκλειτος διήγησις εἰς τὰς καθ' Ὅμηρον πλάνας καὶ ὀδυσσέως μετά τινος θεωρίας ἠθικωτέρας φιλοπονηθεῖσα. Emerici enim Bigotii judicio (*) ſcriptum hoc auctorem habet Heraclidem Ponticum, niſi malis Porphyrio illud tribuere. Vide quæ lib. 1. cap. 22. §. 2.
Ocellus Lucanus Philoſophus de Univerſi natura. p. 499. De hoc lib. 2. cap. 13.

(*) Apud Menagium cap. 10. Anti Bailleti,

Timæi Locri de anima Mundi & Natura p. 539. De hoc lib. 3. cap. 1. ubi de Timæo Platonis, & lib. V. c. 26. ubi de Procli commentariis in Platonis Timæum.

Theophrasti notationes morum p. 567. De his lib. 3. cap. 9. §. 13.

Demophili similitudines seu vitæ curatio ex Pythagoreis p. 611.

Democratis Philosophi aureæ sententiæ p. 626.

Secundi Athenienſis Sophistæ sententiæ p. 640. De Demophilo, Democrate & Secundo vide ſis lib. 2. c. 13. Secundi sententias ex MS. Gudiano recensitas exhibui hoc ipso volumine supra p. 565. seq.

Sexti Pythagorei sententiæ è Græco in Latinum à Rufino versæ p. 643. De his quoque paullo infra.

Ex quorundam *Pythagoreorum* libris fragmenta, in quibus de Philosophia Morali agitur p. 657. De his dixi lib. 2. cap. 13. §. ult. Ἀναλέξεις autem antiscepticas, quas cum versione & notis nobilis Viri Joannis North in editione Amstelodamensi Galeus exhibet, ex MS. Codice recensitas dedi Volum. XII. p. 617. seq.

De *Heliodori* Opticis quæ in Cantabrigensi exhibita editione, in Amstelodamensi Galeus omisit, dicere me memini lib. V. cap. 6. Volum. VI. p. 799. seq. Habetur etiam in Cantabrigiensi editione libellus sive Epistola Ludovici Nogarolæ, Comitis, ad Adamum Fumanum, Canonicum Veronensem, de Viris illustribus, genere Italis, qui Græce scripserunt, subjectus pridem ab Nogarola editioni Venetæ Ao. 1559. Ocelli Lucani. Hanc Epistolam in Amstelodamensi editione à Galeo præteritam, recudi feci Hamb. 1709. 8. cum Bernardi à Mallincrot centuriis quinque paralipomenon ad Vossium de Historicis Græcis, & Christophori Sandii notis & animadversionibus ad Vossium de Historicis Latinis, atque Johannis Hallewordi de Historicis Latinis spicilegio. Habet autem editio Amstelodamensis opusculorum à Galeo selectorum hoc singulare, quod in Græcis nulla occurrunt scripturæ compendia, quas abbreviaturas vulgo appellant, operam dante V. C. Marco Meibomio, ut non tantum emendate hic liber prodiret, sed etiam singulæ litteræ diserte typis exscriberentur, quod etiam in præclara illa Diogenis Laërtii editione Wetsteniana, & paucis quibusdam libris aliis observatum, consilio nescio an valde probando iis, qui non manu exaratos tantum Codices, sed priores etiam editiones tanto difficilius lectum iri deinceps con-

conquerentur, si omnibus ejusmodi compendiis scripturæ à tyronum usu remotis, occasionem illorum lectioni adsuefiendi juventuti eripi contigerit. Nihil porro ex hac Collectione video mihi superesse, quam ut de Salustio qui de Diis scripsit, ac de Sexti sententiis pauca quædam subjungam.

1. SALUSTII Philosophi libellum περὶ Θεῶν καὶ κόσμου *de Diis & Mundo* cum *Leonis Allatii* Latina versione & *Lucæ Holstenii* notis primus edidit *Gabriel Naudæus* Romæ 1638. 12. quæ editio repetita Lugd. Bat. 1639. 12. *Galeus* hinc notis Holstenianis suas interspersit. Rogaverat Naudæus *Fortunium Licetum* Epist. 71. ut Salustium hunc, quem Stoicum facit, illustrandum sibi sumeret: sed nihil Liceti in hunc scriptorem videre me memini. Italicam versionem *Dominici Lazarini de Murro* memorat Joannes Cinelli Bibl. volantis pluteo XIX. p. 39. Aureum libellum vocat Athanasius Kircherus T. 2. Oedipi Ægyptiaci pag. 172. admiratum in eo referens Bartholomæum Tortollum elegantiam & inter tenebras Ethnicismi tot lumina virtutis & veritatis. Et sane præclare sentit de Divina providentia, de animorum (*) immortalitate & de aliis capitibus, nominat im confutans Epicureos. Hunc viri docti tribuunt Salustio Syro, Procli adversario κυνίζοντι, de quo (**) multa Photius Cod. 242. è Damascio in vita Isidori, & Suidas in Σαλλούστιος, ἀπῆγεν, Ἀθηνόδωρος, Ζήνων & Μαρκελλῖνος, inter alia testatus quod fuerit Heracliti exemplo μισοπόνηρος, ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ὀπιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσιν, καὶ ὀπωσοῦν ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν, quod cum Cynicis moribus bene convenit, non cum hoc scriptore. Videndum igitur an sit potius alterius Salustii Platonici, ut non sine caussa conjicit Paganinus Gaudentius de Py-

(*) Cap. VIII. de anima disserens: ἀθάνατον δὲ αὐτὴν εἶναι ἀνάγκη, ὅπου τε γινώσκει θεός. Θνητὸν δὲ οὐδὲν ἀθάνατον οἶδε.

(**) Hunc Salustium intelligit Simplicius in Epictetum pag 90. Τὸν ἐφ' ἡμῶν Σαλούστιον, ἄνθρακα πεπυρωμένον ὀπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτὸν καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν. *Sallustium qui nostra ætate virum carbonem femori nudo impositum sufflando periculum faciebat quamdiu ardorem illum tolerare posset.*

thagorea animarum transmigratione Exerc. 1. cap. 21. Fuit inprimis celebris Salluſtius Philoſophus, qui licet Ethnicus Julianum Imp. à cruciandis deterruit Chriſtianis, teſte Theodorito lib. 3. Hiſt. cap. 11. Huic Julianus Orationem quartam inſcripſit, qua Solis laudes complectitur. Ad hunc ejusdem Juliani Epiſtolæ qui eum A. C. 362. dignitate ἐπάρχου & A. 363. Conſulis ornavit. Ad hunc contra Dioſcori Medici truculenta conſilia ſcripſit S. Hilarius Pictavienſis Epiſcopus, de quo conſules eruditorum Benedictinorum ad Hilarium prolegomena §. 19. Ad eundem leges nonnullæ in Codice Theodoſiano. Apud Eunapium in Maximo p. 85. vitioſe Σαλούστιος, in Codini quibusdam Codicibus Σαλπίων. Auſonius in Profeſſoribus Burdegalenſibus, de Latino Alcimo Alethio Rhetore:

Saluſtio plus conferent libri tui,
Quam Conſulatus addidit.

Alius Salluſtius ad quem Symmachi Epiſtolæ V. 55. 56. Alius de quo Marcellinus Comes ad A. C. 423. *Philippus & Salluſtius Philoſophi morbo perierunt.* Alius ad quem Iſidori Peluſiotæ Epiſtola 464. libri primi. Alius *Dionyſius Salluſtius* Medicus cujus mentio apud Plinium XXXII. 7. Juſtus Rycquius Centura nova Epiſt. 29. ad Marcum Velſerum teſtatur ſe in Bibl. Saregica (Lud. Saregi, Peruſiæ & Umbriæ Præfecti) reperiſſe hæc calamo exarata opuſcula: *Maximi Planudæ* & clarorum aliquot virorum Epiſtolas centum. *Pſellum* de gemmarum virtutibus. Incerti cujusdam (ſub *Empedoclis* editos nomine) verſus Jambicos de fixarum ſtellarum ſphæra, à *Demetrio Triclinio* emendatos. Parecbolas quasdam eorum quæ in excuſis *Athenæi* codicibus deſiderantur. Incerti in librum *Ariſtotelis* de coloribus commentarium. *Caniclei* librum contra Plotinum: ejus forte cujus librum de immortalitate animæ ἀνέκδοτον laudat Cardanus lib. de rerum varietate. SALUSTII Philoſophi in Heracliti problemata Homerica ſummarium. Excerpta ex *Gemiſti Plethonis* Monodia de immortalitate animæ. Ejusdem defenſionem Ariſtotelis contra *(Gennadium) Scholarium. Michaëlis Apoſtolæ* pro Plethone librum, ſuper ſubſtantia Ariſtotelica contra Theodorum Gazam. *Demetri Triclinii* de metris poëticis libellos.

2. Clariſſ.

2. Clariſſ. Galeo qui ſententias SEXTIO (*) Philoſopho apud Senecam Epiſt. 1. & alibi laudato tribuit, gravem dicam ſcribit p. 33. ſeq. Vir venerandus Urbanus Godfrid Siberus, qui easdem eruditis notis illuſtratas nuper ſeparatim edidit, atque SIXTO II. Epiſcopo Romano & Martyri conatur aſſerere Lipſ. 1725. 4. præfixa etiam ſub Sixti hujus II. nomine effictaEpiſtola,quaConcilioLateranenſi,Romæ ſuperiore anno ſub Benedicto XIII. congregato has ſententias dedicavit. Sed certum eſſe puto aliud ſenſiſſeOrigenem &Hieronymum, qui ſententias has Chriſtiani ſcriptoris eſſe minime exiſtimarunt. Origenes non modo Epiſcopum & Martyrem nunquam nominat, quod neutiquam omiſiſſet, toties ejus ingerens mentionem, vel ſemel facere: ſed etiam diſerte tanquam ſcriptum non Chriſtiani, àChriſtianis tamen non infrequenter lecti atque adeo probati meminit VIII. contra Celſum p. 397. & T. 15. in Matthæum p. 369. atque eodem referre licet quod Eccleſiaſticum Philoſophum vocat S. Maximus in Dionyſium Areopag. cap. 5. Myſticæ Theol. T. 2. p. 85. Rufinus autem qui primus ſub Sixti Martyris nomine illum ſententiolarum libellum latinis auribus commendavit, non modo temeritatis & inſaniæ eo nomine arguitur ab Hieronymo in cap. 18. Ezech. & ad Cteſiphontem contra Pelagianos & cap. 22. in Jeremiam, ſed monetur etiam in eo CHriſti, Spiritus S. DEI Patris, Patriarcharum, Prophetarum & Apoſtolorum nomina reticeri; cum in Hieronymi ſententiis, quas Vir clariſſimus p. 63. ſeq. objicit toties CHriſtus de nomine celebretur. Et quis neget ab Ethnico etiam potuiſſe ſcribi Philoſopho, licet nihil additum à Rufino largiamur, ſentent. 171. *Sapientia animum perducit ad DEUM.* & 172. *Nihil tam vernaculum Sapientiæ quam Veritas*, & ſentent. 34. *habes in te aliquid ſimile DEO.* Quis vero præſtet ſententiam 242. vel de baptiſmo intelligendam, vel non additam à Rufino? *fidelem te eſſe profeſſus, ſpondiſti pariter non peccare DEO.* Sane tamen ſi interpolatorias manus ſuſpicari in his ſententiis non eſſet neceſſe, Chriſtianum ſcriptorem illæ hinc inde proderent. Quæcunque autem habemus Græca, ea ab Ethnico proficiſci potuerunt omnia. Quod

(*) De hoc Sextio Stoico Philoſopho, Tiberii ætate, ſed qui Pythagoræ Philoſophiam quodammodo revocaſſe & cum porticu conciliaſſe fuit viſus; conſule Lipſium ad Senecæ Epiſt. 59. & lib. 1. manuduct c. 6.

porro Laurentius Martyr apud S. Ambrosium 1. de Officiis inducitur ad Sixtum martyrii candidatum dicere: *abjectio discipuli, detrimentum est Magistri*, cui respondere videtur quod est in Sixti sententiis n. 178. *peccata discentium opprobria sunt Doctorum.* Ad hoc responderi potest, quod non Sixto id tribuitur sed Laurentio, deinde quod diversa sententia est, denique quod Rufinus illam ut alia addidit fortasse de suo, deniq; commune hoc axioma potuisse etiam Ethnico Philosopho in mentem venire. Gelasius quoque Hieronymo suffragatus apocryphis accenset *librum proverbiorum qui ab hæreticis* (Rufino) *conscriptus est & S. Sixti nomine prænotatus.* Rufino tamen assensi sunt non modo Pelagius, sed & Augustinus primo lib. de Natura & Gratia c. 64. (qui tamen id postea retractavit lib. 2. retract. cap. 42) & Syri qui sua lingua sententias illas sub Sixti Episcopi nomine (ex Rufini versione ut videtur) habent teste Hebed Jesu, & Josepho Maria Assemano T. 1. Bibl. Oriental. p. 429. tum non ipse Isidorus Hisp. sed auctor appendicis ad Isidorum, & Ildefonsum de script. Eccl. c. 1. affirmans tamen *huic Opusculo ab Hæreticis quædam contra Ecclesiasticam fidem esse inserta, quo facilius sub nomine tanti Martyris perversorum dogmatum reciperetur assertio.* Laudantur etiam Sixti Papæ instituta apud Veterem auctorem collectionis de Virtutibus & Vitiis, editum à celeberrimo Mabillonio p. 62. Analect. edit. novæ in fol. & à Laurentio Pisano qui Sixti sententias imitatus *Divina oracula* appellat, Thoma Bradwardino in causa DEI, Vincentio Bellovacensi, in speculo morali & Histor. & ab auctore de vitis Philosophor. c. 110. &c.

Quod in aliis versionibus suis scriptorum Josephi, Clementis, Origenis & Eusebii fecisse cognoscitur Rufinus, ut magna libertate usus fuerit, neque dubitaverit interpolare quædam & addere, demereque alia, ut scriptores quos legeret commendabiliores faceret: idem in hoc Sexti Philosophi enchiridio videtur fecisse, quod ipse Xysto sive Sixto Episcopo tribuit atque *anulum* inscripsit. Ab eodem videtur profecta divisio libelli in duas partes, cujus Hieronymus meminit, & quæ servata etiam est in editione quam Lugd. 1507. 4. * adornavit Symphorianus Champerius cum libro suo de quadruplici vita, & commentariis ad Theologiam Asclepii & Isocrate ad Demonicum. In hac enim sententiarum Sexti editione pars secunda incipit

* De edit. Hillesheimia Rev. Jo. Christoph Colerus in anthologia, fascic. 1. c. 8. Lipsi. 1725. 8.

pit ab illa quæ in edit. laudati Siberi est CLXX. *Fides omnes actus tuos præcedat.* In eadem Champeriana exstat quoque sententia lecta Augustino & Pelagio: *Libertatem arbitrii sui permisit hominibus DEUS, ut pure & sine peccato viventes DEO similes fiant.* Et illa in duas partes divisio & hæc sententia desideratur in aliis editionibus ut in ea quam B. Rhenanus Basil. 1516 in 4. dedit ex MS. Selestadiensi, & quæ in Bibliothecis Patrum, & in Galeana utraq; nec non in Helmstadiensi quam cum sententiis Laurentii Pisani presbyteri & Thalassii Episcopi vulgavit Joannes à Fuchte 1615. 8. etiam in illa quam divisam in Decadas XLII. Petrus Poiretus subjunxit ideæ Theologiæ Christianæ juxta principia Jacobi Bohemi Teutonici. Amst. 1693. Optandum erat Græcas exstare, & ab interpolationibus Rufinianis immunes has sententias, ita enim appareret nihil in illis occurrere quod non scribi potuerit ab Ethnico Philosopho, nihil certe aliud observabitur in illis quæ eædem cum gnomis hisce Græce leguntur inter Demophili ac Democratis sententias, vel apud Nilum, Maximumve vel apud Stobæum: vel apud Origenem denique nominatim Sextum laudantem. Sic quod apud Sextum est, XCII. *Quod tibi DEUS dat, nullus auferre potest*, in Demophili sententiis ita exprimitur: δῶρον Θεὸς πᾶν ἀναφαίρετον. Sexti CCCXLIII. Qui cogitat adversum alium mala, ipsa præveniens ipse perfert mala. Apud Demophilum: βλευόμενος περὶ ἄλλα κακῶς, φθάνει ἑαυτὸν πάσχων ὑφ' ἑαυτῷ κακῶς. Sexti CCXCVIII. *Magnam scito esse sapientiam per quam ferre potes ineruditorum insipientiam.* Apud Demophilum: μεγάλην παιδείαν νόμιζε δι' ἣν δυνήσῃ φέρειν ἀγνοούντων ἀπαιδευσίαν. Sexti CCCCXLI: *Sapiens vir & cum tacet, honorat DEUM.* Apud Demophilum: σοφὸς κὰν σιγῶν τὸν Θεὸν τιμᾷ. Quod in Sexti CCCCXLIII. est, *Homo incontinens polluit Deum*, apud Demophilum est τὸ Θεῖον μιαίνει.

3. Tertia Clarissimi Galei Collectio Græco-latina est *Rhetorum Græcorum* selectorum Oxon. 1676. 8. in qua 1. *Demetrii* Phalerei liber de elocutione, 2. *Tiberius* Rhetor de Schematibus apud Demosthenem, 3. Anonymi Græci Compendium Rhetoricæ, quod incipit: ἡ ῥητορικὴ ἐστιν ἐπιστήμη τοῦ καλῶς καὶ πιστικῶς πάντα τὸν

περὶ-

περιμένον διαθέσθαι λόγον. & 4. *Severi* Sophistæ Alexandrini Ethopœiæ, auctiores iis quas Allatius ediderat. De his scriptoribus cum dixisse me meminerim lib. IV. cap. 31. §. 18. nihil amplius addo, sed potius subjungo alterius Rhetorus *Theophili Corydallei* opusculum, quod cum Latina versione hactenus inedita in manus meas incidit, editum pridem Græce Lond. 1625. 8. cum ejusdi scriptoris περὶ ἐπιστολικῶν τύπων.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΣ τοῦ Ἀθηναίου, ἔπειτα καὶ ὕστερον διὰ τὸ θεῖον καὶ μοναχικὸν σχῆματος ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ μετωνομασθέντος, Ἔκθεσις περὶ ῥητορικῆς.

Sapientissimi Viri Domini *THEOPHILI CORYDALEI, Athenienſis; poſt ſacrum, & Monaſticum aſſumptum habitum, cognomento THEODOSII, Tractatus Rhetoricus.*

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ἀεὶ μὲν ἔγωγε τὸ περὶ τὴν παιδείαν ὑμῶν εὐδαιμόνισα προθυμον. καὶ τὸ εὐγενὲς οὐκ ἔχω μὴ οὐ θαυμάσαι τῆς ὑμετέρας φύσεως. οἱ χρήματα πολυαχόλῳ τῇ ἐμπορίᾳ ἐνειλημμένοι, καὶ τῶν Εὐρίπου παλιρροιῶν ἐκ ἀσφενεστέρῳ ῥεύματι τῷ τῶν πραγμάτων ὄχλῳ μεταφερόμενοι διηνεκῶς, καὶ ἀντιρρυπτόμενοι, ἐκ ἀνύετε ὅμως καὶ λόγων μεταποιούμενοι, τήν τε τῶν ῥητόρων καλλιφωνίαν, τῶν μηδεμιᾶς ἀπομένων φροντίδος τὰ δευτερεῖα φέρειν αἰχύνεσθε. καὶ ὅτε τὸ χαλεπὸν τῆς εὑρέσεως λαβὸν τὸ δύσληπτον ἀπαμβλύνει τοῦ προθυμίας τὸ ἔντονον, ὅτι τὸ συνε-

Semper ego fælici vos indole in perdiſcendis literis judicavi, & divinam illam naturæ veſtræ particulam non poſſum non mirari; quippe qui variis negotiis, mercatura nimirum implicati, rerumque turbido æſtu non ſecus, ac in certis reciproci freti fluctibus agitati, & ubique acti non ceſſatis tamen & literis incumbure, illamque Rhetorum facundiam ſecundas tenere non patimini. Adeoque nec inveſtigandi difficultas animi obtundit robur, nec laboris aſſiduitas, ſegniores vos in iſta efficit in-

συνεχὲς

συνεχὲς τῶν πόνων ῥαθυμωτέρους περὶ τὴν τούτων θῆραν ἐργάζεται. Ἀλλ' οἱ μὲν τῶν πλεόντων πολλοὶ, κἂν σμικρὸς ὑπολάβῃ κλύδων, ἐκπλαγέντες τῇ ἀληθείᾳ, προϊένται μὲν τὴν σώζουσαν τέχνην, παραδίδωσι δὲ τῷ κύματι καὶ παραναλίσκονται τῆς νεῶς. Ὑμεῖς δὲ ὥσπερ φιλοσοφίας ἐν μεθορίῳ καὶ ἐμπορίας τεταγμένοι, τῆς μὲν τῷ ἐπιῤῥέοντι σάλῳ ὡς ἐγχωρεῖ ἀπαντῶντες, καὶ θατέρας ἀποχρώντως ἀντέχεσθαι. ἡ μὲν γὰρ ὑμῖν κἂν ἐπείσακτος, ἀλλὰ τῶν χρείαις συντελοῦσα τοῦ βίου. ἡ δὲ πατρῷον κτῆμα ἀνέκαθεν, ἧς εἰ καὶ τὸ ἄνθος ὁ δαίμων αὐτοῖς κλάδοις ἀπέκειρεν, ἐμμένει μέντοι τὰ σπέρματα κρείττω δαιμονίας ἐπηρείας τῇ φύσει συμμεταδιδόμενα. σφαδάζει τε διηνεκῶς ἐπὶ τὴν ἔκφυσιν, καὶ ὀργᾷ εἴ που ἀνατεθηλῶτα πάλιν ἀποκυήσειεν, ὅσα καὶ φυτὸν εὐγενές. ἀπορίᾳ δὲ τοῦ μαίευσοντος μένει ἀτελεσφόρητα. καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ νύττον ἀεὶ καὶ οὐκ ἐῶν ὑμῶν ἠρεμεῖν τὴν ψυχήν. ὅ κἀμοὶ τό γε νῦν ἔχον φοιτᾷν καταναγκάζει ὡς δῆθεν ἐμπείρῳ τὰ περὶ τὴν μαίευσιν. Ἐγὼ δὲ τῆς φύσεως ὑμᾶς ἐπαινῶν, αἰσχύνομαι μὴ καὶ χαρίσασθαι. εἰ δὲ τοὐγχείρημα πόνων ἐστὶν οὐκ ἐκτὸς, ἀλλ' ὑμῶν γ' ἕνεκα τὸν ἐνόντα τρό-

dagine. Navigantium autem nonnulli, tenui quamvis ſurrepti unda, artem quidem projiciunt ſalutarem ſeque credunt fluctibus, navemque impingunt. At vos, velut in ipſo Philoſophiæ confinio, & mercaturæ poſiti, hujusce inundanti oceano, pro viribus occurritis, & altera ſat abunde inſtructi eſtis. Iſta quidem vobis adventitia licet, in vitæ tamen commodum cedit; hæc vero avita ab origine poſſesſio. Cujus etiamſi florem ab ipſis Deus decerpſit ramis, at ſemina tamen inſunt divinitus immiſſo meliora damno, quæ toti impertiuntur naturæ, ſemperque geſtiunt elici, appetuntque ut tandem regerminantia fructus, non ſecus ac planta nobilis, iterum effundant. Inopia vero obſtetricantis manent immatura. Atque hoc œſtrum eſt illud, quo veſtræ inquietantur animæ. Quod & me jam nunc haud certis paſſibus ad errandum adigit, quippe qui ſat novi quid ſit obſtetricari. Ego igitur cum lætam vos ob indolem prædicem, frontem plane exuam, ſi non gratificer. Quamvis autem opus hoc arduum ſit, in veſtram tamen gratiam aggrediendum putavi, ut ſemina,

πον πειρατέον ἔδοξα τὰ σπαργῶντα ἤδη τῶν σπερμάτων εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Ὑμεῖς δὲ κἂν ταῖς ὠδῖσιν ἐπείγεσθε, μὴ πάνυ σπεύσητε τὴν ἀπότευξιν. οὐχ ὁ τυχὼν γὰρ ἐξ ἀμβλώσεως κίνδυνος τοῖς πρὸ ὥρας γλυχομένοις προϊέναι τὰ ἔκγονα.

quæ jam fœcunditate turgeſcunt, in lucem producantur. Quod ſi partus doloribus cruciamini, ne temere tamen feſtinate. Illis enim grave ex abortu periculum accidit, qui fœtus præmature edere cupiunt.

II. Ὁ μὲν σκοπὸς ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος, οὐ Ῥητορικῆς θεωρία, οὐδέ τινα περὶ αὐτῆς ὁλόκληρον ἔκθεσιν παραδοῦναι. ἀλλὰ περὶ μερῶν τοῦ πολιτικοῦ λόγου, καὶ τῆς ἐκείνων διαθέσεώς τε καὶ χρήσεως διαλαβεῖν. σαφηνείας δὲ ἕνεκα καὶ τοῦ μὴ δοκεῖν (ὃ λέγεται) μῦθον ὑφαίνειν ἀκέφαλον, ὀλιγάττα καὶ περὶ ὁλοσχεροῦς τῆς πραγματείας ὡς ἐν παρόδῳ προανακεκρουκότες, καὶ εἰς αὐτὴν μεταβησόμεθα τὴν τοῦ προκειμένου διαθήρασιν. Τὴν Ῥητορικὴν τοιγαροῦν τῶν μὲν ἐμπειρίᾳ χρηματισάντων, τῶν δὲ τέχνην, ἐνίων δὲ αὐτῇ οὐδὲ τὰ τῆς ἐπιστήμης πρεσβεῖα νεῖμαι ἀποκνησάντων. ἡμεῖς καὶ τὸ σύντομον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τὸ εὐπαρακολούθητον διώκοντες, τὰ μὲν τῶν ἄλλων παρέντες, ἃ περὶ αὐτῆς τῷ Ἀριστοτέλει ἔδοξεν (ὃν καὶ τοῦ λόγου ποδηγὸν ἐνστησόμεθα) διὰ βραχέων ὡς οἷόν τε ἀναπτύξωμεν.

II. Scopus hic noſter non eſt meditari Rhetoricem, nec aliquem de ea tractatum integrum præbere; ſed de partibus civilis orationis, & earum conſtructione, uſuque diſſerere. Quod ut eluceſcat, & ne fabulam ſine capite (ut ajunt) contexere videar, paucula de toto negotio obiter præmittemus, dein ad ipſam propoſiti diſquiſitionem tranſibimus. Rhetoricam igitur cum alii ſcientiam eſſe dicant, alii artem, plurimique ipſa ſcientiæ privilegia tribuere non verentur, nos etiam qui brevitati jam ſtudemus, captuque facilia conſectamur, aliorum opiniones omittentes, quæ de ea viſa ſunt Ariſtoteli, cujus nos inſiſtimus veſtigiis, quanta poſſumus brevitate aperiemus.

III. Ἀμέλλει

III. Ἀμέλει τοι ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Θεοδέκτην, Δύναμιν φησὶν τὴν Ῥητορικὴν εἶναι περὶ ἕκαστον τοῦ θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν. δύναμιν δὲ ἐνταῦθα οὐ φυσικήν τινα δεξιότητα ὑπολητέον, ὃ δή τινες περὶ Ῥητορικῆς ἐφαντάσθησαν. ἀλλ' ἣν συνίσησι γυμνασίας συνέχειαν, ἧς περὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ ἐνεργείαις. ἥτις καὶ τέχνη ἐστὶν, ὃ περὶ αὐτῆς ὁ Ἀριστοτέλης πολλαχοῦ ἀποφαίνεται. ὅ γὰρ πράττειν πεφύκασιν ἄνθρωποι, χαλεπῶς μὲν καὶ ἀνιαίως, ῥᾳδίως δὲ καὶ ὡς τὰ πολλὰ ἐθισθέντες, τοῦτο καὶ τὴν αἰτίαν προσλάβειεν, τέχνη γίνεται. τοιοῦτον δὲ ἡ Ῥητορική. καθ' ἣν καὶ πάντες φύσει μέχρι τινὸς ἐνεργοῦσι, καίπερ εἰκῇ καὶ ἀπισφαλῶς. ἂν ἕξει δὲ γενόμενοι μετὰ συνηθείας, οὐκ ἔτι, ἀλλὰ ῥᾷστα καὶ ἐμμελῶς. ἐνδέχεται δὲ καὶ αἰτίαν θεωρεῖν. οἷον τίνα, καὶ τίνι τρόπῳ κεκοσμημένα τοὺς τοιάσδε πείθουσιν ἀκροατὰς, ἄλλως μὲν τοὺς πρὸς ἡδονὴν ἢ κέρδος ἀφορῶντας, ἑτέρως δὲ τοὺς φιλοδόξους. καὶ ὡδὶ μὲν ὄχλον, ἕτω δ' αὖ σοφοὺς καὶ τῷ δικαίῳ προσέχοντας. ὡσαύτως δὲ καὶ τοιῶσδε μὲν συμπεθὲν

III. Ariſtoteles ſiquidem in primo ad Theodectem libro Rhetoricam, inquit, facultatem eſſe perſpiciendi in unaquaque re, quod in ea eſt ad perſuadendum idoneum. Per facultatem autem non naturalis aliqua ingenii dexteritas hic intelligenda, prout nonnulli de Rhetorica ſomniarunt; ſed qualem comparat exercitatio continua, crebra ſua, circa idem, & propter idem, actione. Quæ & Ars eſt, quod paſſim Ariſtoteles de ea demonſtravit. Quod enim facere ſolent, ſed ardue raroque homines, prompte vero cum acceſſerit aſſiduitas, id, & rationem adjungit, Ars efficitur. Tale vero quidpiam eſt Rhetorica, ſecundum quam omnes natura quadantenus operantur, temere tamen, & imprudenter. Qvum autem habitum aſſiduo conatu nacti ſunt, non ita, ſed expedite, & cum judicio. Liceat autem & cauſam inſpicere, quæ nimirum, & quo veſtita cultu valent ad auditores hoſce vel illos perſuadendum: aliter ſiquidem quos lucri, aut voluptatis γαργαλισμὸς titillat, aliter autem quos gloriæ, aut opinionis. Et hoc modo conciliatur vulgus,

προοίμιον, τοιῷδε τῶν λόγων γένει ἐφαρμόττει. ἄλλως δὲ, ἑτέρῳ καὶ πρὸς ἑτέρους. καὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. τέχνη ἄρα ἡ Ῥητορική. Ἡ δὲ τέχνη ἕξις ἐστὶ πρακτικὴ μετὰ λόγου. ἕξις δὲ οὖσα, καὶ ποιότης ἀναγκαίως. ἡ γὰρ ἕξις ποιότης ἐστὶν ἐπείσακτος ταῖς τῆς ψυχῆς δυνάμεσι καθ' ἣν τοιῶσδε τὸ ζῶον ἔσχηκεν, ἢ πρὸς ἑαυτὸ, ἢ πρὸς ἕτερον, οὐκοῦν ἡ Ῥητορικὴ καὶ ποιότης ἐστὶν ἡ ἕξις, καὶ ἕξις ἡ τέχνη, καὶ τέχνη περὶ λόγους ἡ λογικὴ. Ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος ἀληθὴς μὲν, οὔπω δὲ Ῥητορικῇ ἀποκεκριμένος, ἐπεὶ καὶ γραμματικῇ ἐφαρμόττειν καὶ διαλεκτικῇ ἐνδέχεται. ὅτου χάριν προσείληπται τὸ, περὶ ἕκαστον τῶν θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν. καθ' ὃ, ἀντιδιαστέλλεται μὲν τῆς γραμματικῆς, ὡς μόνην τὴν ὀρθότητα καὶ σημασίαν σπουδαζούσης τοῦ λόγου. διακρίνεται δὲ καὶ τῆς διαλεκτικῆς, ἧς ἔργον κανόνα καὶ ὄργανον συγκροτῆσαι, δι' οὗ ἔχοιμεν ἐν μὲν τοῖς κατὰ θεωρίαν τοῦ ψεύδους τὸ ἀληθὲς, ἐν δὲ τοῖς πρακτέοις τῶν φαύλων τἀγαθὰ διελεῖν. μόνη δὲ ἡ Ῥητορικὴ πᾶσαν περὶ τὸ πιθανὸν καταβάλλεται τὴν σπουδήν. καὶ τοῦ-

sapientes isto, & justitiæ mystæ. Similiter & exordium ita compositum sub tali genere orationis cadit, & talibus convenit auditoribus; sin aliter, sub alio, & aliis: & sic de reliquis censendum. Est igitur Ars, Rhetorica. Ars autem habitus est efficiendi cum ratione. Habitus autem cum sit, necesse quoque ut qualitas sit. Habitus enim qualitas est in potentias animæ introducta, qua tali modo afficitur animal, vel erga se, vel alios. Est igitur Rhetorica qualitas qua habitus, & habitus qua Ars, Ars autem cum ratione, qua rationalis. Definitio autem hæc vera quidem, Rhetoricam tamen nondum satis distinxit, quoniam & Grammaticæ convenire possit, & Dialecticæ. Illud proinde additur, perspiciendi in unaquaque re, quod in ea est ad persuadendum idoneum. Hinc à Grammatica distinguitur, quæ solum curat, ut emendata sit oratio, & significans: à Dialectica vero, cujus est regulas, & instrumenta conficere, quibus veritatem in Theoreticis à falsitate, bonumque in practicis à malo distinguamus. Sola vero Rhetorica omnem in persuadendo impendit operam. Et hoc de pro-

τὸ περὶ τὸ δοθέντος ἀπλῶς δύνασθαι θεωρεῖν: οὐ γὰρ ἀφώρισται περί τι γένος ἡ τῆς ῥητορικῆς ὕλη, οἷον δὴ τοῖς λοιποῖς τέχναις. τέκτονι φέρε εἰπεῖν ξύλα. χαλκεῖ δὲ μέταλλα. καὶ καθεξῆς ὡσαύτως. ἀλλ' ἐφ' ὁποιονοῦν ἡ ῥητορικὴ ἐπεκτείνεται τῶν συμπιπτόντων τῶν ἐν πολιτείαις ζητημάτων, πλὴν τῶν ἀσυσκάτων. Ἔργον δ' αὐτῆς ἐστὶ τὸ πεῖσαι πάντως, οὐδὲ γὰρ τεκτονικῆς τὸ τὴν κλίνην εἰς ἔργον προαγαγεῖν. ἀλλ' εἰδέναι ὡς ἂν προαχθείη εἰ μή τι τῶν ἐκτὸς παρεμπέσοι. οὕτω τοι καὶ ῥητορικῆς τὸ δύνασθαι περὶ ἑκάστου τῶν προβληθέντων, οὐ διδακτικῶς, ἀλλὰ πιστικῶς εἰπεῖν. ὅθεν καὶ τῶν ἐναντίων ἐστὶ διὰ τῶν κοινῶν καὶ ἐνδόξων κατασκευαστική: Τὸ δὲ τοῦ ῥήτορος ἔργον, τέτταρα διανενέμηται, τὰ τέτταρα τῆς ῥητορικῆς μέρη. ἐν οἷς πρώτη μὲν καὶ ἀδαμῶς εὐληπτος, ἡ τῶν ῥητορικῶν προβλημάτων καὶ στάσεων θεωρία ἐστί. μεθ' ἣν ἡ τῶν πίστεων εὕρεσις, οὐχ ἧττον τὸ πολυχερὲς ἢ χρήσιμον ἔλαχε. καὶ μετὰ ταύτας ἥ τε τῶν εὑρεθέντων διάθεσις, καὶ τῶν λέξεων ἐκλογὴ καὶ ὑπόκρισις τῶν αὐτῶν.

posita definitione sufficiat. Non enim aliquo genere coarctatur Rhetoricæ materia, sicut Artium reliquarum. Lignario scilicet ligna destinantur, fabroque ærario metalla, & sic de singulis. At Rhetorica in omni versatur quæstione qua civili, exceptis quæ in disceptationem non veniunt. Munus autem Rhetoricæ non est persuadere semper, nec artis fabrilis lectum conficere, sed scire quomodo conficiatur, nisi internum aliquod impediat repagulum: ita nec Rhetoricæ de quocunque themate scientiam facere, aut docere, sed probabiliter tantum dicere. Unde & adstruendi contraria vim habet, è locis communibus, & probabilibus. Oratoris autem officium quadruplex est, secundum quatuor Rhetoricæ partes. Quarum prima & admodum difficilis est statuum, & quæstionum Rhetoricarum consideratio. Secunda, quæ non minus multiplex est, quam utilis, argumentorum est inventio. Tertia inventorum dispositio, & ultima verborum electio, eorumque decora voce, & gestu pronunciatio.

IV. τῶν δὲ προβαλλομένων ἤγουν ζητουμένων, γένη εἰσὶ δύο. τὰ μὲν γὰρ συντείνει πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγήν. οἷον εἰ πολεμητέον Φιλίππῳ. τὰ δὲ πρὸς γνῶσιν μόνον. οἷον πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδὴς, ἢ ὄ. τούτων δὲ τὰ μὲν εἰσὶ καθόλου, ὅσα τῶν πρεσβατικῶν ἐξῃρημένα. οἷον εἰ ὅλως πολεμητέον. τὰ δὲ ὑπὸ μέρους ὡς τὸ, εἰ προσήκει Ἀθηναίοις ἄραδαι τὸν κατὰ Φιλίππου πόλεμον ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ὑπὸ ἄρχοντος Καλλιμάχου. Ἔστι δ' ἐν ἑκατέρῳ τῷ γένει κοινὰ τὰ καθόλου κατασκευαστικὰ καὶ ἀνασκευαστικά. ὁ γὰρ δείξας παντὶ γαμητέον εἶναι, καὶ τῷ Σωκράτῃ πάντως καὶ Πλάτωνι ἔσεσθαι ἀποδειχθήσεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνελὼν τὴν πρὸς ἑτεροδόξους φιλίαν, συνανεῖλεν (οἷον εἰπεῖν) καὶ τῶν μεταξὺ Πεισιστράτου καὶ Σόλωνος. Ἡ μέντοι ῥητορικὴ τῶν κατὰ μέρος ἐστὶ θεωρητική τε καὶ πιθανουργική. ἔστι γὰρ πολιτικὸν ζήτημα (ὡς Ἑρμογένης ὥρίσατο) ἀμφισβήτησις λογικὴ ὑπὲρ μέρους, ἐκ τῶν παρ' ἑκάστης κειμένων νόμων ἢ ἐθῶν, περὶ ἃ νομισθέντος δικαίου, ἢ ἃ καλὰ, ἢ τὰ συμφέροντος, ἢ καὶ πάντων ἅμα, ἢ ἐνίων. τὴν δὲ τῶν

IV. Propoſitorum autem ſive quæſtionum genera duo ſunt. Quædam enim ad electionem, & evitationem ſpectant, ut an bellum cum Philippo gerendum. Quædam ad ſolam cognitionem, ut, an mundus ſphæricæ ſit figuræ, necne. Ex his, quædam Univerſales ſunt, quales ſunt, quæ omnibus nudantur circumſtantiis, ut, an omnino ſit pugnandum: quædam vero ſpeciales, ut, an Athenienſes deceat bellum contra Philippum ſuſcipere pro Olynthiis archonte Callimacho. Sunt autem in utroque genere communes, generalesque confirmandi, & deſtruendi loci. Qui enim uxorem omni ducendam eſſe demonſtrat, tum Socrati, & Platoni ſine dubio demonſtrabit. Sic etiam, qui amicitiam inter viros ſententia diſcrepantes ſolvit, eam quoque extinxit, quæ inter Solonem, & Piſiſtratum. Attamen Rhetorica eſt particularium ars contemplativa, & perſuaſoria. Eſt enim quæſtio civilis (ut definivit Hermogenes) diſceptatio, vel controverſia cum ratione ſuſcepta, particularis, & finita, ex conſtitutis legibus, aut conſuetudine uniuscujusque populi, de iis quæ habentur juſta, aut honeſta, aut utilia, vel de his omnibus ſimul, vel de

καθόλου

καθόλου καὶ ἀληθῶν ἔρευναν φιλολοσόφοις ἡ Ῥητορικὴ παρίησι, τὸ εἶναι τῶν ὄντων οὐ τὸ δοκοῦν πολυπραγμονοῦσιν. εἰ δέ που καὶ Ῥήτορες ἅπτονται τῶν καθόλου, τοῦτο ἐφ' ὅσον αἱ τῶν κατὰ μέρος ἐργασίαι ταῖς τῶν καθόλου ἐμπεριέχονται, δρῶσιν. οὐ μὴν ἡγείσθω τις κατὰ μέρος ἡμᾶς λέγειν ἐνταῦθα τὰ ἑνὶ μόνῳ δοκοῦντα. ὧν ἀορίστων ὄντων, ἀδύνατον καὶ νόμους θέσθαι, καὶ τεχνικῷ τινι κανόνι τὴν περίληψιν ποιῆσαι, ἀλλὰ τὰ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἔχουσιν. οἷον Ἀθηναίοις ἢ Λακεδαιμονίοις. Ἑκάτερον δὲ τῶν ἐκτεθέντων γενῶν, εἰς τρία τὴν διανομὴν εἴληχεν. εἰς ἃ καὶ πᾶσαι αἱ τῶν ῥητορευόντων στάσεις ἀνάγονται. τρεῖς γὰρ τὰς ἀνωτάτω ζητήσεις οἱ περὶ Ἑρμογένην τίθενται. εἰ ἔστι. τί ἐστιν. ὁποῖον τί ἐστιν. ὧν τὸ μὲν πρῶτον διὰ τοῦ στοχασμοῦ θηρώμεθα. Ἔστι γὰρ στοχασμὸς, ἀδήλου πράγματος ἔλεγχος οὐσιώδης ἀπό τινος φανεροῦ σημείου, ἢ ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ προσώπου ὑποψίας. Εἰ δὲ φανερὸν μὲν ᾖ τῇ οὐσίᾳ, δεόμενον δὲ προσθήκης ἐς ἀναπλήρωσιν, ποιεῖ τὴν ζήτησιν περὶ τὸ ἐλλεῖπον, καὶ ἡ στάσις ὁρικὴ προσηγόρευται, ὡς περὶ

quibusdam horum. Universalia autem, & vera Philosophis discutienda relinquit Rhetorica, qui rerum essentias perscrutantur, non apparentias. Quod si Rhetores quandoque Universalia tractent, hoc ideo faciunt, quod singularium argumenta in universalibus continentur. Ne tamen existimet quispiam nos hic singularia dicere quæ unico soli conveniunt. Quibus impossibile est, cum infinita sint, & leges ponere, & artificiali aliquo complecti canone. Sed vel hoc modo se habent, vel illo, ut vel Atheniensibus, vel Lacedæmoniis. Alterutrum autem è prædictis generibus, in tres distribuuntur partes, ad quas reducuntur omnes Rhetorum controversiæ. Tres enim has supremas quæstiones tradunt Hermogeniani. An sit? Quid sit? Quale sit? quarum primam conjectura indagamus. Est enim conjectura, rei obscuræ & incompertæ probatio ab ipsa re desumpta, in aliquo signo manifesto, vel ex suspicione aliqua de persona. Quod si de re ipsa compertum sit, desit autem aliquid, quod supplementi gratia adjici debet, insurgit quæstio de defectu isto, & status finitivus appellatur, quippe quod de causæ finitione constituitur. Si vero factum judicandum

τον

τὸν ὅρον τοῦ προβληθέντος συνισταμένη. Ἂν μέντοι δῆλον καὶ ἐντελὲς ᾖ τὸ κρινόμενον, ἡ ζήτησις περὶ τὴν ποιότητα τοῦ πράγματος ἵσταται. ἢ καὶ γένος οὖσα, ἢ περὶ πρᾶγμα θεωρεῖται καὶ ποιεῖ τὰς λογιστικὰς στάσεις, ἢ περὶ ῥητὸν καὶ ποιεῖται τὰς νομικάς. Καὶ τῶν περὶ πρᾶγμα, ὅταν μὲν περὶ μέλλοντος ζητοῦσι, πραγματικὰ ἤκουσαν. ὅσαι δ' αὖ περὶ παρῳχημένου, γενικῶς μὲν δικαιολογία. ἥτις προσεχῶς μὲν τέμνεται εἰς ἀντίληψιν, ἥτις δὲ μονομερής. καὶ ἀντίθεσιν, ἥτις περιέχει τὰς τέτταρας ἀντιθετικάς. Ἀντίστασιν. Ἀντέγκλημα. Μετάστασιν. Συγγνώμην. Τῶν δὲ νομικῶν, ὅσαι περὶ τὸ αὐτὸ ῥητὸν εἰσὶ, τοῦ μὲν τῷ ῥητῷ κεχρημένου, τοῦδε τῇ διανοίᾳ, ῥητὸν καὶ διάνοια ἤκουσαν. ἐν οἷς δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγγράφου καὶ ἄγραφόν τι συνάγεται, συλλογισμός. ἐπειδὰν δὲ ἡ ζήτησις περὶ δύο ἢ καὶ πλείω ῥητὰ εἴη ὑπεναντία, ἀντινομία. ἀμφιβολία τε παρὰ ταύτας καὶ τελευταῖα ἡ μετάληψις, ἢ καὶ παραγραφὴ λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν Ἑρμογένης. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν, εἰς τέσ-

manifestum sit, & perfectum, constituitur quæstio de qualitate facti. Qualitatis autem nomen cum generale sit, vel de facto disquisitionem habet, & efficitur status Rationalis, vel de legis verbis, nasciturque status Legitimus. In statu autem rationali disceptatio est, vel de re futura; & fit status Negotialis, vel de re præterita, & communi vocatur nomine status Juridicialis. Quæ continuo dividitur in statum absolutum, qui unius tantum partis est, & in statum assumptivum, qui quatuor alios status continet, statum scilicet comparationis, statum recriminationis, statum translationis criminis, & statum deprecationis. In statu legitimo, vel de scripto uno, eodemque ambigitur, quando scilicet adversariorum alter scripto utitur, alter sententia, & vocatur status scripti, & scientiæ. Ubi vero à scripto colligitur aliquid non scriptum, status nascitur ratiocinativus. Vel de scriptis duobus, aut pluribus inter se pugnantibus, & fit status, qui vocatur legum oppositio, statusque ambiguus, sive amphibolia; postremo status transumptivus, sine exceptio. Et hæc Hermogenes. Aristoteles autem in secundo posteriorum analyticorum libro qua-

σαρα

σαρα διεῖλε τὴν τῶν ζητουμένων συμπλήρωσιν. ὅτι ἐστὶ. διατί ἐστι. καὶ εἰ ἔστι- τί ἐστιν. ἐφ' ἑκάστου γὰρ τῶν ἀμφισβητουμένων πράγματός τινος ἐπιζητεῖται γνῶσις. αὕτη δὲ τέτραχα τὴν διανομὴν εἴληχεν. Εἰ γὰρ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἁπλῶς ἀμφισβητοῦμεν τοῦ πράγματος, ὃ καὶ συνίστησι τὴν, εἰ ἐστὶ, ζήτησιν. ἢ τούτου ὁμολογουμένου, περὶ τοῦ ὅρου διαφερόμεθα, κἀντεῦθεν ἀνακύπτει ἡ τοῦ, τί ἐστι, ζήτησις. ἢ πάλιν καὶ τούτου κειμένου, τίνα εἰσὶν ἅπερ ἐκείνῳ συμβέβηκε, σκεπτόμεθα. Ταὐτὸν δὲ ἐστὶν, ὁποῖον τὶ ἐστὶ τὸ κείμενον, ἐξ οὗ ἡ τοῦ ὅτι προέρχεται ζήτησις, περὶ τὴν τοῦ ὑποκειμένου στρεφομένη ποιότητα. Ἂν δὲ καὶ τοῦτο προσαποδοθείη, λοιπὸν εἴη διαμφισβητῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν τοιόνδε ἐστὶ τὸ ὑποκείμενον. τοῦτο δὲ ἐστὶ, τὸ διατί ζητεῖν.

dripartitam fecit quæstionum divisionem, Quod sit. Cur sit. An sit. Quid sit. in singulis enim quæstionibus rei cujusque inquiritur cognitio, quæ quadrifariam dividitur; vel enim de existentia rei simpliciter ambigitur, unde oritur hæc quæstio, An sit? vel hoc omisso de essentia & definitione rei, unde & ista nascitur quæstio, Quid sit? vel hoc rursus posito de accidentibus ejus fit disceptatio (quod idem est, quale sit subjectum.) Et inde exurgit quæstio, quæ circa subjecti versatur qualitatem. Vel, si hoc detur, de causa, rei ultimo dubitatur, cur tale sit subjectum, & hinc fit quæstio, Cur sit.

V. Εἰ γοῦν ἰσάριθμα δεῖ εἶναι τοῖς γινωσκομένοις τὰ ζητούμενα, τέτταρα δὲ ταῦτα, ἀνάγκη πᾶσα κἀκεῖνα εἶναι τοσαῦτα. Τί οὖν πρὸς ταῦτα ῥητέον; ἢ ὅτι καίπερ Ἑρμογένης τὴν τετραμερῆ παρῆκε τοῦ Ἀριστοτέλους διαίρεσιν, ἅτε δὴ μὴ τὴν κατὰ φιλόσοφον ἀκριβῆ πραγματευόμενος ἔ-

V. Qvum igitur quæ quæruntur tot esse numero debent, quot ea, quæ cognoscuntur; hæc autem sunt quatuor, necesse est ista quoque totidem esse. Quid autem ad hæc dicendum? nisi quod Hermogenes quamvis quadripartitam istam Aristotelis non adhibuit distributionem, quippe quod subtilem

ρευναν, ὃ μὴν καὶ τὸ τέταρτον ἐκείνης μέρος, τὴν διατί δηλαδὴ ζήτησιν παρέλειπεν. αὕτη γὰρ τὴν τινὸς αἰτίαν πολυπραγμονεῖ λαχοῦσα. εἰ μὲν ἐπ' ἀσυμπλόκου τινὸς καὶ ἀσυνθέτου θεωρεῖται, οἷον διὰ ἣν αἰτίαν φίλιππος ζητεῖ τὴν ἔσω πυλῶν παρέλευσιν. ἢ ὅτι συμπεπλεγμένης τῆς καὶ συνθέτου, ὃ καὶ σπάνιον τοῖς ῥήτορσιν. οἷον, διὰ ἣν αἰτίαν ἐκλείπει ὁ ἥλιος, τοῦτό τι ἐκ ἀγαθὸν ὁ πρὸς ὁμόρους πόλεμος. Ἡ δὲ πίστις πολυσήμαντός ἐστι φωνή. πῇ μὲν ὅτι τοῦ πιστεύοντος λέγεται, καὶ ἔστιν ὑπόληψις περί τινος τῶν δοκούντων, ἢ κοινὴ ἦγεν τῷ πεφυκότι. πῇ δὲ τοῦ πιστωτικοῦ λόγου τὴν ὕλην, καὶ ἔστι στοιχεῖον ἡ τόπος ἐπιχειρήματος ἔνδοξος. διὰ ἃ δύναιτ' ἄν τις πεισθῆναι ἀπεργάσασθαι. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντιθάρρους ἐκλαμβάνεται. ὡς τὸ πίστιν ἔχειν, καὶ δοῦναι πίστιν, καὶ δέχεσθαι. Καθ' γοῦν τὸ δεύτερον σημαινόμενον ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι τοῦ παρόντος γνωκῶς τὴν πίστιν διέτεμε. Τὰς μὲν προϋποκειμένας καὶ μὴ διὰ τῆς μεθόδου ποιουμένας τῷ ῥήτορι, ἀτέχνους ἐκάλεσεν. εἶναι εἰσὶ, νόμοι, συνθῆκαι, μαρτυρίαι, βάσανοι, ὅρκοι. Καὶ νόμος

illam Philosophorum non moliebatur disquisitionem, non tamen quartum illud omisit membrum, quæstionem scilicet, cur sit? Hujus enim est indagare causam rei, vel cum de simplici aliqua re agatur, & non complexa, ut Cur velit Philippus intra portas (*) venire?, vel de complena & composita, quæ rarior vocatur à dicendi magistris, ut quam ob causam sol deficiat, cur non utile sit contra finitimos bellum gerere. Vario autem genere usurpatur vox πίστις, quandoque siquidem de credente dicitur, & est opinio de re aliqua probabili, vel in communi, vel saltem à natura, quandoque vero orationis materiam denotat afferentis fidem, estque principium, seu locus probabilium argumentorum, per quæ effici possit fides: quin &, pro fiducia non vero ponitur, hinc phrases illæ πίστιν ἔχειν, & δοῦναι πίστιν, καὶ δέχεσθαι. In secundo hoc sensu Aristoteles generaliter fidem, seu probationes distribuit. Quasdam enim, quæ nulla Oratoris conquiruntur arte, inartificiales vocavit, quales sunt, leges, fœdera, testimonia, tormenta, jusjurandum. Lex autem civitatis consensus est in eadem re

(*) Thermopylas.

μος μὲν ἐστὶ κατ' αὐτὸν τοῦτον ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν, διὰ γραμμάτων προστάττον πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα: Ὥσπερ ἡ συνθήκη παραφυὰς οἷά τις παρατέθηλε νόμος οὖσα τῶν κατὰ μέρος τισὶν ἴδιος. Μαρτυρία δὲ, ὁμολογία ἐστὶ συνειδότος ἀκούσιος. Καὶ ὁ παρὰ ταῦτα ὅρκος, ἡ μετὰ θείας παραλήψεως φάσις ἀναπόδεικτος. Ἐντέχνους δ' αὖ ὅσαι καὶ εὑρέσεως καὶ οἰκονομίας δέονται τῆς τοῦ Ῥήτορος μετὰ τέχνης. ἃς καὶ τρισὶ τούτοις διδάσκει συνίσταθαι. τῇ τε τοῦ λέγοντος ἐπιεικείᾳ. καὶ τῇ περὶ οὗ λέγει ἀποδείξει. καὶ ὑπὲρ ταῦτα, τῇ ποίᾳ τοῦ πρὸς ὃν ὁ λόγος, διαθέσει. Ἐπεὶ δὲ αὗται ὕλης ἐπέχουσι λόγον, ἤπου καὶ εἴδους δεήσονται. ἣν γὰρ ἐντεῦθεν ἔχει λαβὼν ὕλην ὁ Ῥήτωρ, οὐ φύρδην καὶ ἀκατασκεύῳ κέχρηται. ἀλλὰ πολυπρότερον ῥυθμίσας καὶ οἱονεὶ μορφώσας τοῖς ἐπιχειρήμασι κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐπάγει τοῖς πράγμασιν ἐγκατάσκευον.

communis, designans literis singula, quo efficienda sunt modo. Cujus soboles quædam, ac veluti germen est, fœdus, quippe quod lex quædam est viris quibusdam propria. Testimonium autem est invita rei cognitæ, & tormentis elicita confessio. Denique jusjurandum est, cum obtestatione divina indemonstrabilis affirmatio. Artificiales autem quæ cogitantur, & disponuntur arte Oratoria, quas & tribus hisce consociari docet, dicentis æquitate, causæ demonstratione, judicisque dispositione. Quoniam autem hæ materiæ obtinent rationem, utique & formas exigent, quam enim hinc desumit materiam Rhetor, non tumultarie tractat, & sine artificio, sed cum multa arte effinxerit eam, & quasi formaverit ad libitum, concinnam eam inserit in causam.

VI. Εἰσὶ δὲ τῶν ἐπιχειρημάτων ἧπερ Ἀριστοτέλῃ ἐνταῦθα δοκεῖ, τὸν ἀριθμὸν τέτταρα. Συλλογισμὸς. Ἐπαγωγὴ. Ἐνθύμημα. Παράδειγμα. ὧν τοῖς μὲν δυσὶ πρώτοις, Διαλεκτι-

VI. Argumentationum autem quatuor ab Aristotele numerantur genera. Syllogismus, Inductio, Enthymema, Exemplum. E quibus duo prima Dialectici peculiariter

καὶ ὡς οἰκείοις χαίρουσι. κέχρηνται δὲ καὶ ῥήτορες, ἀλλ' ὑπῳώτερον πως καὶ πλατύτερον ἐκφέροντες. ὁ γὰρ ῥήτωρ εὐρυσύστερον μὲν διαλεκτικοῦ. τάττει δ' ἐκεῖνον ὀξυβέστερον. ἐνθένδε καὶ Ζήνων, τὴν μὲν ἐκπεπαμμένην ἔικαζε παλαιστῇ. συσταλμένην δὲ τὴν διαλεκτικήν. Τὰ λοιπὰ δὲ δύο, ῥήτορσιν ἰδιάιπατα. ἀνάλογον μὲν συλλογισμῷ τὸ ἐνθύμημα. ἐπαγωγῇ δὲ τὸ παράδειγμα. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς (ὡς ἐν πολλοῖς ὤφελσαι τῷ φιλοσόφῳ) λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι. Ἐνταῦθα γένος ὢν ὁ λόγος, τῶν ἑτερογενῶν διακρίνει τὸν συλλογισμὸν. τὰ δὲ λοιπὰ διαφορᾶς ἀναπληροῦντα λόγου, πρὸς διάκρισιν ἓξ ἑτεροειδῶν εἴληπται. Σύγκειται δὲ πᾶς συλλογισμὸς δυοῖν προτάσεων, καὶ τῷ ἐκ τούτων συναγομένῳ συμπεράσματι. Τεθέντων δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ τὰς προτάσεις ὁμολογουμένας εἶναι χρεών. Ἕτερον δέ τι τῶν κειμένων, διὰ τὸ συμπέρασμα, ὅ τῶν προτάσεων ἢ τοιοῦτον, ὂν ἕτερον. Ἀποκείσθω δὲ παράδειγμα ἓξ κῆ ῥήτορας συλλογισμοῦ τόδε. Καὶ αὐτὸς δὴ τοῖς φιλαπεχθῶς δια-

sibi vindicant, ab Oratoribus tamen non raro usurpantur, sed magis florida, fusaque exprimunt facundia. Est enim Orator Dialectico facundior, & iste Oratore subtilior. Unde & Zeno expansæ palmæ Rhetoricam comparavit, contractæ vero Dialecticam. Posteriora duo, proprius est Oratorum census. Enthymema Syllogismo affine est, & Inductioni Exemplum. Est autem Ratiocinatio, sive Syllogismus (ut fuse ab Aristotele definitur) oratio in qua quibusdam positis, quidpiam ab iis quæ posita sunt diversum, necessario colligitur, eo quod posita sunt. Oratio hic Genus est, & ab aliis diversi generis distinguit Syllogismum. Cætera vero differentiæ supplent vicem, & ponuntur, ut a reliquis specifica distinguatur Syllogismus. Omnis autem Syllogismus è duabus constat propositionibus, & ex his illata conclusione. Positis autem dicitur, quia oportet propositiones concessas esse, & apertas. Quiddam ab iis, quæ posita sunt diversum, eo quod conclusio qua talis diversa est à propositionibus. Tale autem ponatur Syllogismi Rhetorici exemplum. Cujus laudes ini-

κειμένοις

κειμένοις ἐν ἐπαίνῳ λόγῳ ἦν. θαυμάζειν γὰρ ἀνδρὸς ἀρετὴν οἶδε καὶ πολέμιος. οὕτως ὑπῆρχεν αἰδέσμιος τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνὴρ. Ἐνθύμημα δὲ ἐστὶν, ἀτελὴς συλλογισμὸς, ἐξ εἰκότων ἢ σημείων. ὅταν γὰρ θατέρας τῶν εἰρημένων προτάσεων ὁ συλλογισμὸς ἀπολείπεται, ἐνθύμημα εἴωθε λέγεσθαι. τοῦτο γὰρ καὶ αὐτὸ παρίστησι τοὔνομα, ἀπὸ τοῦ ἐν θυμῷ, ἤτοι ἐν μνήμῃ τοῦ ἀκροατοῦ τὴν ἑτέραν καταλιμπάνειν τῶν προτάσεων τὸ λεγόμενον: Γίνεται δὲ ἐξ εἰκότων καὶ σημείων. Καὶ εἰκὸς μέν ἐστι, πρότασις ἔνδοξος τῶν ὡς ἐπὶ πολὺ γινομένων, ἢ μὴ. οἷον εἴ τις εἴποι, ὕσει, ἡ γὰρ ὥρα χειμέριος. Τὸ δὲ σημεῖον τριχῶς θεωρηθῆναι ἐνδέχεται. τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ πλέον ἐστὶν οὗ λέγεται. οἷον ἡ γυνὴ ὅτι ἔγκυος σημεῖον, ὠχριᾷ γὰρ. Τὸ δὲ ἐπ' ἔλαττον, ὡς εἴ τις εἴποι, Σταγειρῖται σοφοὶ, τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης, Σταγειρίτης ὤν. Καὶ παρὰ ταῦτα, τὸ ἀναστρέφον, ὅπερ καὶ τεκμήριον λέγεται, καὶ μόνον τῶν σημείων ἐπειδ' ἂν ἀληθὲς ᾖ, οὐδαμῶς ἐστὶ λύσιμον. ὡς ὁ καπνὸς τοῦ πυρὸς σημεῖον. καὶ τοῦ ζῆν τὸ ἀναπνεῖν. Ἐνθυμήματος ἔστω παράδειγμα τόδε.

mici ipsi buccinant: Viri siquidem mirari virtutem, & insolens miles cogitur, vir fuit adeo virtute venerandus. Enthymema vero Syllogismus est imperfectus, è signis, & verisimilibus. Cum enim vel propositio, vel assumptio Syllogismi omittitur, Enthymema dici solet. Hoc enim indicat nomen ipsum, quod ab ἐνθυμῶ deducitur, quia nimirum in auditoris servatur memoria propositionum altera; è verisimilibus autem, & signis constat. Estque verisimile probabilis propositio eorum, quæ plerumque fieri, aut non fieri solent; veluti si quis dicat, pluet, hibernum enim tempus est. Tribus autem modis consideratur signum. Alia enim sunt, quæ sæpius accidere solent, ut gravida mulier est, signum enim, pallida est. Alia quæ raro, ut siquis dicat Stagiritæ sapientes sunt, quippe Aristoteles Stagirita sapiens erat. Alia denique sunt, quæ retrorsus idem valent, & τεκμήρια vocantur, quæ sola è signis vera sunt, & insolubilia, quemadmodum fumus est ignis signum, vitæque respiratio. Enthymematis exemplum sit hujusmodi: Et istius

Καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς φιλαπεχθῶς διακειμένοις ἐν ἐπαίνου λόγῳ ἦν, οὕτως ὑπῆρχεν αἰδέσμιος τὴν ἀρετὴν ὁ ἀνήρ. Ἐπαγωγὴ λόγος ἐστὶν ἀπὸ τῶν καθέκαστα καὶ γνωρίμων, τὶ τῶν καθόλου ἄγνωστον συνάγων. ὅθεν καὶ ἐπαγωγὴ εἴρηται ἐπὶ πολλοῖς τοῖς κατὰ μέρος ἀπαριθμημένοις καὶ ὁμολογουμένοις ὁλικόν τι ἐπάγουσα. τοιοῦτον ἐστὶ τὸ Δημοσθένους ἐν τῷ δευτέρῳ κατὰ Φιλίππου, ἔνθα βουλόμενος τὸ ἄπιστον παραστῆσαι τῆς ἐκείνου γνώμης. καὶ Ἀθηναίους φησὶν ἐξηπατηκέναι τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ Ὀλυνθίους, καὶ τὰ τελευταῖα Θετταλούς. μέχρι ὅλως δὲ οὐδεὶς ἐστὶν ὅντινα οὐ πεφενάκηκεν ἐκεῖνος. καὶ ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων, τὸ τοῦ Φιλίππου δυνατὸν ἵνα διαλῦσαι προσθέμενος, ἐπαγωγῇ κέχρηται τοιᾷδε. Τὰ Θετταλῶν ἄπιστα ἐστὶν αὐτῷ καὶ Μαγνησίαν κεκωλύκασι τειχίζειν καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ δὲ παράδειγμα ὅσον ἐστὶν ἀναλέξασθαι, ἐξ ὧν ἄλλοθι καὶ ἐπὶ τοῦ παρότος εἴρηται τῷ Φιλοσόφῳ, Λόγος ἐστὶ τινὸς τοῦ κατὰ μέρος ἀγνουμένου διὰ μέρους γνωρίμου τε καὶ πιστοῦ δεικτικός. δεῖ γὰρ τὸ παράδειγμα καὶ μερικὸν εἶναι, καὶ τοιούτου τινὸς ἕνεκεν ἔκ τε τῶν προϋπαρ-

laudes inimici ipsi ebuccinabant, adeo venerandus erat virtute vir. Inductio est Oratio, in qua ex singularibus, & cognitis, Universale aliquod infertur incognitum. Unde & inductio dicitur, quia ex pluribus singularibus enumeratis, & concessis, generale quidpiam elicitur, & infertur. Quale est Demosthenis illud in Philippica secunda, ubi cum Philippi vellet perfidiam ostendere, Nam & Athenienses, inquit, decepit, cum Amphipolim se traditurum promiserat; Olynthios quoque, & demum Thessalos, ita ut nullus omnino mortalium extiterit immunis ab istius dolis. Et in Olynthiaca secunda, cum Philippi potentiam confringendam esse vehementer contenderet, tali usus est inductione: Thessali sunt Philippo infidi, & Magnesiam muniri vetuerunt &c. Exemplum autem quantum possumus conjectura consequi ex iis, quæ à Philosopho passim dicta sunt, Oratio est, qua singulare aliquid ignotum demonstratur per aliud singulare notum, certumque. Exemplum siquidem oportet & singulare esse, & à rebus gestis, aut ut gestis, desumi, non

ξάητων,

ξάντων, ἢ ὡς προϋπαρξάντων εἰλῆφθαι, ἐξ ἀδόξων, ἢ προσώπων, ὅταν ἐς μίμησιν ἐπιφέρεται, ἢ γοῦν πραγμάτων, ἀλλ' ὁμοίως ταῦτα πᾶσι νομιζομένων. Τῶν δὲ παραδειγμάτων δύο φησὶν εἴδη ὁ Ἀριστοτέλης. ὧν θάτερον μὲν ἐστὶ, τὸ τὰ προγεγενημένα λέγειν, θάτερον δὲ τὸ αὐτὸ αὐτὸν ποιεῖν. καὶ ἔστι μὲν πρώτη εἶδους παραδείγματα ἔστω τὰ ἐπὶ Δημοσθένους οἷον. Εἰ μὲν Ἀθηναῖοι Στρατοκλεῖ καὶ Ἱέρακι δεομένους συγκατέθεντο, εἶχον ἂν τότε τὴν Ἀμφίπολιν, καὶ πάντων ἄλλων μὴ ταῦτα ἂν εἶεν ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. ταύτῃ δὲ εἰ Ὀλυνθίους πρεσβευομένους προήσωνται, μείζονα κατασήσασι τὸν Φιλίππου, ἐξὸν καθελεῖν καὶ ῥᾴονι ἔτι λοιπὸν χρῆσθαι. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ μὴ δεῖν ἐπιτρέπειν συγχωρεῖν τοῖς μέγα δυναμένοις τῶν πολιτῶν τὴν παρὰ τὸ πλῆθος ἰσχύν, παράδειγμα καθέστηκεν ἡ ἐπὶ Πεισιστράτου ἐπίθεσις, καὶ ὅλως τὰ τοῖς ἄλλοις κατορθώματα, ἢ συμφοραὶ, ἑτέροις διδάγματα γίνεται. Τὸ δ' αὐτὸν ποιεῖν (ὃ δεύτερον εἶδος εἰρήκαμεν παραδείγματος) διεῖλεν ὁ Ἀριστοτέλης διχῇ. εἴς τε τὴν παραβολὴν, καὶ τὸν λόγον ἤτοι μῦθον. Ἔστι δὲ

ex ignotis, vel personis fictis, vel etiam rebus, sed ab iis, quæ perinde recepta sunt ab omnibus. Exemplorum autem species esse duas inquit Aristoteles, quarum altera est, cum ante gesta dicimus, altera cum eadem fingimus. Primæ speciei exemplum sit Demosthenis illud, ut, Athenienses quidem si Stratocli, & Hieraci consuluissent implorantibus, tum certe Amphipolim habuissent, omnibus, quæ postea secuta sunt, negotiis soluti. Quin & jam nisi legatis Olynthiacis auscultaverint, incrementa virium susciplet Philippus, unde facilius civitatem evertere possit, aut in posterum retinere. Similiter quoque non committendum esse civibus potentioribus imperium populi, Pisistrati demonstratur exemplo. Aliorum denique res prosperæ, vel adversæ documenta sunt aliis. Secunda autem exempli species ab Aristotele distribuitur bifariam, in collationem, & in fabulam. Est autem collatio exemplum à rebus naturalibus, & quotidie gestis sumptum, ut amicum non debemus libere objurgantem repudiare, sordide autem blandientes retinere. Ma-

παρα-

παραβολὴ, παράδειγμα ἀπὸ τοῦ φύσει καὶ ὁσημέραι γιγνομένων λαμβανόμενον. οἷον, οὐ δεῖ τοὺς ἐπιτιμῶντας τῶν φίλων ἀποστρέφεσθαι, τοὺς δὲ κολακεύοντας προσίεσθαι. καὶ γὰρ παράφορος ἂν εἴη, ὃς τοὺς μὲν ἐπιστήμονας τῶν ἰατρῶν ἀποκρούσοιτο, ὅτι τοῖς αὐστηροῖς τῶν φαρμάκων τὴν θεραπείαν χαρίζονται, τοὺς δὲ ἡπίοις καὶ προσινέσιν ἀπολοῦντας ἀσπάζοιτο. κἀκεῖνο. οὔκουν θέμις πλουτίνδην ἐκλέγεσθαι τοὺς ἀρχιερατεύσοντας, ἀλλὰ μὴ ἀριστίνδην. ὅμοιον γὰρ ὥσπερ εἴ τις τῷ μὲν ἀκριβῶς εἰδότι τὰ τῆς ποιμαντικῆς τὴν τοῦ ποιμαίνειν οὐκ ἐπιτρέπει φροντίδα. τῷ δὲ ἀβροτάτῳ, εἰ τύχῃ δὲ καὶ βορωτάτῳ, φέρων ἐγχειρίζει τὸ ποίμνειον, οὔτε χωρίων ἐπισταμένῳ τὰ ἔνυδρα καὶ ἐπίμονα, οὔτε λύκοις προσπολεμῆσαι, οὔτε τὸ ἀῤῥωστοῦν ἐπισκέψασθαι, ὃ δὴ ποιμένος ἐστὶν ἀρετὴ, ἀπό τε νομῶν καὶ ἐπὶ νομὰς εἰσελάσαι τε καὶ ἐξελάσαι, οὔτε εἰδότι, οὔτ' ἐθέλοντι. (ἕτερον) Ῥᾷστον ἡ μοχθηρία, καὶ πρόχειρος εἰς κακοῦ μεσιτείαν ὁ δρόμος. θᾶττον γὰρ ἄν τις ὁ λίγης κακίας μεταλάβοι πλουσίως, ἢ ἀρετῆς βαθείας κατὰ μικρὸν. ἐπεὶ καὶ μέλιτι μὲν μικρὸν ἀψίνθιον τάχιστα

gnæ siquidem dementiæ est peritos medicos rejicere, quod acerbis remediis sanant, eos vero conciliare sibi, qui blandis, lenibusque sauciant, & occidunt. Illud quoque, An censemus æqvum opulentissimos quoscunque ad Episcopatum eligi, non autem optimos. Perinde ac si quis viro pecuariæ perito curam gregis non committeret, sed molli alicui, forsan & voraci, qui nec agros uliginosos norit, nec siccos, qui nec à lupis protegere, nec morboso mederi pecori possit (quod tamen pastoris virtus est) qui denique nec compascere scit nec dispacere, nec si sciret, velit. Aliud. Facilis est in vitia animus, & incitatis accurritur passibus ad sceleris patrocinium. Quisque enim vitiorum citius absorbet amphoras, quam unicam virtutis pitissare possit guttulam. Quin & absynthii mica celerrime communicat amaritudinem suam melli, at vix mellis duplum dulcore condiat absynthium. Et parvus subductus lapillus, amnem totum præcipitem rapiet, vix autem, aut ne vix quidem fortissimis aggeribus coarctari possit, aut cohiberi. Fabulæ exempla ubi-

μετα-

μεταδίδωσι τοῦ πικροῦ. μέλι δὲ, οὐδὲ τὸ διπλάσιον, ἀψινθίῳ τῆς ἑαυτοῦ γλυκύτητος. καὶ μικρὰ μὲν ὑποσπασθεῖσα ψηφὶς, ποταμὸν ὅλον ἑλκύσειεν ἂν ἐπὶ τὸ πρανὲς, ἐπισχεῖν δὲ ἢ ἀνακόψαι, μόλις ἂν δυναθεῖεν καὶ τὸ καρτερώτατον ἔρυμα. Μύθου δὲ παράδειγμα ἔστιν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ πολλῶν τ' ἄλλων. ὃ δὲ Ἀριστοτέλης ἐκφέρει, τοιοῦτον ἐστίν. Αἴσωπος ἐν Σάμῳ συνηγορῶν δημαγωγῷ κρινομένῳ περὶ θανάτου, ἔφη. Ἀλώπεκα διαβαίνουσαν ποτὲ ποταμὸν, ἀποσθῆναι εἰς φάραγγα, οὐ δυναμένην δὲ ἐκβῆναι πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, καὶ κυνοραϊστὰς πολλοὺς ἔχεσθαι αὐτῆς. Ἐχῖνον δὲ πλανώμενον ὡς εἶδεν αὐτὴν κατοικτήροντα ἐρωτᾷν ἀφέλοι αὐτῆς τοὺς κυνοραϊστὰς, τὴν δὲ οὐκ ἐᾷν. ἐρωμένου δὲ διατί; φάναι ὅτι οὗτοι μὲν πλήρεις μου ἤδη εἰσὶ καὶ ὀλίγον ἕλκουσιν αἷμα. ἐὰν δὲ τούτους ἀφέλῃ, ἕτεροι ἐλθόντες πεινῶντες, ἐκπίονταί μου τὸ λοιπὸν αἷμα. ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες Σάμιοι, οὗτος μὲν οὐδὲν ἔτι βλάψει. πλούσιος γάρ ἐστιν. ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνητε, ἕτεροι ἥξουσι πένητες, οἳ ὑμῖν ἀναλώσουσι τὰ κοινὰ κλέπτοντες. Δεῖ δὲ ἐν τούτοις ὡς οἷόν τε

que occurrunt. Quod autem produxit Ariſtoteles, tale eſt. Æſopus cum in Samo demagogum primatem populi capitis accerſitum defenderet, dixit, Vulpem cum fluvium tranſiret, in foveam decidiſſe; eique longo ibi tempore, cum exire non poſſet, afflictæ multas caninas muſcas inſediſſe: Eà tranſiens aſpexit hericius, miſertusque rogavit, ſi vellet, ut ab ea caninas muſcas evelleret, cumque ipſa negaſſet, cauſam, miratus, quærebat. Tunc illa, Jam, inquit, hæ ſaturatæ parum ſanguinis trahunt: quod ſi has tu excuties, fameſcentes venient aliæ, quæ quod mihi ſanguinis reſtat, totum ebibent. Sic igitur, dixit, vobis quoque, Viri Samii, nihil jam iſte locupletatus officit; ſi vero hunc interimetis; pauperes alii locum ejus occupabunt, qui civitatis pecuniam facile furando conſument. Similitudo autem in hiſce præcipue obſervanda eſt. Exempli enim virtus in eo poſita eſt, ut cum re quadret, cujus eſt exemplum; a-

τὸ ὅμοιον ὁρᾶν. παραδείγματος γὰρ ἀρετὴ, τὸ παραπλήσιον εἶναι, οὗ παράδειγμα ἕπεται. ὡς ἂν διὰ τῆς ἐνούσης ὁμοιότητος ἐκείνου, δηλωτικόν τε καὶ πιστικὸν γίγνηται.

deoque ut introducta rei ſimilitudo ad illuſtrandum apta ſit, & perſuadendum.

VII. Εἴδη δὲ εἴτ' οὖν γένη τῶν λόγων (ἀμφοτέρως γὰρ φίλον τῷ Ἀριστοτέλῃ προσαγορεύειν) παρὰ πάντων τρία ὡμολόγηται ταῦτα. ἐν οἷς πᾶσα ἡ τῶν Ῥητόρων ὑποπερατοῦται τερθρία τε καὶ σπουδὴ ἐκπεραίνεται, καὶ ὧν ἐστιν ἀνεκφοίτητος. Τὸ δημηγορικὸν δῆθεν. οὗ πολὺν λόγον ἐν ταῖς βουλαῖς ποιοῦσιν οἱ Ῥήτορες. Τὸ δικανικὸν, ᾧ περ ἐν δικαστηρίοις οἱ ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους διαγωνίζονται. καὶ παρὰ ταῦτα τὸ πανηγυρικὸν. ὃ τοῖς πανηγυρίζουσιν ἀποκεκλήρωται. οὐχ οὕτω μέντοι παντάπασιν ἀλλήλων εἰσὶν ἀνεπίδεκτα, ὡς ἀσεβὲς εἶναι νομίσαι κατηγορίας τοὺς συμβουλεύοντας ἅπτεσθαι, ἢ προτροπῆς τοὺς δικάζοντας. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ ἐπιμίγνηται ἀντὶ ὕλης ἀλλήλοις καθιστάμενα. Τὸ δὲ μήτε ὑπὲρ ταῦτα, μήτε ἐντὸς τούτων τὸ πολιτικὸν λόγον ἐγκλείεσθαι, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἐς τοὺς ἀκροατὰς ἀναφέρει, ὅτι τρεῖς οὗτοι. καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγει. ὁ γὰρ ἐπαίων ἢ

VII. Cauſarum igitur ſpecies, ſive genera (nam utrasque appellationes tribuit Ariſtoteles) tria eſſe communi omnium approbatur calculo, in quibus tota Rhetorum Ars, & facundia abſolvitur, & impenditur induſtria, & quas tranſire non poſſit ſepes Orator. Deliberativum ſcilicet, quod à dicendi magiſtris in conſultatione maxime ponitur. Judiciale, quod à litigantibus in foro, & judiciis uſurpatur, cum inter ſe contendunt. Demonſtrativum denique, quod, qui res, vel perſonas in conventu publico celebrant, ſibi præcipue vindicant. Non tamen ita ſibi invicem diſtincta ſunt iſta, ut facinus eſſe putemus deliberantibus accuſare, aut illis ſuadere, qui in judiciis contendunt: ſtant enim quodammodo mutuis auxiliis omnia, & materia omnium commixta reperitur in omnibus. Quod autem nec extra iſta vagatur, nec intra coarctatur civilis oratio, auditoribus tribuendum, quippe quod tres tantum ſint, teſte Ariſtotele. Et

θεωρὸς

θεωρὸς δὲ καὶ τοῖς πανηγυρίζουσιν ἴδιος ἡ κριτὴς, καὶ εἰ μὲν περὶ μελλόντων, τοῖς δημηγοροῦσιν ἀκούειν ἐπιτήδειος. εἰ δὲ περὶ γεγονότων, τοῖς ἀμφισβητοῦσιν ἐφέσηκεν. Ἕτεροι δὲ τινὲς τὸ τριμερὲς τῆς ἡμετέρας ψυχῆς αἴτιον ἡγοῦνται τῆς τελάδος τῶν τριῶν πολιτικῶν λόγων γενῶν. ὅπερ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποποιεῖται. Φασὶ γοῦν τὸ μὲν συμβουλευτικὸν ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τὴν γένεσιν ἰσχεῖν. ἐξ ἐπιθυμίας γὰρ οἱ ἄνθρωποι ἢ τοῦ κτήσασθαι τὰ τῶν ὄντων ἢ δοκούντων ἀγαθῶν, ἢ ἀπαλλαγῆναι τῶν ἀνιαρῶν, ἐς τὸ συμβουλεύειν προάγονται. ὅτι χάριν καὶ εἰς δύο ταῦτα διήρηται ἀντικείμενα εἴδη, τό τε προτρεπτικὸν δηθεν, καὶ ἀποτρεπτικόν. Τὸ δὲ δικανικὸν ὡς ἐκ πηγῆς προέισι τοῦ θυμικοῦ. κατηγορία γὰρ καὶ ἀπολογία τὰ ἐκείνου εἴδη τοῦ θυμοειδοῦς τε εἰσὶν ἔκγονα, τὸ δ' ἄνευ θυμοῦ ἐπιτηδεύεται. Τὸ δὲ πανηγυρικὸν ἰδίως τῷ λογικῷ μέρει ἀποκεκλήρωται, ἐπεὶ καὶ πρὸς ἐνδειξιν τὸ φιλοτιμίαν τὴν ἐν λόγοις ἀφορᾷ, καὶ γαληνιώσης δέεται τῆς ψυχῆς καὶ τῶν παθῶν σάσεως ἐκτός, καθὸ καὶ λόγου ἐπικρατεῖ τῶν ἀλόγων δυνάμεων, κἀκεῖναι μετεχόντως λογικῶν γίνονται

rationem subjungit: auditor enim, vel ad delectationem convenit, & panegyricis gaudet, vel ut de causis judicet, iisque vel futuris, & deliberantes audit; vel de præteritis, & litigantibus aures præbet. Alii vero nonnulli triplicem animæ nostræ potentiam causam esse autumant, quod tria sint civilis orationis genera. Quam sententiam nec ipse rejicit Aristoteles. Proinde dicunt Deliberativum genus à concupiscibili facultate originem ducere. Allecti enim homines cupiditate quadam obtinendi bona vera, vel saltem apparentia, aut evitandi mala, ad deliberandum stimulantur. Unde & in duas oppositas distribuitur species, suasoriam scilicet & dissuasoriam. Genus autem Judiciale ab irascibili facultate tanquam à fonte fluit, & emanat. Accusatio siquidem, & defensio ejus species, genuina sunt istius facultatis germina, nec exercentur omnino sine æstu quodam animi. Demonstrativum autem genus rationali proprie facultati competit, quippe quod ostentationi compositum est, & ad solum finem laudis & gloriæ tendit, serenam deposcit, & tranquillam mentem, & ab affectuum motibus liberam. Sicut etiam ratio reliquis imperat poten-

τῇ πρὸς τὸ κρεῖττον ὑποταγῇ καὶ ἀναφορᾷ τελειοῦσθαι.

VIII. Σκοπὸς δὲ τοῦ μὲν συμβουλευτικοῦ, τὸ σύμφορον καὶ ἀσύμφορον. τοῦ δὲ δικανικοῦ, τὸ δίκαιον καὶ ἄδικον. τὸ δὲ καλὸν καὶ αἰσχρὸν τοῦ πανηγυρικοῦ. καὶ τῷ καλῷ δὲ καὶ αἰσχρῷ πολλάκις ὁ συμβουλεύων κέχρηται, ἀναφέρων πρὸς τὸ τέλος τὸ ἴδιον. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀμφισβητῶν τοῖς τοῦ συμβουλεύοντος, καὶ ἐναλλάξ. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς ἐγχωροῦν ἦν τῷ τε συντόμῳ τῆς πραγματείας, καὶ τῷ ἡμῖν ἀνενοχλήτῳ, ἄλλοις ἔξω ἀνατεθεωρημένα. ἄλλως τε δὲ πάνυ τι προσόδου ἔσης εἰς τὴν τοῦ Ῥήτορος εὐτομίαν τε καὶ ἀκριβοῦς περὶ ταῦτα ἐξουσίσεως, ἐπεὶ πράξει μᾶλλον ἢ θεωρίᾳ τὸ τε ῥητορικῆς (ἅτε δὴ καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν) πορίζεσθαι πέφυκεν. Ὥρα λοιπὸν καὶ εἰς αὐτὴν μεταβῆναι τῶν τοῦ πολιτικοῦ λόγου μερῶν ἔρευναν, ἣν ὡς συμφορωτάτην ἔγνωμεν τοῖς μαθηταῖσιν, οἷα δὴ ἦν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας ὅσον θέον ἐξακριβῶσαι προσηκάμεθα.

tiis, ita & ipsæ rationis potentiæ superioris imperio subjugantur, & consummantur.

VIII. Finis autem generis Deliberativi est utile, & inutile; Judicialis justum & injustum; turpe & honestum Demonstrativi. Qui consulit autem, in turpi & honesto versatur sæpe, & ad proprium finem refert. Sic & qui lite contendit consulentis sibi fines assumit, & vice versa. Sed hæc pro rei compendio, & augustiis nostris abunde sufficiat evoluisse, præcipue cum subtilis horum disquisitio ad eloquentiam nihil conferat, quippe quod in exercitatione potius, quam nuda theoria, Rhetoricæ virtus (ut & aliarum artium) consistit. Cæterum tempus est ut de civilis orationis partibus disserere aggrediar, cujus ingens erit studiosis utilitas. Hæc autem ab ipsis (quod ajunt) carceribus diligenter excutere proposuimus.

IX. Μέρη τοιγαροῦν τοῦ πολιτικοῦ λόγου, ὁ μὲν Ἀριστοτέλης δύο ταῦτα ἀναγκαῖα ἡγεῖται. τὴν πρόθεσιν ἣν καὶ πρόβλημα λέγει, καὶ τὴν πίστιν ἣν καλεῖ καὶ ἀπόδειξιν. ἀναγκαῖον γὰρ τὸ ἀποδεικνῦντα πάντως προειρηκέναι τὸ περὶ οὗ ἐπάγει τὰς ἀποδείξεις. τὸ γὰρ εἰπόντα μὴ ἀποδεῖξαι, μὴ ὅτι ἀπείθανον καὶ μάλα εὐήθους διανοίας ἐς πίστιν δεόμενον, ἀλλὰ δὴ καὶ γελοῖον. τὸ δὲ ἀποδεῖξαι μὴ προειπόντα, καὶ ὅλως ἀδύνατον. διὰ μέντοι τοῦ ἀκροατοῦ τὴν φαυλότητα, ἐγκριτέον οἴεται μετὰ τοῦ ἐπιλόγου καὶ τὸ προοίμιον. Τὴν δὲ προκατάληψιν ἣν μετὰ τὸ προοίμιον τιθέασι τῶν πάλαι ῥητορευσάντων ἔνιοι, καὶ τῶν νῦν οἱ πλεῖστοι, τήν τε προκατασκευὴν, ἣν μετὰ τὴν πρόθεσιν ἤτοι διήγησιν (ἀμφότερα γὰρ νοεῖν ἐστὶ τῷ τῆς προθέσεως ὀνόματι) συνάπτουσιν. ἀνασκευήν τε προσέτι, τὴν μετὰ τὴν πίστιν ἤτοι κατασκευὴν. καὶ ἄλλα ὅσα ἐπινενοήκασι τινὲς κατὰ τὸ δοκοῦν τὰ ὁλοσχερῆ τοῦ λόγου κατακερματίζοντες μόρια, ληρώδη τε ἀποκαλεῖ, καὶ ἀνοίκειον βάρος τοῖς λόγοις περιαπτόμενα. ἣν γὰρ τῆς προθέσεως εἰτ' οὖν διηγήσεως ἀξιοῦσι προτάττεσθαι προκατάληψιν, τῇ πίστει ἐμ-

IX. Partes igitur Civilis orationis necessarias duas facit Aristoteles, propositionem scilicet quam & quæstionem vocat, fidemque quam demonstrationem appellat. Necesse enim est primo rem proponere, quæ demonstranda est. In oratione siquidem non demonstrare, non solum absurdum, & ad fidem faciendam invalidum, & ineptum, sed etiam ridiculum est. Demonstrare vero, & non proponere, vel præfari, æque est impossibile. Auditores autem cum male sint dispositi, immiscendum est, etiam cum conclusione procœmium. Præsumtionem vero, sive προκατάληψιν, quæ à veterum Oratorum nonnullis, & recentiorum quamplurimis procœmio postponitur, & præstructionem, quæ propositioni sive narrationi (ambo enim idem valent) confirmationem insuper, & confutationem, quæ fidei, & alia quæ confinxerunt nonnulli, qui ad libitum singulas Orationis partes minutatim discerpsere, ineptias vocat, & affanias, & quo sub pondere laborat Oratio. Præoccupatio siquidem, quam propositioni, sive narrationi præcedere autumant, fide continetur, quippe

περιέχεται δ προκαταλαβόντα πόρρωθεν τ ῥήτορα προανελέσθαι τὰ ἀντιπίπτοντα, καὶ ὑπιπροδιωκειμένῃ τῇ λύσει ἐπαγαγεῖν τὰ ἴδια, ὅπερ ὄντι προκαταλήψεως ἔργον, τῶν ἀγώνων πάντως ὄντων, ἐς ὃς ἀνασκευή τε μετὰ κατασκευῆς καὶ λύσεις καὶ ἀνιθέσεις ἀνάγονται. ἅπερ ἐνὶ τῷ τ πίστεως ὀνόματι τῷ Ἀριστοτέλει συμπεριείληπται. ὁ γὰρ μόνον ἐμπεδοῦντες, ἢ κατασκευῆς πιστοῦμεν τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον καὶ τὰ τῶν ἐναντίων ἀνασκευάζοντες, καὶ ἀσθενῆ ἀποφαίνοντες. Οὔτε μὴν οἱ τὴν προκατασκευὴν πιθέμενοι πλέον ἢ λέγουσι τῶν μηδὲ πιθεμένων. ἡ γὰρ κατασκευὴ ἔκθεσις ὄντι τῶν τ ὅλης ὑποθέσεως κεφαλαίων εἴπερ ζητημάτων, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ὧδε Ἑρμογένει. ἤτις νυνὶ μὲν πρὸ τ προθέσεως τίθεται, καὶ μέρος ἓν ὅλης γίνεται προοιμίου. εὐμαθείας γὰρ ἕνεκεν ὑπενόηται. τὸ δὲ προοιμίου ὄντι φιλοτέχνημα. νυνὶ δὲ μὴ τὴν πρόθεσιν, ὅτε καὶ προθέσεως χώραν ἀναπληροῖ, ἧς ἐστι προεκθέσθαι τὰ περὶ ὧν ὁ μετέπειτα λόγος, καὶ τοῖς ῥηθησομένοις ἐμποιῆσαι σαφήνειαν. Διὸ δεῖ τὰ μὲν τῶν ἄλλων ὡς περιττὰ καὶ ἀλυσιτελῆ παρωσά-

quod è longinquo præoccupat orator, diluitq; objectiones & ſolutione inſequenti proprias corroborat partes, quod præoccupationis eſt officium. Actionum præcipue ad quas confirmatio, & confutatio, ſolutiones, & objectiones reducuntur, quæ ab Ariſtotele ſub hoc fidei nomine comprehenſa ſunt. Non ſolum enim confirmatione ſtabilimus partes noſtras, ſed Adverſariorum potius diluimus, aut infirmamus. Neque vero qui præſtructionem ſtatuunt, amplius quid illis dicunt, qui non ponunt. Confirmatio enim eſt capitum, ſive totius cauſæ quæſtionum expoſitio, ut apud Hermogenem videre eſt. Quæ ante propoſitionem collocatur, integri quidem procœmii pars eſt. Docilitatis enim ergo confi-cta eſt. Docilitas autem exordii opus eſt, quandoque vero poſt propoſitionem collocatur, qvum propoſitionis locum ſupplet. Cujus eſt, exponere, de quibus habenda eſt futura oratio, facibusque illuſtrare cauſam. Relictis igitur aliorum ſupervacuis, & inutilibus partitionibus, quadripartitæ ſoli Ariſtotelis definitioni acquieſcendum putamus. Itaque poſt procœmium propoſitionem collocabimus, ſeu

ρωσά-

ρωσάμενοι, μόνῃ τῇ ἔ Ἀριστοτέλους τετραμερεῖ ἐφησυχάσομεν διαιρέσει. Μετὰ γοῦν τὸ προοίμιον, πρόθεσιν ἤτοι πρόβλημα τάξομεν, ἢ συνεπινοεῖται καὶ ἡ διήγησις. ἡ γὰρ πρόθεσις ἢ ἔκθεσις τῶν ἔ ὅλης ὑποθέσεως κεφαλαίων τε ἑ πραγμάτων, ἢ τῶν ἤδη συμβάντων ἑ εἰργασμένων διήγησις. Μετὰ τὴν πρόθεσιν εὐθὺς τὴν πίστιν συνάψομεν, ἥτις ἀνασκευήν τε ἐμπεδέχει καὶ κατασκευήν, ἑ ἁπλῶς ὅσα εἰς τὰς ἀγῶνας ἀνήκει. Τελευταίῳ δὲ τῷ ἐπιλόγῳ χρησόμεθα, ἀναμιμνήσκοντες τὰς ἐπαύξεις τῶν προειρημένων, καὶ εἰς σύστασιν ἠθῶν παροξύνοντες. ἐπεὶ ὧν ἀπάντων ἐν τοῖς ἑξῆς ἁψαλησόμεθα. Θεοῦ ἔ τῶν λόγων προϊσαμένου, ποδηγοῦντος τε καὶ συναίροντος.

thema, quod & narrationis cognoscitur nomine. Propositio siquidem narratio est, vel totius causæ capitum, vel rerum gestarum, ad causam pertinentium. Propositioni autem fidem subjungemus, quæ confirmationem complectitur, & refutationem, & quicquid omnino ad controversias spectat. Conclusio denique subjungenda erit, ubi quæ dicta fuerunt in memoriam auditorum revocabimus, & affectus aptis sententiis excitabimus. Quæ omnia ordine perrcurremus, Deo Duce, & Fautore.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ.

Χ. Εἴπερ ἐν ἄλλοις καὶ ὅπη τὸ ἔ προοιμίου φωνῆς τὸ ἔ Κρατύλου τοῦ Πλάτωνι εἰκείως εἰρῆσθαι δοκεῖ. ἐνεῖναι δήπουθεν τοῖς ὀνόμασι ὀρθότητά τινα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν ἑκάστῳ σημαινομένων, ἑ οὐ συνθήκῃ μόνῃ καὶ ὁμολογίᾳ τοὺς πρώτους ὀνοματοθέντας ἐξενεγκεῖν τὰ ὀνόματα. ἐνδίδωσι γὰρ ἡμῖν ἐννοεῖν τὸ πρόσρημα τὸ πρὸ παντὸς τιθέμενον λό-

DE PROOEMIO.

X. Si de quoquam alia, certe de proœmii voce Cratyli illud apud Platonem non inconcinne dici videtur, inesse nimirum nominib⁹ aptitudinem quandam explicandi illa, quæ per unumquodque significantur, nec institutione sola, & communi consensu primos onomothetas imposuisse nomina. Vox enim il-

γου, προπαρασκευαστικὸν πρόασμα. ἐκ τοῦ, πρὸ, μορίου, καὶ τῆς, οἴμη, φωνῆς. οὐ τὴν ὁδὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ᾠδὴν παρεμφαινούσης συμπλεκόμενον. ἐφ' ᾧ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης τῷ τε ἐν ποιήσει προλόγῳ καὶ προαυλητῶν προαυλίῳ, συνέκρινε τὸ προοίμιον. οἷα γὰρ ἐκείνων, οἱ μὲν ποιηταὶ τῷ προλόγῳ, αὐληταὶ δὲ τῷ προαυλίῳ τὰς τῶν προσεχόντων ἀκοὰς οἱονεὶ προτελοῦσι τε, καὶ εἰς τοὐπιὸν τῆς ᾠδῆς ἀναγείρουσιν. οὕτω τοι καὶ οἱ ἀμφὶ τοὺς Ῥήτορας, οἷον τισὶ θελκτηρίοις παρορμήμασι τῷ προοιμίῳ ἐξευμαρίζουσι τὴν τῶν ἀκροωμένων ψυχὴν, καὶ ἐμπαράσκευον εἰς τὴν αὐτῆς ὑπόθεσιν ἀπεργάζονται. ταυτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὁ τῆς οὐσίας αὐτοῦ δηλωτικὸς παρισταῖ λόγος, ὡς ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ τῷ φιλοσόφῳ ὥρισται. Προοίμιον, φησὶ, καθόλου μὲν εἰπεῖν, ἀκροατῶν ἐστὶ παρασκευὴ, καὶ τοῦ πράγματος ἐν κεφαλαίῳ μὴ εἰδόσι δήλωσις. Τοὺς μέντοι ἀκροατὰς τηνικαῦτα εἰώθαμεν ἀποχρώντως παρασκευᾶσθαι, ἐπειδὰν εὔνους τε ἡμῖν, καὶ τοῖς ῥηθησομένοις προσέχοντας, καὶ εὐμαθεῖς κατορθώσωμεν. Τοιγάρτοι ἐντεῦθεν συναγαγεῖν ἐστὶ τὰ τοῦ προοιμίου ἔργα. εὔνοιαν, προσοχὴν, εὐμά-

la, quæ omni præponitur Orationi nihil aliud nobis innuere videtur, quam præparatorium præludium ex particula πρὸ, & verbo οἴμη non solum compitum, sed & canticum significante, conflatum. Ideoque Aristoteles tum prologo apud poetas, tum apud tibicines proaulio comparavit proœmium. Quemadmodum enim poëtæ prologo, & citharœdi pulsatione lyræ præparant attentos Auditores, facilesque reddunt, & ad futurum audiendum carmen erigunt eos excitantque; sic quoque Oratores, Proœmio, quasi lenociniis quibusdam stimulisque incitant, alliciunt, & conciliant auditorum animos, & idoneos ad reliquam dictionem efficiunt. Hoc ipsum autem ejusdem indicat definitio, prout in Rhetorica ad Alexandrum definivit Philosophus. Proœmium, inquit, ut late sumitur, præparatio est auditorum, causæque per capita non scientibus declaratio. Auditores autem tum demum abunde præparare solemus, cum benevolos nobis, & attentos, docilesque fecerimus. Hinc itaque colligere licet proœmii officia, benevolentiam puta, attentionem, docilitatem.

θειαν,

θειαν. ἅπερ ἅμα πάντα ἐμφιλοχωρεῖν ἐπὶ παντὸς προοιμίου, οὐ πάντως ἐστὶν ἐπάναγκες, ἀλλ' ἄττα τό, τε εἶδος τοῦ λόγου, καὶ ἡ τοῦ ἀκροατοῦ διάθεσις ἀπαιτεῖ. ἔστι δ' οὗ καὶ ὁλοσχεροῦς τοῦ προοιμίου ὁ Ῥήτωρ ὀλιγορεῖ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς εἰσώμεθα. ἐν οἷς μέντοι χρηστέα ἦν καὶ ὅθεν ἂν νῦν εὐπορήσαιμεν, τὰ νῦν πειρατέον εἰπεῖν.

In quibus ſingulis hærere in omni proœmio non eſt neceſſarium, ſed iis tantum quæ vel Orationis genus exigat, vel auditorum diſpoſitio. Quandoque vero totum omittit proœmium Rhetor, ut in ſequentibus dicemus. Quibus tamen proœmia utenda ſunt iſta, & unde petenda, jam nunc aggrediendum dicere.

ΠΕΡΙ ΕΥΝΟΙΑΣ.

XI. Εὔνοια μὲν οὖν θηρᾶσθαι καὶ ἄλλοις πέφυκε, μάλιστα δὲ ἐκ τεττάρων τουτωνὶ. ἐπαίνου τῶν ἀκουόντων. συστάσεως τοῦ οἰκείου προσώπου. ἐκ διαβολῆς τῶν ἀντιδίκων. καὶ λύσεως τῶν ἀντιπιπτόντων. ὧν τοῦ μὲν πρώτου ἔστω παράδειγμα τὸ τοῦ Ἰσοκράτους ἐν Πλαταικῷ. Εἰδότες ὑμᾶς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς ἀδικουμένοις προθύμως βοηθεῖν εἰθισμένους, καὶ τοῖς εὐρεγέταις μεγίστην χάριν ἀποδιδόναι. καὶ τὰ ἑξῆς. τό, τε Δημοσθενικὸν ἐκεῖνο ἐν τῷ πέμπτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων, ἐν ᾧ ἐκ πλαγίου ὁ Ῥήτωρ ἐπαινῶν τοὺς Ἀθηναίους ὡς χρημάτων ὑπερόπτας, καὶ πρὸ παντὸς τιθεμένους τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, τὴν παρ' ἐκείνων εὔνοιαν σφετερίζεται. τούτοις προσεοικὸς καὶ

DE BENEVOLENTIA.

XI. Cum benevolentiam aliis è locis, tum maxime ex hiſce quatuor captare liceat, laude ipſius rei, conciliatione perſonæ noſtræ, criminatione Adverſariorum, & ſolutione objectionum. Exemplum primi ſit illud Iſocratis in Plataica. Cum vos perſpexeram, Viri Athenienſes, & afflictis ſolitos libenter ſuccurrere, & benefactoribus gratias remetiri dignas &c. Demoſthenicum quoque illud in quinta Olynthiaca, ubi Orator laudibus Athenienſes evehens, quod contemptas proculcarent opes, & quod inter curas eorum maximas fuit civitatis commodum, ſic demum benevolentiam eorum conciliat. Hiſce conſentaneum & illud, quod

ὦ Κορίνθιοι κέχρηνται πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ξυγγραφῶν Θουκυδίδου. καὶ πρὸς ταῦτα τὸ Κλέωνος, ὡς πρὸς Ἀθηναίους ἐν τῇ τρίτῃ.

Corinthii habuerunt ad Lacedæmonios in primo libro historiarum Thucydidis ; adde & Cleonis illud tanquam ad Athenienses libro tertio.

XII. τὸ δὲ δευτέρου, τὸ ἐν τῷ περὶ στεφάνου μάλιστα προσφυές. ἔνθα ὁ ῥήτωρ τοῖς πολίταις ἑαυτὸν συνιστὰς, τὸ φιλόδημον αὑτοῦ καὶ εὔνουν μεθ' ὅρκου τ ἐμπεδοῖ, καὶ τοῦτο παρ' ἐκείνων τοῖς ἴσοις μέτροις ἀπαπαιτεῖ. Πρῶτον μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὁσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ, τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν ἐς ἅπαντα τὸν ἀγῶνα. Ἐκ διαβολῆς τῶν ἀντιδίκων πεφροιμίασται τῷ ῥήτορι ὁ κατὰ Μειδίου λόγος. Τὴν μὲν ἀσέλγειαν ὦ ἄνδρες δικασταὶ καὶ τὴν ὕβριν, ἣ πρὸς ἅπαντας ἀεὶ χρῆται Μειδίας, οὐδένα ἂν ὑμῶν, ὅτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀγνοεῖν οἶμαι. καὶ τὰ ὅμοια. Ἐν τοιούτου δὲ γένους καὶ ὁ περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ καὶ συμμορίων λόγος, οἷς ἐντυχεῖν ῥᾴδιον ὁπηνίκα ὑμῖν πρόχειρα γένηται. Λοιπὰ γὰρ ὅσα ἐκ τῆς τῶν ἀντιπαθῶν λύσεως. ἢ καὶ πο-

XII. Appositum vero secundi exemplum videtur illud in oratione de corona. Ubi orator civibus se concilians suum erga populum amorem ostentat, affectumque cum juramento confirmat, idemque ab iis pariter exigit. Primum equidem Viri Athenienses, Divos ego, Deasque precor omnes, ut quanta vos omnes, vestramque civitatem perpetuo complexus sum benevolentia, tantam & mihi præstetis in hac actione. Ex criminatione adversariorum procœmium petit oratio Demosthenis adversus Midiam. Qua petulantia, Judices, & contumelia in omnes utatur Midias, neminem neque vestrum, neque aliorum civium ignorare arbitror, & similia. Hujus autem generis illa de Decuriis, & iis in Chersoneso constitutis oratio, quam consulere possitis, cum operæ pretium visum fuerit. Reliquum est, ut de objectionum solutione dicamus. Cujus varia admodum est

λυσχεδὴ

λυσχεδῆ τὴν σκέψιν εἴληχεν, ἅτε δὴ καὶ τὰ ἀντιπίπτοντα. τὰ μὲν γὰρ παρὰ τὸ διάφορον ἀνακύπτει τῆς τῶν προσώπων σχέσεως. ἐξ ὧν ὁ λόγος σύγκειται. τὰ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀναφύεται, καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὁ λόγος. ἔνια δὲ προξενεῖ ἢ τὸ τοῦ χρόνου ἀνοίκειον, περὶ ἃ καὶ καθ' ἃ πάντα εἰκός ἐστι τὰς ἀμφισβητήσεις τε καὶ κρίσεις ποιεῖσθαι τὴν νουνεχῶς ἐπαίοντα. ἐπεὶ καὶ φιλεῖ παρὰ ταῦτα ὡς τὰ πολλὰ παρακρούεσθαι ἡ ἀλήθεια.

tractatio, ſicut & ipſarum objectionum. Quædam enim è diverſis exſurgunt perſonarum diſpoſitionibus, è quibus conſtat Oratio. Quædam autem ab ipſis oriuntur rebus, cauſaque propter quam habetur Oratio. Alia quoque à tempore non idoneo, de quibus omnibus quæſtiones ſcrupulosque faciat attentus Auditor. Ab iſtis quippe non raro veritas infirmari ſolet.

XIII. Ἐκ μὲν οὖν τῶν προσώπων τοιάδε ἀντιπίπτειν ἐνδέχεται. οἷον φέρε εἰπεῖν, τίς ὢν λέγεις, καὶ πρὸς τίνας. ἢ νεώτερος πρὸς πρεσβυτέρους συνέσει τε καὶ σοφίᾳ κεκοσμημένους, ὃ κάλλιστα τῷ Ἰσοκράτει διώκεται ἐν Ἀρχιδάμῳ. Ἴσως τινὲς ὑμῶν θαυμάζουσιν, ὅτι τὴν ἄλλον χρόνον ἐμμεμενηκὼς τοῖς τῆς πόλεως νομίμοις, καὶ τὰ λοιπά. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ πρώτῳ τῷ κατὰ Φιλίππου. ἢ πάλιν, εἴ τις πρεσβύτης ὤν, δημηγορεῖ παρὰ τὸ εἰωθὸς, καὶ εἴ τις μηδὲν πρότερον εἰρηκὼς. οἱ γὰρ τοιοῦτοι κέρδους ἕνεκα τινὸς ἰδίου ἐπὶ τὸ λέγειν ὁρμῆσαι δοκοῦσιν. ἔπειτα ἐὰν συνεχῶς λέγῃ, τοῦτο γὰρ οὐχ ὅπως

XIII. E perſonis igitur talia poſſunt objici, nimirum, quis dicit, & ad quos. An juvenis ad viros ætate provectos, & eruditione ſapientiaque excultos. Iſocrates hoc optime & acriter perſequitur in Archidamo. Mirentur forſan è vobis nonnulli, quod civitatis legibus immoratus ſum &c. Demoſthenes quoque in oratione prima contra Philippum, an, vice verſa, ſenex aliquis præter morem concionetur, qui in roſtra nunquam aſcenderat antea. Iſti quippe alicujus privati commodi gratia ad dicendum ſtimulari videntur. Si vero

πολυπράγμων, ἀλλὰ καὶ ὕβριν ἅμα τῷ κόρῳ ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούσι. Ϲ παύτην τοιγαροῦν ἀποκρούειν δεῖ τὴν ὑπόνοιαν, τὰς αἰτίας ἀναφέρων, ἢ εἰς τὴν σπάνιν τῶν συμβουλευόντων, ἢ εἰς τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ἢ ὅτι τοῦ ἀντιδίκου, καὶ ἐπ' ἄλλο τι τοιοῦτον. ὡς ἄλλοι τε, καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεώχαρην. Αἰτία μὲν δὴ Λεώχαρις ἔστω ὦ ἄνδρες δικασταί, καὶ Ϲ αὐτὸν κρίνεσθαι, καὶ ἐμὲ νεώτερον λέγειν ἐν ὑμῖν, ἀξιῶν κληρονομεῖν ὧν ὁ προσῆκεν αὐτῷ, καὶ ὑπὲρ τούτων ψευδῆ μαρτυρίαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενον. καὶ Ϲ λοιπά.

XIV. Εἶτα ἂν καλά τινος λέγῃς τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρῶν τε Ϲ περιβλέπτων, αὐτὸς ἀφανὴς ὤν, ἤγουν μὴ ἰσοστάσιος, καὶ ταῦτα εἴγε διώκῃς ἐφ' οἷς ἐκεῖνος εὐδοκιμεῖ παρὰ τοῖς ἀκούσι. τηνικαῦτα γὰρ πολὺ πρότερον ἐν προοιμίοις θεραπευτέον τὴν τῶν ἀκροατῶν διάθεσιν, εἶτα καὶ ὅτι τὸ ἄλλον λόγον ἰτέον. τοῦτο ἄριστα ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς Πλάτωνα Ἀριστείδης περὶ Ῥητορικῆς ἐφιλοτεχνήσατο. Οἶμαι δεῖν ὃς ἂν μέλλει τὰ δέοντα ἐρεῖν, ἢ ψῆφον κύριος ὀρθῶς ἔσεσθαι, μὴ λίαν σκοπεῖν, μὴ-

semper premat pulpita, ardelio judicabitur, & ex audiendi fastidio petulantes efficit auditores. Hoc itaque removeri possit obstaculum, si causam transferas ad consulentium paucitatem, vel ad magnitudinem periculi, vel saltem ad adversarios, aut aliud quidpiam. Quod & alii, ipseque Demosthenes fecit in oratione adversus Leocharim. Culpa Leocharis sit, Judices, ut & ipse in jus vocetur, & ego Adolescens apud vos verba faciam: quod eas hæreditates cupere studet, quæ nihil ad ipsum attinent, & propter eas falso apud Prætorem testificatus est &c.

XIV. Deinde si contra præclarum aliquem & spectatissimum inter cives verba facias, ipse obscurus cum sis, aut inferioris saltem subsellii, maximeque si iis insistas, quibus innotescit ille apud Auditores. Tum siquidem in exordiis prius curandus est Auditoris affectus, quam ad reliquam transeamus dictionem. Hoc summo cum artificio Aristides in oratione prima de Rhetorica contra Platonem egit. Existimo equidem eum, qui vel recte dicturus, vel

δὲ βασκαίνειν, εἴ τινι τῶν πρότερον καὶ δόξαν ἐχόντων ἑτέρως εἰρῆσθαι περὶ αὐτῶν συμβέβηκε. καὶ τὰ ὅμοια. Σκοπεῖν δὲ καὶ πρὸς ταῦτα χρὴ, ἢ τῶν πρὸς ἐχθραν τίς ἐστι περὶ ὃν ὁ λόγος, ἢ τῶν ἐπιτηδείων, καὶ τῶν ἀφ' αἵματος. ἐν οἷς δὴ ὑποψίας ὄντων ὁ ῥήτωρ, μὴ ὑπ' εὐνοίας ἢ μίσους ἐλκόμενος μικρὰ τῆς ἀληθείας εἰκάζηται. Ταύτην μάλα ἐντέχνως ἀπεκσεύασε τὴν ὑπόνοιαν ὁ θεολόγος Γρήγορος, ἐν τῷ εἰς Γοργονίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν ἐπιταφίῳ. Ἀδελφὴν ἐπαινῶν, ἃ οἰκεῖα θαυμάζομαι, ὑμνῶν ὅτι οἰκεῖα, διὰ τοῦτο ψευδῶς. ἀλλ' ὅτι ἀληθῆ, διὰ τοῦτο ἐπαινετῶς. ἀληθῆ δὲ, οὐχ ὅτι δίκαια μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ γινωσκόμενα, καὶ τῷ πρὸς χάριν ἃ συγχωρεῖται κἂν ἐθελήσωμεν.

æqvum sit suffragium laturus, non id spectare debere, nec invidere, si quem priorum, ac celebrium virorum aliter eadem de re dixisse contingat &c. Perspicere autem insuper oportet, an inimicus sit de quo verba facimus, an vero amicus, aut consanguineus, ubi suspicionem expurgare possit orator, si nec amore se, nec odio abductum profiteatur ad rei veritatem adumbrandam. Suspicionem istam optime depulit Gregorius Theologus in funebri sororis suæ Gorgoniæ oratione. Sororem laudans domestica prædicabo; non tamen quia domestica, ideo falso, sed quia vera, ideo laudabiliter. Vera autem non solum, quod justa, sed etiam nota: Non tamen ad gratiam, etiamsi velimus, loqui conceditur.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΩΝ.

XV. Τοῖς μὲν εἰρημένοις, ἔστιν ἃ καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας ἀντιφορμὰν ἔξομεν. ἅπερ ἡμῖν ἀντιβαίνειν δοκεῖ, ὁπηνίκα δι' ἔχθραν, ἢ δι' ὀργὴν, καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἀφορῶντες κέρδος τὰς εὐθύνας εἰσφέρεσθαι ὑποπτεύομεθα, καὶ διὰ φιλίαν μᾶλλον, ἢ δι' ἀρετὴν τὰς ἐπαι-

DE OBJECTIONIBUS QUÆ AB IPSA CAUSA ORIUNTUR.

XV. Ex dictis igitur, & illa quæ à causa objiciuntur, refutare poterimus, quæ nobis adversari videntur, qvum vel ob odium, aut iram, aut privatum saltem commodum accusare suspicemur, aut

νημένης ἀποσεμνύνειν. Παραδείγματα δὲ παρὰ τὰ ἐκτεθέντα, κἀκεῖνα ἐκ ἀπὸ σκοπῦ, οἷς ὁ Ῥήτωρ κέχρηται κατὰ τὸ Ἀριστοκράτης, καὶ Ὀνήτορ. Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, νομίσῃ μήτε ἰδίας ἔχθρας ἐμὲ, μήτε μιᾶς ἕνεκ' ἥκειν Ἀριστοκράτους κατηγορήσαντα, καὶ τὰ λοιπά.

ob amorem potius, quam virtutem viros celebres laudare. Exempla vero non ſolum, quæ jam tradita ſunt, ſed ea quoque, quæ à Demoſthene adverſus Ariſtocratem, & Onetorem uſurpantur, ad propoſitum ſpectant. Nemo veſtrum, Athenienſes, putet me vel ullo privato odio adductum, venire ad Ariſtocratem accuſandum, vel &c.

ΤΑ ΑΝΤΙΠΙΠΤΟΝΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

XVI. Τὰ δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων ὠδίπως θεραπευτέα, οἷον εἰ μεγάλοις ἐγχειρεῖ καὶ δόξαν ἐχηκόσι, τὸ δ' ἀγῶνος ἐργῶδες καὶ δυσανάβλεπτον ὁμολογητέον ἐν πρooιμίοις εὐθύς. οἷα δὴ τὰ πολλὰ μηχανῶνται οἱ παναγυρίζοντες, ἀσθένειαν ἑαυτῶν, ἢ προπέτειαν παρ' αὐτὴν τὴν πρώτην δ' λέξιν παρείσδυσιν καταγινώσκοντες, καὶ γλωτταν καὶ λόγων φύσιν διαμεμφόμενοι, ὡς ἐχ ἱκανῶς ἐνδείξασθαι δυναμένην ὅσον εὐφημίας τῷ ἐγκωμιαζομένῳ πρόσεστι. κἀντεῦθεν τῶν τε θεωρῶν τὴν ἔννοιαν ὑπαπόμενοι, καὶ τῷ εὐφημουμένῳ εὔκλειαν μνησεύομενοι. Ἀποδέχεται γὰρ ὁ ἀκροατὴς τὰ λέγοντα μᾶλλον μετριοφρονοῦντα, εἴ τι καὶ εἰρωνεύοιτο, ἢ ἀναίδην ἁπανθαδιαζόμενον.

OBJECTIONES AB IPSIS REBUS ORTÆ.

XVI. Quæ à rebus regeruntur, ſic removenda ſunt. Nimirum ſi magna quis aggrediatur, famaque celebria, in ipſo ſtatim Orationis limine quam duram ſuſcepit, ipſoque aſpectu terribilem provinciam confitendum. Sic ſæpe Oratores tenuitatem ſuam, aut temeritatem in ipſis Orationis foribus arguunt, linguam ſtylumque incuſant, ac ſi impar eſſet omnis eorum conatus rei celebrandæ. Hinc totius coronæ conciliatur benevolentia, reique quam laudat, adorea acquiritur non exigua. Commendat ſiquidem Auditor Oratorem de ſe modeſte potius (quamvis & id diſſimulet) quam inſolenter ſumma cum impudentia judicantem. Ho-

μενον.

μενον. παραδείγμασι δὲ τούτων ἐπὶ πολλῶν καὶ ἄλλων ἐντεύξεσθε, καὶ παρὰ Γρηγορίῳ. Ἔμελλεν ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων ἀεὶ προτιθεὶς ὁ μέγας Βασίλειος. καὶ τὰ ὅμοια καὶ Ἀριστείδῃ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ, τῷ εἰς Ῥώμην ἐγκωμίῳ, καὶ ἐν πρώτῳ τῶν ἱερῶν. Εἰ δ' ἔμπαλιν ἃ διέξεισι μικρά τε εἰσὶ καὶ εὔωνα, ἐπαύξειν πειρατέον, ἢ καθ' ἑαυτὰ, ἢ πρὸς ἐλάττω παραβαλλόμενα. ὡς Λουκιανὸς ἐν ἐγκωμίῳ τῆς μυίας. Εἰ δὲ τοῦτο οὐκ ἔνι, ἀλλὰ γοῦν ἀναγκαῖα, ἢ ἐπωφελῆ, ἢ δίκαια, καὶ τὰ ὅμοια ἀποδεικτέον, τούτοις αὐτοῖς καὶ ὅσα ἀτοπίαν ἔχειν δοκοῦντα, ἢ ἐπαχθῆ εἴη τοῖς ἀκροωμένοις θεραπεύσειν. ἢ μειῶν ταῦτα ἢ τὴν κατεπείγουσαν αἰτίαν ἐπάγων, ἢ τῷ ἀντιδίκῳ τὰς προφάσεις ἐπιφορτίζων, ἢ εἰς Θεὸν, ἢ εἰς τύχην, ἢ φύσιν, ἢ ἔθος ἀναφέρων τὸ αἴτιον. ἀνθ' ὧν ἁπάντων ἀπόχρη τό γε νῦν ἔχον διὰ τὸ σύντομον ἐν παραδείγματος λόγῳ, τὸ τοῦ Ἀριστείδοις ὑπὲρ τοῦ μηδ' ἑτέροις βοηθεῖν. Εἴ τι κἀμοὶ μέτεστιν ὦ Ἀθηναῖοι παῤῥησίας, πειράσομαι περὶ τῶν παρόντων εἰπεῖν ἃ γινώσκω, δεηθεὶς ὑμῶν μὴ θορυβῆσαι, πρὶν ἂν πάντων ἀκούσητε. καὶ τὰ ἑξῆς. ἀπὸ

rum autem exempla tum apud alios ſcriptores paſſim occurrunt, tum apud Gregorium. Varia ſemper dicendi argumenta nobis præbere debet Baſilius Magnus &c. Apud Ariſtidem quoque in Panathenaïco in roboris, & virtutis encomio, & in ſacris. Contra vero ſi de vilibus, rebusque nullius momenti inſtituantur Oratio, enitendum eſt, ut adaugeantur ex collatione aliqua inter ſe, aut cum minoribus. Sic Lucianus in muſcæ encomio. Si autem neceſſaria, aut utilia, aut juſta, vel ſimilia demonſtranda ſint, tum ab iſtis amovenda ſunt omnia inconvenientia, auribusque faſtidioſa. Vel minuenda ſunt hæc, aut cauſa producenda, aut adverſario culpa injicienda eſt, aut ad Deum, fortunam, naturam, moremve referenda. Pro quibus omnibus quia brevitati jam nunc ſtudemus, Ariſtidis illud exempli vice ſufficiat, in oratione de non ferendo opem aliis. Si mihi, Viri Athenienſes, fræna linguæ indulgere liceat, de negotiis præſentibus quæcunque novi aggrediar oratione perſequi. Vos porro ſtudioſe comprecor, ut non prius mihi tumultuoſe obſtrepatis, quam

δὲ τοῦ

δὲ τοῦ χρόνου ἀναφύονται ἡμῖν ἀντιῤῥήσεις, ὅτε εἰ σπεύσωμεν παρὰ τὸ προσῆκον τοὺς λόγους, ἢ κατόπιν γενώμεθα τοῦ καιροῦ ὑστεροῦντες. ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου Αἰσχίνῃ φαίνεται ἀνθυπενεγκών. τοῦτο ἄριστα ἐν προοιμίοις τῷ Ἰσοκράτει ἀνασκεύασται ἐν τῷ πανηγυρικῷ, ἔνθα φησὶν ὡδίπως. Ἔπειτα οὐ δ' οἱ καιροί πω παρεληλύθασιν ὥστε μάτην εἶναι τὸ μεμνῆσθαι περὶ αὐτῶν. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ περὶ μὲν ὧν ἡ εὔνοια θηραθείη, τοσαῦτα εἰρήσθω. οἷς δὲ προσοχὴ καὶ φιληκοΐα, ἑξῆς ῥητέον.

ſingula audiveritis &c. A tempore vero objectiones emergunt nobis ſi vel feſtinemus nimium oratione, vel tardi nimis in dicendo ſimus. Illud Demoſthenes in oratione de corona Æſchini objicere videtur. Hoc non in concinne Iſocrates in Panegyricæ principio diluit, ubi ſic effatur: Quia nondum temporis auguſtiis excluſum me perſpicio, ita ut operam oleumque in iſtis recenſendis perdere videar &c. Atque de benevolentia captanda hæc dicta ſufficiant, unde autem attentos reddamus, deinceps dicendum.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΧΗΣ.

XVII. Τὸ μὲν οὖν προσεκτικὸν ποιεῖν, ὁ Ἀριστοτέλης οὐχ ἧττον ἡγεῖται τῶν ἄλλων εἶναι μερῶν τοῦ λόγου, ἢ τοῦ προοιμίου, ἔξεστι γάρ φησι τῷ Ῥήτορι εἰ δ' ἂν τοῦ λόγου τοὺς ἀκροατὰς αἴσθοιτο εἰς ῥαθυμίαν ἀποκλίνοντας ἀνακαλέσασθαι. τὸ, καί μοι προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ σκέψασθε τὶ πρὸς Θεοῦ, καὶ τὰ παραπλήσια παρενείρων. μάλιστα μέντοι οἷς προσέχειν πεφύκασιν ἄνθρωποι, ταῦτα εἰσὶ, τὰ μεγάλα. τὰ θαυμαστὰ. τὰ ἡδέα. τὰ φοβερὰ. τὰ καινὰ. τὰ συμφέροντα ἰδίᾳ ἑκάστῳ, καὶ πᾶσι κοινῇ. δίκαια. ῥᾴδια. ἀγαθὰ. καὶ

DE ATTENTIONE.

XVII. Attentum igitur reddere, Ariſtoteles non minus omnium partium orationis intereſſe putat, quam proœmii. Licet enim Oratori, inquit, cum languescentes ſenſerit Auditores, alta voce inclamare illud, Animadvertite quæſo, & perpendite, aut ſimilia inſerere. Quibus vero præcipue ſolent homines attendere, enumerantur iſta: magna, miranda, jucunda, terribilia, nova, proprie vel unicuique ſigillatim, vel omnibus conjunctim utilia, juſta, facilia, bona

ἔπι τὰ τοῖς παραλήσιον. ἅπερ εἰ δόξῃ λέγων ἄρισα, τὴν φιλησοίαν ἅπασάσεται. πάντων δ' ἐξῆς τῶν εἰρημένων ἐξενεγκεῖν παραδείγματα, καὶ περίεργον, μὴ ἵνα ἐχληρὸν, καὶ διατριβὴν ἡμῖν ἀ τὴν τυχοῦσαν ἐμποιοῦν. ἵνα μὴ μόνοι ὁ λόγος παντάπασιν ἀδέσποτος ᾖ, δύο ἢ τρία εἰς ἀκριβεστέραν τῶν εἰρημένων διαλεύνωσιν παρεισάξωμεν. τὰ λοιπὰ δὲ ῥᾴδια, καὶ παρ' ὑμῶν περιεξευρίσκεται. Ὁ γοῦν Ἰσοκράτης ὡδίπως τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ περὶ εἰρήνης λόγῳ τὴν περισοχὴν περιποιεῖται. Ἅπαντες μὲν ἐπίστανται οἱ παρόντες ἐνθάδε, ταῦτα μέγιστα φάσκειν εἶναι, καὶ μάλιστα πρέπειν ἄξια τῇ πόλει, περὶ ὧν ἂν αὐτοὶ μέλλωσι συμβουλεύειν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐν δὲ τῷ πανηγυρικῷ τοῖς κοινοῖς καὶ εἰς αὐτοὺς ἐκείνους εἰς οὓς καὶ ὁ λόγος ἀνήκουσιν, οἷς καὶ ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. Τοῖς δ' αὖ ἡδέσι καὶ καινοῖς ὁ Ῥήτωρ εἰς φιλησοίαν ἐχρήσατο ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν. Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις εἰδεῖν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. καὶ τὰ λοιπά. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης καὶ πρὸς Ἀθηναίους. Ἦν μὲν ἔκπαλαι πάντες

& ejusdem farinæ quamplurima, quæ cum Oratori visum fuerit, optime attentionem conciliabunt. De quibus omnibus si exempla ordine producerem, non solum super fluum esset, sed etiam molestum, nobisque moras necteret immensas. Ne tamen vaga prorsus, & nuda videatur sine exemplorum appositione oratio, duo vel tria proferam ad ea quæ dicta sunt luculentius explicanda. Reliqua vero facilia vobis erunt, & expedita. Isocrates igitur hoc modo ex magnis attentionem lucratus est in oratione de pace. Solent omnes qui suggestum conscendunt, ea dicere, de quibus ipsi consilium daturi sunt, maximi esse momenti, & Reipublicæ plurimum interesse &c. In panegyrica vero è commnibus & ad eos ipsos, ad quos habetur oratio spectantibus, sicut & Demosthenes in oratione ad Polyclem. E jucundis rursus & novis attentionem Orator adeptus est in secunda Olynthiaca. Cum multis in rebus, Athenienses, perspici mihi posse videtur Deorum Immortalium benevolentia &c. Aristidides quoque in Oratione pro pace inter Lacedæmonios & Athenienses: Quem olim diem omnes vi-

ἡμέραν ἰδεῖν ἐπεθυμοῦμεν, ἥδε ἐστὶν ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι. καὶ τὰ λοιπὰ. Τοῖς φοβεροῖς δὲ, ἐν τοῖς κατὰ Φιλίππου λόγοις ὁ Ῥήτωρ κέχρηται, καὶ Ἰσοκράτης ἐν Ἀρειοπαγητικῷ. Ἐγχωρεῖ δὲ πολλάκις καὶ ἐπαίνοις εἰς τὴν ἀκρόασιν παραθῆξαι τὸν ὑπαίοντα. οἷον, τὴν μὲν ὑμῶν περὶ τὰ κοινὰ προθυμίαν εἰδὼς, ὦ ἄνδρες, καὶ ὅσον ἐπὶ τὴν ἐκείνων ἐπίδοσιν σπεύδετε. ἢ οὕτως. Οὐ δ' ἢν πάνυ ἐβουλόμην, ὦ ἄνδρες, εἶχον ὑμᾶς μὴ ἐπαινεῖν, ὅσην προτέραν ἐνδείξασθε προθυμίαν ἀκοῦσαι τῶν λέγειν διανοουμένων ἡμῶν, ἃ συνοίσειν καθ' ἕνα καὶ κοινῇ τῇ πόλει πάσῃ ἐγνώκαμεν.

dere desiderabamus, Lacedæmonii, hic est, qui nobis liberum de Atheniensibus judicium concedit. &c. Ex atrocibus vero, in orationibus contra Philippum attentos reddidit Orator; & Isocrates in Areopagitica. Solemus autem & laudibus nonnunquam ad auscultandum excitare Auditorem, ut: Cum vestrum, Viri, erga Rempublicam studium abunde perspicerem, quantumque ad illius incumbitis salutem. Vel sic: Non possum, Viri, si saltem vellem vos non laudare ob eximiam illam, quam vultu polliciti estis alacritatem auscultandi nobis, quibus ea dicere statutum est, quæ in singulorum, & totius civitatis commodum cedere cognovimus.

ΠΕΡΙ ΕΥΜΑΘΕΙΑΣ.

XVIII. Τὴν δὲ εὐμάθειαν, εἴ τις ἀρχὴν εἴποι καὶ βάσιν προσοχῆς καὶ εὐνοίας, οὐκ ἂν ἁμάρτοι. ἐκ ταύτης γὰρ ἐκεῖναι ἤρτηνται. μᾶλλον δὲ ἀπ' αὐτῆς πᾶς λόγος οἷον ἐπὶ κρηπίδος βέβηκεν. ἧς ἄνευ ἀνάγκη πᾶσα ἀργὸν μένειν, καὶ τοῦ οἰκείου τέλους ἥκιστα ἐπίβολον. ταύτῃ τοι καὶ Ἀριστοτέλης τοῦτο μόνον ἔργον τοῦ προοιμίου ἀναγκαιότατον τίθησι. τοιγαροῦν αὕτη προσ-

DE DOCILITATE.

XVIII. Docilitas vero si attentionis, & benevolentiæ quasi basis, & origo dicatur, à veritate non abhorret; quippe quod huic annexæ sunt istæ, imo ab hac dependent sola. Quin & huic non secus, ac stabili cuidam fundamini omnis innititur Oratio. Sine qua stagnet omnis, & ignavasit necesse est, proprioque destituatur fine. Ea ratione hoc maxime neces-

γίνεσθαι

γίνεσθαι πέφυκε τῇ κεφαλαιώσει τῶν πραγμάτων, καὶ μάλιστα τοῦ τέλους, οὗ ἕνεκεν ὁ λόγος δηλώσει μετ' εὐκρινείας ὡς ἔνι καὶ καθαρότητος ἐκπεφασμένῃ, ἧς ἐν προοιμίῳ ὅσον σθένος ἐπιμελητέον. συμβάλλεται δὲ ταύτῃ διαφερόντως, καὶ τὸ οἴκοθεν μετενηνέχθαι τὰ προοίμια, καὶ αὐτοῖς οἷον ἐνστάξαι τὴν τῇ ὑποθέσει ἐνδομυχοῦντα σκοπὸν. οὐδὲν δ' ἧττον καὶ ἡ τῶν ῥηθησομένων κεφαλαίων διαίρεσις, ἣν καὶ προκατασκευήν τινες ἐχρημάτησαν. περὶ ἧς ἐν τῇ προθέσει διαληψόμεθα. ἔσθ' ὅτε γὰρ ἡ αὐτή ἐστι τῇ προθέσει, ὡς ἀνωτέρω εἰρηκότες ἐσμὲν. Παραδείγματα δὲ τῆς ἐν προοιμίῳ εὐμαθείας ἔστω τὸ παρ' Ἰσοκράτῃ Παναθηναϊκὸν, καὶ περὶ ἀντιδόσεως. ἐν ᾧ διεξωδικώτατα πραγματεύεται τὴν εὐμάθειαν. Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν ὁ λόγος ὁ μέλλων ἀναγνωσθήσεσθαι τοῖς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἢ πρὸς τὰς ἀποδείξεις γεγραμμένοις. καὶ τὰ λοιπὰ. μάλιστα συχνοῖς καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐντεύξεσθε παραδείγμασιν, εἰ καὶ μικρῶν ἐπιστήσετε. οὐ πόρρω λίαν τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν ἐπιταφίῳ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν καθόλου τῷ προοιμίῳ προσηκόντων, ἅλις ἂν ἔχοι τοσαῦτα εἰρῆσθαι.

ſarium proœmii munus ſtatuit Ariſtoteles. Hæc itaque adjungi rerum conſummationi ſolet, maximeque narrationi, quæ, quo fine inſtituitur oratio, ſumma cum puritate, & perſpicuitate expreſſit, cui in proœmio pro viribus incumbendum. Confert autem huic potiſſimum, ut ex ipſis cauſæ viſceribus depromantur proœmia, iisque ſenſim quaſi inſtilletur latitans in cauſa ſcopus. Nec quid obſtet illa in capitum, de quibus dicetur, diviſione, quam præparationem nonnulli appellarunt, de qua diſſerendum in propoſitione. Non nunquam enim concidit illa cum propoſitione, ut ſuperius diximus. Exempla vero docilitatis in proœmio ſumantur ab Iſocrate in Panathenaïca, & in oratione de permutatione. Ubi fuſe admodum dociles conatur reddere auditores. Si hæc, quæ jam legetur, oratio, ſimilis eſſet iis, quæ vel ad forenſes controverſias, vel ad oſtentationem ſcribuntur. &c. Turmatim etiam vobis occurrunt apud Demoſthenem exempla, ſi vel minimum inſiſtatis. Nec multum ab hoc argumento alienum eſt Platonis illud in oratione funebri. Verum enimvero de proœmii officiis ſuf-

λοιπὸν δ' ἂν εἴη εἰπεῖν καὶ τίνι ἑκάστῳ λόγῳ γένει ἐφαρμόττει τὰ προοίμια, καὶ τίσι, καὶ ἐκ τίνων κατασκευαστέα.

ficiet in genere tam multa dixiſſe. Sequitur ut proxime dicamus, quæ cuique orationis generi congruunt exordia, & quibus, & unde depromenda ſunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XIX. Τοῦ γοῦν Ἐπιδεικτικοῦ εἴδους οὐδὲν οἰκεῖον ἡγεῖται ὁ Ἀριστοτέλης προοίμιον, ἀλλ' ὅθεν ἂν βουλομένῳ ᾖ τῷ Ῥήτορι ἔξεστι λαβεῖν καὶ συνάψαι τῇ ὑποθέσει τὸ ἐνδόσιμον. αἴτιον δὲ οἶμαι, τὸ μηδένα μᾶλλον σκοπὸν προτιθέσθαι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἢ τὴν ἐν λόγοις ἐπίδειξιν. ἥτις οὐδένα κωλύει πορίζεσθαι, ἐξ ὧν ὡνδήποτε συντεθῇ τὸ προοίμιον. εἴωθε μέντοι τὰ πολλὰ (ὡς καὶ αὐτῷ δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει) ἐκ τεττάρων τούτων λέγεσθαι. Τὰ μὲν ἐξ ἐπαίνου, ἢ τῶν τηναρχὴν τὰς πανηγύρεις συγκροτησάντων, καθά που καὶ Περικλῆς ἐν ἐπιταφίῳ φησίν. ἢ τῶν ἀκροατῶν καὶ τῆς ἰδίας ἀρετῆς. ἢ γένους ἐκείνων, ἢ πόλεως, ἢ κατορθωμάτων, ἢ ἄλλας γέ που. ἐστὶ γὰρ οὐ σμικρὸν πλεονέκτημα τῷ ἐγκωμιάζοντι πρὸς ἡδονὴν εἶναι τοὺς λόγους τοῖς ἀκούουσιν. ἀμφότερα δὲ συνεῖρεν Ἰσοκράτης ἐν Εὐαγόρᾳ. ἅμα γὰρ ἐπαι-

DE GENERE DEMONSTRATIVO.

XIX. Demonſtrativo ſane generi peculiare nullum eſſe autumat Ariſtoteles procœmium, quin unde quaque Orator pro libitu deſumat materiam, & finitæ quæſtioni annectat exordium. Ob hanc ni fallor rationem, quod ad nullum alium collineat ſcopum genus hoc quam verborum ſtrepitum, & oſtentationem. Qua nihil impedit quo minus abundemus, quamvis exordium è quibuscunque componatur. Solet tamen ut plurimum (ipſo ſuffragante Ariſtotele) à quatuor hiſce deſumi. A laude, vel eorum, qui primum celebritates illas congregarunt, ſicut alicubi Pericles in oratione funebri, vel auditorum, vel propriæ virtutis, vel generis eorum, vel civitatis, vel rerum bene geſtarum, aut aliarum denique rerum laude. Non leve enim oratori ſubſidium eſt, ſi voluptatem ex oratione percipiant Auditores. Ambo vero ſuavi ne-

νεῖ τὸν ἀγῶνα, καὶ Νικοκλέα τὸν ἀθλοθέτην, πρὸς ὃν ὁ τὸν λόγον συνέθετο. Ὁρῶν ὦ Νικόκλης ὑμῶντα σε τὸν ἄφον ὃ πατρὸς, ὐ μόνον τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ὑποφερομένων, ἀλλὰ καὶ χοροῖς, καὶ μυσικῇ, καὶ γυμνικοῖς ἀγῶσι, καὶ ἃ ἐξῆς. Τὰ δὲ τουναντίον ἐκ ψόγυ. ὡς Ἰσοκράτης ἐν πανηγυρικῷ, ἐν ᾧ μέμφεται τὰς ἀθλοθέτας, ὅτι μηδεμίαν τοῖς ἐυφρονέσιν ἔυνοιαν πεποιήκασιν, εἰς δὲ τὴν τῶν σωμάτων ἀρετὴν πᾶσαν καταβάλλονται τὴν φροντίδα. Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, καὶ τὰς γυμνικὰς ἀγῶνας καταςησάντων. ὁ τὰ ψηφισμάτα. Τὰ δὲ ἀπὸ συμβελῆς. καὶ τοῦτο διττῶς. ἢ ἀπὸ προτροπῆς, ὡς ὁ Πλάτων ἐν ὑποφήτῃ. ἐν ᾧ λόγοις κοσμεῖν συμβελέυει ἃ καλῶς ἐπράχθησαν ἔργα. Ἔργον μὲν ἡμῖν οἶδεν ἔχυσι τὰ προσήκοντα σφίσιν αὐτοῖς. καὶ ἃ λοιπά. ἢ ἐξ ἀποτροπῆς. οἷον δοκεῖ ψηφίσθαι Θουκυδίδη τὸν ἐν Περικλέους ἐν ὑποφήτῃ. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἐνθάδε ἤδη εἰρηκότων, ἐπαινέσι τ προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, ὡς καλὸν. Καὶ ψηφὶ παῦπα ἀπὸ λύσεως τῶν ἀντιπιπτόντων τινός. ὡς εἴ τις πε-

xu conjunxit Iſocrates in Evagora. Simul enim laudat certamina, & Nicoclem, qui certantibus præmia exhibuit, & ad quem oratio habita eſt. Qvum te viderem patris tui funus ornare, Nicocles, non magnifico tantum, & ſplendido apparatu, ſed & choris, & muſica, & ludis Gymnicis, &c. Contra vero nonnulla è vituperatione, ut Iſocrates in Panegyrica, in qua athlothetas culpatur, quod ſapientes flocci penderent, ſolas autem vires, roburque in deliciis haberent. Sæpe mirari ſoleo, quid in mentem iis venerit, qui celebritates has congregarunt, & ludos Gymnicos inſtituerunt &c. Quædam etiam à deliberatione, idque dupliciter, vel a ſuaſione, ut Plato in oratione funebri, ubi res feliciter geſtas verbis ornare conatur. Hi quidem revera habent præmia ſibi ipſis conſentanea &c. vel ex diſſuaſione, ut Periclis illud apud Thucydidem in oratione funebri. Multi quidem eorum, qui ex hoc loco verba fecerunt eum laudant, qui hanc orationem funebrem legi addidit, quaſi præclarum eſſet, eos qui in bellis ceciderunt hac oratione decorari. Ab obje-

ρὶ παραδόξου τινὸς λέγειν προσθείη, ἢ χαλεποῦ, ἢ τῶν τοῖς πολλοῖς τεθρυλλημένων. ὧν τὰ προοίμια καὶ ἐρανίζεσθαι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς τῶν δικανικῶν τὸν συμβουλεύοντα. Καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἔστω παράδειγμα τόνδε τὸν τρόπον. Οἶδα μὲν ὅτι παράδοξος ὑμῖν ὁ παρ' ἐμοῦ δόξει λόγος, καὶ μέχρι τοῦδε μήπω τισὶν εἰρημένος. εἶτα καὶ τὰς αἰτίας προσθεὶς ἐπαγάγῃ τὰς λύσεις. Τοῦ δὲ χαλεποῦ, οἷα τὰ ἀνωτέρω, Γρηγορίου εἰς Βασίλειον, καὶ Ἀριστείδου. Τοῦ δὲ τρίτου τοιῶσδε. Πολλοῖς μὲν ἡ παροῦσα πανήγυρις καὶ παρὰ πολλῶν λόγοις τε καὶ συγγράμμασι πολλάκις τεθαύμασται. ἐξ ὧν εἰκός ἐστι μηδένα τῶν συνελθόντων εἶναι ὃς μὴ περὶ ταύτης, ἢ εἰρηκώς τι ἐστίν, ἢ παρά τινος λέγοντος ἤκουσεν. οὐ μὴν διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι καὶ αὖθις εἰπεῖν τι καινὸν περὶ αὐτῆς καὶ λόγου μνήμης ἐπάξιον. κἂν γὰρ μόνη τῶν ἄλλων τεθαύμασται. ἀλλὰ μόνη τῶν ἄλλων ἐλάττω τῆς ἑαυτῆς ἀξίας ἐπήνειται.

ctionum denique ſolutione. Cum ſcilicet proponat ſibi aliquis de nota aliqua re, aut ardua, vel de rebus ubique decantatis dicere, quorum proœmia & ex judicialibus depromere docet Ariſtoteles deliberantem. Exemplum primi tale ſit. Paradoxiloqua vobis, ſat ſcio, noſtra videatur oratio, nec à tot retro ſeculis ad hoc ipſum tempus ab ullis dicta. Deinde cum rationes addideris, ſolutiones inducas. Secundi ſit illa Gregorii ad Baſilium, & Ariſtidis ſupra adducta. Tertii autem tale ſit: Coronam hanc ſæpe varii lingua ſtyloque celebrarunt. Ideoque nullum huc confluxiſſe credo, qui laudes ejus vel non decantavit, vel ab aliis non accepit. Quare non eſt, ut quod novum comminiſcar de ea magno dignum Elogio: licet enim hæc ſola celebrata eſſet, at ſola hæc pro dignitate, humani ſermonis penuria, ſatis laudari non poterat.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XX. Οἰκειοτέροις δὲ τὸ Δικανικὸν χρῆται τοῖς προοιμίοις καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ προβληθέντος ζητήματος

DE GENERE JUDICIALI.

XX. Proœmia magis peculiaria Judiciale genus habet, & ab ipſis

μετε-

μετενηνεγμένοις. καὶ διὰ τοῦτο τὸν σκοπὸν τῆς ὅλης ὑποθέσεως ἐπαγγέλλουσιν. ἡ γὰρ εὐμάθεια ἀγαθὴ μὲν σύνοικος παντὶ προοιμίῳ. δικανικοῦ δὲ, καὶ ἀναγκαῖα πῶς. ὑπόκειται γὰρ ἐνταῦθα πάντα πᾶσιν ὁ ἀκροατὴς ἀνοίκειος τῶν ἀμφισβητουμένων. ὅ, τε γὰρ θεωρὸς εἰδὼς ἥκει ὡς εὐφημία τὸ ῥηθησόμενον, καὶ τοιούτων τινῶν ἃ προσήκει τῇ πανηγύρει. ὅ, τε ἐκκλησιαστὴς προεπίσταται, ἐφ' ᾧ ἡ βουλὴ συγκεκρότηται, κἂν ἀγνώμων τυγχάνῃ τὴν βούλευσιν. ὁ δικαστὴς δὲ τούτων οὐδὲν προεπέγνω. ταῦτ' ἄρ' ὥσπερ ἐς χεῖρας διδόναι δέον παρ' αὐτὴν τὴν πρώτην τοῦ λόγου βαλβίδα, τὸ τέλος τῆς ὅλης ὑποθέσεως τῷ δικάζοντι, ὡς ἂν ἐπείδειν ἔχοι τοῖς λεγομένοις τὸ λογισμόν. τὸ γὰρ ἀόριστον ἀπαρτᾷ πως καὶ ἀποπλανᾷ τὴν διάνοιαν (ὥς που φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης) καὶ δυσπαρακολούθητον ἀπεργάζεται τὸν λόγον. Λητέα δὲ ἐπὶ τούτου τὰ προοίμια, ἔκ τε τῶν προσώπων καὶ τοῦ πράγματος, ἢ τῶν παρεμφαινομένων τινός. καὶ τούτων αὖθις ἕκαστον, ἢ ἐξ ὑπολήψεως, ἢ ἐξ ὑποδιαιρέσεως, ἢ ἐκ περιουσίας, καὶ προσέτι ἀπὸ καιροῦ. περὶ ὧν ἁπάντων κάλλιστά τε καὶ διεξοδικώτατα τῷ Ερμογένει διείληπται, ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεως. διὸ καὶ

causæ viſceribus deſumpta, ideoque totius cauſæ ſcopum indicant. Docilitas enim optime cohabitat cum omni principio, at neceſſitate quadam cum Judiciali. Hic ſiquidem auditori litem ignotam eſſe ſupponitur. Spectator enim cum veniat, de laudibus futuram orationem eſſe novit, aliisque ſimilibus, quæ celebritate conveniunt. Nec concionarius neſcius eſt, quam ob cauſam Senatus cogitur, licet illud de quo deliberatur non cognoverit. Judex autem hæc omnia ignorat. Quocirca in ipſo orationis ingreſſu totius cauſæ ſcopus Judici quaſi tradendus eſt, ut inde ſtabiliatur judicium. Indeterminatio ſiquidem diſtrahit quodammodo, & in errorem abducit (ſuffragante Ariſtotele) animum, captuque difficilem orationem reddit. Judicialis autem generis proœmia ſumantur vel à perſonis, vel a re, aut extrinſecus: iſtaque rurſus vel ex præjudiciis, vel ex ſubdiviſione, vel abundantia, vel denique ex tempore. De quibus omnibus optime fuſeque diſſerit Hermogenes in libris de inventione. Diutius igitur iſtis immo-

μακρό-

μακρότερον ἀπὸ τοῦ παρόντος ὑποτεῖναι ἃ δεῖν ᾠήθην. ἔξον παρ' ἐκείνῳ πληρέσαλα ἐντυχεῖν.

rari non neceſſe duxi, cum ab eo copioſiſſime hauriatis.

ΠΕΡΙ ΔΗΜΗΓΟΡΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

DE GENERE DELIBERATIVO.

XXI. Ἐπὶ δὲ τοῦ Δημηγορικοῦ εἴδους ἀδενὸς ἐνδεῖ προοιμίου τῷ συμβουλεύοντι, ὅπ μὴ εἰς σύσασιν τοῦ οἰκείου προσώπου. καὶ ταῦτα ἡνίκα τινὰ περὶ ἑαυτοῦ ὑπόληψιν ἐκ ἀγαθὴν ἀποκρῦσαι δέον, ἢ τὴν σφετέραν περὶ τοῦ πράγματος γνώμην, ὅσον παρενέξαδαι. ἐν ὑποδείγματος λόγῳ ἔσω δ' ὁ τοῦ Βασιλείου πρὸς τοὺς νέους. καὶ Περικλέους ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ξυγγραφῶν Θουκυδίδου. προσοχὴν δὲ καὶ εὔνοιαν οἴκοθεν οἴκοι φέρων ὁ ἐκκλησιαστὴς, ὡς περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ οἰκείου συμφέροντος τὴν ψῆφον ἐπενεγκεῖν μέλλων. εἰ μέντοι πᾳ καὶ χρεία προσοχῆς παρεμπέσοι, ταύτην ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεθέντων προαπορισέον τῷ λογῳ, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὁ δημηγορῶν πρὸς τῶν δικανικῶν ἐρανίζεται τὰ προοίμια.

XXI. In Deliberativo genere proœmium non requiritur, niſi ad benevolentiam perſonæ propriæ conciliandam. Idque cum aliqua ſuſpicio mala diluenda ſit, aut noſtra ſententia de re velut inſerenda. Exemplis hæc illuſtrantur Baſilii ad Juvenes, & Periclis in libro ſecundo hiſtoriarum Thucydidis. Attentionem autem, & benevolentiam domo ſecum affert Auditor, cum de ſe ſuoque commodo calculum vellet ponere. Si forte tamen attenti reddendi ſunt Auditores, illud ex iis, quæ ſuperius protulimus, præſtandum eſt. Sæpe autem deliberator proœmia a Judicialibus depromit.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΠΡΟΟΙΜΙΟΥ ΕΙΤ ΟΥΝ ΕΥΡΕΣΕΩΣ.

DE PROOEMII CONSTRUCTIONE, SEU INVENTIONE.

XXII. Μετὰ τὴν τῶν ἔργων τοῦ προοιμίου ἀνάσκεψιν, λοιπὸν ἤδη καὶ περὶ

XXII. Hactenus proœmii officia expoſuimus, reliqvum eſt ut de

τῆς

τῆς ἐκείνων συνθέσεως διαλαβεῖν. Ἐφ' ἑκάστου τοιγαροῦν προοιμίου ζητητέα ἐστὶ πρότασις τις εὐστόχως ἡμᾶς εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν εἰσάγουσα, ἢ ἐκ τῆς ὑποκειμένης ὑποθέσεως μετενηνεγμένης, ἢ ἄλλοθεν ποθὲν εἰλημμένη. ἣν ῥύδην ἅμα καὶ μετ' εὐρυθμίας Ῥητορικῆς ἐκφράσομεν, καὶ πλατύτερον κατασκευάσομεν. εἶτα τὴν ἀπόδοσιν ἐποίσομεν. ἥτις ἢ ἐνθυμήματος λόγῳ ἐκ τῆς προτέρας συνάγεται προθέσεως. ἢ γοῦν ἀξίωσιν περιέχει ἡμετέραν περὶ τοῦ προτεθέντος ζητήματος. καὶ εἰ μὲν δόξει ἑτέραν ἐπισυνάψομεν πρότασιν, κατασκευάζουσαν ἅμα τὴν συναχθεῖσαν, καὶ ἀμφοτέρας συνδέουσαν. ἢν δὲ μὴ, τὴν πρόθεσιν εὐθὺς ὑπεισάξομεν. ὑπόδειγμα δὲ τῶν εἰρημένων ἔστω τοιόνδε. ἡ μὲν ὑμετέρα περὶ τὸν ἥρωα προθυμία, ταῖς ἱεραῖς κατ' ἔτος τελεταῖς καὶ διακοσμήσεσι λαμπρὰν τὴν τοῦ πατρὸς μνήμην ἀπεργάζεται. λαμπροτέρα μέντοι πάντως συγκροτηθείη, καὶ ταῖς τῶν φιλοθεαμόνων ἀκοαῖς τυρώτερον ἐνηχήσειεν, εἴγε καὶ τοῦ εἰς μνήμην ἀνισημοτάτου (φημὶ τοῦ λόγου) ἐπιβόλος γένοιτο. Καλὴ μὲν καὶ ἡ παροῦσα φωταυγία τε καὶ φρυκτορία,

ejus constructione disseramus. In omni igitur proœmio quærenda est propositio, quæ viam nobis expeditiorem ad totam causam sternat, vel ex intima ipsius causæ medulla desumpta, vel aliunde deprompta; quam audaci verborum pondere, & oratorio perfusum pulvere proferamus, & Asiatico sapore imbuamus. Atque ita inducatur Apodosis, quæ vel Enthymematis loco ex priori colligitur propositione, vel nostram saltem de quæstione proposita includat sententiam. Et si nobis visum fuerit aliam advertamus propositionem, quæ & eloquentiæ luminibus illustret priorem, suavique conjungat utramque nexu. Ista tali dilucidentur exemplo. Ingens vester erga Heroëm affectus, sacris annuis, ritibusque effulsit, & patris nomen augustum, splendidumque fecit. Quod tamen indies magis enitescet, & in aures populi gratiosius influet, si oris facundi prudens ubertas accesserit. Decorus quidem hic splendor, facumque excubantium lux, nec non certans illa peristromatum varietas cum nitore: quorum illæ prodiga sua luce totum perstringunt theatrum, hæc, centuplici ebria colore, va-

οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἡ τῶν παραπετασμάτων ποικιλία τε καὶ γλαφυρότης. ἡ μὲν δαψιλεῖ τῷ φωτὶ τὸ ἱερὸν ἅπαν τουτὶ καταυγάζουσα θέατρον. ἡ δὲ, τῷ πολυανθεῖ τῶν βαφῶν, τὸ πολυειδὲς αἰνιττομένη τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἥρωος, καὶ ἀμφότεραι εἰς ὁλοσχερῆ μνήμην τινὰ τὴν ἐκείνου τοὺς θεατὰς ἀνεγείρουσαι. οὔπω μέντοι καὶ τῶν κατορθωμάτων τὸ μέγεθος ἐμφανῆσαι, ἢ γοῦν καθ' ἓν ἐξειπεῖν ὅλως ἰσχύουσιν, ὃ μάλιστα πράττειν ὁ λόγος πέφυκε ταῖς τῶν πράξεων ἰδιότησιν εὐπετῶς μάλα συμμετασχηματιζόμενός τε καὶ συνεξομοιούμενος. διά τοι ταῦτα ἔργον μοι ἔδοξε πάνυ μὲν εὐσεβὲς. οὐχ ἧττον δὲ καὶ ὑμῖν καταθύμιον διαπράξασθαι, εἴπερ ὀλιγάττα τῶν τοῦ ἀνδρὸς προτερημάτων τῶν πολλῶν ἐξελὼν, ὅσα καὶ τῆς ἐμῆς γλώττης μὴ ὑπερπαίῃ τὴν δύναμιν, τῷ λόγῳ ὡς ἐγχώρει παραδῴη. ὡς ἂν καὶ τῶν ἀκροωμένων, τοῖς μὲν συνειδόσι ταῦτα πληρεστέραν τὴν μνήμην καὶ ἡδονὴν ἀπεργάσαιμι. τοῖς δὲ παντάπασιν ἀπείροις (εἴπου τινές εἰσιν) οἷόν τινα σπέρματα τῆς περὶ ἐκεῖνον ἱστορίας τε καὶ μιμήσεως διὰ τῆς εὐρημίας ἐγκαταβάλοιμι. καὶ ἅμα τῇ πανηγύρει τὸ εἰκὸς ἐκπληρώσαιμι.

rias Herois virtutes ænigmatice exprimit, & ambo ad memoriæ illius æternitatem conſpirant. Non tamen præclara ejus facinora adumbrare, nedum celebrare poſſunt iſta. Hoc linguæ beneficium eſt, quæ verbis vivis & acri ſenſu tinctis res ipſas aut æquet, aut ſuperet. Pium itaque gratumque (ni fallor) præſtabo officium, ſi paucula, quæ linguæ conatum meæ non vincunt, è multis ejus præclare geſtis ſeligam, & oratione (qualiscunque demum iſta ſit) exornem. Ut & Auditores, qui iſta norunt, gratiſſima recolant memoria; iis vero, qui non omnino norunt (ſi tamen tales ſunt) ſemina quædam hiſtoriæ ejus, ope diſertæ linguæ ingeram, omnesque boni panegyrici partes expleam.

XXIII.

XXIII. Πολλάκις δὲ καὶ ὅλον ἐκτίθεται τὸ ἐνθύμημα, εἰλημμένον, ἢ ἐκ τοῦ ὁμοίου, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἢ ἐξ ὑπογραφῆς, ἢ ἐκ τοῦ ἐλάττονος, καὶ τῶν τοιούτων, οὗ ἀμφοτέρας κατασκευάσαντες τὰς προτάσεις, εἰς τὴν ἀξίωσιν εἶτ' οὖν πρόθεσιν μεταβαίνομεν. οἷά που ὡς ἐν τύπῳ εἰσηγεῖται Ἀφθόνιος ἐν τῷ τοῦ Θουκυδίδου ἐγκωμίῳ. (προηγούμενον) Τιμᾷν ἄξιον τοὺς εὑρόντας τὰ χρήσιμα, οἷς εὐπορῆσαι τὰ κάλλιστα, καὶ τὸ παρ' ἐκείνων φανὲν ἐπανατίθεσθαι δικαίως τοῖς δόξασι. (Ἑπόμενον) Οὐκοῦν Θουκυδίδην ἐπαινέσω τοῖς λόγοις αὐτὸν τοῖς ἑαυτοῦ τιμᾷν προελόμενος. (Κατασκευὴ) Ἅπαντας μὲν οὖν τοὺς εὐεργέτας τιμᾶσθαι καλὸν, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον τὸν Θουκυδίδην τῶν ἄλλων, ὅσῳ τῶν ἁπάντων εὗρε τὸ κάλλιστον. (Αἰτία κατασκευῆς.) Οὔτε γὰρ λόγων ἐν τοῖς οὖσι κρεῖττον ὑπάρχει λαβεῖν, οὔτε Θουκυδίδου σοφώτερον ἐστὶν εὑρεῖν. Ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁλόκληρον τὸν συλλογισμὸν προτιθέασιν, ἐφ' ὃν τὸ συναγόμενον ἀξιώσεως εἶτ' οὖν βάσεως λόγον ἔσχηκεν. ὧν παραδείγματα καὶ ἐπ' ἄλλων μάλα συχνὰ, καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐπιστήσαντες εὑρήσητε. Ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν πρώτως ἐκτεθειμένην πρότα-

XXIII. Sæpiuſcule vero totum explicatur Enthymema, deſumptum, vel a ſimili, vel a contrario, vel a deſcriptione, vel a minore, & aliis, cujus cum utrasque adornavimus propoſitiones, ad dignitatem ilico tranſimus; prout ab Aphthonio ſummatim in Thucydidis exponitur encomio. (Antecedens) Rerum utilium inventores, iis rebus, quas ipſi pulcherrime hominum generi pepererunt, decorari æquiſſimum eſt: quodque ab his emerſit, conferri in eos ipſos, qui patefecere. (Conſequens) Itaque cum Thucydidem ſuis ipſius bonis ornare ſtudeam, oratione utar ad eum ipſum laudandum. (Confirmatio) Et quidem præclarum eſt iis honorem tribuere, à quibus beneficium acceperis, ſed tanto majorem Thucydidi, quanto rem præſtabiliorem invenit, quam cæteri. (Cauſa confirmationis) Neque enim in rebus mortalium quicquam licet adipiſci oratione melius; neque Thucydide ſapientior in dicendo quisquam reperiri. Nonnunquam & totum proponunt ſyllogiſmum, in quo concluſio dignitatis ſeu fundamenti rationem habet. De quibus varia tum apud alios, tum apud Demoſthenem occurrunt exempla. Quandoque

σιν ἀκατάσκευον παρέντες, ἐφ' ἕτερον μεταβαίνουσι συλλογισμὸν εἴτ' οὖν ἐνθύμημα. ὃ καὶ κατασκευαστέον τὸν ἀνωτέρω εἰρημένον τρόπον, οἷον ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ Δημοσθένους ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. Κομψότης δὲ καὶ τὸ εὔμονον καὶ πρὸς ἁρμονίαν κεκροτημένον παντὶ λόγῳ κόσμος ἐστὶν οὐκ ἄνευ ἡδονῆς τοῖς ἀκούουσι (πλὴν εἴ που ὁ λόγος διὰ τὸ ἐναγώνιον ἀποποιῆται τὸ ἔντεχνον) προοιμίῳ δὲ μᾶλλον ἐστὶ προόδου, ἅτε δὴ καὶ εὐνοίας κατάληψις, ἣ διὰ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς μνηστεύεσθαι πέφυκε. καὶ τὸ εὔσημον διὰ τὴν εὐμάθειαν. Καὶ περὶ μὲν προοιμίου τοσαῦτα ἀποχρώντως εἰρῆσθαι ἔδοξεν. ἢν δέ τι καὶ παρειμένον ᾖ, ἥτε τῶν εἰρημένων κατάληψις εἰς τὴν κἀκείνου ποδηγετήσει γνῶσιν, καὶ τὸ ὑμῶν ἅμα τε ἀγχίνουν καὶ φιλόπονον τοῦτι ἀναπληρώσεται.

vero propositionem primo expositam, nudam relinquimus, & ad alium transimus syllogismum, vel Enthymema, quod & pigmentis suis adornandum est modo supra dicto, sicut Demosthenis illud in prima pro Olynthiis oratione. Nitor autem, & modesta illa verborum lautities decus est orationi, gratumque auditoribus (nisi quæstio adeo forensis sit, ut omne repudiet artificium) procemio vero quasi viam sternit ad captandum benevolentiam; quæ mellea orationis suvitate conciliari solet, & ad docilitatem, quam perspicuitas efficit. Ac de procemio jam satis dixisse videar. Si quid autem elapsum sit, vel ista, quæ hactenus dicta sunt, facem vobis accendant, vel acumen saltem vestrum supplere, & diligentia poterit.

ΠΕΡΙ ΔΙΗΓΗΣΕΩΣ ΕΙΤΟΥΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ.

XXIV. Τὸ προοίμιον ἡ πρόθεσις εὐθὺς διαδέχεται. ἢ γενικῶς μὲν ὁριζομένη, Ἔκθεσις λέγοιτ' ἂν πραγμάτων καὶ δήλωσις περὶ ἃ συνέστηκεν ἡ ὑπόθεσις. εἰδικῶς δὲ τεμνομένης εἰς

DE NARRATIONE, SEU PROPOSITIONE.

XIV. Procemium illico subsequitur narratio. Quæ generali definitione non immerito dicatur, Expositio sive explicatio rerum ad

δύο.

δύο. θάτερον εἰδ῾ διεξοδικώτερόν τι πέφυκεν ἐκφέρεσθαι, καὶ κατά τινα ἐγκαλλώπισμον ἔκφρασιν. αἰτίας τε γὰρ τῶν γεγονότων πολλάκις ἀναπτύσσει. παρεισάσεις τε σαφηνίζει. καὶ πᾶν ὅτιοῦν εἰς τὸ σαφέστερον τῆ ἐκθέσεως συντείνει. εὐμεθόδως διερμηνέυει. ἔστι τοῦτο διήγησις εἰδικῶς ἑρμηνέυεται. θάτερον δὲ ἁπλοῦν τε ὂν καὶ ἀκαλλώπισμον, καὶ συντομωτάτην εἴληχε καὶ ψιλὴν τὴν δήλωσιν. ὃ καὶ ἀνώνυμον ὂν κατὰ τὴν διαφοράν. ὐδὲ πάνυ πολλῆς δέεται τῆ ῥήτορος ἐπιτεχνήσεως, ἅτε δὴ μονομερὲς ὂν, καὶ ψιλῶς ἐκφέρον τὰ πράγματα, μηδὲν τῶν πέριξ προσεφελκόμενον. πλὴν εἴπερ ἐπ' αὐτῷ δεήσει γε προδιακεῖναι τὰ ἐν τῇ προθέσει ζητήματα. ὃ δὴ τινὲς καὶ προκατασκευὴν ἐχρημάτισαν. ἣν καὶ διττῇ συνεζεῦχθαι χώρᾳ ἀνωτέρω ἐφθέγμεν εἰρηκότες. νῦν μὲν ἐν προοιμίοις, ποτὲ δ' αὖ ἐν διηγήσει, ἔστιν ὅτε καὶ ἐν ἀμφοτέροις ἐπιτετήδευται. ἐπειδὰν δή πε ἡ ὑπόθεσις πολλῶν ὅσα πραγμάτων περιεκτικὴ συμπεπλεγμένη τε δοκεῖη καὶ δυσδιάκριτος, ἧς ἵνα τὴν σύγχησιν διαλύσας εὐξύνετα ἀπεργάσῃ τὰ ῥηθησόμενα, τῇ τῶν ζητουμένων διαι-

causam pertinentium. Specialiter autem in duo se diffundit. Quorum alterum uberius propositam quæstionem explicare solet, phrasibusque oratoriis graphice delineare. Nam sæpe rerum gestarum causas aperit, & circumstantias narrat, & quicquid omnino clariorem facem præferat, non perturbato ordine percurrit. Et hoc speciatim Narratio dicitur. Alterum vero simplex & inartificiale, nudamque continet, & brevem expositionem: quod & distinctionis ergo anonymum est. Nec adeo requiritur hic Rhetoris artificium, utpote quod unius tantum partis sit, leniterque res exponat, nec ullis omnino vestiatur circumstantiis; nisi prius forsan ea exponere necessum fuerit, quæ in propositione quæruntur. Quod quidem nonnulli & præparationem nuncuparunt, quam duplici quoque constringi loco superius diximus. Nunc in procœmio, nunc rursus in narratione, interdum etiam in utrisque non incommode collocari. Si vero res varias comprehendat causa, adeoque complexa sit, & confusa, Rhetor, ut eam à confusione liberet, reliquamque dictio-

ρέσει ὁ Ῥήτωρ κέχρηται. ἣν καίπερ σπανίως, πλὴν ἐστὶν ἰδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ λόγου μερῶν φιλεργουμένην ὑπὸ τοῦ Ῥήτορος, μνήμης ἢ εὐμαθείας ἕνεκεν. παράδειγμα μὲν οὖν ψιλῶς ἐκφερομένης προθέσεως, τὸ Δημοσθενικὸν ἔστω ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. τῆς δὲ κατὰ διαίρεσιν, τὸ τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα. ἐν οἷς δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων ἡ διαίρεσις εἴη φιλοτεχνηθεῖσα, εἰ βουλομένοις ἐστὶ μαθεῖν, αὐτόν τε δίεξειτε τὸν πρὸς Νικοκλέα λόγον, καὶ Δημοσθένους τὸν περὶ παραπρεσβείας.

nem reddat intellectu facilem, quæstiones distribuit in partes. Quam distributionem raro licet, tamen & in reliquis orationis partibus Demosthenem videmus artificiose tractare ad memoriam firmandam, & conciliandam benevolentiam. Exemplum igitur propositionis nude leniterque prolatæ sit Demosthenicum illud in prima pro Olynthiis oratione; partitionis autem Isocratis illud ad Nicoclem. Si vero scire velitis ubinam in utrisque ista adhibetur distributio, ipsam ad Nicoclem evolvite orationem, illamque Demosthenis de falsa legatione.

XXV. Τῆς διηγήσεως ἀρεταὶ μὲν ἴσως καὶ ἄλλαι, ἀναγκαῖαι μέντοι σαφήνεια μετὰ πιθανότητος. ὧν ἐκτὸς ἡ διήγησις, τηνάλλως φιλοπονεῖται πόῤῥω που τοῦ οἰκείου τέλους ἐμπίπτουσα. δήλωσις γὰρ ἡ ἐν πολιτικῷ λόγῳ διήγησις οὖσα γεγονότος πράγματος, εἰ μὲν τοῦ πιθανοῦ ἀμοιρήσειεν, οὐ γεγονότος λοιπὸν, ἀλλ' ἐνδεχομένου ὑπάρξει ἀνάπτυξις. παρὰ δὲ τὸ ἀσαφὲς, καὶ τοῦ ὅλου εἶναι δήλωσις διαμαρτήσει, καὶ περιττὸν τοῖς ὠσὶν ἐμβοβήσεται τῶν ἀκροατῶν παρενόχλημα. οὐκοῦν ἀνακεκράσθω ἐν διηγήσει

XXV. Narrationis virtutes forsan & aliæ sint, at necessariæ tamen perspicuitas est & probabilitas. Quæ si subtrahantur, frustra narrationi artificium impenditur, proprio fine destitutæ. Cum enim in civili oratione, expositio rei gestæ, sit narratio, si a verisimili abhorreat ista, non ulterius rei gestæ, sed quodammodo contingentis erit explicatio. Non solum autem tenebras offundet obscura narratio, sed & ab ipsa deflectet narrationis definitione, auribusque

τῇ

τῇ σαφηνείᾳ τὸ πιθανὸν. καὶ ἀνάπαλιν τῷ πιθανῷ ἡ σαφήνεια, ἀτελὲς γὰρ θάτερον παρὰ θάτερον. Ἁπλῶς μὲν οὖν εἰπεῖν ἐπὶ παντὸς λόγου σαφηνείας ἐστὶ πορίμωτατον ὑπέρ τι ἄλλο, ἀκριβολογία, καὶ τὸ μηδὲν παραλιπεῖν τῶν τοῖς πράγμασι παρεπομένων, πρόσωπον δηλονότι τὸ πρᾶξαν, τὸ πεπονθὸς, τόπον, χρόνον, αἰτίαν, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν περιστατικῶν. ταύτης οὐχ ἧττον ποιητικὸν καὶ ἡ ἐν τάξει καθ' ἣν ἐπράχθη, εἴτ' οὖν ἐκ φύσεως ἢ τέχνης κεκλήρωται τῶν πραγμάτων ἀφήγησις.

ingens afferet faſtidium. Socientur igitur ſuaviqne copulentur nexu perſpicuitas, & probabilitas, & in unam coaliſcant narrationem. Mancum eſt enim & exile alterum ſine altero. Quo circa ut ſummatim dicam, oratio tum demum clara reddetur & dilucida, ſi, quod inſtar omnium eſt, exacte ſingula perpendantur, nihilque ad cauſam pertinens intactum relinquatur, cujusmodi ſunt perſona, actor, crimen, locus, tempus, cauſa, reliquæque circumſtantiæ. Perſpicuitati quoque plurimum confert ſingula quo acta ſunt ordine percurrere, ſive ab arte ſit ille ſive à natura depromptus.

XXVI. Παραιτεῖται δὲ καὶ τὰς ἐπιβολὰς ἡ ἐνάργεια, καὶ οὐδὲν ἀνέχεται συνεφέλκεσθαι ἔξωθεν. ἢ γένος εἴδει, ἢ μέρει ὅλον, ἢ ἀόριστον ὁρισμένῳ, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκτὸς εἰ μή που τοιοῦτόν τι τοῦ χαρακτῆρος ἀπαιτεῖ ἰδιότης, ὡς ἐν ἐκείνοις ἱκανῶς διώρισται. Σχήμασι δὲ σαφήνειαν κατορθώσομεν τοῖς ἀφηγηματικοῖς, καὶ ὀρθῶς ἐκφέροντες, μηδὲν πλαγιάζοντες ἢ συμπλέκοντες, ἐπαναφοραῖς τε καὶ ἐπαναλήψεσιν ἀναπτύσσοντες. ὅτι μὴ ἐναργῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ, καὶ μεταβαίνοντες ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον. τοῦ μὲν συμ-

XXVI. Excurſiones autem, digreſſionesque non patitur evidentia, nihilque aliunde adduci ſuſtinet, ſeu genus ſpeciei, ſeu totum parti, ſeu infinitum finito, & ſimilia: niſi forſan tale quid efflagitat characteris proprietas, ut in illis abunde eſt demonſtratum. Quin & figuris perſpicuitatem narrationi conciliabimus, recteque & luculenter explicabimus, non contorte, & perturbate, ſed anaphoris, & repetitionibus exornabimus narrationem. Nec minus dilucide exponi poſſit, celeriter ab

πληρώ-

πληρώσει, τοῦ δὲ ἐπαγγελίᾳ χρώμενοι. Κώλων δὲ τὰ μικρὰ καὶ κομματικὰ μάλιστα συμβάλλεται πρὸς ἐνάργειαν, ἅττα καὶ ἀπαρτίζοιε καθ' ἑαυτὰ τὰς ἐννοίας, καὶ ἐξ ὀνομάτων εὐπορήσωμεν σαφηνείας, ἢ τὰ μὲν κοινὰ ἐναργῆ τε καὶ εὔσημα θηρώμενοι, τροπικά τε καὶ μεταφορικὰ οὐ προσιέμεθα. τῶν πεποιημένων μέντοι ὅσα Ῥήτορσιν εὔχρηστα, καὶ μάλα εἰσὶ προόδου εἰς σαφήνειαν, ἅτε δὴ κατὰ μίμησιν ἐκφερόμενα. μίμησις γὰρ πᾶσα ἐναργείας ποιητικὴ, μάλιστα δὲ διηγήσει προσήκουσα. ἥπερ καὶ ἠθικὴ βούλεται εἶναι. ἦθος δηλαδὴ καὶ τρόπον ἐμφαίνουσα, καθ' ὃν τὸ δηλούμενον εἴργασται. Ἀλλ' οἷς μὲν σαφήνεια ἐκπορίζεται, ταῦτα.

altero ad alterum transeuntes. Hoc omnibus ſuis explentes numeris, illud utiliore loco repoſituros, & reducturos promittentes. Membra non immodica, & inciſis diſtincta plurimum illuſtrant narrationem, quæ ſingula & ſententiam claudant, ſatientque animos. Nec parum nomina perſpicuitati conferunt, ſi verba in uſu poſita, ſenſuque tincta uſurpemus; à figuratis autem, durisque translationibus abhorreamus. E fictis tamen nominibus quæcunque proſunt, depromi quoque ad lucem rebus inferendam poſſunt, eas enim imitatione exprimunt. Imitatio ſiquidem omnis efficit perſpicuitatem, & maxima ſane virtus eſt in narratione, quæ & morata eſſe debet, cum mores, ipſasque rerum imagines repræſentet, quibus in ipſos mentis oculos incurrunt. Atque hæc de perſpicuitate.

ΠΕΡΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΟΣ.

XXVII. Πιθανῶς ἀφηγησόμεθα, πρῶτον εἰ ταῖς τῶν προσώπων ἰδιότησι καταλλήλως τὰς ἐνεργείας ἀπονέμημεν. οἷον πλουτοῦντι μὲν, τὸ ἀσελγαίνειν. ὀργιζομένῳ δὲ, παραφέρεσθαι. καὶ πράῳ μὲν, καταλλάττεσθαι. δειλῷ δὲ, φεύγειν. καὶ τὰ ὅμοια, Δεύτερον, εἰ τὰς αἰτίας ἑκάστου τῶν γεγονό-

DE PROBABILITATE.

XXVII. Probabilitatis autem tum maxime narratio erit, ſi res ad ſingulas perſonarum naturas accommodentur, ut ad divitem intemperantia, ad iratum, temeritas, ad manſuetum reconciliatio, ad timidum fuga, & iſtiusmodi. Deinde ſi cauſas, & rationes factis ſingu-

των σαφηνίσωμεν, οὐ τὰς προσεχεῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς πορρωτέρω. εἶτα καὶ ἐκ τῶν παρεπομένων, ἢ τὸν τόπον πρὸς τὸ τοιάδε γεγονέναι ἁρμόδιον, ἢ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπράχθη κατὰ λόγον ἐξενέγκομεν τὴν διανομὴν, καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως. Τελευταῖον δὲ καὶ ἐκ τοῦ πράγματος, ὃ διέξιμεν, εἰ ταῖς τῶν ἀκουόντων ἤθεσι καὶ γνώμαις, μὴ ἀντιβαίνοι. ἃ γὰρ παρά τισιν ἐν ἐπαίνου λόγῳ τυγχάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο ἀναίδην εἰοθῶτα γίγνεσθαι, παρ' ἄλλοις ἄθεσμα κρίνεται, καὶ οὐ πάνυτοι ῥᾳδίως τολμώμενα. Ἂν δέ τι παράδοξον ἔνεστι τῇ διηγήσει, ὁμολογητέον μὲν, οὐ μέντοι ἀδύνατον διὰ τοῦτο ῥητέον, καὶ τὰς αἰτίας ἐξενεγκεῖν πειρατέον. Ἔστι δὲ διχῶς καὶ αὐτὴν ἐξενεγκεῖν τὴν διήγησιν. ἢ ἁπλὴν, ὅτε τὰ πεπραγμένα ψιλὰ ἐκτίθεται, ὡς ἐν τῷ κατὰ Κώνωνος αἰτίας Δημοσθένης, καὶ ἐν τῷ παραγραφικῷ πρὸς Ζηνόθεμιν. Ἐγκατάσκευον δὲ, ὅτε καὶ τὰς αἰτίας καὶ τὰ παρεπόμενα διὰ τὰ πραχθέντα ἐκφράσωμεν. ὡς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, ἢ δὲ ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην, ἔνθα περὶ τῶν πράξεων τοῦ Χαβρίου ποιεῖται τοὺς λόγους, δεινῷ χαρακτῆρι μάλιστα πρέπουσα. καὶ ταῦτα ὅτε περὶ γνω-

lis propoſuerimus, non proximas modo, ſed & remotiores. Tertio à conſequentibus, vel locum ad eam rem opportunum eſſe, vel tempus idoneum in quo commiſſum erat facinus, paulatim proferamus, & ſimilia. Ultimo vero ab ipſa re, quam narramus, ſi ab auditorum moribus & diſpoſitione non abhorreat. Eadem enim, quæ aliorum approbantur ſententiis, ideoque fieri ſine rubore ſolent, ab aliis turpia, minimeque toleranda judicantur. Si quid autem minus credibile narretur, confitendum quidem, non ideo tamen prorſus incredibile dicemus, cauſasque facti adhibere conabimur. Narratio autem in duas ſeſe diffundit ſpecies; ſimplicem nimirum, qua res nude, & ſine colore narrantur, ut in Oratione Demoſthenis contra Cononem de injuria ob verbera, & in exceptione adverſus Zenothemidem. Tum inſtructam, qua rerum geſtarum cauſas & conſequentias phraſibus illuſtribus explicamus, ut in oratione adverſus Ariſtocratem. Illa vero, quæ adverſus Leptinem habetur, ubi verba de Chabriæ factis facit, grandi & vehementi fulget charactere. Cum autem de

ρίμων ὁ λόγος, ἀπαριθμήσει δὲ μᾶλον, ἢ διηγήσει ἐοίκε. Πλατύνεσθαι δὲ πέφυκεν ἡ διήγησις ἔκ τε τῆς τῶν παρεπομένων, καὶ προγηγουμένων διεξοδικωτέρας ἀναπτύξεως, καὶ τῶν ἐκείνων αἰτίων. διαφερόντως δὲ ἐκ τριῶν τούτων, ἧπερ Ἑρμογένει δοκεῖ. ἐξ ἑρμηνείας ῥητορικωτέρας τοῦ πράγματος. τοῦτο ποικίλοις ὀνόμασι καὶ κώλοις ἐκφέροντες πλείοσιν. ἐκ προσλήψεως τῶν τε παραλειφθέντων. καὶ ἐξ αἰτίας τῶν παραλειφθέντων καὶ τῶν πραχθέντων. ἔστω δὲ καὶ σαφηνείας ἕνεκεν ὡς ἐπὶ προβλήματος, Ἀλιῤῥόθιος ὁ τοῦ Ποσειδῶνος Ἀλκίππην τὴν τοῦ Ἄρεως διακορήσας. καὶ ἡ διήγησις ὡς παρὰ τοῦ Ἄρεως.

(Προκατάστασις τῆς διηγήσεως ἤ τοι προδιήγησις)

Καί μοι ἀντιβολῶ κατὰ νῦν ἀναλάβετε ἅπερ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπων ὕβρισμαι. σκέψασθε εἰ φορητὰ κἀν τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν θεῶν, μὴ ὅτιγε Ἄρει, τῷ καὶ ἄλλοις ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι λαχόντι. (Ἐκ τῶν παρεπομένων εὐμαθείας ἕνεκα.) Ἦν παῖς Ἀλιῤῥόθιος ἣν ὑμεῖς ἴσθε Ποσειδῶνος τουτοῦ ἐξ Εὐρύτης τῆς νύμφης, ἀσελγὴς ὑπέρ τις ἄλλος, καὶ πρὸς ἡδονὰς εὐκατάφορος, ὃν οὗτος ἔθρεψε κακὸν, σωφρο-

rebus bene notis agitur, enumeratio potius dicatur, quam narratio, Dilatatur autem narratio pleniore rerum explicatione, tum præcedentium, tum consequentium, earumque causarum. Præcipue tamen (ut Hermogeni videtur) tribus hisce, explicatione scilicet floridiore rei, multis eam membris crebrisque periodis proferentes; assumptione prætermissi officii, causa denique prætermissi officii factique. Ut autem elucescant ista, argumentum sit hujusmodi, Alirrhothius Neptuni filius Alcippen, filiam Martis per vim stupravit. Sitque narratio tanquam à Marte.

(Præparatio narrationis, seu prænarratio.)

Animis quæso (cœlites) vestris recolite, quas mihi inferunt injurias homines, perpendite vobiscum an vel æquissimis deorum ferendæ sint, nedum Marti, qui & aliis injuria gravatis subvenire solet. (A consequentibus docilitatis ergo) Alirrhothius iste, quem vos hujusce Neptuni filium ex Euryte Nympha susceptum esse nostis, luxuria ultra modum diffluens est, & perdite in delicias pronus; hunc ipse

νῶτιν ἐλέθριον, κόραις ἐπίβυλον, πατρὶ τὰ τούτων δυσυχίας ἀρχὴ τοῦ τυχούσης ἐφάμιπον. (Ἀρχὴ τῶν προηγησαμένων τῷ γεγονότι) Τοῦτον αἰεψιὸν ὄντα προσιέμην τε ὡς εἰκὸς ὡς τὰ μάλιστα φιλοφρονούμενος, καὶ πάντα τἀμὰ αὐτῷ ἄσμενος ἐπέτρεπον, ἄλλα τ' ἄλλα ἐφιλανθρωπευόμην, ἐς Ἀλκίππην (ἦν γὰρ ἴσθατε) θυγατρίδι φιλτάτῃ, οὐχ ἥττον διὰ σωφροσύνην προσήκουσαν. ἢ ἀποβλέπω διὰ τὴν ὥραν, συνεῖναί τε παρεχώρουν καὶ διαλέγεσθαι. (Ἐκ τῶν παραλειφθέντων) Οὐχ ὡς μὰ Δία δεινόν τι παθεῖν παρ' αὐτοῦ, ἢ τολμηρὸν, ἐδεδοίκειν τὸ τῆς παρθένου κάλλος ἐπιβουλεύσοντα ἀνατρέπασας. (Ἐκ τῆς αἰτίας) Ἀλλ' ὡς συγγενεῖ μᾶλλον καὶ οἰκείῳ παύτῃ προσενεχθῆναι, καὶ πρὸς σωφροσύνην, τὰ μὲν προσήκοντα συντελέσαι λόγοις, τὰ δὲ καὶ ἔργοις, εἴπερ τις αὐτὴν λίχνοις ὄμμασιν ἀτενίσειεν ἀμυνόμενον τῇ παιδί. (Ἐκ τῶν παραλειφθέντων) Ὁ δὲ τηλικούτων ἀξιωθεὶς παρ' ἐμοῦ, ὅτε τὸ ἄγρυπνον τοῦ ὄμματος ἀνεῴγετο ὀφθαλμὸν, ὅτε θεῶν δίκην διυλαβήθη, ὅτε τὸ πατρὸς ἀξίωμα ἠδέσθη, πολιοῦχος, καὶ ξένων θεῶν ἀνάτιμα ἀδελφός, ὅτε μὴν ἐδεδοίκει τιμὴν τιμὴ δόρυ. (Ἐκ τῶν ἐπο-

malum aut monſtrum aluit, modeſtis exitium, puellis inſidioſum, parentibus earum ſummæ infelicitatis authorem. (Initium eorum, quæ facto præceſſerunt.) Hunc ego (patruelis enim erat) ſingulari qua par eſt humanitate tractavi, meaque omnia libenter illi credidi; nec hiſce ſolum candor meus morumque ſuavitas effulſit, quin & Alcippen vobis (cœlicolæ) non ignotam, filiam ſane meam chariſſimam, non modo laude modeſtiæ celebrem, ſed etiam elegantia formæ conſpicuam, ut in ejus colloquium veniret non prohibui. (Ex officio prætermiſſo) Nihil per Jovem, ſuſpicabar fore ut ad facinus audacior fieret, aut illam aliqua injuria afficeret, nedum virgineæ formæ ſtatueret inſidias. (A cauſa) Quin ſe potius virgini exhiberet, non ſecus ac conſanguineum, ac familiarem decet, monitisque ſuis modeſtiam inculcaret, & ſuppetiis, ſiquis forte illam ludibundis intueretur oculis, ſuccurreret puellæ. (A prætermiſſo officio.) Iſte vero quem tanto dignatus ſum honore, nec vigilem metuit vindictæ vultum, nec ab ipſis conſtituta diis ſupplicia perhorruit, nec læſam patris dignitatem verebatur, ſenis

μθύων διὰ τὸ πραχθὲν) Ἀλλ' ἀμείψατο τὴν φιλανθρωπίαν τὴν ἐμὴν ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ δὲ τὴν φιλοφροσύνην, καὶ τὴν πίστιν ὕβρει τῇ πρὸς τὴν κόρην. (Ἐκ τῶν παραλειφθέντων) Ἀποστερήσας αὐτὴν ἐκ χρημάτων ὄγκου, ἢ πλήθους θεραπαινίδων, ἐκ ἱκετῶν ὄμιλον, ἐκ ὄρμους, ἢ περιδέραια, ἐκ ὅσ' ἄλλα ταῖς παρθένοις εἰς κόσμον ἀπόκειται, ἀλλὰ τὸ πάντων παρθένων πρεπωδέστατόν τε καὶ σεμνοφρονέστατον, καὶ ὅπερ ἅπαξ ἀπολειφθὲν, ἐκ ἔνι λοιπὸν ἀνακαλέσασθαι, τὴν παρθενίαν.

venerandi, quem & ſupremus Jupiter fratrem eſſe gaudet, nec minacem hanc reformidavit haſtam. (à conſequentibus.) At at illam mihi pro humanitate injuriam, pro benigitate maleficium, & pro fide perfidiam in filiolam repoſuit. (Ab officio prætermiſſo.) Imminuit illi non rerum copiam, non ſtipantium famularum catervam, non turbam ſupplicantium, non denique totum illum, quo virgines pulchritudinem conciliant, ornatum, ſed quam omnium religioſiſſime tuetur, & qua maxime eniteſcit, quæque ſemel amiſſa revocari neſcit, virginitatem.

ΠΕΡΙ ΓΟΡΓΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΚΜΗΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΔΙΗΓΗΣΕΣΙ.

XXVIII. Ὁ πηνίκα δ' ἂν ἡμῖν ἀκμαίως καὶ μετ' ὀργότητος ἀφηγήσασθαι βουλομένοις εἴη, αὐτό τε τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν περὶ τὸ πράγματος ἀξίωσιν, καὶ προσέτι τὴν ταύτης αἰτίαν ποικίλοις τοῖς σχήμασι καὶ διαφόροις κώλοις ἑρμηνευτέον. ὅπερ εὐσόχως τῷ Ἑρμογένει παρατετήρηται ἐν τῷ περὶ διηγήσεως. οἷον ἐπὶ τοῦ ἐκτεθέντος προβλήματος. (Ἐκ τοῦ πράγματος) Ὀφθαλμοῖς ἀδίκοις αὐτὴν εἶδε, καὶ εἰδὼν εἷλκε, καὶ ἁλοὺς πεῖραν προσῆγεν, ἀλλὰ διήμαρτε. χρῆται προαγωγείαις,

DE VEGETO, ET CONCITATO NARRANDI GENERE.

XXVIII. Sin autem florida nobis, & incitata narratio placeat, rem ipſam, reique dignitatem, & dignitatis cauſam figuris variis, membrisque diverſis explicabimus. Quod recte admodum obſervavit Hermogenes in capite de narratione; ſicut in ſuperiori argumento. Oculos emiſſitios, & injuſtos in Alcipen meam conjecit, oculisque capitur infelix, captusque nihil intentatum reliquit, ſed peccavit: munera ſatis large mittit, montes-

καὶ

καὶ δῶρα, τὰ μὲν πέμπει, τὰ δὲ ὑπισχνεῖται, ἀλλ' ἀποκρούεται. καταφεύγει λοιπὸν ἐπὶ τὴν βίαν, μακρὰν χαίρειν φράσας τὸ πείθειν, καὶ χείρας ἐπιφέρει παρείνους, ἐφ' ἣν ὀφθαλμοὺς πρότερον. καὶ ἡ μὲν, δυσφορεῖ, ἀνιᾶται, ἀντιβολεῖ, δακρύει, ἀμύσσει τὰς παρειὰς, ἀλλ' ἀνύει οὐδὲν οὐδαμῶς ἐλεουμένη.

(Ἐκ τῆς ἀξιώσεως.)

Τίς οὕτω θρασὺς καὶ ἄτεγκτος, ὃς οὐκ ἂν δυσανασχετήσειε τοῖς πεπραγμένοις, μὴ ὅτι πατὴρ ὢν τῆς ταῦτα παθούσης, ἀλλὰ καὶ τῶν τυχόντων εἷς; ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἀντίδικος. Τίς οὐ μισήσειε τὸ ἀσελγὲς καὶ ἐπίβουλον τοῦ ταῦτα τολμήσαντος; τίς οὐκ ἂν συναγωνίσειε τῇ παρθένῳ, καὶ εἰς ἄμυναν διανασταίη δίκην εἰσπράττων παρ' αὐτοῦ τὴν προσήκουσαν; (Ἐκ τῆς αἰτίας τῆς ἀξιώσεως.) Δι' ὃν σωφροσύνη φρούδη. δι' ὃν παρθένος οὐκ ἔτι παρθένος. δι' ὃν ἀνετράπησαν νόμοι, καὶ θεσμοὶ θνητῶν διελύθησαν. ποῖα γὰρ ἐν ἀνθρώποις τοῦ λοιποῦ πίστις, εἴπερ ἐν συγγενέσι σκευωρεῖται τοιαῦτα; τίς τῶν νέων εἰς τοὐπιὸν σωφρονεῖν ἕλοιτο, ἂν ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἀσελγαίνων, οὐκ ἐν δίκῃ κολάζεται;

que pollicetur, ſed repellitur: ad vim tandem & violentiam confugit omni ſpe perſuadendi abſciſſa, manusque temulentas injicit ei, cui prius oculos: at illa indignatur, dolet, precatur, ejulat, unguibus inſanis faciem deformat, ſed fruſtra conatur miſera ferreum animi rigorem excutere.

(A dignitate.)

Quis vel tralaticia humanitate præditus, ne dicam infelicis filiæ parens, adeo lapis ſit, eo Stoicæ ἀπαθείας uſpiam perveniat, quin tam nefandis cordicitus pungatur? Quis non libidinem iſtam, & perfidiam ſacerrimi nebulonis plus quam Vatiniano proſequatur odio? Quis ſuam non porrigeret vindicem, & adjutricem puellæ manum, & ad illatam injuriam juſto ſupplicio ulciſcendam non conſurgeret? (A dignitatis cauſa.) Per quem evanuit pudicitia, per quem libata eſt virginitas, per quem violantur leges, juraque mortalium conculcantur. Quæ fides enim in poſterum ſervata maneat, ſi ab ipſis conſanguineis perpetrentur iſta? Quis juvenis demum caſtitatem & modeſtiam, ſi Neptuni filius adeo compertæ libidinis adoleſcens, non graviſſimas daret pœnas, amplecteretur?

ΕΝ ΤΙΣΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΕΣΤΙΝ Η ΔΙΗΓΗΣΙΣ, ΕΝ ΟΙΣ ΔΕΙ ΔΙΗΓΕΙΣΘΑΙ ΚΑΙ ΩΣ.

XXIX. Οὐ παντὶ μέντοι τῶν λόγων εἴδει τῶν ἀναγκαίων ὄντων ἡ διήγησις, ἀλλ' ἔστιν ἃ καὶ ταύτην παντάπασιν ἀποποιεῖται. καὶ ἐν οἷς ἐνδεῖ διηγήσεως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν κῶλων μέρους, ἐν τούτοις προβαλλομένων ὄντων ἀναγκαῖα, αὐτίκα δὴ τούτοις κατεπίδειξιν ἐφ' οἷς μᾶλλον δοκεῖ τῶν ἄλλων ἐμφιλοχωρεῖν ἡ δίγλωττις, ἐπειδὰν αἱ πράξεις γνώριμοι ὦσιν. οἷον αἱ τοῦ Ἀχιλέως, ἢ Αἴαντος, περιττὸν πάντως ἡ ἔκφρασις. δεῖ γὰρ τηνικαῦτα ἐπεγαγόντα ταύτας αὐξῆσαί τε καὶ ἐμπεδῶσαι τὰ ῥήτορα, οὐμὴν διατρίβειν παρεισκυκλοῦντα καὶ παλιλλογοῦντα, ἃ τοῖς κωφοῖσιν (ὡς φασι) δῆλα. τετὶ γὰρ πρὸς τῷ περιέργῳ, καὶ ἀποκναίει τοὺς ἐπαΐοντας διὰ βραχέων. ἐν οἷς δὲ ἀδὲν ἢ πάνυ ὀλίγα, περὶ ἃ ἐγκωμιαζομένου ἵστασιν οἱ ἀκροαταὶ, καὶ τούτων ὀλίγοι, διηγητέον μὲν, ἀλλὰ μὴν πάντα ἐφεξῆς καὶ ἀδιακόπως καὶ συνεχεῶν. δυσμνημόνευτον γὰρ τὸ τοιοῦτον, καὶ πολλὴν ἐμποιεῖ τοῖς ἀκούουσιν ἐν καιρῷ τῶν αὐξήσεων. ἀλλ' ἕκαστον τῶν ἐπαινουμένων προτερημάτων, καὶ τῷ λόγῳ

NARRATIO QUANDO NECESSARIA, ET QUOMODO.

XXIX. Nonnullæ Orationis ſpecies non modo non omnino exigunt narrationem, ſed & illam maxime averſantur. Quin etiam, licet in quibusdam orationis ſpeciebus adhibenda ſit narratio, non tamen in ſingulari quolibet earum themate neceſſaria fuerit, præſertim in argumentis iis, quæ ſub genere Demonſtrativo cadunt, ubi potiſſimum immorari, addam, & dominari videtur narratio. Cum facta autem innoteſcunt omnibus, ut illa Achillis, aut Ajacis, narratio ſuperflua erit. Tum ſiquidem Oratorem oportet res verbis augere, & ſtabilire, non accerſitis deſcriptionibus, aut repetitionibus, laborem impendere, in iis præcipue, quæ (ut in proverbio) tonſoribus nota ſunt. Hoc enim non otioſum modo, ſed moleſtum eſt, & audiendi faſtidium affert. Cum autem nulla, vel pauca ſaltem laudatæ perſonæ facta cognoſcunt Auditores, ipſique pauci ſint, narrandum quidem, ſed non ſingula ordine, & continuata ſerie. Difficulter enim infiguntur memoriæ, & in errorum anfractus abducet Auditores,

χρησίμῳ καθ' αὑτὸ ἐκφραστέον, ἰδίᾳ καὶ ἐπαυξητέον, οἷς ἐν τοῖς περὶ πίστεως κεφαλαίοις ἐρῦμεν, οὗ παρατιθέντος ὡς ἐξ ὑπαρχῆς τὴν μετάβασιν ἐφ' ἕτερον ποιητέον.

cum amplificanda ſunt. Singula autem ejus præclare geſta oratione florida percurrat, factaque ſeorſim adaugeat è confirmationis capitibus, de quibus dicemus; ſic uno per totum expenſo, & explicato tranſiliat ad aliud Oratio factum.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ.

XXX. Επὶ τοῦ δικανικοῦ δὲ, τοῖς μὲν κατηγοροῦσι πρόχειρον ἐστὶν ἡ διήγησις, ἐγκατάσκευος μέντοι ὡς τὰ πολλὰ καὶ μετὰ δριμύτητος ἐκφερομένη. οἱ δὲ ἀπολογούμενοι μόλις μὲν ἅπτονται διηγήσεως, ἐπειδ' ἂν δὲ καὶ ἅψαιντο, καὶ συντετμημένως μάλιστα τοῦτο μεθοδεύονται, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν τοῦ ἀντιδίκου καθάψαιντο, εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἀφηγήσατο. ἡ δημηγορία δὲ καθ' αὑτὴν ἀπροσδεὴς ἐστὶ διηγήσεως (ὥς φησιν Ἀριστοτέλης) ἅτε δὴ περὶ τῶν μελλόντων ποιουμένη τοὺς λόγους, ἔνθα ἡ διήγησις παρῳχηκότων ὑπάρχει ἀνάπτυξις. παραδείγματος δὲ ἕνεκα καὶ τὰ προγεγενημένα πολλάκις ἀνιστορεῖ ὁ δημηγορῶν. ὡς ἂν ἐκείνων μνησθέντες οἱ ἐκκλησιασταὶ, εὐοδώτερον περὶ τῶν εἰς ἔπειτα ποιήσωνται τὴν διάσκεψιν.

DE JUDICIALI GENERE.

XXX. In genere Judiciali accuſantibus in promptu eſt narratio, eaque veſtibus inſignis oratoriis, virulenta tamen, & aculeata. Defenſores igitur narrationem tum ſubtrahunt, ſi tamen iis narrare contingat, hoc paucis admodum abſolvunt, & ut Adverſarium ſolummodo perſtringant, ſi res inique interpretetur. Deliberativum autem genus per ſe non exigit narrationem, teſte Ariſtotele, quippe quod de futuris inſtituit tractare, qvum narratio ſit rei tantum geſtæ expoſitio. Exempli autem gratia, præterita ſæpiuſcule diſcutiuntur à deliberante, ut iſta in memoriam auditorum reducta, ſuavitate perfundant reliqua, quæ inſeqvuntur perpendenda.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ.

XXXI. Ἀλλ' εἴπερ οἶκον δομήσοντες προπύλαια μὲν καὶ προάυλια, καὶ τὰ πέριξ αὐλῆς διαπρεπῶς ἀνεγείραντες, γραφῇ τε καὶ πλαξὶ ἠνθισμέναις μαρμάρων εἰς κάλλος ἀπεφαιδρύνομεν. εἴ που θαλάμους τε καὶ ἀνδρῶνας, διαπρεπέστερον ἐκοσμοῦμεν τε καὶ εἰς ὕψος ἤρομεν, εἰ μὴ παρὰ τοῖς ὁρῶσι γραφὴν ἀπειροκαλλίας φυγεῖν ἐμέλλομεν. φέρε δὴ κἀπὶ τοῦ παρόντος ἐπεὶ μὲν ὅτε τῶν τοῦ λόγου προθύρων κοσμος ἅλις ἔχειν δοκεῖ, τότε τὰ πέριξ αὐλῆς κατὰ τὸ ἐγχωροῦν διήνθισταί τε καὶ ἀπηκρίβωται. ἐπ' αὐτὴν ἤδη χωρῶμεν τὴν τοῦ λόγου παστάδα τὴν πίστιν, περὶ ἣν τὰ λοιπὰ φιλεργεῖται, καὶ ἧς ἕνεκα λόγου ἐν λόγῳ ἠξίωται. εἰ γὰρ τοῦ πιθανοῦ ὁ Ῥήτωρ ἐν πᾶσιν ἐστὶ θηρευτικὸς, ἡ πίστις ἀντὶ παντων ἐκείνῳ ἔσται, ἐπεὶ τούτου ἐστὶ πορισμώτατον ἁπάντων ἡ πίστις, ἐπιχείρημα οὖσα τῷ ζητουμένῳ ἀπεργάζον ἐπὶ θάτερον πιθανότητα.

DE FIDE, SEU PROBATIONE.

XXXI. Ut autem ſtructam domum, ſi aditus, portusque, & parietes eleganter excitemus, tabubulis cruſtisque marmoreis ſpecioſe decoremus; thalamos deinde & andronas ſplendidius ornabimus, & in cœlum erigemus, ut ruſticitatis notam fugiamus. Hic quoque ita fit, nam cum orationis veſtibula venuſta ſatis ſunt, & quæ cingunt atrium undique coloribus ſuis ornata & expolita, devenimus tandem ad ipſum Orationis thalamum, fidem dico, propter quam reliqua adeo artificioſe componuntur, & a qua ſola ſuam mutuata ſunt adoream. Si enim probabilem ubique Rhetor efficere conatur orationem, tum fides ei inſtar omnium erit, quippe quod eam plus omnibus veriſimilem reddit, cum utique ratio ſit per ea, quæ certa ſunt, fidem dubio propoſito in alteram partem afferens.

XXXII.

XXXII. Τοιγαροῦν πρὸ πάντων ἐφ' ὁυτινοσοῦν προβληθέντος ζητήματος τὴν σημασίαν σκοπεῖν δέον ἑκάστης τῶν λέξεων, δι' ὧν ἐκφέρεται τὸ ζητούμενον. ἧς τὴν εἰς τὸ ἀκριβὲς καταλήψιν, οἷάπερ κρηπίδα τοῦ ὅλου λόγου προκαταβλητέον. ταύτης δὲ ἐγνωσμένης, τὴν τῶν ὀνομάτων ποιότητα, πότερον ἰδία ἐστὶν, ἢ κοινὴ, ἀναθεωρήσομεν. ταὐτὸν δ' εἰπεῖν, εἰ περιστατικόν ἐστι τὸ προβληθὲν, εἰ τῶν ἀπεριστάτων. ἰδίαν μὲν γὰρ ποιότητα ἔλαχε τὰ περιστατικὰ, οἷα εἰσὶν ὅσα ἐξ ὁρισμένων σύγκειται καὶ κυρίων ὀνομάτων. ὧν γένος, καὶ ἀγωγὴν, καὶ πατρίδα, πράξεις τε, ἐπιτηδεύματα, ἢ ἀκοῇ ἴσμεν, ἢ ἐξ ἱστορίας παρειλήφαμεν. ἃ δὲ ἀφθονεστέραν μνηστεύεται τὴν τῶν ἐνθυμημάτων εὐπορίαν, ὡς πᾶσαν ἐν ἑαυτοῖς συλλαβόντα ὕλην τε καὶ ποιότητα. κοινὴν δὲ κέκτηται τὴν ποιότητα, ὅσα ἀπείστατα, ἃ δὲ τοῖς γραμματευομένοις προσηγορικὰ κέκληται. οἷον πατὴρ, υἱὸς, μοιχὸς, ῥήτωρ, καὶ τὰ ὅμοια. ὧν καὶ οἱ τῶν ἐπιχειρημάτων τόποι, οὐχ ὅτι καθόλου, ἀλλὰ καὶ κοινοὶ τυγχάνουσι τῶν τε ὁμοταγῶν. ταῦτα γὰρ ἐνθυμήματα ἐπὶ πάντων ἁρμόττει τῶν ὁμοίων προσώπων. μεθ' ὃ ζητητέον

XXXII. In quolibet igitur themate, verborum omnium significatio præcipue perpendenda est, quorum accurata notitia totius orationis fundamentum est. Cum autem sanguinem ipsum, & medullam verborum perbibimus, eorum qualitatem, an propria sit, an communis, intuebimur, vel quod eodem recidat, an circumstantiis vestiatur thema, necne, hoc est, an finita sit quæstio, vel infinita. Circumstantiis vestita themata propriam sibi vindicant qualitatem, cujusmodi sunt ista, quæ finitis propriisque conflantur nominibus, quorum genus, educationem, patriam, actiones & studia, vel auditione accepimus, vel ex historiis deprompsimus; quæ longe uberrimam promittunt argumentorum segetem, quia totam in se materiam, & qualitatem complectuntur. Themata vero, quæ circumstantiis penitus nudata sunt, communi qualitate gaudent, quæ & à Grammaticis, προσηγορικὰ seu appellativa vocantur, cujus farinæ sunt, pater, filius, adulter, rhetor & similia, quorum loci una cum argumentorum locis, non solum generales sunt sed & communes, eademque sub serie. Eadem siquidem argumenta in omnes tales per-

τῶν στάσεων, ἐφ' ἣν τὸ σκοπηθὲν ἀναφέρεται ζήτημα. σκεῖ ὧν ὅσον ἐγχωρὲν ἦν τῷ συντόμῳ τ πραγματείας ἐν τῇ προθεωρίᾳ εἴρηται, & παρ Ἑρμογένει ἀποχρῶσαν πεποιήκαμεν τὴν διάσκεψιν. & τελευταῖον, ἐς ποῖα τῶν τριῶν ἐκείνων & λόγυ γενικῶν τελεῖ στάσεων, διορίζομεν. ὧν ἁπάντων ἡ θεωρία προλαμβανομένη, τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων εὕρεσιν εὐοδωτέραν παρέχοι ἂν ἐς σαφεστέραν τῶν εἰρημένων διάγνωσιν, ἀπὸ σκοπῦ τὸν λόγον ἐφ' ὑπόδειγματος γυμνάσαι. κείσθω δὲ ἡμῖν τὸ ζητούμενον ἐπὶ & παρόντος, πότερον ἐπωφελὴς ἡ σκεῖ τὴν ἀστρονομίαν σχολή, ἢ ὄ. ἵ τὴν τῶν λέξεων σημασίαν ἀνερευνήσαντες, εὑρίσκομεν, τὴν μὲν ἐπωφελὲς σημαίνουσαν πανοπλὸν ἐς εὐπόρησιν πνὸς ἀγαθῦ συμβαλλόμενον. τὴν δὲ ἀστρονομίαν ἐπιστήμην σκεῖ τὰς ἀστέρας, σχολὴ δή ἐστιν, ὅτε τὴν ἄργειαν σημαίνει, νυνὶ δὲ λέγεται περί τι σπουδὴν καὶ διαγωγήν. τούτων δὲ γνωσθέντων τὴν τῶν ὀνομάτων ποιότητα διασκεπτομένην κοινῇ ἀναφαίνεται. ὅτε γὰρ ἐνταῦθα τὸ λυσὶ ἢ καθ' ὑ ἐπωφελὲς ζητεῖται, οὐδὲ εἴ τις ἀστρολογία, ἀλλ' ἁπλῶς καὶ τῶν σκεπτικῶν ἐξηρημένη. πυνθανόμενον δ' αὖ ὁρῶμεν

sonas aptissime quadrant. Inquirendum demum in quem statum cadat quæstio. De quibus quantum operis hujusce gurgustiolum pateretur, superius diximus; Et ex iis quæ tractavit Hermogenes satis cognovimus. Ultimo in quem è tribus istis generalibus terminetur statum definimus. Hæc omnia ita prælibata, paratiores nos reddunt facilius excogitandis argumentis. Ut autem clariorem dictis hisce facem accendam, totum liceat exemplo illustrare negotium. Quæstio sit. An Astronomiæ incumbere utile sit, necne. In qua verborum sensum indagantes, ex ipso scrutinio statim colligimus verbum, utile, significare, quicquid ad consequendum aliquod bonum conducat; Astronomiam autem stellarum cognitionem interpretari, σχολὴν denique nonnunquam otium, nonnunquam studium in aliqua re, & industriam denotare. Explicatis hisce, communem nominum qualitatem cognoscimus; neque enim cui, aut quomodo sit Utile quæritur, nec an Astrologia hæc vel illa, sed nude solum citraque complexum aliquem. Deinde sub

τὸ πρό-

τὸ πρόβλημα τῶν ἀνωτάτω ἐκείνων ζητήσεων ὑπὸ τὴν ποιότητα. ὑπολίθεται γὰρ ἐνταῦθα ἡ τε ὕπαρξις τ᾽ ἀστρολογίας, καὶ τὸ ὠφέλιμον ἐστιν. ἀμφισβητεῖται δὲ εἰ ἐπωφελὲς. Ἔστι δὲ λογικὴ ἡ στάσις καὶ περὶ μέλλοντος ἅτα παράγματος. ὅθεν καὶ εἰς γνώμης ἀναφέρεται τὸ συμβουλευτικὸν. προτρέπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ προβαλλόμενος ταῦτα, πείθων ἀστρονομίας ἀντιποιεῖσθαι. ἔστι δέ πως καὶ λεληθότως ἐγκώμιον. ἐφ᾽ ἃ γὰρ προτρέπομεν, ταῦτα τῶν ἀγαθῶν εἶναι καὶ ἐπαινουμένων ὑπολαμβάνομεν. ταῦτα δὴ ἱκανῶς προαναλεθεωρηκότες, λοιπὸν εἰς τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων ὕλην (ἣν καὶ στοιχεῖα τε καὶ τόπους τῷ Ἀριστοτέλει καλεῖν σύνηθες) τὴν μετάβασιν ποιησόμεθα. ὅθεν ἂν οἷοι τε ὦμεν ἐνθυμημάτων εὑρεταὶ εἰς τὴν ὑποκειμένου πίστωσίν τε καὶ διατράνωσιν.

XXXIII. Οἱ μὲν τόποι καὶ πρώτην ἐπιβολὴν γνωμικῶς δίχα τέμνονται. εἴς τε τοὺς ἀτέχνους, καὶ ἐντέχνους, ὡς καὶ ἀνωτέρω δεδήλωται. ὧν θάτερον μέρος καὶ λόγων μακροτέρων καὶ κατασκευῆς τ᾽ ῥητορικῆς ἀπροσδεές ἐστιν, πλὴν ὅσων ἐς χρῆσιν καὶ ἀπαγγελίαν ἀνήκει. θάτερον δὲ τέ-

quæstionum qualitate collocari thema videmus. Supponitur enim hic Astrologiæ existentia & essentia, quæritur autem solum, An utile sit. Est autem status Rationalis, & de re futura deliberat. Suasor siquidem hic impellit ad Astronomiæ studium; tacite illud quodammodo laudans & commendans. Nam quæ suademus, honesta, laudeque digna supponimus. His igitur diu, satisque pensitatis, supereſt, ut ad argumentorum materiam (quam Elementa, locosque vocare solet Aristoteles,) descendamus. E quibus argumentorum nobis copia petenda est, quæ rei fidem faciat, lucemque tribuat.

XXXIII. Loci igitur in duas sese partes prima fronte diffundunt, in artificiales, & inartificiales, ut & superius commonstratum est. Quorum alterum membrum nullo prorsus Oratorio indiget artificio, præterquam quod ad usum aut in-

χνης δεῖται, ἐπειδήπερ καὶ ἔλεγχον. ὁ καὶ τριμερῆ τὴν διαίρεσιν εἴληχεν. ὅσοι γάρ τι οὐσιῶδες δηλοῦσι ἢ ὑποκειμένου τοῦ ἡ ζήτησις, οὐσιώδεις εἰκότως ἂν κληθεῖεν. ὅσοι δὲ γίνονται τῷ περὶ τὴν οὐσίαν εἰσὶ δηλωτικοὶ, πάντως ἐπουσιώδεις. εἰ δ' αὖ ἐκτός γε μεμενηνεγμένοι, κοινοὶ λέγοιντ' ἂν ὡς πᾶσι τοῖς πᾶσι ἐφαρμόττοντες. Οὐσιώδεις μὲν οὖν ἂν εἶεν, ὅρος. ὑπογραφή. ἐτυμολογία. συζυγία. γένος. εἶδος. διαφορά. οἷς συναριθμοῦμεν καὶ τὸ ἴδιον. Ἐπουσιώδεις δὲ, ὅσοι τῷ ζητουμένῳ παρέπονται, καίπερ τῆς οὐσίας ἐκείνου εἰσὶν ἀλλότριοι. πτῶσαι δὲ εἰσὶν. αἰτία. ἐνέργεια, ἤτοι ἀποτέλεσμα. τρόπος. πρόσωπον. τόπος. χρόνος. καὶ εἴ τι τοιοῦτον παρεμφερές. Ἔκθεν δὲ ὡς καὶ κοινὰς προσαγορευτέον ἔφημεν, εἰσὶν ὅμοιον. ἴσον. ἔλαττον. μεῖζον. ἐναντίον. ἀντικείμενον. κριτικὸν. ἀξίωσις, εἴτ' οὖν μαρτυρία.

terpretationem ſpectat. In altero vero artem viresque oſtentat Rhetor, artificiale enim, cujus tripartita eſt diſtributio. Nam loci, qui rei explicant eſſentiam, quæ in controverſiam venit, haud immerito eſſentiales vocentur. Qui vero comites eſſentiæ ſunt, adjuncti appellentur, ſive concomitantes. Sin autem aliunde deducti ſint, communes dicuntur, utpote quod cunctis adaptentur. Eſſentiales autem ſunt, finitio, deſcriptio, etymologia, conjugata, genus, ſpecies, differentia, nec non proprium. Concomitantes autem ſive adjuncti ſunt, quicunque rem in controverſia poſitam conſeqvuntur licet ab ipſa re diſtinguantur. Cujus familiæ ſunt iſta: cauſa, operatio ſeu effectus, modus, perſona, locus, tempus & hiſce ſimilia. Communes vero, ſive loci externi ſunt, ſimile, diſſimile, æquale, minus, majus, contrarium, oppoſitum, privativum, & judicium, ſeu teſtimonium.

ΠΕΡΙ ΟΡΟΥ.

XXXIV. Τῶν οὐσιωδῶν τόπων ἐκ εἰκότως ὁ ὅρος τὴν πρώτην εἴληχε τάξιν, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς τοῦ ὑποκειμένου πράγματος οὐσίας ὁ λόγος συνελεγμένος ὡς ἐνὶ τὰ μάλιστα καὶ ἀριθ-

DE FINITIONE.

XXXIV. E locis internis familiam merito ducit definitio, quippe quod rei propoſitæ dilucida eſt, & paucis comprehenſa verbis enunciatio. Conſtare autem debet fi-

λως

λως ἐκφαντικὸς. Δεῖ δὲ τὰ ἐν ὁρισμῷ παραλαμβανόμενα, οὐσιώδη τε εἶναι, καὶ πρότερα τῇ φύσει, καὶ γνωριμώτερα. ἐκεῖνο μὲν, ὅτι τῆς οὐσίας τυγχάνει δηλωτικὰ. τοῦτο δ' αὖ, ὅτι καὶ δηλωτικὰ. τοιαῦτα δὲ εἰσὶ τά τε γένη καὶ αἱ διαφοραί. ὧν τὸ μὲν γένος καθολικώτερον ὄν, καὶ ἐπὶ πλέον ἐπεκτεινόμενον, ἡ διαφορὰ ἐπελθοῦσα συσφίγγει τε καὶ συμπίεζει, καὶ τῷ ὁριστῷ ἰσόστροφον ἀποκαθίστησιν. οἷον ἐπὶ τοῦ προβληθέντος ζητήματος. Ἀστρολογία (εἴ τις φαίη) ἕξις ἐστὶ θεωρητικὴ. ἀληθεύσειε μὲν, οὔπω δὲ καὶ τὴν οὐσίαν ἐκείνης διακεκριμένως δηλώσειε. κοινὸν γὰρ τουτὶ καὶ ἐπὶ πάσας ἐπεκτεινόμενον τὰς ἐπιστήμας. ἂν δ' ἐπαγάγῃ, περί τε τὰς ἐποχὰς καὶ φορὰς τῶν οὐρανίων σωμάτων στρεφομένη, καὶ τὰ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἐκ τούτων ἀποτελούμενα, τὴν ἀστρολογίαν ὁλοκλήρως ἀφορίσας ἔσται, καὶ διακρίνας παντὸς ἄλλου, πρὸς ὃ μηδαμῶς πρότερον ἀντιδιεστέλλετο. Θαυμάσιον δέ τι χρῆμα ἡγεῖται Ἑρμογένης τὴν τέχνην, ἣν αὐτὸς ἐπινενοηκέναι φησὶ πρὸς ἀνασκευήν τε καὶ κατασκευὴν τὴν περὶ τοὺς ὅρους. ἥπερ ἐστὶν ἐκ τῶν παρεπομένων καὶ εἰοθότων συμβαίνειν τοῖς πράγμα-

nitio essentialibus, prioribus natura & notioribus, tum ut essentiam rei explicemus, tum etiam ut illustremus. Ista vero sunt genera & differentiæ. Generi quidem, cum universalius sit & ad plures extendatur, supervenit differentia, contrahitque illud & constringit, ita ut cum re definita convertatur. Ut in exemplo superius adducto, si quis Astrologiam habitum esse contemplativum asserat, non sane multum à veritatis deflectet tramite, nondum tamen de ejus essentia liquido satis, & exacte constat. Commune siquidem illud, omnesque complectitur scientias. Sin autem adjiciatur, qui circa situm, motumque cœlestium corporum versatur, & de eorum imperio, & influentiis in hæc sublunaria: tum Astrologiam omni ex parte definit, & ab aliis omnibus distinguit, quæ in unum prius coaluere. Artem autem quandam mirandam jactitat Hermogenes, quam ipse excogitasse se profitetur ad definitionis destructionem & confirmationem, nimirum ut à consequentibus, & contingentibus finitionem vel confirmemus, vel destruamus. At enim judiciis magis peculiare hoc est, & præ-

σι, τοὺς ὅρους ἀνασκευάζειν τε καὶ κατασκευάζειν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τοῖς δικαζομένοις ἰδιαίτερον. καὶ μάλιστα ἐπειδὰν περὶ τὸν ὅρον συσταίη ἡ ἀμφισβήτησις. Τοῖς δὲ δημηγοροῦσι τε καὶ πανηγυρίζουσιν οὐ πάνυ εὔχρηστος. οὗτοι γὰρ ὡς ἀρχὴν τὸν ὅρον λαμβάνοντες ἐκ πρώτου πειρῶνται συναγαγεῖν τὸ ἀμφισβητούμενον. καὶ τὸ ὑπόδειγμα ἔστω ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὃ καὶ κατὰ Ῥήτορας ἐκθησόμεθα, μικρὰ τῆς τῶν διαλεκτικῶν ἀκριβολογίας φροντίσαντες. Θεῖον τῷ ὄντι καὶ παντὸς ἐπέκεινα θαύματος τὸ περικαλλὲς τουτὶ καὶ ποικίλον ὑπὲρ κεφαλῆς θέαμα. ἐληλαμένῳ μὲν ἐν κύκλῳ τῆς γῆς, καὶ περὶ αὐτὴν διηνεκῶς ἑλιττόμενον, οἱονεὶ λίθοις εὐανθέσι κεκοσμημένον τοῖς ἄστρασιν, ἡλίῳ, σελήνῃ εἰς τὸ διηνεκὲς καταυγαζόμενον. ὃ καὶ ὁρᾷν μὲν ἔκπληξις, καὶ μὴ ὁρᾷν ἐσχάτη δυσπραγία νομίζεται. ἐπὶ τούτου εἴ τις ἡμᾶς ἀναγαγὼν ἐξηγήσηται χοροὺς ἄστρων καὶ δρόμους, αὐγάς τε καὶ ἀνατολὰς ἡλίου καὶ σελήνης ὑποδείξας, πόσου ἂν ἐτιμησάμεθα; τοιοῦτον τοιγαροῦν ἡ ἀστρολογία. ἥπερ οἵῳ τινὶ ὀξυοπεῖ φαρμάκῳ τῶν γεωμετρικαῖς ἀποδείξεσι τὴν ἐπιπροσθεῖσαν τῇ διανοίᾳ ἀχλὺν ἀνεκαθαίρουσα, ὀξυδερκῆ

cipue cum ex finitione controversia pendet. Deliberantibus autem, & Demonstrantibus non tanti est momenti. Hi quidem sumpta pro principio finitione, conantur statim rem controversam ex ea colligere. Quod & exemplo hoc manifestum fiet, quod etiam Rhetorico retexemus filo, parum de subtili illa dialecticorum disquisitione anxii. Divinum vere, omnique sublimius admiratione, pulchrum hoc pictumque quod conspicimus cœlum, quod complexu suo terram continet, motuque perenni circumvoluitur eam, stellis quasi gemmis insignitur fulgentibus, utroque perpetuum resplendet Phœbo, clarissimis mundi facibus, quod & aspexisse stuporem incutit, & non aspexisse summæ judicatur infelicitatis apex. Cœlum si quis mente scandat, & astrorum choros cursusq; monstret, quanto eum honore dignum putabimus? at totum hoc Astronomiæ præstatur beneficio. Quæ geometricis suis demonstrationibus, velut acri quodam collyrio discutit obductam menti caliginem, eamque ad corporis illius ætherii

πρὸς

πρὸς τὴν τῶν ἀκηράτων ἐκείνων σωμάτων θέαν ἀναπτερώσει. Εἶτα ἐπαγαγόντες καθ' ἕνα τὰ τοῦ ὁρισμοῦ μέρη, ῥηθορικώτερον ἑρμηνεύσομεν. Εἰ δέ ποτε καὶ ἀνασκευάσαι βουλώμεθα τὸν ὁρισμόν, σκεπτέον εἴ τις ἐν αὐτῷ ἔλλειπται λέξις ὁμώνυμος, ἢ ἐκ μεταφορᾶς, ἢ ἀσυνήθης καὶ καταχρηστικῶς, ἢ ἂν περιττόν τι πρόσκηται καὶ περίεργον. Ἃ ἀφαιρεθέντος, τοῖς καταλειπομένοις δηλοῦται ἡ οὐσία τοῦ ὁρισθέντος, εἴ τι παρημμένον ἢ παρηλλαγμένον ἦν, ἢ ἄνευ, ἐλλειπὴς ὁ ὅρος καὶ ἀσαφής. Ἐκ τούτων δὴ καὶ τῶν ὁμοίων πειρατέον ἀνασκευάζειν τοὺς ὁρισμούς, ὥσπερ καὶ κατασκευάζειν ἐκ τῶν ἐναντίων. Ἔστι δὲ πολιτικωτέρα μέθοδος εἰς ἀνατροπὴν καὶ ἐμπέδωσιν τοῦ ὅρου, ἣν εἰσηγεῖται Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ ὅρου. αὕτη δὲ διαλεκτικὴ μᾶλλον καὶ φιλοσόφοις προσήκουσα, ἡμῖν δὲ ῥήτορσιν ἀνοίκειος, καὶ ἐκείνους ἐκφερομένη.

ΠΕΡΙ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ.

XXXV. Ὑπογραφὴ ὅρου ἐστὶν ἀτελὴς, καὶ οἷον πεπηρωμένου, τὸ τί ἐστιν ἤτοι τοῦ ὑποκειμένου οὐσίαν καθά τινα τυπώδη τῶν συμβεβηκότων περιγραφὴν, ἐπαινιττόμενος ὡς ἥπερ ὑπο-

contemplationem acuit. Deinde ſingulæ definitionis partes Rhetorico pumice poliantur. Quodſi definitionem expugnare velimus, expendenda ſunt verba, an ambigua ſint, vel translata, vel inuſitata, vel impropria, aut ſupervacua, & nihil ad cauſam pertinentia. Sublatis enim hiſce tota rei eſſentia conſiſtet ex reliquis. Aut ſi quid elapſum, aut prætermiſſum ſit, à quo manca reddatur & obſcura finitio. His igitur & ſimilibus refellere conemur definitionem, ut & à contrariis ſtabilire. Eſt autem alia judiciis magis apta methodus evertendi firmandique definitionem ab Hermogene expoſita. Sed hæc Dialecticis, & naturæ myſtis magis convenit. Rhetoribus tamen alicujus eſt momenti, ſi, quod illis ſolenne eſt, Aſiatico ſapore referta ſit.

DE DESCRIPTIONE.

XXXV. Deſcriptio eſt imperfecta quædam finitio, & quaſi mutilata, utpote, quæ rei naturam per complexum accidentium, craſſe ad

γραφῇ. οὐδὲ μονοειδής ἐστι καὶ ἁπλὴ, ἀλλὰ πολλῶν ὄντων τῶν συμβεβηκότων πολυειδῆ τὴν λῆψιν ἔλαχεν. ἔστι γὰρ ὑποτυπῶσαι τε καὶ διαγράψαι τὸ προβληθὲν, ἢ ἀπὸ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου. ὡς τοῦ Πλάτωνος ἐν ὅροις. Ἡμέρα ἐστὶν ἡλίου πορία ἀπὸ ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς. ἢ ἐξ ὕλης καὶ ὧν σύγκειται μερῶν. οἷον, οἰκία ἐστὶν, ἥπερ ἐκ θεμελίου συνέστηκε, καὶ τοίχων, καὶ στέγης. ἢ ἐκ τοῦ τέλους ἤτοι ἀποτελέσματος. ὡς ἐπὶ τοῦ προτεθέντος. Ἀστρολογία ἐστὶν, ἡ ἐθίζουσα τὴν ψυχὴν εἰς τὸ ἄνω ὁρᾷν, καὶ ἀπὸ ἐνθένδε ἐκεῖθεν μετάγουσα. ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν συμβεβηκότων. ὡς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον ὀρθοπειπατητικὸν, ὄρθιον, πλατυόνυχον, χερσὶ χρώμενον, καὶ τὰ ὅμοια. Ἐστὶ δ' ὅτε καὶ μεταφοραῖς ἤτοι ὁμοιώσεσι τὴν οὐσίαν ἐμφαίνομεν. οἷον ἄρχων ἐστὶν ὁ πιστευθεὶς τοὺς οἴακας τοῦ σκάφους τῆς πόλεως. Χρώμεθα δὲ τῇ ὑπογραφῇ πρός τε τὸ ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν κατὰ ταὐτὰ τῷ ὁρισμῷ, ἐπεὶ καὶ ὁρισμός ἐστιν, ὡς εἴρηται, καίπερ ἐλλειπὴς, οἷον ἐπὶ τοῦ προτεθέντος οὐτωσίπως ἐπιχειρεῖν ἐνδέχηται. Οἶμαι δὲ πάντες ἂν ὁμολογήσαιεν ἐκείνην εἶναι τῶν ἐπι-

modum, & exiliter perſtringit, unde & dicitur Deſcriptio. Neq; vero ſimplex eſt & uniformis, ſed cum accidentia multa ſint, variam ſibi vindicat conſiderationem. Res ſiquidem depingi poſſit & deſcribi vel à cauſa efficiente, ut Plato in definitionibus, Dies eſt Solis iter ab ortu in occaſum; vel à materia ejusque partibus, ut Domus eſt, quæ fundamento, parietibus, & tecto conſtat; vel à fine ſeu effecto, ut in hoc exemplo, Aſtronomia eſt quæ animum à ſolo revocat ad cœlum, & inter tot ſtellas feliciſſimum ducit in errorem. Nec non à reliquis quoque accidentibus: ut, Homo eſt animal quod rectum incedit, vultuq; ſublimi, latis unguibus, manibus utens, & ſimilia. Quin & metaphoris ſæpe, vel ſimilibus rei naturam exprimimus, ut Princeps eſt, qui clavum civitatis tenet. Deſcriptione vero ad firmandum, vel deſtruendum utimur, non ſecus ac definitione, quod & illa, uti diximus, finitio eſt, quantumvis manca, ut in argumento propoſito arguere poſſumus. Suffragantur ni fallor ad unum omnes, illam ſcientiarum pulcherrimam eſſe, perfectiſſimam illam, quæ quantum hu-

στήμων τὴν καλλίστην καὶ τελεωτάτην, ἥπερ ὡς ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ τῶν χαμαιρεπῶν τούτων καὶ ἐπικήρων τὴν ψυχὴν ἀνασπῶσαν, τὰ θεῖα τε καὶ ἀκήρατα ἐποπτεύειν κατασκευάζει, καὶ διὰ τῆς θέας τῆς ἐκείνων συνάπτει κάλλεσιν ὧν ἀμυδρᾷ τινι φαντασίᾳ ἐν περινοίᾳ τινὸς γενέσθαι πασῶν τῶν περὶ τὰ καθ' ἡμᾶς ἀποδείξεων κρείττων νομίζεται. ἀμέλει τουτὶ διαφερόντως ἀστρολογία ἐργάζεσθαι πέφυκεν. ἥτις ἐστὶν ἡ μάλιστα τοὺς κεκτημένους, καὶ τὰ ἑξῆς.

mana valeat infirmitas, animum è terreſtrium cœno ſordium ad cœleſtem munditiam facit ut emergat, illisque per intuitum unit ſideribus, quorũ tenui quamvis menti impreſſa ſpecie ſplendeſcit animus, plus quam univerſa de terrena hac fæce cognitione. Hæc autem Aſtronomia ultra miraculum admiranda efficere poſſit. Hæc ſola ſuis cultoribus &c.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑΣ.

XXXVI. Ετυμολογία, ἥτις καὶ φερωνυμία λέγοιτ' ἂν καὶ ἔτυμον, μετάληψις ἐστὶ τοῦ ὀνόματος εἰς λόγον ἑρμηνευτικὸν τῶν ἐξ ὧν σύγκειται μερῶν, ἢ ὅθεν παρῆκται, ἢ (ὥς φησιν Εὐστάθιος) λόγος ἐπαυληθιζομένην δεικνὺς τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος, οἷον εὔψυχος, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. καὶ ἀστρολογία, ἡ τῶν ἄστρων σκεπτομένη τοὺς λόγους. ἐξ ἐτυμολογίας τοιγαροῦν εἰς ἀνασκευήν τε καὶ κατασκευὴν τῶν ζητουμένων ἐπιχειρημάτων ἐστὶν εὐπορῆσαι ἂν (ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης) τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸν λόγον μετενεγκόντες, τοῦτον δείξομεν ἐφαρ-

DE ETYMOLOGIA.

XXXVI. Etymologia, quæ & notatio dicitur, & originatio nominis, eſt in argumentum transmutatio, partes explicans è quibus conſtet, aut unde deducatur; vel, Euſtathio ſuffragante, definitio eſt, quæ rei naturam cum vi nominis quadrare declarat, ut εὔψυχος, quia generoſa mente præditus, & Aſtrologia, quia aſtrorum tradit ſcientiam, A notatione igitur undique proſiliunt argumenta, tum ad rei probationem, tum deſtructionem, teſte Ariſtotele, qvum ſumpta nominum finitione rebus propoſitis eam aptiſſime convenire

μόθωνται, εἰς ἂν ἡμῖν πρόκειται, κἂν μὴ δοκῇ τοὔνομα. οἷον ἔυψυχῳ μὲν ἰδιάζεται τῷ ἀνδρείῳ. εἰ γὰρ βελώμεθα, καὶ τ' ἠντιναοῦν ἀρετὴν κεκτημένον ἔυψυχον ἀποδεῖξαι, μεταληψόμεθα τοὔνομα εἰς τὸν λόγον, ὅς τις ὅδ' ὡς εἴρηται, ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων. εἴθ' ἕτῳ καὶ δικαίῳ καὶ σώφρονι, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς ἀμηγέπη τὴν ψυχὴν διά τινος τῶν ἀρετῶν εὖ διατεθημένοις ἐφαρμόθον τὸ πρόσρημα δείξομεν. ἢ ἐπὶ ἕ προτεθέντος. εἰ βελώμεθα τὴν ἀστρολογίαν ἀδιαμάρτητον ἐμφῆναι περὶ τὴν τῶν ἀστέρων θεωρίαν, ἐρωμένῳ μεταλαβόντες πρότερον τὴν λέξιν εἰς τίνδε λόγον. Ἀστρολογία ἔστιν ἡμῖν δηλοῖ καταληπτικὴν τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας λόγων. ὁ τὸν λόγον τινὸς ἔχων, οὐκ ἄν ποτε διαμάρτοι οὗπερ τὸν λόγον ἔχοι. ἀλλὰ μὴν ἡ ἀστρολογία ἔχει τῶν ἄστρων τοὺς λόγους ὧν ὅδε καταληπτικὴ. οὐκ ἄρα ἡ ἀστρολογία μέχρις ἕ μένει τοιάυτη, διαμάρτοι περὶ τὴν τῶν ἀστέρων θεωρίαν. ὅτι δὲ ἡ ἀστρολογία καταληπτικὴ τῶν περὶ τοὺς ἀστέρας λόγων, τοῦτο τῇ τῶν ὁμοίων προθέσει ἐμπεδόσομεν. καὶ γὰρ Φυσιολογία ἔστιν, ἡ τοὺς τῆς Φύσεως λόγους ἔχουσα. καὶ Θεολογία, ἡ τοὺς

ostendimus, etiam cum non conveniat; ut ἔυψυχος, robusto quidem fortique primo convenit, at si virum aliqua alia virtute spectabilem ἔυψυχον probare velimus, vim nominis eliciemus, quæ ut superius illatum est, interpretatur, qui animo bene affectus est. Sic utique justo & modesto, virisque quibuscunque virtutibus præditis hoc nomen indulgeamus. Sic & in præsenti negotio. Si velimus Astrologiam ostendere certam esse de astris sine errore scientiam, è notatione nominis ejus sic dicemus. Astrologia est scientia, quæ astrorum tradit naturas, & complectitur, hinc arguimus, qui rei cujusque naturam tenet, difficulter circa eam errare possit: verum Astrologia exploratas habet, & comprehendit stellarum naturas, non igitur Astrologia, qua talis, errare possit, in astrorum contemplatione. Quod autem Astrologia mentem in cœlestium horum corporum cognitionem ducat, & earum naturas investiget, ex inductione similium stabiliemus, quippe quod & physiologia naturalium rerum scientiam tradit, & Theologia divinarum de-

περὶ

περὶ Θεοῦ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἐξ ἐτυμολογίας ἐπιχειρημάτων εὐπορῆσαι, ᾗπερ οἰκείως καὶ καταλλήλως ταῖς τῶν προσώπων ἐνεργείαις κεῖσθαι διερμηνεύσωμεν τὰ ὀνόματα, τὰ ἐφ' ἑτέρας μὴ μεταφέροντες, μήτε συλλογιζόμενοι. ὃ καὶ φερωνυμία ἰδιαίτερον προσηγόρευται. ὃ καὶ μᾶλλον ἐπιπολάζον ἐστὶν ἰδεῖν παρά τε Ῥητόρων καὶ Ποιητῶν τοῖς συγγράμμασιν, ὡς τὸ τοῦ Ἡρωδικοῦ παρ' Ἀριστοτέλει, ὃς τοὺς Δράκοντος νόμους ἐκφαυλίζων, οὐκ ἀνθρώπου, ἀλλὰ δράκοντος ἐπεκάλει. χαλεπὸν γὰρ. ἐπιῤῥεπὴς δὲ ὁ τόπος εἰς ψυχρολογίαν τοῖς κατακόρως κεχρημένοις.

tegit mysteria, & sic in reliquis. Liceat autem & alio modo ex Etymologia argumenta depromere, si nomina convenienter apteque cum personarum actionibus quadrare narrabimus, sine ulla prorsus originatione, & deductione, quæ & φερωνυμία, proprie dicitur. Qua referta sunt adeo Oratorum, nec non Poëtarum scripta, ut illud Herodici referente Aristotele (2. Rhet. c. 23.) Cum Draconis loges antiquaret, non hominis eas esse, sed draconis, dixit, insigniter quippe severæ. Frigida tamen sunt, si crebro hinc sumuntur argumenta; facileque in pejus declinet hic locus.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΟΥΣ.

XXXVII. Διαλεκτικοὶ μὲν, καὶ ὅσοι τῆς φιλοσόφου φατρίας βαθυτέραν εἰώθασι τὴν περὶ γένους, εἴδους, καὶ τῶν λοιπῶν καθόλου φωνῶν θεωρίαν ποιεῖσθαι. ἀκριβέστερον γὰρ ἐρευνῶσι περὶ τούτων, ἢ τῶν ὑφεστηκότων εἰσὶν, ἢ ψιλῇ καὶ μόνῃ τῇ ἐπινοίᾳ τὴν ὕπαρξιν ἔχει. καὶ εἰ τῶν ὑφεστηκότων τυγχάνει, πότερον σώματά εἰσιν, ἢ ἀσώματα. καὶ τούτων αὖ, ἢ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐκτὸς τῆς ὕλης, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἀτόμοις ὑπάρχει. κατηγορίας

DE GENERE.

XXXVII. Dialectici quidem & naturæ mystæ altiori quadam disquisitione, genus, speciem, reliquasque voces communes pensitant. In istis enim paulo penitius scrutantur, an rebus ipsis, vel nudo solum intellectu existant: & si in rebus sint, an corporea sint, vel incorporea; adeoque rursus an per se, & à materialibus separata, an in sensibili-

αὐτῶν τούτων ἀναπτύσσοντες, σχέσεις τε καὶ ὁρισμοὺς ἀναθεωροῦντες, καὶ πᾶν ὁτιοῦν εἰς τελεωτέραν περὶ τούτων πραγματείαν πολυπραγμόνως ἀνακρίνουσιν. Οἱ δὲ Ῥήτορες ὑποτυπώτερόν πως περὶ αὐτῶν διαλαμβάνουσι πρὸς τὴν τῶν ἀκροατῶν εὐμάθειαν διαφερόντως μάλα ἀφορῶντες, ἢ πρὸς τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν. ἐφ' ὅτῳ δὴ καὶ τῶν συντιθέντων τὰς τῶν λόγων τέχνας, οὐδεὶς περὶ τούτων διακεκριμένως φαίνεται πραγματευσάμενος. τοῖς μέντοι ἀπὸ τούτων ἐπιχειρήμασι, συχνοῖς μάλα ἐστὶν ἐντυχεῖν παρά τε Ποιηταῖς τε καὶ Ῥήτορσιν. ἐκ γὰρ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθειμένων τόπων, σπανίως ἐστὶν ἰδεῖν ἐπιχειροῦντας τοὺς Ῥήτορας. ἔστι τοιγαροῦν ὑπογράψαι τοιῶσδε τὸ γένος. Γένος ἐστὶ τὸ ἐπὶ πολλὰ ἐκτεινόμενον εἴδη, ἢ ᾧ πολλὰ ὑποπίπτει εἴδη. οἷον εἰ δένδρον εἴπῃς, καὶ δρῦν, καὶ πλάτανον, καὶ ἐλαίαν συμπειείληφας. εἰ δὲ ἐπιστήμην φαίης, καὶ γεωμετρίαν, καὶ ἀστρονομίαν, φυσικήν τε, καὶ μεταφυσικὴν ἐδήλωσας. καὶ τἄλλα ὡσαύτως. Ἔστι δ' ὁ τόπος εἰς ἀνασκευὴν καὶ κατασκευὴν χρήσιμος. ἀναιρουμένου γὰρ τοῦ γένους, συναιρεῖται καὶ τὰ ὑφ' αὑτὸ πάντα. κατασκευαζομένου δὲ, κἀκεῖνα συγκατασκευά-

bus & individuis exiſtant. Horum prædicationes perpendunt, definitiones & proprietates evolvunt, & quicquid omnino ad accuratiorem harum cognitionem conducat ſollicito diſcutiunt ſcrutinio. Rhetores autem oſcitantius paulo rimantur iſta, magis utique conſulentes auditorum docilitati, quam rei veritati: Proinde nullus, uti ſciam, è dicendi magiſtris, iſta diſtincte tractavit. Creberrime tamen obvia ſunt apud poëtas juxta ac oratores inde petita argumenta. Nondum enim locis hiſce Rhetores valde incumbere memini. Genus igitur in hunc modum depingatur. Genus eſt quod ad plures extenditur ſpecies, vel cui ſpecies multæ ſubjiciuntur: ut ſub voce arboris & quercum, & platanum, & olivam, comprehendis; & ſcientiæ nomine Geometriam, & Aſtronomiam, Phyſicam & Metaphyſicam intelligas, & ſic de reliquis. Locus autem eſt ad rem tum confirmandam, tum deſtruendam idoneus. Sublato ſiquidem genere auferuntur omnia ejus inferiora; firmato tamen iſta quoque confirmantur. Ut ſi virtutem eligendam eſſe

ζονται.

ζονται. οἷον ἀποδειχθέντος ὅτι ἡ ἀρετὴ αἱρετή. καὶ σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη, ἀρεταὶ ὄσαι, αἱρεταὶ ἀποδειχθήσονται. ὅπῃ δὲ ἕ προκειμένε ἐπιχειρεῖν ἐνδέχεται ἄτω. Πᾶσα μὲν ἐπιστήμη λογικοῖς ἔσιν ἀνθρώποις, οὐχ ὅπως καθ' ἕνα, ἀλλὰ καὶ πόλει, καὶ γένει ξύμπαντι λυσιτελέσατος. ἀληθείας γὰρ δὴ μελέτη, ῥώμη βίε, ψυχῆς κόσμος, καλοκἀγαθίας ἄσκησις. διαφερόντως δὲ τῶν ἄλλων ἀστρολογία, ἐφ' ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων διενήνοχε, τῷ τε τῶν ἀποδείξεων ἀκριβεῖ, καὶ ἕ ὑποκειμένυ τῷ ὑπερέχοντι. Καθὰ ταῦτα δὲ καὶ ἀνασκευαστέον ἐπειδὰν παρεμπέσοι.

demonstretur, utique modestiam, & justitiam, quia virtutes sunt, eligendas esse demonstrabimus. Sed ne recedam ab exemplo proposito. Scientia omnis non viris modo singulis, sed & civitati, adeoq; universo generi humano fructus adfert uberrimos. Scrutinium enim veritatis est, vitæ præsidium, decus animæ, studium probitatis. At Astrologia potissimum, cum & reliquas omnes longe lateque superet, tum certitudine demonstrationis, tum subjecti dignitate. Hæc eadem vero, prout opus fuerit, & ad refellendum valeant.

ΠΕΡΙ ΕΙΔΟΥΣ.

XXXVIII. Καὶ περὶ μὲν γένους ἀπόχρη τὰ εἰρημένα. διαλεκτικῶν γὰρ ἔδιν (ὡς ἔφημεν) θεωρητικώτερον τὴν περὶ ἑτέρων ἀποτείνειν ἔρευναν. Εἴδη δὲ προσαγορεύεσθαι ἔωθε, τὰ ὑποπίπτοντα τῷ γένει μόρια. ὅσα γὰρ ὅπῃ τι γένος ἀνάγεται, εἴδος ἐπέχει λόγον, κἂν γένει τελῶσι τοῖς μετ' αὐτὰ κζ πλειόνων τῷ εἴδει κατηγορέμενον. οἷον ἐλαία, εἶδος μὲν τυγχάνει φυτὸ ὑπ' ἐκείνῳ τελοῦσα. γένος δὲ εἰ τύχῃ κοινὸν, ἀγριοελαίᾳ, κολυμβάδος, καὶ τῶν ὁμοίων.

DE SPECIE.

XXXVIII. Et ista de Genere sufficiant. Soli quippe dialectici in penetralia horum intimiora penetrare solent. Species autem dicuntur partes generi subjectæ. Nam quæcunque sub aliquo genere militant, speciei rationem obtinent illius respectu, licet genera sint, si de pluribus inferioribus specie prædicentur: ut oliva plantæ quidem species est, ejusque sub auspicio; genus autem oleastri, radii a-

ὕτω καὶ ἐπιστήμη, εἴδους μὲν τῆς ἕξεως, γένους δὲ ἀστρολογίας, γεωμετρίας, & τῶν λοιπῶν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος ὅσοι καταφατικῶς ἐπιχειροῦσι, πάντως ἀληθεύουσιν. οἷον ὁ Ὀλύμπια νενίκηκεν, ἄρα στεφανίτην ἀγῶνα. εἶδος γὰρ τὰ Ὀλύμπια τοῦ ἀγῶνος. ἐπειδὴ καὶ ἴσθμια, καὶ πύθια, ἀγῶνες εἰσὶ στεφανῖται. καὶ ὕτω κατὰ τοῦ παρόντος. ἀστρονομία ἕξις, ἄρα ἐπιστήμη. Ἀποφατικῶς δὲ, εἴ τις ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ τὸ γένος ἐπιχειρῶν καθολικόν τι συναγαγεῖν πειραθείη, οὐκ ἄν ποτε ἀληθεύσοι. οὐ γὰρ ὅτι μὴ ἄνθρωπος τοῦτο, οὐδὲ ζῶον. οὐδ' ὅτι μὴ ἀστρονομία τοῦτο, οὐδ' ἐπιστήμη. κατὰ μέρος μέντοι, οἷον οὐκ ἀσκοῦνται τὰ περὶ τὴν ἀστρονομίαν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες, ἄρα οὐδὲ πᾶσαν ἐπιστήμην.

greſtis, olivæ conditaneæ, & ſimilium. Sic & ſcientia ſpecies quidem habitus, at genus Aſtronomiæ, Geometriæ & reliquarum. Qui igitur à ſpecie ad probandum genus affirmative procedunt, veriſſimo nituntur fundamento: ut, Olympiis vicit, ergo coronario ludo. Olympia ſiquidem ludi ſpecies, quoniam & Iſthmia, & Pythia certamina erant coronaria. Sic & in præſenti. Aſtronomia eſt, ergo ſcientia. Negative vero, ſi a ſpecie ad genus fiat progreſſus, ut inde quid univerſale colligatur, infirma erit valde probatio. Itaque quod non eſt homo, utique non ſequitur quod non eſt animal: nec quia Aſtronomia non eſt, neque eſt ſcientia. Secundum partes tamen valeat, ut medicorum filii non incumbunt Aſtronomiæ ſtudiis, adeoque nec omni ſcientiæ.

XXXIX. Τῆς ἓν ἀστρονομίας γενικῶς λαμβανομένης εἴδη, εἴτ' ἓν μέρη λέγοις ἄν, κοσμογραφία, ἥτις περὶ τὰ καθολικώτερον στρέφεται τοῦ παντὸς μέρη, ἥ τε τὰς κινήσεις καὶ σχήματα τῶν ἀστέρων θεωροῦσα, τῷ γενικῷ ὀνόματι ἀστρονομία προσαγορευομένη. καὶ παρὰ ταύτας ἡ ἀποτελεσματικὴ. ἧς ὅση περὶ τὰ γενέθλια καταγίνεται, καὶ γενεθλιαλικὴ λέγοις ἄν. ὅση δ' αὖ περὶ

XXXIX. Aſtronomiæ generaliter ſumptæ partes ſive ſpecies ſunt Coſmographia, quæ circa partes mundi verſatur univerſas, quæque ſi motus & figuras ſtellarum perſpiciat, communi vocabulo Aſtronomia vocetur. Additur inſuper apoteleſmatica, quæ prout genituram contemplatur, Genethliatica vocatur, prout regum mutationes,

εἰ τὰς

ρὶ τὰς μεταβολὰς τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀνδραποδισμοὺς ἐθνῶν, πόλεών τε ἀναστατάσεις, καὶ ὅσα εἰς ἔθνη ὅλα ἀνήκουσι, τοῦτο αὐτὸ ἀποτελεσματικὴ κέκληται. καὶ προσέτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλείψεων, ἐπιτολῶν, καὶ καταδύσεων τῶν ἀστέρων τὰς τοῦ ἀέρος μεταβολὰς σκεπτομένη, κἀκ τούτων μετοὺς, αὐχμοὺς, πνίγος, ἀλέας, καταιγίδας, εὐφορίας καρπῶν καὶ ἀφορίας, τό, τε περὶ τὰς ὥρας ὑγιεὶν καὶ νοσῶδες, καὶ ἄλλα τοιαῦτα προθεωροῦσα. ἐξ ὧν ἢ αμα πάντων, ἢ γοῦν ἐνίων ἐπιχειρημάτων ἐστὶν εὐπορῆσαι τὸ ἐπωφελὲς παριστῶντα τῆς περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἀσκήσεως. εἰ γὰρ κοσμογραφία μὲν, καὶ ὅση περὶ τὰ γενέθλια θεωρία, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἥ τε περὶ τὰ οὐράνια σώματα γνῶσις, οὐχ ὅπως ἐπωφελὲς, ἀλλὰ καὶ θεῖον ὄντως, καὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας τὸ ἔσχατον. πῶς ἡ περὶ τὴν ἀστρολογίαν σπουδὴ οὐκ ἂν εἴη ἐν βίῳ λυσιτελέστατον;

gentium fata servitutesque, civitatum eversiones, & funera, eaque quæ ad nationes universas spectant, apotelesmatica, ut superius, nominetur. Deinde quæ ab Eclipsi, ortu obituque siderum, temperiem aëris & permutationem explorat, & inde pluvias, siccationes, rabidos æstus, calores, procellas, copiam frugum, aut inopiam, & tempestatum pestilentiam, aut salubritatem, nec non alia plurima ejusmodi prævidet. E quibus vel singulis, vel saltem aliquibus ebulliunt argumenta, quæ utilissimum esse studium Astronomiæ evincant. Nam si Cosmographia, Genethliatica, & Apotelesmatica cognitio, non modo utile, sed & vere divinum, summæque felicitatis humanæ fastigium: annon utique Astronomiæ studium agnoscamus ad vitam esse maxime salutare?

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΥ.

XL. Τὴν διαφορὰν καὶ τὸ ἴδιον οἱ Ῥήτορες εἰς ἓν ἄγουσι, καὶ ἀναμὶξ περὶ ἀμφοῖν πραγματεύονται. Ἔστι δὲ διαφορὰ, τὸ ποιοῦν διαφέρειν ἕτερον ἑτέρου.

DE DIFFERENTIA, ET PROPRIO.

XL. Differentiam & Proprium Oratores faciunt in unum cöalescere, & de utrisque promiscue agunt. Est autem Differentia

ἧς

ἧς διττὸν ἐστὶ γένος. τὸ μὲν οὐσιῶδες, ὃ καὶ ἄλλο τι ποιεῖ τῶν λοιπῶν τὸ ᾧ συνέζευκται. καὶ εἰδοποιὸς κέκληται. οἷον τὸ λογικὸν τῷ ἀνθρώπῳ προσκείμενον, ἄλλο τι τοῦτον ποιεῖ τοῦ βοὸς. ἕτερον δε γένος ἐστὶ κατὰ συμβεβηκὸς, ὅπερ οὐκ ἄλλο τι ποιεῖν πέφυκεν, ἀλλὰ ἀλλοῖον τὸ ᾧ συμβέβηκεν. οἷον τὸ ἐν Σωκράτει φαλακρὸν, ἀλλοῖον ποιεῖ τὸν Σωκράτην τοῦ Πιτθέος Μελίτου τετανότριχος ὄντος.

quicquid alterum facit ab altero differre. Cujus duo ſunt genera. Alterum eſſentiale, quod rem cui convertitur, aliud quiddam à reliquis facit, & ſpecifica vocatur differentia, ut Rationale conjunctum Homini, quiddam aliud eum à bove facit. Accidentale alterum, quod non efficere poſſit ἄλλο, ſed ἀλλοῖον id cui acciderit, quomodo Socratis caluities ἀλλοῖον tantum fecit Socratem à Pittheo Melito, qui promiſſis erat crinibus.

XLI. Ἴδιον δέ ἐστιν, ὡς οἱ περὶ τοὺς φιλοσόφους ἀκριβολογοῦσιν, ᾧ μόνῳ συμβέβηκε τῷ οὗ ἐστὶν ἴδιον, καὶ παντὶ τῷ ἐκείνου εἴδει, καὶ ἀεὶ. οἷον ἀνθρώπῳ τὸ γελαστικὸν. Οἱ δὲ Ῥήτορες τῷ ἰδίῳ ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰ συμβεβηκότα ἀναμιγνύουσιν. οἷον μητρᾶσι μὲν ἴδιον ἀπονέμοντες τὸ φιλόστοργον. μητριαῖς δὲ τὸ ἄστεργον. καὶ πάλιν Ἀθηναίοις μὲν, τὸ ἐν σοφίᾳ φιλοθεάμον. Λακεδαιμονίοις δὲ, τὸ ἐν πολέμοις παράβολον. ἀλλὰ καὶ ἔθνει παντὶ. οἷον Ἕλλησι μὲν, ἴδιον μένειν οἷς ἅπαξ ἔδοξε. Βαρβάροις δὲ, ἀστατεῖν, καὶ τὸ τῆς γνώμης παλίβολον. καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ἀστρολογίας μὲν ἴδιον, ἅτε δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν τῆς ἀγνοίας

XLI. Proprium eſt ſecundum peritioris doctrinæ Philoſophos, quod ſoli & ſemper convenit, cujus eſt proprium ut Homini riſibile. Non raro tamen Oratores, & Accidentia proprio permiſcent, ſic matribus φιλοστοργίαν ſeu affectum in liberos tribuunt, novercis autem ἀφιλοστοργίαν ſeu odium. Sic etiam Athenienſibus in ſapientiam oſtentationem, Lacedæmoniis autem in bello audaciam. Quin & omni nationi. Ut Græcis proprium eſt à placitis ſuis non moveri. Exteris autem non conſtare ſibi, animisque fluctuare. In præſenti quoque Aſtronomiæ proprium eſt, nec non aliarum ſci-

ἀνακα-

ἀνακαθαιρούσης τὴν διάνοιαν, ὀξυτέραν τε καὶ ἐνεργεστέραν παρασκευάζειν περὶ τὴν τοῦ ἀληθοῦς ἔρευναν. ἰδία δὲ τὸ περὶ τοιαῦτα οἷα εἰσὶ τὰ οὐράνια σώματα. καὶ τοιῶσδε καθ' ὃν δηλαδὴ λόγον ταῦτα διασκέπτεται. ἐντεῦθεν οὖν ὡδίπως ἐπιχειρητέον. Εἰ μέγα μὲν τὸ ὀξυδερκὲς καὶ ἀγχίνουν περὶ τὴν τοῦ ἀληθοῦς εὕρεσιν, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πέφυκε περισπούδαστον, οὐχ ὅπως ὅτι ἄπταιστον περὶ τὴν ὄντως θεωρίαν παρασκευάζει τὸν ἔχοντα, ἀλλὰ καὶ πάσας ἐκείνου ὀρέξεις τε καὶ ἐνεργείας διευθύνει τε, καὶ κόσμον αὐτοῖς ἐμποιεῖ τὸν προσήκοντα. πῶς οὐκ ἂν περιπόθητον αἱ ἐπιστῆμαι, καὶ τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ λυσιτελέστατον, δι' ὧν τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις φύσιν ἔχει πορίζεσθαι; εἰ δὲ τοῦτο ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις προσήκει, πολλῷ μᾶλλον ἀστρολογίᾳ, ἣ τὸ ὀξὺ καὶ εὐσύνετον περὶ τὴν τοῦ ἀληθοῦς εὕρεσιν ἐν τοῖς θειοτέροις τῶν ὄντων πορίζεται, καὶ ἐναργεστέραις ταῖς ἀποδείξεσι;

entiarum, mentis fugare tenebras, eamque ad acutiorem, & exactiorem veritatis indaginem instruere, proprie quidem in corporibus cœlestibus, eodemque modo quo considerantur ista. Hinc tale promatur argumentum. Si tam præstans est in veritate indaganda ingenium solers, mentisque acumen, & à cunctis hominibus ita studiose conquisitum, non solum quia cogitationes in rebus dirigit, ne in errorum scopulos impingat animus, sed etiam luxuriantes temperat affectus, & actiones, iisque gratiam inducit, & venustatem non indecoram. Quam ardentibus votis expetendæ sunt scientiæ, quæ quicquid in vita optimum est, aut maximi hominibus emolumenti, comparare possint? Quod si ullis aliis scientiis, tum vel maxime convenit Astronomiæ, quæ viros oculatissimos efficit, & ingeniis prope divinis in veritate indaganda, quæ in altioribus hisce & divinioribus latet, eorumque luculentissimis demonstrationibus.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

XLII. Αἰτία δὲ ἐστὶ δι' ἧς πρὸς τοὺς διὰ τί ἐστι πυνθανομένους ἀπαντῶμεν. Εἰσὶ δὲ τῶν αἰτίων γένη τέτταρα. τὸ τε-

DE CAUSIS.

XLII. Causa est id, quod reddimus, cum quæritur propter quid res est. Quatuor autem sunt cau-

λικὸν δηλαδὴ. τὸ ποιητικὸν. ὑλικόν τε παρὰ ταῦτα. καὶ εἰδικόν. ὧν τὸ μὲν τελικὸν αἴτιον ἐστὶν οὗ ἕνεκα τἄλλα γίνεται. οἷον τοῦ ὑγειαίνειν ἕνεκα, τὸ γυμνάζεσθαι. καὶ τῆς μαθήσεως, ἡ περὶ τὴν σχολὴν ἄσκησις. καὶ ἡ τῶν χρημάτων εὐπορία, τῆς ἐμπορίας ἐστὶ τέλος. καὶ τὰ ὅμοια. Τῆς ἀστρολογίας, ὅσον μὲν καθαρῶς ἐστὶ, θεωρητικὸν τέλος ἔχηκεν, ἅτε δὴ καὶ πᾶσα ἐπιστήμη τὴν τοῦ ἰδίου ὑποκειμένου θεωρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἡ τῶν θείων σωμάτων ποικιλία τε καὶ τὰ θεάματα. ὅσον δὲ ἀποτελεσματικὸν, παρὰ τὴν θεωρίαν καὶ τὴν πρόγνωσιν τῶν καθ' ἡμᾶς συμβαινόντων, καὶ τὰς ἐκείνων φορὰς τε καὶ ἀπορροίας ἑαυτῷ τέλος ποιεῖται. Ὅθεν καὶ ἐπιχειρεῖν ἐστὶν οὑτωσί πως. Ὅτι μὲν οὖν ἡ περὶ τὴν τῶν θείων σωμάτων ποικιλίαν καὶ κάλλος θεωρία τῶν ἐφετῶν ἐστί τι, καὶ μέγα εἰς εὐδαιμονίαν ἀνθρώπου συμβαλλόμενον, οὐδεὶς νοῦν ἔχων ἀμφισβητήσειεν. ἡ δὲ τῶν μελλόντων πρόγνωσις, ἀτεχνῶς δαιμόνιόν τι χρῆμα, καὶ τῆς θείας μοίρας πέφυκε πλεονέκτημα. ἀλλ' εἰ τοῦτο οὕτως ἔχον ἐστὶ καὶ παρὰ πᾶσιν ὡμολόγηται, πόσου ἂν τιμηθείη ἀστρολογία, δι' ἧς τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις προσγίνεται.

ſarum genera, finis, ſcil. & efficiens, materia inſuper & forma. Finis eſt cauſa, cujus gratia reliqua fiunt; ut ſanitatis gratia corpus exercemus, & diſcendi cauſa frequentamus ſcholam, & divitiarum copia mercaturæ finis eſt. Aſtronomia in quantum pure contemplativa eſt, contemplativum habet finem (non ſecus ac ſcientiæ reliquæ pro fine habent ſubjecti proprii conſiderationem) eſtque cœleſtium horum corporum admiranda varietas, & ſplendor; in quantum autem apotelesmatica, hunc ſibi finem adſciſcit, ut & cognoſcere, & prænunciare certo poſſit, quid hominem in vita maneat ex eorum influentiis motuque. Unde argumentari poſſumus hunc in modum. Nullus opinor cui ſalis aliquid ineſt aut cerebri, ſcientiam de cœleſtibus hiſce corporibus, eorumque varietate, & pulchritudine ſumme exoptandum eſſe dubitabit. At vero futura præſentire, res eſt vere divina, nec non ſortis Angelicæ privilegium. Quod ſi hoc ita ſe habeat, & ex confeſſo ſit, quanti æſtimanda eſt Aſtrologia, quæ viros iſtis beare ſolet.

XLIII.

XLIII. Ποιητικὸν δὲ αἴτιον, ἀφ' οὗ τι εἰς ὕπαρξιν πρόεισιν. οἷον τὸ κεράμειον ἐκ τοῦ κεραμέως, καὶ πρὸς τοῦ ἡλίου τὸ φῶς. Ἐπιστήμης δὲ οἷα δὴ καὶ τεχνῶν ἁπασῶν ποιητικόν ἐστιν αἴτιον, τὸ τοῦ νοὸς ὀξυδερκές τε καὶ γόνιμον διὰ τῆς συνεχοῦς ἐνεργείας. Ποιηταὶ δὲ πολλάκις καὶ Ῥήτορες τὴν τῶν ἐπιστημῶν γένεσιν εἰς Θεὸν ἀναφέρουσι, καὶ οὕτω μὲν κομψευομένοις, ῥᾷστα πολλῶν καὶ καλῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τοῦ ποιητικοῦ εὐπορῆσαι αἰτίου ἐπὶ τῆς ἀστρολογίας. ἂν δὲ τὰ κομψὰ ταῦτα τοῖς ποιητικευομένοις δόξει παραριπτέα, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος τοῦ νοὸς ληπτέον τὸ ἐπιχείρημα. οἷον. Νοῦς μὲν ἁπάντων τοῖς ἐν ἀνθρώποις τὸ κάλλιστον ὄντως καὶ τιμιώτατον, καὶ μόνος φέρειν εἰληχὼς τὴν τοῦ θείου ἐπωνυμίαν, ὡς μόνος ὢν κήρας ὑπέρτερος, τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐπικήρων ὄντων, ὅσα τῇ λογικῇ φύσει παρὰ τοῦ δημιουργήσαντος κεχάρισται. εἰ δὲ νοῦς τοιοῦτον, τίς οὕτω σκαιὸς καὶ τὴν διάνοιαν ἀμβλυοπῶν, ὅστις οὐχ ὁρᾷ ὅτι πᾶσα μὲν ἐπιστήμη, μάλιστα ἀστρολογία, γνήσιον οὖσα νοὸς ἀποκύημα ὁτινοσοῦν, ὧν ἐπιβόλους τοὺς ἀνθρώπος γενέσθαι κρείττω καθέστηκε, τῶν γὰρ γινομένων ἕκαστον μετρεῖσθαι

XLIII. Causa efficiens est, à qua producitur effectus, ut à figulo figulinum, & a Sole lumen. Scientiæ autem ut & artium omnium causa est efficiens, mentis scilicet acumen, & magna quædam per crebram suam actionem generandi vis. Sæpe tamen Poëtæ & Oratores, scientiarum originem ad DEum referunt. Atque ita sane qui oratorio cerusso purpurarent Astronomiam, amplam splendidamque argumentorum copiam depromant è causæ efficientis penu. Sed si illæ poëtizantes elegantiæ repudiantur ab oratoribus, à mentis excellentia sumendum argumentum, ut mens omnium hercle omnium, quæ hominibus insunt, pulcherrimum est, præcipueque honorandum, solaque Divinæ vocabulo dignari solet, utpote quod sit omni fato altior, singulis aliis intra telum istius jactumque positis, quodcunque tamen genus illa sint quæ humanæ tribuit naturæ supremus Artifex. Quod si mens sit hujusmodi, quis adeo fungus sit, aut mentis captus oculis, quin videat, scientiam omnem, & Astronomiam præcipue, genuinum illum ingenii partum, homines earum compotes longe beatiores efficere? quicquid enim rerum est, totum su-

πέφυκε κ̃τ τὴν τ̃ ποιητικοῦ αἰτίου τελειότητα. πᾶν γὰρ τὸ ἐνεργοῦν ἐξομοιοῦν ἑαυτῷ σπεύδει τὸ πᾶσχον κ̃τ τὴν ἐνοῦσαν δύναμιν.

um desumit complementum ab efficientis causæ perfectione. Patientem quippe reddere sibi similem proviribus conatur omne agens.

XLIV. Ὕλη δὲ ἐστὶν, ἐξ ἧς τι πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον ἐκ τ̃ πηλοῦ τὸ κεράμειον, καὶ ὁ ἀνδριὰς εἰ τύχῃ ἐκ τ̃ χαλκοῦ. ὅθεν ἡ τῶν ἐπιχειρημάτων λῆψις ἐστὶ κατάδηλος. εἰ γὰρ ὁ μὲν τῶν Ῥοδίων Καλοσὸς ἐκ χαλκοῦ, ὁ δὲ τῶν Αἰγυπτίων Ἄνουβις ἐκ χρυσοῦ, προτιμητέος πάντως τ̃ τῶν Ῥοδίων Ἄνουβις. οὐκ ἐπὶ πάντων ἀληθεύσει μέντοι τὸ ἐξ ὕλης ἐπιχείρημα, ἐκ τ̃ κρείττονος δηλαδὴ λαμβανόμενον. ἔσθ' ὅτε γὰρ τὰ ἐκ χείρονος ὕλης διὰ τὸ ὑπερβάλλον τ̃ τέχνης, ἢ διὰ τὸ χρήσιμον, ἢ γοῦν τῷ μεγέθει τ̃ ποσότητος ὑπερέχοντα, αἱρετώτερα εἰσὶ τῶν τὴν ὕλην πολυτελῶν. Τῆς μὲν ἀστρολογίας ὕλη διττὴ. ἥ τε ἐκτὸς δηλαδὴ περὶ ἣν τρέφεται, καὶ ἧς ἐστὶ θεωρητικὴ. ἐ ἡ ἐντὸς, ἐφ' ἧς ἵδρυται, καὶ ἥν πως μορφοῖ τε καὶ διατίθησιν, ἥτις ἐστὶ τὸ λογικὸν τ̃ ψυχῆς μόριον. ὃ καὶ κρεῖττον ὂν τῶν λοιπῶν, τῷ τε εἶναι ἐ τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τῇ τιμιότητι, καὶ τ̃ ἐν αὐτῷ ἕξεσιν, οὐ μετρίαν χαρίζεται τὴν ὑπεροχήν.

XLIV. Materia est ex qua res fit, ut figulinum ex argilla, & statua ex ære forsan conflata. Atque hinc luculentæ producuntur rationes. Nam si colossus Rhodiorum ex ære constet, & Ægyptiorum Anubis ex auro, præferendus est utique Anubis colosso Rhodio. Non omnia tamen argumenta à materia desumpta, veritate nituntur. Quandoque siquidem res è viliori compositæ materia, ob ingens artificium, vel usum, vel saltem præclaras virtutes, præstantiores sunt aliis nobilissima è materia factis. Astrologiæ quidem materia duplex est; externa scil. circa quam versatur, & quam contemplatur: & interna, cui incubat & insedit, eamque format quodammodo fingitque nimirum rationalem animæ partem. Quæ cum reliquas superet parasangis multis, natura, activitate, dignitate, & habitibus, non modicam sibi conciliat eminentiam.

XLV.

XLV. Εἰδικὸν δὲ αἴτιον, οἱ μὲν περὶ φιλοσόφους, τὸ οὐσιῶδες καὶ μόνον οἴδασιν εἶδος, ὅπερ τῇ ὕλῃ συμφυὲν, τὴν ξ συνθέτου οὐσίαν συνίστησιν. οἷον τὸ ξ ἀνθρώπου εἶδος, τὴν Σωκράτους φέρε εἰπεῖν μορφῶσαι ὕλην, τὸ ἄνθρωπον εἶναι ἐκείνῳ χαρίζεται. Ῥήτορες δὲ καὶ τὰ συμβεβηκότα πολλάκις εἴδη καὶ τὰς μορφὰς οὐκ ὀκνοῦσι καλεῖν. εἶδος ἀνθρώπου λέγοντες τὴν ξ ἀνδριάντος μορφήν. Ἐπὶ γοῦν ξ προκειμένου εἰδικὸν ἂν εἴη αἴτιον ἡ ποιότης, καθ' ἣν μορφοῦταί πως ὁ νοῦς, καὶ πρὸς τὴν ξ ἀληθοῦς φαντασίαν εὐκινητότερος καθίσασθαι. τὸ δὲ ἐκ ξ ἐπιχειρήματος τοιόνδε. Εἰ μὲν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἐνεξίαν, οὐχ ὅπως ἐπαινοῦμεν, ἀλλὰ καὶ ἣ κατ' αὐτὴν εὖ ἔχοντα μακαρίζομεν, καὶ παύτῃ ὡς εἰκὸς τὰ μάλιστα χαίρομεν, πῶς οὐκ ἂν ἐπαινέσωμεν ἐπιστήμην, ἣ ὅλῃ ψυχῇ ἀσπασώμεθα, νοὸς ἐνεξίαν ὄσαν τοσοῦτον τῶν αἰσθήσεων ὑπερέχουσαν, ὅσα ἣ ψυχὴ σώματος.

XLV. Formalem autem causam philosophi essentiale appellant, & formam, quæ cum materia compositi constituit essentiam. Sic verbi gratia, forma Hominis informans Socratis materiam, efficit ut Homo sit. Oratores autem plerumque accidentia formas speciesque nominare non verentur, cum statuæ figuram dicunt hominis habere formam. Sic in proposito formalis causa dicatur qualitas illa, per quam formatur quodammodo mens, & ad veritatem concipiendam habilior redditur. Unde sic conflatur argumentum. Si sensuum acrimoniam & vigorem non solum laudamus, sed & felicem eum cui contingunt, prædicamus, iisque serio meritoque triumphamus; quam plenis buccis, & buccinis celebranda est scientia, totoque animo expetenda, quæ mentis vigor est & ἐνεξία, tantoque sublimior sensibus, quanto est corpore animus.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΠΟΥ.

XLVI. Τὰς ἐνεργείας δὲ εἴπερ ἀνασκοπήσαιμεν, καὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λό-

LOCUS AB EFFECTU, ET OPERATIONE.

XLVI. Si operationes excutiamus, & effectus eorum de quibus

γῶ τὰ ἀποτελέσματα, ἐκ ἔθ' ὅπως πολλῶν καὶ καλῶν ἐπιχειρημάτων ἀπορήσομεν, ἃ μάλιστα οἰκείων τῷ Ῥήτορι. αἱ γὰρ ἐνέργειαι ἢ τὰ ἀποτελέσματα, σημεῖα εἰσὶν ἐξ ὧν (ὡς εἴρηται τῷ φιλοσόφῳ) ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ τῆς Ῥήτορας συνίστανται συλλογισμοί. ἐκ τούτων γὰρ οἱ ἔστι συλλογισμοί. οἵπερ ἐκ τῶν ἡμῖν γνωριμωτέρων καὶ σαφεστέρων εἰώθοτες λαμβάνεσθαι, Ῥητορικῇ μᾶλλον πρόσηκεν, τῇ διὰ τῶν κοινῶν καὶ ἐνδόξων τελούσῃ καὶ πεπιθάνου. Εἰσὶ δὲ αἱ ἀπὸ τῶν τελεσμάτων δείξεις ὐ πᾶσαι ἀναγκαῖαι, ἀλλ' οἷαι εἰσὶν αἱ τεκμηριώδεις προσαγορεύομεναι. ὅσαι δή πόθεν ἐκ τῶν ἀντιστρεφόντων λαμβάνεσθαι σημεῖον. οἷον εἰ καπνὸς, ἄρα καὶ πῦρ. καὶ εἰ ἡμέρα, ἄρα καὶ ἥλιος ὑπὲρ γῆν. ἐφ' ὧν ἔστιν ἀμφοτέρωθεν τὸ συλλογισμὸν ἔκ τε καὶ ἀπὸ δηλονότι καὶ καὶ ἀπατᾶν ἀληθεύειν. τῶν δὲ μὴ ἀντιστρεφόντων διττὸν ἐστὶ γένος. τὰ μὲν γὰρ ἐπὶ πλέον ἐστὶ καὶ ἀπαλᾶ. οἷον ἡ ὠχρότης καὶ τεθνέναι. τῷ μὲν γὰρ ἡ ὠχρότης ἕπεται. ὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν ὑποπιθεμένης τὴ ὠχρότητα, πάντως συναγαγεῖν ἐστὶ τὸ τεθνέναι. ἐνδέχεται γὰρ καὶ ἐκ φόβου, ἢ νόσου ἢ ἄλλων τινῶν

oratio instituitur, varia pulchraque argumentorum supellectile, & Oratori propria instructi erimus. Operationes enim, vel effectus signa sunt, è quibus adstipulante Philosopho creberrime Rhetorici conficiuntur syllogismi. Ex hisce quippe fiunt syllogismi qui à notioribus, & evidentioribus desumi solent, & Rhetoricæ potissimum accommodantur, quæ ex communibus, & vulgo notis, causæ conantur fidem facere. Ab effectis autem ductæ rationes non semper necessariæ sunt, at illæ solæ, quæ τεκμηριώδεις dicuntur, quæ scil. à reciprocantibus desumuntur, ut si fumus sit, utique & ignis est, si dies sit ergo & Sol supra terram. In quibus utrisque Syllogismum sive à causa, sive à causato procedentem valere constat. Quæ autem in contrarium non recurrunt, duplicia sunt. Alia quippe sunt, quæ la quàm causa patent, ut pallor à partu, nam illum sequitur pallor, non tamen vice versa, suppositio pallore subinde peperisse colligimus, pallescere siquidem vel metu, vel

ὠχριᾶ-

ὠχριᾶσαι. ἐπὶ οὖν τούτων ὁ τοῦ διότι μόνον ἀληθεύει συλλογισμὸς. δηλαδὴ ὁ ἐκ τῆς αἰτίας. Τὰ δὲ ἐπ' ἔλαττον εἰσὶ τοῦ αἰτιατοῦ. οἷον ἡ τετοκυῖα γυνὴ, ἀνδρὶ πεπλησίακε πάντως. οὐ μὴν ἡ πλησιάσασα ὅλως καὶ τέτοκε. κἂν τούτοις, ὁ μὲν τοῦ ὅτι συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν ἐνεργειῶν δηλονότι, πάντως ἀληθὴς. ὁ δὲ τοῦ διότι, ἤτοι ὁ ἐκ τῶν αἰτίων, οὐκ ἔτι. ἔστι δὲ ὁ τόπος ὡς τὰ πολλὰ ὁ αὐτὸς τῷ ἀπὸ τοῦ τέλους, εἴπερ ἀληθὲς τὸ κοινῇ παρὰ τῶν φιλοσόφων λεγόμενον ἀξίωμα. ἕκαστον τῆς ἰδίας ἐνεργείας ἕνεκεν εἶναι. μάλιστα μέντοι τοῦτο σαφὲς ἐκ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεών τε καὶ ἕξεων. οἷα οὐδὲ καὶ ἡ προτεθεῖσα εἰς ζήτησιν ἀστρολογία. ἐφ' ᾗ τοιόνδε οὐδὲ κατασκευάσαι ἐπιχείρημα. Εἰ γὰρ τοιαύτας ἀνάγκη πᾶσα εἶναι τὰς δυνάμεις, οἷα εἰσὶ καὶ τὰ πρὸς τούτων ἀποτελούμενα, ὡς ὁ τῶν φιλοσόφων βούλεται λόγος, καὶ ἡ φύσις σαφέστατα τῇ ὁσημέραι πείρᾳ ἐπισφραγίζεται, πῶς ἡ ἀστρολογία οὐ λυσιτελὲς τὰ ἐπωφελέστατα τῷ τῶν ἀνθρώπων προξενοῦσα γένει; διὰ ταύτης γὰρ καὶ στρατηγὸς ἄριστα τὰ εἰς στρατηγίαν ἀνήκοντα διοικεῖ, καὶ γεωργὸς ὅσα γεωργίᾳ προσήκει, καὶ ναύτης τὰ

morbo possumus, aut id genus aliis. In his igitur Syllogismus à priori solum valet, qui scil. à causa procedit. Alia vero, cum causæ minus late patent: ut coisse eam quæ peperit cum viro necesse est, non tamen eam peperisse quæ coiit. Et in his Syllogismus à posteriori, sive ab effectis arguens, non dubitatæ censetur veritatis. Secus autem si a priori & causis. Est vero locus hic idem fere cum illo, qui à fine ducitur, si modo verum censeatur illud commune Philosophorum axioma, Propriæ operationis gratia unum quodque existere. Hoc maxime in animæ potentiis, & habitibus elucescat, ut & in argumento quod proposuimus de Astrologia; ad quam ad struendam tale colligatur ratiocinium. Si facultates enim nobiles à suis nobilibus, quos edunt effectibus, nobilitentur, quod & consensus Philosophorum, & rerum natura quotidiano sancivit exprimento: quid utilius Astrologia judicetur, quæ donis ita summe salutiferis universum instruit humanum genus? Hæc enim ducem regendis militibus, & arte bellica, hæc agricultura colonum, hæc nautam

εἰς ναυτιλίαν ἀφορῶντα. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκριβὴς τῶν περὶ τὴν ἰατρικὴν & φυσικὴν ἐπιστήμην γνῶσις, ἐκ ταύτης ἐξήρτηται. καὶ σχεδὸν ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος ταύτῃ διευθέτηται καὶ διεξάγεται. εἰ μὴ μέλλει μυρίοις διαπερφύσθαι τοῖς καθ' ἡμέραν διαμαρτήμασί τε & ἀτυχήμασι.

denique navigandi scientia, præstantes reddit & eximios. Quin & accurata medicinæ, & naturæ cognitio ab hac dependent sola, adeoque totius fere humanæ vitæ imperatrix est, omnisque in ea felicitatis author. Cujus si sit expers, illi mille quotidie casus ingruent, & mille mala.

ΠΕΡΙ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟΥ.

XLVII. Οὐ τὴν τυχοῦσαν ἔσχηκεν εἰς πειθὼ δύναμιν τὰ ὑπὸ τῶν παρεπομένων ἐπιχειρήματα. οἷον τόπου, χρόνου, καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ χρόνου Δημοσθένης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν πολυειδῶς ἀγωνίζεται. ἔνθα βουλόμενος παροτρῦναι τοὺς Ἀθηναίους πόλεμον ἐπενεγκεῖν ὑπὲρ Ὀλυνθίων τῷ Φιλίππῳ, φησὶν. Ὁ μὲν οὖν παρὼν καιρὸς ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. (Καὶ παρακατιών) Νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυνθίων αὐτόματος τῇ πόλει. καὶ πάλιν. Χρὴ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τὴν Φιλίππου ἀκαιρίαν, καιρὸν ἡμέτερον νομίσαντες, ἑτοίμως συναίρεσθαι τοῖς πράγμασι.

DE LOCO, ET TEMPORE, ET PERSONA.

XLVII. Singularem jactant persuadendi vim, quæ à connexis petuntur argumenta, loco, scil. & tempore, reliquisque. A tempore quidem Demosthenes in Olynthiaca prima, deprompta varie intorquet vibratque argumenta. Qui cum œstro quodam incitaret Athenienses, & accenderet ad bellum Philippo, pro Olynthiis inferendum, sic intonat. Tempus certe quidem, hoc, Athenienses, emissa voce loquitur. Et paulo infra. Nunc autem, venit occasio. Quæ? hæc quam offerunt Olynthii ultro civitati. Et rursus. Statuetis omnino, Athenienses, incommoditates Philippi vestras esse commoditates, & occasionem strenue urgebitis.

XLVIII.

XLVIII. Ἀπὸ δὲ τοῦ τόπου ἐπιδεῖξαι βουλόμενος πῇ ποτε δεήσειε καὶ Ἀθηναίους συμπλέξαι τῷ Φιλίππῳ τὰς χείρας οἴκοι μένοντας, ἢ τριήρεσι πρὸς ἐκεῖνον καταβάντας, φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ. Ἀλλάγε μὴν ἡλίκα ἐστὶ τὰ διάφορα ἐνθάδε ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν, λόγου οὐ προσδεῖν ἡγοῦμαι. εἰ γὰρ ἡμᾶς δεήσειε. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἄλλοθι. Εἴ τε γὰρ ἡμῶν τὴν ἐκείνου κακῶς ποιούντων, Ὄλυνθον παραστήσειε, ῥᾳδίως ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἐλθὼν ἀμυνεῖται. ἤ τε βοηθησάντων μόνον, καὶ τὰ ἑξῆς.

XLVIII. A loco autem demonstrans Orator, Athenienses non domi, sed triremibus adversas hostili solo debere manus cum Philippo conserere, inquit eo loci: Quantum autem intersit hic, an illic bellum geratur, verbis nihil opus esse arbitror. Si enim oporteret vos ipsos &c. & alibi. Sive enim agrum suum à vobis eripi, vexarique passus, ipse interim Olynthium subegerit, facile domum reversus suam defendet. Sive præsidia duntaxat vos Olynthiis miseritis &c.

XLIX. Τῷ δὲ ἀπὸ τῶν προσώπων ληψομένῳ τὰ ἐπιχειρήματα, δεήσει πολλάκις, καὶ πατρίδα τούτων ἀνακρίνειν, πατέρας τε, καὶ προγόνους, ἔτι δὲ καὶ παίδευσιν αὐτῶν, ἤθη τε καὶ ἡλικίαν. καὶ τὰ σώμασιν αὐτῶν ἐπιφαινόμενα σημεῖα, ὀξύτητα δηλαδὴ ῥινὸς. καὶ μυκτήρων εὐρύτητα. ὠχρίασιν καὶ ἐρυθρίασιν, λευκότητα, μελανότητα, καὶ τὰ κατάλληλα τούτοις ἐπίσημα. ἐκ γὰρ τούτων σχεδὸν ἁπάντων εὐπορῆσαι ἐστὶν ἐκ τῶν προσώπων ἐπιχειρημάτων. Παραδείγμασι δὲ τούτων καὶ παρ' ἄλλοις ἐντεύξασθε μάλα συχνοῖς, μάλιστα δὲ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ Στεφάνου,

XLIX. A persona vero qui rationes desumeret, patriam sæpe inquirere, & parentes oportet, majores, educationem insuper & disciplinam, mores, & ætatem, indicia notasque in corpore; acutas scil. patulasve nares, palliditatem & rubedinem, alborem & nigrorem, signaque id genus alia. Ex his enim fere omnibus magnam congeramus argumentorum supellectilem. Horum autem exempla ubique fere obvia, quibus & omne scriptum redundat, maximeque Demosthenes in oratione pro

καὶ Αἰσχίνη ἐν τῷ κζ Κτησιφῶντος. ἐν ᾧ Δημοσθένους κατηγορῶν πατρίδα τε καὶ ἦθη καὶ προγόνους, καὶ τὰ παρεσωλήσια ἐκείνου πολυπραγμονῶν, προφέρεται τὰ καθ' αὑτὸν τέτου ἐπιχειρήματα.

corona & Æschines contra Ctesiphontem, in qua Demosthenis patriam acriter perstringens, moresq; ejus & majores, & in aliis similibus iniquirens sedulo, suas rationum copias inde colligit.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΤΟΠΩΝ, ΠΕΡΙ ΙΣΟΥ, ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΑΤΤΟΝΟΣ.

L. Ἴσον, μεῖζον, καὶ ἔλαττον, ἰδιαίτατα μὲν ἐπὶ τ ποσότητος λέγονται. πολλάκις μέντοι καὶ ἐπὶ τὴν ποιότητα μεταφέρονται. ὰ μέντοι κυρίως ἐπ' ἐκείνης εἰσὶ λεγόμενα. Ἔστι δὲ ἴσον, τὸ ἰσοσάθμως ἑτέρῳ τινὶ μεταλαμβάνον τ ποσότητος. μεῖζον δὲ καὶ ἔλαττον, ἐκβάσματα τέτων εἰσὶν ἐπὶ θάτερον. Τὸ μὲν ὑπερβαῖον τῷ ἴσῳ. τὸ δὲ ἐνδεὲς τέτῳ πίπτον. Εἴρηνται δὲ οἱ τόποι κοινοὶ, ὅτι πᾶσιν ἐφαρμόττουσι τοῖς λοιποῖς. καὶ ἐπὶ μὲν τ ἴσου τοιαύτα ἐργάσαιο τὰ ἐπιχειρήματα. (Ἐκ δὲ τ πράγματος ὧδε) Ἦν γὰρ Θεμιστοκλῆς ἐν Σαλαμῖνι κζ Βαρβάρων, ταύτην Μιλτιάδης πρότερον κζ τῶν αὐτῶν ἥρεῖτο νίκην. (Ἐπὶ δὲ τ προσώπου) Ὥσπερ μὲν Ἀθηναῖοι Δημοσθένη τ Ῥήτορα χρυσῷ στεφάνῳ

DE LOCIS COMMUNIBUS, DE PARI, MAJORE, MINORE.

L. Majus & minus proprie quidem de quantitate dicuntur. Non raro tamen & qualitati tribuuntur, licet non genuine. Par autem dicitur, quod eandem cum alia re quantitatem habet. Majus & minus, quæ ab eodem ex utraque parte deflectunt, illud elatione, hoc submissione. Appellantur autem loci communes, quod omnibus reliquis competant, & à pari talia extruamus argumenta. (A re gesta sic:) Qualem olim Themistocles in Salamine victoriam de Barbaris, talem Miltiades, non multum retro de iisdem reportavit. (A persona:) Ut Athenienses publice Demosthenem ornabant aurea corona,

δημοσίᾳ

δημοσίᾳ ἐτίμησαν, οὕτω καὶ παρὰ Ῥωμαίοις θαυμάζεσθαι δεῖ τὸν Κικέρωνα. (Ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου.) οἷον, νύκτωρ μὲν καὶ ὁ Δόλων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον κατάσκοπος κάτεισιν. ἀλλ' οὐδεὶς διὰ τοῦτο τὸν Δόλωνα ἐν ἥρωσιν ἔκρινε. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτο ἐτόλμησε; (Ἀπὸ δὲ τοῦ τόπου) Εἰ δὲ ἀνδρικὸν ἥγησθε ἔργον ἔνδον τοῦ τείχους μένοντες ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοὺς πολεμίους ἀμύνασθαι, ἄρα λοιπὸν καὶ τοὺς σκορπίους ἀρίστους νομίζειν ἥρωας, ἐξ ἀφανοῖς τὰ καίρια πλήττοντας. Τὰ πολλὰ μέντοι τὰ ἐκ τοῦ ἴσου ἐπιχειρήματα, τοῖς ἀπὸ τοῦ ὁμοίου εἰσὶ τὰ αὐτά. τὸ γὰρ ἴσον (ὡς εἴρηται) καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τῆς ποιότητος παρὰ τοῖς Ῥήτορσι λαμβάνεται, καὶ ἐναλλάξ. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλάττονος τοιούτοις χρήσασθαι δυνατὸν τοῖς ἐπιχειρήμασιν. ἐπὶ μὲν τοῦ πράγματος φέρ' εἰπεῖν. Εἰ μὲν τοὺς χρήματα ζημιώσαντας κολάζομεν, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον τοὺς εἰς αὐτὸ τὸ σῶμα ἠσελγηκότας; (Ἀπὸ δὲ τοῦ προσώπου) Εἰ μὲν ταῦτα παρ' ἐλευθέρων οὐδαμῶς ἀνεχώμεθα, σχολῇ γε ἂν παρὰ δούλων οἴσομεν. ἢ οὕτως. Εἰ μὲν καὶ τοὺς τυχόντας ἐπιχειρεῖν ἀδικεῖν δεινὸν, χαλεπώτερον πάντως τοὺς ἰδίους δεσπό-

sic etiam apud Romanos celebrandus est admiratione Cicero. (A tempore:) Nocte quidem Dolo speculabundus ad navale descendit. Sed nemo Dolonem retulit in Deorum numerum. Quis igitur Ulyssem miretur, idem qui facinus audebat? (A loco:) Si vero strenuum putetis & virile intra muros hostem à pinnis defendere, tum Heroës illi optima tormenta bellica censendi sunt, qui ex humili quovis loco, loca expugnant, vel munitissima. Plurima tamen à pari argumenta eandem sapiunt originem cum iis, quæ ducuntur à simili. Par enim (ut superius diximus) pro simili Rhetores in qualitate sumunt, & vice versa. A minore vero talia depromantur argumenta (à re scilicet:) Si patrimoniorum decoctores puniendi sunt, quanto magis illi, qui corpus quoque suum omni prostituunt libidini. (A persona:) Si ista quidem in liberis non patimur, ægre proculdubio feremus in servis. Vel hoc modo: Si grave sit perniciem cuiquam machinari vel ex ipsa fæce, gravius certe scelus est suo Domino. (A tempore:) Si quovis tempore

τας. (Ἀπὸ δὲ τοῦ καιροῦ.) Εἰ γὰρ ἐν ἄλλῳ τινὶ καιρῷ ὑβρίζειν τῶν ἀνυποίστων ὑπείλειπται, πολλῷ μᾶλλον ἐν Διονυσίοις. (Καὶ ἀπὸ τοῦ τόπου) Δεινὸν μὲν οὖν εἰ καὶ ἐν βεβήλῳ τόπῳ τὸ πραχθὲν ἐσκευώρητο, ἢ κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ χαλεπώτερον δήπουθεν ἐν ἱερῷ καὶ ἐν θεάτρῳ. (Ἀπὸ δὲ τοῦ τρόπου) Εἰ μὲν οὖν καὶ τὸ ἁπλῶς ὑβρίσαι δεινὸν, πῶς οὐ χαλεπώτερον καὶ πληγὰς ἐπιθῆναι, καὶ τὴν ἱερὰν περιρρῆξαι ἐσθῆτα; (Ἐκ δὲ τῆς αἰτίας.) Οἱ μὲν ἡμέτεροι πρόγονοι καλῶς ποιοῦντες, νόμον ἔθεντο μὴ ἐξεῖναι τοῖς καὶ δεινόν τι παρά τοῦ πεπονθόσιν ὑβρίζειν, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς προκαθημένους τῆς δίκης τὸ τολμηθὲν ἀναφέρειν, καὶ παρ' ἐκείνων τὴν ψῆφον καραδοκεῖν. ὁ δὲ καὶ μηδέν τι δεινὸν πεπονθὼς τὴν τῶν χηρῶν ἐν τῇ ἑορτῇ εὐδοκίμησιν, τοῦ παρανομεῖν αἰτίας πεποίηται. Τῷ αὐτῷ δὲ λόγῳ καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ μείζονος ἐργάσαιο ἐπιχειρήματα.

flagitiosum censetur conviciare, tum vel maxime Dionysiorum. (A loco:) Piaculum quidem est profano aliquo, aut privato loco moliri mortem, at omni piaculo majus est in templo, vel theatro. (A modo:) Si vel conviciari solum horrendum est, quanto intolerabilibus est maledictis verbera, & vibices addere, sacramque laniare vestem. (A causa:) Præclare quidem factum à majoribus nostris, qui lege singulos prohibuerunt ab ulciscendo illatam injuriam, causam vero ad judices ut remitterent, & ab eorum penderent calculo. At ille, nullo ne verbo quidem læsus viduarum pia elogia, in celebritate, petulantiæ suæ causam fecit. Eadem autem ratione, & à majore extruantur argumenta.

ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΟΥ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΙΟΥ.

LI. Τότε ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον καθ' αὑτὸ τῆς ποιότητος εἰσὶν ἴδια. σχετικῶς δ' ἄμφω πρὸς ἕτερα λέγεται. ἅτε δὴ καὶ ἐπὶ τῆς ποσότητος τὸ ἴσον μεῖζον καὶ ἔλαττον. ὅμοια δ' οὖν ἐκεῖ-

DE SIMILI ET DISSIMILI.

LI. Simile & dissimile ad qualitatem proprie pertinet. Amboque ad alia, quadam affinitate referuntur; non secus ac in quantitate per majus & minus. Similia igi-

να ῥητέον, ἃ κοινωνίαν τινὰ ποιότητος εἴληχεν, ἢ ἀναλογίαν πρὸς ἄλληλα. ἀνόμοια δὲ, τὰ μὴ κατὰ τὸ αὐτὸν κοινωνοῦντα λέγον. οἷον ὅμοιον μὲν ψιμμυθίῳ ἡ χιών, ἀμφότερα γὰρ λευκά. εἰ γὰρ θάτερον διακρίνοι ὄψεως, καὶ θάτερον. καὶ πάλιν. ὅμοιον μὲν τῇ ὑγείᾳ παιδεία. καθάπερ γὰρ φυλακτικὸν σώματος ἡ ὑγεία, ὅτω δὲ ψυχῆς φυλακτικὸν πεφυκέναι ἡ παιδεία. ἢ οὕτως. ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ ὁ στρατηγὸς, ὅτως ἐν βίῳ παιδεία. ὅτε γὰρ ἄνευ στρατηγοῦ ἐν στρατοπέδῳ ὄφις εὐταξία, ὅτε παιδείας ἐκτὸς ἐν βίῳ ὄφις κοσμιότης. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀνομοίων ὅτως. Οὐ ταὐτὸν ὄφις περὶ Θεοῦ λέγειν, καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν τινός διαλέγεσθαι. ἐκεῖνα μὲν γὰρ τῇ αἰσθήσει μεταλαμβάνεται, παρ' ὧν καὶ πέφυκε κρίνεσθαι. τὸ δὲ θεῖον ὅσον τῶν ὑλικῶν τούτων διέστηκε, τοσοῦτον ἡμῶν τὸ ἡγεμονικὸν ὑπερβέβηκεν. ὅτε σαρκὶ ἐν φύσει. ὅτε ἀκοῇ παθητόν. ὅτε ὀφθαλμοῖς ὁρατόν. ὅτε φωνῇ ῥητόν. διὸ οὐδὲ παντὸς τὸ περὶ Θεοῦ φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ μόνοις τοῖς ἐν θεωρίᾳ διαβεβηκόσι, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα κεκαθαρμένοις. καὶ τούτοις οὐκ ἐκ τῶν καθ' αὐτὸ τὸ θεῖον λημμάτων, ἀλλὰ τῶν περὶ αὐτό, ἢ φησὶν ἡ θεολόγος

tur dicenda ſunt ea quæ in aliqua conveniunt qualitate, vel analogiam habent ad ſe invicem. Ut ceruſſa nivis ſimilitudinem gerit, quippe quod candida ſunt ambo. quod ſi alterum diſſipet viſum, utique & alterum. Et rurſus. Sanitati ſimilis eſt diſciplina. Quemadmodum enim ſanitas conſervat corpus, ſic & animum diſciplina. Ut in exercitu Imperator, ſic in vita literæ. Nam ſine duce inordinata, effuſa & incondita ſit oportet acies, vita quoque ſine literis, inculta & horrida. A diſſimili vero hunc in modum. Non idem eſt de DEO & terrenis hiſce diſſerere. Hæc enim à ſenſibus & percipiuntur & judicantur. Deus autem quantum à ſordibus hiſce & fæculentis diſtat, tantum & intellectus dominium, mentisque aciem ſuperat. Qui tactu purior eſt, auditu ſubtilior, viſu clarior, omnique linguæ conatu major. Ideoque de Deo philoſophari non cujusvis eſt, ſed viri ſolum peritiore doctrina ſubacti, conceptu ſubtili, animaque defæcata, & corpore.

φωνή. καὶ οὕτως. Ἀνόμοιον μὲν εἰ καὶ μὴ κατὰ πάντα ποίμνης ἄρχειν καὶ ἐπιστατεῖν ψυχαῖς. οἷον τὸ τοῦ Θεολόγου ἐν τῇ ἀπολογίᾳ. Οὐκ ᾤμην ἴσον εἶναι οὐδὲ νῦν οἴομαι, ποίμνης ἄρχειν καὶ ἀνθρώπων ἐπιστατεῖν ψυχαῖς, καὶ τὰ ὅμοια.

Nec ipsam tamen Divinam naturam per se, sed quædam circa eam assequi cogitatione valeat, ut vox Theologi innuit. Et sic. Dissimile quidem prorsus est oves curare & animas. Sic inquit Gregorius in Apologia. Non idem opinor esse, nec unquam sum opinatus, gregem curare, hominumque invigilare animis &c.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

LII. Τετραμερῆ τὴν τῶν ἀντικειμένων διανομὴν οἱ περὶ τοὺς φιλοσόφους ἀξιοῦσι γίγνεσθαι. ἢ γὰρ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως ἀντιθέσει. οἷον, ἥδεται, οὐχ ἥδεται. ἢ εὐνομεῖται, ἢ οὐκ εὐνομεῖται. ἢ ἐναντιώσεως ἀντιθέσει. οἷον, χρηστὸς, ἢ φαῦλος. ἢ καθ' ἕξιν καὶ στέρησιν. ὡς ὄψις, τυφλότης. ἀπουσία, παρουσία. ἢ ὡς τὰ πρὸς τί. οἷον ἄρχων, ἀρχόμενος. διδάσκων, διδασκόμενος. πατὴρ, υἱὸς. Ἐπὶ τούτων οὖν ἁπάντων ἐστὶν ἐπιχειροῦντας θατέρου τῶν ἀντικειμένων ὁμολογουμένου, ἢ ὑποτιθεμένου, ἐπὶ θάτερον τῶν ἀντικειμένων ἐπισυναγαγεῖν τὸ ἀντικείμενον. οἷον φέρε εἰπεῖν. Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀπόφασιν καὶ κατάφασιν λεγομένων. εἰ τὸ ἥδεσθαι ἐστὶν εὐδαιμονεῖν, τὸ μὴ ἥδεσθαι οὐκ ἔσται εὐδαιμονία. ἢ οὕτως, ὃ καὶ μᾶλλον ἐ-

DE OPPOSITIS.

LII. Quadripartitam esse oppositorum distributionem existimant Philosophi, vel enim affirmantia & negantia opponuntur, ut, placet, non placet: bene regit, non bene regit; vel contraria, ut bonus & malus. Vel positiva & privativa, ut visus & cœcitas. Vel relata ut Rex & subditus; doctor, discipulus; pater, filius. Ex omnibus hisce argumenta petuntur, si ex altero oppositorum concesso, colligamus alterum; ut exempli gratia, in oppositis contradicentibus; si voluptas fælicitas sit, certe quæ non est voluptas, nec est fælicitas. Vel sic: Si bene administrata civitas sit beata, sane quæ nullo administratur consilio, non est beata. In oppositis autem contra-

ςὶν ἀληθέςερον. εἰ τὸ εὐνομεῖσθαι ὄςὶν εὐπραγία πόλεως, ἡ μὴ εὐνομεμένη πόλις ἐκ εὐπραγήσει. Ἐπὶ δὲ τῶν ἐναντίων ὕτως. εἰ τὰς χρηςὰς προσήκει φιλεῖν, μισεῖν ἕπεται τὰς φαύλας. καὶ εἰ τὰς κακῶς δράσαντας ἀμυνόμεθα, τὰς εὐεργετήσαντας ἀντευεργετεῖν ὀφείλομεν. Καὶ ἐπὶ τῶν κῦ ςέρησιν. Εἰ μὲν ἡ τυφλότης λύπης ὠδαίτιον, καὶ ἡ ὅρασις ἡδονῆς ἔσαι πρόξενον. κὴ ὥσπερ ἡ τῦ ςρατηγῦ ἀπουσία ἀταξίαν ἐμποιεῖ τοῖς ςρατευομένοις, ὕτως ἡ παρουσία τὴ ἐκείνων εὐταξίας αἰτία καθέςηκεν. Ἐπὶ δὲ τῶν πρός τι ὕτω. καθάπερ τῷ ἄρχοντι εὖ ποιεῖν προσήκειν ἡγούμεθα, ὕτω καὶ τῷ ἀρχομένῳ παὰ ἐκείνυ εὖ πάσχειν. καὶ εἰ τῷ διδάσκοντι λέγειν προσήκει, τοῖς διδασκομένοις ἕπεται τὸ διὰ σιγῆς ἀκροᾶσθαι.

riis ſic. Si proſequendi ſunt amore Boni, odio certe proſequendi ſunt mali: &, ſi inimicis benefacimus, tum noſtros benefactores viciſſim compenſare debemus. In oppoſitis quoque privantibus. Si cœcitas triſtitiæ cauſa ſit, erit utique & viſus voluptatis: & velut abſentia Imperatoris militum deturbat ordinem, ſic & præſentia inſtruit eundem & componit. In oppoſitis autem relativis hunc in modum: Si Regis eſt benefacere, tum ſubditorum erit, beneficio affici. Et, ſi doctori ſolum loqui conveniat, ſilentium ſane diſcipulis imperandum eſt.

ΠΕΡΙ ΑΞΙΩΣΕΩΣ ΕΙΤΟΥΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ.

LIII. Ἡ ἀξίωσις (ἣν δὲ κεκλημένον ἔιωθεν ὁ Ἀριςοτέλης πολλαχὸ καλεῖν) δόξα ὄςὶν, ἤτοι ὑπόληψις τινὸς ἤ τινων περί τιν ἔχειν ὕτως, ἢ μὴ ἔχειν. Ἔςι δὲ προκριτέα μᾶλλον, ἢ μᾶλλον κοινὴ. κὴ ἢ γὰν ἡ τῶν σοφωτέρων δὲ φρονιμωτέρων, δὲ τύτων ἢ πάντων, ἢ

DE AUTHORITATE SEU TESTIMONIO.

LIII. Authoritas (quam & cenſuram ſæpe vocare ſolet Ariſtoteles) opinio eſt unius, aut plurium de re aliqua probabili. Teſtimoniorum autem ea præferenda ſunt, quæ vulgo recepta ſunt, & quæ

τῶν

τῶν πλείσων. ἢ τῶν γνωρίμωτάτων, καὶ δόξαν φερόντων πρὸς ἃ ἡ ἀμφισβήτησις προσβάλλεται. προσβάλλεται δὲ πρὸς πειθὼ τὰ μάλιστα καὶ ἡ τῶν ἀνταγωνιστῶν δόξα, ἢ τῶν ἀποδεχομένων ἐκείνους, ἐπειδὰν δηλαδὴ τοιαῦτα δοξάζοντας δείξωμεν τοὺς ἀνταγωνιζομένους, οἷα ἡμεῖς φαμὲν. ἢ τοὺς παρ' ἐκείνους μέγα εἰληχότας ὄνομα. ἔστι γὰρ οἷσιν μάρτυρας αὐτοὺς τῶν λεγομένων ἐπάγειν. τὰ δὲ ἐντεῦθεν ληπτέα ῥήματα, τοιαῦτα. Καὶ ἐκ ἡμεῖς μισοῦμεν μόνον καὶ κακῶς ποιοῦμεν τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ Λακεδαιμόνιοι δίκαιον εἶναι τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὕστως. Οὐ μόνον οἱ Ἕλληνες τοὺς νεωτερίζοντας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μυσάττονται, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα τὴν τῶν χριστιανῶν πρεσβεύσι θρησκείαν. κἀ τὸ Θεοφυλάκτε, ὅτι τὸ θνήσκειν, τέλος μᾶλλον, ἢ αἰτία ὂν τῶν ἀνιαρῶν. ὁ γὰρ ἀθάνατος, φησὶν, ὁ δημιουργὸς ἐπὶ τὸ χεῖρον τὰ δημιουργήματα. εἰ γὰρ τὸ θνήσκειν ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ κέκριται, ἐκ ἔσαι ἀπὸ τοῦ κρείττονος εἰς τὸ χεῖρον διάλυσις. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χείρονος εἰς τὸ κρεῖττον μετάστασις. Εὐπορήσομεν δὲ τῶν ἀξιώσεων, καὶ ἐξ ὧν οἱ πάλαι φιλόσοφοι συγγε-

vel doctiorum ſunt, vel prudentiorum, vel omnium, vel plurium, eorumque qui famoſiores ſunt, & in vulgi oculis poſiti, quorum teſtimonia maxime cauſæ proſunt. Ad fidem autem faciendam non minus confert adverſariorum Authoritas, vel eorum quibus adſtipulantur ipſi, cum nimirum adverſarios ipſos nobiſcum conſentire dicamus, vel ſaltem eos, quorum nomina tam magna ſunt apud Adverſarios. Illi ipſi enim authoritatem dictis afferre poſſunt. Argumenta autem hinc deſumpta talia ſint. Et nos non ſolum odio proſequimur & injuria afficimus inimicos, ſed etiam Athenienſes & Lacedæmonii, qui pœnas iis infligere juſtum cenſent. Vel ſic. Non Græci ſolum in eos inardeſcunt, qui nova moliuntur in Eccleſia, ſed & omnes gentes, quicunque Chriſtiana inſtituuntur religione. Sic & illud Theophylacti: Mors eſt finis potius malorum, quam cauſa, non enim, inquit, æternus artifex opificia ſua in pejus faciet proruere. Si mors itaque ſtatuatur à DEO, non erit à præſtantiori in pejus diſſolutio, ſed à deteriore in præſtantius. Teſtimoniorum autem copia petenda eſt ex Philoſophorum ſcriptis, & ex iis,

γράφασι.

γράφασι, καὶ ἀπὸ τῆς καθ' ἡμέραν ὑπολήψεως, καὶ τούτων ἢ πάντων, ἢ τῶν γνωριμωτέρων καὶ φρονιμωτέρων.

quæ communi comprobantur consensu, vel omnium, vel sapientiorum, & prudentiorum.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΙΚΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ.

LIV. Ἐξεθέμεθα οὖν ξὺν Θεῷ μέχρι τοῦδε οὓς ἀνωτέρω ἀπηριθμηκότες ἐσμὲν τόπους, καὶ ὡς παρ' ἐκείνων ληπτέα εἴη τἀπιχειρήματα, ἐμοὶ δοκεῖ ἀποχρώντως εἰρῆσθαι, τῷ γε συντετμημένῳ τοῦ συγγράμματος, καὶ πρὸς ἀκροατὰς φιλοπονεῖν μὴ κατοκνοῦντας. Ἐχόμενον δ' ἤδη εἰπεῖν καὶ περὶ τῶν τελικῶν κεφαλαίων, ἅτινα εἰσὶ κατά γε Ἀριστοτέλη, τὸ δίκαιον. τὸ νόμιμον. τὸ συμφέρον. τὸ καλὸν. τὸ ἡδὺ. τὸ δυνατὸν. τοιαῦτα γὰρ ἐπειδὰν δείξωμεν, ἐφ' ἃ παρακαλοῦμεν, ἢ τἀναντία τούτοις, παρ' ὧν ἀποτρέπομεν, ῥᾷστα τοῦ σκοποῦ τετυχηκότες ἐσόμεθα. Ἔστι γὰρ ὡς εἰπεῖν τάδε, καὶ ἀμειλίκτου ψυχῆς εἰς ἐπιείκειαν θέλγητρα, καὶ ἱκανὰ πρὸς πειθὼ παρορμήματα.

DE CAPITIBUS FINALIBUS.

LIV. Locos illos superius commemoratos hactenus exposuimus, & quo modo ex istis argumenta sumantur, abunde pro rei compendio, & Auditorum indefessa diligentia, dixisse videmur. Sequitur ut de capitibus finalibus disseramus quæ ab Aristotele enumerantur ista: Justum, legitimum, utile, honestum, jucundum, possibile. His enim rationes si innitantur nostræ cum suademus, aut horum contrariis cum dissuademus, facile finem assequemur nostrum. Hæc siquidem immitem turbidumque demulcebunt animum, sedabunt affectus, pacata reddent omnia, fidemque conciliabunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

LV. Δίκαιον μὲν οὖν ἐστὶν (ᾗπερ Ἀριστοτέλει ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον Ῥητορικῇ ὥρισται) τὸ τῶν ἁπάντων ἢ γοῦν τῶν πλείστων ἔθος ἄγραφον διορίζον τὰ

DE JUSTO.

LV. Justum est (ut Aristoteles in sua ad Alexandrum Rhetorica finivit) omnium, aut aliquorum non scripta consuetudo, honesta, tur-

καλὰ καὶ αἰσχρὰ. τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ γονέας τιμᾶν, φίλους εὖ ποιεῖν, τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀντιδιδόναι, καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. ἐκ φύσεως γὰρ ταῦτα, καὶ οὐχ ὑπ' ἐγγράφων νόμων οἱ ἄνθρωποι πράττειν ἐπάγονται. Κατασκευάσαιο δὲ τὸ δίκαιον, ἢ ἀπὸ τοῦ προσώπου, ἢ ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καὶ ἐνδόξου. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προσώπου, οἷον, Θηβαίοις δίκαιον ἐλεεῖν, καὶ τὴν ἐνόντα τρόπον χεῖρα ὀρέγειν ἐπικουρίας. Ἕλληνες γὰρ καὶ ἡμῖν φίλοι, ὁμόφυλοι προσέτι καὶ ἀστυγείτονες. ἀλλὰ καὶ εὐεργέται εἰ οὕτω τύχῃ. (Ἀπὸ δὲ τοῦ πράγματος) ὅτι ἴσον ἢ κατ' ἀξίαν καὶ τοῖς πᾶσιν, ἢ γοῦν τοῖς δικαιοτέροις τοιοῦτον ὑπειλημμένον. οἷον ἡγοῦ δίκαιον, ὥσπερ τῆς οὐσίας οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν: (Ἀπὸ δὲ τοῦ ὁμοίου) ὥσπερ δίκαιον νομίζομεν τοῖς γονεῦσι πείθεσθαι, τὴν αὐτὸν τρόπον προσήκει μιμεῖσθαι τοὺς υἱοὺς τὰς τῶν πατέρων πράξεις. (Ἐκ τοῦ ἐναντίου) ὥσπερ ἐν εἰρήνης καιρῷ ἡσυχίαν ἄγειν τοὺς στρατιώτας καὶ εἰς ἡδονὰς ἀνείεσθαι δίκαιον ὑπείληπται, οὕτως ἐν καιρῷ πολέμου ἐνεργοὺς εἶναι, καὶ ἡδονῶν ἀπέχεσθαι. (Ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου) οὐδεὶς τῶν ἀφ' οὗ γε-

piaque determinans. Tale eſt illud, parentes honorare, amicis benefacere, benefactoribus gratias referre, & hiſce ſimlia. Hæc enim Natura, non lex ſcripta hominibus imperat. Confirmatur autem juſtum, vel à perſona, vel à re, vel à ſimili, vel contrario, & probabili. A perſona ſic. Juſtum eſt Thebanos ut commiſereamur, iisque manus adjutrices porrigamus. Nam & Græci ſunt & indigenæ, amici inſuper & vicini, addam etiam benefici. (A re hoc modo:) Juſtum eſt ut non divitiarum modo, ſed etiam amoris paterni hæres ſis. (A ſimili:) ſicut in pace milites ſe jucunditati dare & ferias agere juſtum cenſetur, ſic & in bello otium, & ignaviam excutere. (A probabili:) Nullus unquam mortalium extitit, qui juſtum non judicavit beneficiis gratias rependere. Quod ſi ex hoc

γόνασιν

γόνασιν ἄνθρωποι, ἔυρηται, ὃς δίκαιον ἂν ἔκρινε τοῖς ἐυεργέτας χάριν ἀποδιδόναι. Εἰ δέ ποτε ἀνασκευάσαι τῷ δικαίῳ βουλώμεθα, τοῖς ἐναντίοις τῶν εἰρημένων χρησόμεθα.

loco refutare velimus, & destruere, quæ jam dictis contrariantur usurpanda sunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΟΜΙΜΟΥ.

LVI. Ἐπειδὴ δὲ νόμος ἐστὶν ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προστάττον, πῶς χρὴ πράττειν ἕκαστα, τῷ φιλοσόφῳ ὤφελεν εἶναι. νόμιμον ἂν εἴη πᾶν τὸ κατὰ νόμον πραττόμενον. ὑπόκειται δὲ τῷ δικαίῳ τὸ νόμιμον, οἷα ἐκείνου τοῖς πᾶσι κοινοῦ ἐντος ἀκολουθία τῆς φύσεως, τὸ δὲ ἔθνει τινὶ, ἢ πολιτείᾳ καὶ κατ' ἀξίαν τῶν πολιτευομένων τὸ κῦρος ἔσχηκεν. Ἔστι δὲ τῶν ἀτέχνων πίστεων, ἅτε δὴ καὶ ὅσα εἰς νόμους καὶ συνθήκας ἀνήκουσιν ἐπιχειρήματα. λαμβάνειν μέντοι τὴν σύστασιν ἐνδέχεται, πρῶτον μὲν, εἰ τοῦθ' ὃ διαγορεύει ὀρθῶς ἔχον καὶ προσηκόντως δείξωμεν. εἶτα καὶ ἔνδοξον, ὃ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν, ἢ γοῦν τῶν σοφωτέρων. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν γέγραπται, τὸ τε ποιστικὸν καὶ διανοίας τοῦ γράψαντος. Ἀπὸ μὲν τοῦ διαγορευομένου ὅτω συνίστησι τὸ νόμον Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. Ἀνά-

DE LEGITIMO.

LVI. Cum lex à Philosopho finiatur communis civitatis consensus, qui scriptis præceperit, quomodo unum quodque agendum est. Illud utique legitimum censetur, quod ad legis normam efficitur. Legitimum autem sub justo continetur, hoc enim naturalis ratio, & innata vis inter omnes homines constituit, illud autem Genti alicui, aut Reipublicæ & secundum arbitria Remp. gerentium appropriatur. Estque argumentum inartificiale, sicut etiam omnia quæ ad leges, aut pacta pertinent. Arguere tamen & stabilire inde licet. Primum si quod in lege jubetur, rectum esse ac conveniens dicemus: deinde si multorum comprobetur judicio, aut saltem sapientiorum. A tempore insuper, quo lata erat lex, & à viri dispositione menteque, qui eam sancivit, ratiocinemur. Ab eo quod jubetur; sic legem Demosthenes commendat in oratione adversus Leptinem.

ε πῶ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ καταμανθάνετε, ὅτι ἐνταῦθα ἔνι καὶ τὰς ἀξίους ἔχειν τὰ δοθέντα. καὶ τἆλλα ἑξῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐνδόξου ἐμπεδοῦται παρ' αὐτῷ τούτῳ ὁ νόμος ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. Ἀκούετε γὰρ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τοῦ νόμου τὴν φιλανθρωπίαν, ὡς οὐδὲ τοὺς δούλους ὑβρίζεσθαι ἀξιοῖ; εἰ δὲ πρὸς θεοὺς, καὶ τἆλλα. εἶτα ὠφελιμωτάτην ἐπιφέρει. Τὸν τοίνυν οὐ μόνον τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμοῦντα νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, εὖ δέξασθ' ἂν ἔχειν σκοπεῖσθαι παρὰ πᾶσι, καὶ τἆλλα ἑξῆς. Ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου, Οὐ γὰρ χθὲς ἢ πρώην ὁ παρὼν οὗτοσὶ γέγραπται νόμος. ἀλλὰ μακρῷ καὶ πολυετεῖ παρείδῳ δὲ χρόνῳ, καὶ παρὰ πολλῶν καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν τυγχάνει βεβαιωθείς. καὶ ἐκ ἄν τις τὰ νῦν εἴποι αὐτὸν μὴ καλῶς ἐχηκέναι. Ἀπὸ δὲ τῆς ποιότητος καὶ τῆς διανοίας δὲ χράψαντος συνίσησιν ἐν τῷ κατὰ Δημοκράτους. Εἰπέ μοι τί δεινότατον πάντες ἂν ἀκούσαντες φήσετε, καὶ τί ἂν μάλισα ἀπεύξασθε; καὶ τἆλλα.

Auditis, Athenienſes, & intelligitis, cautum hic eſſe, ut & digni quæ data ſunt teneant &c. A comprobatione autem ſtabilitur lex apud eundem in oratione adverſus Midiam. Auditis, Athenienſes, humanitatem legis, quæ nec ſervos affici contumeliis ſinit. Quis igitur per Deos &c. Deinde paulo poſt infert: Eam legem igitur non tantum apud Græcos celebrem, ſed Barbarorum etiam approbatione dignam, is qui violat quonam ſupplicio ſit afficiendus, conſiderate. A tempore autem ſic. Non enim heri, aut triduum lex hæc nata eſt, ſed multis retro ſeculis, & à viris ſapientiſſimis comprobata, nec quisquam è recentioribus iniquam eam aſſerat. A qualitate menteque legislatoris commendatur in oratione adverſus Democratem. Dicite mihi quid omnium graviſſimum eſt, & quid maxime averſamini &c.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ.

LVII. Τὸ μὲν συμφέρον ὁ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω ὑπὸ τὸ ἀγαθὸν ἔταξεν. Ἔστι δὲ κυρίως συμφέρον τὸ ἀγαθὸν π-

AB UTILI.

LVII. Utile quidem Ariſtoteles ſub bono collocavit. Eſt autem proprie utile, alicujus boni coneiliatio.

νος πορισικὸν. τοῦτο δὲ τέτραχα δυνατὸν γενέσθαι. ἢ διὰ τῆς φυλακῆς τῶν προσόντων. ἢ διὰ τῆς προσπορήσεως τῶν μὴ προσόντων ἀγαθῶν. ἢ γοῦν τῶν ἐναντίων ἐστὶ κωλυτικὸν. καὶ τοῦτο διχῶς. ἢ διὰ τούτων ἐκκλίνομεν τὰ ἐπικύνδινα τῶν βλαβερῶν. ἢ ὅτι τὰ προσδοκώμενα διαφεύγομεν. Κατασκευάζεται δὲ μάλιστα τὸ συμφέρον ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων, ἐπειδὰν δή που δείξωμεν τὸ ἐκβησόμενον ἡμῖν τε συνοῖσον, τὸ δὲ ἐναντίον τούτου ζημίαν ἡμῖν προξενῆσον οὐ τὴν τυχοῦσαν. ὅπερ ὁ Ῥήτωρ ἐφιλοτεχνήσατο ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. ἔνθα δείκνυσιν ἡλίκα γε εἰσὶ τὰ διάφορα, τὸ πόλεμον ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς ἢ Θράκης συγκροτηθῆναι. Εἰ δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τὸ ἡμῖν συνοῖσον, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρὸν καὶ ἐπιζήμιον δείξωμεν, μᾶλλον ἐσόμεθα τοὺς ἀκροατὰς εἰς πειθὼ παρελκύσαντες. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν, ὅπερ οἱ τῶν Κερκυρέων πρέσβεις κέχρηνται παρὰ Θουκυδίδῃ. Καὶ σκέψασθε τῆς εὐπραξίας σπανιώτερα καὶ τὰ ἑξῆς. Κατασκευάζεται δὲ παρὰ ταῦτα τὸ συμφέρον, ἀπὸ τοῦ χρόνου, εἰ δείξωμεν οὐχ ὅπως ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦ ἐπιὸν συνοῖσον τοῖς ὑπαίουσι. καὶ προσέτι ἐκ παραδειγμά-

Hæc vero quatuor fit modis, vel præſentium bonorum conſervatione, vel abſentium quæſtu & conquiſitone, vel malorum propulſatione, idque dupliciter, vel enim inſtantia mala declinamus, vel futura evitamus. Utile autem præcipue demonſtratur ab occurrentibus, vel eventis, cum nimirum illud ſalutare eſſe quod eveniet dicamus; contrarium autem haud levi damno nos affiiciet. Hoc pulchre quidem depinxit orator in prima pro Olynthiis oratione, ubi quantum intereſt oſtendit, an in Attica vel Thracia gerendum bellum. Quod ſi ad noſtrum facere emolumentum, at inimicorum damnum oſtendamus, Auditorum fidem maxime conciliabimus. Tale quidpiam uſurpatur à Cercyreorum legatis apud Thucydidem. Perpendite vero nonnulla è rebus fæliciter geſtis &c. Præterea Utile confirmatur à tempore, ſi non jam ſolum, ſed in poſterum uberrimos allaturum fructus dicamus: ultimoque ab exemplis, quorum

των. οἷς μάλα πολλοῖς ἐντεύξεσθε παρά τε Δημοσθένει, καὶ τοῖς λοιποῖς Ῥήτορσι.

infinita copia tum apud Demosthenem, & alios oratores.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΥ.

LVIII. Επεὶ δὲ ἕκαστος ἕνεκά τȣ ἐργάζεται, καὶ ȣ̓δεὶς τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρήσειεν, εἰκότως εἰς Ῥήτορας καὶ ὁ περὶ δυνατȣ̃ καὶ ἀδυνάτȣ λόγος ἀνήκει. Δυνατὸν ȣ̓ν καὶ ῥᾴδιον κατασκευάσομεν τὸ προτεθὲν, Πρῶτον μὲν ἐξ αὐτῆς τῆς τȣ̃ ζητȣμένȣ φύσεως, εἴγε παντὶ ἁλωτὸν καὶ πόνῳ μάλα βραχεῖ, καὶ δαπάνῃ καὶ χρόνῳ θηράσιμον. Εἶτα ἔκ τε τῆς ἡμετέρας ἰσχύος, καὶ τῆς τῶν ἀντικειμένων ἀσθενείας, ἰσχυρȣ̀ς δὲ ἡμᾶς αὐτȣ̀ς δείξομεν, ἔκ τε τῆς φυλακῆς τῆς πόλεως, τῶν τε ἐξαγομένων καὶ εἰσαγομένων ἐν αὐτῇ. καὶ προσέτι ἐξ εὐπορίας χρημάτων, φίλων, συμμάχων, καὶ ἀνδρῶν τὰ πολεμικὰ μάλιστα ἠσκημένων. κατὰ ταυτὰ καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. τὰ μὲν ἡμέτερα δηλαδὴ φέροντες, τὰ δὲ τῶν ἐναντίων ἐλαττȣ̃ντες τε καὶ κακίζοντες. σκεπτέον δὲ καὶ ὡς ἂν πρὸς ἀλλήλους ἔχωσιν, οἵ τε σύμμαχοι καὶ πολῖται. ἐκ γὰρ τῆς τȣ́των συμπνοίας τε καὶ συμψυχίας τὸ δυνατὸν μάλιστα κατασκευάζεται τῆς πόλεως, ὡς καὶ

DE POSSIBILI ET FACILI.

LVIII. Cum autem quisque alicujus rei gratia operetur, nec ullus impossibilia demonstrare conetur, ad Rhetores non immerito spectat de possibili, & impossibili, tractare. Rem igitur possibilem & facilem demonstremus, primum ex ipsa rei natura, si nimirum quilibet eam minimo labore, brevi tempore, & impensa obtineat. Deinde a viribus nostris, & adversantium imbecillitate, nos autem fortes validosque ostendamus, vel ex civitatis custodiis, & proventuum copiis, nec non ex abundantia pecuniæ, amicorum, sociorum, & virorum ad bellum paratissimorum. Sic etiam à contrariis, cum nostra verbis adaugeamus, adversantia autem deprimamus, & proculcemus. Perpendendus est insuper mutuus ille civium & commilitonum respectus & amor. Ex eorum enim consensu, & concordia civitatis maxime confirmetur po-

τȣ̀ναν-

τοὐναντίον ἐκ τῆς στάσεως καὶ διχονοίας τῶν τοιούτων. οἷόν τι ἐστὶ τὸ Δημοσθενικὸν ἐκεῖνο ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ Ὀλυνθίων. ἔνθα τὴν τοῦ Φιλίππου δύναμιν ὡς ἀκαταμάχητον δεδοιότας τοὺς Ἀθηναίους, ὁ Ῥήτωρ ἀναθαρρύνει, καὶ πρὸς τὴν κατ' ἐκείνου πόλεμον ἀνεγείρει. διελὼν γὰρ καὶ κατακερματίσας πρὸς μέρος τὸ ἐκείνου δυνατὸν, διέλυσεν. ἄπιστον μὲν ἐκεῖνον δεικὺς τοῖς συμμάχοις τοὺς δὲ τῶν πραγμάτων ἐφεστηκότας, σκαιοὺς τὰς γνώμας καὶ ἐπιβούλους διακειμένους, ἅττα ἐκεῖνος διέξεισι περὶ Θετταλῶν. Παίονας δὲ καὶ Ἰλλυρίους, οἷς ἐκεῖνος τὰ μάλιστα ἐνεμβρύνετο, ἐλευθερίᾳ ζῆν ἔφη, καὶ ἀήθης φέρειν τὴν ἐκείνου ὠμότητα. τοῦτ' αὐτὸ καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ, καὶ Θουκυδίδης ἐν τῶν Σικελικαῖς δημηγορίαις κατεσκεύασεν.

tentia, ſicut contrarium ex diſſidiis, & diſcordia ejus. Tale eſt Demoſthenis, cum illud in prima pro Olynthiis oratione, ubi corroborat, animatque Athenienſes orator potentiam Philippi inexpugnabilem metuentes, eosque incitat, & accendit ad manus cum eo conſerendas; diſtrahens ſiquidem & in minutiſſimas ſecans partes ejus potentiam, ſic tandem diſſoluit, & diſſipavit. Philippum infidum demonſtrans militibus, magiſtratus autem animis lævis eſſe, ſcelerisque & fraudis artifices, quod in Theſſalis ſatis compertum eſt. Pæonas inſuper & Illyrios, quibus ille tam magnifice gloriatur, immunes liberosque vivere promiſit, cum tamen inſolenti ejus affligentur tyrannide. Hoc ipſum & Iſocrates in panegyrica, & Thucydides in Sicilicis orationibus exornarunt.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ.

LIX. Τὸ καλὸν ὅτι τὸ δι' αὑτοῦ αἱρετὸν ὄν, ἐπαινετόν ἐστιν, ἢ ὅπερ ἂν ἡδὺ, ἢ ὅτι ἀγαθὸν, καὶ ὑμεῖς οἴδατε ἀνωτέρω ἐντετυχηκότες τοῖς αὐτοῖς τοῦ Ἀριστοτέλους ῥήμασι. Συνίσταται δὲ τὸ καλὸν καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς τοῦ ὑποκειμένου πράγματος φύσεως, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν

DE HONESTO.

LIX. Honeſtum eſt, quod cum propter ſe eligibile ſit, laudabile eſt, vel quia dulce, vel quia bonum, ut & ipſa Ariſtotelis verba ſuperius noſtis annuiſſe. Commendatur autem honeſtum vel ex ipſa rei natura, vel à multorum ſuffragio, quia

πολλων

πολλῶν κρίσεως. ὅτι δηλαδὴ παρὰ πᾶσιν ἐπαινεῖται τὸ τοιοῦτον, ἢ γοῦν παρὰ τοῖς σοφωτέροις, καὶ τοῖς ἤθεσι βελτίοσι. καὶ ὅτι φιλεῖται, καὶ ἀφ' ἁπλῆς ἄγεται. καλὰ δὲ καὶ ὅσα ἑκάστῳ ἐν τῷ βίῳ προσήκουσιν, οἷαι εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ, καὶ ὅσαι εἰς ἐκείνας ἢ ὡς σημεῖα, ἢ ὡς ἔργα ἀνήκουσιν. εἰ ἔν τοιοῦτον τὸ προτεθὲν δείξωμεν, ἀποχρώντως ἐσόμεθα κατεσκευακότες τὸ καλόν.

nimirum ab omnibus celebratur, vel saltem sapientioribus, moribusque probatissimis. Et quod amatur, & in pretio habetur. Honesta autem sunt, quæcunque ad vitam spectant, ut virtutes, & quæ iis annexa sunt, sive signa, sive facta. Si igitur rem talem esse demonstramus, honestam eam abunde confirmabimus.

ΠΕΡΙ ΗΔΕΩΝ.

LX. Ἡδέα δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ῥητορικῇ εἴρηκεν ἐκεῖνα, ὅσα χαρὰν ἀπεργάζεται. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῷ πρὸς Θεοδέκτην ὑποθέμενος πρῶτον τὴν ἡδονὴν κίνησιν εἶναι τῆς ψυχῆς καὶ ἁθρόαν καὶ αἰσθητὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν, ὑπήνεγκε λέγων, Ἡδὺ εἶναι τὸ τῆς αὐτῆς ἡδονῆς ποιητικὸν, καὶ τὸ ἐναντίον ὀδυνηρόν. Κατασκευάσαις δ' ἂν τὸ ἡδὺ, μάλιστα ἐκ τῶν ἡδονῶν ἀπολαύσεως. ὧν δύο εἰσὶ γένη. Τὸ μὲν εἰς τὰς αἰσθήσεις ἀνῆκον. Τὸ δὲ κατὰ διάνοιαν. ὅπερ διαγράψαις μάλιστα τῷ λόγῳ πρὸς τὰς ἀκροάσεις, καὶ οἷον εἰ θαυμάσαις ἐκείνων τῇ φαντασίᾳ, συγκρίναις τε πρὸς ἄλληλα, καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων τῶν λυπηρῶν δηλαδὴ ἐμπεδώ-

DE JUCUNDIS.

LX. Jucunda sunt (ut Aristoteles in sua ad Alexandrum Rhetorica asserit) quæ afficiunt gaudio. In primo autem ad Theodectem libro cum primum posuerat, voluptatem esse motionem quandam animi, & constitutionem subitam, & sensibilem in statu naturæ convenienti, subjicit statim, jucundum esse, quod voluptatem efficit, cujus contrarium triste est & doloroſum. Jucundum autem præcipue demonstres ex voluptatum fruitione, quarum duo genera, alterum ad sensus spectat; ad mentem alterum, quod & florida depingere oratione possis, ipsisque Auditorum oculis repræsentes, cum aliis conferas, & à contra-

σαις.

σαις. Ἀκριβὴς δὲ ἔσται ἡ τοῦ ἡδέος σύστασις, εἴγε καὶ καλὸν αὐτὸ ἀποφήνωμεν, δίκαιον δηλαδὴ καὶ κατὰ νόμον, καὶ παρ' οὐδενὸς κωλυόμενον.

LXI. Εἶχεν ἂν ἀποχρώντως τὸ σύνταγμάτιον ἡμῖν ἐνταῦθα, εἴ γε κατὰ τὰ ταυτὰ τοῖς συμβουλεύουσι καὶ δικάζουσιν ἦσαν καὶ τοῖς ἐπιδεικνυμένοις αἵ τε πίστεις, καὶ αἱ προτάσεις. Ἐπεὶ δὲ ἀφορισμένως τῶν ἄλλων γενῶν τοῦ πολιτικοῦ λόγου, τὸ ἐπιδεικτικὸν ἰδίαν ἔλαχε τὴν θεωρίαν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀμφισβητουμένας προτίθησι τὰς προτάσεις, καὶ ἀποδείξεσι τὰ πολλὰ καὶ παραδείγμασιν ἐμφιλοχωρεῖν, δι' ὧν ταύτας πειθανὰς ἀπεργάζεται. Τὸ δὲ ἐπιδεικτικὸν ὁμολογουμένας μὲν λαμβάνει τὰς προτάσεις, διὰ δὲ τῆς αὐξήσεως, καὶ οὐ δι' ἀποδείξεων μέγεθος ταύταις καὶ κάλλος περιτίθησι. διὸ δὴ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ᾠήθημεν εἶναι, ὀλιγάττα περὶ αὐτοῦ ἰδιαζόντως διαλαβεῖν, καὶ ὅσα ἐς μόνην ἀνήκουσι τὴν τῶν Ἀριστοτελικῶν ῥημάτων ἀνάπτυξιν. τῷ δὲ πλειόνων περὶ τούτου εἰδέναι γλιχομένῳ, ἔστι ῥᾳδίως ἀναλέξασθαι, τοῖς τε τῷ Ἀφθονίῳ λεγομένοις, καὶ τοῖς περὶ ἐκείνων σχολαστικοῖς ἐντυχόντι.

riis confirmes. Insignis autem jucundi commendatio, si honestum illud monstremus, justumque & legitimum, nec ab ullis unquam prohibitum.

LXI. Satis jam actum esset in hoc opusculo, si consulentes & in judicio agentes cum demonstrativis easdem propositiones easdemque probationes haberent. Cum autem demonstrativum genus peculiarem sibi, & distinctam ab aliis civilis orationis generibus vindicet considerationem: Propositiones siquidem illa quæ in controversia sunt proponunt, & demonstrationibus valde & exemplis immorantur, quibus probabiles eas efficiunt reliqua genera. Cum tamen genus demonstrativum propositiones evidentes sumat, easque adaugeat, omnique oratorio exornet nitore. Quocirca non incommodum esse duxi, paucula quædam de isto disserere, quæque præcipue ad Aristotelicorum verborum explicationem spectent. Qui vero pleniorem istius exoptat cognitionem, Aphthonium evoluat ejusque commentatores.

LXIII. Τὸ μὲν οὖν ἐγκώμιον ἐπαίνῳ διαφέρειν τινὲς ἡγήνται, ἐν τῷ μεγέθει καὶ τῷ πλήθει. Τὸν μὲν γὰρ ἔπαινον σύντομόν τινα καὶ ἁπλῆν εἶναι ἔφησαν, καὶ μίαν ἀρετῆς μαρτυρίαν. Τὸ δὲ ἐγκώμιον μέγεθός τε ἔχειν, καὶ ἐγκατασκευαῖς ἐκφερόμενον, πατρίδα τε καὶ γένους ἐπιφάνειαν, παιδείαν, καὶ ἀναστροφὴν, καὶ πράξεις, καὶ θάνατον πολλάκις συμπεριλαμβάνον. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω τ' ἔπαινον, λέγον ἐμφανίζοντα μέγεθος ἀρετῆς ὡρίσατο. Τὸ δὲ ἐγκώμιον ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ῥητορικῇ ἔφη εἶναι πραγμάτων καὶ πράξεων καὶ λόγων ἐνδόξων αὔξησιν, καὶ μὴ προσόντων συνοικείωσιν. ὧν ἁπάντων ὁ ψόγος ἐστὶ ταπείνωσις. εἰκειῶσθαι γὰρ ὡς αὐτός ἔτος φησὶ, τ' μὲν ἔπαινον, τῶν ἀρετῶν. Τὸ δὲ ἐγκώμιον, τῶν πράξεων. Δεῖ δὲν τ' ἐγκωμιάζοντα περὶ πάντων εἰδέναι, οἷος ἐστὶν ὁ ἐγκωμιαζόμενος, τίνες αἱ προαιρέσεις ἐκείνῳ, οἱ λόγοι τε καὶ πράξεις, πατρίς τ' ἔτι καὶ προγόνοι, καὶ ἄλλα ἅσα ἔξωθεν ἑκάστῳ ἡ τύχη παμίευται. ἢ ἐξ ἱστορίας παραλαβεῖν, ἢ παρὰ ἄλλα καταμαθεῖν.

LXII. Encomium igitur à laude differre putarunt nonnulli & magnitudine, & multitudine. Laudem enim brevem esse, & simplicem dicunt, & unius tantum virtutis prædicatorem. Encomium autem grande est elogium, omni exornatum dicendi venere, patriamque & generis splendorem, studia, vitam, facinora, mortemque complectens. Aristoteles autem laudem finivit orationem esse virtutis magnitudinem celebrantem. Encomium autem in sua ad Alexandrum Rhetorica, inquit consiliorum esse factorumque illustrium, & dictorum augmentationem, eorumque quæ non insunt appropriationem. Vituperatio autem est horum omnium depressio. Quin etiam laudem virtutum esse dicit, encomium factorum. Præcipue autem personæ laudatæ mores scire convenit, & consilia, verba, factaque, patriam insuper & majores, & alia quæcunque fortuna dat extrinsecus, vel ex historiis colligere, aut ab aliis edisce possumus.

LXIII. Ex-

LXIII. Ἐκθέντες τοιγαρῦν ὅτι τῶν ἐγκωμίων τὸ προοίμιον ἀπὸ μάλιστα καὶ τὴν ἀρετὴν διαφέρον ἀπὸ τῶν ἐκείνης προαιρέσεων, ἢ λόγων, ἢ πράξεων, καθ' ἕνα ἐπενέγκομεν. καὶ τεχνικωτέρᾳ τινὶ τῶν λόγων εὑρέσει ἐκφράσαντες μεγαλύνομέν τε καὶ ἀποσεμνύνομεν ταῖς αὐξήσεσι. Λαμβάνονται δὲ αὗται καθά τε ποσὸν, καὶ ποιόν. καὶ κατὰ μὲν τὸ ποσὸν τηνικαῦτα αὐξήσομεν τὸ προτεθὲν, ἐπειδὰν πολλάκις τοῦτο δείξωμεν πεπραχότα τὸν ἐπαινούμενον. κατὰ δὲ τὸ ποιὸν, ἐπειδὰν σαφὲς ποιήσωμεν τοῖς ἀκροαταῖς, ὡς ἑκὼν τὰ τοιαῦτα, ἢ προείλετο, ἢ εἶπεν, ἢ ἔπραξεν. ὅτι μόνος, ἢ πρῶτος τῶν ἄλλων, ἢ ὡς οὐδεὶς ἕτερος, ἢ ὡς πάνυ ὀλίγοι. δεινοὶ δὲ ποιεῖν τὴν τοιαύτην αὔξησιν οἱ ἐκ τῶν παραλλήλων τόποι. προσπορεύεται προσέτι τοῖς ἐγκωμίοις ἡ αὔξησις, ἔκ τε τῶν ἐναντίων, καὶ συγκρίσεων. τὰ δὲ ἔξω, ὅσα δηλαδὴ ἐκ τύχης, ἐγκωμίων μὲν καθ' ἑαυτὰ οὐ τετύχηκε. παραλαμβάνεται μέντοι τὰ πολλὰ εἰς πίστιν τῶν εἰρημένων, οἷά περ καὶ Ἀριστοτέλης ἀνωτέρω ἀκηκόατε. Ταῦτα ὑμῖν καὶ ὅτι ψόγῳ (εἴ ποτε παρεμπέσοι πρόφασις) ἀποχρήσει. ἐκ γὰρ τῶν ἐν-

LXIII. Proœmium autem in encomiis à virtutibus ſuis maxime illuſtribus, vel conſiliis, vel verbis factisque ſumendum, quod per partes proferamus, & artificioſa verborum facundia illuſtremus, & amplificationibus adaugeamus. Quæ ſumuntur, vel ſecundum qualitatem vel quantitatem. Secundum quantitatem augeatur perſonæ laus, ſi ſæpe ejusmodi eum præſtare facinora dicamus. Secundum qualitatem, ſi Auditoribus appareat, quam lubenter iſta, vel fecit vel dixit. Quod vel ille ſolus, vel præcipuus, vel nulli alii, vel ſaltem pauci efficere poſſunt. Celebres autem ad augendum loci ſunt à circumſtantiis. Præterea adaugeantur encomia, vel à contrariis, vel collationibus. Externa vero, ut illa fortunæ, non per ſe laudari ſolent. Plurimum tamen ad fidem conferunt, ut ſuperius ex Ariſtotele audiviſtis. Hæc eadem & ad vituperationem uſui erunt. Nam

αντίων τὰ ἐναντία θηράσιμα. ἡ μέν-
τοι τῶν προτερημάτων κατὰ τὴν ἔκ-
φρασιν τάξις, τὴν Νεστόρειον ἐκείνην
παρ' Ὁμήρῳ μιμεῖσθαι. τὰ μὲν γὰρ
ὑπερέχοντα τῶν ἄλλων πρῶτα ἔστω-
σαν, καὶ τελευταῖα. ὅσα δὲ μειονεκ-
τοῦντα, τὴν μέσην τεταχθω χώραν.

ex contrariis contraria ſtabiliuntur. Factorum in oratione ordo imitatur Neſtorem Homeri, qui optima & fortiſſima in prima fronte collocavit, inferiora, & minus fortia in medio loco.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ.

LXIV. Ὁ μὲν ἐπίλογος φωνὴ οἱονὴ
ἕτερον ἐφ' ἑτέρῳ λόγον δηλοῖ. Ἔστι δ' ἀνα-
κεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων, εἴτ' ἐν ἀ-
παριθμησις σύντομος. Ἔργον δὲ αὐτοῦ
ἀναμνῆσαι τοὺς ἀκροατὰς ἐπιτόμως τε
καὶ τεταγμένως τὰ διὰ πελλῶν εἰρη-
μένα, καὶ εἰς σύστασιν τούτους ἠθῶν
ἀγαγεῖν. Ἀνάγεται γὰρ ὁ ἐπίλογος,
ὥσπερ καὶ τὸ προοίμιον, ἐπὶ τὸ παθη-
τικὸν ἐξ λόγου εἶδος. Πειρατέον ἐν ἐπι-
λόγοις τοὺς ἀκροατὰς διαθέσθαι
πρὸς μὲν ἡμᾶς αὐτοὺς, εὐνους δὲ συμ-
παθεῖς, πρὸς δὲ τὸν ἀντίδικον, τὴν
ἐναντίαν αὐτοῖς ἐμποιῆσαι διάθεσιν.
μνήμονας προσέτι τῶν εἰρημένων κατα-
στήσομεν. ἃ καὶ αὐξήσομέν πως τοῖς
τελικοῖς κεφαλαίοις. περὶ ὧν ἀνωτέ-
ρω ἐπεχρώντως εἴρηται.

DE EPILOGO.

LXIV. Vox, Epilogus, quaſi unam orationem ſuper aliam denotat. Eſt autem rerum per capita enumeratio, ſive conſummatio. Officium ejus eſt, ut eorum quæ dicta ſunt ſummatim, & quam breviſſime reminiſci Auditores faciamus, eosque nobis conciliemus. Reducitur ſiquidem Epilogus, ſicut & proœmium ad patheticum dicendi genus. Conemur igitur in concluſione Auditores benevolos nobis, æquosque conciliare, ſed erga adverſarium iniquos reddere; recordantes etiam facere dictorum, quæ capitibus finalibus augebimus, de quibus ſuperius diximus.

Τέλος καὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν χάρις.

Finis Deoque noſtro gratias

XXVII. Ut ad collectiones ſcriptorum Græcorum recenſendas revertar, primo loco ſe offert JOSEPHI MARIÆ THOMASII, a) probitate atque eruditione inſignis R. E. Cardinalis, præterito editoris nomine vulgatæ *Inſtitutiones Theologicæ antiquorum Patrum*, b) quæ aperto ſermone exponunt breviter Theologiam ſive Theoreticam ſive Practicam. Romæ ex typographia Congregationis de propaganda Fide 1709. 1710. 1712. 8. tribus Volum.

In *primo* Volumine poſt præmiſſas Leonis, Innocentii III. & Gregorii M. Epiſtolas quibus lectio Patrum Eccleſiæ etiam atque etiam commendatur, occurrunt, 1) *Tertulliani* liber de præſcriptionibus adverſus hæreticos, ex recenſione Jac. Pamelii.

2) *Gregorii Nazianzeni* Oratio XXVI. de moderatione in diſputat. Theologicis, & XXXIII. prima de Theologia, cum Jac. Billii verſione.

3) *Vincentii* Lerinenſis commonitorium.

a) Diem obiit ſupremum Thomaſius, notus pridem ſub nomine *Joſephi Mariæ Cari*, Calendis Januar. 1713. æt. 63. cum creatus eſſet Cardinalis à Clemente XI. die 18. Maji 1712. Vitam ejus ſcripſerunt Antonius Maria Borromæus, atque auctores Diarii eruditorum Italiæ T. 14. 18. & 26. Ejus laudibus dicatæ Jo. Titolivii Oratio de qua Memoriæ Trevoltinæ An. 1714. p. 284. & Pauli Olympii Franchetti Ord. panegyr. 3. & 4. Cætera à Thomaſio edita ſunt: *Speculum St. Auguſtini.* 8. *Codices Sacramentorum nongentis annis vetuſtiores.* 4. *Pſalterium juxta duplicem editionem.* 4. *Pſalterium cum canticis & verſibus priſco more diſtinctum.* 4. *Reſponſorialia & Antiphonaria Eccleſiæ Romanæ.* 4. *Sacrorum librorum Biblicorum tituli ſive capitula, ſectiones & ſtichometria.* 4. *Antiqui libri Miſſarum Romanæ Eccleſiæ.* 4. *Diſſ. de fermento Euchariſtico.* 4. *Officium Dominicæ Paſſionis feriæ ſextæ ſecundum ritum Græcorum.* 12. *Indiculus Inſtitutionum Theologicarum.* 4. *Vera norma di glorificar Dio.* 12. *Breve riſtretto de' Salmi.* 8. *Coſtituzioni, delle Monache Benedettine di Palma.* 12. *Breve iſtruzione del modo di aſſiſtere alla Meſſa.* 12. *Uſficio proprio di ſan Gaudenzio Veſcovo di Rimini.* 4. *Il nuovo Meſſale reveduto è corretto.* fol. *Eſercitio cotidiano.* 8. Inedita ejus memorantur præter novam *ſacramentarii Gregoriani* recenſionem, *breviculus aliquot monumentorum veteris moris, quo CHriſti fideles ad ſæculum usque decimum uſi ſunt in celebratione Miſſarum ſive pro ſe ſive pro aliis vivis vel defunctis & de ejus rei oneribus. De privato Eccleſiaſticorum officiorum Breviario extra chorum. Memorialis Indiculus veteris & probatæ in Eccleſia conſuetudinis concedendi Indulgentias. Notula ad dubia proponenda Congregationi ſacrorum rituum pro nova impreſſione Miſſalis.*

b) Acta Erud. A. 1710. p. 336. A. 1711. p. 536. & A. 1714. p. 123. Hiſt. Critique de la Rep. des Lettres T. 2. p. 306.

Volumine *ſecundo*, 4) S. *Cypriani* liber tertius teſtimoniorum ad Quirinum.

5) S. *Baſilii* Magni Aſcetica, liber de judicio DEI, de vera ac pia fide, nec non ejus Moralia. Græce & Latine.

Volumine *tertio*, 6) S. *Epiphanii* Ancoratus, brevis expoſitio fidei Catholicæ, & Anacephalæoſis, Græce & Latine, cum variis emendationibus quibus Petavii editio erudite caſtigatur.

Plures tomos inſtitutionum hujusmodi in lucem emittere Thomaſius voluit, ut ex Catalogo qui ſecundo tomo præmittitur patet.

XXIIX. *Conciones Græcorum Patrum* à PETRO PANTINO * Tiletano Flandro, Decano Bruxellenſi primum Græce editæ & Latina verſione donatæ, Antwerp. 1604. 8. In hoc volumine continentur:

1) St. *Johannis Chryſoſtomi* Homilia εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ΙΗΣΟΥ, *in Natalem Domini noſtri Servatoris*, editâ ab Hœſchelio integrior ex Codice Bibl. Hiſpanicæ: Incipit: ἀ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὤδινον. p. 18. Habuit eam Chryſoſtomus A. C. 386. 25 Dec. Exſtat Græce & Lat. in editione nova Montfauconiana T. 2. p. 354.

2) Ejusdem εἰς τὸν Πρόδρομον, *in præcurſorem* Domini, Joannem. Incipit: εἰ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. p. 126.

3) S. *Antiochi* πρὸς Εὐσάθιον περὶ λογισμῶν, *ad Euſtathium de cogitationibus*. Incip. Φησὶν ἡ γραφή, Νόμον εἰς βοήθειαν ἔδωκε. p. 148. Eſt caput octogeſimum Pandectis Antiochi Monachi, de quo opere dixi Volum. IX. p. 261.

4) S. *Joannis Damaſceni* Homilia εἰς τὸ ἅγιον Σάββατον, *de Sabbato ſancto* p. 168. ex Bibliotheca Antonii Covarruviæ. Incip. τίς λαλήσει τὰς δυναστείας Κυρίου. Exſtat in præclara editione operum Damaſceni Lequieniana T. 2. p. 815.

5) Ejus-

* Obiit Pantinus Bruxellis A. C. 1611. æt. 56. Eidem præter aliam collectionem homiliarum ejusmodi Patrum quatuor, Methodii, Athanaſii, Amphilochii, & Chryſoſtomi, Antwerp. 1598. 8. Græce & Latine editam, de qua B. D. Ittigius lib. de Bibliothecis Patrum p. 618. ſqq. debemus Latine verſa Vitam Theclæ, quæ ſub Baſilii Seleuciensis nomine ambulat: Themiſtii Orationes quasdam & Michaëlis Apoſtolii proverbia. Vide Bibliothec. Belgicas Valerii Andreæ & Franciſci Sweertii.

5) Ejusdem *Epistola ad Zachariam* Doarorum in Cappadocia Episcopum de sacro corpore & sanguine JESU CHRISTI. Incipit: περὶ τοῦ Κυριακοῦ σώματος οὗ μεταλαμβάνομεν. pag. 347. Confer. lib. IV. de Orthodoxa fide cap. 14.

6) Ejusdem fragmentum copiosius de eadem re, ex Bibl. Laurentiana Regis Hispan. Incipit: τὸ τοῦ Κυρίου σῶμα οὗ μεταλαμβάνομεν. p. 354.

7) Notæ in Orationem priorem Joannis Damasceni, εἰς τὸ γενέσιον τῆς θεοτόκου *de Nativitate B. Virginis*, quæ incipit: Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, editam pridem Græce & Latine à Joanne Billio. pag. 380. Hanc orationem ex duobus MSS. bene vetustis descripsisse se & Latine vertisse Pantinus testatur, sed versionem visa Billiana suppressit.

8) S. *Germani* Patriarchæ CPol. ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, *Encomium in S. Deiparam*, quando ad templum triennis est à suis parentibus deducta. Incipit: Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις. p. 386-427. *Vixit*, inquit Pantinus, *hic auctor tempore Leonis Isaurici seu Cononis Imp. à quo & in exilium actus ob imaginum cultum adsertum, teste* Georgio Pediasimo *in Historia nondum edita, qui etiam ejus citat Orationem*, εἰς τὴν κοίμησιν τῆς θεοτόκου. *Hic est nisi fallor Cyrus Germanus, cujus homilia exstat* εἰς τὴν σφαγὴν τῶν ἁγίων νηπίων, *cujus initium:* τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; Hæc ille. Confer que notavi Volum. X. p. 208.

XXIX. *Decem & septem* excellentissimorum *Theologorum declamationes*, Latine ex versione THEODORI PELTANI, S. I. *) Cum præfat. in qua illos de universa Ecclesia bene mereri ostenditur, qui priscorum Theologorum monimenta antea nondum vulgata, aut vetustate

*) Theodorus Antonius qui à patria Pelta ditionis Leodicensis pago dictus Peltanus est, diem obiit Augustæ Vindel. A. C. 1584. d. 11. Maj. quo senex quietis caussa Anno 1574. ex Ingolstadiensi Academia secesserat. Eidem debemus editionem vel versiones Actorum Synodi Ephesinæ, Andreæ Cæsariensis in Apocalypsin, Victoris Antiocheni in Marcum, Titi Bostrensis in Lucam, & Gregorii Thaumaturgi in Ecclesiasten, & Catenæ Græcorum Patrum in Proverbia. Vide Philippum Alegambe in Bibl. Jesuitica p. 430. Svvertii Athenas p. 687. Valerii Andreæ Bibl. Belg. pag. 825.

te jam olim inobſcurata in lucem proferunt. Ingolſt. 1579. 8. In hoc volumine exſtant:

1 *Baſilii*, Seleuciæ Archiep. de CHRISTI Servatoris incarnatione. Incipit: *copioſam praconiorum materiam reperiet.* p. 1.

2. Ejusdem de Lazari exſuſcitatione. Incip. *Erat autem quidem languens Lazarus* &c. *Multi cum aliquos* &c. p. 17.

3. Secunda de eodem argumento. Incip. *Magnum ſane bonum eſt Philoſophia.* p. 28. b.

4. Tertia de eodem. Incip. *Sæpe numero monui & iterum repeto.* pag. 37. b.

5. *Sophronii* Archiep. Hieroſol. in CHRISTI natalitia quæ in Dominicam diem inciderunt. Ubi etiam de tyrannide Saracenorum Bethlehem oppugnantium. Incip. *Lætam illuſtremque præſentem diem cerno.* p. 49.

6. Ejusd. encomium Archangelorum Angelorumque. Incip. *ô Divini materiæque expertes DEI exercitus.* p. 62. b.

7. *Joannis Chryſoſtomi* de occurſu Domini noſtri, deque Deipara Virgine & Simeone Oratio. Incip. *Quo Judaicæ perfidiæ omnis omnino tergiverſandi anſa adimeretur.* p. 70. b.

8. *Cyrilli* Archiep. Hieroſol. de eodem argumento. Incip. *Lætare ex animo Filia Sion*, p. 77. b.

9. *Amphilochii* Epiſcopi Iconii in Lycaonia, in idem Feſtum. Incip. *Multi præſtantes viri Virginitatem demirantur.* p. 83.

10. *Timothei* presbyteri Hieroſol. de Simeone, ejusque Cantico: Nunc dimittis ſervum tuum Domine. Incip. *Agedum dilecti, poſtremum juſtum conſideremus.* p. 92.

11. *Neſtorii* Archiep. CPol. de inclyto Martyre Theodoro, deque Quadrageſimæ jejunio, & de eleemoſynarum virtute & ratione. Incip. *Jure meritoque hodierno die.* p. 99.

12. *Epiphanii* Archiep. Cypri de CHRISTI ſepultura, Joſepho Arimathenſi, & de Domini noſtri ad inferos deſcenſu. Incip. *Quid hoc rei eſt? Plurimum hoc die ſilentium.* p. 112.

13. *Jo. Chryſoſtomi* in ſacrum Paſcha. Incip. *Commode convenienterque hoc die.* p. 130. b.

14. Ejusdem, eodem feſto, ad Catechumenos. Incip. *Si quis religioſus, ſi quis pius.* p. 140. b.

15. *Gregorii*

15 *Gregorii* Nyſſeni in idem Feſtum. Incip. *Vera illa Sabbati quies.* p. 141. b.
16. *Epiphanii*, Epiſcopi Cypri de CHRISTI, Domini noſtri in Cœlos adſcenſu. Incip. *Corporis ornamentum eſt caput corpori impoſitum.* p. 144.
17. *Ephræmi*, Syri de ſecundo CHRISTI Domini adventu, & ſæculi conſummatione, deque Divinarum Scripturarum meditatione & ſilentii utilitate. Incip. *Præclara juſtorum eſt vita.* pag. 150--163.

XXX. Τῶν ἁγίων Πατέρων, ΜΑΡΚΟΥ ἐρημίτου & ἀσκητοῦ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, καὶ ΗΣΥΧΙΟΥ πρεσβυτέρου, τὰ εὐρισκόμενα συγγράμματα. Græce ex Bibl. Regia Pariſ. typis Regiis apud Guil. Morellum 1563. 8. In hoc volumine continentur præter *Marci* *) Eremitæ opuſcula & Epiſtolam *Nicolai* Monachi ad Marcum, de quibus dixi Volum. VIII. pag. 350. *Heſychii* Presbyteri ad Theodulum λόγος ψυχωφελὴς περὶ νήψεως & ἀρετῆς κεφαλαιώδης, ſive centuriæ duæ ſententiarum aſceticarum, τὰ λεγόμενα ἀντιῤῥητικὰ καὶ ἐυκλικά. Has ſententias libro de Vitis Patrum ſubjunctas olim legit Photius Cod. CXCVIII. ut dixi Volum. IX. p. 24. De aliis hujus Heſychii ſcriptis Volum. VI. p. 244. Eadem Marci, Nicolai, & Heſychii opuſcula Latine ex verſione Joannis Pici, claſſium inquiſitoriarum in Senatu Pariſienſi Præſidis, excuſa ſunt ſeparatim eodem An. 1563. Pariſ. apud Audoenum Parvum 1563. 8. Exſtant deinde Græce & Latine recuſa tomo priore auctarii Ducæani, & in Bibl. Patrum Morelliana An. 1644. Tomo undecimo. Latine ex Pici verſione, in Bibl. Patrum edit. Lugd. Tomo V. & XII.

XXXI. *Theſaurus Aſceticus*, **) ſive ſyntagma opuſculorum XVIII. à Græcis olim Patribus de re aſcetica ſcriptorum, edita, quorum decimum tertium ex Codice Vaticano, duodevigeſimum ex Crypta ferratenſi, cætera ex MS. Codice Franciſci Turriani, quem cum Jeſuitico Ordini ſe adjungeret, domui profeſſæ Romanæ Ao. 1566. dono dedit, vulgata primum ſunt cum Latina verſione PETRI POSSINI S. J. ***) Pariſ. 1684. 4. In hoc ſyntagmate continentur:

*) Inter hæc opuſcula non exſtat *Marci* Anachoretæ *Epiſtola ad Lycium* ex qua aliquid affert Franciſcus Turrianus lib. 3. Apologiæ pro Epiſtolis Pontificum cap. 16. p. 382.

**) Confer Acta Erud. A. 1685. p. 489. & B. D. Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 360. ſeq.

***) Poſſinus catarrho extinctus Toloſæ A. 1686. 2. Febr. æt. 77. de quo præter Nathanaëlem Sotwellum in Bibl. Jeſuitica, conſules Dan. Papebrochii paralipomena ad Conatum

I. S. *Johannis Chrysostomi* epistola ad Monachos. Incipit. Φησὶν ὁ Θεῖος Ἀπόστολος, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμῶν. T. VII. Savil. pag. 225. sed Possinus dedit clausulâ integriorem & emendatiorem aliquot locis.

II. S. *Macarii Magni* de custodia cordis liber. περὶ φυλακῆς καρδίας p. 19. Incip. πῶς δύναται λέγειν ὁ τυχών.

III. Ejusdem de perfectione in spiritu liber. περὶ τελειότητος ἐν πνεύματι. p. 47. Incip. Χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ.

IV. Ejusdem de oratione liber. περὶ προσευχῆς p. 63. Incip. Κεφάλαιον πάσης ἀγαθῆς πράξεως.

V. Ejusdem de patientia & discretione liber. περὶ ὑπομονῆς καὶ διακρίσεως. p. 81. Incip. τοῖς πεπαρρησιασμένοις τῷ λόγῳ τοῦ Θεοῦ βουλομένοις.

VI. Ejusdem de elevatione mentis liber. περὶ ὑψώσεως τοῦ νοός. p. 115. Incip. Μωσῆς ὁ μακάριος ὑπέδειξε.

VII. Ejusdem de caritate liber. περὶ ἀγάπης. p. 141. Incip. Ὥσπερ ἐν τοῖς φαινομένοις τύποις.

VIII. Ejusdem de libertate mentis liber. περὶ ἐλευθερίας νοός. pag. 183. Incip. Ὅταν ἀκούσῃς.

IX. Apophthegmata Patrum. p. 228. Agathonis, Antonii, Arsenii, Joannis Colobi, Macarii Magni, Pauli τοῦ ἐν τῷ Λατρῷ in Latro habitantis (adde p. 411.) Abbatis Pœmenis, Sylvani.

X. S. *Amphilochii* de non desperando liber. περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν. pag. 255. Incip. ἀδελφός τις ἠτιθεὶς.

XI. B. Abbatis *Zosimæ* alloquia sive Διαλογισμοί. p. 279. Incip. Ἐρχόμενος ὁ μακάριος Ζωσιμᾶς.

XII. *Isaac*

tum Chronologicum in Catalogos Pontificum, in propylæo ad Acta Sanctorum Maji p. 26. Scriptores Græci in quibus illustrandis cum singulari eruditionis atque elegantis ingenii laude versatus Possinus est, præter eos qui ad Historiam Byzantinam faciunt, Pachymerem, Theophylacti institutionem Regiam, notas ad Comnenæ Alexiadem & Nicephr. Bryennium, sunt Catenæ Patrum Græcorum in Matthæum & Marcum; S. Nili Epistolæ & narratio de cæde Monachorum in monte Sina, S. Methodii convivium virginum, Collationes Isidorianæ quibus Epistolæ Isidori Peluſiotæ ex Codicibus Romanis emendantur, & Polemonis Sophistæ Orationes duæ atque inedita antea Niceteæ laudatio SS. Archangelorum Michaëlis & Gabrielis Græce & Latine vulgatæ.

XII. *Isaac* Syri de cogitationibus libellus. περὶ λογισμῶν. p. 308. Incip. κίνησις τῶν λογισμῶν ὑπὸ πατέρων αἰτιῶν.

XIII. S. *Theodori Studitæ* Capitula quatuor. p. 311. Incip. ἐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἡ ἀσκητικὴ ζωή.

XIV. Abbatis *Isaiæ* Capitula XIX. p. 315. Incip. τρεῖς ἀρεταί εἰσιν.

XV. S. *Philothei* de mandatis Domini noſtri JEſu CHriſti ſermo. περὶ τῶν ἐντολῶν τ̃ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησ̃ Χριστ̃. pag. 326. Incip. ὁ Κύριος ἡμῶν Χριστός.

XVI. S. *Theodori* Archiepiſc. Edeſſæ capitula practica CII. κεφάλαια πρακτικὰ ρ΄β. p. 345. Incip. ἐπειδήπερ θεὸς τ̃ ἀγαθ̃ χάριτι ἀποταξάμενοι τῷ Σατανᾷ.

XVII. *Nicephori* Monachi de cuſtodia cordis liber. περὶ φυλακῆς καρδίας. p. 404. Incip. ὅσοι τῆς μεγαλοπρεπ̃ς. Laudat dicta factaque Agathonis, Antonii, Arſenii Carpathii, τ̃ τῆς κλίμακος. p. 415. Diadochi, Iſaiæ, Macarii magni, Iſaaci Syri, Marci Monachi, Pauli in montibus, Sabbæ, Simeonis junioris Theologi, & Theodoſii.

XVIII. Vita S. Bartholomæi junioris, Abbatis Cryptoferratenſis. p. 429--455. Incip. ἐδὲν ἄτω διέγειρεν.

XXXII. *Indiculus Aſceticorum* quæ inter Patrum Opera reperiuntur digeſtus ab Aſceta Benedictino. Pariſ. 1648. 4. & 1671. 4. quæ priore longe eſt locupletior editio. Aſcetam iſtum conſtat fuiſſe JOANNEM LUCAM D'ACHERY ſive DACHERIUM, ut notarunt Paulus Colomeſius p. 479. Opp. Bernardus Pez in Bibliotheca Benedictino Mauriana p. 42. ac noviſſimus auctor Bibliothecæ Hiſtorico Criticæ *) ſcriptorum Congregationis S. Mauri, quæ Gallica lingua prodiit Hagæ Comitis ſuperiore anno 1725. 12. p. 2. Obiit Dacherius Pariſiis A. 1685. æt. 78. editione Lanfranci, Gviberti & aliorum: *ſpicilegii* præſertim *Patrum* de ſtudiis Eccleſiaſticis immortaliter promeritus. Hoc ſpicilegium tredecim in quarto Voluminibus vulgatum Pariſ. ab A. 1655. ad 1677. cum eſſet

*) Dom Filippe le Cerf de la Viéville, Religieux Benedictin de la meme Congregation.

rariſſime obvium, recudi nuper contigit Pariſ. 1723. tribus in fol. Tomis alioque ordine, quem nempe ætas & materia ſcriptorum ſuggerere videtur. Multis cæteroqui nominibus caſtigatior eſt hæc editio altera & melior, licet omiſſa quædam & mutata merito doleas. Neſcio tamen an huic querelæ ad plenum ſatisfecerint, qui folia quædam in ſupplementum deinceps ſeparatim emiſerunt. Quæ in ſingulis ſpicilegii Tomis prioris editionis continentur, recenſet laudatus D. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum p. 166. ſeq. De nupera noviſſima vide ſi placet Ephemerides eruditorum Pariſ. A. 1724. T. II. p. 99. Novæ editioni præmittitur veteris editionis elenchus, adpoſitis ad ſingulorum quæ illa complectitur ſcriptorum titulos, Tomis novæ paginisque.

XXXIII. *Bibliotheca Patrum Aſcetica*, quinque voluminibus in 4. edita Pariſ. 1661. debetur Dacherii amico, & ex Monacho Ordinis Fontevraldi, Benedictino ejusdem congregationis S. Mauri, CLAUDIO de CHANTELOU, *) qui S. Bernardi quoq; ſermones de tempore & de ſanctis, præmiſſa ejus Vita ab Alano Antiſſidorienſi Epiſcopo ſcripta, vulgavit A. 1662. 4. omnium ejusdem operum editionem daturus, quod ipſo morte prævento poſtea tam egregie præſtitum eſt ab altero Canteloii amico & ejusdem ordinis præclariſſimo Viro Joanne Mabillonio. Illos Bernardi ſermones pro ſexto Bibliothecæ Aſceticæ volumine laudatus Ittigius computat, qui comprehenſa in ſingulis Tomis ſcripta recenſet p. 362. ſeq. Edidit quoque Canteloius An. 1664. S. Baſilii magni librum regularum fuſius diſputatarum, ad idem argumentum Aſcetices ſacræ pertinentem. Obiit in Abbatia S. Germani de Pratis, Anno eodem 1664. d. 28. Novembris.

XXXIV. FRANCISCI ROUS, **) Etonenſis Collegii Præpoſiti, *mella Patrum*, ſive excerpta ad Pietatem Chriſtianam facientia ex ſcriptis genuinis Patrum Eccleſiæ, per tria primora ſæcula usque ad pacem ſub Conſtantino M. Divinitus datam, Lond. 1650. 8. Latine.

Ex

*) Errore typorum excuſum *Chautelou* apud Ittig. p. 369.

**) Idem hic eſt qui An. 1637. juvenis cum eſſet Oxoniæ ſocius Collegii Mertonenſis edidit Anglice Archæologiæ Atticæ libros ſeptem, quorum editionem quartam cum Zachariæ Bogani auctario habeo vulgatam Oxon. 1634. 4. Ejusdem Franciſci Rous ſcripta & Meditationes ſacri argumenti, plena utiliſſimis monitis Anglice prodierunt junctim Lond. 1657. fol.

Ex *Clementis* Romani ad Corinthios Epistola p. 1.

Ex Epistola Polycarpi Martyris ad Philippenses. p. 12.

Epistolis S. *Ignatii* ad Ephesios p. 13. ad Magnesianos p. 14. ad Trallianos p. 16. ad Romanos p. 17. ad Philadelphenos p. 19. ad Smyrnaeos. pag. 20

Ex St. *Justini* Martyris cohortatoria Oratione p. 21. Oratione ad Græcos p. 27. Apologia ad Senatum p. 28. Apologia ad Antoninum Pium. p. 32. Dialogo cum Tryphone p. 38. Epistola ad Zenam & Serenum. p. 53. & ad Diognetum pag. 56. Libro de Monachia DEI p. 61. Expositione Fidei de recta Confessione p. 61. Quæstionibus & Responsionibus ad Orthodoxos p. 64. & ad Græcos p. p. 65. Ex Quæstionibus Græcanicis de Resurrectione. p. 66.

Ex *Tatiani* Assyrii Oratione ad Græcos p. 66.

Irenæi libris quinque adversus hæreses. p. 75. 84. 96. 106. 114. Judicium de Pace inter Fideles, ex Eusebii Hist. Eccles. V. 24. p. 122.

Ex *Theophili* Antiocheni libris III. ad Avtolycum contra Christianæ Relig. calumniatores p. 124. 127. 132.

Ex *Athenagoræ* apologia sive legatione pro Christianis p. 134. & libro de Resurrectione mortuorum. p. 142.

Ex *Clementis* Alexandrini admonitione ad Gentes p. 149. Pædagogi libris tribus p. 161. 173. 195. & stromatum libris septem. pag. 208. 218. 227. 234. 246. 259. 273. Ex octavo quia Logicus magis est quam Theologicus, nihil addidit.

Ex *Tertulliani* libro de pallio p. 293. de patientia p. 295. de carne CHristi p. 301. de Resurrectione carnis p. 307. de præscriptionibus adversus hæreticos p. 319. libro adversus Judæos p. 328. adversus Marcionem libris V. pag. 330. 334. 339. 342. 350. adversus Hermogenem p. 352. adversus Praxeam p. 355. de corona militis p. 361. ad Martyres p. 363. de virginibus velandis p. 365. de habitu muliebri p. 368. adversus Valentinianos p. 369. de pœnitentia p. 372. de cultu fœminarum p. 378. libris II. ad Uxorem. p. 382 383. ad Scapulam Chartaginis præfectum extrema Christianis minitantem p. 386. de testimonio animæ. pag. 388. de anima p. 390. de spectaculis p. 402. de baptismo adversus Quintillam pag. 409. adversus Gnosticos scorpiace de bono Martyrii p. 413. de Idololatria p. 419. de Oratione p. 425. apologetico adversus Græcos p.

428. de fuga in perſecutione ad Fabium p. 447. de exhortatione caſtitatis p. 449. de pudicitia p. 450. de jejunio p. 452.

Ex *Novatiani* libro de Trinitate, quem ſine cauſa Tertulliano maluit tribuere vir præclarus Abraham Scultetus. p. 456.

Ex Epiſtola de cibis Judaicis p. 464.

Ex *Hermiæ* irriſione Gentilium Philoſophorum, quem Rouſius refert ad ſæculum à Chriſto nato ſecundum p, 468.

Ex *Origenis* Homiliis XVII. in Geneſin. p. 470. Homiliis XIII. in Exodum p. 495. Homiliis XVI. in Leviticum p. 510. Homiliis XXVII. in Numeros p. 536. Ex Homiliis XXVI. in Joſuam p. 573. Homiliis IX. in librum Judicum p. 588. Homilia unica in lib. Regnorum p. 596. Ex Pſeudepigraphis libris tribus in Jobum pag. 598. 605. 608. Homiliis V. in Pſalmum XXXVI. pag. 611. duabus in Pſalm. XXXVII. p. 619. totidem in Pſalm. XXXIIX. p. 624. Ex incerti homiliis duabus in Canticum Canticorum. p. 627. Ex Origenis Homiliis IX. in viſiones Eſaiæ p. 630. Homiliis XIV. in Jeremiam p. 637. Homiliis XIII. in Ezechielem. p. 651. XXXV. in Matthæum p. 669. Homiliis XXXIIX. in Lucam p. 702. Ex homiliis novem in diverſos Evangelii locos p. 712. Ex libris decem in Epiſtolam ad Romanos. p. 715. Ex libris VIII. contra Celſum pag. 759.

Ex *Minutii Felicis* Octavio. pag. 830.

Ex S. *Cypriani* Epiſtolis LXXXIII. pag. 843. libro de habitu & diſciplina Virginum p. 901. de lapſis p. 905. de unitate Eccleſiæ Catholicæ p. 911. de Oratione Dominica p. 914. ad Demetrianum pag. 920. de Idolorum vanitate p. 923. de Mortalitate p. 924. de opere & eleemoſynis p 928. de bono patientiæ p. 931. de Zelo & livore p. 935. de exhortatione Martyrii ad Fortunatum p. 937. de ſpectaculis p. 940. de bono pudicitiæ p. 942.

Ex *Arnobii* diſputationum adverſus Gentes libris VII. p. 945--983.

Ut de inſtituto operis utilis & lectu digni melius conſtet, pauca hæc ex præfatione editoris adſcribenda duxi:

LECTORI *Sano.*

Lectori, quem ſanctum cupio, Rationalem, quippe ſanum, appello, rationes operis hujus lubens ac feſtinus offero. Prima ſit, Illorum ſubſidium, qui Patres totos vel comparare, vel legere commode nequeant. Secunda, ut mea, & aliorum memoriæ, ſit adjumento, dum relegendo iſta paucio-

ra, ea.

na, eadem aut plura prius lecta, sed in oblivionem abeuntia, ad memoriam revocantur. Tertia, ut Testes non solum Veritatis, sed & Sanctitatis, confessione, Martyrio, atque adeo ipsa Antiquitatis canitie venerandi, coram oculis hominum palam prostent & luceant: Testimoniorum suorum lumine manifesto commonstrantes, quæ sit extra Controversiam (licet in hoc ipsissimo Controversiarum seculo) magna illa pietatis summa, Via nempe Regia, ad supremi Regis palatium. Unica enim semper viguit, sanctis hisce docentibus & attestantibus, Fides in Christum (Deum scilicet in carne manifestatum) & ex Christo fide apprehenso, peccatorum Remissio, & interna Renovatio, atque ex hac Renovatione bonorum operum fructus uberrimi; suavis fragrantiæ, & hostiæ Deo acceptæ, & bene-placentes. Contra quam pietatem, sanctitatem, & sanctitatis officia, licet caro obmurmuret, cum ab hodiernis Doctoribus pressius inculcentur, & iis qui veterem hominem nondum exuerunt, nova imo forte nimia videantur & audiant, nubes hæc Testium, eadem Ecclesiæ antiquissimis & sanctissimis seculis obtinuisse, & à Cathedris ad populum emanasse, suffragiis irrefragabilibus evincet. Ita ut nunc sanctitas potius antiquata, quam non antiqua censeri debeat. Idem namque Christus, atque eadem Christianitas, hodie, heri, & in secula. Quarta, quæ præcedentium Rationum, Ratio, & Anima est, ut sententiæ hæ, tanquam Spiritus Sancti scintillæ, in unum collectæ (nedum lucem præstent, sed &) ignem cœlestem in animis legentium intus accendant, qui foras in bona opera erumpens, coram hominibus fulgeat ad Patris cœlestis Gloriam. Charitatem primam laudat Scriptura, & charitatem ultimam (sive occidentis seculi) tanquam frigescentem Scriptura prædamnat. Quam congruit Medicinæ, quæ contrariis per contraria medetur, ut Charitas primitiva quæ fervebat, applicetur charitati postremæ quæ frigebit, ut frigida ista ab illa fervida, tanquam puer mortuus à propheta vivo, calorem hauriat, vigorem, & vitam.

Exstat etiam similis quædam ἐκλογὴ, quæ *Favus Patrum* inscribitur, nescio quo auctore sive editore, nam illa jam mihi non ad manus est.

XXXV. HENRICUS CANISIUS, Noviomagensis, Petri Canisii S. I. non frater, ut legas in Scaligeranis, sed fratris filius, JCtus & Canonum in Academia Ingolstadiensi Professor, præter alia a) vulgavit bonâ ut creditur fide b) insignem illam veterum scriptorum antea ineditorum

torum collectionem, sub titulo *Antiquarum Lectionum*, Ingolstad. 1601. 1602. 1603. 1604. sex voluminibus in 4. defunctus post An. 1609. Scripta in hac συναγωγῇ obvia secundum ordinem editionis Ingolstadiensis recensent Antonius Possevinus in Apparatu Theologico, Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, & in Lexico Lud. Morerius, & diligentius etiam Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 152. sqq. & Doctor quondam meus Thomas Ittigius, ὁ μακαρίτης libro de Bibliothecis Patrum p. 577. sqq. Cum autem tanta esset hujus operis raritas, ut sexaginta amplius veniret Joachimicis, si usquam alicubi reperiretur, laudatum fuit studium V. C. JACOBI BASNAGII, qui illas Antiquas Lectiones, sed ordine digestas temporis quo scriptores vixere, & prolegomenis dissertationibus ac notis passim illustratas, emendatiores quoque hinc inde variisque egregiis priscis monumentis auctas recudi curavit, luculentis ac nitidis typis Westenianis Amst. 1725. fol. quatuor Voluminibus, auctore interim dum opus excuditur defuncto c) Hagæ Comitis, ubi munus Pastoris Ecclesiæ Gallicanæ gerebat 21 Dec. A. 1723. Addidit etiam quæ singulari tomo velut auctarium Canisiano operi subjunxerat PETRUS STEVARTIUS Leodius d) Theologiæ in eadem Academia Ingolstadiensi professor, Ingolstad. 1616. 4. & quorum elenchum dederunt laudati viri, Ittigius p. 605. & Labbeus p. 164. Quamquam autem multi fortasse peroptent mecum ut viri eruditi qui collectiones veterum scriptorum, ut Dacherii, Mabillonii & aliorum recudi curarunt egregio & laudatissimo studio, iidem servassent paginas priorum editionum, quæ passim in Historicorum & Criticorum scriptis allegantur, ut loca consulentibus lectores longa inquirendi molestia sublevarentur: cum ordo scriptorum chronologicus possit rectius & commodius notari indice aliquo, & notæ ac prolegomena aliaque monumenta vel separatim adjici, vel sine recepta-

a) Alia ab H. Canisio edita referunt Franciscus Swertius in Athenis Belgicis pag. 324. & Valerius Andreas in Bibl. Belgica p. 344.

b) Scaligerana: *H. Canisius en ses VI. volumes a des bonnes choses & aussi de grandes badineries, multa futilia. Il a tout eu de saint Gal, je ne crois pas qu'il ait rien de falsifié.*

c) Jac. Basnagii elogium & scriptorum ab eo editorum Catalogus, tomo primo Lectionum Canisianarum editionis Amst. præmittitur. Catalogum scriptorum dabit etiam Diarium Hagense, Europe savante An. 1719. mense Augusto p. 206. sq.

d) Alias Stevartii lucubrationes referunt Valerius Andreas, & Sweertius qui testatur A. C. 1621. diem obiisse supremum.

ceptarum paginarum interceptione interſeri. Attamen quoniam aliud placuiſſe videmus nuperis editoribus, ſupereſt ut quod ad Caniſium attinet indice duplici ſtudioſis ſuccurram, exhibeamque recenſionem editionis Baſnagianæ, e) collatæ cum Ingolſtadienſi, adſcriptis utriusque paginis, & deinde indicem alphabeticum omnium in utraque comprehenſorum monumentorum ſubjungam. Literæ *Stev.* collectionem Stevartianam denotant.

Theſaurus monimentor. Eccleſiaſt. Amſterd. 1725. fol.

1	Tom. I. Sec. III. A. C. 230. Excerpta ex libro *S. Hippolyti* Epiſcopi Portuenſis de Theologia & incarnatione, contra Beronem & Helicem: quæ Latine ex *Franciſci Turriani* verſione Caniſius exhibet, ſed Græce & Lat. ex Sirmondi ac Combefiſii dat Baſnagius. Confer Hippolytum meum T. I. p. 225.	Edit. Nov. T. I. pag. 13	Vet. pag. T. V. 153
2	A. C. 250. *S. Gregorii Thavmaturgi* expoſitio fides & anathematiſmi XII. Græce & Lat. cum fragmento ex narratione *Germani* CPol. ad Anthimum de Synodis & hæreſibus.	26	T. III. 1
3	Sec. IV. A. C. 340. *Serapionis*, Epiſcopi Thmueos, liber contra Manichæos. *Turriani* verſionem Caniſius dederat, Baſnagius Græca etiam addidit ex Codice Holſteniano Hamb. cujus apographum ad eum transmiſit ſumme Venerandus noſter Jo. Frid. Winckelerus, Paſtor meritiſſ. Eccleſiæ Nicolaitanæ.	43	T. V. 1
4	A. C. 360. *Titi Boſtrenſis* contra Manichæos libri III. (quartus deſideratur.) Etiam hoc		

e) de hac poſſunt quoque conſuli Acta Erud. Latina An. 1725. p. 529. An. 1726. p. 1. &c. Germanica part. 105. 107. 112. &c. Jo. Clericus Bibl. veteris & novæ Tom. XXIII ſeq. Unſchuldige Nachrichten von Alten und Neuen in Theologiſchen Sachen An. 1725. p. 795. ſqq.

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	ex *Turriani* versione tantum Canisius dederat, Græca ejusdem laudati Winckleri beneficio Basnagius addidit.	59 T. V.	36
5	*S. Oresii* Abbatis de sex cogitationibus libellus Latine.	168 T. V. 2.	951
6	A. C. 370. *S. Basilii* rationes syllogisticæ contra Arianos, quod Filius in Divinis sit Deus. *Turriano interprete.* Latine. Incip. *Si Filius est natura DEus, & Pater est natura DEus.*	169 T. V.	166
	Ejusdem fragmentum contra Eunomium. Incip. *Si ingenitum est substantia.*	171 T. V.	171
7	*Eunomii* hæretici Confessio fidei Græce cum versione *Henr. Valesii.*	178 *deest.*	
	Ejusdem Apologiæ Prologus & Epilogus cum versione *Henr. Warthoni.*	181 *deest.*	
	Scholia Eunomii & disputatio Orthodoxi contra eum, Latine ex *Turriani* versione.	185 T. V.	172
8	SS. *Basilii* Magni & *Gregorii Naz.* expositio de sancta & orthodoxa fide. Incip. *Credo in Patrem, Filium & Spiritum S. Trinitatem* ὁμοούσιον.	188 T. V.	177
9	*S. Gregorii Nysseni* Epistola ad Theophilum Alex. Episcopum, contra Apollinarium. Versioni *Turriani* quam solam Canisius dederat, Basnagius Græca addidit ex edit. Frontonis Ducæi T. II. p. 677. Incip. ὁ μόνης ὄντως τῆς κοσμικῆς.	191 T. V.	161
10	A. C. 380. *Didymi* Alex. liber contra Manichæos. Versioni *Turriani* quam itidem solam Canisius exhibuerat, Basnagius adjunxit Græca ex Combefisii auctario novissimo Bibl. Patrum.	204 T. V.	17
11	A. C. 390. *S. Joannis Chrysostomi* pars Commentarii brevis in Joannem, Latine *Gerardo*		

Vossio

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	Voſſio Tungrenſi interprete. Incipit: *quid cauſæ eſt cum reliqui Evangeliſtæ.*	218 Stevart.	518
12	Ejusdem Epiſtola ad Cæſarium cum fragmentis Græcis notisque tum aliorum eruditorum tum Viri Illuſtriſſ. Scipionis Marchionis Maffei.	233 *deeſt.*	
13	Sec. V. A. C. 440. *Baſilii* Seleucienſis demonſtratio adverſus Judæos de adventu CHriſti. Latine ex *Turriani* verſione Stevartius protulerat. Græca Baſnagius addidit ex edit. Claudii Dausqueji.	240 Stev.	405
14	A. C. 444. *Tironis Proſperi* Aquitanici Chronicon ab Adamo ad mortem Valentis, ex edit. Labbei in Bibl. nova MSS.	264 *deeſt.*	
	Chronicon ejusdem à morte Valentis ad A. C. 444. ex editione Caniſiana, Auguſtana, Pithœana: addito quod apud Caniſium deſideratur fragmento Labbeano.	295 T. I.	134
15.16	Chronica Victoris Tununenſis *) ab A. C. 445. ad 527. & Joannis Abbatis Biclarienſis usque ad octavum annum Mauriicii Imper.	321 *deeſt.*	
	Valentiniani III. Imp. conſtitutio pro primatu Sedis Romanæ, in gratiam Leonis Magni, ex Baronio ad A. C. 445.	337 342 *deeſt.*	
17	A. C. 460. S. *Fauſti* admonitio: nec non Fauſti Rhegienſis Epiſc. Epiſtolæ ad Ruricium, Lucidum & alios: *Lucidi* ad Euphronium, Leontium aliosque Galliæ Epiſcopos, qua Prædeſtinationorum damnat errores, Epiſtola ſeu libellus. Item *Cæſarii*, *Eufraſii*, *Gra-*	350 T. V. 2.	423 428

*) *Victoris Tununenſis* & *Joannis Biclarienſis* Chronica quidem in Caniſii Antiquis Lectionibus non exſtant, ſed edidit idem Caniſius Ingolſtad. 1600. 4. Volumen ſingulare, in quo præter hæc duo Chronica occurrit legatio *Liutprandi* Epiſcopi Cremonenſis ad Nicephorum Phocam Imperatorem Græcorum, nomine Othonis Magni Imp. Auguſti, nec non *Synodus* Bavarica ſub Taſſilone, Bavariæ duce, tempore Caroli Magni.

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	ci, *Sedati*, *Taurentii* & *Victorini* Epistolæ ad Ruricium Lemovicensem Episcopum.		
18	Ejusdem *Ruricii* Epistolarum libri duo. Has Epistolas infinitis mendis liberatas Labbeus inserere promisit tertiæ parti suarum Antiquarum Lectionum, sed quæ lucem non viderunt.	373 T.V. 2	440
19	Sec. VI. A. C. 511. Epistola *Eugippii* Abbatis in vitam S. Severini, ad Paschasium Diaconum. Exstat & apud Bollandum Act. Sanctor. 8. Januar. T.I. pag. 484.	411 T.VI.	455
20	A. 530. *Cogitosus* de S. *Brigida* Scota quæ A.C. 521. obiit.	416 T.V. 2	625
21	A. 540. *Zachariæ* Mytilenensis brevis disputatio adversus Manichæos, Latine ex Turriani versione.	428 T. V.	143
22	A. 570. *Anastasii* Antiocheni Orationes quinque Latine, 1) de SS. Trinitate, 2) de incircumscripto, 3) de Incarnatione, 4) de passione. 5) de Resurrectione: *Turriano* interprete.	436 Stev.	463
23	*Anastasii* Sinaitæ Oratio de sacra Synaxi, Græce & Lat. Hanc ex Bavarico Codice Canisius dederat, sed Basnagius illam repræsentat ex edit. Combefisiana recensita ad Codices Regiæ Bibl.	465 T.III.	67
24	Ejusdem Oratio in sextum Psalmum, Græce & Latine. Eadem ex alio Codice, Græce & Latine ex edit. Combefisiana Tom. I. Auctarii novi p. 943.	480 T. III. / 502 *deest.*	87
25	A. 580. *Evanti* Abbatis contra eos qui sanguinem animalium immundum, & carnem mundam judicant.	522 T.V. 2	553
26 ad 29	Sec. VII. A. C. 605. *Leontii* Byzantini Monachi libri III. contra *Eutychianos*		

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	& *Neſtorianos*, ſive contra Enantiodocetas, Aphthartodocetas & contra illos qui ſimulabant ſe Chalcedonenſem Synodum recipere, cum eſſent Neſtoriani: & de Neſtorianis triumphus. Liber in fraudes *Apollinariſtarum* ſeu in eos qui proferunt quædam falſo in ſcripta nomine vetuſtorum Patrum. Solutiones argumentorum *Severi* hæretici. Dubitationes hypotheticæ & definientes XXX. contra eos qui negant eſſe in CHriſto poſt unionem duas veras naturas. Auctoritates SS. Patrum contra eos qui dividunt in duas naturas unum Dominum JEſum Chriſtum poſt unionem, collectæ à *Timotheo* hæretico, ſive alio. Omnia Latine, *Turriano* interprete.	527 T.IV.	1
30	A. C. 640. Epiſtolæ XVI. Domni *Deſiderii*, Epiſcopi Cadurceni, ex Bibl. Monaſterii St. Galli.	636 T.V.2	526
31	Ad Deſiderium Cadurcenſem Epiſtolæ XXI Abbonis, Aujulphi, Bertegyſeli, Chanulfi, Conſtantii, Dadonis, Elegii, Felicis, Galli, Palladii, Pauli, Rauracii, Sigeberti Regis, Sulpitii & Veri, nec non Sulpitii ad Verum Rutenæ Epiſcopum. Has poſtea ediderunt Marquardus. Freherus & Andreas Ducheſne.		
32	An. 660. Vita *St. Magni* auctore *Theodoro* ejus diſcipulo, Monacho St. Galli & Abbate primo Campedonenſi.	655 T.V.2	913
33	An. 670. *St. Adamanni* *) Scoti libri III. de *S. Columbano*, Scoto.	680 T.V.2	562
34	An. 690. *S. Althelmi*, Shireburnenſis apud Occidentales Saxones in Britannia Epiſco-		

*) al. Adamannus vel Adamandus. Apud Labbeum vitioſe Adamantius.

		Edit. Nov. T. I. pag.	Vet. pag.
	pi libri duo carmine heroico scripti de laude Virginum & de octo vitiis principalibus.	713	T.V.2. 798
35	*Claudii Capperonnierii* Professoris Regii Paris. animadversiones in Anastasii versionem Latinam fragmentorum S. Hippolyti Portuensis contra Beronem & Helicem, & in Jac. Fabricii Holsati versionem Latinam apologetici Eunomiani.	764	*deest.*
36	A.C.615. Carmen Monostichôn *B. Columbani* Hiberni Abbatis, ex MS. Frisingensi, cum Epistola ad Hunaldum discipulum, carmine hexametro, qua detestatur avaritiam.	775	T.I. append. pag. 3.
37	Sermo *S. Galli* Confessoris, dictus in Consecratione Joannis, Episcopi Constantiensis.	784	T.V.2. 896
38	Fragmentum *Leontii* Cyprii contra Hebræos, Latine.	795	T.V. 200
	TOMO II.	T. II. pag.	pag.
39	Sec. VIII. A.C. 701. Acta sancti *Cuthberti* Lindisfarnensis Episcopi, carmine heroico à venerabili *Beda* conscripta, versibus hexametris.	4	T.V.2 692
40	A.C.730. *S. Johannis* Damasceni Liber contra *Acephalos*, & *Jacobitas Monophysitas*; Canisius ex Turriani versione Latine tantum ediderat. Basnagius Græce & Latine & integriorem exhibet ex editione V. C. Michaëlis le Quien.	29	T. IV. 173
41	Ejusdem Dissertatio adversus *Nestorianos*; itidem Latine tantum a Canisio edita Turriano interprete, & à Basnagio Græce & Latine ex laudati Lequienii Damasceno reposita.	66	T. IV. 212

42. *S. Za-*

		Edit. Nov. T. II. pag.	Vet. pag.
42	A.C.745. *S.Zachariæ* Pontificis ſex cum dimidio capita ex libro III. Dialogorum *St. Gregorii M.* Græce & Lat.	89 T. III.	24
43	A. C. 765. Vita ſive potius Hodoeporicon *S. Willibaldi*, Epiſcopi Aichſtadiani, ſcriptum à Sanctimoniali *Heidenheimenſi.*	105 T.IV.2. 117	481 695
44	Vita ſancti Confeſſoris & Abbatis *Wunibaldi* Fratris St. Willibaldi, ſcripta ab eadem Sanctimoniali Heidenheimenſi.	125 T.IV.2.	516
45	A. C. 770. Vita *S. Lamberti* Martyris, Epiſcopi Trajectenſis, auctore *Godeſchalco.* Item Revelatio St. Lamberti, eodem Auctore.	130 T. II.	172
46	A. C. 780. Collectio Hiſtorica Chronographica ex Anonymo qui ſub Alexandro Severo vixit; collectore Gallo quodam Caroli M. temporibus.	154 T. II.	579
47	Collectio Hiſtorica Chronographica ex Idacio & aliis, eodem Collectore.	165. 183.	
48	Collectio Hiſtorica Chronographica ex Toromacho (Gregorio Turonenſi) & aliis, eodem Collectore.	195	
49	A. C. 780. *S. Willibaldi* Epiſcopi Eichſtadiani Liber de Vita St. *Bonifacii* Martyris Germanorum Apoſtoli, Archiepiſcopi Moguntini.	232 T.IV.2.	341
50	Collectanea incerti Auctoris contra *Severianos*; Latine.	253 T. IV.	232
51	A. C. 781. Epitome Canonum quam *Adrianus I.* ſummus Pontifex Carolo M. Romæ obtulit.	266 T. VI.	413
52	A. C. 785. *Etherii* Epiſcopi Uxameſis & *Beati* presbyteri adverſus Elipandum Archiep. Toletanum libri duo de adoptione CHriſti Filii Dei, ex Biblioth. Toletana.	297 Stevart.	17
b.	Supplementum ad *Alcuini* librum de virtutibus		

		Edit. Nov.		Vet.
	tibus & octo vitiis principalibus. Cum Alcuini epitaphio &c.	T. II. pag. 376	T. VI.	pag. 411
53 a.	A.C. 790. *Flacci Alcuini* Epistolæ LXVII.	384	T. I.	1
b.	Ejusdem Epistola ad Eanbaldum Archiepiscopum Eboracensem ex edit. V. C. Justi Fontanini.	449	*deest.*	
c.	Ejusdem Epistola de confessione peccatorum facienda ad pueros S. Martini.	454	T. V. 2	323
d.	Ejusdem Homilia in Natalem S. *Willibrordi* Archiep. item ejus liber de vita & rebus gestis St. Willibrordi carmine conscriptus & Elegia in St. *Willigisum* parentem St. Willibrordi.	460 463.470	T. VI.	345
e.	Carmina incerti Auctoris de Carolo M. & Leonis Pontificis ad eundem Carolum adventu, incip. *Rursus in ambiguos.*	474	T. VI.	521
f.	*Flacci Albini* seu *Alcuini* Dialectica & Grammatica.	488 506	T. V. 2	960
g.	Ejusdem epistola de illo Canticorum loco VI. 7. *Sexaginta sunt Reginæ & octoginta Concubinæ*, ut & ejusdem, sive *Amalarii* potius Epistola de cerimoniis Baptismi ad Carolum M.	540 543	T. VI.	366
54	Sec. IX. A. C. 810. *St. Nicephori* Patriarchæ Constantinopolitani Opuscula quatuor contra Iconomachos, Latine, Francisco Turriano interprete.	part. 2 4	T. IV	253
55	A. C. 814. Benedictio DEI ex *Cassiodoro & Isidoro*, ab Anonymo ad Bathuricum Episcopum Ratisbon.	21	Stevart.	799
56	Fragmentum Annalium Francicorum ab A.C. 741. usque ad 793. quos Regino Prumiensis se in historia secutum profitetur.	48	T. III.	190
57	A. C. 820. *Theodulphi* Abbatis Floriacensis Elegiæ Epistolares de suo Exilio ad Modoinum			

		Edit. Nov. T.II. pag. part.2.		Vet. pag.
	doinum Episcopum & Aigulfum. Item Modoini Epistola Responsoria Elegiaca.	65	T.V.2	879
58	Ejusd. Theodulfi & Jonæ Aurelianensis atque aliorum Poëmata.	72	T. VI.	504
59	A.C. 825. *Halitgarii* Episcopi Cameracensis de Vitiis & Virtutibus & ordine pœnitentium libri V. ad Ebonem Archiep. Rhemensem.	87	T. V. 2	227
60	Liber *Pœnitentialis* ex Scrinio *Romanæ* Ecclesiæ, statuta Canonum de officio. Sacerdotum, ex libro secundo Burchardi.	121	Stevart.	693
61	a. Antiquus Pœnitentialis Romanus ab Halitgario exscriptus,	132		
	b. Pœnitentiale Halitgarii sive alterius incerc. ti auctoris una cum Epistola *Hormisdæ* Papæ.	141	T.V.2	285
62	Excerptum ex libro *Prosperi*, quantum remedii habeat confessio peccatorum.	145		
63	Epistola *Gregorii M.* ad Secundinum.	146		
64	S. *Isidori* Epistola ad Masonem Episcop. de restauratione Sacerdotis. Sententiæ contra immunditiem. Excerpta ex regula *S. Fructuosi.*	147		
		150		
65	S. Isidori de conversis, sive ad Monachos.	153	T.V.2.	305
66	A. C. 840. Vita *Solæ* Angli, Abbatis in Solenhoven, scripta ab *Enmenoldo* Diacono, præmisso hymno & Epistola Ermanrici.	165	T.IV.2	544 732
67	Poëmata *Walafridi Strabi*, sive *Strabonis.*	183	T. VI.	546
68	Ejusd. Hortulus ad Grimoldum, Cœnobii S. Galli Abbatem.	266	T. VI.	672
69	Ejusd. sermo de subversione Hierusalem, in Cap. XIX. Lucæ.	277	T. VI.	331
70	A. C. 854. Pœnitentiale *Rhabani* Archiep. Mogunt.	293	Stev.	635
71	A.C. 855. Martyrologium *Rhabani*, Episto-			

		Edit. Nov.	Vet.
	lam & versus ad Grimoldum Abbatem Basnagius è Mabillonio pag. 290. addidit.	T. II. pag. part.2. 314	pag. T. VI. 688
72	Synodus Regia *Ticina*, & de ea M. Velseri admonitio.	361	T. V. 2 674 951
73	Conventus *Ticinensis*.	369	
74	Genealogia *Caroli M.* auctore Anonymo.	372	T.V. 2 688
75	A.C. 869. *Photii* Patriarchæ CPol. Epistol. integra ad Michaëlem Bulgarorum Regem, Græc. & Lat. ex Montacutii edit. Præmissa illius particula quam ex Turriani versione solam Canisius ediderat.	382 *deest.* 379	T.V. 183
76	Ejusd. Photii Dissertationes sex de Divinitate, incarnatione &c. Græce & Latine. Canisius Latine tantum exhibuerat ex Turriani versione. Sed (exceptâ primâ) Græcas quoque & tertiam integriorem Basnagius adjunxit, acceptas à V. C. Claudio Caperonnierio, cujus etiam accedunt notæ.	420	T.V. 189
77	Photii liber de Voluntatibus Gnomicis in CHristo, Græce & Latine, cum ejusdem Caperonnierii notis.	439	Stevart. 437
78	Stewartii Dissertatiuncula de scriptione Photiana.	459	Stev. 453
79	*Theodori* Hagiopolitani Disputationes tres: I. De nomine DEI. II. De Deo & Deitate. III. cum Nestoriano. Latine Turriano interprete.	467	T.IV. 281
80	*Theodori Abucaræ* Tractatus de Unione & incarnatione; Græce ex MS. Bodlejano Oxon. cum versione Andreæ Arnoldi, ex edit. Parisiens. 1685. 8.	474	*deest.*
81	A. C. 870. Martyrium *S. Desiderii* Viennensis in Gallia Episcopi ab *Adone* collectum.	T. II. part. 3. 4	T.VI. 444
82	A.C. 875. *Anastasii* Abbatis Liber contra Judæos, Latine, Turriano interprete. In-		

cip.

		Edit. Nov. T. II. pag. part. 3.	Vet. pag.
	cip. *Regnum quod DEUS promisit se daturum CHristo.*	12 T. III.	123
83	A. C. 881. Collectanea contra Judæos.	41 Stevart.	415
84	Collectanea de quibusdam Hæresibus.	49 Stevart.	430
85	A. C. 884. De Gestis *Caroli M.* Libri duo scripti à quodam Monacho S. Galli.	57 T. I.	360
86	A. C. 894. Martyrologium *Notkeri Balbuli*, Monachi S. Galli.	89 T. VI.	761
87	Epigrammata seu Hymni sacri illustrium virorum Monasterii S. Galli.	190 T. V. 2	728
88	Carmina *Salomonis* Episcopi ad Dadonem Episcopum, *Waldramni* ad Salomonem.	239 T. I. app.	15 31
89	A. C. 895. Vita *S. Gregorii M.* ab incerto Auctore conscripta.	256 T. VI.	461
90	A. C. 896. Vita *S. Walpurgis* Virginis & Abbatissæ Heidenheimensis scripta à Wolfhardo presbytero Monacho Hasenrietano.	265 T. IV. 2	720
91	Sec. X. A. C. 910. Vita *S. Burchardi* Herbipolensis Episcopi, Auctore, Anonymo.	T. III. 5 T. IV. 2	651
92	Synodus *Engilenheimensis* A. 948.	9 T. V. 2.	1057
93	Synodus *Augustana*, A. 952.	11 T. V. 2.	1053
94	A. C. 985. Vita *S. Willibaldi* Episcopi Aichstadiani, Auctore Anonymo.	16	
95	A. C. 990. Chronicon *Hippolyti* Thebani; Græce & Latine. Editionem Canisianam ex Lambecio & Schelstrateno auxit Basnagius.	26 T. III.	35
96	A. C. 1000. *S. Adalberto* Pragensi Episcopo, Prussorum, Boëmorum, Polonorum & Hungarorum Apostolo, Auctor æquævus cum fragmentis ex alia ejus vita, ex Chronico Magdeburgensi, Chronico Ademari Monachi Ecolismensis, & ex libello de Translatione Sanctorum Abundii & Abundantiani.	45 T. V. 2	332

		Edit. T.III.	Nov. pag.	Vet. pag.
97	De *Adalhaide* conjuge Ottonis I. libri duo, Auctore familiari ejus, ut videtur *Odilone* Cluniacensi.		73 T.V. 2	398
98	A.C.1010.*Meginfredi* Magdeburgensis Præpositi de vita & virtutibus B. *Emmeramni* liber unus.		88 T. II.	1
99	A.C. 1010. *Arnolfi* ex Comitibus de Cham & Vochburg, Monachi S. Emeramni de Miraculis beati *Emmeramni* Libri duo.		104 T. II.	35
100	A. C. 1045. Panegyricus *Wiponis* carmine scriptus ad Heinricum III. Imperatorem, Conradi Imperatoris filium.		164 T. II.	191
101	A.C. 1050. Vita Sanctoram *Kiliani*, Episcopi Wirtzburgensis *Kolomanni* Presbyteri & *Totnanni* Martyrum, auctore Anonymo.		174 T. IV. 2	628
102	Vita *S. Guntheri* Thuringi Monachi Althahensis, qui S. Stephani Hungarorum Regis cognatus fuit, demum Eremitæ, auctore Anonymo.		185 T. II.	566
103	*Hermanni* Contracti, Comitis de Vöringen Majoris Augiæ Monachi Chronicon, ab Orbe condito ad A.C. 1054.		195 T. I.	431
104	A.C.1054 *Humberti* Sylvæ Candidæ Episcopi adversus calumnias *Michaëlis* Patriarchæ Constantinop. liber unus. Ejusdem liber alius contra *Nicetam Pectoratum*, cum relatione brevi rerum Constantinopoli ab Apostolicæ sedis Legatis gestarum. *Nicetæ* liber contra Latinos præmittitur, Latine.		281 T.VI. 308	114
105	A.C. 1065. Vita Nobilis viri *Henrici à Zwifaltach*, in Monasterio Ochsenhusano Prioris, scripta à Monacho Ochsenhusano.		331 T.V.2	670
106	A.C. 1074. *Othloni* Fuldensis Presbyteri Libri duo de Vita S. Bonifacii, Germanorum Apostoli Archiepisc. Mogunt.		337 T.IV.2	393

107 *S. Ans-*

		Edit. Nov. T. III. pag.	Vet. pag.
107	A. C. 1082. *S. Anshelmi* Lucensis Episcopi libri duo contra *Guibertum* Antipapam pro defensione Gregorii VII.	372 T. VI.	202
108	Ejusdem Collectanea, de Ecclesiæ facultatibus potestati Regis aut Cæsaris non subjectis.	389	
109	A. C. 1090. Statuta Canonum de officio Sacerdotum, incerto collectore.	397	
110	A.C. 1095. *Menologium* Græcorum, ex Bibl. & versione Cardinalis Sirleti cum indice Sanctorum Alphabetico.	412 T. II. T. III. part. 2.	731
111	Sec. XII. A. C. 1120. *Udalscalci* Narratio de controversis inter Hermannum Episcopum Augustanum & Eginonem Abbatem S. Udalrici, una cum Epistolis *Paschalis* Papæ quinque, *Arnoldi* Moguntini Archiep. tribus, & *Eginonis* quatuor.	6 T. II.	205
	A. C. 1120. Carmen de itinere & obitu *Eginonis* Abbatis S. Udalrici Augustæ Vindel.	21	
112	A.C. 1145. Vita & res gestæ *S. Henrici* I. Imperatoris, incerto Auctore.	27 T. VI.	400
113	A.C. 1151. Libri tres de vita beati *Othonis* Episc. Bambergensis, Pomeranorum Apostoli, auctore Anonymo, una cum quibusdam Epistolis *Paschalis*, *Calixti*, & *Innocentii* Pontificum & *Bolislai* Polonorum Ducis: ut & *Imbraconis*, Herbip. Episcopi Oratio in funere S. Othonis.	40 T. II.	235
114	Vita & passio *S. Tyemonis* sive *Theodamari* Archiep. Salisburg. Auctore æquævo.	103 T. IV. 2	666
115	A. C. 1160. *Metelli* Tegerseensis Quirinalia sive Odæ & Eclogæ in laudem *S. Quirini* Martyris.	117 T. I. app.	37

		Edit. Nov.	Vet.
116	A.C. 1165. Fragmentum ex libro contra *Folmarum.*	T.III. pag. 200 Stevart.	pag. 243
117	A.C. 1166. Officium de *S. Carolo* Magno.	208 T.VI.	438
118	A.C. 1167. Brevis Relatio de origine, fundatione & progreſſu Monaſterii Windbergenſis in Bavaria, Ord. Præmonſtratenſis.	211 T.VI.	400
119	Chronicon incerti auctoris à Nativitate Domini usque ad annum CHriſti 1167.	219 Stev.	717
120	I. Deſcriptio Urbis & Monaſterii Salisburgenſis ex Mabillonii T. IV. Amlect. p. 63.	278 *deeſt.*	
	Monumenta Salisburgenſia, collectore Joanne Steinhauſen, Senatore Salisburg.		
	II. De Epiſcopis Salisb. *S. Ruperto*, Bavariæ Apoſtolo, *S. Virgilio*, Apoſtolo Carinthiæ, Eberhardo Norico, S. Hartwico, St. Gebehardo, Auctore *St. Eberhardi* diſcipulo.	282 T.II.	247
	III. Hiſtoria S. Rudberti Epiſc. Salisb.	319 T.VI.	1107
	Vita S. Erendrudis Abbatiſſæ Nubergenſis.	331	1125
	Vita S. Rudberti I. Epiſc. Salisb. auctore S. Eberhardi Diſcipulo.	340	1139
	IV. Hiſtoria de Miraculis *St. Vitalis.*	347	1023
	V. Vita *S. Virgilii* Epiſc. Salisb.	395	1173
	Vita *S. Eberhardi* Archiep. Salisb.	408	1194
	De *S. Hartwico* Archiep. Salisb.	419	1215
	De corpore *S. Martini* Epiſc. Turon.	423	
	VI. Aliqua de ſummo Templo *Salisburgenſi.*	426	
	Catalogus Epiſcoporum *Salisb.*	430	1224
	Vita *S. Gebehardi* Archiep. Salisburg. fundatoris Eccl. Admuntenſis.	434	1227
	VII. A. C. 1190. *Arnonis* annotatio ſive Index Donationum.	452 T.II.	484

		Edit. Nov. T. III. pag.	Vet. pag.
IIX.	Donationes factæ Eccleſiæ *Salisburgenſi.*	462 T.VI.	147
IX.	Chronicon *Salisburgenſe* ab An. C. 580. ad 1475. ex Bibl. Alberti Hungeri.	478	1252
	Epiſcoporum *Chiemenſium* Catalogus.	494	1284
121	A. C. 1194. *Friderici I.* Imperatoris cognomento *Barbaroſſæ* Expeditio Aſiatica, ab auctore æquævo conſcripta.	499 T. V. 2	44
122	A. C. 1195. Vita *S. Mechtildis* Abbatiſſæ in Dieſſen & poſtea Oetilſtetten, auctore *Engelhardo* Abbate in Lankhain.	532 T. V. 2	8
123	A. C. 1198. *Ekerhardi* Decani St. Galli de vita B. Notkeri cognomento *Balbuli*, ejusque canonizationis proceſſus.	552 T. VI.	934
124	A. C. 1200. Hiſtoria de Guelfis Principibus, auctore Altorfenſi, ſive *Weingartenſi*, Monacho.	579 T. III.	579
125	Chronicon *Weingartenſe* à CHriſto nato ad An. 1197.	593 T. I.	177
	TOMO IV.	T. IV.	
126	Sec. XIII. A. C. 1210. *Guntheri* Monachi Hiſtoria Conſtantinopolitana ſub Balduino.	5 T. V. 2	358
127	A. C. 1230. Deſcriptio Terræ ſanctæ, Auctore *Burchardo* de Monte Sion.	9 T. VI.	297
128	*Jacobi de Vitriaco* Præfatio in hiſtoriam Orientalem & Occidentalem.	27 T. VI.	1323
129	A. C. 1252. Tractatus *contra Græcorum errores* de proceſſione Spiritus S. de animabus defunctorum, de Azymis & fermento, de obedientia Rom. Eccleſiæ.	33 Stevart.	535
130	Conſtitutiones Concilii *Viennenſis.* A. 1267.	82 T. I.	464
131	Concilii *Salisburgenſis* A. 1274.	87	
132	A. C. 1282. De Vita & miraculis *St. Erminoldi* Abbatis Prufevingenſis, libri duo A. C. 1289.	93 T. II.	508

133 A.C.

		Edit. Nov. T.IV. pag.	Vet. pag.
133	A.C.1289. *Theodorici* Turingi Libri octo de *S.Elizabeth*, Andreæ Regis Hungarorum filia.	116 T.V.2	147
134	A.C. 1297. Acta *S. Albani* Martyris, Auctore ut videtur *Sigeardo*, item alia Acta ejusdem Albani, incerto auctore.	157 T.V.2	648
135	Annales *Heinrici Steronis* Altahensis ab anno 1152. qui est Friderici Imp. primus, usque ad Rudolphum Habspurg. & inde deinceps ad A.C. 1297.	172 T. I.	229
136	Annales *Eberhardi* Altahensis ab Imperatore Rudolpho Habsp. sive ab An. 1273. ad 1305.	216 T. I.	307
137	Sec. XIV. A. C. 1306. Vita *S. Walpurgis* Virginis & Abbatissæ Heidenheimensis, scripta à *Philippo* Præsule Aichstadiano.	238 T.IV.2	563 605.628
138	Concilia bina *Salisburgensia* A.C. 1310.	251 T. I.	470
139	A. C. 1310. *Andronici Comneni* Constantinopolitani Dialogus contra Judæos, Joanne Livinejo interprete.	261 Stevart.	263
140	*Guilielmi de Baldensel* Hodœporicon ad Terram sanctam an. 1336. una cum Epistola ad Petrum Abbatem aulæ Regiæ, Ord. Cistercienſis.	332 T.V.2	96
141	Itinerarium *Rudolphi de Frameynsperg* in Palæstinam ad montem Sinai & in Ægyptum. A.C. 1346,	358 T.VI.	320
142	A.C. 1350. *Barlaami de Seminaria* Episcopi Gyracensis Epistolæ & Alexii Calocheti, Demetriique Thessalonicensis ad Barlaamum de Unione cum Rom. Ecclesia & Processione Spiritus Sancti, Latine nescio quo interprete.	369 T.VI.	4
143	Ethica secundum Stoicos, Auctore eodem Barlaamo, itidem Latine.	405 T.VI.	80
144	Sec. XV. A.C. 1422. *Anonymi* Epitome bellorum à Christianis Principibus pro re-		

cupera-

		Edit. Nov.	Vet.
	cuperatione Terræ ſanctæ ſuſceptorum, in qua etiam deſcriptio Palæſtinæ & multa de Mahomete, ab incerto auctore conſcripta.	T.IV.pag. 426 T. VI.	pag. 251
145	*Huſſitica.*		
146	I. Oratio *Joannis Raguſini*, Ordinis Prædicatorum Procurator Generalis in Concilio Baſileenſi, de communione ſub utraque ſpecie. A. C. 1433.	467 T.III.app.	1
147	II. *Ægidii Carlerii* Decani Eccleſiæ Cameracenſis Oratio in Concil. Baſil. de corrigendis peccatis publicis A. 1433.	566 T.III.app.	289
148	III. Oratio *Henrici Kalteiſen* Dominicani, Profeſſoris S. Theol. de libera prædicatione Verbi Dei. An. 1433.	628 T.IV.part.2.	1
149	IV. Oratio *Johannis de Polemar*, Archi-Diaconi Barcinonenſis, Apoſtolici Palatii cauſarum auditoris de civili Dominio Clericorum A. 1465.	710 T.IV.part.2	229
150	De fundatione Eccleſiæ *Ilminenſis* & *Tegernſeenſis* & de translatione ſancti Altaris. Item, fragmentum Chronicon *Thaddæi* Scotorum Abbatis Ratisbonæ, de S. Kiliano S. Virgilio & St. Lullo. A. C. 1457.	751 T.IV.2	471
151	Diſputatio Capituli Eccleſiæ *Pragenſis* cum *Rokyzana* de Huſſiticis controverſiis, A.C. 1465. coram Gyrzikone ſeu Georgio Rege Bohemiæ.	752 753 T. III. app.	466
152	Sec. XVI. A. C. 1509. Deſcriptio Terræ Sanctæ, auctore *Anshelmo*, Ord. Minor.	779 T. VI.	1289
153	Actus ſive Proceſſus Canonizationis *B. Notkeri* A.C. 1514.	796 T. VI.	1000
154	Catalogus Scriptorum contra Judæos ex Bibliotheca Theologica *Johannis Molani.* An. 1580.	816 Stevart.	415

		Edit. Nov.	Vet.
155	De vita *S. Gebehardi* Constantiensis Episcopi libri duo per *Felicem Manilium.* A. C. 1511.	T.IV. pag. 822 T.VI.	pag. 477
156	*Edmundi Campiani* S. I. Epistola ad Richardum Cheneum, Episc. Gloceſtrenſem.	*deeſt* T.I.	125

INDEX
In Canisii Lectiones Antiquas & Stevartii Collectionem Alphabeticus.

Fragmenta ex libello de translatione SS. Abundii & Abundantiani num. 96.
Fragmentum ex Chronico Adamari num. 96.
Adamannus Scotus. n. 33.
Ado. n. 81.
Adriani I. Canonum epitome oblata Carolo M. n. 51.
Alcuinus n. 53.
Althelmus n. 34.
Amo n. 120.
Anaſtaſius Antiochenus n. 22.
Anaſtaſius Abbas n. 82.
Anaſtaſius Sinaita n. 23. 24.
Andronicus CPol. n. 139.
Anonymi contra Græcos n. 129.
de officio Sacerdotum n. 109.
Collectio hiſtorico Chronogr. n. 46. 47. 48.
Chronicon ad A. 1167. n. 119.
de terra ſancta, Mahomete &c. 144.
Annales Francici ab An. 761. ad 793. n. 56. Benedictio DEI ex Caſſiodoro & Iſidoro n. 55.
Anſelmus Lucenſis n. 107. 108.
Anſelmus de terra ſancta n. 152.
Arnolfus ex Comitibus n. 99.
Guil. de Baldenſel n. 140.
Barlaamus n. 142. 143.
S. Baſilius Magnus n. 6. 8.
Baſilius Seleucienſis n. 15.
Beatus contra Elipandum n. 52.
Bedæ acta S. Cuthberti n. 39.
Burchardus de monte Sion n. 127.
Calixtus Papa n. 113.
Claudius Capperonier n. 35.
Edm. Campianus n. 156.
Ægidius Carlerius n. 147.
Sangallenſis de vita Caroli M. n. 85.
Caroli M. Genealogia n. 74.
Officium de S. Carolo n. 117.
Canonum epitome oblata ab Adriano I. n. 51.
Caſſiodorus n. 55.
Chiemenſes Epiſcopi n. 120.
S. Chryſoſtomus n. 11. 12.
Cogitoſus n. 20.

B. Columbanus n. 36. 87.
Concilia Auguſtanum n. 93. Engilenheimenſe n. 92. Salisburg. n. 131. 138. Ticinenſe n. 72. 73. Viennenſe n. 130.
Jo. Damaſcenus n. 40. 41.
Deſiderius Epiſc. Cadurcenus n. 30.
Didymus Alex. n. 10.
Eberhardus Altahenſis n. 136.
Eckerardus n. 123.
Egino n. 111.
Adverſus Elipandum n. 52.
Engelhardus n. 122.
Ermenoldus n. 66.
Etherius n. 52.
Evantus Abbas n. 25.
Eugippius n. 19.
Eunomius n. 7.
Fauſtus Rhegienſis n. 17.
Contra Folmarum n. 116.
Rudolphus de Frameynſperg n. 141.
De Friderici I. Barbaroſſæ expeditione Aſiatica n. 121.
S. Gallus confeſſor n. 37.
Illuſtrium virorum monaſterii S. Galli carmina n. 87.
Gregorius Papa n. 42. Ejus Epiſt. ad Secundinum n. 63.
Gregor. Naz. n. 8.
Gregorius Nyſſ. n. 9.
Gregorius Thaumaturgus n. 2.
De Guelfis Principibus n. 125.
Guntherus Monachus n. 126.
Collectanea de quibusdam hæreſibus n. 84.
Halitgarius n. 58. ſq.
Heidenheimenſis Monialis n. 43. 44.
Hermannus Contractus n. 103.
S. Hippolytus Portuenſis n. 1.
Hippolytus Thebanus n. 95.
Hormisdæ Papæ Epiſtola n. 61.
Humbertus Sylvæ Candidæ Epiſc. n. 104.
Huſſitica n. 145. diſp. Prag. cum Rokyzana n. 151.
Idacius n. 47.
Iſidorus n. 55. de converſis n. 65. Epiſtola ad Maſonem n. 64.
Henr. Kalteiſen n. 148.
Ilmenſis Eccleſ. n. 150.
Innocentius Papa n. 113.
Joannes Biclarienſis n. 16.
Collectanea contra Judæos n. 83.
Catalogus ſcriptorum contra Judæos n. 154.
Leontius Byz. n. 26. 27. 28. 29.
Leontius Cyprius n. 38.
Fragm. ex Chronico Magdeb. n. 96
Felix Manilius n. 155.
Martyrologium Rabani n. 71. Notkeri n. 86.
Meginferdus Magdeb. n. 98.
De corpore S. Martini Turon. n. 120.
Menologium Græcorum n. 110.
Metellus Tegerſeenſis n. 115.
Michaël Patriarcha CPol. n. 104.
Nicephorus CPol. n. 54.
Nicetas Pectoratus n. 104.
Notkeri Vita n. 123. Martyrologium n. 86. Ejus canoniſatio n. 153. 123.
S. Oreſius n. 5.

Othlonus Fuldenſis presb. n. 106.
Paſchalis Epiſtolæ n. 111. 113.
Philippus Aichſtad. n. 137.
Photius n. 75. 76. 77.
Pœnitentiales libelli n. 60. ſq. 70.
Jo. de Polemar. n. 149.
Proſper. n. 62.
Tironis Proſperi Chron. n. 14.
Rabani pœnitentiale n. 70. martyrolog. n. 71.
Joannes Raguſinus n. 146.
Ruricius n. 18.
Monumenta Salisburgenſia n. 120.
Salomo Epiſcopus n. 88.
Serapio n. 3.
Contra Severianos n. 50.
Henricus Stero n. 135.
Stevartius n. 78.
Thaddæi Scoti Chron. n. 150.
Theodoricus Thuringus n. 133.
Theodorus Abucara n. 80.
- Hagiopolitanus n. 79.
Theodorus alius, ſcriptor vitæ St. Magni n. 32.
Theodulfus n. 57. 58.
Titus Boſtrenſis n. 4.
Toromachus n. 48.
Udalſcalcus n. 111.
Vita S. Adalberti Pragenſis n. 96.
Adalhaidis n. 97.
Vita S. Albani n. 134. S. Bonifacii n. 106. 49. S. Burchardi n. 91. S. Deſiderii Viennenſis n. 81. S. Emmerani n. 98. 99. St. Eliſabethæ n. 133. Erendrudis n. 120. S. Ermenoldi n. 132.
S. Gebehardi n. 155. Gregorii M. n. 89. S. Guntheri n. 102. Henrici I. n. 112. III. n. 100.
Kiliani, Kolomanni & Totnani n. 101. S. Lamberti n. 45. S. Magni n. 32. S. Mechtildis n. 122. Notkeri Balbuli. n. 123. Othonis Bamberg n. 113. Salisburgenſium Epiſc. n. 120. Solæ Angli n. 66. Tyemoniſ. Theodomari n. 114.
S. Walpurgis n. 137. 90. S. Willibaldi n. 94. S. Vitalis n. 120. S. Willibaldi n. 43. Wunibaldi n. 44.
Henrici à Zwifaltach n. 105.
Jacobus de Vitriaco n. 128.
Walafridus Strabus n. 67. 68. 69.
Weingartenſis monachus n. 124.
Chronicon Weingartenſe ad A. 1197. n. 125.
St. Willibaldus de vita S. Bonifacii n. 49.
Windbergenſe monaſterium n. 118.
Wipo n. 100.
Wolfhardus n. 90.
Zacharias Mytilenenſis n. 21.
Zacharias Pontifex n. 42.

XXXVI. LUDOVICUS ANTONIUS MURATORIUS Sereniſſ. Raynaldi I. Ducis Mutinenſis Bibliothecæ præfectus, cujus diviti ingenio atque eruditæ induſtriæ tot alia *) inſignia monumenta debet literarius orbis ac debebit, & amplam illam, cujus jam ſex tomi prodiere rerum Italicarum collectionem, ſingulariter etiam commemorandus hoc loco eſt mihi propter volumen, Patavii 1709. 4. ab eo vulgatum cui titulus, *Anecdota Græca* ex MSS. Codicibus eruta, Latio donata (jam A. 1699.) notisque aucta & diſquiſitionibus. In hoc continentur:

S. Gregorii Nazianzeni Epigrammata ſive carmina minora CCXXVIII. ex Bibliothecis Ambroſiana, Pariſ. & Medicea: cum verſione & notis pag. 1--217. Confer Volum. VII. hujus Bibl. pag. 536. Emendationes quasdam è Codicibus Bodlejanis venerandus atque eruditiſſ. Jo. Chriſtophorus Wolfius noſter inſerendas dedit Diario Lipſienſi, cui titulus neuer Bücher-Saal parte XIII. p. 27. ſeq.

Editoris clariſſimi diſquiſitiones tres, 1. de ſynactis & agapetis p. 218--240.

2 De agapis ſublatis p. 241--257.

3 De antiquis Chriſtianorum ſepulchris p. 258--276.

Firmi Epiſcopi Cæſareenſis (qui Epheſinæ Synodo A. C. 431. interfuit, & A. 439. defunctus ſucceſſorem habuit Thalaſſium teſte Socrate VII. ult.) Epiſtolæ XLV. familiares pleræque & non inamœnæ lectu ex Codice Bibl. Ambroſianæ ante annos circiter DCC. ſcriptæ: eum prolegomenis, verſione notisque p. 277--324. Nomina eorum ad quos Firmus ſcripſit, hæc ſunt:

Acacio Epiſcopo. *Epiſt.* 19. 35.
Achilli. 1.
Alypio Chorepiſcopo. 4.
Anthimo Epiſcopo. 14.
Armenio Archiatro. 8.
Attico Epiſcopo. 12.
Auſonio prsbytero. 11.
Candidi mentio. 30.
Chiloni Epiſcopo. 24.
Coloſiano. 18.
Cynegio Comiti. 4.
Cyrillo Epiſcopo (Alex.) 37.
Cyterio Sophiſtæ. 2.
Danieli Epiſcopo. 42.
Didnio. 7.
Domitiano. 33.
Ecdicio. 32.
Eleuſinio. 31.
Evandrio Epiſcopo. 15. 34.
Eupnio. 40.
Euſtratio 39. Comiti. 3.
Eutherio. 23.

*) Vide D. Jo. Fabricii, Theologi Helmſt. Bibliothecam T. 6. p. 365. ſeq.

Florentio. 29.
Gervatio presbytero. 10.
Geſſio Scholaſtico. 6.
Helioni. 28.
Helladio. 26. 41.
Inachio. 43. 44.
Iſidoro. 30.
Lauſo. 9. 20.
Leontio Epiſcopo. 36.
Olympio. 27.
Pergamio Chorepiſcopo. 45.
Philetæ. 21.
Sotericho. 17.
Thalaſſio. 16.
Theodoto Epiſcopo. 22.
Valerio Epiſcopo. 38.
Voluſiano. 25.

Juliani Imp. Epiſtolæ antea ineditæ quatuor, ex eadem Bibl. Ambroſiana Mediolani : quas cum Muratorii verſione dedi etiam Volum. VII. hujus Bibl. pag. 84. ſeq. Prima ad Alexandrinos exſtabat jam in Juliani editionibus, ſed majore parte mutila, qualem Rigaltius cum funere paraſitico vulgaverat.

Epiſtola ſub *Julii*, qui ab A. C. 337. ad 352. Epiſcopus Romanus fuit, nomine ſcripta ad Dionyſium Alexandrinum. Incipit: Θαυμάζω πυνθανόμενος. p. 341--346. Hanc quanquam Julio tribuit Gennadius cap. 2. tamen illi ſuppoſitam fuiſſe ab Eutychianis jam olim notarunt Facundus, Leontius Byz. & Evagrius; atque ſingulari diſquiſitione eruditiſſ. Muratorius probat p. 347--365. Confer Sirmondi ad Facundum notas, & Chriſtiani Auguſti Saligii Eutychianiſmum ante Eutychem p. 140. ſeq. Apud Euſebium Renaudotum in Hiſtoria Patriarcharum Alexandrinorum p. 360. verba quæ in hac Julii Epiſtola apud Muratorium p. 343. exſtant, proferuntur ex Hippolyti Romani Epiſcopi Epiſtola ad Dionyſium Epiſcopum Cyprium, ut eruditiſſ. Mat. Veiſſerio la Croſe obſervatum.

De *Anecdotis Latinis* laudati Muratorii, quorum jam quatuor Tomi lucem viderunt Mediolan. 1697. 1698. 1713. 4. uberius dicere non eſt hujus loci. Recenſentur autem duo primora volumina à B. D. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 962. ſeq. tertius & quartus in Diario eruditorum Italiæ Tomo XV. p. 1. & 20. ſeq. & à Memoriarum Trevoltinarum auctoribus A. 1719. p. 251. 280.

Rerum Italicarum ſcriptores ab A. C. 500. ad 1500, ejusdem Muratorii ſtudio vulgari cœpti Mediolan. 1723. ſeq. fol. vel ideo non prætereundi, quod volumine primo præter Hiſtoriam Miſcellam & Jornan-

nandem sive Jordanum & Paulum Diaconum ex MSS. Ambrosianis, Estensibus, Modoëtiensibus castigatiores, etiam Græcorum scriptorum *Procopii* de bello Gothico libri IV. ex Claudii Maltreti S. I. versione, cum indice vocabulorum Gothicorum, Vandalicorum & Langobardicorum ab Hugone Grotio explicatorum, & excerpta ex *Agathia* ad Gothos pertinentia ex Grotii versione leguntur. Tomo secundo inter alia etiam occurrit *Liutprandi* Cremonensis Episcopi ad Græcum Imperatorem Nicephorum Phocam legatio, quam pro Othonibus Augustis & Adelhaida suscepit A. C. 968. De sex voluminibus hujus operis, quæ hactenus ad nos typis exscripta pervenerunt, consules Acta Erud. A. 1724. p. 1. 49. 377. & A. 1725. p. 433. 437.

XXXVII. *Anecdota Græca sacra & profana* ex Codicibus manu exaratis primum in lucem edita, versione Latina donata & notis illustrata à JOH. CHRISTOPHORO WOLFIO, Pastore ad D. Catharinæ & Scholarcha, Hamburgi 1722. 23. 24. quatuor voluminibus, 8. In hac viri supra laudes collectione, cujus plures indies tomos adhuc à divite & sollerte illius industria exspectamus, hæc studiosis lectoribus exhibentur:

Tomo I. 1. *Photii* Patriarchæ CPol. liber I. & II. contra Manichæos suæ ætatis, sive Paulicianos, *) ex Codice Holsteniano, qui exstat in hac urbe Hamburgensi, in Bibl. Johannea. p. 1--216.

2. Notæ & emendationes præclaræ viri docti Angli (Richardi fortasse Montacutii) in *Dionem Chrysostomum* editionis Morellianæ, & in Is. Casauboni ad Dionem animadversiones, ex Bibl. Bodlejana, una cum editoris judicio & observationibus, quibus emendationes illæ plerumque confirmantur p. 217--298.

Tomo II. 3. Jam memorati *Photii* contra Manichæos liber tertius, quartusque p. 1--283.

4. *S. Gregorii Nyssenii* Macrinia sive dialogus insignis de anima & resurrectione, ex duobus Codicibus MSS. Uffenbachiano & Hasselmanniano quam plurimis locis emendata ac suppleta p. 274--330.

5. *Libanii* Epistolæ septem **) antea ineditæ, ex apographo eruditissimi Viri Maturini Veissiere la Croze, p. 331--348.

Tomo III.

*) Confer si placet quæ de hoc Photii opere dixi Volum. IX. hujus Bibl. p. 555. seq.

**) Addendæ hæ, centum *Libanii* Epistolis, quas laudatissimus Wolfius separato Volumi-

Tomo III. 6. Posterior pars emendationum in *Gregorii Nyssæni* Macrinia ex duobus jam memoratis Codicibus MSS. p. 1--47.

7. Collatio *SS. quatuor Evangeliorum* cum duobus Codicibus MSS. antiquissimis Græcis quos illustris Andreas Erasmus Seidelius ex Oriente pridem attulit, & hodie Rev. editoris servat Bibliotheca, litteris scriptum uncialibus, & nongentorum circiter annorum ætatem præferentem, ἀνεφάλως ambos, quorum alter à Matthæi VI. 6. alter à Matthæi XV. 30. incipit. p. 48--92.

8. Excerpta ex *Catena MS.* Bibl. Bodlejanæ Græcorum Patrum in Acta Apostolorum & Epistolas Catholicas. p. 92--195.

9. Initium & excerpta ex *Damascii* Philosophi opere spisso ac subtili ἀποριας καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν, *dubia & solutiones de principiis rerum* complectente, quod ex Lucæ Holstenii legato servat Bibliotheca hujus Urbis Hamburgensis p. 195--262. Græce. De Damascio hoc Damasceno, qui regnante in Italia Theodorico Athenis in schola Platonica floruit, plura Photius Cod. CXXX. CLXXXI & præcipue CCXLII. nec non Suidas. Vide quæ T. IX. hujus Bibl. p. 416. 437. 491. Cæterum hoc opus περὶ ἀρχῶν extat etiam in aliis Bibliothecis, & una cum Damascii commentariis in Parmenidem Platonis, in Codice Bavarico. Quod autem Valesius ad Socratem VII. 15. p. 86. promisit se vitam Isidori Philosophi, quam discipulus ejus Damascius scripsit, duplo auctiorem quam apud Photium servatur editurum, intelligo de laciniis vitæ ejusdem quæ apud Suidam passim exstant. Certe quæ de Hypatia ibi ex Damascio affert Valesius, ex Suida repetiit, non ex amplioribus ineditis illius excerptis, vel integro Damascii scripto.

10. *Libanii* Epistolæ aliæ ineditæ XVIII. p. 262--299. Nomina eorum, ad quos scribit Libanius, sunt: Ammianus, Andrius, Andronicus, Apollinaris & Gemellus, Bassianus, Clearchus, Demetrius, Elpidii

ne cum versione ac notis edidit Lipsiæ 1711. 8. subjuncto supplemento lacunæ Orationis Libanii in Juliani necem T. 2. edit. Morell. p. 300. ex Codice Bodlejano. Ejusdem industriæ, ne de præcipuis illius operibus Bibliotheca Hebraica, notisque Philologicis elaboratissimis in Novum fœdus, & scriptis aliis in præsenti memorem, debemus Græcos scriptores, *Origenis* Philosophumena notis illustrata Hamb. 1706. 8. *Euthymium* de Bogomilis, in commentatione erudita de illis sæculi XI. & XII. hæreticis, edita Witeb. 1712. 4. nec non *Theophili* Antiocheni libros ad Autolycum libros III. cum notis Hamb. 1724. 8.

pidii πάρεδροι, Florentius, Gemellus & Apollinaris, Germanus, Hyperechius, Italicianus, Julianus, Maximus, Meletius, Modeſtus, Polychronius, Priſcianus & Themiſtius.

Tomo IV. 11. Poſterior pars excerptorum ex Catena Patrum Græcorum in Acta Apoſtolorum & Epiſtolas Catholicas p. 1--112. Sed age ſcriptorum veterum Syllabum, quorum fragmenta in illis excerptis occurrunt, ut in aliis Catenis in Scripturam Volum. VII. cap. XVII feci, hoc loco ſubjungam.

Ammonii T. III. p. 92. 133. 134. 140. 154. 156. 172. IV. p. 7. Presbyteri III. p. 129.
Apollinaris III. p. 93. IV. 60.
Arſenii III. p. 155.
Athanaſii ex libro ſecundo adverſus Novatianos. πρὸς τὰς λεγομένας καθαρούς IV. p. 52. ex tertio p. 56.
Baſilii III. p. 153. 190. IV. p. 61. 69.
Cataphryges IV. p. 49.
Chryſoſtomus IV. p. 37.
Cyrilli IV. p. 78.
ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους τόμου β'. III. p. 135. IV. p. 64.
Didymi IV. p. 1. 3. ſeq. usque ad 52.
Dionyſii (Alex.) IV. p. 62.
Evagrii III. p. 167.
Euſebii Cæſarienſis III. p. 160. 163.
Euſebii Emiſſeni III. 146--150. IV. 96.
Heſychii presbyteri III. pag. 155. 175. 177. IV. pag. 58. 60. 61. 62. 63. 69. 109.
Incerti IV. p. 79. 85. 89. 90. 93.
Martyrologium Pauli Apoſtoli III. p. 194.
Nicolai Presbyteri fragmenta III. p. 114. 116. 117.
ἐκ τῆς εἰς Ἀμὼς ἑρμηνείας III. p. 151.
Severiani Gabalenſis III. p. 96. 100. 108. 109. 110. 113. 115. 144. 151. 165. IV. p. 60.
Severi III. p. 94. 99. 119. 127. 129. 131. 143. 151. 157. 172. 178. 187. 192. IV. p. 57. 58. 66. 68. 70. 73. 83. ſeq. 93. 96. ſeq. 101. 105. 108. Epiſcopi III. p. 97. Antiocheni 107. 163.

ἐκ τοῦ κατὰ Ἀλόγους συντάγματος III. p. 184.
κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. III. p. 182.
ἐκ τῶν κατὰ τῶν κωδικέλλων Ἀλεξάνδρου. III. p. 189. IV. p. 87.
in Epist. ad Ephesios IV. p. 97.
ex responsione ad Eupraxium Cubicularium III. p. 117. 126. 141.
ἐκ τοῦ πρὸς (Ιουλιανὸν) τὸν Ἁλικαρνασέα συντάγματος III. p. 119. 121. 135. 161.
ἐκ τοῦ, εἰς τὸ, ἅγιος ὁ Θεὸς, συντάγματος III. p. 120.
ἐκ τοῦ λόγου κή. III. p. 178. μϛ΄ III. p. 161. νθ΄. IV. p. 100. οδ΄. III. p. 131. 132. οζ΄. III. p. 127. ρθ. p. 145. ρκγ. p. 129.
ἐκ τῆς πρὸς Ἀββῖ III. p. 177.
πρὸς Αἰδεσηνοὺς III. p. 176.
πρὸς Ἀνδρόνικον κοινοβιάρχην IV. p. 180.
πρὸς Ἀναστάσιον ὕπατον III. p. 181. Ἀναστάσιον διάκονον Ἐπιστολῆς III. p. 169. 185.
πρὸς Κωνσταντῖνον ἀπὸ ὑπάτων. III. p. 165.
πρὸς Μάρωνα III. p. 174.
πρὸς Μισαὴλ Κουβικουλάριον III. p. 186.
πρὸς Ἰωάννην στρατιώτην III. p. 156.
πρὸς Σόλωνα Ἐπίσκοπον κατὰ Εὐχιτῶν III. p. 171.
πρὸς Ἐπισκόπους III. p. 182.
πρὸς Ἡρακλιανόν. IV. p. 104.
πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντίνου πόλει ὀρθοδόξους. IV. p. 82.
πρὸς Φώτιον. IV. p. 80.
πρὸς Λεόντιον χαρτουλάριον. IV. p. 95.
πρὸς Μήτραν πρωτεύοντα III. p. 173.
πρὸς Τιμόθεον Ἀλεξ. III. p. 175.
πρὸς Θωμᾶν Ἐπίσκοπον Γερμανικίας. IV. p. 109.
ἐκ τῆς πρὸς Πέτρον τὸν μονάζοντα Ἐπιστολῆς III. p. 139.
ἐκ τῆς πρὸς Φωκᾶν. III. p. 139.

πρὸς

πρὸς τὰς ἐν τῇ μονῇ τῇ Ἰσαάκιος III. p. 152.

Theodori Heracleotæ III. p. 159. 160.

Theodosii (an Theodoti) Episcopi Ancyrani. III. p. 154.

Theophili Alexandrini III. p. 157.

12. *Synodici* magni *Beveregiani* sive pandectarum Canonum SS. Apostolorum, Patrum & Conciliorum, editorum à Guil. Beveregio Oxon. 1677. fol. collatio cum tribus Codicibus MSS. ex industria celeberrimi viri *Guilelmi Lloydii* p. 113--165. De hoc Synodico dictum Volum. XI. præsentis Bibl. p. 54. seq.

13. *Claudii Salmasii* observationes & emendationes ad *Codicem Ecclesiæ Africanæ* editum Paris. 1615. 8. à Christophoro Justello p. 165--172.

14. Specimen emendationum & castigationum in Lexicon *Hesychii* Alex. à viris doctis Johanne Vito Pergero, Q. Septimio Florente Christiano, Casp. Barlæo & Eduardo Bernhardo p. 172--272.

15. *Plutarchi* liber sive Dialogus pro Nobilitate p. 173--271. Græce ex MS. C.V. Joannis Grammii, cum notis & Arnoldi Ferroni versione separatim edita Lugd. 1556. 8. In fine notat Ferronus quædam deesse. Confer Volum. XII. hujus Bibl. p. 268.

In Voluminibus secuturis Venerandus atque eruditiss. Wolfius exhibebit præter *Libanii* Epistolas complures adhuc ineditas, *Johannis* cujusdam Presbyteri Canonem Paschalem ad Nicolaum Episcopum, quo decima tertia (*) magna Periodus DXXXII. annorum ab A. M.

(*) Periodi primores undecim notantur à S. Maximo in computo Ecclesiastico. Ita autem se habent:

I	desinit	in anno Enos	197	Mundi	532
II	-	in anno Jared	130	-	1064
III	-	in anno Lameh	142	-	1596
IV	-	in anno Noë	486	-	2128
V	-	in anno Heber	23	-	2660
VI	-	in anno Nachor	29	-	3192
VII	-	in anno Aram	58	-	3724
VIII	-	in anno Philistæorum	6	-	4256
IX	-	in anno Ezechiæ	70	-	4788
X	-	in anno Philometoris	16	-	5320
XI	-	in anno Imperii Constantini	24	-	5852
Duodecima	desinit	in anno Basilii Macedonis	10	-	6384

6385. ad 6916. (CHristi 877. ad 1408.) exponitur, ex Codice MS. Lindenbrogiano. Diverſorum veterum Eccleſiæ Patrum homilias, *Leontii* Byz. varia quæ Græce non exſtant, ſpeciatim loca vetuſtiorum Patrum contra Eutychem ab eo citata in teſtimonium. *Manuelem Phile* de animalibus ex MSS. emendatum ac ſuppletum, variaque ejus carmina anecdota atque ἠθοποιΐαν δραματικήν. Excerpta ex *Catenis* Patrum Oxonienſibus, inter quas eminent *Macarii Chryſocephali* in Matthæam & Lucam, Anonymi in Epiſtolam ad Romanos, & alia in omnes Pauli Epiſtolas. Inſerentur ſubinde varietates lectionum annotatæ ex Codicibus Voſſianis Bibliothecæ Acad. Leidenſis, quarum ope præſtantiſſimi Græci ſcriptores, nominatim *Diodorus Siculus*, *Diogenes Laërtius*, *Plutarchus* (Moralia ejus ſcripta præcipue) *Euſebius* & veteres ſcriptores Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ, *Stobæus* item ex animadverſionibus Grotii emendari atque integritati ſuæ vindicari poſſunt.

XXXVIII. Pauciſſimi fuere qui induſtria & ſtudio in ſcriptoribus Græcis, Eccleſiaſticis præſertim recenſendis, vertendis atque in lucem proferendis æquaverint, nedum anteverterint FRANCISCUM COMBEFIS Ord. Dominicani Monachum (Congregationis St. Ludovici) qui Pariſiis An. 1679. d. 23 Jun. æt. 74. obiit. Illius complures collectiones, complures ſcriptorum Græcorum editiones exſtant, quæ à Jacobo Echardo T. 2. ſcriptorum Ord. Prædicatorum p. 678. ſeq. diligenter referuntur. Ex his *Theophanem* ejus & *Leonem* Grammaticum, inter Hiſtoriæ Byzantinæ monumenta recenſui Vol. VI. hujus Bibl. p. 151. & 380. & *ſcriptores poſt Theophanem* p. 348. ſeq. atque *Origines rerum CPolitanarum* p. 687.

Illos poſt Theophanem ſcriptores etiam notis illuſtrare in animo habuerat, ut identidem ipſe monet in præfationibus, ad quas etiam in marginibus remittit, paratasque habebat in ſchedis: ſed eo ſub editionis finem è vivis erepto, eorum negligentia quibus chartæ ipſius commiſſæ fuerant, perierunt. Volumen quoque alterum Byzantinæ hiſtoriæ edendum paraverat, quo *Leo Diaconus* & *Michaël Pſellus* ad MSS. Codd. recogniti, ac nova verſione eaque puriori donati prodituri erant: ſed & illud conſilium mors abrupit, quod V. C. Michaëli Lequien commiſſum fuit exſequendum, jamque typis Regiis inceptum, ſed bello tum atrociori ubique flagrante interruptum ac dilatum: ut teſtatur Jacobus Echardus T. II. de ſcriptoribus Ord. Prædicatorum p. 684.

Quæ

Quæ in *auctario novo exegetico & historico dogmatico Bibliothecæ Patrum* Combefisii continentur, Paris. 1648. fol. 2. Volum. refert B. Thomas Ittigius libro de Bibliothecis Patrum p. 145. Quæ in *auctario novissimo*, Paris. 1672. fol. 2. Volum. idem p. 152. De *St. Maximi* operibus ab eodem vulgatis Paris. 1645. fol. 2. Vol. dixi tomo octavo hujus Bibl. c. 30. p. 730. seq. atque ex laudato Echardo addo, à Combefisio paratum fuisse prælo etiam tertium tomum in quo debebant comparere 1) Computus S. Maximi Ecclesiasticus ex Uranologio Petavii. 2) Commentarius fusior in Dionysii Areopag. Epistolam quartam ad Cajum. 3) In Dionysii ac Gregorii Naz. locos quosdam difficiles, ad Thomam. 4) In Gregorii Naz. locos difficiles cum versione Scoti Erigenæ, quod opus deinde in lucem produxit V. C. Thomas Galeus, ut dixi Volum. VIII. pag. 763. & 5) Scholia in Dionysium Areopagitam ex MSS. aucta & emendata, quæ tamen non S. Maximum sed Joannem Scythopolitanum Episcopum habere auctorem, disputat laudatus Mich. Lequien, diss. prævia ad Joannem Damascenum.

Amphilochii Iconiensis, *Methodii* Patarensis & *Andreæ* Cretensis Opera, Græce & Latine cum notis. Paris. 1644. fol.

Basilius Magnus ex integro recensitus, hoc est emendatiores Lectiones ex Codd. MSS. annotatæ, loca multa illustrata, suppletaque, versiones castigatæ, Paris. 1679. 8. 2. Vol. In hoc opere orationes Basilii integræ tres de homine ad imaginem DEI condito productæ in lucem ex MSS. Regiis, Græceque & Latine editæ. T. 2. p. 98. seq. Similiter etiam *Athanasii* editionem Anni 1627. ad MSS. Codices recognoverat, & *Gregorium Nazianzenum*, quem Echardus jam typographo J. B. la Caille ab auctore traditum, ab eo redemit & communicavit cum Francisco Louvard, Monacho Benedictino St. Mauri, quem novæ quam parabat Nazianzeni editioni ante annos aliquot immortuum dolemus.

Ecclesiastes Græcus, id est illustrium Græcorum Patrum ac Oratorum digesti sermones ac tractatus. *Basilius* Magnus Cæsareæ Cappadociæ & *Basilius* Seleuciæ Isauriæ. Latine ex versione per Combefisium recensita ad Græcorum MSS. fidem, cum notis & castigationibus. Paris. 1674. 8.

S. Joannis Chrysostomus homilia de morali politia, & in Præcursoris decollationem ac peccatricem, tertia parte auctior ex MS. Reg. cum ver-

sione Combefisii. Breves ad *S. Maximi* in Dionysium scholia vindiciæ, ac interpretes Lansselius ac Corderius locis nonnullis emendati. Paris. 1645. 4.

S. Joannis Chrysostomi 1) de inani gloria & educandis liberis liber aureus. 2) In sanctam CHristi nativitatem (Procli fortasse CPol.) 3) In sancta lumina (Chrysostomi an Amphilochii ?) 4) In recens baptizatos & de Paschate: 5) In S. Basli memoriam & in illud: *discite quia mitis sum.* 6) Tractatus post terræ motum. II. *Severiani* Gabalorum Episcopi in pretiosam & vivificam Crucem & in illud: *Tu es qui venturus es, an alium exspectemus*, & in cœcum ac mutum, & in Prophetæ Ambacum dictum, *Domine audivi auditionem & timui.* Integrior ex Codice Mazarin. quam Savilius dederat, & Severiano auctoritate Jo. Damasceni Orat. 3. de imagg. restitutus. III. *Basilii* Isauriæ Episcopi laudatio protomartyris Stephani, & de ejus corporis inventione IV. *Zachariæ* patriarchæ Hierosol. ad Ecclesiam suam Epistola è Perside. V. Incerti (ejusdem Zachariæ an Modesti Hierosol.) de Persica captivitate, ad eos qui Hierosolymis residui erant exhortatio & testamentum. Paris. 1656. 8. Græce & Latine.

Theodoti Ancyrani adversus Nestorium liber, sive Nestorii confutatio ex Scriptura & fide Concilii Nicæni, post Holstenii editionem cum nova versione & notis. p. 1--86.

S. Germani Archiepiscopi CPol. in dormitionem & translationem S. Mariæ, Oratio historica ex apocryphis petitas narrationes ingerens. Incip. *φήμη καλὴ ἐ ἀγαθή.* p. 87. Paris. 1675. 8.

Illustrium CHristi Martyrum lecti triumphi, vetustis Græcorum monumentis consignati, Paris. 1660. 8. In hoc volumine continentur Græce & Latine:

1. Martyrium *SS. Eustathii*, & uxoris ejus *Theopistes ac liberorum*, tempore Adriani Imp. Incip. *προκείσθω τοῖς ἀνθρώποις*, pag. 1. ex Cod. Mazariniano.
2. *Nicetæ* Paphlagonis laudatio, *Eustathii*, *Agapii*, *Theopisti* & *Theopistes*. Incip. *τὸν ἀοίδιμον ἐν ἀθλοφόροις* pag. 45. ex Codice Mazarin.
3. *Ammonii* Monachi de sanctis Patribus Barbarorum incursione in monte Sina & Raithu peremtis, tempore Diocletiani Imp. Incip. *ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένῳ.* p. 88. ex Cod. Mazarin. & Seguieriano.

4. *S. Nili*

4. Ad *S. Nili* διηγήματα sive narrationes de cæde Monachorum in monte Sina, quæ sæculo quinto accidit, castigationes è Codice Mazariniano p. 139. seq.

5. *SS. Philoromi* ac *Phileæ* Thmueos Episcopi Martyrium, inperitante Diocletiano. Incip. βεβαιῶν ὡς εἰπεῖν. pag. 145. ex Cod. Mazarin.

6. *Petri* Archiep. Alexandrini martyrium, sub Diocletiano. Incip. εἶχε μὲν ἡ ἐπιφανὴς Νικομήδεια. p. 189. ex Mazariniano Codice.

7. *Theodori* Episcopi Iconii Epistola de martyrio S. Ceryci sive Quirici & matris ejus, Julittæ sub eodem Diocletiano. Incip. πευσαμένης τῆς σῆς τιμιότητος. p. 231. Ex Codice Regis Christianissimi. In hac Epistola mentio falsorum actorum, quæ tanquam Manichæorum vel aliorum hæreticorum sacræ Religioni illudentium fraudes ac τεχνολογήματα rejiciuntur.

8. *S. Theodotæ* & liberorum acta, martyrium passorum Nicææ in Bithynia, Diocletiano imperante. Incip. ὅστην οἱ Νικαεῖς. pag. 247. ex Codice Regio.

9. *S. Sylvestri*, magnæ Romæ Episcopi acta martyrii antiqua & probatiora ex duobus Codicibus Regio & Mazariniano p. 258. Incip. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου. Celebrat ibi auctor horum actorum, Eusebii opus de Martyribus, undecim libris contextum.

CHRISTI Martyrum lecta trias Agarenico pridem mucrone sublatorum. Paris. 1666. 8. In hoc Volumine offeruntur Græce & Latine:

Niceta Paphlagonis laudatio in *S. Hiacynthum* Amastrensem. Incipit: ἔπρεπεν ἄρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων. p. 1. ex Codice Tiliano.

Vita & certamen *S. Bacchi*, qui in Palæstina martyrio est functus, Constantino & Irene imperitantibus. Incip. οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων, p. 61. ex Codice Mazariniano.

Martyrium *S. Eliæ* Heliopolitæ, quo Damasci functus est. Incip. ἦν ὁ ἅγιος νεομάρτυς. p. 155.

Bibliotheca Patrum Coocionatoria, hoc est anni totius Evangelia, festa Dominica, sanctissimæ Deiparæ illustriorumque sanctorum solemnia, Patrum symbolis, tractatibus, panegyricis, iisque qua novum ex vetustis MSS. Codd. productis, qua recensitis, emendatis, auctis, ad fontes compositis, è Græco castigatius elegantiusque redditis illustrata ac exornata Latine, Octo satis spissis voluminibus, Paris. 1662. fol. Primo tomo præmissum opusculum, separatim etiam

etiam editum Pariſ. 1662. 8. cui titulus: recenſiti auctores Bibliothecæ Patrum Concionatoriæ, in iis obiter fere inſinuata ſtrictimque delibata Cyriacorum (Dominicanorum) immunitas, à cenſura auctoris Petri de Valle clauſa, (Theophili Raynaudi, S.I.) Nomina veterum Patrum, Græcorum Latinorumq; de quibus ordine alphabetico Combefiſius diſſerit, & quorum homiliis & lucubrationibus Bibliotheca illa conſtat, vide ſis apud laudatum Ittigium de Bibliothecis Patrum p. 373. qui p. 375. ſq. etiam ex Combefiſii obſervatis & judiciis notatu digna quædam ſpeciminis loco retulit. Ex illis octo voluminibus primum homilias in Dominicas Adventus ac deinceps, ſecundum & tertium in Quadrageſimam, quartum & quintum in Dominicas usque ad Adventum complectitur. Sextum, ſeptimum & octavum Sanctis ſunt deſtinata, hoc ordine:

Tom. VI. in vigilias S. Andreæ Apoſt. & feſtum ejusdem Andreæ p. 1.
In feſtum S. Barbaræ p. 61.
S. Nicolai Confeſſoris p. 68.
S. Ambroſii p. 78.
Conceptionis St. Virginis. pag. 90.
S. Luciæ pag. 95.
S. Thomæ Apoſtoli. p. 96.
S. Hilarii Pictav. p. 110.
S. Antonii Abbatis p. 113.
Cathedræ St. Petri p. 114.
SS. Fabiani & Sebaſtiani p. 125.
S. Agnetis pag. 126.
S. Vincentii Martyris p. 134.
Converſionis S. Pauli p. 141.
S. Joh. Chryſoſtomi p. 165.
S. Ignatii Martyris p. 168.
Purificationis Mariæ p. 173.
S. Agathæ p. 255.
S. Matthiæ Apoſt. p. 282.
Natali SS. Perpetuæ & Felicitatis. p. 293.
S. Gregorii Papæ p. 298.
S. Joſephi, Sponſi Mariæ p. 298.
S. Benedicti Abbatis p. 299.
Annunciationis B. Mariæ p. 313.

S. Leonis

S. Leonis Papæ p. 436.
S. Georgii Martyris p. 437.
S. Marci Evangeliſtæ p. 448.
SS. Apoſtolorum Philippi & Jacobi p. 464.
S. Athanaſii p. 500.
Inventionis S. Crucis p. 530.
S. Johannis ante portam latinam p. 574.
S. Gregorii Nazianzeni p. 597--632.
Tom. VII. in feſto S. Barnabæ Apoſtoli. p. 1.
Baſilii Magni p. 9.
Martyrum Gervaſii & Protaſii p. 47.
Vigilia S. Johannis Baptiſtæ. p. 52.
feſto - - - p. 90.
Vigilia Apoſtolor. SS. Petri & Pauli p. 156.
feſto - - - p. 190.
Commemoratione S. Pauli Apoſt. p. 258.
feſto Viſitationis S. Mariæ p. 308.
Octava Apoſtolor. SS. Petri & Pauli p. 321.
Natali S. Felicitatis & VII. fratrum Martyrum. p. 339.
feſto S. Mariæ Magdalenæ p. 342.
Jacobi Zebedæi p. 396.
Marthæ Virginis DOMINI hoſpitæ p. 408.
Petri ad vincula p. 411.
Commemoratione SS. Maccabæorum Martyrum p. 435.
feſto inventi corporis S. Stephani Proto-Martyris p. 573.
Transfigurationis Domini. p. 583.
S. Laurentii Martyris p. 627.
Aſſumtionis B. Mariæ Virginis p. 643.
S. Bartholomæi Apoſt. p. 749.
S. Auguſtini p. 768.
decollationis S. Joh. Baptiſtæ p. 780--818.
Tom. VIII. in feſto Nativitatis S. Mariæ p. 1.
exaltationis S. Crucis p. 125.
S. Cypriani p. 153.
Vigilia S. Matthæi Evangeliſtæ p. 161.
feſto - - - p. 166.
SS. Coſmæ & Damiani Martyrum p. 187.

S. Michaëlis Archangeli p. 195.
Commemoratione S. Angeli Cuſtodis p. 243.
feſto *S. Hieronymi* p. 261.
Dionyſiii Epiſcopi & Martyris p. 263.
S. Lucæ Evangeliſtæ p. 276.
SS. Apoſtolorum Simonis & Judæ p. 290.
Omnium ſanctorum p. 312.
Commemoratione omnium fidelium defunctor. p. 401.
feſto *S. Martini* p. 470.
Clementis Papæ p. 510.
Catharinæ Martyris p. 512.
In vigilia unius Apoſtoli. pag. 514.
In Communi SS. Apoſtolorum p. 526. unius Martyris p. 532. plurimorum Martyrum p. 613. Confeſſorum p. 718. 788. Doctorum p. 772. Abbatum pag. 819. Virginum p. 855. Virginum & non virginum p. 914. De viduis pag. 928. Mantiſſa de B. Virgine p. 938. Niceræ Rhetoris p. 435. & Theophylacti Bulgar. 938-940.

XXXIX. Plenior hæc & accuratior eſt Bibliotheca Combefiſiii Concionatoria, quam quæ ante exſtabant in hoc genere collectiones, *) (1) *Alcuini* ſive *Pauli Diaconi* **) potius, Homiliarius in Evangelia Dominicalia ac temporalia juſſu Caroli Magni in uſus Eccleſiæ collectus, editusque ſæpe numero ut Spiræ 1482. Baſileæ 1493. 1505. Col. 1517. 1539. Lugduni 1520. 1525. Pariſ. 1537. 1569. fol. Neque diverſum opus puto quod in Bibliotheca Antiſſiodorenſi inveniſſe ſe referunt doctiſſimi ſcriptores itinerarii litterarii Gallice An. 1717. 4. vulgati, Edmundus Martene & Urſinus Durandus p. 56. licet enim *Ebrardi* nomen Codex

*) Albericus, trium fontium Monachus in Chronico ad A. C. 807. p. 152. T. 2. acceſſion. hiſtoricarum illuſtris Leibnizii: *Karolus Imperator per manus PAULI DIACONI decerpens optima quæque de ſcriptis Catholicorum Patrum, lectiones unicuique feſtivitati convenientes per circulum anni in Eccleſia legendas compilari fecit.* Florus Diaconus Lugdunenſis in librum homiliarum totius anni ex diverſorum Patrum tractatibus ordinatum: in theſauro anecdotorum Edmundi Martene & Urſini Durand T. V. pag. 612

O prudens lector, vitæ cui cura perennis,
Perlege præſentem ſtudioſo pectore librum &c.

**) Simile opus in lectiones Epiſtolicas diebus Dominicis & feſtis in Eccleſia receptas ex antiquis Eccleſiæ Doctoribus collegit ediditque *Laur. Surius* Colon. 1596. fol.

Codex ille MS. homiliarii Patrum, Caroli Magni jussu digesti præferat, tamen librarii illum potius, quam collectoris esse crediderim.

Obtulit hunc librum Domino, Germane, Tibique
Ebrardus *supplex, supplicis esto memor.*
Auferet hoc nullus, cujus præcordia CHristus
Possidet, inatum ne patiatur eum.
Quin etiam fratris munus votumque probando
Insistet parili quicquid amore valet.
Nam petit in cœtu fratrum sollenniter illum
Ad laudem Domini nocte dieque legi.

Nomina eorum quorum homiliæ in hac συναγωγῇ leguntur, hæc sunt:
Alcuinus, cujus libri tres de fide exstant p. 118. seq. edit. Basil.
Ambrosius, sæpius.
Anselmus T. 2. pag. 36. b.
Augustinus sæpius.
Beda presbyter, sæpius.
Joannes Chrysostomus.
Fulgentius Carthag. p. 21. b. T. 2. p. 53. b. 67.
Gregorius Magnus, sæpius.
Haymo p. 31. b. T. 2. p. 43. b. 62. b. 68. b. 73. b.
Hericus †) p. 20. b. 57. b. 126. b. 133. b. 140. b. 142. b. 145. 147. b. 152. 160. b. 163. b. T. 2. p. 21. b.
Hieronymus, sæpius.
Hilarius T. 2. p. 60.
Joannes Chrysostomus, sæpius.
Isidorus p. 17. b.
Leo magnus, sæpius.
Maximus, sæpius.
S. Severianus Gabalensis. p. 27.

2. Bibliotheca homiliarum & sermonum, priscorum Ecclesiæ Patrum, Latine, collectoribus LAURENTIO CUMDIO, Italo, & GERARDO MOSANO, Germano, Ord. Prædicatorum, Lugduni 1588. fol. quatuor Voluminibus. Vide B. Ittigium de Bibliothecis Patrum

†) Hic est Ericus Autissiodorensis, cujus homilias post Pauli Diaconi tempora oportet insertas esse, sicut Haymonis quoque.

trum p. 565. seq. & Jac. Echardi Bibliothecam Dominicanorum T. 2. pag. 324. b. & 681.

3. PERI BLANCHOT, Ord. Minor. S. Franciſci de Paula, Bibliotheca Concionatoria SS. Patrum & celebrium Rom. Eccleſiæ Doctorum ad A. C. 1580. edita Latine Pariſ. 1631. 4. Colon. 1633. 8. cum auctario, cura MICHAELIS de la NOUE, ejusdem Ord. Monachi Pariſ. 1644. 4. & alio per PETRUM PIIARTUM, Pariſ. 1654. fol.

4. La Bibliotheque ſacreé, ou recueil des plus beaux ſermons & homelies des ſaints Peres pour tous les Dimanches de l'année, pour les Feſtes de la Vierge & des Saints, & pour les jours de Careſme & des Quatre-temps *) le tout diviſé en cinq tomes, par Meſſire JEAN de LOYAC, Protonotaire du S. Siege, Conſeiller, Aumonier & Predicateur du Roy, & Abbé de Gondon. Pariſ. 1634. 4. Volumen primum, quod ſolum mihi eſt ad manus, deſinit in Dominica Quinquageſimæ. Patres quorum homiliæ in hoc tomo Gallice verſæ exhibentur, ſunt præter *Anonymum*, *Auguſtinus*, Venerabilis *Beda* *S. Cyprianus*, *Euſebius* Emiſſenus, *Fulgentius* Carthaginienſis, *Gregorius* Magnus, *Joannes Chryſoſtomus*, *Leo* Magnus, S. *Maximus* & Origenes.

5. GALEATIUS FLORIMONTIUS, Epiſcopus Sveſſanus, qui A. C. 1567 diem obiit, homilias ſelectas veterum Patrum Græcorum Latinorumque verſas à ſe Italice, vulgavit Venetiis 1555. 4. duobus voluminibus, quibus alia deinde duo volumina adjunxit SERAFINUS Florentinus, Florentiæ 1572. 4. Vide Diarium eruditorum Italiæ T. XXVI. pag. 7. ſeq. & de Galeatio Nic. Toppium in Bibliotheca Neapolitana p. 102. & additiones Leonardi Nicodemi pag. 83. & Ferdinandum Ughellum Italiæ ſacræ T. 1. p. 399. b. & T. 6. p. 545. edit. novæ Venet. 1717. fol.

6. Divorum Patrum veterumque Eccleſiæ Doctorum qui Oratione ſoluta ſcripſerunt, homiliæ ac meditationes in feſtum Nativitatis JESU CHRISTI Salvatoris noſtri, ſelectæ à CHRISTIANO DAUMIO, Cygneæ 1670. 8. In hoc parvo Volumine quæ continentur homiliæ

*) De jejuniis quatuor temporum, quibus unoquoque trimeſtri per triduum die Mercurii, Veneris & Saturni in Romana Eccleſia jejunant, quem morem ab Apoſtolica ætate repetunt interpretes quidam ad Actor XXVII. 9. Baronius ad A. C. 57. n. 206. ſeq. & Bellarminus II. 19. de bonis operibus: vide Joanne Dallæum lib. IV. de Jejuniis & Quadrageſima cap. 2. & 7. ſeq. Vide ſs etiam Baronium ad A. 1094. n. 2. ad A. 1095. n. 27. & ad A. 1105. n. 3.

miliæ Græcæ quidem cum Latina versione duæ tantum, una *Basilii M.* & altera *Gregorii Nazianzeni*, Latinorum vero scriptorum aliæ duorum & viginti. De singulis juvat audire ipsum Daumium, cum libellus ipse non adeo sit obvius, & vir ille doctus paucis multa & in his quædam non protrita complectatur.

I. Basilius Magnus, qui A. C. 379. obiit: *Christianus Demosthenes*, Erasmi Elogio, in Epist. Græco Operum Basilii volumini, A. 1532. Basileæ excuso, præmissa: *Cujusque auctoritas apud Græcos tanta est, ut & severitate vitæ & sanctimonia morum, & præterea Optimarum artium studio, sacrarumque literarum doctrina, cæteris ferme omnibus existimetur præcellere*, teste Leonh. Aretino, præfat. in libellum de Institutione puerorum Basilio tributum, ad Collucium Salutatum. Usus hic sui Editione Græca *Jani Cornarii* Medici, Civis nostri, Basileæ 1551. in folio evulgata, cujus græca ad Julium Episc. Numburgensem Præfatio hic Cygneæ scripta fuit. Adhibita & est utraque Helmstadiensis An. 1600. & 1645. in 4to. uti & Lipsiensis D. Georgii Langevoithi A. 1575. in 8vo. cujus etiam Latinam versionem retinere placuit, præ Raph. Volaterrani ex Ascensiana Ann. 1520. ἐκδόσει, & Colonienſi 1518. & Wolfg. Musculi Basil. 1540. singulis in folio procusis. Nam *Adami Fumanni* Moralium duntaxat & Asceticorum versionem habebamus Lugd. apud Gryphium 1540. fol.

II. Gregorius, Theologus κατ' ἐξοχὴν, sive *Deiloquus* (ut P. Damianus reddit, lib. I. Ep. 9. p. 19. Edit. Paris. 1610.) dictus; à Patria vero Nazanzenus, vel NAZIANZENUS, qui obiit A.C. 389. *Græcorum Patrum μεγαλεφωνότατος* Richardo Montagu superinvectivas Gregorii hujus. Usus & hic sum versione Langevoithi Lipsi. 1575. præ illa, quæ Rufino asscribitur, à Joh. Adolpho Mülingio Argentorati 1508. in 4to. cum aliis ejusd. Sermonibus edita, & illa quam dederat Pet. Mosellanus Coloniæ 1518. in 4. Græca autem ex Aldina 1516. in 8. & Operum Græcorum Basileensi apud Hervagium An. 1550. in fol. Nam recentioris Morellianæ copia nunc non erat.

III. ZENO VERONENSIS, non tamen Martyr, sed eo recentior, circa Ambrosii ætatem, sive Annum 370. ut Labbeus vult: *Eruditione & pietate admirandus*, judicio Barthii lib. XLIII. Adversc. X. *Christianus quidam in loquendo Appulejus*, ut idem eum vocat,

„ad Papinii Statii 1. Silvam libri V. p. 446. *Acutissimus Scriptor,* „*sed minutis Barbariæ punctiunculis, stylum illum suum scintillantem* „*pulcris dictis, mirifice sæpe vulnenatus*, eodem censente ad 2. Theb. „Papinii vers. 231. p. 390. De quo etiam idem lib. XLIII. Adv. „10. ita: *Cum Zenonis Veronensium quondam Antistitis Sermones lego,* „*Christianum quendam Appulejum legere mihi videor; adeo eruditus est* „*& densus in significandis per pauca multis is nobilissimus auctor.* Quan- „quam illi Sermones ejusdem Auctoris omnes vix esse censentur. „*Collectanea is liber Sermonum habet de variis Auctoribus*, inquit idem „Nob. Barthius ad Claudian. p. 428. Ex Hilario & Basilio & aliis æ- „vum Zenonis insecutis consarcinatos esse docti sciscunt. Videan- „tur Bellarminus T. VII. de Script. Eccles. p. 44. Possevinus T. „II. App. Sacr. p. 554. Robertus Cocus Censurâ Script. Veterum „p. 84. Edit. Londin. 1623. Casp. Barthius lib. XLII. c. XIIX. col. „1904. & Phil. Labbeus Dissert. de Script. Ecclesiasticis &c. Mi- „ratur tamen Vir Disertiss. *Aug. Buchnerus* in quodam Programma- „te, cum An. 1632. Sermonem Zenonis de Resurrectione publi- „ce prælegeret, *non advertisse Censores (quod & Raphael Bagata &* „*baptista Peretius Editionis secundæ Curatores rebus idoneis docuerunt)* „*formam, sive characterа sermonis plerumque sibi esse similem, & mi-* „*rum in modum respondere: posthæc attingi plura in istis Sermonibus,* „*quæ non nisi antiquissimæ Ecclesiæ temporibus, cum inter medios genti-* „*les jactaretur, & quibus Zeno Martyr vixisse traditur, congruere* „*possunt.* Idem ibid. *Zenonis dictionem eruditam, floridam, elegan-* „*tem* esse ait. Quod *Programma* omnino legendum est cum *Baga-* „*tæ* supra dicti *præfatione*, quæ Tomo III. Biblioth. PP. Colon. „trajecta post Zenonis Opera reperiunda est, pag. 374. Ex ea „Bibliotheca transscribi fecimus eos Sermones, quos edimus; „cum utraque Veronensis, prior Guarini Anni 1508. posterior „Bagatæ & Peretti An. 1586. nondum in manus nostras pervene- „rint. Notas ad oram, quas manu sua Nobiliss. Barthius Codici „suo asscripserat, non puto ingratiis Lectoris politi adjecimus.

IV. D. Ambrosius Mediolanensium Episcopus, qui obiit A. 397. & *jux-* „*ta nomen suum vere cælesti manat ambrosia, dignus qui sit quod di-* „*citur, AMBROSIUS, h. e. immortalis, non solum apud Christum, ve-* „*rum etiam apud homines*, censente Erasmo in Epistola Ambrosii O- „peribus præfixa. Exhibuimus unum & alterum Sermonem (nam in-

intermisti sunt *Maximi Taurinensis* Homiliis, ex Operum ejus E-„ dit. Basil. 1492. in fol. & altera ibid. 1506. in 4. Item Joh. Costerii„ ibid. 1567. in fol. promulgatis.„

V. D. Aurel. Augustinus, Episc. Hipponensis in Africa, qui obiit„ A. C. 430. *Antistitum ille Antistes egregius* Barthio, libr. LVIII.„ Adversar. cap. V. col. 2728. *Tantus Vir, ut ei similem modo„ nulla post ætas tulerit*, eidem lib. 60. Adv. col. 2832. ut infinitas„ alias laudes taceam, nemini non cognitissimas. Usui nobis fue-„ runt Editiones ejus Basileenses Anni 1529. & 1556.

VI. Petrus, Archiepiscopus Ravennas, ob auream ingenii atque„ eloquentiæ ubertatem Chrysologi cognomen adeptus, qui„ obiit An. 449. *Ejus Sermones acutissimi sunt, & eruditissimi, et-„ iam Zenonis Veronensis, quos ego duos Appulejos quosdam Christiani„ nominis vocare soleo*, ait Barthius lib. L. Adv. c. 9. *CHRYSOLO-„ GUS paucissimis verbis immensa dicere solet*, lib. XLIX. cap. II. „ *Cujus de rebus divinis divini Sermones bonis omnibus in pretio haben-„ tur*, lib. XII. cap. XI. col. 686. Qui etiam videndus lib. LXI.„ cap. VI. Expressi sunt ii Sermones, quos dedimus, ex Edit.„ Moguntina 1607. in 8vo. Lugdunensi 1623. & quæ in Coloni-„ ensi PP. Bibliotheca est. Quæ tamen novam Recensionem desi-„ derent, quam flagitat lectionum varietas, quæ animadverten-„ da est ex iis, quæ Thomas Hibernicus, & Collector Allegoria-„ rum hinc in sua Collectanea transtulerunt.„

VII. Eusebius Gallicanus, uti Andreæ Schotto in Bibl. PP. Colon.„ Tom. V. part. I. eum vocare placuit, qui prius sub Eusebii„ Emisseni, Ariani & Græci Scriptoris nomine, bis fuit editus,„ errore admodum vetere. Nam ita appellat Ivo Carnutensis E-„ pistola 287. Edit. Jureti, p. 502. & videndus Baronius lauda-„ tus in Chronologia Lirinensi, pag. 382. EUSEBII certe nomi-„ ne videtur citare Paschasius Radpertus, Epist. de Cœna, p. 154.„ Edit. Helmæstad. Laudat & Gvitmundus Aversanus sub finem li-„ bri III. adversus Berengarium, pag. 68. b. Edit. Lovan. 1551.„ in 8. Seculo undecimo, & sub medium sequentis Seculi à Gra-„ tiano Distinctione secunda allegatur. Nomine EUCHERII Lu-„ gdunensis Episcopi, qui 454. obiit, laudat Casaubonus in Baro-„ nium p. 429. a. eumque secutus noster Barthius, qui & *Christia-„ num*

„*num Senecam* nominat ad hujus Eucherii Paræneticon Notis, & „libro LIV. Adverſ. c. IX. col. 2539. *Hæc Eucherius*, inquit, *ad-* „*modum appoſite; qualia multa ſunt in illius Homiliis jucunda ob erudi-* „*tionem & acumen, utilia ob ſanctitatem & doctrinam; quæ raro tan-* „*tæ inſunt longiſſimis tractationibus, quanta in condenſis illis & ner-* „*voſæ brevitatis concionibus.* Egregiis olim EUCHERIUM laudi- „bus affecit Claudianus Mamertus, lib. II. de ſtatu Animæ cap. IX. „p. 141. Edit. Barthianæ. Paucas tamen in illis Homiliis ejus vo- „lunt eſſe genuinas. Vid. Savaro ad Epiſt. Sidonii pag. 240. Alias „EUCHERII Homilias edidit cum Theodoro Studita Joan. Livi- „nejus, Antw. 1602. 8. ex quo *Homilia* ejus *de B. Virginis conce-* „*ptione Fragmentum*, quod ibi exſtat p. 404. adjecturi hic eramus: „ſed neſcio qua operarum incuria excidit, ideoque ſub finem „opuſculi appoſitum eſt. Uſi ſumus Editione Joh. Gagneji Pari- „ſina 1561. 8. & altera ejusdem loci 1578. 8. cujus alter Homi- „liarum Tomus recte *Brunoni Aſtenſi* non ita pridem reſtitutus fuit „poſtliminio.

VIII. Leo Magnus, Pontifex hujus Nominis primus, qui obiit 461. „Qui (ut D. Heinſius Orat. pro Bibliothecarii munere, pag. 98. „Edit. Amſtel. 1657. cenſet) *quot periodos, tot divina apophthegmata* „*effundit.* Quem *Eccleſiaſticæ dictionis Tullium* laudat Laur. „Ramirez, Pentecontarchi cap. XVII. pag. 156. Præſto hic no- „bis fuerunt Editio Antwerp. Philippi Nutii 1583. 8. & quæ ex „hac expreſſa eſt Tomo V. Bibl. PP. Col. part. 2. Mec non vetus „Pariſienſis An. 1515. apud Joh. Parvum per M. Bertoldum Rem- „bold in 4. excuſa.

IX. Maximus Taurinensis in Alpibus Epiſcopus, qui obiit 466. Cu- „jus plures Sermones inter *Ambroſianos* & *Auguſtinianos* legun- „tur; ut Sermo alter, qui hoc opuſculo legitur, eſt apud Augu- „ſtinum undecimus de Tempore. Aliis Editionibus, ut Roma- „na, Pariſina, Lugdunenſi & Colonienſi deſtituti, ſecuti ſumus „eam quæ Tomo V. Bibl. PP. Colon. parte I. inſerta habetur.

X. Fabius Claudius Gordianus Fulgentius Afer, Epiſcopus Ru- „ſpenſis, qui 529. obiit, ut Baronius, & multi alii; vel „533. ut Labbeus & Chifletius aſſerunt: *Vir vere Apoſtolico Spiri-* „*tu plenus* Barthio ad Claudian. 2. Ed. pag. 83. *Præclarus Scriptor*, eidem

eidem ib. p. 316. *Incomparabilis Vir, cujus ego admirator sum*, ait, idem lib. 16. Adv. c. 8. col. 834. *Quem ego Scriptorem inter Patres Latinos summopere amo, ob nervos, quibus præditus est in persvadendo, & vivam vim dictionis, rebus maximis ubique parem*, ait lib. 46. c. 13. col. 2150. Editio paruit nobis Joh. Molani, quæ Antwerpiæ ex officina Plantiniana 1574. 8. prodiit, contulimusque eam, quæ inter Hæreseologiæ, Basileæ apud Henr. Petri 1556. in fol. luci datæ Auctores visitur, una cum Bibl. PP. Col. qvum ceteris longe auctior Lugdunensis Anni 1652. in Heptade Præsulum, nondum nobis conspecta esset.

XI. D. Gregorius Magnus, qui obiit A.C. 604. *Doctissimus Præsul* Barthio, laudatus ad 2. Theb. Statii p. 447. qui *ejus Homilias barbarie fere vigente in summo pretio fuisse* ait, *adeo, ut qui aliorum librorum potiri non possent, monachis præscriptum ille meminerit, hunc ut librum omnimodis sibi parent.* Videndus is lib. 55. Adv. cap. 14. Qui & *mirifice bonis rebus plenas* ibid. ait, & *exemplar velut sequentium seculorum Doctoribus.* Opera ejus adhibita à nobis fuerunt Editionis Basil. Frobenianæ 1564. & Homiliæ peculiariter Antwerpiæ apud Jo. Bellerum 1565. in 12. excusæ, quæ & in Homiliario Doctorum leguntur.

XII. S. Isidorus Hispalensis Episcopus, qui obiit 636. Ejus Sermo ex Homiliario Doctorum desumptus fuit, cum omnia ejus Opera à Jac. à Breul Parisiis 1601. & Colon. 1617. publicata nondum ad nos pervenerint.

XIII. Beda, vel Bedas de Jaru, sive Girwicensis, Venerabilis *ob vitæ modestiam nuncupatus*, ut Joh. Baleus Cent. 2. Script. Anglic. cap. 1. pag. 94. scribit, qui obiit An. 739. *Magnus (quid enim ad tantam doctrinam stylus ignobilior obfuscandam faciat?) Beda*, ait, Barthius ad Claudian. p. 86. *Cujus ingenium ingens, & industria incomparabilis, Sanctuarium quoddam undique pulsarum artium fuerunt*, eodem ibid. p. 547. censente. Expressa est ex Homiliarum ejus Editione Colonienſi apud Joh. Gymnicum 1534. in 8vo. excusa, quam hic dedimus, collataque cum Homiliario Doctorum, qui sinceriorem puto lectionem suppeditavit.

XIV. Flaccus Alchwinus, sive Alcuinus vel *Albinus*, Scotus, qui obiit 804. *Caroli Magni educator, Academiæ Parisiensis fundator*,

„Dempsteri Elogio. De quo Philippus Melanchthon declamat. de „corrig. studiis Tomo I. p. 510. *Alcuinum ex Anglia in Gallos duxit „Carolus Magnus, quo autore Parisii literas profiteri cœperunt, auspicio „certe lato.* Et Barthius Adversar. Tom. III. lib. 149. cap. 5. *In „Albino Alcuino Flacco non minor fuit Eruditio, quam quolibet majorum „gentium alio aliquo Scriptore, major etiam fervor Christianæ mansvetu- „dinis, humilitatis, Sanctitatis, quam in pluribus meliorum tempo- „rum. Sola deficit puritas Orationis, quam contempsit, conformans sen- „sui temporum suorum, quæ affernantur omnia, quæ Eloquentiam in- „terpretum Scripturæ excederent. Epistolas sane ejus legens, legere Ze- „lum te & Sanctimoniam Hieronymiani ævi dicas, si absint illæ barbari- „smorum stribiligines. Nec sic tamen & cum istis contemnenda sunt.* Hæc „ille. Opera ejus edidit Andr. Quercetanus Turonensis Lutet. „Paris. 1617. in fol. Quæ usui meo concessit Præcellentissimus „Vir *Jo. Andreaas Bosius*, Profess. in Acad. Jen. Histor. Publicus, „de Rep. Literaria meritissimus, & in dies bene merens. Con- „tuli & Homiliarium sæpe laudatum, qui non semel à Quercetano „abire deprehensus est.

XV. Odilo Cluniacensis Abbas, quem 1049. Kal. Jan. obiisse Labbe- „us, floruisse circa An. 848. ex Flodoardo & aliis constare ait „Barthius, lib. LX. Adv. col. 2903. Sixtus Senensis, (qui libr. „IV. Bibl. Sanctæ Edit. Colon. 1626. p. 348. Odonem vocat) „An. 920. *Scriptor doctissimus*, Barthio, d. l. col. 2903. *sub media „Barbarie Patres veteres æmulatus* ib. *Scriptor non multis veterum mi- „nor*, eid. ad Claudian. p. 2080. a. Suppeditavit hunc Bibliothe- „ca Cluniacensis, à Martino Marriero & Andr. Quercetano Anno „1614. in fol. Paris. curata. Ex qua & in Colonienſem Minorum „Patrum, Partem secundam Tomi Decimi translatus est.

XVI. Petrus Damiani, Ostiensis Cardinalis, qui obiit 1072. *Scriptor „mirum quam vetustatem intimam spirans & disertus* Barthio 18. „Adv. c. 7. *Longe seculo suo major*, eid. lib. IIX. c. V. col. 368. „*Doctus & politus suo ævo auctor*, lib. XVI. c. V. col. 831. *Doctus „auctor ad miraculum ævi & eloquens*, eid. ad Claudian. 2. Edit. „p. 528. *Is piissimus & præstantissimus Scriptor, nunquam digne cele- „brari poterit. Insignis ævo suo eruditione, eloquentia, cultu, quod- „que optimum & pariter cum movendo affectu est jucundissimum, ex-*

emplo-

emplorum ob oculos ponendorum præclariſſimus artifex, ait idem lib. XIIX. Adv. cap. VIII. col. 905. ubi reliqua videnda. *Nemo Patrum quotquot mihi cogniti ſunt, S. Scripturæ doctior fuit iſto Damiano, nemo ejus rationabilior & diſertior interpres; adeo ut plus millies miratus ſim eum hæreſeos notam non ſubiiſſe. Intellige de temporibus ſequioribus. Veriſſimum enim, Veritatem ab eo non niſi per Superſtitionem viſam, & ſic viſam metu atque ævi tenebroſitate ſæpius diſſimulatam ei aut excuſſam*, aſſcripſerat ſuo Codici noſter Barthius. Præbuit nobis hunc ejus Sermonem Editio Conſtantini Caëtani Romana A. 1608. in fol. Tomo II.

XVII. Radulphus Ardens, Pictavus, Illuſtriſſ. Aquitaniæ Ducis Guielmi IV. Concionator diſertiſſimus, qui vixit circa An. Chriſti (ut arbitrabatur Barth.) 1130. ante, non poſt. *Quem ego ſcriptorem ob nervoſam eloquentiam & doctrinam penetrantem plane carissimum habeo*, ait idem Polyhiſtor judicioſiſſimus lib. LV. Adverſ. c. IV. col. 2588. Qui & eidem *præclarus ſcriptor* audit, lib. X. c. V. col. 466. & 467. *Scriptor nervoſus & doctus, qui nullum magis auctorem ſequitur, quam Gregorium Magnum Homiliis:* lib. LV. c. XIV. col. 2620. *Scriptor longe doctiſſimus*, ad Claudian. 1149. b. *Quo vix quisquam planius & ſolidius Evangelia expoſuit, ævo ſeqviore, populo*, ejusdem ſententia lib. LX. Adverſ. col. 2979. *Scriptor ſanctitate, eruditione, eloquentiaque paucis veterum ſecundus*, eid. 4. Adverſ. 7. col. 169. qui & libro LXIV. Adverſ. c. III. lib. CXIX. c. IIX. & alibi in ipſius laudem calamum officioſum habet. Editio, ex qua Homilias binas deprompſimus (nam Bibliothecæ Patrum architecti plane hunc Auctorem nec quid nec quare omiſerunt; uti nec Bellarminus in de Script. Eccleſiaſticis libro, nec Labbeus hujus Libri illuſtrator, ejus mentionem faciunt.) Uſi ſumus Edit. Pariſina 1568. in 8. Quæ antea Lovanii 1565. & poſtea Coloniæ 1604. in 8. prodiit.

XIIX. Bruno Astensis, Epiſcopus Signienſis, & S. R. E. Cardinalis, qui, obiit 1125. Ejus Homiliæ Pariſiis 1178. in 8. ſub nomine *Euſebii Emiſſeni* publicatæ, & alteri Tomo eidem tributarum Homiliarum adjectæ ſunt. In Bibl. PP. Colon. Tomo V. parte I. *Euſebio Gallicano* aſſcripſit Andreas Schottus. Tandem vero auctori ſuo aſſeruit, omnium hujus Brunonis Operum duobus Tomis comprehenſorum Venetiis 1651. editor D. Maurus Marcheſius, Pa-

„normitanus. Ejus meminere præ cæteris Petrus Diaconus in Caſ-„ſinenſi Chronico, Baronius T. XII. Annal. Marcus Antonius Sci-„pio in Elogiis Abbatum Caſſinenſium, & alii, quos Labbeus „memorat.

XIX. Goffridus Vindocinenſis Cœnobii Abbas, & ſanctæ Priſcæ Car-„dinalis, qui obiit 1130. calculo Labbeano. Quamquam de obi-„tu ejus nihil compertum ajat Jac. Sirmondus, qui primus in lu-„cem protulit, Pariſ. 1610. in 8. cujus Editionem magna Colo-„nienſium Bibliotheca T. XII. parte I. ſecuta eſt.

XX. Hildebertus de Lavardino, vel Lavarzino, ex Epiſcopo Ceno-„manensi, Turonenſis Archiepiſcopus, qui obiit 1132. 15. „Kal. Jan. ut Labbeus T. I. Diſſert. de Script. Eccleſ. p. 458. Anno „1136. ut vetus Scheda MS. à Joh. Picardo Annot. ad Epiſt. 53. „lib. III. Anshelmi Cantuar. & Voſſius lib. II. de Hiſtor. Lat. cap. „XLIX. p. 404. Non 1100. quem Laur. Beyerlinck male ponit „Tomo VI. Polyantheæ, fol. 472. E. *Qui mire facilem, purio-„rem ſtylo, & antiquis propiorem* laudat: *Doctiſſimus Scriptor* Barthio „lib. VI. cap. XIV. *Præclariſſimus ſuo ævo Doctor*, eidem lib. LX. „col. 2899. De quo vetus illud apud Chronologum Antiſſiodo-„renſem Anonymum ad Ann. Domini 1107. p. 78. a. Edit. Pariſ. „1609.

Inclytus & proſa verſuque per omnia primus,
Hildebertus olet prorſus ubique roſam.

Ejus *Sermonem*, cum nec in Bibliothecis PP. nec alibi exſtet, exhibuimus „exEditione D. ANDREÆ RIVINI, qui primus Opuſcula ejus non-„nulla è MSS. edidit A. 1637. & ſqq. Nondum tamen omnia. Alia „enim *fragmenta* & *Carmina* poſt illum reperimus, apud Vinc. Bel-„luacenſem, & Ordericum Vitalem, quæ ille præteriit. Alia non-„dum in publicum protracta ſe prolaturum pollicetur Labbeus T. „I. Diſſ. Hiſt. de Scriptor. Eccl. p. 460. & Novæ Bibliothecæ MSS. „Librorum Coronide Poëtica p. 59. Multa quoque ejus Opera „olim maximo ſtudio collegiſſe fertur *Philip. Loyauté*, Advocatus „Pariſienſis; quæ tamen, teſte eodem Labbeo in Supplemento X. „pag. 363. nondum prælo ſubjecta ſunt. Et cur Galli, qui poſſi-„dent, non edunt? *) *Notulæ ad eam*, ejusdem RIVINI ſunt.

XXI.

*) Edidit Antonius Beaugendre, Benedictinus, Pariſ. 1708. fol.

XXI. Honorius Presbyter Augustodunensis, qui floruit, teste Labbeo, 1130. quem & is usque ad 1153. annum perveniſſe autumat: præter Scripta, quæ Bibliothecæ PP. Col. ab And. Schotto, qui omnia ſe ejus edere falſo ſibi perſvaſit, inſerta ſunt, exſtat ejus *ſpeculum Eccleſiæ* (quod ipſemet inter ſua ſcripta recenſet, p. 454. Edit. Baſil. 1544. in 8.) ſive Sermones tam de tempore, quam de ſanctis, cum FELICIARII Epiſcopi Arelatenſis opuſculo *admonitionum quarundam atque interpretationum Locorum aliquot ſcriptum difficilium*, etiam in Bibl. PP. omiſſo, nec à Bellarmino, Labbeove memorato; edente Coloniæ ex ædibus Quentelianis Joh. Dietenbergio An. 1531. in 8. Unde ſermonem ejus, ſpeciminis gratia deprompſimus.

XXII. Absalon ex Canonico S. Victoris Lutetiæ Pariſiorum Abbas in Sprinckirsbach (Cæſ. Heiſterbach. diſtinctione ſeu Lib. IV. c. LXXXIX. Ed. Colon. 1481. in fol. ſcribit *Sprenckaribach*) quod monaſterium in Epiſcopatu Trevirenſi eſt, qui abſens circa An. 1120. Abbas ibi electus eſt. De eo prædictus Cæſarius, qui ſcripſit ſuos Dialogos An. 1222. legendus eſt loco dicto, pag. 294. Edit. Colon. 1599. in 8. qui *virum honeſtum & literatum* laudat. Auctor vitæ ejus ſub Innocentio III. qui cœpit a. 1182. ponit. Excerpſimus *duos* ejus *Sermones* ex Edit. *D. Danielis Schillinckii* Sprinckirsbacenſis Cœnobii Abbatis, quæ Coloniæ 1534. in f. invulgata eſt.

XXIII. D. Bernardus, Abbas Claræ-vallenſis, *Doctor melliſluus* dictus, qui obiit An. 1153. de quo Dan. Heinſius alicubi: *Quis ſuavius Bernardo ſcribit? cujus ego meditationes, vivum Paradiſi, ambroſiam animarum, pabulum angelicum, medullam pietatis vocare ſoleo.* Uſi ſumus operum ejus Ed. Pariſienſi A. 1508. Lugd. 1538. Baſil. 1566. & Colon. Jac. Merlonis Horſtii 1642.

XXIV. Petrus Blesensis, Bathonienſis Archi-Diaconus, quem floruiſſe ab an. circ. 1160. usque ad 1200. Labbeus affirmat, *inferioris ævi ſcriptor non proletarius, verſus modo excipias*, judice Barthio Lib. XX. Adverſ. cap. III. col. 973. Ejus ſermonem ex Jo. Buſæi editione, quæ Tom. XII. B. PP. part. II. inſerta eſt, repræſentavimus.

„Potuissemus adjicere longe plures, *) si per sumptuarium licuisset. Ad„erant enim Sermones *Hippolyti Portuensis*, qui anno 230. calculo „Philippi Labbei, Dissertat. de Script. Ecclesiasticis, obiit: *Cypriani* „qui 258. *Athanasii*, qui 373. *Greg. Nysseni*, qui 395. *Epiphanii*, qui „403. *Hieronymi*, qui 420. *Jo. Chrysostomi*, qui 438. *Basilii Seleuci„ensis*, qui 455. *Athanasii Sinaitæ*, al. *Axiagasti*, qui 608. *Sophronii*, „qui 636. *Theod. Studitæ*, qui 826. *Haymonis*, qui 853. *Rhabani* „*Mauri*, qui 856. *Smaragdi S. Mich.* qui circa 970. *Fulberti Carno„tensis*, qui 1028. *Rapularii ἀνεκδότου*, de quo alibi, qui post horum „tempora vixit.

Hæc clarissimus Daumius, Cygneæ suæ gloria, qui A. C. 1687. 15. Dec. ætat. 75. diem obiit. Eidem *Hieronymi* Græci opuscula debemus quæ Volum. VIII. hujus Bibl. p. 375. seq. reddidi, & *Gennadii* CPol. Dialogos atque expositionem fidei Christianæ, de qua dictum Vol. X. p. 371. Edidit quoq; ex Latinis Catonem & Columbanum cum incerti Monostichis & Anonymi Salutaris distichis, A. 1672. 8. Paulinum Petrocorium de Vita S. Martini, Bernardi Geystensis Palponistam, (editum pridem Colon. 1501.) & Walonis Britanni Satiram, Henrici Septimellensis elegiam sive dialogum de fortuna, Epistolas Ciceronis à Sturmio selectas, de quibus singulis in Bibl. Latina. Habemus & ab illo notas in Optatianum Porphyrium, editas inter M. Velseri opera, & fabulas Joach. Camerarii addita notitia locorum ubi eædem apud alios scriptores obviæ sunt: ex qua sicut etiam ex notis vel præfationibus quas jam dictis monumentis à se vulgatis adjunxit, abunde patet virum illum magna eruditione & in

*) Præter homilias in Nativitatem CHristi quas Daumius, ὁ μακαρίτης hic refert, & præter alias quas memoravi T. 9. hujus Bibl. p. 85. seq. succurrunt mihi homiliæ *Sophronii* Hierosol. quæ incipit: *Latam illustremque præsentem diem cerno* T. 12. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 206. *Cyrilli* Alex. incip. λαμπρὰ τῆ παρούσης ἑορτῆς ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. VI. p. 37. *Andreæ* Cretensis Incip. χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἀποτέλεσμα τῆς ἀφάτου αὐτοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. MS *Joannis* Nicæni Archiep. ad Zachariam Armeniæ Catholicum, Incip. ὁ θεῖος Ἀπόστολος, Græce & Lat. T. 2. auctarii novi Combefisiani p. 298. & Latine T. XII. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 817. *Rabani* Mauri T. V. Opp. *Eleutherii*, Tom. VIII. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 1128. *S. Humilitatis* in Actis Sanctor. Maji pag. 837. seq. *Reineri* Leodiensis ad antiphonas antenatalitias, apud Bernardum Pez, T. IV. anecdotor. parte 3. p. 53. *Metrophanis Critopuli* Altdorf 1625. 4. &c.

in legendis priſcis, mediorum præcipue ſæculorum ſcriptoribus diligentiſſimum fuiſſe, quod magis etiam conſtaret omnibus, ſi ejus Variæ Lectiones & obſervationes in ſcriptores varios Latinos, ſi Vitæ Poëtarum Latinorum, Index in Poëtas Farnabianus ex mille fere Poëtis auctus, Indices Linguæ Latinæ Græcæque multis conſtantes Voluminibus, Gloſſarium in Alcimum Avitum & liber de cauſis omiſſarum Latinæ Linguæ radicum, quarto tanto auctior lucem vidiſſent. De Vertumno ejus Poëtico, ſive ſcito illo Imperatorio, fiat Juſtitia & pereat Mundus, ultra quater mille vices variato, de diatriba qua nullitatem Aoriſti ſecundi & Futuri ſecundi apud Græcos demonſtratum ivit, & de aliis ejus ſcriptis editis atque ineditis adiri poſſunt Chriſtianus Feuſtelius ἀνάθημα manibus Daumianis conſecrato & edito Lipſ. 1688. 4. Jo. Caſparis Lœſcheri memoria Daumiana, Witeberg. 1701. 4. Godofredus Ludovici præcipue, ὁ μαχαίτης parte 3. Hiſtoriæ Rectorum Scholarumque celebrium pag. 110. ſq. & Adolphus Clarmundus T. III. Vitarum editarum Germanice pag. 188. ſqq. apud quem tamen pag. 207. pro Hugonis Grotii nomine, *Gennadii CPol.* reponendum. Vide ſis etiam memorias Philoſophorum Rollianas decad. 2. p. 252. & Hagenianas pag. 306.

XL. Eidem Daumio debemus etiam editionem ſcriptorum plerorumque CASPARIS BARTHII, genere nobili ſed litteris & ingenio longe nobilioris Viri, quæ poſtremis vitæ annis vel poſt ipſius obitum a) vulgata ſunt: in quibus & eſt duplex collectio ſcriptorum Veterum.

Ilna quæ ſubjicitur libris tribus Claudiani Ecdicii Mamerti de ſtatu animæ, cum

a) Extinctus eſt Lipſiæ A. 1658. 17. Sept. Ipſe de ſe A. 1655. T. 2. ſoliloqv. p. 914.

Annis jam decies addidimus duos
Quinis: jam genus inclutum
Agnatos penitus mors rapuit meos,
Omnes compoſitis: ſuper
Solus vivo meis, jam placidum ſilent
Germani gemini, dua
Germana pariter: ſtirpis ego mea
Improlis genitor, ſimul
Totum tollo genus. Mecum abit omnium
Nomen Barthiadum vetus &c.

cumBarthii notis & gloſſario, atque Andreæ Schotti caſtigationibus, Cygneæ 1655. 8. In illa habentur:

S. Gregorii Thaumaturgi libellus de anima ad Tatianum, Latine ex verſione Gerardi Voſſii pag. 460. Vide Volum. V. hujus Bibl. pag. 253.

Incerti Philoſophi Chriſtiani Græci, (Barthio judice *Anaſtaſii* Sinaitæ) de anima celebriores opiniones, Latine Joanne Tarino interprete p. 472. Vide iterum Volum. V. p. 220.

Hermæ Paſtor, ex veteri verſione Latina, p. 724. cum Barthii animadverſionibus, ex ineditis Adverſariorum b) ejus libris Lib. LXVIII. 5. & 12. XCV. 4. XCVI. 9. XCIX. 6. & 11.

B. Paciani, Latini ſcriptoris paræneticon ad pœnitentiam pag. 934.

Altera collectio duos PhiloſophosChriſtianos complectitur, *Æneæ* Gazæi dialogum de immortalitate animæ cum verſione Barthii, & *Zachariæ* Scholaſtici dialogum contra Mundi æternitatem, cum Jo. Tarini interpretatione, ambo notis Barthii illuſtratos Lipſiæ 1655. 4. de utroque dixi in elencho ſcriptorum pro veritate Religionis Chriſtianæ pag. 107. ſeq.

Inedita Barthii ſcripta referuntur in Actis eruditorum Germanicis T. I. pag. 924. ſeq. Editorum Catalogus ſubjicitur pornodidaſcolo Petri Aretini, edito Cygneæ 1660. 8.

De illis adire quoque licebit Alphonſi Clarmundi Vitas Germanice editas T. II. p. 177. ſeq. Chriſtoph. Hendreichii pandectas Brandenburgicas &c. De Barthio ipſo, Georgium Petrum Schultzium de claris Marchicis parte 2. p. 18. ſeq. Orationem in funere Barthii habitam a Jacobo Thomaſio, Petrum Bælium in Dictonario hiſtorico Adrianum Baillettum de pueris præcoci doctrina celebribus pag. 294. &c.

XLI. JOANNIS LEUNCLAVII, Nobilis Amelburmi apud Angrivarios ſive Weſtphalos, quem A. C. 1593. menſe Junio, paullo minorem ſexagenario Viennæ Auſtriæ extinctum eſſe conſtat, collectiones atque editiones varias ſcriptorum Græcorum referre me in hac Bibliotheca paſſim

b) Duo ingentia Volumina Adverſariorum Barthii, manu ipſius auctoris exarata adhuc ſervantur apud nobilem Virum in Saxonia. Caput ſeptimum libri CLXVII. in quo ſilveſtre mel Matth III. 7. erudite probat de cannis ſachari per Palæſtinam non infrequentibus intelligendum eſſe, ex illo MS. editum in Diario Theologico Dresdenſi (Unſchuldige Nachrichten) A. 1709. pag. 379.

passim memini, dixi enim de ejus *Xenophonte*, lib. 3. cap. 4. de *Dione Cassio* lib. 4. cap. 10. *Gregorii Nyssæni* libro de opificio hominis, homiliis in Canticum, Volum. VIII. p. 146. 148. & 159. *Plutarchi* Consolatione ad Apollonium lib. 4. cap. 11. De *Gregorii Nazianzeni* *) operibus, ac quæstionibus *Cæsarii* fratris, & Eliæ Cretensis, Nicetæ ac Mich. Pselli in Nazianzenum scholiis Volum. VII. lib. 5. cap. 12. De *Michaële Glyca* ejusque continuatione ad captam usque CPolin à Turcis, de *Constantino Manasse*, & Pandectis Annalibusque Turcicis, Volum. VI. pag. 156. 157. 766. De *Theodori Balsamonis* libris tribus Paratitlorum ex Codice & Novellis, de *ecloga Basilicorum* & novellis Imperat. Græcorum antea ineditis, nec non de opere *Juris Græco Romani* Volum. XII. p. 403. 426. & 487. seq. Dixi etiam Volum. X. p. 509. de vulgatis à Leunclavio precibus & orationibus *Manuelis Palæologi* Imp. CPol. ab A. C. 1384. ad 1419. & ὑποθήκας ejusdem βασιλικῆς ἀγωγῆς, *præceptis educationis Regiæ* ad Joannem Palæologum Filium capitibus centum, quorum hæc est acrostichis: Βασιλεὺς βασιλεῖ, Μανουὴλ Ἰωάννῃ, πατὴρ υἱῷ, καρπὸν τροφὴν ἐμῆς (ψυχῆς) τῇ σῇ ὁποίας ἂν ἀκμαζούσῃ, ἢ ὁ Θεὸς εἴη κοσμήτωρ, cum Leunclavii versione. *Claudii* Cardinalis *Guisiani* duodecim quæstiones & Græcorum ad eas responsiones ex Leunclavii interpretatione cujus Simlerus meminit, non vidi, nec versionem Philocaliæ *Origenis* publici juris factam esse existimo, memoratam eidem Simlero atque Abrahamo Sculteto. Est mihi autem in manibus Volumen quod eidem Leunclavio in acceptis referimus cum ipsius versione Græce ex Sambuci Bibliotheca vulgatum Basileæ 1578. 8. in quo continentur:

1. *Theoriani* Orthodoxi cum Norsesi, Catholico sive Generali Armeniorum colloquium suasu Manuelis Comneni, Imp. CPol. habitum anno imperii ejus duodevigesimo (CHristi 1170.) de duabus in CHristo naturis contra Eutychianorum & Monotheletarum errores. pag. 1--195. Norsesis hujus mentio in Isaaci invectiva in Armenios de qua dixi Volum. X. hujus Bibl. pag. 173. sicut de Theoriano pag. 288. seq. Ex Theoriani Philosophi Epistola ad Sacerdotes de jejunio Sabbati, nonnulla affert Turrianus lib. 1. Apologiæ pro Canonibus Apostolorum cap. XXI. pag. 94.

*) Iniquior, ut in Hugonem Blocium de quo Lambecius 1. p. 45. ita in Billium, de quo vide ipsum querentem T. 2. Nazianzeni edit. Græco Lat. Paris. pag. 532. Cæterum in interpretandi studio mirabilem celebrat Huetius p. 279. de claris interpretibus.

2. *Leonis* I. qui ab A. C. 440. ad 461. Romanus fuit Episcopus Epistola ad Flavianum Patriarcham CPol. scripta A. 449. Incip. ἀναγνόντες τὰ γράμματα τ ἀγάπης τ σῆς. pag. 196--227. Latina Leonis exstat inter ejus Epistolis decima, & in novissima Paschasii Quesnelli editione vigesima quarta.

3. *Joannis Damasceni* contra Manichæos, sive Paulicianos dialogus. Incip. ἐπειδὴ συνελήλυθαμεν ἀλλήλοις. pag. 226--387. Prior hunc dialogum cum alia versione ediderat Emanuel Margunius, Cretensis, Patav. 1572. recusum in Basileensi Damasceni editione Basil. 1575. fol. Tertia Jacobi Billii versio exstat in editionibus Parisiensibus, quæ novissimam antecesserunt, in qua Lequiniana quarta Tom. 1. pag. 429. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 795.

4. *Leontii* scholastici Byzantini πράξεις *) sive lectiones decem de sectis ex *Theodori* Abbatis ore exceptæ, scriptoque consignatæ post A. C. 610. Incip. ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλοντας ἡμᾶς. pag. 386--555. Vide Volum. VII. pag. 451. & IX. pag. 167.

5. *Constantini Harmenopuli* JCti seculo XIV. clari libellus de sectis. Incip. οἱ περὶ τὸν Ἄρειον. pag. 556--576.

6. Ejusdem περὶ πίστεως ὀρθοδόξου, de fide orthodoxa. Incip. πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν. pag. 576--583. Vide Volum. X. pag. 277. & XII. pag. 489. 501.

7. *S. Augustini* περὶ Τριάδος *de S. Trinitate*, ἐκ τ βιβλίων τ περὶ τ γνώσεως τ ἀληθοῦς ζωῆς ἐπιγραφομένων. Fratres interrogant, Magister respondet. Incip. ὥσπερ τὸ τ σαρκὸς βάρος πιέζει τὴν ψυχήν. pag. 584--599. Est *Honorii* Augustodunensis *de cognitione veræ Vitæ*, inter supposita S. Augustino, in appendice tomi sexti edit. novæ Amst. p. 649.

8. *S. Hilarii* Pictavorum Episcopi *de S. Trinitate*, ex ejus sermone qui post Pentecosten in festo S. Trinitatis recitatur. Incip. πιστεύομεν τὴν ἁγίαν Τριάδα. pag. 600--605.

Nota integram hanc collectionem, excepto Damasceni Dialogo, Græce

*) Hinc πράξαι lectiones obire aut frequentare. Joannes Moschus in prato spirituali cap. LXXVII. ἀπήλθομεν ἐν μιᾷ εἰς τὸν οἶκον Στεφάνου τ Σοφιστοῦ, ἐγὼ & ὁ κύριος Σωφρόνιος, ἵνα πράξωμεν.

Græce & Latine recusam esse in tomo priore auctarii Bibl. Patrum Ducæani, Paris. 1624. & in tomo undecimo Bibliothecæ Patrum Morellianæ Paris. 1644. fol.

XLII. Sæpe mihi in hoc opere laudatum memini præclarum Virum JOHANNEM HUDSON, præfectum Bibliothecæ Bodlejanæ, cujus nostra ætate singulare studium in adornandis bonis Græcorum scriptorum editionibus enituit. Is enim est à quo habemus recensitum atque expolitum *Thucydidem*, Oxoniæ 1696. fol. *Dionysium* Halicarnassæum 1704. fol. *Moeridis* Attisticam, non ante vulgatum, *) quem ex MS. Bodlei. primus Græce in lucem protulit 1712. 8. *Longinum* περὶ ὕψους, 1710. 8. Fabularum *Æsopicarum* collectionem quotquot Græce reperiuntur, locupletata Neveleti συναγωγῇ insigni auctario, cum versione nova vel recognita & præmissis veterum testimoniis LXVIII. Oxon. 1718. 8. & cui A. 1719. Novembr. 17. anno LVII. ætatis immortuus est, *Flavium Josephum*, quem ex MSS. Codicibus castigavit & integritati suæ reddidit novaque donavit versione, postremis paginis ut luci darentur ultimam manum addente V. C. Antonio Hallio. Oxon. 1720. fol. Speciatim hoc loco commemoranda ejus collectio perpulchra *Geographiæ Veteris* scriptorum **) Græcorum minorum, quatuor Voluminibus vulgatum, præmissis veterum testimoniis, emendate ac nitide cum interpretatione Latina, dissertationibus Henrici Dodwelli & editoris annotationibus. Oxon. 1698. 1703. & 1712. 8.

Tom. I. præmissis Henrici Dodwelli de ætate & scriptis singulorum, Dissertationibus, continentur: *Hannonis* periplus, cum versione Conradi Gesneri.

Scylacis periplus, cum versione Isaaci Vossii.

Agatharchides Cnidius de mari rubro, ex Photii Cod. CCL. cum versione Laur. Rhodomanni.

Arriani periplus Ponti Euxini, cum versione Joh. Guil. Stuckii, Tigurini.

Periplus Maris Erythtæi, eidem vulgo adscriptus, cum ejusdem Stuckii interpretatione.

*) Vide Volum IX. hujus Bibl. pag. 420.

**) De plerisque dictum a me lib. IV. cap. 2. ubi etiam de collectione Geographorum Hœscheliana, & de inedita sive promissa Lucæ Holstenii. De Agatharchide Volum. IX. pag. 496.

Nearchi paraplus ex *Arriani* Indicis, cum verſione Bonav. Vulcanii, Brugenſis.

Marciani Heracleotæ periplus, cum verſione Joannis Hudſoni, ſubjunctis fragmentis *Artemidori* Epheſii & *Menippi* Pergameni.

Anonymi periplus Maris Euxini, cum verſione Iſaaci Voſſii.

Tom. II. præmiſſis Dodwelli diſſertationibus de ætate & ſcriptis Geographorum ſingulorum in hoc Volumine, *Dicæarchi* Status Græciæ, cum verſione Joannis Hudſoni.

Ejusdem deſcriptio Pelii Montis, cum mea verſione.

Iſidori Characeni manſiones Parthicæ, cum verſione Joannis Hudſoni.

Scymni Chii periegeſis, Marciano Heracleotæ perperam ab aliis adſcripta cum verſione Eraſmi Vindingii, Pauli F.

Ejusdem Scymni Fragmenta, collecta à Luca Holſtenio, cum ejusdem verſione.

Libellus de Flùviis, *Plutarcho* adſcriptus, cum interpretatione Philippi Jacobi Mauſſaci.

Agathemeri Compendiariarum Geographiæ expoſitionum libri duo, ad Philonem diſcipulum ſuum, cum verſione Samuelis Tennulii.

Strabonis Epitome, cum verſione Hieronymi Gemuſæi.

Tertio Tomo. Excerpta ex *Dionyſii* Byzantii anaplo Boſpori Thracici Latine ſervata à Petro Gyllio.

Excerpta ex *Georgii* Medici *Chryſococcæ* Syntaxi Perſarum per Iſmaëlem Bullialdum. Græce & Latine.

Ptolemæi Tabula longitudinis & latitudinis Urbium inſignium. Ex MS. Codice Theonis in Bibl. Bodlej. recenſita. Græce & Latine.

Ptolemæi Arabia, ope Codicis MS. vetuſtiſſimi ac præſtantiſſimi in numeris locis emendata à Joanne Gravio: ex edit. Lond. 1650. 4. Græce & Latine.

Anonymi vetus orbis deſcriptio, pridem vulgata à Jacobo Gothofredo, recuſa latine ex Jac. Gronovii editione.

Variæ Lectiones in Anonymum Geographum Ravennatem ex MS. Urbinate Vaticanæ Bibl. num. 678.

Deſcriptio Choraſmiæ & Mawaralnahræ, ſive Regionum extra fluvium Oxum deſcriptio Abulfedæ Iſmaëlis ex tabulis Principis Hamah, edita pridem à Joanne Gravio Lond. 1650. 4. Arabice & Latine

Latine, & inedita hactenus Arabiæ, Maris Perſici & Alkolzum ſive rubri, Arabice & Latine ex *Abulpheda*, per eundem Jo. Gravium.

Binæ Tabulæ Geographicæ una Naſſir Eddini Perſæ & altera Ulug Beigi Tartari Arabice cum verſione Joh. Gravii ex edit. Lond. 1651. 4.

Periplus (*Arriano* falſo adſcriptus) Ponti Euxini, & locorum utriusque Continentis, videlicet Bithyniæ Ponto adjacentis, Paphlagoniæ &c. (ex Scymno, Arriano & Marciano) quem Holſtenius pridem vulgare conſtituerat ex Codice Vaticano, cum verſione Joannis Hudſoni.

Ptolemæi ἔκθεσις κανονικὴ τῶν ἀστερισμῶν Græce è MSS. emendata.

Tomo IV. Henr. Dodwelli diſſ. de ætate & patria Dionyſii Periegetæ. *Dionyſius* Græce & Lat. cum commentario *Euſtathii* per ſingulas paginas verbis Poëtæ ſubjecto, & ad calcem Vol. ſubjectis variis lectionibus & annotationibus. Avieni & Priſciani Metaphraſes Dionyſii. Avieni Ora maritima. *Anonymi* Græca Paraphraſis in Periegeſin integrior, quam ab Eduardo Thwaiteſio vulgata fuerat. Excerpta è Scholiaſte Græco inedito in Dionyſ. qui exſtat MS. Pariſiis in Bibl. Regia.

Fragmenta de urbium & regionum nominibus in alia mutatis, ex notis Leonis Allatii ad Georgium Acropolitam pag. 244. & ex iis quæ ſubjiciuntur Codino pag. 404. aliaque apoſpasmatia Geographica, vel inedita hactenus vel emendatius edita, Græce.

Nicephorum Gregoram in Dionyſium, inquit clariſſ. Hudſonus, *quem in lucem proferre ſemel iterumque propoſui, Bibliothecarum latebris recondi in æternum reliqui: utpote qui hoc ſolum præſtiterat, ut Periegeta carminis vinculis liberaretur, ejusque ex oratione bona ligata, fieret ſoluta non bona.*

XLIII. THOMÆ GALLETI *) Presbyteri J. C. *Religioſus. Cui adnectuntur Sanctorum aliquot varia opuſcula nondum edita, Ejusdem Autoris ſtudio & opera collecta. Lugduni, ſumptibus Horatii Cardon*, 1615. 8.

*) Jo. Frid. Kernius, Schleuſinga Francus de vita, obitu & ſcriptis B. D. Thomæ Ittigii, Lipſ. 1710. 4. pag. 54. ſeq.

Liber (cujus Dedicatio Romæ scripta, & Petro Guicciardino Magni Etruriæ Ducis apud Pontificem Legato dicata) est bipartitus. Prima pars agit de Religioſi nomine, dignitate, fine, ingressu, perfectione maxime quærenda, doctrina, paupertate, obedientia, sui abnegatione, humilitate, &c. Altera pars sanctorum aliquot Patrum opuscula nondum edita continet, quæ sunt:

Basilii epistolæ tres, Federico Metio interprete.

Athanasii Archiepisc. Alex. encomium in B. Andream Apostolum, Carolo Fabiano interprete.

Johannis Chrysostomi de nomine cœmeterii, & de veneranda & vivifica cruce, Antonio Agellio interprete.

Ejusdem sermo, quomodo Adam animam acceperit, quando formatus est, & in passionem Salvatoris nostri, & de vulnerato ejus latere. De Petro & Elia.

Procli Archiepiscopi CPolitani oratio panegyrica in S. Andream Apostolum, Carolo Fabiano interprete.

Eusebii Episcopi †) oratio de commemoratione Sanctorum, eodem Fabiano interprete.

Meropii Paulini & *Therasiæ* Epistola ad Sanctum & Amandum.

Hesychii Presbyteri Hierosolymitani oratio demonstrativa in S. Andream Apostolum, Carolo Fabiano interprete.

Synesii epistolæ tres.

Anselmi Archiepisc. sermo de æterna beatitudine, in Cluniacensi capitulo ad conventum, habitus.

Eutropii Abbatis ad Petrum Papam epistola de vitiis.

Porcarii Abbatis epistola.

S. Sedati Episcopi homilia de S. Epiphania.

Pauli Diaconi homila in illud: simile est regnum cœlorum homini Regi.

Expositio historiarum V. T. Venerab. *Petri Damiani* Card. Hostiensis, capitibus XXX. absoluta.

XLIV. LITURGIÆ SS. Patrum, excusæ Paris. apud typographum Regium Guil. Morellum 1560. fol. In quo volumine nitide luculenter & emendate expressa continentur Græce:

Canon trigesimus secundus *Concilii in Trullo* habiti A. C. 692.

Procli

†) Recusa cum sequentibus ex Galleti editione in supplemento Bibl. Patrum Paris. A. 1639. T. 1. p. 826. & jam ante in Colonienſi A. 1622. T. 15. denique in Lugdunensi T. 27.

Procli Archiepiſcopi CPol. περὶ παραδόσεως τῆς θείας λειτουργίας p. 1. Incip. πολλοὶ μὲν τινες.

Liturgia quæ fertur ſub nomine *Jacobi* Apoſtoli, fratris Domini. p. 3. Incip. ὁ πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον με.

Liturgia *Baſilii* Magni. p. 43. Incip. ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν ἐρχόμενον ἄρτον. Vide Vol. VIII. hujus Bibl. p. 90.

Joannis Chryſoſtomi Liturgia p. 69. Incip. μέλλων ὁ ἱερεὺς & deinde: Κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν ἐξαπόστειλον. Inter Chryſoſtomi opera T. 6. edit. Savil. p. 983. & Tom. IV. Ducæi p. 522.

Ex *Dionyſii* quem volunt Areopagitæ lib. de Hierarchia Eccleſiaſtica περὶ τῶν ἐν τῇ συνάξει πλαμένων. p. 111.

Ex *Juſtini* Martyris Apologia majore, de ſacra Euchariſtia. p. 121.

Gregorii Nyſſeni Epiſcopi, ὅτι ὁ ἁγιαζόμενος ἄρτος εἰς σῶμα τοῦ θεοῦ λόγου μεταποιεῖται, καὶ ὅτι ἐπάναγκες τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει αὐτὸ μεταλαβεῖν. p. 123. Incip. ὥσπερ οἱ δηλητήριον δι' ἐπιβουλῆς. Ex Sermone ejus magno Catechetico, de quo Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 153.

Joannis Damaſceni quod panis & vinum in ſacra Euchariſtia non ſint typus ſed ipſum corpus & ſanguis CHriſti pag. 125. Incip. ὁ ἀγαθὸς καὶ πανάγαθος θεὸς. Ex libri IV. de Orthodoxa fide cap. 13.

Nicolai Epiſcopi Methones πρὸς τοὺς διαβάλλοντας καὶ λέγοντας ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. p. 129. Incip. τὴν μυστικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον ἱερουργίαν. De hoc Nicolao dixi Vol. X. p. 294.

Samona Archiepiſcopi Gazæ ad Achmed Saracenum, de eodem argumento p. 133. Incip. ἐντυγχάνομέν ποτε πορευόμενοι. De hoc Samona Vol. IX. p. 314. & X. 288.

Marci Archiepiſcopi Epheſi, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἁγιάζεται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου Πνεύματος. p. 138. Incip. ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων. Vide Vol. X. hujus Bibl. pag. 531.

Germani

Germani Archiepiſcopi CPol. ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεολογία περὶ τῶν ἱερουργημένων. pag. 145--179. Incip. ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς θεοῦ. Vide Vol. VII. hujus Bibl. p. 548. & Vol. X. p. 210.

Eodem An. 1560. Pariſ. fol. hæc etiam Latine cum auctario ſeparatim prodierunt curante JOANNE S. ANDREA, Canonico Eccleſiæ Pariſienſis, & F. CLAUDIO DE SAINCTES Pariſienſi Theologo, ſed eſt mihi ad manus editio ad Pariſienſem facta Antwerpienſis 1562. 8. In illo volumine continentur:

Jacobi & *Baſilii* Magni Liturgia ex veteri Latina verſione.

Liturgia *Joannis Chryſoſtomi*, interprete Leone Tuſco.

Et præter illa quæ ex Græca editione jam memoravi ſcripta ſive apoſpaſmatia *Procli* CPolit. *Dionyſii* Areopag. *Juſtini* Martyris, *Gregorii* Nyſſeni, *Joannis* Damaſceni, *Nicolai* Methonenſis, *Samonæ* Gazæi & *Germani* CPol. etiam hæc tria, quæ in Græca illa ſylloge deſiderantur:

Nicolai Cabaſilæ compendioſa interpretatio in Divinum ſacrificium ex verſione Gentiani Herveti quam Venetiis A. 1548. adornavit. Vide Allatium de Nilis p. 72. T. V. hujus Bibl.

Maximi Monachi, qui in Dionyſium Areopagitam ſcripſit, liber de Eccleſiaſtica Myſtagogia. Vide T. IIX. hujus Bibl. p. 740.

Beſſarionis Epiſcopi Tuſculani Romanæque Eccleſiæ Cardinalis ac CPolitani Patriarchæ de Sacramento Euchariſtiæ, & quibus verbis corpus CHriſti conficiatur, contra Marcum Epheſium. Incip. *Sacrum divinumque eſt Euchariſtiæ myſterium.* Vide Volum. X. hujus Bibl. p. 403. ſq.

Claudii de Sainctes de Euchariſtia & Miſſæ ritibus, ex operibus D. Joannis Chryſoſtomi, è quibus liturgica Græcorum comprobantur. Præmittitur Volumini, ejusdem Claudii præfatio, in quibus de Miſſæ præſtantia & originibus & ſpeciatim de Jacobo eique tributa liturgia diſſeritur.

3. In GEORGII CASSANDRI, magni Viri Liturgicis, quæ & ſeparatim Colon. 1559. 8. & in limine operum junctim editorum Pariſ. 1616. fol. prodierunt, non integræ quidem liturgiæ veteres ſed argumenta breviter expoſita habentur ex liturgia *Chryſoſtomi* per Leonem Tuſcum, ex liturgia *Baſilii* & Græca illa & altera quam Syri Anaphoram vocant. Ex liturgia *Æthiopica* ſive Canone quem appel-

appellant universali. Ex liturgia usitata in regno *Præstæ Joannis*, de qua Franciscus Alvares in opere Lusitanice primum ac deinde Italice edito. Ex liturgia *Armeniorum* (Leopoli civitate Russiæ) versa Latine ab Andrea Lubelczyc. Et ex alia de qua Petrus Bellonius in observationibus: & tertia de qua in libro Italice edito Nicolaus Barbosa. De liturgia *Moscovitarum* ex commentariis rerum Moscovitarum Sigismundi liberi Baronis. De Missa Latinorum ex SS. Augustino, Isidoro, Gregorio M. Ordine Romano & Thoma Aquinate.

In Cassandri Operibus deinde pag. 97. sequuntur Ordo Romanus de officio Missæ, & Micrologus p. 121. Hymni Ecclesiastici præmisso Beda de metris p. 160. & preces Ecclesiasticæ seu collectæ excerptæ ex libris Ecclesiasticorum Officiorum pag. 315--448. Vigilii Martyris & Episcopi Tridentini Opera pag. 460. Honorii Augustodunensis presbyteri de Prædestinatione & libero arbitrio dialogus p. 623. Epistolæ duæ ad B. Augustinum de reliquiis Pelagianæ hæreseos, una Prosperi pag. 640. & altera Hilarii Episcopi Arelatensis pag. 645. Sententiæ ex libris B. Augustini de prædestinatione Sanctorum & bono perseverantiæ pag. 650.

Cætera Cassandrum ipsum habent auctorem, Commentarius de duabus in CHristo Naturis & unica hypostasi p. 577. De Baptismo Infantum, & sectæ Anabaptisticæ origine pag. 675. De officiio pii ac publicæ tranquillitatis amantis viri in hoc Religionis dissidio p. 781. Defensio ejus scripti adversus Jo. Calvinum. pag. 809. & altera sub Barthol. Nervii nomine contra libellum Germanicum Viæ Commonstrator inscriptum pag. 882. Consultatio de articulis inter Catholicos & Protestantes controversis, ad Imperatores Augustos Ferdinandum I. & Maximilianum II. p. 892. De optanda sacra Communione Christiani Populi in utraque Panis & Vini specie pag. 1015. De Viris illustribus qui in sacris Bibliis usque ad Regum historiam commemorantur. p. 1048. Epistolæ CXVII. p. 1077. Acta Colloquii A. C. 1558. 4. Jul. habiti cum Joanne Kremer à Castorp Anabaptista (de quo Epist. 101. & 103.) p. 1227. Liber de Viris illustribus in Latio ante Procam, & de Romanis qui tempore Pompeji fuere, velut in supplementum Aurelii Victoris p. 1241. Oratio in laudem urbis Brugarum dicta A. 1541. p. 1251. Quæstiones Rhetoricæ p. 1274. & Dialecticæ p. 1294--1351.

4. Amplisſimam Liturgiarum Orientalium Collectionem nuperrime publici juris fecit Vir doctiſſimus EUSEBIUS RENAUDOTUS a) quem A. 1721. Pariſiis diem ſupremum obiiſſe accepimus. Prodiit illa Pariſiis 1716. 4. duobus Voluminibus, facitque ut minus quidem deſideremus Syllogem ſimilem, cujus ſpem *Richardus Simon* vir & ipſe eruditiſſimus fecerat, deſideremus tamen, quoniam & ille verſionem illarum teſtatur ſe adornaſſe, b) videturque additurus etiam fuiſſe textum ipſum Syriacum, **) ex quo interpretationem ſuam compoſuit. Refert idem ex quinquaginta liturgiis c) ſupereſſe apud Maronitas unam & triginta, omnesque translatus ex Græcis. d) Renaudoti autem verſione non tuto ubique ſtare nos poſſe, ſive cauſæ ſuæ in ſervientis, ſive non ſatis aſſequentis verum ſenſum, docuit vir ſupra laudes Maturinus Veiſſerius la Croſe in Apologia pro Jobo Ludolfo contra Renaudotum, in ſerta Diario literario Hagenſi. e) Sed Collectionem illam Renaudotianam, recenſere juvat. Occurrunt itaque:

IN TOMO PRIORE.

Poſt diſſertationes editoris 1. de liturgiarum Orientalium Origine, auctoritate & conſenſu. 2. De Coptitarum Alexandrinorum liturgiis, & 3. de lingua Coptica ſive Ægyptiaca ejusque antiquitate,

Liturgiæ tres Coptitarum Jacobitarum ex Coptico converſæ,

1. *Magni Baſilii* f) p. 1. Renaudoti ad eam commentarius p. 169--300.
2. *S. Gregorii* Theologi. g) (in aliis, *S. Severi* Patriarchæ) p. 26. Notæ Renaudoti p. 301--314.

3. *S. Cyrilli*

a) Journal des Savans 1716. T. 2. pag. 490. Memoires de Trevoux 1717. p. 59. 215 ſeq.
b) Rich. Simon Bibl. choiſie T. 2. p. 173.
**) Renaudotus teſtatur illuſtriſſimi Colberti obitu factum quod à ſe Latine tantum, non etiam Syriaca, Arabica & Coptica lingua hæ liturgiæ in lucem datæ fuerint.
c) Rich. Simon pag. 285. 165. 170. ex Abrahamo Ecchellenſi.
d) Id. pag. 166. 173.
e) Journal litteraire T. IX. pag. 239. ſeq.
f) Verſionem Latinam ex Arabico adornatam à Victorio Scialach, Maronita ediderat Marcus Velſerus, Auguſtæ Vindel. 1604. 5. Sed Renaudotus novam ex Coptico concinnaſſe ſe profitetur.
g) Miror Gregorium hunc non Theologum ſed Nyſſenum appellari à Jobo Ludolfo p. 341. Commentarii ad Hiſtoriam Æthiopicam.

3. *S. Cyrilli* Alex. h) p. 38. Notæ Renaudoti p. 315--322.

Orationes & Benedictiones ad conservationem omnium Altaris instrumentorum, (ex Rituali Gabrielis Alexandrini Patriarchæ Coptitarum Alexandrini circa A. C. 1411.) pag. 52. Notæ Renaudoti p. 323--332.

Liturgiæ Græcæ tres Alexandrinæ, cum versione Latina:

1. *S. Basilii*, initio mutila. p. 57. Incip. δοξάζομέν σε δημιουργέ. Ex MS. Codice Bibl. Regiæ. Notæ Renaudoti p. 333--347.
2. *S. Gregorii* Theologi p. 90. Incip. ὁ ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς ἐν ἐλέει. Ex eodem MS. Notæ Renaudoti p. 347--352.
3. *S. Marci*, i) discipuli Petri Apostoli p. 131. cum versione, sed emendata variis in locis, *Joannis à S. Andrea* Canonici Paris. qui eam primus ex Codice Monasterii Cryptæ Ferratæ, Romam postea in Bibl. Basilianorum Monachorum delato, Græce cum versione ediderat Paris. 1583. 8. Parum diversa hæc à liturgia, quam *Cyrillo* Alex. Coptitæ tribuunt, diversa tamen, propria nempe Orthodoxorum Alexandrinorum, & nullas Monophysitarum doctrinæ notas præferens. Notæ Renaudoti exstant p. 353--362.

Eusebii Renaudoti diss. de Patriarcha Alexandrino Coptitarum p. 363.

Ritus Ordinationis k) Patriarchæ Jacobitarum Alexandrini, ex Pontificali Coptico Arabico MS. Bibliothecæ Segvierianæ, Latine, additis nonnullis Græcis, p. 467. & ad illum observationes p. 491.

Liturgia Communis sive Canon universalis *Æthiopum* l) ex nova Latina

h) Idem Ludolfus, ab Æthiopibus quoque Liturgias Basilii & Cyrilli magni usurpari annotat.

i) Ex Joannis à S. Andrea editione hæc Marco tributo liturgia recusa est Græce & Latine in tomo posteriore auctarii Bibliothecæ Patrum Ducæani Paris. 1624. & in tomo duodecimo Bibl. Patrum Morellianæ Paris. 1644. una cum liturgia Jacobi, Basilii, Chrysostomi, liturgia præsanctificatorum, nec non Petri Apostoli & Gregorii Papæ.

k) Imperfectum ediderat ex Athanasii Kircheri versione A. 1647. adornata Bartholdus Nihusius in symmuctis Leonis Allatii T. I. p. 239. Colon. 1653. 8.

l) *Æthiopice* prodierat (ex Coptica) Romæ 1548. 4. una cum novo Test. curante Petro Æthiope Comos sive Archimandrita qui aliter Tesfa Sion appellabatur. *Latine* ib. 1549. ac deinde in Bibliothecis Patrum, & in Novissima Lugdunensi Tomo XXVII. Præter hanc præcipuum, quam Liturgiam *Apostolorum* Æthiopes appellant, propius accedentem ad Liturgiam Copticam Basilii, habent alias insuper novem, 1) *Joannis* Evangelistæ, 2) *Patrum Nicænorum*, 3) *S. Epiphanii*, 4) *Jacobi* Serugensis, 5) *Joannis Chrysostomi*, 6) *Domini nostri* JESU CHristi, 7) *S. Mariæ*, quam scripsit *Heriacus*

versione Renaudoti p. 499. subjunctis ejus observationibus p. 523--545. Dissertatio autem de Ecclesia *Æthiopica*, quam Ludolfo iniquior, dudum ad editionem paratam se habere scribit in præf. lucem necdum vidit quod sciam, neque editæ sunt ejus quarum ibidem meminit de Ecclesiæ Nestorianæ propagatione dissertationes.

IN TOMO POSTERIORE.

Dissertatio Renaudoti de Syriacis Melchitarum orthodoxorum & Jacobitarum Monophysitarum Liturgiis.

Liturgiæ ex Codicibus Syriacis Bibliothec. Colbertinæ & Segvierianæ MSS. Latine versæ ab eodem Renaudoto.

1. *Ordo Communis*, liturgiæ secundum ritum Syrorum Jacobitarum p. 1. Renaudoti observationes p. 45.
2. Alius Ordo generalis. p. 12.
3. Liturgia *S. Jacobi* Apostoli, Fratris Domini, Melchitis & Jacobitis communis & à Græca quæ fertur sub Jacobi nomine, passim differens. p. 29. Renaudoti observationes p. 73. ex Dionysio Barsalibi, Joanne Marone &c.
4. Orationes ad Communionem & postea dicendæ, quæ in MS. subjiciuntur Liturgiæ *Jacobi*, in aliis *Xysti*, in aliis *Petri*. p. 43.
5. Liturgia S. *Jacobi* minor p. 126. Renaudoti observatio p. 132.
6. *S. Xysti* Papæ m) Romani. p. 134. Notæ Renaudoti p. 142.
7. *S. Petri*, Principis Apostolorum. p. 145. Notæ p. 153.
8. Liturgia Petri secunda. p. 155. Notæ p. 160.

[9. *S. Joan-*

riaces sive *Kyriacus* Archiepiscopus Behusæ, edita una cum proxima superiore Æthiopice ad calcem Novi Testamenti Rom. 1548. 4. 8) *Gregorii* Theologi & 9) *Dioscori*, quam Æthiopice & Latine vulgavit Joh. Mich. Wanslebius, Londini 1661. 4. Vide Jac. Echardi T. 2. Bibliothec. scriptorum Ord. Prædicator. pag. 694. & laudatum Ludolfum commentario ad Hist. Æthiop. pag. 340. seq.

m) Prima hæc est Liturgia inter quatuordecim Syriace editas Romæ A. 1592. sub titulo *Missalis Chaldaici ad usum Ecclesiæ Maronitarium*. Illas autem Jacobitis proprias sed ad Rom. Ecclesiæ sensum interpolatas ab editoribus, Renaudotus non diffitetur, qui p. 47. seq. memorat etiam *librum Ministerii*, Orationes sive preces Ecclesiasticas Syriace complexum editumque Romæ A. 1596. & T. 2. p. 435. 455. in editoribus merito reprehendit, quod *Dionysio* Areopagitæ tribuerunt liturgiam quæ est Dionysii Barsalibi, Metropolitæ Jacobitæ: *Ignatio* Antiocheno Martyri aliam quæ Ignatii Jacobitæ est: & aliam *Joanni* Chrysostomo quæ itidem Jacobitam Joannem habet auctorem. Vide & Rich. Simonis Bibl. Selectam Gallice editam T. 2. cap. 20.

9. Liturgia *S. Ioannis* Evangeliſtæ. p. 163. Notæ p. 169.
10. Liturgia *XII Apoſtolorum*, quam ordinavit *Lucas* Evangeliſta, magni Pauli diſcipulus p. 170. Notæ p. 175.
11. *Marci* prædicatoris & Evangeliſtæ. p. 176. Notæ p. 184.
12. *S. Clementis* Romani. p. 186. Notæ p. 199.
13. *S. Dionyſii*, Athenarum Epiſcopi. p. 202. Notæ p. 212.
14. *S. Ignatii*, p. 215. Renaudoti obſervatio p. 226.
15. *S. Iulii*, Papæ Romani. p. 227. Notæ p. 234.
16. *S. Euſtathii*, Patriarchæ Antiocheni. p. 235. Notæ p. 240.
17. *S. Ioannis Chryſoſtomi*. p. 242. Notæ p. 254.
18. Altera eidem Chryſoſtomo n) tributa in Miſſali Chaldaico Romæ edito p. 256. Notæ p. 160.
19. *S. Marutæ*, Catholici, ſive Metropolitæ Tagritenſis. p. 261. Notæ p. 270.
20. *S. Cyrilli* (Alex.) p. 275. Notæ p. 285.
21. *Dioſcori*, Patriarchæ Alexandrini. p. 287. Notæ p. 296.
22. *Philoxeni* ſive *Xenajæ* Epiſcopi Mabugenſis ſeu Hierapolitani. p. 301. Notæ p. 307.
23. Ejusdem liturgia ſecunda p. 310. Notæ Renaudoti p. 320.
24. *Severi* Antiocheni p. 321. (al. *Timothei* Alexandrini) Notæ p. 330.
25. *Iacobi Bordayæi* ſive ut Græci pronunciant *Baradati*. p. 333. Notæ p. 342. ubi de pluribus Jacobis apud Syros Jacobitas celebribus, de quibus & p. 367. 380.
26. *Matthæi Paſtoris* p. 347. Notæ p. 352.
27. *Iacobi* Epiſcopi Botnanenſis & Serugenſis Syrorum Doctoris, qui Tabelita etiam vocatur. p. 356. Notæ p. 367.
28. *Iacobi* interpretis, Epiſcopi Edeſſeni p. 371. Notæ p. 380.
29. *Thomæ* Heracleenſis. p. 383. Notæ p. 389. ubi Renaudotus dubitat eademne hæc ſit liturgia ab illa Thomæ Giarmachitæ, quam inter alias memorat Abraham Ecchellenſis.
30. *Moſis Bar Cephæ* p. 391. Renaudoti obſervatio p. 398.
31. *Philoxeni* Epiſcopi Bagdadenſis ſive *Eleazari* filii *Sabtæ*. p. 399. Renaudoti obſervatio p. 408.
32. Doctorum Sanctorum, *à Ioanne* Magno Patriarcha ordinata, p. 409. obſervatio Renaudoti. p. 419.

n) Et hæc & quæ eandem præcedit, plurimum diverſa eſt à Græca Chryſoſtomi liturgia.

33. *Ioannis* Baſorenſis ſive Boſtreni, p. 421. Notæ p. 435.
34. *Michaëlis* Patriarchæ Antiocheni. p. 438. Renaudoti obſervatio p. 448.
35. *Dionyſii* Barſalibi, circa A. C. 1150. metropolitæ Amidæ pag. 449. Notæ p. 453.
36. *Gregorii* Catholici Orientis, qui *Abulfaragius* & *Bar Hebræi* dictus eſt & A. C. 1285. obiit. p. 456. Notæ p. 469.
37. *Ioannis* Patriarchæ qui ſcriba & Acoemetus dictus eſt. pag. 474. Notæ p. 489.
38. *Dioſcori* Epiſcopi Inſulæ Cardou, ſive Gordyæorum. pag. 492. Notæ p. 508.
39. *Ioannis* Patriarchæ Antiocheni, qui prius *Ioannes filius Maadni* dictus eſt. p. 512. Notæ p. 524.
40. *Ignatii* Patriarchæ Antiocheni, qui etiam dictus eſt *Ioſeph F. Vahib.* p. 528. Notæ p. 543.
41. *Baſilii* Magni, (ſive ut in Codice Colbertino, *Baſilii & Gregorii Theologi*) p. 548. ex Andreæ Maſii verſione, edita Antwerp. 1569. 8. & dede ſæpius, (ut dixi Vol. VIII. hujus Bibl. p. 91.) Renaudoti Obſervationes pag. 562.

Euſebii Renaudoti de Neſtorianorum Liturgiis diſſertatio. p. 566.

Neſtorianorum, qui Catholico ſive Patriarchæ ſuo ſubjiciuntur, Liturgiæ tres ex Syriaco verſæ:

1. Liturgia *Apoſtolorum* ſanctorum, ſeu Ordo ſacramentorum pag. 548. compoſitus à *S. Adæo* & *S. Mari* Orientalium doctoribus p. 587. Renaudoti Notæ p. 598.
2. *Theodori* Interpretis, *) quæ celebratur à Dominica prima Annunciationis usque ad Dominicum Palmarum. p. 616. Notæ p. 622.
3. *Neſtorii*, quæ quinquies in anno celebratur, in vigilia S. Joannis Baptiſtæ, in vigilia Doctorum Græcorum, **) feria quarta hebdomadæ ſupplicationis Ninives, & in Paſchate. pag. 626. Notæ pag. 639--648.

4. ABRA-

*) Ita per excellentiam vocatur Theodorus Mopſveſtenus, cujus plurima fuerunt in libros ſacræ Scripturæ commentaria, Syriace etiam verſa de Græco, & ex Syriaco Arabice.

**) Feſtum diem agunt Neſtoriani feria ſexta hebdomadis quintæ poſt Epiphaniam, commemorationis Doctorum Græcorum, qui ſunt Diodorus Tarſenſis, Theodorus Mopſueſtenus & Neſtorius, ut diſcimus ex Lectionario Perſico ad uſum Chriſtianorum Perſidis, qui prope omnes in Neſtoriana hæreſi ſunt à multis ſæculsi. Hæc Renaudotus pag. 639.

4. ABRAHAMUS ECCHELLENSIS in notis ad Catalogum librorum Chaldaicorum & Syrorum Ebed Jesu, cap. 29. ubi mentio prolixæ Nestoriii liturgiæ: *Supra quinquaginta numerantur, apud Orientis Christianas gentes, Liturgiæ, partim communes, partim singularum gentium propriæ. Ex his autem, triginta & una nobis exstant; nimirum una S. Iacobi; duæ duodecim Apostolorum nomine, major scilicet ac minor; duæ S. Petri; una S. Ioannis Evangelistæ; una S. Marci; præterea S. Dionysii Areopagitæ, S. Sixti Papæ, Iulii Rom. Pontificis, S. Ioannis Chrysostomi, S. Basilii, S. Cyrilli Alexandrini, S. Iacobi Nisibenſis, S. Gregorii Theologi, D. Ioannis Maronis Patriarchæ Antiocheni, alterius Ioannis Patriarchæ Antiocheni, Mosis Barcephæ; Iacobi Edesseni, Philoxeni, Eleazari Episcopi Babylonis, Marutæ Episcopi Tagritenſis, Thomæ Giarmachitæ, Matthæi Pastoris, Ioannis Barsusan, Nestorii, Theodoreti,* †) *Diodori, Narsis, Barsomæ.*

5. In BIBLIOTHECIS PATRUM quoque Liturgiæ quædam junctim excusunt.

GRÆCE ET LATINE quidem in T. 2. Auctarii Ducæani Paris. 1624. & Tomo XII. Bibl. Patrum Morellianæ, Paris. 1644. 1654.

a) Liturgia quæ fertur sub nomine *Iacobi* Apostoli, Fratris Domini, primi Hierosolymorum Episcopi, ex Græco Demetrii Ducæ Rom. An. 1526. 4. & Latine ex edit. Paris. Guil. Morelli An. 1560. fol.

b) *Marci* Evangelistæ p. 26. quam primus ediderat ex Codice Guil. Sirleti Joannes à S. Andrea Paris. 1583. 8. una cum *Clementis* Romani de ritu Missæ ex libro VIII. Constitutionum Apostolicarum, & διατάξει τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν.

c) *Basilii* Magni, *) cum Gentiani Herveti versione pag. 42. ex Græco Demetri Ducæ, Rom. 1526. 4.

d) *Ioannis Chrysostomi*, **) cum versione ejusdem Herveti pag. 59. ex Græco Demetrii Ducæ, Rom. 1526. 4.

e) Ἀκο-

†) Fortasse, Theodori Mopsuesteni.

*) Alia *Basilii* Liturgia ex Codice MS. Uffenbachiano edita Græce, addita versione Latina à V. C. Joanne Henrico Majo, in Catalogo Codicum MSS. Nobilissimi Viri Zachariæ Conradi ab Uffenbach. p. 498--522.

**) De differentia editionum Liturgiæ Chrysostomi vide quæ præfatur Beatus Rhenanus & notas Georg. Fehlavii ad Christophori Angeli Enchiridion de statu hodiernorum Græcorum p. 397. ac Leonem Allatum de consensu utriusque Ecclesiæ p. 1188. seq. In nova editione Montfauconiana Operum Chrysostomi legitur Tomo quinto pag. 466. Ac

Leonis

e) Ἀκολουθία τῶν προηγασμένων τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς. *Missa Præsanctificatorum* ***) p. 89. ex Græca editione Ducæ Cretensis, Rom. 1526. 4. & Euchologio Græcorum. (p. 192. seq. edit. Jacobi Goari) cum versione Gilberti Genebrardi, & εἰς κοιμηθέντας in eos qui dormierunt. p. 103. Canon de potestatibus Angelicis & de sanctis. Latine p. 113. ex edit. Genebrardi, Paris. 1575. fol.

f) *Petri* Apostoli p. 116. ex Græco Latina editione Joannis à S. Andrea, Paris. 1595. 8.

g) *Gregorii* quem Dialogum Græci vocant. p. 125. ex Græco Lat. Fed. Morelli editione, Paris. 1695. 8. Nimirum Gregorii Magni, Papæ Missam Græce vertit *Georgius Codinus*. Alterius versionis locupletioris MS. in Bibl. Barberina meminit Allatius de Georgiis p. 362. quæ auctorem habet *Emanuelem Chrysoloram*.

h) *Germani* CPol. ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία. p. 131.

i) *S. Maximi* de Ecclesiastica Mystagogia. p. 166.

k) *Nicolai Cabasilæ* ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας p. 200.

l) *Nicolai* Methonensis Episcopi ad eos qui panem & vinum esse corpus & sanguinem CHristi dubitant. p. 272.

m) B. *Samonæ* Gazæ Archiep. disceptatio cum Achmed Saraceno quod panis & vinum in Eucharistia sit corpus & sanguis CHristi. p. 277.

LATINE

Leonis Tusci versio concinnata CPoli circa A.C. 1057. (al. 1180) ad Rainaldum de monte Catano. Ex versione hujus Leonis & *Erasmi* prodiit Colmariæ 1540. 4. Aliam dedit *Ambrosius Pelargus* sive Storck, Ord. Præd. Niddanus, Wormatiæ 1541. 4. è MS. Græco Simeonis Syracusani Popponis, Archiepiscopi Trevirensis. *Mirum dictu*, inquit, *quam Simeonis exemplar variet ab eo quo usus Erasmus, idemque ab eo quod in Rotula exhibuit Reverendus D. Reinhardus ab Riepur, primarii templi Wormatiensis Decanus.*

***) In typico Sabæ, β. III. ἰστέον ὅτι ἐν ταῖς Κυριακαῖς τ῀ μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ ἐν ταῖς νηστείαις τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν ἡ τ῀ μεγάλε ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ λειτουργία τελεῖται. ὡσάυτως καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτ῀. Ἡ δὲ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ κέκτηται τὴν ἰδίαν ἀκολουθείαν ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ. Τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας τ῀ ὅλε ἐνιαυτὸ ἡ τ῀ ἁγίε ΙΩΑΝΝΟΥ τὸ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ λειτουργία τελεῖται. De hac missa præsanctificatorum vide Allatii diatribam ad calcem libri de consensu p. 1541. seq. & de communione sub una ad calcem libri de purgatorio pag. 867. sq.

LATINE in T. XXVII. Bibl. Patrum edit. Lugd. 1672. fol.

α) Miſſa qua *Æthiopes* utuntur, ſub titulo Canonis Univerſalis. p. 626.

β) Benedictio, puerperæ & Ordo Baptiſmi ſecundum uſum *Æthiopum*. p. 634. & Ordo ſacramenti Confirmationis p. 643.

γ) Miſſa *Moſarabum* ſive Chriſtianorum in Hiſpania, Arabibus permixtorum. p. 644.

δ) Miſſa *Præſanctificatorum*, τῶν προηγιασμένων, ex verſione Gilberti Genebrardi. p. 647.

ε) Ordo Divini Officii *Moſarabum* ex Hiſpanico Eugenii Robleſii, Toletani (in lib. de vita Franciſci Ximenii Cardinalis, Toleti 1604.) p. 657.

6. Miſſa qua utuntur antiqui *Chriſtiani S. Thomæ*, Epiſcopatus Angamallenſis in Montanis Malabarici regni apud Indos Orientales, ab Neſtorianis erroribus expurgata ab Alexio Meneſio, Archiep. Goano, Indiæ primate in Synodo Angamallenſi An. 1599. è Syriaco Latine, p. 670.

ζ) Orationes Miſſales ex vetuſto MS. Gothico Miſſali, p. 679--683.

6. *Speculum antiquæ devotionis* circa Miſſam, quod edidit JO. COCHLEUS, *) Moguntiæ, 1549. fol. recenſetur à B. D. Thoma Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 664. Exhibet autem Cochleus in illo *Amalarium*, a) *Walafridum Strabonem*, *S. Baſilii* miſſam ex veteri verſione reperta in monaſterio S. Joan. in monte Rincaviæ ad Rhenum, *Expoſitionem Miſſæ* b) (qualis exſtat in Ordine Romano) ex MSS. Eyſta-

*) *Johannes* Dobnek, à patria Wendelſteinio in agro Noribergenſi, quæ cochleæ ſignificationem habet, *Cochlei* nomen adſcivit, & odio in B. Lutherum, Emſeri ſucceſſor, tantum dedit in ſcriptis ſuis, ut paucos noverim qui hac eum in parte vel æquaverint vel ſuperaverint. Cæterum Antiquitatis etiam amantem nec imperitum fuiſſe, præter ſpeculum hoc oſtendit ejus vita Theodorici Regis, ut libros ejus Miſcellaneorum aliaque omittam. Obiit A. 1552. 10. Januar. Uratislaviæ, licet Simlerus, Eyſengreinius & Boiſſardus tradunt Viennæ, unde dubius eſt Serarius rerum Moguntin. p. 177. Sed aſſentior Miræo, & qui de Cochleo plura, illuſtri Seckendorfio commentariis de Lutheraniſmo.

a) Cochleus modo librum tertium Amalarii edidit, Hittorpius autem libros quatuor de Eccleſiaſticis officiis ad Ludovicum Imperatorem, & librum de Ordine Antiphonarii. In utraque & Cochlei & Hittorpii editione deeſt caput libri tertii ultimum de Jeſu nomine. Edidit autem Dacherius Amalarii Epiſtolas quibus de nomine JEſu tractat quomodo etherendum ſit ac ſcribendum. T. VII. ſpicileg. p. 164. ſeq. (T. III. edit. novæ p. 330)

b) Hittorpius teſtatur ſe in alio MS. Codice hanc inveniſſe inſcriptionem: *Ordo Miſſæ à*

Eyſtatenſi & Miſnenſi: *Petri Damiani* librum, cui titulus, Dominus Vobiscum. *Honorii* Gemmam animæ c) *Micrologum*, & *Petri Cluniacenſis* nucleum de ſacrificio Miſſæ, nec non *Anonymum* de vita *S. Bonifacii* Martyris, & Catalogum Epiſcoporum Archiepiſcorumque *Moguntinæ* ſedis, à Bonifacio ad Sebaſtianum de Heuſſenſtein, qui fuit ab A. C. 1576.

7. MELCHIORIS HITTORPII Sylloge Scriptorum de Divinis officiis, dicata D. Salentino, Archiepiſcopo & Electori Colonienſi, editaque Colon. 1568. fol. continet *Ordinem Romanum*, *Iſidori* Hiſp. libros duos de officiis Eccleſiaſticis. De Officiis Divinis librum ſub *Alcuini* nomine (quem conſtat eſſe junioris auctoris & ſcriptum poſt A. C. 1000. d) *Amalarii* libros quatuor de Divinis officiis & librum de Ordine Antiphonarii. (Nam ejusdem de ordine Cantatorii, & in Lectionarium & Commentarium diurnalis Officii adhuc deſideramus.) *Rabani* Mauri libros III. ad Heiſtulfum de inſtitutione Clericorum. *Walafridi Strabonis* librum de exordiis & incrementis rerum Eccleſiaſticarum. *Bernonis* Abbatis Augienſis de rebus ad Miſſæ officium pertinentibus, *Micrologum*, *Ivonis* Carnotenſis Epiſcopi Sermones XXI. de officiis Eccleſ. & feſtis. *Hildeberti* Cenomanenſis Epiſcopi Carmen de Miſſa. *Radulphi de Rivo*, ſive *de Breda*, Decani Tungrenſis qui A. 1403. 3. Nov. obiit, librum de Obſervantia Canonum, & *Miſſæ expoſitionem* antiquam, quam à Cochleo prius editam eſſe jam dixi.

His in editione Romana A. 1591. fol. quam ſolam inſpexit B. Ittigius p. 636. & in Pariſienſi, A. 1610. fol. acceſſerunt: *Petri Damiani* liber, qui inſcribitur: Dominus Vobiſcum. *Ruperti* Tuitienſis de Divinis officiis libri XII. *Petri* Cluniacenſis nucleus de ſacrificio Miſſæ, *Honorii* Auguſtodunenſis Gemma animæ, libris quatuor.

Hugo-

S. Petro inſtitutus cum expoſitione ſua. Incipit: *Miſſa pro multis cauſis celebratur.*

c) Etiam hujus tantum librum primum Cochleus vulgavit, ſed quatuor libri exſtant inter ſcriptores de Divinis officiis Pariſ. 1610. fol. pag. 1179. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. T. XV. & Lugd. T. XX. p. 1040.

d) Vide Mabillon. Commentario prævio ad Ordinem Rom. cap. 12. p. 83. Blondellum de S. Euchariſtia p. 417. ſq. Ancillonii miſcellanea Critica T. I. p. 101. ſeq. Andreas autem du Cheſne ſive Quercetanus in ſua operum Alcuini editione pag. 1007. Pariſ. 1617. fol. hunc librum ex MS. dedit capitulis XII. integriorem.

Hugonis de S. Victore ſpeculum de myſteriis Eccleſiæ: Ejusdem libri III. de Cerimoniis, Sacramentis, officiis & obſervationibus Eccleſiaſticis, & in Canonem Miſſæ libellus. In Colonienſem editionem obſervationes quædam Latini Latinii exſtant in ejus Bibliotheca ſacra & profana T. I. p. 129. ſeq.

8. JACOBUS PAMELIUS, e) Canonicus Brugenſis, Eccleſ. Ultrajectinæ ad S. Salvatorem Præpoſitus, cui præclaras Tertulliani & Cypriani editiones debemus, publici juris fecit etiam *rituale SS. Patrum Latinorum* ſive *Liturgicon Latinum*, in duo diſtributum Volumina, Colon. 1575. 4. ſimiliter molitus itidem Liturgica Græcorum & de Græcæ ac Latinæ Eccleſiarum in Miſſæ ſacrificio Concordia librum edere, f) niſi fato interceptus fuiſſet. In illis vero Latinis, priore Volumine Pamelius ipſe ex variis ſcriptoribus antiquis liturgiam Miſſæ qualis à primis temporibus usque ad Sergium Papam A. C. 688. fuerit, enarrare aggreditur. Inter alia à p. 293. ſqq. ad 257. *Ambroſianæ* Miſſæ ritum fuſe exponit, ex Miſſali Mediolanenſi collato & ſuppleto ex MS. Guilielmitarum Brugenſium & Radulpho Tungrenſi.

Volumine ſecundo exſtat *S. Hieronymi* Comes ſive Lectionarius pag. 1. de quo non repetam quæ dixi in Bibl. Latina, ſupplemento ad lib. IV. c. 3. T. III. p. 486. ſq.

Antiphonarius, ordinatus à *S. Gregorio* Magno, introitus ad Miſſam per circulum anni exhibens. p. 62.

Sacramentorum libri tres, quorum primus eſt *B. Gregorii* p. 178. ſecundus *Grimoldi* ſive *Grimoaldi* g) Abbatis Benedictini pag. 388. tertius incerti

e) Obiit in itinere ad capeſſendum Audomarenſem Epiſcopatum, Bruxellas tendens, Montibus Hannoniæ, 13. Cal. Octobr. 1587. æt. 51. teſte Thuano in extremo libri LXXXVIII De illo Antonius Teiſſierius ad Elogia Thuanea, Lud Ellies du Pin T. XVI. Bibl. hiſtoriæ Eccleſ. p. 136. Valerius Andreas in Bibl. Belgica & Franciſcus Sweertius in Athenis Aub. Miræus in Elogiis Belgicis.

f) Swertius p. 371. & Pamelius ipſe in Præf. ad Antonium Perenottum, Archiep. Mechlinenſem data Brugis A. 1571. *Si Celſitudini Veſtræ, aliisque συνεργμένοις noſtris gratam hanc operam noſtram intellexero, niſi Dn. Sanctez aut alius quis, quod malim, me anteverterit, ſtatim aliquando, Deo Opt. Max. opitulante, & Græcorum liturgica in duos partiri tomos, & poſtremo Concordiam Græcorum cum Latinis in præciputs ritibus, uno volumine comprehendere.*

g) De hoc Grimoldo Abbate S. Galli & Ludovici Pii Imp. Cancellario, cui Walafridus Strabus

certi, quem *Alcuino* Abbati Turonenſi Pamelius tribuit p. 517. & Andreas Quercetanus in ſua operum Alcuini editione iterum ex Pamelii recenſione exhibuit pag. 1167. Præfationes antiquæ per anni circulum, Gelaſianæ pleræque & Ambroſianæ, certe Gregorii Magni ætate vetuſtiores p. 550--610.

Tropi ſive troparia, ut Græci nuncupant, hoc eſt Cantica ſacra in præcipuis anni ſolennitatibus p. 611--615. Latine.

9. Vir incomparabilis JOANNES MABILLONIUS in tomo ſecundo Muſei Italici qui Pariſ. 1689. 4. lucem vidit, poſt commentarium prævium in Ordinem Romanum, quo ritus ſinguli illuſtrantur & origines eorum ac rationes exponuntur, edidit libros ipſos rituales Romanæ Eccleſiæ ſive Ordines quindecim.

1 *Ordinem Romanum* de Miſſa Pontificali, qualis à Caſſandro & deinde ab Hittorpio fuit vulgatus, ſed amplius quam media parte auctiorem à num. 21. ſqq. ex MSS. Abbatiæ S. Galli, p. 3. Incip. *Primo omnium obſervandum eſt.*

2 Ordinem Romanum itidem à Caſſandro vulgatum & Hittorpio, (in quem exſtat Amalarii ecloga à Clariſſ. Baluzio in Appendice Capitularium vulgata.) Incip. *Denunciata ſtatione diebus feſtis* p. 42.

3 Ordinem Romanum multa eadem continentem cum duobus prioribus, pauca diverſa p. 53.

4 Fragmentum Veteris Ordinis ex MS. Conſtantini Cajetani p. 61.

5 Ordinem Romanum de Miſſa Epiſcopali, ex MS. S. Galli, p. 64. Inc. *Inprimis camiſia cingitur ſupra.*

6 Ordinem Proceſſionis, ſi Epiſcopus feſtivis diebus Miſſam celebrare voluerit. p. 70.

7 Ordinem ſcrutinii ad electos baptizandos p. 77.

8 Ordinem de ordinatione Acolythi & Epiſcopi p. 85.

9 De gradibus Romanæ Eccleſiæ p. 89.

10 Ordinem Romanum de triduo ante Paſcha, ex MS. equitis Maffei, Ro-

bus hortulum ſuum dicavit. Vide Caſimiri Oudini commentarios de ſcriptoribus Eccleſ. T. I p 1538. & T. II. p 154. Hic Oudinus inter tres Sacramentarii Gregoriani editiones, Pamelianam, Romanam Angeli Rocchæ ex MS. Vaticano Rom. 1597. & Pariſienſem ex Miſſali MS. S. Eligii Bibl. Corbeienſis, cum notis Hugonis Menardi Pariſ. 1642. 4. pro optima & antiquiſſimaque atque adeo ſinceriſſima non dubitat habere Pamelianam. Cum Menardi notis ſacramentarium recuſum eſt in noviſſimis Pariſienſibus operum Gregorii M. editionibus. Sinceriorem editionem parabat Joſephus Maria Thomaſius.

Romani p. 95. ubi etiam Ordo ad reconciliandum pœnitentem, p. 110. ad visitandum infirmum p. 111. ungendumque pag. 113. & communicandum p. 114. Ordo sepeliendi clericos Romanæ fraternitatis p. 115.

11 *Benedicti*, B. Petri Canonici liber de Ecclesiastico Ordine totius anni ad Guidonem de Castello, Cardinalem S. Marci, postea A. C. 1343. Papam Cælestinum II. p. 118. cum additione ex Codice Vallicellano p. 153. & Joannis XIX. (XX.) diplomate p. 154. & excerptis ex libro *Petri Mallii* Canonici S. Petri ad Alexandrum III. p. 158.

12. *Cencii de Sabellis*, Cardinalis, postea A.C. 1216. *Honorii III.* Papæ, Ordinem h) de consuetudinibus & observantiis Ecclesiæ Romanæ in præcipuis sollemnitatibus p. 167.

13 Cærimoniale Romanum, editum jussu Gregorii X. de electione Pontificis Romani. p. 221.

14 *Jacobi Cajetani*, Cardinalis qui sub Clemente VI. vivere desiit, Ordinarium Ecclesiæ Romanæ, capitulis CXVIII. p. 243. additis nonnullis ex Cærimoniali Card. Rotomagensis de Stotavilla, & Petri Amelii. Vide p. 242. 324. 325. 328. 332. & 357. ubi Jacobus Cajetanus citatur.

15 *Petri Amelii*, Gregorio XI. i) pœnitentiarii ac Bibliothecarii, postea Episcopi Senogallienſis, Archiepiscopi Tarentini & Patriarchæ Gradensis & Alexandrini (quo titulo inter Cardinales Episcopos A. 1391. locum habuit) librum de cærimoniis Romanæ Ecclesiæ, capitulis CLXVII. p. 448.

In Appendice exhibet Mabillonius:

a) Indicem solemnium collectarum & stationum Ecclesiæ Romanæ p. 544.

b) Eclogas *Amalarii* Abbatis in Ordinem Romanum, ex edit. Steph. Baluzii. p. 549.

c) *Joannis* Diaconi librum de Ecclesia Lateranensi p. 560.

d) Constitutiones Lateranenses Petri Cardinalis, à Gregorio Pontifice confirmatas p. 576.

h) Hunc librum vulgare instituerat *Onufrius Panvinius* in magno ritualium veterum opere, quod Romæ in Bibliotheca Pontificia Palatina & Parisiis in Regia servatur teste Mabillonio p. 165. ubi præfationem Onufrii ad Cencium cum lectore communicat.

i) Idem Amelius versibus descripsit iter Gregorii XI. Avenione Romam, quod exstat etiam apud Bzovium ad A. C. 1376.

c) *Augustini* Patricii Piccolominei, Episcopi Pientini Epistolam ad Innocentium IIX. A. 1488. datam in librum sacrarum Cærimoniarum quibus Romani Pontifices uti consveverant p. 584. Excerpta ex Diario *Paridis de Grassis*, Episcopi Pisaurensis, cærimoniarum Magistri, de gestis contra Christophorum Marcellum, electum Archiepiscopum Corcyrensem, qui libros tres de ritibus Ecclesiæ Romanæ, Patricio sublectos publicavit cum Leonis X. privilegio, Venetiis 1516. p. 587. sq.

In *Tomo primo* ejusdem Musei Italici Mabillonius non modo vulgavit præter Maximi Taurinensis homilias duodecim, aliaque variorum scripta & apospasmatia, supplementum & varias lectiones ad librum Diurnum Pontificum Rom. (à Joanne Garnerio S. I. Paris. 1680. 4. publicatum) ex Codice quo usus Holstenius, qui ejusdem libri editionem meditabatur, p. 32--37. Varias Epistolas de ritu Ambrosiano p. 95. sq. Græcorum confessionem de Eucharistia, editam in Concilio Florentino p. 243. Sed & *Sacramentarium Gallicanum* ex Codice mille amplius annorum, Monasterii Bobiensis p. 278--397.

Huic jungendi libri tres de Liturgia Gallicana, ab eodem Mubillanio in lucem dati Paris. 1685. 4. quorum primus commentarium veluti prævium continet, secundus *Lectionarium Gallicanum*, Luxovienſe cum notis. Tertium Missalia tria, quæ cum *libro Gelasiano sacramentorum Romanæ Ecclesiæ* vulgaverat JOSEPHUS MARIA THOMASIUS k) Romæ 1680. 4. in libro cui titulus: Codices Sacramentorum nongentis annis vetustiores. Ex tribus illis primum est *Gothicum* sive *Gothico Gallicanum*, quo usi Galli Vesi-Gothorum subjecti imperio usque ad tempora Caroli Magni. Alterum *Francicum*, in usum Ecclesiæ Pictavienſis, post Gregorii M. tempora, & tertium *Gallicanum*, in usum Autisiodorensis Ecclesiæ.

Cætera cursus Gallicani cognosci possunt ex *brevi expositione antiquæ liturgiæ Gallicanæ*, quam ex MS. Codice S. Martini Augustodunensis dedere Edmundus Martene & Ursinus Durandus Tom. V. thesauri anecdotorum p. 91--100. subjuncto *Ordine Romano ad usum Monasteriorum* ab annis circiter mille ex MS. Codice Murbacensi pag. 103--110. At Ordinem Sacramentorum, sive Missam veterem, quam edidit *Matthias Flacius* Argentinæ 1557. 8. & post eum Carolus le Cointe

k) De Thomasii opere. Ephemerides eruditorum Paris. A. 1681. p. 242. De Mabillonii Acta Erud. A. 1686. p. 20.

Cointe T. II. Annalium Fancorum ad A. C. 601. n. 20. & Joannes Bona ad calcem libri secundi rerum liturgicarum pag. 375. seq. Opp. non esse veterem Gallicanum, sed Romanum variis interprolatum orationibus, probat idem Bona lib. 1. capite 12. p. 222. seq. cui assentitur præter Mabillonium Edmundus Martene, qui eandem Missam ex Flacii editione exhibet lib. 1. de antiquis Ecclesiæ ritibus pag. 481.

10. Ab eodem eruditissimo Viro EDMUNDO MARTENE Varii vetusti Ordines Missæ celebrandæ referuntur, in eodem primo de antiquis Ecclesiæ ritibus Volumine, Rotomagi 1700. 4.

a) Ex Missali Gothico quod vulgavit Josephus Maria Thomasius. p. 452.

b) Ex Missali Mozarabum, *) edito jussu Francisci Ximenes, Archiepiscopi Toletani p. 457.

c) Ex Missali Ambrosiano, quod An. 1560. prodiit jussu S. Caroli Borromei, Mediolanensis Archiepiscopi, collatis iis quæ in missali Mediolanensi A. 1669. addita sunt. p. 471.

d) Missa quam à Flacio editam jam dixi p. 482.

e) Ordo ex pervetusto Codice Monasterii S. Dionysii in Francia, circa tempora Caroli M. exarato p. 513.

f) Ex MS. Pontificali Prudentii, Trecensis Episcopi p. 525.

g) Ex MS. Codice Ecclesiæ S. Gratiani Turonensis, annorum circiter DCCC. p. 533.

h) Ex MS. libro Sacramentorum Moysacensis monasterii, nunc Bibl. Colbertinæ, n. 428. annorum circiter DCCC. p. 536.

i) Ex Corbejensi Codice Ratoldi Abbatis. p. 541.

k) Ordo quem è Codice Monasterii S. Vincentii, Ord. S. Benedicti, postea Bibl. Cardinalis Chisii, p. 547. qualem publicaverat Joannes Bona ad calcem librorum de rebus liturgicis p. 387. Opp. Antwerp. 1694. fol.

l) Ex MS. Pontificali Salisburgensi p. 554.

m) Ex libro Sacramentorum, quem A. C. 1036. Halinardo Abbati S. Benigni Divionensis, deinde Archiepiscopo Lugdunensi dedit Himbertus, Episcopus Parisiensis. p. 560.

n) Ex

*) Hæc missa Mozarabum seu Hispanorum mistorum ex Arabibus, *S. Leandro* communiter adscripta exstat etiam in magna collectione Conciliorum Hispaniæ Aguirriana T. III. p. 258--279. adjuncta laudati Joannis Bonæ diatriba de illa Missa ex libro I. rerum liturgicarum, p. 279--283.

n) Ex MS. Pontificali Christiani, Moguntini Archiepiscopi n. 4213. in Bibl. Regia Paris. p. 563.
o) Ex alio Pontificali Ecclesiæ Moguntinæ. p. 566.
p) Ex antiquo Rituali MS. Ecclesiæ S. Martini Turonensis p. 568.
q) Ex antiquo Ordinario Ecclesiæ Laudunensis, ante annos CCCC. MS. p. 570. 573.
r) Ex antiquo Rituali MS. Ecclesiæ Suessionensis p. 574.
s) Ex MS. Pontificali Guilelmi Durandi, Mimatensis Episcopi, quod olim usui fuit Ecclesiæ Catalaunensi p. 577.
t) Ex MS. Ordinario Ecclesiæ Bajocensis p. 590.
u) Ex antiquis Carthusiensium statutis part. I. cap. XLIII. p. 594.
x) Ex MS. Missali Fiscamnensis monasterii ad usum Ecclesiæ Rotomagensis ante annos circiter CCCC. p. 599. Collatis quæ in aliio Missali Rotomagensi diversa leguntur.
y) Ex alio MS. Missali Fiscamnensis Monasterii annorum CCC. p. 603.
z) Ex MS. Missali Gemmeticensi, secundum usum Ecclesiæ Ebriocensis, ante annos CCC. p. 607.
aa) Ex Ordinario MS. Ecclesiæ Cabilonensis. p. 610.
bb) Ex Ordinario MS. Viennensis in Gallia Ecclesiæ. p. 613.
cc) Ex Lugdunensi Missali Athanacensis Monasterii. p. 615.
dd) Ex MS. Missali A. de Longuevil, Episcopi Leonensis in Britannia minore. p. 619.
ee) Ex veteri Missali Ecclesiæ Sarisberiensis in Anglia. p. 622.
ff) Ex MS. Codice Beccensis Monasterii. p. 630.
gg) Ex veteri breviario ad usum Rotomagensis S. Audœni monasterii edito. p. 635.

Longe plura celeberrimo Martenio scripta ejusmodi liturgica tam edita variarum Ecclesiarum, quam inedita fuisse ad manus, satis ostendit libro suo de antiqua Ecclesiæ disciplina Lugd. 1706. 4. cui amplum eorum syllabum præfixit. De Martenio ipso quemadmodum etiam de Mabillonio & utriusque scriptis diligenter tradunt Bernardus Pez & Philippus Cervus in Bibliotheca scriptorum Congregationis S. Mauri, Ordinis Benedicti, quam Latine ille Augustæ Vindel. 1716. 8. hic Gallice, Hagæ Comitis hoc ipso anno 1726. 12. promulgavit.

11. Ut ad Liturgias Græcæ & Orientalium Ecclesiarum redeam, edidi & ipse Syllogen illarum, quotquot Apostolis quidem tribuuntur, in parte

parte tertia Codicis Apocryphi Novi Testamenti Hamb. 1719. 8. Et cum duas priores partes illius recensuerim lib. IV. hujus Bibl. cap. 5. §. 14. en hoc loco tibi etiam elenchum eorum quæ tertia parte continentur:

De LITURGIIS Jacobi, Marci &c. testimonia & censuræ veterum recentiumque p. 2.

Liturgia JACOBI, Græce & Latine p. 33.

Alia versa è Syriaco à V. C. Eusebio Renaudot. p. 122.

Liturgia PETRI, Græce & Latine p. 159.

Alia versa è Syriaco p. 179. tertia p. 192.

Liturgia JOHANNIS è Syriaco versa p. 200.

Liturgia MARCI, Græce & Latine p. 253.

Alia versa è Syriaco p. 312.

Liturgia XII. APOSTOLORUM, quam ordinavit LUCAS, itidem ut priores è Syriaco versa à C. V. Eusebio Renaudot. p. 325.

Precatio JOHANNIS Evangelistæ p. 334.

SYNODI Apostolorum Antiochenæ Canones IX. p. 336.

Synodus in qua SYMBOLUM ab Apostolis conditum traditur p. 339.

Symbolum & de Symbolo scriptores p. 363.

Evangelium num agnoscant Muhamedani p. 366.

De Evangelio BARNABÆ quod MS. exstat Italice in Bibliotheca Serenissimi Sabaudiæ Ducis EUGENII p. 373.

Ex illo loca quædam pag. 378. p. 390. 393. cum Latina versione p. 384.

Dicta JEsu quæ ex Muhamedanis scriptoribus congessit Levinus Warnerus p. 394.

Judæorum blasphema commenta 396.

De libro σύνεσις καὶ ἀποκρισις ἰησοῦ p. 397.

De historia sub CLAUDIÆ PROCULÆ, Pilati uxoris nomine edita p. 398.

Paralipomena, addenda iis quæ de Evangeliis Apocryphis Tomo primo commemorata sunt p. 399. seq. 526. seq.

Quare CHRISTUS non prius miracula fecerit, quam cum jam esset natus triginta annos p. 408.

M. Pauli Christiani Hilscheri Schediasma de CHRISTI, cum versaretur inter homines, studiis, ἄπῳ γεγραφῆς p. 424.

De ſtatua HÆMORRHOUSÆ à CHRISTO ſanatæ, mulierisque ad Herodem Epiſtola Græce & Latine p. 445.
PILATI relatio ad Tiberium, Græce & Latine p. 456.
Judæorum de CHRISTO conſultatio p. 487.
Judæorum Epiſtola Hieroſolymis ſcripta de CHRISTO ad Judæos Ulmenſes pag. 493. alia ad Judæos Toletanos p. 497.
De Joſepho Arimathæo & Lazaro p. 506.
De Epiſtolis & dictis CHriſto tributis, paralipomena p. 510.
De Johannis ac Melitonis ſcriptis de obitu Mariæ p. 533.
De Evangeliis quæ à Tatiano, Luciano & ſub Anaſtaſio falſata eſſe feruntur p. 538.
De Aramo quinti effictore Evangelii p. 545.
De precatione Magica quæ ſub S. MARIÆ nomine feretur apud Æthiopes p. 560.
Paralipomena ad Abdiam p. 568. ſeq. & ad notitiam Actuum Apoſtolicorum Apocryphorum p. 597. ſeq.
XII. Apoſtolorum patriæ & parentes p. 590.
Paſſio S. JOHANNIS Evangeliſtæ, ſub MELLITI nomine edita à Franciſco Maria Florentinio p. 604.
MARCELLI de mirificis rebus & Actibus PETRI & PAULI p. 632.
De Epiſtolis S. MARIÆ tributis paralipomena p. 661.
De Epiſtola S. PAULI tertia ad Corinthios & Corinthiorum ad Paulum p. 666. quæ ipſæ exhibentur ex Armenico verſæ p. 668. 681.
Epiſtola compoſita à Joach. Camerario ſub Pauli nomine ad Epheſios & Epheſiorum ad Paulum, Græce & Latine p. 686.
De Epiſtola PAULI ad Laodicenſes, & Epiſtolis ad Senecam, paralipomena p. 710.
Prophetia JOHANNIS Evangeliſtæ de conſummatione Mundi pag. 720.
Catalogus Apocryphorum ſcriptorum, in cavernis Granatenſibus ut ajunt effoſſorum A. 1595. p. 725.
Narrationes Apocryphæ ex Chronico ſub Dextri nomine edito p. 726.
S. HERMÆ, viri Apoſtolici Paſtor, emendatior, præmiſſis teſtimoniis veterum auctioribus, & fragmentis pluribus Græcis quam in editione Cotelerii exſtant, additis notis ejusdem atque Oxonienſis edit. integris, aliisque p. 737.

12. Cum

12. Cum Evchologio Græcorum, quod verſione & notis eruditis donatum vulgavit JACOBUS GOAR, Pariſinus, Ord. Prædicatorum, Pariſ. 1647. fol. Liturgias quoque diligentiſſime recenſitas & cum editis & MSS. collatas dedit: Liturgiam *S. Chryſoſtomi* quidem pag. 58. cum Variis Lectionibus p. 87. & aliud ejus exemplar è MS. Barberino p. 98. itemque aliud ejus qua Monachi Græci in occiduis partibus Romæ, Campaniæ, Calabriæ, Apuliæ, Siciliæ & aliis utuntur p. 100. aliud denique quale inter opera Chryſoſtomi legitur pag. 104. atque inde notas p. 108. Liturgiamque *S. Baſilii* pag. 158. cum Variis Lectionibus p. 176. & aliud illius exemplar ex MS. Iſidori Pyromali Smyrnæi, Monaſterii S. Joannis in Inſula Patmo Diaconi p. 180. cum variis Lectionibus editionis Latinæ Margarini de la Bigne p. 184. & notis p. 185. Ac denique Miſſam quam τῶν προηγιασμένων ſive *præſanctificatorum* appellant p. 187. cum variis lectionibus p. 200. & notis p. 205--210. Hanc Miſſam *Germano* CPol. ex MSS. Goarus p. 200. & 211. tribuit, aliudque breviſſimum & antiquiſſimum ejus exnmplar p. 103. exhibet ex MS. Barberino. De hac Miſſa exſtat notiſſima Leonis Allutii diatriba ad calcem operis de conſenſu utriusque Eccleſiæ. Goarus autem p. 212--232. ſubjunxit etiam præclaram *Simeonis* Theſſalonicenſis Metropolitæ ἐξήγησιν εἰς τὴν λειτουργίαν *enarrationem in Miſſam*, Græce & Latine cum Jacobi Pontani S. I. ſed emendata verſione ſicut Græce exſtat in Simeonis Opere excuſo Jaſſii in Moldavia 1683. fol. p. 271. ſeq.

XLV. Nemo vivit hodie qui majoribus vel præclarioribus muneribus auxerit rem litterariam, & qui Græcas præſertim & Eccleſiaſticas litteras omnemque Antiquitatem pulchrius ornaverit, quam nobilis genere, ſed virtute doctrina & meritis illuſtrior D. BERNARDUS de MONTFAUCON congregationis S. Mauri, Benedictini ordinis, Gallicæ gentis & ætatis ſuæ decus πλαυγές. Hujus itaque ſcriptorum commemoratione præſentem, qua auctores plerosque Græcos junctim à Viris doctis in lucem datos retuli, notitiam, atque adeo hocce Volumen concludam. Exſtant igitur laudato Montfaucono curante,

1. *Analecta Græca* ſive varia Opuſcula Græca hactenus non edita, Pariſ. 1682. 4. In hoc volumine cujus titulus in quibusdam exemplis præfert tomum quartum monumentorum Eccleſiæ Græcæ Jo. Baptiſtæ Cotelerii, occurrunt:

Vita *S. Euthymii* Abbatis, auctore *Cyrillo* Scythopolitano, cum versione *) Jacobi Lopini p. 1. De hac dixi Vol. IX. hujus Bibliothecæ p. 78. & X. pag. 156. seq.

Vita *S. Cyriaci* Anachoretæ, auctore *Simeone* Metaphraste, cum versione Antonii Pouget p. 100. Vide Volum. IX. p. 69.

Typicum sive Regula Monasterii Gratia plenæ p. 128. cum Montfauconi interpretatione. Confer ejusdem palæographiam Græcam p. 300.

Excerpta ex *Herone* Geometra de Mensuris, p. 308. eodem interprete.

Antiquum *Rationarium* Augusto tributum Cæsari, & novum *Rationarium* Alexii Commeni, eodem Montfaucono interprete p. 316. Vide Volum. X. p. 474.

De mensuris & ponderibus & notis ea significantibus, cum ejusdem Montfauconi versione p. 393.

Vita *S. Stephani* junioris, Stylitæ, auctore *Stephano* Diacono Ecclesiæ CPol. cum versione Jacobi Lopini p. 396--531. Vide Volum. IX. pag. 144. seq.

Index Græco-latinus vocum rariorum in hoc volumine obviarum.

2. *S. Athanasii* Opera diligenter recensita ad Codices MSS. & ordine digesta Chronologico, genuinaque à dubiis separata ac suppositiis: & meliore versione, notisque & observationibus historicis ac Criticis illustrata, Paris. 1699. fol. tribus Volum. Hanc editionem diligentius recensui lib. V. cap. 1.

3. *Collectio nova Patrum & Scriptorum Græcorum*, Paris. 1706. fol. Græce & Latine duobus Voluminibus, quorum priore exstant *Eusebii* Pamphili Commentarii in Psalmos CXVIIII. ex Codice quem Cardinalis Perronius in Italia degens ex antiquioribus describendum curaverat, nec non Seguieriano sive Coisliniano & Colbertino, collatis Catenis editis & MSS. Vide si placet quæ dixi Volum. VI. p. 94.

Posterius Volumen exhibet α) *S. Athanasii* opuscula secundis curis reperta & antehac inedita. quæ tradere me memini Volum. V. p. 316. seq.

β) *Eusebii* Commentarios in Esaiam, de quibus Volum. VI. p. 95. seq.

γ) *Cosmæ*

*) Apud Philippum Cervum in Bibl. Historica & Critica scriptorum Congregationis S. Mauri Gallice edita pag. 212, ubi de Lopino differit, pro *la vie de S. Emime* lege de *S. Euthyme*.

γ) *Cosmæ* Ægyptii, quem Indopleusten appellant, topographia Christiana, de qua pluribus lib. 3. hujus Bibl. cap. 25.

4. Hexaplorum *Origenis* quæ supersunt, multis partibus auctiora quam à Flaminio Nobilio & Joanne Drusio edita fuerant: ex MStis & ex libris editis eruta & versione ac notis illustrata. Paris. 1713. fol. duobus Voluminibus. Accedunt T. 1. p. 77. seq. anecdota quædam Origenis apospasmatia ex commentariis in Psalmos, & p. 86. sq. *S. Epiphanii περὶ τῶν ὁ ἑρμηνευτῶν καὶ τῶν παρερμηνευσάντων, de LXX. Interpretibus & de aliis qui secus interpretati sunt*, epitome eorum sed differens in quibusdam, quæ in Epiphanii libro de ponderibus ac mensuris, de eodem argumento leguntur. Ad calcem tomi posterioris exstant duo lexica utilissima in Origenis Hexapla, alterum Hebraico Græcum, alterum Græco-Hebraicum, præmissa disquisitione quomodo veteres Interpretes Hebraice legerint. Lexicon idem Græco Hebraicum postea Concordantiis suis Græcis in septuaginta Interpretes subjecit præclarus Vir Abraham Trommius, Amst. 1718. fol.

5. Liber *Philonis* Judæi de vita contemplativa, versus Gallice, additis uberioribus observationibus quibus Christianos fuisse Philonis Therapeutas, vir doctus disputat. Paris. 1709. 12. Vulgatum est non diu post A. 1712. alterum simile volumen, in quo pro eadem sententia occurrit Montfauconi Epistola, media inter binas illustris J. Bouhierii Savignii, in Parlamento Divionensi præsidis, quibus contraria ac verisimilior opinio, quod Therapeutæ illi fuerint Judæi, acute atque erudite asseritur.

6. *Palæographia Græca*, sive de ortu & progressu litterarum Græcarum & de variis omnium sæculorum scriptionis Græcæ generibus: itemque de abbreviationibus & de notis variarum artium ac disciplinarum rhetoricis, musicis, monetarum, numerorum, mensurarum ponderumque, astronomicis, chymicis, iatricis &c. Paris. 1708. fol. opus divisum in libros VI. atque eruditorum cura & lectione dignissimum, in quo notitia quam plurimorum Codicum Græcorum MSS. in celeberrimis Europæ Bibliothecis exstantium, & de librariis ac calligraphis Græcis eorumque subscriptionibus: specimina quæque membrarum manu exatarum variis sæculis ære nitide descripta exhibentur, unde de aliorum ætate judicium aut conjecturam fer-

re licet. In libro sexto qui *rem diplomaticam* Græcam considerat, exhibentur etiam Græce ac Latine:

Diploma *Josephi* Authentæ A. C. 1099. p. 391.

Diploma *Bertæ*, Comitissæ Loritelli, A. 1112. p. 392.

Aurea Bulla *Rogerii* Regis Siciliæ. A. 1130. p. 393.

Diploma *Philippi*, filii Leonis Logothetæ, A. 1131. p. 401.

Testamentum *Geraſimi* Abbatis, Monasterii SS. Apostolorum Petri & Pauli, eodem circiter tempore p. 403.

Specimen ex autographo desumptum & tribus tabulis ære descriptis comprehensum, diplomatis *Rogerii* Regis, quo Christodulum Amiram, Protonobilissimum declarat, eodem circiter tempore. p. 408.

Diploma *Leonis Maleini* Ducis A. 1144. p. 410.

Diploma *Philippi*, filii Joannis A. 1165. p. 411.

Index Græcus Constitutionum Sicularum LXX. à *Friderico II.* Imperatore & Siciliæ Rege, anno circiter 1230. p. 416. quatuor etiam diplomatibus p. 428. seq. Latine subjunctis.

Libro septimo, *Joannis Comneni* Medici descriptio sancti montis Atho & ejus XXII. Monasteriorum, Græco vulgari qualis A. 1701. in Ungarowalachia, typis Anthimi hieromonachi ex Iberia in monasterio Synagoli prodierat, sed jam Latina versione donata p. 433-499. *Porphyrii* Nicææ Metropolitæ, & dehinc prohegumeni Imperatonii & Patriarchalis Monasterii S. Joannis præcursoris, in Nigro Mari prope Sozopolin, periodus sive circuitus Montis Athonis, versibus politicis, cum Latina versione p. 500--505. Quæ ad calcem voluminis exstat dissertatio de priscis Græcorum ac Latinorum literis, auctorem habet jam paullo ante laudatum mihi eruditissimum Joannem Bouhierium, in Senatu Divionensi supremo Præsidem.

Ad rem diplomaticam quoque pertinet fragmentum Epistolæ Imperatoris CPolitani ad Regem Francorum quod p. 266. Montfauconus in duabus magnis tabulis ære descriptis exhibet, quales Jo. Mabillonius in supplemento ad libros de re diplomatica Latina publici juris fecerat pag. 71. Operæ pretium vero esset à viro aliquo docto ex Bibl. Cæsarea etiam erui atque publicari Codicem diplomatum Græcorum ducentorum & unius, de quo Lambecius VIII. p. 523. nec non alios duos de quibus idem p. 510. itemque quartum è Bibliotheca Regia Taurinensi, de quo illustris atque eruditissimus Marchio Scipio Maffeus in Epistola ad V. C. Apostolum Zenum T. 6.

Diari

Diarii eruditorum Italiæ p. 479. *Quello però, che forse piu d'ogni altro ha eccitata la mia curiosità, è stato un volume in 4. ch' è gran peccato sia stato guasto in più luoghi per tagliare alcune miniature, che vi erano. Racchiudesi in esso una raccolta di Bolle Imperatorie, di privilegj, e di atti spettanti in gran parte al Monastero νέας πέτρας. Per dirvi interamente ciò che vi si contiene, è si vorrebbe poterlo legger tutto, per chè le due tavole, che vi sono, poco giovano, è nello scorrerlo poco vi si comprende, poichè, se non m'inganno, le bolle non vi sono à disteso, ma per lo più solamente a pezzi, è in compendio; ciò che v'è di più singolare è la soscrizione della stessa mano Imperiale, che si vede alla fin del libro in lettere grandi, e ben fatte, e con un liquor rosso dopo tanto tempo sì vivo ancóra, e sì ardente, che vince il poter degli occhi.* Ἀνδρόνικος ἐν χῷ τῷ θῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ ῥωμαίων δούκας ἄγγελος κομνηνὸς ὁ παλααιολόγος. *Io non dubito punto, che queste parole non siano di mano dell' Imperadore, poiche ben sapete, che il soscriver lettere, ed atti publici col cinabro era vietato a tutt' altri, ed al regnante riservato. Potrebbe darsi, che questo libro si conservasse già in alcuna publica Cancellaría, overo nel privato Archivio del Monastero; è che i Monaci, all'interesse de quali spettavano tali bolle, perchè questa copia restasse per sempre autenticata, ne ottenessero questa sovrana legalizzazione. Dopo la sottoscrizione dell' Imperadore si vede altresì a gran caratteri, e pur fra due Croci, ma con l'ordinario inchiostro quella del Patriarca.* Ἰωαννὴς ἐλέῳ θῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. *Ho osservato, che in due luoghi si finisce a questo modo:* ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα σεπτέβριον τῆς νῦν τρεχούσης τρίτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου ἔτους ἐν ᾧ δὴ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβές τε καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημήνατο κράτος. *Così sta scritto per l'appunto. L'anno qui indicato, ch'è secondo l'era Greca dalla creazion del Mondo con quella giunta ch'eglino vi fanno, riviene al 1271. di nostra salute. In questo Manoscritto si veggono sempre due punti sopra il* jota, *quando non entra in dittongo, e parimente sopra* l'ypsilon. *Nella tavola alcuna di queste carte è nominata* Ἀργυρόβουλλον, *e le altre Aureebolle.*

7. *Biblio-*

7. *Bibliotheca Coisliniana*, olim *Segveriana*, *) sive Manuscriptorum omnium Græcorum CCCC quæ in ea continentur accurata descriptio, ubi operum singulorum, & in his ineditorum non paucorum notitia datur, ætas cujusque Manuscripti indicatur, vetustiorum specimina exhibentur, aliaque multa annotantur, quæ ad Palæographiam Græcam pertinent. Paris. 1715. fol. Thesaurus hic, non liber præter diligentem Codicum & singulorum in illis monumentorum enarrationem, variasque sparsim obvias breviores notationes rerum scitu dignissimarum, Græce & Latine cum Lectore communicat hæc quantivis pretii anecdota, quæ celeberrimi Montfauconi quam meis verbis referre potius juvat:

I. Est librorum Veteris Testamenti vetutissima in capita divisio, quæ quidem divisio duplex notatur in Pentateucho & in libro Josue. p. 4--26. Suntque illæ duæ divisiones inter se prorsus diversæ. In libris autem Judicum & Ruth alia est ratio, ut suo loco videas. In libris item Regum duplex in capita distributio observatur. pag. 27. seq. Illam vero utramque desumsimus ex primo Coislinianæ Bibliothecæ Codice manuscripto, qui tum vetustate tum elegantia inter præstantissimos Europæ numeratur. Ideo autem illas Librarius notandas duxit, quia ambæ variis vel locis vel temporibus in usu fuerunt. Ne vero illas plane integras daremus, prohibuit temporum injuria, qua aliquot tam eximii libri particulæ perierunt. Ad hæc autem totus Regum liber quartus cum postrema tertii parte interiit. Varias lectiones etiam præcipuas annotasse duximus operæ pretium. Ex Codice item octavo elegantissimo decimi sæculi, excerpsimus p. 45. seq. capita cum argumentis librorum duorum Paralipomenon, librorum Tobiæ sive Tobith, itemque Judith & Estheris. Harum porro in capita divisionum haud spernendus usus erit: plerumque enim in Editis atque Manuscriptis, maximeque in Catenis, capitum quæ memorantur numeri cum his conveniunt.

II. Est p. 53. seq. Catalogus ingens operum Severi Antiocheni Patriarchæ,

*) Parisiis A. 1686. 12. lucem viderat Catalogus non Græcorum tantum sed & aliorum Codicum MSS. Bibl. Segvierianæ, sed levi confectus brachio & brevissime vix per transennam argumenta Codicum noscenda permittens, *Catalogue des Manuscrits de la Bibliotheque de defunt Monseigneur le Chancelier Segvier.*

archæ, Acephalorum principis, Sermonum nempe, Syntagmatum, Apologeticorum, Polemicorum, Epistolarum, aliorumque opusculorum, quæ pauciſſimis exceptis hactenus ignota fuerant. Horum autem maxima pars eruta sunt ex Catenis Coislinianis, ubi ex opusculis Severi ἀποσπασμάτα bene multa comparent præmisso Auctoris nomine. Ex Epistolarum vero titulis multi Antistites, insignesque utriusque sexus homines noti evadunt.

III. Pag. 68. seq. *Severi* ejusdem Archiepiscopi Antiochen Concordantia Evangeliſtarum circa ea quæ in sepulcro Domini, quo die resurrexit a mortuis, contigerunt. Item de sabbatis & de varietate exemplarium S. Marci Evangeliſtæ. Eadem autem methodo procedit, ut Evangeliſtarum consonantiam probet, qua hodierni concordantiarum Auctores, qui ævo nostro bene multi prodiere. Vereor tamen ut qui hujusmodi studiis dant operam, Severi explanationibus adstipulentur.

IV. Ex Codice XXV. pag. 78. Est *Pamphili* Martyris expositio capitum Actuum Apostolorum. Præmittitur ibidem præfatiuncula sancti Scriptoris, deinde capitibus 40. argumenta historiæ Actuum minutatim exhibentur. Opusculum est γνήσιον, argumenta vero illa in nonnullis Bibliis editis sine præfatione exstant.

V. Est *Styliani* opusculum de Trinitate, ubi minutatim omnia, quæ ad tantum mysterium spectant, explicantur. Erat autem *Stylianus* cognomento *Mappa* Neocæsareæ in Euphratesia Metropolita, qui Constantinopolitanæ quartæ Synodo subscripsit anno 870. Prodit hæc fidei expositio ex Codice Coislinianæ Bibliothecæ XXXIV. habeturque pagina hujus Editi 88.

VI. Est *Michaëlis Syncelli* libellus de orthodoxa fide, ubi omnia fidei capita clare & dilucide enunciantur. Erat Michaël Hierosolymitanus Presbyter, florebatque sæculo nono tempore Theophili Imperatoris. Habetur in eodem Codice XXXIV. & editus est pag. 90.

VII. Est libellus *Theodori* Scythopolitani Episcopi, oblatus Justiniano Imperatori, & Patriarchis Eutychio Constantinopolitano, Apolinario Alexandrino, Domnino Antiocheno & Eustochio Hierosolymitano. Is ipse Theodorus postquam Origenis, quem atheum & impium vocat, errores sectatus fuerat, tandem resipiscens, ejus dogmata hoc in libello anathemate damnat, ac duodecim

anathematiſmis totidem impia doctrinæ Origenianæ capita proſcribit. Utrum autem Origenes errores illos omnes vere docuerit, non convenit inter doctos. Prodit autem egregium opuſculum ex eodem Codice XXXIV. habeturque pag. 94.

VIII. Eſt Epiſtola Nicænæ II. Synodi ad Alexandrinam Eccleſiam circa ſacras Imagines: ubi notandum eſt ea ſolum quæ in principio habentur, eſſe ſecundæ Nicænæ Synodi, cætera vero ſæculo undecimo adjecta fuiſſe. Hic notatu dignæ ſunt fauſtæ apprecationes, nominatim enunciatis Patriarchis, Epiſcopis, viris inſignibus & Imperatoribus qui catholice de Imaginibus ſenſerunt; contra vero anathemata aliis de imaginum cultu prave ſentientibus dicta. Excerptum hoc opuſculum ex eodem Codice XXXIV. exſtat pag. 96. Coislinianæ Bibliothecæ.

IX. Eſt decretum editum circa unionem Synodi cujusdam Conſtantinopolitanæ ſub Alexio Comneno cum Leone Chalcedonenſi Metropolita, qui cum libellum edidiſſet contra ſanctarum imaginum cultum, abjurato errore ſuo ad Eccleſiæ communionem reductus eſt. Syndo aderant cum Imperatore aulici miniſtri, quorum nomina & officia magno numero recenſentur. Aderant item Epiſcopi quamplurimi, Abbates quoque & Monachi multi. Erutum autem eſt ex Codice XXXVI. habeturque pag. 103.

X. Eſt opuſculum de ritu celebrandi liturgiam in Monaſteriis ſacrarum virginum. Ex eodem Codice p. 110.

XI. Fragmentum *Athanaſii* ex ſermone de fide. Hunc ſermonem a Theodoreto non ſemel memoratum edidimus in collectione nova Patrum T. II. ſub initium, ſed plerisque in locis mutilum. Hoc autem fragmentum longiuſculum ibi deſideratur. Prodit porro ex Codice XXXVII. habeturque p. 112.

XII. Sunt quatuor tabellæ depictæ carminibusque ornatæ, in quarum prima repræſentatur Nicephorus Botaniates Imperator in throno ſedens, cui adſtat Anagnoſtes Sabas Monachus. In ſecunda tabella CHriſtus Imperatori Nicephoro dexteram, Imperatrici Mariæ ſiniſtram manum imponit. Stant autem uterque conjux Imperatorio amictu. Tertia tabella exhibet Imperatorem in aureo throno ſedentem, cui a dextris & a ſiniſtris adſtant quatuor primi Impera-

peratoriæ aulæ ministri, cum suo singuli cultu & officii nomine. In quarta tabella Imperator repræsentatur habens a dextris S. Joannem Chrysostomum, a sinistris vero S. Michaëlem Archangelum qui in Chonis celebrantur. Hæ porro tabellæ sunt in Codice LXXIX. exhibenturque pag. 134. & sequentibus.

XIII. Est Catalogus epistolarum sancti *Theodori Studitæ*, quæ magno numero habentur in duobus Codicibus nempe XCIV. & CCLXIX. ambobus optimæ notæ. Jure autem hunc catalogum inter Anecdota repono, licet nonnisi titulos & initia adferam; quia in primo Codice sunt epistolæ quingentæ quadraginta octo, quarum vix dimidiam partem edidit vir doctissimus Jacobus Sirmondus; ex iisque quas publicavit multæ laceræ ex utroque Codice farciri possunt. In Codice autem CCLXIX. antiquissimo noni sæculi non paucæ reperiuntur quæ nec in edito Sirmondi, nec in priori Coislíniano Codice exstant. Prioris Codicis num. XCIV. catalogus exstat pag. 144. Alterius vero num. CCLXIX. p. 312.

XIV. Sunt hypotheses & argumenta operum omnium *Gregorii Palamæ* Archiepiscopi Thessalonicensis, quæ in quinque amplissimis Coisl. Bibliothecæ voluminibus in folio continentur; nempe XCVII. XCVIII. XCIX. C. & CI. Illa porro argumenta in quatuor posterioribus Codicibus totam Palamæ circa lumen Thaboricum & lumen Dei doctrinam complectuntur, nec non disceptationes ejusdem contra Acindynum & Barlaamum adversarios suos. Totam itaque illam in Græcia celeberrimam quæstionem in his argumentis perspicimus. Incipiunt argumenta pag. 155. clauduntur vero pag. 177. In ultimo autem Codice habentur argumenta Philothei Patriarchæ C. P. circa eamdem quæstionem contra Gregoram, Barlaamum & Acindynum, necnon Synodici tomi tres contra eosdem. Initio Codicis CI. duo folia ad compingendum adhibita sunt, decimo sæculo exarata, ubi fragmentum *Vitonis*, Βίτωνος, ex libro cui titulus, κατασκευὴ πολεμικῶν ὀργάνων καὶ καταπελτικῶν. In illo fragmento repræsentatur figura gruis, instrumenti bellici, aliquantum diversa ab ea quæ exhibetur in collectione Regia Mathematicorum, ubi hic Vitonis liber cusus habetur.

XV. Eſt epilogus ad vitam S. Gregorii Thaumaturgi per S. Gregorium Nyſſenum ſcriptam, admodum quidem brevis, ſed notatu digniſſimus. Ideoque Lectorem monemus ne cycneam ſancti viri vocem oſcitanter tranſcurrat. Eſt porro pag. 180. hujus Editi in Codic. CV. In omnibusque aliis quos vidi tum Editis tum Manuſcriptis deeſt.

XVI. Eſt prologus ad ſcripta *Antiochi* ſcriptoris Eccleſiaſtici & Aſcetici; ubi de vita ejusdem & modo quo collecta ſunt ejus opera quædam notatu digna leguntur. Prodit ex Codice CXVII. pag. 189 hujus Editi.

XVII. Eſt canon Scripturæ Sacræ per *Nicephorum* Patriarcham C. P. quod editum fuerat, ſed cum mendis perpetuis, ita ut in verſiculorum numeris vix quidpiam ſanum occurreret. Ubi notes velim deficiente characterum forma nos millenarios numeros ſine ſubſcripta lineola poſuiſſe: verum id eruditos morari nequit. Inter apocryphos hoc in libello Apocalypſin numerari non eſt quod mireris: non enim defuere variis temporibus qui hunc ſacrum librum inter Canonicos non admitterent, nec a Joanne Apoſtolo editum putarent. Ego vero non exiſtimo Apocalypſin a Nicephoro ad apocryphos ablegatam fuiſſe. Nam certum eſt illius tempore Eccleſiam Conſtantinopolitanam hunc librum inter Canonicos admiſiſſe, ſed quispiam fortaſſe poſtea in Nicephori Canone Apocalypſin temere ex Canonicis expunxerit, & inter apocryphos locarit. Quæ cauſa fuiſſe videtur, ut alius deinceps Apocalypſin in hoc Codice ex apocryphis abraderet, qui tamen eam non inter Canonicos repoſuit, ut debuerat. In ſequentibus autem opuſcula duo obſervabis, quibus probatur Apocalypſin vere Canonicam eſſe Scripturam & a Joanne Apoſtolo editam fuiſſe. Prodit hoc opuſculum ex Codice CXXXIII. habeturque pag. 204.

XVIII. Eſt prologus ad Hiſtoriam Byzantinam *Joannis Scylitzæ*, longe prolixior eo qui præmittitur hiſtoriæ Georgii Cedreni; & non pauca de Scriptoribus Hiſtoriæ Byzantinæ nova & notatu digna continet. Ibi namque recenſet ſcriptor ille Hiſtoricos Byzantinos omnes a Georgio Syncello ad ſuum usque tempus, ac de cujusque methodo carptim loquitur. Prodit vero ex Codice CXXXVI. habeturque pag. 202. hujus Editi.

XIX.

XIX. Est specimen sat amplum Lexici Græci quadringentorum annorum, quod desinit cum littera Π. Lexicorum autem quibus abundat hæc Bibliotheca, specimina prolixa sibi dari peroptarunt eruditi complures viri. Desumptum est Codice CLXXVII. inpitque pag. 231. hujus Editionis.

XX. Est historia Codicis num. CCII. antiquissimi & præstantissimi Epistolarum S. Pauli. Hic porro Codex quinto sextove sæculo scriptus, in Bibliotheca Cæsareæ in Palæstina cum Codice alio ipsius Pamphili Martyris manu exarato collatus fuit, ut in nota Calligraphi narratur. Ejusdem Codicis variæ fortunæ ex multis nec dubiis notis recensentur: ejusdemque omnia, quæ supersunt & quidem admodum pauca, exhibentur. Characterum sat amplum specimen datur p. 251.

XXI. Est confessio fidei ex Codice undecimi sæculi, in qua omnes hæresiarchæ ii scilicet, qui tales à Græcis jure an injuria habentur, numero viginti novem, nominatim proscribuntur, p. 265.

XXII. Est Epistola *Athanasii* ad Papam & ad Clerum Persarum, quæ quidem Epistola Latine à nobis edita fuit inter spuria Athanasii anno 1698. sed Græca nondum edita fuerant. Prodit ex Codice CCXI habeturque pag. 270. hujus Editi.

XXIII. Est proœmium in Apocalypsin, incerti scriptoris, qui probat eam vere canonicam scripturam, & respondet argumentis eorum qui ex sacro Scripturarum canone illam expungere temere audebant. Prodit ex Codice CCXXIV. decimi vel undecimi sæculi, habeturque pag. 276.

XXIV. Ex eodem Codice prodit, estque longe præstantius opusculum *Oecumenii*, Episcopi Triccæ, Τρίκκης in Thessalia. Notes velim antehac, cujus civitatis Episcopus esset Oecumenius, ignotum fuisse. Is auctoritate Patrum ineluctabilibusque argumentis probat Apocalypsin esse veram & canonicam scripturam. Habetur autem pag. 277. hujus Editi.

XXV. Est nobile insigneque fragmentum *Stephani* Byzantii de urbibus. non ex Epitome ejus, sed ex opere ipso Stephani integro. Hoc fragmentum non semel cusum fuerat ad fidem hujus MS. sed ex apographo Samuelis Tennulii, mendis multis & gravissimis respersо. Nunc prodit emacultatum ex Codice CCXXVIII. cujus

octo folia unde fragmentum eruitur, sunt decimi sæculi. Habetur autem pag. 281. hujus Editi.

XXVI. Est quæstio Photii, *quot Asterii fuerint*, vel distinctio inter Asterium Catholicum & Asterium, qui inter primipilares Arianorum Athanasii tempore numerabatur. Edita fuit à Combefisio, sed cum aliquot mendis. Habetur in Codice CCLXX. Amphilochiorum Photii. Editaque est brevissima quæstio pag. 346.

XXVII. Quæstio Photii, *cur laborioso Herculi Poëtæ Amaltheæ cornu in manibus ponant.* Ex eodem Codice pag. 347. hujus editionis. Novum plane mihi erat Herculem cornu Amaltheæ manu gestantem repræsentai. Sed casu quopiam singulari accidit, ut dum hæc ederem, Hercules æneus dextera clavam pro more, sinistra cornu copiæ tenens, in Musеum nostrum invectus sit.

XXVIII. Quæstio Photii, *quot fuerint Sibyllæ.* Ubi de Sibyllarum patria variisque nominibus multa scitu digna paucis refert. Ex eodem Codice pag. 347.

XXIX. Ejusdem Photii quæstio, *cujus hæresis esset Eusebius Pamphili.* Aitque illum non modo Arianum, sed etiam Origenianum fuisse. Ex eodem Codice pag. 347. hujus Editi. Notes autem velim duas hasce Quæstiones brevissimas; nimirum de Eusebio Pamphili, & de Hercule cornu copiæ gestante, epistolarum more ferri inter epistolas Photii à Ricardo Montacutio editas Londini anno 1651. ubi ea, quæ ad Eusebium spectat, Constantino Patricio scribitur, estque numero 144. pag. 201. quæ vero de Hercule agit, Λέοντι ἀσπαθαρίῳ, *Leoni Protospathario*, non autem *Leonti Aspathario*, ut scribit Montacutius, estque num. 306. pag. 209. In ea vero quæ de Eusebio agit, mendæ sunt quædam, interque alias, πολλοὶ pro πολλοί, quæ lectio sensum alio transfert. Amphilochicarum vero Quæstionum non paucæ aliæ, epistolæ primum fuerant, quas postea Photius, ablatis titulis & nominibus propriis, Quæstionum more in Amphilochiis posuit.

XXX. Ejusdem *Photii* historia Manichæorum*) ab ortu hujus hæreseos ad suum usque tempus. Opus prolixum ex eodem Codice desumtum, multa ad historiam Ecclesiasticam opportuna continet Exstat in hac Bibliotheca à pag. 349. usque ad pag. 375.

XXXI.

*) Confer supra, p. 783.

XXXI. *Barſanuphii* Monachorum in Palæſtina Patris reſponſiones ad quosdam fratres, qui ipſum interrogaverant circa ſcripta Origenis, ac Didymi & circa Hecatontadas Evagrii, quæ ibidem vocantur Hecatontades γνωστικῶν. Qui omnes dicebant animas non fuiſſe creatas cum corporibus, ſed malos Angelos ad animanda humana corpora damnatos fuiſſe; itemque fore *reſtitutionem* omnium in priſtinum ſtatum, ſuppliciumque damnatorum finem habiturum eſſe. Ex hiſce porro quæſtionibus palam eſt has Origenianas opiniones per Monaſteria Palæſtinæ pervaſiſſe; etiamque Monachos nonnullos hanc de *reſtitutione* doctrinam in ſcriptis Gregorii Nazianzeni ſe reperiſſe falſo putaſſe. Non indignum opuſculum quod Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ ſtudioſis offeratur, erutum eſt ex Codice CCLXXXI. habeturque p. 394. hujus Editionis.

XXXII. *Marci* Monachi adverſus Barlaamum & Acindynum liber, ubi ſola argumenta capitum referuntur: unde dignoſcitur ſententia Marci aliorumque Palamitarum, qui Barlaamum & Acindynum oppugnabant. Prodit ex Codice CCXXXVIII. habeturque pag. 404.

XXXIII. Ex Codice CCCXX. qui continet epitomen hiſtoriarum Dionis per *Joannem Xiphilinum*; collectio variarum lectionum, quæ nec paucæ nec ſpernendæ ſunt: incipiuntque pag. 421. deſinunt pag. 444.

XXXIV. Specimina multa & ampla ex Lexicis præſtantiſſimi Codicis CCCXLV. decimi ſæculi; quorum primum eſt *Apollonii* ſophiſtæ Lexicon Iliadis & Odyſſeæ; ſecundum, *Phrynichi* Arrabii ſive Arabis, ex ſophiſtico apparatu; tertium, collectio vocum ex variis auctoribus; quartum, *Timæi* ſophiſtæ ex vocibus Platonis, opus à Photio laudatum; quintum, anonymi; ſextum, Herodoti vocum Lexicon; ſeptimum, *Mœridis* Attiſticæ Lexicon, quod fuit nuper in Anglia typis mandatum; octavum, juris vocabula alphabetico ordine; nonum, collectio vocum Luciani; decicum, vocabula rhetorica; undecimum, vocabula Octateuchi; duodecimum, vocabula Alexandræ Lycophronis & argumentum operis; decimum tertium, Lexicon Grammatices; decimum quartum, vocabula quæ in Officio Græcorum occurrunt in feſtis per annum; decimum quintum, opuſculum de ſyntaxi ordine alphabetico. Sequuntur poſtea opuſcula aliquot de ſyntaxi. Ex

ſequen-

sequentibus item Codicibas CCCXLVI. & CCCXLVII. qui Lexica habent, ampla specimina damus. Incipunt hæc specimina pag. 457. desinunt vero pag. 502.

XXXV. *Timæi* Epistola ad Gaiatianum de Platonicarum vocum collectione. cujus item meminit Photius, ex Codice CCCXLV. pag. 477. hujus editi.

XXXVI. Liber Tacticorum in multis diversus ab Arriani, Æliani & aliorum Tacticis. Ex Codice CCCXLVII. pag. 505. hujus Editi desinitque p. 514.

XXXVII. Variæ lectiones 'Alexiadis *Annæ Comnenæ* ex Codice CCCXI. ipsius ut videtur tempore descripto. Multaque ex iis magni momenti loca resarciri possunt, ita ut longe sincerior possit editio parari. Incipiunt autem p. 521. desinunt p. 560.

XXXVIII. Opusculum περὶ πελάγων de maribus, deque divisione orbis in eparchias, sincerius illo quod in Ptolemæi editis habetur. Prodit ex Codice CCCLXIV. p. 581.

XXXIX. Præfatio ad Aphthonii progymnasmata, quam, quia multa scitu digna continet, & nusquam cusa mihi occurrit, ex antiquissimo Codice CCCLXXXVII. protuli p. 590.

XL. Egregium opusculum de disciplinarum & artium inventoribus, quia non cusum reperi, ex eodem antiquissimo Codice edendum curavi p. 596. seq.

XLI. Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ vel in Lexicis Suidæ, Pollucis & Harpocrationis non sunt, vel ab iisdem maxime differunt. pag. 603. hujus editionis. Sequitur Tabella abbreviationum singularium, quæ ex Bibliotheca Coisliniana excerptæ sunt, nec in Palæographia Græca observantur.

XLII. Variæ lectiones Geographiæ *Claudii Ptolemæi* ex Codice Coisliniano CCCXXXVII. qui mirum quantum differt ab editis. Agmen vero claudit in Coisliniana Bibliotheca. p. 611--768.

8. *Diarium Italicum*, sive monumentorum veterum, Bibliothecarum, museorum notitiæ singulares in Itinerario Italico collectæ Paris. 1702. 4. atque Anglice Lond. 1703. Et responsio ad observationes Franciscí Ficoroni, in Ephemeridibus litterariis Paris. An. 1709. mense Novembri p. 320. Eidem Ficorono etiam Apologiam

giam appoſuit P. Romualdus Riccobaldus, Monachus Benedictinus Congregationis Caſinenſis. Venet. 1710. 4.

9. Aſſertio Hiſtoriæ *Judithæ*, Pariſ. 1690. 12. Gallice.

10. Epiſtola, an vera ſit narratio Rufini de baptizatis pueris ab *Athanaſio* puero, & de anno obitus magni Athanaſii, qui eſt A. C. 373. Pariſ. 1710. 8.

11. Vindiciæ editionis *S. Auguſtini* à Benedictinis adornatæ, adverſus Epiſtolam Abbatis Germani. Rom. 1699. 12.

12. *Antiquitas explicata* & iconibus innumeris nitide in æs inciſis ad fidem veterum quæ adhuc exſtant monumentorum repræſentata Latine & Gallice Pariſ. 1719. fol. quinque Voluminibus, & ſupplementum Voluminibus totidem, ibid. 1723. fol. quod opus præcipuum ac prædives rerum pulcherrimarum ſcituque digniſſimarum penu etiam Anglice exſtat ex interpretatione Viri Clariſſ. Davidis Humfredi.

13. Nova luculenta, caſtigatiſſima & locupletiſſima *S. Chryſoſtomi* editio Græco Latina cujus jam ſex tomi prælum evaſere, atque ut reliquis etiam ſex, ſimili felicitate abſolvendis, & perducendo ad umbilicum magno quod cum maxime parat Antiquitatum Gallicarum *) operi ſoſpes ac lætus interſit, vegetam ſenectutem & valetudinem firmam illuſtriſſimo Montefalconio mecum toto pectore optabunt quotquot virtutem magni faciunt, & quotquot bonarum litterarum amore ducuntur.

*) *Les Monumens de la Monarchie Françoiſe.*

COLLECTIONES SCRIPTORUM VETERUM,

Quæ in præſenti ac cæteris hujus Bibliothecæ Voluminibus, & in B. Doctoris mei THOMÆ ITTIGII libro de Bibliothecis & Catenis Patrum, Lipſiæ 1707. 8. edito recenſentur.

Stellula numero præmiſſa, paginas libri Ittigiani denotat.

Accipitrariæ rei ſcriptores à Nic. Rigaltio editi Pariſ. 1619. 4. lib. 1. hujus Bibl. cap. 25. §. 6.

Acta Sanctorum à Jo. Bollando, Godfr. Henschenio, Daniele Papebrochio, Francisco Baërtio, Conrado Janningo, Nic. Rayæo, Jo. Baptista Solerio, Joanne Pinio & Petro Boschio S. I. digesta Tomis XXVIII. Antwerp. 1643. seq. fol. Volum. IX. hujus Bibl. p. 41. * p. 758.

Cum Æliani variis Historiis editi scriptores Rom. 1545. 4. Volum. III. p. 698. seq.

Ænigmatum collectiones Volum. X. p. 539.

Alcuini sive Pauli Diaconi Homiliæ veterum Patrum, Spiræ 1482. fol. & deinde alibi. Supra p. 794. * p. 564.

Leonis Allatii symmicta. Colon. 1653. 8. Vol. VI. hujus Bibl. p. 704. (689) * p. 481. Græcia Orthodoxa Rom. 1652. duobus tomis in 4. Volum. X. hujus Bibl. p. 409. * pag. 639. Excerpta Sophistarum & Rhetorum Rom. 1641. 8. Vol. IV. p. 409. seq. De aliis Græcis scriptoribus ab Allatio editis Vol. X. p. 407. seq.

Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 3. cap. 28.

Antidotum contra hæreses, edente Joanne Sichardo. Basil. 1528. fol. * pag. 1.

Antonii Eparchi Codex Volum. X. hujus Bibl. p. 478. seq.

Apocrypha edi solita cum libris Vet. Test. lib. 3. c. 29.

Apocrypha Novi Test. lib. 4. c. 5. §. 13. seq.

Apophthegmatum collectiones lib. 4. c. 11. n. 64. 65.

Scipionis Aquilani *placita Philosophorum*, Venet. 1620. 4. lib. 2. cap. 23. §. 2.

Cum Arato editi scriptores lib. 3. c. 18.

Petri Arcudii opuscula aurea Theologica. Volum. X. p. 418.

In Aristotelis Ethica, Græcorum Commentarii. lib. 3. c. 6. §. 29.

Cum Aristotele à Frid. Sylburgio editi scriptores Græci lib. 3. cap. 6. §. 38.

Arithmetici lib. 4. c. 22.

Astrologi à Joach. Camerario editi Norimb. 1532. 4. lib. 3. cap. 20. pag. 505. seq.

Μικρὸς Ἀστρονόμος Alexandrinorum libr. 3. c. 5. § 12. Astronomorum Græcorum collectiones à Petro Victorio & Dionys. Petavio. ibid. § 19. p. 96. & cum Arato lib. 3. c. 18. cum Ptolemæo lib. 4. c. 14.

De balneis scriptores. Vol. XII. p. 723. sq.

Steph. Baluzii *Miscellanea*, Tomi quinque primores. Paris. 1678--1700. *pag.

* p. 310. de ſexto & ſeptimo Pariſ. 1713. & 1715. 8. vide Acta Erud. Tom. 6. ſupplementi p. 142. & A. 1716. p. 146. Ejusdem Baluzii Capitularia Regum Francorum & ſcripta cum illis edita Pariſ. 1677. fol. duobus Tomis. Vol. XI. hujus Bibl. p. 493.

Anſelmi Bandurii *Imperium Orientale.* 2. tomis in fol. Pariſ. 1711. Vol. VI. hujus Bibl. p. 569. (545.) ſeq.

Vincentii Barralis Chronologia viror. illuſtrium inſulæ Lerinenſis Lugd. 1613. 4. * p. 561.

Laurentii de la Barre *Hiſt. Chriſtiana veterum Patrum.* Pariſ. 1583. fol. Vol. IX. p. 30. ſq. * p. 749.

Caſparis Barthii collectiones. Supra p. 807. ſeq.

Baſilica. Volum. XII. p. 424.

Eduardi Bernardi magna veterum Mathematicorum collectio. lib. 3. c. 23.

Guil. Beveregii Synodicum. Vol. XI. p. 54. ſq.

Theodori Bezæ collectio ſcriptorum quorundam Eccleſiaſticorum. Genev. 1570. 8. * p. 715.

Ab Emerico Bigotio edita cum Palladio de vita S. Chryſoſtomi. Pariſ. 1680. 4. * p. 417.

Bibliotheca Patrum Concionatoria Franciſci Combefiſii. Pariſ. 1662. fol. Vol. VIII. * p. 371. ſupra p. 791. ſq.

Laurentii Cumdii & Gerardi Moſani. Lugd. 1588. fol. quatuor Vol. * 563. 370.

Bibliotheca Patrum edit. Margarini de la Bigne Pariſ. 1575. Volum. VIII. * pag. 30.

Appendix A. 1579. * p. 45

Editio Pariſ. 1589. Voluminibus IX. * p. 49.

Editio Pariſ. 1609.

Auctarium ibid. 1610. duobus tomis.

Editio Pariſ. 1624. octavus tomus Poëtas Græco-latinos complectitur. Vol. VII. hujus Bibl. p. 727.

Auctarium Græco-Latinum Frontonis Ducæi, Pariſ. 1624. duobus Vol. * p. 92.

Auctarium Latinum Pariſ. 1639. apud Ægid. Morellium, duobus Volum. * p. 98.

Editio Pariſ. 1644. 1654. Tomis XVII. quorum XI. XII. XIII. & XIV. Græco-Latina continet. * p. 106.

Auctarium novum Franciſci Combefiſii, Pariſ. 1648. fol. duobus Vol. * p. 145.

Ejusdem auctarium noviſſimum Pariſ. 1672. duobus Vol. * p. 152.
Bibliotheca Patrum, Colon. 1618. Tomis XIV. * p. 420.
Supplementum ſive Auctarium Colon. 1622. * p. 467.
Editio Lugd. 1677. curante a) Philippo Deſpont, Volum. XXVII. * p. 483. Nicolai le Nourry apparatus. Pariſ. 1694. 8. * pag. 557. 1697. 1703. fol.

Bibliotheca Patrum Ciſtericienſium edente F. Bertrando Tiſſier. Bonofonte & Pariſ. 1660--1669. octo tomis. * p. 674.

Bibliotheca Cluniacenſis, Martini Marrier & Andreæ Quercetani, Pariſ. 1614. fol. * p. 384.

Bibliotheca Concionatoria Petri Blanchot. Supra p. 796.

Bibliotheca Eccleſiaſtica ſive de ſcriptoribus Eccleſiaſticis Suffridi Petri & Auberti Miræi Antw. 1639. fol. * p. 774.

Bibliotheca Floriacenſis Joannis à Boſco. Lugd. 1605. fol. * p. 782.

Eduardi Biſſæi tres ſcriptores de Bragmanibus Lond. 1666. 4. * p. 693.

Enimundi Bonefidii jus Orientale. Volum. XII. p. 484.

Hieronymi Brunelli S. I. ſcripta quædam minora SS. Patrum Juſtini, Gregorii Thaumaturgi, Athanaſii, Baſilii M. Gregorii Nazianz. & Joannis Chryſoſtomi Græce edita Romæ ſine anno in 8.

Ægidii Bucherii S. I. *de doctrina temporum*, in quo collectio veterum ſcriptorum de Canonibus Paſchalibus. Antw. 1634. fol. * p. 627.

Bucolicorum ſcriptores lib. 3. cap. 17.

Byzantinæ Hiſtoriæ ſcriptores. Vol. VI. p. 221. ſq.

Joannis Buſæi S. I. collectio veterum ſcriptorum cum Hincmari Remenſis Epiſtolis. Mogunt. 1602. 4. Paralipomena opuſculorum Petri Blæſenſis, Hincmari, Jo. Trithemii, & Catalogus MSS. Græcorum Bibl. Trithemianæ. ibid. 1605. 4. * p. 672.

Joachimi Camerarii collectiones variæ ſupra p. 493. ſeq.

Henrici Caniſii *antiquæ Lectiones* Ingolſtad. 1601--1604. 4. * p. 577. ſupra p. 761. ſeq.

Ab eodem edita cum Chronicis Victoris. ibid. 1600. 4. * p. 605. 618.

Canonum collectiones veteres Græcæ. Volum. XI. p. 25. ſeq. 37. ſeq. Latinæ p. 59. ſeq.

Georgii Caſſandri liturgica. Supra p. 816.

Catena in Pentateuchum & in Cantica Vet. & N. T. Patav. 1564. Colon. 1573. 8. * p. 480. 770.

in

a) Oudin. T. 2. de ſcript. Eccleſ. p. 427.

in Geneſin & Exodum, Aloyſii Lipomanni. Lugd. 1657. fol. * pag. 565. 757.
in Jobum Gr. Lat. à Patricio Junio Lond. 1637. fol. * p. 691. & Lat. Paulo Comitolo interprete, editore Laur. Cumdio. Lugd. 1586. 4 Venet. 1587. 4. * p. 659. * p. 568.
in Proverbia, Latine cum Greg. Thaumaturgo Gr. Lat. in Eccleſiaſtem & Mich. Pſello in Canticum Canticor. Antw. 1614. 8. * pag. 621.
in Pſalmos Gr. Lat. Balthaſaris Coderii. S. I. Antwerp. 1643. fol. 3. Volum. * p. 623 Latina in Pſalmos quinquaginta, Dan. Barbari Venet. 1659. fol. * p. 657.
in Jeremiam. Lugd. 1623. fol. * p. 770.
in Matthæum Latine, curante Balth. Corderio. Toloſæ 1647. fol. 2. Volum. * p. 689.
in Marcum Græc. Lat. edente Petro Poſſino. Rom. 1673. fol. * pag. 656.
in Lucam, Latine ex verſione Balth. Corderii Antw. 1628. fol. * pag. 624.
in Joannem Gr. Lat. curante eodem Corderio. Antw. 1630. fol. * p. 625.
in Acta Apoſt. & Epiſtolas Catholicas Jo. Bernardi Feliciani. Venet. 1545. 8. * p. 661.

De univerſis hiſce & aliis editis atque ineditis Catenis Volum. VII. hujus Bibl. cap. ult.

Claudii Chantelou, Monachi Benedictini, *Bibliotheca Patrum aſcetica.* Pariſ. 1661--1664. 4. ſex Vol. * p. 362. ſupra p. 756.

Joannis Chapeavilli ſcriptores de geſtis Epiſcoporum Tungrenſium Trajectenſium & Leodienſium. Leodii 1612. tribus Vol. * p. 760.

Chemici ſcriptores Vol. VIII. p. 233. XII. p. 708. ſq. 747. ſq.

Petri Franciſci Chifletii S. I. ſcriptorum veterum de fide Catholica, opuſcula quinque, Divione 1656. * p. 683.

Chirurgicorum ſcriptorum collectio edita, Vol. XII. p. 706. inedita pag. 778. ſeq.

Cum Chronico Paſchali editi ſcriptores Volum. VI. hujus Bibl. p. 143. ſq.

Chronica Euſebii & variorum à Jo. Sichardo. Baſil. 1529. fol. * p. 741.
ab Aub. Miræo. Antw. 1608. 4. * p. 742.
ab Arnoldo Pontaco, Burdigalæ 1604. fol. * p. 744.

à Josepho Scaligero, Lugd. 1606. 1658. fol. * p. 745.
Scripta veterum cum Claudiano Mamerto edita. Cygneæ 1655. 8. * pag. 723. supra 807.
Cum Cleomede lib. 3. hujus Bibl. cap. 5. §. 22.
Joannis Cochlei Epistolæ Augustales antiquæ de rebus fidei, generalisque Concilii. Colon. 1526. * p. 483. vide & infra, speculum.
Francisci Combefisii fasciculus rerum CPol. Vol. VI. hujus Bibl. p. 687. (671.) seq. aliæ ejus collectiones supra p. 788. seq.
Comicorum & Tragicorum sententiæ lib. 2. c. 11. §. 9. seq.
Conciliorum collectiones * p. 768. & Volum. XI. hujus Bibl. p. 113. sq.
Jo. Baptistæ Cotelerii Patres Apostolici. Paris. 1672. & Antw. sive Amst.
V.C. Jo. Clerico curante 1698. & 1724. fol. 2. Vol. * p. 401. 629.
Ecclesiæ Græcæ monumenta Paris. 1677--1686. 3. Vol. 4. * p. 402.
Analecta Græca, quarti tomi vice Cotelerio addita. Paris. 1688. 4. * 413. supra p. 835.
Petri Coutant Epistolæ Romanorum Pontificum. Paris. 1721. fol. Vol. XI. hujus Bibl. p. 760.
Martini Crusii *Turco Græcia* Volum. VI. hujus Bibl. pag. 692. (676) seq. Appendix ad Turco Græciam. id. p. 688. inedit. A. 1726.
Lucæ Dacherii *spicilegium Patrum*, Paris. 1655--1677. 4. XIII. Volum. * p. 166. indiculus Asceticorum. Paris. 1648--1681. supra p. 755
Christiani Daumii Homiliæ Patrum in Festum Nativitatis CHristi, Cygneæ 1670. 8. * p. 722. supra p. 796. sq.
Dionysii Exigui collectio Canonum & Epistolarum Pontificum. Volum. XI. p. 12. seq.
Matthæi Dresseri *gymnasmata litteraturæ Græcæ.* Lips. 1574. 8. supra pag. 468.
Ecclesiasticæ Historiæ scriptores. Vol. VI. p. 120. seq.
Geverardi Elmenhorstii Gennadius Massilienses de dogmatibus Eccles. Anonymi veteris homilia Lat. & Martiali Lemovicensi tributæ Epistolæ duæ ad Burdigalenses & Tolosanos, cum notis, Hamb. 1614. 4. * p. 717.
Epigrammatum Græcorum Collectiones. lib. 3. c. 28.
Epistolarum Græcarum collectiones lib. 2. c. 10. & supra hoc Volumine p. 478. seq.
Ab Erasmo versa Latine SS. Patrum scripta T. VIII. Opp. * p. 771.

Erotici

Erotici ſcriptores junctim editi Achilles Tatius, Longus & Parthenius apud Commelin. 1601. 8. poſt Heliodorum 1596. 8. De his aliisque Volum. VI. capite ultimo.

Georgii Fabricii Poëtarum vett. Eccleſiaſticorum Latinorum opera Chriſtiana cum notis. Baſil. 1564. 4. * p. 23. & Bibl. Latin. IV. 2.

Jo. Alberti Fabricii *Codex Apocryphus Novi Teſtam.* Hamb. 1703. 8. lib. 4. hujus Bibl. c. 5. § 14. * p. 719. *Volumen tertium* editioni novæ A. 1719. additum. Supra p. 833. *Codex pſeudepigraphus Veteris Teſtamenti* Hamb. 1713. 8. & *Volumen novum* additum editioni An. 1723. 8. in quo etiam *Joſephi* Chriſtiani hypomneſticon antea ineditum Acta Erud. 1713. p. 249. & 1723. p. 463. *Spicilegium Patrum ſæculi tertii* editum in ſecundo operum S. Hippolyti volumine, in quo etiam Chalcidius cum notis. Hamb. 1718. fol. Acta Erud. 1716. & 1718. Europe Savante 1719. Avril pag. 247. Journal des Savans 1719. p. 98. Memoires de Trevoux A. 1717. p. 255. &c. *Bibliotheca Eccleſiaſtica* Hamb. 1718. fol. Acta Erud. 1718. pag. 445.

Fabularum collectiones de quibus lib. 2. hujus Bibl. c. 9. Hudſoniana, ſupra p. 811.

De Febribus ſcriptores. Vol. XII. p. 725. ſeq.

Galeatii Florimontii Epiſtolæ ſelectæ Patrum. Supra p. 796.

Hieronymi Freyeri *faſciculus poematum Græcor. & Latinorum*, Halæ Magdeburgicæ 1715. 8. ſupra p. 466.

Thomæ Galei variæ collectiones ſupra p. 640. ſeq.

Thomæ Galleti *opuſcula Patrum* Lugd. 1615. 8. Supra p. 813.

Veterum aliquot Galliæ Theologorum ſcripta, curante Petro Pithœo Pariſ. apud Sebaſt. Nivellium 1586. 4. * p. 416.

Geographi Græci à Dav. Hœſchelio, Leone Allatio & Jac. Gronovio editi. lib. 4. c. 2.

Geographorum Græcorum ſyntagma Holſtenianum. lib. 4. c. 2. § 19.

Geographi minores Joannis Hudſoni. Supra p. 811. ſeq.

De Geographiæ Eccleſiaſticæ ſcriptoribus, Bibliograph. antiquar. cap. 5. §. 16.

Geoponici. Volum. VI. hujus Bibl. p. 500. ſeq.

Conradi Geſneri collectio triplex ſcriptorum quorundam *Græca*, Tiguri 1546. fol. *Latina*, Tiguri 1546. fol. * p. 26. & *Græco-latina*. ibid. 1559. fol. * p. 28.

Nic.

Nic. Glaſeri *apocrypha, paranetica, philologica.* Hamb. 1614. 8. * p. 718. Supra p. 477.

Gloſſariorum Græcorum collectiones, Volum. X. p. 53. ſeq.

Gnomici Poetæ. lib. 2. capite undecimo.

Liturgiæ à Jacobo Goaro illuſtratæ, ſupra pag. 835.

Melch. Haiminsfeldi Goldaſti *de Monarchia S. Rom. Imperii* ſcriptores. Hanov. 1712. fol. 3. tomis. * p. 787. *Imperialia decreta de cultu imaginum.* Francof. 1608. 8. Vol. XI. hujus Bibl. p. 489. Vide & infra, *Paranetici veteres.*

Jo. Erneſti Grabe *ſpicilegium Patrum ſæculi I. & II.* duobus Volum. Oxon. 1697. 8. 1714. 8. * p. 699.

Grammatici Græci, Volum. VII. hujus Bibl. p. 13. ſeq.

Orthuini Gratii *faſciculus rerum expetendarum & fugiendarum.* Colon. 1535 fol. & cum auctario Eduardi Brown Lond. 1690. fol. Acta Erud. 1691. p. 134. * p. 785.

Jacobi Gretſeri de cruce, Ingolſtad. 1600. 4. 1616. fol. * p. 608.

Scriptores cum Luca Tudenſi editi contra Albigenſes & Waldenſes. Ingolſtad. 1612. 1614. 4. * p. 610.

Volumen Epiſtolarum Pontificum &c. Ingolſtad. 1613. 4. * p. 617.

Gynæciorum ſcriptores. Volum. XII. p. 700. ſeq.

Hæreſiologia Joannis Heroldi Baſil. 1556. fol. * p. 15.

Scriptores contra hæreticos recenſentur Volum. VII. p. 414. ſeq.

Hippiatrici. Volum. VI. p. 493. ſeq.

Melchioris Hittorpii ſcriptores *de Divinis officiis* Colon. 1568. fol. & Romæ 1591. Pariſ. 1610. fol. * p. 483. 636. ſeq. ſupra p. 826.

Davidis Hœſchelii collectiones variæ. Supra p. 533. ſeq.

Lucæ Holſtenii *Codex Regularum* pro Monachis & Virginibus poſt Benedictum Anianenſem Abbatem auctus: cum Appendice. Rom. 1661. & Pariſ. 1663. 4. * 651. *Collectio Romana* Rom. 1662. 8. * p. 780.

Jacobi Hommey *ſupplementum Patrum.* Pariſ. 1686. 8. * p. 266.

Jacobi Merlonis Horſtii *ſeptem tubæ ſacerdotales.* Colon. 1635. 4. * pag. 777.

Jo. Hudſoni, Geographi Græci minores. Supra p. 811.

Pſeudo Iſidori Epiſtolæ veterum Pontificum. Vol. XI. p. 14. ſeq. * pag. 712. & Canones p. 67.

Thomæ Ittigii *Bibliotheca Apoſtolica* Græc. Lat. Lipſiæ 1699. 8. * p. 725.

Jus Græco Romanum Jo. Leunclavii. Volum. XII. p. 187. seq.
Henr. Justelli & Guil. Voëlli *Bibliotheca juris Canonici Veteris*. Paris. duobus tomis 1661. fol. Volum. XI. p. 51. seq. * p. 763.
Philippi Labbei S. I. *nova Bibliotheca MSS.* Paris. 1657. fol. 2. Vol. * p. 335.
Wolfgangi Lazii collectio scriptorum veterum cum Abdia. Basil. 1551. fol. * p. 752.
Eclogæ de Legationibus. Volum. VI. hujus Bibl. p. 491.
Legum Atticarum, Laconicarum &c. collectores lib. 2. hujus Bibl. cap. 14.
Joannis Leunclavii collectiones. Supra p. 809.
Lexicorum Græcorum. Volum. IV. p. 526. 572. X. p. 74.
Aloysii Lippomanni Vitæ Sanctorum. Venet. 1551--1560. 4. * p. 756.
Liturgiæ Gr. Paris. 1560. fol. & Gr. Lat. ibid. * p. 769. Supra p. 814. sq.
Joannis de Loyac Bibliotheca sacra, sive delectus homiliarum sacrarum in Evangelia. Supra p. 796.
Christiani Lupi, Augustiniani ad Ephesinum Concilium Variorum Patrum Epistolæ. Lovan. 1682. 4. * p. 707.
Lyricorum Poëtarum collectiones. lib. 2. c. 15. § 9.
Joannis Mabillonii *Analecta*, Paris. 1675--1685. 8. quatuor Vol. * p. 268
Museum Italicum 2. Vol. Paris. 1687. 1689. 4. * p. 298. 304. Supra p. 828
Michaëlis Maittaire *Miscellanea Græcorum carmina* Lond. 1722. 4. Supra p. 462.
Aldi Manutii collectiones variæ, supra p. 605. seq.
Marci Eremitæ, Nicolai & Hesychii presb. scripta Paris. 1563. 8. Supra pag. 753.
Edmundi Martene Vett. scriptorum collectio nova. Rotomag. 1700. 4. * p. 678. Ordines Missæ ab eo junctim editi. supra p. 831.
Ejusdem & Ursini Durandi thesaurum anecdotorum, & novam collectionem, aliasque similes veterum Latinorum veterum scriptorum ab aliis viris doctis vulgatas sylloges, recensendi locus erit in Bibliotheca Latina medii ævi.
Mathematici veteres editi Paris. 1693. fol. lib. 3. c. 24.
Mathematicorum veterum magna collectio quam molitus fuit Eduardus Bernhardus. lib. 3. c. 23.
Gilberti Maugvini Veteres scriptores Sec. IX. de Prædestinatione & Gratia. Paris. 1650. 4. * p. 397.

Menæa Græcorum. Vol. V. hujus Bibl. ad Allatium de libris Græcorum Eccleſiaſticis p. 57.

Joannis Meurſii *varia Divina*, Græce. Lugd. Bat. 1619. 4. * pag. 569. & ſupra p. 626. ſeq. ubi & de aliis ejus collectionibus.

Micropresbyticum Henrici Petri, Baſil. 1550. fol. * p. 4.

Bernardi de Montfaucon collectiones ſupra p. 835. ſeq.

Stephani le Moyne *varia ſacra.* Lugd. Bat. 1685. 4. * p. 572.

Lud. Antonii Muratorii *Anecdotor. Latin.* tomus I. & II. Mediolan. 1697. 1698. 4. * p. 662. *anecdota Græca*, Patav. 2709. 4. ſupra p. 781. ubi & de tertio quartoque Latinorum tomo.

Muſici ſcriptores à Jo. Meurſio Græce Lugd. Batav. 1616. 4. & à Marco Meibomio Amſt. 1652. 4. & Jo. Walliſio Oxon. 1699. fol. Græce & Latine editi lib. 3. c. 10.

Mich. Neandri Apocrypha Baſil. 1567. 8. * p. 775. Variæ ejus aliæ collectiones, ſupra p. 470. ſeq.

Cum Nicephoro Gregora edita à Clariſſ. Boivino. Vol. VI. hujus Bibl. p. 322. ſq.

Nomocanonum ſcriptores. Volum. XI. p. 48. ſq.

Scriptores de Divinis officiis. vide *Hittorpius. De Saintes.*

Oraculorum collectiones de quibus lib. 1. c. 17. § 4.

Oratorum Græcorum lib. 2. c. 26.

Orthodoxographa Joannis Heroldi, Baſil. 1550. fol. * p. 7.
Eorundem editio variis ſcriptis locupletata. ibid. 1569. fol. * p. 17.

Caſimiri Oudini Veterum aliquot Galliæ & Belgii ſcriptorum opuſcula ſacra. Lugd. Bat. 1692. 8. * p. 576.

Jacobi Pamelii liturgica. Supra p. 827.

Petri Pantini IV. SS. Patrum homiliæ Græco-Lat. Antw. 1598. 8. * pag. 618. aliæ ibid. 1604. 8. * p. 620. Supra p. 750.

Paræneticiveteres, cum notis Melch. Haiminsfeldii Goldaſti. Inſulis 1604. 4. * p. 682.

Franciſci Patricii nova de univerſis Philoſophia Ferrar. 1591. Venet. 1593. fol. continet Hermetica Trismegiſto tributa & Zoroaſtrea de quibus lib. 1. hujus Bibl. c. 7. ſq. & 36. & Myſticam Theologicam ſecundam Ægyptios, tributam Ariſtoteli, de qua lib. 3. c. 6. § 36.

Fxcerpta Peireſciana. Volum. VI. p. 491. ſq.

Joannis Patuſæ ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογική. Venet. 1710. 8. ſupra p. 457.

Theodori Peltani homiliæ Patrum. Ingolſtad. 1579. 8. * p. 610.

Dio-

Dionysii Petavii Uranologium. Paris. 1630. Amst. 1703. fol. lib. 3. c. 5. § 19. p. 96.

Suffridi Petri auctores veteres de illustribus Ecclesiæ scriptoribus Colon. 1580. 8. * p. 477.

Pœnitentialium librorum syntagma Antonii Augustini Volum. XI. p. 74. * p. 761.

Poëtæ Græci Heroici. Volum. VII. hujus Bibl. p. 723.

Corpus Poëtarum Græcorum. id. p. 723. sq.

Poëtæ Christiani. id. p. 726. sq. Vide & supra, Bucolici, Comici, Epigrammatarii, Gnomici, Lyrici, & Mich. Maittaire.

A Jacobo Pontano edita cum Simeone juniore Theologo. Ingolstad. 1603. 4. * p. 611.

Cum Theophylacto Simocatta. Ingolstad. 1604. 4. * p. 614.

Petri Possiini, *S. J. thesaurus Græcus asceticus.* Paris. 1684. * p. 360. Supra pag. 753.

Proverbiorum collectiones lib. 4. c. 9.

Pythagoricorum fragmenta, de quibus lib. 2. hujus Bibl. c. 13.

Theoph. Raynaudi, S. I. heptas præsulum. Paris. 1671. fol. * p. 252.

Eusebii Renaudoti liturgiæ veteres. Supra p. 818.

Rhetorum Græcorum collectiones ab Aldo Manutio, Vol. IV. p. 456. sq. à Leone Allatio p. 407. Thoma Galeo p. 474.

Heriberti Rosweydi de vita & verbis Seniorum libri X. historiam Eremiticam complectentes. Lugd. 1617. fol. Vol. IX. p. 27. sq. * p. 753.

Franciſci Rous mella Patrum. Lond. 1650. 8. supra p. 756.

Sacri ſcriptores Veteris Teſtamenti Græce editi lib. 3. c. 12. Novi Teſt. lib. 4. c. 5.

Claudii de Saintes Liturgiæ. Antw. 1560. 8. * p. 626. ſupra p. 816.

Cum Salviano de vero judicio & providentia DEI, editæ S. Maximi homiliæ Lat. Pacianus de pœnitentia, Sulpitii Severi hiſtoria, Dorotheus de Prophetis & diſcipulis Domini, Haymonis ſacræ hiſtoriæ Epitomæ Rom. 1564. fol.

Sanctorum vitæ, Volum. VIII. p. 48. ſeq.

Simonis Schmidii ſylloge Hiſtorico Polit. Eccleſiaſtica, ſive de jurisdictione Imperiali ac poteſtate Eccleſiaſtica ſcriptores. Baſil. 1566. fol. & Argentorat. 1618. fol. * pag. 785. 787.

Jo. Jacobi Schudt faſciculus Græcus. Francof. 1702. 8. Supra p. 464.

Sententiarum collectiones de quibus lib. 2. hujus Bibl. capite undecimo.

Sibyllinorum collectiones de quibus lib. 1. c. 32.

Joannis Sichardi, vide ſupra, *Chronica.* Epiſtolæ Pontificum, & Conſtantini Imp. Confeſſio edita cum Clementis recognitionibus. Colon. 1526. fol. * p. 773.

Laurentii Silvanii monumenta veterum cum Theophylacto in Acta. Colon. 1568. * p. 772.

Joſiæ Simleri ſcripta veterum Latina de una perſona & duabus naturis JEſu CHriſti. Tiguri 1572. fol. * p. 24.

Jac.

Jac. Sirmondi S. I. Opera. Pariſ. 1697. fol. quinque Volum. * p. 254.

Speculum antiquæ devotionis circa miſſam, edente Jo. Cochleo. Mogunt. 1549. fol. * p. 664. ſupra p. 825.

Haquini Spole λέξεις ῥηταὶ. Upſal. 1712. 8. ſupra p. 639.

H. Stephani collectio parodiarum & centonum. Pariſ. 1575. 8. 1578. 12. lib. 2. hujus Bibl. c. 7. §. 2. & 4. Poëſis philoſophica. 1574. 8. lib. 2. c. 23. §. 1. Poëtæ heroici. Vol. VII. p. 723. Medicæ artis principes Vol. XII. p. 573.

Collectiones variæ & Græci ſcriptores à Stephanis editi, ſupra p. 615. ſeq.

Rob. Stephani collectio *Græca* ſcriptorum Hiſt. Eccleſiaſticorum Pariſ. 1544. fol. * p. 727.

Latina Baſilenſis 1539. fol. * p. 731.

1549. 1557. fol. * p. 733.

Jo. Chriſtophorſoni, Colonienſis 1581. fol. * p. 735.

Jo. Jac. Grynæi Baſil. 1611. fol. * p. 737.

H. Valeſii, Pariſienſis 1677. fol. * p. 738.

Græco-Latina Genev. 1612. fol. * p. 739.

Petri Stevartii tomus ſingularis inſignium auctorum. Ingolſtad. 1616. 4. * pag. 605. ſupra pag. 761. ſeq.

Stobæus, Antonius Meliſſa & Maximus. Volum. VIII. p. 686.

Jo. Caſparis Sviceri ἐμπύρευμα εὐσεβείας. Tiguri 1681. 12 ſupra p. 638.

Laur. Surii vitæ Sanctorum. Colon. 1570. ſq. & 1619. fol. * p. 758.

Frid. Sylburgii Saracenica. Volum. VI. p. 699. (673.) ſeq. Aliæ ejus collectiones variæ. Supra p. 633. ſeq.

Sebaſt. Tegnagelii vetera monumenta contra ſchiſmaticos pro Gregorio VII. &c. Ingolſtad. 1612. 4. * p. 614.

Poſt Theophanem ſcriptores Vol. VI. p. 348. ſq.

Joſephi Mariæ Thomaſii *inſtitutiones Theologiæ antiquorum Patrum.* Rom. 1709. 1710. 1712. 8. ſupra p. 749.

Jac. Tollii inſignia itineris Italici, Traiecti ad Rhen. 1696. 4. * p. 710.

Petri Victorii collectio Aſtronomorum Græcorum Florent. 1561. fol. lib. 3. cap 5. §. 19. p. 96.

Jo. Ulimmerii ſcriptores veteres de Corpore & ſanguine CHriſti, Paſchaſius, Lanfrancus, Guitmundus, Algerius & alii. Lovan. 1561. * p 709.

Jo. Vorſtii poëtarum Græcorum Latinorumque ſelecta. Berolin. 1674. 8. ſupra p. 464.

Gerardi Voſſii, Tungrenſis, Miſcellanea SS. Patrum cum Gregorio Thaumaturgo edita Mogunt. 1604. 4. * p 667. Labbe de Script. Eccleſ. T. 1. p. 375. ſeq.

Joannis Uptoni ποικίλη ἱστορία. Lond. 1701. 8. ſupra p. 639.

Jacobi Uſſerii veterum Epiſtolarum Hibernicarum ſylloge. Dublin. 1632. 4. * p. 694.

Henrici Warthoni, ſcripta quædam Bedæ, Egberti Archiepiſc. Eboracenſis & Aldhelmi Epiſcopi Scireburnenſis. Lond. 1693. * p. 692.

Jo Chriſtoph. Wolfii *Anecdota Græca.* Hamb. 1722. 8. ſeq. ſupra p. 783.

Laurentii Alex. Zaccagnii A. 1712. æt. 55. d. 26. Jan. Romæ æt. 55. defuncti *Collectanea monumentorum veterum* Eccleſiæ Græcæ & Lat. tomus 1. Rom. 1598. 4. * p. 646.

Joachimi Zehneri Paraphraſes & Meditationes Patrum in Evangelia, verſibus ſcriptæ. Lipſiæ 1602. 8. * p. 724.

FINIS.

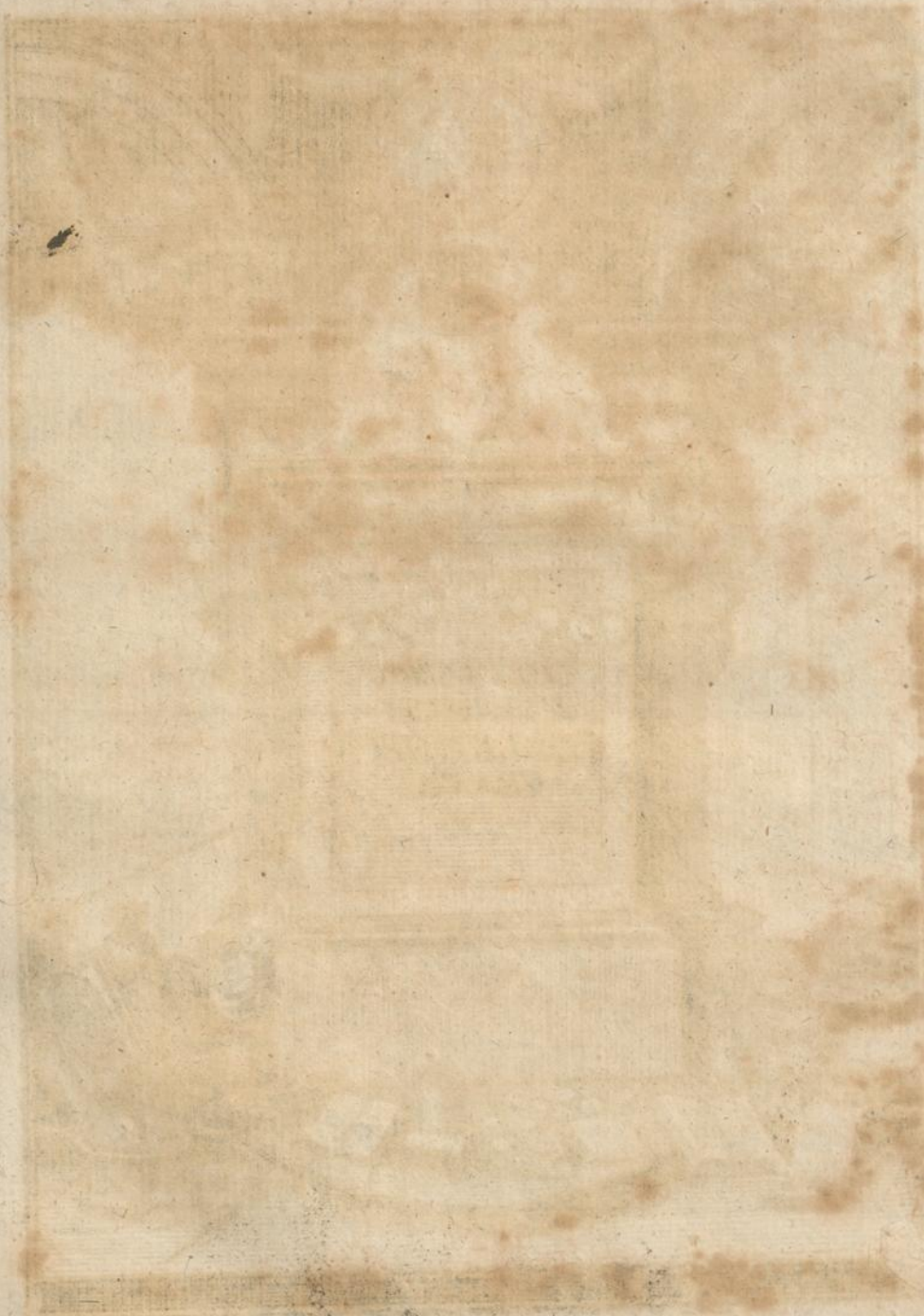

ΟΝΗΡΟϹ
IO. ALBERTI
FABRICII
BIBLIOTHECA
GRÆCA.

JO. ALBERTI FABRICII,

SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL.

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ

VOLUMEN DECIMUM QUARTUM ULTIMUMQUE,

QUO CONTINENTUR

PARALIPOMENA QUÆDAM, ET DE SCRIPTIS PSEUDONYMIS ATQUE SUPPOSITITIIS DIATRIBA,

POSTREMO AD

UNIVERSA QUATUORDECIM VOLUMINA

INDEX GENERALIS.

ACCEDUNT PRÆTER ALIA,

GEMISTI PLETHONIS COMPENDIUM ZOROASTREORUM ET PLATONICORUM DOGMATUM, GRÆCE AC LATINE, ET GENUINI *BEROSI* CHALDÆI FRAGMENTA, NEC NON EPISTOLÆ QUÆ FERUNTUR SUB FALSO *DIODORI SICULI* NOMINE.

HAMBURGI,

SUMTU VIDUÆ FELGINERIÆ, MDCCXXVIII.

MAXIME REVERENDO ATQUE
ERUDITISSIMO
VIRO,
NICOLAO STAPHORST,
PASTORI AD S. JOANNIS ÆDEM
MERITISSIMO

S. D.
JO ALBERTUS FABRICIUS.

Verebar merito ne præfanda mihi esset venia pluribus verbis, quod non potuerim mihi imperare, quin tenuis munusculi loco Tibi, VIR VENERANDE, præsens volumen consecrarem: tamen satis mihi constabat & placere Tibi argumentum, atque inprimis oblectari Te bonorum notitia scriptorum, sicut omni solidiore doctrina; nec minus probari Tibi pro Tua in me benevolentia me-

diocre ſtudium quod in Græcis auctoribus recenſendis hac in Bibliotheca poſui.

Cum itaque in votis meis hoc fuerit jam dudum, ut publico aliquo documento demonſtrarem meam in Te obſervantiam, atque monumentum, tranſiturum fortaſſe etiam ad poſteros, ſtatuerem amicitiæ, quam per annos amplius triginta coluimus invicem mutuo nec interrupto affectu: ſpero & confido etiam illud eodem animo à Te exceptum iri, quo à me Tibi cum maxime offertur ac dedicatur, ſereno candidoque.

Accipe igitur illud a me pignus & hunc prædem amoris, & favori me Tuo commendatum porro habe, impleque ſpes noſtras & vota nuncupata toties coram, ut quemadmodum mihi nunc Divino beneficio licuit Bibliothecæ meæ Græcæ colophonem imponere, ita etiam à ſalvo Te ac ſoſpite habeat Patria abſolutam & ad noſtra usque deductam tempora integram Hiſtoriam Eccleſiaſticam Hambur-

burgenſem: cujus qui adhuc reſtant edendi tomi complures, quorum materiam ſollerti felicitate atque incredibili ſtudio Tuo collectam & parte magna jam elaboratam apud Te ſæpenumero vidi, tanto magis flagitant & exſpectant omnes rerum Patriæ haud incurioſi, quo magis fidem, induſtriam ac ſagacitatem tuam non noſtris ſolum ſed exteris quoque probaſti vulgato præclaro primorum voluminum ternione, quo hiſtoria Eccleſiæ hujus urbis, & vicinarum ſeptentrionalium quoque non modo ab ipſis originibus ſuis & Caroli M. ætate exponitur illuſtraturque egregie ad annum usque CHRISTI milleſimum ac quadringenteſimum, verum etiam quam plurima alia ex ineditis panduntur monumentis, quæ lectores fugiebant, & quæ tamen cognoſcere utile ducimus & jucundum.

Ita DEUS Opt. Max. firmet Tibi valetudinem, & ita addat, ut majorum tuorum deceſſorumque velut hereditario ju-

re mactus longævitate, & illud quod dixi Historiæ corpus, & cætera feliciter perficere possis atque perpolire, quæ affecta habes in scriniis, diplomatum usque quaque sparsorum cœptam digeri chronologico ordine notitiam, compendia scripturæ sive abbreviaturas Latinas ex Codicibus MStis collectas & litterarum ordine expositas, stemmata gentium Hamburgensium insigniorum à ducentis amplius repetita annis, & in præsens tempus per cognationes & affinitates accurate descripta, aliaque digna studio tuo, digna studiosorum exspectatione. Inprimis servet Te, precor, Vitæ arbiter nostræ & Dux, ut & sacrum quod geris munus diu ornare magno cum fructu, & ex benedicta sobole atque lætis Amandi Tui incrementis amplam per multos annos & constantem gaudii materiam capere Tibi liceat. Hamb. VII. Id. April. Anni Christiani clɔ lɔ cc XXVIII.

AD

AD LECTOREM.

Me quoque juvat, velut perfunctum longo labore, ad finem hujus operis perveniſſe. Nam licet varietas mira & plerorumque præſtantia atque utilitas ſcriptorum Græcorum, vix permittit evolventi illa, aut recenſenti tædium ingens obrepere: Tamen vel ipſum annorum XXV. ſpatium, quanta pars vitæ humanæ, quod inter hanc Bibliothecam adornandam elapſum mihi eſſe ſentio, ſatietatem quandam afferre poſſit etiam ei, cujus animus inquies ſtudio & labore paſcitur. Sed longe magis reverendum mihi videtur tuum, lector benevole, faſtidium, atque fatigatio tua fugienda. Igitur ad finem quem mihi propoſui acceſſiſſe aliquando, & colophonem me jam imponere poſſe voluminoſo operi gaudeo, neque ullas magnas ſatis gratias perhibere poſſe me profiteor Optimo Numini, qui per totum illud tempus vitam mihi ac valetudinem viresque, rebus publice ac privatim quietis ac proſperis ſuppeditavit benigniſſime. Verum Tibi quoque, humane & erudite Lector, non levi me vinculo ſentio teneri obſtrictum, quod ſtudium meum qualecunque non es aſpernatus, ſed benevole excipiendo ita aluiſti, ut licet conſcio tenuitatis meæ, tamen animum ad continuandam induſtriam non excuſſeris mihi aut deminueris, ſed addideris accenderisque.

Conſtitueram totum opus retractando omiſſa à me vel perperam poſita annotare: Sed copia obſtitit, atque ſingulari hoc ſupplementorum Volumini reſervare coëgit. Quod dum differo, dum dies diem docet, etiam melius perfectiusque ſpero daturum me eſſe, ſimulque tecum communicaturum quæ monuerunt amici, ex quibus honoris cauſa nomino egregium Virum JOANNEM GRAMMIUM, ex cujus humaniſſimis eruditiſſimique litteris & obſervationibus multa didici, quæ jucundum erit proferre, & quæ me antea fugiebant.

Interim dum præſens Volumen excuditur, allata ad nos ſunt XENOPHONTIS junioris, Patria Epheſii Epheſiaca, *ſive de Abrocomi & Anthiæ amoribus libri quinque, de quibus, tanquam ineditis, brevem mentionem feceram Vol. VI. p.* 823. (807.) *Hunc altero antiquiore Xenophonte Athenienſi non inſuaviorem dixerat Politianus, locum ex libro primo Latine à ſe redditum referens cap.* 51. *Miſcellaneorum. Et eſt ſane ſuavis lectu ac delectabilis hic ſcriptor, dictio pura, elegans, candida, facilis: Narratio preſſa, aperta, mirabilis, amœna. Neque eum ſi legiſſet, velut in exemplum λόγε σαπρᾶ citaturus fuiſſet magnus Grotius ad Epheſ. IV.* 29. λό-

γος σαπρὸς, sermo putridus, id est obscœnus, qualia multa, credo, haberemus, si existerent Ephesiaca Xenophontis. *Certe multa obscœna in Xenophonte hoc neutiquam offendas, qui quando scripserit distincte nec verbulo prodit, perinde ut nec Suidas, in cujus Codicibus libri decem* Ἐφεσιακῶν *numerantur, sive librarii errore sive Suidæ, nam quinque tantum libri sunt, & absolutum est narrationis filum. Scripsisse ante Heliodorum facile mihi persuaserim. Ut eum in lucem protraheret, memini ante aliquot annos operam dedisse illustrem virum Gisbertum Cuperum, sicut ex ejus litteris ad me datis didici. Idem in Epistola* a) *ad V. C. Zachariam Gœtzium, Rectorem Osnabrugensem data* 16. *Maj.* 1710. Significo me id agere per amicos, quos Romæ habeo amplissimæ & reverendissimæ dignitatis, ut Xenophontis Ephesiaca typis describantur, quæ in Bibliotheca quadam Florentiæ servari certior factus sum: spero me tam felicem fore ut illa impetrem. *Bibliotheca illa est Monachorum Cassinensium in monasterio S. Virginis in quo Ephesiaca illa exstare notaverat Celeberr. Montfauconus itineris Italici p.* 365. *Ex illa Codicem Græcum nactus vir conspicuus doctrina & ingenio, atque Florentiæ suæ decus ingens & lumen* Antonius Maria Salvinus, *qui tot alios scriptores Græcos eleganti veste Florentina induit, & eadem lingua CHARITONIS Aphrodisiensis octo libros de amoribus Chæreæ & Callirrhoës proxime* b) *est daturus, etiam Xenophontis Ephesiaca* Italice *in lucem protraxit primus,* degli amori d' Abrocomo & d' Anthia, *Florentiæ* 1723. 12. *nondum anno interjecto recusa curante Petro Antonio Rolli,* c) *Londini* 1723. 12. *Latinam quoque laudati Salvini versionem* d) *& Græca ab eodem recensita exspectare jubebamur: Sed interim Xenophon emendate ac nitidis typis* Græce *excusus prodiit Londini, subjuncta ad calcem voluminis perspicua Latina versione præclari viri* Antonii Cocchii, *Florentini,* 1726. 4. e) *eum qua Græcis statim ad latus posita recudendum brevi accepi in Belgio typis Leidensibus: Sed &* Anglicanam N. Roockii *interpretationem* f) *typis exscriptam eodem Anno* 1726. *Argumentum totius narrationis lingua Gallica exhibuit sollers Parisiensium eruditorum in diario nupero* g) *industria, addidit-*

a) In Epistolis de re numismatica ad Zach. Goetzium, editis Witeb. 1716. 8. p. 20.
b) Giornale de' letterati d' Italia T. XXXVI. p. 331.
c) Id. p. 331. d) Ibid.
e) Bibl. ancienne & moderne T. XXVI. p. 435. Journal des Sav. A. 1726. Dec. p. 550. A. 1728. Fevr. p. 154. Act. Er. 1727. p. 191.
f) Journal des Sav. 1727. Juin p. 280. g) Id. 1728. Fevr. p. 158. 173. edit. Amst.

ditque censuram ac judicium, doctrina & ingenio ipsorum dignissimum.

Quæ in hoc postremo jam Volumine Tibi à me exhibentur, Capite XI. sunt 1.) *Index scriptorum magnam partem adhuc ineditorum, quæ in decem συμμίκτων voluminibus publici juris facere voluit* Leo Allatius. *Hunc rarius obvium, mecum communicavit laudatus vir eruditissimus, Jo. Grammius. Quæ post Allatium autem interjecto tempore ab aliis sunt viris doctis in lucem protracta, illa a me in adjunctis notulis demonstrata sunt.*

2.) Constantini Lascaris *de scriptoribus Græcis Calabris p.* 22. *& Siculis p.* 27. *Gesta SS. Apostolorum Petri & Pauli, Græce cum ejusdem Lascaris interpretatione. p.* 36. *Hæc tria depromsi ex splendido thesauro Antiquitatum Siciliæ, quem dives Belgarum sollertia nobis nuper aperuit.*

3.) *Antiochenorum Episcoporum & Patriarcharum Notitia ordine Chronologico p.* 38. *& alphabetico, p.* 47. *excerpta ex ampla atque erudita diatriba Petri Boschii, S. I. quæ in magno Actor. Sanctorum Opere Tome IV. Julii occurrit.*

4.) *SIMEONIS Thessalonicensis Archiepiscopi Opus Ecclesiasticum contra hæreses & de sacra liturgia, accuratius descriptum, & singulorum capitum argumenta, Græce & Latine p.* 49.

5.) *Index scriptorum laudatorum in speculo Naturali Vincentii Bellovacensis. p.* 507.

Capite XII. de scriptis Græcis pseudonymis ac suppositis p. 125. *Officia Critices. p.* 126. *vetus cacoëthes scripta aliena magnis nominibus supponendi p.* 127. *causæ p.* 131. *Criteria dijudicandi genuina à spuriis ac suppositiis. p.* 133. *Elenchus scriptorum de arte Critica p.* 134.

GEMISTI PLETHONIS Zoroastreorum & Platonicorum dogmatum compendium, Græce & Latine p. 137.

De Orosonte *Chronico scriptore commentitio p.* 145.

Pseudo Callisthenis *de Vita Alexandri Magni exordium, Græce p.* 148.

Index Capitum Codicis pseudepigraphi Scriptorum Veteris Testamenti, cum nonnullis supplementis p. 150.

PSALMUS centesimus quinquagesimus primus cum veteri versione & notis p. 160.

Fragmenta BEROSI *Chaldæi ex scriptis ejus genuinis p.* 175.

De pseudo Beroso & aliis scriptis à Joanne Annio *editis p.* 211.

Academiæ Regiæ Historicæ Ulyssiponensis nobile decretum, quo Academici Annianorum & aliorum suppositorum scriptorum auctoritate uti prohibentur, ex Actis illius Academiæ, Lusitanice & Latine. p 219.

Epistolæ venditatæ sub nomine Diodori Siculi, *interprete V. C. Abrahami Preigero, ex laudato thesauro scriptorum & Antiquitatum Siciliæ p.* 229.

Supplementa quædam ad Codicem Apocryphum Novi Testamenti. p. 270. *Epistola S. PAULO Apostolo tributa ad Corinthios, & Corinthiorum ad Paulum, ex Armenico Latine versæ a viro eruditiss. M. V. la Croze p.* 272.

Elenchus scriptorum de Epistola quam S. MARIA ad Messanenses scripsisse traditur. p. 276.

Volumen clauditur indice generali *scriptorum per universum opus tractatorum, in quo concinnando fateor me labore ingenti sed valde necessario sublevavit amicus & collega meus honoratissimus conjunctissimusque JO. CHRISTIANUS WOLFIUS, Physices ac Poëseos in Gymnasio hujus Urbis Professor, meritissimus de studiosa juventute, nec minus præclara & magna pro ingenii & doctrinæ opibus spondens Orbi erudito, si quæ per fausta Venerandi eruditissimique Fratris incedens vestigia jampridem magno studio parat ac molitur, ea in lucem feliciter quod spero optoque absoluta identidem protulerit. Ei pro insigni hocce quod mihi præstitit beneficio, & longa ac difficili opera quam pro sua in me benevolentia insumsit sponte, & tædium illud omne mea causa devoravit, gratias dignas quibus verbis agam non reperio, cupio tamen confidoque esse persuasum memori hoc eum tribuisse, gratamque illius æstimationem animo meo nullo tempore elapsuram. Cæterum uno omnia indice comprehendi satius esse duxi, quam diversi generis & diversorum sacrorum vel etiam idiomatam scriptores sub diversis indicibus inquirendos offerre, quia nolui committere scilicet, ut evolvere aliquid gestientibus etiam indice novo ad indices opus esset. Vale.*

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ
VOLUMEN DECIMUM QUARTUM ULTIMUMQUE.

LIBRI VI.
PARS QUARTA.

CAPUT XI.
Paralipomena quædam ad ſuperiores libros complectens.

I. Leonis Allatii Συμμίκτων ſive opuſculorum Græcorum & Latinorum Vetuſtiorum ac Recentiorum libri X. Indiculus editus Romæ apud Succeſſorem Maſcardi A. 1668. 4.

Illuſtriſſimo Domino D. ANFRANO MATTHIÆ FRANSONO, Domino ſuo Colendiſſ. S.

VIDE, quam improbus ſim, quamque audax. Furtum facto; nec communis ideo; nec Spartanæ legis pœnas reformido, quarum altera in facientes clemmata, altera in minus provide celitantes animadvertunt. Quidnam eſt? Proferam. Cum diebus pro-

xime elapsis apud Leonem Allatium, quocum mihi hospitalis tessera est, uti soleo, diversarer; inobservatus Diatribam intravi. En fatum! Abacus illic erat, libris confarcinatim positis (in eo enim locupletissimus, & celeberrimus hujus sæculi Scriptor suas perficit lucubrationes) ad satietatem onustus. Accedo: & quorundam ejus operum, quæ nondum excusa sunt, indicem aspicio; nec aspicio modo, verum etiam, Catulliano Asinio dextrior, aspectum surripio. Mox, discedendi opportunitatem nactus, hilaris, ac festinabundus è scalis delabor potius, quam descendo. Thesaurum a me subductum crederes: & quid ni? Thesaurus est, & quocunque Regio ditior, atque optabilior: Hinc, sed vide rursus, quam probus sim, quamque prodigus: ne solus invento, aut, si mavis, sublato fruerer, publici juris facere illico decrevi. Et quia plurimum tibi debeo, tibi talium divitiarum avido, transmitto. Queretur Allatius, Nil moror; & si repetundarum me postulaverit, libentissime restituam, & ejus compendio. Nam quæ exarata manu erant, typis edita, & tuo nomine decorata recipiet. Sed interim caveat, ne scrinia, quæ similibus gazis crepant, evacuem, compilem. O quantum de Orbe literario bene meriturum me crederem, si rapinas hasce continuarem! Nec despero: eoque alacrius hoc, si qua potero, aggrediar, quo doctos, illustresque homines; & te potissimum doctrinæ, & generis nobilitate conspicuum, suffuranti, sed non plagiario, patrocinaturos confido. Vale mi Anfrane, & qua soles, senio inter adversa confectum, animi benignitate, eum amplexari ne desinas; qui jamdiu est, eritque dum vivet,

Dom. Tuæ Illustr.
observ.

Andreas Peschiullius.

Romæ Kal. April. 1668.

LEO-

LEONIS ALLATII ΣΥΜΜΙΚΤΩΝ,

sive

Opusculorum Græcorum, & Latinorum Vetustiorum, ac Recentiorum,

(*Adhuc ineditis præfixus Asteriscus.*)

LIBER PRIMUS.

In quo continentur:

1. JOANNES *Phocas* de locis Antiochiam inter, & Hierosolymam, nec non Syriæ, Phœniciæ, & Palæstinæ. Græce & Latine.
2. *Epiphanii* Hagiopolitæ Syria, & Urbs Sancta. Gr. L.
3. *Perdiccæ* Ephesii Hierosolyma Gr. L.
4. Anonymus de locis Hierosolymitanis Gr. L.
5. Eugesippus de distantiis locorum Terræ Sanctæ.
6. Villebrandi ab Oldenberg Itinerarium.
7. Leo Allatius de Solea Veteris Ecclesiæ.
8. Idem pro Græcorum Communione sub specie unica.
9. Idem de Liturgia S. Jacobi.
10. Idem de Lignis S. Crucis.
11. Rituale Vetus Cophtitarum Latine redditum ab Athanasio Kircherio.
12. Conradi Marpurgici S. Elisabeth Vidua Thuringiæ Lantgrauia.
13. Gabriel Sionita de Ritibus nonnullis Maronitarum.

LIBER SECUNDUS.

14. *Constantini* Porphyrogennetæ Basilius Macedo, Gr. L.
15. *Joannis Cameniatæ* Excidium Urbis Thessalonicæ Gr. L.
16. *Joannis Anagnostæ* de Urbis ejusdem excidio postremo Gr. Lat.
17. Ejusdem de eodem excidio Monodia Gr. L.
18. Melchior Inchoferus de Eunuchismo.
19. Leo Allatius de commentitia Papissa.
20. Lucas Holstenius de Abassinorum Communione sub unica specie.
21. Idem de Sabbathio flumine.
22. Anonymus de eodem flumine.
23. Catalogus Operum S. Joannis Damasceni, Joanni Auberto suppeditatorum ab Leone Allatio.

Hi duo priores Symmictorum Libri a) *editi sunt Coloniæ Agrippinæ apud Jodocum Kalcovium* 1653.8. *Nunc eduntur auctiores & correctiores.*

LIBER TERTIUS.

24. *Agathemeri* Orthonis filii Geographica hypotyposis. b) P. Ἀναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος, ἀκουστὴς Θάλεω πρῶτος ἐτόλμησε τὴν οἰκουμένην. Leone Allatio interprete.

25. Monumentum Adulitanum c) *Ptolemæi* Evergetæ. P. Βασιλεὺς μέγας Πτολεμαῖος καὶ βασιλέως Πτολεμαίου. cum Interpretatione, & Notis Allatii.

26. * *Nicephori Blemmidæ* d) Geographia Compendiaria. P. Βουλόμενος δὲ ὡς ἐν συντόμῳ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ζωγραφῆσαι. Allatio interprete.

27. * Ejusd. alia de terra historia compendiosa. P. Ἡ γῆ τὴν μέσην τοῦ παντὸς ἔλαχε χώραν. Eodem interprete.

28. * Anonymi Geographica hypotyposis. P. Ἡ τῆς ὅλης γῆς περίμετρος σταδίων κέ μυριάδων καὶ β, παραδέδοται. Allatio interprete.

29. * *Georgii Gemisti*, e) in Strabonis Geographica. P. Οὔτε τὴν θάλατταν τὴν Κασπίαν ὀρθῶς οἴεται Στράβων. Allatio Interprete.

30. * Ejusd. de Figura terræ habitatæ. P. Τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα. Allatio interprete.

31. * Ejusd. Chorographia Thessaliæ Græcolatina. P. Ἡ χώρα πλὴν ὅσον ποταμόκλυστος ἐστίν. Eodem interprete.

32. Ano-

a) Hæc duo συμμίκτων Allatianorum volumina vulgata a Bartholdo Nihusio, recensui Volum. VI. hujus Bibl. p. 407. sq (689.) Quæ autem hoc loco promittitur editio auctior & correctior, nunquam lucem vidit, quod sciam.

b) *Agathemerem* ab eo tempore juris publici fecit *Samuel Tennulius*, ut dixi lib. IV. c. 2. §. 10. Latine verterat etiam *Petrus Morellus*, cujus pars versionis manu exarata Lugduni Batavorum occurrit inter Libros Isaaci Vossii.

c) Hoc monumentum *Aduliticum* Græce & Latine primus ex Cosma Indopleuste ediderat Allatius Rom. 1631. 4. recusum Lugd. Bat. 1674. 8. Exstat etiam in Jacobi Sponii Miscellaneis p. 358. addita Allatii versione, Cum celeberr. Montfauconi interpretatione idem dedi lib. 3. c. 34.

d) *Nicephori* hujus *Blemmida* paraphrasin periegeseos Dionysianæ indignam editione habuit V. C. Jo. Hudsonus, ut dixi Vol. XIII. p. 813. Ejus Geographia συνοπτικὴ citatur à Salmasio p. 276. seq. Epist. exstat etiam MS. in Coisliniana Bibl. teste laudato Montfaucono p. 598. & in Taurinensi, ut didici ex illustris Scipionis Maffei Epistola ad Apostolum Zenum T. VI. Diarii eruditorum Italiæ p. 478. De Blemmida hoc dixi Volum. VI. p. 341. sq.

e) De hisce ineditis Gemisti scriptis Volum. X. p. 745.

32. * Anonymi de Istro Fluvio. Gr. L. P. Ὅτι ὁ Ἴστρος ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος φεισών. Eodem interprete.

33. *Philonis* Byzantii f) de Septem Orbis Miraculis. Gr. L. Allatio Interpr. P. τῶν ἑπτὰ θεαμάτων ἕκαστον φήμῃ μὲν γινώσκεται πᾶσιν.

34. * Anonymi de iisdem g) cum Notis Græce, & Latine. P. Ξένον θέαμα τῶν πάλαι πυραμίδων. Allatio interprete.

35. *Nili Doxapatrii* h) de Thronis Patriarchalibus ad Regem Rogerium. Gr. L. Πανευγενέστατε αὐθέντα μου περὶ ἧς μοι ἔγραψας ὑποθέσεως. Eodem interprete.

36. * Ordo Episcoporum, & Metropolitarum sub Patriarchis Antiocheno, & Hierosolymitano Gr. L. P. Ὁ Καθολικὸς Ῥωμαγύρεως, ἤτοι Περσίας. Allatio interprete.

37. * Romanæ ædificationes curatæ à Lælio Biscia ex Clerico Camerali Sacræ Romanæ Ecclesiæ *Cardinali*, ab Allatio conscriptæ Latine.

38. De Constantinopoli Vaticinia i) varia carmina.

39. * *Danielis* k) Monachi Vaticinia varia de Constantinopoli, & aliis.

40. * Theophili Romani l) Vaticinium in Græcam Linguam versum à *Joanne Rizeno*.

f) Hic *Philonis* liber ab Allatio ex MS. Vaticano cum versione & notis editus Romæ 1640. 8. sæpe deinde prodiit ut dixi lib. 3. c. 24. §. 4. p. 590. Auctor fortasse *Philo Heracleotes* de quo lib. 1. c. 22. §. 4. Allatium in Philonis versione non raro a sensu scriptoris aberrare notat & uno alteroque exemplo demonstrat V. C. Jo. Henricus Majus filius, libro secundo Observationum sacrarum p. 14. sq. Etiam *Dionysius Salvagnius Boëssius* qui eundem librum cum versione sua ex eodem Vaticano Codice vulgavit in suis Miscellaneis Lugd. 1661. 8. quædam rectius legit ut in limine statim, καὶ τοῖς Ἠλείοις τῆς Ἑλλάδος ἐπιδημῆσαι, pro καὶ τοῖς καλοῖς.

g) Ex hoc incerto MS. de spectaculis quædam affert Allatius ad Philonem, p. 22. 37. Sicut ex Niceta de septem Orbis θεάμασι locum Græce è MS. Bibl. Augustanæ vulgavit Hœschelius ad calcem Philonis de Septenario p. 42. 43. Ex Anonymi Scholiis Græcis in Carmina de Septem Orbis spectaculis Allatius diatriba de Nilis p. 7.

h) Hoc *Nili* scriptum editum ab Allatio lib. 1. de consensu utriusque Ecclesiæ c. 24. à Stephano le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 211 -- 267. & Eman. Schestrateno appendice ad T. 2. antiquitatis Eccles. illustratæ, Rom. 1697. fol. Vide quæ notavi ad Allatium de Nilis p. 53. Tomo V. hujus Bibl.

i) De Vaticiniis hisce dictum Volum VI. hujus Bibl. p. 364. sq. Nonnulla habes etiam Græce ac Latine apud V. C. Anselmum Bandurium libro septimo antiquitatum CPol.

k) De Danielis ὁράσεσι sive ὀπτασίαις in quibus scriptum quot annos Imperator quisque CPoli esset victurus, vide si placet quæ è Luitprando & aliis notavi in Codice pseudepigrapho Veteris Test. p. 1136.

l) Theophili presbyteri & clerici Romani, Vide Lambecium lib. V. p. 15. seq.

41. * Maffæi Vegii m) Laudenſis de rebus antiquis memorabilibus Baſilicæ Divi Petri Romæ. P. *Magnam cepi ſemper animi recreationem.*

42. * *Joannis Canabutii* n) de Inſula Samothracia, & Diis Troicis Gr. L. ad Æni, & Samothraciæ Principem. P. τῆς δελικῆς ταύτης καὶ πολμηρᾶς ἀναφορᾶς πρὸς τὴν αὐθεντίαν σήν. Allatio interprete.

43. * Leonis Allatii Imago Ilii, Græce. P. Ἰλίᾳ κρήδεμνα ταῦτα ὦ παῖ.

44. * *Leonardi Aretini* o) de Repub. Florentinorum Gr. L. P. Ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς εἰδέναι τὴν πολιτείαν τ ἡμετέρας πόλεως, ὁποῖα τίς ἐστιν. Allatio interprete.

45. *Joannis Antiocheni* p) Archæologia, in qua multa fabuloſe exponuntur. Gr. L. Allatio Interprete.

46. * Ex *Joanne Philadelphienſi* q) excerpta. Gr. L. P. ὀρθῶς ἄρα οἱ τὰ μυθικὰ τὸν Κρόνον τὰς ἑαυτῆ παῖδας. Allatio Interprete.

LIBER QVARTUS.

47. *Oppiani* Ixeutica, r) proſa oratione expreſſa Gr. L. P. Οἱ ἀετοὶ πλεῖστον ὑπερτερῶσιν τῶν ὀρνέων. Interprete Allatio.

49. *Bry-*

m) Defuncti A. C. 1458.

n) Ἰωάννης Καναβούτζης ὁ Μαγίστρος πρὸς τὸν αὐθέντην Αἴνου καὶ Ζαμοθράκης. Hoc ſcriptum memorans Petrus Morinus p. 406. Epiſt. *ibi*, inquit, *maxime placuit, ubi refellit Dionyſii Halicarnaſſei errorem ex illis Helleniſmi tenebris ortum quas Lux Evangelica diſcuſſit.*

o) Licet ſæpius lucem viderint Leonhardi Aretini libri XII. hiſtoriæ Florentinæ ſcripti latina lingua & in Italicam quoque verſi a Donato Acciajolo, tamen hoc ejusdem Aretini opuſculum Græce compoſitum cui titulus: πολιτεία Φλωρεντίνων, adhuc latet in Bibliothecis, ut Regia Pariſ. Bavarica & Upſalienſi, ut Bibliothecas Italiæ & Angliæ jam non memorem.

p) *Joannis Malalæ*, quem habemus editum cum notis Edmundi Chilmeadi, Oxon. 1691. 8. vide Volum. VI. p. 138. & de altero Joanne Antiocheno p. 492.

q) De hoc *Joanne Lydo* dixi Volum. III. p. 512. ſq. Vide præterea Salmaſium ad Simplicium p. 255. Cangii Gloſſarium Latinum voce *ſilentium*, & Jo. Boivini notas ad Niceph. Gregoram p. 786. Raphael Fabrettus ad columnam Trajanam p. 153. teſtatur Johannem Philadelphienſem (eadem ni fallor quæ Allatius edere voluit excerpta) Latio donatum ab eruditiſſimo amico *Joſepho de Juliis*, & jamjam è MS. apud ipſum, mutilo quamvis, publicam lucem inſpecturum. Sed hoc cum Fabrettus ſcripſerit jam A. 1683. Lydus necdum lucem vidit.

r) Proſariæ hujus Ixeuticon paraphraſeos auctor *Eutecnius* Sophiſta, quam Græce & Latine edidit V. C. *Eraſmus Vindingius*. Haſniæ 1702. 8. Vide lib. 4. hujus Bibl. c. 20. §. 4. Quibusdam illius editionis exemplis præfixus Annus 1715.

48.* *Bryſonis* Philoſophi de extremis diebus Carmen Jambicum Græce. P. Ἀρχὴ κακῶν γε πρὸς δραμεῖται τῇ χθονί.

49.* *Theodoſii* Diaconi de excidio Cretenſi ad Imperatorem Romanum s) Gr. L. P. Ῥώμη παλαιὰ μὴ φθόνει τὸν δεσπότην. Allatio Interprete.

50. * Leodriſii Cribelli de Expeditione Pii Pontif. adverſus Turcas. P. *Perſvaſus ſum multis, ut cœptam adverſus impios Chriſtianæ Religionis hoſtes.*

51.* Bartholomæi Gryphii de Expeditione Claſſis Turcicæ, & Melitæ obſidione. P. *Tantus ſemper fuit honos hiſtoriæ, Illuſtriſsime Princeps.*

52.* Nicolai Fulginatis de expugnatione Conſtantinopolitana. P. *Gothos evertiſſe Romam, & inſæviſſe adverſus cives.*

53.* Beſſarionis Cardinalis Epiſtola ad Venetos de Expugnatione Conſtantinopolitana. P. *Diſtuli ante hanc infelicem, & calamitoſam.*

54.* Lauri Quirini Epiſtola de Expugnatione Conſtantinopolis ad Nicolaum V. P. *Quanquam ingenium meum par materiæ non ſit.*

55.* Georgii Merulæ Alexandrini Bellum Scodrenſe ad Jacobum Merulam, & Franciſcum Gambarinum. P. *Exiſtimo vos in magna expectatione eorum eſſe.*

56. * Petri Acciaioli deſcriptio pugnæ Ariminenſis. P. *Difficile admodum in primis videtur ſententia ſapientiſſimorum hominum, &c.*

57.* Blaſii Liſcii Vollaterrani de direptione ſuæ Patriæ ad Federicum Comitem Montis Feretri. P. *Magno & excelſo ingenio Viri.*

58.* Chronicon ſecundum traditionem Septuaginta Interpretum, & aliorum Expoſitorum Gr. L. P. Ἀδὰμ πρῶτος ἄνθρωπος γενόμενος. Allatio Interprete.

LIBER QVINTUS.

59.* Anonymi Compendioſa traditio Artis Rhetoricæ Gr. L. P. Οἱ τὴν ῥητορικῆς τέχνης ἐξηγηταὶ πρίν. Allatio Interprete.

60. Anonymi Prolegomena t) in Artem Rhetoricam. Gr. L. P. Τὰ προλεγόμενα τὴν ῥητορικῆς τέχνης εἰς δέκα κεφάλαια διαιροῦνται. Allatio Interprete.

62. Ano-

s) Nicephorum Phocam A. C. 962.

t) Parum diverſa hæc ab illis quæ cum verſione eruditiſſ. Montfauconi dedi Volum. IX. p. 586.

61. * Anonymi in Rhetoricam Prolegomena Gr. L. P. Οἱ τὴν ἡμετέραν τέχνην διακοσμήσαντες ῥήτορες.

62. * *Tryphonis* Sophistæ Prolegomena in Artem Rhetoricam Gr. L. P. Ἐπειδὴ τέτταρές εἰσιν αἱ ἀνωτάτω ζητήσεις. Φημὶ δὴ τὸ εἰ ἔστιν. Allatio Interprete.

63. * *Joannis Doxapatrii* Prolegomena in Artem Rhetoricam. P. πᾶσα ζήτησις εἰς ταῦτα καὶ μένα. Ex Cod. Vat. mſ. Gr. 106. p. 1.

64. * *Joannis Itali* methodus Rhetoricæ per Synopſim expoſita. P. Ἡ ῥητορικὴ μέθοδος ἐστιν ἐξ ἐνδόξων. Ex Vat. Cod. mſ. Gr. 316. pag. 141.

65. * *Maximi Planudis* Prolegomena in Artem Rhetoricam. P. Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὁρίζωσι. Ex Cod. mſ. Vat. Gr. 1466. pag. 1.

66. * Expoſitionum in Artem Rhetoricam, cum a Chriſtianis tum ab Ethnicis traditarum. Gr. L. P. περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν κατὰ μέρος ἐφειλόντων ἐν τῷ παρόντι θεωρηθῆναι πονήμασι. Allatio Interprete.

67. * *Matthæi Camariotæ* Compendium u) in Rhetoricas Exercitationes Gr. L. P. Ὅρος προγυμνασμάτων. Προγύμνασμά ἐστι, Allatio Interprete.

68. *Longini* Philoſophi Prolegomena w) in Ephæſtionis Enchiridion Gr. L. P. Ἀλλ' εἶπε νέα τῶν μέτρων θεωρία. Allatio Interprete.

69. * *Troili* Sophistæ in Artem Rhetoricam Hermogenis Gr. L. P. Ἐπειδὴ σὺν θεῷ τῆς ῥητορικῆς ἀρχόμεθα τέχνης. Interprete Allatio.

70. Anonymi Rhetorica Problemata x) εἰς τὰς φάσεις Gr. L. P. Νόμος ἐκέλευε, τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς. Allatio Interprete.

71. * *Georgii Pachymeræ* de Probationibus Gr. L. P. Πᾶν κεφάλαιον κατασκευάζεται. Allatio Interprete.

72. * *Romani* Sophistæ περὶ ἀνειμένης κανόνες Gr. L. P. Οὐκ ἀγνοῶ μὲν ὡς πλημμελὲς καὶ περιεργον εἶναι δέξω. Allatio Interprete.

73. *Les-*

u) Hoc Compendium quod MS. etiam exſtat in Bibl. Bodlejana, longe diverſum eſt a Compendio Rhetorices, quod ſub *Matthæi Camariotæ* nomine edidit David Hœſchelius, incipitque: ῥητορικὸς λόγος τρία καθεστηκεν εἴδη, & ab altero quod MS. in Bibl. Vindobonenſi memorat Lambecius Lib. V. p. 182. cujus eſt initium: ῥητορική ἐστι δύναμις τεχνική.

w) Edidit Græce & Latine eruditiſſ. vir & cum magna harum rerum litterarum jactura anno ſuperiore 1726. denatus *Joannes Boivinus*, in operibus Nicolai Boilavii Deſpræi, Pariſ. 1712. 4. p. 737.

x) Hæc problemata Græce ex MS. vulgaverat *Joannes Huswedelius* ὁ μακαρίτης cum Latina verſione, Hamburg 1612. 8.

73. * *Lesbonactis* sive *Libonactis* Ethnicodialecti. Gr. P. Σχῆμά ἐστι λόγου πλοκὴ τῶν ἓξ λόγου μερῶν κατά τινα διάλεκτον.

74. * Synopsis figurarum, quarum Hermogenes meminit in libris de inventione, & de Ideis: Gr. L. P. Στρογγύλον σχῆμα ἐστὶ τόδε. Allatio Interprete.

75. *Tiberii* Sophistæ de Figuris apud Demosthenem xx) Gr. L. P. Μέλλοντι τὴν τῶν σχημάτων θεωρίαν τὴν παρὰ Δημοσθένει κατανοεῖν. Allatio Interprete.

76. * *Herodiani* de Figuris. Gr. L. P. σχῆμα ἐστὶν ἐξάλλαξις φράσεως ἀπὸ τοῦ καλλήλου ἐπὶ τὸ κρεῖττον, cum Interpretatione & Notis Allatii.

77. *Georgii Chœroboſci* de Tragicis Rhetoricis y) Gr. L. P. Πάσης παλαιᾶς, καὶ νέας γραφῆς ποιητικοὶ τρόποι εἰσίν. Interprete Allatio.

78. * *Michaëlis Apoſtolii* Byzantii de Figuris Poëticis Gr. L. P. Φράσις ἐστὶ λόγου ἐγκαλάσκευος, ἢ λόγου. Allatio Interprete.

79. * Leonis Allatii de Sophocle, & Euripide judicium, & amborum comparatio.

80. * *Michaelis Pſelli*, quæ ſit Hiſtoriarum differentia, quarum alteri Chariclea, z) alteri Leucippe, a) argumento ſunt. Gr. L. P. Πολλὰς οἶδα καὶ τῶν ἄγαν πεπαιδευμένων. b) Allatio Interprete.

81. * *Dionis* Sophistæ Epiſtolæ c) P. Συνίστημί σοι τὸν φέροντα τὴν ἐπιστολὴν ἄνδρα. Allatio Interprete.

82. * Incerti de componendis Cifris. P. *Ii, qui maximis rebus agendis præſunt.*

83. * Leonis Allatii de Cryptographia Græcorum recentiorum Epiſtola ad Carolum Moronum, Eminentiſſimi Cardinalis Barberini Bibliothecarium.

xx) Edidit Græce & Lat. V. C. Thomas Galeus. Vide T. IV. hujus Bibl. c. 31. p. 474.

y) Ediderat Græce præmiſſa verſione ſua Federicus Morellus Pariſ. 1615. 12. *Georgii Choeroboſci* de figuris poëticis oratoriis & Theologicis liber, Græce inſcribitur Περὶ τρόπων καὶ τῆς ποιητικῆς τε καὶ Θεολογικῆς χρήσιν.

z) Heliodorus de amoribus Theagenis & Charicleæ.

a) Achillis Tatii de amoribus Clitophontis & Leucippes.

b) Eandem puto Anonymi Græci diſſertationem de Achille Tatio & Heliodoro, uter alteri præferendus, quæ MS. exſtat Lugduni Batavor. inter libros Voſſianos.

c) Epiſtolæ quinque recurrunt infra, libro horum συμμίκτων ſeptimo num. 126.

LIBER SEXTUS.

84. * *Diadochi* Episcopi Photicæ Epiri in Ascensionem D. N. JEsu Christi Oratio. Gr. L. P. Φέρε μοι νῦν τοὺς Ἰουδαϊκοὺς ἱερεῖς, ὥρα γὰρ ἐπινικίων λόγων.

85. * *Georgii* Hagiopolitæ Oratio de Angelis Gr. L. P. Καὶ πάλαι τῷ θείῳ Δαυὶδ περὶ ἡμῶν πάντως προκελαδῆσαν τὸ πνεῦμα. Allatio Interprete.

86. * *Leonis* Centuripini Oratio in S. Jacobum d) Apostolum Gr. L. P. Ὑλικὴ μὲν αἴσθησις ἥδεται τοῖς ὧν ἀντιλαμβάνεσθαι πέφυκεν. Allatio Interprete.

87. * *Leonis* e) Siculi Grammatici Laudatio in S. Nectarium Patriarcham Constantinop. Gr. L. P. Ἀρετὴν ἐπαινεῖν αἱρετόν. Allatio Interprete.

88. * *Nicolai Pepagomeni* Laudatio in S. Isidorum Martyrem f) Gr. L. P. Ἰσίδωρον τὸν γενναῖον λόγοις ἐγκωμιάσαι τῶν καθάπαξ ἂν εἴη. Allatio Interprete.

89. * *Basilii* Seleuciensis Oratio in S. Pentecostem Gr. L. P. Πυκνὰ μὲν, ἀλλ' ἐπωφελῆ τῆς ἐκκλησίας τὰ πνευματικά. Allatio Interprete.

90. * Ejusdem in B. Jobum Oratio Gr. L. P. Ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλευόντες τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἐν παραταξέσιν ἀριστεύσαντες. Allatio Interprete.

91. *Ioannis* Damasceni Oratio g) in ficum exsiccatam, & Parabolam vineæ Gr. L. P. Κινεῖ με πρὸς τὸ λέγειν ὁ ἐνυπόστατος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς λόγος. Allatio Interprete.

92. * Ejusdem Oratio in Hypapantem Domini Nostri JEsu Christi Gr. L. P. Εἶχε μὲν ἡ τῶν γενεθλίων πανήγυρις. Allatio Interprete.

93. Ejusd. Oratio in Dominæ nostræ Deiparæ diem Natalem h) Gr. L. P. Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις. Allatio Interprete.

94. Ejusd. Oratio in Dormitionem Deiparæ i) Gr. L. P. Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς πρός τι διακειμένοις. Allatio Interprete.

95. Ejusd.

d) Jacobum Majorem, Zebedæi F.

e) Emendandus Possevinus ubi S. Nectarii encomium auctore *Jonio* Siculo Grammatico memorat MS. in Bibl. Salvatoris, Messanæ. Legendum enim *Leone*, Nectarius Patriarcha CPol. ab A. C. 381. ad 400.

f) In insula Chio A. C. 251.

g) Exstat Græce & Lat. cum versione editoris in nova editione Damasceni T. 2. curante V. C. Michale le Quien p. 804.

h) Exstat in eadem editione T. 2. p. 849. addita Allatii versione.

i) In eadem editione T. 2. p. 882. Versionem Allatii dederat etiam Combefisius in Bibl. Concionatoria tomo septimo.

95. Ejusd. Oratio in S. Barbaram Martyrem k) Gr. L. P. Ὑπέρκειται μὲν ὁμολογουμένως, ἅπασαν ἐγκωμίων σύνθεσιν. Allatio Interprete.

96. * Ejusdem sive potius *Joannis Euboensis* Episcopi Oratio in diem Natalem Domini Gr. L. P. Ὁπόταν τὸ ἔαρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων στοιχεῖα. Allatio Interprete.

97. * *Nili* Chii, Metropolitæ Rhodi Laudatio in Sanctam Matronam l) Chiam Gr. L. P. Οὐ ξένα τὰ τῆς παρούσης ἡμῶν πανηγύρεως. Allatio Interprete.

98. * *S. Isidori* Martyrium m) Gr. L. P. Κατὰ τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Allatio Interprete.

99. * Vita S. *Cosmæ* Melodi n) Gr. L. Allatio Interprete.

100. * *Nicephori Blemmidæ* Monachi de Vita, & rebus gestis S. P. N. Pauli Latrensis Gr. L. P. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι τοῦ περὶ τὰ καλὰ ζήλου. Allatio Interprete.

101. Georgii Trapezuntii de Andrea o) Chio:

102. * *Ioannis Stauracii* Chartophylacis Thessalonicensis Oratio in Miracula Myrorrhoæ Magni Demetrii Gr. L. P. Ὁ λόγος τῷ μυροῤῥόᾳ Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Ποῦ γὰρ δίκαιον τὴν τοσούτων θαυμάτων. Allatio Interprete.

103. * *Georgii* Grammatici Laudatio in S. Barbaram Gr. L. P. Ἔστι μὲν τοῖς οὐκ ἀξίοις ἐπισφαλὲς τῶν ὑπὲρ ἀξίαν ἐφάπτεσθαι. Allatio Interprete.

104. *Evodii* Martyrium Quadraginta duorum Martyrum p) Gr. L. P. Φαιδρὰ μὲν παρούσης πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις. Allatio Interprete.

k) T. 2. laudatæ editionis p. 886. cum versione laudati Michaelis le Quien.

l) Loca ex hac laudatione affert Allatius de Nilis p. 79. (Vol. V. hujus Bibl.) & de purgatorio p. 762.

m) Idem ni fallor quod Græce MS. in Bibl. Cæsarea memorat Lambecius VIII. p. 81. & Latine exstat apud Surium 5. Febr. ubi Simeoni Metaphrastæ auctori tribuitur.

n) Incip. τιμᾶν ἐστιν ἄξιον τοὺς ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα.

o) Andreæ hujus Martyrium CPoli à Turcis A. 1465. peremti descriptum a Georgio Trapezuntio Latine exstat apud Surium 29. Maji & in Actis Sanctorum T. 7. Maji 29. p. 185. Apud Surium male 1365. pro 1465. legitur idem error Volum. IX. hujus Bibl. p. 55. emendandus.

p) Hic Evodii Sermo de XLII. Martyribus Amoriensibus qui medio sæculo nono mortem obiere, prodiit in Actis Sanctorum T. 1. Martii, Græce quidem è MS. Vaticano p. 887. -- 893. cum notis Hugonis Bollii, Carthusiani, & Latine p. 460.

105. *Theodori* Studitæ vita, & laudatio Magni Arsenii q) Gr. L. P. Ἀστὴρ ἀειφανὴς ἡμῖν ἐκ ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ. Allatio Interprete.

106.* Theodori Studitæ laudatio in S. Bartholomæum r) Apostolum Gr. L. P. Μέγις ἀγὼν, προθήσω δέ τι, καὶ κλέος. Allatio Interprete.

107. *Procopii* Diaconi, & Chartophylacis laudatio s) in S. Apostolum, & Evangelistam Marcum Gr. L. P. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράπει πανήγυρις, καὶ πάλιν ἐγὼ τοῖς θιασώταις. Allatio Interprete.

108.* *Arsenii* Archiepiscopi Corcyrensis laudatio in S. Andream Apostolum Gr. L. P. Ζωγράφοι μὲν, καὶ λογογράφοι τὴν ἴσην τοῖς ἐντυγχάνουσιν προξενοῦσιν ὠφέλειαν. Allatio Interprete.

109.* *Photii* Patriarchæ Constantinopolitani Epistola ad Nicolaum Papam Gr. L. P. Ὅτε τὴν ἱεραρχίας χεῖρ νῦν τὸ μέγεθος ἀναλήψομαι. Interprete Allatio.

110.* *Michaëlis Glycæ* de Pœnitentia Salomonis Gr. L. P. Εἰ δέ τις ἐστὶ πεῖρα τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος μαθεῖν βούλεται. Allatio Interprete.

111.* Ejusdem de Assumptione B. M. Virginis Gr. L. P. Περὶ δὲ τῶν συμβεβηκότων τῇ ἀειπαρθένῳ καὶ Κυρίᾳ Μητρί. Allatio Interprete.

112.* *Ioannis Phurnæ* ad Gregorium Antigonitem de Missa Præsanctificatorum t) Gr. L. P. Ἐμοὶ δοκεῖ, πάτερ ἅγιε, μὴ δεῖν ὅλως ἐν ταῖς ἁγίαις Τεσσαρακοσταῖς. Allatio Interprete.

113.* Leonis Allatii de fine vitæ Joannis Evangelistæ Commentarius.

114. Ni-

q) Etiam hæc lucem vidit Græce cum versione Johannis Pinii, S. I. in Actis Sanctorum T. 4. Julii 19. p. 617. --- 631. Arsenius ille in monte Scethy Libyæ inter anachoretas enituit circa A. C. 455.

r) Græce hæc etiam in Codice Colbertino 340. obvia nec dum juris publici facta est quod sciam. Latina versio vetus, Anastasii fortasse Bibl. Romani, vulgata à Luca Dacherio T. 3. spicilegii p. 13. (T. 2. edit. novæ p. 123.) & à Combefisio T. 7. Bibl. Concionatoriæ p. 755. Incip. *Maximus quidem labor, & ut addam gloria est, Sanctorum laudes contexere.*

s) Hæc Latine jam prodierat apud Surium 25. April. & in Bibl Concionatoria Combefisii Tomo VI. Græce autem lucem vidit cum nova versione *Joannis Francisci Albani*, Urbinatis, postea CLEMENTIS XI. Pontificis maximi à 23. Nov. 1700. ad 19. Mart. 1721. (tunc viginti quatuor nati annos) ante Catenam Patrum Græcorum in Marcum vulgatam à Petro Possino S. I. Rom. 1673. fol. & in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis Latine p. 350. & Græce ad Voluminis calcem.

t) Alia hujus Phurnæ memoravi Volum. X. p. 521.

114. Nicolai V. Vita per Jannettum Manettum u) P. *Vetus quædam peritiorum Auctorum.*

115. Franciſcus Philelphus in Vitam Nicolai Papæ V.

LIBER SEPTIMUS.

116. *Himerii* Sophiſtæ Oratio Epithalamica x) in Severum cum præmeditatione Gr. L. P. Ἀπόλλωνά φασι μετὰ τὰς μεγάλας νίκας. Allatio Interprete.

117. Ejusdem Polemarchicus Gr. L. P. Οὐ τοῖς ψέγουσι τὸν νόμον ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐγνωκότων λέγειν. Allatio Interprete.

118. Ejusdem in Imperatorem Panathenaicus y) ineunte vere Gr. L. P. Χαῖρε φίλον φάος, χαριέντι μειδιόων προσώπῳ. Leone Allatio Interprete.

119. *Choricii* Sophiſtæ oratio in Procopium z) Sophiſtam Gazæum Gr. L. P. Ἴσως μὲν ἄλογόν τι δόξω ποιεῖν. Allatio Interprete.

120. Ejusdem Oratio in ſummum a) Copiarum ducem Gr. L. P. Ἄτοπον μὲν ἴσως ἐγχείρημα δόξει, καὶ θράσους μεστόν. Allatio Interprete.

121. * Libanii Declamationes b) nondum editæ.

u) Hic Jannotius Manettus Florentinus obiit Neapoli 1457. die 27. Sept. de cujus ſcriptis Julius Niger in hiſtoria ſcriptorum Florentinorum p. 234. ſq. & V. C. Petrus Burmannus præf. ad Tom. IX. theſauri Italiæ & qui in tomo illo occurrit Naldus Naldius in Manetti vita.

x) Græce & Latine hanc & duas proximas *Himeri* λαλιὰς edidit vir eruditiſſ. *Jo. Henricus Majus* F. in Catalogo MSS. Bibl. inſtructiſſimæ Uffenbachianæ p. 591. 606. 631. Ha æ Sax. 1720. fol. Cæterum viginti Himerii declamationes antea non vulgatas in lucem prolaturum ſe promiſerat Allatius p. 177. Apium Urbanarum.

y) Hunc Græce dedi Volum. IX. hujus Bibl. p. 426. Græce etiam ſeparatim eodem Ao 1719. Gieſſæ in 8. laudatus Majus cum quibusdam ex Anthologia inedita Græcis Epigrammatibus. Sed Græce & latine, ut dixi in Catalogo MSS. Bibl. nobiliſſimi Zachariæ Conradi ab Uffenbach p. 631. --- 656.

z) Hæc Oratio *Procopii* vulgata a me eſt Volum. VIII. p. 481. cum verſione Clariſſimi conjunctiſſimiq; Collegæ mei *Jo. Chriſtiani Wolffii*, Phyſicæ & Poëtices in Gymnaſio hujus Urbis Profeſſoris digniſſimi.

a) Εἰς Σοῦμμον, στρατηλάτην. Etiam hanc dare me memini Volum. VIII. p. 863. cum verſione deſideratiſſimi Viri *Guilelmi de Hertoge*, Hamburgenſis, J. U. L. quem acerbum fatum A. 1725. d. 15. Jun. in flore ætatis, patriæ quæ præclara quæque ab eo ſibi promittebat, eripuit.

b) alia Libanii ediderat Allatius in excerptis Rhetorum, Rom. 1641. 8.

122.* *Michaelis Pſelli* in Pulicem Oratio Gr. L. P. Τὸν κώνωπά φασιν ὡς ἐλέφαντα, καὶ ἵναγε καθ' εἱρμὸν ὁ λόγος προΐοι. Allatio Interprete.

123.* Ejusdem, pediculi Laudatio Gr. L. P. Ἀλλ' ὁ φθεὶρ ἴσως τῇ Ψύλλῃ τ' εὐφημίας ἐπιβασκήνειεν. Allatio Interprete.

124.* *Michaelis Apoſtolii* Oratio Funebris in Beſſarionem Cardinalem Gr. L. P. Ἔμελλον ἄρα μὴ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα δεινὰ, καὶ τῆς ἱερᾶς, καὶ φίλης μοι πατρίδος. Allatio Interprete.

125.* Ejusd. Προσφώνημα in Beſſarionem Cardinalem. P. Ταγαθὰ τῶν ἔργων θειότατε Καρδινάλιων. Allatio Interprete.

126.* *Dionis* Sophiſtæ Epiſtolæ V. c) Gr. L. P. Συνίσημί σοι τὸν φέροντα τὴν ἐπιστολὴν, ἄνδρα. Allatio Interprete.

127. Vita Julii Cæſaris Lagallæ d) ſcriptore Leone Allatio.

128.* *Conſtantini* diſcipuli Leonis Philoſophi carmina Elegiaca ad eundem. P. Μυρία μὲν δεδάηκας ὅσα προγενέστεροι ἄνδρες.

129.* *Leonis* Philoſophi ad Carmina Conſtantini Reſponſio, & alia ejusdem, varii argumenti. P. Πολλοί με τωθάζουσι γλώσσῃ κερτόμῳ.

130. *Noſſidis*, e) *Myrus*, & *Anytæ* Epigrammata Græca nondum edita. P. Εἰς ἔρωτα. Ἄδιον ὠδὲν ἔρωτος, τὰ δ' ὄλβια δεύτερα πάντα.

131. Carmina de Herbis. P. Τὰς πυρέσσοντας τὸ χαμαίμηλον. ee)

132.* *Philippi* Theſſalonicenſis Poëtæ antiqui Carmina non edita. P. Ἀνάθημα τῷ Ποσειδῶνι ὁ δεῖνα Χαρικλέους. Ἄγκυραν ἐμβρυοῖκον ἐρυσινήϊδα.

133.* *Leonidis* Tarentini, ſive alterius Poëtæ antiqui Epigrammata non edita. P. Εἰς Μηλὼ, καὶ Σατύρην τὰς αὐλητρίδας. P. Μηλὼ, καὶ Σατύρη ξανθίλικες ἀντιγενείδεω.

134.* Ano-

c) hæ jam memoratæ ſupra n. 81.

d) Vita Lagallæ ſæpius excuſa, ut dixi Vol. X. p. 413.

e) Hæc jam omnia typis exſcripta puto exſtare, nam *Noſſidis* Locrenſis (quæ Dorice ſcripſit) quatuor Epigrammata ex inedita Agathiæ Anthologia publicavit V. C. Rich. Bentlejus in libro Anglice vulgato pro Epiſtolis Phalaridis p. 355. ſeq. Lond. 1699. 8. & alia quinque deſideratiſſimus noſter D. Godfridus Olearius diſſ. de poëtriis Græcis, Lipſ. 1708. 4. §. LIII. in quibus etiam illud quod incipit: Ἄδιον ὠδὲν ἔρωτος. Decimum habet Kuſterus ad Svidam T. 1. p. 514. *Myrus* ſive *Mæronis* Byzantiæ unicum ex eadem Anthologia inedita dedit laudatus Olearius §. XLIX. & *Anytæ* Mytilenenſis epigrammata quatuor §. VI. quintum Holſtenius ad Stephanum Byz. in τεγέα, ſextum Kuſterus ad Svidam T. 3. p. 229. ſeq.

ee) Dedi hæc libro III. hujus Bibl. cap. 26. p. 630. ſeq.

134.* Anonymi Carmina nonnulla. P. Τοσῦτος ὁ πλοῦς καὶ μάτην καὶ πᾶς πλέω.

135.* *Constantini* Rhodii Jambi in Leonem Choerosphactem, Græce. P. Ἀλλ' ὡς μεταλλεὺς καὶ σφαγεὺς χοίρων πέλων.

136.* Ejusdem Scoptici Jambi in Theodorum Eunuchum. P. Σοφὸς μὲν ἐδείς εὑρεθήσεται ὡς θέμις.

137.* *Theodori* Paphlagonis responsa, Jambis. P. Ἄπαντές εἰσι τῶν φρενῶν ἠπημένοι.

138.* Leonis Allatii de Mandragora liber.

139.* *Michaelis Pselli* Opusculum f) de admirabilibus Lectionibus, cum Interpretatione, & Notis Leonis Allatii. Gr. L. P. Μηδὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων ἕνεκα. Allatio Interprete.

140.* *Zosimi* in Demosthenem g) Oratio Gr. L. P. Δευτέρῳ μοι λοιπὸν ἐπιβῆναι τῷ παιανιεῖ καιρός. Allatio Interprete.

141.* *Diogenis* Cynici Epistolæ ineditæ Gr. L. P. Διογένης Ἀπολλωνίδῃ χαίρειν. Θηβαῖε Μεγάδενες ἀπεθέμην τὰ πολλά. Interprete Allatio.

142.* *Cratetis* Epistolæ ineditæ. P. Τοῖς ἑταίροις. Φεύγετε μὴ μόνον τὰ τέλη τῶν κακῶν.

143.* *Dosiadis* Ara cum Scholiis. h) P. Ὅλος ὁ μελιβροὺς ἰρῶν.

144.* *Gregorii Cyprii* Patriarchæ Constantinopolitani de sui ipsius Vita ita disposita, ut ab alio narrari videatur Gr. L. P. Παρῆς μὲν τῷ συντεταχότι τὸ βιβλίον Κύπρος ἡ νῆσος. Allatio Interprete.

145.* Leonis Allatii in Emin. Card. Barberinum Oratio Græca, cum Collegium Græcorum revisseret. P. Μέμνων ὁ παῖς ὁ τῆς ἠοῦς ἐπ' ἀώρῳ τῷ πτώματι.

146.* *Me-*

f) Hunc libellum Pselli, dicatum Michaeli Cerulario, Patriarchæ CPol. servat MS. Bibliotheca Cæsarea, atque editione dignissimum pronunciat Lambecius Lib. VII. p. 221. seq.

g) Vir eruditissimus Franciscus Salmonius præfectus Bibl. Sorbonicæ Parisiensis in litteris ad illustrem Menckenium datis Cal. Dec. 1726. testatus est se MS. habere hanc *Zosimi* Ascalonitæ lucubrationem εἰς τὸν βίον τοῦ Δημοσθένους, cui subjecta erat altera vita Demosthenis, incipiens his verbis: Ὡδὶ Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος ἀναγκαῖον δοκεῖ τοῖς ἐπὶ ῥητορικὴν ἀσκοῦσιν.

h) *Dosiadæ* ara sæpius prodiit ut dixi lib. 3. hujus Bibl. c. 17. §. 15 sq. sed Scholia Græca *Manuelis Holoboli* Rhetoris quæ simul publici juris facere Allatius voluit, adhuc in Bibliothecis latent, lecta pridem Salmasio, & Is. Vossio ad Melæ II, 7. p. 214. laudata.

146.* *Methodii* Patriarchæ Constantinopolitani Vita Gr. L. P. Allatio Interprete.

LIBER OCTAVUS.

147.* *Anastasii* Antiocheni Patriarchæ de coacta in Perside Orientalium Episcoporum Synodo i) Gr. L. P. Βασιλεύοντος Ἀρρενάτου τῆς Περσικῆς χώρας. Allatio Interprete.

148.* Synodus sub Emmanuele Comneno k) Imperatore Byzantino contra Soterichum, & socios Gr. L. P. Ἐπειδὴ ὁ μακρὸς χρόνος καινὸν ἀεί τι προΐσχεται. Allatio Interprete.

149.* Joannis de Ragusio, Oratoris Concilii Basiliensis missi ad Græciam, de iis, quæ Constantinopoli peracta sunt, Relatio. P. *Reverendissimi in Christo Patres, & Domini.*

150.* Tomus Synodicus contra Ancyranum Gr. L. P. Ἡ μὲν οὖν παρὰ τῶν χρηματισάντων τούτων Ἀγκύρας τε. Allatio Interprete.

151.* *Nicetæ* Chartophylacis Thessalonicensis de Dissidiis inter Græcos & Latinos, alio atque alio tempore exortis. P. Ἐπὶ Γρατιανοῦ διὰ Παυλῖνον τὸν τῶν Εὐσταθιανῶν ἀρχηγόν. Allatio Interprete.

152. *Photii* Patriarchæ de nova Manichæorum l) hæresi & ortu. P. Πολλοῖς ὁρῶντες ἀγνοούμενον, ὅθεν δὴ τὴν ἐπωνυμίαν τὸ βδελυκτὸν τοῦτο. Allatio Interprete.

153.* *Methodii* Patarensis de Libero Arbitrio m) Fragmentum Gr. L. P. Ὁ μὲν Ἰθακήσιος γέρων κατὰ τὸν τῶν Ἑλλήνων μῦθον. Allatio Interprete.

154. *Georgii Gemisti* de Fato n) Gr. L. P. Πότερα δὲ ὥρισται, καὶ εἵμαρται ἅπαντα τὰ μέλλοντα. Allatio Interprete.

155.* Leonis Allatii Epistola ad Laurentium Forerum. Quid sentiant Græci de Ubiquetariis.

156.* *Joan-*

i) Vide Volum. IX. hujus Bibl. p. 335. seq.

k) A. C. 1154. Vide Allatii vindicias Synodi Ephesinæ p. 582. sq.

l) Photii libros IV. contra Manichæos primus vulgavit Rev. noster Wolfius Tom. 1 & 2. anecdotorum Græcorum, ut dixi Volum. XIII. p. 783. Librum primum quem solum videtur etiam Allatius publicare voluisse, luce donavit celeberrimus Montfauconus. Vide Volum. IX. p. 556.

m) Vide Volum. V. p. 256.

n) Hunc Libellum Gemisti Plethonis Græce & Latine vulgatum debent studiosi clarissimo Viro Hermanno Samueli Reimaro, Hamburgensi, Lycei Wismariensis Rectori meritissimo. Edidit autem illum cum Plethonis & Bessarionis epistolis amœbæis de eodem argumento, & Matthæi Camariotæ duabus dissertationibus quibus Gemisti de Fato sententiam oppugnat ac confutat. Lugd. Bat. 1722. 8.

156.* *Joannis Damaſceni* Libellus rectæ Fidei o) Gr. L. P. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα. Allatio Interprete.

157.* Ejusdem de Virtutibus & Vitiis Gr. L. P. Ἰστέον ὅτι ἁπλῶς ὢν ὁ ἄνθρωπος. Allatio interprete.

158. Ejusdem Congreſſus cum Saraceno p) Gr. L. P. Εἰπέ μοι ὦ Ἐπίσκοπε. Eodem Allatio Interprete.

159.* *Georgii Trapezuntii* de Recta Chriſtianorum Fide ad Ameram, cum capta eſſet Conſtantinopolis Gr. L. P. Πολλά ἐστι & θαυμάσαντα, καὶ πείσαντά με πλησαι. Allatio Interprete.

160.* *Joannis Matthæi Caryophili* r) de Primatu Papæ contra Barlaamum Monachum Gr. L. P. Καὶ ταύτῃ μὲν ἀπεσκυβαλίσθω Νεῖλος, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Πάπα. Eodem Caryophilo Interprete.

161. Julii Cæſaris Lagallæ Diſputatio de Sympathia & Antipathia rerum. P. *Dictionis de Sympathia & Antipathia, quid horum utroque nomine ſignificetur.*

162.* *Nicephorii Blemmidæ* de Officio Imperatoris Gr. L. P. Παλαιός τις νομος ἐπεκράτησε τοῖς πράγμασι συμφωνῶν. Allatio Interprete.

163.* Anonymi in Cantica Canticorum expoſitio Gr. L. P. Πολλοὶ τῶν παρ' Ἕλλησι σοφῶν περὶ ἔρωτος λόγους τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν τὴν θεωρίαν ἀψῖδα. Allatio interprete.

164.* Leonis Allatii de Præputio Domini noſtri JEſu Chriſti Diatriba.

165.* Ejusdem in Hymnum Ariſtotelis, Hermiæ dictum Commentarius.

166.* *Agathonis* Diaconi, & Chartophylacis, Bardanæ Tyranni contra Synodum Sextam attentata Gr. L. P. Ὁ ἁμαρτωλὸς ἐγώ. Cod. Gr. L. Ms. Vat. 853. p. 231. Cod. 834. p. 218.

167. *Hippolyti* Martyris expoſitio in Danielem s) Gr. L. Interprete Allatio.

C 168.* Julii

o) Vide Allatii diatribam de Damaſceni ſcriptis §. 68. & Oudini commentarios de ſcriptoribus Eccleſiaſticis T. 1. p. 1756.

p) Exſtat in Lequiniana Damaſceni editione T. 1. p. 470.

q) περὶ τῆς ἀληθείας τῶν χριστιανῶν πίστεως. Meminit Allatius de Georgiis p. 734. Volum. X. hujus Bibl. Vide & Diarium eruditorum Italiæ T. XVI p. 435.

r) De aliis hujus Caryophili ſcriptis dixi Volum. X. p. 415.

s) Neſcio an plura Hippolyti in Danielem habuerit Allatius, quam dare mihi licuit T. 1. Operum ſancti illius Martyris p. 272. --- 279. quibus T. 2. p. 32. additus locus ex Euſtratio presb. CPol. adverſus Pſychopannychitas c. 19.

168.* Julii Cæsaris Lagallæ de Cometis Opusculum. P. *Superiorum rerum notitiam admodum exilem ad nos peruenire.*

169.* Ejusdem, an cœlum sit animatum anima, quæ tribuit esse, & constituit vivens, sive, ut vulgo dicitur, informante. P. *Videtur apparenti veritati magis consentanea pars negativa.*

170.* Anonymi ad summum Pontificem Epistola, de procuranda unione Græcorum Gr. L. P. Μακαριώτατε Πάτερ. Τῶν πραγμάτων τὰ μὲν ἔργοις, τὰ δὲ λόγοις δείκνυται, τὰ δὲ ὑπ' ἀμφοτέρων. Allatio Interprete.

171.* Leonis Allatii Declamatio contra Scriptionem, habita in Academia Humoristarum. P. *Scriptionem, ejusque usum, quem nonnulli admirabilem.*

172. *Demetrii* Metropolitæ Cyziceni de hæresi Jacobitarum, & Chatzitzariorum t) Gr. L. P. Ἐπειδή σου τὴν ὑπερφυῆ, καὶ τῷ ὄντι βασιλικωτάτην φύσιν. Allatio Interprete.

173.* Leonis Allatii in Henrici Spondani Continuationem Cæsaris Baronii Annalium Notæ. P. *Scribis ad me, Vir humanissime, maxima te capi admiratione.*

LIBER NONUS.

174.* *Olympiodori* Philosophi Alexandrini u) Εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν Σωσίμου, ὅσα ἀπὸ Ἑρμοῦ καὶ τῶν Φιλοσόφων ἦσαν εἰρημένα. P. Γίνεται δὲ ἡ ταριχεία ἀπὸ μηνὸς Μεχὶρ κέ.

175. *Heliodori* Philosophi x) ad Theodosium Magnum Imperatorem de Mystica Philosophorum Arte. P. Σκῆπτρα γαίης μέδοντες ὡς πᾶν ἐμφανές. Carmine Jambico.

176. Theophrasti Philosophi y) de Arte Divina. P. Οἱ τῶν σοφιστῶν ἄνδρες ὥσπερ ῥήτορες. Carmine Jambico.

177.* *Hierothei* z) Philosophi de Divina sacraque Arte. P. Ἀπάρξομαι προσπλέξαι εὐφραδέστατον. Carmine Jambico.

178.* *Ar-*

t) Edidit Græce & Lat. Combefius T. 2. auctarii novi p. 261. Vide Volum. X. hujus Bibl. p. 395. 396.

u) Nonnulla ex hoc scripto protuli Volum. XII. p. 764. seq.

x) Hoc integrum dedi Græce Volum. VI. p. 790. Vide & Volum. XII. p. 760. ubi & de aliis scriptis Græcis chymicis ineditis.

y) Vide Volum. XII. p. 763.

z) ibid. p. 763. 766. 775. 776. seq.

178. * *Archelai* Philoſophi a) de Arte ſacra. P. Ἡ πάνσοφος καὶ θεία τέχνη τῶν σοφῶν. Carmine Jambico.

179. Ex *Democriti* b) Phyſicis ac Myſticis. P. Ἡ φύσις τῇ φύσει τέρπεται, καὶ φύσις τὴν φύσιν νικᾷ. Dominico Pizimentio Vibonenſi Interprete.

180. * Anonymi Πίνος ὁ μηδόλως φεύγων. P. Φεύγειν δὲ εἰρήκασι, δηλονότι πρὸς τὸ πῦρ ἐκτίθενται δύο.

181. * Philoſophi cujusdam ad Theodoſium Magnum Imperatorem. P. Τὸ ὂν τετραμερές ἐστι κατὰ φύσιν ἐκ τῶν εἰρημένων συγκείμενον μορίων.

182. * *Zoſimi* de Inſtrumentis & Caminis. c) P. Ἡ τῆς ὁραμένης καμίνου περιγραφὴ κεῖται ἧς ὁ φιλόσοφος ἐμνημόνευσεν.

183. * Anonymi de Arte ſacra. P. τὰ μὲν τοῦ προοιμίου ἅλις. ἔλθωμεν δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον.

184. *Stephani* Maximi Philoſophi, & magiſtri univerſalis ad Heraclium Magnum Imperatorem, d) Doctrina de Sacra & magna Scientia. P. Ὁ ἄναρχος καὶ ὑπέρσοφος.

185. *Democriti* Phyſica & Myſtica e) P. Βαλὼν εἰς λίτραν μίαν πορφύρας διοβολοῦ λίτραν.

186. *Syneſii* Philoſophi ad Dioſcurum f) in quendam Democriti librum velut Scholia. P. Τῆς πεμφθείσης μοι ἐπιστολῆς παρὰ σοῦ περὶ τῆς τοῦ θείου Δημοκρίτου βίβλου. Dominico Pizimentio Interprete.

187. *Stephani* Alexandrini g) Univerſalis Magiſtri & Philoſophi magnæ, & ſacræ hujus Artis, de Chryſopœia, Actionibus novem. Ἐν πράξεσιν θ'. P. Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον, καὶ βασιλέα τῶν ὅλων καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. Dominico Pizimentio Interprete.

188. *Pelagii* Sophiſtæ. h) Περὶ τῆς θείας ταύτης καὶ ἱερᾶς τέχνης. P. Οἱ μὲν προγενέστεροι, καὶ ἐρασταὶ, καὶ ἀνάπλεοι φιλόσοφοι. Dominico Pizimentio Interprete.

a) ibidem p. 764. 776.
b) Latine prodiit, Dominico Pizimentio interprete. Vide Volum. XII. p. 709. 768.
c) Vide Volum. XII. p. 766. ſq.
d) Latine vidit Lucem ex Pizimentii verſione, id. p. 694. ſq. & 769.
e) Congruit cum illis quæ ſupra num. 180.
f) Hæc *Syneſii* Græce & Latine dedi Volum. VIII. p. 233. ſeq. adde Vol. XII. p. 769.
g) Vide Vol XII. p. 766. ſq.
h) id. p. 709. & 764.

189. *Oſtani* Philoſophi ad Petaſium. i) Περὶ τ ἱερᾶς αὐτῆς καὶ θείας τέχνης. P. Τῆς φύσεως τὸ ἄτρεπτον ἐν μικρῷ ὕδατι τρέπεται.

190. *Nicephori Blemmidæ*, k) de auro conficiendo, quod idem divino auxilio opitulando confecit. P. Λαβὼν σὺν Θεῷ λίθον τὸν ὁ λίθον, ὃν λέγουσι λίθον τῶν σοφῶν.

191. * Auctores de Chemia Græci, apud Leonem Allatium. P. Ἀνωνύμου λεξικὸν κ στοιχεῖον τ χρυσοποιΐας.

192. *Michaelis Pſelli* Epiſtola ad Xiphilinum l) Patriarcham de auri conficiendi ratione. Dominico Pizimentio Interprete. P. Ὁρᾷς ὦ Δέσποτα, ὁ ποιεῖς ὁ ἐμὸς δυνάστης, ἡ τ ἐμῆς ψυχῆς τυραννίς.

LIBER DECIMUS.

193. * Leonis Allatii de Theodoris, & eorum ſcriptis, Diatriba.

194. * Ejusdem de Nicetis & eorum ſcriptis Diatriba.

195. Ejusdem de Pſellis & eorum ſcriptis Diatriba jam edita m) emendatior & auctior.

196. * Ejusdem de Philonibus, & eorum ſcriptis, Diatriba.

197. Ejusdem de Joanne Damaſceno, & ejus ſcriptis, ex Opere ejusdem non edito de libris Apocryphis.

198. Ejusdem librorum editorum elenchus, o)

199. * *Illu-*

i) Vol. XII. p. 763.

k) ibidem p. 777.

l) De latina Pizimentii verſione plus ſimplici vice edita Vol. XII. p. 709. 767. Cæterum in Codice Cæſareo apud Lambecium VIII. p. 204. hæc Pſelli Epiſtola non Xiphilino qui ab A. C. 1064. ad 1075, ſed Michaeli Cerulario dicata eſt, qui Patriarcha CPolitanus fuit ab A. 1043. ad 1059. In Bibliotheca illuſtris viri Raymondi de Kraft Ulmæ apographum Græcum ex codice MS. Pariſienſi binas ejusdem argumenti Epiſtolas Pſelli refert unam ad Michaelem Cerularium, alteram ad Xiphilinum. Vide V. C. Jo. Georgii Schelhomii amœnitates litterarias T. 3. p. 98.

m) editam reddidi volumine quinto hujus Bibl.

n) Hanc vulgavit V. C. Michael le Quien in limine Tomi I. præſtantisſimæ ſuæ editionis Operum Joannis Damaſceni. Pariſ. 1712. fol.

o) Confer Volum. X. hujus Bibl. p. 407. ſeq.

199.* *Illuſtrium Virorum Epiſtolæ ad Leonem Allatium, & Allatii ad eoſdem reſcriptæ, quorum hæc ſunt nomina:*

Andreas Taurellus.
Bartholom. Tortolettus
Bartholdus Nihuſius.
Benedictus Mariottus.
Bernardus Madorius.
Carolus a S. Antonio.
Carolus Avantius.
Carolus Chartarius.
Chriſtianus Ravius.
Clemens Toſius.
Elias Heingerus.
Federicus Morellus.
Ferdinandus Carolus.
Fortunius Licetus.
Franciſcus de Combefis.
Gabriel Naudæus.
Gaſpar de Simeonibus.
Gotardus Vœgelinus.
Gottofred. Henſchenius.
Henr. Julius Blummius.
Henricus Valeſius.
Hieronymus Bardus.
Jacobus Gaddius
Janus Nicius Erythræus
Joannes Hubertus.
Joannes Bollandus.
Joannes Cothunius.
Jo. Feder. Gronovius.
Joannes Morinus.
Iſaacus Voſſius.
Lælius Guidiccionus.
Laurentius Forerus.
Lucas Waddingus.
Marcus Meilonius.
Marcus Peutingerus.
Melchior Incofer.
Michael Joannes Vimbodinus.
Nicolaus Heinſius.
Nicolaus Zoraccius.
Paganinus Gaudentius.
Paulus Bombinus.
Philibert. de la Mayre.
Philippus Tomaſinus.
Reinoldus Dehnius.
Renatus Moreau.
Simon Wagnerechius.
Vincentius Marinarius.

De LEONIS ALLATII, & Scriptis illius nonnullorum Clarorum Virorum Teſtimonia, quæ ſuggeret Eruditiſſimus Vir Carolus Moronus Eminentiſſimi Principis Cardinalis Barberini Bibliothecarius.

II. CON-

II. CONSTANTINI LASCARIS, Byzantini, de Scriptoribus Græcis, patria Calabris.

CONSTANTINUS LASCARIS ALPHONSO ARAGONIO, Calabriæ Duci Salutem.

1. CUm diu mente revolverem, Illustrisſime Princeps, quantum tua te opulentisſima Calabria delectet, tum propter diverſas in ea Civitates, opida, vicos: tum propter jucundiſſimos montes colles, ſtagna, flumina, nec non & alia tam admiratione quam laude digna: ut venationes & honeſtiſſima corporis exercitia omittam; decrevi illuſtres viros ac philoſophos ejus Provinciæ breviter Tibi commemorare. Exiſtimo enim id non parvæ Tibi delectationi futurum, cum ſis ſpeculationum & antiquitatum ſtudioſisſimus. Quibus rebus quantum Calabria redundet, ſi explicare vellem, opus eſſet ingenti volumine. Video enim per Calabros Philoſophos Italiam, Siciliam ac partem Græciæ noſtræ illuſtratas fuiſſe. Verum ego in compendium viros litteris ac virtute inſignes, quos Calabria olim protulit, congeram, incipiens à Philoſophiæ parente ac uberrimo fonte Pythagora.

2. *Pythagoras* itaque patrem habuit Timeſarchum, aurificem Italiæ Græcum, qui ab Inſulis Tyrrhenis (quas Athenienſes Tyrrhenis expulſis habitarunt) in Samiam inſulam profectus, uxorem duxit Samiam, quæ Pythagoram Samium cognomento, peperit. Hic Pythagoras in Scyro Inſula vicina *Pherecydem* Philoſophum audivit, quo defuncto Ægyptios ac Babylonios Magos adiit, unde Philoſophiam ac alias Scientias Samuum attulit. Ubi defunctis parentibus, Polydeuci fugiens tyrannidem, cum diſcipulis fere ducentis Crotonem ac Metapontum Calabriæ civitates profectus incoluit. Ibi diſcipuli ab eo edocti amicorum bona communia eſſe debere, concordiam & remp. inter ſe quandam conſtituentes, communiter vixerunt. Pythagoras multos Calabros Græcos & alios ultra quingentos reddidit doctisſimos. Leges Græcis qui Italiam habitabant conſtituit. Dum Crotonem habitaret, uxorem duxit *Theano*, Brontini Crotoniatæ filiam, quæ a viro inſtructa, multa Dorice ſcripſit, *de vita viri ſui* & *Epiſtolas morales*. Ex hac Pythagoras ſuſcepit *Telavgen* Gymnaſii ſucceſſorem, quem multi & *Empedocles* ille Agrigentinus audiere. Hic quatuor libros com-

compoſuit *de tetrade*, pro quo Ægyptii ipſum Deum habebant. Filias autem tres habuit, duas *Alyam* & *Erigonem* peritas, quarum exſtant *Epiſtolæ:* & tertiam *Damo* ditiſſimam, cui moriens tres libros, quos compoſuerat legavit, præcipiens ut illos nunquam extra fores ædium daret. Quæ libros tanti fecit, ut ne inopia quidem coacta eos produxerit, quum magno vendere poſſet. Hæc moriens libros *Biſcalæ* filiæ eadem qua a patre acceperat conditione reliquit. Hac vero defuncta libri ad *Philolaum* Pythagoricum pervenere.

3. *Zamolxis* Scytha, Pythagoræ ſervus, Philoſophus maximus fuit. Ad hunc aliosque Pythagoricos videndos *Anacharſis* Scytha Philoſophus ab Hyperboreis Scythis in Calabriam venit tempore *Phalaridis*, cujus *Epiſtolæ* adhuc exſtant. Hunc Zamolxin & latorem legum Scythæ ſui habuerunt.

4. *Philolaus* Crotoniata, Pythagoricus Philoſophus primus Pythagoræ ſecreta edidit, à quo pecuniæ cupidiſſimo *Plato* ille Athenienſis in Italiam veniens ad Pythagoricos viſendos, tres libros illos Pythagoræ dudum memoratos emit XL. minis Alexandrinis, quas Dionyſius ſecundus Syracuſanorum Tyrannus ſolvit. Ex quibus libris lectis tradunt Platonem compoſuiſſe graviſſimum illud opus *de natura Mundi*, in quo *Timæum* illum Locrenſem Dorice loquentem inducit.

5. *Alcmæon* Crotoniates, Pythagoricus Philoſophus ac Medicus præſtantiſſimus fuit, qui de Philoſophia ac Medicina, complura ſcripſit, animam immortalem dixit, ac perpetuo moveri inſtar Solis.

6. *Milon* Crotoniata Pythagoricus celeberrimus, à cujus domo incenſa dum fugit Pythagoras, cum pluribus diſcipulis à perſecutoribus peremtus eſt.

7. *Democides* Crotoniata, vir doctus ac Medicus excellens tempore Darii floruit.

8. *Orpheus* Crotoniata à Pythagoricis eruditus, Epicureus * fuit, Piſiſtrato Athenienſium tyranno adhæſit, ubi cum degeret, *Argonautica* heroico carmine luſit, & alia.

9. *Aſcon* Crotoniata, Pythagoricus Philoſophus fuit & multa compoſuit. Sed cum ſermo *de Crotone* præceſſerit, oportunum viſum eſt aliquid de Civitatis origine dicere. Croton, Strabone teſte, civitas olim Græca fuit, re bellica litterisque florentiſſima, mater athletarum

* Epicureus ante Epicurum.

letarum celebris, quorum ſeptem in ludis unius Olympidais cæteros omnes ſuperarunt: unde merito & hoc tunc ferebatur: *Poſtremus Crotoniatarum is primus eſt*: vetusque eſt apud nos proverbium, *quid Crotone ſalubrius?* Hujus Civitatis primus conditor fuit Myſtellus Achivus nobiliſſimus, qui de habitanda Colonia conſuluit Apollinem, quo tempore Archias Corinthius de condendis Syracuſis conſilium petebat. Cumque ambo à DEO interrogarentur qaid in condendis urbibus optarent? Archias divitias, ſalubritatem Myſtellus elegit. Unde factum eſt ut Syracuſæ divitiis, Croton ſalubritate gauderet. Myſtellus igitur ubi primum ad conſiderandum locum venit, cum vidiſſet Sibarim ædificatam, ita poſt a fluvio denominatam, hanc præſtantiorem exiſtimavit, reverſusque ad Deum, Sibarim petebat. Turbatus vero DEUS hos protulit verſus:

Terga brevis Myſtelle tuo de pectore omitte:
Cætera perquirens, fruſtra en venaris iniqua,
At rectum quodcunque datur, tu laude probato.

Quæ cum audiiſſet, reverſus urbem conſtituit, non ſine Archiæ, qui tunc Syracuſas condebat, adjutorio. Idem Myſtellus, aliud quoque ſatis ambiguum oraculum accepiſſe fertur, id autem tale fuit: *Ubi ab æthria pluviam invenies, Civitatem ædifica.* Sed cum Æthria ſerenitatem ſignificet, confuſus ille Deum non intelligebat: verum cum multa & Apuliæ & Calabriæ loca peragraſſet, pervenit tandem ad locum ipſum, ubi cum Æthria ipſius concubina longi itineris labore feſſa lacrymas affatim emiſiſſet, adeo ut terra madefieret, intellexit Myſtellus oraculum, ibique Civitatem condidit, undiq; ad novam Coloniam incolis concurrentibus, multis tamen ante Pythagoræ adventum annis. Fuit igitur Croton civitas privatis & publicis geſtis præclara. Nam una cum Græcis aliis adverſus vicinos Barbaros dimicavit, pluresque viros magnanimos produxit, in quibus & Phayllum illum athletam, ſaltatorem excellentiſſimum: qui trireme ſua vectus in auxilium Græcorum cum Athenienſibus & Lacedæmoniis contra Xerxem pugnavit. Cujus beneficii poſt multos annos recordatus Alexander, ab Aſia cum aliis Græcis, & Crotoniatis ſpolia Barbarorum miſit. Sed omiſſis Crotoniatis ad Locrenſes atque alios veniamus.

10. *Timæus*

10. *Timæus* Locrensis Pythagoricus, maximus Philosophus, ad quem videndum venit ille sapientissimus Plato, qui eum in operibus de Natura Mundi introduxit, in Dialogo scilicet Timæo.
11. *Eurytus* Locrensis, sive Tarentinus ut quidam opinantur, Pythagoricus Philosophus fuit, quem etiam vidit Plato.
12. *Zaleucus* Locrensis, Pythagoricus Philosophus & Legumlator, concivibus suis Legem dedit, consulente Minerva.
13. *Theano* Locrensis mulier, Vates Lyrica fuit, quæ Lyricis versibus de Patria sua multa composuit.
14. *Xenocrates* Locrensis, Poëta heroicus ac Musicus excellentissimus fuit.
15. *Euryphonius* Locrensis vir doctus ac citharœdus eximius fuit. Hujus olim statua citharam tenens apud Locros fuit. Locrensium enim Civitas olim insignis fuit, qui coloni profecti sunt a Locris Cretum fines habitantibus Evandro ductore, paullo post conditam Crotonem ac Syracusas. Nunc autem de quibusdam Rheginis dicendum.
16. *Glaucus* Pythagoricus & Musicus excellentissimus, Rheginus, Democrito, quem ipse Pythagoreum fuisse asserit, contemporaneus.
17. *Andromadas* Pythagoricus Philosophus quoque Rheginus & legumlator fuit, qui Chalcidensibus Thraciam habitantibus leges dedit.
18. *Pythagoras* alter Rheginus, vir eruditus & statuarius excellentissimus, primus statuarum proportionem consideravit, discipulus *Clearchi* Rhegini, quem *Eucherius*, Corinthius docuerat, ut ait Pausanias.
19. *Hippias* Rheginus Orator & Historicus fuit, qui primus Italiæ ac Siciliæ rerum historiam scripsit.
20. *Ibycus* Poëta Lyricus unus è novem vatibus Lyricis præclaris, Messanæ natus est Rhegino ex patre. Hic primus Sambucam Instrumentum Calabrorum invenit, multaque composuit Lyrico metro. Cumq; per Calabriam iter faceret, in sylva quadam in latrones incidit, a quibus cum se omnino sentiret interficiendum, gruibus forte volantibus ad eas dixit: vos saltem mortis meæ testes eritis, quem illi deridentes interfecere. Sed præsagium fides secuta. Nam cum latrones in theatro quodam ad spectandum sederent, atque grues casu illuc transirent, alter alteri dixere: ecce grues Ibyci. Quod cum quidam audivissent, id quod erat suspicantes, (nam vulgata fuerat homicidii fama) retulere civitatis Rectoribus, quo-

rum mandato latrones capti ac diligenter examinati facinus confessi ac mox suspendio enecti sunt. Hinc proverbium ortum apud Græcos Latinosque Jureconsultos, Grues Ibyci, hoc est res certa certisque indiciis manifesta.

21. Rhegium Civitas, ut ait Strabo à rumpendo dicta, quod ibi Sicilia maris æstu aut terræ motu ab Italia sit abrupta. Rhegini autem Græci fuerunt coloni Chalcidensium, cum & Lacedæmonii nonnulli in Calabriam transmigrarunt.

22. *Alcman* Poëta Lyricus ex Messana fuit Civitate vetustissima, Rhegio vicina.

23. *Cynomachus* Thurinus, qui de Philosophorum opinionibus scripsit primus.

24. *Alexis* ex eadem Thurio urbe Poëta Comicus, qui ducentas & quadraginta Comœdias edidit.

25. *Hippasus* Metapontinus Philosophus Pythagoricus qui definitum esse tempus dixit Mundi mutationes. Metapontus vero fuit opidum a Pyliis conditum, qui Troja capta cum Nestore navigarunt.

26. *Archytas* Mnesagoræ, vel ut alii Æstici filius, Tarentinus eximius Pythagoricus Philosophus fuit, ac Geometra insignis. Hic Platonem in Sicilia tunc cum Dionysio morantem per litteras monuit ut tyrannum caveret. Ab hoc Eudoxus Gnidius Æschinis F. Geometriam didicit. Hic cubum primus invenit, & per motum semicirculi in cylindro duas medias proportionales: fuitque Mechanicus, & columbam ligneam per se volantem construxit.

27. *Lysides* Tarentinus Pythagoricus Philosophus fuit, cujus Epistolæ ad huc exstant.

28. *Aristonicus* Tarentinus Philosophus.

29. *Heraclides* Tarentinus vir eruditus, Medicus celeberrimus.

30. *Rhintho* Tarentinus Poëta Comicus.

31. *Parmenides* Pythagoricus Philosophus Heleata, ab Helea civitate Phocensium vetusta, quam à fonte quodam Helam vocabant, inde vero Heliam & Veliam. Hic inventor Dialecticæ, mundos plures esse dixit. Contra Nearchum sive Diomedontem, armis in Lipara paratis conspiravit: & interrogatus, tyranni aurem sive nasum mordicus præcidisse, & abscissam sibi linguam in ora tyranni conspuisse, tyrannus autem à populo lapidibus obrutus perhibetur.

32. *Pha-*

§2. *Phavorinus* ab hac Velia, ut nonnulli, vir doctiſſimus, qui de Philoſophia, Rhetorice & Hiſtoria multa & præclara ſcripſit: Plutarcho ſocius, cum quo ſub Trajano floruit.

§3. *Empedocles* Siculus Pythagoricus Philoſophus & Orator, à quo *Gorgias* Leontinus aliique Siculi & Philoſophiam & Oratoriam audivere.

§4. *Charondas* Catanenſis, Pythagoricus Philoſophus leges dedit Chalcidenſibus Siciliam & Italiam habitantibus.

§5. *Pythias* & *Damon*, Syracuſani, ſingulare par amicorum, quorum alter pro altero ſeſe morti addixit, de quibus Plutarchus.

§6. Sed prætereo alios noſtros Græcos Pythagoricos Aſianos, *Eudoxum*, *Xenophanem* Colophonium, *Leucippum* Heleatem, *Meliſſum*, *Democritum*, *Heraclitum*, *Nauſiphanem* & *Naucidem*, quorum *Epicurus* diſcipulus fuit. Omitto Civitatum origines, geſta & antiquitates, & alia quæ Te ſtudioſiſſimum ac Strabonis Geographi familiariſſimum latere non poſſunt. Verum illud iterum absque rubore memorabo, Italiam, Siciliam ac magnam Græciæ noſtræ partem primum Calabriæ tuæ altrici, deinde Pythagoræ ſuisque Pythagoricis maxime debere. Nam per annos nongentos ab ipſo ſcilicet Pythagora usque ad Conſtantinum Imp. cognomento Magnum doctrina ipſa & ſecta Pythagorica per dictas regiones floruit. Sed cur hæc ad me ſcribis? inquies. Ut ſic, ſi ſint Tibi nota, gratuler ſcienti: ſin vero, ut nota faciam, Teque Ducem illuſtriſſimum ſummæ ſpei adoleſcentem, exemplo tot tantorumque Philoſophorum, quos tua Calabria genuit eruditivitq;, ad culmen virtutum ac maximarum rerum aviditatem cohorter. Bene valeas ac diu felix & dudum memorati Conſtantini ſimilis vivas, & Conſtantinopolim mihi patriam infelicem à Barbarorum poteſtate vendices, meque Tuæ Celſitudinis obſequio paratum recipias!

III. CONSTANTINI LASCARIS, Byzantini de ſcriptoribus Græcis, patria Siculis.

CONSTANTINUS LASCARIS, FERDINANDO ACUNÆ, Siciliæ Pro-Regi Salutem.

SI antiqui illi tantopere laboraverunt, Illuſtriſſime Princeps, ut non ſolum docti efficerentur, verum etiam, ut apud poſteros nomen haberent æternum: nonne & nos elaborabimus tum Patriæ tum

scientiæ amore, ut illorum jam diu oblivioni tradita nomina, ob linguæ ut arbitror nostræ ignorantiam ac librorum inopiam, instaurare & e tenebris in lucem educere, atque in hominum notitiam revocare possimus; præsertim ut Siciliæ gloriam quam de suis viris illustribus consequitur, adaugeamus. Equidem quamvis non paucos protulerit Insula celebres viros, tamen plerique ob temporis injuriam atque Græcorum calamitates ignorantur. Itaque nos quotquot potuimus ex Laërtio, Philostrato, Svida aliisque veterum monumentis carptim collectos in hoc notavimus compendio, Tibique Pro-Rex excellentissime, dicavimus, qui rerum antiquitate & ingenuis litterarum studiis apprime delectaris, & ob id, litteratos singulari benevolentia prosequeris. Exordiar ergo à Messeniis nostris, cum sit Messana primus Trinacriæ angulus, Regnique clavis & initium. Lege igitur felix, Fernande, Siciliæ decus, meque ut facis ama.

2. *Dicæarchus* Siculus Messenius, Philosophus Peripateticus, Orator ac Geometra, Aristotelis auditor: qui leges & statuta concivibus suis dedit, plurima in Philosophia scripsit, item *Peloponnesi totius descriptionem, moresque Græciæ tribus libris* complexus est: *Politiam* quoque *Lacedæmoniorum*, quam statuto quodam singulis annis legendam audiebant.

3. *Aristocles* Siculus Messenius, Philosophus Peripateticus, *decem libros de Philosophia naturali*, & totidem *in morali* edidit, item *Artem dicendi*, item *Homeri ac Platonis comparationem*, uter doctior fuerit, ubi Philosophos innumeros eorumque opiniones commemorat.

4. *Ibycus* Siculus Messenius, Historicus & Poëta, ex novem vatibus Lyricis Græciæ unus, Rheginus genere. Plura composuit lingua Dorica. Primus Sambucam instrumentum invenit. Hic in sylva quadam Calabriæ à latronibus captus & ab eis interimendus, ad grues casu illac volantes dixit: saltem vos testes mortis meæ & ultrices estote. Quo interempto latrones die quadam in theatro spectandi gratia sedentes, cum grues forte volantes vidissent, dixerunt ad invicem: Ecce grues Ibyci. Quod quidam audiens, id quod erat suspicatus, civitatis Præfecto retulit, qui re discussa & cognita, eos suspendio damnavit. Unde proverbium ortum est in re certa: Grues Ibyci. Quod beatus Cyrillus Divina factum Providentia affirmat.

5. *Lycus* sive *Lupus* Latine, qui & *Butheras* vocabatur, Messenius Historicus ac Poëta, plura *de Sicilia* & *de Libya* conscripsit.

6. *Polycletus* Messenius, Philosophus ac Medicus celeberrimus, qui Phalaridem Agrigentinum tyrannum morbo incurabili liberavit, sicut ex prima Phalaridis Epistola colligitur.

7. *Timotheus** Taurominitanus, Orator satis mordax: quem Athenienses Epitimæum, hoc est increpatorem vocabant. Is *libros octo de Siciliæ & Italiæ* gestis composuit, item *de argumentis aliisque necessariis artis Oratoriæ*, item *de omnium Historicorum erroribus*, quos amarissime carpit.

8. *Charondas* Catanæus, Pythagoricus Philosophus, legumlator, qui omnibus Chalcidensibus Italiæ & Siciliæ incolis leges dedit.

9. *Diodorus* Siculus Argyrensis, Historicus præstantissimus, qui sub Tiberio Cæsare militavit. *Historiam* composuit *libris quadraginta*, quam *Bibliothecam* vocavit: De antiquitate Ægyptiorum, de Sicilia & aliis insulis, de bello Trojano, de gestis Alexandri & Romanorum usque ad suam ætatem, quorum sex à *Poggio* Florentino traducti circumferuntur. Reliqui vix inveniuntur. Ego autem omnes ejus libros vidi in Bibliotheca Imperatoris CPolitani.

10. *Demetris* sive *Ceres* mulier Sicula & legifera, teste Diodoro, quæ prima Siculos frumenti cultum docuit, cujus filia *Proserpina* eximiæ pulchritudinis, juxta Ennam urbem ab Orco Molossorum Rege rapta est.

11. *Philonides* Siculus Ennensis, Medicus celeberrimus.

12. *Philistion* Siculus, Philosophus ac Medicus excellens, in Medicina præceptor Eudoxi Gnidii.

13. *Gorgias* Leontinus, Orator subtilis, discipulus Empedoclis ac Tisiæ. Primus Athenis artem oratoriam publice legit, multosque docuit. Plura in arte edidit, plura composuit. Hujus *tres* exstant *Orationes* quas ego legi in Bibliotheca Florentina D. Marci.

14. *Herodicus* Leontinus, frater Gorgiæ, Medicus celeberrimus.

15. *Dinomenes* Syracusanus literis deditus: cujus filii tyranni, scilicet *Hieron* ille litteris & musicæ deditus, *Gelon* ille potens, *Polybius* & *Thrasybulus*.

16. *Hieron* Syracusanus tyrannus Dinomenis filius, frater Gelonis, liberalis & beneficus in litteratos & musicos.

* leg. Timæus.

17. *Hieronymus* Syracusanus, nepos Hieronis, vir sane doctissimus sed crudelissimus fuit.

18. *Dionysius* primus Syracusanus, Hieronis nepos, vir doctus ac tyrannus crudelissimus. Scripsit *tragœdias, comœdias & historiam.* De hoc legitur, quod quædam vetula Himerensis in somnis viderit se cœlos conscendisse, ac sub sede Jovis virum in incendio ferrea catena vinctum: cumque quis esset interrogasset, audivisse, Siciliæ homicidam esse. Post aliquot annos, cum videret Dionysii crudelitatem, somnium exposuit, quo tyrannus audito, anum ipsam interemit.

19. *Dionysius* secundus, primi filius, Philosophus ac Orator, *Platonis* discipulus *Epistolas* composuit, & *commentum in poëmata Epicharmi* Comici.

20. *Dionysius* alius Syracusanus, tyrannus crudelis, ac doctus, scripsit *tragœdias, comœdias & historiam.*

21. *Dion* Syracusanus tyrannus, *Platonis* discipulus, frater Aristomachæ uxoris primi Dionysii. Hic expulit secundum Dionysium, à quo postea fuit expulsus.

22. *Hermocrates* Syracusanus vir sane politicus & amator patriæ, miraque doctrina ornatus, pater Dionysii senioris sive socer.

23. *Epicydes* & *Hippocrates* fratres Pœni sed Syracusis oriundi, armis ac literis clari & copiarum ductores: fraude tamen Siculos à Romanis ad Pœnos inclinare conabantur.

24. *Archimedes* Syracusanus Philosophus ac Geometra acutissimus, artisque Mechanicæ autor, pleraque *in Geometria* scripsit & *Commentum in Homerum.* Hujus opera exposuit *Eutocius* Ascalonita, vitam vero scripsit *Proclus* Lycius.

25. *Achæus*, sive *Achivus* Latine, Syracusanus, Poëta Comicus *Comœdias decem* composuit.

26. *Athenagoras* Syracusanus, vir politicus & Orator svaviſſimus, amatorque patriæ.

27. *Antiochus* Syracusanus Historicus, qui *Romanas* scripsit & *Siculas Historias*, quem citat Pausanias.

28. *Bion* Syracusanus Orator, qui *artem Rhetoricam* & plura composuit.

29. *Dinolochus* Syracusanus, Poëta Comicus, *Epicharmi* discipulus, *quatuordecim Comœdias* Dorice scripsit.

30. *Epi-*

30. *Epicharmus* Poëta Comicus Syracusanus, vel ex Castro opido Sicanico, *Pythagoræ* auditor, Comœdiam primus invenit, itemque tres Litteras Græcas duplices. Multas præterea *Comœdias* edidit. Hic ab Hierone mulctatus est, quod lascivos versus coram Regina recitasset.

31. *Eudoxus* Siculus, Agathoclis tyranni filius, Poëta Comicus, multas composuit *Comœdias*, ex quibus octies adeptus est victoriam.

32. *Themistogenes* Syracusanus, Historicus: *Cyri Regis ascensum*, & *de patria sua*, multa conscripsit.

33. *Theodorus* Syracusanus Orator, qui præter alia, multa *de re militari* composuit.

34. *Theocritus* Syracusanus, Poëta præstantissimus, *bucolicorum* auctor illustris. Plures scripsit *Eclogas* diverso idiomate, quorum *XXXIX.* exstant. Bucolicum genus, ut quidam ajunt, inventum est apud Lacedæmonios, ut alii apud Tyndaridam Siciliæ urbem, quo tempore Orestes cum Iphigenia Dianæ simulacrum ex Tauris reportavit. Alii, quod verius est, Syracusis inventum asserunt. Nam cum Syracusani post multas seditiones ac clades, ad concordiam, Dianæ opera rediissent, Dorici pastores hoc carminis genere psallentes Dianam celebrarunt.

35. *Callias* Syracusanus, Historicus *Historias* plures scripsit, & in his *Agathoclis* Siculi tyranni *gesta*.

36. *Corax*, sive *Corvus* Latine, Syracusanus, inventor & ordinator Artis Rhetoricæ sive Oratoriæ. Nam cum Syracusani à tyrannide liberi ac pacati inter se Remp. ordinassent, primus Corax incepit se exercere & vi orationis persvadere ac dissvadere, monereque omnes ad bene & libere vivendum, & ob id universis gratissimus extitit. Is orationem in tria divisit, scilicet in exordium, narrationem & epilogum: Rogatusque à concivibus, artem publice legit, & multos erudivit, quorum unus *Tisias* sive *Ctesias* fuit ex concivibus pauper, qui si artem addidicisset, duplicem promiserat mercedem: edoctus vero promissam negavit. Ad judicium vocatus Tisias Coracem interrogavit: quidnam est ars oratoria? cui Corax respondit, persvadendi ars. Tisias autem ab artis hac diffinitione ita arguit: Si persvasero tibi, Corax, tanquam persvadens, non solvam, nam vici: si vero non persvasero, non solvam, nam non persvadens non didici artem. Corax vero e contrario: Immo si persvasero tibi, Tisia, promissum capiam ut victor: si autem

tem non persuasero, etiam mercedem solves, cum talem fecerim te, ut persvadere non potuerim. Tunc judices utriusque argutiam mirati clamare cœperunt: Mali corvi malum ovum, id est gravi præceptore gravior discipulus, quod deinde prolapsum est in proverbium, quoties e malo malum prodit. Hic Corax, teste Aristotele, *Oratoriam* primus *Artem edidit.*

37. *Ctesias* sive *Tisias* Syracusanus dudum memoratus *Coracis* prædicti discipulus & Rhetor astutus. Hos A. Gellius Protagoram & Evathlum appellat.

38. *Lysias* ille svavissimus orator, Cephali F. *Tisiæ* discipulus & *Gorgiæ*, Syracusanus, unus ex decem magnis Oratoribus Græciæ, plures edidit *Epistolas*, *Artem Oratoriam*, *Orationes ultra trecentas*, ex quibus paucæ exstant.

39. *Menecrates* Syracusanus Medicus celeberrimus, homines a comitiali morbo liberabat. Hic Jovem se vocari, eos autem sibi subditos, quos sanabat, voluit.

40. *Simmias* Syracusanus Philosophus fuit ac *Stilponis* auditor, cujus filiam parum pudicam duxit.

41. *Monimus* Syracusanus, Philosophus Cynicus & Diogenis Cynici filius: vir sane elegantissimus & copiosissimus, multa scripsit in *Philosophia*, famulus autem fuerat cujusdam mensarii Corinthii. Hic contempta gloria, veritatem semper appetiit.

42. *Moschus* Syracusanus, Grammaticus & Poëta fuit, qui multa scripsit, quem opinor & *Moschionem* appellatum.

43. *Sosiphanes* Syracusanus, Poëta Comicus sive Tragicus, synchronus *Euripidis*, unus è *septem Tragicis* tempore Philippi & Alexandri. *Mimos viriles ac muliebres*, *Tragœdias LXXIII.* scripsit, in quibus septies palmam adeptus est: Item alia tam metro quam prosa. *Platonem* hujus poëmata legentem, somnum cepisse ajunt.

44. *Philemon* Syracusanus Poëta Comicus tempore Alexandri, annos vixit *XC.* & totidem edidit *Comœdias* obiitque ex vehementi risu.

45. *Philistus* Syracusanus vel Naucratita, Historicus plura scripsit *de Sicilia.* Fuit affinis Dionysii Tyranni, & obiit in bello contra Carthaginienses gesto.

46. *Philistus* alius Syracusanus, Historicus plura scripsit *de rebus Ægyptiacis*, *libris XII.* de *Sicanicis*, *libris XI.* Item *de Baccho.* *De Theo-*

Theologia Ægyptiorum libris VI. De Syria & Libya. Hic a Dionysio Seniore in exilium actus, ibi bonam Historiæ partem absolvit.

47. *Phormus* Syracusanus, Poëta Comicus, *Epicharmi* socius, *Comœdiæ* inventor, cum eo gratus Geloni tyranno, & filiorum ejus Præceptor. Plures *Comœdias* scripsit. Primus veste talari usus est, & scena ex pellibus rubris.

48. *Philemon* Syracusanus, sive Athenienſis, Poëta Comicus, multa edidit, unum supra centum annos vixit, cum sensibus semper solidis. Postremo subdormiens vidit novem puellas domo sua exeuntes, quas cum interrogasset cur exirent? responderunt, non licet amplius hanc domum habitare: Et expergefactus narravit filio visionem, perficiensque quod componebat, obdormiscens spiritum emisit.

49. *Philemon* hujus filius, Comicus itidem poëta, *quatuor* exaravit *Comœdias.*

50. *Hicetas* Philosophus Syracusanus, dixit omnia fieri harmonia & necessitate: terramque moveri juxta primum circulum, ut ait Laërtius.

51. *Orpheus* Camarinenſis, Epicus, qui carmine composuit *descensum ad inferos*, & alia multa.

52. *Timagoras* Gelenſis, Philosophus ac *Theophrasti* discipulus, & inde *Stilponis* superius nominati.

53. *Euclides* Gelenſis, Philosophus Platonicus ac Geometra præstantissimus, alius fuit ab illo Megarenſi, de quo Laërtius, & qui dialogos scripsit, ut ait Proclus in secundo sermone in primum Euclidis. Utque scribit Heron, vixit tempore Ptolemæi primi, junior Platone, sed vetustior Eratosthene & Archimede, fuitque Gelous, ut ex verbis Laërtii colligitur. Multa ab Eudoxo & Theæteto sumta perfecit, scripsitque *elementorum libros XIII.* nam alii duo additi fuerunt ab *Hypsicle* & *Aristero*:* item *Musicam*, *Optica*, *Katoptrica*, *Phænomena*, *Porismata*, *Dedomena* quæ potius *Theonis* sunt. Hic, ut ait Proclus, à Ptolemæo Rege interrogatus, essetne ulla ad Geometriam via concisior quam elementaris, respondit non esse ad Geometriam capessendam, regiam viam callemve ullum.

54. *Aristoteles* Siculus orator plura composuit, & *Orationem contra panegyricum Isocratis Oratoris.*

* Lege, *Aristæus.*

55. *Acron* Agrigentinus, nobilis Philosophus ac Medicus Hippocrate antiquior, Xenonis F. Hic Athenis publice legerat una cum *Empedocle* Philosopho, multaque Dorice scripsit *de Medicina*. Huic tribuere epitaphium illud quod refert Laërtius in vita Empedoclis:

Acronem summum Medicum ex Acragante profectum
Verticis excelsi celsa sepulchra tenent.

56. *Empedocles* Agrigentinus nobilis ac dives, Philosophus Pythagoricus, coronam auream in capite ferebat, & in pedibus ænea sutelaria, & in manibus laurum, gloriam DEI quæritans. Athenis publice legit, scripsit carmine *de naturalibus & de purificationibus libros duos*, carminibus quinquies mille. Item *de medicina*, metro & prosa. Nonnulli tunc primum Oratorem fuisse ajunt: sed ejus vitam Laërtius late scribit. Periit in incendio Ætnæo: nam una ex ejus crepidis æneis, quam flamma eructavit, circa montis craterem reperta est.

57. *Empedocles* alter Agrigentinus, primi nepos, poeta tragicus, scripsit *tragœdias quatuor supra viginti.*

58. *Carcinus* Agrigentinus, poeta tragicus, *tragœdias XVI.* composuit.

59. *Metellus* Agrigentinus, vir doctus & musicus eximius, Musicam *Platonem* docuit.

60. *Polus* Agrigentinus, Orator & magnus Sophista, *Gorgiæ* Leontini discipulus. *Græcorum & Barbarorum, qui in Trojam fuerant profecti, Genealogiam* exposuit.

61. *Telemachus* Agrigentinorum princeps litteris deditus: & *Calcyopensis* à quo *Eumenides* instructus, cujus filius *Gnessidamus* pater *Theronis* tyranni Agrigentinorum & *Xenocratis:* qui omnes studiosi.

62. *Phalaris* Astypalensis, patria privatus suspicione tyrannidis, in Siciliam venit, ac svasu amicorum effectus est Agrigentinorum tyrannus. Vir sane maximus ingenio, studiosus, ac erga probos & litteratos liberalissimus. Hujus vitam Jupiter duobus annis prolongavit, ut ait Stephanus, quod humaniter tractasset *Charitonem* & *Menalippum*. Hic in tauro æneo Perillum tormenti ejus autorem primum exuri jussit, cujus *Epistolæ* sunt notissimæ.

63. *Demetrius* Siculus Calactianus, Historicus præstantissimus, *XX. libros de Asia & Europa* conscripsit.

64. *Cæcilius* qui & *Archagathus* vocabatur, Siculus ex Calacta opido, Græcus natione ac lingua, Judæus tamen lege, Orator præstantissimus

tissimus. Romæ tempore Augusti Cæsaris publice legit. Multa composuit, *contra Phrygas libros duos*, *Elegantias Atticas* secundum elementa, quæ adhuc apud Svidam leguntur: *de comparatione Demosthenis & Æschinis*, item *Demosthenis & Ciceronis*, item *de stylo decem Oratorum Græciæ.*

65. *Thales* Siculus Calactianus, Orator, *successiones Philosophorum ac sectarum* descripsit.

66. *Theognis* Siculus Megarensis, Poeta moralissimus admonitivus, plures *elegias* composuit, quarum exstant nonnullæ, & *admonitorium poëma.*

67. *Probus* vir doctissimus ex Lilybæo, ad quem videndum & audiendum venerat *Porphyrius* ille.

68. *Stesichorus* Himerensis, Poëta Lyricus excellentissimus ac Philosophus tempore Phalaridis. Hic *Tisias* vocabatur, & quoniam choream instituit, Stesichorus appellatus est quasi stator choreæ. Fratres habuit *Marinum* Geometram & *Halianactem* legumlatorem, filiasque doctissimas. Plura Dorice scripsit, quorum nihil exstat. Idem cum *contra Helenam* scripsisset, visum amisit. *Palinodia* composita recuperavit. Hic filius fuit *Euphemii*, ut alii *Euphorbii*, ut alii *Euclidis*, ut alii *Hyetis*, ut alii *Hesiodi.* Nonnulli Metauriæ ortum memorant in Italia, nonnulli in opido Palantho Arcadiæ, atque inde profugum Catanam venisse, ibique defunctum: ante civitatis portam quæ ab ipsius nomine Stesichoria dicta est, ejus sepulchrum octo columnas totidemque gradus & angulos habebat, de quo adhuc exstat testudinatum monumentum, quam D. Mariæ Bethleemitiæ ædem vocant.

69. *Phocylides* Siculus ex opido Mylis, nisi potius Milesius fuit, Philosophus ac Poeta moralissimus & admonitivus, synchronus Theognidis, nam uterque claruit post bellum Trojanum annis DXLVII: Hic multa *carmina & elegos* scripsit. Exstat ejus *admonitorium poëma* heroico metro utilissimum.

70. *Pythias* & *Damon* Siculi, Pythagoricæ sectæ, maxime invicem amicitia conjuncti. Quorum alterum cum Dionysius Syracusanus interimere decrevisset, eique tempus determinasset, ut domum profectus res suas ordinaret, alter vadem se Tyranno pro amici reditu obtulit, certus de amici constantia. Nec eum opinio fefellit, nam ille ad horam constitutam superveniens vadem liberavit. Quorum Dionysius fidem admiratus, reum absolvit, eosque oravit, ut se tertium in sodalitate reciperent.

IV. Πράξεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ΠΕΤΡΟΥ καὶ ΠΑΥΛΟΥ.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν ἅγιον Παῦλον ἀπὸ Γαυδομελέτης τῆς νήσου, ἐλθεῖν αὐτὸν ἐπὶ Ἰταλίαν. καὶ ἀκουστὸν ἐγένετο τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς οὖσιν ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ τῶν πόλεων, Ῥώμῃ, ὅτι Παῦλος ᾐτήσατο πρὸς Καίσαρα ἐλθεῖν. Λύπῃ οὖν μεγάλῃ περιπεσόντες καὶ ἀθυμίᾳ πολλῇ, εἶπον πρὸς ἑαυτούς· οὐκ ἀρκεῖ ὅτι πάντας τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς γονεῖς ἡμῶν ἔθλιψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ἐν Παλαιστίνῃ μόνος, καὶ οὐκ ἠρκέσθη ἐν τούτοις, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐνταῦθα ἔρχεται, δι' ἐπιθέσεως αἰτησάμενος Καίσαρα τοῦ ἀπολέσαι ἡμᾶς. Συνέδριον οὖν ποιήσαντες πάντες οἱ Ἰουδαῖοι κατὰ τοῦ Παύλου, καὶ πολλὰ ταραχθήσαντες, ἔδοξεν αὐτοῖς προσελθεῖν Νέρωνι τῷ βασιλεῖ, ὥστε μὴ παραχωρῆσαι ἐλθεῖν τὸν Παῦλον ἐν τῇ Ῥώμῃ. ποιήσαντες οὖν εὐπρεπῆ οὐκ ὀλίγα δῶρα, καὶ βαστάσαντες μεθ' ἑαυτῶν, μετὰ δεήσεως προσῆλθον αὐτῷ, λέγοντες δεόμεθά σου, ἀγαθὲ βασιλεῦ, ἀποστεῖλαι κελεῦσαι εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας, καὶ κελεῦσαι ὅτι Παῦλος εἰς θλίψας τὸ πατρῷον ἡμῶν ἅπαν ἔθνος ᾐτήσατο ἐλθεῖν ἐνταῦθα, τοῦ καὶ ἡμᾶς ἀπολέσαι. Καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν

IV. Gesta SS. Apostolorum PETRI & PAULI.

Constantino Lascari Interprete.

Dum S. Paulus Apostolus à Melita & Gaudisio insulis recessisset, ut se ad partes Italiæ conferret: Judæi qui tunc temporis Romæ erant, intellexerunt Paulum Romæ affuturum, & propterea maxime affecti molestia ad semetipsos dixerunt: non satis est omnes fratres nostros affecisse molestia in Judæa & Samaria & Palæstina; adhuc quoque venit arroganter à Cæsare postulans ut nos perderet. Concilium fecerunt Judæi contra Paulum, & cum multa tractavissent, placuit illis Neronem adire, ne permitteret Paulum Romam intrare: & afferentes munera dixerunt: Te vehementer rogamus, Imperator bone, ut omnibus tui Imperii provinciis scribas, ut Paulus huc nequaquam accedat; sufficit enim nobis molestia quam à Petro pertulimus. Hæc audiens Nero respondit: Fiat juxta petitiones vestras, & scribemus per omnia loca, ut Paulus in partes Italiæ non accedat. Hoc quoque Simon Magus *) consuluit. His itaque gestis nonnulli

*) Aliter in Græco, sic nempe: *Suggesserunt quoque Simoni Mago, eumque instigarunt, faceret ut sicut dictum, ad partes Italiæ Paulus neutiquam veniret.*

ἡμῖν εὐσεβέστατε Βασιλεῦ, ἡ θλίψις ἣν ἔχομεν παρὰ Πέτρου. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς Νέρων, ἀπεκρίθη αὐτοῖς. γίνεται κατὰ τὸ θέλημα ὑμῶν, καὶ γράφομεν πρὸς πάσας τὰς ἐπαρχίας ἡμῶν, ἵνα παντελῶς μὴ ὁρμήσῃ τοῖς μέρεσιν Ἰταλίας. ὑπέβαλον δὲ καὶ Σίμωνι τῷ μάγῳ, παρακαλοῦντες αὐτὸν, ἵνα ὡς εἴρηται, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἰταλίας μὴ ἐπιβῇ. Τούτων δὲ οὕτως πραττόντων, τινὲς ἐκ τῶν μετανοησάντων ἐθνῶν καὶ βαπτισθέντων τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Πέτρου ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Παῦλον πρέσβεις μετ' ἐπιστολῆς περιεχούσης οὕτως· Παῦλε δοῦλε γνήσιε τοῦ Θεοῦ τοῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀδελφὲ Πέτρου τοῦ πρώτου τῶν Ἀποστόλων, ἠκούσαμεν ἐκ τῶν διδασκάλων τῶν Ἰουδαίων τῶν ὄντων ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ τῶν πόλεων Ῥώμῃ, ὅτι ᾐτήσαντο Καίσαρα τοῦ ἀποστεῖλαι ἐν πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις αὐτοῦ, ἵνα ὅπου δ' ἂν εὑρεθῇς, ἀποκτανθῇς. ἡμεῖς δὲ ἐπιστεύσαμεν καὶ πιστεύομεν ὅτι ὥσπερ οὐκ ἀπεχώριζε ὁ Θεὸς τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους οὓς ἐποίησεν, οὕτως οὐκ ἔχει μερίσαι ὑμᾶς ἀπ' ἀλλήλων, τουτέστιν οὔτε Πέτρον παρὰ Παύλου, οὔτε Παῦλον παρὰ Πέτρου. ἀλλὰ κυρίως πιστεύομεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰς ὃν ἐβαπτίσθημεν, ὅτι ἄξιοι γινόμεθα καὶ τῆς ὑμετέρας διδασκαλίας. Δεξάμενος δὲ ὁ Παῦλος τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς ἀποσταλέντας μετὰ τῆς ἐπιστολῆς μηνὶ Μαΐῳ εἰκάδι, πρόθυμος ἐγένετο

nulli noviter Christiani, moniti à Petro ad Paulum legatos miserunt, hujusmodi scripta ferentes: Paule serve legitime Domini nostri JESU CHRISTI, ac Petri frater, Apostolorum primi. Audivimus à Judæorum Magistris hic existentibus, eos à Cæsare petiisse, ut omnibus provinciis scriberet te interficiendum ubicunque inventus fores. Nos vero credimus, quod quemadmodum DEUS luminaria magna duo fecit non dividi, ita & vos duos minime dividet, nec Petrum scilicet à Paulo, nec Paulum à Petro. Sed vero credimus in Dominum nostrum JESUM CHRISTUM in quo baptizati sumus, dignos nos fore vestra doctrina. Paulus recipiens duos viros missos cum Epistola, XX. die mensis Maji promtus factus est gratias egit Domino nostro JESU CHRISTO, ac navigans a Melita & Gaudisio, non per Africam in Italiæ partes, sed in Siciliam Syracusas se contulit, cum duobus viris missis ad eum: ac inde Rhegium Calabriæ, unde Messanam, nobilem Siciliæ Civitatem pervenit,

νετο καὶ εὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀποπλεύσας δὲ ἀπὸ Γαυδομελέτης, οὐκ ἔτι ἦλθεν δι' Ἀφρικῆς ἐπὶ τὰ μέρη Ἰταλίας, ἀλλ' ἐπὶ Σικελίαν ἀνέδραμεν, ἕως οὗ ἦλθεν ἐν τῇ Συρακούσῃ τῇ πόλει μετὰ τῶν δύο ἀνδρῶν τῶν πεμφθέντων ἀπὸ Ῥώμης πρὸς αὐτόν. Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσας παρεγένετο εἰς τὸ Ῥήγιον τῆς Καλαβρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου ἐπέρασεν εἰς Μεσσήνην, καὶ ὠρδίνευσεν ἐκεῖ ἐπίσκοπον Βακχύλον ὀνόματι. Ἐξελθὼν δὲ αὐτὸς ἀπὸ Μεσσήνης ἀπέπλευσεν ἕως Διδύμου, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ νύκτα μίαν, καὶ ἐκεῖθεν ἀποπλεύσας ἦλθεν εἰς Ποτιόλης τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ.

ubi Episcopum Barchyrium **) constituit. Mox Messana digrediens Tendulæ applicuit, mansitans ibi per unam noctem: sequenti die Puteolos concessit.

**) Gr. *Bacchylum*. Confer Placidum Reynam p. 93. & 195. sq. notitiæ historicæ Urbis Messanensis & Commendatoris Abelæ Melitam illustratam lib. 2. notitia 7. p. 179. T. 15. thesauri Siciliæ.

V. ANTIOCHENORUM Episcoporum ac Patriarcharum Notitia, ordine Chronologico.

Excerpta ex PETRI BOSCHII, S. I. diatriba inserta Tomo IV. Act. Sanctor. Julii & separatim edita Antwerpiæ A. 1725. 4.

ab	A. C.	
1.	33.	S. Petrus Apostolus.
2.	40.	S. Evodius.
3.	68.	S. Ignatius Theophorus, *Martyr.*
4.	108.	S. Hero seu Heron, Heros.
5.	128.	Cornelius.
6.	140.	Eros.
7.	168.	S. Theophilus.
8.	176.	Maximinus.
9.	189.	S. Serapion,
10.	211.	S. Asclepiades.

11. 217.

ab A. C.
11. 217. Philetus.
12. 228. Zebennus sive Zebinus.
13. 237. S. Babylas, *Martyr.*
14. 250. Fabius (al. Flavius, Flavianus, Fabianus.)
15. 252. S. Demetrianus (al. Demetrius.)
16. 260. Paulus I. *hæresiarcha.*
17. 270. S. Domnus I.
18. 273. Timæus.
19. 280. S. Cyrillus.
20. 300. Tyrannus.
21. 313. Vitalis.
22. 318. S. Philogonius (Philogenes)
23. 323. Paulinus I. qui & Romanus & Paulus,
24. 324. S. Eustathius.
25. 331. Paulinus II. *Arianus*, mensibus sex.
26. 331. Eulalius *Arianus.*
27. 332. Euphronius *Arianus.*
28. 333. Flacillus (Placillus, Placetus, Phlacitus, Phacellius) *Arianus.*
29. 345. Stephanus I. *Arianus.*
30. 348. Leontius *Arianus.*
31. 358. Eudoxius *Arianus.*
32. 359. Anianus *Arianus* depositus.
33. 361. S. Meletius.
A. 361. Euzoius *Arianorum* Antiochiæ patriarcha.
A. 362. Paulinus III. *Eustathianorum* Antiochiæ patriarcha.
A. 376. Dorotheus sive Theodorus *Arianorum.*
A. 376. Vitalis *Apollinaristarum.*
34. 381. Flavianus I.
A. 388. Evagrius *Eustathianorum.*
35. 404. Porphyrius.
36. 413. Alexander I.
37. 417. Theodotus I.
38. 429. Johannes I.
39. 432. Domnus II.
40. 440. Maximus.
41. 456. Basilius.
42. 458. Acacius (al. Alexander.)

43. 459.

ab A. C.

43. 459. Martyrius.
44. 471. Petrus Fullo, *primò:* mox fugit.
45. 471. Julianus.
476. Petrus Fullo *iterum.*
46. 477. Johannes II.
47. 478. S. Stephanus II. *Martyr.*
48. 479. Stephanus III.
49. 482. Kalendio.
485. Petrus Fullo *tertio.*
50. 488. Palladius.
51. 499. S. Flavianus II.
52. 512. Severus *hæresiarcha.*
53. 519. Paulus II.
54. 521. Euphrasius.
55. 527. Euphræmius.
56. 545. Domnus III. sive Domninus.
57. 559. S. Anastasius I. *primo.*
58. 570. Gregorius I.
573. S. Anastasius I. *secundo.*
59. 599. S. Anastasius II. *Martyr.*

Gregorius II. videtur fictitius.

60. 610. Anastasius III.
61. 629. Athanasius *Jacobita.*
62. 639. Macedonius *Monothelita.*
63. 650. Jarihus sive Georgius I. Monothelita.
64. 654. Macarius I. *hæresiarcha.*
65. 681. Theophanes.
66. 685. Alexander II.
67. 686. Georgius II.
68. 742. Stephanus IV.
69. 745. Theophylactus.
70. 751. Theodorus I. (al. II.)
71. 773. Theodoritus I.
72. 812. Jobus.
73. 847. Nicolaus.
74. 870. Stephanus V. uno die.
75. 870. Theodorus sive Taduſus. II. (al. III.)

76. 893.

ab A. C.
76. 893. Simeon
77. 904. Elias I.
78. 935. Theodosius I. vel Stephanus VI. aut Theodotus II.
79. medio sec. X. Theodoritus II.
80. medio sec. X. Agapius I.
81. necatus 966. Christophorus.
82. 970. Theodorus III.
83. 976. Agapius II. ejectus 988.
84. sec. X. & XI. Johannes III.
85. sec. XI. Elias II.
86. ante A. 1051. Georgius III.
87. 1051. Petrus III.
88. circa 1057. Theodorus IV.
89. Theodosius II.
90. circa 1078. Æmilianus.
91. 1089. Nicephorus Maurus.
92. A. 1100. Johannes IV.

Cessit Latinis.

93. circa 1130. Johannes antea monachus in Oxia insula.
94. circa 1160. Athanasius.
95. circa 1180. Theodosius.
96. usque ad 1203. Theodorus Balsamo.
97. Joachimus.
98. Dorotheus.
99. Simeon Julianus.
100. Athanasius.
101. David.
102. Cyriacus.
103. Dionysius.
104. Johannes.
105. Marcus.
106. Ignatius.
107. Michael.
108. Marcus alter.
109. Pachomius.
110. Nilus.

111. Michael, Tamerlanis tempore.
112. Pachomius.
113. Marcus III.
114. Joachimus.
115. Dorotheus, cujus tempore celebratum concilium Florentinum.
116. Michael.
117. Marcus.
118. Joachimus.
119. Gregorius.
120. Michaël.
121. Dorotheus.
122. Michael alter.
123. Dorotheus alter, tempore Jeremiæ, Patriarchæ CPol.
124. Joachimus.
125. Michaël.
126. Joachimus alter.
127. Michaël.
128. Joachimus alter.
129. Joachimus cognomento Benzaiade.
130. Dorotheus.
131. Athanasius.
132. Ignatius.
133. Cyrillus.
134. Euthymius cognomento Carme.
135. Eutychius Chius.
136. Macarius Alepensis.
137. Cyrillus Macarii prioris fratris filius † A. C. 1719. exeunte.
138. Athanasius Damascenus, † 1724. mense Augusto.

ab A. C. *JACOBITÆ.*

518. Severus, *post fugam.*
542. Sergius.
545. Paulus Niger.
578. Petrus.
600. Julianus I.

604. Atha-

ab A. C.
604. Athanasius I.
639. Johannes I.
649. Theodorus I.
665. Severus II.
684. Athanasius II.
687. Julianus II.
709. Elias.
724. Athanasius III.
740. Johannes II.
755. Isaac.
755. Athanasius IV.
755. Georgius.

Sub eo Antipatriarchæ Johannes Callinicensis & David.

790. Joseph.
793. Cyriacus.

Sub eo Antipatriarchæ Abrahamus, Simeon,

818. Dionysius I.
846. Johannes III.
878. Ignatius I.
887. Theodosius.
897. Dionysius II.
910. Johannes IV.
923. Basilius I.
936. Johannes V.
956. Johannes VI.
957. Dionysius III.
962. Abraham.
965. Johannes VII.
986. Athanasius V.
1004. Johannes VIII.
1033. Dionysius IV.
1049. Johannes IX.
1058. Athanasius VI.
1064. Johannes X.

ab A. C.
1074. Basilius II.
Johannes XI. vixit sub quatuor sequentibus.
1077. Dionysius V.
1086. Johannes XII.
1088. Dionysius VI.
1090. Athanasius VII.
1130. Johannes XIII.
1138. Athanasius VIII.
1166. Michaël I. seu magnus.
1199. Athanasius IX.
1200. Michael II.
1208. Johannes XIV.
1222. Ignatius II.
1253. Dionysius VII. trucidatus.
1253. Johannes XV.
1264. Ignatius III.
1283. Ignatius IV.
1293. Ignatius V.
Sub eo Ignatius qui & Michaelus & Ignatius qui & Constantinus.

LATINI.

1100. Bernardus.
1136. Radulphus.
1142. Aymericus.
1187. Radulphus II.
jam 1201. Petrus I.
1209. Petrus II.
1217. Pelagius Albanensis electus recusat. Nec Petrum Capuanum consecrari contigit.
1219. Reinerius.
1226. — 1246. Albertus Regiensis.
1239. Helias Robertus videtur nullus. Vide Bosch. §. 67 r.
1268. Christianus martyr. excusa Antiochia civitate.

TITULARES.

circa 1274. Opizio.
circa 1311. Isnardus.
1379. Segvinus.

1409. Wen-

ab A. C.
1409. Wenceslaus.
1415. Vitalis.
1416. Johannes.
1461. Ludovicus, Ord. Minor.
1512. Alphonsus.

Patriarchæ Antiocheni Jacobitæ à tempore schismatis inter Mardenses & Turabdinenses.

Ignatius VI. dictus III. qui & Ismael Magedus, ordinatus *Mardæ* ab A. C. 1332. ad 1365.

Patriarcha *Ciliciæ* post Ignatium qui & Michaël, Ignatius qui & Michael II. † 1349.

& *Syriæ* post Ignatium Constantinum, Basilius qui & Philoxenus Episcopus Damasci.

Ignatius I. qui & Basilius Sala, Salachensis patriarcha *Turabdinensium* ab A. C. 1364. ad 1389.

Ignatius VII. dictus III. qui & Schiahab, sororis Ismaëlis filius ab A. C. 1365. ad 1381.

Basilius Gabriel qui Basilio Philoxeno successit, † 1387.

Ignatius VIII. dictus IV. qui & Abraham Bar Garib Cyrillus, Episcopus Amidæ ab A. C. 1381. ad 1412.

Philoxenus Episcopus Damasci, Basilii Gabrielis successor ab A. C. 1387. ad 1421.

Ignatius II. qui & Josue Mutæ Medensis filius, patriarcha Turabindensium ab A. C. 1389. ad 1417. quo depositus.

Ignatius IX. dictus V. qui & Benehamus Basilius Hedlensis ab A. C. 1412. ad 1455.

Basilius qui & Simeon Manemita Episcopus Gargar, successor Philoxeni ab A. C. 1421. ad 1445.

tunc schisma sublatum quod per Ciliciæ Syriæ & Mardæ patriarchas inductum fuerat.

Ignatius III. Patriarcha Turabdinensium qui & Masudus Salachensis ab A. C. 1417. ad 1420.

Ignatius IV. - - - - - - - - qui & Henoch Invardensis ab A. C. 1421. ad 1445.

Ignatius V. - - - - - - - - qui & Cuma Philoxenus Episcop. cœnobii Cataminensis ab A. C. 1445. ad 1456.

Ignatius X. dictus VI. qui & Chaleph Maadanensis, filius sororis Barsamæ Basilii Maphriani, Episcopus Gozartæ, ab A. C. 1455. ad 1484.

Ignatius VI. Patriarcha Turabindensium qui & Josue Basilius Invardensis ab A. C. 1456. ad 1461.

Ignatius VII. - - - - - - - - qui & Azizus Philoxenus Bar Sapta, Episcopus Haæ, ab A. C. 1461. ad 1481.

Ignatius VIII. - - - - - - - - qui & Saba.

Ignatius IX. - - - - - - - - qui & Joannes.

Ignatius XI. dictus VII. qui & Johannes Barsita Episcopus Amidæ, ab A. C. 1484. ad 1493.

Ignatius XII. dictus VIII. qui & Noë Bacuphensis Libaniota, Episc. Emesæ, deinde Maphrianus, demum Patriarcha A. C. 1493.

Ignatius X. Masudus postremus Turabindensium Patriarcha, quo mortuo *schisma inter Turabindenses & Mardenses sublatum, unusque deinceps cunctis Jacobitis Syris Patriarcha præfuit jam dictus Noe.*

Ignatius XIII. Josue ex castro Kelat, qui postquam a Christiana fide defecisset, pœnitentiam egit.

Ignatius XIV. Jacobus Damascenus.

XV. David Maadanensis.

XVI. Abdalla ex castro Atta.

XVII. Nehemes sive Nehetalla Mardensis, qui cum Christianam religionem ejurasset, Romam sub Gregorio XIII. se recepit.

XVIII. Petrus David Sciah circa A. C. 1579. 1583. 1586.

XIX. Pilatus Mansurensis.

XX. Abdalgani, frater Pilati.

XXI. Petrus Hodaje seu Hudajes.

XXII. Abdal Messias.

XXIII. Simeon sub quo Jacobitas multos ad Catholicam fidem convertit, eisque Patriarcha præfuit.

XXIV. Andreas Achigian, filius Abdagal, Orthodoxus.

XXV. Petrus, quem & ipsum Orthodoxum Patriarcham Jacobitæ in exilium miserunt Adanam.

XXVI. Georgius, Jacobita.

XXVII. Isaac, qui Jacobitus adhuc præerat A. C. 1720.

INDEX

INDEX ALPHABETICUS.

42. Acacius (al. Alexander) A. C. 458.
90. Æmilianus circa A. C. 1078.
80. Agapius I. medio Sec. X.
83. Agapius II. A. C. 976.
S. Agricium non fuiſſe Patriarcham Antiochenum probat Petrus Boſchius §. 162.
42. Alexander (Acacius) A. C. 458.
36. Alexander I. 413. vel 414.
66. Alexander II. 685.
57. S. Anaſtaſius I. *primo* 559.
ſecundo. 593.
59. S. Anaſtaſius II. *Martyr.* 599.
60. Anaſtaſius III. 610.
32. Anianus *Arianus.* 359.
10. S. Aſclepiades. 211.
61. Athanaſius *Jacobita.* 629.
13. S. Babylas. 237.
Babylas ſecundus Patriarcha ſuppoſitus eſt, Boſch. §. 77.
41. Baſilius. 456.
81. Chriſtophorus. 966. cæſus.
Conſtantinum Diaconum non fuiſſe Patriarcham Boſch. §. 518.
5. Cornelius A. C. 128.
19. S. Cyrillus. 280.
15. S. Demetrius ſive Demetrianus A. C. 252.
17. S. Domnus I. 270.
39. Domnus II. 442.
56. Domnus III. ſive Domninus 545.
Dorotheus Patriarcha ſuppoſitus. Boſch. §. 118.
Dorotheus ſive Theodorus Patriarcha Arianorum, ſucceſſor Euzoii A. C. 376.
Elevtherius non fuit Patriarcha Antiochenus. Boſch. §. 605.
77. Elias I. A. C. 904.
85. Elias II. ſeculo XI.
55. Euphræmius A. C. 527.
6. Eros. 142.
Evagrius Paulini ſucceſſor. A. C. 388.
31. Eudoxius Arianus, A. C. 358.
26. Eulalius Arianus 331.
2. S. Evodius. 40.
54. Euphraſius 521.
27. Euphronius Arianus. 332.
Euſebius Cæſarienſis, Patriarchatum recuſavit. Boſch. §. 182.
24. S. Euſtathius A. C. 324.
Euzojus Arianorum Patriarcha. 361.
14. Fabianus ſive Fabius (Flavius ſ. Flavianus) 520.
28. Flacillus Arianus 333.
34. Flavianus I. Succeſſor S. Meletii 381.
51. S. Flavianus II. 499.
14. Flavius ſive Flavianus (Fabius ſive Fabianus) 250.
63. Georgius I. ſive Jarihus 650
67. Georgius II. 686.
86. Georgius III. ante A. C. 1051.
Georgius Anaſtaſio Bibl. ad A. C. 619. memoratus nullus. Boſch. §. 489.

58. Gregorius I. A. C. 570.
post annos 23. cedit.
Gregorius II. ignotus. vide
Bosch. §. 487.
4. S. Hero (Heron vel Heros) 108.
63. Jarihus (Georgius I. (Monothelita. 650.
3. S. Ignatius Martyr. 68.
38. Joannes I. 429.
46. Joannes II. post menses 3. depos. 477.
84. Joannes III. sec. X. & XI.
92. Joannes IV. Latinis cessit 1100.
Joannes Codonatus. A. C. 488.
S. Joannes Maro, primus Maronitarum Patriarcha † 707. vide Boschium §. 520. sqq.
72. Jobus A. C. 812.
45. Julianus 471.
49. Kale idio s. Kalendion 482.
30. Le ius Arianus 348.
64. M l. hæresiarcha 654.
Macarius II. & III. nulli, vide Boschium §. 605.
62. Macedonius Monothelita 639.
S. Joannes Maro primus Maronitarum Patriarcha † 707.
43. Martyrius 459.
Maximianus sive Maximus.
8. Maximinus 176.
40. Maximus 450.
Maximus sive Maximinus.
33. S. Meletius 361.
Michael pro Nicolao perperam refertur inter Patriarchas Antiochenos. vide Bosch. §. 581.
91. Nicephorus Maurus. A. C. 1089
73. Nicolaus A. C. 847.
50. Palladius Eutychianus 488.
23. Paulinus I. 323.
25. Paulinus II. Arianus 331.
Paulinus III. Eustathianorum Patriarcha 362.
16. Paulus I. Samosatenus, hæresiarcha 260.
53. Paulus II. 519.
1. S. Petrus Apostolus 33.
44. Petrus Fullo *primo* 471.
secundo 476.
tertio 485.
87. Petrus III. 1051.
28. Phacellius sive Phanellius, vide Flacillus 333.
11. Philetus 217.
22. Philogenes sive Philogonius 318.
28. Phlacitus Placentius Placillus Placitus, vide Flacillus 333.
35. Porphyrius 404.
Romanus idem cum Paulino I. vide Bosch. §. 141.
52. S. Serapion 189.
Severus hæresiarcha 512.
post sex annos fugit.
76. Simeon 893.
29. Stephanus I. Arianus 512.
47. S. Stephanus II. Martyr. circiter 478.
48. Stephanus III. 479.
68. Stephanus IV. 742.
74. Stephanus V. 870. uno die.
Stephanus VI. vide Theodosius.
75. Tadusus sive Theodorus II. (al. III.) 870.

71. Theodoritus I. 773
79. Theodoritus II. med. sæc. X.
70. Theodorus I. (al. II.) 571
75. Theodorus II. (al. III.) Taduſus. 870
82. Theodorus III. 970
88. Theodorus IV. circa A. C. 1057
Theodorus vide Dorotheus, Patriarcha Arianor.
78. Theodoſius I. A. C. 935
89. Theodoſius II.
37. Theodotus I. 417.
Theodotus II. vide Theodor.
7. S. Theophilus 168
Theophilus Aëtianorum Antioch. Epiſcopus ſub Valente.
69. Theophylactus 745
Thomas, vide Alexander II.
18. Timæus 273
20. Tyrannus 300
21. Vitalis 313
Vitalis Apollinariſtarum Epiſcopus A. C. 376
12. Zebennus ſive Zebinus. 228

VI. SIMEONIS, Theſſalonicenſis Archi-Epiſcopi Opus Eccleſiaſticum accuratius deſcriptum, & capitum ejus elenchus.

CUm de *Simeone* Theſſalonicenſi *) Archiepiſcopo dicerem Volum. X. p. 326. nondum in manus meas inciderat opus ejus præcipuum *contra hæreſes, de fide, ritibus & myſteris Eccleſiaſticis*, quod ab eo tempore contigit mihi beneficio celſiſsimi Hungaro Walachiæ Principis MAUROCORDATI. Quamobrem & inſtituto congruentem meo, & ſtudioſis harum litterarum gratam rem facturum me exiſtimo, ſi librum hunc minus obvium paullo diligentius deſcripſerim, & capitum ejus elenchum ac ſpecimina quædam cum lectore communicaverim. Auſpiciis igitur & ſumtu JOANNIS Ducis, labore *Joannis Molibdi* **) Heracleenſis excuſum Græce lucem vidit Jaſſii in Moldavia A. 1683. fol.

G opus

*) Diem obiit Simeon ante captam à Murate A. C. 1430. 29. Martii Theſſalonicam: de qua civitate & Eccleſia, ejusque antiſtitibus, metropolitis hodie Theſſaliæ, plura nos edocebit, eruditiſsimus antiquitatum Eccleſiaſticarum in Academia Lipſienſi Profeſſor Urbanus Godfridus Siberus, in hiſtoria quam prælo jampridem parat Eccleſiaſtica Theſſalonicenſi.

**) Τυπωθέντος διὰ δαπάνης τῦ εὐσεβεςάτυ ἐνδοξοτάτυ ἐκλαμπροτάτυ τε καὶ γαληνοτάτυ ἡγεμόνος κυρίυ ΙΩΑΝΝΟΥ Δύκα Βοεβόδα πάσης Μολδοβλαχίας, τῦ μεγαλοπρεπεςάτυ αὐθέντυ καὶ ἀρχηγῦ πάσης

opus Simeonis hoc titulo: ΣΥΜΕΩΝ τοῦ μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κατὰ αἱρέσεων, καὶ περὶ τῆς μόνης ὀρθῆς τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως, τῶν τε ἱερῶν τελετῶν καὶ μυστηρίων τῆς ἐκκλησίας διάλογος. Περί τε τοῦ Θείου Ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχιερέων τε, καὶ ἱερέων καὶ διακόνων, καὶ τῶν ὧν ἕκαστος τούτων στολῶν ἱερῶν περιβάλλεται, καὶ περὶ τῆς θείας μυσταγωγίας. εἴς τε τὸ τῆς ὀρθοδόξου τῶν χριστιανῶν πίστεως Σύμβολον ἑρμηνεία, καὶ τῶν τούτου ῥήσεων ἔκθεσις, ὅθεν τε συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων συγκείμεναί εἰσιν. ἔτι δὲ περιεκτικὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κεφάλαια ἤτοι ἄρθρα δώδεκα, καὶ ὅτι ταῦτα περιέχει τὸ ἱερὸν Σύμβολον. Καὶ περὶ τῶν περιεκτικῶν ἀρετῶν. Ἀποκρίσεις τε πρός τινας ἐρωτήσεις Ἀρχιερέως ἠρωτηκότος αὐτόν. Καὶ τελευταῖον περὶ ἱερωσύνης. Μεθ' ὧν τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ, μητροπολίτου Ἐφέσου ἐξήγησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας. *B. SIMEONIS Archi-Episcopi Thessalonicensis contra Hæreses, & de sola recta nostra Christianorum Fide, & de sacris ritibus & mysteriis Ecclesiæ dialogus. Præterea de Divino templo & de Episcopis, Presbyteris ac Diaconis, & de sacris stolis sive vestimentis quibus quisque induitur, & de divino cultu ac Mystagogia. Interpretatio in Symbolum rectæ Fidei Christianæ, & vocum ejus expositio, atque unde collectæ illæ & quibus oppositæ fuerint. Capita item & Articuli, quibus recta Fides continetur, & quod illa sacro comprehendantur Symbolo, & de virtutibus quæ in eodem commendantur. Responsiones ad quædam quæsita Episcopi, & denique de Sacerdotio. Post hæc, MARCI EUGENICI sapientissimi doctissimique Metropolitæ Ephesi expositio Ordinis Liturgiæ Ecclesiasticæ.* Subjunctus Index Græcus locuples à Joanne Molibdo compositus.

Præ-

πάσης Ὀκραΐνης, ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει τοῦ λογιωτάτου νοταρίου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου ἸΩΑΝΝΟΥ ΜΟΛΙΒΔΟΥ, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας, ἐν τῇ σεβασμίᾳ πατριαρχικῇ καὶ αὐθεντικῇ μονῇ τῶν πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων, τῇ καλουμένῃ Τζετατζούια. ἐν ἔτει σωτηρίῳ ΑΧΠΓ κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδοβίας. Et in calce libri: ἐπιμελείᾳ δὲ καὶ διορθώσει τοῦ λογιωτάτου κυρίου ἸΩΑΝΝΟΥ ΜΟΛΙΒΔΟΥ τοῦ Περινθίου, παρὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Χουσίου, κυρίου ΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΣ.

Præmittitur volumini præfatio duplex *Dosithei*, Patriarchæ Hierosol. *) in quarum priore Simeon Thessalonicensis celebratur ὁ τῆς θεσπεσίας καὶ ἀοιδίμου μνήμης Θεσσαλονίκης ἀρχιεπίσκοπος Συμεὼν, σύνοψιν τε Γραφῆς καὶ Πατέρων ἄρισα καὶ ἀσφαλέσαλα ποιησάμενος, ἀφ' οὗ εὐμάθητον τῶν ἀγραμμάτων, καὶ ἀφ' οὗ τὸ εὐκατάληπλον τῶν πεπαιδευμένων, καὶ ἀφ' οὗ εὐμνημόνευλον τῶν σοφῶν. Τὴν γὰρ ἀκτῖνα τοῦ Θεαρχικωτάτης αὐγῆς πληρέσαλα εἰσδεξάμενος ἥλιος πνευματικὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ χρηματίζει, καλαφωτίζων καὶ σοφοὺς καὶ ἰδιώτας ταῖς ἀκτῖσι τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ. Καὶ ὡς ἐν χρυσίῳ μάλισα ἡ βασιλικὴ εἰκὼν, οὕτω τῇ καθαρότητι τοῦ μακαρίας αὐτοῦ ψυχῆς εἰκὼν ὁρᾶται τοῦ Θεοῦ πετυπωμένη. διὸ καὶ Θεοφόροις Πατράσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων συναγάλλεται τῷ παυλαιτίῳ τῶν τοιούτων σαλπίγγων Χριστῷ παρισάμενος. *Beatæ & celebratissimæ memoriæ Archiepiscopus Thessalonicensis Simeon, qui compendium Scripturæ sacræ & Patrum quam optime & solidissime composuit, ut & inciuditi facile discere, & comprehendere studiosi, & docti tenere memoriæ valeant. Divini enim splendoris radio plenissime imbutus, solis instar spiritalis est Ecclesiæ DEI, qui radiis doctrinæ suæ doctos pariter indoctosque illuminat. Ac sicut in auro maxime regia effigies, sic in beati illius animi puritate, DEI expressa imago cernitur. Quare etiam cum Divinis Patribus in Ecclesia primogenitorum beatus & CHristo qui sanctarum hujuscemodi tubarum auctor est, præsens & adsistens exultat.* In altera præfatione, data Adrianopoli & directa ad Joannem Ducem, **) Dositheus laudat hujusce curam ac benignitatem in promovenda Simeonis editione, publico bono demonstratam.

*) ΔΟΣΊΘΕΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας καὶ πεστκυνητῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἀναστάσεως.

**) Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ, ἐνδοξοτάτῳ εὐσεβεστάτῳ, γαληνοτάτῳ τε καὶ μεγαλοπρεπεστάτῳ αὐθέντῃ καὶ ἡγεμόνι πάσης Μολδοβλαχίας τὸ τρίτον, καὶ Οὐγγαίνης τὸ πρῶτον, κυρίῳ κυρίῳ ΙΩΑΝΝΗ δάκα Βοεβόδα, τῷ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἡμῶν ποθεινοτάτῳ τοῦ ἡμῶν μετριότητος, Ἀποστολικὴν εὐλογίαν ἐν ἁγίῳ φιλήματι. Et in fine Epistolæ: ΔΟΣΊΘΕΟΣ ἐλέῳ Θεοῦ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐχέτης τοῦ σῆς ἐκλαμπρότητος.

ΠΙΝΑΞ ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ τῆς παρέσης βίβλυ.

ά Κατὰ Ἀθέων, καὶ ὅτι ἔστι Θεός. pag. 2. 32.

β Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις πρώτη ἀπὸ τῶν ἁγίων γραφῶν. 3. 2.

γ Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις δευτέρα, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπυ, νοοῦντος καὶ λέγοντος καὶ ζητοῦντος περὶ Θεοῦ. 3. 23.

δ Ὅτι ἔστι Θεὸς, ἀπόδειξις τρίτη, ἀπ' αὐτῆς τῆς κτίσεως, τῆς τε συστάσεως καὶ εὐταξίας καὶ προνοίας καὶ διοικήσεως αὐτῆς. 4. 3.

έ Κατὰ τῶν πολυθέων ἑλλήνων. 5. 2.

ς Κατὰ τῶν ἀσεβῶς δοξαζόντων εἱμαρμένην καὶ τύχην, καὶ περὶ ἀστρολογίας. 5. 34.

ζ Ὅτι μόνος Θεὸς ἡ ἁγία Τριάς. 7. 37.

ή Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Σαβελλίυ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀθέων. 8. 8.

θ Τὰ εὐαγγελικὰ τοῦ Σαβελλίυ, ταῦτα δὲ τοῦ Ἰουδαίων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀθέων ἐθνῶν. 9. 2.

ί Περὶ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίυ Πνεύματος. 11. 6.

ια Κατὰ Σίμωνος τοῦ μάγυ καὶ Μάνεντος καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ τῶν δυσσεβῶν Βογομύλων ἤτοι Κουδουγέρων. 14. 40.

ιβ Κατὰ Ἀρείυ, Σαβελλίυ, Εὐνομίυ, Μακεδονίυ, καὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἀπολιναρίυ. 18. 16.

INDEX CAPITUM *præsentis Libri.*

1. Contra *Atheos*, quod est DEus.

2. DEum esse, demonstratio prima ex sacris literis.

3. DEum esse, demonstratio secunda petita ab ipso homine, qui de DEO notionem habet, loquitur & inquirit.

4. DEum esse, demonstratio tertia ab ipsa creatura, & productione ejus, bona ordinatione, providentia & dispensatione.

5. Contra *Ethnicos* multorum Deorum cultores.

6. Contra eos qui Fatum & Fortunam impie docent, & de Astrologia.

7. Quod sacrosancta Trinitas solus sit DEUS.

8. Contra *Judæos* & *Sabellium*, & alios impia docentes.

9. Evangelica dicta *Sabellio* opposita. Alia (ex V. T.) contra *Judæos* & reliquas impias gentes.

10. De Filio DEI unigenito, & sancto Spiritu.

11. Contra *Simonem* Magum, *Manetem* & similes, nec non contra impios *Bogomilos* sive *Cudugeros*.

12. Contra *Arium*, *Sabellium*, *Eunomium*, *Macedonium*, impiumque *Apollinarium*.

ιγ΄ Κατὰ τ̃ χειρομάχων τ̃ ἀνθρωπολάτρων Νεστορίου. 18. 39.

ιδ΄ Κατὰ ἀθέων ἐθνῶν. 19. 22.

ιε΄ Κατὰ τ̃ δυσεβ̃ς Εὐτυχ̃ους τ̃ Διοσκόρου καὶ τῶν ἀφρόνων Ἀρμενίων Ἰακωβιτῶν, καὶ λοιπῶν Ἀκεφάλων, ἔτι τε κ΄ Σεργίου καὶ Πύρρου καὶ Ὁνωρίου, καὶ τῶν λοιπῶν Μονοθελητῶν. 21. 9.

ις΄ Κατὰ τ̃ δυσεβ̃ς Ὠριγένους, Διδύμου τε καὶ Εὐαγρίου, καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς Αἱρετικῶν, καὶ περὶ νεκρῶν ἀναστάσεως. 23. 22.

ιζ΄ Ὅτι τὸ τ̃ ὑπερηφανίας τ̃ οἰήσεως πάθος αἴτιον, πιπτειν τὰς αἱρέσεσιν ὑποπιπτούσας. 24. 28.

ιη΄ Κατὰ τῶν εἰκονομαχούντων δυσεβῶν Βογομύλων. 25. 15.

ιθ΄ Κατὰ Λατίνων. 28. 27.

κ΄ Τίνα εἰς ἃ καινοτομοῦσι Λατῖνοι. 29. 34.

κα΄ Κατὰ τῶν ἐθιόντων τὰ μὴ παραδεδομένα. 32. 8.

κβ΄ Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν δοκούντων μικρῶν δεῖ προσέχειν. 33. 21.

κγ΄ Ὅτι δεῖ ἀνιστορεῖν εὐλαβῶς τὰ θεῖα καὶ εὐσεβῶς, καὶ κ τ̃ν δεδομένην συνήθειαν. 34. 10.

κδ΄ Περὶ τ̃ πρώτης συνόδου. 39. 31.

κε΄ Περὶ τ̃ δευτέρας συνόδου. 34. 13.

κς΄ Περὶ τ̃ς τρίτης συνόδου. 44. 35.

κζ΄ Περὶ τ̃ τετάρτης συνόδου. 45. 2.

κη΄ Περὶ τ̃ πέμπτης συνόδου. 45. 10.

13. Contra *Neſtorium* CHriſti adverſarium & hominicolam.

14. Contra *Gentes* impios.

15. Contra impium *Eutychen*, *Dioſcorum* ſtolidosque *Armenios* & *Jacobitas* reliquosque *Acephalos*, *Sergium* quoque & *Pyrrhum* atque *Honorium*, & cæteros *Monotheletas*.

16. Contra impium *Origenem*, *Didymum* & *Evagrium* & hæreticos qui cum ipſis faciunt: & de reſurrectione mortuorum.

17. Quod affectus ſuperbiæ arrogansque exiſtimatio ſui, cauſa ſit in hæreſin incidentibus.

18. Contra impios *Bogomilos*, imaginum cultui repugnantes.

19. Contra *Latinos*.

20. Quænam ſint in quibus nova ſciſcunt *Latini*.

21. Contra eos qui veſcuntur cibis traditione Eccleſiaſtica improbatis.

22. Quod etiam in parvis cautum eſſe oporteat.

23. Quod oporteat res divinas imaginibus repræſentare pie & juxta traditam conſvetudinem.

24. De prima Synodo.

25. De ſecunda Synodo.

26. De tertia Synodo.

27. De quarta Synodo.

28. De quinta Synodo.

κθ΄ Περὶ

κθ΄ Περὶ τ ἕκτης τε ϛ ἑβδόμης συνόδ 45. 16.

29. De Synodo ſexta & ſeptima.

λ΄ Κατὰ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνη, καὶ τῶν ὁμοίων αὐτοῖς, τ ἁγίας Τριάδ τὴν θείαν χάριν ἀσεβῶς ἀθετούντων. 47. 32.

30. Contra *Barlaamum* & *Acindynum* horumque ſimiles Divinam ſacroſanctæ Trinitatis Gratiam impie reprobantes.

λά Περὶ τ ἱερ Γρηγορίυ Θεσσαλονίκης τ θαυματουργ. 48. 13.

31. De S. *Gregorio* Theſſalonicenſi, Thavmaturgo.

λβ΄ Κατὰ Λατίνων, ὅτι ἐκ μόνυ τ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα. 53. 30.

32. Contra *Latinos*, quod ex ſolo Patre Spiritus procedit.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ. 61. 20.

DE SACRAMENTIS.

λγ΄ Ὅτι ἑπτὰ τὰ τ Ἐκκλησίας Μυστήρια. 61. 36.

33. Quod ſeptem ſint Eccleſiæ ſacramenta.

λδ΄ περὶ Βαπτίσματος. 62. 2.

34. De Baptiſmate.

λέ περὶ τ Χρίσματος, 62. 7.

35. De Chriſmate.

λϛ΄ περὶ τ θείας Κοινωνίας. 62. 13.

36. De Divina Communione.

λζ΄ περὶ τ Χειροτονίας. 62. 19.

37. De impoſitione manuum.

λή περὶ Γάμυ. 62. 29.

38. De Matrimonio.

λθ΄ περὶ Μετανοίας. 62. 38.

39. De Pœnitentia.

μ΄ περὶ ἁγίυ Ἐλαίυ. 63. 2.

40. De Oleo ſancto.

μά περὶ ἀναστάσεως, ἤτοι σωμάτων ἐγέρσεως. 63. 14.

41. De reſurrectione ſive ſuſcitatione corporum.

μβ΄ Διατί ὁ τ Θεοῦ Λόγος, ἐ τῇ κρείττονι Φύσει τῶν Ἀγγέλων ηνώθη, ἀλλὰ τῶν ἀνθρώπων. 64. 20.

42. Quare verbum DEI non præſtantiori Angelorum naturæ ſe univerit, ſed Hominum?

μγ΄ Ὅτι ὁ Χριστὸς τὰ μυστήρια καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐδέξατο. 65. 22.

43. Quod CHriſtus ſacramenta ipſe in ſe ſuſcepit.

μδ΄ Ὅτι τὴν Ἱερουργίαν αὐτὸς ἐτέλεσεν ὁ Σωτήρ. 67. 6.

44. Quod Salvator ipſe Euchariſtiam perficiendo celebravit.

μέ Ὅτι καὶ Ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερεὺς σωματικῶς κεχειροτόνηται ὁ Σωτὴρ, 67. 18.

45. Quod Sacerdos & Pontifex Maximus corporaliter ordinatus Salvator fuit.

μϛ΄ Ὅτι

μς΄ Ὅτι καὶ τὸ τίμιον Γάμον ὁ Χριστὸς ηὐλόγησε, καὶ ἐν ἑαυτῷ διὰ τὴν Ἐκκλησίας εἰργάσατο ἐν ἁγίῳ Πνεύματι. 67. 41.

μζ΄ Ὅτι Γάμῳ τὴν παρθενίαν Χριστὸς προέκρινε. 68. 4.

μη΄ Ὅτι Γάμῳ Χριστῷ, ἡ παρθενία. 68. 18.

μθ΄ Ὅτι καὶ τὰ τῆς Μετανοίας ὁ Σωτὴρ δι' ἑαυτοῦ ἔδειξεν. 68. 38.

ν΄ Ὅτι δὲ τὰ τῆς Μετανοίας ἔργα δι' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς κατειργάσατο. 69. 16.

να΄ Ὅτι διὰ τὴν Μετάνοιαν ἡ χάρις τοῦ λύειν καὶ δεσμεῖν δέδοται τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ αὕτη ἀπὸ Χριστοῦ. 69. 38.

νβ΄ Ὅτι καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα τῇ Μετανοίᾳ προσλαμβάνεται, καὶ διὰ τί σχῆμα Ἀγγελικὸν καὶ ἔνδυμα μετανοίας καλεῖται, καὶ τίς ἡ δυνάμις τούτου. 70. 6.

νγ΄ Ὅτι ὁ Σωτὴρ καὶ δι' ἑαυτοῦ τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον ἔδειξεν. 70. 36.

νδ΄ Τί τὸ, ἄφες τοὺς νεκροὺς, θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. 71. 34.

νε΄ Τί δὲ, ἐθὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ ἄροτρον. 71. 40.

νς΄ Ὅτι καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Ἐλαίου, ἤτοι Εὐχελαίου Μυστήριον ὑπὸ τοῦ Σωτῆρος ἐστὶ δοθέν. 72. 31.

νζ΄ Διατὶ καὶ Ἔλαιον ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ

46. Quod honeſtum Conjugium benedixit CHriſtus, atque cum Eccleſia in Spiritu ſancto ipſe in ſe repræſentavit.

47. Quod nuptiis virginitatem CHriſtus prætulerit.

48. Virginitatem eſſe connubium cum CHriſto.

49. Quod pœnitentiam CHriſtus ipſe docuit.

50. Quod opera Pœnitentiæ propter nos præſtitit Chriſtus.

51. Quod propter pœnitentiam, Gratia ſolvendi & ligandi Epiſcopis conceſſa eſt, idque a CHriſto.

52. Quod forma & habitus Monachalis à Pœnitentia aſſumitur, & quare idem habitus Angelicus vocetur & habitus pœnitentiæ, & quænam ſit ejus vis ac ſignificatio.

53. Quod etiam Salvator ipſe docuit ſacra hujusmodi forma uti.

54. Quæ ſit ſententia dicti Matth. VIII. 22. *permitte mortuos ſepelire mortuos ſuos.*

55. Quæ dicti Luc. IX. 62. *Nemo mittens manum ſuam ad aratrum.*

56. Quod ſacri olei ſive oratione conſecrati myſterium à Salvatore traditum fuit.

57. Quare olei uſus ſit in ſancto & magno unguento ſive chriſmate,

nec

μεγάλῳ Μύρῳ, & Ἔλαιον ἐν τῷ Εὐχελαίῳ, 73. 36.

νη Διατί ἐν τῇ τοῦ βρέφους γωνήσει εὐχὴ ποιεῖται τοῦ ἱερέως γίνεται. 74. 28.

νθ Δήλωσις κατὰ μέρος τῶν περὶ τὸ βάπτισμα καὶ ἐν τῷ βαπτίσματι, & μετὰ τὸ βάπτισμα πεπραγμένων. 74. 38.

ξ Ὅτι καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος τὸ ὄνομα εἴληφεν, Ἰησοῦς κληθεὶς. 75. 6.

ξα Θεωρία περὶ τῶν πεπραγμένων ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι. 76. 10.

ξβ Ὅτι χρὴ τὸν ἀναδοχὸν τοῦ βαπτιζομένου ὀρθόδοξον εἶναι καὶ εὐσεβῆ. 76. 34.

ξγ Τί σημαίνει τὸ Ἀλληλεία. 82. 18.

ξδ Ὅτι τὸ, βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ, τοῦ, βαπτίζω ἐγὼ τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ, διαφέρει. 83. 13.

ξε Τί παρέχει τῷ βαπτιζομένῳ τὸ χρίσμα, ἤτοι τὸ Μύρον. 83. 33.

ξς Ὅτι δυνάμει πᾶς βαπτισθεὶς καὶ χρισθεὶς ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὰ θεῖα χαρίσματα, καὶ καιρὸν ἀποκαλυπτόμενα, πλὴν τῆς ἱερωσύνης. 84. 6.

ξζ Διατί ἡ κεφαλὴ ἐν τοῖς βαπτιζομένοις τελεῖται, & τὸ ἔνδυμα τοῦ κουκουλίου καὶ τοῦ Ἀναβόλου. 84. 29.

ξη Ὅτι τὸ τέλος τοῦ βαπτίσματος καὶ τοῦ Μύρου, ἡ κοινωνία τῶν Μυστηρίων. 85. 16.

nec minus adhibeatur oleum in euchelæo pœnitentium & infirmorum.

58. Quare Sacerdos preces peragat nato infante?

59. Expositio singulorum quæ fiunt ante baptismum, in baptismo & post baptismum.

60. Quod Dominus quoque octavæ die nomen accepit & JEsus appellatus est.

61. Consideratio eorum quæ in Divino baptismo peraguntur.

62. Susceptorem baptizandi recte de Fide sentientem & pium esse debere.

63. Quæ sit vis & sententia vocis *Alleluja*.

64. Quod diversa sit sententia formulæ, *baptizatur servus DEI*, & formulæ, *ego baptizo servum DEI*.

65. Quid baptizato chrisma sive ungventum conferat?

66 Quod baptizatus unctusque chrismate, habeat virtute ac potentia in se Divinæ Gratiæ dotes tempore manifestandas, excepto Sacerdotio.

67. Quare baptizandi tondentur, induunturque cucullo & humerali sindone?

68. Quod finis & scopus baptismi & chrismatis sit communio mysteriorum.

ξθ' Κατὰ

ξθ΄ Κατὰ Λατίνων ὅτι ὐ δεῖ ἀφιςᾶν τὰ βρέφη τ κοινωνίας. 86. 15.

69. Contra Latinos, quod infantes communione arcere non oporteat.

ο΄ Ὅτι χρὴ τὸ ὕδωρ τ βαπτίσματος καὶ τὰ λοιπὰ ἅγια ἀσφαλῶς τελεῖσθαι τὸν ἱερέα. 86. 34.

70. Quod ſacerdotis eſt aquam baptiſmi & cætera ſacra recte curare.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ. 87. 6.

DE SACRO RITU SANCTI UNGUENTI.

οα΄ Περὶ τ παρασκευῆς τε καὶ ἐψήσεως τ θείου Μύρου. 87. 28.

71. De apparatu & elixatione ſancti unguenti.

οβ΄ περὶ τ ἱερᾶς τελετῆς τ ἁγίου Μύρου. 88. 12.

72. De ſancti unguenti ſacro ritu.

ογ΄ Θεωρία τ τ Μύρου εὐχῆς. 89. 20.

73. Conſideratio Precationis ſuper unguento.

οδ΄ Ὅτι πιστοὶ μὲν πάντες τὸ μῦρον δέχονται, μόνοι δὲ τοῦτο πάντας Ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς τὴν χειροθεσίαν. 91. 25.

74. Quod omnes quidem fideles unguentum, ſoli autem Epiſcopi & ſacerdotes impoſitionem manuum ſuſcipiant.

οε΄ Ὅτι δι ἀλλήλων δίδονται τὰ Μυστήρια, καὶ δι ἀλλήλων τελειοῦνται. 91. 40.

75. Quod invicem dantur ſacramenta & mutuo invicem perficiuntur.

ος΄ Ὅτι ἑπτὰ τελετὰς ἔχει ἐν ἑαυτῷ ὁ Ἐπίσκοπος. 92. 18.

76. Quod ſeptem poteſtates cerimoniarum curandarum in ſe habet Epiſcopus.

οζ΄ Ὅτι παρ Ἐπισκόπου μόνον τὸ Μῦρον καὶ αἱ χειροθεσίαι, καὶ δι αὐτοῦ ἐν πάσαις ταῖς τελεταῖς ἡ ἐπισκοπικὴ φαίνει χάρις. 92. 30.

77. Quod ſolum ab Epiſcopo ſacrum unguentum manuumque impoſitiones : & per eum in omnibus ſacris ritibus Gratia Epiſcopalis præſtatur.

οη΄ Ὅτι πηγὴ τ ἱερωσύνης ὁ Χριστὸς, καὶ ἐξ ἐκείνου διὰ τῶν διαδόχων αὐτοῦ ἡ χάρις μεταδίδοται. 93. 5.

78. Quod fons Sacerdotii eſt CHriſtus, & ab illo per ſucceſſores ejus Gratia derivatur.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, p. 93. 25.

DE SACRA LITURGIA.

οθ΄ Τί δηλοῖ ἡ τοῦ Ἱεράρχου ἐκ τοῦ θρόνου καταβασις, καὶ τὰ ἱερὰ ἐνδύματα, καὶ τὸ ταῦτα ἐνδύσασθαι. 94. 20.

79. Quid significet Antistitis de sede Episcopali descensio, & quid per sacra vestimenta, illorumque induitionem notetur?

π΄ περὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Μανδύου τε, καὶ τοῦ Ἐγκολπίου καὶ τῆς ποιμαντικῆς ῥάβδου. 95. 4.

80. De Episcopali pallio & pectorali theca, & de pastorali baculo.

πά Ὅτι ἑπτὰ τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἱερὰ ἐνδύματα, καὶ τίνα ταῦτα, καὶ τί ἕκαστον τούτων δηλοῖ. 95. 32.

81. Septem esse indumenta Episcopi, & quænam hæc *) & quid per singula significetur.

πβ΄ Ὅτι τὸ Ὠμοφόριον ἐξ ἐρίου, καὶ οὐκ ἐξ ἄλλης ὕλης δεῖ κατασκευάζεσθαι, καὶ τίνας δηλοῦσιν οἱ φορέοντες τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τί τὸ κατέρχεσθαι πρὸς δυσμάς. 96. 17.

82. Quod humerale ex lana neq; ex ulla alia materia parari oportet. Et quosnam denotent qui Episcopum induunt. Et quid ejus versus occidentem processus.

πγ΄ Τί σημαίνει τὸ λαμβάνειν εὐλογίαν παρὰ τοῦ πρώτου Ἀρχιερέως τούς τε ὑπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς Ἱερεῖς τε καὶ κληρικοὺς, ἐν τῷ μέλλειν τὰς ἱερὰς αὐτῶν στολὰς ἐνδύεσθαι, καὶ μετάνοιαν ποιεῖν. 96. 34.

83. Quid significet quod benedictionem ab Archiepiscopo accipiunt qui sub eo sunt Episcopi Sacerdotes & Clerici, quando volunt sacras stolas suas induere, atque caput & corpus coram illo inclinant.

πδ΄ περὶ τῶν ἐν τῇ Προσκομιδῇ τελουμένων. 97. 33.

84. De illis quæ in offertorio sive Missa peraguntur.

πέ Τί σημαίνει ὁ ἐν τῇ Προθέσει ἅγιος Δίσκος, καὶ τὰ λοιπά. 98. 3.

85. Quid denotet in Prothesi sive sacello ad dextram bematis sito rotunda mensa, & reliqua.

πϛ΄ Διατί ἔνζυμος προσφέρεται Ἄρτος. 98. 24.

86. Quare fermentatus panis offeratur.

πζ΄ Διατί τετραμερὴς ὁ προσφερόμενος εἰς Ἱερουργίαν ἄρτος. 98. 38.

87. Quare panis ad sacram Missam oblatus sit quadrangularis & quadripartitus?

πή Ὅτι

*) Τὸ στιχάριον, τὸ ἐπιτραχήλιον, ἡ ζώνη, τὸ ἐπιγονάτιον, τὰ ἐπιμανίκια, τὸ φαινόλιον, τὸ πολυσταύριον.

πή Ὅτι οὐκ ὀρθῶς κάμνετω ποιοῦσι Λατῖνοι, ἄζυμά τε ϗ κυκλοειδῆ ταῦτα προσφέροντες, σεσαρκῶσθαι γὰρ ὁ Χριστὸς, ϗ σῶμα δὲ ἐκ στοιχείων. 99. 4.

πθ Καϗὰ Λατίνων, ἄζυμα προσφερόντων. 99. 31.

ρή Τί ϗ ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ. 100. 5.

ρά Διατί ἐν τῷ νόμῳ μὲν ἄζυμοι ἄρτοι, ἐν δὲ τῇ χάριτι ἔνζυμοι. 100. 22.

ρβ Περὶ τῶν ἐν τῇ Προσκομιδῇ τελουμένων. 102. 22.

ργ Καϗὰ Ἀρμενίων. 102. 32.

ρδ Περὶ τῶν προσφερομένων ἐν τῇ προθέσει Μερίδων, ὑπέρ τε ἁγίων καὶ πάντων εὐσεβῶν. 104. 36.

ρε Διατί Θυμίαμα μετὰ τὴν Προσκομιδήν. 107. 4.

ρς Τί ὁ ἀστερίσκος δηλοῖ, ϗ ἱερά τε καλύμματα, καὶ ὁ Ἀήρ. 107. 14.

ρζ Τίνα τυποῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ τίνας οἱ σὺν αὐτῷ. 109. 2.

ρή Τί ϗ ἅγιον δηλοῖ Βῆμα, ϗ ἵνα ἡ ἱερὰ Τράπεζα. 109. 7.

ρθ Ὅτι ὡς μὲν ἐν οὐρανοῖς, καὶ ἐπὶ γῆς, οὐ τάξιν ἴσανται καὶ κοινωνοῦσι τῶν Μυστηρίων, ἔντε τῷ Βήματι καὶ ἐκτὸς, ἱερωμένοι ϗ λαϊκοί. 111. 16.

ρ περὶ τοῦ Ἀντιδώρου, ϗ ὅτι ἡγιασμένου ἄρτου ἐστὶ. 113. 39.

88. Non recte in hoc facere Latinos, quod infermentatas & rotundas hoſtias offerunt, cum CHriſtus carnem aſſumſerit ex quatuor conſtantem elementis.

89. Adverſus Latinos, infermentata offerentes.

90. Quis ſenſus verborum Matth. XIII. 33. *Simile eſt Regnum Cœlorum fermento.*

91. Quare ſub Lege panes infermentati, ſed ſub Evangelii Gratia fermentati?

92. De iis quæ in Miſſa peraguntur.

93. Contra Armenios (aquam cum vino offerre recuſantes.)

94. De oblatis in Protheſi particulis pro ſanctis piisque univerſis.

95. Quare ſuffitus poſt Miſſam?

96. Quid notatur per ſtellulam & ſacra opercula ac velamentum?

97. Quænam Epiſcopus & qui cum eo ſunt ſignificant?

98. Quidnam innuitur ſacro bemate ſive ſacrario, menſaque ſacra?

99. Quod ſicut & in cœlis & in terra, ita ſtant ordine & myſteriis communicant in ſacrario & extra ſacrarium ſacerdotes & laici.

100. De antidoro & quod hic eſt panis benedictus (qui loco Euchariſtiæ diſtribuitur non communicantibus.)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ, p. 114. 26.

DE DIVINO TEMPLO EJUSQUE INAUGURATIONE.

ρά περὶ οἰκοδομῆς ἁγίου Ναοῦ, καὶ εὐχῆς ἐπὶ θεμελίῳ. 115. 2.

101. De ædificatione ſancti Templi, & precibus quando ejus fundamentum ponitur.

ρβ' περὶ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου καὶ τοῦ Ναοῦ καθιερώσεως. 116. 15.

102. De ſancto Altari, & templi inauguratione.

ργ' Διατί ὁ Ἀρχιερεὺς περιβάλλεται σινδόνα καὶ ζώννυται. 116. 26.

103. Quare Antiſtes ſindonem induit ſeque cingit.

ρδ' Διατί ἐν τῇ καθιερώσει τοῦ Ναοῦ, ἐξάγονται οἱ Λαϊκοί. 116. 38.

104. Quare in Templi inauguratione Laici exeſſe jubentur?

ρε' Διατί ἐξάγονται τὰ κινούμενα. 117. 3.

105. Quare mota exportantur?

ρς' Διατί κηρομαστίχη τε καὶ Ἀρώματα. 117. 19.

106. Quare ceromaſtice & aromata adhibentur?

ρζ' Διατί ὕδατι ἐκπλύνεται ἡ Τράπεζα. 118. 7.

107. Quare ſacra menſa abluitur aqua?

ρή περὶ ἱερῶν Ἀντιμηνσίων. 118. 18.

108. De ſacris antimenſiis ſive mappis, ſacrarum menſarum vicariis.

ρθ' περὶ τῶν τεσσάρων ὑφασμάτων τῶν ἐν τῇ θείᾳ Τραπέζῃ. 118. 25.

109. De quatuor velamentis ſacræ menſæ.

ρι' Διατί ἐκπλύνεται οἴνῳ καὶ ῥοδοσάγματι. 118. 30.

110. Quare vino & aqua roſacea abluitur?

ρια' Διατί χρίεται Μύρῳ, καὶ ὁ Ἀλληλούϊα ψάλλεται. 118. 40.

111. Quare imbuitur unguento, acciniturque Alleluja?

ριβ' Τί τὰ ὑφάσματα καὶ τὸ καλασάρκα, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ θείᾳ Τραπέζῃ. 119. 17.

112. Quid innuant velamenta & contiguum ſacræ menſæ inſtratum cæteraque quæ in illa conſpiciuntur?

ριγ' Τί ἡ λυχνία δηλοῖ, καὶ τὸ ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ θυμίαμα. 119. 34.

113. Quid candelabrum, atque in tota ſacra æde ſuffitus?

ριδ' Διατί ὅλον τὸν οἶκον χρίει τῷ Μύρῳ, 119. 42.

114. Quare totam ædem unguento perlinit (Epiſcopus vel Sacerdos?)

ριε' ὅτι

ριέ ὅτι μετὰ τὴν καθιέρωσιν ἐκβάλλει τὴν σινδόνα ὁ Ἀρχιερεὺς. καὶ τὰ λείψανα κατατίθησιν. 120. 26.

115. Quod post inaugurationem Episcopus exuit sindonem & reliquias Sanctorum reponit.

ριϛ΄ διατί λείψανα τῶν Μαρτύρων ὑπὸ τὸ Θυσιαστήριου κατατίθεται. 120. 34.

116. Quare reliquiæ Martyrum sub altari deponantur.

ριζ΄ διατί ἐκ παλαιοῦ Ναοῦ εἰς τὸν νέον τὰ λείψανα φέρονται. 121. 10.

117. Quare ex veteri templo in novum portentur reliquiæ?

ριή διατί κλείονται αἱ πύλαι, καὶ τὸ ἄρατε πύλας ᾄδεται. 121. 30.

118. Quare claudantur sacræ ædis fores, accinaturque illud (Psalm. XXIV. 7.) *Attollite portas.*

ριθ΄ διατί γόνυ κλίνει ὁ Ἀρχιερεύς. 122. 8.

119. Quare genu inclinet Episcopus?

ρκ΄ τί δύναται ἡ πρὸ τῶν πυλῶν ἐγκαινίων εὐχή. 122. 21.

120. Quæ sit ratio & sententia precationis encæniorum ante templi fores.

ρκά ὅτι ἀναγκαῖον ἐν παντὶ θείῳ ναῷ τελεῖσθαι τὰ ἐγκαίνια. 122. 26.

121. Quod sit necessarium in quovis Divino templo encænia quotannis celebrari.

ρκβ΄ ὅτι χρὴ ἕκαστον τῶν ἱερωμένων τὸν καιρὸν ἑορτάζειν τῆς Χειροτονίας αὐτοῦ, ἢ κἂν ἱερουργεῖν ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. 123. 2.

122. Quod decet quemlibet sacerdotem quotannis tempus ordinationis suæ festum agere, atque illa die sacra facere.

ρκγ΄ ὅτι τὰ ἐγκαίνια ἐν τῇ Θεσσαλονινικέων ἔτι γίνονται. 123. 27.

123. Quod Encænia in Ecclesia Thessalonicensi etiamnum quotannis celebrantur.

ρκδ΄ περὶ τῆς τάξεως τῶν ἐγκαινίων. 123. 32.

124. De ordine Encæniorum.

ρκέ ὅτι καὶ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐτελεῖτο ἐξαρχῆς τὰ ἐγκαίνια. 124. 18.

125. Quod CPoli mos a primis temporibus invaluit celebrandorum quotannis Encæniorum.

ρκϛ΄ διατί Μῦρον ἐπιχέεται τοῖς Λειψάνοις, καὶ ὑπὸ τὸ Θυσιαστήριον κατατίθενται. 125. 9.

126. Quare unguento reliquiæ perfundantur, ponanturque sub altari?

ρκζ΄ περὶ τῆς τῶν θείων Ἀντιμηνσίων ἱερᾶς τελετῆς. Καὶ διατί ἐπιπλέον ἀπὸ λίνου τὰ Ἀντιμήνσια. 125. 41.

127. De ſacro ritu Divinorum antimenſiorum, ſive mapparum ſacræ menſæ vicariarum, & quare plerumque ex lino conficiantur.

ρκή Τί ἄρα ὁ ναὸς ἐκτυποῖ, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ. 126. 34.

128. Quæ ſit templi & rerum, quæ in eo ſunt, ſignificatio.

ρκθ΄ ὅτι τὰ παλαιὰ τὰ τῆς χάριτος προετύπου. 127. 26.

129. Quod rebus Veteris Teſtamenti res Gratiæ Evangelicæ adumbratæ fuere.

ρλ΄ ὅτι οἱ τῶν ἱερῶν οἴκων καταφρονηταὶ, καὶ τῶν ἄλλων ἁγίων ἀπόλλυνται. 128. 2.

130. Quod ſacrarum ædium contemptoribus etiam aliorum ſacrorum fructus perit.

ρλά ὅτι τὴν ἐν Τριάδι μόνον Θεὸν τυποῖ ὁ ναός. 128. 8.

131. Quod per Templum unus in Trinitate DEus adumbratur.

ρλβ΄ τί ἡ Τράπεζα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ὅτι πάντα Χριστός. 128. 40.

132. Quid per menſam & quæ in ea ſunt? & quod CHriſtus omnia.

ρλγ΄ τί τὸ καταπέτασμα καὶ οἱ τέσσαρες τούτου στύλοι. 129. 14.

133. Quid per velamentum & quatuor eis columnas?

ρλδ΄ τί ὁ κηρὸς προσφερόμενος. 130. 33.

134. Quid per ceram quæ offertur?

ρλε΄ τί ἡ ἄνω καθέδρα καὶ αἱ Βαθμίδες. 131. 2.

135. Quid per ſuperiorem cathedram, gradusque.

ρλϛ΄ τί τὰ διάστυλα σημαίνει, καὶ ὁ ἐπάνω κοσμήτης, καὶ τὸ πέπλον. 131. 10.

136. Quid per interſtylia epiſtyliique compagem ſuperius, ornatus cauſſa additam, & per peplum?

ρλζ΄ διατί ἐν κόγχῃ ἡ πρόθεσις, καὶ τί αὕτη σημαίνει. 131. 27.

137. Quare in Concha Bematis ſit ſacellum quod Protheſis dicitur & quid hæc ſignificet.

ρλή ὅτι ἡ πρόθεσις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ τὴν Βηθλεὲμ εἰκονίζει, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ τῇ προσκυνήσει τῶν μάγων. 131. 34.

138. Quod Protheſis & quæ in illa ſunt, imaginem referunt Bethlehemi, & eorum quæ circa Nativitatem Chriſti, & adorationis Magorum contigerunt.

ρλθ περὶ

ρλθ΄ περὶ ἡμικυκλίου καὶ βήματος, καὶ τῆς τραπέζης καταπετάσματος. 132. 6.

139. De semicyclo Bematis & de velamento sacræ mensæ.

ρμ΄ τί τὰ πολύφωτα δωδεκάφωτά τε καὶ τρίφωτα, καὶ λοιπὰ ἀναπτόμενα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. 132. 18.

140. Quid innuant multa lumina, duodena lumina, terna lumina cæteraque quæ in Ecclesia accenduntur.

ρμα΄ διατί τὰ ἱερὰ ἐν τῷ ναῷ πέπλα, καὶ ὁ πολυτελὴς κόσμος, καὶ ἡ διάφορος ἐνωδία. 133. 2.

141. Quam ob causam sacra sint in templo pepla, & pretiosus ornatus, & multiplex fragrans suffitus?

ρμβ΄ περὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ στάσεως τοῦ λαοῦ. 133. 16.

142. De populi in templo statione.

ρμγ΄ Πότε ὁ Βασιλεὺς ἔνδον τοῦ βήματος κοινωνεῖ, καὶ πῶς. 133. 26.

143. Quando Rex (Imperator) intra sacrum Bema communicat & quomodo?

ρμδ΄ Ὅπως ἀναγορεύεται ὁ Βασιλεύς. 133. 40.

144. Quomodo proclamatur Imperator.

ρμε΄ Ὅπως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας στέφεται ὁ Βασιλεύς. 134. 9.

145. Quomodo in Ecclesia coronatur.

ρμς΄ διατὶ χρίεται Μύρῳ ὁ Βασιλεὺς, καὶ εὐχαῖς τελειοῦται. 134. 15.

146. Quare sacro ungvento inungitur Imperator & precibus inauguratur?

ρμζ΄ διατί ὁ νέος Βασιλεὺς ὑπὸ Βασιλέων Πατέρων, ἢ στρατηγῶν ἐν τῷ μέλλειν χειροθήναι προσάγεται. 134. 34.

147. Quare novus Imperator perungendus adducitur ab Imperatoribus Parentibus vel à summis Ducibus?

ρμη΄ Ὅτι καὶ ὑπὲρ ἀξιωματικῶν εὐχὴ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὶν ἐτελεῖτο. 134. 40.

148. Quod olim preces in Ecclesia etiam pro proceribus & viris in dignitate constitutis perageban-tur.

ρμθ΄ τί τὸ ὡς Μανδύας ἱερὸν, ὃ ἐπάνω τῶν βασιλικῶν ἐνδυμάτων λαμβάνει ὁ Βασιλεὺς, καὶ τί ἡ ἀπὸ κέδρου ξύλου ῥάβδος. 135. 8.

149. Quid significet quod pro sacro pallio super Imperatorias vestes Imperator induit, & quid innuat ex levi ligno sceptrum?

ρν΄ τί

ρν΄ Τί τὸ εἰσοδεύειν εἰς τὰ ἅγια τὸν βασιλέα. 135. 17.

ρνά Ὅτι εἰς τὸ βῆμα ὁ βασιλεὺς εἰσερχόμενος κοινωνεῖ. 135. 28.

ρνβ΄ περὶ στάσεως Πιστῶν καὶ Κατηχουμένων, καὶ τῶν ἐπ' ἐγκλήμασιν. 135. 37.

ρνγ΄ Ὅτι οὐ πάντες νῦν ἐξωθοῦνται μετὰ τῶν Κατηχουμένων. 136. 9.

ρνδ΄ Διατί Νάρθηκες λέγονται, καὶ κατηχουμένεια. 136. 17.

ρνε΄ Διατί ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν προσευχῶν πρὸ τῶν ναῶν ἔξω ἱστάμεθα, καὶ τί τὸ ἀνοιγομένων τῶν πυλῶν εἰσιέναι. 136. 33.

150. Quid, quod in sancta Imperator novus ingreditur?

151. Quod in bema sive in sancta ingressus Imperator communicat.

152. De statione fidelium & catechumenorum & peccatis gravatorum.

153. Quod non omnes nunc cum catechumenis exesse Ecclesia jubentur.

154. Quare Ecclesiæ vestibula nartheces sive ferulæ appellantur & catechumenorum loca.

155. Quare in procœmiis precum extra templum consistimus, & quid notet quod nos apertis portis ingredimur (catechumenis & pœnitentibus extra manentibus.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ. p. 137. 27.

DE SACRIS ORDINATIONIBUS.

ρνς΄ Ὅτι δύο Χειροτονίαι ἔξω τοῦ Βήματος, Ἀναγνώστου καὶ Ὑποδιακόνου, τρεῖς δὲ ἐν τῷ Βήματι, Διακόνου, Πρεσβυτέρου καὶ Ἐπισκόπου. 138. 4.

156. Duas ordinationes extra bema sive sacrarium fieri, Lectoris & Subdiaconi: in bemate autem tres, Diaconi, Presbyteri atque Episcopi.

ρνζ΄ Ὅτι πάντα τὰ τῆς Ἐκκλησίας μόνος ἐνεργεῖ ὁ Ἐπίσκοπος. 138. 20.

157. Omnia Ecclesiastica à solo perfici Episcopo.

ρνή Ὅπως ὁ Ἀναγνώστης ὑπὸ τοῦ Ἱεράρχου τελεῖται. 138. 34.

158. Quomodo Lector ab Episcopo ordinetur.

ρνθ΄ Διατί σφεντόνη ἐν τῷ Ἀναγνώστῃ, καὶ ὅτι ἡ κουρὰ ὀφείλει πάντοτε γίνεσθαι. 139. 15.

159. Quare signaculo utantur in Lectore, & quod tonsura ubique fieri debeat.

ρξ΄ Ὅτα

ρξ΄ ὅσα ὀφείλει ὁ Ἀναγνώστης ἐνεργεῖν. 139. 35.

ρξά περὶ Ὑποδιακόνου. 140. 4.

ρξβ΄ Χειροθυία Ὑποδιακόνου. 140. 12.

ρξγ΄ Διατί λευκὸν Σπιχάριον περιβάλλεται, καὶ περιζώννυται ὁ Ὑποδιάκονος. 140. 32.

ρξδ΄ ὅσα ἐνεργοῦσιν οἱ Ὑποδιάκονοι. 140. 39.

ρξέ περὶ Διακόνων. 141. 11.

ρξς΄ ὅτι Διάκονοι κρίνουσι τὰς ἑπτὰ ἐκείνας, καὶ κελεύουσι καὶ Διακονημάτων μεγίστων οἰκονόμοι καθίστανται. 141. 18.

ρξζ΄ Διατὶ μαρτυρεῖται ὁ μέλλων Χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, ἢ Διάκονος, καὶ ὑπὸ Πρεσβυτέρων ἑπτὰ καὶ οὐχὶ Διακόνων. 141. 29.

ρξή ὅτι τελείων εἶναι δεῖ τὸν Χειροτονούμενον χρόνων. 141. 39.

ρξθ΄ Χειροθυία Διακόνου. 142. 13.

ρο΄ ὅτι ἐν τῷ Χειροτονεῖσθαι τὸν χειροτονούμενον δεῖ πάντων ὑπερεύχεσθαι, ἀνύσιμον γὰρ τότε μᾶλλον. 144. 33.

ροά ὅτι τρὶς ἐν τῇ Χειροτονίᾳ τριπλῇ σφραγῖδι ὁ Ἱεράρχης τελειοῖ τὸν χειροτονούμενον. 145. 10.

ροβ΄ τί τὸ ἀναστῆσαι τὸν χειροτονηθέντα, καὶ τί τὸ ἐνδῦσαι ἱεροῖς Ἀμφίοις. 145. 27.

ρογ΄ τί τὸ Ὡράριον, καὶ Διατί τοῦτο ἐξ ἀριστερῶν ὁ Διάκονος περιτίθεται. 145. 38.

160. Quænam debeant à Lectore peragi.

161. De Subdiacono.

162. Subdiaconi ordinatio.

163. Quare candida tunica sive stichario induatur, cingaturque subdiaconus?

164. Quænam subdiaconis peragenda sint.

165. De Diaconis.

166. Quod Diaconi, illorum septem more, & judices & administrationum maximarum curatores constituuntur.

167. Quare Subdiaconus vel Diaconus ordinandus testimonio ornatur à septem Presbyteris, non à Diaconis.

168. Quod maturum annis ordinandum esse oportet.

169. Ordinatio Diaconi.

170. Quod ordinandus quando ordinatur preces pro omnibus fundere debet, easque tunc maxime esse efficaces.

171. Quod Episcopus in ordinatione ordinandum triplici signaculo consecrat.

172. Quid innuatur per hoc quod ordinatus erigitur, & sacris induitur vestimentis.

173. Quid per horarium sive stolam, & quare hanc sinistro humero Diaconus imponit.

ροδ΄ Διατί καλεῖται Ὡράριον, καὶ περὶ τῶν Ἐξαπτερύγων, καὶ ὅτι πάντα μιμοῦνται τῷ Ὡραρίῳ περιελλόμενοι οἱ Διάκονοι. 146. 7.

174. Quare vocetur horarium, & quod Diaconi illo ornati sex alas Seraphicas imitantur.

ροέ τί τὸ ἀπασάζεσθαι τ̃ Διάκονον τὴν τράπεζαν, τὴν χεῖρα, τ̃ παρειὰν τ̃ Ἀρχιερέως, καὶ τὰς Διακόνας. 146. 25.

175. Quid significet quod Diaconus osculatur sacram mensam, manumque & genam Episcopi & Diaconos.

ροϛ΄ Διατί ἑπτὰ ἡμέρας ἀδιαλείπτως ὁ χειροτονηθεὶς Διάκονος λειτουργεῖ, καὶ Πρεσβύτερος. 147. 2.

176. Quare Diaconus, nec non presbyter septem dies continuos sacro officio perfungitur?

ροζ΄ περὶ τ̃ Πρεσβυτέρου. 147. 11.

177. De Presbytero.

ροη΄ Διατί τριάκοντα χρόνων Χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. 147. 17.

178. Quare triginta annorum ætate presbyter ordinatur?

ροθ΄ Χειροτονία Πρεσβυτέρου, 147. 25.

179. Ordinatio Presbyteri.

ρπ΄ Διατί τὸ Ὡράριον ὀπὶ τ̃ τράχηλον αὐτ̃ ἢ τὸ Ἐπιτραχήλιον ὁ Πρεσβύτερος λαμβάνει. 148. 24.

180. Quare Presbyter horarium sive stolam gestat velut de collo ante pectus dependentem?

ρπά Τί σημαίνει τὸ φαινόλιον. 148. 33.

181. Quid penula denotet?

ρπβ΄ ὅπως ὁ θεῖος Ἄρτος τῷ χειροτονημένῳ Ἱερεῖ, ὡς ἀκαταθήκη δίδοται, ὃ καὶ φρικτόν. 149. 21.

182. Qua ratione Divinus Panis tremendi depositi instar datur ordinato Presbytero.

ρπγ΄ ὅτι ἐπικίνδυνον τὸ ἀμελεῖν τ̃ Ἱερουργίας. 149. 34.

183. Quod periculi plenum est sacræ Missæ officium negligere.

ρπδ΄ Διατί Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἄρτι χειροτονηθέντες, ὁ μὲν τὰς τελευταίας αἰτήσεις, ὁ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν λέγουσιν. 150. 21.

184. Quare Diaconus & Presbyter jamjam ordinati, ille postremas preces, hic eas quæ retro ambonem in Ecclesia fiunt, recitat?

ρπέ περὶ ἐνδυμάτων ἀνηκόντων κοσμικοῖς Χειροτονηθεῖσι Διακόνοις, καὶ Πρεσβυτέροις 151. 6.

185. De vestimentis quæ competunt sæcularibus, quando Diaconi vel Presbyteri ordinantur.

ρπϛ΄ περὶ ἱερῶν ἐνδυμάτων, Ἱματίου, Καμισίου, καὶ τῶν λοιπῶν. 151. 15.

186. De sacris vestimentis, tunica ampliore, subucula & cæteris.

ρπζ΄ περὶ

ρπζ΄ περὶ Ἀρχιερέως. 151. 39.

ρπη΄ Ὅτι χωρὶς ψήφων οὐδεὶς τελεῖται Ἐπίσκοπος. 152. 9.

ρπθ΄ περὶ ἱερῶν ψήφων, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ψήφοις δεῖ πάντας εἶναι τοὺς Ἐπισκόπους, ἐξαιρέτως δὲ τρεῖς. 152. 33.

ρη΄ Ὅπως ὁ Χαρτοφύλαξ μέσον κάθηται τῶν ψηφιζομένων Ἐπισκόπων. 153. 16.

ρηα΄ Ὅτι προσευχὴ γίνεται ἐν ταῖς ψήφοις. 153. 24.

ρηβ΄ Ὅτι τοὺς ψηφισθέντας καθὼς ἐψηφίσθησαν χρὴ τίθεσθαι, καὶ οὐ κατὰ τὸν βαθμὸν ἤτοι τὸ ἀξίωμα. 154. 22.

ρηγ΄ περὶ Ἐπισκόπου μέλλοντος ψηφισθῆναι, παρόντος τῇ συνόδῳ. 154. 34.

ρηδ΄ ὅτι ὡς κλῆρος θεῖος ἡ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου γνώμη. 155. 4.

ρηε΄ ὅτι μὴ βουληθέντων τῶν ψηφισθέντων, ἕτεροι ψῆφοι γίνονται. 155. 13.

ρηϛ΄ Ὅπως τὸ Μήνυμα γίνεται. 155. 22.

ρηζ΄ ὅτι καὶ ἐν τῷ Μηνύματι προσευχὴ, καὶ Θυμίαμα καὶ Φῶτα. 155. 36.

ρηη΄ περὶ Χειροτονίας Ἐπισκόπου, 156. 11.

ρηθ΄ περὶ τῶν τῆς ὁμολογίας, καὶ τῆς πρώτης σφαργίδος. 156. 19.

σ΄ Τί δηλοῦσι τὰ ἐπ' ἐδάφους ἀνιστορούμενα, τρεῖς ποταμοὶ, ἡ πόλις τε, καὶ ὁ ἀετός. 156. 28.

187. De Episcopo.

188. Quod nisi per suffragia electus nemo Episcopus consecratur.

189. De sacris suffragationibus, & quod omnes Episcopi Provinciæ illis interesse debeant, ad minimum tres.

190. Qua ratione inter suffragantes Episcopos medius sedet chartophylax.

191. Quod preces fiunt qvum suffragia ferenda sunt.

192. Quod eligentes ferre debent suffragium ordine temporis quo electi sunt, non gradus vel dignitatis.

193. De Episcopo eligendo (in Archiepiscopum) qui Synodo alicui intersit.

194. Archiepiscopi sententiam pro divina sorte haberi.

195. Electis nolentibus, alia electio suscipitur.

196. Quomodo fiat renunciatio.

197. Quod in renunciatione illa usus precum & suffitus luminumq;.

198. De ordinatione Episcopi.

199. De ejus confessione primoque signaculo.

200. Quid denotent in solo descripta, tres fluvii, civitas & aquila?

σά περὶ τῆς πρώτης σφραγίδος. 157. 2.

σβ' ὅτι τὸ μὲν Μήνυμα, συμφωνία τε καὶ συμβόλαια καὶ μνῆστρα, ἡ τῆς προικὸς δὲ ἀπόδοσις, καὶ τὰ θεῖα θεώρητρα, καὶ οἱ τῆς χάριτος ἀῤῥαβῶνες, ἡ ὁμολογία, καὶ ἡ σφραγὶς, καὶ ὁ ἀσπασμός. 157. 25.

σγ' Διατί Ἐπιγονάτιον περιτίθεται, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ Εἰσόδῳ ὁ Ὑποψήφιος οὐκ ἐξέρχεται. 158. 2.

σδ' Διατί ὑπὸ Πρεσβυτέρων ὁ Ὑποψήφιος ἄχρι τῶν ἁγίων θυρῶν φέρεται. 158. 26.

σέ Χειροτονία Ἐπισκόπου. 158. 36.

σϛ' Διατί τὸ Εὐαγγέλιον τίθεται τῇ τοῦ χειροτονουμένου Ἀρχιερέως κεφαλῇ. 159. 17.

σζ' Διατί τὸν Ἀρχιερέα Δέσποτα ἅγιε λέγουσι, καὶ μεγαλὴν αὐτῷ τὴν ἁγιωσύνην. 160. 5.

σή τί τὸ Ὠμοφόριον δηλοῖ. 161. 36.

σθ' τί σημαίνει τὸ ἐκβάλλειν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τὸν Ἀρχιερέα τὸ Ὠμοφόριον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ Ἱερουργίᾳ. 162. 8.

σι τί τὸ Ἄξιος ἐπὶ τῷ χειροτονουμένῳ λεγόμενον, καὶ ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ πρώτου, ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τῇ παρειᾷ, καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ στόματι. 162. 24.

201. De primo signaculo.

202. Quod solennis renunciatio sit instar consensus documentorum & instrumentorum desponsationis: dotis autem traditio, sanctaque munera dotalitia & arrhabones Gratiæ sunt Confessio, signaculum Crucis, osculumque.

203. Quare mappulam Episcopalem induit, & quare recens electus primo ingressu non egreditur.

204. Quare a Presbyteris usque ad sacras fores adducitur recens electus?

205. Ordinatio Episcopi.

206. Quare Evangelium ordinandi Episcopi capiti imponitur?

207. Quare Episcopum alloquentes, sanctum Dominum nuncupant & magnam illi tribuunt sanctimoniam.

208. Quid per humerale denotatur?

209. Quid significet quod cum Evangelium legitur & in Divinæ Missæ celebratione Episcopus humerale exuit.

210. Quid vox, *dignus*, quam super ordinando pronunciant: & quid osculum sacræ mensæ, & quo primi Episcopi dextram genamque & cæterorum ora osculatur.

σιά ὅπως

σιά Ὅπως ὁ ἀσπασμὸς ἐν τῇ Χειροθνίᾳ τ Πατριάρχε. 163. 5.

211. Quis sit ritus oſculi in ordinatione Patriarchæ.

σιβ Περὶ τάξεως Πατριαρχῶν, Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων. 163. 15.

212. De ordine Patriarcharum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum.

σιγ Κατὰ Λατίνων, ὅτι ἓν μόνον τὸ αἴτιον ἐν τῇ Τριάδι ὁ Πατὴρ, ἵνα μὴ διάφοροι ὦσιν ἀρχαί. 163. 25.

213. Contra Latinos, unam tantam cauſam in SS. Trinitate eſſe Patrem, ne plura Principia inducantur.

σιδ Τί τὸ εἰρηνεῦσαι ἐν τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ διατί εὐλογίαν λαμβάνει παρὰ τ πρώτε ὁ εἰρηνεύων. 163. 41.

214. Quomodo Pacem precetur Plebi ante Apoſtolicam lectionem, & quare pacem precaturus, benedictionem prius ab Archiepiſcopo accipit.

σιέ Ὅπως καὶ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τὰ πρωτεῖα ὁ χειροτονηθεὶς ἔχει, καὶ ὅπως ἡ Κοινωνία γίνεται. 164. 11.

215. Quod in Communione ſacra primus accipit nuper ordinatus Epiſcopus, & quomodo illa celebretur.

σις Ὅτι τὸ ἐνθρονίζεσθαι μετὰ τὴν Χειροτονίαν, τ ἐνθρονισμὸν τυπεῖ τ Ἐκκλησίας αὐτῦ, πεπαυμένον ἀρτὶ διὰ τὰς ἀπὸ τ ἐθνῶν ἐπηρείας. 164. 25.

216. Quod ritus Epiſcopum poſt ordinationem in cathedra velut throno ſuo inaugurandi, enthroniſmum Eccleſiæ ejus indicet, qui nunc propter gentium injuias ceſſavit.

σιζ Διατί περιέρχεται ἐν τῇ πόλει ὁ εὐλογεῖ ὁ χειροτονηθείς. 165. 11.

217. Quare civitatem pereqvitat recens ordinatus & benedictionem impertit omnibus.

σιή Τί τὸ ἀπελθεῖν εἰς τ Βασιλέα καὶ ἔυξασθαι τ νεωστὶ χειροτονηθέντα Ἀρχιερέα, καὶ ὅπως τῦτο πρώην ἐγίνετο. 165. 17.

218. Quare recens ordinatus Epiſcopus abit ad Regem (Imperatorem) & pro eo precatur, & quomodo hoc pridem factum fuerit.

σιθ Ὅτι ἃ τιμᾶται νῦν ἡ ἀρχιερωσύνη παρὰ τ Βασιλέων ὡς πρότερον, διὰ τῦτο ὀργίζεται Θεός. 166, 2.

219. Quod Epiſcopalis dignitas non ita ut prius honoratur a Regibus, unde ira DEI provocatur.

σκ΄ ὅτι τὸ ἀπαίζεσθαι Ἀρχιερεῖς τὴν τοῦ Βασιλέως χεῖρα, πῶς παρὰ τὴν κανονικὴν τάξιν. καὶ τὸ μεταθέσεις Ἐπισκόπων καὶ Ἡγουμένους ποιεῖν τοῦ Βασιλέα, 166. 11.

220. Quod Canonicis conſtitutionibus adverſum eſt, Epiſcopos dextram Regis oſculari, & Epiſcopos ac præpoſitos a Rege transponi in alia loca.

σκα΄ Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς τοῦ κόσμου Ἄρχοντας τὰ ἱερὰ οἰκειοῦσθαι, καὶ λογίζεσθαι κερδαίνειν ἐκ τῶν ἀναθεμένων τῷ Θεῷ. 166. 31.

221. Quod Principes ſæculares non debent ſacra curare, atque ex rebus DEO conſecratis lucrum petere.

σκβ΄ Ὅτι τρὶς ποιεῖται τὸν ἀπασμὸν ὁ Ἀρχιερεὺς χειροτονηθεὶς, καὶ ὅπως ἑκάστου γίνεται. 167. 14.

222. Quod Epiſcopus electus ter oſculum figit.

σκγ΄ διατί ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τελευταίῳ ἀσπασμῷ θυμίαμα μὴ ῥοδοσάγματος προσφέρεται, καὶ περὶ τῆς λεγομένης Πράξεως, ἤτοι γραμματος, τὰ περὶ τῆς Χειροτονίας δηλοῦντος. 168. 6.

223. Quare ad tertium & ultimum oſculum, ſuffitus cum aqua roſacea affertur, & de Actione ſive ſcripto quo ſinguli Ordinationis ritus exponuntur.

σκδ΄ περὶ καθαιρέσεως καὶ Χειροτονίας Πατριάρχου. 168. 19.

224. De conſtitutione & ordinatione Patriarchæ.

σκε΄ ὅτι ὁ Βασιλεὺς δι ἑαυτοῦ ἀξιοῖ τὸν Ψηφισθέντα τὴν Πατριαρχείαν καταδέχεσθαι. 168. 41.

225. Quod ab Imperatore ipſo præſente dignitatem Patriarcha electus ſuſcipit.

σκς΄ Ὅπως τὸ Μήνυμα γίνεται, 169. 11.

226. Quomodo fiat decretum de ejus electione.

σκζ΄ Κατὰ τῶν λεγόντων ὅτι ὁ Βασιλεὺς τὸν Πατριάρχην ποιεῖ. 169. 18.

227. Contra eos qui dicunt quod Imperator Patriarcham facit.

σκη΄ Ὅτι ὁ Μήνυμα γεγονὼς Ἱερεὺς, δέχεται ὁ μὴ πρότερον ὢν Ἱερεὺς, καὶ περὶ προβλήσεως Πατριάρχου. 169. 30.

228. Quod is qui antea Sacerdos non erat, prius ordinatur ſacerdos antequam decretum de ejus electione accipiat. Et de Patriarchæ promotione ſive declaratione per Imperatorem.

σκθ΄ διατί Μανδύαν ἀποστέλλει μὲν καὶ τὸ Ἐγκόλπιον τῷ ὑποψηφίῳ

229. Quare Imperator pallium & encolpium ſive thecam ſacrarum

Πατριάρ-

Πατριάρχῃ ὁ Βασιλεὺς τὸ Δικανίκιον δὲ τῇ χειρὶ δίδωσιν. 170. 6.

reliquiarum ad electum Patriarcham mittit, baculum vero ipse manu sua illi porrigit.

σλ΄ περὶ τοῦ ἐνθρονισμοῦ καὶ τῆς φωλῆς τοῦ Ἀρχιερέως διδομένης εἰρήνης, καὶ ἀντιδιδομένης ὁπόσον δύναται. 170. 34.

230. De enthronismo Patriarchæ & de Pace quæ ab Antistite datur, & quantum fas, illi redditur.

σλα΄ περὶ τῶν θείων καὶ μεγάλων Ἀρχιερέων Πέτρου Ἀλεξανδρείας καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσορρήμονος, ὅτι ἐκάθισαν τούτους τοὺς θρόνους καὶ μὴ θάνατον, διὰ τὴν ἄνωθεν εἰρήνην. 171. 13.

231. De divinis & magnis Antistibus Petro Alexandrino & Joanne Chrysostomo CPol. quod mortui etiam in throno sive cathedra sua collocati sunt propter pacem pristino more ab illis accipiendam.

σλβ΄ περὶ ἐνθρονισμοῦ Πατριάρχου. 171. 42.

232. De enthronismo Patriarchæ.

σλγ΄ Ὅπως ἡ Χειροθνία τοῦ Πατριάρχου γίνεται, μὴ ὄντος πρότερον Ἐπισκόπου. 173. 2.

233. Quomodo ordinatio Patriarchæ fiat qui Episcopus antea non fuerat.

σλδ΄ Ὅτι καὶ ὁ Πατριάρχης ὑπὸ τοὺς Κανόνας ἐστὶ, καὶ μέλλων χειροθνεῖσθαι Ἐπίσκοπος, δίδωσι τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ. 173. 17.

234. Patriarcham quoque subesse Canonibus, atque si Episcopus ordinandus est, Confessionem suam edere Ecclesiæ.

σλε΄ Ὅτι οὐκ εἰσοδεύουσι μέσον Παλατίου χειροθνούμενοι οἱ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ διὰ τοῦ πλαγίου εἰσέρχονται. 173. 38.

235. Quod Episcopi quando Patriarcha ordinandus est, templum non per mediam portam sed â latere (dextro) ingrediuntur.

σλς΄ Ὅτι εἰ μὲν ὁ Ἡρακλείας πάρεστι, παρ' αὐτοῦ χειροθνεῖται ὁ πατριάρχης, εἰ δ' ὄχι, τοῦ πρώτου τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. 174. 9.

236. Ab Archiepiscopo Heracleensi, si præsens ille fuerit, Patriarcham ordinari. Sin, à primo quoque aliorum Archiepiscoporum.

σλζ΄ Ὅπως ἐν τῇ χειροθνίᾳ τοῦ Πατριάρχου ὁ ἀσπασμὸς γίνεται. 174. 35.

237. Quomodo in ordinatione Patriarchæ osculum fiat.

σλη΄ Ὅτι πάντα τὰ τῆς ἱερωσύνης ὁ Σωτὴρ ἑκάστου βαθμοῦ δι' ἑαυτοῦ κατεργάσατο. 175. 11.

238. Quod omnibus Sacerdotii, unius cujusque gradus, partibus Salvator per seipsum est perfunctus.

σλθ΄ Ὅτι

σλθ΄ ὅτι καὶ ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος καὶ ἀρχιερεὺς ὁ χριστὸς κ τὸ ἀνθρώπινον κεχειροτόνηται ὑπὸ τ Πατρός. 175. 40.

239. Quod & Sacerdos & Doctor & Princeps SacerdotumCHristus secundum humanam naturam est ordinatus á Patre.

σμ΄ ὅτι μ τὸ μορφωθῆναι χριστὸς, τὺς δώδεκα, καὶ τὺς ἑβδομήκοντα μαθητὰς ὅιον χειροτονήσας, πρὸ προσώπυ αὐτ κηρύττειν ἀπέστειλεν. 176. 43.

240. Quod post transfigurationem CHristus Duodecim & Septuaginta discipulos veluti ordinatos ante faciem suam misit ad prædicandum.

σμά περὶ χειροτονιῶν ἔξω τ βήματος διαφόρων, τῶν ἡγουμένων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀφφικίων, καὶ πρῶτον, περὶ τ μεγάλυ οἰκονόμυ. 178. 11.

241. De ordinationibus variis extra sacrarium sive bema, præfectorum atque Ecclesiasticorum officiorum, ac primum de magno Oeconomo.

σμβ΄ περὶ τ μεγάλυ σακελλαρίυ, καὶ τ μεγάλυ σκευοφύλακος. 178. 23.

242. De magno Sacellario & magno scevophylace sive custode vasorum sacrorum.

σμγ΄ περὶ τ μεγάλυ χαρτοφύλακος καὶ τ σακελλίυ. 178. 29.

243. De magno chartophylace & Sacelli præfecto.

σμδ΄ περὶ τ πρωτεκδίκυ. 178. 38.

244. De Protecdico sive primo Defensore Ecclesiæ.

σμε΄ περὶ τῶν λοιπῶν ὁμοῦ κληρικῶν. 179. 2.

245. De cæteris in universum clericis.

σμς΄ διατί ἔνδοθεν μὲν τ βήματος ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἐπισκόπυ, πρεσβυτέρυ καὶ διακόνυ λέγεται ἡ θεία χάρις, ἔξωθεν δὲ τοῖς ὀφφικίοις ἡ χάρις τ παναγίυ πνεύματος. 179. 10.

246. Quamobrem intra bema in ordinatione Episcopi, Presbyteri, Diaconi dicitur *Divina Gratia*, extra bema autem in cæteris Officiis *Gratia sancti Spiritus*.

σμζ΄ ὅτι οἱ πρῶτοι καὶ κριταὶ χειροτονήμενοι, καὶ εὐαγγέλιον δέχονται ταῖς χερσὶ πρὸ τ ἀρχιερέως. 179. 37.

247. Quod primores & judices ordinati Evangelium e manibus Episcopi accipiunt.

σμή ὅτι τὰ τ ὀφφικίων τ ἐκκλη-

248. Quod sacræ personæ officiis

σία

σίας ἱερωμένοι ὀφείλυσιν ἐνεργεῖν, καὶ οὐχ ὡς ἔν πισι τόποις, ὡς καὶ ἐν τῇ Τραπεζοῦντι Λαϊκοὶ. 180. 8.

Ecclesiasticis fungi debent, & non sicut quibusdam in locis & Trapezunte, Laici.

σμθ' Ὅτι οὐδὲ ἰδιώτας Μοναχοὺς χρὴ καθιςᾶν Πνευματικούς. 180. 18.

249. Quod Monachi non ordinati, non debeant constitui Confessarii.

σν' Διὰ τί ἐνταῦλμα δίδοται. 180. 28.

250. Quare mandatum datur (ad Episcopalem auctoritatem demonstrandam.)

ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ. 181. 8.

DE POENITENTIA.

σνά Ὅτι τοῦτο Μετάνοια τὸ διηνεκῶς πεπεινοῦσθαι, καὶ ἁμαρτωλὸν λέγειν καὶ νομίζειν ἑαυτὸν, καὶ πρὸς τὴν ἐξαγόρευσιν τρέχειν, καὶ ὅτι οὐδεὶς καθαρὸς ἐν ἀνθρώποις. 181. 26.

251. Esse Pœnitentiam, si quis continenter humiliet seipsum seque habeat peccatorem ac profiteatur, & ad Confessionem properet. Neque quenquam inter homines esse purum a peccatis.

σνβ' Ὅτι πάντας δεῖ μετανοεῖν ἱερωμένους καὶ Λαϊκούς. 182. 2.

252. Opus esse omnibus pœnitentia, & Sacerdotibus & Laicis.

σνγ' Ὅτι τὸ κηρύσσειν μετάνοιαν, καὶ τοῦ Σωτῆρος ἴδιον ἔργον, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἦν, καὶ τοῦτο πρὸ πάντων ὀφειλόμενον Ἀρχιερεῦσι καὶ Ἱερεῦσιν. 182. 37.

253. Salvatoris & Apostolorum proprium hoc fuisse opus, prædicare Pœnitentiam, & hoc ante omnia ab Episcopis & Sacerdotibus fieri debere.

σνδ' Ὅτι κήρυγμα ἀληθὲς ἡ πρᾶξις τῶν ἐνεργούντων τοῖς πιστοῖς τὴν Μετάνοιαν, 183. 8.

254. Veram hanc esse prædicationem, quæ ad Pœnitentiam Christianos excitat.

σνέ Ὅτι χρὴ τοῖς λέγουσι μετανοεῖν, προσέχειν, τοὺς μὲν γνησίως προσερχομένους δέχεσθαι, τοὺς δὲ ἐν ὑποκρίσει τοῦτο ποιοῦντας, δοκιμάζειν. 185. 2.

255. Quod attendendum sit ad eos qui pœnitere se profitentur. Atque genuinos pœnitentes cum accedunt suscipiendos, eos qui simulatione hoc faciunt, examinandos.

σνς' Περὶ ἐξαγορεύσεως, ὅπως χρὴ ταύτην γίνεσθαι. 185. 19.

256. De Confessione quomodo hæc fieri debeat.

σνζ' ὅπως χρὴ τ̃ τὴν ἐξομολόγησιν δεχόμενον καθεῖσθαι ἢ ἵστασθαι, καὶ ὅπως τ̃ ἐξομολογούμενον. 186. 2.

257. Quomodo ſedere & comparatus eſſe debeat qui Confeſſionem audit: & quomodo ille qui confitetur.

σνη' ὅτι τρία ἐν ἡμῖν ἐν οἷς καθορθοῦμεν ἢ ἁμαρτάνομεν. Λογικὸν, Θυμικὸν, καὶ Ἐπιθυμητικὸν, ἃ καὶ λέγεται, τὸ τ̃ ψυχῆς τριμερές. 186. 12.

258. Tria eſſe in nobis quibus vel recte agimus vel peccamus, quæ & tripartitæ dicuntur animæ facultates, rationabilem, iraſcibilem & concupiſcibilem.

σνθ' ὅτι τρία ἕτερα ἐν ἡμῖν ἐν οἷς ἢ τὰ ἀγαθὰ ἐνεργοῦμεν ἢ τὰ φαῦλα, νοῦς, καὶ ὁ καλούμενος λόγος, καὶ αἱ διὰ τ̃ σώματος πράξεις. 186. 21.

259. Tria eſſe in nobis alia quibus bona vel prava operamur, mentem, & quam vocant rationem & actiones quas corpore edimus.

σξ' ὅσα διὰ τ̃ νοὸς κατορθοῦται τοῖς ἀγωνιζομένοις, τῷ Λογιστικῷ, καὶ Θυμικῷ, καὶ Ἐπιθυμητικῷ, καὶ ὅσα τἀναντίον συμβαίνει, μὴ προσέχουσιν. 186. 27.

260. Quod per mentem corriguntur quibus luctandum eſt cum rationabili facultate & iraſcibili atque concupiſcibili: & quæ in contrarium accidant non attendentibus.

σξά ὅσα καθορθοῖ ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ, μὴ τ̃ τριμερ̃ς τ̃ ψυχῆς, καὶ ὅσα ἀμελῶν πλημμελεῖ. 187. 4.

261. Quæ recte faciat homo ratione cum tripertita facultate animæ ſi attendat, & quæ peccet ſi attendere neglexerit.

σξβ' ὅσα τῶν πράξεων ἀγαθὰ διὰ τ̃ τριμερ̃ς τ̃ ψυχῆς, προσέχοντος τ̃ ἀνθρώπου, καὶ ὅσα πονηρὰ μὴ προσέχοντος. 187. 25.

262. Quænam actiones bonæ per tripertitam animæ facultatem attendente homine, & quænam pravæ non attendente.

σξγ' ὅτι ἀναγκαία παντὶ ἡ ἐξομολόγησις, ἐπεὶ καὶ ἁμαρτάνομεν πάντες. 188. 8.

263. Quod neceſſaria cuilibet homini eſt Confeſſio, ſiquidem omnes delinquimus.

σξδ' ὅτι καὶ τ̃ εὐλαβῶς ζῶντα δεῖ μετ' ὑποταγῆς ζῆν, καὶ ἐπὶ τῷ Πατρὸς κανονίζεσθαι, καὶ μὴ ἑαυτῷ θαῤῥεῖν. 188. 16.

264. Etiam pie viventem oportere ſub obedientia vivere & à Patre dirigi, nec ſibimetipſi confidere.

σξε Διο-

σξέ Διατί τὸ τῶν Μοναχῶν σχῆμα ἀγγελικὸν ὀνομάζεται. 189. 3.

265. Quare pœnitentialis & Monachalis habitus, Angelici nomine appellatur?

σξς Διατί ὅτι πλέον οἱ νῦν εἰς Ἐπισκοπὴν ἀγόμενοι, πρῶτον γίνονται Μοναχοί. 189. 24.

266. Quare ut plurimum qui nunc ad Episcopatum perveniunt, prius fiunt Monachi?

σξζ περὶ Μοναχικῆς τελειώσεως. 189. 24.

267. De Monachali perfectione.

σξή Τί τὸ ἀνυπόδεσον καὶ γυμνὴν εἶναι τὴν ἀσκεπῆ. 189. 41.

268. Quid notet quod sine calceis est & nudus, capiteque intecto.

σξθ τί τὸ ἔτω γυμνὸν προσάγεσθαι, κρατούμενον τῶν ἀγκάλαις, καὶ ὑποπίπτειν, καὶ τὰ λοιπά. 190. 5.

269. Quid quod ita nudus adducitur, excipitur ulnis, procidit, & cætera.

σο Διατί αἱ ὑποσχέσεις ἐν ἐρωτήσει τε καὶ ἀποκρίσει, τὴν ὅλη διὰ τί ἐκούσιον. 190. 17.

270. Quare promissiones in interrogatione consistant & responsione, idque fieri ut sponte ac voluntate promitti demonstretur.

σοά τί ἡ τῶν τριχῶν σημαίνει κουρά. 190. 39.

271. Quid indicet tonsura capillorum.

σοβ τίς ἡ δύναμις τῶν προ τῆς κουρᾶς εὐχῶν. 191. 5.

272. Quænam significatio precum quæ tonsuræ præmittuntur.

σογ τί δηλοῦσι τὰ τῆς ἱερᾶς σχήματος τῶν Μοναχῶν ἀμφία. 192. 5.

273. Quid denotet sacer Monachorum habitus quo induitur?

σοδ ὅτι τὴν τοῦ Χριστοῦ νέκρωσιν καὶ διὰ τοῦ σχήματος μιμεῖται ὁ Μοναχὸς, 193. 13.

274. Quod Monachus habitu suo conditionem mortis CHristi imitatur.

σοέ ὅτι μετὰ τὰ ἀσπασμὸν καὶ τὰ τῆς πλετῆς πάντα, τέλος τῶν ἀγαθῶν ἡ Κοινωνία. 194. 30.

275. Quod post osculum & cerimonias universas, supremum bonorum, sacræ Cœnæ communio.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΜΙΜΟΥ ΓΑΜΟΥ. 195. 4.

DE HONESTO ET LEGITIMO CONJUGIO.

σος διατί στέφανοι ἐν τῷ Γάμῳ. 195. 15.

276. Quare coronis in Nuptiis utantur.

σοζ' ὅτι ὰ χρὴ συνάπτεσθαι ὀρθόδοξον ἑτερόφρονι. 169. 10.

277. Non esse matrimonio jungendum orthodoxum cum secus sentiente.

σοη' περὶ τῶν Μνήστρων. 196. 18.

278. De arrhabonibus futurarum nuptiarum.

σοθ' περὶ τ῀ ἁ γάμου τελετῆς. 197. 4.

279. De sacro ritu benedictionis Nuptialis.

σπ' περὶ Ἀναδόχου, ἃ ἐν τῷ γάμῳ. 197. 22.

280. De sponsore in Nuptiis.

σπά ὅτι ἡ ἁ γάμου τελετὴ, Ἀρχιερέως ἴδιον ἔργον. 197. 29.

281. Quod Conjugum benedictio proprium Episcopi est opus.

σπβ' ὅτι δεῖ τὰς συζευγνυμένας εἰς γάμον καθαρὰς εἶναι, καὶ ἐν ἁγίῳ εὐλογεῖσθαι ναῷ, καὶ τῶν Μυστηρίων μετέχειν. 198. 12.

282. Quod connubio jungendi puri esse debent & in sacro benedici templo & sacræ Cœnæ fieri participes.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΗΤΟΙ ΤΟΥ ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ. 199. 22.

DE SACRO RITU SANCTI OLEI SIVE EUCHELÆI.

σπγ' Διατί ἑπτὰ Πρεσβύτεροι ἐν τῷ Εὐχελαίῳ, καὶ διατί πολλάκις καὶ τρεῖς διὰ πᾶσαν ἱερέων. 199. 35.

283. Quare in Euchelæi ritu septem sunt Presbyteri, & quare etiam sæpe tres proper sacerdotum raritatem?

σπδ' ὅτι μεγίστη ἁ ἁγίου Ἐλαίου ἡ δύναμις. 200. 19.

284. Quod maxima sit sacri olei efficacia.

σπε καὶ τ῀ ἐν τῷ Εὐχελαίῳ τῶν Λατίνων καινοτομίας. 200. 26.

285. Contra novitatem Latinorum circa Euchelæum.

σπς' ὅτι ἕτερον μὲν ὁ ἁ Εὐχελαίου, ἕτερον δὲ τὸ νεκροῖς χριόμενον Ἔλαιον. 201. 2.

286. Quod aliud sit Euchelæum, aliud oleum quo mortui perunguntur.

σπζ' ὅτι Ἔλαιον μὲν τοῖς Μοναχοῖς, χῦς δὲ ἁ Θυμιατηρίου, τοῖς κοσμικοῖς ἐπιβάλλεται. 201. 13.

287. Quod Monachis defunctis oleum, Laicis pulvis ex thuribulo inspergitur.

σπη περὶ τ῀ τελετῆς ἁ Εὐχελαίου. 202. 14.

288. De sacro euchelæi ritu.

σπθ' Διατί

σπθ' Διατί διπλαῖ εὐχαὶ ἐν πᾶσι τοῖς Μυστηρίοις. 202. 41.

σιά ὅτι διπλᾶ τὰ Μυστήρια ἐξ ὕλης καὶ Πνεύματος, δι ἡμᾶς διπλοῦς ὄντας. 203. 4.

σιβ ὅσα ἐνεργεῖ τὸ ἅγιον Ἔλαιον, 204. 42.

σιγ ὅτι χρὴ συντηρεῖσθαι τὸ καταλειφθὲν μετὰ τὴν χρίσιν τοῦ ἁγίου Ἐλαίου. 205. 26.

σιδ ὅτι τὰ τῶν ἱερέων σφάλματα, ὑπὸ Ἀρχιερέων δεῖ κανονίζεσθαι. 206. 28.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. 207. 27.

σιε περὶ τῆς σωτηριώδους ὀνομασίας καὶ ἐπικλήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς ἱερᾶς ὅλως καὶ θεοπρεποῦς προσευχῆς. 209. 36.

σιϛ περὶ τῶν μακαρίων Πατέρων ἡμῶν Καλλίστου Πατριάρχου καὶ Ἰγνατίου. 210. 7.

σιζ ὅσα ἐστὶν ἡ ἱερὰ προσευχή. 210. 36.

σιζ ὅτι πάντες Χριστιανοὶ ἱερωμένοι, Μοναχοὶ, καὶ Λαϊκοὶ, ὀφείλουσι καθ' ὡρισμένους ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ δύναμιν προσεύχεσθαι. 211. 39.

σιη ὅτι ἐπὶ αἱ τοῦ ἡμερονυχτίου πλὴν τῆς ἱερουργίας αἰνέσεις τῆς Ἐκκλησίας. 212. 41.

289. Quare in omnibus ſacramentis duplices adhibeantur preces?

290. Sacramenta ex duplici re conſtare, materiali & ſpiritali, quoniam & nos ex duplici ſubſtantia ſumus.

291. Quæ & quanta ſacrum oleum operetur.

292. Oportere aſſervari quod ex unctione ſacri olei reliquum manet.

293. Sacerdotum delicta ab Epiſcopis corrigi & caſtigari debere.

DE SACRA PRECATIONE.

294. De ſalvifica appellatione & invocatione Domini noſtri JESU CHRISTI, quæ vere ſancta ac Divina eſt precatio.

295. De ſanctis Patribus noſtris Calliſto Patriarcha CPol. & Ignatio.

296. Quibus verbis *) ſacra Precatio contineatur?

297. Quod omnes Chriſtiani, Sacerdotes, Monachi & Laici debent ſtatis, quantum poſſunt temporibus in nomine CHriſti orare.

298. Quod intra diei & noctis ſpatium ſeptem celebrentur laudationes, præter ſacram Miſſam.

*) Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με.

συθ' δι' ἣν αἰτίαν αἱ ἑπτὰ αἰνέσεις. 213. 10.

299. Quam ob causam septem laudationes sint.

τ' διατί ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῶν εἰς τοὺς ἁγίους ὕμνων ἀρχόμεθα, καὶ τὰς ἱερὰς ἑορτάς. 214. 10.

300. Quare vesperi hymnos in sanctos & sancta festa inchoamus.

τά Ὅτι ἡ θεία Λειτουργία μόνη καὶ παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἔργον τῶν Ἱερέων, καὶ οὐ μετὰ τῶν ἄλλων συναπτομένη ἢ ἀριθμουμένη προσευχῶν. 214. 27.

301. Quod sacræ Cœnæ liturgia sola & à Salvatore tradita sacerdotibus proprium opus sit nec cum aliis censeatur vel computetur precationibus.

τϐ' περὶ τοῦ τηρεῖσθαι τὴν Ἀσματικὴν λεγομένην Ἀκολουθίαν. 215. 6.

302. Quod retinendus sit Ordo cantionum in Ecclesia.

τγ' περὶ τοῦ Ἱεροσολυμητικοῦ Τυπικοῦ. 215. 16.

303. De Typico (*S. Sabbæ*) Hierosolymitano.

τδ' περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τί τὸ κροῦσαι τὸ ξύλον. 215. 33.

304. De officio quod media nocte peragitur, & quid denotet ligni pulsatio (ad Monachos congregandos.)

τέ τί τὸ δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν εἰς τὰς ἀρχὰς λεγόμενον ἀπόντος Ἱερέως. 215. 42.

305. Quid significet, quod absente Sacerdote initium precum faciunt a formulis SS. Patrum nostrorum.

τϛ' περὶ τοῦ Πεντηκοστοῦ Ψαλμοῦ. 216. 19.

306. De Psalmo quinquagesimo.

τζ' περὶ τῶν Ψαλμῶν τοῦ Ἀμώμου. 216. 29.

307. De Psalmo CXVIII. qui incipit: μακάριοι οἱ ἄμωμοι.

τή διατί πρωῒ καὶ ἑσπέρας τὸ τῆς πίστεως λέγεται Σύμβολον. 216. 36.

308. Quamobrem mane ac vesperi recitatur Symbolum Fidei?

τθ' περὶ τῆς τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθίας, καὶ πρῶτον τί τὸ ἀνοίγεσθαι τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ τὰ Βηλόθυρα, καὶ εἰσέρχεσθαι ἔνδον, καὶ τὸ Θυμίαμα. 217. 37.

309. De ordine matutini officii, & primum quid significet vela portarum templi aperiri, atque per illas introire, & suffitus.

τί περὶ τῶν ἐν τοῖς Κανόσιν ᾀδομένων Ὠιδῶν ἐννέα. 220. 26.

310. De novem hymnis Biblicis qui ex Canonum Præscripto canuntur.

τιά περὶ

τιά περὶ Καθισμάτων. 221. 10.

τιβ' περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου. 221. 15.

τιγ' περὶ Ἐξαποστελλαρίου καὶ τῶν Αἴνων καὶ τῆς μεγάλης Δοξολογίας. 221. 28.

τιδ' περὶ τῆς Τρισαγίου ὕμνου. 222. 12.

τιέ ὅρα τίς ἡ γνῶσις τῆς Τρισαγίου, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, καὶ τὰ ἑξῆς. 222. 31.

τις' τίς ὁ λόγος τῆς Τρισαγίου, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος Ἰσχυρὸς, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. 223. 2.

τιζ' καλῶς τοῦ Κναφέως Πέτρου. 223. 19.

τιή περὶ τῆς Τρισαγίου, καὶ τῆς τοῦ Πάτερ ἡμῶν προσευχῆς, ἑρμηνεία δευτέρα. 224. 2.

τιθ' περὶ τῆς Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὑπὸ τίνων συνετέθη. 224. 10.

τκ' συνοπτικὴ ἑρμηνεία τοῦ Πάτερ ἡμῶν ἱερωτάτης προσευχῆς. 224. 37.

τκά Διατί τὸ Ἔλεον ἐν πάσαις προσευχαῖς, καὶ πρὸ πάσης εὐχῆς ἐξαιτούμεθα. 226. 23.

τκβ' τί τὸ Σοφία, καὶ τὸ Πρόσχωμεν, καὶ τὸ Σοφία ὀρθοί. 227. 13.

τκγ' περὶ τῆς εὐχῆς τῆς Ἀπολύσεως. 228. 6.

311. De Psalmis canticisque quæ à sedentibus concinuntur.

312. De brevi & diffusiore (in sanctum vel festum aliquod) hymno.

213. De hymno in quo vox ἐξαπόστειλον frequentatur, & de laudibus & de magna doxologia.

314. De Trisagio hymno.

315. Quænam sententia Trisagii, *Sanctus Sanctus Sanctus DEUS Zebaoth.*

316. Quæ sententia Trisagii hymni, *Sancte DEUS, Sancte Fortis, Sancte Immortalis, miserere nostri.*

317. Contra Petrum Fullonem.

318. De Trisagio hymno & oratione *Pater Noster*, prioris iterata expositio.

319. De Doxologia, *Gloria Patri & Filio & Sancto Spiritui :* & a quibusnam composita fuerit.

320. Succincta interpretatio sanctissimæ Orationis, *Pater Noster.*

321. Quare misericordiam in omnibus precationibus & ante quaslibet precationes exposcimus?

322. Quid designent acclamationes in Precationibus, *Sapientia,* & *attendamus* & *Sapientia erecti.*

323. De precatione in fine sive dimissione officii Ecclesiastici.

τκδ΄ περὶ τ῀ πρώτης ὥρας. 228. 20.

324. De prima hora.

τκέ. Διατί ἐν ἑκάστῃ ὥρᾳ καὶ τ῀ λοιπᾶς Ἀκολουθίαις τὸ Κύριε ἐλέησον τεσσαράκοντα. 228. 37.

325. Quare hora qualibet, & in cæteris ordinibus Officii Ecclesiastici, oramus, Domine miserere quadraginta (dies.)

τκς΄ περὶ τῶν λοιπῶν ὡρῶν, τρίτης, ἕκτης, ⁊ ἐννάτης, μ῀ τ῀ πρώτης ὁμοῦ. 229. 11.

326. De cæteris horis, tertia, sexta & nona: ac simul de prima.

τκζ΄ περὶ τῶν Ψαλμῶν τ῀ τρίτης, ἕκτης ⁊ ἐννάτης. 229. 21.

327. De Psalmis horæ tertiæ, sextæ & nonæ.

τκή ὅτι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι ἐν τρισὶ καιροῖς καλῶς πλεῖσθαι ἐπάχθησαν, διά τε τιμὴν τ῀ Τριάδ῀, καὶ τὸ μὴ ῥᾳθυμεῖν ἡμᾶς. 230. 12.

328. Quod universi sacrorum agendorum ordines tribus temporibus obeundi bene constituti sunt propter honorem SS. Trinitatis, ac ne otiosi ac negligentes simus.

τκθ΄ περὶ τ῀ Ἀκολουθίας τῶν λεγομένων Τυπικῶν. 230. 32.

329. De ordine Typicorum.

τλ΄ περὶ τῶν Μακαρισμῶν ⁊ Σωτῆρ῀ κ῀ ζύνοψιν ἑρμηνεία. 230. 40.

330. De beatitudihibus Salvatoris, earumque succincta expositio.

τλά περὶ ⁊ Ἑσπερινῆ, καὶ ὅτι ἱερεῖς ἐξαιρέτως πλεῖσθαι ἀπὸ ⁊ Θυσιαστηρίου ἄρχονται, καὶ εἰς αὐτὸ πλευσῶσιν, ὁ Ὄρθρ῀, ἡ θεία Λειτουργία, καὶ ὁ Ἑσπερινός. 231. 27.

331. De vespertino Officio, & quod tria præcipua Officia ab altari initium capiunt, & in eo desinunt, matutinum, sacra Corporis & Sanguinis CHristi Liturgia & Vespertinum.

τλέ΄ ὅτι οἱ ἱερεῖς πρῶτοι ⁊ Ψαλτήρ῀ ψαλμοὶ ἐξαιρέτως εἰς τ῀ Κύριον ἀναφέρονται. 232. 5.

332. Tres primores Psalmos peculiariter ad CHristum Dominum referri.

τλϛ΄ Τί σημαίνει ἡ ⁊ Ἑσπερινῆ Εἴσοδ῀, καὶ διὰ τὸ κλίνειν τ῀ ἱερέα, καὶ ἀνίστασθαι, ⁊ ἀναβαίνειν εἰς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ εἰσέρχεσθαι. 235. 16.

333. Quid significet Vespertini Ingressus, & quid quod inclinat se sacerdos, & iterum surgit, ascenditque ad altare & ingreditur.

τλζ΄ Διατὶ μᾶλλον τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας λαμπροτέρα ἡ Εἴσοδ῀, ⁊ ἐν

334. Quare in vespera diei Sabbati splendidior Ingressus & in cæte-

ἐν

ἐν τῇ λοιπαῖς ἑορταῖς δεσποτικαῖς τε καὶ τῶν ἁγίων. 235. 41.

τλέ τί σημαίνει ἡ ἐν τῷ Ὄρθρῳ Εἴσοδος. 236. 7.

τλς΄ ὅτι καὶ ἐν ταῖς Μοναστηρίοις τῇ Κυριακὴν Εἴσοδος ἐν τῷ Ὄρθρῳ γίνεται εἰς τύπον τῆς ἀναστάσεως. 236. 14.

τλζ΄ περὶ τῶν καθ' ἡμέραν Προκειμένων, τί ταῦτα σημαίνουσι. 236. 31.

τλή περὶ τῆς Ἐκτενοῦς ἱκεσίας, καὶ περὶ τῶν αἰτήσεων, ὅτι ἀναγκαιοτάτη πάντως. 237. 18.

τλθ΄ περὶ τῆς ἐν τῷ Νάρθηκι Λιτῆς, καὶ τῶν λοιπῶν ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ Λιτανειῶν. 238. 11.

τμ΄ περὶ τῆς πελευθαίας εὐχῆς τῆς ἐν τῇ Λιτῇ. 238. 42.

τμα΄ Διατί λαμπάδες ἀεὶ προπορεύονται. 239. 12.

τμβ΄ περὶ τῆς λεγομένης Ἀρτοκλασίας. 239. 41.

τμγ΄ περὶ τῆς ἀκολουθίας τῶν Ἀποδείπνων. 240. 37.

τμδ΄ ὅτι χρὴ τὰ κοινῇ πτυπωμένα τηρεῖσθαι. 241. 27.

τμε΄ Ἀρχὴ τῶν ὑποτυπώσεών τε καὶ διαταξέων, καὶ τῆς Αἰσματικῆς λεγομένης Ἀκολουθίας. 242. 13.

τμς΄ περὶ τοῦ Αἰσματικοῦ Ἑσπερινοῦ. 242. 24.

τμζ΄ τί τὸ Θυμίαμα ἐν σιγῇ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ὄρθρου. 242. 33.

ris Dominicis Sanctorumque festis.

335. Quid significet Ingressus in Officio Matutino.

336. Quod in Monasteriis quoque die Dominica in Matutino ingressus fit ad Resurrectionis significationem.

337. De præviis quæ quotidie proponuntur, & quid hæc significent.

338. De continenti supplicatione, & de precibus, quod omnino sint necessariæ.

339. De Processione in Narthece, & cæteris extra templum precibus ac litaniis.

340. De postremis in processione precibus.

341. Quare semper lampades præferantur?

342. De fractione panis.

343. De ordine Completorii officii quod post cœnam decantatur.

344. Quod oporteat servare quæ communiter designata sunt.

345. Principium Institutionum, Præceptionumque & Ordinis Cantionum.

346. De Vespertina cantione.

347. Quid suffitus qui tacite fieri solet ante Vespertinum & Matutinum Officium.

τμή περὶ τῶν τριῶν μικρῶν Ἀντιφώνων τῶν ἐν τῷ Ἀσματικῷ Ἑσπερινῷ. 245. 28.

348. De tribus parvis antiphonis in cantione Vespertina.

τμθ περὶ τ Ἀσματικ ὄρθρ. 247. 7.

349. De cantione Matutina.

τν περὶ τῶν ἐν τῷ Νάρθηκι λεγομένων εὐχῶν, καὶ τ γινομένης ἐκεῖσε θυμιάματ, τ εἰσόδ, τ πῦρ σημαίνει. 249. 10.

350. De precibus quæ in Narthece Ecclesiæ recitantur, & de suffitu qui ibi fit, & de ingressu in templum & quid per hæc significetur.

τνά περὶ τ Πεντηκοστ ψαλμ. 251. 8

351. De Psalmo quinquagesimo.

τνβ περὶ τ τριτοέκτης ἐν ταῖς νηστείαις, τ προηγιασμένης λειτουργίας. 252. 40.

352. De cantico inter tertiam & sextam horam in jejuniis, & de missa præsanctificatorum.

τνγ διατί αἱ Λιτανεῖαι ἔξωθεν γίνονται, καὶ Σταυροὶ ἐν αὐταῖς περιφερόμεθα, καὶ ἁγίας Εἰκόνας. 254. 27.

353. Quare litaniæ extra Ecclesiam fiant, & quare cruces in illis circumferamus sacrasque imagines.

τνδ διατὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Παροιμίᾳ τὰ φῶτα. Καὶ τί τὸ Φῶς Χριστ Φαίνει πᾶσι. 255. 21.

354. Quare in vespertino officio & dum caput ex Proverbiis legitur, lumina accendantur, & de illo : *Lux CHristi omnibus apparet.*

τνέ Ὅτι δεῖ ὑποπίπτειν πλέον ἡμᾶς ἐν τῇ τῶν Προηγιασμένων Εἰσόδῳ. 256. 4.

355. Quod dum præsanctificata inferuntur, amplius etiam procidere nos oportet.

τνς περὶ τ λεγομένης Παννυχίδος καὶ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τ ἁγίας Τεσσαρακοστ. 256. 14.

356. De Vigilia in prima hebdomada sacræ Quadragesimæ.

τνζ περὶ τ ἀνυψωμένου ἱερ ἄρτου τ Παναγίας. 257. 26.

357. De pane sacro sanctissimæ Virginis qui in altum attollitur.

τνη περὶ τ εὐταξίας ἐν τῇ ἐθιάσει τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῶν προσευχῶν. 258. 18.

358. De bono ordine in Convivio fratrum & precibus.

τνθ περὶ τ ὑψώσεως τ Ἄρτου τ Παναγίας. 258. 32.

359. De ritu panem Sanctissimæ in altum sustollendi.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΗΜΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΕΘΟΣ ΥΠΕΡ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ. 260. 27.

DE FINE ET EXITU NOSTRO E VITA, ET DE SACRO ORDINE SEPULTURÆ, ET QUÆ PRO MEMORIA DEFUNCTORUM SOLENT FIERI.

τξ' περὶ τοῦ συνεχῶς κοινωνεῖν ἅπαντας τῶν φρικτῶν Μυστηρίων, ὡς ὑπὲρ πάντα ἐπωφελοῦς ὄντος τοῦ ἔργου. 261. 5.

360. De eo quod tremendis Mysteriis communicare assidue oportet, quæ res est salutaris inprimis.

τξά περὶ κηδείας Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, ἔτι τε Μοναχῶν καὶ Λαϊκῶν. 262. 17.

361. De sepultura Episcoporum, Sacerdotum, nec non Monachorum, Laicorumque.

τξβ' διατί ἁγία εἰκὼν ἐπάνω τοῦ Λειψάνου τοῦ κοιμηθέντος τίθεται. 262. 41.

362. Quare sacra CHristi imago super cadaver defuncti ponatur?

τξγ' διατί ὁ Τρισάγιος ὕμνος ᾄδεται ἐν τῷ τοὺς τελευτῶντας εἰς τὸν Ναὸν ἀπάγεσθαι. 263. 6.

363. Quare cantetur hymnus Trisagii, quando defuncti in templum inferuntur.

τξδ' περὶ τῶν Κοιμητηρίων, ὅπως ἐν αὐτοῖς τὰ Λείψανα θάπτεται. 263. 22.

364. De cœmeteriis, quomodo in illis corpora defunctorum sepeliuntur.

τξέ περὶ τῶν ἀτάκτως πάντα καὶ συγκεχυμένως ποιούντων, ὅτι τοῦτο λίαν δεινὸν. 264. 2.

365. De illis qui inordinate ac confuse faciunt omnia, idque vehementer grave ac molestum esse.

τξς' περὶ τῶν ἀτάκτως ἐν τῷ Βήματι εἰσιόντων, τελούντων ἀνιέρων καὶ ἀσφραγίστων, καὶ τῶν προϊσταμένων ἢ προκαθημένων ὑπερηφάνως Ἱερωμένων καὶ Μοναχῶν. 264. 25.

366. De illis qui neglecto ordine in bema ingrediuntur, cum nec sacerdotes nec monachi sint, arroganterque præ Sacerdotibus & Monachis stant vel sedent.

τξζ' τί σημαίνει ὁ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς ἀσπασμὸς. 266. 23.

367. Quid denotet hymnus salutationis, qui super defunctis cantatur.

τξή τί δηλοῖ τὸ Αἰωνία ἡ μνήμη ᾀδόμενον ὕστερον. 266. 33.

368. Quid significet quod postea canitur, *Æterna Memoria.*

τξθ' διατί ὑπὲρ τοῦ κεκοιμημένου μόνα προσκυνήματα δώδεκα. 267. 16.

τό ὅπως τοῖς κεκοιμημένοις ἐπωφελὴς ὑπὲρ πάντα ἡ ἱερωτάτη Θυσία. 267. 33.

τοὰ περὶ τῶν προσαγομένων ὑπὲρ τῶν Κεκοιμημένων Κολύβων. 267. 37.

τοβ' διατί τρίτα ἔννατά τε καὶ τεσσαρακοστὰ, καὶ τὰ λοιπὰ Μνημόσυνα. 268. 41.

τογ' διατί κατ' ἐνιαυτὸν τὴν τῶν ἀπελθόντων ἄγομεν μνήμην. 269. 14.

369. Quare pro defuncto tantum duodecim fiant supplicationes.

370. Quod defunctis utile sit inprimis sanctissimum Cœnæ sacrificium.

371. De oblatione colyborum ex frugibus fructibusque, quæ solet pro defuncto fieri.

372. Quare tertia, nona & quadragesima die defuncti memoria celebretur.

373. Quare annuam celebremus memoriam eorum qui vita excessere.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΠΕΡΙ ΤΕ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΩΙ ΙΕΡΕΩΝ ΤΕ ΠΕΡΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ, ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΩΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΣΤΟΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΕΤΑΙ, ΟΥΜΗΝ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑΣ ΛΟΓΟΝ ΕΚΑΣΤΩΙ ΔΙΔΟΥΣΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗΙ ΤΕΛΟΥΜΕΝΩΝ ΘΕΙΩΣ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ ΕΥΣΕΒΕΣΙ ΖΗΤΗΣΑΣΙΝ ΑΠΟΣΤΑΛΕΙΣΑ. 271. 4.

ἀ τί τὸ Βάπτισμα τὸ ἱερὸν ἐνεργεῖ, 271. 28.

β' τί τὸ Μύρον τὸ ἅγιον. 271. 31.

γ' τί ἐστιν ὁ θεῖος Ναὸς. 272. 42.

δ' διατί διπλοῦς ὁ Ναὸς. 273. 3.

ε' τί ἡ ἱερὰ δηλοῖ Τράπεζα. 273. 16.

ϛ' τί τὸ Καταπέτασμα. 273. 21.

EJUSDEM EXPOSITIO DE DIVINO TEMPLO, *) ET DE SACERDOTIBUS EJUS AC DIACONIS, EPISCOPISQVE AC DE SACRIS STOLIS sive vestimentis quibus horum quilibet induitur, nec non DE DIVINA MISSA, ubi singulorum quæ in illa divino ritu peraguntur, ratio redditur, transmissa Viris piis Cretensibus, qui eam dari sibi petierunt.

1. Quinam est effectus sacri Baptismi?

2. Quis ungventi sacri?

3. Quæ sacri Templi ratio?

4. Quare duplex est Templum?

5. Quid sacra mensa innuit?

6. Quid velum?

ζ' τί

*) Goari Eucholog. p. 212. seq.

ζ΄ τί τὰ Διάσυλα. 273. 24.

τί τὰ ἐν τοῖς πανίοις τῶν τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν ἐνόματα. 273. 26.

θ΄ τί σημαίνει τὸ Καταστάρχα, τί δὲ τὸ Τραπεζοφόριον. 273. 31.

ι΄ Διατί ἀπὸ λίθου ἡ Τράπεζα. 273. 35.

ια΄ τί αἱ Βαθμίδες τ῀ Βήματος. 273. 41.

ιβ΄ τίνα τυπεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ Θυσιαστήριον εἰσελθών. 274. 1.

ιγ΄ τί τὸ Εὐαγγέλιον καὶ Σταυρὸς ἐν τῇ Τραπέζῃ κείμενα. 274. 3.

ιδ΄ Διατί ὑπὸ τὴν Τράπεζαν Μαρτύρων Λείψανα ἅγια. 274. 6.

ιε΄ Διατί ἡ ἁγία Τράπεζα Μύρῳ ἁγίῳ χρίεται. 274. 11.

ις΄ Διατί ἐνδύματα ἔχει τούτην καλύπτοντα. 274. 14.

ιζ΄ Διατί ὑπανίσατ). 274. 17.

ιη΄ τίνας τυπῶσιν οἱ τ῀ Βήματος. 174. 19.

ιθ΄ τί τὸ Θυμίαμα. 274. 21.

κ΄ τί τὰ Φῶτα. 274. 24.

κα΄ τί δηλοῖ ὁ ἔξω τ῀ Βήματος Ναὸς. 274. 27.

κβ΄ τί τὰ τῶν νάρθηκων Βηλόθυρα. 274. 31.

κγ΄ τι σημαίνει ὁ Ἄμβων. 274. 40.

κδ΄ Τί ἡ καλλονὴ τ῀ Ναοῦ. 275. 1.

κε΄ τί δηλῶσι τὰ προσφερόμενα. 275. 4.

7. Quid cancelli?

8. Quid quod nomina quatuor Evangeliſtarum pannis altaris intexta ſunt.

9. Quid primum ſacræ menſæ inſtratum, illique quæ ſuper injicitur mappa ſive palla?

10. Quare ſacra menſa è lapide?

11. Quid denotent gradus quibus ad bema aſcenditur?

12. Quænam deſignet Epiſcopus ad altare ingrediens?

13. Quid Evangelium & Crux poſita in altari?

14. Quare ſub altari ſacræ Martyrum reliquiæ?

15. Quare menſa ſacra ſacro unguento perfunditur?

16. Quare habet ſtragula quibus circumveſtitur?

17. Quare edito in loco exſtet?

18. Quosnam deſignent qui in Bemate ſive ſacrario ſunt?

19. Quid ſuffitus?

20. Quid lumina?

21. Quid templi pars extra Bema?

22. Quid vela ad portas narthecum?

23. Quid umbo ſacer ſignificet?

24. Quid ornatus ac pulchritudo templi?

25. Quid denotent quæ offeruntur (oleum cera & ſuffimentum.)

κς΄ τίνας τυπᾶσιν οἱ Ἱερεις. 275. 8.

κζ΄ τίνας οἱ λοιποὶ Κληρικοὶ. 275. 11.

κη΄ τίνας ὁ πιστὸς λαὸς. 275. 14.

κθ΄ τίνα τυποῖ ὁ Ἀρχιερεύς. 275. 23.

λ΄ τίνες αἱ τάξεις τῶν ἐν τῷ Βήματι Χειροτονημένων. 275. 30.

λά τί τὸ Τελεστικὸς. 275. 30.

λβ΄ τί τὸ Λειτουργικὸν. 275. 40.

λγ΄ τί δηλοῖ τὸ Σπιτάριον. 276. 6.

λδ΄ ὅτι Διάκονος Σπιτάριον ἔχει, καὶ Ὡράριον. 276. 14.

λέ τί τὸ Ὡράριον. 276. 17.

λς΄ Διατί Διάκονος τῷ Ὡραρίῳ κοινωνῶν περιζώννυται. 276. 19.

λζ΄ τί δηλοῦσιν οἱ Ποτᾶμοὶ καὶ Ἀρχιερατικὸν Σπιτάριον. 276. 24.

λή τί οἱ Ποταμοὶ καὶ τὰ Πώματα καὶ Μανδύα. 276. 31.

λθ΄ τί δηλοῖ τὸ Ἐπιτραχήλιον. 276. 36.

μ΄ τί ἡ Ζώνη. 277. 2.

μά τί τὸ Ἐπιγονάτιον. 277. 9.

μβ΄ τί δηλοῦσι τὰ Ἐπιμάνικα. 277. 19.

μγ΄ τί σημαίνει τὸ Φαινόλιον. 277. 26.

26. Quinam significentur per Sacerdotes.

27. Quinam per reliquos Clericos.

28. Quinam per populum fidelium.

29. Quis præfiguretur ab Episcopo.

30. Quinam sint ordines qui in bemate sive sacrario ordinantur.

31. Quid sit munus presbyteri *telestici*, qui baptizare & Eucharistiam consecrare potest sed ordinare non potest.

32. Quid *liturgicum munus* in Diacono?

33. Quid significetur per sticharium sive tunicam?

34. Quod Diaconus & stichario utitur & Orario.

35. Quid Orarium sive stola Diaconi, quam in sinistro humero gestat.

36. Quare Diaconus, cum communicat, orario cingatur?

37. Quid significent undulæ in stichario sive tunica Episcopali?

38. Quid undulæ & pocula in Episcopali mandya sive pallio?

39. Quid denotet stola sacerdotalis?

40. Quid cingulum.

41. Quid, quod vocant Supergenuale.

42. Quid significent supermanicalia.

43. Quid casula?

μδ΄ τί

μδ΄ τί σημαίνει ὁ Ὠμοφόριον, καὶ διατί ἐξ Ἐρίου. 278. 1.

44. Quid innuatur per humerale & quare illud ſit è lana?

με΄ διατί ἀσκεπεῖς λειτουργοῦσι πλὴν τοῦ Ἀλεξανδρείας Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὅτι κρεῖττον τὸ ἀπερικαλύπτως λειτουργεῖν. 278. 11.

45. Quare detecto capite ſacra faciant, excepto Alexandrino Epiſcopi & Sacerdotes. Et quod præſtet non operto capite ſacra celebrare.

μς΄ τί τὸ καταβαθεῖν ἐκ τοῦ Σπασιδίου τὴν Ἱεραρχην. 278. 36.

46. Quid ſignificet quod ex Cathedra deſcendit Epiſcopus.

μζ΄ τί τὸ ἐνδύεσθαι τὰ Ἀρχιερατικά. 278. 39.

47. Quid, quod ſacris veſtimentis induitur.

μη΄ τί τὸ καταίρεσθαι πρὸς δυσμὰς εἰς τὰς τοῦ Ναοῦ πύλας. 278. 41.

48. Quid quod ad occidentem portas ingreditur templi.

μθ΄ διατί Ψαλμοὶ ἅμα καὶ τὸ χάλλος ὕμνοι. 279. 4.

49. Quare ſimul concinantur Pſalmi & Hymni de DEI in nos per CHriſtum Gratia.

ν΄ ὅτι πρῶτον καλοῦμεν τὴν Θεοτόκον. 279. 10.

50. Quod primum appellamus *) Deiparam.

να΄ ὅτι δεύτερον τοὺς ἁγίους. 279. 14.

51. Secundo loco Sanctos.

νβ΄ ὅτι τρίτον καὶ τελευταῖον αὐτὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν. 279. 17.

52. Tertio & poſtremo loco ipſum Salvatorem noſtrum.

νγ΄ τί ἐκτὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ἔξω τοῦ βήματος καὶ κάτω ἑστάμενος, καὶ τί οἱ σὺν αὐτῷ. 279. 20.

53. Quid denotet Epiſcopus inferius ſtans extra bema ſive ſacrarium, & quid ſtantes cum eo Diaconi.

νδ΄ τί σημαίνει ἡ πρώτη ἔκ τοῦ Βήματος τῶν Ἱερέων ἔξοδος, καὶ μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἅμα τοῦ Εὐαγγελίου Εἴσοδος. 279. 25.

54. Quid ſignificet prima Sacerdotum egreſſio ex bemate, & eorundem cum Epiſcopo dum Evangelium fertur, ingreſſus.

νε΄ τί τὸ, δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ τί ἡ τοῦ Ἀρχιερέως ἐν τῇ Εἰσόδῳ εὐφημία. 279. 37.

55. Quid illud, *Venite adoremus:* & quid denotent fauſtæ, cum Antiſtes ingreditur, acclamationes.

νς΄ τί

*) ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς. *Interceſſione Deiparæ, Salvator, ſerva nos.*

νς΄ τί τὸ ἀνέρχεσθαι τὸν Ἀρχιερέα, καὶ εἰς τὸ Βῆμα εἰσέρχεσθαι. 280. 1.

νζ΄ τί τὸ κλείεσθαι τὰ ἅγια Θύρια, καὶ ἀνοίγεσθαι εἰσερχομένου τοῦ Ἀρχιερέως. 280. 8.

νη΄ τί τὸ θυμιάσαι κύκλῳ τὴν ἁγίαν τράπεζαν. 280. 12.

νθ΄ τί δηλοῖ τὸ Δικήριον, καὶ διατί σφραγίζει τὸ Εὐαγγέλιον. 280. 16.

ξ΄ τί διδάσκει ὁ Τρισάγιος ὕμνος. 280. 22.

ξα΄ Διατί πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς τρικηρίῳ σφραγίζει τὸ Εὐαγγέλιον. 280. 29.

ξϛ΄ Τί δηλοῖ ἡ ἐν τῷ θείῳ Συνθρόνῳ τοῦ Ἀρχιερέως ἄνοδος, καὶ τί τὸ ἐκ τοῦ συνθρόνου διὰ τοῦ τρικηρίου σφραγίζειν. 280. 35.

ξγ΄ πῶς τὸ καθίσαι ἐν τῷ Συνθρόνῳ, καὶ τί τὸ Εἰρήνη πᾶσιν εἰπεῖν. 280. 41.

ξδ΄ διατί πρῶτον ἀναγινώσκεται ὁ Ἀπόστολος, εἶτα τὸ Εὐαγγέλιον. 281. 3.

ξε΄ Διατί ἀναγινωσκομένων τῶν Ἀποστολικῶν, κάθηνται Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς, ὁ μὲν οἱ Διάκονοι. 281. 5.

ξϛ΄ διατί πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἀλληλούϊα. 281. 9.

ξζ΄ τί σημαίνει ἡ τοῦ Εὐαγγελίου ἀνάγνωσις. 281. 12.

ξη΄ διατί πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου Θυμίαμα, 281. 17.

56. Quid quod revertitur Episcopus & sacrarium intrat.

57. Quid quod sanctæ portæ clauduntur & aperiuntur ingrediente Episcopo?

58. Quid quod circulo suffitum facit circa sacram mensam?

59. Quid significet duplex cereus, & quare Evangelium cruce Episcopus signet.

60. Quid Trisagii hymnus doceat.

61. Quare Episcopus iterum cruce signet Evangelium cum cereo triplici.

62. Quid significet quod redit ad Sacerdotum subsellia, & quod ex illis cruce signat cum cereo triplici.

63. Quid quod in subselliis Sacerdotum sedet, & quid denotet formula, *Pax vobis omnibus.*

64. Quare primo lectio ex Apostolo recitetur, deinde Evangelium?

65. Quamobrem durantibus Apostolicis lectionibus sedeant Episcopi & Sacerdotes, non autem Diaconi.

66. Quare ante Evangelii lectionem concinatur Alleluja.

67. Quid per lectionem Evangelii significetur.

68. Quare ante Evangelii lectionem fiat suffitus?

ξθ΄ δια-

ξθ΄ Διατὶ τῆς Εὐαγγελίου ἀναγινωσκομένου ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκβάλλει τὸ Ὠμοφόριον. 281. 20.

69. Quare cum legitur Evangelium, Episcopus humerale deponat.

ο΄ Διατὶ ὁ Διάκονος διπλώσας φέρει τῇ χειρὶ τὸ Ὠμοφόριον, καὶ τὸ Τελετήριον δὲ κατέχει, καὶ τῶν ἁγίων προπορεύεται. 281. 26.

70. Quare Diaconus humerale complicatum ferat manu, & triplicem cereum teneat atque ante sancta præcedat.

οα΄ τί δηλοῖ τὸ καταβῆναι ἐκ τοῦ Συνθρόνου τὸν Ἀρχιερέα, καὶ Τελετήριῳ σφραγίσαι τρίς. 281. 32.

71. Quid significet quod Episcopus de subselliis Sacerdotalibus descendit, & cum triplici cereo ter signaculum crucis facit.

οβ΄ τί τὸ προσελθεῖν τῷ Θυσιαστηρίῳ, καὶ εὔχεσθαι τὸν Ἀρχιερέα. 281. 42.

72. Quid quod idem accedit ad altare & precatur.

ογ΄ τί τὸ τοὺς Κατηχουμένους ἐκβάλλεσθαι. 282. 2.

73. Quid quod catechumeni exesse jubentur.

οδ΄ Πῶς δεῖ τοῖς δώροις καὶ ὑπὲρ τίνων προσφέρειν Μερίδας. 282. 10.

74. Quomodo oporteat dona & pro quibus particulas de hostia sacra offerre.

οε΄ Διατὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῶν ἁγίων ἀπονίπτεται ὁ Ἀρχιερεύς. 282. 28.

75. Quamobrem Episcopus lavet se antequam sacra ingreditur.

ος΄ Πῶς καὶ λαμπρύνεται ἡ τῶν θείων δώρων γίνεται Εἴσοδος. 282. 33.

76. Quomodo divinorum donorum ingressus fiat cum pompa ac splendore.

οζ΄ Διατὶ ὑπερεύχονται τοῦ Ἀρχιερέως οἱ εἰσερχόμενοι τῶν ἱερωμένων, τῆς Βασιλείας μεμνημένοι τοῦ Θεοῦ. 283. 1.

77. Quare Sacerdotes qui una ingrediuntur, orent pro Episcopo, & Regni DEI faciunt mentionem.

οη΄ Διατί προσπίπτουσι τοῖς Ἱερεῦσιν ἐν τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ οἱ πιστοί. 283. 17.

78. Quare fideles in magno introitu coram Sacerdotibus procidant.

οθ΄ διατί καὶ ἱερὰ κενὰ σκεύη ἐν τῇ Εἰσόδῳ οἱ Ἱερεῖς κατέχουσιν. 283. 39.

79. Quare Sacerdotes in ingressu etiam vacua sacra vasa teneant.

π΄ Διατί καλύπτει τὰ Θεῖα Δῶρα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ. 283. 42.

80. Quamobrem Divina dona in sacra Mensa obtegantur.

πα΄ Διατί ὁ Ἀρχιερεὺς εὐχὴν ποιεῖται πάντων ἐξαιτεῖται. 284. 4.

81. Quare preces ab omnibus exposcat Episcopus.

πϐ΄ τί δηλοῖ τὸ σφραγίσαι μετὰ τὴν Εἴσοδον τῷ Τρικηρίῳ τὸν λαόν. 284. 9.

πγ΄ διατί κλείονται μετὰ τὸ σφραγίσαι τὰ ἅγια Θύρια. 284. 14.

πδ΄ διατί τὸ ἱερὸν λέγεται Σύμβολον, καὶ ὁ ἀσπασμὸς γίνεται. 284. 22.

πε΄ διατί μέχρι τοῦ τελεσθῆναι τὸ Σύμβολον τὰ θεῖα δῶρα περικαλύπτεται. 284. 29.

πϛ΄ πῶς ὁ Τρισάγιος ὕμνος ᾄδεται ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν. 284. 34.

πζ΄ διατί καὶ τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Παναγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς μέμνηται. 285. 8.

πη΄ Ἀπάντησις κατὰ τῶν βλασφήμως λεγόντων, πῶς τῇ εὐχῇ πιστεύομεν τελειοῦσθαι τὰ θεῖα δῶρα. 285. 14.

πθ΄ τί ἡ προσευχὴ τοῦ Πάτερ ἡμῶν καὶ διδάσκει τε καὶ δηλοῖ. 287. 36.

ι΄ διατί πάλιν τὸ Ὠμοφόριον ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδιδύσκεται. 288. 3.

ια΄ τί δηλοῖ τὸ Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, καὶ τί διδάσκει τοῦτο. 288. 12.

ιβ΄ τί τὸ ἀνυψῶσαι τὸν θεῖον Ἄρτον δηλοῖ. 288. 23.

ιγ΄ διατί εἰς τέσσαρα μελίζει τὸν θεῖον Ἄρτον, καὶ σταυροειδῶς αὐτὸν τίθησι. 288. 26.

ιδ΄ διατί ἐκ ζέον τοῖς Μυστηρίοις εἰσάγει ὕδωρ. 288. 31.

82. Quid denotet, quod post ingressum, cruce signet populum cum cereo triplici.

83. Quare sacræ fores post crucis signaculum occludantur.

84. Quare sanctum recitetur Symbolum, & osculum impertiatur.

85. Quare divina dona obtecta maneant donec Symbolum absolutum fuerit.

86. Quomodo Trisagius hymnus intra & extra bema decantetur.

87. Quamobrem sanctorum & sanctissimæ Deiparæ in sacræ Missæ celebratione Episcopus faciat mentionem.

88. Responsio adversus eos qui blaspheme affirmant nos credere quod precibus Divina Dona perficiuntur.

89. Quid Oratio Dominica doceat ostendatque.

90. Quare Episcopus humerali iterum sese induat.

91. Quid significet *Unus Sanctus, Unus Dominus*, & quid per hoc doceatur.

92. Quid denotet quod in sublime Divinus Panis attollitur.

93. Quare in quatuor partes dividat Episcopus sacrum panem, & ita illas ponat ut formam crucis referant.

94. Quare aquam ferventem affundat mysteriis sive vino consecrato.

ιε΄ διατί

ηέ διατί καὶ ζέειν ὕδωρ ἐν τοῖς Προηγιασμένοις εἰσάγει. 289. 1.

ηϛ΄ ὅτι τὴν τοῦ Σωτῆρος ἱερουργίαν μιμεῖται τὸ μερίζειν τὸν Ἄρτον. 289. 5.

ηζ΄ Πῶς κοινωνοῦσιν Ἀρχιερεῖς τε καὶ Ἱερεῖς. 289. 8.

ηή τί δηλοῖ τὸ ἀσπάζεσθαι ἐν τῷ κοινωνεῖν τοὺς Ἱερωμένους, τὴν τοῦ Ἀρχιερέως δεξιὰν χεῖρα καὶ παρειάν. 289. 11.

ηθ΄ Διὰ τί οἱ μὲν Ἱερωμένοι ἐν τῷ Βήματι χερσὶ καὶ χείλεσι λαμβάνουσι τὰ Μυστήρια, ἔξωθεν δὲ καὶ διὰ τοῦ Λαβίδος οἱ Λαϊκοί. 289. 21.

ρ΄ τί σημαίνει τὸ θυμιᾶν ὕστερον τὰ Μυστήρια, καὶ τὸ Ὑψώθητι ὁ Θεὸς, ἐπιλέγειν. 290. 2.

ρά τί ἐστι τὸ καλούμενον Ἀντίδωρον, καὶ ἡ τούτου δόσις. 290. 13.

ρβ΄ τίνα λόγον ἔχουσιν αἱ προσαγόμεναι Μερίδες, καὶ κατὰ τί λυσιπλοῦσι. 290. 32.

ργ΄ ὅτι δεῖ προσέχειν τὸν Ἱερέα ὑπὲρ τίνος τὴν Μερίδα προσάγει. 291. 3.

95. Quare fervida aqua etiam in Præſanctificatis adhibeatur.

96. Quod Salvatoris ſacram actionem imitatur Epiſcopus, quando Panem in partes dividit.

97. Quomodo communicent Epiſcopi & Sacerdotes.

98. Quid denotet, quod communicaturi Sacerdotes exoſculantur Epiſcopi dextram genamque.

99. Quare Sacerdotes in Bemate ſive ſacrario manibus & labris, Laici cochleario & extra bema ſumunt ſacra Myſteria.

100. Quid ſignificet quod poſt Myſteria fit ſuffitus, additurque: *Exaltare DEUS.*

101. Quid ſit Panis benedictus & quod ille vice Euchariſtiæ datur iis, qui ad ſacram Communionem ſunt imparati.

102. Quam rationem habeant particulæ de ſacra hoſtia in honorem ſacræ Virginis & pro ſanctis viventibus ac mortuis oblatæ DEo, & quid illæ conferant.

103. Sacerdotem oportere attendere pro quonam particulam ſacram offerat.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΔΥΝΑΜΙΝ, ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΑΜΩΜΗΤΟΥ ΗΜΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΘΕΙΟΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ. 292. 1.

Ejusdem SIMEONIS THESSALONICENSIS SUCCINCTA, quantum licuit EXPOSITIO DIVINI ET SACRI SYMBOLI rectæ ac ſinceræ Fidei noſtræ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΑΤΗ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΡΗΣΕΩΝ, ΟΘΕΝ ΣΥΝΕΛΕΓΗΣΑΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΝΩΝ ΑΥΤΑΙ ΣΥΓΚΕΙΜΕΝΑΙ ΕΙΣΙΝ. 313. 1.

EXPOSITIO ejusdem NECESSARIA, de ſacri Symboli vocibus & dictis, ex quibus S. Scripturæ Locis collecta & adverſus quos compoſita fuerint.

α΄ Κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων, καὶ ἐθνικῶν, καὶ λοιπῶν πάντων ἀσεβῶν. Τῶν μὲν τὸ Θεὸν μὴ ὁμολογούντων, τῶν δὲ Θεὸν μὲν δοξάζειν λεγόντων, τὸν Πατέρα δὲ τοῦ μονογενοῦς Λόγου, καὶ Προβολέα τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 313. 15.

1. Contra Græcos, Judæos, Ethnicos & cæteros impios univerſos qui DEUM non confitentur, vel qui DEUM admittunt quidem, non autem docent eſſe Patrem unigeniti Verbi, aut Spiritus S. Emiſſorem.

β΄ Κατὰ Ἑλλήνων μὴ λεγόντων, πάντων ἄπιον ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸ Θεὸν, μηδὲ τῶν ὅλων προνοεῖν. 313. 40.

2. Contra Græcos negantes DEum omnium rerum ex nulla re præexiſtente cauſam eſſe, aut univerſis providere.

γ΄ Κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων τὸ Χριστὸν ἀθετούντων. 314. 6.

3. Contra Græcos & Judæos qui Chriſtum rejiciunt.

δ΄ Κατὰ Ἀρείου κτίσμα τὸ Υἱὸν λέγοντος. 314. 16.

4. Contra Arium a quo Chriſtus res creata dicitur.

ε΄ Κατὰ τῶν δυσεβῶς βλασφημούντων εἰς τὴν ἀπαθῆ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ γέννησιν. 314. 26.

5. Contra blasphemantes impie in generationem Unigeniti Verbi factam impaſſibiliter.

ς΄ Κατὰ Ἀρείου καὶ Εὐνομίου. 314. 40.

6. Contra Arium atque Eunomium.

ζ΄ Κατὰ Ἀρείου καὶ Εὐδοξίου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων ἐκείνοις δυσεβῶν. 315. 2.

7. Contra Arium & Eudoxium aliosque impios eadem cum illis ſentientes.

η΄ Κατὰ Μανιχαίων καὶ δυσεβῶν ἄλλων, τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν ἀθετούντων. 315. 20.

8. Contra Manichæos impiosque alios DEI Verbi œconomiam reprobantes.

θ΄ Προφητικῶς κατὰ Νεστορίου καὶ λοιπῶν ἀσεβῶν, τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου μὴ λεγόντων σάρκωσιν, καὶ καταβλασφημούντων κατὰ φαντασίαν ἐφθῆναι. 315. 31.

9. *Prophetice* contra Neſtorium cæterosque impios, qui DEI Verbi incarnationem inficiantur & ſpecietenus ſaltim ita viſam fuiſſe blasphemant.

ι΄ κ͞ζ τῶν ληρώδ͞ν αἱρετικῶν, ἕτερον σῶμα καὶ μὴ ὁμοούσιον ἡμῖν ἀνειληφέναι τ͞ν Λόγον. 315. 38.

ια΄ κ͞ζ Ἀπολιναρίου ἄνευ τὸ ἀνθρώπινον τ͞ Χριστ͞ λέγοντ͞ς, Εὐτυχ͞ς τε καὶ Διοσκόρου. Ἔτι δὲ Σεβήρου, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀκεφάλων, μίαν φύσιν αὐτὸν τ͞ θεοῦ Λόγον καὶ μετὰ σάρκωσιν φληναφούντων. Ἀλλὰ δὴ καὶ κ͞ζ Πύρρου καὶ τῶν λοιπῶν Μονοθελητῶν. 316. 6.

ιβ΄ κ͞ζ τῶν ἀσεβῶς ληρούντων μὴ παθεῖν σαρκὶ τ͞ Κύριον, ἀλλὰ δόξαι παθεῖν κ͞ζ φαντασίαν. 316. 16.

ιγ΄ Κατὰ Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων κ͞ζ πάντων τῶν ἀσεβῶν. 316. 24.

ιδ΄ κ͞ζ Μακεδονίου τ͞ Πνευματομάχου. 317. 11.

ιε΄ Προφητικῶς κ͞ζ τ͞ καινοτομίας Λατίνων. 317. 24.

ις΄ ὅτι μία μὲν ἡ δόξα καὶ προσκύνησις τ͞ Τριάδ͞ς, εἷς δὲ οἶδε ὁ Πατὴρ, ὥσπερ μόν͞ς τ͞ Μονογενοῦς, καὶ μόνος τ͞ Πνεύματ͞ς, τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ ἐκ τ͞ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, ὕστερον δὲ τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον, τοῦτο ἀριδήλως διδάσκει. 317. 32.

ιζ΄ κ͞ζ τῶν ἀποβαλλομένων τ͞ Νόμον καὶ τοὺς Προφήτας αἱρετικῶν. 318. 2.

ιη΄ κ͞ζ τῶν λεγόντων, ὅτι ἐναντία τὰ παλαιὰ τοῖς τ͞ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκ

10. Contra Hæreticos qui aliud corpus & non noſtri conſubſtantiale a Verbo aſſumtum delirant.

11. Contra Apollinarem, qui humanitatem CHriſti mente deſtitutam docet, & contra Eutychem ac Dioſcorum. Nec non contra Severum & cæteros Acephalos, qui DEUM Verbum etiam poſt incarnationem unam eſſe Naturam blaterant, nec non contra Pyrrhum ac reliquos Monotheletas.

12. Contra eos qui impie delirant non carne paſſum DOMINUM, ſed tantum ſpecietenus ita pati viſum fuiſſe.

13. Contra Judæos, Græcos impiosque univerſos.

14. Contra Macedonium Pnevmatomachum ſive Spiritus S. oppugnatorem.

15. *Prophetice* contra Novitatem Latinorum.

16. Quod una quidem eademque Gloria & Adoratio SS. Trinitatis, una vero ſit cauſa Pater ſicut ſolus Unigeniti, ſic & ſolus S. Spiritus. Idque perſpicue doceri, quod in Symbolo prius dicitur S. Spiritus procedens ex Patre, & deinde cum Patre & Filio coadorandus.

17. Adverſus Hæreticos qui Legem & Prophetas rejiciunt.

18. Contra eos qui dicunt Vetus Teſtamentum contrarium eſſe

Προφητῶν ὁράσεις μὴ δεχομένων. 318. 14.

ιθ΄ κῆ Βογομύλων καὶ πάντων ἀσεβῶν, τῶν μὴ δεχομένων τὸ βάπτισμα, ἢ ἀδιάφορον ἐχόντων. 318. 27.

κ΄ κῆ Ἑλλήνων καὶ Ὠριγένους, τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν ἀθετούντων, ὡς ἐντεῦθεν καὶ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 318. 35.

κά κῆ Ὠριγένους καὶ τοῦτο, ἀλλοίωσιν ἐν τῷ μέλλοντι λήρου, καὶ τέλος κολάσεως λέγοντος. 319. 1.

19. Contra Bogomylos impiosque universos qui S. Baptismum vel non recipiunt vel pro indifferenti habent.

20. Contra Græcos & Origenem qui resurrectionem mortuorum rejiciunt, atque inde etiam resurrectionem Salvatoris nostri JEsu CHristi.

21. Contra Origenem delirantem & hoc, quod mutationem status in futura vita, & finem pœnarum futurum esse docet.

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΑ ΩΣ ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΗΜΩΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΩΔΕΚΑ, ΑΠΕΡ ΤΙΝΕΣ ΑΡΘΡΑ ΚΑΛΟΥΣΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ, ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ ΣΥΝΤΕΘΕΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΜΕΩΝ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΤΑΥΤΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΣΥΜΒΟΛΟΝ, ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΩΝ ΑΡΕΤΩΝ. 319. 15.

CAPITA sive ut ab aliis appellantur ARTICULI DUODECIM, FIDEM UNICAM NOSTRAM CHRISTIANORUM quantum fas est fieri complectentes, perspicue exposita a beato Archiepiscopo Thessalonicensi SIMEONE, & quod eadem Capita in Divino Symbolo comprehendantur, & de Virtutum Commendatione quam eadem Fides continet.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΗΡΩΤΗΚΟΤΟΣ ΑΥΤΟΝ. 323. 1.

EJUSDEM RESPONSIONES ad nonnulla QUÆSITA Episcopi, qui hæc ex illo percontatus est.

ἀ τίνι τρόπῳ φαίνεται πολλάκις ὡς ἄνθρωπος ὁ Ἄγγελος. Καὶ πῶς ὁ Δαίμων μεταχηματίζεται εἰς Ἄγγελον φωτός. Καὶ πῶς ὁμιλεῖ ἄϋλος ὤν. Καὶ εἰ δύνανται οἱ Ἄγγελοι καὶ

Quæstio I. Qua ratione Angelus sæpe sub hominis forma appareat, & quomodo Dæmon transfiguretur in Angelum lucis. Quomodo versetur agatque ille expers materiæ & incorporeus. Et num

εἰς

εἰς ἑτέρας φαινεσθαι μορφάς. 324. 5.

β' ἡ ἀναπνοὴ πῶς ἐν ἡμῖν γίνεται. καὶ πῶς τὸ βρέφος ἀναπνεῖ ἐν τῇ μήτρᾳ. καὶ πῶς κρατηθείσης τῆς πνοῆς, ἐξέρχεσθαι τὴν ψυχήν. 325. 41.

γ' τίνι τρόπῳ παρίστασθαι οἱ Ἄγγελοι τῷ Θεῷ. καὶ πῶς ὡς ἐν τῷ Ἰὼβ μέσον αὐτῶν καὶ ὁ Διάβολος ἔστη. καὶ πῶς μανθάνουσι τὸ θέλημα οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, καὶ πῶς ὁ ζοφερὸς Δαίμων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 326. 37.

δ' τὰς ἐξερχομένας ψυχὰς, Ἄγγελος εἷς λαμβάνει, ἢ πολλοί. καὶ εἰ χωρὶς Ἀγγέλων ἐξέρχονται. καὶ πῶς λαμβάνεται ἡ ψυχὴ ἄυλος οὖσα. καὶ πῦ πορεύεται. καὶ εἰ δύναται ψυχὴ κατέχεσθαι ὡς ἡ τοῦ Πλουσίου ὑπὸ πυρός. 327. 31.

ε' τίνι τρόπῳ τὰ μὴ εἰσιν ὡς ὑποστάσεις πνεύματα, Ἄγγελοι, καὶ ψυχαὶ, καὶ ὡς ἐν σχήματι, εἰ καὶ ἄυλα, τὰ δὲ ἀσχημάτιστα ὡς ὁ ἀὴρ καὶ οἱ ἄνεμοι. 329. 28.

ς' πῶς ὁ ἐνδιάθετος λόγος καλεῖται λόγος, ὁ προφορικὸς γὰρ εἰκότως λόγος, ὡς λαλούμενος. καὶ τίνι τρόπῳ ἠχεῖται ὁ λόγος ἄυλος ὤν. 330. 4.

ζ' εἰσὶν ἕτερα συστήματα ἐν τῷ ἐρανῷ ἄνω ὑδάτων ὑπὲρ τὰ κάτω; καὶ πῶς ἵστανται. 330. 29.

Angeli sub aliis apparere formis valeant?

2. Quomodo fiat in nobis respiratio, qua ratione infans respiret in utero matris, & quomodo respiratione intercepta homo exanimetur.

3. Qua ratione Angeli DEO adsistant, & quomodo ut in Jobi libro, medius inter ipsos steterit Diabolus. Item unde Angeli cognoscant quid DEUS velit, & qua ratione Dæmon ad tenebras damnatus possit versari coram facie DEI.

4. Egressas a corporibus animas num singuli an plures Angeli excipiant, & num sine Angelo egrediantur. Quomodo possit excipi anima expers materiæ, & quorsum abeat. Num possit ab igne contineri sicut anima Divitis?

5. Qua ratione spiritus quidam sint personales, ut Angeli & Animæ, ac sub forma apparentes, licet expertes materiæ: alii autem destituti forma, ut aer & venti.

6. Quomodo sermo internus sermonis nomine veniat, externus enim merito appellatur sermo quem loquimur. Et quomodo sermo sonum edat cum sit expers materiæ.

7. Num præter inferiores aquas sint alia systemata aquarum supra cœlestium, & quomodo illæ subsistant.

ἡ Δια-

ή διατί παραλαμβάνουσιν οἱ ἄθεοι τοσαύτας μυριάδας πιστῶν τε καὶ νηπίων, καὶ ἐν τοσούτοις τοῖς χρόνοις, τὰ βρέφη δὲ μᾶλλον, βεβαπτισμένα, καὶ μηδὲν γινώσκοντα; οὐκ ἔμελλε τούτων τὶς εἶναι εἰς ἀποδοχὴν Θεοῦ. Καὶ διατί ἅπαντες παραδίδονται. 331. 2.

8. Quare athei (Muhammedani) tot myriades fidelium & infantium & à tam longo jam tempore, puerosque maxime baptizatos & omnium rerum ignaros rapiunt? Num DEus nullius ex his rationem habet, & quare universi sic traduntur?

θ' Ἆρα αἴτιος ὁ Θεὸς τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, καὶ τῆς ἀπιστίας τῶν ἐθνῶν, ἐπειδὴ ἄκοντες παραδίδονται. Εἰ δὲ οὐκ αἴτιος, πῶς κολάζονται οὗτοι παραδιδόμενοι ἄκοντες. 331. 26.

9. Num DEUS causa sit transgressionis Adami & incredulitatis Gentium, siquidem inviti traduntur. Ac si non sit causa DEus, quomodo puniantur qui traduntur inviti.

ι τοῦ ἀναξίως ἱερουργοῦντος δεκτή ἐστιν ἡ Θυσία καὶ τὸ Βάπτισμα, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἅπαντα, ἢ οὔ; 334. 13.

10. Num indigni Sacerdotis Sacrificium, Baptismus, & quæcunque agit valida sint nec ne.

ια' ὁ ἀναξίως Χειροτονούμενος λαμβάνει χάριν ἢ οὔ; Καὶ εἰ δεκτέα τὰ παρ' αὐτοῦ, 334. 15.

11. Num is qui indigne ordinatur, Gratiam accipiat, & num admittenda tamquam legitima quæ ab eo peraguntur.

ιβ' Ἀνάξιός τις ἱερωσύνης, χειροτονηθεὶς, καὶ Πνευματικὸς γεγονὼς, συγχωρεῖ ἁμαρτήματα. Καὶ πολλάκις μὴ ἔχων Ἔνταλμα, ἆρα συγκεχωρημένα τὰ παρ' αὐτοῦ, ἢ τὰ παρὰ Ἰδιώτου Μοναχοῦ ὡς Πνευματικοῦ ἐνεργοῦντος. 334. 17.

12. Indignus aliquis ordinatus ad Sacerdotium factusque Pater spiritalis sive confessarius an peccata valide remittat, & sæpius cui hoc non est mandatum, si remiserit, vel si Monachus non Sacerdos, Confessarii partibus fungatur.

ιγ' Μὴ ὢν ἄξιός τις, ἐγένετο ἱερεὺς, ἢ Ἀρχιερεὺς, καὶ Χειροτονεῖ ἀξίους καὶ ἀναξίους, καὶ καθιστᾷ Πνευματικοὺς, καὶ ἐνεργοῦσι πάντες, δεκτέα τὰ παρὰ πάντων Θεῷ. 334. 21.

13. Indignus si quis fiat Sacerdos aut Episcopus, ordinetque dignos & indignos atque constituat Confessarios, & omnes obeant sacrum munus, num ab omnibus his legitima & DEO accepta peragantur.

ιδ' τινὲς

ιδ' Τινὲς Ἱερεῖς μετὰ τῶν γυναικῶν αὐτῶν εὑρισκόμενοι, ὀφείλουσιν Ἱερουργεῖν, ἢ ὄ; p. 336. 18.

14. Sacerdotes, qui proxima nocte cum uxoribus ſuis concubuerunt utrum debeant Sacram Cœnam celebrare nec ne?

ιέ Καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Λειτουργίας εἰ δεῖ ὁμιλεῖν γυναικὶ, 336. 19.

15. Num poſt diem Sacræ Cœnæ celebratæ fas ſit conſuetudine uti mulieris?

ις' Ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες οὐκ ἐγκρατεύονται ἀπ' ἀλλήλων τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, καὶ ζητοῦσι τῶν Μυστηρίων μεταλαβεῖν, τί ποιήσει Πνευματικός. 337. 14.

16. Quid Patri ſpiritali ſive Confeſſario faciendum Viris & Uxoribus ſacræ Quadrageſimæ tempore non continentibus ſe invicem, & ſacris myſteriis uti deſiderantibus?

ιζ' Εἰ ὁ Χειροτονούμενος ἄνθρωπός ἐστι, τίς χρεία τῶν ἱερῶν Ἀμφίων. Καὶ εἰ δυνατὸν χωρὶς Ἐπιτραχηλίου τὴν τελετὴν ἐνεργεῖν. 337. 29.

17. Si ordinatus quis fuerit, quare opus ſit ſacris veſtimentis, atque num poſſit ſine ſtola ſacrum Officium peragere.

ιή Τί τὸ ἀνιστορούμενον ἐν ταῖς τῶν ἁγίων Ἀγγέλων εἰκόσι Μανδύλιον. Καὶ τί τὸ Φεγγίον καὶ ζῶις Ἀγγέλοις καὶ τοῖς ἁγίοις. Καὶ τί τὸ Νεφελοειδὲς κυκλικὸν σχῆμα ἐν ταῖς τῶν Ἀγγέλων χερσί. 338. 7.

18. Quid ſignificet quod in ſacrorum Angelorum imaginibus conſpicitur mantile, & qui nimbus circa Angelorum Sanctorumque capita, & circularis nubiformis figura in Angelorum manibus?

ιθ' Διατί Πολυσταύριον, ἢ Σάκκον ὑποφορῶσιν Ἐπίσκοποι. Καὶ εἰ ἐνδύσιν), τί βλαβερόν. 338. 30.

19. Quare Epiſcopi non induantur toga multis notata crucibus aut ſacco (ſed Patriarchæ & Metropolitani.) Atque, ſi hoc faciant, num ſit reprehendendum?

κ' Τί δηλοῖ τὸ Μίτραν φορεῖν. Καὶ πόθεν ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας ταύτην ἔλαβον φορεῖν. Καὶ πῶς εἰ λοιποὶ Ἀρχιερεῖς ἀσκεπεῖς τῇ κεφαλῇ λειτουργοῦσι. 339. 4.

20. Quid denotet mitræ geſtatio, & unde Romanus & Alexandrinus morem illa utendi acceperint, item quare cæteri Epiſcopi ſacrum officium peragant capite detecto.

κά Διατί ὁ μὲν παλαιὸς ἀρχιερεὺς ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς κίδαριν εἶχε, καὶ ἀνυπόδητος ἦν, ὁ ἡμέτερος δὲ ἀσκεπὴς τὴν κεφαλήν, καὶ ὑποδεδεδημένος τοὺς πόδας. p. 339. 24.

21. Quare Pontifex Max. tempore Veteris Teſt. cidarin habebat in capite, pedibus vero nudus erat: Noſter autem Epiſcopus Sacra obit capite aperto, & pedibus calceatus.

κβ Τί σημαίνει τὸ ἐιληθὸν καὶ ἡ κερὰ ἐξ ἀναγνώσεως καὶ ἱερέως. 339. 41.

22. Quid ſignificet linteum cui Corpus CHriſti & ſanguis ſuperponitur, & quid tonſura Lectoris ac Sacerdotis?

κγ Διατὶ Μύρῳ χρίεται ὁ ἐπιστρέφων ἀπὸ ἀρνήσεως, καὶ οὐ πάλιν βαπτίζεται. 340. 4.

23. Quare reverſus ab apoſtaſia & abnegatione tantum ſacro unguento ungatur, non iterum baptizetur.

κδ Ἅπερ τις ἐξωμολογήσατο, ὀφείλει πάλιν ἐξομολογεῖσθαι. 340. 29.

24. Num quæ quis jam eſt confeſſus, eadem iterum confiteri aliis debeat.

κέ Εἰ χρὴ βαπτίζειν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ, ἢ Γάμον ποιεῖν. 340. 37.

25. An fas ſit ſanctæ Quadrageſimæ tempore baptizare vel celebrare nuptias.

κς Ὁ Κύριος πῶς ἐλεύσεται ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ, καὶ ποία ἡ τοῦ Θεοῦ βασιλεία, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον. 341. 7.

26. Quomodo Dominus venturus ſit in ſecundo Adventu ſuo, & quale DEI Regnum, & Lumen expers veſperæ.

κζ Ἆρα καὶ ὁ Παράδεισος ἀλλοιωθήσεται καὶ πᾶσα κτίσις, καὶ πῶς ἀλλοιωθήσεται. 341. 22.

27. Numquid & Paradiſus & omnis creatura die extremo immutanda ſit & quomodo.

κή Εἰς τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ αἰώνων ἥξεται τὸ τέλος, ἢ ἐν τῷ ὀγδόῳ αἰῶνι, ἢ πότε ἔσται. 341. 38.

28. An finis futurus ſit ſub exitum ſeptem æonum an octavo ævo, vel quando is ſit futurus?

κθ Τινὲς τὰ τῶν ἱερέων ἅμφια ἐν τῇ Εἰσόδῳ ἀπαίζουσι. Ἄλλοι δὲ καὶ Σταυροὺς ἐν τῇ γῇ ποιοῦσι, τί ὠφέλιμον ἄρα ἔστο. 342. 14.

29. Quidam veſtimenta Sacerdotum quando templum ingrediuntur exoſculantur: alii crucem in terra ſignant, ecquis hujus rei uſus?

λ Θυμούμενος ἀρχιερεὺς, ἐπιτιμᾷ καὶ

30. Si Epiſcopus iratus caſtiget aut ἀφο-

ἀφορίζει, ἢ ἱερεὺς ἢ Πνευματικός. Ἆρα ἄπλε) ἔστο; ἢ ἀγαθὸν; Καὶ ἐὰν μὴ προσδέχηῖ ὁ ἐπιτιμήσας, τὶ ποιητέον. 342. 22.

λά Περὶ ἀφορισθέν)ος, πῶς ἄρα διατεθήσεται. 342. 33.

λβ' Ὁ ἑαυτὸν ἀφορίσας ἢ ἀναθεματίσας, τί ὀφείλει ποιεῖν. 343. 2.

λγ' Τί ἄρα μεῖζον, ἡ ἱερωσύνη, ἢ τὸ σχῆμα ἢ Μοναχῶ. 343. 9.

λδ' Τίνα ἁ πρὸς θάνατον ἁμαρτήματα. 343. 21.

λέ Εἰ Ἀρχιερεὺς ὁμοίως Πατριάρχης Μητροπολίτης τε καὶ Ἐπίσκοπος, πῶς διαφορὰ ἐν αὐτοῖς; Καὶ πῶς ὑπερέχει εἷς ἕτερον. 343. 28.

λς' Ἀρχιερεῖς ἄδειαν δίδοσι Μοναχοῖς, τὸ λογισμὸς δέχεσθαι. Οἱ καὶ χωρὶς ἱερωσύνης εὐλογοῦσι, καὶ συγχωροῦσιν ἀδιαφόρως, ἆρα ἔστο ἀγαθὸν. 344. 6.

λζ' Τίς ἡ διαφορὰ Ἐπισκόπου ἢ ἱερέως. Καὶ διατί χειροτονεῖ Ἱερεὺς, ἐπεὶ λειτουργεῖ καὶ βαπτίζει. 344. 18.

λή Εἰ χρὴ μόνον Ἀρχιερέα ἱερουργεῖν. 344. 35.

λθ' Διατί ὡς Ἀναγνώστας πλείονας ὁμοῦ χειροτονεῖ ὁ Ἐπίσκοπος, μὴ

sacris interdicat, vel Sacerdos vel Confessarius hoc sustineat facere, num id bonum sit, & quid faciendum si quis castigationem nolit admittere.

31. De excommunicato, quomodo gerere se debeat.

32. Quid ei faciendum, qui animi impetu se ipsum sacris prohibuit aut anathemati subjecit.

33. Ecquid majus sit, munus sacerdotis an Monachi conditio?

34. Quænam peccata ad mortem sive mortalia.

35. Cum principes Sacerdotum sint perinde Patriarcha, Metropolita & Episcopus, quænam inter illos differentia, & quomodo alius alio sit superior.

36. Num bonum ac probandum sit quod Episcopi facultatem dant Monachis confessiones peccatorum audiendi, atque hi licet Sacerdotes non sint, promiscue benedicunt & remittunt peccata?

37. Quænam differentia inter Episcopum & Sacerdotem? & quare non ordinet Sacerdos, etsi sacram Cœnam celebrat ac baptizat.

38. Num solum Episcopum nullo Presbytero vel Diacono præsente Sacram Cœnam fas sit celebrare?

39. Quare ut Lectores plures simul ordinat Episcopus, non

καὶ πλείονας ὁμοῦ χειροτονεῖ Διακόνους καὶ Πρεσβυτέρους. Καὶ εἰ χρὴ χωρὶς λειτουργίας χειροτονεῖν Ἱερεῖς, 345. 5.

etiam plures simul Diaconos & Presbyteros soleat ordinare. Et num deceat extra celebrationem Sacræ Cœnæ ordinare Sacerdotes?

μ΄ Χρὴ Διάκονον κοινωνεῖν τινα εἰς ἀνάγκην μὴ ὄντος Ἱερέως. 345. 29.

40. Num fas sit ex necessitate, ubi nullus præsto est Sacerdos, Diaconum alicui Sacram Cœnam ministrare?

μα΄ Ἐμάθομεν καὶ Μοναχοὺς ἐν ἐρήμοις μόνους κοινωνεῖν, καὶ εἰ χρὴ ταῦτα ποιεῖν, καὶ πῶς κοινωνεῖν 345. 36.

41. Accepimus etiam Monachos in desertis solos Communionem impertire, & num deceat ita agere, & quomodo communicandum sit.

μβ΄ Ἐὰν θυμῷ τις ἀρνήσηται λόγῳ Ἱερεὺς, ἢ ἄλλος πιστός, τί ποιητέον; Καὶ εἰ χρὴ τὸν Ἱερέα ἱερουργεῖν. 346. 12.

42. Si Sacerdos aut alius fidelis per iræ æstum verbis DEum abnegaverit, quid faciendum, & an tali Sacerdoti sacra facere liceat?

μγ΄ Ὀφὴν ἁμαρτίαν ἐργαζόμενος δεκτέος ἐξομολογούμενος; καὶ τί τὸ ὄφελος. 346. 22.

43. Peccatorum patratorem, si confiteatur, recipiendum esse, & quænam ex hoc utilitas?

μδ΄ Ἆρα διὰ πᾶσαν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἐλαχίστην κολάζεται ὁ ἄνθρωπος. 346. 29.

44. Num propter omnia peccata etiam minima homo pœnis fiat obnoxius?

με΄ Ἆρα ἀποθνήσκει τις χωρὶς ἁμαρτίας. 346. 38.

45. Num quisquam à peccato immunis moriatur?

μς΄ Ὁ Ἱερεὺς πολλὰς καὶ καιρὸν δεχόμενος Προσφορὰς, ὀφείλει προσφέρειν ἐκ πασῶν. 347. 2.

46. Varias interjecto tempore oblationes qui accepit Sacerdos num ex omnibus offerre debeat?

μζ΄ Τί εἰσιν αἱ Μερίδες; καὶ τί δύνανται προσφερόμεναι. καὶ εἰ χρὴ προσφέρειν ὑπὲρ γυναικῶν συνοικησάντων αἱρετικοῖς, ἢ ἀσεβέσι. 347. 13.

47. Quid sint particulæ hostiæ (pro Sanctis) & quid valeant efficere cum offeruntur. Item num offerre fas sit pro mulieribus qui hæreticis impiisve cohabitavere.

Ἆρα

μή Ἆρα δυνατὸν ἕνα Ἱερέα ποιεῖν Εὐχέλαιον. 347. 29.

48. Num ab uno Presbytero possit Evchelæum sive oleum sanctum confici. *Neg.*

μθ' Ἐάν τις καταγνοὺς Ἱερέως ἔντινι, καὶ ἀπιστίαν ἔχῃ ἁγιάζεσθαι παρ' αὐτοῦ, τί ποιήσει. 347. 33.

49. Si quis Sacerdotem aliqua in re dignum condemnatione existimet, nec credat se posse ab eo sanctificari, quid illi faciendum?

ν' Εἰ δυνατὸν τὸν περιπεττωκότα ἁμαρτήματι Ἱερέα, παρ' Ἀρχιερέως, ἢ Συνόδου ἀναχειροτονεῖσθαι, ἢ ἐπανακαλεῖσθαι τρόπῳ τινὶ. 348. 7.

50. Num Sacerdos, qui in peccatum prolapsus est, possit ab Episcopo vel Synodo iterum ordinari aut quavis ratione ad sacrum munus revocari. *Neg.*

νά Διατί τοῖς μὲν Δαίμοσιν οὐκ ἐδόθη μετάνοια καὶ ἀνάκλησις, τοῖς ἀνθρώποις δὲ μόνον. 348. 15.

51. Quare non data sit Dæmonibus pœnitentia & revocatio sive conversio, sed tantum hominibus?

νβ' Τίς ἡ νηστεία τοῦ Κυρίου. Καὶ πῶς Τεσσαρακοστὴ λέγεται, πλείους τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἔχουσα. Καὶ πῶς ἀποδεκάτωσις, ἀποδεκατοῦμεν ἡμέρας. 348. 34.

52. Quodnam jejunium Domini, & quomodo dicatur Quadragesima, quæ pluribus quam quadraginta diebus constat, & quomodo decimatio, qua dies decimamus.

νγ' Διατί νηστεύομεν τετράδα καὶ παρασκευὴν, καὶ τὰς ἄλλας νηστείας; δύνανται οἱ Λαϊκοὶ τοσαύτας νηστεύειν. 349. 31.

53. Quare jejunemus quartam feriam hebdomadis & parascevem sive sextam cæteraque jejunia. & num quoque Laicos tantundem jejunare fas sit?

νδ' Ἡ τοῦ τεσσαρακονθημέρου, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῆς Θεοτόκου νηστεία, πόθεν; καὶ τίς ὁ ἀπαρχῆς παραδοὺς, τινὲς γὰρ λέγουσι νέας εἶναι. 349. 41.

54. Unde jejunium Quadragesimæ & Sanctorum Apostolorum & Deiparæ Virginis, & quis illa primum instituerit? cum sint qui nova illa esse contendunt.

νε' Πόθεν ἡ παράδοσις τῆς προηγιασμένης Λειτουργίας; καὶ διατί οὐ τελεία; καὶ πῶς ἐν τῶν ἄλλαις νηστείαις

55. Unde traditio de Missa Præsanctificatorum, & quare perfecta non sit, & quare in aliis

ἀ λειτυργῆται; ἐκ τούτου γὰρ φασί τινες, ὡς ἀ παραδεδομέναι αἱ ἄλλαι νηστεῖαι. 351. 2.

νς΄ Διατί ἀ πλεῖται προηγιασμένα καὶ ἐν τῇ ἄλλαις νηστείαις. 351. 22.

νζ΄ Ἆρα λαμβάνουσί τι πρὸ τῶν εὐχῶν τὰ προηγιασμένα. 353. 27.

νη΄ Ἐν τῇ λειτυργίᾳ τῶν προηγιασμένων, χρὴ προσφέρειν μέμα ἐκ θείου ἄρτου, ἢ ὅλον. 354. 8.

νθ΄ Διατί καὶ ἐν ἄλλαις ἐκ χρόνου ἡμέραις, ἀ λειτυργεῖται ἡ λειτυργία τῶν προηγιασμένων. 354. 23.

ξ΄ Τὸ θεῖον καὶ ἅγιον σχῆμα τῶν Μοναχῶν, τίς ὁ παραδούς; καὶ πῶς Ἀγγελικὸν λέγεται; καὶ διατί παραδέδοται. 354. 30.

ξα΄ Τίνα σημασίαν τὰ ἐκ Μοναχὸν ἐνδύματα κέκτηται. καὶ εἰ χρὴ ταῦτα ἕκαστον πάντοτε ἐνδεδῦσθαι. 356. 5.

ξβ΄ Τινὲς ἀσθενείᾳ ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ τινὶ καθήμενοι ψάλλουσιν, ἢ ἐν ὁδῷ, ἢ ἐν πλοίῳ, ἢ οἴκῳ, τινὲς δὲ καὶ ἐν ἑσπέρᾳ τὴν Ἀκολουθίαν πᾶσαν πληροῦσιν, ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλοις καιροῖς, τί ἂν ποιητέον; παραιτητέον τὴν Ἀκολουθίαν διὰ τὸ καθῆσθαι, ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. 356. 20.

ξγ΄ Εἰ δεῖ ἐργοχειρεῖν καὶ ψάλλειν. 357. 2.

ξδ΄ περὶ τῶν ἑπτὰ αἰώνων, καὶ πότε τὸ τέλος. 357. 10.

jejuniis non celebretur, unde quidam negant cætera jejunia tradita esse ab Apostolis.

56. Quare Præsanctificata in aliis etiam jejuniis non celebrentur.

57. Num Præsanctificatis sanctis donis aliquid per preces accedat?

58. Num in Missa Præsanctificatorum fragmen Divini panis an integer offerri debeat?

59. Quare & in aliis anni diebus non celebretur Missa Præsanctificatorum?

60. Ecquis primus tradiderit Divinum sanctumque habitum Monachorum, quare Angelicus dicatur, & quæ sit illius traditi ratio?

61. Quam significationem habeant indumenta Monachi, & num semper hunc illis indutum esse oporteat.

62. Quidam ex infirmitate aut ob aliam causam sedentes psallunt, sive in itinere, sive in nave, sive domi: alii totum precum officium absolvunt vesperi, alii alio tempore: quid igitur faciendum? num officium precum ideo quia sedeat aliquis, intermittendum, aut aliter agendum?

63. Num simul manibus operari & psallere sive precari deceat?

64. De septem æonibus sive temporibus & quando horum finis?

ξέ Εἰ τέλος ἔχει ὁ κόσμος. 357. 18.

65. Num finem * habiturus ſit Mundus.

ξς΄ πῶς ἐνώπιον πὰ ἁμαρτήματα δείκνυται. 357. 34.

66. Quomodo peccata cujusque in Judicio extremo manifeſtabuntur?

ξζ΄ Τίς ἡ παρὰ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ συνάλωτις. 358. 2.

67. Quid apud Theologum Gregorium Nazianzenum denotet vox συνάλωσις (*cicatrices veluti remanentes in pœnitentibus de peccatis poſt baptiſmum admiſſis.*)

ξή Τίς ἡ παρὰ τῷ ἁγίῳ Μακαρίῳ ζόφωσίς τε καὶ δυσωδία. 358. 8.

68. Quid apud S. Macarium ζόφωσις & δυσωδία caliginoſitas & fœtor impœnitentium.

ξθ΄ Εἰ ἄφεσιν λαμβάνει πᾶς ἐξομολογούμενος, καὶ ἐν τρισὶν ὥραις, ὡς ὁ Χρυσορρήμων φησί. 358. 16.

69. Num remiſſionem conſequatur quisquis confitetur (ſtatim & non) trihorio ut ait Chryſoſtomus.

ο΄ πόθεν πὰς ἀφορμὰς τ ἀφέσεως καὶ μετανοίας οἱ Ἀπόστολοι ἔλαβον. 358. 34.

70. Unde Apoſtoli acceperint anſam tradendæ remiſſionis peccatorum ac pœnitentiæ.

οά Διατί ἐνταῦθα μὲν πολλὰς τρόπους συγκαταβάσεως καὶ ἀγαθότητος καὶ μετανοίας ἔδειξεν ὁ Θεὸς. ἐκεῖσε δὲ ἀποτόμως κολάζει καὶ αἰωνίως; ποῦ ἄρα τὸ ἀγαθόν. 358. 41.

71. Quare in hac vita multos modos demittentis ſe ad nos benignitatis, bonitatis ac pœnitentiæ DEUS demonſtret, in altera autem rigide atque in æternum puniat? ubi igitur ejus Bonitas?

οβ΄ Τινὲς δι' αἰσχροκέρδειαν ἴσως, τοὺς προσιόντας πνευματικοὶ κανονίζουσιν ἐλεημοσύνας ποιεῖν, καὶ τὸ δόμα ζητοῦσι, κωλύουσι δὲ τὸ Εὐχέλαιον καὶ Λειτουργίας ποιεῖν, ἀφὰ ζημίαν τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ καλὸν

72. Quidam Confeſſionarii, ex turpis lucri cupiditate fortaſſis injungunt accedentibus pœnitentibus eleeſmoſynas facere, & donum quærunt: in detrimentum Sacerdotum autem prohi-

εἶναι

* Ὡς δι' ὠφέλειαν συνέσει ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα, καὶ δι' ὠφέλειαν εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλοιωθήσεται.

εἶναι τέτοις δοκεῖ τὸ τοιοῦτον. ποῖον δὲ ἐκ τούτων τὸ κρεῖττον. 360. 8.

beat ad evchelæa conferre, & ad liturgias, licet & illud bonum esse existiment. Quæritur utrum horum sit melius.

ογ΄ Ὀφείλουσιν οἱ πνευματικοὶ Πατέρες ἀπαιτεῖν τὰ τῆς ἐλεημοσύνης, ὡς τε αὐτοὺς διδόναι. Καὶ εἰλαμβάνοντες τοῦτο ἀποχρῶσι, ἢ ἐκ τούτου. 362. 29.

73. Num deceat patres Confessionarios eleemosynas postulare ut ipsi eas distribuant? atque si accipiant habeantque, quid illis agendum.

οδ΄ Ὁ ἱερεὺς λειτουργίας δεχόμενος, καὶ μὴ λειτουργῶν, τί ὠφελεῖ τῷ διδόντι; καὶ εἰ ἐν τούτῳ ἐνέχεται. 363. 2.

74. Sacerdos liturgiam celebrandam in se suscipiens si eam non celebret, quid prosit ei qui pro illa facienda donum obtulit, & num ad illam obeundam sit obligatus.

οε΄ ποία κρείττων ἐλεημοσύνη ἐξὶ. 363. 10.

75. Quodnam sit genus optimum eleemosynæ?

ος΄ Εἰ ἔχων τις νομίσματα δέκα, αἰχμάλωτος δ' ἔστι καὶ πένητες δέκα, τίνι δώσει ἐκ τούτων. 363. 22.

76. Si quis habeat decem numismata, præstoque sint captivus unus & pauperes decem, cuinam ex his largietur?

οζ΄ Ὁ θέλων ἐλεημοσύνην ποιῆσαι, δι' αὐτοῦ ποιήσει, ἢ διὰ πνευματικοῦ πατρὸς. 363. 29.

77. Daturus eleemosynam num dabit ipse per se an per Patrem spiritalem sive Confessarium?

οη΄ πῶς τῷ βλασφημήσαντι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ ἀφίεται ὅτε νῦν ὅτε ἐν τῷ μέλλοντι; ἆρα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἄφεσις; ἢ μεῖζον τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ. 363. 35.

78. Quomodo blasphemanti in Spiritum S. neque in hoc, neque in futuro ævo peccatum remittitur? Num quid igitur etiam in futuro ævo est peccatorum remissio? vel num major est Spiritus Sanctus Patre Filioque?

οθ΄ Τί τὸ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσασε. καὶ τίνες αἱ ἑπτὰ ἀνέσεις εἰσί. 364. 13.

79. Quis sensus verborum, Psal. CXIX. 164. *septies per diem Te laudavi*, & quænam sunt septem illæ laudationes?

π΄ Τίς ὁ τοσοῦτος ἀποδεδωκὼς πόνος,

80. Quis est qui tantas & tam mul-

ἀσκή-

ἀσκήσεις, κακοπαθείας, θλίψεις σαρκὸς, καὶ πιεσμὸς, παρθενίαν, ἁγνείαν καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄκραν ὑπομονὴν καὶ ταπείνωσιν; Διατί πάντα; καὶ τίς ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια. 266. 21.

tas primus tradidit ſuſcipiendas moleſtias, exercitationes, labores doloresque, afflictiones carnis & vexationes, virginitatis & ſanctimoniæ ſtudium, ac ſuper omnia ſummam patientiam ac ſubmiſſionem? Quam ob cauſam hæc omnia, & quæ ex his utilitas?

πά Εἰ συμβῇ χεθῆναι ἐν τῇ Εἰσόδῳ τὰ Ἅγια ἢ βρωθῆναι ὑπό τινος ζώου, τί ποιητέον. 367. 36.

81. Si accidat inter inferendum effundi ſacra dona Evchariſtica, vel ab animali quodam conſumi: ecquid faciendum?

πβ Ὅπως χρὴ κοινωνεῖν τοὺς μὴ δυναμένους εἰς τὸν Ναὸν παραγενέσθαι ἀῤῥώστους. 368. 39.

82. Quomodo oporteat communicare infirmos, qui in templo præſentes adeſſe nequeunt.

πγ Ἐὰν λήθῃ τοῦ Ἱερέως συμβαίνῃ μὴ ἕνωσιν γενέσθαι, καὶ καλύψῃ κενὸν τὸ ποτήριον, τί ποιητέον. 369. 21.

83. Si per oblivionem Sacerdotis contingat unionem Sacramentalem non fieri, & vacuum ille poculum obtexerit, quid faciendum?

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ ΠΕΡΙ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ, ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΤΩΝ ΕΥΛΑΒΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΙΕΡΑΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΗΞΙΩΜΕΝΟΥ 370. 10.

EJUSDEM DE SACERDOTIO ad piorum Monachorum quendam ſacro Diaconi munere ornatum, nec non ab Epiſcopo deinde evectum ad gradum Presbyteri.

ΤΟΥ ΣΟΦΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΓΕΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΕΞΗΓΗΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ. 379. 1.

Sapientiſſimi doctiſſimique MARCI EUGENICI, Metropolitæ Epheſi *Expoſitio Officii Eccleſiaſtici*.

περὶ τῆς Μεσονυκτικῆς. 380. 16. — De hymno & precibus quæ media nocte peraguntur.

περὶ τῆς Ὄρθρου. 384. 2. — De Officio matutino.
περὶ τῆς Πρώτης ὥρας 386. 1. — De prima hora.
περὶ τῆς Τρίτης ὥρας. 386. 18. — De tertia hora.
περὶ τῆς Ἕκτης ὥρας. 386. 29. — De ſexta hora.
περὶ τῆς Παναγίας. 387. 1. — De ſanctiſſimæ Evchariſtiæ exaltatione & celebratione.

περὶ τῆς Ἐννάτης ὥρας. 387. 29. — De hora nona.
περὶ τῆς Ἑσπερινῆς. 388. 3. — De Hymno Veſpertino.
περὶ τῆς Ἀποδείπνου. 388. 25. — De Officio poſt Cœnam.
περὶ τῶν τῆς Ἱερέως Ἐκφωνήσεων. 389. 15. — De Sacerdotis vocibus & acclamationibus.
περὶ τροπαρίων. 389. 38. — De Tropariis ſive hymnis.
περὶ Εἱρμῶν. 389. 40. — De hirmis ſive hymnis troparia in exemplum poſt ſe ducentibus.

περὶ Κανόνος. 390. 1. — De Canone ex pluribus hirmis conſtante.

περὶ Καταβασίας. 390. 5. — De Catabaſia ſive hirmo finali.
περὶ προκειμένων. 390. 7. — De Propoſitis ante lectiones ſacras verſibus Pſalmorum.

περὶ τῆς Στίχων. 390. 12. — De Pſalmis per verſus decantatis.
περὶ τῆς Κοντακίων 390. 15. — De Contaciis ſive brevibus hymnis Romani Diaconi Emeſeni.

περὶ Οἴκων 390. 22. — De Oecis ſive hymnis longioribus.
περὶ Ἀντιφώνων. 390. 26. — De Antiphonis ſive hymnis chororum invicem reſpondentium.

περὶ τῶν ἐν τῇ νηστίμοις δεκαπέντε γονυκλισιῶν. 390. 29. — De quindecim genuflexionibus in diebus jejunii.
Διατί ἐν τῶν Κοινωνικῶν λεγομένων Τὸ ποτήριον σωτηρίου λήψομαι ἐν τῇ ἑορταῖς τῆς Θεοτόκου προσᾴδεται. 390. 38. — Deiparæ etiam canitur : *Calicem ſalutis accipiam.* Pſ. CXVI. 13. Quare inter modulos ad Sacram Communionem prævios in feſtis

VII.

VII. INDEX SCRIPTORUM
Laudatorum
in VINCENTII, BELLOVACENSIS *
Episcopi, Ord. Præd. Speculo Naturali,

Compositus a me ad editionem Duacensem A. C. 1624.

Princeps Aboali (Avicenna) lib. VII. cap. 91.
Achamas, vide infra, Athamas.
Achildes libro de venenis XX. 46. 68. vide Alcides.
Sapientes Alchymiæ nominantur *Adam, Noë, Idris* (Henoch) *Squilia* (Sibylla) *Cora, Moyses, Cato, Virgilius, Aristoteles, Alexander, Geber, Iahie, Razi, Maucienus, Abimazer, Iooannes Evangelista, Garsias & Gilbertus Cardinales, Guielmus Episcopus Huck appellatus, Ægidius Magister, Hospitalis qui exstruxit librum de CXXV. lapidibus: Androitus etiam Episcopus & Apostolicus Dominicus, & Iacob Aranicus Indæus, qui me in ista arte non pauca docuerunt.* VII. 87.
Poma Adami XII. 42.
Adelardus Bathonienſis Philosophus V. 13. 31. IX. 17. ad nepotem VI. 6. 40.
Adelinus Philosophus XIX. 97.
Ægidius Magister, supra in Adam.
Ægypti Reges XXI. 27. anatomiæ studiosi X. 127.
Ægyptii astrorum periti invenerunt dies malæ constellationis (infaustos, Ægyptiacos) XV. 83.
Æmilianus X. 98. vid. Palladius.
Æmilii versus hexametri de cygno XVI. 49.
Ænigma de igne: *Destruit, emollit, restringit, consolidatque*
Terret, lætificat, accendit clarificatque
Mobilis & siccus mundusque favilla tenetur
Crescit & ascendit sed aqua modica morietur. IV. 3.
Æschylus XVI. 34.
Æsculapius, prologo c. 18.

* Auctor scripsit circa A. C. 1250 ut ipse testatur lib. XXXII, c. 102, unde emendandum quod lib. XV, c. 99, vitiose editum 1205. pro 1250.

ex libro empirices Æsculapii, magistri Hippocratis. XVI. 21. 31. 37. 59. 153.
libro de animalibus XVII. 32. 46. XVIII. 7. 9. 13. 30. 43. 47. 56. 68. 91. XIX. 21. 66. 75. 76. 82. 88. 111. 116. 120. 130. 135.
libro de membris XIX. 74. 75.
libro de sensibus XIX. 48.
Æsopus Tragœdus VII. 83.
Albertus III. 6. 7. 8. 22. 34. 53. 59. 63. 72. &c.
de anima II. 41.
de animalibus XVI. 71. &c.
Albumasar IV. 74. V. 19. XV. 8. 10. 18. 36. 38. 51. 52. 53.
Alcabitius XV. 39.
Alchymista V. 94. VI. 79. VII. 81. 82. 84. 91. 92. 95. Ex doctria alchymiæ VII. 6. 18. 36. 60. 70. 73. 88. Sapientes alchymiæ VII. 60. 87. vid. supra, in Adam.
Alcides libro de venenis XX. 1. Vide Achildes.
Alcmæon IX. 3.
Alcman ex clarissimis Græciæ poëtis XX. 144.
Alcuinus in Genesin XXIX. 47.
Alexander (Cornelius) XIV. 28. 36.
Alexandri Magni Epistola ad Aristotelem XII. 43. 67.
Alexander (Aphordis.) II. 60. 83. III. 87. 98. 101. 105. XV. 8. 14. XVI. 79. 87. XVII. 35. 70. XVIII. 48. 62. 65. XIX. 10. 116. 134. XX. 7. 40. XXVIII. 26. XXIV. 12. 19. 50.
libro de intellectu & intelligibili XXVII. 39. sq. 45.
--- de motu cordis XXIII. 9.
Alexander Christianus scriptor V. 1. 3.
Alfarabius sive Alpharabius II. 43. 45. 58.
lib. de sensu & sensato XXV. 38. 43. XXVII. 39. 40.
Alfracanus s. Alfraganus in judiciis astrorum III. 97. VI. 13. XV. 22.
Algazel (qui ante Albertum Magnum scripsit) XXIII. 41. XXVI. 40.
Physica XXV. 54. 55. 61. 76. 91. liber secundo XXIII. 67.
super sensu & sensato XIX. 79.
Alkindus lib. de intellectu intelligibili XXVII. 39. 40.
Alphabetum in cinere scribitur in dedicanda Ecclesia VI. 76.
Liber de aluminibus & salibus V. 86. VII. 54. Vide Razis.
S. Ambrosius in Hexaëm. *prolog.* & deinde sæpissime. Ad Neophytos I. 38.

Li-

Liber de anatomia XXVIII. 40. 41. 43. 55. 58. 65. 66. 72. 79. 81.
Anaxagoras IV. 54. IX. 3. Clazomenius XV. 4.
Anaxilaus VII. 66. X. 85.
Anaximandrus IV. 55. XI. p. 37.
Andreas Medicus XI. 127. dicit quod Judæi onacrotolum ajunt esse noctuam XVI. 113.
Androchides XIII. 27. lege Androcydes.
Andromachus XX. 34. liber de theriaca XX. 1. de confectione theriacæ XX. 49. 51.
Liber de animæ immortalitate XXIII. 31. de differentia spiritus & animæ XXIII. 66. vide S. Augustinus.
Liber de anima & spiritu XXVII. 1. vid. Hugo.
Annales Romanorum XVIII. 65.
Anselmus libro de casu diaboli I. 33. 36. II. 88.
de libero arbitrio XXVII. 90. 101. de concordia liberi arbitrii & Gratiæ XXVII. 89. 98.
in monologio III. 81.
Apocryphorum librorum usus innoxius. *prolog.* c. 9. ubi mentio Evangelii Nazaræorum, quod puram veritatem ait continere: Et de quorum veritate dubitatur, libri de ortu & infantia beatæ Virginis Mariæ, libri de infantia Salvatoris, libri de assumtione B. Virginis. Vide & infra S. Hieronymus & S. Petrus.
Apollonius XV. 60.
Apulejus Platonicus I. 15. de Deo Socratis II. 125. de herbis X. 9.
Aquilæ, Symmachi & Theodotionis Epistola de avibus nobilibus & earum medicinis ad Ptolemæum Regem Ægypti XVI. 71.
Aratus III. 92.
Archelaus XVIII. 44.
Aristander de portentis arborum XII. 30.
Aristomenis Messenii cor hirsutum XXI. 27.
Aristotelis Physica & Mathematica excerpta à fratribus, prolog. c. 10. lib. 2. c. 3. &c.
lib. de animalibus XVI. 160. XVII. 2. &c.
de causis III. 97. de causis proprietatum elementorum XXIV. 87. vide infra de Causis.
lib. de cœlo & mundo ex veteri translatione XXIV. 29. II. 11. 36. 56. III. 1. VI. 4. &c.

de

Ariſtoteles de lapidibus VIII. 19. 34. &c.
addita libri quarti meteororum V. 86. Caput ultimum Meteororum ubi agitur de metallorum transmutatione, non eſt Ariſtotelis VII. 85.
de morte & vita XVII. 6. XXII. 68.
de plantis XII. 8. 18. &c. libro vegetabilium V. 8. 10. 80. 88. VI. 31. VIII. 7. IX. 2. XII. 4. 5. XVI. 160. XXIV. 82. &c. gloſſa ſuper libros Ariſtotelis XXII. 12. 13.
Arnoldus de Saxonia libro de virtutibus lapidum VIII. 23. 32. 34. 39. &c.
de Sigillis lapidum VIII. 35.
Aſclepiodotus IV. 58. auditor Poſidonii IV. 66.
Aſtrologus XV. 43. 47.
Aſtrologi Chaldæorum XV. 14. 28. 29.
Athamas ita leg. pro Achamas X. 97. ex Dioſcoride & Plinio.
Avempace Philoſophns II. 57. 58.
Avenalpetræ aſtrologia III. 10. 23. 97. 100. 104.
liber de ſubſtantia Orbis III. 31. adde 24.
Averroës III. 2. 27. 35. 88. XXV. 93. XXVII. 39. 40. vide Commentator.
lib. de anima II. 58. XXV. 42. XXVII. 47.
ſuper librum Metaphyſicæ XXIII. 67.
de vaporibus VII. 43.
S. Auguſtinus *Prologi* c. 6. 11. lib. I. c. 3. 4. & deinde ſæpiſſime.
de immortalitate animæ XXVII. 19. XXXIIII. 31. de differentia ſpiritus & animæ XXXIII. 32.
de quantitate animæ XXXIII. 32. &c.
de natura boni II. 91. 100. &c.
de divinatione dæmonum II. 102. 103. 118. 125. XXVI. 66.
de doctrina humana (*leg.* Chriſtiana) XXIV. 73.
ad Oroſium XXIV. 44.
de fide ad Petrum XXIV. 31. 39. XXIX. 23.
ad Jovi. 2. XV. 96. *lege* ad Januar. lib. 2. ut XXIII. 79.
de orando DEUM XXVI. 82.
ſoliloquiorum lib. XXIX. 29.
lib. de Trinitate XXIX. 25.
Ex aviario XVI. 20.
Avicenna, prologi c. 18. II. 45. 47. 54. 57. 58. 68. III. 27. 28. 65. XXIII. 41. &c.

libro

libro alchymiæ VII. 4. 18. 26. 42. 54. 60. 79. 85.
lib. de anima VII. 4. &c. XXIV. 61. 64. ſqq. XXVI. 25.
lib. de animalibus XXV. 38. XXVI. 7.
Epiſtola ad Baſem. VII. 83.
Canone Medicinæ VI. 2. VII. 27. ſecundo Canonis IV. 53. 85. 87. &c. quarto IV. 98.
de Medicina libro primo II. 3. IV. 2. 36. V. 84. VI. 76. VII. 14.
libro ſexto de naturalibus II. 48. III. 24.
Babillus XVII. 17.
Baſilius Magnus, prologi cap. 6. lib. 1. c. 3. & deinde ſæpiſſime.
in Hexaëmeron II. 92. &c.
Beda ſuper Acta II. 119. XXVI. 69. ſuper Apocalypſin libro ſecundo, I. 66. ſuper Geneſin II. 34. III. 84. V. 4. ſuper Tobiam I. 78.
Belbetus lib. de ſenſibus XVIII. 68. 70. XIX. 136. XX. 159.
Benedicti Papæ apparitio XXIII. 76.
Bernardus Carthuſienſis XXIII. 9.
Bernardus Claræ vallenſis I. 46. 60. &c. de libero arbitrio XXIV. 12. XXVII. 101. ſuper Canticum I. 74. 75. XXIV. 15. &c. Libro quinto de Conſideratione XXVII. 74. ad Eugenium XXVII. 28. libro quinto I. 51.
in meditationibus ſuis I. 75. in quodam ſermone I. 7. 76. &c. ſermone de jejunio XXVII. 74.
Bernardus Silveſter in megacoſmo I. 21.
Ut legitur in Beſtiario XIX. 49.
Boëthius II. 3. 74. &c. XVI. 34. XXVI. 84. &c.
de articulis fidei XXVII. 82.
Conſolatio Philoſophiæ II. 23.
de hebdomada XXVII. 86.
de libero arbitrio XXVII. 95.
de SS. Trinitate I. 5.
in Topicis III. 34.
Cæcilius in Commentariis XX. 167.
Calliſtratus VIII. 105.
Calvus Orator VII. 12.
Cambyſis exercitus arenâ obrutus IV. 58.
Cancellarius de illuminatione Angelorum XXVI. 73.
Caſſianus in collationibus II. 112. 113. 114. &c.

Cassiodorus I. 5. & deinde sæpius XIX. 40.
libro de anima XXIII. 7. 34. 62. XXIV. 47.
Cato de re rustica VI. 49. 52. 64. censorius VIII. 9. X. 34. 35. XI. 36. 85. 86. XII. 14. 15. 27. 42. 91. XIII. 17. 18. 23. 47. XIV. 57. XVIII. 64. Alchymiæ peritus VII. 87.
Cato qui sibi ipsi manus intulit XXIII. 69.
Liber de causis III. 26. XXIII. 25. 71. Vide Aristoteles & Isaac.
Celidonius IV. 64.
Childebertus Cenomanensis XXIII. 50. & 51. ubi & ejus versus de anima, & 56. Vide infra, Hildebertus.
Chrysippus sibi ipse mortem conscisens XXIII. 69.
ejus liber de brassica X. 35.
Cicero XX. 133. lux altera doctrinarum VI. 41. Platonis Phædonem transtulit XXIII. 65.
de Officiis VI. 41. de Oratore XXV. 100.
in Scauriana XIX. 28. Pro Valerio Flacco XVI. 109.
de senectute VI. 41. XXIII. 69.
Clementis (Rom.) itinerarium. *prologi.* c. 7. I. 68. II. 110. XXIII. 62.
Clemens Papa XIX. 134.
Cleopatra XX. 49.
Cleopolemus XI. 4. Plinii Codices quidam lib. 20. c. 17. *Theopolemus*, Harduin. *Tlepolemus.*
Columella VI. 52. X. 58. XI. 35. 44. 46. 59.
Commentator XXIV. 44. super librum de cœlo & mundo III. 24. super Ethica XXIV. 16. vide Averroës.
Liber de computo IV. 56. 63. 72. 76. 77. 79. 80. 82. 84. sqq. 98.
Constantinus (Africanus) prologi c. 18. II. 3. VI. 78. VIII. 10. atque alibi sæpissime.
libro de cerebro XV. 49. 56. lib. de coitu XXII. 28.
libro graduum IV. 85. V. 84. 87. 91. 93. VI. 78. VII. 15. 19. 23. 27. 29. 45. 55. 64. 66. 68. 69. VIII. 21. 68. IX. 22. 49. 54. 59. 60. &c. XI. 9. XII. 50. 65. XIII. 2. 63. 68. XIV. 6. &c. XVII. 43. XIX. 93.
libro de oculis XXVIII. 48.
pantegni libris IV. 38. 47. 53. 109. 110. V. 55. 56. 68. 69. 71. 76. VII. 55. X. 16. 49. 53. 59. 91. XI. 92. 93. 97. XIII. 62. 114. XIV. 6. 13. &c. XIX. 93. XX. 10. 36. 103. 116. XXI. 4. XXVIII. 4. sq.
lib. de oblivione XXVII. 12.
practicæ libro primo XIV. 115. de

de ſimplici Medicina IV. 85. V. 91. 93. 95.
de ventis XXVIII. 48.
in viatico XIX. 121.
Auctor libri de motu cordis XXIV. 12. 14. 16. 19. 20. 24. 39. 46. 48.
Cornelius Nepos VIII. 18. 62.
Cratias X. 79. *leg.* Cratevas.
Cteſias Cnidius VI. 71. XIX. 90.
M. Curtii concio VI. 44.
S. Cyprianus de Zelo & livore II. 115.
Definitiones Eccleſiaſticorum dogmatum (Gennadii Maſſil.) I. 7. liber de dogmatibus Eccleſiaſticis XXIV. 29.
Democritus IV. 27. X. 130. XI. 39. XIX. 8.
Demoſthenes Oratorum Græciæ ſummus VII. venenum habuit in annulo. ibid.
Dievchis XI. 4.
Diocles VIII. 80. X. 37. 71. 130. 138. 143. 144. 152.
Diogenes (Babylonius) IV. 56.
Dionyſius Areopagita I. 4. XXIII. 37. XXIX. 4. & alibi ſæpiſſime.
Dionyſii (Exigui) tabula paſchalis XV. 98.
Dionyſius (Medicus) X. 130.
Dioſcorides IV. 86. V. 11. 27. 79. 81. 84. 91. 94. 95. VI. 66. VII. 31. 32. 33. 45. 68. 74. 102. 104. 106. VIII. 16. 21. 22. 24. 25. 43. 46. 56. 66. 70. 73. 85. 94. 102. IX. 21. 25. & deinceps ſæpius. XXVIII. 78. 116.
Doctores Eccleſiæ non canonizati, prolog. c. 12.
Liber de natura Elephanti XIX. 40.
Elpenoris tumulus XII. 80.
Empedocles XXII. 37. XXIII. 69. XXV. 37.
Ennius IX. 90. 131. XXVIII. 93.
Epicurus II. 1. 107. XXIII. 76. XXV. 43. hortorum magiſter X. 2.
C. Epidii Commentaria quibus arbores locutæ feruntur XII. 30.
Epigenes XV. 60. 61.
Eraſiſtratus IX. 137.
Eratoſthenes Philoſophus à Ptolemæi Pholadelphi menſoribus adjutus ut orbem terræ deſcriberet VI. 13. in libro diviſionis XV. 2.
Evanthes inter auctores Græciæ non ſpretus XIX. 87.
Euclides libro de ſpeculis II. 77.

Euctemon XI. 37. ita legendum pro Eudemon ex Plinii lib. 18. cap. 25.
Euſebius chronographus XXXII. 33.
Experimentator XIX. 97. vide Raſis.
Fabianus XI. 40.
Feneſtella XVII. 69.
Julius Firmicus Maternus III. 92.
Flavianus ProCos. Africæ. XVII. 112.
Ex libro fontis vitæ XXIII. 25. 44. XXVII. 29. XXIV. 62. XXV. 6. vide Hugo.
Fulgentius ſecundo mythologiarum XVI. 50. XVII. 44.
Galenus V. 7. 11. VII. 68. IX. 119. 129. X. 1. 20. 158. XI. 79. XIII. 98. XIV. 6. 38. 55. 62. XV. 55. XVI. 47. ubi clyſteris uſum traditur inveniſſe. XVI. 80. XVIII. 28. XIX. 21. 96. XX. 154. XXIV. 7. 53. 60. XXVII. 13. XXVIII. 2.
Galieni Jaſpis in anulo VIII. 77.
Gallice ulula *Buhort.* XVI. 147.
Gallus Sulpicius XV. 20.
Gauſridus Antiſiodorenſis II. 126.
Gelaſii Papæ decretum de libris Apocryphis. prologi c. 12. 13. 14.
Aulus Gellius libro quinto noctium Atticarum XXV. 43.
Gennadius de Eccleſiaſticis dogmatibus II. 119. XXIV. 29. definitiones Eccleſiaſticorum dogmatum XXIII. 14. 26. XXVI 63. XXIV. 29.
Geometræ VI. 13. vide Euclides.
Gerbertus in Aſtrologia VI. 13.
Gloſſa ordinaria I. 3. & deinceps ſæpiſſime, vide Strabus.
Gloſſæ de herbis IX. 106.
Gratiani decreta, prologi, c. 12.
Gregorius Nazianzenus Epiſc XXIII. 3.
de Nativitate Domini XXIX. 12.
Apologetici libro ſecundo XXIX. 31.
Gregorius Nyſſenus IV. 108. XXV. 28. 61. 63. 70. XXVII. 84.
libro de imagine XXII. 22.
Gregorius (Magnus) XV. 32. &c. ſuper Cantica XXIX. 19.
Dialogis lib. 1. c. 83. XXIII. 62. & ſæpius.
in Epiphania XV. 50. 51.
homiliis I. 44. &c.
Moralibus I. 33. 36. &c. XXIX. 17.

Gui-

Guilielmus de Conchis II. 2. 3. 5. 6. & deinceps ſæpiſſime, & XXIV. 57. ſq. XXV. 12. 29. 31. &c.
Guilielmus Malmesburienſis Monachus in hiſtoria ſua II. 109.
Gundiſalvus (Gundiſalinus, Gundiſolinus) V. 6. XV. 20.
Hæſivus, vide Hiceſius.
Hali, prologi c. 18. libro regalis diſpoſitionis V. 51. XIV. 114. XX. 137. XXIV. 4. 58. XXV. 9. ſecunda parte regalis diſpoſitionis XXII. 57. ſermone ſecundo VII. 45. 48. XVI. 59. regalis in practica ſua VII. 14. 19. 23. 27. 29. 39. in practicæ libro ſecundo V. 62. 64. 95.
Haymo ſuper Eſaiam XI. 75. XII. 100.
ſuper Epiſt. ad Theſſalonicenſes I. 78.
Tradunt Hebræi II. 24.
Helinandus in Chronicis I. 18. XV. 9. XVIII. 15. XIX. 2. 113. XXIX. 31. libro quarto II. 127. IV. 80.
libro octavo I. 29. XXIII. 75. decimo VIII. 47. 77. 80. XXI. 63. XXII. 3. duodecimo VIII. 79. decimo tertio II. 108. ſq.
Heraclides X. 152. XI. 4.
Heraclitus XXV. 65.
Herbarius IX. 54. 92. 104. 133. 140. 146. 151. X. 51. 67. 108. 122. 140. 148. 158.
Hermes ad Aſclepium I. 2.
Herodotus XIII. 61.
Heſiodus IX. 148. X. 137. in Boeotia Helladis, princeps omnium de agricultura ſcripſit XI. 37. Aſtrologus, ibid.
Heſychius in Leviticum XVI. 101. XIX. 35.
Hiceſius X. 152. ita enim legendum pro Hæſivus, ex Plinii lib. 20. c. 5.
S. Hieronymi verſio Scripturæ Sacræ non de verbo ad verbum, tamen præ omnibus in Eccleſia habet autoritatem. prologi c. 10. Citatur XVI. 134.
in Eccleſiaſten III. 27.
in Epiſt. ad Epheſios I. 82.
in Eſaiam I. 82. & pluribus locis.
in Habacuc XXIX. 29.
in Matthæum I. 72. II. 119. &c. X. 112. XXIII. 75.
in Pſalmos XXIX. 22.

S. Hieronymus contra Jovinianum XIX. 62. 63. &c. ad Magnum Oratorem. prologi c. 8. ad Vigilantium. id. c. 9.
de ortu & infantia B. Mariæ ad Heliodorum Epiſcopum. id. De Joachim & Anna & de ortu Virginis in quodam libro adhuc adoleſcentulus legiſſe meminit. id.
S. Hilarius ſuper *Beati immaculati*, I. 74. II. 114. 115.
de SS. Trinitate XXIX. 17.
Hilbertus in computo XV. 11. *leg.* Hildebertus.
Hildeberti Cenomanenſis verſus XXVII. 102. Vide ſupra Childebertus.
Hipparchus III. 92.
Hippocras ſ. Hippocrates X. 59. 144. XII. 83. XIV. 55. 71. XX. 52. XXII. 28. 36. XXVIII. 73. in regimine acutorum. V. 76. in quadam Epiſtola IX. 21. X. 25. 50. 103. 138. XI. 3. 8. 28. 50. Epiſtola de anatomia XXVIII. 67. iſagoge XXVIII. 5. 17.
Homerus VII. 11. XII. 23. 66. XVI. 34. 151. XVIII. 69.
Horatius XVIII. 84. XXIII. 28.
Horatius Flaccus (diverſus à Poëta) XVI. 161.
Magiſtri Hoſpitalis de CXXV. lapidibus liber VII. 87.
Hugo Floriacenſis. prologi c. 5. & deinde ſæpiſſime.
de anima & ſpiritu XXIII. 50. XXIV. 3. &c. XXV. 1. ſeqq. XXVII. 1. 74.
de Arca Noë. V. 23. &c.
libri didaſcalicon, prologi c. 7. lib. I. 21. IV. 1. &c. XXIII. 13.
de tribus diebus I. 6. 10. 21. II. 26. &c. XXIII. 1. XXIX. 3. 8. 23.
de ſex diebus IV. 42. 98. V. 74. XV. 1.
de ſeptem diebus IV. 9.
ſuper Eccleſiaſten IV. 6 11. XXIX. 4. 28. &c.
ſuper hierarchiam Dionyſii Areopag. I. 33. 42. 48. 55. &c. XXIX. 20.
ſuper Magnificat XXIX. 7.
de uno ore ſpiritus & corporis XVIII. 44.
de ſacramentis I. 5. 14. 32. 37. II. 34. &c.
de tribus voluntatibus VXVII. 89.
Hugo de S. Victore IV. 7.
Jacobus Achonenſis Epiſc. XX. 23. in Orientali hiſtoria XVI. 40.
Jacobus & alii Syrorum XXIII. 14.
Jahie alchymiſta VII. 87.

Liber,

Liber, Imago Mundi II. 10. IV. 26. 42. 48. 50. 72. 73. 84. 90. 98. 113 V. 13. 18. 22. 24. 69. 77. VI. 4. 8. 14. 27. &c.
Innocentius III. in Concilio Lateranenſi XVI. 40.
Herba S. Joannis IX. 155.
Joannes Chryſoſtomus XXVII. 85.
in Matthæum II. 114. XV. 51.
in Epiſt. ad Hebræos II. 31.
Sermone de jejuniis II. 84.
Joannes Damaſcenus I. 6. ac deinde ſæpius & XXIII. 9. 56. &c. XXV. 97. XXVII. 59. 62. 65. 69. 84. 85. 87. 92. ſq. 102. 103. XXIX. 17.
Joannes de Rupella XXV. 8. 20. 23. 25. 85. 87. 102. XXVI. 62. XXVII. 9. 14. 19. 29. 33. 41. 48. 62. 64. 76. 82. 83. 91. 95.
Joannes Scotus I. 50.
Joannicius V. 51.
Jorath, libro de animalibus XVI. 14 32. 36. 49. 61. 69. 101. 106. 108. 148. 152. XVII. 29. 52. 54. 66. 67. 72. 84. XIX. 28. 59. 80. 94. 138. XX. 22. 25. 30. 41. 55.
Joſephus XII. 43.
Iſaac, prologi c. 18. lib. III. 28. IV. 99. V. 31. 84. 88. XVII. 23. &c.
Medicus libro tertio X. 19. XVII. 39.
libro de cauſis XXVII. 29.
libro definitionum III. 25. XXVI. 3. XXIII. 66. in explanatione definitionis Philoſophiæ. id.
in diætis IV. 47. 53. V. 49. 54. 56. 74. 75. X. 23. 24. 26. 56. 59. 61. &c. XI. 5. XIV. 6. 9. &c. XVI. 11. 162. 171. XXI. 7. 43.
in diætis particularibus X. 28. 32. 39. 41. 47. 52. 54. 91. 149. XI. 20. XIII. 20. &c.
in viatico XIX. 22. 23. 25.
de urinis XXIV. 71.
Iſidori libri etymologiarum, prologi c. 7. lib. 1. c. 7. & deinde ſæpius.
libro ethic. decimo tertio I. 84. II. 1. &c.
de natura rerum XXVIII. 20. 21. 22. 26. &c.
in ſententiis I. 38. XXIII. 1.
de ſummo bono I. 20. 24. 66. XXIV. 14. &c.
Juba VIII. 62. IX. 5. 75. XII. 34. XVI. 68.
in phyſiologis XVII. 44.
Judæi quidam XIX. 65.

Julius (Cæsar) duodecim menses instituit. XV. 81.
Juvenalis VI. 21. XIX. 28.
Lactantius de falsa religione I. 15. de falsa sapientia XXIII. 69.
Lapias X. 113. vitiose pro Papias.
Ex Lapidario (libello de lapidibus qui fertur sub Evacis nomine) versus de gemmis VIII. 29. 37. 38. 41. 42. 43. 45. 50. 51. 54. 55. 57. 58. 59. 61. 63. 65. 67. 68. 70. 71. 74. 75. 85. 88. 89. 90. 91. 93. 94. 95. 98. 102. 107.
B. Laurentius XXVI. 106.
Licinius Macer XVII. 71.
Lucanus (Ocellus) XXII. 37.
Lucanus Poëta III. 33. V. 21. XVI. 38. 91. 137. XX. 9. 19. 26. 31. 34. 40. 41. 50.
Lucullus narrat XVII. 126.
Ex libro luminum VIII. 6.
Macarius Ægyptius II. 110. 124.
Macer de herbis, ejus versus IX. 39. 44. 102. 104. 113. 132. 133. 152. X. 12. 26. 47. 50. 51. 67. 70. 73. 76. 81. 84. 89. 95. 100. 101. 108. 111. 112. 118. 120. 122. 134. 136. 139. 140. 142. 144. 148. 151. 155. 161. 164. 167. 169. 170. 171. XI. 2. 11. 14. 16. 20. 29. 30. 115. XIII. 70. 76. 111. XIV. 35. 65. XX. 26.
Macrobius II. 30. XV. 2. metempsychoseos assertor. XXIII. 75. de somnio Scipionis VI. 4. 13. XXIII. 65. 74.
Mago XIII. 36. in nucibus operosus XII. 13.
Manilius, nobilis Senator, maximis nobilis doctrinis doctore nullo. XVI. 74.
Marcianus (Capella) III. 92. XV. 74.
Gargilius Martialis X. 58. XIV. 30. 49. 88.
Martialis Poëta XVI. 28. XVIII. 45.
Massurius XIII. 15.
Mathematici Ægyptii, Chaldæi, Arabes. III. 104.
Liber de Medicinis dissolutivis IX. 130.
Megasthenes XX. 13.
Memnonis aves XVI. 104.
Liber, Memoriale rerum difficilium II. 35.
Menander XI. 87.

Mer-

Mercurius Trismegistus XXIX. 2. ad Asclepium XXIII. 6.
Merlinus II. 128.
Messala Orator VII. 12.
Metrodorus XX. 13.
Michaël, de equo marino citatur XVII. 115.
Mnesides XI. 127. In Plinii Codicibus Mnesis.
Montanus hæreticus XXVI. 91.
Morchionis Græci volumen de raphano X. 125. *leg.* Moschionis ex Plinii XIX. 5.
Mosis Pentateuchus continet historiam 3493. annonum XXXII. 32.
Rabbi Moses III. 82. IX. 20. XV. 32. 33. 53.
Mucianus XX. 21.
Lucinius Mucianus XVII. 69.
Musæus IX. 148.
Liber de naturis rerum (vid. Isidorus) III. 2. 7. IV. 1. 2. 8. 9. 13. 35. 42. 44. 45. 48. 50. 63. 67. 69. 72. 74. 80. 84. 85. 88. 89. V. 7. 9. 28. 30. 44. 71. 74. 87. 95. VI. 2. 4. 8. 13. 14. 20 24. 25. 40. 73. 75. 78. 79. 82. & deinceps sæpissime. Liber de naturis XVI. 71. de natura rerum XVI. 126.
Nicander VIII. 19.
Nigidius XVI. 111. XIX. 128. XX. 158.
Origenes I. 3. & deinde sæpius.
super Exodi principium XXVI. 67. in Exodum XX. 159.
in Numeros I. 74. 117.
in Jobum II. 114. 120.
in Jeremiam I. 77.
in Lucam I. 68. 70.
Orosius de Hormesta Mundi IV. 62. libro quarto XX. 13.
Augustinus ad Orosium, XXIV. 44.
Ovidius II. 4. XII. 64. XV. 25. 82. XVI. 42. 62. XX. 4. 160. XXIII. 75. Metamorphoseon XI. 31. XXIII. 3. 76.
Palladius VII. 32. de agricultura V. 25. 47. 49. 50. 76. VI. 45. 46. 51. 53. 54. 55. 57. 58. 59. 61. 63. 64. 65. 80. VIII. 7. 9. IX. 31. X. 3. 7. 14. 19. 20. 21. 23. 24. 29. 31. 33. 38. 45. 48. 52. 53. 58. 60. &c. XIX. 129. 137. XX. 15. 89. sq. 110. XXII. 50.
Papias V. 78. X. 113. (ubi excusum Lapias, vitiose) 119. 128. 130. 168. XI. 26. XIII. 10. XVI. 36. XXII. 6.

S. Pau-

S. Paulus Apostolus Menandri, Epimenidis, Arati dictis utens. prolog. c. 8.
Canonica S. Petri IV. 22.
Petrus Apostolus Epistola itinerario Clementis adjuncta. prologi c. 7. in itinerario I. 68. II. 110. (ubi de Simone Mago) XXIII. 62.
Petrus Comestor II. 32. 33. IV. 80. V. 1. 2. 16. 38. VI. 20. 21. IX. 1. XV. 1. 7. 54. 63. XVI. 64. XVII. 6. XVIII. 1. &c. XX. 69.
Petrus Damian. II. 109. XX. 31. XXIII. 76.
Petrus Lombardus I. 10. 27. &c. XXIX. 1. 19.
Phemonoë Apollinis filia XVI. 34.
Philemon. VIII. 104.
Physicus X. 12. XVI. 125. XVIII. 64. XIX. 88. XX. 45. XXI. 37.
Physiologus VIII. 23. 28. 39. 43. 53. 81. XVI. 36. 40. 42. 43. 53. 76. 96. 120. 122. 123. 131. 138. 139. 144. 148. 152. XVII. 33. 63. 87. 106. 110. 119. 127. 129. 140. XVIII. 5. 11. 35. 43. 62. 65. 70. 78. 80. XIX. 10. 12. 14. 15. 17. 22. 30. 34. 39. 43. 46. 73. 74. 76. 84. 88. 91. 99. 100. 104. 108. 110. 112. 120. 133. XX. 7. 13. 20. 21. 22. 28. 29. 31. 34. 39. 44. 47. 48. 54. 57. 112. 114. 119. 132. 134. 172.
Philippus XXVII. 82.
Philosophus IV. 45. 51. 71. & sæpe alibi pro Aristotele. De lapidibus VII. 45.
Philosophi pro alchymistis VII. 62. occulta philosophia VII. 95.
Dicit Philosophus libro de lumine, quod ex urina pueri & aurichalco fit aurum optimum VII. 36.
Pitheas VIII. 104. Pithiatius XVII. 71. pro quo Codices quidam apud Plinium XXXII. 2. Pytheas. Sed Harduinus ex Ovidii halieuticis ingeniose legit *anthias piscis*.
Platearius, prologi c. 18. lib. de simplici medicina VII. 15. 23. 27. 45. 46. 48. 57. 64. 68. VIII. 21. 68. 84. IX. 23. 26. & deinde sæpius XII. 47. XVII. 43. XVIII. 43. XVIII. 43. XIX. 17. 31. 52.
Plato, prologi c. 16. I. 2. 16. II. 1. 7. 8. 45. III. 28. 47. V. 34. XV. 19. 29. XXIII. 9. 26. 65. 66. 75. 76. XXIV. 25. XXXII. 32. XXV. 43.
Phædone quem transtulit Cicero XXIII. 65. liber de immortalitate animæ, quo lecto Cleombrotus se præcipitem dedit id. 69.
Timæo III. 3. XXV. 37.
Platonici II. 125.

Plau-

Plautus in Aulularia XVI. 94.
Plinius de hiſtoria naturali IV. 27. 48. 51. 55. 60. 61. 62. 69. 74. 79. 87. 88. 90. V. 9. 18. 27. 30. 37. 38. 41. 44. 45. 79. 83. 85. 87. 89. 90. 92. 93. 94. 95. VI. 4. 10. 11. 16. 25. 27. 29. 31. 32. 33. 34. ſqq. 40. 41. 43. 45. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 64. 71. & deinceps ſæpiſſime XXVIII. 115.
libro de ſpermate XXIII. 66.
Plotinus Porphyrii præceptor XXIII. 75.
Polygonius & Mycon pictores Athenis VII. 74. *leg.* Polygnotas.
Polybius (Scipionis) Æmiliani comes XIV. 71, 74.
Porphyrius Platonicus I. 16. XXIII. 66.
Poſidonius IV. 66. XV. 2.
Liber de præſagiis tempeſtatum ſextus XV. 6, 54. de præſagiis & temporibus XIV. 12.
Praxagoras X. 79.
Priſcianus XXV. ad Cosroën Regem Perſarum IV. 23. 39. 42. 47. V. 9. VI. 69. XV. 4. XX. 10. 11. XXIII. 68. XXVI. 8. 9. 10. 32.
Priſcillianiſtæ XV. 50.
Proculus dixit quod ventriculus puppis ſit præſtantior omnibus ventriculis cerebri XXVII. 12.
Proverbium, vade ubi cervus abjicit cornua XVIII. 41. lupus in fabula XIX. 82.
Ptolemæus Aſtronomus III. 82. 92. XV. 40.
in almageſto III. 97. XXIII. 67. 68. Auctores almageſti VI. 13.
Ptolemæus Rex V. 87. ubi leg. *cum caſtra faceret*, non *aſtra*.
Ptolemæus Rex Mauritaniæ. XIII. 9.
Liber pulſuum XXVIII. 63.
Pythagoras I. 16. III. 9. 14. IX. 137. X. 37. 151. XI. 4. Sententia ejus de animorum transmigratione XXIII. 75. 76.
Pythagorici II. 16. eorum abſtinentia à fabis XI. 66.
Al Petagoras in principio Aſtrologiæ XXIII. 67.
Pythagoras in lib. Romanorum XVI. 55. 148. XVIII. 14. 70. XIX. 10. 19. 24. 82. 84. XX. 4.
Rabanus III. 24. VIII. 77. XXVI. 84.
ſuper Geneſin II. 33.
ſuper Devteronom. III. 84.

Radulphus ſuper Leviticum XVI. 25. 42. 46. 70. (reprehenditur 95.) XIX. 6. 34. 132. 137. XX. 120.
Razi IX. 53. 86. X. 47. &c. Phyſicus XVIII. 64. in Almanſore IV. 107. V. 52. 65. 73. VII. 15. 18. 19. 23. 56. VIII. 10. IX. 79. 98. 131. X. 39. 62. 70. 71. &c. XI. 28. 102. XII. 50. XIII. 57. XIV. 10. XVI. 24. XVII. 44. XIX. 74. 129. XX. 126. 133. XXI. 52. XXVIII. 18. 33. 46.
de aluminibus & ſalibus V. 94. adde 86. VII. 6. 13. 26. 38. 42. 54. 62. 67. 70. 72. 75. 80. 90. 91.
de animalibus VI. 79.
Remigius XXIII. 9. in Epiſt. ad Epheſ. IV. 114.
Richardus Pariſienſis de S. Victore VI. 42.
libro excerptionum, *prologo* c. 7. VI. 42. XXVIII. 1.
libris de Trinitate *lib.* 1. c. 5. 6. 7. & deinde ſæpius II. 125.
Rodatus ex Caroli M. miniſtro Monachus apud Melden. XVIII. 48.
Rudolfus vide Radulfus.
Rufus XVI. 80. XXI. 63. XXII. 54.
Sabæi à Saba quod Græci ſignificare myſterium dicunt XIII. 79.
Sabinus Tyro libro cepuricon quem Mæcenati dicavit X. 9.
Salomonis experimentum XX. 170.
Satiricus (Horatius) V. 31.
M. Scaurus XVII. 100. XIX. 128.
Secundus Philoſophus V. 31. VI. 3. XV. 2. 7.
Seneca XXIII. 9. lib. de clementia XX. 84.
Seneca natural. quæſt. II. 3. 13. IV. 2. 5. 11. 22. 26. 27. 32. 34. 37. 39. 43. 45. 48. 50. 52. 55. 59. 61. 63. 64. 66. 69. 70. 71. 73. 75. 80. 81. ubi *Apolloniâ* legendum pro *â Polonia* V. 12. 29. 31. 33. 34. ſq. 44. 45. 53. 54. 80. VI. 3. (ubi male citatur liber 16.) 8. 26. 28. 30. 31. 38. 68. 70. VII. 1. XV. 5. 15. 58. 60 61. 62. XVII. 17. 27. 69. ad Lucilium Epiſt. ſexageſima quinta XXIII. 3.
Serapion libro de ſimplici Medicina XVIII. 28.
Seſtius Niger X. 97.
Sibylla Erythræa, *lib.* 1. c. 15. 16. libri Sibyllini, verſibus ſcripti XII. 30. ad Sibyllina remedia coactus populus Rom. XX. 141.
Sirachidis locus Capitis vigeſimi verſu duo de trigeſimo illuſtratus, XIX. 29. *quaſi mutus in ore canis.*

So-

Solinus V. 30. 34 36. 37. 38. 41. 44. VI. 22. VIII. 22. 27. 41. 43. 75. 103. 106. X. 55. XI. 129. XII. 67. XIII. 13. 33. XVI. 47. 64. 68. 74. 90. 92. 96. 129, 135. 137. 141. XVII. 34. 48. 106. 110. 123. 131. 132. 136. XVIII. 21. 24. 25. 39. 42. 48. 49. 54. 60. 84. 89. XIX. 4. 6. 13. 14. 28. 33. 34. 37. 38. 41. 42. 50. 51. 61. 71. 72. 73. 74. 78. 80. 90. 99. 101. 104. 105. 107. 108. 112. 115. 116. 117. XX. 13. 21. 22. 26. 31. 41. 124. 125. 134. 166. XXII. 68.

in polyhiſtore XXIV. 60.

Sophocles Tragicus VIII. 104.

Soſimenes XI. 4.

Sotacus VIII. 19.

Liber, Sphæra III. 6. 17. 33. VI. 4. XV. 13. 21. 25.

Liber de Spiritu & Anima II. 111. vid. Auguſtinus.

Statius poëta XV. 57.

Statius Seboſus XX. 124.

Stoici XXV. 43.

Liber de ſubſtantia orbis III. 24. vide Avenalpetra.

Strabus XX. 139. ſuper Geneſin *lib.* 1. c. 27. XII. 43. ſuper Exodum XX. 60. intelligitur Walafridus Strabus, auctor gloſſæ ordinairæ

Suetonius libro de XII. Cæſaribus XVII. 135.

Synonyma Herbarum IX. 119. 128. 135. 150. 154. 155. X. 28. 33. 54. (ubi Perſice, Syr. Arab.) 86. 141. XI. 9. XIII. 93. 94. XIV. 55.

Syrek Indus XIV. 27.

Talmudiſtæ III. 82.

Tauranius XVII. 100. *lege* Turranius ex Plinii IX. 5.

Terentius Comicus XVIII. 61. *tute es lepus, & pulpamentum quæris,* quaſi dicat, ex quo nunc fœminæ nunc maris uſurpas officium (inſtar leporis, utrumque ſexum habentis) quidnam quod palpes quæris mulierem?

Thales XI. 37.

Thebit XV. 20.

Themiſtius XXV. 96.

Theodorus X. 37.

Theoduli verſus, *Æthiopum terras*, XXVIII. 30.

ſecundum Theologos III. 62.

Theophili liber de urinis XXIV. 71.

Theophraſtus V. 33. 54. 90. VII. 101. VIII. 4. 80. 104. IX. 136. X. 37. XII. 27. 68. XIII. 9. XV. 58. XVII. 12. 141. XVIII. 16. 55. XIX. 118. 128. XXII. 2.

Theriaca ruſticorum, allium agreſte X. 143.

Thomas de Aquino XXVI. 74. 82. 101.

Timarchus Nicoclis F. XXI. 21.

Tráxillus XVII. 39.

Trebius XVII. 89.

Trogus XVI. 129. auctor ſeveriſſimus XXVIII. 115.

Valerius Maximus II. 107. de geſtis & dictis memorialibus XVIII. 2. 71.

Cornelius Valerianus XIII. 55. XVI. 74.

Liber de vaporibus II. 82. IV. 89. 91. 96. V. 92. VI. 84. 85. (92.) vide Averroës. VII. 43. 53. 67. 69. 70. 78. 94.

M. Varro V. 22. X. 53. 85. XI. 66. 70. 44. 40. XII. 25. XXVIII. 76. in libris navalibus IV. 41. de re ruſtica VI. 52. verſus de calamo ſaccharifero IX. 46.

Vegetius Renatus de re militari XVIII. 47. libro primo XVIII. 53. tertio XVIII. 24. 53. XIX. 42. quarto IV. 40. locus ille quidem de tempore maris clauſi legitur in editionibus Vegetii libro quinto capite nono, ſed in Codicibus MSS. liber quintus cum quarto conjungitur, & à capite 31. libri quarti incipiunt præcepta navalis belli V. 83.

Verſus: *Terra nanos homines educat atque puſillos* II. 30. *aries mactatur ad aras* XVIII. 7.

Flos pulcher redolens, ſpes fructus, & brevis ævi.

Mel dat api, ſertum capiti, ſine ſemine naſcens IX. 10.

Verſus leonini de beryllo VIII. 48. *Pro mare pone ſiler rubus dumus ac oleaſter* XII. 1. verſus de lentiſco XII. 74. de diebus canicularibus XV. 56. & 83. de quatuor temporibus anni XV. 64. de quatuor jejuniis XV. 72. de æquinoctiis & ſolſtitiis. id. de diebus menſium XV. 81. 82. 83. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. de indictione invenienda XV. 99. de aquila XVI. 33. de cornice XVI. 60. de ficedula XVI. 75. de gallina 85. de pavone 125. de pica 131. pico 132. pſittaco 135. de urſa XIX. 118. de dipſade XX. 34. de preſtere XX. 40. de ſepe XX. 42. de aranea 112. de culice 127.

B. Vincentius XXVI. 106.

Vir-

Virgilius IV. 9. VI. 15. 22. 39. VII. 102. XI. 31. 80. 110. XII. 80. XIII. 11. XVIII. 71. XX. 157.
in Georgicis IV. 41. XX. 78. 100. 136. XXIII. 50. 57. XXIV. 34. XXVII. 73.
Vita S. Bartholomæi II. 122.
S. Bernhardi II. 127.
Vitruvius de architectura IV. 26. 27. 43. V. 6. 25. 27. 28. 30. 41. 80. VI. 69. 80. VIII. 1. 7. 9. 12. XXVIII. 2.
Xenocrates VIII. 62. X. 121.
Cyrus apud Xenophontem XXIII. 69.
Zeno III. 47. in naturalibus VIII. 4. sibi ipsi manus intulit XXIII. 69.
Zoroaster VIII. 46.

CAPUT XII.

De Scriptis Græcis suppositis, quæ sub falso aut commentitio Auctoris nomine circumferuntur.

Officia Critices, cujus pars utilis nec contemnenda versatur in distinguendis scriptis Auctorum genuinis atque pseudonymis sive hypobolimæis. 1. *Uberrimam illi materiam præbent jam ab antiquissimis temporibus scripta Græca omnis generis.* 2. *Causa falsa fingendi nomina vel alienas & falsas lucubrationes claris scriptoribus supponendi.* 3. *Criteria discernendi genuina à suppositiis.* 4. *Scripta supposita de quibus libro* primo *hujus Bibliothecæ dictum, ubi inter alia de Hermeticis, Orphicis, Sibyllinis.* 5. *Scripta supposita de quibus libro* secundo, *ubi de scriptis tributis Pythagoræ, Socrati, Democrito &c.* 6. *Scripta supposita de quibus libro* tertio, 7. *Codex Pseudepigraphus Veteris Testamenti.* 8. *De pseudo Beroso, pseudo Megasthene &c.* 9. *Academiæ Regiæ Ulyssiponensis nobile decretum ad supprimendam suppositiorum scriptorum auctoritatem.* 10. *Epistolæ sub nomine Diodori Siculi falso jactatæ.* 11. *Codex Apocryphus Novi Testamenti.* 12. *Scripta supposita de quibus libro* quarto *hujus Bibl.* 13. *Libro* quinto, 14. *libro* sexto. 15.

I.

Quemadmodum omnis vita humana sine recto judicii usu cœca mancaque est, sic & eruditioni omni lucem præfert insignem ac ne-

ceſſariam quæ à κρίσει ſive judicio nomen habet Critice, atque in juſta æſtimatione verborum ac ſententiarum, rerum, ſcriptorumque omnis generis & cujuscunque linguæ, poëtarum & proſariorum verſatur.

In *verbis* genuinam lectionem conſtituit, emendat corrupta & erroribus librariorum ac pſeudographemaſin liberat, deinde verum inquirit ſenſum, idiomati, uſui temporum locorumque, ac præſertim auctoris inſtituto & conſuetudini congruentem, ambigua explicat & diſtinguit, illuſtrat obſcura, atque conſideratione eorum quæ vel antecedunt vel ſequuntur, aut conſimilium parallelorumque collatione locorum ita, non aliter intelligenda eſſe definit.

Sententias quam ſolidum crepent, quam veræ ſint aut probabiles, quam propoſito accommodatæ auctoris, quam præferendæ vel poſtponendæ aliis aliorum ſcriptorum placitis & opinionibus, quam novæ vel ſexcenties prius dictæ, advocata hiſtoriarum & diſciplinarum luce, intenta ingenii acie expendit.

Res, ſintne utiles an flocci, æqua lance metitur, neque ſalutem Græciæ poſitam eſſe judicat in nugis, quamtumvis canoris aut difficilibus ſubtiliſſimisque, & ariſta acutioribus. Niſi profuturum ſit quod facit, quod laborat, ſtultam gloriam & inanem eſſe, hilum non dubitat: Neque tamen ideo patitur ſe decipi contemtibili ſpecie rerum utiliſſimarum, ut ideo negligat eas vel adſpernetur, atque ut non omni potius modo uſum earundem diſcens, videns & intelligens obſervandas ac vehementer ſectandas judicet.

In *ſcriptoribus* hoc agit diligenti ſtudio, ut quid valeat, qua in re præſtet unusquisque, quid in eo jure reprehendatur aut deſideretur norit inprimis: quod ut poſſit aſſequi, neceſſe eſt in multis ut ætatem, locum, vitæ conditionem, autoritatem, præcipue vero ut notas & characteres qui in ſcriptis ejus extant & elucent, quæque in dictione, quæ in omni modo tractandi, quæ circa religionem, ſectam & præconceptas opiniones animique motus ad amorem vel odium inclinatos licet in eodem obſervare.

In *ſcriptis* ipſis denique præter ea quæ jam dixi, & quæ ad veram lectionem, interpretationem, & pretium Codicesque MSS. & editiones dignoſcendas faciunt, ſingulare Critici officium eſt hoc, quod per quam utile & neceſſarium etiam fecit multorum ſive error ſive fraus ſive perverſa cupiditas, ut argumentis non inficiandis conſtare doceat de auctore, atque ſi ſcriptum aliquod integrum, vel pars ſcripti aut vel unus verſiculus

lus ab aliena manu suppositus claro nomini, & intrusus sit, agat Aristarchum, idque non levibus conjecturis, sed certis rationibus demonstrare obeloque ac censura notare valeat.

II. Miror virum doctum Philippum Jacobum Mauſſacum in diſſ. Critica Harpocrationi adjuncta pag. 97. affirmasse, quod certissimum putaret ante tempora Ptolemæorum regum Alexandriæ & Attalorum Regum Pergami magnas certatim instruentium Bibliothecas, nullum opus falso in scriptum fuisse, immo ab ipsorum tempore ejusmodi viguisse corrumpendorum ἐν ἐπιγραφαῖς librorum libidinem ob φιλοτιμίαν quæ inter illos erat coëmendorum majori pretio librorum quos vetustiorum & nobilium auctorum nomina commendabant. Nam licet facile credo ἀγαθὴν hancce Regum studiosorum ἐρίδα vehementer potuisse fraudulentorum librariorum avaritiam & ambitionem accendere: tamen nec una hæc fuit causa nominum alienorum scriptis præfigendorum; neque negari potest etiam ante illud tempus plures, homines saltim privatos, ne de Regibus in præsenti dicam, studiosos & præclarorum librorum animosos emtores extitisse, ut Platonem refert Laërtius VIII. 85. unum Philolai volumen ab ejus propinquis redemisse pretio minarum Alexandrinarum quadraginta, hoc est thaleris DCCC. sive ut est apud Gellium III. 17. tres libros decem millibus denariûm, hoc est thaleris mille & ducentis, sive ut Jo. Tzetzes X. hist. 355. minis centum fuisse emtos à Dione Syracusano donatosque Platoni, hoc est duobus millibus thalerorum. Eodem Gellii loco leges, Speusippi philosophi pauculos libros mercatum Aristotelem talentis Atticis tribus, sive LXXII. milibus se. stertium, hoc est thaleris circiter bis millenis. Quod autem præter librariorum fraudem, profectam ex avaritia vel placendi aut fallendi libidine, etiam aliæ causæ fuerint jam à temporibus remotissimis, aliena nomina & nobilissima scriptis præfigendi, constat antiquissimo exemplo Ægyptiorum, quos Jamblichus testatur probata quælibet scripta & inventa non suo veri auctoris quodque, sed Hermetis sive Mercurii nomine publicasse. Ita enim ille in limine libri de mysteriis Ægyptiorum: Θεὸς ὁ τῶν λόγων ἡγεμὼν, ὁ Ἑρμῆς, πάλαι δέδοκται καλῶς ἅπασι τοῖς ἱερεῦσιν εἶναι κοινός. ὁ δὲ τῆς περὶ Θεῶν ἀληθινῆς ἐπιστήμης προεστηκὼς, εἷς ἐστιν ὁ αὐτὸς ἐν ὅλοις. ᾧ δὴ καὶ οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τὰ αὐτῶν τῆς σοφίας εὑρήματα ἀνέθεσαν, Ἑρμῇ πάντα τὰ οἰκεῖα συγγράμματα ἐπονομάζοντες. DEUS elo-„ quentiæ præses Mercurius olim recte existimatus est sacerdotibus omni-„ bus esse communis; quique ad veram de Diis scientiam præit, unus idem-„ que

„que est in universis. Quare & nostri majores suæ sapientiæ inventa illi „dedicabant, omnia propria commentaria Mercurii nomine inscriben„tes. Eodem pertinet quod Galenus initio commentarii quo Hippocratis Aphorismos à Juliani Alexandrini Methodici objectionibus defendit T. IX. edit. Paris. p. 376. notat nomina auctorum in Ægypto olim non servata, hoc est ut ego intelligo, inscripta columnis publicata fuisse non sub auctorum suorum sed sub Hermetis nomine. En ejus verba: ἐχρῆν γὰρ ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ πάλαι τῶν κ῀ πὰς τέχνας εὑρισκομένων ἕκαστον ὑπὸ κοινῇ συνεδρίᾳ τῶν πεπαιδευμένων κριθὲν, ἐνεγράφετο στηλαῖσι τισὶν ἀποκειμέναις ἐν ἱεροῖς χωρίοις, ἕτω καὶ παρ' ἡμῖν εἶναί τι συνέδριον ἀνδρῶν δικαίων τε ἅμα καὶ πεπαιδευμένων οἳ δοκιμάζοντες τὰ νέα συγγράμματα, θήσουσι μὲν ἐν δημοσίοις χωρίοις τὰ χρησὰ, διαφθείρουσι δ' ὅσα μοχθηρά. βέλτιον δ' ἦν εἰ μηδὲ τοὔνομα τῦ γράψαντος ἐφύλαττον, ὥσπερ οὐδ' ἐν Αἰγύπτῳ τὸ ἀρχαῖον. ἐκωλύθη γὰρ ἂν ἔχ ἥκιστα καὶ τῦδε τῶν φιλοτίμων ἡ περὶ δόξαν ἅμιλλα καὶ φιλονεικία. νῦν δ' ἐπὶ δὴ καὶ γράφειν ἔξεστιν ἅπασι, καὶ κρίνειν τοῖς ἐπιτυχοῦσιν, εὐδοκιμοῦσι μάλιστα τοῖς πολλοῖς οἱ βλαβερώτατοι. *Oportebat quidem, sicut in Ægypto olim artium inventum unumquodque à communi eruditorum consessu probatum columnis sacro loco positis inscribebatur, eodem modo etiam apud nos collegium exstare proborum simul doctorumque hominum, qui examinatis recentibus scriptis in publicum quæ bona sint exponant, mala vero & inepta quæcumque fuerint perdant & aboleant: satius quoque esset, si ne scribentis quidem nomem servaretur, quemadmodum nec in Ægypto quidem servabatur antiquitus: Hoc enim pacto nimiæ gloriæ contentioni apud istos cupidos obviam maxime iretur. Nunc cum & passim scribere omnibus liceat, & unicuique sententiam ferre è vulgo, audacissimus quisque maxime commendatur.* Sic vetustissimus ex Regibus, Mnevis, qui leges scriptas primus sanxit Ægyptiis, eas retulit ad Mercurium, quod Diodorus Siculus lib. I. Bibl. p. 84. ait ab eo factum perinde ut ab aliis aliarum priscarum gentium Legislatoribus, sanctiones suas augustiore aliquo nomine commendantibus. Sed verba ejus una cum observatis nonnullis alio quoque loco‖* pridem à me proditis, hoc loco referre juvat. Πεῖται φασὶ πρῶτον ἐγγράπτοις νόμοις χρήσασθαι τὰ σπήθη βιοῦν τὸν Μνεύην, ἄνδρα καὶ τῇ ψυχῇ μέγαν καὶ τῷ βίῳ κοινότατον τῶν μνημονευομένων. προσποιηθῆναι δὲ αὐτῷ τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι τάτας. ὡς μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίας ἐσομένας. καθά

* Prolegom. ad Vincentii Placcii τὸ μακαρίτα theatrum pseudonymorum & anonymorum.

θά περ παρ' Ἕλλησι ποιῆσαι φατὶν ἐν μὲν τῇ Κρήτῃ Μίνωα, ὦδε δὲ Λακεδαιμονίοις Λυκοῦργον. Τὸν μὲν παρὰ Διὸς, τὸν δὲ παρ' Ἀπόλλωνος φήσαντα τεύτας εἰληφέναι. καὶ παρ' ἑτέροις δὲ πλείοσιν ἔθνεσι ὧδε δεδόσθαι τὸ γένος τῆς ἐπινοίας ὑπάρξαι, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιον γενέσθαι τοῖς πεισθεῖσι. Παρὰ μὲν γὰρ τοῖς Ἀριμάσποῖς Ζαθραύστην ἱστοροῦσι τὸν ἀγαθὸν δαίμονα προσποιήσασθαι τοὺς νόμους αὐτῷ δοθῆναι, παρὰ δὲ τοῖς ὀνομαζομένοις Γέταις Ζάμολξιν ὡσαύτως τὴν κοινὴν Ἑστίαν, παρὰ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις Μωσῆν τὸν Ἰαὼ ἐπικαλούμενον Θεόν. εἴτε θαυμαστὴν καὶ θείαν ὅλως ἔννοιαν εἶναι κρίναντας τὴν μέλλουσαν ὠφελήσειν ἀνθρώπων πλῆθος, εἴτε καὶ πρὸς τὴν ὑπεροχὴν καὶ δύναμιν τῶν εὑρεῖν λεγομένων τοὺς νόμους ἀποβλέψαντα τὸν ὄχλον, μᾶλλον ὑπακούσεσθαι διαλαβόντας. *Primus ajunt Mneves vir & magni animi, & inter hoc nomine celebratos de vitâ optimè meritus, populum induxit, ut juxta leges scriptas vitam instituerēt. Leges à Mercurio sibi traditas, unde ingentia vitæ bona promanarent, simulavit. Quod apud Græcos in Creta etiam Minos, apud Lacedæmonios Lycurgus factitavit, quorum iste Jovi, hic Apollini suas vendicavit. Id commenti genus apud plures quoque alias gentes adhibitum, multorum causa bonorum persuasis exstitisse ferunt. Nam apud Arimaspos Zathrauστes bonum genium, apud Getas Zamolxis communem Vestam; apud Judæos Moses Deum qui* IAO *dicitur, legum auctorem suarum finxisse perhibetur. Sive quod admirandum prorsus & divinum esse judicarent commentum illud quod in commodum societatis humanæ exiret: Sive quod vulgus ad majestatem & potentiam illorum, qui leges invenisse dicerentur, respectans, dicto magis audiens fore existimarent.*

Longe ampliorem elenchum texere poterat Diodorus eorum qui leges suas acceptas retulere Diis, nam sic etiam apud Romanos Numa Pompilius, ut populum sacris obligaret, voluit videri sibi cum Dea congressus esse nocturnos, de qua Ennius primo Annali apud Varronem sexto de lingua latina:

Ollei respondet suavis sonus Egeriai.

Et Zaleucus apud Locrenses, uti apud Athenienses Draco & Solon, à Minerva traditas jactabant, quas ipsis ferrent leges: Rhadamantus autem legislator Cretensium à Jove, ut relatum Ephoro apud Strabonem (lib. X. p. 476.) Charondas Thuriorum legifer à Saturno, Zoroaster Persarum ab Oromasde, ne de aliis in præsenti memorem, quæ apud Valerium Maximum libro primo capite secundo legi possunt, & quæ à recentis ætatis scriptore Balthasare Bonifacio libro XIX. Historiæ ludicræ ca-

pite primo & à Chriſtophoro Adamo Ruperto ad Florum pag. 82. ſq. ſunt collecta. Quamvis autem non hi tantum, de quibus jam dictum eſt, ſed longe etiam plures, nec ſine ſucceſſu commento illo uſi fuiſſent, nulla tamen vel cogit neceſſitas vel probabilitas ſuadet idem ſuſpicari de Moyſe, nedum quod Diodorus rerum Judaicarum parum gnarus temere fecit, audacter illud ab eo factum aſſeverare. Quid enim Moyſi ſimile vel quid non diſſimile cum ceteris gentium legislatoribus? Illi quidem, utut Deum vel Deam jactantes auctorem, nullam tamen fidem addidere dictis ſuis rei majeſtate, neque quicquam ediderunt quod non poſſet a callido viro & aſtuto proficiſci: Moyſes & auguſta Legum promulgatione, atque univerſa conſtitutione Reip. Iſraëliticæ non civibus tantum ſed hoſtibus & æmulis quoque ſuis probavit maximorum plurimorum que & manifeſtiſſimorum miraculorum ſuorum divinitatem. Illi leges neutiquam ſtabiles ſed varie mutandas, & poſt non adeo multum temporis penitus iterum abolitas condiderunt: Moyſes poſt tot non centurias ſed millenarios annorum etiamnum auditur, nec à ſua gente tantum, ſed à toto fere orbe terrarum. Traditio porro ipſa legis Moyſi quam non ut Numæ alicujus in angulo facta; & latio ejus ſolennis quam Deo digna quam miraculoſa & de cœlo ipſo teſtata, ſpectante univerſo populo? quid legibus ejus ſimplicius, æquius, ſapientius? quantum in ejus cerimoniis myſterii, fidei in prædictis, in geſtis conſtantiæ ac virtutis divinæ? quam longe denique præſtant Moyſis de origine univerſi à DEO conditi oracula, omnibus argutiis Philoſophorum? His denique cunctis veluti in cumulum accedit, quod ſolum poterat ſufficere, fide digniſſimum CHRISTI, quem DEUS à mortuis ſuſcitavit, & Apoſtolorum propagata per tot miracula toto orbe Chriſtiana religione teſtatiſſimorum ſuffragium, quo nobis perinde ut Judæis Joh. IX. 29. conſtat Moyſen neutiquam DEUM auctorem legum ſuarum finxiſſe, ſed vere DEUM cum ipſo fuiſſe locutum, ſive illi legum ferendarum auctorem uiſſe ſingulari ac non inficianda ratione.

Neque vero legumlatores modo, ſed alii quoque docti & ſapientes viri, nec ſolum ad Deos, ſed etiam ad homines antiquitatis, ingenii, religionis & ſapientiæ laude illuſtres ſua ſcripta libenter retulerunt, ut ab aliis avidius legerentur, reciperenturque. Nam de Pythagoreis diſertum eſt Jamblichi teſtimonium, in vita Pythagoræ capite XXXI. * narrantis

* Pag. 164. edit. præclaræ Ludolphi Kuſteri.

tis illos, propriæ gloriæ ſecuros, inventa ſua & monumenta ingenii fere ſub Pythagoræ ipſius Magiſtri ſui ſplendido nomine publicaſſe. Καλὸν δὲ καὶ τὸ πάντα Πυθαγόρᾳ ἀναπτέναι τε καὶ ἀποκαλεῖν, καὶ μηδεμίαν περιποιεῖσθαι δόξαν ἰδίαν ἀπὸ τῶν εὑρισκομένων, εἰ μή πῃ τι σπάνιον. Πάνυ γὰρ δή τινες εἰσὶν ὀλίγοι ὧν ἰδία γνωρίζεται ὑπομνήματα. *Egregium etiam fuit, quod cuncta Pythagoræ adſcribebant attribuebantque, nec ullam ſibi, niſi admodum raro ab inventis ſuis gloriam vindicabant: Pauci enim ex illis ſunt, quorum propria commentaria celebrantur.* Longum eſſet referre ſcripta Lyſidis, Hippaſi, Aſtonis, Empedoclis, Cleempori, Philolai aliorumque Pythagoræorum ſub Pythagoræ ipſius, vel Lini, vel etiam Orphei nomine lecta pridem atque laudata, ut Pythagoras ipſe decreta ſua referebat ad Themiſtocleam quandam, ſacerdotem Apollinis. Nam ob ſimilem quoque cauſam inter Hebræos ſcriptor quisquis fuit pulcherrimi libri, cui à Sapientia nomen eſt, eundem ſapientiſſimo Regum Salomoni velut auctori inſcripſit, & inter Chriſtianos longo poſt tempore, Apollinaris diſcipuli Myſticam Theologiam veluti Dionyſio Areopagita auctore non dubitarunt Eccleſiæ commendare.

III. Si quis vero univerſe rationes inquirat quibus homines permoti fœtus ingenii vel ſuos vel aliorum, magnis nominibus, aut alienis certe, inſcripſerunt: præter has ipſas cauſas quas modo memoravi, variæ inſuper aliæ ſeſe offerunt, ex quibus videntur quædam ex ambitione, ex avaritia aliæ, aliæ ex nocendi vel illudendi libidine, aliæ ex metu, aliæ denique ex errore & ignorantia proficiſci.

Error & *ignorantia* in quam plurimis apparet, ſæpiſſime in illis qui ex ſimilitudine nominis decepti, quod ſæpe plurimis longe diverſæ ætatis & auctoritatis ſcriptoribus commune eſt, ſcripta exigui pretii & infimæ ætatis, ad antiquos & probatos referre non dubitarunt. Quod in Heraclito, Hippocrate, Ariſtotele, Plutarcho: præcipue in Eccleſiaſticis ſcriptoribus factum non raro deprehendimus, ut in Hippolytis, Methodiis, Athanaſiis aliisque bene multis etiam in hac Bibliotheca annotare me memini.

Ex *metu* alienum nomen, vel nullum impoſuere lucubrationibus ſuis, qui ſcribere auſi inviſa multis, vel contemturis ſi noſſent autorem, vel adverſus eos qui poſſent proſcribere; exiſtimarunt hac ratione conſulere ſe poſſe ſecuritati ſuæ & ſimul impietati aut improbæ maledicendi libidini; vel etiam laudabili vera & utilia monendi deſiderio velificari.

Ad *nocendi ſtudium* pertinet, quod reperti ſunt qui ut alteri detraherent, vel exoſum ac contemtum redderent quem odiſſent, ſub illius nomine vulgarunt erubeſcenda, punienda, impia: Sicut Diotimus Stoicus quinquaginta venditavit laſcivas Epiſtolas tanquam ſcriptas ab Epicuro, ut refert Laërtius X. 3.

Avaritia & habendi ſtudium librariis hoc inprimis potuit perſuadere, ut quo animoſiores emtores ſuis quos deſcriberent Codicibus reperirent, perinde ut artifices quidam * pretium majus operibus inventuri ſuis, novo marmori adſcripſere Praxitelem, ſuo detrito, vel Myronem argento: Ita libris laudatos & magnæ auctoritatis Auctores Orpheum, Muſæum, Hippocratem, Ariſtotelem, Demoſthenem inſcriberent, qua de re notum exſtat Galeni teſtimonium narrantis ab illo maxime tempore cœpiſſe multa ſcripta falſis maximorum ſcriptorum ferri nominibus, ex quo Reges Ægyptii ac Pergameni inſtruendis locupletibus Bibliothecis inter ſe certantes ſcripta celebrium auctorum diligenter inquirerent, & reperta offerentes liberaliter remunerarentur. Πρὶν γὰρ ἂς ἐν Αλεξενδρείᾳ τε καὶ Περγάμῳ γενέσθαι βατιλεῖς ἐπὶ κλήσει παλαιῶν βιβλίων φιλοπμηθέντας, ὀδέπω ψευδῶς ἐπεγέγραπλο σύγγραμμα. *Antequam Alexandriæ & Pergami Reges ſeſe in comparandis ſibi antiquis libris invicem æmularentur, nondum ita frequens erat lucubrationes falſis nominibus inſcribi.* Λαμβάνειν δ' ἀρξαμένων μισθὸν τῶν κομιζόντων αὐτοῖς συγγράμμαλα παλαιᾶ τινος ἀνδρός, ἔτως ἤδη πολλὰ ψευδῶς ἐπιγράφοντες ἐκόμιζον. *Ex quo autem inciperent amplam mercedem ferre qui veteris alicujus auctoris opus exhiberent, multa falſo jam ab illis inſcribi contigit.* Lib. I. in Hippocrat. de natura humana T. V. edit. Baſil. p. 16.

Ambitioni illos pſeudonymos fœtus merito adſcripſeris, qui per plagium auctoribus non ſuis tribuuntur, cujus rei exemplum poſſem iterum afferre Epicurum, ſi verba Laërtii X. 4. Τὰ δὲ Δημοκρίτε περὶ τῶν ἀτόμων καὶ Αριςίππε περὶ τῆς ἡδονῆς ὡς ἴδια λέγειν, recte verſa eſſent ſic ut in editione noviſſima legitur: *Democriti quoque de atomis & Ariſtippi de voluptate libros ut ſuos aſſeruiſſe.* Verum ſenſus tantummodo eſt, dogma de atomis, principiis omnium rerum; & alterum illud de ſummo bono voluptate, mutuatum Epicurum a Democrito & Ariſtippo, inventionis gloriam ſibi vendicaſſe. Nulla autem res magis ſuppoſititiorum ſcriptorum numerum auxit, quam ambitioſa cupiditas placita vel commenta ſua magnorum teſtium ſuffragiis commendandi ac ſtabiliendi, noviſque antiqui-

* Phædrus lib. V. fab. 1.

quitatem, falsis fidem, incertis autoritatem tribuendi. Est etiam ambitionis, experiri num tuo marte possis aliquid elucubrare quod velut germanum probati ac veteris scriptoris à viris doctis legatur. Neque alienum ab honoris studio duxerim, si quis aliquid in litteras missurus velit latere instar Apellis, & vel nullum vel commentitium nomen fœtui suo præfigat; licet novi illos etiam qui nomen suum libris quos composuere, inscribunt, argui quod hoc gloriæ desiderio faciant: Idque ut verum esse in plerisque non abnuo, ita puto sæpissime necessarii officii esse hoc facere, & falsa appellatione autoris venditare librum illudendi aliis aliosve decipiendi causa, aut veris sua surripere autoribus, vel etiam suas hallucinationes sub nomine alieno publicare, nec ab æquitate permitti arbitror, nec à legibus, quæ ideo anonyma etiam scripta multa tanquam intoleranda ac famosa condemnant.

IV. Criteria sive regulæ quibus genuina à spuriis scriptis distinguuntur, aliæ certæ sunt & non inficiandæ, aliæ probabiles, aliæ saltim dubia nituntur conjectura: quæ enim ex improbabili aut prorsus injusta vel mera inani suspicione proveniunt, ἀκρισίαν potius vel iniquitatem aut levitatem produnt hominis, justis auctoribus sua tribuere detrectantis, quam ad solidas sanæ critices rationes referri possunt.

Criteria *certa* sunt, quæ ab explorata temporum ratione vel rebus ipsis manifestis, aut historica fide & testibus idoneis petuntur, quibus eadem scripta vel negari uni, cujus ætas, conditio, genius, stylusque probe perspectus est nobis, cuivis intelligenti & æquo judici evidenter patet, vel ad alterum rectius referri constat.

Probabilia argumenta dixeris, quæ sumuntur à styli (non cuivis statim, hæc enim rebus manifestis criteriisque certis merito adscribitur, sed attentioribus & acutioribus vix Criticis observata) diversitate, & diversa (in eodem præsertim argumento) tractandi ratione, ubi plura & varia ejusdem auctoris scripta habemus: aut quæ ab ingenio & sententiis scriptorum invicem pugnantibus, quæ à diversorum codicum plurium, testiumve fide, & quæ à silentio scriptorum generali duci solent: ex quibus ipsis, si plures notas contingat, pluraque documenta in unum collineare, parum abest, quin ex probabilibus certa & extra controversiam posita nasci incipiant.

Dubiam conjecturam denique sapiunt, quæ proferuntur ex silentio, negatione, vel hallucinatione scriptorum quorundam aut librario-

riorum, ab fide unius vel alterius Codicis, nec melioris, nec antiquioris, ab una alteraque phrasi, apud æquales scriptores non observata nobis.

Quæ denique ab *improbabili suspicione* proficiscuntur, ex præconcepta opinione sectæ, factionis, & ἰδιογνωμοσύνης ambitiosæ, vel falsa interpretatione proveniunt omnia, non modo nullis solidis aut probabilibus nixa fundamentis, sed inani specie vix perstringente imperitos contra rerum & probatorum scriptorum testimonia, atque contra multorum auctoritatem sæculorum, tantum quia censentibus ita placet, ut lucubrationes testatissimas genuinis eripiant auctoribus, atque scriptoribus nobilissimis tribuant longe alienissima.

Hæc singula per plures species diducere & illustrare exemplis etiam Græcorum Scriptorum, fuerit, ut sane minus difficile, ita prolixum & ab instituto meo alienum, partim etiam explicatum jam à multis viris doctis, qui vel de arte Critica tradiderunt, vel criteria discernendorum â germanis suppositorum scriptorum exposuere: quorum elenchum brevem hoc loco dare, atque ad ea quæ de hoc argumento disputata passim in hac ipsa Bibliotheca sunt, remittere Lectorem sufficere existimo.

Eusebius Amort in novo systemate artis Criticæ, Norimberg. 1723. 4. Acta Erud. Germanice edita LXXXIX. T. 8. p. 317. sq.

Gottfridus Arnoldus Vorbericht zum ersten Christenthum, p. 9. sq.

David Blondellus in Pseudo Isidoro & Turriano vapulante Genev. 1628. 4. & libro Gallice edito de Sibyllis, Charentone 1639. 4.

Guil. Caveus Prolegomenis ad Hist. literar. scriptorum Ecclesiasticorum sect. IV.

Joannes Clericus in arte Critica, post editionem primam Amst. 1697. 8. recusa sæpius, part. 3. sect. 2. (Bibl. Choisie T. XXIV. p. 146. 305.)

Rob. Cocus in censura scriptorum quæ sub nominibus sanctorum & veterum Auctorum à Pontificiis citari solent. Lond. 1614. 1623. 4. Helmst. 1641. 1655. 1683. 8.

Maturinus Veyssierius la Crose in Vindiciis veterum scriptorum contra Joannem Harduinum. Roterd. 1708. 12. & in diss. contra Nourrium pro Lactantii lib. de mortibus persecutorum.

Joannes Dallæus de usu Patrum lib. 1. c. 3. & 4.

Idem

Idem libris tribus de Pseudepigraphis Apostolicis, Hardevici 1653. 8. & de scriptis, quæ sub Dionysii Apreopagitæ & Ignatii nominibus circumferuntur. Genev. 1666. 4.

D. Albertus a Felde ὁ μακαρίτης Epist. ad D. Kochium de dialogo S. Justini cum Tryphone. Sleswici 1700. 8. & in Demonstratione.

Jo. Jacobi Feuerlini diss. regulis generalibus, quibus scripta supposititia & interpolata dignoscuntur, certitudinem & universalitatem vindicans, adversus V. C. Polyc. Lyserum Altdorfii 1726.

Dan. Heinsius in prolegomenis ad Aristarchum sacrum.

Christophorus Augustus Heumannus in parergis Criticis diss. de arte Critica & speciatim therapevtica Jen. 1712. 8.

Richardus Holdsworth part. 1. prælectione Theologica XXXVII. pag. 328. sq. Lond. 1661. fol.

Andreas Gerardus Hyperius de ratione studii Theologici Lib. IV. c. 9. observat. 3.

D. Christian Gottlieb Koch in diss. qua Justini Dialogum cum Tryphone suppositititium esse contendit c. 2. Kilon. 1700. 8.

P. *de Laubrussel* S. I. traité des abus de la Critique en matiere de Religion Paris 1710. 12. 2. Vol. Mem. de Trev. Ao. 1711. p. 1311.

Polycarpus Lyserus in Vindiciis generalibus scriptorum, qui vulgo suppositititii contra Jo. Clericum virum celeberr. habentur Witeb. 1715. 4.

Honorati à S. Maria, Carmelitæ, reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, touchant l'Histoire de l'Eglise, les Ouvrages des Peres, les actes des anciens Martyrs, les vies des Saints &c. Paris 1713. 1717. 1723. 4. tribus Volum. Mem. de Trev. A. 1713. p. 1305. A. 1718. p. 83. Journal litteraire T. 2. p. 369. Neuer Bücher-Saal. XXXVI. p. 817. Journal des Sav. A. 1713. p. 509. A. 1717. p. 551. A. 1718. p. 9. Act. Er. T. 7. suppl. p. 49. & A. 1724. p. 180. Europe savante A. 1718. Jun. p. 215. 243. &c.

Philippus Jacobus Maussacus diss. Critica ad Harpocrationem.

Jo. Pearsonus in Vindiciis Ignatii contra Dallæum &c.

Lud. Ellies du Pin Bibl. Eccles. T. 1. parte 2. præfat. (Bibl. universelle de Mr. le Clerc T. 3. p. 43. sq.)

Andreas Rivetus in Critico ſacro T. 2. Opp. p. 1068. ſq. & lib. de Patrum auctoritate c. XII. ſq. T. 2. p. 1063. ſq.

Matthæus Scrivenerus apologia pro SS. Patribus contra Dallæum p. 80. ſq. 95. ſq.

Abrahamus Scultetus in Aphoriſmis de fructuoſa Patrum lectione, quos Medullæ Patrum præmiſit.

Sixtus Senenſis libro IV. Bibl. ſanctæ ſub extrem.

Frid. Spanhemius filius in XVIII. Canonibus Criticis, introduct. ad Hiſtoriam Eccleſ. N. T. T. 1. Opp. p. 487. ſq.

Frid. Tilemannus diſſ. philologica de hiſtoricorum delectu, Witeb. 1597. 8.

Laurentius Villavicentius Hiſpanus lib. 3. de formando ſtudio Theologico, libro tertio, Hyperii inſiſtens veſtigiis, Antw. 1565. Colon. 1575. 8.

Gerh. Jo. Voſſius Ariſtarchi ſive Grammatices Latinæ libro primo, & libro de Philoſophia cap. 21.

Jo. Wowerius in polymathia cap. 16. ſq. Hamb. 1610. 4. Lipſ. 1665. 8. & T. X. theſauri Antiquitatt. Græcar. Gronoviani.

V. In libro primo hujus Bibliothecæ quam plurima ſcripta ſuppoſita antiquiſſimis, & Homero vetuſtioribus ſcriptoribus tributa notare me memini. Atque ut illa tantum quæ hodie etiamnum exſtant, memorem, eo pertinent quæ dixi de *Chirone*, cui adſcriptum carmen de piſcibus, quod eſt Marcelli Sidetæ: De hiſtoria Trojana cujus interpres falſo Cornelius Nepos, atque auctor falſo venditatus fuit *Dares* ille de quo Homerus Iliad. ε. verſ. 9.

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς, ἀμύμων
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο - - -

Nec non de ephemeride Ἰλιακῶν, relata ad *Dictyn* Cretenſem, ex quo idem Homerus profecerit. Præcipue vero de Pœmandro & Aſclepio aliisque ſcriptis quæ feruntur ſub *Hermetis* nomine: Et de Curanidibus, tabulaque Smaragdina, cujus mentio etiam apud pſeudo Ariſtotelem in ſecretis ſecretorum ad Alexandrum, ex Arabico verſis Latine p. 12. b. ubi Hermogenis nomen bis excuſum male pro Hermetis. Tabulæ illi affinis inſcriptio Græca, quam non procul à Memphi inciſam ſaxo refert Athanaſius Kircherus prodromi Copti p. 173. & 275. ὑρανὸς ἄνω, ὑρανὸς

νὸς καὶ ὦ. ἄστρα ἄνω, ἄστρα κάτω. πᾶν ὁ ἄνω, πᾶν τὸ καὶ ὦ. ταῦτα λάβε καὶ εὐτύχης. Videri etiam possunt quæ dicta sunt à me de scriptis editis sub *Horapollinis* nomine & *Melampodis* ac *Musæi*, *Orphei* inprimis, tum *Sibyllarum*, & *Zoroastris*, in quibus larga seges hypobolimæorum & dubiæ fidei scriptorum, vetustissimis suppositorum nominibus. Quoniam autem ab illo tempore in manus meas incidit schedion Valentini Hermanni Thryllitii Τὰ μακαρίτα, editum Witebergæ 1719. 4. in quo GEMISTI PLETHONIS Compendium Zoroastreorum & Platonicorum dogmatum Græce exhibere se profitetur, lubet illud præsenti loco cum lectore communicare, addita ad priorem partem Latina versione. Videtur illud quidem esse particula librorum Gemisti περὶ νομοθεσίας, in cujus operis argumento apud Allatium de Georgiis p. 749. T. X. hujus Bibl. & Lambecium VII. p. 172. primo loco refertur, ἡ βιβλος ἥδε περιέχει θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ Ζωροάστρην τε καὶ Πλάτωνα.

ΖΩΡΟΑΣΤΡΕΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΛΑΤΩΝΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΣΥΝΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΩΝΟΣ.

ZOROASTREORUM ET PLATONICORUM DOGMATUM COMPENDIUM AUCTORE GEMISTO PLETHONE.

I.

Ἐκεῖνα μάλιστ' ἂν δέοι κεφάλαια εἰδέναι, ὄντως δὴ φρόνιμον ἐσόμενον. πρῶτον μὲν ἐκεῖνο περὶ θεῶν, ὡς εἰσίν. εἷς μὲν αὐτῶν Ζεὺς ὁ βασιλεύς, μέγιστός τε καὶ ἐς ἔσονγε ἐνῆν ἄριστος, τοῖς ὅλοις τοῖς δὲ ἐφεστηκώς, καὶ θεότητι ἐξαίρετος. Αὐτὸς μὲν, πάντη τε ὢν καὶ πάντως ἀγένητος. Τῶν δ' ἄλλων ἁπάν-

I.

Sapientiæ studiosus hæc maxime capita scire debet. 1.) Primum illud *de Diis*, quod sunt, atque unus quidem eorundem Rex maximus Jupiter, & quantum licet cogitatione assequi optimus, qui universis hisce præest & Divinitate præstat. Ipse existens semper & omnino ingenitus, aliorum autem omnium pa-

ἰων πατήρ τε καὶ δημιουργὸς πρεσβύτατος. Τούτῳ δὲ πᾶις μὲν πρεσβύτατος, ἀμήτωρ γε, δεύτερος δὲ θεὸς Ποσειδῶν, τὰ τε δευτερεῖα τῆς τῶν πάντων ἡγεμονίας πρὸς τοῦ πατρὸς ἐπιτετραμμένος, καὶ ἐπὶ τὴν τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ γενέσιν τε καὶ δημιουργίαν, θεοῖς καὶ ἑτέροις χρώμενος ὑπάρχοις. τοῖς μὲν ἀδελφοῖς, ἀμήτορσι πᾶσιν ὑπερουρανίοις, ὀλυμπίοις τε δὴ καὶ ταρταρίοις, πὺς δὲ καὶ αὐτὸς ἐξ Ἥρας ἤδη θεᾶς, τῆσγε ὕλης παραγωγὰς, γεννῶν, τὰς ἐντὸς οὐρανοῦ τοῦδε, τοπὶ δὴ οὐράνιον γένος ἄστρων, καὶ τὸ τῇ ἡμετέρᾳ ἤδη φύσει προσεχὲς δαιμόνων γένος χθόνιον. ὃς καὶ ἡλίῳ παίδων ἰων ἑαυτοῦ τῷ πρεσβυτάτῳ ἡγεμονίαν τε τὴν τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ ἐπιτετραφε, καὶ ἔτι γένεσιν τὴν τῶν ἐν αὐτῷ θνητῶν. ταύτην μέντοι καὶ σὺν Κρόνῳ, θεῶν τῶν γε ταρταρίων πάντων τε ἡγεμόνι. πρῶτον μὲν δὴ τοῦτο, οὕτω τε καὶ ταύτη μάλιστα ἀκριβούμενον νομίζειν.

ter & opifex veterrimus. 2.) Hujus filius antiquiſſimus ſine matre, Deus alter Neptunus, cui ſecundæ partes in gubernatione univerſi commiſſæ ſunt à Patre, cœli etiam hujus generatio atque creatio. 3.) Hic Diis cæteris ut ſubpræfectis utitur, fratribus ſupracœleſtibus; genitis ſine matre omnibus: Olympiisque & Tartareis, quos ex Junone Dea & eductos e materia progeneravit. Tum intra cœlum, aſtrorum cœleſtium genus, & naturæ noſtræ vicinos terreſtres dæmones. Idem Soli, filio ſeniori, præfecturam cœli hujus, & mortalium ſub eo generationem commiſit, & hanc quidem una cum Saturno, præſide Tartareorum Titanumque. Hoc igitur primo ita, atque hunc maxime in modum expoſitum, mente tenere oportet.

II.

Ἔπειθ' ὡς καὶ τῶν ἡμετέρων προνοοῦσιν ἤτοι οἱ θεοὶ, οἱ μὲν αὐτῶν προσεχῶς ἐφαπτόμενοι, οἱ δὲ διὰ τῶν σφῶν ὑποδεεστέρων. ἅπαντες δὲ τοῦ θεσμοὺς τοὺς τοῦ Διὸς ἅπαντα καπευθύνοντες. Ἔπειθ' ὡς τῶν μὲν κακῶν οὐδενὸς, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων, οὔθ' ἡμῖν, τῶν δ' ἀγαθῶν, αὐτοί εἰσιν οἱ αἰτιώτατοι. Ἐπὶ δὲ τούτοις,

II.

Deinde ſciendum 4.) quod rerum noſtrarum curam gerunt Dii, vel ipſimet per ſe manus admoventes, vel per inferiorum miniſterium: univerſe autem ſecundum Jovis legem omnia dirigentes. 5.) Hinc quod nullius mali neque nobis neque alii cuiquam, bonorum autem ſoli ii cau

τοις, ὡς καὶ εἱμαρμένῃ ἀμεταστρόφῳ καὶ ἀπαρατρέπτῳ ἐκ Διὸς χωρούσῃ κατάγε δὴ τὸ ἐνὸν βέλτιστον, ἕκαστα περαίνουσι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Θεῶν.

causa sunt unica. 6.) Præterea quod fato inconvertibili & indeclinabili, dependente à Jove, secundum id quod fieri potest optimum, omnia faciunt evenire. Et hæc quidem de Diis.

III.

Περὶ δὲ τοῦ Παντὸς, πρῶτον μὲν αὖ, ὡς ἀΐδιον τόδε τὸ πᾶν, - - - - - οἱ δεύτεροί τε οὗτοι καὶ τρίτοι θεοὶ ἐκ τοῦ Διὸς γέγονε. καὶ οὔτ' ἠργμένον χρόνῳ, οὔτ' ἄν ποτε τελευτῆσον. Ἔπειθ' ὡς καὶ ἐκ πολλῶν τῶν πάντων, εἰς ἕν τι ἡρμοσμένον. εἶθ' ὡς ἄριστα ἐκ τῶν ἐνόντων, τῷ πεποιηκότι ὅτι δὴ μάλιστα ἀρίστῳ ὄντι μεμηχανημένον, οὐ λελοιπότι οὐδ' ἡντινοῦν ὑπερβολήν. Ἐπὶ τούτοις αὖ, ὡς καὶ ὡσαύτως ἀεὶ ἐν τῷ καθεστηκότι σχήματι σωζόμενον ἀπαρακίνητον. τοσαῦτ' οὖν καὶ περὶ τοῦ Παντός.

III.

De Universo autem 7.) primum nosse juvat, quod æternum est, cum secundis & tertiis Diis ex Jove prognatis, nec initium habuit unquam, nec habebit finem, & quod ex multis omnibus in unum quoddam coaptatum est. 8.) Deinde quod Opifex quæ potuere fieri optima, utpote optimus maxime, fecit, nullamque omnino intermisit præstantiam operi addere. 9.) Præterea quod immotum & eadem forma constans semper illud conservabitur. Hæc etiamde Universo.

IV.

Περὶ δὲ αὖ ἡμῶν αὐτῶν, πρῶτον μὲν ὡς θεοῖς ἡ ψυχὴ ἡμῶν οὖσα συγγενὴς, ἀθάνατός τε μένει ἐν οὐρανῷ τῷδε τὸν ἅπαντα χρόνον καὶ ἀΐδιος. Ἔπειθ' ὡς καὶ σώματι τῷ θνητῷ τῷδε, ὑπὸ θεῶν κοινωνήσουσα ἑκάστοτε, ἄλλοτε ἄλλῳ καταπέμπεται, τῆς τοῦ παντὸς ἕνεκα ἁρμονίας. ὡς καὶ θνητῶν ἀθανάτοις ἔνγε ἡμῖν καὶ εἴδει τῷ ἡμετέρῳ κοινωνούντων, τὸ πᾶν καὶ ταύτῃ αὐτὸ, αὐ-

IV.

De nobismet ipsis scias 10.) primum quidem quod animus noster, cognatus Diis, tempus omne in cœlo immortalis & æternus manet. 11.) Deinde quod à Diis in corpus hoc mortale vario tempore demittitur, ut cum illo communicet, ad harmoniam tuendam universi, & mortalia cum Divinis communicantia in nobis & in specie nostra, univer-

 sum

αὐτῷ συνδέοιτο. Εἶθ' ὡς τὸ καλὸν ἡμῖν εἰκείως τῇ πρὸς Θεοὺς συγγενείᾳ, τὸ προσῆκον τὸ βίου τέλος. Ἐπὶ δὲ πᾶσιν, ὡς καὶ τὸ εὔδαιμον ἡμῖν, ἐν τῷ ἀθανάτῳ ἡμῶν, ὃ καὶ τῆς οὐσίας ἀνθρώπου ἐστὶ τὸ κυριώτατον, ὑπὸ τῶν τὸ γένος ἡμῶν συστησαμένων Θεῶν ὥρισται.

sum atque ita ipsum sibimet connectant. 12.) Porro quod cogruenter nostræ cum Diis cognationi, debitus vitæ nostræ scopus ac finis sit honestum sive virtus. Ante omnia autem, quod felicitas nostra in immortali parte hominis consistat, quam etiam naturæ humanæ nobilissimam Dii autores nostri esse jusserunt.

V.

Ταῦτα δὴ δώδεκα σύμπαντα κεφάλαια, περί τε θεῶν, καὶ τοῦ παντὸς τοῦδε, καὶ φύσεως τῆς ἡμετέρας εἰδέναι τε δεῖν καὶ νομίζειν, εἰ μέλλει τις ἃ χρὴ ὡς μάλιστα φρονῶν, καὶ φρόνιμος τῷ ὄντι ἔσεσθαι, οὐκ ἰδίᾳ χρώμενον διανοίᾳ, ὑπὸ δὲ ψυχῆς τῆς τοῦδε ἡγουμένης τοῦ οὐρανοῦ ἀγόμενα τῆς τοῦ Ἡλίου. ἔτι δὲ Κρόνου τε καὶ νῶν τῶν ἄλλων, ἄλλων προεστηκότων χωριστῶν, οἳ παρὰ τοῦ ἡλίου παραλαμβάνοντες ἕκαστα, τῆς τε γενέσεως καὶ τοῦ βίου κατάρχοντος αὐτοῖς, ἄγουσι καὶ αὐτοὶ ἤδη, καὶ τὰ ἐν μὲν σφίσι καθ' ἓν ἐνόντα, ἐν δ' αὐτοῖς τοῖς ἀγομένοις, διακριδὸν προσγίγνεσθαι πεφυκότα. ἅτ' οὖν ὑπὸ τοιούτων τὰ θηρία νῶν ἀγόμενα θειοτέρων, τά τ' ἄλλα οὐ περιέργως ποιεῖ. οὔτε γὰρ ἂν ὑπὸ ἰδίας ἐπί τι περίεργον διανοίας ἀχθείη. οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς, οὔτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ἀγόντων θειοτέρων τούτων νῶν, οὐδὲ γὰρ

V.

Hæc capita in universum duodecim, de Diis, de hoc Universo atque de natura nostra & nosse oportet & de iis esse persuasum, si quis ita ut par est sapere, & vere sapienter se gerere desideret, non proprio duci ingenio, sed ab animo regi qui cœlum hoc & Solis & Saturni & singularum aliarum rerum moderatrices mentes movet & agitat, quæ à Sole generationis & vitæ earum rectore unaquæque accipientes secundum naturam suam agunt, atque hoc habent, ut non nisi suo generi misceantur. Itaque brutæ animantes a divinis illis mentibus agitatæ in aliis rebus non adeo curiose agunt, neque enim à propria mente tantum sapiunt, neque ab externis divinis mentibus ad illa moveri fas est: At circa generationem multo rectius se gerunt quam multi homi-

γὰρ θέμις, καὶ δὴ καὶ τὴν τοιαύτην πρᾶξιν, πολὺ ἐρθότερον κατά γε τοῦτο τῶν ἀνθρώπων πράττει. ἄνθρωποι μὲν γὰρ, ὑπὸ τοῦ καὶ ἰδίᾳ διανοίᾳ τε καὶ δόξῃ χρῆσθαι, ἁμαρτητῇ μέντοι αὐτῇ, συχνὰ ἔν τε ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ ἐν τῇ τοιαύτῃ πράξει ἁμαρτάνουσιν. οὐ κατὰ φύσιν μὲν, περιεργότερον δὲ μόνον αὐτῇ χρώμενοι, ἀλλ' ἤδη καὶ παρὰ φύσιν. ὃ καὶ κομιδῇ ἤδη αἴσχιον ἐκείνου γίγνεται. τῶν δὲ θηρίων οὐδέν τι τοιοῦτον ἁμαρτάνει. τὰ γάρτοι ἑτέροις μιγνύμενα εἴδεσιν αὐτῶν πεφυκέναι καὶ ταῦτα πρός τι τοιοῦτο ἂν νομιστέον. ὥς τ' ἂν καὶ ἑτέροις τῶν, οὐ τῶν αὐτῶν μὲν τοῖς εἴδεσιν, ὁμοιοειδῶν δὲ καὶ ἐγγὺς ἀλλήλων μίγνυσθαι.

mines. Hi enim quod propria mente & opinione ducuntur, eaque utuntur peccatis & erroribus obnoxia, frequenter cum in aliis tum in hac ipsa re peccant, non quidem naturam secuti ducem, sed dum curiosius aut plane jam contra naturam utuntur opinione, unde multo turpius est quod ab illis committitur. Brutæ autem animantes nullæ ita peccant. Nam quod quædam etiam aliis miscere se speciebus natæ sunt, hoc ita fieri putandum est, ut misceantur aliis non ejusdem quidem speciei, similis tamen & propinquæ.

VI.

Εἰ οὖν ἀσθενεστέρα τις ἀνθρώποις αὕτη ἡ ἐπιθυμία ἦν, ἄλλως ἂν περὶ τοῦ τοιούτου νομοθετεῖν ἔδει. νῦν δ' οἱ θεοὶ εἰδότες που, διὰ τὸ ἁμαρτητῇ τῇ δόξῃ τοὺς ἀνθρώπους χρῆσθαι, περί τε συχνὰ ἄλλα τοῦ δόντος ἐκπεσουμένους, καὶ δὴ καὶ τῷ ἀφροδισιάζειν αὐτῷ, οὐ μόνον περιεργότερον χρησομένους, ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον αὖ, ἐνίους καὶ πάμπαν αὐτοῦ ἀφεξομένους, τοὺς μὲν οὐδ' εὐαγὲς αὐτὸ ὅλως νομίσαντας, τοὺς δὲ καὶ τὰς παιδοτροφίας τε καὶ γυναικοτροφίας, ὑπὸ τρόπου δυσκολίας ὀκνήσαντας, δυσχερανοῦντας δὲ καὶ τὰς τῶν παίδων μάλιστα ἀποβολὰς

VI.

Si igitur minus vehemens esset libido in hominibus, aliam hac super re legem constitui oportuisset. Jam Diis cum constaret homines, utpote opinione prona in peccatum utentes, in multis aliis frequenter prolabi officioque excidere, etiam circa ipsam Venerem, non tantum curiosius in ea versando, sed in contrariam partem quoq;, dum nonnulli abstinent ab illa prorsus, atque omnino nefas illam esse opinantur: alii habent quidem pro licita, pulchrius tamen putant ac divinius si quis ab ea abstineat:

λας ἐνίας ἄτως, ὡς μᾶλλον ἂν αἱρήσεσθαι μηδὲ ποιεῖσθαι παῖδας, ἢ ποιουμένους ἀποβάλλειν. δέον, τὸ μὲν περὶ τῶν παίδων βίου, αὐτοῖς θεοὺς ἐπιτρέπειν. αὐτοὺς δὲ, ἐν ἑαυτοῖς καθήκοντι ἔργου καὶ λειτουργίας, τῆς ἔς τε γένος τὸ κοινὸν καὶ τὸ πᾶν τόδε, μὴ ἀφίεσθαι. καὶ ταῦτ' ἂν οἱ θεοὶ εἰδότες, ἀνθρώποις διὰ τὸ ἁμαρτητὸν τῆς δόξης συμβησόμενα, ὅια καὶ νῦν συμβαίνει ἐνίοις, ἵνα μὴ συχνῶν τὰ ἀφροδισιάζειν ἀπεχομένων, ἢ ἐκ Διὸς, ὑπὲρ τῆς θνητῶν καὶ ἀθανάτων ἐν τῷ ἀνθρώπων ἔδει κοινωνίας πρόνοια, διακωλύηται, ἰσχυροτάτην δὴ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἐνέθεσαν ἀνθρώποις, ἐκ ἂν ῥαδίως κρατηθησομένην, εἰ μὴ ὥσπερ ἂν ἰσχυροτάτη αὖ ἦγε ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἐπέχουσα παρείσαιτο δόξα. τὴν δὲ τὰ ἀφροδίσια πάμπαν ἀφεκτέον εἶναι δόξαν, ἐκ ἂν πάνυ πολλοῖς ἰσχυροτάτην ἡδέσαν προσπεσομένην, ἀλλὰ τὰς πολλὰς τῶν ἐς ταύτην ἂν ἐμπεσουμένων τὴν δόξαν, ἀσθενεστέρως ἂν ἐς αὐτὴν ἐμπεσομένους ἐγίγνωσκον. ὡς τοσοῦτο ἐπιθυμίας ἰσχυροτάτης ἐνοχλούσης, ὃ χαλεπῶς ἂν, ἀσθενῶς ἀντιβαίνουσαν δόξαν κρατηθησομένην. *

Aliis morosioribus videtur molestum alere uxorem & liberos, alii dum gravantur exponere liberos, malunt nullos generare quam genitos abjicere: Itaque necesse fuit ut Dii de vita liberorum præciperent hominibus, atque ipsi à decente opere & custodia, qua generi communi hominum & huic universo ab illis providetur, non cessarent. Hæc igitur cum hominibus propter opinionem ipsorum peccatis & erroribus obnoxiam eventura scirent, ut etiam hodie in quibusdam eveniunt: Itaque ne pluribus à Venere abstinentibus impediretur Jovis providentia, qua mortalium & immortalium in genere humano curat communionem, vehementissimam hanc cupiditatem hominibus indiderunt, nec facile superandam, nisi in quibus validissima libidinem constringens sententia illi oponitur. Noverant autem Dii, opinionem quod prorsus abstinendum à Venere sit, tam validam non adeo multis venturam in mentem, sed multos quibus illa incideret, infirmius illa affectum iri, ut à libidine validiore sollicitante imbecillem quæ se illi opponeret opinionem non difficulter contingeret superari.

Τοῖς

(*) Quæ sequuntur, hiulca & minus emendata, sine versione à me relicta sunt. Id autem agit Pletho, ut quibus pœnis turpiores libidines, adulteria & incestus per leges humanas coërceantur, vel coërceri suo judicio debeant, ostendat.

VII. Τοῖς δὲ θεοῖς, μᾶλλον ἢ μὴ ἀφροδισίων τοὺς ἀνθρώπους πάμπαν τῷ αὐτῷ. εἴγε καὶ πολίτην πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸν ἄνθρωπον. Καὶ οὐ μόνῳ τήν τινα εἶναι δεῖ. διὰ ταῦθ' ἡμεῖς, θανάτῳ τοὺς πολλοὺς τῶν ἐν τοῖς τοιούτοις μιαινομένων εὐθύνομεν. αὐτούς τε ἀθλιότητος ἀπαλλάττοντες, καὶ τὰς πόλεις αἴ ---- τοὺς μὲν οὖν παρὰ φύσιν μιαινομένους ἄν, εἴ ποτέ τινες ταύτῃ μιαινόμενοι ἁλίσκοιντο. ἀῤῥενομιξίᾳ δὴ ἢ θηριομιξίᾳ, ἤ τινι καὶ ἄλλῃ τοιαύτῃ τῶν ἀνθρώπων τοῖς μοχθηροτάτοις ἐξευραμένων, ῥητῇ τε καὶ ἀῤῥήτῳ μυσαρίᾳ, πυρὶ καθαίρειν. τόντε δρῶντα ὁμοῦ καὶ πάσχοντα, ζῶντε καίοντας. κἂν θηρίον ὠχευκώς τις ἁλῷ, καὶ οὗτο αὐτῷ συγκαίοντας ὡσαύτως. μοιχούς γε μὴν, αὐτοὺς μὲν ὡσαύτως καίειν, Καὶ προαγωγοὺς πρὸς αὐτοῖς, ἄντ' ἄνδρες, ἄντε γυναῖκες αἵτινες οὖν ὦσι. Γυναῖκας δὲ δὴ τάσγε μοιχευτρίας, τῇ τῶν πόρνων προεστηκυίᾳ περικείραντας παραδιδόναι τὸν λοιπὸν πορνευσούσας βίον. ἵνα ἀνθ' ὧν ἑαυτὰς, μονολεχεῖς οἷς καθωμολόγηντο οὐκ ἐφύλαξαν, τοῖς ἄλλοις, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτῆς, μονολεχεῖς τὰς καθωμολογημένας σώζωσι, τῇ τῶν πρὸς ταύτην ἂν μαλακῶς ἐχόντων τὴν ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐναγεῖ τινι θεραπείᾳ. καίειν δ' ὡσαύτως, κἄν τις γυναῖκα ἡντινοῦν βιάσηται, πλὴν πόρνης κἂν ἑταιροῦσα, μηδέπω πεπορνευκυία ἐλεγχθῇ. Καὶ πόρνην δὲ βιασάμενόν ποτε, καίειν, ἤγγε αἱμοῤῥοίας τῆς γυναιξὶν εἰωθυίας οὐ καθαρεύουσαν βιάσηται. Τούτους μὲν οὖν πάντας ἅτε καὶ ἐναγεστάτους, ἐν ἰδίοις τισὶν ἀπάγοντας πολυανδρίοις καίειν. οὐ τοῖς κοινοῖς. τριττὰ γὰρ οὖν καὶ εἶναι ἑκασταχοῦ τὰ πολυάνδρια, ὅροις εὐδήλοις δή τισιν ἀλλήλων διακρινόμενα. εἰν μὲν ἱερεῦσιν. ἕτερον δὲ τῷ ἄλλῳ δήμῳ. ἄλλο δὲ τοῖς ἐναγέσι τούτοις. οὗ καὶ σοφιστῶν, ἤν τις παρὰ τὰς ἡμετέρας ταύτας δόξας σοφιζόμενος ἁλῶ, ζῶν καὶ οὗτος κεκαύσεται. Καὶ ἢν θυγατρί τις ἢ μητρὶ ἁλῷ μιχθεὶς, ἤ τινι τῶν ἄνω τε καὶ κάτω τούτων. ἢν δὲ τῶν τινι ἄλλων οἰκείων, ἀπορρήτων μέντοι καὶ αὐτῶν προσμιχθείς τις ἁλῶ, ἀτιμίᾳ τε ζημιοῦσθαι, ἕωσπερ ἂν ἱκανῶς καθαρθῇ, καὶ πρὸς τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἱερῶν συμπάντων εἴργεσθαι.

VIII. ἐν τούτῳ τῶν ἐναγῶν τῶν πολυανδρίων, καὶ ἀνδροφόνον καίειν, ὅσ ποτ' ἂν τῶν τινα ἐναγεστέρων φόνων ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τετολμηκέναι κριθῇ. ἢν δὲ παρθένῳ τις ἢ καί τινι κεκινημένῃ, ἀνδρὶ μὲν οὐ καθωμολογημένῃ, ὑπὸ δὲ κυρίῳ τῳ τέως τρεφομένῃ, ἐκούσῃ μιχθεὶς οὕτως ἁλῷ, ὥς τ' ἂν καὶ θάνατον αὐτῷ εἶναι τὴν ζημίαν, ἐν τῷ κοινῷ πολυανδρίῳ καιόμενον θάπτεσθαι. οὗ δὴ καὶ τοὺς ἧττον ἐναγεῖς τολμῶντας τῶν φόνων. βιάιους δὲ δὴ καὶ μοιχοὺς, οὐ μόνον διαπεπραγμένους ζημιοῦν, ἀλλὰ κἄν τις βιαζόμενος μὲν οὐ τυχὼν δ' ἁλίσκηται, ἢ πειρῶν μὲν οὐ διαπεπραγμένος δὲ, καὶ τοῦτον οὐδὲν ἧττον τῇ αὐτῇ ζημίᾳ ζημιοῦν. Τῇ γαρ γνώμῃ καὶ οὗτος βίαιος ἢ μοιχὸς οὐδὲν ἧττον οὗ διαπεπραγμένου. Ἀξιοῦμεν δ' ἡμεῖς

μεῖς, ἢν γυναικός τις ἑτέρῳ ὁτῳοῦν καθωμολογημένης ἔρωτι, ἑαυτοῦ ἁλισκομένου αἰσθάνηται, παρ' ἐξηγητήν τε εὐθὺς ἰόντα, καὶ τὸ πάθος ἐξαγορεύοντα, καθαρμόν τε αὐτοῦ τοῦ πάθους αἰτεῖν. Καὶ τοῦ μὴ ἐς μεῖζον ἐμπεσεῖσθαι κακὸν ἀσφάλειαν κρατήσαντος ἂν τοῦ πάθους τῆς ψυχῆς, καὶ ἐπὶ ἱερὰ βαδιζόντα. κ. τ. λ.

VI. In libro ſecundo hujus Bibliothecæ uberrimus etiam ſcriptorum pſeudonymorum proventus ſeſe offeret legenti, quæ vel ſub *Homeri* ipſius nomine, vel ſub *Heſiodi* jactata ſunt pridem; cui etiam ſua carmina ſuppoſuerat Euthydemus Athenienſis: Similiter fabulæ multæ ad *Æſopum* relatæ, quæ alios & juniores auctores habent, quemadmodum & Æſopi νουθεσία ad Linum diſcipulum, quam MS. in Bibl. Cæſarea exſtare refert Lambecius lib. V. p. 281. Epiſtolæ item quæ feruntur ſub nomine *Phalaridis*, *Themiſtoclis*, *Socratis* & *Socratciorum*, ne de aliis jam dicam dubiæ ſaltim fidei ut *Euripidis*, *Hippocratis*, *Democriti*, aliorumque. Præterea Sententiæ tributæ *Phocylidi* ac *Pythagoræ*, quem longe aliorum quoque varii generis ſcriptorum auctorem ferri contigit, de quibus vix unquam videri poteſt cogitaſſe, ut ſpeculi Magici ab Apulejo ut ajunt latine expreſſi de quo Barthius XXX. 7. & παιγνίου de quo Suidas in θετταλὴ γυνή, & Scholiaſtes Ariſtophanis ad Nubes υ. 750. Ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτο. Πληροσελήνου τῆς σελήνης οὔσης, εἴ τις ἔσοπτρον ἐπιγράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται, καὶ προειπὼν ἑτέρῳ στῆναι κατόπιν αὐτοῦ, δείκνυσι πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, κἀκεῖνος ἀτενίσας ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γράμματα ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα. *Eſt etiam quoddam Pythagoræ ludicrum, quod ope ſpeculi ad hunc modum peragitur. Si quis ſanguine in ſpeculo ſcribat quicquid velit, & alterum à tergo ſtare jubeat, litterasque ad lunam convertat, ille qui a tergo ſtat, ſi in orbem lunæ intueatur, omnes litteras in ſpeculo ſcriptas leget quaſi in ipſa luna ſcriptas.* Similiter Sphæra adſcripta *Empedocli*, Legum collectio *Zaleuci* & *Charondæ* nomina præferens, variæ lucubrationes quas Bolus Mendeſius aliique venditarunt ſub nomine *Democriti* Philoſophi: quam multa *Socrati* ſuppoſita, & *Hippocrati*, quam multa *Demoſtheni* & aliis Oratoribus. His addam quod apud Jo. Baptiſtam Guarnerium diſſ. 2. de origine Catanæ c 8. T. XI. p. 19. ſq. theſauri Hiſtoriar. Siciliæ refertur illuſtraturque & p. 45. ſq. tanquam genuinum commendatur ſcriptum ex *Epimenide* & *Pherecyde* Chroniſtis antiquis, in lingua Chaldæa & Syra mixta

ta cum Hebraica, & versum Græce per *Oroson* tempore Comitis Siciliæ Rogerii senioris qui barbaros insulâ ejecit, A. C. 1064. & ex Græco Latine per Gerardum de Palæstina jussu Alexandri Farnesii, Cardinalis, teste Epistola data A. C. 1563. quæ ita se habet:

In nomine Domini nostri JEsu CHristi, *Amen. Nos* Alexander *S. Laurentii in Damaso Diaconus Cardinalis* de Farnesio, *S. R. E. Vicecancellarius fidem facimus & testamur, qualiter hodie 25. Septemb. 1563. ad petitionem Schalchi Camerarii nostri Presbyteri Petri de Leonardis, Siculi ex Urbe Acensium regionum Siciliæ, de antiquissima olim prosapia Leonardorum descendentis, jussimus scripta de Mundi nobilitatibus, cum etiam chorographis plantis locorum Sicanorum ex* Epimenide *&* Pherecyde *&* Diodoro Siculo *lineatis & scriptis linguæ Chaldaicæ & Syriæ mixtæ etiam Hebraicæ, transferri ex archivio S. Praxedis hujus almæ urbis Romæ in palatium nostrum, cum reducta essent ex Chaldaicis, Syriis, & Hebraicis characteribus ab illustri* Orosone *græco Chronista tempore Rogerii Comitis Siciliæ in Græcis scriptis, & denuo per nostras jussiones* Gerardus de Palæstina *in professionibus linguarum peritus omnia supradicta scripta traduxit in Latinis, nostra assistente præsentia, universis & singulis inspecturis ad perpetuam memoriam & corroborationem tanquam authentice hasce nostras, salutem. Unde omnino adhibenda est fides. In cujus testimonium has fieri fecimus nostra subscriptione, nostroque sigillo in pede munitas. Datæ Romæ in Palatio nostro XXV. Septembris septimæ indictionis 1563.*

Alexander Farnesius,
Cardinalis.

D. Bernardinus Castagninus, qui Duci Parmensi ab Epistolis fuit, in Epistola ad Josephum Cali, Acensem, Jurium Doctorem, narrat opus illud post Farnesii mortem translatum in Bibliothecam Parmensis Ducis. En tibi hanc quoque Castagnini de commentitiis illis scriptis Epistolam:

Maxime Reverende Pater,

Accepi litteras tuas, in qua injecta erat charta, in qua variorum de rebus Siculis narrationes scriptæ erant. Ipsum opus ex quo hæc de-

sumta est, olim Romæ extitit in tabulario S. Praxedis. At posteaquam diem obierat Illustrissimus Cardinalis Farnesius, cum omni ejus supellectili in Bibliothecam Ducis Parmensis translatum est. Scriptum illud est lingua Græca, volumine crassiori, quod in compendium tantum redegit chartæ ejus auctor. Qua propter operæ pretium duco perfectum opus illud, quod penes Ducem est, emittere. Cæterum maxime laudo diligentiam tuam, Vir maxime Reverende, in vindicandis ab interitu vetustatis monumentis. Quod si tibi huc venire placuerit, certior de omnibus fieri poteris. Interea tuæ me commendatum esse volo benivolentiæ. Dabam Parmæ die 4. Augusti A. 1646.

Maxime Reverende Vir,

Tibi deditissimus

D. Bernardinus Castagninus.

VII. Libro *tertio* hujus Bibl. c. 1. p. 28. sq. dictum est de scriptis suppositis *Platoni*, inter quæ sunt tamen nonnulla quæ præstantium scriptorum testimoniis Platoni tribuuntur. De *Definitionibus* itaque Casaubonus ad Theophrastum p. 115. *Non iis assentiri debemus, qui temere & contra auctoritatem vetustissimorum scriptorum, definitiones Platoni abjudicant.* Librum *de Virtute* Platoni vindicat S. Ambrosius in Psalm. CXVIII. T. 1. p. 1195. edit. novæ Paris. *Discite unde Plato hæc sumserit. Eruditionis gratia in Ægyptum profectus, ut Moysis gesta, Legis oracula, Prophetarum dicta cognosceret: audivit consolationem populi, qui supra peccati modum videbatur fuisse punitus, & hunc locum quadam adopertum dote verborum in dialogum transtulit, quem scripsit de virtute.* Solet etiam *Axiochus* sive Libellus de morte contemnenda, Platoni eripi, & ad *Æschinem* Socraticum tanquam autorem referri, inter cujus dialogos eum Græce & Latine vulgarunt viri doctissimi Joannes Clericus Amst. 1711. 8. & Petrus Hórreus, cujus editio imprimis commendanda Græcæ Linguæ studiosis, Leovardiæ 1718. 8. Jam constat sane ex Laërtii, Harpocrationis ac Svidæ testimoniis, ab Æschine scriptum esse Axiochum, sed quem diversum ab hoc qui hodie exstat suspicari licet, quoniam ea quæ Pollux & Athenæus ex eo laudant, in nostro haud leguntur.

Aristoteli quam plurimæ suppositæ lucubrationes, multæ etiam genuinæ illius præter rem eidem ereptæ & ad alios auctores relatæ sunt, ut

lib.

lib. 3. c. 6. notare me memini. Inter ſuppoſita Philoſopho ſcripta p. 162. memoravi libros de myſtica Philoſophia, quos non magis *Anaxagoræ* eſſe quam Ariſtotelis res ipſa ſuadet, quanquam Joannes Dee, Londinenſis præfatione ad librum Mahometi Bagdadini de ſuperficierum diviſionibus, Latine excuſum Piſauri 1570. 4. ait *ſe Anaxagoræ illius antiquiſſimi Philoſophi ac præſtantiſſimi libellum unum in Philoſophia occulta myſticaque incomparabilem, Ariſtotelis ubique nomine per multa jam ſæcula inſignitum, ipſi Anaxagoræ reſtituiſſe, idque argumentis certiſſimis.* Eodem jure poſſit Ariſtoteli tribui *Epiſtola*, quam ad Judæorum ſacra converſus ſcripſiſſe traditur à R. Gedalia in libro *Schalſchelet Haccabalah*, atque ex eo referunt Celeberr. D. Henricus Muhlius in Apologia Talmudica, & Jo. Buxtorfius, magni illius Buxtorfii pronepos, in catalectis philologico theologicis obſervat. CCXV. Vel alia conſolatoria Epiſtola ad matrem, de qua venerandus noſter Wolfius T. 1. Bibl. Hebraic. p. 222. vel *liber de prudentia præfecti militaris poſt victoriam & cladem* quem jactant Arabes, una cum *teſtamento Ariſtotelis & Hippocratis:* aut denique cujus meminit Albertus Magnus in ſpeculo Aſtronomico de libris licitis & illicitis, & cujus initium: *Dixit Ariſtoteles Alexandro Regi, ſi vis percipere* &c. addit Albertus: *Hic eſt liber quem quidam vocant mortem animæ.*

Sub *Alexandri M.* nomine præter *Epiſtolam ad Ariſtotelem de ſitu & mirabilibus Indiæ*, recuſam noviſſime Latine, Cornelio Nepote ut fabulantur interprete, curante Andrea Paulino, Gieſſæ 1706. 8. & *quæſtiones* Indis Philoſophis propoſitas, de quibus præter Plutarchum in Alexandro p. 701. & Palladius de Bachmannibus, aliæ apud Talmudicos in Tamid c. 4. jactatur etiam *privilegium* in Nobiliſſimi D. Jo. Benedicti Carpzovii libro edito Budiſſini 1719. cui titulus: fol. Ehren-Tempel des Marggrafthums Lausnitz, p. 236. *Pſeudo-Calliſthenis* de rebus Alexandri, qui Græce extat in variis Bibliothecis ut in Bodlejana, Cod. Barocc. 17. & Leidenſi, aliisque; initium & ſpecimen exhibet Abraham Berckelius ad Stephanum Byzant. in Βυκεφάλεια. Similem librum laudat ac legiſſe ſe profitetur pſeudo Joſephus Gorionides lib. 2. c. 12. - 22. *Ceteras autem res*, inquit p. 152. edit. Clariſſimi Viri Jo. Frid. Breithauptii, *ab Alexandro geſtas, & egregia ejus facinora ac quæcunque denique perpetravit, ea in libris Medorum & Perſarum atque apud Nicolaum, Titum & Strabonem: & in libris nativitatis Alexandri* (ספר תולדות אלכסנדרוס) *rerumq;, ab ipſo geſtarum, quos*

Magi ac Ægyptii eo anno quo Alexander decessit, composuerunt, scripta reperies. Sed Græci illius pseudo Callisthenis exordium specimenque in gustum operis lectori offerre placet.

ΒΙΟϹ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟϹ ΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙϹ.

Οἱ σοφώτατοι Αἰγύπτιοι, θεῶν ἀπόγονοι, γῆν μητέρα καταλαβόμενοι, θαλάσσης κύματα καθημερωσάμενοι, οὐρανοῦ ἀστροθεσίαν ψηφισάμενοι, παραδεδώκασι τὴν οἰκουμένην ἐπὶ στρατείας ἀρχῇ λόγῳ ῥύσεως μαγικῆς δυνάμεως. Φασὶ γὰρ τὸν Νεκταναβὼ τὸν τελευταῖον τῆς Αἰγύπτου βασιλέα, μεθ' ὃν Αἴγυπτος ἐξέπεσε τῆς τοιαύτης τιμῆς, τῇ μαγικῇ δυνάμει πάντων περιγενέσθαι. Τὰ γὰρ κοσμικὰ στοιχεῖα, λόγῳ πάντα αὐτῷ ὑπετάσσετο. εἰ γὰρ αἰφνιδίως πολέμου νέφος ἐπεληλύθει, οὐκ ἔσκυλε στρατόπεδον, οὐδὲ ὅπλων πομπεύματα, οὔτε σιδήρου μηχανήματα, ἀλλ' εἰσήρχετο εἰς τὰ βασίλεια, καὶ ἐλάμβανε χαλκὴν λεκάνην, καὶ ἐμπλήσας αὐτὴν ὕδατος ὀμβρίου, ἔπλαττεν ἐκ κηροῦ πλοῖα μικρὰ καὶ ἀνθρωπάρια, καὶ ἐνέβαλλεν αὐτὰ εἰς τὴν λεκάνην, καὶ ἔλεγεν ἀοιδὴν, κρατῶν ἐβεννίνην ῥάβδον, καὶ ἐπεκαλεῖτο τοὺς ἀγγέλους καὶ θεὸν Λιβύης Ἄμμωνα, καὶ οὕτως τοιαύτῃ λεκανομαντείᾳ τὰ ἐν τῇ λεκάνῃ πλοῖα τῶν ἐπερχομένων πολέμων ἀπολλυμένων ἀνθρωπίων περιεγένετο. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ τῶν διὰ γῆς ἐπερχομένων. οὕτως οὖν διὰ τῆς πολυπειρίας τοῦ ἀνδρὸς τοῦ βασιλέως διαμένοντος, μετὰ ἱκανὸν χρόνον, ἐν τοῖς παρὰ Ρωμαίοις ἐκ φρουρατόρων, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι κατασκόπων, παρὼν ποτέ τις παρὰ τῷ βασιλεῖ, οὕτως εἶπε. μέγιστε Νεκταναβὼ παραπεμψάμενος τὸ ἐν εἰρήνῃ εἶναι, τοῦτο ἐπισκέψαιο, ἐπίκειται γάρ σοι νέφος οὐκ ὀλίγον μυρίων ἐχθρῶν, εἰσὶ γὰρ Σκύθες, Κίνσιρες*, Καύκωνες, Ἴβηροι, Στόδιοι, Κυκλωσάνιοι, καὶ Λάπατες, καὶ Σπόροι, καὶ Ἀργεῖοι, καὶ Ζάλβοι, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Μετωπόψορες, καὶ Ἀγριοφάγοι, καὶ Εὐωνυμῖται, καὶ ὅσα εἰσὶν ἔθνη ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μεγάλα ἀναρίθμητα ἀνδρῶν στρατὸν ἔχοντα μυρίων σπευδόντων τὴν σὴν Αἴγυπτον καταλαβέσθαι. ὑπεισελθέτω σοι τὸ Ὁμηρικὸν διστίχιον. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, ᾧ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν. Οὕτως εἰπόντος τοῦ στρατάρχου, μηδιῶν ὁ Νεκταναβὼς εἶπε. σὺ μὲν καλῶς καὶ ἐπαγρύπνως ἣν βεβούλευσαι φρουρὰν φυλάσσεις. δειλῶς δὲ καὶ οὐ στρατιωτικῶς ἐφθέγξω. οὐ γὰρ δύναμις ἐν ὄχλῳ φαίνεται ἀλλὰ προθυμίᾳ. καὶ γὰρ εἷς λόγος πολλοὺς ἐλάφνει χειρὶ τῇ ἀγαθῇ πολυπλήθειαν καλύψων, καὶ γὰρ εἷς κύων πολλὰς ἐλάφους ἐχειρώσατο. καὶ λύκος εἷς ἀγέλην ποιμνίων ὠλέσατο. ἅς τε σὺ πορεύου ἅμα τοῖς ὑποταγεῖσι στρατιώταις, καὶ τὴν σεαυτοῦ παράταξιν φύλαττε. λόγῳ γὰρ ἐγὼ τὴν

τῶν

τῶν βαρβάρων ἀνάριθμον πολυπλήθειαν πελάγου κύμασιν ὑποκαλύπτω. Οὕτως εἰπὼν ἀπέπεμψεν αὐτόν. Οὗτος δὲ εἰς τὰ βασίλεια ἀναστρέψας, ἐκέλευσε πάντας ἐκ μέσου γενέσθαι. μόνος δὲ τὴν λεκάνην θεὶς, ἐπλήσατο ὕδατος, βαλὼν δὲ ἐπάνω τὰ κήρινα πλοῖα, ἀράμενος, κατὰ χεῖρα τὴν ῥάβδον τῷ δυναμικῷ λόγῳ ἐχρήσατο. ἀτενίζων δὲ εἰς τὴν λεκάνην, ἶδε τοὺς τῶν Αἰγυπτίων θεοὺς, τὰ τῶν πολεμίων βαρβάρων πλοῖα διακυβερνῶντας, διὸ καὶ στοχασθεὶς τὸ τῶν Αἰγυπτίων βασίλειον ὑπὸ τῶν μακάρων ἤδη προδοσίαν ἔχειν, ξυρασάμενος τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πώγωνα πρὸς τὸ ἄλλο μορφώσας, ἐγκολπωσάμενος χρυσὸν ὅσον ἠδήνατο βαστάσαι, ἔφυγε τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Πηλουσίου. Πολλὰ δὲ περιμαστεύσας ἔθνη, εἰς Πέλλην τῆς Μακεδονίας παρεγένετο ὀθόνῃ ἀμφιασάμενος ὅια προφήτης Αἰγύπτιος Ἀστρολόγος ἐκάθισε δημοσίᾳ τὸν προσερχόμενον σκέπτεσθαι. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ἐν δὲ τῇ Αἰγύπτῳ ἀφανοῦς γενομένου τοῦ Νεκταναβὼ ἠξίωσαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν προπάτορα τῶν θεῶν Ἥφαιστον, τί ἄρα ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐγένετο; Ὁ δὲ ἔπεμψεν αὐτοὺς διὰ χρησμωδίας πρὸς τὸν ἀόρατον τοῦ Σινωπίου, ὅστις ἐχρησμώδησεν αὐτοῖς. οὕτως Αἴγυπτον ἐκφυγὼν κρατερὸς ἄλκιμος πρέσβυς βασιλεὺς δυνάστης ἥξει μετὰ χρόνον. τὸ γηραλαῖον ἀποκαλῶν τύπων εἶδος κόσμον κυκλεύσας ἐπὶ τὸ Αἰγύπτου πεδίον ἐχθρῶν ὑπὸ ταγὴν ἀληθὼς δίδωσ ἡμῖν· οὕτω δοθέντος τοῦ χρησμοῦ τούτου, μὴ νοήσαντες τὴν λύσιν, εἰς τὴν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Νεκταναβὼς βάσιν γράφουσιν εἰς μνήμην ποταποῦ ἐκβησομένου τοῦ χρησμοῦ τούτου.

Ἐν τῇ Μακεδονίᾳ οὖν φανερὸς γίνεται πάσῃ ὁ Νεκταναβὼς ἐπιτοσοῦτον, ὥστε καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα θελῆσαι σκέψασθαι ὑπὸ αὐτοῦ. μετεκαλέσατο οὖν αὐτὸν ὑπὸ δήμου, τοῦ Φιλίππου τυγχάνοντος πρὸς πόλεμον, ὃς παραγενόμενος εἰς τὰ βασίλεια, ἰδὼν αὐτῆς τὴν εὐμορφίαν, τῆς σελνηνης διαφορωτέραν. ἄνθρωπος κατοφερὴς εἰς τὰς γυναῖκας ἀπὸ τῆς ἐρωτικῆς ἐπιθυμίας. τὸν νοῦν ἀκονήσας προτείνας τὴν χεῖρα ἠσπάσατο. χαίροις Μακεδόνων βασίλεια, μὴ καταξιῶν αὐτὴν δέσποιναν εἰπεῖν, τὸν βασιλικὸν ἔχων λογισμόν.

Ὀλυμπιὰς εἶπε. χαίροις ἀγαθώτατε Μαθηματικέ. καὶ παραβὰς καθέζου. ὁ δὲ ἐκάθισεν· Ὀλυμπιὰς εἶπεν. εἰ τυγχάνεις Αἰγύπτιος ἀληθινός; Νεκταναβὼς εἶπεν, ὡς οἱ δοκιμάσαντες λέγουσιν. Ὀλυμπιὰς εἶπεν, πόιᾳ σκέψει χρώμενος τὸ ἀληθὲς ἀπαγγελεῖς; Νεκταναβὼς εἶπεν, καλῶς ἀπεφήνω ὦ Βασίλισσα, πολυσχηδὴς γάρ ἐστι τῆς σκέψιος ἡ κρίσις. εἰσὶ γὰρ Ὀνειροκρίτες, σημειολύται, ὀρνεοσκόποι, μάντεις, Ἀμμουμάντεις, γενεσιλόγοι, ἀστροθέται, ἀστρόλογοι. ἐγὼ οὖν πάντων τούτων ἐφαπτόμενος, κατ' ἐξοχὴν προφήτης ὢν Αἰγύπτιος, καὶ Μάγος εἰμὶ καὶ Ἀστρόλογος καὶ ταῦτα λέγων, δριμύτατον αὐτὴν ἔβλεψεν· ἥτις σημειωσαμένη τὸ βλέμμα εἶπε. τί λογιζόμενος οὖν ὦ προφήτα κατ' ἐξοχὴν, τί περιέργως με οὕτως περιέβλεψας;

βλέψας; Νεκταναβὼς εἶπε, ὑπομνηθῆς χρησμὸ βασιλικὸ. ἤκουσα γὰρ ὑπὸ τῶν ἰδίων θεῶν πόλε, ὅτι βασιλίδα σε δεῖ σκέψασθαι, καὶ ἅπερ λέγω ἀληθῆ εὑρεθῆναι. ἅμα δὲ τῷ ταῦτα εἰπεῖν, προσενεγκάμενος πίνακα καὶ πολυλίμβον βασιλικὸν, ὃν ἑρμηνεῦσαι τίς ποτε ἠδύναται, ἐξ ἐλέφαντος καὶ ἐβεννίνου, καὶ χρυσίου, καὶ ἀργύρου. τριχάρακτον ζωναις, ἐπὶ μὲν τῆ πρώτη κύκλω δεκανοὺς ἔχουσα τοὺς τριάκοντα ἕξ, ἐπὶ δὲ τῆ δευτέρα, ζώδια δεκα δύο, ἐπὶ μὲν τῷ μέσῳ ἥλιον καὶ σελήνην, ἔθηκεν ἐπὶ δίφρου, εἶτα γλωσσόκομον ἐλεφάντινον ἀθροίσας, ὡσαύτως μικρὸν ἐκκενώσας τὰς ἑπτὰ ἀστέρας, καὶ τὸ ὡρόσκοπον ἐξ ὀκτὼ λιθοτέχνων μετ' ἄλλων ἔθηκε τὸ τηλικοῦτον ὀργανον ἐν ὀλίγῳ κύκλῳ πεφωτίσας περιθεὶς τὸν ἥλιον, τὴν δὲ σελήνην ἀδαμαντίνην, τὸν ἄρεα αἱματίτην, τὸν ἑρμέα σμαράγδου, τὸν Διὰ αἰθερίτην, τὴν Ἀφροδίτην σαπφίρου, τὸν Κρόνον ὀφίτην, τὸν ὡρόσκοπον λυγδίτην. καὶ φησὶ. εἰπέ μοι, λέξον μοι βασιλὶς, ἐνιαυτὸν, μῆνα, ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῆς ἑαυτῆς γονήσεως. τῆς δὲ εἰρηκυίας, Νεκταναβὼς ψηφίζει τὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἑαυτοῦ γένησιν, εἰ συναστρεῖ εὐνοῆσαι, ἰδὼν δὲ εὖ κειμένην τὴν ἀστρονομίαν, φησὶ, τί θέλεις ἀκοῦσαι, βασιλίς; ὀλυμπιὰς εἶπε, τὰ περὶ τοῦ φίλιππον μαθεῖν θέλω, φημίζεται γάρ μοι, μετὰ τὸν πόλεμον ἐμβαλεῖν με, καὶ γαμεῖν ἄλλην. Νεκταναβὼς εἶπε. Ψευδὴς ἡ φήμη γέγονε, βασίλισσα. κ. τ. λ.

VIII. Quem lib. 3. c. 29. §. 10. promisi *Codicem Pseudepigraphum Veteris Testamenti*, Patriarchis & Prophetis suppositа scripta, & incertas varias de illis traditiones complexum, edidi Hamb. A. 1713. 8. cujus argumenta & titulos capitum hoc loco referam, cum supplementis nonnullis ac paralipomenis.

INDEX CAPITUM.

Codicis Pseudepigraphi Scriptorum Veteris Testamenti.

1. ADAMUS litterarum inventor. pag. 1.
2. Adami commentarius de Nominibus animantium. p. 2.
3. Adamus edoctus ab Angelis. p. 4.
4. Adamus Apostolus Lunæ. Ejus de cultura terræ libri. p. 5.
5. Adamus Propheta. p. 6.

Ada-

6. Adamus Prometheus, repertor omnium disciplinarum & artium, Astrologiæ & aliarum scientiarum peritus. p. 7.
7. Adami mira potestas in omnes res creatas, ac facultas miracula patrandi. p. 10.
8. Liber generationum Adam. ibid.
9. Apocalypsis Adami. p. 11.
10. Adami Vita, liber Apocryphus. p. 12.
11. Pœnitentia Adami, Adamus Epimetheus. p. 16.
12. Psalmus XC. Adamo tributus. p. 19.
13. Psalmi duo sub Adami & Evæ nominibus conficti, latine ex B. Amadei revelationibus. p. 21.
14. Sepher Raziel, scriptum Cabbalistico Magicum. p. 26.
15. Liber Adamo adscriptus à Zabiis sive potius Sabæis. p. 27.
16. Adamo tributæ columnæ. p. 29.
17. Liber Jezirah Adamo adscriptus. ib'd.
18. Adami vestigia in Insula Zeylon. Mons Pico de Adam. p. 30.
19. Libri decem, quos Adamo à Deo inspiratos Muhamedani memorant. p. 31.
20. Adami de Alchymia sive Chrysopœia liber.
Alius de Divinitate. p. 32.
21. Traditio Adami de duratione Mundi. p. 22.
22. Zabiorum aliorumque variæ de Adamo traditiones & commenta. p. 34.
23. Testamentum Adami. p. 35.
24. Apocrypha præmissa libro Geneseos, in Codice MS. Bibliorum Germanice scripto. A. C. 1458. p. 36.
25. De Adamo & rebus ejus varii scriptores. p. 48. quibus possunt addi *Jo. Sebastiani Mitternacht* dissertationes de curiositate quorundam S. Scripturæ interpretum, præcipue circa Adamum protoplastum. Naumburg. 1674. 8. M. *Friderici Lebrecht Gœzii* diss. de statura Adami. Lipsi. 1727. 4. *Jo. Samuelis Luppii* de Adami sepultura, Witeb. 1718. 4. &c.
26. Adami Nomen. p. 49.
27. Hæretici ab Adamo appellationem sortiti. p. 50.
28. D. Georg. Henrici Gœzii de reliquiis Adami observationes. p. 53.
29. M. Pauli Christiani Hilscheri de reliquiis Adami Epistola. p. 63.
30. Evangelium EVÆ. p. 95.

31.

31. Archonticorum, Manichæorum, Judæorum & Muhamedanorum de Adamo & Eva commenta. p. 97.
32. Peccatum Evæ & Adami. Brachmanum traditio. p. 101.
33. Liber Prophetiarum Evæ, ſcriptus à Raziele Angelo p. 102. *forte Duretus in animo habuit librum Raziel, de quo p. 26. licet elogium, quod Prophetiis illis tribuit, huic libro neutiquam convenit.* Eva πρώτη προφῆτις in Clementinis à Cotelerio editis III. 22.
34. Evæ memoria in Orgiis Bachi. Evæ nomen. p. 102.
35. Caini & ABELIS colloquium. p. 104.
36. Liber Abelis de virtutibus planetarum & omnibus rerum mundanarum virtutibus. p. 112. Confer Jacobum Quetif de ſcriptoribus Ord. Prædicatorum T. 1. p. 144. ſeq.
37. Locus & telum quo Abel interfectus. ibid.
38. Abelis cædes à Dæmone, & ſepultura à corvo monſtrata. p. 113.
39. De ſigno CAINI. p. 114.
40. Caini pœnitentia. p. 117.
41. Cainus repertor menſurarum, ponderum &c. p. 117.
42. De Caini morte. p. 119.
43. Septem Caini peccata. Cain' ſeptupliciter puniendus. p. 123.
44. Adami filiæ Aſuam, Awin, ſive Owain, Azura ſive Azrun, Calmana ſive Climia, Debbora ſive Lembora, Edocla, Horea ſive Norea, Lebuda, Rifa, Save &c. p. 125.
45. Filius Adami Rocail, ejusque ultima verba, Filius alter Abdal Hareth. p. 130.
46. Cainus Græcorum Caunus. p. 131.
47. De Abeloniis, Ophitis, Cajanis & Sethitis. p. 134.
48. SETHUS edoctus ab Angelis & per quadraginta dies raptus in cœlum. p. 141.
49. Sethus Deus. p. 143.
50. Sethus CHriſtus, Pater Prophetarum p. 145.
51. Litteræ a Setho repertæ. Sethus primus ſcriptor. p. 146.
52. Filiorum ac Nepotum Sethi binæ columnæ. Βίβλος Σώθεως. Σέθως Aſſyriorum Rex. p. 148.
53. Aſtris nomina à Setho impoſita. Menſes & hebdomades, annique partes obſervatæ. p. 151.
54. Aſtronomia Setho tradita ab Angelo. p. 152.
55. Liber Sethi de ſtella in ortu Meſſiæ apparitura. p. 153.

56. Li-

56. Libri Setho à Gnosticis & Sethianis suppositi. p. 155. Non omittenda loca Epiphanii hæresi XL. Archonticorum c. 2, p. 292. & c. 7. p. 297. sed & quæ pro defendendis Sethianis differit Vir doctus Jac. Rhenferdus, p. 182. sq. Opp. Philolog.
57. Libri sub Sethi nomine jactati apud Arabes, Æthiopes, Samaritanos. p. 155.
58. Liber Sethi apud Syros prohibitus. p. 156.
59. Liber Sethi inventus apud Toletanos in Hispania, regnante Ferdinando Castellæ Rege. p. 157.
60. ENOSUS, Sethi F. p. 157.
61. CAINAN, Enosi F. p. 159.
62. ENOCHI Prophetiæ. p. 160.
63. Recentium virorum doctorum selecta de libro Henochi & testimonio S. Judæ Apostoli judicia. p. 199.
64. Liber Henochi laudatus in Libro Zohar, & à Manahemo Recanatensi. p. 208.
Henochi preces. *in addendis.*
65. Liber Henoch quem jactant Æthiopes. p. 209.
66. Libri triginta, Enocho tributi à scriptoribus Arabibus. Enochus Edris, Annachus, Atlas Astronomiæ repertor. Scriptor librorum de Astronomia. Sartorum princeps. p. 215.
67. Literæ ab Henocho inventæ. p. 219. Etiam Geomantiæ auctor ab Arabibus venditatur Edris sive Henochus. Vide V. C. Joh. Georgii Schelhornii, Memmingensis amœnitates litterarias T. 3. p. 189.
68. Enoch Sacerdos. Auctor formulæ excommunicationis. p. 220.
69. Judicium auctoris Constitutionum Apostolicarum de libris Enocho, Adamo, Davidi &c. suppositis. p. 221. Varii scriptores de Enocho scriptisque ei tributis. p. 222.
70. MATHUSALÆ Schola. p. 224.
71. Mathusalæ proverbia, traditiones &c. Mathusalem Tithonus. p. 224.
72. Filiorum ac nepotum Sethi jusjurandum per sanguinem Abelis. Cainus à Lamecho interfectus. p. 227.
73. Descriptio hominum antediluvianorum, & NOACHI ad eos prædicatio ex Sibyllinis Oraculis. p. 229.
74. Noachus Deucalio. Consule viri eruditiss. Bernhardi de Montfau-

con T. 2. ſupplementi Antiquitatis explicatæ lib. 2. c. 7. p. 41. ſq. Clementina, homilia 2. c. 16. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῦ καθ' ἡμᾶς λεγομένυ Δευκαλίονος, πνευμάτων εἰκόνες δύο ἀπεςάλησαν, ἀκαθάρτυ λέγω καὶ καθαρῦ, ὅ, τε κόραξ ὁ μέλας, καὶ ἡ λευκὴ περις ερὰ δευτέρα. Noachi dictum, δεῦτε, καλεῖ ὑμᾶς ὁ Θεὸς εἰς μεζανοιαν. p. 240.

75. Noachi campana. Induſtria in lectitandis Adami & Enochi libris. p. 241.

76. Oratio Noachi, quam in Arca quotidie recitaſſe fertur ad corpus Adami. p. 243.

77. Quæ Noachus poſt diluvium ſuos docuit. Schola Noachi. p. 244.

78. Noachus Vadimon. Ejus Oratio ad filios nepotesque ſuos, quos ſecum in Italiam adduxit. p. 247.

79. Noachus Uranus ſive Cœlus, Sol, Ogyges, Janus, Oenotrius, Gallus, Proteus, Vertumnus, Xiſuthrus. p. 249.

80. Noachus Puoncuus, & Oannes. Oannis περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας, de originibus & vitæ regimine primorum hominum. p. 254.

81. Noachus Leotzitzamns, Azonaces, Oſiris, Bacchus, Prometheus, Saturnus. p. 260.

82. Noachi diræ. p. 261.

83. Noachus miſſus ad Zhohacum Perſarum Regem. Alia nonnulla. p. 262.

84. Alphabetum, columnæ, methodus Geomantica, & alia ſcripta Noacho tributa. Anni ratio ab eodem prodita. p. 263.

85. Noachi teſtamentum & orbis terrarum in filios diſpertitio p. 265. Noachi teſtamentum commentitium occurrit etiam in Curtii Inghirami fragmentis Etruſcarum antiquitatum, atque inde in Antonii Ricchi theatro virorum illuſtrium Volſcorum, Rom. 1721. 4. Giornale de' letterati d'Italia T. 34. p. 502.

86. Septem præcepta filiorum Noachi. p. 268. Addendus locus ex Seder Olam Rabba, p. 16. 17. editionis Joannis Meyeri Viri celeberrimi.

87. Alia Noachidarum præcepta à Judæis memorata. p. 270.

88. Noachi conjux Noria, Barthenos, Naama, Tithea &c. Filii Jonithus. Moneton. Liber Noria à Gnoſticis jactatus. p. 271.

89. Noachi conjux Haical. Conjuges Semi, Chami, Japheti. p. 277.

90. Sambethe Sibylla, Noachi nurus, Poëtria Sibyllinorum carminum. p. 278.

91.

91. Scripta SEMO tributa. Semus an Melchiſedech? p. 283.
92. CHAMI Prophetia ab Iſidoro Hæretico jactata. p. 291.
93. Profanæ ac ſuperſtitioſæ artes æneis laminis & ſaxeis columnis à Chamo inſculptæ. p. 294.
94. Cham à malis creatus Angelis, & malas artes edoctus. Magiæ & Aſtrologiæ auctor. Magici ejus libri. Cham Zoroaſter. p. 297.
95. Cham Chemiæ repertor. Cham Jupiter, qui Saturnum patrem exſecuit. Jupiter Ammon, Belus, Menes &c. Ægyptus dicta Chemia, terra Cham. p. 301. Chamum eundem cum Zanclo faciunt etiam Annii Viterbienſis fabulæ quas confutat Placidus Reyna de urbe Meſſana p. 95. T. 9. theſauri ſplendidi Hiſtoricorum Siciliæ.
96. JAPHETUS Japetus, Jopas, Neptunus. p. 308.
97. CAINAN Arphaxadi F. Ejus Aſtronomia ex columnis Sethigenarum deſcripta. p. 309.
98. Scriptum Gigantum à Cainane repertum. p. 311.
99. Narratio Apocrypha de MELHISEDECHO, ex pſeudo Athanaſio. p. 311.
100. Alia narratio. Pater Sidec, vel Melchi. p. 322.
101. Nomen Melchiſideci proprium Jehoram, Pater Heraclas, mater Aſtaroth vel Selathiel, p. 326.
102. Melchiſedech Pſalmorum ſcriptor. Duodecim de Melchiſedeco, quis fuerit, ſententiæ. Melchiſedeciani, Athingani. p. 329.
103. De Melchiſedecho ſcriptores. p. 333.
104. Duo Tharæ: unus, pater Abrahami, cognomine Azar, alter avus. p. 335.
105. THARA Aſtrologus. Idola ejus à filio Abrahamo everſa & combuſta. p. 336.
106. ABRAHAM à Nembrodo in ignem conjectus, & Divina ope ex illo liberatus. Abrahami pater Azar, mater Adna, vel Emtelai. p. 344.
107. Abraham Zoroaſter. Libri à Perſis & Arabibus ei tributi. 349.
108. Abrahamus Doctor Aſtrologiæ & Arithmeticæ. Abrahami maternus avus Abrahamus. p. 350.
109. Anni ſolaris ratio & nomina duodecim menſium ab Abrahamo tradita. p. 379.
110. Abrahami ſcriptum de Aſtrologia Apoteleſmatica. p. 380.

111. Abrahamus inventor litterarum Chaldaicarum. Ab Angelis edoctus linguam Hebraicam. p. 341.
112. Scriptum de somniorum interpretatione. p. 380.
113. Liber Cabbalisticus *Jetzirah*, Abrahamo tributus. p. 381.
114. Liber de Magiæ modis & effectibus. p. 390.
115. Abrahamus de resurrectione mortuorum edoctus à DEO. Colloquium DEI, Satanæ & Abrahami. p. 392.
116. Decem Abrahami tentationes. p. 398.
117. Abrahami liber de Idololatria, capitum CCCC. p. 400.
118. Abrahami Angelus Zedekiel. Apocalypsis à Sethianis suppositа. Confer laudati Rhenferdii diss. de Sethianis. p. 184. Opp. Philolog. Idem an aliud scriptum Origeni, Athanasio & Nicephoro CPol. memoratum. p. 401.
119. Precatio *Schema* sive preces matutinæ ab Abrahamo traditæ. p. 403.
120. Psalmi Abrahamo tributi. *Heman* vel *Ethan* num idem cum Abrahamo? p. 404.
121. De Abrahamicæ doctrinæ vestigiis apud Ægyptios & Brachmanas obviis Guilelmi Postelli divinatio. Brachmanes, Abrahmanes, p. 405.
122. Haruspicinæ & auspiciorum auctor Abrahamus. Preces contra picas semina terræ Chaldæorum absumentes. p. 421.
123. Testamentum Abrahami. Quercus Mambre Epicedium in Abrahami funere. p. 417. Quercus Mambre de qua viri docti ad Genes. XIII. ult. ad tempora Constantini M. usque per duravit teste Isidoro apud Vincentium Bellovacensem XII. 91. speculi naturalis. Confer quæ de quercu Mariana, Cicero lib. 1. c. 1. de legibus.
124. Abrahami numi & reliquiæ. p. 413.
125. Abraham de multis à DEO peculiariter edoctus. Constitutus judex ad portas inferorum. p. 423.
126. Mysterium nominis Abrahami. Abraham Saturnus, Gigas &c. Rex Damasci. Abraham cultus ab Alex. Severo Imp. Alia nonnulla. p. 418.
127. Colloquium Abrahæ cum divite epulone. Sinus Abrahami Isaaci & Jacobi. Cum Abrahamo, Isaaco & Jacobo assidentes mensæ in Regno cœlorum. p. 424.

128. Scriptum TRIUM PATRIARCHARUM nomine suppositum. p. 427.
129. Apocrypha de LOTHO narratio sive fabula. p. 428.
130. Lothi uxor Edith. Filia altera Pludith. Alia nonnulla. p. 431.
131. ISAACUS à Semo institutus. Auctor precum pomeridianarum. p. 433.
132. JACOBI studia. Angelus ejus præceptor, nomine Peliel. Scripta Jacobo tributo, Scala, & Testamentum. Inscriptio lapidis ab eo positi. p. 435.
133. Jacobus auctor precum vespertinarum. Psalmi ei tributi. p. 438.
134. Joannis Lemovicensis Morale somnium Pharaonis. p. 441.
135. Testamenta XII. PATRIARCHARUM, Græce cum latina versione Roberti Grosseteest, & notis V. C. J. Georg. Grabii. Ejusdem præfatio p. 496. De Versionibus Latinis, Germanicis, Belgicis, Danicis &c. De Editionibus. p. 758. sq.
Testamentum Ruben. p. 519.
Simeon. p. 533.
Levi. p. 544.
Juda. p. 588.
Isaschar. p. 620.
Zabulon. p. 630.
Dan. p. 646.
Nephtalin. p. 659.
Gad. p. 674.
Aser. p. 687.
Joseph. p. 697.
Benjamin. p. 726.
De tabulis Cœli, observatio H. Dodwelli. p. 551. & Rich. Simonis. p. 559.
136. JOSEPHUS Phœnix, Serapis, Adonis, Thamuz item & Osiris atque Hermes, literarum & Matheseos inventor. p. 760. Confer G. Outhovium de judiciis JEHOVÆ. p. 616.
137. Josephi precatio. p. 761.
138. Colloquium Josephi cum uxore Potipharis. p. 771.
139. Historia Assenath, uxoris Josephi, Latine p. 774.
140. Liber Magicus, speculum Josephi. p. 785.

141. Josephi interpretatio somniorum. Nomen Psontomphanech. p. 785.

142. Josephus mensurarum repertor. Templa ab eo condita. Sepultura ejus & Obeliscus ab Ægyptiis positus. Alia quædam. p. 787. Turris Josephi & fontis Alexandriæ monstrari soliti mentio in itinerario Samuelis Jemsel, Caraitæ. p. 14. 15.

143. Verba uxoris JOBI, ex Græca versione libri Jobi II, 9. Num illa DINA Jacobi filia? p. 791.

144. De Regina Sabæorum Lilit, quæ Jobi armenta depopulata fuit. p. 792.

145. Additamentum Libri Jobi Apocryphum ex versione Græca c. XLII. post versum 17. una cum scholiis quibusdam ex Catena Græca in Jobum. p. 793. Jobus idem cum Jobabo Esavi nepote etiam ex sententia S. Chrysostomi T. 6. edit. nov. p. 323.

146. Job ejusque filius Basarus ad Syros à DEO missus. p. 798.

147. Jobi Testamentum. Alia quædam. Liber OGI Gigantis. p. 799.

148. Liber HELDAM & MODAL. p. 801.

149. JETHRO, Mosis Socer, sacris Scriptoribus annumeratus. Varia ejus Nomina. p. 805. De AARONE Moysis fratre, Acta Sanctor. I. Julii.

150. Διδαχὴ Βαλαάμ BILEAMI Prophetia. p. 807. Septem Prophetæ Gentium. ibid.

151. JANNES & MAMBRES Mosis Præceptores, & deinde Adversarii. Liber eis tributus. p. 813.

152. MOYSIS nomina, Sapientia, literæ Hebraicæ ab eo inventæ. Alia quædam ex Apocryphis Judæorum libris. p. 825.

153. Moyses Musæus, Bacchus, Hermes &c. p. 833.

154. De vita & morte Moysis, libri à Gilb. Gaulmino * editi. p. 833. Triginta diebus quibus mortem Moysis luxere Judæi, ter mille mandata ipsius, illorum memoriæ exciderunt. Vide Jarchium ad c. 1. Josuæ.

155. Libri Apocryphi qui à Samaritanis, Judæis, Armeniis ad Moysem referuntur. p. 835.

256.

* Laudatur etiam à Gaulmino in notis p. 389. 315. 323. 324. & 335. liber Mosaicarum quæstionum Arabice scriptus, necdum editus, in quo Moyses quærens & DEus respondens inducitur.

156. Moysis argumentum ad Regem Atheum ab errore suo revocandum. p. 836.
157. Psalmi Moysi tributi. Alius Moyses junior Davidis æqualis. p. 837.
158. Apocalypsis Moysis. p. 838.
159. Moysis Ἀνάβασις sive ἀνάληψις. p. 839. S. Hieronymus lib. 3. in Amos, p. 448. *Ascendit Dominus in Cœlum, cum Enocho, ascendit cum Elia, ascendit cum Moyse, cujus sepulturæ locus, quia in cœlum ascenderat, non potuit inveniri.*
160. Libri à Sethanis suppositi Moysi. Liber λόγων Moysis μυστικῶν. Moysis Testamentum. p. 847. Si V. C. Rhenferdum audimus, Sethiani non libros novos Moysi suppossuere, sed ejus pentateucho sive Torah Hebraico usi sunt, rejecta LXX. senum versione. p. 184. sq. Opp. Philolog.
161. Dicta Moysis in Epistola ad Hebræos & Clementis ad Corinthios laudata. p. 848.
162. Parva Geneseos. p. 849.
163. Χημευτικὴ σύνταξις Moysis. Aureæ Judæorum barbæ ex arte Moysis chemica. p. 864.
164. Moyses cornutus. Numi cum Moysis effigie. p. 866.
165. MARIA sive MIRJAM Moysis Soror. Liber Chymicus illi tributus. p. 869.
166. JOSUÆ Benedictio. Precatio עליבו. p. 871.
167. Decem Decreta Josuæ ejusque Synedrii. p. 874.
168. Liber Josuæ, quem jactant Samaritani. Josua Samaritanis quibusdam Messias. p. 876. De LIBRO RECTI, ספר ישר, quem falso jactant Judæi pro illo qui Josuæ X. 13. laudatur, vide D. Jo. Georgii Abichtii diss. de libro recti, editam Lipsiæ A. 1714. & Venerandi Wolfii nostri Bibl. Hebraicam T. 2. p. 1310. T. 3. p. 1191.
169. Columnæ à Cananæis in Josuæ memoriam positæ. p 889.
170. PHINEÆ Explanatio nominum sacrorum. p. 893.
171. SAMUELIS Prophetæ liber de jure Majestatis. p. 895.
172. Prophetides septem & Prophetæ XLVIII. Veteris Test. p. 896.
173. Prophetæ, qui gesta Regum Israelis & Judæ in commentarios retulerunt. p. 901.
174. HEMAN & ETHAN Auctores Psalmor. LXXXVIII. & LXXXIX. p. 904.

175. Psalmus DAVIDI tributus centesimus quinquagesimus primus. p. 905. Hunc Græce & Latine ex editione mea dedere Venerandi auctores Diarii eruditorum Theologici, Unschuldige Nachrichten von Alten und Neuen, A. 1713. p. 151. Cum Latina versione antiqua quam ibidem ex Josepho Maria Cajo exhibui, convenit, quam vulgavit Ludovicus Fernandus prolegom. in Psalmos p. 106. qui MSS. Codices Regios Paris. 138. 222. Colbertinum 1339. & Memmianum 2. contulit. Eadem usus pridem fuit ante auctorem conflictus Arnobii & Serapionis, Vigilium Tapsensem Gaudentius Brixiensis sermone XI. p. 141. editiones luculentæ quam nuper adornavit Vir eruditus & humanissimus Paulus Galeardus, Canonicus Brixiensis: *Et idcirco Beatus David peculiari carmine gloriatur dicens:* pusillus eram inter fratres meos, *& cætera.* Servavit eandem quoque Rev. Vir & à multis annis mihi junctus amicitia *Paulus Christianus Hilscherus*, Pastor Palæodresdensis bene meritus, qui hunc Psalmum separatim cum commentario edidit, additaque vita Goliathi & Epistola de Oge Gigantum maximo, mihi pro sua in me benevolentia inscripsit, excusum Budissæ 1716. 4. Alia versio Latina sed recens, ut suspicor & ipsius editoris est, quam habes ad calcem Commentarii in Psalmos compositi à Gilberto Genebardo, & in ejus Psalterio A. 1577. Præter veterem Græcam *Apollinaris* & recentes Græcam Latin...nque ornatissimæ fœminæ *Olympiæ Fulviæ Moratæ* metaphrases, quas alibi dedi, exstant etiam Latinæ *M. Antonii Flaminii* perelegans, & *Adami Theodori Siberi*, & *Franciſci Mouretti* in enchiridio Psalmorum, Paris. 1581. 8. p. 183. ne de Germanica, Gallica & Belgica dicam, quæ A. 1692. publici juris factæ sunt Bremæ è Bibl. Winckelmanniana. Germanicam versionem ex Bibliis excusis Augustæ Vindel. A. 1518. exhibet laudatus Hilscherus p. 7. Alia antiqua versio Latina hujus Psalmi pridem edita fuit à B. Elia Ehingero ex MS. Bibl. Augustanæ, Augustæ Vindel. 1626. 4. atque inde in Diario eruditorum Theologico, quod modo laudavi, A. 1722. p. 347. Illam hoc loco dabo & ipse additis quibusdam observationibus.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος a) εἰς Δαυὶδ, *) καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ, ὅτε ἐμονομάχησε τῷ Γολιάθ.

Hic Psalmus proprie scriptus David extra numerum, quando monomachiam iniit cum Goliath.

1. Μικρὸς ἤμην b) ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.
2. Ἐποίμαινον τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου.
3. Αἱ χεῖρές μου ἐποίησαν ὄργανον, c) καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρμοσαν ψαλτήριον.
4. Καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κυρίῳ d) μου; αὐτὸς κύριος, αὐτὸς εἰσακούει. **

1. Minimus eram inter fratres meos, & adolescens in domo Patris mei.
2. Pascebam oves Patris mei.
3. Manus meæ fecerunt organon, & digiti mei composuerunt Psalterium.
4. Quis iste est qui docuit? Herus meus ipse Dominus & exauditor cujusvis clamantis ad eum.

5. Αὐ-

5. Ipse-

a) ἰδιόγραφοι Psalmi, iidem qui can. 59. Laodicen. ἰδιωτικοὶ, velut privati, privata auctoritate, non publica Ecclesiæ probati. Auctor conflictus Arnobii & Serap. *David quoque in suo proprio Psalmo*, hoc est peculiariter scripto, extra illorum CL. ab Ecclesia receptorum numerum.

*) al. τοῦ Δαβίδ.

b) Hæc verba respiciunt, præter Mariam Cassobolensem ad Ignatium, Athanasius Epist. ad Marcellin. Chrysostomus homil. 17. ad populum Antioch. & Gaudentius Brixiensis homilia XI.

c) Georgius Serpilius ὁ μακαρίτης in Vitis scriptorum Biblicorum parte IX. quæ est de Davide p. 457. Ob wohl nichts irriges in den 151sten Psalm enthalten, auch nichts neues ausser dem, was sonsten in der Heil. Schrifft: ohne wenn er bezeuget, daß er mit seinen eigenen Händen Musicalische Instrumente selbst gemacht, welches im ersten Buch Samuelis nicht stehet, jedoch nichts absurdes ist: dennoch bleiben wir schlechterdinges bey der Zahl der 150. Psalmen.

d) Saulem sunt qui h. l. intelligunt. Sed congruentius est DEUM intelligere.

**) Al. Εἰσακούσεταί μου.

e) Sa-

5. Αὐτὸς ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, e) καὶ ἦρέ με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου. ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ f) χρίσεως αὐτοῦ.

5. Ipsemet misit Angelum suum, & extraxit me ex ovibus Patris mei, & unxit me unguento unctionis suæ.

6. Οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κύριος.

6. Fratres mei pulchri sunt & magni, & tamen non est oblectatus eis Dominus.

7. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ, καὶ ὠνείδισέ με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ. g)

7. Egressus sum in occursum extranei nationis, & maledixit mihi per simulacra sua.

Et jaculatus sum in eum tres lapides in frontem ipsius in virtute Domini, & prostravi eum.

8. Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτὸν, καὶ ἦρα ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ισραήλ.

8. Et ego evaginavi gladium ejus, quem sua manu tenebat, & amputavi caput ejus, & abstuli opprobrium à filiis Israël.

176. Psalmi Davidis CL. è trecentis vel termillenis, ab amicis Ezechiæ Regis, vel ab Esdra selecti. p. 912.

177. Psalterium SALOMONIS cum Jo. Ludovici de la Cerda notis & brevibus castigationibus editoris. p. 914. Germanica versio lucem

e) Samuelem.

f) Ita recte legit præter Æthiop. Syr. & Arab. etiam auctor veteris interpretationis hujus Latinæ quam Ehingero debemus. Sed alter accepit ac si scriptum esset, ἐλεῷ, pro ἐλαίῳ unde vertit: *& unxit me in misericordia unctionis suæ*, sive ut apud Vigilium, *unctione misericordiæ suæ*, quasi in Græco esset ἐν τῇ χρίσει τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.

g) Qui hoc loco in adjuncta versione sequitur versiculus, in Græco & versione altera Latina veteri male desideratur, cum & sensus eum videatur postulare, & exstet etiam in Codice Latino Bibl. Guelpherbytanæ, & in versione Arabica A. 1619. vulgata, & in Syriaca cujus editionem Maronitis debemus: Nec non in Æthiopica quam Vir celeberrr. Jobus Ludolfus publicavit: & lectum ab Elia Cretensi ad Nazianzeni Oration. 4. & à Petro Comestore, notet laudatus Hillscherus p. 57.

cem vidit Lipsiæ 1716. 8. Suppositum esse Salomoni, contra Cerdam probat etiam Lud. Ferrandus p. 113. sq. Prolegom. in Psalmos.

178 Colloquium Davidis cum DEO de sui probatione. p. 1000.

179. Aliud de bonitate amentiæ. p. 1002.

180. Aliud super ædificatione templi. p. 1004.

181. Tekanoth sive Constitutiones non scriptæ quas ad Moysem & Davidem Judæi referunt. p. 1006.

182. Davidis scutum contra incendia. p. 1007.
מגן דוד de quo Jo. Jacobus Schudt ὁ μακαρίτης in Jüdischen Merckwürdigkeiten T. 2. p. 74. sq. Jo. Christophori Schäfferi der von GOTT verfluchte Feuer-Seegen, Lipsi. 1723. 8. & A. C. Zelleri diss. de schedula incendiaria sacra Judæorum. Studgard. 1724. 4.

183. Duo Davidis libri, Florentiæ ante paucos annos jactati. p. 1010.

184. Centum Benedictiones. Liber fundamentum Mundi. p. 1010.
Davidis Sepulchrum ex quo Hyrcanus tria millia talentorum, Herodes Magnus aurea vasa abstulit. Vide Flav. Joseph. XVI. 7. p. 802. edit. Amst.

185. NATHAN Propheta. p. 1011.

186. ACHITOPHEL & MEPHIBOSETH, Davidis Doctores. p. 1012.

187. Numi Davidis & Salomonis nomine inscripti. p. 1013.
De numis Samaritanis in quibus litteræ *scin* & *daleth* non significant *siclum Davidis*, sed annum quartum Simeonis, Principis Maccabæorum, vide sis Richardi Simonis Bibliothecam selectam Gallice editam T. 2. p. 134. Alia de numis ad Davidem relatis Georgius Serpilius ὁ μακαρίτης in vitis scriptorum Biblicorum, vulgatis Germanice parte IX. c. 15. p. 341. Paulus Christianus Hilscherus ad Psalmum CLI. p. 46. sq. & Jacobus Basnage in Historia Judæorum scripta Gallice lib. IV. c. 17.

188. Salomonis Alphabetum. Idem inventor literarum Syriacarum & Arabicarum. Libri sacri Hiramo rogante, Salomonis jussu Syriace versi. Liber ei tributus de justitia. pag. 1014. De Salomonis litteris sive characteribus commentitiis, Acta Sanctor. T. 7. Maji 30. p. 408.

189. Liber Sapientiæ Salomonis, lingua Hierosolymitana. p. 1018.

De libro Sapientiæ quem Græce legimus, item de libro Ecclesiastici inter scripta Canonica non habendis dissertatio venerandi D. Gottlieb Wernsdorffi, Godfredo Arnoldo oppositа lucem vidit Witebergæ 1702. 4.

190. Salomonis plagiarius Aristoteles. p. 1019.

191. Salomonis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Hiramum Tyri Regem p. 1020. Pro *tribu David*, p. 1024. leg. *tribu Dan* ut recte Villalpandus ad Ezechielem T. 2. Parte 2. p. 460.

192. Quæstiones & Ænigmata a Salomone & Hiramo invicem, & a Salomone Philosophis Tyri proposita. pag. 1026. Hiramus Rex Tyri in regia sua templum Hierosolymitano simile condidit, in quo victimas lege Moysis præscriptas offerret, si credimus Jacobo Edesseno in Josephi Simonii Assemani Bibliotheca Orientali Tom. 1. p. 480.

193. Quæstiones Salomoni propositæ a Regina Sabæ. p. 1031.

Regina Sabæ, cum gente Immirenorum, Judaicam religionem amplexa.

Theodorus Lector lib. 2. Hist. Eccles. p. 567.

Ἰμμιρηνοί ἐσιν ἔθνος ὑπὸ Πέρσας. Οἰκῶσι δὲ ἐν τοῖς ἐσχατιωτικοῖς νότου, Ἰουδαῖοι δὲ ὑπῆρχον ἀνέκαθεν ἐκ τῆς ἐλθούσης πρὸς Σολομῶντα βασιλίσσης νότου. Ἐγένοντο δὲ Ἐθνικοί. Οἱ αὐτοὶ δὲ ἐπὶ Ἀναστασίου ἐχριστιάνισαν, καὶ Ἐπίσκοπον ἔλαβον.

Immireni gens est Persis subjecta, ad extremos Noti fines habitans. Et Judæi quidem fuerunt inde à Regina Austri, quæ ad Salomonem olim venit. Antea * Gentiles fuerant. Anastasii vero temporibus hæc eadem gens Christianam religionem amplexi sunt & Episcopum acceperunt.

194. Adjurationes Dæmonum Salomoneæ. p. 1032. Adde Zonaram lib 3. Annal. c. 1. G. Colvenerii notas ad formicarium Jo. Nideri p. 71. 72. *Honorius Augustod. lib. 1. in gemma animæ c. 177.*

Exorcista dicitur adjurator, hi Salomone docente dæmonas adjurabant & eos de obsessis hominibus expellebant, ut septem filii Scene ** sacerdotis faciebant.

195.

* Male Valesius: *Postea Gentiles facti sunt.*

** Lege *Sceva* ex Actor. XIX. 14.

195. Salomonis colloquium cum Regulo formicarum. Perfarum de Salomone fabulæ. p. 1041.

196. Liber Salomonis de lapidibus. p. 1042.

197. Salomonis βιβλ. ἰαμάτων ab Ezechia Rege ſuppreſſus. p. 1043. Adde S. Hippolyti opera T. 1. p. 270. & Volum. XIII. hujus Bibl. p. 387. ſq. & de Salomonis multiplici ſcientia & ſapientia diſſ. viri Clariſſ. Danielis Lundii, Upſal. 1705. 8.

198. Precationis formula, quam ad Salomonem auctorem referunt Judæi. p. 1045.

199. Διδαχὴ Salomonis & Hygromantia ad filium Roboam. Σαλομωνιακά. p 1046.

De templo in Africa condito à Salomone, Procopius lib. VI. de ædificiis Juſtiniani Imp. c. 2. p. 111.

200. Salomonis Teſtamentum. p. 1047.

201. Libellus de throno Salomonis. p. 1049.

202. Libri Magici, Salomoni tributi. ibid. Confer. Guil. Schickardum ad Tarich Perſicum. p. 57--66.

203. Clavis ſ. Clavicula, מפתח שלמה annulus, ſera, ſigilla, Somnia Salomonis. Alii libri nonnulli ei tributi. p. 1052. Claviculæ Salomonis excuſæ Germanicè, Veſaliæ (titulus etiam Duisburgum & Francofurtum præ ſe fert) 1686. 4. tribus plagulis & dimidia. Vide collectionem novam librorum rariorum, faſciculo IV. Halæ Sax. 1715. 8. p. 747. ſq. & p. 759. ſq. ubi B. Georgii Frid. Tryllitii Epiſtola, in qua de libris ſuperſtitioſis Salomoni ſuppoſitis plura. A. 1612. 8. publici juris facta ſunt Veterum Sophorum ſigilla & imagines ſive ſculpturæ lapidum & gemmarum ſecundum nomina Dei & conſtellationes aſtrorum cum ſignatura planetarum conſtitutæ, auctoribus *Zoroaſtre*, SALOMONE, *Raphaële*, *Chele*, *Hermete*, *Thalete*, ex MSS. Jo. Trithemii. Scutum Salomonis in Catalogo MSS. Bibliothecæ illuſtris Uffenbachianæ p. 375.

204. Salomon an Philoſophus ſcepticus. p. 1057.

205. De Salomonis peccatis, pœna, pœnitentia & ſalute. p. 1060.

206. Davidis & Salomonis ſepulchrum. p. 1061. Epitaphium ADOMI-

RAMI cujus 3. Reg. IV, 6. mentio & V. 13. 14. inventum Sagunti si credimus Jo. Baptistæ Villalpando ad Ezechielem T. 2. parte 2. p. 544.

זהו אכבר אדוניראם	Hic est tumulus Adoniram
עבד המלך חשלמו	famuli Regis Salomonis
שבא לגבת את המס	qui venit ut exigeret tributum
ונפטר יום ----	& mortuus est die ----

207. Oraculum parentibus ELIÆ redditum, p. 1070. Confer scriptores post Theophanem.

208. Eliæ Prophetia & Apocalypsis. p. 1072.

209. Elias singularum ætatum acta conscribens. Ejus Epistola post raptum in cœlos missa ad Joramum Regem. p. 1075.

210. Elias auctor Eremitarum, Carmelitarumque & Sophorum Persicorum p. 1076. Elias in veteri habitu Carmelitæ monachi T. 1, act. Sanctor. Aprilis p. 796. & in propylæo ad T. 2. p. XXXVIII.

211. Elias Artista sive Chymicus p. 1077. Adde celeberrimi D. Georg. Wolfg. Wedelii exercitatt. Medico Philolog. Centur. 1. Decur. 5. exerc. 1. 2. 3.

212. Traditio domus Eliæ de Mundo duraturo per sex annorum millia. p. 1097. Alia de Elia, scriptores laudati à Rev. Wolfio T. 1. Bibl. Hebr. p. 170. Scipio Sgambatus in Archivis V. T. p. 117. sq. Bælius in Lexico Hist. Jo. Meyerus ad Seder Olam Rabba p. 846. 887. Jo. Andreas Eisenmengerus in Judaismo detecto T. 2. p. 401. &c.

Eliæ precatio cum R. Simeon Ben Jochai librum Zohar scribere aggrederetur, legitur inter Judæorum preces, atque in librao שערי ציון sub initium.

Beda quæst. 27. in libros Regum. Ut Soli currus & equos tribuant Poëtæ, de miraculo sumtum Eliæ Prophetæ, qui curru igneo & equis igneis est raptus ad cœlum, Joannes CPolitanus Episcopus * existimat. Quod etiam Græce (*ab Elia*) Ἥλιος dicitur Sol.

Sedulius lib. 1. Operis Paschalis.

Quam bene fulminei prælucens semita cœli
Convenit Eliæ, merito qui & nomine fulgens
Hac ope dignus erat. Nam si sermonis Achivi
Una per accentum mutetur littera, Sol est.

213.

* S. Chrysost. homil. de adscensione Eliæ.

213. Elias junior, libri tres ei tributi. p. 1085. De Elia Byzantino & libro ejus אדרות אליהו *pallium Eliæ*, vide laudati Wolfii noſtri Notitiam Karæorum p. 93. & Bibl. Hebr. T. 1. p. 148. ſq.

Elias, Eliſæus, Jeremias, Joannes Baptiſta cœlibes ſive virgines. Antioch. homilia 1. Coteler. T. 2. Patrum Apoſtol. p. 80. Inſula & fons *caſtrati*, h. e. Eliæ apud D. Engelbertum Kæmpferum, amœnitat. exotic. p. 357. De Elia ejusque diſcipulis JONA, ELISÆO, ABDIA variæ Apocryphæ narrationes in libro qui exſtat ſub falſo nomine Johannis Hieroſolymitani, in Operibus Thomæ à Jeſu Carmelitæ T. 1. p. 425. 426. 427.

Preces Judæorum pro reditu Eliæ vide ſis in Catalogo MSS. Bibl. laudatæ Uffenbachianæ. p. 305. ſq.

214. ESAIÆ *ἀνάβασις* ſive *ὅρασις*. p. 1086.

215. Eſaiæ cum Rege Hiskia colloquium. p. 1094.

216. MANASSÆ Regis pœna, pœnitentia & precatio. p. 1100.

217. Apocrypha JEREMIÆ Prophetæ. Num ex iis petita loca Matth. II. ult. & XXVII, 9. Epheſ. V, 14. & 1. Petri III, 19. Prophetia Jeremiæ num truncata a Judæis. p. 1102.

Threnus ſive *epicedium Jeremiæ in morte Regis Joſiæ* memoratum 2. Paralip. XXXV. 24. videtur intercidiſſe, licet ſunt qui putant in threnis, vel Jerem. XX. 14-18. illud contineri. Confer eruditiſſimi Wolfii Bibl. Hebr. T. 2. p. 154. Adhuc ſuperfuit tempore Joſephi X. 6. Antiquitatt. qui ait *καὶ μέχρι νῦν διαμένει*.

De Jeremia inter Prophetas primo, ſive cæteris Prophetis in Codicibus Biblicis præmiſſo, diatriba Joſiæ Henrici Opitii prodiit Lipſ. 1705. 4. meminique ejusmodi codicem perantiquum manu exaratum membranaceum videre in Bibliotheca Rev. noſtri Joachimi Morgenwegii in quo Jeremias ante Eſaiam legitur.

Deſcriptiones Jeremiæ de quibus infra c. 237. ex 2. Maccabæor. II. 13. Matthæus Ghiſlerius præf. in Commentar. ad Jeremiam cap. 2. putat ex illis petita quæ Epiphanius & Dorotheus referunt de Jeremia prædicente fore ut Ægypti ſimulacra conciderent, ubi Virgo eo cum ſuo aſcenderet infante. Menologium Baſilii Imp. Maji 1. de Jeremia. *Cum vero poſtea in Ægyptum abiiſſet, prædixit futurum ut omnia eorum ſimulacra concuterentur & conciderent propter Salvatorem puerum ex Virgine in ſtabulo naſciturum. Ac demum quum Taphnis* Ægypti urbe degeret, lapidibus à populo obru-*

tus

* Male Δάφναις T. 1. act. Sanctor. Maji p. 720.

tus è vita discessit, prope domum Pharaonis sepultus. Ephraim Syrus apud Assemanum T. 1. p. 72. Bibl. Oriental. *Hieremias Propheta ex Anatoth in Pharo Ægypti lapidibus obrutus à populo, sepultus fuit in sepulchro Pharaonis, eo quod Ægyptii in summo eum honore haberent propter accepta ab eo beneficia* (nimirum quia eos Crocodilis liberaverat, ut exponit hunc Ephræmi locum Gregorius Barhebræus in Horreo mysteriorum) *Ossa ejus ab Alexandro Rege Alexandriam translata, & ingente cum pompa ibidem condita fuerunt. Prophetavit annis XLI. Antecessit vero adventum CHristi annis DLX.* Confer Epiphanium de vitis Prophetar. Jo. Moschum in prato spiritali c. 77.

Libros Regum ad Jeremiam quidam referunt, ut Strimerus in Siphthe Jeschinim, idem qui minus etiam audiendus est, quando Proverbia Ecclesiastem & Canticum tribuit Esaiæ.

218. Apocryphæ de Jeremia & aliis Prophetis narrationes. p. 1110. Utrum Jeremiam audiverint Pythagoras vel Plato, disquirit Michael Ghislerius prolegom. ad Jeremiam c. V.

219. BARUCH & HABACUC. p. 1116.

De MERODACH BALADAN Babylonis Rege qui litteras & munera ad Ezechiam misit Es. XXXIX. hæc in commentario inedito ad Esaiam narrat S. Ephræm Syrus apud laudatum Assemanum T. 1. Bibl. Oriental. p. 79. *Sub idem tempus Merodach Baladan filius Baladan Rex Babylonis literas misit & munera Ezechiæ: audierat quippè, illum morbo, quo diù jacuerat, convaluisse. Quamvis autem & hanc ob causam legationem ad Ezechiam Baladanus miserit, gratulatum scilicet illi recuperatam valetudinem; altera etiam causa hujus legationis intercessit. Avebat quippè cognoscere portentum retrogradi Solis: Solem enim Baladanus colebat: quumque prima, sexta, & nona hora diei adoraßet, vesperamque præstolaretur, consuetæ adorationis pensum persoluturus, vidit Solem in medio cœli in meridie: quærens autem rei insolitæ causam, didicit, illud portentum in gratiam Ezechiæ patratum, quò Isaiæ dictis fidem haberet. Misit igitur ad ipsum Baladanus munera & honorificam legationem, rogans, ut de Solis portento ipsum tutè doceret. Ille autem Merodach Baladan filius Baladan, alius est ab eo, qui Jechoniam liberum dimisit, quum tredecim supra centum*

tum anni ab adventu legatorum ad Jechoniæ captivitatem interceſſerint: paucos nempe dies vixit Sarhadam, ejusque regno per Babylonios ſublato, verum Babylone potitus eſt Evilmerodach.

220. ANANIÆ, AZARIÆ & MISAEL libellus de jejunio. p. 1117.
221. EZECHIELIS Prophetia Apocrypha. p. 1117.
222. Ezechiel an Nazaratus Aſſyrius, quem audivit Pythagoras. Bibliotheca ad Ezechielis ſepulchrum. p. 1120.
223. Vita DANIELIS & Prophetia Apocrypha. p. 1124.
224. Conjectorius Danielis, ſive Somniorum interpretatio ſub illius nomine jactata. p. 1130.
225. Prognoſticon Danielis, lingua Syriaca. p. 1136.
226. Viſiones Danielis. Admonitiones quas ipſi Angelus monſtravit. p. 1136.
227. SOPHONIÆ Prophetia Apocrypha. Ahasveri Regis mirabilia Urbium. Ezechiæ Pontificis maximi, hymni & Hoſanna. p. 1140.
228. Scriptura Apocrypha in ZACHARIÆ ſepulchro reperta. Liber Zachariæ alterius, qui Pater Johannis Baptiſtæ fuit. p. 1142. In Græcis quibusdam Codicibus Pſalmus CXLV. & CXLVI. tribuitur AGGÆO & ZACHARIÆ. Vide Catenam Patrum Græcorum in Pſalmos T. 3. p. 796. & 804.
229. ESDRÆ conſtitutiones & Benedictiones precesque. p. 1145.
230. Autographa Esdræ jactata Bononiæ, & in Burgundia apud Cabilonenſes. p. 1147. Etiam in magna Cairo, ut licet videre in itinerario R. Samuelis Jemſel, Caraitæ.
231. Ex Esdræ libro truncata a Judæis. p. 1151.
232. Liber Esdræ III. & IV. p. 1183.
233. Libri Esdræ LXX. ex CCIV. p. 1154.
234. Esdras * Pentateuchi & reliquorum librorum Propheticorum reſtitutor. p. 1156.
235. Esdras auctor literarum Hebraicarum, punctorumque vocalium & Maſoræ, Diviſionis item librorum ſacrorum in capita & verſus. p. 1160.
236. Esdræ Apocalypſis, καλανδολόγιον. Somnium, Viſio &c. p. 1162.

De ſcriptis AHASVERO Regi tributis Scipio Sgambatus in Archivis Vet. Teſt. p. 393. editis Neapoli 1703. fol.

* Eadem de Esdra, quem *Ozair* vocant, tradunt Muhamedani. Vide Herbeloti Bibl. Orientalem p. 698.

237. Bibliotheca ſacra à NEEMIA inſtaurata. *Ἀναγραφαὶ & ὑπομνηματισμοί.* p. 1163.

238. *Πτολεμαϊκὰ* Athanaſio in Synopſi S. Scripturæ memorata. p. 1164.

239. Ben SIRA ſententiæ. p. 1165.

240. מגלת אנטיוכוס Volumen ſive Hiſtoria Antiochi Epiphanis, ex verſione Julii Bartoloccii. p. 1165.

Hactenus capita quæ Volumine primo Codicis Pſeudepigraphi Veteris Veſtamenti continentur: quod cum recuderetur A. 1723. ei alterum Volumem adjunxi, in quo hæc ſeſe lectori offerunt:

I. Capita priori Tomo Codicis Pſeudepigraphi Vet. Teſt. ſupplendo vel illuſtrando.

1. ADAMUS, litterarum inventor, pag. 1.
2. Alphabetum Cœleſte, p. 2
3. Nomina ab Adamo rebus impoſita, p. 4.
4. Adami uxor, Lilit, p. 5.
5. Adamus Propheta, p. 7.
6. Adami Philoſophia, p. 8.
7. Adami mira poteſtas, & corpus lucidum, p. 11.
8. Adamus Sabbatum in Paradiſo celebrans, p. 13.
9. Feſta ab Adamo inſtituta, p. 14.
10. Adami jejunium & pœnitentia, p. 14.
11. Locus in quem Adamus è Paradiſo in exilium abiit, p. 20.
12. Canticum S. Michaëlis & bonorum Angelorum poſt Luciferum & malos Angelos Cœlo dejectos, p. 26.
13. Sepher Raziel, p. 28.
14. Septem homines univerſum Mundum volventes, p. 28.
15. Adam, an Monarcha? p. 28.
16. Liber Adami & Joannis Baptiſtæ apud Sabios, p. 29.
17. Adami veſtigia in Inſula Zeylon, p. 30.
18. Poma Adami, ficus Adamæa, p. 36.
19. Adami ſepultura, p. 37.
20. Adami nomen, p. 39.
21. Adami ſtatura, p. 41.
22. Adami epitaphium, p. 42.
23. Caini & Abelis ſorores, CALMONA & LEBORA, p. 44.

24.

24. ABELIS canis & sepultura, p. 45.
25. De CAINO varia, p. 48.
26. SETHUS Deus, facies ejus splendida, p. 49.
27. Filiorum Sethi columnæ, p. 51.
28. Sethus per sanguinem Abelis suos adjurans, p. 54.
29. ENOCHUS, p. 55. Scriptoribus de Henochi addendia:
Augustini Calmet, Benedictini, diss. de Henocho & libro Henochi post Commentar. in Apocalypsin, T. VIII. edit. Paris. in fol. p. 1027. 1034.
Tho. Jacombe Enochs walk and change, Lond. 1636. 4.
D. Jo. Henrici Ursini paralipomena ad Miscellanea Theologico Philologica lib. 1. p. 64. sqq. & lib. 5. p. 611. sqq.
30. Enochi preces, p. 57.
31. Enochi liber, Joanni Dee traditus ab Angelo, p. 58.
32. LAMECH, p. 61.
33. De NOACHO varia, p. 61.
34. Rudera arcæ Noachi, p. 63.
35. De MELCHISEDECHO miscella, p. 72. Scriptoribus de Melchisedecho adjungi poterunt:
Jaques d' Auzoles la Peire, Melchisedech, ou discours qui est ce grand Pretre Roy. Paris 1622. 8.
Augustini Calmet diss. de Melchisedecho, ante ejus Commentar. in Epistolam ad Hebræos, T. VIII. p. 636.
Olavi Celsii diss. de Melchisedecho, Upsal. 1723. 8.
Jo. Hermanni ab Elswig dissertationes tres de Melchisedecho, Witebergæ A. 1710. editæ & Jurieo, Hulsioque oppositæ.
36. Miscellanea de CHAMO, MISRAIMO, TUBALE, PHARAONE, OGE, GOLIATHO, p. 78.
37. THARE, Abrahami pater, monetarius. Triginta argentei, p. 79.
38. Quercus Mambre, p. 81.
39. Astrologica ABRAHAMI scientia, p. 81.
40. Ægyptiorum libri sacri, p. 83.
41. Testamenta PATRIARCHARUM, p. 83.
42. Vita ASSENETH, filiæ Potipharis, JOSEPHI uxoris; nunc primum Græce edita ex Codice Barocciano, cujus apographum mecum communicavit honoratiss. Collega meus Jo. Christianus

Wolfius, p. 85. Vratislaviæ in Bibl. Magdalenæa habetur Giami Poëtæ Persæ *Jusuf we Zelicha* Joseph & Zelicha, sive poëma de amoribus Josephi & Zelichæ, uxoris Potipharæ.

43. JOBUS, p. 102.
44. BALAAM, p. 105.
45. JANNES & JAMBRES, p. 105.
46. Jannis & Jambris monumentum, p. 106.
47. MOSIS nomen, p. 111.
48. Moses litterarum inventor Hebræis, & per Cadmum Græcis p. 117.
49. ASSIMAH mater Mosis, ejusque liber Megmou, p. 118.
50. Mosis amuletum, p. 119.
51. Moses sapientia Ægyptiorum imbutus, p. 119.
52. Moses auctor Legis oralis, venditatus à Judæis, p. 120.
53. Parva Geneseos, p. 120.
54. Flosculi Bibliorum, liber Apocryphus, p. 122.
55. Duodecim Mosis fontes, p. 123.
56. Moses cornutus, p. 123.
57. Virga Mosis, p. 124.
58. Mosis sepulchrum, p. 125.
59. Moses assumtus in cœlum, p. 127.
60. Liber, assumtio Mosis, p. 128.
61. Psalmus XC. in Mosis ἀποῤῥήτοις, p. 129.
62. JOSUA, p. 130.
63. Epistola commentitia Regis Persarum & Medorum ad Josuam. p. 130. sq. Josuæque responsio, p. 133.
64. Tubæ Hierichuntinæ, p. 134.
65. Monumentum Phœnicum à Josua profugorum, p. 135.
66. Duodecim lapides à Josua positi, p. 137.
67. Sortes Apostolorum & PROPHETARUM, p. 138.
68. SAMUEL Propheta, p. 138.
69. Prophetarum ætas, p. 139.
70. DAVID Propheta & Rex, p. 140.
71. David, dum furorem simulat, scribens, nescio quid in ostio domus Achis. p. 142.
72. Scutum Davidis & numi, p. 144.

Μνημεῖον SALOMONIS de quo Xiphilinus in Hadriano.

73.

73. MERODAC BALADAN, Rex Babylonis, p. 156.
74. Loca ex sacris scriptoribus V. T. allegata, quæ in illis non leguntur, p. 157.
75. Locus Jacobi IV. 5. ex Apocrypho libro repetitus, p. 161.
76. JEREMIÆ Epicedium in cædem JOSIÆ Regis, p. 163.
77. Psalmus CXXXVII. an Jeremiæ? p. 166.
78. De ABDIA Propheta, p. 167.
79. De EZECHIELE Propheta, p. 167.
80. DANIELIS Prophetæ visiones, p. 169.
81. Danielis contra leones προφυλακτήριον, p. 169.
82. MARDOCHAI, p. 170.
83. ESDRÆ Anathema in Samaritanos, p. 170.
84. Esdræ index dierum fastorum, p. 171.
85. Esdræ Apocalypsis, in Catalogo librorum Apocryphorum V. T. p. 171.
86. Libri, qui non exstant & in sacris litteris memorantur, p. 171.

II. Epistola BARUCHO Prophetæ tributa apud Syros, & diversa ab libro qui sub ejus fertur nomine, p. 145.

III. Liber ESDRÆ quartus, cum locis veterum illum allegantium, & differentiis ac supplementis, ex versione prisca Arabica, quæ MSta exstat Oxoniæ in Bibl. Bodlejana, p. 173.

IV. Historia JOSEPHI fabri lignarii, ex Arabico Codice MS. Bibl. Regiæ Paris. Latine versa à D. GEORGIO WALLINO, hodie præfecto Bibl. Upsaliensis p. 309.

V. JOSEPHI Veteris Christiani Scriptoris Hypomnesticon, * sive liber sacer memorialis, nunc primum in lucem editus cum versione & notis, p. 337.

Hactenus Volumen illud secundum Codicis pseudepigraphi V. T. cujus supplementum quoddam videri potest etiam tertium quod A. 1714. 8. in lucem edidi, in quo continentur:

1. דברי הימים ופטירת משה *De vita & morte Moysis* libri tres, Latine cum observationibus interpretis *Gilberti Gaulmini* Molinensis, ex editione Paris. 1628. 8. in qua iidem libri apocryphis referti narrationibus etiam Hebraice leguntur.
2. Pseudo *Dorothei* Tyrii de vita Prophetarum, Apostolorum & LXX. Discipulorum CHristi, Græce & Latine. *Davidis Blondelli* cen-

* De hoc dictum lib. VI. hujus Bibl. c. 4. Volun. X. p. 109. sq.

sura traditionum de septuaginta discipulis, ex libro ejus de Episcopis & presbyteris p. 99. sq. *Theodori Prodromi* de LXX. CHristi discipulis, Græce. *Hippolyti* Thebani de XII. Apostolis, Græce & Latine. *Isidori* Hispalensis de vita & obitu Sanctorum qui DEO placuerunt, ab Adamo ad Apostolos usque, capita LXXXVII. *Sophronii* Hierosol. de baptismate Apostolorum Græce & Latine cum versione Petri Lambecii, lib. 3. de Bibl. Vindob. p. 53.

3. *Ben Sira* & aliorum Orientalium sententiæ & apophthegmata, à *Paulo Fagio* Isnæ 1532. 4. & *Joanne Drusio* Franequerae 1591. pridem edita.

4. *Nicephori Callisti* Menologium, Græce ex edit. Basil. 1536. 8.

Denique adjungere juvat quem juvenis admodum Lipsiæ in patria mea A. 1691. 8. Græce & Latine, præmissis unicuique uberioribus prolegomenis, vulgavi fascem apocryphorum V. T. librorum, non talium quidem quales dixi hactenus, & quos Ecclesia ut ait Hieronymus ne in manus quidem sumit, sed eorum qui non sine fructu leguntur ab omnibus, & ab Ecclesiis nonnullis divina ac canonica, aut canonicis proxima habentur, de quibus dictum libro III. hujus Bibl. capite 29. In illo fasce comprehenduntur:

1. Liber *Tobiæ* ex editione Joannes Drusii cum versione quam novam ipse addidi.
2. Liber *Judith* cum versione Claudii Baduelli.
3. Oratio *Manassæ* * Regis, cum veteri vulgata interpretatione. Duplex ejusdem Orationis metaphrasis, Græca altera mei quondam Doctoris *Io. Godofredi Herrichen*, τῦ μακαρίτε, & altera Latina *Balduini Berlicomii*.
4. *Sapientiæ* liber cum versione *Victorini Strigelii*.
5. Ecclesiasticus *Siracidis* cum versione *Ioannis Drusii*.
6. Duplex alphabetum ethicum *Ben Sira*, Latine.

XI.

* Hæc Oratio Manassea occurrit etiam in horologio Græcorum, & meminit ejus S. Anastasius Sinaita in Psalmum VI. p. 112. his verbis: φασὶ γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τῶν ἱστοριογράφων (Julius Africanus apud Jo. Damascenum in parallelis T. 2. Opp. p. 463.) ὅτι ἀπενεχθεὶς Μανασσῆς καθεκλείσθη εἰς ζῴδιον χαλκῆν ὑπὸ βασιλέως Περσῶν καὶ ἐσω ὢν ἐν τοιούτῳ ζῳδίῳ προσηύξατο μετὰ δακρύων τὴν προσευχὴν ταύτης ἣν αὐτὸς.

IX. Antequam de commentitiis ſcriptis dicam quæ ſub antiquis & magnæ auctoritatis nominibus BEROSI alicujus, aut MEGASTHENIS, XENOPHONTIS aliorumque vulgavit *Ioannes Annius*, Viterbienſis, ne Lector inter ſuppoſititiarum & ab otioſis profectarum ingeniis lucubrationum multitudinem fatiſcat, placet præmittere collecta pridem à me per aliam occaſionem ex dignis fide ſcriptoribus genuini BEROSI fragmenta, longe plura illa quidem quam quæ vir ſummus Joſephus Scaliger de induſtria delegit, ut pro more ſuo eruditiſſime illuſtraret ad calcem admirandi Operis quod de emendatione temporum, ex Plantini officina Lugd. Bat. 1598. edidit, recuſum Francof. 1593. & Genevæ 1629. fol.

FRAGMENTA BEROSI

ex ſcriptis ejus genuinis.

Flavius Joſephus lib. 1. *Antiquit. Iudaic. cap.* 3. *n. ult. Ex eo Euſebius X.* 13. *præparationis Evangelicæ, Cedrenus p.* 11. *&c.*

Μαρτυροῦσι δέ μοι τῷ λόγῳ πάντες οἱ παρ' Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις συγγραψάμενοι τὰς ἀρχαιολογίας. καὶ γὰρ καὶ Μανεθὼν ὁ τὴν τῶν Αἰγυπτίων ποιησάμενος ἀναγραφὴν, καὶ Βηρωσσὸς ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συναγαγών, καὶ Μῶχος τε καὶ Ἑστιαῖος, καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ Αἰγύπτ-

Teſtes autem mihi (de longævitate primorum hominum) ſunt quotquot Græcos inter Barbarosque antiquitates litteris prodiderunt. Nam & Manetho a) rerum Ægyptiacarum ſcriptor, & *Beroſus* qui Chaldaicas compoſuit, & Mochus b) & Heſtiæus c) prætereaque Hieronymus Ægyptius d) qui Phœnicum res pro

a) De Manethone dictum lib. 3. hujus Bibl. c. 20.

b) De Mocho Sidonio, qui Laërtio & Suidæ Μῶχος, vide lib. 1. c. 28. §. 4. & ad Sextum Empiricum p. 621.

c) De Heſtiæo ſive Hiſtiæo Voſſius lib. 3. de Hiſt. Gr. p. 378. atque Eduardus Bernardus ad Joſephum p. 21. annotans, Ἑστιαῖον placuiſſe Jonitur, Atticis Ἑστιαῶν. Apud Freculfum lib. 1. Chronici c. 26. *Beroſus qui Chaldaica defloravit, & Mochus & Aëtius.* Lege *& Heſtiæus.* Alius Heſtiæus Perinthius Philoſophus Stobæo laudatus, ne dicam de Hiſtiæis quorum meminit Herodotus, & in quibus ille qui Ariſtagoram ad defectionem impulit, de quo proverbium apud Apoſtolium XIX. 95.

d) Illis quæ de Hieronymo hoc erudite idem Voſſius lib. I. cap. XI. adde quod

γύπτιος ἱερώνυμος εἰ τὰ φοινικικὰ συνταξάμενοι, συμφωνοῦσι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ λεγομένοις. Ἡσίοδός τε καὶ Ἑκαταῖος καὶ Ἑλλάνικος καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ πρὸς τούτοις Ἔφορος καὶ Νικόλαος ἱστοροῦσι τοὺς ἀρχαίους ζήσαντας ἔτη χίλια.

prosequuti sunt, uno mihi omnes ore suffragantur. Imo etiam Hesiodus & Hecatæus & Hellanicus & Acusilaus & Ephorus item & Nicolaus, veteres mille annos vixisse tradunt.

Tertullianus c. 19. Apologetici.

Reseranda antiquissimarum etiam gentium archiva, Ægyptiorum, Chaldæorum, Phœnicum. Advocandi municipes eorum per quos notitia subministrata est, aliqui Manethon Ægyptius, & *Berosus* Chaldæus, sed & Iromus Phœnix Tyri Rex, sectatores quoque eorum, Mendesius Ptolemæus & Menander Ephesius & Demetrius Phalereus, & Rex Juba, & Appion & Thallus, & qui istos aut probat aut revincit Judæus Josephus, antiquitatum Judaicarum vernaculus vindex.

Plinius lib. VII. cap. 56.

Epigenes apud Babylonios * DCCXX. annorum observationes siderum coacti-

quod Plutarchus in Demetrii poliorcetæ vita p. 908. refert Hieronymum historicum ab eo præfectum Thebis captis post Antigonum interfectum Olympiade CXXI. 4.

* Simplicius in libb. Aristotelis de Cœlo p. 123. memorat τὰς ὑπὸ Καλλισθένους ἐκ Βαβυλῶνος πεμφθείσας ἀναγραφήσεις, sive Observationes Astronomicas ex Babylone à Callisthene in gratiam Aristotelis missas in Græciam, annorum MDCCCC. usque ad Alexandrum M. teste Porphyrio. Ex illis videntur fuisse de quibus apud Ptolemæum. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. p. 214. Plurium quam bis mille annorum ἀναγραφήσεις scripto consignatas Babyloniis fuisse idem Simplicius testatur p. 27. Longe amplius temporum spatium notat Proclus, qui in Timæum Platonis p. 31. è Jamblicho ait Assyrios non modo observationes habuisse annorum 270000. sed integrarum revolutionum ac periodorum τῶν ἑπτὰ κοσμοκρατόρων sive septem planetarum. His con-

coctilibus laterculis inscriptas docet, gravis auctor inprimis: Qui minimum, *Berosus* & Critodemus CCCCXC. annorum.

Georgius Syncellus Chronographiæ p. 14.

Ἐπειδὴ δὲ Βηρωσσὸς ὁ τῆς Χαλδαϊκῆς ἀρχαιολογίας συγγραφεὺς ἀκμάσας κατὰ τοὺς χρόνους Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὥς φησιν, καὶ εὑρὼν ἐν Βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰς φυλασσομένας ἐπιμελῶς, αἳ περιεῖχον ἐτῶν μυριάδων που δεκαπέντε, καὶ μικρὸν πρὸς ἱστορίας ἀνὰς περὶ οὐρανοῦ τε, καὶ γῆς, καὶ θαλάσσης, καὶ βασιλέων ἀρχαιότητος, καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν, περί

At quoniam Berosus Chaldaicarum antiquitatum scriptor, qui, ut ipse refert, circa Alexandri Macedonis tempus floruit, plurium authorum monumenta diligenter asseruata, quæ res gestas annorum myriadibus quindecim, & nonnihil amplius continerent, quasdamque de cœlo, terra, mari, regum ac facinorum eorumdem antiquitate, de Babylonicæ terræ situ, ac ubertate, de animalium quorundam rubro mari

conveniunt quæ Cicero lib. 1. de divinatione c. 19. & ex eo repetit Lactantius VIII. 14. *Contemnamus etiam Babylonios & eos qui è Caucaso cœli signa servantes numeris & motibus, stellarum cursus persequuntur: Condemnemus, inquam, hos aut stultitiæ aut vanitatis aut imprudentiæ, qui CCCCLXX. millia annorum, ut ipsi dicunt, monumentis comprehensa continent.* Sed fidem detrahit Diodorus Siculus lib. 2. p. 118. πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν ἐν οἷς φασι τὴν θεωρίαν τῶν κατὰ τὸν κόσμον πεποιῆσθαι τὸ σύστημα τῶν χαλδαίων, οὐκ ἄν τις ῥαδίως πιστεύσειεν. ἐτῶν γὰρ ἑπτὰ καὶ τετταράκοντα μυριάδας καὶ τρεῖς ἐπὶ ταύταις χιλιάδας εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν γεγονέναι καταριθμοῦσιν, ἀφ' ὅσου τὸ παλαιὸν ἤρξαντο τῶν ἄστρων τὰς παρατηρήσεις ποιεῖν. *At numerum annorum quibus Mundi se considerationi vacasse collegium Chaldæorum asseverat, haud facile credideris. Nam ad expeditionem Alexandri in Asiam, quadringenta & LXXIII. millia annorum numerant, ex quo sidera observare cœperint.* Et Cicero ipse lib. 2. de divinat. c. 46. *Quod ajunt quadringenta & septuaginta millia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicunque essent nati, Babylonios posuisse, fallunt. Si enim esset factitatum, non esset desitum. Neminem autem habemus auctorem qui id aut fieri dicat, aut factum sciat.*

εἴ τε θέσεως τῆς Βαβυλωνίας γῆς, καὶ καρποφορίας αὐτῆς, καὶ ζώων τινῶν ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης θαλλόντων παρὰ φύσιν τῷ εἴδει, καὶ ἄλλα τινὰ μυθώδη, ταῦτα κομπολογίᾳ πῃ συνέγραψεν (ἃ πινα πάντα ἐκ τὸν ἀληθῆ λόγον πλάσματα δαιμόνων εἶναι δοκεῖ) ἀναγκαῖον ἡγοῦμαι καὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἐν κανονίῳ παραθέσθαι ἀπὸ ἔτους χιλιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐνάτου ἔθους κόσμου ὄντα, καίπερ παραφορούμενον ὅτι δοξάσαι θέλων τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος, καὶ δεῖξαι πάντων τῶν ἐθνῶν ἀρχαιότερον ὁ Βηρωσσὸς, καὶ οἱ κατ' αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, φημὶ, ὁ Πολυΐστωρ, καὶ Ἀβυδηνὸς ταῦτα γεγράφασι.

enatorum forma præter naturam usitata, ac de aliis quibusdam fabulosas narrationes continentia, quæ quidem ordine compendioque conscripsit, se inuenisse testatur (hæc autem, ut verum fatear, dæmonum figmenta sunt anilesque nugæ) Eapropter omnem temporis seriem ab hoc labente anno mundi millesimo quinquagesimo nono in latereulum referre ac coordinare necessarium duxi: Nec enim me fugit Berosum, ac ejus sequaces, Alexandrum dico cognomento Polyhistorem, & Abydenum, ceu Chaldæorum gentem laudaturos, ac cæteris nationibus antiquiorem demonstraturos, hæc scriptis consignare voluisse.

Et paucis interjectis, p. 15.

τοῖς μὲν οὖν εὐσεβέσιν ἀρκεῖν οἶμαι ταῦτα πρὸς πᾶσαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἄνθρωποι τὴν μεταξὺ ὠκεανοῦ καὶ τοῦ παραδείσου γῆν ᾤκουν. καὶ οὔτε Βαβυλὼν ἦν ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρωσσῷ καὶ τοῖς ἑπομένοις αὐτῷ δοκεῖ πρὸς ἀναιρεσιν τῶν θείων γραφῶν. οὔτε Αἰγυπτίων δυναστεία, ὡς τῷ Μανεθῷ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν

Et mente quidem sanis hæc abunde sufficere arbitror, ut ante diluvium inter Oceanum & paradisum homines credantur terram incoluisse; ita tamen ut neque Babylon in terra, neque Chaldæorum regnum, ut Beroso & ejus discipulis ad evertendam Scripturarum authoritatem placet, neque Ægyptiorum principatus, ut a mendace & jactabundis buccis Ægyptiorum gentem Manetho

τῶν Αἰγυπτίων ἐθ Θ. ἔδοξε χράφειν.

thone extollente confictum est, extiterit.

Atque iterum post pauca p. 16.

Τῆς οὖν Χαλδαϊκῆς ἀρχῆς ἀπὸ Νεμβρὼδ ἀποδεδγμένης, συναποδέδεικται δηλονότι καὶ ὅσοι τῶν Αἰγυπτιακῶν δυναστῶν ἀπὸ Μανεθὼ τὸ Σεβεννύτου πρὸς Πτολεμαῖον τὸν φιλάδελφον συγγεγραμμένα πλήρη ψεύδους, καὶ κ᾽ μίμησιν Βηρωσσοῦ πεπλασμένα κ᾽ τὰς αὐτὰς σχεδόν που χρόνους, ἢ μικρὸν ὕστερον.

Sane demonstratis Imperii Chaldaici fundamentis a Nembrod primo positis,* simul etiam quæ a Manethone Sebennyta ad Ptolemæum Philadelphum scripta mendaciis scaturire, & ad instar Berosi, ejus nimirum ætate, vel tempore ab eo non admodum dissito conficta, statim percipias.

Idem Syncellus p. 17.

Ὁ ἀκριβῶς ἐφιστάνων τοῖς ὑποκειμένοις δυσὶ κανονίοις αὐτόθεν ἕξει πᾶσαν πληροφορίαν ὅτι ἐπίπλαστός ἐστι ἡ τούτων ἐπίνοια ἀμφοτέρων, ὡς προείρηται, τοῦτε Βηρωσσοῦ, καὶ τὸ Μανεθὼ, τὸ ἴδιον ἔθνος θέλοντος δοξάσαι. τὸ μὲν τὸ τῶν Χαλδαίων, τὸ δὲ τὸ τῶν Αἰγυπτίων. θαυμαζέτω δὲ, πῶς οὐκ ἠχύνθησαν ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι τοῖς περατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς. ἀλλ᾽ ὁ μὲν Βηρωσσὸς ἀφὶ Σάρων, καὶ Νήρων, καὶ Σώσσων ἀνεγράψατο. ὧν ὁ μὲν Σάρος τριχιλίων

Qui duabus tabulis infra locandis mentem attentius adiecerit, duorum istiusmodi scriptorum, quos memoravimus, commentitiam percipiet scriptionem, Berosi dico & Manethonis, illius Chaldæorum, hujus Ægyptiorum gentem propriam pro viribus extollere contendentis. Miretur porro Lector etiam obuius, quod portentosis suis scriptis eundem annum principium commune statuere non sint reveriti: sed & Berosus Saris, Neris, & Sossis annorum numerum composuerit; quorum quidem Sarus ter millium & sexcentorum, ** Nerus

* Plura in hanc sententiam idem Syncellus p. 36. 37. & 51.

** Cum ex Regibus alii decem saros, octodecim alii, alii plures vel paucio-

λίων καὶ ἑξακοσίων ἐτῶν χρόνων σημαίνει. ὁ δὲ Νῆρος, ἐτῶν ἑξακοσίων. ὁ δὲ Σῶσσος, ἑξήκοντα. καὶ συνῆξ Σάρους ἑκατὸν εἴκοσι, διὰ βασιλέων δέκα, ἤτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων τεσσαράκοντα τριῶν, καὶ δύο χιλιάδων.

sexcentorum, Sossus annorum sexaginta spatium complectitur. Saros autem cemtum & viginti, decem regum ætate, hoc est myriadum quadraginta trium & duorum millium annorum collegit summam.

Abydenus in Assyriacis, apud eundem p. 38.

μετὰ Εὐεδώρεσχον * ἄλλοι τινὲς ἦρξαν, καὶ Σείσιθρος, τῷ δὴ Κρόνος προσημαίνει μὲν ἔσεσθαι πλῆθος ὄμβρων Δεσίου πέμπτῃ ἐπὶ δέκα, κελεύει δὲ πᾶν ὅ τι γραμμάτων ἦν ἐχόμενον ἐν Ἡλιουπόλει τῇ ἐν Σισούθροισιν ἀποκρύψαι. Σίσιθρος δὲ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ' Ἀρμενίης ἀνέπλωε, καὶ παραυτίκα μὲν κατελάμβανε τὰ ἐκ τοῦ Θεοῦ. τρίτῃ δὲ ἡ μερέῃ ἔπειτα, ὕων ἐκόπασε, μετίει τῶν ὀρνίθων, πείρην ποιεύμενος εἴ που γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδύσαν. αἱ

Post Evedoreschum regnaverunt alii quidam, ac demum Sisuthrus, cui cum Saturnus pluviarum maximam vim decimo quinto mensis Desii fore prænuntiasset, quicquid litteris consignatum erat apud Heliopolim Sisuthrorum abscondi jussit. Sisuthrus hæc executus in Armeniam confestim navigavit, & exinde quæ a Deo decreta essent, coniecit. Tertio vero die quo aquarum inundatio remittebatur, quasdam aves emisit, & num terram alicubi aquis extantem detegeret, explorabat. Illæ vero profundis tan-

ciores regnasse tradantur ab Abydeno apud Syncellum p. 38. 39. hinc patet nec dies singulos posse per illos intelligi, ut Anieno & Panodoro persuasum fuit, nec termille & sexaginta annos, sed temporis spatium anni non valde dissimile. Confer quæ traditioni inani atque incredibili tam remotam gentis suæ jactantium ætatem, & tamen nihil quod tam ingenti spatio tot millenariorum gestum sit, afferre valentium, opponuntur ab Isaaco Jaqueloto diss. 1. earum quas adversus atheos Gallice edidit c. XIX. p. 219. sq.

* Hæc referens Scaliger in Græcis Eusebii p. 8. inscribit: Ἀβυδηνοῦ ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ.

αἱ δὲ, ἐκδεκομένου σφέας πελάγεος ἀμφιχάνεος, ἀπορέουσαι ὄκηῃ καθορμίσονται παρὰ τὸν Σίσιθρον ὀπίσω κομίζονται, καὶ ἐπ' αὐτῇσι ἕτεραι. ὡς δὲ τῇσι τρίτῃσιν ἐτύχεεν, (ἀπικέατο γὰρ δὴ πηλοῦ, κατάπλεοι τοὺς ταρσοὺς) θεοὶ μὲν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι, τὸ δὲ πλοῖον ἐν Αρμενίῃ περίαντα ξύλων ἀλεξιφάρμακα, καὶ τοῖσιν ἐπιχωρίοις παρείχετο.

tantum aquarum vorticibus eas excipientibus, exilientes exinde ad Siſuthrum remeant, & retro in arcam reportantur, & poſt has pariter aliæ. Ut vero tertio id feciſſet & rem pro voto fuiſſet conſecutus (volucribus nimirum pedibus limo infectis redeuntibus) illico a Diis ex hominum conſpectu ſubducitur, ac navigium in Armeniam delatum, amuleta collo ſuſpendenda e tabularum fragmentis ſuppeditavit indigenis.

Apollodorus apud eundem Syncellum p. 39. & Scaliger in Græcis Euſebii Chron. p. 3.

Ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἱστόρησε πρῶτον γενέσθαι βασιλέων Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαίων. βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Αλάσπαρον καὶ Αμήλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων. εἶτα Αμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ωάννην, τὸν Αννήδωτον, ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς. ὅ περ Αλέξανδρος προλαβὼν εἴρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει. οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα. ὁ δὲ Αβυδηνὸς τὸν δεύτερον Αννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι ἕξ. εἶτα Μεγάλαρον ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποι-

Regum quidem Babylone natorum Alorum primum fuiſſe narravit Beroſus, Saris vero decem regnaſſe, ac deinceps Alaſparum & Amelonem ex Pantibibliis: Tum Chaldæum Ammenonem, cujus tempeſtate execrandum O annem, & Annedotum illum, e mari rubro prodiiſſe, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta Saris, Abydenus vero ſecuudum Annedotum poſt Saros viginti ſex viſum eſſe affirmant: Tum Megalarum ex Pantibibliorum urbe Saris octodecim regnaſſe, Daonumque ex Pantibibliis paſtorem Saris decem in imperio ſucceſſiſſe; ac ejus, inquit, tempore, quartus Annedo-

ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. καὶ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν, καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. εἶτα ἦρξαι Εὐεδώρεσχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄνθρωπον μίξιν, ᾧ ὄνομα Οδάκων. τούτους δέ, φησιν, πάντας τὰ ὑπὸ Ωάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα καὶ μέρος ἐξηγήσασθαι περὶ τούτου Αβυδηνὸς ἐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Αμεμψινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγχων. βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὄγδοον σάρους δέκα. εἶτα ἄρξαι Ωλιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγχων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἡ. Ωπάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσυθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγονέναι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι.

tus eadem prioribus forma, humanæ nimirum mixta piscis specie, e mari rubro prodiit: Addit ille Evedoreschum ex Pantibibliis, Saros octodecim tyrannidem adeptum, ac eo moderante alium pristinis parem, (nomen autem erat Odacon) in quo piscis ad hominem una fuit conjunctio, rursum e mari rubro emersisse. Omnes istos cuncta summatim ab Oanne dicta sigillatim, & per partes exposuisse asserit, de quo nil penitus memorat Abydenus. Eosdem Amempsinus a Laranchis Chaldæus princeps ordine octavus Saris decem in regno sequutus est: Mox Otiartes e Laranchis Chaldæus Saris octo regnavit: Eoque defuncto, filius Xisuthrus Saris octodecim sceptra moderatus est: Quo imperante, inquit, famosum illud diluvium contigit. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, quorum ætas ad Sarorum viginti supra centum spatium prorogetur.

Georgius Cedrenus compendio Historiar. p. 10.

Ὥστε ἐδὲ Βαβυλώνων ἦν ἐδὲ Χαλδαίων βασιλεία, ὡς τῷ Βηρωσσῷ καὶ τοῖς ἑπο-

Itaque tum neque Babyloniornm erat neque Chaldæorum regnum, ut

ἑπομένοις δοκεῖ πρὸς ἀναίρεσιν τῶν θείων γραφῶν. ὅτε Αἰγυπτίων δυναστεία ὡς τῷ Μανέθῳ ψευδομένῳ καὶ μεγαλύνοντι τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος. Ἡ γὰρ ἀρχὴ τῆς τῶν Βαβυλωνίων βασιλείας ἤτοι Χαλδαίων ἀπὸ Νεβρὼθ κ. τ. λ.

ut *Berosso* & eum secutis contra sacras litteras placuit: Neque Ægyptiorum principatus, ut Manetho tradidit, Ægyptiorum gentem extollendi studio mentitus. Etenim principium regni Babyloniorum sive Chaldæorum à Nemrode ducitur &c.

Flavius Josephus Antiquit. Jud. lib. 1. c. 7. n. 2. & ex eo Eusebius IX. 16. præparat. Evangel.

Μνημονεύει δὲ τῶ πατρὸς ἡμῶν Αβραάμου Βηρωσσὸς, οὐκ ὀνομάζων, λέγων δ' οὕτως. μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, δεκάτῃ γενεᾷ, * ἐν τοῖς Χαλδαίοις τις ἦν δικαιος ἀνὴρ μέγας καὶ τὰ οὐράνια ἔμπειρος.

Meminit patris nostri Abrahami Berosus quoque, non tamen eum nominans, his verbis: *Post diluvium decima ætate apud Chaldæos erat quidam justitiæ cultor, vir magnus & sideralis scientiæ peritus.*

Idem Josephus lib. I. cap. III. n. 6.

Τὸ δὲ κατακλυσμοῦ τούτου καὶ τῆς λάρνακος μέμνηνται πάντες οἱ τὰς βαρβαρικὰς ἱστορίας ἀναγράφοντες, ὧν ἐστι καὶ Βηρωσσὸς ὁ χαλδαῖος, διη-

Hujus autem diluvii & Arcæ meminerunt omnes barbaricæ historiæ scriptores, & in his Berosus Chaldæus. Narrans enim de hoc diluvio sic ferme scribit: *Fertur autem*

* Hinc Bochartus p. 102. concludit Berosum Cainanis nullam rationem habuisse: *Si enim*, inquit, *inseratur Cainan, non vixerit Abraham decima generatione, sed undecima.*

** Hunc Josephi locum ad Berosum provocantis respicit Eusebius IX. 10. præparat. & Joannes Zonaras lib. 1. Annal. p. 19. S. Hieronymus de locis Hebraicis in voce *Ararat:* Arcæ & diluvii, omnes qui Barbaras scripsere historias, recordantur, quorum unus est *Berosus* Chaldæus, qui super diluvio referens, hæc locutus est: *Dicitur hujus navis in Armenia propter montem Carduenorum pars aliqua permanere, & quosdam bitumen ex ea avellentes circumferre, quo utuntur vel maxime hi qui lustrantur vel se expiant.*

διηγούμενος γὰρ τὰ περὶ τὸν κατακλυσμὸν, ὅτῳ που διέξεισι. Λέγει δὲ καὶ ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ πρὸς τῷ ὄρει τῶν Κορδυαίων * ἔτι μέρος τι εἶναι, καὶ κομίζειν τινὰς τῆς ἀσφάλτου ἀφαιροῦντας. Χρῶνται δὲ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι τῷ κομιζομένῳ πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς.

tem & navigii hujus pars in Armenia apud montem Cordyæorum supereſſe, & quosdam bitumen inde abraſum ſecum reportare, quo vice amuleti, loci ejus homines uti ſolent.

Georgius Syncellus in Chronico p. 28.

Βηρωσσὸς ** δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησι γεγενῆσθαι μὲν αὐτὸν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὴν ἡλικίαν. Ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που μυριάδων δεκαπέντε περιεχούσας χρόνον. περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τε οὐρανοῦ, καὶ θαλάσσης, καὶ γενέσεως, καὶ βασιλέων, καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων.

Sane Beroſus Alexandro Philippi ſe parem ætate libro de Babylonicis primo jactat: plurimorum verò commentaria ſpatium circiter myriadum annorum quindecim in Babylone ſumma cura refert aſſervari: Illa vero de cœlo, mari, primo rerum ortu, regibus ac eorum geſtis relationes & hiſtorias continere.

Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίαν γῆν φησὶ κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην. Φύειν δὲ αὐτὴν πυροὺς ἀγρίους, καὶ κριθὰς, καὶ ὄλυρον, *** καὶ σήσαμον, καὶ πὰς ἐν τοῖς ἕλεσι φυομένας ῥίζας ἐσθίεσθαι ἀνο-

Et primo quidem Babyloniam terram inter Tigrin & Euphratem fluvios mediam jacere deſcribit: Tum ex ea frumentum agreſte, hordeum, ochron, & ſeſamon ac in paludibus eſthieſthon radices enaſci, haſque gongas vocari,

* Adde Bochartum p. 19. & 20. Geographiæ ſacræ edit. Francof. 1674. 4.
** Eadem ex Syncello Scaliger in Græcis Euſebii p. 5. ſq.
*** Nobiliſſ. vir Dieterius Doblerus legebat κέγχρον.

ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας. Ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. Φίνεσθαι δὲ φοίνικας, καὶ μῆλα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθύας, καὶ ὄρνεα, χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα, τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ, ὀρεινά τε καὶ εὔφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν Χαλδαίαν. ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως, ὥσπερ τὰ θηρία.

ri, ac æqualis esse cum hordeo virtutis enarrat. Palmas item in ea reperiri, poma, & reliquos frugiferarum arborum fructus, pisces & volucres, cum terrestres, tum aquatiles: Ac ejus sane partes ad Arabiam sitas, inaquosas & steriles; oppositas autem Arabiæ, montibus respersas & feraces. Babylone ipsa hominum alienigenarum Chaldæam incolentium multitudinem immensam numerari: eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere.

Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμορροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον * ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Απολ-

Primo anno e mari rubro ad vicinum littus Babyloni contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, & ut Apollodorus quoque retulit, toto cor-

* Isaacus Vossius de LXX. interpretibus p. 409. *Quæ Chaldæi produnt de suo Noacho, hoc est Oanne, eadem Seres tribunt Puoncuo. Oannem statim à diluvio Astronomiam docuisse scribit Berosus. Idem de Puoncuo habent Serum annales. Iidem Puoncuum ex ovo prognatum esse scribunt, similiter & Chaldæi Oannem ex ovo primigenio prodiisse scripsere, ut liquet ex Helladio Besantinoo apud Photium. Non recte vero apud Berosum legitur Oannem hunc fuisse animal brutum, cum dicit* φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάττης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον ὀνόματι Ὠάννην; *Tantum abest ut hoc verum sit, ut ne sit Græcum quidem. Mirum viros eruditos non vidisse scribendum esse* ζῶον ἄῤῥεν ὂν ὀνόματι Ὠάννην. *Feminæ, quæ ex altero ovo exclusa fuisse credebatur, nomen erat Omoloca vel Omoroca. Berosus:* Ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα ᾗ ὄνομα Ὁμορώκα, εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊκὸν μέν, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεται θάλασσα. ום מלח *aqua salsa* ום *enim*

Ἀπολλόδωρος ἱστόρησε, τὸ μὲν ὅλον σῶμα ἔχον ἰχθύος. ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν ἄλλην κεφαλὴν ὑπὸ κάτω τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. εἶναι δὲ αὐτῷ φωνὴν ἀνθρώπου, τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν διαφυλάσσεσθαι. Ἔτο δέ, φησιν, τὸ ζῶον, τὴν μὲν ἡμέραν διατρίβειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, μηδεμίαν τροφὴν προσφερόμενον. παραδιδόναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων, καὶ μαθημάτων, καὶ τεχνῶν παντοδαπῶν ἐμπειρίαν, καὶ πόλεων συνοικισμοὺς, καὶ ἱερῶν ἱδρύσεις, καὶ νόμων εἰσηγήσεις, καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρματα, καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδείκνυσθαι, καὶ συνέλως πάντα τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα βίου παραδιδόναι τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο πρόσεστιν εὑρεθῆναι. Τοῦ δὲ ἡλίου δύνοντος τὸ ζῶον τοῦτον Ὡάννην δῦναι πάλιν

corpore piſcem, infra piſcis caput, aliud ei caput enatum gerere; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piſcis caudæ adnexos; vocem item & loquelam hominis ei fuiſſe, ejusque etiamnum hodie pictam imaginem ſervari. Hoc animans interdiu quidem nullo admiſſo cibo verſari inter homines, ac eis litterarum & diſciplinarum notitiam, artium experimenta, urbium conſtructiones, templa erigere, ponere leges, geometricis attendere, ſemina fructuſque colligere, ac ſummatim quæ mores manſuefacerent omnia commonſtraſſe. Ab eo tempore nihil, præter hæc, de illo auditum. Sole occumbente animans illud Oannem ad mare declinare, & in eo mergi, noctesque ſub aquis agere, ceu amphibium partim hic, illic ex parte. Poſtremum alia animantia huic ſimilia viſa, de quibus in regum hiſtoriis evulgaturum plura pollicetur. Oannem de originibus &

enim Chaldæi dicebant pro ▭. *Quare vero Noachus cum tribus filiis ſemipiſces vocentur, nemo non intelligit. Sed & ipſe Oannes Annedotus, & tres ejus filii alii tres, Annedoti vel Anidoti cognominantur à nauticæ ſtudio, ναυβάτην enim ſeu ναυσίπορον hoc vocabulum notat. Abydenus tamen plures ſtatuit Annedotos quam quatuor, verum nihil tale ex Beroſo, quem tamen deſcripſit, liquet.*

λιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ζῶς νύκτας ἐκεῖ διαπλεῦσαι. Εἶναι γὰρ αὐτὸν ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτων, ὡς ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησὶν δηλώσειν. τὸν δὲ Ωάννην ὡς γραμματικὰς καὶ πολιτικὰς γράψαι, καὶ παραδοῦναι τόνδε τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις.

& vitæ regimine ſcripſiſſe, & hanc vivendi rationem hominibus tradidiſſe.

Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν, σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ εἰδιφυεῖς ζῶς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. Ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεγενῆναι, ἐνίους δὲ καὶ τετραπτέρους, καὶ διπροσώπους. Καὶ σῶμα μὲν ἕνα ἔχοντας, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν, ἑ αἰδοῖά τε διπλᾶ, ἄρρεν καὶ θῆλυ. Καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους, ζῶς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, ζοὺς δὲ ἱππόποδας, τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, ὃς ἱπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. Ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους, ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας. Καὶ κύνας τετρασωμάτους ὑρὰς ἰχθύος ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους, καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ

Tempus fuiſſe quo cuncta tenebræ & aqua erant: Et in illis animantia portentoſa, & ſub variis naturæ ſpeciebus & formis viſu mirandis vitam ac lucem accepiſſe. Homines duabus pennis, alios quatuor, & geminis vultibus inſignes; corpus quidem unum, capita vero duo, virile, & fœmineum; & gemina pudenda, maſculum & muliebre: Hominum aliorum, hos caprarum crura & cornua, illos equorum anteriores, iſtos poſteriores & hominum anteriores, quales ſunt Hippocentaurorum formæ, habuiſſe. Tauros humanis capitibus ibidem naſci; canes quadricorpores, & poſterioribus partibus piſces: Equis canum adjuncta capita: Homines & alia animantia caput & corpus equinum, piſcium vero caudas habentia, nec non & alia variis quibusque formis deformia. His adjunge piſces, reptilia,

καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, ὀρὰς δὲ ἰχθύων. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὰς ἔχοντα. Πρὸς δὲ τούτοις, ἰχθύας, καὶ ἑρπετὰ, καὶ ὄφεις, καὶ ἄλλα ζῶα πολλὰ θαυμαστὰ καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα. ὧν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῷ ἀνάκειται.

serpentes, & alia plura animantia quasi mutatis ab invicem speciebus varietate conspicua, quorum imagines in Beli templo appensæ.

Ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα ᾗ ὄνομα Ομορῶκα. Εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊστὶ μὲν Θάλατθ, ἑλληνιστὶ δὲ

Istis omnibus mulier, cui nomen Omoroca, præsidet: Hoc idem Chaldaice Thalath, * Græce sonat mare, & ex æquo ** Lunam

* Hæc, inquit Scaliger ad Græca Eusebii p. 408. non possunt esse à Beroso. Non enim potuit magis ignorare linguam suam, quam Alexander Polyhistor Græcam. Lingua Beroси τὴν θάλασσαν vocat *Jamma*, aut *Jammo*, non thalath, quod significat *tria*, non *mare*. Itaque sine dubio Græculi polyhistoris παρεμβεβυμάλα sunt.

** ἰσόψηφα sunt calculis numerorum æquata sive quorum litteræ secundum potestatem numerorum eandem summam conficiunt: idque valet tam in Græcis quam in Hebraicis, Syriacis & Arabicis, ubi litteræ habent potestatem numerorum. Verbi gratia ים quod mare significat & θαλάθ,

י	10.	θ	9.
ם	40.	α	1.
		λ	30.
	50.	α	1.
		θ	9.
			50.

Confer de ἰσοψήφοις Muretum XIV. 13. var. lect. & quæ ad Gellium XIV. 6. viri docti, nec non Anthologiam Epigrammatum Græcorum p. 94. 244. 427. 562. sq. edit. Wechelianæ. At θάλασσα sunt 442. σελήνη autem 301. quomodo igitur ἰσόψηφα esse ait? Sed fortasse Chaldaice sunt ἰσόψηφα. Ne sic quidem: Et quo longius à ve-

δὲ μεθερμηνέυεται θάλασσα, κὴ δὲ ἰσόψηφον Σελήνη. Οὕτως δὲ τῶν ὅλων συνεςηκότων, ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσην, κὴ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆσαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ οὐρανὸν, κὴ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανίσαι.

nam refert. His ita conſtitutis, Belum redeuntem mediam diviſiſſe mulierem, & ex ejus quidem parte terram, ex alia cœlum compoſuiſſe, ac inde necem animalibus illatam.

Ἀλληγορικῶς δὲ φησὶν τῦτο μὲν φυσιολογεῖσθαι. Ὑγροῦ γὰρ ὄντος τῦ παντὸς, κὴ ζώων ἐν αὐτῷ γεγυμνημένων, τῦτον τὸν Θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτῦ κεφαλὴν, κὴ τότε ῥυὲν σῶμα τοὺς ἄλλους θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῇ, κὴ πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ νοερούς τε εἶναι, κὴ φρονήσεως θείας μετέχειν. Τὸν δὲ Βῆλον, ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τεμόντα τὸ σκότος χωρίσαι γῆν κὴ οὐρανὸν ἀπ' ἀλλήλων, κὴ διακοσμῆσαι τὸν κόσμον. Τὰ δὲ ζῶα ὑπ' ἐνεγκόντα τὴν τῦ φωτὸς δύναμιν φθαρῆναι. Ἰδόντα δὲ τὸν Βῆλον χέραν ἔρημον κὴ καρποφόρον, κελεῦσαι ἑνὶ τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν ἀφελόντι

Figuraliter autem ad ſenſum rerum naturis accommodum hæc eadem traduci docet. Univerſa quippe mundi mole ex humida materia compacta, & animantibus ex ea formatis, Deus iſte caput ſuum abſtulit, tum corpus in terram dilapſum alii dii terræ commiſcuerunt, ac inde formati homines, qua de cauſa intellectu & Divina mente præditi. Belus inſuper, quem Jovem interpretantur, mediis tenebris diſſectis, terram & cœlum ab invicem diviſit, & mundum ordine compoſuit, animantibus lucis vim non ferentibus extinctis. Belus vero deſertam quidem regionem, at feracem conſpicatus, deorum cuipiam proprium ſibi caput amputare præ-

à vero recedetur, eo propius ad nugas accedetur. Aut fortaſſe ἰσόψηφα hoc loco nihil aliud ſunt quam ἰσόροιχα, ἀνίσοιχα, σύσοιχα, ὁμόσοιχα affinia atque invicem ſibi reſpondentia, notum enim reciprocationes æſtuum maris, lunæ tanquam cauſæ tribui à Philoſophis. Vide Plutarch. de placitis philoſophor. III. 17. & Gellium XIV. 1. ubi *Oceanus quaſi Lunæ comes, cum ea ſimul adoleſcens, ſenescensque*

τι ἑαυτῷ τῷ ἀποῤῥυέντι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν, καὶ πλάσαι ἀνθρώπους, καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέρειν. ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα, καὶ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. ταῦτα ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος (καὶ) τὰ Βηροσσὸν ἐν τῇ πρώτῃ φάσκει.

præcepit, & ſtillanti ex ſe ſanguini terram admiſcere, ac homines & animantia quæ aerem ſuſtinerent efformare: Ipſe tandem aſtra, Solem, Lunam, & alios quinque planetas perfecit. Hæc Polyhiſtor Alexander Beroſum ſequutus *primo* libro refert.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς δέκα βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων, καὶ τὸν χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν, σάρους ἑκατὸν ἔχουσι, ἤτοι ἐτῶν μυριάδας τεσσαράκοντα τρεῖς, καὶ δύο χιλιάδας, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. λέγει γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος, ὡς ἀπὸ τῆς γραφῆς τῶν Χαλδαίων ἀυθις ἐξακατιὼν ἀπὸ ἐνάτου βασιλέως Ἀρδάτου ἕως τὸν δέκατον, λεγόμενον παρ' αὐτοῖς Ξίσουθρον, * οὕτως. Ἀρδάτου δὲ ** τελευτήσαντος, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. ἔφη τούτου μέγαν κατακλυσμὸν γενέσθαι. Ἀναγράφεσθαι δὲ τὸν λόγον, οὕτως. μέ-

Secundo vero decem Chaldæorum reges, regnique ſingulorum tempus, ſaros viginti ſupra centum, id eſt annorum myriadas quadraginta tres adjunctis duobus millibus ad diluvium uſque recenſet. Idem enim Alexander Chaldæorum monumentis eruditus a novo rege Ardate ad decimum Xiſuthrum ſermonis ſtilum convertens, hoc pacto narrat. Ardate defuncto filius ejus Saris octodecim regnum tenuit: Eoque regnante contigit diluvium. Hoc autem ordine refertur. Saturnus ei per ſomnum viſus menſis Dæſii † decimo quinto homines diluvio prædixit extinguendos. Rerum itaque cunctarum prin-ci-

* Magni iſtius ſub Xiſuthro ſive Siſuthro diluvii ex Alexandro polyhiſtore & Abydeno facit etiam mentionem S. Cyrillus 1. in Julianum p. 8. Conferendus Syncellus p. 38. ſq.

** Quæ ſequuntur, exſtant etiam apud Scaligerum in Græcis Euſebii p. 8. quod autem etiam Abydenum ſua tradidiſſe ait ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ, apud Syncellum non reperio.

† Maji vel Junii.

τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἐπιστάντα φάναι, μηνὸς Δαισίου πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κατακλυσμοῦ φθαρήσεσθαι. Κελεῦσαι οὖν διὰ γραμμάτων πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τελετὰς ὀρύξαντα θεῖναι ἐν πόλει ἡλίου Σισπάροις,* καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων φίλων. ἐνθέσθαι δὲ βρώματα καὶ πόματα, ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνὰ καὶ τετράποδα, καὶ πάντα εὐτρεπισάμενον, πλὴν ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ; φάναι, πρὸς τοὺς Θεούς. Εὐξάμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέσθαι. Τὸν δ' οὐ παρακούσαντα, ναυπηγήσαντα σκάφος, τὸ μὲν μῆκος σταδίων πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο. Τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα συνθέσθαι, καὶ γυναῖκα, καὶ τέκνα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους ἐμβιβάσαι.

cipia media & extrema litteris consignata, & in terram defossa in Solis urbe Sisparis reponi, tum navigium compingi jubet, eoque cnm amicis & consanguineis conscenso, alto mari se se credere. Obsequitur ille, commeatum omnem parat, cibos & poculenta congerit, animantia quoque volatilia & quadrupeda convehit: Mox cunctis ita dispositis, rogatus quo naviget? Ad Deos, inquit: Atque ita prospera hominibus precatus est. Divinis itaque monitis obsequutus fabrefecit navigium longitudinis stadiorum quinque, latitudinis duorum: Cuncta vero comparata imposuit, uxorem, liberos, amicos adjunxit.

Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ εὐθέως λήξαντος, τῶν ὀρνέων τινὰ τὸν Ξίσουθρον ἀφιέναι. Τὰ δὲ οὐ τροφὴν εὑρόντα οὔτε τόπον ὅπου καθίσαι, πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν

Ingruente tandem diluvio, & confestim cessante, volucrum aliquas Xisuthrus emisit, quæ non invento cibo, nec loco quo consisterent, rursum in navim sunt reversæ. Spatio dierum aliquot interjecto Xisuthrus iterum dimit-

* Sgambatus p. 147. legit Σεππάροισιν quasi *Sepharim*, Kiriath Sepher, Παντίβιβλα. Confer Bochartum p. 25.

Τὸν δὲ Ξίσουθρον πάλιν μὴ πνὰς ἡμέρας ἀφιέναι τὰ ὄρνεα. Ταῦτα δὲ πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. Τὸ δὲ τρίτον ἀφεθέντα, ἐκ ἔτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν δὲ Ξίσουθρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέναι. Διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου ῥαφῶν μέρος τι, καὶ ἰδόντα περαιωκεῖλαν τὸ πλοῖον ὄρει τινὶ, ἐκβῆναι μὴ τῆς γυναικὸς, καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ τοῦ κυβερνήτου προσκυνήσαντα τὴν γῆν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενον, καὶ θυσιάσαντα θεοῖς, φανῆναι μὴ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου ἀφανῆ. Τοὺς δὲ ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ, μὴ ἐπιπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ξίσουθρον, ἐκβάντας ζητεῖν αὐτὸν ἐπὶ ὀνόματος βοῶντας. Τὸν δὲ Ξίσουθρον αὐτὸν μὲν αὐτοῖς ἐκ ἔτι ὀφθῆναι. Φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος φανέντα, κελεύουσαν, ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς, καὶ παρ' αὐτῶν διὰ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μὴ τῶν θεῶν οἰκήσοντας. Τῆς δὲ αὐτῆς πομπῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα, καὶ τὸν κυβερνήτην μεταλαχεῖν. Εἰπεῖν τε αὐτοῖς. Ὅτι ἐλεύσονται πάλιν εἰς Βαβυλῶνα. Καὶ ὡς εἵμαρται αὐτοῖς, ἐκ Σιππάρων ἀνε-

mittit aves; illæ verò pedibus luto infectis redierunt: Tertio vero excluſæ navim nullatenus repetierunt. Conjicit Xiſuthrus terram aquis denudatam eminere: Tum rupta compagis parte navigium aperit, & ad proximum montem impelli ſe animadvertens, cum uxore filia & gubernatore exſcendit, terram adorat, aram extruit, Diis immolat; quibus peractis, cum ipſe, tum ii cum quibus exilierat, haud amplius in terris viſi. Non redeuntibus vero Xiſuthri comitibus, qui remanſerant in navi exſcendunt quærentes, & de nomine ſæpius inclamantes. Xiſuthrum quidem conſpicuum oculis non habuerunt. Vocis tamen & ejus loquelæ ſibi notæ ſonum, erga Deos pietatem & religionem ſedulo commendantem, ſeque ob ſuum erga Numen cultum cum eis deinceps moraturum, ejusdemque honoris uxorem, filiam & navarcham compotes futuros enunciantem clare perceperunt. His ſubjunxit ille, Ipſos rurſus Babylonem profecturos, & ut in fatis eſt, litteras Siſparis excerptas cunctis hominibus deinceps tradituros, locumque tandem in quo conſiſtebant Armenorum eſſe regionem. His auditis, victimas Diis obtulerunt illi, ac undequaque con-

ἀνελθμένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις. Καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν, ἡ χώρα Αρμενίας ἐστίν. Τοὺς δὲ ἀκούσαντας αὐτὰ θῦσαί τε τοῖς θεοῖς, καὶ πρεῖξι πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα. Τὸ δὲ πλοίου τούτου καταπλαγέντος ἐν τῇ Αρμενίᾳ, ἔτι μέρος τι αὐτοῦ ἐν τοῖς Κορκυραίων * ὄρεσι τῆς Αρμενίας διαμένειν, καὶ τινας ἀπὸ τοῦ πλοίου κομίζειν ἀποξύοντας ἄσφαλτον, χρῆσθαι δὲ αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. ** ἐλθόντας οὖν πάντας εἰς Βαβυλῶνα, ζητεῖ ἐκ Σισπάρων γράμματα ἀνορύξαι, καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας, καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσαμένους, πάλιν οἰκῆσαι τὴν Βαβυλῶνα.

congregati confluxerunt Babylonem. Navigii porro in Armeniam impulsi reliquiæ hucusque temporis in ejusdem Corcyreis montibus perseverant; ex quibus nonnulli bitumen abrasum deportant, & expiandis quibusque infaustis eo utuntur. Illos vero Babylonem profectos, litteras Sisparis effodisse, urbes ædificasse, condidisse templa, ac iterum Babylonem ipsam reparasse dicunt.

Τούτων δὴ ἀπὸ τοῦ Αλεξάνδρου Πολυΐστορος, ὡς ἀπὸ Βηρωσσοῦ τοῦ τὰ Χαλδαϊκὰ ψευδηγορούντος, πρόκειμένων. κ. τ. λ.

His ex Alexandro Polyhistore, nec non ex Beroso plurima de Chaldæis confingente, in medium propositis &c.

Flavius Josephus lib. I. in Apionem c. 19.

Λέξω δὲ νῦν ἤδη τὰ παρὰ Χαλδαίοις ἀναγεγραμμένα καὶ ἱστορούμενα περὶ ἡμῶν, ἅπερ ἔχει πολλὴν ὁμολογίαν καὶ πρὸς τῶν ἄλλων τοῖς ἡμε-

Nunc itaque sunt dicenda ea, quæ apud Chaldæos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris vo-

* Gordyæis.

** *Ad amuleta.* Eundem in modum etiam ex Beroso Josephus lib. I. Antiquitatt. c. 3. n. 6. Confer Bochartum p. 46.

πέροις γράμμασι. Μάρτυς δὲ τούτων Βηρωσσὸς, (a) ἀνὴρ χαλδαῖος μὲν τὸ γένος, γνώριμος δὲ τοῖς περὶ παιδείαν ἀναστρεφομένοις, ἐπειδὴ περί τε ἀστρονομίας, καὶ περὶ τῶν χαλδαίοις φιλοσοφουμένων (b) αὐτὸς εἰς τοὺς ἕλληνας ἐξήνεγκε τὰς συγγραφάς. ἔστω τοίνυν ὁ Βηρωσσὸς ταῖς ἀρχαιοτάταις ἐπακολουθῶν ἀναγραφαῖς, περί τε τὴν γενομένην κατακλυσμὸν καὶ τῆς ἐν αὐτῷ φθορᾶς τῶν ἀνθρώπων, καθάπερ Μωυσῆς ἔτως ἱστόρηκεν, καὶ περὶ τῆς λάρνακος, ἐν ᾗ Νῶχος ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς διεσώθη, περιστενεχθείσης αὐτῆς τοῖς ἀκρωρείαις τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν. Εἶτα τὰς ἀπὸ Νώχου καταλέγων, καὶ τοὺς χρόνους αὐτοῖς περιτιθεὶς, ἕπεται Ναβολάσσαρον (c) παραγίνεται, τὸν Βαβυλῶνος καὶ χαλδαίων βασιλέα, καὶ τὰς τούτου πράξεις ἀφηγούμενος λέγει, ὅτι τρόπον πέμψας ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ

luminibus etiam de aliis rebus. Testis autem horum est Berosus, vir genere quidem Chaldæus, notus autem eis, qui doctrinæ eruditionique congaudent: quoniam de astronomia & de Chaldæorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berosus antiquissimas secutus historias, de facto diluvio, & hominum in eo corruptione, sicuti Moses, ita conscripsit: Simul & de arca, in qua generis nostri princeps servatus est, devecta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos, qui ex Noë progeniti sunt, & tempus eorum adjiciens, usque ad Nabulassarum pervenit, Babyloniorum & Chaldæorum regem, & hujus actiones exponens, narrat: Quemadmodum misit in Ægyptum &

ad

(a) Laudat hunc Josephi locum auctor Chronici Paschalis quod Alexandrinum vulgo appellant p. 23. ex libro primo ἀρχαιολογίας, hæc enim inscriptio librorum Josephi contra Apionem & Manethonem fuit, περὶ ἀρχαιότητος, de antiquitate gentis Judaicæ

(b) Per φιλοσοφούμενα intellige, quæ de originibus rerum & antiquissimis temporibus tradita ferebant Chaldæorum sapientes.

(c) Nabopollassarum.

ἐπὶ τὴν ἡμετέραν γῆν τὸν υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ Ναβουχοδονόσορον μετὰ πολλῆς δυνάμεως, ἐπειδή περ ἀφεστῶτας αὐτοὺς ὑπέθετο, (d) πάντων ἐκράτησεν. καὶ τὸν ναὸν ἐνέπρησε τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις, ὅλως τε πάντα τὸν παρ' ἡμῶν λαὸν ἀναστήσας, εἰς Βαβυλῶνα μετῴκισεν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν πόλιν ἐρημωθῆναι χρόνον ἐτῶν ἑβδομήκοντα, μέχρι Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Κρατῆσαι δέ φησι τὸν Βαβυλώνιον Αἰγύπτου, Συρίας, Φοινίκης, Αραβίας. πάντας δὲ ὑπερβαλλόμενον ταῖς πράξεσι τοὺς πρὸ αὐτοῦ χαλδαίων καὶ Βαβυλωνίων βεβασιλευκότας. Εἶθ' ἑξῆς ὑποκαταβὰς ὀλίγον ὁ Βηρωσσὸς, πάλιν παρατίθεται ἐν τῇ τῆς ἀρχαιότητος ἱστοριογραφίᾳ. Αὐτὰ δὲ παραθήσομαι τὰ τοῦ Βηρωσσοῦ τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον. (e) ἀκούσας δ' ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ναβολάσσαρος, (f) ὅτι ὁ τεταγμένος σατράπης ἐν τε Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ τὴν Συρίαν τὴν κοίλην καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης γέγονεν, οὐ δυνάμενος αὐτὸς

ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: Qui dum rebellantes eos invenisset, omnes suo subjecit imperio, & templum in Hierosolymis concremavit: cunctumque generis nostri populum auferens, migravit in Babylonem. Unde civitatem contigit desolari annis septuaginta, usque ad Cyrum regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Babylonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiam, universos priores Chaldæorum & Babyloniorum reges actionibus suis excellens. Ipsa vero verba, quæ Berosus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. *Audito autem pater ejus Nabulassarus, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore & Phœnicia rebellaret, cum*

(d) ἐπύθετο, legit V. C. Lamb. Bos.

(e) Eadem leguntur & lib. X. Antiquitatt. c. 11. (13.) atque inde apud Euseb. IX. præpar. c. 40. & Chronic. Græc. p. 48. Syncell. p. 220. Illustrantur à Scaligero ad calcem operis de emendat. temporum.

(f) Syncell. Ναβοπαλάσαρος. Adde Græca Eusebii Scalig. p. 46.

ἔτι κακοπαθεῖν, συσήσας τῷ υἱῷ Ναβυχοδονοσόρῳ ὄντι ἐπ' ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως, ἐξέπεμψεν ἐπ' αὐτόν. Συμμίξας δὲ Ναβυχοδονόσορος τῷ ὑποσάτῃ, καὶ καταξάμενος, αὐτόν τε ἐκυρίευσε, καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς (g) ἐπὶ τὴν αὐτῶν βασιλείαν ἐποίησεν. Τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβολασσάρῳ, (h) κατ' ἔτον τὸν καιρὸν ἀρρωστήσαντι, ἐν τῇ Βαβυλωνίων πόλει μεταλλάξαι τὸν βίον, ἔτη βεβασιλευκότι εἴκοσι ἐννέα. (i) αὐθόμενος δὲ μετ' ὀλίγον τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν Ναβυχοδονόσορος, καταστήσας τὰ κατ' τὴν Αἴγυπτον (k) πράγματα καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰουδαίων τε καὶ Φοινίκων καὶ Σύρων καὶ τῶν κατ' τὴν Αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας τισὶ τῶν φίλων, μετὰ δυνάμεως, καὶ τῆς λοιπῆς ὠφελείας ἀναχωρίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁρμήσας ὀλίγους παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα.

non valeret jam ipse labores ferre, tribuens filio suo Nabuchodonosori ætate valenti, partem quandam exercitus contra eum misit. Nabuchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, provinciam quæ ab initio eorum fuerat, ad propium revocavit imperium. Eodem vero tempore, contigit patrem ejus Nabulassarum, cum ægrotasset, in Babylonia civitate defungi, qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multum tempus mortem patris cognoscens, & negotia Ægyptiaca disponens, reliquarumque provinciarum, & captivos Judæorum & Phœnicum atque Syrorum, qui in Ægypto fuerant, commendans quibusdam amicis, ut cum exercitu & impedimentis per-

(g) Lib. X. Antiqu. ἐκ ταύτης τῆς ἀρχῆς. Sed Syncellus quoque ἐξ ἀρχῆς, denuo ut ab initio fuerat, Perizon. p. 423. Origg. Ægypt. ἐξαῦθις Euseb.

(h) Nabopollassaro.

(i) Εἴκοσι ἓν lib. X. Antiquitatt. c. 4. & apud Euseb.

(k) Nechao Rege Ægypti pulso ac fugato. Vide Syncellum p. 220.

Καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ χαλδαίων, καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ἐξ ὁλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς μὲν αἰχμαλώτοις παραγενόμενος, συνέταξεν αὐτοῖς ἀποικίας ἐν τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις ἀποδεῖξαι. αὐτὸς δὲ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου λαφύρων, τό τε Βήλου ἱερὸν καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως, τήν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν, καὶ ἑτέραν ἔξωθεν προσχαρισάμενος, καὶ ἀναγκάσας (l) πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὴν ποταμὸν ἀναστρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, ὑπερεβάλετο τρεῖς μὲν τῆς ἔνδον πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς (m) τῆς πλίνθου, καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς, προκατεσκεύακε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις, ἕτερα βασίλεια ἐχόμενα ἐκείνων, ὑπεραίροντα ἀνάστη-

perducerentur ad Babyloniam, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem venit: Reperiensque cuncta a Chaldæis dispensari, servatumque regnum ab optimatibus eorum, dominus factus totius paterni principatus, captivis quidem advenientibus præcepit habitacula in opportunissimis Babyloniæ locis ædificare. Ipse vero ex manubiis templum Beli ac reliqua munificentissime excoluit: Et veteri urbi alteram extrinsecus adjecit. Et proviso ne posthac possent hostes fluvium convertere, & ad urbem accedere, tres interiori civitati per circuitum muros, totidem exteriori, hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circundedit: Tum sic communitæ portas quæ vel templum deceant, addidit. Ad hoc juxta paternam regiam, alteram sumptuosiorem multo amplioremque extruxit,

(l) Ανακαινίσας, Scaliger. *reparavit*, Rufin. adde Bochartum p. 264. Salmas. ad Solin. p. 867.

(m) Palmer. ἐξ ὠμῆς Bochart. p. 48. ἀοπτῆς vel ἀνοπτῆς, ut in parte murorum cocti essent lateres in parte crudi. Vide Suidam in πλίνθος.

μα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν, μακρὰ δ' ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξηγῆται. πλὴν ἓν γέ τι ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπερήφανα, συνετελέσθη ἡμέραις δεκαπέντε. ἐν δὲ τοῖς βατιλείοις τύβις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας, καὶ τὴν ὄψιν ὁποδὸς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, καταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο. καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς ὀρείας διαθέσεως, τεθραμμένην ἐν τοῖς κῦ τὴν Μηδίαν τόποις. Ταῦτα μὲν ὅτῳ ἱστόρησεν περὶ δὲ περιερημένα βατιλέως, καὶ πολλὰ πρὸς τύβις ἐν τῇ τρίτῃ τῶν χαλδαϊκῶν, (n) ἐν ᾗ μέμφεται ἑλληνικοῖς συγγραφεῦσιν, ὡς μάτην οἰομένοις ὑπὸ Σεμιράμιδος (o) τῆς Ἀσσυρίας κτισθῆναι τὴν Βαβυλῶνα, καὶ τὰ θαυμάσια κατασκευασθῆναι πρὸς αὐτὴν ὑπ' ἐκείνης ἔργα ψευδῶς γεγραφότι. καὶ κῦ ταῦτα τὴν μὲν τῶν χαλδαίων γραφὴν ἀξιόπιστον ἡγητέον. ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν φοινίκων σύμφωνα τοῖς ὑπὸ Βηρωσσὸ λεγο-

cujus ornatum exponere fortasse longum esset: Illud memoratu dignum, quod hæc adeo superba supraque fidem magnifica, quindecim dierum spacio perfecta est. In ea lapideas moles excelsas excitavit, aspectu montibus assimiles, omnique genere arborum consitas. Hortum quoque pensilem fecit, fama nobilem: Eo quod uxor ejus montanum aspectum desideraret, in Medorum regione educata. Hæc itaque retulit de prædicto rege, & multa super hæc in libro tertio Chaldaicorum: In quo culpat conscriptores Græcos, quasi vane arbitratos, a Semiramide Assyria Babylonem ædificatam, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falso conscripsisse dicens. Ipsam certe Chaldæorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quando cum archivis Phœnicum concordare videntur, quæ ex Berosso conscripta sunt de rege Baby-

lonio-

(n) Syncell. p. 221.
(o) Bochart. p. 263.

μένοις ἀναγέγραπται, περὶ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως, ὅτι καὶ τὴν Συρίαν καὶ τὴν Φοινίκην ἅπασαν ἐκεῖνος κατεστρέψατο.

loniorum: Quoniam & Syriam & universam Phœnicen ille subvertit.

Idem paucis interjectis c. 20.

Τὰ δὲ περὶ τοῦ ναοῦ προειρημένα τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ὅτι κατεπρήσθη μὲν ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων ἐπιστρατευσάντων, ἤρξατο δὲ πάλιν ἀνοικοδομεῖσθαι, Κύρου τῆς Ἀσίας τὴν βασιλείαν παρειληφότος, ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ σαφῶς ἐπιδειχθήσεται παρατεθέντων. λέγει γὰρ οὕτω διὰ τῆς τρίτης. (p) Ναβουχοδονόσορος μὲν οὖν μετὰ τὸ ἄρξασθαι τοῦ προειρημένου τείχους, ἐμπεσὼν εἰς ἀῤῥωστίαν, μετηλλάξατο τὸν βίον, βεβασιλευκὼς ἔτη τεσσαράκοντα τρία. τῆς δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο υἱὸς αὐτοῦ Εὐειλμαράδουχος. (q) οὗτος προστὰς τῶν πραγμάτων ἀνόμως καὶ ἀσελγῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ τὴν ἀδελφὴν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλισσοροόρου (r) ἀνῃρέθη, βασιλεύσας ἔτη δύο. μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοῦτον, διαδεξάμενος τὴν

Quæ vero de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum esse a Babyloniis, & cœptum rursus ædificari Cyro tenente Asiæ principatum, ex dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit: *Nabuchodonosor itaque posteaquam inchoavit prædictum murum, incidens in languorem, de vita migravit, cum regnasset annis tribus & quadraginta. Hujus regni Dominus effectus filius ejus* Evelmaradochus, *propter iniquitates & libidines passus insidias a marito sororis suæ Niriglissoroore peremptus est, quum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias* Niriglissoroor, *annis regnavit quatuor. Hujus filius* Laborosardochus, *principatum quidem*

(p) Etiam hæc Berosi repetuntur ab Eusebio IX. 40. præparat. & à Scaligero, citato loco erudite illustrantur.
(q) Euseb. Εὐειλμαλούρουχος.
(r) Id. Νηριγλισάρου.

ἀρχὴν ὁ ἐπιβουλεύσας αὐτῷ Νηριγλισσορόορος, ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα. τούτου υἱὸς Λαβοροσοάρχοδος (ſ) ἐκυρίευσε μὲν τῆς βασιλείας παῖς ὢν, μῆνας ἐννέα. ἐπιβουλευθεὶς δὲ διὰ τὸ πολλὰ ἐμφαίνειν κακοήθη, ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμπανίσθη. ἀπολομένου δὲ τούτου, συνελθόντες οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ, κοινῇ τὴν βασιλείαν περιέθηκαν Ναβοννήδῳ (t) τινὶ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος, ὄντι ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστάσεως. ἐπὶ τούτου τὰ πέρι τὸν ποταμὸν τείχη τῆς Βαβυλωνίων πόλεως, ἐξ ὀπτῆς

dem tenuit puer existens mensibus novem: Insidias vero passus, eo quod nimis appareret malorum esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidêre Nabonido *cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babyloniæ civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cujus regni anno septimo decimo egressus* Cyrus *ex Perside cum magno exercitu, univer-*

(ſ) Id. χαβαεσσοάραχος.

(t) Alio hic nomine *Balthasar*. S. Hieronymus in Danielis V. BALTHASAR REX.] *Sciendum est non esse hunc filium Nabuchodonosor, ut vulgo legentes arbitrantur: Sed juxta* Berosum *qui Chaldaicam scripsit historiam, & Josephum qui Berosum sequitur, post* Nabuchodonosor, *qui regnavit annis XLIII. successisse in regnum ejus filium qui vocabatur* Evilmarodach, *de quo scribit Jeremias* (cap. 52.) *quod in primo anno regni sui levaverit caput Joachim regis Judæ, & duxerit eum de domo carceris. Refert idem Josephus quod post mortem Evilmarodach, in regnum patris successerit filius ejus* Neglisar: *Post quem rursum filius ejus* Labosordach: *Quo mortuo* Balthasar *filius ejus regnum tenuerit, quo interfecto à Dario rege Medorum, qui Cyri regis Persarum avunculus fuit, & Cyro Persa, (quæ duo regna Isaias* (cap. 21.) *ascensorem bigæ cameli & asini vocat) destructum esse Imperium Chaldæorum. Quod quidem & Xenophon in Cyri majoris scribit infantia* (παιδείᾳ) *& Pompejus Trogus, & multi alii qui barbaras scripsere historias. Hunc Darium in Græcis voluminibus quidem Astyagea, alii Astyagis filium putant, & alio apud eos appellari nomine.*

πλίνθῳ καὶ ἀσφάλτῳ κατεκοσμήθη. ἔσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτῷ ἐν τῷ ἑπταικαιδεκάτῳ ἔτει, πρεσβεληλυθὼς Κῦρος ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ καταπρεψάμενος τὴν λοιπὴν Ἀσίαν πᾶσαν, ὥρμησεν ἐπὶ τὴς Βαβυλωνίας. αἰσθόμενος καὶ Ναβόννηδος τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, ἀπαντήσας μετὰ τῆς δυνάμεως καὶ παραταξάμενος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ὀλιγοστὸς, συνεκλείσθη εἰς τὴν Βορσιππηνῶν πόλιν. Κῦρος δὲ Βαβυλῶνα καταλαβόμενος, καὶ συντάξας τὰ ἔξω τῆς πόλεως τείχη καθαιρεῖν, διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν καὶ δυσάλωτον φανῆναι τὴν πόλιν, ἀνέζευξεν ἐπὶ Βόρσιππον, ἐκπολιορκήσων τὸν Ναβόννηδον. ὁ δὲ Ναβοννήδης οὐχ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγχειρήσαντος αὐτῷ πρότερον, χρησάμενος Κῦρος φιλανθρώπως, καὶ δοὺς οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς Βαβυλωνίας. Ναβόννηδος μὲν οὖν τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διαγενόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ κατέτριψε τὸν βίον.

versa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniam urbem. Sentiens autem Nobonidus invasionem ejus, & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniam obsidens, & deliberans exteriores muros diruere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reversus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido vero oppugnationem non expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum a Babylone. Nabonidus itaque reliquo vitæ tempore in illa provincia exacto diem obiit supremum.

Julius Africanus libro Chronographiæ tertio apud Eusebium X. 10. præparationis Evangelicæ.

Τὸ δὴ Ναβυχοδονόσορ μνημονεύει Βηρωσσὸς ὁ Βαβυλώνιος.

Nabuchodonosoris *Berosus* quoque Babylonius * meminit.

Flavius Josephus lib. X. Antiquitatt. cap. 1. n. 4.

Βηρωσσὸς δ' ὁ τὰ χαλδαϊκὰ συγγραψάμενος, μνημονεύει τε βασιλέως τε Σεναχηρείβου, καὶ ὅτι τῶν Ἀσσυρίων ὑπῆρχε, καὶ ὅτι πάσῃ ἐπεστράτευσατο τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ, λέγων ὧδε. † Ὑποστρέψας δὲ Σεναχήρειβος ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων πολέμων ἦλθε ἐπὶ Ἱεροσόλυμα, καταλαβὼν ἐκεῖ τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ Ῥαψάκῃ δύναμιν, τε θεοῦ λοιμικὴν ἐπισκήψαντος αὐτοῦ τῷ στρατῷ νόσον, καὶ τὴν πρώτην τε πολιορκίας νύκτα, ἀμφθείρουσι μυριάδες ὀκτωκαίδεκα καὶ πεντακισχίλιοι σὺν ἡγεμόσι καὶ ταξιάρχαις. ὑπὸ ταύτης δὲ τῆς συμφορᾶς εἰς φόβον καὶ δεινὴν ἀγωνίαν καταστὰς, καὶ δείσας μὴ

Berosus autem Chaldaicarum rerum scriptor Senacheribi regis meminit, & quod apud Assyrios regnaverit, totamque Asiam atque Ægyptum bello infestaverit, his verbis narrat: *Senacheribus autem ab Ægyptiaco bello revertens offendit ibi exercitum, quem sub Rapsacis imperio reliquerat, peste divinitus immissa deletum, prima nocte, posteaquam urbem oppugnare cœperat, absumptis cum ducibus & tribunis centum octoginta quinque millibus militum. Qua clade territus, & de reliquis copiis solicitus, maximis itineribus in regnum suum contendit ad regiam, quæ Ninus dicitur. Ubi paulo post per insidias seniorum*

è fi-

* Nota Babylonium ab Africano sicut Tatiano quoque appellari Berosum, quem Chaldæum alii vocant. Similiter Athenæus in loco quem infra produxi, citat Berosum in Βαβυλωνιακοῖς, quæ Josepho & aliis scriptoribus sunt χαλδαϊκά, Syncello χαλδαϊκὴ ἀρχαιολογία.

† Verba Berosi deesse existimant viri docti qui novissime Josephum illustrarunt: Sed cum videam Bochartum ea quæ sequuntur pro Berosi ῥητῷ per Josephum servato habere, illa quoque adjungere volui.

τῷ στρατῷ παντὶ, φεύγει μετὰ τῆς λοιπῆς δυνάμεως εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν εἰς τὴν Νίνου προσαγορευθεῖσαν. καὶ διατρίψας ἐν ταύτῃ ὀλίγον χρόνον, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων παίδων Ἀδραμελέχου καὶ Σελεννάρου, τελευτᾷ τὸν βίον, καὶ ἀνετέθη, τῷ ἰδίῳ ναῷ Ἀράσκῃ λεγομένῳ. καὶ οἱ μὲν φυγαδευθέντες ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ πατρὸς ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἀπῆραν. διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Σεναχηρίβου Ἀσσαραχόδδας. καὶ τὸ μὲν τῆς Ἀσσυρίων στρατιᾶς τῆς ἐπὶ τοὺς ἱεροσολυμίτας τέλος, τοιοῦτο συνέβη γενέσθαι.

è filiis suis, Adramelechi & Selennari, vitam amisit, occisus & in ipso sepultus templo Arasci, quem præcipuo cultu dignabatur. Quibus ob parricidium à popularibus pulsis, & in Armeniam fugientibus, † Assarachodas minor filius in regnum successit. Atque hic fuit hujus expeditionis exitus.

S. Hieronymus lib. XI. in Esaiæ XXXVII.

Pugnasse Sennacherib Regem Assyriorum contra Ægyptios, & obsedisse Pelusium, jamque extructis aggeribus Urbi capiendæ, venisse Turacham Regem Æthiopum in auxilium, * & una nocte juxta Hierusalem CLXXXV. millia exercitus Assyrii pestilentia corruisse, narrat Herodotus, ** & plenissime *Berosus* Chaldaicæ scriptor historiæ, quorum fides de propriis libris petenda est.

Flav. Iosephus lib. X. cap. 2. n. 2.

Μνημονεύει δὲ τοῦ τῶν Βαβυλωνίων βασιλέως Βαλάδα Βηρωσσός.

Meminit & *Berosus* Baladæ Babyloniorum Regis.

Tatianus libro adversus Græcos cap. LVIII. p. 171. edit. Paris. & apud Eusebium lib. X. præparat. Evangel. c. 11. p. 493.

Βηρωσσὸς ἀνὴρ Βαβυλώνιος, ἱερεὺς τοῦ παρ' αὐτοῖς Βήλου, κατ' Ἀλέξαν-

Berosus igitur Babylonius, Beli in Babylone Sacerdos, qui Alexan-

 dri

† Bochart. p. 18.
* Confer Usserium ad A. M. 4004.
** De Senacheribo Ægyptum invadente Herodotus lib. 2. c. 141.

δρον γεγονὼς, Ἀντιόχῳ τῷ μετ' αὐτὸν τρίτῳ * τὴν Χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ τὰ περὶ τῶν βασιλέων ἐκθέμενος, ἀφηγεῖται τινὸς αὐτῶν ὀνόματι Ναβυχοδονόσορ τὸν στρατεύσαντα ἐπὶ Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους. ἃ πάντα διὰ τῶν καθ' ἡμᾶς προφητῶν ἴσμεν κεκηρυγμένα, γεγονότα μὲν πολὺ τῆς Μωϋσέως ἡλικίας κατώτερα, πρὸ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα. Βηρωσσὸς δέ ἐστιν ἀνὴρ ἱκανώτατος, καὶ τὰ τοιαῦτα πεπιστευμένος Ἰόβας περὶ Ἀσσυρίων γράφων, ὃς καὶ Βηρωσσὸν φησὶ μεμαθηκέναι τὴν ἱστορίαν. Εἰσὶ δὲ αὐτῷ βίβλοι περὶ Ἀσσυρίων δύο.

dri ætate vixit, & Antiocho post Alexandrum tertio, Chaldæorum historiam tribus libris perscripsit, Regum gesta exposuit, cujusdam Nabuchodonosor nomine, qui Phœnicibus & Judæis bellum intulerit, mentionem facit: Quæ quidem à Prophetis nostris commemorata sic evenisse scimus, sed multò post Mosis ætatem, annis ante Persarum regnum septuaginta. Berosum certè locupletissimum esse testem, vel ex Jubæ de Assyriis scriptâ constat historiâ, quam se ab illo accepisse fatetur. Sunt autem hujus de rebus Assyriorum libri duo.

Tatiani insistens vestigiis Clemens Alex. I. Strom. p. 329. (Oxon. p. 391.)

Ἐν δὲ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς Σεδεκίου βασιλείας Ναβυχοδονόσορ πρὸ τῆς Περσῶν ἡγεμονίας ἔτεσιν ἑβδομήκοντα, ὅτε Φοίνικας καὶ Ἰουδαίους ἐστράτευσεν, ὡς φησι Βήρωσσος ἐν ταῖς Χαλδαϊκαῖς ἱστορίαις. Ἰόβας

In duodecimo autem anno regni Sedeciæ Nabuchodonosor septuaginta annis ante principatum Persarum adversus Phœnices & Judæos bellum gessit. Juba autem scribens de Assyriis, fatetur

* Antiocho θεῷ qui regnare cœpit anno ante CHristum 262. Confer Vossium de Hist. Græcis. Apud Eusebium X. 11. præparat. legitur, καθ' Ἀλέξανδρον γενόμενος Ἀντίοχῳ τῷ μετὰ Σέλευκον τρίτῳ. Verba καθ' Ἀλέξανδρον laxius accipienda, ut Alexandro suppar, non diu post eum floruerit.

δὲ περὶ Ἀσσυρίων χρόνων ὁμολογεῖ τὴν ἱστορίαν ᾧ δὴ Βηρωσσὸς ἐιληφέναι, μαρτυρῶν ἀληθειαν ἀνδρί.

tetur se à Beroso sumsisse historiam, vera esse quæ ab eo dicuntur testificans.

Theophilus Antiochenus lib. III. ad Autolycum p. 400. edit. novæ Rev. nostri Wolfii.

Ὅπ δὲ περὶ ὧν φαμὲν χρόνων συνᾴδει καὶ Βηρωσσὸς, ὁ ᾧ δὴ Χαλδαίοις φιλοσοφήσας, καὶ μηνύσας Ἕλλησιν τὰ Χαλδαϊκὰ γράμματα, ὃς ἀκολούθως πνὰ εἴρηκε τῷ Μωυσεῖ, περί τε καταϰλυσμοῦ, καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐξιστορῶν. Ἔτι μὴν καὶ τοῖς προφήταις Ιερεμίᾳ καὶ Δανιὴλ σύμφωνα ἐν μέρει εἴρηκε. Τὰ γὰρ συμβάντα τοῖς Ιουδαίοις ὑπὸ τοῦ Βαβυλωνίων βασιλέως, ὃν αὐτὸς ὀνομάζει Αβοβάσσαρον, * κέκληται δὲ ᾧ δὴ Εβραίοις Ναβυχοδονόσορ. Μέμνηται καὶ περὶ τοῦ ναοῦ ἐν Ιεροσολύμοις, ὡς ἠρημώθη ὑπὸ τοῦ Χαλδαίων βασιλέως. καὶ ὅτι Κύρου τοῦ δεύτερον ἔτος βασιλεύσαντος τοῦ ναοῦ τῶν θεμελίων τεθέντων, Δα-

Verum quod attinet ad nostram computationem, bene nobis convenit cum Beroso, qui apud Chaldæos philos- -hatus est, & Chaldæas litera- -præcis ostendit. Hic quoque quædam Mosi consona dixit de diluvio & de reliquis multis. Etiam quædam tradidit, in quibus non dissentit à prophetis Jeremia & Daniele. Nam conscripsit ea quoque, quæ Judæi perpessi sunt à Babyloniorum rege, quem ipsi Abobassarum vocat, Hebræi eum Nabuchodonosor nuncupant. Idem declaravit, quomodo Chaldæorum rex solo æquaverit Jerosolymitanum templum: Præterea ut secundo Cyri regis anno novi templi fundamenta sint jacta, ut secundo Darii regis anno, templum consumma-

* Apud Josephum & alios, ubi Berosi verba referunt, non Abobassari sed Nabuchodonosoris nomen diserte & plus simplici vice legitur. Occurrit vero etiam nomen Nabopalassari qui Nabuchodonosoris pater fuit, & pro quo editiones Josephi habent Ναβολάσσαρον. Suspicor igitur Nabopolassari nomen Theophilo in mente fuisse, & patrem acceptum filii loco.

ρείᾳ πάλιν βασιλεύσαντος ἕδευτερον ἔτος, ὁ ναὸς ἐπετελέσθη.

tum sit, satis magna claritate docuit.

Clemens Alex. protreptico p. 43. edit. Paris. (Oxon. p. 57.

Ἀγάλματα μὲν θεῶν ξύλα καὶ λίθους ὑπειλήφασιν ὥσπερ Ἕλληνες, ἐδὲ μὴν ἴβιδας καὶ ἰχνευμονας, καθάπερ Αἰγύπτιοι, ἀλλὰ πῦρ τε καὶ ὕδωρ ὡς Φιλόσοφοι. Μεθ' πολλὰς μέντοι ὕστερον περιόδους ἐτῶν ἀνθρωποειδῆ ἀγάλματα σέβειν αὐτοὺς Βηρωσσὸς ἐν τρίτῃ Χαλδαϊκῶν παραλήψεσι, λέγει Ἀρταξέρξῃ τῷ Δαρείου τοῦ Ὦχου εἰσηγησαμένου, ὃς πρῶτος τῆς Ἀφροδίτης Ἀνάϊτιδος * τὸ ἄγαλμα ἀναστήσας ἐν Βαβυλῶνι καὶ Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις, Πέρσαις, καὶ Βάκτροις καὶ Δαμασκῷ καὶ Σάρδεσιν ὑπέδειξε σέβειν.

Etsi Persæ neque cum Græcis ligna & lapides, neque cum Ægyptiis ibidas & ichneumonas, tamen cum philosophis ignem & aquam esse Deorum simulacra putaverunt. Quin & post aliquot sæcula deinde eos coluisse simulacra humanâ specie prædita, ostendit in tertio Chaldaicorum Berosus, eumque morem ab Artaxerxe Darii filio, Ochi verò patre, introductum fuisse: Et enim primus statuam Veneris Anaitidis quam Babylone, Susis, & Ecbatanis posuisset, Persis & Bactris & Damasco & Sardis exemplo suo præmonstravit esse colendam.

Agathias lib 2. Historiar. p. 62.

Ἀλλὰ Βῆλον μὲν Δία τυχὸν, Σάνδην δὲ τὸν Ἡρακλέα, καὶ Ἀνάϊτιδα τὴν Ἀφροδίτην, καὶ ἄλλως τὰς ἄλ-

Sed Jovem quidem Beli, Herculem Sandis, Veneris Anaitidis alioque nomine alios Deos colebant

Per-

* Ita legendum pro Ταναΐδος ut ex Strabone Plutarcho aliisque notavit Bochartus in Phaleg IV. 19. & ante eum Julius Cæsar Bulengerus lib. 1. de licita & vetita Magia c. 4. p. 451. Vide sis etiam desideratissimi Viri Hadriani Relandi diss. Misc. parte 2. p. 118. sqq. Possit tamen videri Ταναΐδος scriptum pro τῆς ἀναΐτιδος, ut in loco quem ex 1. Stromatum Clementis supra produxi, τἀληθειαν pro τὴν ἀλήθειαν.

λας ἐκάλεν, ὡς πᾶ Βηρωσσῷ τε τῷ Βαβυλωνίῳ καὶ Ἀθηνοκλεῖ καὶ Συμμάχῳ οἵτις τὰ ἀρχαιότατα τῶν Ἀσσυρίων τε καὶ Μήδων ἀναγεγραμμένοις ἱστόρηκαι.

Perſæ, ut *Beroſus* Babylonius, & Athenocles & Symmachus, qui antiquiſſimas Aſſyriorum Medorumque res conſcripſerunt, teſtantur.

Plinius lib. VII. Hiſt. Nat. c. 49.

Poſcere videtur locus ipſe ſideralis ſcientiæ (*de ultima meta vitæ humanæ*) ſententiam. Epigenes CXII. annos impleri negavit poſſe. BEROSUS excedi CXVII. Durat & ea ratio quam Petoſiris ac Necepſos tradiderunt, & tetartemorion appellant, à trium ſignorum (*quibus quarta pars Zodiaci conſtat*) portione, qua poſſe in Italiæ tractu CXXIV. annos vitæ contingere apparet.

Cenſorinus lib. de die natali c. 17.

Epigenes in centum duodecim annis longiſſimam vitam conſtituit, *Beroſus* autem in centum ſedecim: Alii ad centum viginti annos produci poſſe, quidam etiam ultra crediderunt.

Athenæus lib. XIV. Dipnoſophiſt. p. 639.

Βηρωσσὸς δ' ἐν πρώτῳ Βαβυλωνιακῶν, τῷ Λώῳ (a) φησὶ μηνὶ ἑκκαιδεκάτῃ, ἄγεσθαι ἑορτὴν Σακέαν (b) καλουμένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, ἀφηγεῖσθαί τε τῆς οἰκίας ἕνα αὐτῶν ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ

Beroſus libro primo Babyloniorum ſcripſit, menſis Loi decimo ſexto die, per quinque dies Babylone feſtum celebrari, Saceas nominant, cujus tempore mancipia dominis imperant, & ex ſervis unus quidam præeſt ædibus, veſtem indutus regiæ ſimi-

lem

(a) Lous Menſis reſpondens Julio.

(b) *Saki* apud Perſas pocillatorem & miniſtrum denotat. Vide Hadr. Relandi reliquias veteris linguæ Perſicæ in voce *Sacæ* T. 2. Miſc. diſſ. p. 222. ſq. Et de ſimili more Romanorum in Saturnalibus ſervos honores in domo gerere & jus dicere permittentium, Ez. Spanhemium ad Cæſares Juliani p. 322. ſq.

βασιλικὴ, ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. (c) Μνημονεύει τ̃ ἑορτ̃ς καὶ Κτησίας ἐν δευτέρῳ Περσικῶν.

lem. Quam Zoganam vocant. Hujus festi meminit & Ctesias in Persicis.

Plutarchus lib. 2. de placitis Philosophorum c. 29. & ex eo Eusebius XV. 51. præparat. Evangelicæ.

Περὶ ἐκλείψεως σελήνης.

De Lunæ defectu, (quomodo ille contingat.)

Ἀναξιμένης τὸ σωμίσκιον εἶναι τὸν τροχὸν ἐπιφερόμενον. Βηρωσσὸς δ̃ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστροφὴν τ̃ ἀπυρώτου μέρους. Ἡράκλειτος δ̃ τὴν τ̃ σκαφοειδ̃ς συστροφήν.

Anaximenes, osculo rotæ obstructo. *Berosus*, obversa nobis parte ignis experte. Heraclitus, scaphæ inversione.

Vitruvius lib. IX. cap. 4.

Berosus qui à Chaldæorum civitate sive natione progressus, in Asia etiam disciplinam patefecit, ita est professus, lunam pilam esse ex dimidia parte candentem, reliqua habere cæruleo colore. Cum autem cursum itineris sui pergens subiret orbem Solis, tunc eam radiis & impetu caloris corripi, convertique candentem, propter ejus proprietatem luminis ad lumen. Cum autem ea evocata ad solis orbes superiora spectet, tunc inferiorem partem ejus, quod candens non sit, propter aëris similitudinem obscuram videri. Cum ad perpendiculum exstet, ad ejus radios totum lumen ad superiorem speciem retineri, & tunc eam vocari *primam*. Cum præteriens vadit ad Orientis cœli partes, relaxari ab impetu Solis, extremamque ejus partem candentiæ opido quàm tenui linea ad terram mittere splendorem, & ita ex eo eam *secundam* vocari. Quotidiana autem versationis remissione *tertiam*, *quartam* indies numerari. Septimo die Sol cum sit ad Occidentem, Luna autem inter Orientem & Occidentem medias cœli teneat regiones,

(c) Fallitur Dalechampius qui annotat ab hoc nomine ductam videri *sottanam* Italorum. Hæc enim est interula vestis, nomenque habet à *sotto* hoc est *subtus*. Zoganam autem conjicere liceat dictam potius à vocabulo ζὴχ vel ζίχ quod principem denotat in eclogis Menandri Protectoris p. 82. 83. &c.

nes, quod dimidia parte cæli ſpatio diſtet à Sole, item *dimidiam* candentiæ converſam habere ad terram. Inter Solem vero & Lunam cum diſtet totum mundi ſpatium, & Luna Orientis orbem Solis retroſpiciens, cum tranſit ad Occidentem, eam quod longius abſit, à radiis remiſſam, quartadecima die *plena* rota totius orbis mittere ſplendorem, reliquosque dies decreſcentia quotidiana ad perfectionem lunaris menſis, verſationibus & curſu, a Sole revocationibus ſubire totam, radiosque ejus etiam menſtruas dierum efficere rationes.

Heſychius:

Σαραχήρω, τῷ δὲ Βηρωσσῷ ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας.

Memoratur etiam à Photio Cod. 167. *Beroſus* inter ſcriptores quibus Joannes Stobæus fuit uſus, ſed in editis Stobæi nullum Beroſi locum annotare me memini.

Seneca Natural. Quæſt. III. 29.

Quidam exiſtimant terram quoque concuti, & dirupto ſolo nova fluminum capita detegere, quæ amplius ut è pleno profundant. *Beroſus*, qui Belum interpretatus eſt, ait curſu iſta ſiderum fieri, & adeo quidem id affirmat, ut conflagrationi atque diluvio tempus aſſignet: Arſura enim terrena contendit, quando omnia ſidera, quæ nunc diverſos agunt curſus, in Cancrum convenerint, ſic ſub eodem poſita veſtigio, ut recta linea exire per orbes omnium poſſit: Inundationem futuram, cum eadem ſiderum turba in Capricornum convenerit. Illic ſolſtitium, hic bruma conficitur: Magnæ potentiæ ſigna, quando in ipſa mutatione, anni momenta ſunt.

Vitruvius lib. IX. cap. 7.

Cætera ex Aſtrologia, quos effectus habeant ſigna duodecim, ſtellæ quinque, Sol, Luna, ad humanæ vitæ rationem, Chaldæorum ratiocinationibus eſt concedendum: Quod propria eſt eorum genethliologiæ ratio, uti poſſint antefacta & futura ex ratiocinationibus aſtrorum explicare. Eorum autem inventiones quas ſcriptis reliquerunt, qua ſollertia quibusque acuminibus & quam magni fuerint, qui ab ipſa natione Chaldæorum profluxerunt, oſtendunt. Primusque *Beroſus* in Inſula & civitate Co conſedit, ibique aperuit diſciplinam. Poſtea ſtudens Antipa-

tipater itemque Achinapolus, qui etiam non è naſcentia ſed ex conceptione, genethliologiæ rationes explicatas reliquit.

Idem eodem libro cap. 9.

Hemicyclium excavatum * ex quadrato ad enclimaque ſucciſum *Beroſus* Chaldæus dicitur inveniſſe, ſcaphem ſive hemiſphærium Ariſtarchus Samius.

Plinius lib. VII. c. 37.

Variarum artium ſcientiâ innumerabiles enituere, quos tamen attingi par ſit florem hominum libantibus. Aſtrologia *Beroſus*, cui ob divinas prædictiones, Athenienſes publice in Gymnaſio ſtatuam inaurata lingua ſtatuere.

Pauſanias in Phocicis c. 12. p. 828. edit. Kuhnianæ.

Ἐπεγράφη δὲ καὶ ὕστερον τῆς Δημοῦς ταύτης τοῖς Ἑβραίοις τοῖς ὑπὲρ τῆς Παλαιστίνης γυνὴ χρησμολόγος. Ὄνομα δὲ αὐτῇ Σάββη. Βηρωσσῷ ** δὲ εἶναι πατρὸς, καὶ Ἐρυμάνθης μητρὸς φασι Σάββην. *** Οἱ δὲ αὐτὴν Βαβυλωνίαν, ἕτεροι δὲ Σίβυλλαν καλοῦσιν Αἰγυπτίαν.

Poſt Demonem Cumanam, in fatidicarum fœminarum numerum conſcripſerunt Hebræi qui ſupra Palæſtinam ſunt, Sabbam nomine, quam *Beroſo* patre, matre Erymanthe genitam tradunt. Hanc alii Babyloniam, Ægyptiam alii Sibyllam vocant.

Suidas in Σίβυλλα

Ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρυμάνθη.

Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur *Beroſus*, mater vero Erymanthe.

S. Ju-

* Ad horologii ſolaris uſum.

** Nomen Beroſi, Scaligerum ſi audimus, compoſitum ex duabus vocibus, Chaldaica & Hebraica, בר הושע *ber Hoſea*, filius Oſeæ. Chaldæi dicunt *ber*, quod Syri *bar*. vide Thisbi Eliæ. Scal. p. 408. ad Græca Euſebii.

*** Al. Σαμβήθη. Utrumque *ebriam* notat, ab Hebræo סבא *vino maduit*, ut V. C. Joach. Kühnio notatum.

S. Justinus Martyr Cohortatione ad Græcos c. 39. p. 34. edit. Paris.

Ταύτην δὲ τὴν Σίβυλλαν ἐκ μὲν Βαβυλῶνος ὡρμῆσθαί φασι, Βηρωσσὸς τὸ τὴν Χαλδαϊκὴν ἱστορίαν γράψαντος θυγατέρα εἶναι κ.τ.λ.

Hanc (*Sibyllam*) Babylone ortam, *Berosi* qui Chaldaicam historiam * scripsit filiam: Eam in Campaniæ oras nescio quomodo profectam in urbe quadam cui Cume nomen est, sexto à Bajis, qui locus thermas Campanas habet, lapide, oracula edidisse. Vidimus nos, in ea urbe cum essemus, locum quendam, in quo ingentem basilicam, uno fabrefactam saxo contemplati sumus, rem profecto maximam & omni admiratione dignissimam, ubi responsa eam dedisse affirmabant illi, qui res patrias a majoribus suis accepisse profitebantur. In media autem basilica ostenderunt notis tria solia sive labra ex eodem excisa lapide, quibus aqua repletis lavare ibi eam, & stola sumta in penitissimam basilicæ ædem eodem saxo exstructam se recipere, atque in media ea æde super sublimiore gradu & throno considere solitam, & oracula ad eum modum promulgasse dixerunt. Ταύτης δὲ Σιβύλλης ὡς χρησμῳδοῦ πολλοὶ τῶν συγγραφέων μέμνηνται, καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ. Hujus Sibyllæ tanquam fatidicæ cum permulti alii meminere scriptores, tum etiam Plato in Phædro

Hactenus de BEROSO, ejusq; fragmenta genuina ex priscis collecta scriptoribus, quæ præmittere volui dicturus de collectione altera notissima, verum jam pridem suspecta & convicta fraudis, quæ Romæ primum A. 1498. fol. prodiit curante *Joanne Annio* Viterbiensi, Ord. Præd. qui etiam Commentarios addidit, fidem illi facturos scilicet ex monumentis antea editis, & lucem allaturos obscuris & parum credibilibus scriptis,

* Quoniam multæ fuere Sibyllæ, & Berosi etiam nomen pluribus commune esse potuit, nec Pausaniam nec Suidam erroris arguere facile est, quod Sibyllam Berosi filiam tradiderunt. Sed Justinum ab illo defendere difficillimum, quantumvis id conetur eruditissimus Vossius lib. 1. de Historicis Græcis p. 89. Nam & Berosum qualem designet, definit Justinus, auctorem nempe Chaldaicæ historiæ. Deinde Sibyllam eam diserte scribit à se intelligi, cujus Plato in Phædro meminerit. Quomodo igitur hæc filia potuit esse scriptoris qui centum post Platonem annis historiam suam digessit.

quæ ſub venerandis vetuſtiſſimorum auctorum nominibus venditare non dubitavit. Sunt autem hæc:

1. ARCHILOCHI de temporibus epitome, in qua citantur *Maſeas* Phœnix Damaſcenus libro XCVII. hiſtoriarum, Mochus & Annales *Teutei* Regis Aſſyriorum, atque *de octo Homeris* lepida texitur fabella, *Smyrnæo, Chio, Cumæo, Salaminio, Colophonio, Athenienſi, Argivo* atque octavo *Mæonio.* Ultimum hunc Homerum, inquit, *ætas noſtra cernit, qui Olympiade XXIII. & a Trojæ excidio anno quingenteſimo patria* Mæon, *Olympico certamine victor, judicio totius Græciæ eximius poëtarum eſt habitus, & ei ſoli jus tributum emendandi characteres & nomina & linguam Græcam, quæ ut ferunt* Cadmus Samothrax *fere barbara & plena ruditatis attulit ſub excidium Trojanum, quum reverſus eſſet à fuga quam inierat ob certamen quod illi Priſca uxor intulerat propter nuptias ſuperinductæ Armoniæ. Sunt ergo nunc characteres ab Homero forma elegantiore. Nam primi barbariem quandam vetuſtam & non Phœnicam ferebant, quia nihil Phœnicum habent ut cernimus, ſed Galatarum & Mœonum figuras retinent. Idem Homerus reformavit characteres, & Grammaticæ præcepta primus dedit, quum antea quisque ſermone ſcriberet ſimul & loqueretur vernaculo. Quæ profecto etiam Italia, quæ & magna Græcia, ſuſcepit.* Quam apertus in his ſit commentitii ſcriptoris fucus, facile cognoſcet lector ſi cogitet ætatem Archilochi hujus aſſignari Olympiadem XXIII. & à Trojæ excidio annum quingenteſimum, ex loco Tatiani qui de Archilocho Poëta (quem Gygis tempore fuiſſe ſcribit etiam Herodotus lib. I. cap. 12.) ita habet p. 109. edit. Oxon. (Pariſ. p. 167.) ὁ δὲ Ἀρχίλοχος ἤκμασε περὶ Ὀλυμπιάδα τρίτην καὶ εἰκοστὴν καὶ Γύγην τὸν Λυδὸν, τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι πεντακοσίοις. Et tamen Archilochus iſte ex Poëta repente factus Hiſtoricus citat Mnaſeam qui ſub Ptolemæo Phyſcone ſcripſit hoc eſt annis poſt Olympiadem XXIII. amplius quingentis. Et pro Mnaſea Maſeam appellat Annius ex corrupto Latinæ verſionis Antiquitatum Joſephi Codice, ex quo etiam ridicule Mnaſeam fecit Phœnicem Damaſcenum, cum fuerit ex Lycia Patarenſis. Sed in Codice illo verba quædam exciderant, quod Annio fraudi fuit. Nam apud Joſephum lib. I. Antiquitatum c. 4. eſt Μνασέας δὲ καὶ ἄλλοι πλείους καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ἐνενηκοστῇ καὶ ἕκτῃ βίβλῳ ἱστορεῖ. *Mnaſeas & alii plures, quin & Nicolaus Damaſcenus libro nonageſimo ſexto narrat.* Hinc patet unde Mnaſeas ex Patarenſ-

tarensi illico Damascenus & librorum XCVI. auctor extiterit quos nunquam scripsit, licet composuit alia historica & Geographica de quibus Jo. Harduinus ad Plinium & Vossius lib. I. de historicis Græcis c. 21. ubi etiam de Mnasea Berytio ac Colophonio sive Locrensi pægniorum scriptore, qui per ludibrium dictus est salpes, quod est nomen piscis vario colore, ut notat Athenæus VII. p. 321. Mnaseæ Phocensis mentio apud Aristotelem V. 4. politic. & Diodorum Sic. XVI. p. 437. Mnaseam alium secum colloquentem inducit Justinus Martyr dialogo cum Tryphone p. 143. De Archilocho poëta dixi inter Lyricos lib. 2. c. 15. nec dubito falli eos, qui Historicum à Poëta diversum statuunt Archilochum. Nam in Chronico Eusebiano Hieronymi ad A. DCCCCIX. ubi de Homeri ætate disseritur, verba: *Licet Archilochus vicesimam tertiam Olympiadem & quingentesimum Trojanæ versionis annum supputet*, manifeste expressa sunt ex loco Tatiani quem attuli, sed expressa parum accurate, cum apud Tatianum non Archilochus ita supputet, sed Archilochi qua floruit ætas ita à Tatiano computetur. Neque error hic Eusebii fuit, sed Hieronymi, quoniam Græca Eusebii apud Syncellum p. 181. ita leguntur: Καὶ ἕτεροι κ̅ Ἀρχίλοχον, alii ajunt Archilochi tempore Homerum fuisse περὶ τὴν κ̅γ Ὀλυμπίαδα, μ̅ ἔτη φ̅ πȣ τῆς ἁλώσεως Τρόιας. *Teutei* nomen sumsit Annius ex Diodoro, vel Eusebii Chronico, ubi inter Assyriorum Reges numeratur, qui in Pontaci editione p. 1. est *Tanteus*, in Scaligeri p. 18. perinde ut apud Annium *Teuteus*. Sed Annales ab eo scriptos nemini opinor ante Annium in mentem venit.

2. XENOPHONTIS æquivoca, sive de pluribus Diis, hominibusve eodem appellatis nomine, nec non de æquivocis temporum, sive anni apud varias gentes diversa magnitudine, ac de pluribus inundationibus. Semiramis in columna in urbe Nino posita hæc traditur incidisse: *Mihi pater Jupiter Belus, avus Saturnus Babylonicus, proavus Chus Saturnus Æthiops, abavus Saturnus Ægyptius, atavus Cœlus Phœnix Ogyges, ab Ogyge ad meum avum Sol orbem suum circum lustravit semel & tricies & centies. Ab avo ad patrem sexies & quinquagies, a patre ad me bis & sexagies. Columnam, templum, statuam Jovi Belo socero & matri Rheæ in hoc Olympo Semiramis dicavi.* Ubi Homeros plures fuisse scribit, eximium Poëtarum ait ultimum fuisse omnium, postque Thalem Milesium inveniri. Cadmos plures memorans quintum refert *redeuntem à Phœnicia detulisse in Græciam primum sedecim*

cim numero litteras rudes non Phœnicias, sed Galatarum & Mæonum persimiles characteribus. Reliquas, inquit, *retulerunt paullo post Palamedes & Simonides melicus. Fuit & ultimus* (Cadmus) *qui scribere docuit oratione soluta, cum ante litteras advectas atque post, vernaculo solum carmine uterentur.* Xenophontem hunc filium Gryphorum vocat Annius, mox Gryphi, volens Grylli filium dicere ut evidens est vel ex eo, quod ait eum floruisse Olympiade XCV. circa illud ipsum enim tempus celebris scriptor Xenophon Athenienſis duxit exercitum pro Cyro juniore adversus ejus fratrem Artaxerxem. Sed in levi ista de æquivocis farragine non majores potuerunt esse hujus quidem Xenophontis partes, quam cujusvis ex illo exercitu lixæ aut calonis.

3. BEROSI quinque libri antiquitatum, 1. de multis ante diluvium sæculis, de gigantibus, de ventura orbis perditione per prædicationes & vaticinationes lapidibus excisas præsignificata, de Noa ejusque navi instar arcæ cooperta, de regnis primis ante diluvium. 2. De genealogia primorum ducum post diluvium *ex Chaldeis atque Scythicis libris.* 3. De Noæ genere post diluvium aucto, duobusque conditis regnis Armeno & Kitim sive Italico, & de multis naturalium rerum secretis quæ mandavit litteris, & de *ritualibus* ejus *libris* deque Astrologia per ipsum tradita & agricultura usuque vini conficiendi, nec non de filio ejus Chamo, alio nomine Zoroast, magicæ studioso & veneficæ. 4. De conditis post multiplicatum genus humanum regnis, & Nimroto Babyloniæ Saturno primo Assyriorum Rege, qui assumto pro filio Jove Belo cum colonis suratus est *rituales* Jovis Sagi, & de Jano ab Armenia postremo omnium ut colonias per orbem seminaret egresso. *Hæc*, inquit, *nostri majores multis libris tradiderunt: Nunc de temporibus eorum ac posteritatibus dicemus juxta id quod in nostra Chaldaica & primordiali Scythica historia, fideli memoria conservatum est.* 5. De Nimroto Saturno ejusque filio Jove Belo & aliis sedecim Assyriæ Regibus, variisque circa illa tempora gestis & regnorum originibus.

4. MANETHONIS supplementum Berosi, ab Amynte Assyriorum Rege & Ægypto à quo Ægyptus nomen accepit, usque ad tempora quibus Assyrii, Ægyptii, Tyrrheni delitiis enervati decreverunt, Latini creverunt, *ex quibus geniti sunt per quos Romani Imperium tenent.* Supplemento huic prologus à Manethone præmissus fingitur, qui ita se

se habet: *Berosus inter Chaldæos historicos probatior defloravit brevissimis annotationibus omnia Chaldaica, de potioribus regnis orbis à diluvio maximo quod eorum majores scribunt fuisse ante Ninum, usque ad præcipuum regnum Trojæ conditum. Nos quoque ubi ipse reliquit prosequamur ea quæ nobis ex nostris historicis vel eorum relationibus consequuti sumus, per nostros Ægyptios reges progrediendo, ut ipse egit sub Assyriis.* Sed qui potuit in mentem venire Manethoni ut supplementum Berosi componeret, cum ante Berosum scripserit, claruit enim ipse sub Ptolemæo Philadelpho, cui etiam inscripsit apoteleſmatica, & Berosus Tatiano teste (supra p. 204.) suum opus dedicavit Antiocho θεῷ. Deinde nec Assyriis nec ulli alii genti vel antiquitate vel potentia cedebant Ægyptii, aut cedere eos voluit Manetho, * qui longe majora de illis sensit ac concepit animo, quam ut Ægyptiacam suam historiam faceret supplementum & appendicem Berosi, si vel maxime hujus Chaldaica ante libros Αἰγυπτιακῶν Manethonis in manus hominum data fuisse ponamus.

5. METASTHENIS Persæ libellus de judicio temporum & annalibus Persarum. *Qui de temporibus*, inquit, *scribere parant, necesse est illos non solo auditu & opinione Chronographiam scribere, ne quum per opiniones scribunt, uti Græci, cum ipsis pariter & se & alios decipiant, & per omnem vitam aberrent. Verum absque ullo errore fiet, si solos annales duarum Monarchiarum* (Chaldaicæ & Persicæ) *secuti cæteros omnes ut fabulatores rejicerimus. In his enim tam liquide atque vere digesta sunt tempora, Reges & nomina, quàm apud eos splendidissime regnatum est. Neque tamen omnes recipiendi sunt qui de his Regibus scribunt, sed solum* Sacerdotes illius regni, *penes quos est publica & probata fides annalium suorum, qualis est* Berosus. *Nam is Chaldæus omne tempus Assyriorum digessit ex antiquorum annalibus, quem solum vel maxime unum Persæ nunc sequimur.* Deinde post Assyriorum Regum seriem (ex Berosо ut ait) ad Sardanapalum breviter deductam, *Huc usque Berosus. Nos autem illum imitati, nullo alio auctore usi sumus quam publica* Susiana Bibliotheca, *in qua* annales Persarum *ferunt fuisse Belochum tertium, Sardunapali clandestinum hostem, qui ejus militiæ præfectus erat.* Tempus quo vixisse vult videri, innuit in fine scripti, ubi post percursa Medorum Persarumque imperia magnumque Alexandrum, memoratur ipsi *Seleucus Nicanor, qui*

* Confer de Manethone dicta lib. 3. hujus Bibl. c. 20.

qui nun agit trigesimum annum, successit toti Asiæ ac Syriæ. Scilicet Seleuci hujus tempore vixit(Σελεύκῳ Νικάτορι συμβεβιωκώς Clem. Alex. 1. Strom. p. 305.) celebris Indicorum scriptor *Megasthenes*, cujus nomen corrupto Eusebii Latini Codice deceptus Annius Metasthenem perperam appellat, ut pridem notatum præclaro Vossio lib. I. de Hist. Græcis capite undecimo. Megasthenem constanter vocant præter Strabonem aliosque scriptores a Vossio laudatos Phlegon extremo libri de mirabilibus, Ælianus hist. animal. VIII. 7. XVI. 41. XVII. 39. & Syncellus p. 221. librum quartum Ἰνδικῶν laudans ex Josepho. Obiter notare liceat, Caroli Josephi Imbonati errorem, qui in Bibliotheca Latino Hebraica p. 160. Matthiam Megasthenem ait Historiam Judaicam scripsisse, idque firmat auctoritate Eusebii in præparat. Evangelica. Sed Matthiæ nomen expungere, & pro Judaica Indicam reponere idem Eusebius docet.

6. PHILONIS Judæi breviarium temporum, in tres libellos divisum: de qua commentitia lucubratione, cum libro de Biblicis Antiquitatibus itidem Latine tantum edito & Philoni supposito non confundenda dixi lib. IV. c. 4. §. 2. n. 44.
7. *Joannis Annii* de primis temporibus & quatuor ac viginti regibus Hispaniæ & ejus antiquitate.
8. Ejusdem de antiquitate & rebus Hetruriæ liber, mira commentorum portenta complexus. Inter alia in his decretum *Desiderii* Regis Italiæ ex *Grimoaldo* Volturnæ sive Etruriæ præfecto, in excerptis quæ sub Rege Desiderio de Hetruria scripsit.
9. *Q. Fabii Pictoris* de aureo sæculo & origine Urbis Romæ, ac vocabulorum ejus ac de Romulo libelli II.
10. MYRSILI Lesbii de bello Pelasgico, quod scriptum Annius confinxit occasione petita ex iis quæ ex genuino Myrsilo Dionysius Halicarnasseus & Strabo retulerunt. Confer Vossium lib 3. de Historicis Græcis lib. 3. p. 391. sq. & Martinum Hanckium de Rom. rerum scriptoribus lib. 1. p. 299. sq. & lib. 2. p. 421. sq. Ex Dionysio etiam lib. 1. p. 22. repetitum quod personatus hic Myrsilus refert de *Xanthi* Lydi patria historia.
11. *M. Catonis* fragmenta de originibus. In his citantur *Antiochus* Syracusanus, *Hellanicus*, *Herodotus*, & *Timæus* quem fabulatorem appellat. Etiam hi ex Dionysio Halicarnasseo. De singulis hisce Vossius, de Antiocho etiam Meursius in Bibliotheca Græca, sed qui Antio-

tiochum Xenophanis a Syracusano perperam distinguit. De hisce fragmentis Catoni tributis, sicut de Fabii Pictoris vide eruditorum judicia ac censuras apud Hanckium lib. 1. de Rom. rerum scriptoribus p. 21. 27. sq. & libro 2. p. 198. 203. sq.

12. *Antonini Pii* itinerarium, commentitium * & diversum ab itinerario, quod sub Antonini fertur nomine, & de quo plura dixi in Bibl. Latina.

13. *C. Sempronii* de divisione & chorographia Italiæ. Etiam hujus fingendi ansam è Dionysio Halic. Annius arripuit, cui C. Sempronius cum M. Catone semel iterumque allegatur.

14. *Jo. Annii* liber de Etrusca simul & Italica emendatissima Chronographia.

15. Ejusdem responsiones ad fratris *Thomæ Annii* Ord. Præd. quæstiones XL. de Thuscia.

16. *Cl. Marii Aretii*, viri Patricii Syracusani de situ Insulæ Siciliæ libellus.

17. Ejusdem dialogus *Calipho*, in quo Hispania describitur, collatis recentioribus locorum nominibus.

18. *Jo. Annii* Commentarius super Vertumnianam *Propertii*, lib. IV. eleg. 2.

Hæc sunt quæ in famosa illa Annii A. C. 1502. ** defuncti collectione reperiuntur, quæ post primam editionem Romanam A. 1497. fol. commentariis ejusdem illustratam, sæpius recusa (non eodem semper ordine, & additis post Annii mortem Aretii lucubrationibus) lucem vidit:

Venetiis 1498. fol. ex Bernardini officina.
Parisiis 1510. 4. curante Godfrido Torino Biturico & ex Jo. Parvi officina 1512. fol. 1518. &c.
Basileæ 1530. 4. apud Jo. Bebelium.
Antwerpiæ 1545. 8. 1552. 8.

* Vide Cluverii Italiam & Benedicti Averani T. 2. Opp. p. 18.

** Sic recte Jacobus Quetif & Jac. Echard in Bibliotheca scriptorum Dominicanor. T. 2. p. 4. fallitur igitur Christophorus Hendreich, qui in pandectis Brandenburg. p. 199. ait obiisse A. 1492. Confer Diarium eruditorum Italiæ T. XX. p. 104. sq. Bælii Lex. in *Nannius*, Laurentii Arrhenii diss. de Annio, Upsal. 1727. 8. & Dan. Guilelmi Molleri, Altdorf. 1692. 4. Clariss. Jo. Hübneri nostri Bibl. Historicam Hamb. Centur. 1. p. 231. sq.

Lugduni 1554. 12. apud Jo. Temporalem, 2. Volum. & fine Annii commentar. in Dionysii Gothofredi antiquæ historiæ scriptoribus 1591. 12.
Apud Commelin. 1598. 8. addita censura Casparis Varrerii.
Witebergæ 1612. 8.
Coloniæ in Bibl. Patrum 1622. Tomo XV.
Italice ex Francisci Sansovini, Florentini versione & cum ejus notis: Le antichita di Beroso Chaldeo ed' altri scrittori. Venet. 1583. 4.
Gallice vertit libros V. Berosi Anniani Jo. Bonus, Medicus Cardinalis Guisii, teste Francisco à Cruce Cenomana, Bibl. Gallicæ p. 207.

Contra Annii Commenta.

Casparis Barreiros sive *Varrerii* Lusitani, Censuras sobre quatro libros intitulados em Marco Porcio Catam de originibus, em Beroso Chaldeo, em Manethon Egyptio & em Q. Fabio Pictor Romano, Lusitanice Antwerp. 1557. 8. & Latine Rom. 1565. 4. Ex versione Andreæ Schotti in ejus Bibl. Hispanica p. 386. Francof. 1608. 4. & ad calcem editionis scriptorum Annianorum Commelinianæ. 1598. 8. & in Bibl. Patrum Colon. 1622. T. 15. & Lugd. 1677. T. 2. p. 529.
Jo. Goropius Becanus lib. IV. Origg. Antwerp. p. 340. & in jam dicta Bibl. Hispanica p. 356.
Gerh. Jo. Vossius & quos ille laudat lib. 3. de Hist. Lat. p. 609. itemque quos affert *Martinus Hanckius* libro utroque de scriptoribus rerum Romanarum, & quos ipse pridem in Bibl. Latina citavi lib. IV. c. 13. ubi etiam de Thomæ Reinesii aliorumque sententia, qui Annium in genuina fragmenta incidisse, sed illis varia ex ingenio suo addidisse suspicati sunt.
Francisci Sparavieri, JCti Romani castigationes ad Apologium Thomæ Mazzæ pro Jo. Annio.
Ejusdem Castigationes illæ vindicatæ & assertæ contra *Mazzæ* aucupium Ibis, & adversus responsiones Francisci à S. Augustino Macedi 1676. 4.
Francisci Tinto Veronensis, Beroso de Babylonia in Chaldea, distinguido de Beroso de Viterbo en Italia.

Pro Annio.

Thomæ Mazza Forolivienſis * Ord. Præd. A. 1688. defuncti, Apologia

* Quetif T. 2. p. 718.

gia per F. Giovanni Annio Viterbese, Veronæ 1673. fol. Giornale de letterati di Roma A. 1674. p. 17. & 1675. p. 12. Gregorii Leti Italia regnante T. 3. p. 206. & T. 4. p. 328. sq. 541. Idem scriptum Latine versum à F. Joanne Baptista Ettoreo, Ronchi 4. & Italice insertum libro ejusdem Mazzæ sub *Didymi Ropaligeri Liviani* nomine edito, cui titulus, i Goti antichi illustrati. Veron. 1679. fol.

Ejusd. Aucupium Ibis, h. e. confutationes objectionum elenchi istæ anonymi (Franc. Sparavierii) in apologiam pro Annio F. Thomæ Mazza, autore *Didymo Leoclavico* Siviliano. Editum à Francisco à Sexto, Ord. Min. Capucin. Ronchi, 4.

Ejusd. Ad Franciscum Sparaverium plus æquo in Thomam Mazzam excandescentem parænesis. 1677. 4.

Francisci à S. Augustino Macedo, Ord. Minor. Observ. Lusitani adversus Sparavierium, responsio ad notas nobilis Critici, &c.

X. Nihil supereſt quam ut hoc loco, addita versione mea, subjungam nobile decretum de non adhibendis librorum suppositiorum testimoniis, publicatum A. 1721. 24. Sept. in Academia Regia Historica Ulyssiponensi, cujus Acta * scripta Lusitanice, atque Ulyssipone ab A. 1721. singulis per annos singulos voluminibus in majore folii forma luculentis typis edita, mecum pro sua humanitate communicavit eruditiss. & conjunctissimus collega meus Michael Richey, cui eo nomine gratias conceptissimas libenter persolvo.

Assento qve o Director e Censores da Academia Real da Historia Portugueza tomarão sobre o credito qve devião ter alguns Authores.

O Director e Censores da Academia Real da Historia Portugueza, considerando o prejuizo qve se podia seguir ao adiantamen-

Decretum quod Director & Censores Academiæ Regiæ Ulyssiponensis, ad Historiam Lusitanicam perficiendam institutæ, condiderunt de fide & auctoritate nonnullis tribuenda vel neganda Auctoribus.

Director & Censores Academiæ Regiæ ad Historiam Lusitanicam perficiendam institutæ, expenso secum quantum possit fraudi esse

* *Collecçaõ dos Documentos. &c.* de his Acta Erud. 1727. p. 1.

to das composições dos Academicos, se alguns segvissem a Authores apocrifos, dandolhes a mesma authoridade, como se fossem genuinos, depois de se ponderar varias vezes esta materia, commettèraõ o seu exame a dous Academicos, qve disseraõ seu parecer por escrito, o qval he o segvinte.

Examinàmos por ordem dos Excellentissimos Senhores Censores da Academia Real da Historia os Authores, qve muitos atègora segviraõ, tendo-os por verdadeiros, e qve os mais doutos reconhecèraõ supposstos pelas razões e authoridades, qve largamente podem verse nas dissertações Ecclesiasticas do Marqvez de Agropoli, na Bibliotheca Hispanica de D. Nicolâs Antonio, qve imprimio em Roma o Cardeal Agvirre, e nos Concilios de Hespanha deste Eminentissimo Author, qve no segundo volume dissertaçaõ terceira, excurso 7. conclue com estas palavras: *Utinam ii, quorum interest, præsertim Domini Episcopi, Regii Consiliarii, Senatuum Justitiæ ac Fidei tam probrosas fictiones cum ipsis pseudochronicis exterminent, & similibus fabulatoribus frænum imponant, ut sæpe alias nomii.* Gaspar Barrayros foy entre os nossos, e ainda entre os Estrangeros, hum *Academicis, progressusque eorum remorari, si in lucubrationibus suis quidam ex illis sequantur auctores dubiæ fidei, eandemque illis tribuant auctoritatem ac si genuini & germani essent: Eandem rem etiam atque etiam considerantes, commiserunt examini duorum Academiæ sodalium, qui sententiam suam scripto consignatam nobis exhibuerunt hunc in modum.*

Jussu & auctoritate excellentissimorum Censorum Academiæ Regiæ Historicæ, examinavimus Auctores quos multi ad hoc usque tempus sunt secuti, & pro veris ac genuinis habuerunt, quos tamen viri doctissimi observarunt esse supposititios, ducti rationibus & testimoniis quæ copiose expositæ videri possunt in diss. Ecclesiasticis March. Agropoli in Bibliotheca Hispanica veteri Nicolai Antonii, quam Romæ publici juris fecit Cardinalis Aguirre, qui Eminentissimus scriptor in magna collectione Conciliorum Hispaniæ Tom. II. diss. 3. excurs. 7. concludit his verbis: Utinam ii quorum interest, præsertim Domini Episcopi, Regii Consiliarii, Senatuum Justitiæ & Fidei tam probrosas fictiones cum ipsis pseudochronicis exterminent, & similibus fabulatoribus frænum imponant, ut sæpe alias monui. *Caspar Varrerius nostrorum & exterorum quoque unus exprimis fuit qui commenta Joannis Annii Viter*

dos qve primeiro conhèceraõ os fingimentos de Joaõ Anio de Viterbo; e Gaſpar Eſtaço a ſuppoſiçaõ do Padre Higvera. Naõ ſó vimos o qve eſtes, e outros muitos Authores dizem, mas deſcobrimos na Chronologia muitos anachroniſmos, na Geografia algumas faltas, na differença do eſtilo muita deformidade, e no ſilencio dos Authores contemporaneos, argumentos fortes, com outras regras da Critica ſegura, qve nos obrigaõ a julgar ſuppoſtos os Eſcritores, de qve offerecemos o Catalogo, aſſentando primeiro em alguns principios, de qve nos pareceo preciſa a ſuppoſiçaõ.

1. Naõ fazemos memoria de muitos Authores ſuppoſtos, nem de obras falſamente attribuidas a Eſcritores verdadeiros, nem dos qve ſendo genuinos, eſcrivèraõ com pouca averigvaçaõ, quando todos eſtes naõ pertencem propriamente aq inſtituto hiſtorico da Academia Real, ficando ſempre livre a cenſura aos qve qvizerem deſtas fontes apocrifas tirar as noticias, o que ſe naõ ſuppoem da eruditçaõ dos noſſos Hiſtoriadores.

2. Os Authores ſuppoſtos tiveraõ muitos defenſores, como foraõ Rodrigo Caro, Fr. Franciſco de Bivar, e outros igvalmente dou-

terbienſis agnita, ſicut Gaſpar Statius ſeu Euſtachius ſuppoſitos à Patre Higuera fœtus notavit. Neque vero vidimus tantum quæ & hi & multi alii ſcriptores de illis pronunciant, ſed & ipſimet in iisdem deteximus anachroniſmos multos in temporum notatione, in Geographia errores, in dictione indignam nominibus quæ præferunt deformitatem, ſcriptorum qui circa eadem tempora vixerunt ſilentium, & argumenta fortiſſima, aliis etiam regulis Criticæ certis adhibitis, fidem ſcriptorum, quorum catalogum ſubjiciemus, convellentia. Sed præmittere principia quædam juvat, quæ ponenda ſectandaque e re inprimis eſſe ducimus.

1. *Non utemur teſtimoniis auctorum ſuppoſititiorum qui magno numero feruntur, neque citabimus ſcripta falſo attributa veris ſcriptoribus, neque genuinos ſcriptores qui veritatis exiguam rationem habuere, cum hæc omnia proprie ad inſtitutum hiſtoricum Academiæ Regiæ nullo modo faciant, ac ſemper cenſuræ obnoxios ſe reddant qui ex fontibus apocryphis notitias repetere non dubitant, quod ab eruditione hiſtoricorum noſtrorum exiſtimamus eſſe alienum.*

2. *Auctoribus ſuppoſititiis non defuere multi defenſores, ut Rodericus Caro, Fr. Franciſcus Bivarius aliique non minus eruditi, longeque plu-*

tos, e muitos mais qve ſegviraõ as ſuas opiniones; porèm como para corroborar os ſueceſſos, qve achàraõ neſtes Authores fingidos, lhes foy preciſo examinar muitas tradições, fragmentos, qve ſe achavaõ em Eſcritores verdadeiros, e outras memorias, com qve lhes pareceo qve illuſtravaõ a Patria, e qve adornavaõ com acontecimentos raros, milagroſos, e deſconhecidos os ſeus livros, como os qve primeiro fingiraõ aqvelles Authores, eraõ tambem eruditos na antigvidade, en contràraõ os qve fizeraõ Apologias com os meſmos fundamentos, ſobre qve edificaraõ, os qve ſuppozeraõ os Authores, qve já naõ exiſtiaõ nos ſeus livros, ou qve nunca os tinchaõ compoſto: E aſſim nos parece qve ſe naõ deſprezem eſtes Commentarios, e Apologias dos Authores ſuppoſtos, para deſcobrir a verdade, ou a probabilidade de algumas opinioens, qve introduziraõ os qve os formàraõ entre a falſidade das qve novamente qvizeraõ inventar, e por eſta cauſa naõ diminuem muito a opiniaõ os homens doutos, qve ſem examinar o qve no ſeu tempo eſtava bem recevido, ſegviraõ aqvelles Authores falſos, tendo-os por verdadeiros; e aſſim fica livre à erudiçaõ dos Academicos apurar com as Leys da boa Critica entre o falſo o verdadeiro, de-

plures eorum ſectati opinionem: Illis tamen ut confirmarent res per confictos iſtos ſcriptores traditas, neceſſe fuit examinare multas traditiones, fragmenta in genuinis ſcriptoribus obvia, monumentaque alia ex quibus res patrias illuſtrare ſe poſſe ſperabant, unde ornarunt commentarios ſuos narrationibus variis, admirandis & antea incognitis, perinde ac ſi illi qui auctores eos primitus confinxerunt, tam bene periti Antiquitatis fuiſſent, itaque qui apologias compoſuere hos quos habuere pro genuinis auctoribus ſtatuerunt iisdem fundamentis ſuperſtruxiſſe, quæ vel in illorum libris non exſtant, vel quæ ſcriptis aliis contineri nunquam noverant. Hinc viſum nobis eſt commentarios illos atque apologias auctorum ſuppoſitiorum neutiquam negligendas nobis eſſe ad indagandam veritatem, & videndum quantum probabilitatis habeant opiniones nonnullæ quas introducere conati ſunt illarum defenſores, qui in falſis & commentitiis ſcriptoribus recens deprehendere eas viſi ſunt: Atque adeo magis conſulemus honori virorum doctorum, qui ſine examine quod illorum tempore erat ſatis receptum, auctores ſuppoſititios ſecuti ſunt, quos pro veris ſcilicet habebant. Integrum igitur eruditis Academicis erit ſecundum regulas genuinæ Critices hæc diſcutere, verumque à falſo diſcer-

vendo os Eſcritores das memorias referir o qve ſe acha nos Authores ſuppoſtos para o reſutar.

3. Ha outros Authores modernos, como Fr. Gregorio Argaes, D. Joaõ Tamayo de Salazar, muitos Heſpanhoes, alguns Portugvezes, e poucos de outras Nações, qve naõ ſõ ſegviraõ enganados os Authores ſuppoſtos, mas accreſcentàraõ novas conjecturas, com qve augmentàraõ as fabulas, introduzindo na Hiſtoria Eccleſiaſtica de Heſpanha Concilios, Bullas, Biſpos e Santos: E na Secular, Reys, Principes e ſucceſſos, qve nunca huove. D. Joſeph Pellecier conhecendo a ſuppoſiçaõ de muitos deſtes Authores, approvou outros tambem ſuſpeitoſos, e per naõ qverer coſtumarſe a qve houveſſe na Hiſtoria de Heſpanha os tres tempos, qve com Marco Varraõ reconheceo, para qve o adelon, ou de todo ignorado, naõ ficaſſe occulto, e o mythico, ou fabuloſo tiveſſe acções mais certas, bouſcou nas fabulas dos Gregos, e nos Poëtas outros Reys, e hiſtorias mais eruditas, e igvalmente duvidoſas.

4. Entre as obras dos Santos Padres, de qve ſe podem tirar docu-

ſcernere, ſcriptoribusque memoriarum erit fas illa quæ in ſuppoſititiis ſcriptoribus deprehendent referre eum in finem ut confutentur.

3. *Sunt & alii ſcriptores recentis ætatis, ut Fr. Gregorius Argaes, D. Joannes Tamayo de Salazar, Hiſpani plures, nonnulli Luſitani, pauci ex aliis nationibus, qui non ſolum decipi paſſi ſe ſunt ut ſuppoſititios auctores ſequerentur, ſed etiam novas illis adtexuere conjecturas, fabulasque auxere fabulis atque eas adſperſere Hiſtoricæ Eccleſiaſticæ Hiſpaniæ, & Concilia, bullas Pontificum, Epiſcopos Sanctosque, nec minus in Hiſtori ſæculari, Reges atque Principes & res geſtas, quæ nunquam fuere, confinxerunt. D Joſephus itaque Pellicerius conſiderata multorum ejuscemodi ſcriptorum mala fide, atque notatis aliis etiam pluribus non minus ſuſpectis, ait videri ſibi in Hiſtoria Hiſpanica diſcernenda eſſe tria tempora, qualia in omni hiſtoria Marcus Varro pridem diſtinguere ſe fuit profeſſus, unum ἄδηλον ſive ignoratum penitus, atque occultum, alterum mythicum ſive fabuloſum in quo narrationes certæ magis ſed fabulis Græcorum & noſtrorum Poëtarum obſeptæ, Regesque & res geſtæ docte magis ſed non minus dubia fide expoſitæ.*

4 *Inter monumenta ſanctorum Eccleſiæ Patrum, ex quibus docu-*

men-

mentos para a noſſa Hiſtoria, andaõ algumas qve ſe julgaõ apocrifas, e outras ſuſpeitoſas, porèm naõ interpomos nellas o noſſo juizo, por naõ ſer o qve agora ſe nos manda examinar.

5. Temos muitos Authores de boa nota, qve allegaõ outros qve ſe perdèraõ, ou qve alguns entendem qve naõ exiſtiraõ, como ſuccede a Juliaõ Lucas, allegado por Floriaõ da Campo, Laymundo Ortega, Angelo Pacenſe, Alladio e outros por Fr. Bernardo de Brito: E como naõ vimos eſtes livros, os naõ comprehendemos no Catalogo dos ſuppoſtos, e ſegundo o provavel do qve ſe tirou delles, ficaraõ os ſucceſſos admittidos ou reprovados.

6. Naõ comprehendemos tambem neſta materia aqvellas hiſtorias, qve tem ſõ eſte nome, e com o de peſſoas conhecidas ſaõ humas novelas, qve com alguns caſos verdadeiros introduzem, como os poëmas, muitos fabuloſos, e deſte genero ſaõ Abulcaſis, Author Arabigo, qve eſcreveo da perdiçaõ de Heſpanha, parte da Chronica antiga del Rey D. Rodrigo, e outras daqvelle tempo, e mais modernas, qve cauſaráõ nos credulos grande confuſaõ, naõ porqve approvemos o qve eſtes livros contèm, mas porqve hè provavel qve

menta ad illuſtrandam noſtram Hiſtoriam duci poſſunt, feruntur nonnulla quæ apocrypha cenſentur, alia ſuſpecta ac dubiæ fidei: Eorum nullo utemur niſi judicio noſtro interpoſito, ut adeo præſenti loco examinare illa non ſit neceſſe.

5. *Sunt & multi bonæ notæ auctores in quibus alii deperditi allegantur, aut illi quos nonnulli nunquam exſtitiſſe exiſtimant, ut Julianus Lucas qui à Floriano de Campo citatur, & Laymundus Ortega, Angelus Pacenſis, Alladius & alii à Fr. Bernardo de Brito. Hos cum nunquam oculis uſurpaverimus, in Catalogo librorum ſuppoſititiorum præterimus, ſed prout erit probabile quod ab illis ducetur, vel ſtatuetur illis pretium, eorum auctoritatem amplectemur vel rejiciemus.*

6. *Neque in hoc Elencho illarum narrationum facimus mentionem, qui titulum ſolummodo hiſtoriæ gerunt & in fabulis ſuis perſonas notas inter veros quosdam eventus introducunt, ut in multis ſit poëmatibus plenis fabularum, & cujusmodi ſunt Abulcaſis, ſcriptor Arabs, qui de Hiſpania amiſſa tradidit, partem hiſtoriæ antiquæ Roderici Regis, & nonnulli alii illius & recentioris ætatis, qui credulis hominibus facile imponunt: Non quod pro veris probemus quæ in illis continentur, ſed quod videatur probabile conſignata eſſe ab illis autoribus, quorum præ-*

saõ escritos pelos Authores, qve referem, e qve tem a antigvidade, qve se lhes attribue.

7. Ultimamente nos parece qve naõ fica offendida a piedade, ou a gloria da Patria, mostrando sinceramente qve se naõ admitte o falso, qve se naõ affirma o duvidoso, e qve se estabelece o verdadeiro, copiando neste lugar as palavras, qve no fim do prologo do Exame de antiguidades escreveo Diogo de Payva de Andrada, hũ dos nossos mais illustres Escritores.

Advirto mais, qve se se vir qve às vezes contradigo algumas opinioens, ou antiguidades, qve puderaõ honrar a nossa Patria, saybaõ qve o faço por mais honra sua, porqve alèm de ser cousa sabida, qve sempre o falso desacredita; já qve ella tem grandezas taõ certas, qve a podem authorizar os naturaes, ou affeiçoados, ficalhe sendo abatimento attribuir lhe as duvidosas, de qve podem motejar os Estrangeiros e gloriarse os envejosos.

E naõ tratamos de muitas escrituras, inscripções, e outros monumentos qve se fingiraõ, porqve sempre se reservaõ para o sabio juizo dos Excellentissimos Senhores Director e Censores, e para a la-

præferunt nomen & tam remota ætate quam illis communitur tribuunt.

7. *Denique nihil videmur nos facere sive à pietate in Patriam alienum, sive gloriæ ejus inimicum, si omni fide demonstraverimus nihil nos falsi admittere, nihil dubii affirmare, vera autem stabilire ac tueri, quam in rem hoc loco repetemus quæ pridem scripsimus in prologo examinis Antiquitatum scriptoris inter nostros clarissimi Didaci de Paiva de Andrada:*

Monere præterea juvat, si interdum opiniones quasdam vel jactatas antiquitates oppugnemus, quæ patriæ nostræ gloriæ possint esse & honori, tenendum esse hoc ad majorem illius gloriam honoremque à nobis fieri, cum res constans ac testatissima sit, falsitatem semper honori fideique obesse: Sed & patria nostra tam multis abundat rebus certis maximisque, quæ auctoritatem illi addant atque civibus suis amicisque commendabiliorem faciant, ut ineptum sit dubias falsasque illi adscribere, exterisque ludibrium & invidis gloriandi materiam præbere.

Non jam dicimus de variis scriptionibus, inscriptionibus, aliisque monumentis fictitiis, quoniam semper hæc subjicientur sapienti excellentissimorum Virorum judicio, Directoris Censorumque, & diligenti

boriosa Critica dos Academicos, qve na facilidade de ver os Archivos, qve lhes permitte o seu Regio Protector, desempenharáõ facilmente a empreza, qve tomáraõ na imagem da Verdade. Lisboa Occidental 20. de Agosto de 1721.

Conde da Ericeira.
Martinho de Mendoça de Pina e de Proença Homem.

*censuræ Academicorum, qui pro facili ad Archiva inspicienda aditu quem potentissimus Protector Rex illis concedit, rem facile expedient, atque ad imaginem Veritatis * component. Ulyssipone Occidentali 20. Augusti 1721.*

Comes de Ericeira.
Martinus de Mendoza Pina &c.

CATALOGO dos Authores supposstos.

Berozo Chaldeo.

Megasthenes Persa, e os mais qve publicou Joaõ Anio Viterbiense, excepto os fragmentos qve se conservaõ nos Authores antigos verdadeiros.

Santo Athanasio de Saragoza com os mais escritos do Monte Santo de Granada.

Caledonio Bispo de Braga, na vida de S. Pedro.

Gregorio Betico, Catalogo dos Martyres de Hespanha.

Lucio Flavio Dextro.

Marco Maximo.

Branlio, continuaçaõ de Maximo.

Luitprando.

Hauberto Hispalense.

Liberato.

ELENCHUS scriptorum suppositiorum.

Berosus *Chaldæus.*

Megasthenes *Persa & cæteri quos publicavit Joannes Annius Viterbiensis, exceptis fragmentis quæ in scriptoribus antiquis genuinis servata exstant.*

S. Athanasius *Cæsaraugustanus & cætera scripta quæ in monte sancto Granatensi reperta traduntur.*

Caledonius *Episcopus Bragensis in vita S. Petri.*

Gregorii Bætici *catalogus Martyrum Hispaniæ.*

Lucii Flavii Dextri *Chronicon.*

Marci Maximi.

Braulionis *continuatio chronici Maximi.*

Luitprandus.

Haubertus *Hispalensis.*

Liberati *Chronicon.*

Au-

* Insigne hujus Academiæ, Veritas lucem affundens undique, cum lemmate: *Restituet omnia.*

Aulo Halo.
Servando.
Pedro Seguino.
Heleca.
Juliaõ Peres.

Naõ fallamos nos Authores, qve eſtes allegaõ, e naõ exiſtem, pois ſaõ pela mayor parte ſuppoſtos. E aſſim ſe mandou imprimir eſte Catalogo, qve comprehende alguns Authores julgados por apocrifos, para qve nenhum Academico ſe valha da ſua authoridade, como de Eſcritores, qve tem o credito, qve mereceriaõ eſtes livros, ſe foſſem dos Authores a qve ſe attribuem; pelo qve declaraõ qve todos os Academicos ſe devem conformar com eſta cenſura, para poderem ſer approvadas pela Academia as ſuas obras. Lisboa Occidental 22. de Septembro de 1721.

D. Manoel Caetano de Souſa.
Marqvez de Abrantes.
Conde de Ericeira.

Aulus Halo *Poëta Toletanus.*
Servandus.
Petrus Seguinus.
Heleca.
JulianusPetrus *archipresbyter Toletanus.*

Nec habemus pro noſtris auctoribus qui ab his allegantur, neq; illis fidem tribuimus, utpote majorem partem ſuppoſititiis. Quare etiam hicce elenchus typis imprimendus datus eſt, auctores quosdam quos apocryphos judicamus complectens, ne quis ex Academiæ ſociis illorum auctoritate utatur tanquam dignorum fide quam mererentur ſcripta hæc ſi illorum quibus adſcribuntur auctorum fœtus eſſent. Declaramus igitur, huic cenſuræ univerſos Academicos obſequi & conformare ſe debere, ſi ſcripta ſua Academiæ probari voluerint. Ulyſſipone Occidentali 22. Sept. 1721.

Marqvez de Fronteira.
Marqvez de Alegrete.
Conde de Villarmayor.

XI. Antoninus Mongitor in Bibliotheca Sicula edita Panormi A. 1707. fol. T. I. p. 158. ſq. de DIODORO Siculo differens refert ſub ejus nomine, Italica lingua prodiiſſe *Epiſtolas LV.* in Petri Carreræ Hiſtoria Catanæ T. I. p. 457. Prodiit illa hiſtoria Italice, Catanæ 1639. fol. in qua notas nonnullas Carrera addidit, & p. 492. tradit Epiſtolas illas Latine

è Græco translatas A. 1470. à Cardinali *Beſſarione* Nicæno. Italice vero ex Latino verſas nonnullas ab *Octavio Archangelo*, Nobili Catanenſi, qui circa A. C. 1600. floruit. Nec Græca hactenus in lucem protulit quisquam, nec Latinam quam Beſſario dicitur concinnaſſe verſionem. Quamquam vero idem Carrera dubitat ſintne Diodori Siculi an THEOCRITI Chii, tamen neutrius videntur eſſe, cum nemini veterum memorentur, neque MStus illarum Codex usquam potuerit reperiri, ac minime obſcura νοθείας & recentioris ætatis argumenta in ipſis deprehendantur Epiſtolas, unde Placidus Reyna pro recenti eas otioſi ingenii commento habet, & laudatus Mongitor T. 2. p. 107: *apocryphæ putantur à naſutioribus non ſine rationum pondere.* Idem viſum celeberrimo viro Gisberto Cupero Exerc. 1. de elephantis in numis, capite 9. T. 3. theſauri Antiquitatum Rom. Sallengriani p. 87. & Petro Burmanno, Viro eruditiſſimo qui præf. ad Tomum ſextum theſauri ſplendidi ſcriptorum Siciliæ, editum ex officina nobili Petri van der Aa Lugd. Bat. 1723. fol. in quo cum Carreræ hiſtoria Catanæ recuſæ Epiſtolæ illæ exſtant Italice cum verſione ex Italico Latina, antea inedita V. C. Abrahami Preigeri: *Addit deinde aliud argumentum* (Carrera) *quod nulli, credo, Critico placebit, ex Epiſtolis* Philanthropi, *Pontificis Maximi Catanenſium ad Cocalum*, & Catanenſium *ad Dædalum, quas ex Græco vertit Beſſarion Latine, & Diodori alicujus Siculi eſſe jactantur. Has enim ſpurias & recentioris alicujus Sophiſtæ eſſe quis non videt? Mentio ibi fit Julii menſis, & legionis, naumachiæ, & circi, quæ ipſa nomina diu poſt Cocali tempora invaluerunt. Has Epiſtolas, quarum auctoritate paſſim utitur & ſe decipi patitur, dicit verſas ex Latino in Italicum ſermonem ab Octavio Archangelo, & ſervari in primo volumine Chronicorum Catanæ: Ipſum tamen eas non potuiſſe Romæ, cum ibi A. 1636. eſſet, reperire.* Idem Burmannus p. 9. *Ut lectoribus æſtimandi copiam Carrera dare poſſet, qua auctoritate fretus plurima inaudita eruditis tradat, Diodori illius Epiſtolas ab Archangelo Italice verſas adjecit operi ſuo: Quod ſane docet bona fide Carreram his fidem habuiſſe, cum ere ſua conſultius aliter fuiſſet eas æterno ſilentio premere: Manifeſtiſſimas enim fraudis & ſpuriæ ignobilitatis notas præferunt, quas hîc longo ordine exponere nihil attinet, cum nemo humanitatis & elegantiæ veteris ſtudioſus non ſtatim eas deprehendere queat. Lepidum vero eſt quod ſuſpicatur non Diodori Siculi eſſe ſed forte* Theocriti Chii, *quia Suidas ejus hiſtoriam Libycam* (*quam belli inter Libycos & Catanenſes geſti eſſe credit*)

&

*& Epistolas admirabiles memorat: Infirmo certe argumento, cum illæ Epistolæ θαυμάσια videantur argumenta rerum incredibilium * habuisse, ut eo titulo περὶ θαυμασίων Phlegon librum inscripsit, quem in sensum si quis velit illas Epistolas referre, per me licet. Sed si ipsa ineptissimarum Epistolarum lectio eas falsitatis non statim damnaret, quæso videat an Theocriti Chii ævo, qui æqualis Aristoteli & Theopompo tempore Alexandri vixit, ** ut apparet ex Athenæo lib. XII. cap. 9. conveniat Marcellus & Lælius Metellus (ignorabilis homo) quorum Epistolas etiam hic producit. Certe Marcellum toto sæculo, Alexandro juniorem fuisse constat.* Cæterum cum Epistolæ illæ, qualescunque sint, Latine non nisi in magno illo & sumtuosiore opere semel vulgatæ reperiantur, existimavi me rem non ingratam facturum studiosis hominibus, si eas hoc loco, ut possint de illis ipsi suo marte ferre judicium, integras exhiberem.

EPISTOLÆ
DIODORI SICULI
EX ITALICA OCTAVII ARCHANGELI VERSIONE LATINE REDDITÆ,
INTERPRETE
V. C. ABRAHAMO PREIGERO.

Catanenses Syracusanis.
Epist. XIX. libri primi.
Ep. I.

Vicistis, ac spoliastis credulos agricolas nostros, persuadendo eos Oratorum more, diripuistis frumentum Sacerdotum Cereris, confregistis obeliscum nostrum Chalcidicum, ut & inscriptionis nostræ, ad flumen Symethum, terminum, ex pacto nobis concessum,

* Hoc minus verisimile mihi videtur, nam ita dixisset Epistolas non θαυμασίας sed περὶ θαυμασίων. Consuetum autem Suidæ, Epistolas quas laudat, admirabiles nuncupare. Ita de Phalaride: Ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ.

** Confer lib. 3. hujus Bibl. c. 17. §. 4.

armisque vestris oppositum, ruptis legibus pacis, quam a nobis redemeratis, quo melius bellum iterum facere possetis. Nos in portu Megarensi duas naves vestras, eadem illa onustas præda, cepimus, & Nobiles vestros armatos prælio vicimus; navium altera, quæ nobis sese dedidit, mox autem exarmata fugam arripuit, & a nostra clementia ad vos sese recepit, una in captivitatem avexit nostrorum hominum ligones ac vomeres, in testimonium fugæ suæ, nostræque fiduciæ. Sint sane hi vobis Rhetorices vestræ atque rapinæ tropæum, arma vestra nobis victoriæ nostræ erunt. Quod Magrenses vestri in fidem nostram concessere, id armis nostris effectum est; nova autem ipsius Urbis deditio nobis facta, voluntaria fuit, non pacto ullo, aut earundem frugum pretio, ut per litteras nobis exprobatis, a nobis empta, cupientibus istius Urbis civibus a jugo tyrannidis vestræ liberari, inque nostræ libertatis societatem sub nostra protectione, recipi. Quare si pacis estis conservatores, aliis eam nolite eripere, quin vestro potius vivite contenti, neque in hominem liberum natum ullum, dominium vobis quærite, ne tutrices Nemeseos nostræ vires provocantes, ultrices Deæ iras in armis nostris experiamini.

Senatus Catanensium Chrysostrato, Rei Militaris Principi.

Epist. XX. Libri primi.

II. In homine, quantumvis honesto ac probo, semper aliqua reperitur imperfectio. Bello te strenuum aliisque virtutibus præditum novimus, sed valde hæc omnia obscurantur ab avaritia tua, ad quam plus semel jam certis de causis connivere placuit; nam judicem te ipsum constituens propriorum meritorum, ac nostra benevolentia nimium confisus, non solum non participes, secundum cujusque merita, totius prædæ, ut tibi scripsimus, feciſti prælii socios, ac pedites, quos regimini tuo commisimus, sed tibi eam, vel, ut irem excusas, Reipublicæ reservasti. Laboribus tuis pretium non pro tuo, sed nostro lubitu statuas, neque ab iis indebito modo exigas, quorum nos debitores multis nominibus fatemur. Justum est, ut ei, qui proprium sanguinem, corpus, aut vitam exposuerit, aut impenderit, sperata persolvatur merces, si non de nostro, saltem de spoliis, quæ nactus fuerit, deque honore. Turpissimum quæstus genus est, aliorum labores lucri

lucri facere, aut diripere. Dii prohibeant, ne unquam Ærarium noſtrum divitiæ tam infames intrent, cum amicorum diſcordia. Diſtribue igitur inter illos omne illud argentum & aurum, omnemque illam prædam quam tibi, vel, uti dicis Reipublicæ reſervandam arbitrabare: vere enim miſer eſt, qui quum nummis ſit ditiſſimus, amicorum, virtutum, & conſilii inopia ſumma laborat; & ille tutiſſimus eſt theſaurus, qui bene donatur, beneque impenditur.

Pſyllas Senatui Catanæo.

Epiſt. XI. Libri primi.

III. Siciliæ Civitates, dum imperare ſingulæ cupiunt, imperium omnes perdent, præcipites enim altera in alterius exitium ruentes, victæ omnes interibunt. Tutiſſima, imo felix illa demum eſt quæ alteri, cum poſſit, vim non faciat, neque, cum norit inſidiari, inſidietur tamen, neque cum habeat penes ſe aliena bona, ea uſurpet, proprias vero res propriis viribus tueatur. Jacet Heraclea inde, quod alias deſtruxit Civitates, dumque alienis divitiis potitur, ſæpius in captivitatem adducta, & ad inopiam redacta eſt. Sic in alias Civitates tyrannidem exercens urbs Syracuſana perpetuam ipſa tyrannidem ſubiit. Hos infelices caſus, ceu ſpeculum inſpicientes, o Catanæi, non dico prudenter, ſed beate fortaſſe poteritis vivere. Probe ſcio, pacem vobis charam eſſe, qui diuturnorum jam dudum bellorum tædio laboratis. Ego hic obſes a vobis ſum, non tamen orator ad vos eſſe volui: nam pacis potius veſtram, quam hoſtium noſtrorum belli victoriam eſſe cupio. Nunquam in animum meum inducam, ut libertatem, nomenve Catanæum calamo meo commaculem, neque adeo auctor vobis ullo modo ero, ut contrahatis, nedum aliis cedatis antiquam veſtram ditionem Tranſymethicam, licet hoſtes horrendum in modum, ut hoc faciam, apud me inſtent, ſive quod territi ſunt claſſe Athenienſi, in auxilium noſtrum vocata, ſive quod tam anxio producendi imperii deſiderio laborant. Heſterna die nunquam, ut ad vos hoc ſcriberet, adduci potuit manus mea dextra, amputata quidem ea de cauſa ab ipſis, ſed non victa: Neque hodie, neque unquam id a ſe impetrabit ſiniſtra, quæ pariter invicta, eidem ſecuri Syracuſanæ ſubjici haud metuit, quum & ipſum intrepidum hoc caput, ſubeundis pro Patria tormentis inexpugnabile prorſus, recipiendis iſtis ictibus paratum ſit.

sit. Certi estote, tam irrevocabilem esse fidem meam, quam vulnus sit.

Catanenses Megarensibus, & Ennensibus.

Epist. XL. Libri primi.

IV. Quum Zanclæi, Tauromenitani, Centuripini, & Hadranitæ miserint nobis decem talenta, & arma, & pedites, & equites, & commeatum ad res bellicas, nullo nomine ad hæc obstricti; quid non a vobis sperandum est, qui manu propria sæpius frontes nostras condecoraſtris coronis obsidionalibus, a solo vestro decerptis?

Senatus Catanensis Charmopylo.

Epist. LXX. Libri primi.

V. Sæpius per Decuriones nostros, & per litteras nostras monitus es, ut tibi caveres a conversatione atque insidiis, navium, non minus Athenienſium, quam Syracusanarum, quæ rebus nostris inhiantes, quotie cum mercibus suis frequentant portum Ongiam, & Saturniam Acidis, quam custodiæ tuæ una cum omnibus publicis reditibus, qui ibi in manus tuas pervenere, commisimus, atque credidimus; sed tu aut dormis oculis apertis, aut vigilas oculis clausis. Potestne autem non expergisci quispiam, qui non dormiat? Trade ergo claves Arcis, * atque ærarii in manus Harmenidis, & veni injudicium.

Catanenses Curioni Tetrarchæ †

Epist. LXXII. Libri primi.

VI. Virtutum potissimum thesauro securitas publica consistit. Nostra hæc consuetudo haud est, ut accumulemus opes, ut provide nos doces, unde militibus, ingruente necessitate, stipendia suppeditemus; sed auro eos, atque argento captivo remuneramur, aut vulnerum, victoriarum, prædæ spoliorum hostilium, & honoris coronarum participes facimus. Hac omnium glorioſissima merces est, quam militibus atque sociis nostris distribuere solemus. Vale.

Se-

* In Italico, *le chiave della fortezza e del rame.*

† Principi sive Rectori quartæ partis Provinciæ sive regionis.

Senatus Catanenſium Iſtriadæ, Duci Leontinorum.

Epiſt. XC. Libri primi.

VII. Moti precibus tuis potentibus, & amicitia veteri, imprimis autem virtutibus tuis, clementiæ ac gratiæ inſtrumentis, vitam una cum libertate donavimus Lupulo, nepoti tuo, cujus ex ore canes noſtri Catanenſes nobiliſſimam illam prædam eripuere Virginum Aſſorinarum, quæ Templum Cereris petebant, cui ab infantia ſacratæ fuerant. Et quoniam tui, ob venerandam ſenectutem, ejus autem ob juvenilem ætatem, ad vitia proclivem, nos etiam miſeret, reſtitue illum Matri ſuæ, quæ ante meritum mortis ſupplicium jam miſeras ipſi facit exequias. Si eum in animi, ac fortunæ bona atque divitias ſucceſſorem tibi optas, exhortare eum, ut bene vivat, teque viventem, & patrem ſuum Leonicum, virum probum, filium, natura tuum, moribus atque adoptione noſtrum, pro libertate communis Patriæ noſtræ mortuum, licet in perpetua apud nos ac viva recordatione ſuperſtitem, imitetur, ac probe ſciat egregias illas Avi atque Parentis virtutes, contra ſolitum legum noſtrarum rigorem, nos cogere eſſe clementes. Haſce ipſi litteras prælegas volumus, quod ſi compererimus tamen, Lupum mutare pilum, non omittere vitium, ſupplicii ipſum refrænet terror, & ſi inemendabilem videris, contemptoremque ſui ipſius, tui, noſtri, Deorum denique, ſtatim tibi ejus pellem mittemus.

Catanæi Hieroni.

Epiſt. CXI. Libri primi.

VIII. Mittimus tibi Arrium Chlorionem, & M. Protionem, ad defendendam innocentiam inculpatorum iſtorum Juvenum Catanenſium, qui a ſorore tua necis Beryllii, nepotis tui accuſantur. Aurem præbe juſtæ defenſioni, & fidem habe veritati verborum noſtrorum, quæ ex horum ore percipies, avunculum exutus, ac judicem indutus, ne quid apud te calumniæ valeant, quæ lachrymis tibi fæmininis propinantur; belli ſaltem occaſionem quærere noli, habendo nos omnes, homicidii reos, & pacis ruptores, ſicut facis, quoties aïs epibatas Catanæos, in Naumachiæ certaminibus, Nepotem tuum factioſe occidiſſe, quum tamen hæc cædes præter voluntatem perpetrata fuerit. Animus homicidium, non manus invita facit. Fas autem non eſt, in

Senatu juſtiſſimo, carnificem fieri, tibive mactandos concedere innocentes, quos petis. Quamobrem ut homines te precamur, ut amici te hortamur, ut Judices tibi dicimus, noli diſſentire a Judicio noſtro, & acquieſce ſententiæ Proagororum * noſtrorum, tamque incorrupti Senatus; ſin innocentia tibi forte ſupplicio, veritas contentione digna videtur, & ut a paucis iniquam ſumas vindictam, omnibus nobis bellum intentas, fac quod lubet. Et ſi impatientia tua non ſuſtinet audire defenſionem linguæ inermis, ſentiet forſan armatas in manibus noſtris rationes, quibus tanquam Juſtitiæ propugnatricibus Dii invictis eſſe concedent.

Catanenſes Phalaridi Tyranno Agrigentinorum.

Epiſt. CXII. Libri tertii.

IX. Quum non ſtatuerimus, neque etiam ſatis expendere poſſimus, majorine miſericordia, & clementia, ſenectus tua, & valetudo graviſſima ac diuturna, an ſupplicio indigeat inſanabilis ille morbus linguæ tuæ peſtiferæ, cæterorumque vitiorum tuorum, armis te noſtris adoriti, & in perpetuum tibi occludere maledicum illud os tuum ſupersedimus. Ut autem damnum, quod ab immiſſis a te incenſoribus ſegetum noſtrarum, occiſoribus gregum innocentium, accepimus, ex parte vindicaremus, una cum Leontinis, hoſtibus tuis, jam terram tuam depopulati ſumus, magna tamen uſi continentia, & clementia, exercitum quoque tuum equitum peditumque noſtrorum non viribus tantum, ſed & terrore fudimus, & in fugam conjecimus, clementes non minus quam faciles ac miſericordes nos exhibentes usque ad ipſum prælii ardorem, amiſſis noſtrorum paucis, occiſis autem mille tuorum una cum duobus tuis Nepotibus infelicibus, crudelitatis tuæ Ducibus, ſtultitiæ tuæ executoribus. Te vero, utriusque infortunii auctorem, ut humanum ſanguinem ſitientem, per Pentaurum tuum tibi a ſecretis, cui vitam ac libertatem, quam nihili æſtimas, largiti ſumus, ea conditione ut tibi vas, iſto ſanguine plenum, reportet, hujus noſtræ victoriæ certiorem facimus. Eum itaque bibe, & infeliciſſimam hanc vitam, vive cum illo ſupplicio, cumque crudelibus illis mortis generibus, quæ ſingulis horis tibi infert Natura vindex, & invidia felicium noſtrorum

* In Italica verſione: *de' Proardi noſtri.* Proagororum mentio apud Ciceronem in Verrinis. IV, 23.

rum ſucceſſuum ; omni modo enim ab inquinandis vindicta tua manibus noſtris cavebimus, turpemque illam victoriam fugiemus, quam tua nobis miſeria afferret.

Catanenſes Steſichoro Himerenſi.

X. Veni; quandoquidem in civitatis noſtræ jura te jam recepimus, ſicuti carminibus pariter & epiſtolis a nobis petis, poſitoque omni metu ſub noſtra protectione nobiſcum fruere illa libertate, & tranquillitate, quam Muſæ tuæ deſiderant, & accipe, quæ tibi in ſubſidium vitæ, ac Filiabus tuis in dotem, liberali manu aſſignat Senatus Populusque Catanenſis, ſoli aliquot jugera Epigrammatum tuorum ſylva celebrata, eaque, ſi non ut dona meritis tuis ingentibus digna, ſaltem ut primos honoris ac benevolentiæ fructus: Quippe certi ſumus, quæcunque non fecerimus nos, facile ea ſuppletum iri ampliſſimis illis corporis atque animi dotibus, quibus vel univerſas orbis terrarum divitias ſuperant. Duas Filias tuas vel noſtras potius, quas reditus tui veluti obſides nobis reliqueras, nuptum dedimus, alteram Clarioni, alteram Tetrachio, Sororis tuæ filiis. Publice itaque lauda, quæ ſecreto tibi placent, facile enim jam perſpicis, quam ampla hi Juvenes hæreditate a Parente ſuo, Patricio noſtro, quamque egregiis moribus, atque ſcientiis locupletati ſint, amplexi quam cupidiſſime, non Senatus tantum gratiam illam, ut & ipſas imprimis ſponſas, verum & mediocrem harum conditionem, quippe quibus ſummæ dotis inſtar arridet quod ſint Steſichori filiæ. Hæc omnia tamen invita tua ſorore tranſacta ſunt, quæ majorem natu deſponderat Cteſiandro, Agonothetæ noſtro, qui forma ac moribus puellæ captus, in curia eam ſibi uxorem dari petebat, ſed repulſam a nobis tulit, non quod iſto connubio non eſſet dignus, ſed quod ærario noſtro aliquot ſeſtertium millia deberet. Recipe itaque Generos atque Nepotes tuos, & admitte juſtam hanc electionem, una cum fructibus tam egregiæ plantæ, qui inde ad te redeunt, cumque iis ad nos Catanam revertere, ſpectaturus Hymenæos, & ſpectacula, quæ adeo deſideras.

Catanæi Agrigentinis.

XI. Liberos vobis remittimus obſides, cumuniremi noſtra, quæ vobis in donum cedat; octodecim quoque talentorum debitum vobis remittimus, quod Senatui Populoque Catanenſi ex pacto ſolvere tene-

bamini, pro impensis, ac damnis quæ bello fecimus, moti non solum Leontinorum, ac Messanensium * precibus, sed & ipsa quodammodo statua Proserpinæ, quam Templo nostro Lunæ donastis, nec non vasis aureis, & gemmis, quæ Ditis, divitiarum Dei, conjugem satis arguunt, cæterum prosperis nunquam successibus superbientes, sed in amicitiam quoscunque recipere soliti, qui eam apud nos ambiunt. Neque mors Phalaridis, qui & vivus & mortuus vobis nocuit, multisque vos calamitatibus affecit, alios nos fecit, quam fuimus ante; gaudemus prudentiores vos esse factos, nam homines, qui errorum suorum adeoque offensarum, quas ita proximis præbuerint, pœnitentia ducuntur, tantum non pro innocentibus habendi sunt.

Catanenses Zanclæis & Rheginis, amicis fidelibus.

Epist. XIX. Libri quarti.

XII. Non usurarum, neque mercium beneficio divites facti sumus, sed fructuum, quos omnium nostrum universalis parens Terra procreat, ac Ceres largitur, quippe quibus indefesso quotannis studio labores nostros credimus, porro etiam spoliorum hostilium, queis terra marique potiti sumus: Denique continui exercitii, quod ut otii inimicos implicitos nos tenet. Nos illas non reputamus divitias quas Fortuna donare & auferre potest; eaque infima laus est, quam nobis tribuere potestis, ubi illud in nobis laudatis quod sub aliena potestate est. Isti demum stabilissimi sunt thesauri, qui in animi bonis consistunt, quosque non minus quam istos, majori ex parte adversus hostes consumsimus, sed ita, ut certo quodam modo nobis atque amicis nostris supersint; & hi invicti atque inexhausti manent, neque Fortunæ subjacent. Imo injuriam nobis facitis, qui istam nobis laudem, tam liberali calamo, adspergitis, quasi vero non alia vobis suppetiisset laudandi materia, qua benevolos vobis redderetis Catanenses amicos: Quanquam nobis propriarum laudum contemptoribus gratius acceptiusque fuisset silentium vestrum, vera enim laus non solis versibus, sed operibus consistit. Habeant igitur nudæ jejunæque Musæ Poëmatum vestro-

* Hi tunc nondum Messanenses, sed Zanclæi vocabantur. Messanensium enim nomen acceperunt demum à temporibus Anaxilai Messeni, & Messeniorum Peloponnensium in Siciliam adventu tempore Regis Hieronymi primi. Vide Thucydidem lib. VI. & Strabonem lib. VI.

ſtrorum in præſentia ſingulæ veſtem, cum ſextario frumenti, quæ munera haſce comitabuntur litteras, non in animi grati, ſed liberalitatis noſtræ ſignum: Si autem poſthac ſtylo hiſtorico vultis ſcribere, naves mittite, & frumenti modiorum millia ſexaginta vobis commodabimus, quæ a nobis, tum ut amici, tum ut homines, petitis, licet nobis nondum reddideritis, aut ſolveritis altera illa, quæ ob temporis longinquitatem oblivione jam dudum apud nos obliterata eſſe tamquam homines ingrati putatis. Sed probe perſuaſi ſumus, actionem debiti inter bonos neque temporis diuturnitate, neque alia quapiam cauſa unquam inveteraſcere, aut obduci.

Catanenſes Meſſanenſibus, * & Tauromenitanis.

Epiſt. XX. Libri quarti.

XIII. Reddite, quæ vobis commodavimus, talenta tredecim, vel dimidiam ſaltem partem: Reliqua quinque vobis non conceſſimus ſpe recipiendi ullo modo, quando quidem domum vocari nequit, quod petitur. Sed ſi tanta annonæ caritate laboratis, non ſolum non exacturi ſumus debitum, ſed & participes vos frumenti noſtri faciemus, quoniam hoc amicitiæ veſtræ merita poſtulant, in remunerationem laborum, ac damnorum, quæ noſtri amore, a Phalaride accepiſtis in navibus noſtris; & certi eſtote, promiſſis nos dona conjungère ſolere, neque pati, ut hæc ab illis unquam vicantur, in amicitia.

Senatus Catanæus Andropatro Poliarcho.

XIV. Vicimus te primo ratione (licet invicta maneret pertinacia tua) deinde armis; reliquum jam nihil eſt, niſi ut, nos ipſos vincentes, te vincamus clementia, & miſericordia noſtra gravitatem etiam delictorum tuorum præponderet. Quoniam autem Charyllius morum tuorum emendationem, tuo nomine, promiſit, ſuamque pro tua fidem jurejurando interpoſuit, veniam tibi conceſſimus, ab exilio te revocavimus, pœnam, & ſex talentorum debitum tibi remiſimus, inque caſtellorum tuorum, reliquarumque facultatum poſſeſſionem te reſtituimus. Redi igitur depoſito cadavere quod longo te tempore ſepultum habuit, novum veluti hominem indutus, ad caſtiſſimam tuam, præque

* Zanclæis. Vide ad Epiſt. XI.

cæteris fæminis omnibus pulcherimam Petroniam, divitiarum tibi ac salutis causam & effectricem, quæ a te ingratissimo marito fastidita est, præ amore libertæ, sterilis atque effœtæ meretricis apud Hadranitas, pecoris tui lupæ, opum tuarum dissipatrici, ministræ denique exitii tui, atque infinitas gratias referre memento simplicibus illis lachrymis, quibus a clemente Senatu tibi vitam recuperavit uxor tua, ac pro te, cum debitum, tum pœnam persolvit.

Catanæi Dionysio.

XV. Non minor victoriæ spes, quam pacis nos tenet desiderium, quam toties turbasti. Quod si autem Fortunæ in cujus manu sunt Regna, & Respublicæ, & Victoriæ, seu casu, seu vi, a te vincimur, hoc probro nobis non erit, quia tu præ reliquis omnibus tota Sicilia opulentissimus es, ac potentissimus. Verum si in res humanas Fortuna dominetur, cogita non minus Virtutem pollere, modo virtus sit, quæ ab illa vinci non potest. - - - - - Cæterum non stamus armati in damnum tuum, sed ad conservandos Penates, Patriam, ac Libertatem avitam, nobis hæreditariam factam. Si tu arma sumis in vindictam ac stragem contra illos, qui quod suum est justo tutari præsidio laborant, quid illis facies, o Rex, qui quod tuum est, (dummodo tuum est) pacem, ac salutem usurpatorie invadunt?

Dionysius Tyrannus Syracusanorum Catanæis.

XVI. Dum vestra vos nimis abuti antiqua libertate patimur, dissimulantes sæpius culpas vestras, ex vestra clementia nata est arrogantia vestra, atque eo iterum audaciæ processistis, ut nominis nostri socios atque amicos, non modo, verum & nostros ipsos, incursionibus, insultibus, prædationibus, aliisque injuriis haud paucis, infestare non dubitaveritis, &, excitantes iras nostras sopitas, experiri cupiatis, quid arma nostra valeant. Restituite igitur confestim nobis per hunc tabellarium trecentos equos captos, eorumque armaturam, nostrorumque necem supplicio luite eorum, a quibus perpetrata est, quos justa sententia ad mortem damnavimus, nisi eam per gladios nostros gustare universi velitis.

Catanæi Dionysio.

XVII. Clara tibi res esse deberet, si Philosophus esses, eum qui Ra-

Rationi ſerviat, libertate non poſſe abuti. Nos omni ſervili timore vacui, legibus voluntatis noſtræ ſubjecti ſumus, & a natura docti, voluntaria ſervitute Rationi obedire, quæ animi affectuum nobis moderatrix eſt, idque nullo mortalium cogente; hac una re liberi ſumus, quod neque te Judicem, neque alios, præterquam nos nobismet ipſis ſuperiores agnoſcamus; & ut tales, qui nos ipſos cognoſcere, ſuperare ac regere novimus, alios quoque non minus vincere & caſtigare, quam venia proſequi, ac regere ſolemus. Quodcunque bonum, in aliis rigor legum armatarum, ac metus, id ipſum in nobis Ratio, Pudor, & Natura operantur. Quumque Judicem & actorem in cauſa magis tua quam tuorum, agas; cognoſce, quæſumus, noſtrorum illam, qui ter ad pugnam a tuorum avaritia provocati ſunt; incidenres enim in turmam equitum tuorum, quum per vim (licet incaſſum) extra omnem belli prætextum, nulla eorum ope aut ſocietate in præliis uſi, ſollicitarentur ab illis ut prædæ ſeſe participes facerent, quam de Barbarorum ſpoliis captivis, armata manu, non ſine noſtrorum ſanguine victores conſecuti fuerant, atque ut erant defeſſi ac vulnerati, ſed invicti, novo hoc prælii genere impeterentur, ab effrænata iſta inſolentia alteram victoriam, ſpolia præclariora, dupliceſque coronas reportarunt. Qui panem Balearicum eſurit, * funda eum petat, ſicuti fecere noſtri, non autem rapiat labores noſtros, eorumque honorem ac gloriam, quippe quæ cuncta in haſtarum mucronibus gladiorumque aciebus portamus. Ad minas tuas reſpondere nihil attinet, quæ pueros territent, non homines, eosque viros. Audivimus modo, idque ex te ipſo, nondum ſenſimus armorum tuorum potentiam: nos te exſpectamus; tu autem certus ſis, ubi apud te nihil juverint juſtæ excuſationes, ac rationes, Juſtitiæ tandem miniſtros gladios noſtros amputaturos omnem calumniam.

Catanæi Leontinis, & Megarenſibus.

Epiſt. I. Libri ſecundi.

XVIII. Promiſſa, quæ ſæpius nobis tempore pacis dediſtis, quæque ut amici nominis noſtri, ac vi ſocietatis noſtræ, nobis etiam debetis, nunc, ut certo quidem nobis perſuademus, præſtabitis, quum omnibus Syracuſanorum, eorumque fœderatorum copiis obſideamur, & Athe-

* Vide ad Florum lib. 3. c. 8.

Athenienſium exſpectemus. Dii immortales, qui animos nobis invictos dedere, arma quoque ſuppeditabunt, quibus hoſtem vincere, eive reſiſtere ſaltem poſſimus, & vires, quas in veſtra experti eſtis defenſione. Reddite nobis dimidium ſaltem iſtius commeatus, quem defenſor veſter, quem vobis miſimus, veſtri cauſa abſumpſit, ac mittite nobis illos pedites & equites, quos ab hoſtibus veſtris, atque adeo a morte, noſtrorum ſanguine, copiarumque noſtrarum terrore liberavimus. Quoniam vero Terias amnis, ac viæ publicæ pluviis valde difficiles factæ ſunt, mittimus vobis Nardinam, & Adramedontem Centuriones, cum duabus navibus onerariis, & duabus quinqueremibus, iisdem illis, quæ vobis milites noſtros ſæpius in auxilium transvexere.

Catanenſes Dionyſio.

Epiſt. IV. Libri ſecundi.

XIX. Iterum ecce, cum per litteras, tum per nuncios, dicendi licentia nimium quantum inſolentes, & bella & cædes, & ignem, aliaque id genus mala nobis denuncias. Nos quod toties jam noſtris interminatus es, tuis haud ſemel jam fecimus, vel laceſſendi gratia, ut ſemel potius vindex tandem fieres, quam millies minator.

Catanenſes Dionyſio.

Epiſt. XIII. Libri ſecundi.

XX. Nunc ſane, poſtquam, amiſſo imperio Syracuſano, ſecurius atque tranquillius imperio in te ipſum frui potes; nunc inquam, tam vere tui dominus es, quam non es aliorum tyrannus. Recuperaſti libertatem, quam in captivitatem tibi eripuerat ac retinebat tyrannis tua: nunc merito Regem te poſſumus dicere, quod tui ipſius Rex es: Ac tuus iſte animus, quem totus terrarum orbis non adimplebat, nunc circa ſolum microcoſmum tuum * verſatur. Non opus eſt igitur ut conſolemur eum, qui ſalutem pariter, ac libertatem, quin & dominationem a ſeipſo recuperavit. Enimvero gaudemus, quod ereptis tibi Fortunâ bonis quæ ſibi eripueras prius, reſtituerit tibi animi ea, quæ longo tempore neglexeras, ac tantum non plane amiſeras.

Senatus Catanenſis Phillatradi.

Epiſt. XXVII. Libri ſecundi.

XXI.

* Corpuſculum.

XXI. Nocte dieque, temerarie ac prodige tu, interque quotidianas rapinas semper egene, Oppida ditionis nostræ ad res novas excitare, dormientes hostes nostros expergefacere, ac nummos coacervare laboras, quos a jam notis, ac viribus nostris despectui habitis, inutiliter prorsus ac turpiter mendicas, ad conscribendos milites adversus clementem illam Civitatem, cui triplici nomine vitam, ac libertatem debes, ter veniam ab ea consecutus, & ab inimicis tuis defensus, ter quoque in Principatum Patris tui Transhadranium restitutus, deinde exiguum id, quod reliquum tibi est, disperdis, unde ad eam paupertatem delapsus es, ut stultitiæ solum paternæ, animique ingrati hæres relictus sis, ad recuperandum tibi illum agrum nostrum, quem quo tempore bellis occupati eramus, Parens tuus usurpatorie occupaverat. Quod clementia usi simus erga Juventutis tuæ furorem, id factum est ad dissimulandas, imo deridendas, tanquam telas aranearum, vanas tuas in damnum nostrum machinationes. Verumtamen ne apud vulgum crescere sinamus tuam existimationem, Senatus autem vilescere auctoritatem, jubemus te Turres Xiphoniæ, atque Arcem Scopuli Cyclopei tradere Carneadi nostro, & confestim ab harum litterarum receptione, ditione nostra excedere, nisi cum omnibus tuis conjuratis ab iisdem pinnis vis pendere, de quibus Pater tuus cum reliquis suis præcipitatus est, ne salutem tuam aliorum precibus aut viribus amplius credas, quum sis inemendabilis: Neque etiam Arcis munimento, quum arma Catanensia alas habeant.

Catanenses Syracusanis.

XXII. Veniam concessimus Hyblensibus Ætnæis, quod linguâ atque armis vestris insidiosis decepti, a nobis defecere: Nec minori clementia, quam misericordia usi sumus erga veterem eorum urbem patriam, opus Avorum nostrorum, & turres reparavimus, ac muros reædificavimus, adhibitis ad hoc opus iisdem illis mille Libycis, sociis vestris, qui una vobiscum eos effregerant, ac deturbaverant, nunc autem a nobis ibidem præsidio relicti sunt: Vestris porro eorumque clypeis captis, ad calcem apportandam. Et quoniam ea Catanensium est indoles, ut prosperis successibus non superbiant, sed vincentes ignoscere, ac prodesse soleant, dimittimus vobis liberos, ac donamus non vobis sed sibi ipsis, & venerandæ senectuti, ac Musis Stesichori, sup-

plicis ipsorum Patris, * nominis, atque pietatis Catanensis celebratoris Celtum Syracusium, præfectum præsidii, & tres ejus Filios cum Nuru, quinque talenta a vobis ac Patre pro ipsis oblata cedant in augmentum dotis Virgini Sponsæ, & liberalitatis nostræ donum.

Catanæi iisdem.

Epist. XLI. Libri secundi.

XXIII. Multis jam annis, cum per litteras, tum per internuncios, consuetæ misericordiæ nostræ bellum minamini, poscentes Hyblam, eique vestrum rursus imponere præsidium. Manus invictarum domitrices, rebellium vero castigatrices ferro campos purgare solent, neque radices agere sinunt zizania, ac spinas Syracusanas in solo Catanensi. Id ipsum, quod inique vos minati estis, nos Megarensibus vestris juste fecimus, & victoriam adepti sumus.

Catanenses Lythreo Duci, Hellespothii filio.

XXIV. Monarchia est Oligarchia nostra, sicuti semper fuit, concordes uno omnes oculo cernimus, una lingua loquimur; quemadmodum omnium nostrum una est voluntas, sic unum omnibus patrimonium est: Unus nos Deus agitat, unus Briareus, sed optimus Centimanus movet. Multi sunt rami, sed universorum una radix est. Ne spera, te alligato linguæ tuæ catenis ** uno alterove membro, totum unquam in tua potestate habiturum corpus; Boni Medici membrum corruptum amputant, ne totum corpus perdant. Dactylum jam corruptum familiaritate EK - - - tuisque promissis ac donis in perpetuum exilium ejecimus, castissimamque ejus uxorem Hegesiam, proditionis revelatricem, propterea que necatam, Sepulcro ac Statua auro coronata in foro nostro Lunari honoravimus. Denique Calliandram cum universis opibus paternis in matrimonium concessimus Tiryntho, rivali tuo, Dactyli inimico, idque propterea, quod invidiæ etiam tormento te castigari oportet.

Phi-

* Patroni. ** Confer quæ Lucianus in Hercule Gallico.

Philanthropus Pontifex Maximus Catanenſium Cocalo * Regi.

Epiſt. LII. Libri ſecundi.

XXV. Elapſus jam eſt ſeptimus dies Metagitnionis, ** & illuxit ejusdem ultimus, necdum tamen advenere legiones tuæ, quas per litteras nobis promiſiſti, in auxilium noſtræ, imo tuæ veteris Regiæ, Avorumque tuorum Patriæ. Tu nihil curas, perque ſocordiam ac ſomnum inter uxorum tuarum illecebras, & concubinarum tuarum delicias ætatem ducis, tanquam tua nihil referat, quæ damna, quam ruinam patriatur hæc Urbs, quæ non ſemel tibi mater ac nutrix tantum fuit, ſed ſemper & conſors, & ſocia fidiſſima. Num credis, capta a Libycis, aliisve hoſtibus urbe Catana, tutum tibi manſurum regnum, quod parvulo incluſum triangulo, propter bella hoc tempore civilia, ac Tyrannos incertum ac turbulentum tenes a Barbarorum potentibus armis, aliove belli genere? Crede mihi, erras. Tibi dico: Neque tu neque Reginæ tuæ, aliæque concubinæ, neque filii ac ſervi tui, qui tecum genio indulgent, neque horti tui, toto anno florentes ac frugiferentes, neque ingentia periſtylia, neque Regia tua, cum ſellis argenteis, ſolio ſubſelliisque auratis, neque divitiæ tuæ, deliciæ aliæque res cariores, pretioſioresque, quas in ea Urbe non minus incertas poſſides, neque adeo libertas, neque vita tua, neque titulorum longa ſeries, nec honor, tecum manebunt; ſed aut vituperatus, aut profugus vives, ſingulis horis moriens, aut, in duram ſervitutem abductus inexorabilibus victoribus Barbaris ſervies, perimens tua negligentia Majorum tuorum gloriam, quæ in te vivit, verum in te morietur, ſi dormias auxilii tempore, & amicos tuos indemnes præſtare negligas; nihilque inferiora erunt damna tua infamia. Præveni itaque, o Rex (ſi hoc tibi nomen carum eſt) exſpectationem ſollicitudine, ipſisque rebus confirma promiſſa regia, & fidem Deorum, & leges amicitiæ, & advola, ac defende muros & templa ſacra, quibus Parentum tuorum oſſa cineresque venerandi, ſanctæque reliquiæ, Deorumque aræ continentur.

* De Cocalo vide ad Ovid. 8. Metamorph.

** Maji ſecundum Fazellum lib. 2. c. 3. decad. 2. Maurolycum, Mirabellam aliosque. Sed præſtat Julium vel Auguſtum cum Carrera intelligere.

Catanæi Cocalo Regi.

Epist. LIII. Libri secundi.

XXVI. Quæris ab obsessis, quo loco res sint obsidionis, quæ hostium vires, quinam boves illi Libyci, * qui in perniciem nostram adducti sunt; faxint Dii, ut necessitas fiat, si hæc tua est curiositas, ad maturandas cohortium tuarum suppetias. Nobis vix tempus reliquum est non dico capiendi cibum, aut ullam requiem super oppugnatis muris, sed vel respirandi, ob continuas hostium irruptiones, quibus multis de partibus interdiu & nocte infestamur certi vita potius, quam Patria, cumque Patria honore simul cedere. Hisce non obstantibus inter saxorum, sagittarumque tempestates, & inter sanguinis imbres, inter ipsas mortes denique raptim rescribimus successus nostros, quæque scire desideras, in sordidis hisce, atque incultis tabulis inceratis, * quippe quibus hoc tempore non ita præ manu sunt pelles, corticesque papyri. Legis si non ut vis, at ut potes, tua nostraque damna, & cladem quam nobis obsidio infert. Trium epistolarum suprema, quam Ephethræ, exploratori nostro, ad te perferandam dedimus, ideo tibi reddita non est, quod captus ille ab hostibus extemplo chartam de industria deglutivit: Vivus autem exenteratus ab hostibus, sua ipsis viscera nostraque secum per litteras communicata secreta manifestavit coactus. Nepotes tui Chilocrates, & Triparchus, pleni glorioſis vulneribus, sed non indefleti aut inulti occubuere; ille, dum muros defendit, hic extra urbem una cum trecentis aliis nobilibus in primo congressu; scias autem, tantam esse gloriam, ut mortis damnum superet. Trinympha mater, doloris impatiens e muro sese præcipitavit super occisum Filium, cumque lachrymis effudit sanguinem & vitam suam, quæ & ipsa jam volatilia facta Elysios campos petebant. Nos ad incitas redacti sumus, & omni ferme spe destituti, nisi tu adsis. Quod si integrum unquam foret animis invictis, ac mortis contemptoribus, pro liberorum, ac conjugum salute, Patriam deserere, nunc tempus adesset, eoque magis, quod hostis sub Conditionibus nobis securitatem spondet, & viam fugæ aperit: verum honoris defensio, sacrorum Templorum reverentia, Deorumque immortalium religio id prohibent. Impia res est sepulcra relinquere aperienda, Patrum nostrorum cineres spar-

* Elephantes, ** Cera obductis.

spargendos, aras sacras profanandas, ut infami salute profanemus animos nostros. Non permittant Penates, ut hasce abominationes oculi Catanenses aspiciant superstites. Commeatus omne genus inopia jam premimur: Missilia nobis tela vix suppetunt, imminutæ sunt vires defensionis, fractæ debilitatæque balistæ, catapultæ, cæteræque omnes machinæ, eminus jaculantium: Solus nostrorum animus in perpetuum manet infractus. Exercitus hostilis tam numerosus nos urget, ut vulnerum absorbeat numerum, & hastatorum jactus frustrare quodammodo videatur, & operiat non solum arenas littorum, verum & campos & colles, qui nobis circum jacent; neque unum aliquem exercitum, sed totam Libyam in perniciem nostram, concurrisse dicas: Neque tamen hæc expaveseimus, quoniam, quemadmodum hostibus numerus ac potentia accrescit, sic defensoribus animus, tantoque magis amore Patriæ incendimur, quanto nos vires atque spes destituunt. Verum quum animus, absque virium ope, parum aut nihil juvet; aut veni, aut saltem ne tarda copias mittere auxiliares. Classis hostilis tanta est, ut triginta naves quinqueremes, centum quinquaginta triremes Liburnicas * rostratas, ducentas rates, inter militares onerarias, & hippagogeas, ** & lintres, *** & hemilias, † & speculatorias, †† in universum ad numerum septingentarum, & amplius contineat. Primo adventu ad anchoras constitere in Cajetongiæ nostra, ac tredecim Turres, quæ commeatui ac mercibus reponendis nobis inserviunt, expugnavere: Mox occupata mole, tam prope Urbem accessere, ut saxa, ac tela missilia catapultarum, ballistarumque superne e turribus jactæ submerserint quinqueremem Prætoriam. Classis majori ex parte jam stat subducta supra Urbem, loco, ubi lædi non potest. Boves Libyci quadraginta duo sunt numero, & bini copulati unam turrem ligneam in dorso portant, quæ pluribus hominibus telorum jaculatoribus, occupatur. Bestiæ sunt ferocissimæ, quadruplo & quintuplo nostris bobus majores, rostro, seu naso (proboscidem vocant) longissimo instructi, quem quaquaversum flectunt, & circumagunt vi magna, & quo manus instar utuntur, militibusque clypeos & arma de manibus eripiunt. In ore

* Vide Suidam in λιβυρνικαί.

** Naves transvehendis equis.

*** Parva navigia *barchette*. Propriè linter truncum arboris denotat, quo excavato veteres flumina trajiciebant.

† *Le tartane.* †† *Le fregate.*

duos dentes gerunt candidos, multumque prominentes, ceu duo cornua magna, & tam hiſce quam proboſcide illa nocent, ſtragemque ferunt hominibus & equis tam validi ac terribiles, ut in noſtros irrumpant, atque ordines & agmina confundant, neque quo iis reſiſtamus, quicquam reperimus; huc accedit quod equi noſtri, qui (inter occiſos ferro, laboribus, ac fame) vix mille nobis ſuperſunt, ad primum horum monſtrorum conſpectum territi, in fugam convertuntur, neque fræno ullo aut virga retrahi eo poſſunt, adeoque inutiles nobis ad prælium facti ſunt. At Polichius, & Theodorides, inter noſtros animoſiſſimi juvenes, re ipſa nos docuere, roſtrum illud haud difficulter præſcindi, viamque nobis aperuere, qua non modo reſiſtere hiſce animalibus, verum & ea ulciſci queamus; poſthabitis enim mortis periculis adeundis, cum trecentis ex omni Juventute Catanenſi lectis ſociis, in ſummo ardore prælii, non minori vi, quam audacia, confertiſſimos hoſtes penetrarunt, & illas beſtias cominus aggreſſi ſunt, duabusque ex illis promuſcidem præcidere, duas alias trucidarunt, adacto in ventrem vulnere, quia reliquis corporis partibus non poterant vulnerari, ſive ob corii duritiem, ſive quod laminis oſſeis, vel thoracibus impenetrabilibus obtectæ eſſent. Theodoridi tamen nimius ardor, dum ad majores adſpirat honores, mortem conſcivit; reliqui juvenes partim ab hoſtibus cæſi, partim reverſi ſunt, gloria non minus, quam vulneribus pleni. Sicanorum decem millia, ab hoſtibus ſecum contra nos militare coacta, præſto jam ſunt cum arietibus ſuis, aliisque machinis bellicis, ad effringendos muros hujus Urbis, quam campi ipſorum haud ſemel propugnatricem experti ſunt: Et plus jam damni accepimus ab Inſulæ hujus incolis, quam exteris nationibus hoſtilibus. Univerſi autem Naumachiam occuparunt, & Circum Maximum, & hiſce ceu ſcalis uti conantur, ad conſcendendos muros noſtros, ſed fruſtra ab hac parte; mœnia quoque ab alia parte Urbis perforarunt, perque primum murum, ſanguinolentum ſibi introitum conſecuti ſunt, & ſecundum jam tentant, ſed inutili labore, ob reſiſtentes defenſores. Polemarchus repoſcit Uxorem & filias ſuas, obſidionis noſtræ cauſam, quas quinqueremis noſtra ex mari Africo huc advexit captivas, ipſe autem nudius tertius pila quadam, de catapultis ſuis miſſa, cujus caſu diffractum tectum, ubi aſſervabantur, eas obpreſſit. Nos jurejurando earum mortem cauſamur, cujus ille incredulus autorem ſeſe ipſum eſſe minime credit, easque animo ſuo vivas ſibi repræſentas, a nobis flagitat, additisque mi-

minis, & mactatis ante oculos noſtros captivis Catanenſibus, tam crudelibus quotidie ſpectaculis efferatur, tamque crebris aſſultibus obſidionem urget, ut nulla temporis intermiſſione alii aliis ſuccedant. Lege itaque o Rex, quibus procellis in horas nos impetat Fortuna noſtra, tibique & nobis proſpice, & ſuccurre, antequam manus hoſtiles ſolo æquent triplices noſtros muros, quos ſæpius Regni tui coronas dicis, & paullulum illud ſpei quod nobis adhuc ſupereſt, prorſus exſtinguatur.

Salius Catanæus Salio Syracuſanorum.

XXVII. Fruſtra tu & obteſtationibus & precibus, & hoſtiis Lares, atque Penates noſtros revocare laboras extra mœnia Catanæa, intra quæ ad nos confugere, Genii veſtri & auguralibus indiciis propitios ſeſe monſtrant. Nos, qui Urbem jam luſtravimus, Pæanas cecinimus, Amburbium celebravimus, Ambarvalia promiſimus, cæteraque quæ libri ſacri & Sibyllini docent, ſperamus quam primum mactare victimas. Ego ab hiſce aris, & ab hoc propitiatorio nunquam dimovebor, neque tuæ mihi litteræ perſuadebunt, ut a ſolemnibus abſtineam expiationibus.

Catanæi Dædalo Architecto.

Epiſt. LXX. Libri ſecundi.

XXVIII. Monuiſti nos, fabricas Naumachiæ noſtræ, ac Circi Majoris, quod vicinæ nimis, ac tantum non contiguæ ſint Mœnibus noſtris, ſcalarum & arcis uſum contra Urbem noſtram hoſtibus præſtare poſſe. Ingenium illud unicum tuum, quod veterum Architectorum in hiſce errorem nobis monſtravit, quem tot ſæculis nullus Architectus aſſequi potuit, nedum emendare, monſtret nobis quoque modum, quo ſalva operum tam præclarorum magnificentia, vitiis illis mederi, Patriam præſtare ſecuram, & in Propugnaculum ea nobis convertere queamus: Aut veni, ut hoc nos doceas, ſimulque interſis ſacrorum Ludorum, & Epibatarum ſpectaculis, conſcenſa navi noſtra, cui alas tuas poſuiſti: Aut reſcribe, quid tuum illud fallere neſcium judicium tota de re ſtatuat. Interim in argumentum noſtræ erga te benevolentiæ accipe duo talenta; huic autem deſiderio tuo circa præſtandam illam ſecuritatem

tem Civitati noſtræ, conſentimus, non noſtri ipſorum cauſa, ſed ut illam conſervemus adverſus inſidias: non enim tam anguſto circulo includi ſeſe patiuntur animi magni, non craſſi, non triplices muri, ſed viri fortes ubique & conſtituunt & armant civitates. Probe noſti, canes Catanenſes intra ovilia haud temere obſideri a lupis; neque perſonæ noſtræ, neque arma, otioſe poſt muros latent, ſed præcurrere adverſarium ſolent, quoties prævenire ſibi conatur.

Catanenſes eidem.

Epiſt. XCV. Libri ſecundi.

XXIX. Sæpius nos hortatus es, ſollicitus de publica, imo tibi nobiſcum communi ſecuritate, ſicuti etiam in noſtris neceſſitatibus amicum, in utraque fortuna fidiſſimum ſocium te præſtitiſti, ut vel omnes facultates noſtras (ſi alio modo fieri non poſſet) perficiendis & reſarciendis triplicium murorum noſtrorum ſtructuris antiquis impenderemus. Nos, ne videremur prodigi, aut ſecuritatem noſtram in reparandis craſſis muris turribusque immanibus, antiquiſſimorum fabrorum noſtrorum Cyclopum opere, multis ab hinc ſæculis inchoato, collocaſſe, plures annos, a perficiendis iisdem ſuperſedimus. Verum ne & operum antiquorum tamque celebrium adeo, ac nobilium fundatorum, aut perſuaſionum tuarum, ingenioſiſſimi inter omnes mortales viri, contemptores arguamur, in præſentia centum ac tredecim talenta veterum turrium reædificationi, ac novi muri inſtaurationi, ad deſignatæ a te ichnographiæ modulum, deſtinavimus, impenſam ſane, quæ ſi vires noſtras, non tamen animos ſuperat, præter drachmarum myriades, a Majoribus noſtris expenſas, chiliadum enim vix ratio habita.

Catanenſes eidem.

Epiſt. XCVI. Libri ſecundi.

XXX. Ad opinionem falſam, quam de nobis Cocali Regis paraſiti ſtulte coram eo conceperunt, dicentes tibi, ut Lampirius nobis ſcribit, non minus timiditatis nos eſſe ſuſpectos, quam ſuperbiæ, ac prodigalitatis convictos, propter impenſam, & Urbis communitionem, quæ tibi cæterisque ſapientibus viſa eſt neceſſaria, ad patriæ noſtræ conſervationem, atque decus; nos reſponſi loco nihil aliud ipſis reponi volumus,

lumus, quam publicam litterarum tuarum exhibitionem cum Urbis ichnographia. Quis autem Dædalo peritior est? Verum tu, qui paucos nos multis congressos sub Megarorum mœnibus, ter manus conserentes, ter victores in campis Agrigentinis præsens vidisti, tu, inquam, pro nobis respondere, quantum satis est, poteris. Adde autem, nos esse prodigos earum opum, quas sanguinis nostri pretio nobis a Dea Victoria comparavimus, ac liberales earum, quas Ceres & mater Idæa de nostris sudoribus nobis reddunt.

Catanæi Arthoo.

Epist. XVI. Libri tertii.

XXX. Dolorem nequaquam minuit dissimulatio; fingis & cupis, te non sentire injurias, ac damna, quæ a nobis accepisti, neque te ipsum noscere illo speculo quod noster, vel tuus potius tibi exhibuit Protoiatrus. * At specimem hoc puerilitatis tuæ, non volumus dicere stultitiæ est quam malitiæ tuæ superinducis. Quod ad vitia tua & delicta Meapsiodæ tui connivens, te tibi persuadeas videri a nemine. Sed negare non poteris, etiamsi ab oculis excludantur, per aures tamen penetrare dolorem atque invidiam.

Agathocles Rex Phthiandro Catanæo.

Epist. XXIII. Libri tertii.

XXXII. Ocius dispone angustæ domui tuæ, & veni homo homini Deus, angustè enim mecum præeris unus.

Agathocles Tyrannus Syracusanus Phthiandro Catanæo.

Epist. XXIV. Libri tertii.

XXXIII. Scire a te vellem, o Phthiander, num Theognidis Sophistæ adhuc hortulanus sis, & num merces tibi sufficiat sustentandæ pauperrimæ vitæ tuæ Philosophicæ, qua Regiam, divitias, atque amicitiam meam, optimi Tyranni, negligis?

* Archiater.

Phthiander Catanæus Agathocli, Tyranno Syracusarum.

XXXIV. Operibus servilibus ingenue libertatem meam conservo, & voluntario cultu hortorum Theognidiorum, qui meo ac Domini mei corpori pariter atque animo fructus ferunt. Tuum meumque exteriorem sperno, & (licet externe pauper) eo contentus vivo qui hominem interne ingenuum, & Deos spectat. Sias, me propriis manibus, quibus res terrestres colo, metiri cœlestes & conscribere Historiam, hominumque celebrium & Heroum laudes, nec non miseriam Tyrannorum. Experientia enim jam didici, raro aut nunquam tyrannidem ac probitatem, aut opes atque amicitiam eodem loco consedisse.

Catanenses Phalaridi salutem, ac pacem, si velit.

Epist. XXVI. Libri tertii.

XXXV. Scribimus tibi, & loquimur, ut Legislatores: Respondemus, ut Judices. Agrum Agyrinum & Assorinum, quem utrumque armata manu, ac justo titulo in potestatem nostram redegimus, a parte Reipublicæ, ac populo Catanensi adjudicamus. Quod ad Symethum fluvium attinet, tibi de eo non competit judicare, & jam provisum a nobis est, ut agri nostri sit terminus, & camporum Leontinorum, nobis communium nostrique census. Si tibi forte suspecta sunt arma nostra, eaque de causa, milites, arma ac munimenta paras, dicimus tibi, nos esse conservatores non minus quam amatores pacis. Caveat itaque sibi a manibus nostris ultricibus lingua tua semper armata: Non enim verbis mortuis bellum gerere consuevimus, sed factis vivis. Quod si bellum vis, excepturi te sumus armis justæ defensionis, & speramus victores fore ignoscendo. Vanæ suspicioni (nolumus dicere metum) sive tuæ sive tuorum sedandæ publice & in universum hæc charta inserviat, & scias ab ejusmodi persuasionibus pendere, ut aut miser tibi aut felix videare, ac revera sis. Ille locus, quem tu exilium vocas, fortibus habitatoribus patriæ instar est.

Catanenses Phalaridi.

Epist. XLV. Libri tertii.

XXXVI. Misisti Albionem cum octingentis equitibus & sexcentis

tis peditibus, præter triginta currus falcatos, ut Agyra, atque Assoro, & Chrysæ fluvii limitibus nos spoliares. Nos cum septingentis viris in campo aperto, sæpius ipsi pugnæ copiam fecimus: Verum ille cautior, sive perdere tot hominum salutem metueret, sive ne iterum captivus in manus nostras incideret, satius duxit, non obedire unius avaritiæ, & rabiei tyrannicæ, desertisque, cum suscepto munere, curribus præda onustis, clam noctu, non dicimus ausugit, sed abiit. Campi victoria, ac spolia Catanensibus ab hoste, non nisi sanguinis ac vitæ profusione, eripiuntur.

Catanenses Phalaridi.

XXXVII. Vere dicis, te in animo habere, bellum nobis inferre, cum propter te ipsum (qui semper sudoribus, & lachrymis, & sanguine tuorum, qui odio te habent, tuamque tyrannidem, inebriatus es) tum propter Numina, quæ tibi sunt Crudelitas, & Avaritia, nobis ignota. Nos idem quoque in te statuimus, qui trahendus nobis es captivus ante Aras Pietatis, Honoris & Justitiæ, Numinum Catanensium, Phalaridis inimicorum, ad placandas eorum iras tuo holocausto, sicuti Ætnæo igni sacrificavimus tuos illos triginta, qui portas æreas Templi nostri Vulcani, antiquissimum & nobile opus Cyclopum, tibi tantopere laudatum, cremaverant, ut & lucum sanctarum Hamadryadum, quocum hæ natæ fuerant, & stridentes in flammis jam exstinguebantur. Exspecta igitur a nobis, istorum Numinum ministris, & a Numinibus ipsis vindictam, neque enim pias magis, aut honorificas iis Hecatombas facere possumus, quam si tua morte eas placamus.

Catanenses Syracusanis.

XXXVIII. Quod vobis concedere noluimus, ut per proditionem mitteretis ignem in classem Athenienſem, quæ in Cajetongia nostra sub incorrupto Medio Fidio * nostro hybernat, & in utramvis aurem otiose, quod ajunt, dormit, interminamini nobis bellum & mortes, aut Latomias Syracusanas. Nos autem, qui hisce sæculis a victimis humanis, antiquissimo illo sacrificandi genere abhorremus, armata manu vos aggressi, non in victimam aut hostiam holocausticam, vos mactare constituimus ante Aras Hecates nostræ, a vobis prædatoribus toties offensæ, sed experiemini solummodo, quam grave sit supplicium, in per-

* Medius Fidius jurandi formula non Dei nomen.

petuum ad metallicas noſtras fodinas Cyclopeas damnatos eſſe, ne nimia clementia erga vos crudeles ſimus.

Catanæi Himerenſibus.

XXXIX. Preces excipi ſolent exhortationibus, haſce ſequuntur fere minæ, ultimo demum ad arma concurritur: Et hunc ordinem in actionibus humanis paſſim obſervare licet. At vos Himerenſes, viribus veſtris majora auſi, contrarium feciſtis, primo enim armis nos tentare cœpiſtis & inſidiis in obſcuro: Deinde minis & exhortationibus in publico, poſtremo autem ad preces a vobis in ſecreto ventum eſt, poſtquam nempe jam ſatis experti eſtis noſtras ad reſiſtendum vires. De veſtris autem viribus, æque ac de ſubſidiis Phalaridis deſperatis, qui iram atque arma Catanenſium laceſſere noluit, quippe qui probe norit, eos, qui primo, atque iterum injuria nos affecerint, tertio tale quid haud quaquam auſos, vel viribus ad id ſatis inſtructos fuiſſe. Fortitudo ratione carens leges atque ordines turbat, metus obſervat: Jam ſi altera vobis damnoſa fuit, alter erit inutilis. Is erat ordo, ſed ſive eum obſervaretis, ſive non, nihil vobis prodeſſe poterat ad obtinenda a nobis oſſa Steſichori, nativitate veſtri quidem, verum patriæ electione noſtri. Ea vera demum patria eſt, quæ eligitur, non ubi quis naſcitur, Nos in noſtra hac civitate, donis vivum, & magnifico ſepulcro porphyretico mortuum eum honoravimus. Et jam cernimus, vos litteris veſtris, repetitisque minis provocare denuo homines, qui, & vivos & mortuos veſtros honorant. Nos ordinem turbare nolumus, ſed a verbis mortuis exordiemur, eaque deinde factis vivis excitabimus. Igitur vobis dicimus, ne moleſtum vobis ſit, velle quod ille voluit, & virum illum divinum honorare Templo veſtro, e longinquo, quemadmodum nos e propinquo, ſepulcro noſtro; nam quum tota Himera, dum infans eſſet, vix ipſi pro cunis ſufficeret, adultæ autem ætatis eum non caperet in vita: Quomodo vultis, ut poſt obitum locus tam exilis ſepulcrum ſit tanto Viro, quem ne tota quidem Europa, nedum Sicilia capit? Quid igitur, o Himerenſes, tanto opere a nobis petitis veneranda illa oſſa, quibus moriens ipſe hanc Urbem conlocupletare voluit? Ille relicta Himera Catanam venit, quam vivens ſibi in patriam elegit, moriens in ſepulturæ locum: Si non potuiſtis penes vos retinere Virum illum liberum in vita, neque juris aut dominii quicquam vobis erat in vivos veſtros, qui fieri poteſt, ut jam in mortuos, voluntarie factos

factos noſtros, habeatis? Solus Pluto hoc habet imperium. Si itaque hoc precamini, nolumus; ſi jubetis, non poteſtis; ſi minas additis, temerarie facitis; ſi denique vi, & via belli rurſus, quærere mortuum in animum inducitis, univerſos vos vivos perdituri eſtis; & ubi aliena oſſa quæritis, veſtra relinquetis, veſtræque invenietis ſepulturæ locum, quem ne hoſtibus quidem negare ſolemus.

Senatus Catanæus Thichnæ.

XL. Haud levibus de cauſis Triumviratus honore dignus fuiſſes judicatus, in eumque forſan cooptatus, niſi apud Senatum per precum interceſſiones, quodque pejus eſt, per pretii infamis oblationem, id efficere ſtuduiſſes, ambitioſum detegens animum tuum, quem oculis, obſtinatione non minus, quam ſimulatione tua deceptis, celaſti. Qui magiſtratus emit, neceſſario Juſtitiam vendit. Injuria haud levi Patres Patriæ, teque ipſum, affeciſti, dum per vias tam turpes auſus es affectare illam dignitatem. Prohibeant Penates, horum mœnium cuſtodes, ne quis unquam tribunal, ubi nunquam injuſtum, aut venale Judicium fuit, conſcendat, nedum ibi ſedeat tam corruptus, & impune inde exeat. Imo ſecundum Majorum noſtrorum decreta & ordinationes, cavendum duximus, ne quiſpiam tuo poſt hac exemplo inductus, iterum hæc ſcelera tentare audeat, adeoque ex Senatusconſulto non modo ab univerſis honoribus ac dignitatibus arcere te viſum eſt, verum etiam in perpetuum exilium damnare.

Anaphormachus Catanenſis Tibi, Alexandro Philippi Regis F.

XLI. Ridet Apollo Abderitam Anaxarchum, qui, dum noſtra Chaldæorumque vaticinia deſpectui habet, mortem tibi accelerat, o Alexander fili non Hammonis, ſed Philippi. Si Babylonia, fatali tibi urbe, abſtines, tranquille ad ultimos victurus es climatericos. Quæ Diis clara ſunt, haud penitus a nobis mortalibus ignorantur. Quum itaque immutabile ſit Fatum, & ab æternitate profluat, irrevocabile quoque telum mittat neceſſe eſt, & irreparabile vulnus inferat ei qui ſciens ac prudens illud incurrerit. Vive autem tu tibi, nobisque Catanæis, victoque a te terrarum orbi, ſi vis quoniam potes, quum jam ſcias: At neſcis, neque potes, ſi non vis.

Anaphormachus Sophiimitræ *

XLII. Infauſtus influxus cœleſtis adeo maritum tuum urget ad oppetendam mortem in aquis, quibus tantopere delectatur, ut ab iis avelli nequeat: Amat itaque rem, in qua latet, ac paratus eſt ipſi interitus: Et comitem habet inimicus hic influxus immodicum divitiarum ſuarum amorem, quæ profecto, ſi ad vitæ inæſtimabilem illum theſaurum comparentur, ne tantillum quidem valent. Horreo ejus mala, quæ mentis acie perſpicio, nam cæcus eſt, oculis nihil cernere valet, adeoque nec timeat. Doleo vicem tuam, tuæque Matris, quod quum ad opes ejus avare attendatis, perſonæ negligentes ſitis ac prodigi, & in charitate crudeles. Deos precare pro me, qui timeo ac precor, proque eo, a quo tua tuorumque Filiorum vita pendet: Ac perdere noli tempus, quin aſſiduam facias ſalutis ipſi conſultricem, vitæque medicam, linguam tuam.

Catanæi Topatreo Ariarcho. **

XLIII. Infinitis mendaciis, ac dolis perſuadere conatus es Ennæis, Himerenſibus, & Syracuſanis, ut bellum facerent, hiſce tanquam ob jus in Agrum noſtrum, illis, ob oſſa Steſichori, & ſtatuam Cereris Victricis, quam a multis jam ſæculis poſſidemus; verum neutros, utpote pacis conſervatores, ab amicitia noſtra removere potuiſti: Neque enim Reipublicæ ſuæ tranquillæ ſummam eos in manum Fortunæ rurſus tradere oportet, ac novo experimento diſcere, quam probe nos, cùm lingua tùm manibus, defendere noverimus. Dux tamen Ennenſium, atque Himerenſium, a tumultuante plebe electus, ut timidus plane atque indignus, recuſaſti illud onus, excedens nimirum vires tuas, noſtrarum haud ignaras, cauſatus metum ob Filiorum tuorum ſalutem, qui leones facti, a te, tanquam fugitiva, atque aſtutiſſima vulpe, degenerarunt, adeoque a redeundo ad te abhorrent, nolentes fugæ tuæ, rapinarumque tuarum ſocii, atque participes fieri, & in manus noſtras denuo incidere: Hanc autem Patriam ſibi, noſque Parentes elegerunt. Jam vero ceſſante excuſationis cauſa, arma (ſi tantum tibi eſt animi) in nos cape, & infeliciſſimum percipe fructum, ut pendeas ex iisdem illis Minervæ oleis, quas cremaſti, & e quibus, vita illa, quam tibi ob conjugis tuæ, & ſupplicum Antiſtitarum preces donavimus, indigniſſimus

* Filiæ.

** Summo Principi.

simus, semimortuus ablatus es, & veni, quandoquidem jam corvi, reliquæque aves rapaces cadaveri tuo inhiant.

Catanæi Mamerco Catanarcho, * & Tyranno.

XLIV. Revocamus te a Templo, & Luco Vulcani Ætnæi, ubi toto die stas otiosus, ac mœstus. Tanto sane Tyranno indigna res est, super mortuis inutiles fundere lachrymas. Num hisce ab Elysiis revocari posse credis? Sepulcro suo conditum relinque Polipuli tui cadaver, factum jam putridum ac pestilens, in ipso enim prælii ardore mortuus gloriose vivit, tu vero gloriam ejus lugere videris. Veni itaque ad spectacula nostra, & Tragœdiam, non tam ut voluptatem ex molestia, quam nobis affers, capias, quam ut cognoscas rerum humanarum Tragœdiam, Tyrannorumque in hujus vitæ scena miseriam, & ab histrionibus, alienas personas indutis, intelligas, quæ adulatores tui te celant, amici vero, & nos in hac fortuna circa nostram tuamque salutem, tibi detegere non audemus. Parce tibi, nam qui nimiis luctibus indulget, quemadmodum tu facis, immerito sibi nomen Philosophi arrogat, quod tibi sumis: Quippe Philosophi, ut Dii, neque lætantur, neque tristantur.

Hermilia, Cereris Catanææ Sacerdos, Tibi Phalaridi, Agrigentinorum Tyranno.

XLV. Vana suspicio, quam de Senatu, Populoque Catanæo concepisti, maximo tibi nocumento est, tibique turbat exiguam illam quietem, quæ reliqua tibi est, quamque decerpis a convictu Sapientum, qui in vanum te circumstant, hortantes te ad deponendam tyrannidem, sine qua sustentare nescis, imo neque vis, vitam tuam, plenam non minus crudelitatis, quam mortis terroribus, atque periculis, assiduis propriæ conscientiæ (proh dolor!) subjectus tormentis, licet absque fructu. Cave itaque tibi, tuæque ditioni ab altera eorum vindicta; at certus sis, Cererem, ut opera manuum Cyclopum fundatrix vetustorum horum mœnium, atque ita Domina eorundem atque Regina fuerit, sic opere manuum Catanensium terribilem semper sese præstitisse propugnatricem, immittendo cùm morbos insanabiles, ut alias hominibus sceleratis, tum Erinnyas, ut tibi in præsentia, quod per incendiarios

* Principi Catanæ.

rios tuos, qui omnes jam interiere, fruges suas, per sacra Catanæa rura, mille facibus nefandis cremasti; &, hæ fuere resplendentes istæ stellæ errantes, quibus te exornare somniabas imaginem Cereris Catanææ. Faxit Apollo, ut falsa somniorum tuorum, tam infausta omina portendentium, interpres sim. Scias autem, cineres segetum, igne a tuis hominibus vastatarum, sive Naturæ fuerit hæc benignitas, sive universalis matris Terræ in te prodigæ, erga nos liberalis, fertilissimos reddidisse campos exustos frugibus; te autem invidia. Morere itaque, o profane, in horas, intra propium tuum cadaver, morborum tuorum portatile sepulcrum, in fœtore ac sceleribus tuis, & consumere supra terram sensim in lecto doloris tui, quippe haud dignus es, qui recipiaris a sancta illa Dea matre Terra, quam igne ac sanguine humano toties fœdasti.

Hermilia Eidem.

XLVI. Valde litteris tuis gloriaris, potentem te esse divitiis tuis: Qui oculis captus non est, nihil in te præter Fortunæ bona videt: Animi bonorum supra omnem miseriam pauperrimus es. Quænam miserior sors mendicitatis reperiri potest, quam ut quis alienas emendicet divitias, idque per tyrannidem ut tu facis, qui supra omnes homines ditissimum te appellare posses, si parvo, eoque bono contentus esses, nec non virtutum thesauro, quæ a te exulant? Nunc ab ultricibus Cereris ac Proserpinæ, iris graviter percussus, & in perpetuum a conscientiæ propriæ morsibus vulneratus atque cruciatus, nummis & donis earum gratiam tanquam venalem & mercenariam, redimere conaris. Abominantur sanctæ illæ Deæ placamenta auri tui, atque argenti obscurissimi, lachrymis & sanguine humano fœdati. Certus sis, gratissimum quod ipsis offerre possis, sacrificium futurum, si teipsum victimam sistas, licet immundam, & tuo sanguine, tuaque humano generi salutifera futura morte eas places.

M. Marcellus Senatui, ac Populo Catanensi.

XLVII. Solus Archimedes ille ingenii sui armis pro Syracusis totis depugnat, & nobis earum expugnationem remoratur. Catanæi vestri, socii nostri, in obsidione, nocte dieque, strenue sese gesserunt, nihil otii sibi unquam concedentes: Unde præ omnibus mortalibus inde fessos

fessos eos reputavimus. In ardore prælii ter muros Urbis conscendere, ter ibi vexillum posuere, ter ab obstinatis defensoribus, ad desperationem eadem de causa redactis, depulsi sunt. Bona eorum pars, in impressionibus faciendis, periit, ut vivat eorum semper in nobis amicitia, ipsorumque Patriæ memoriæ mittite quam primum reliquos, in obsessorum spolia inque coronas ipsis successuros: Cum iisdem expectamus quoque reliquas illas catapultas, arietes majores, cæterasque machinas, atque tormenta muris oppugnandis. Si in tempore, reliquo frumento conseveritis castra Romanorum, amicorum vestrorum, qui urbem, paci ac libertati vestræ pernicioſam evertere nituntur, reddent vobis centuplum.

Catanenses Hyblæis.

XLVIII. Iisdem illis-testudinibus, arietibus, & tormentis bellicis captis, quæ fusus a nobis excercitus Syracusanus reliquit, quum Hyblæ urbis oppugnationem aggressus esset, Megarenses muros evertemus, & cum M. Marcello jam cœpimus Syracusanos concutere.

Senatus Catanæus Gymnophilo.

XLIX. Non quod es Comarchus, * &, uti re ipsa satis probas, ab antiquis Heroibus Catanæis originem ducis, neque etiam quod jure successionis multa possides, sed ob exiguum illud, quod multa pugnando, haud semel victoriam quantumvis arduam, adeptus, in potestatem nostram redegisti, Ducem te creavimus legionum nostrarum, & hoc tanti momenti munere, unde Patriæ pendet salus, te ornavimus, quippe quod nemini nisi valde probo ac strenuo contingit. Adde, quod in te repræsentari agnoscimus imaginem fortissimi Gymni, avi tui, qui tormentis ab hoste subjectus, ne Patriæ secreta revelaret, linguam sibi dentibus præmordit, & una illa perpetuum tenuit silentium, quod universis deinceps linguis semper celebraretur: Tandem membratim ab eodem hoste discerptus, atque exenteratus, pro libertate, proque amore communis tibi nobiscum Patriæ mortuus est. Recipe itaque hastam, cæteraque insignia Imperatoria a Philandro Meapsia, & dic ei, nos ipsum constituisse Ducem classi nostræ, a quo exspectatur jam dudum in Portu Ongiæ. Tu cum exercitu prosequere victoriam, quam mors

* Κώμης sive pagi princeps.

Hieronis nobis attulit, contra Erythræos, & Syracusanos, Urbe pulsos,* & arma nostra tam longo tempore sepulta, nunc autem eorum sanguine resuscitata, fugientes. Obsidione Enosiam cinge, cujus turribus, & arcibus omnem salutem suam concredidere. Tu fac, ut ad illustriorem te reddendum, non solum generis origo, verum, & fortitudo cateræque virtutes tuæ concurrant, & ab expugnatione exspecta coronas, ac triumphum non modo, sed & spolia.

Catanæi Ducibus Classis Lacedæmoniorum.

L. Nihil Fortuna, Victoria, cæterisque rebus bellicis mutabilius, nihil quoque Regnis, atque Imperiis, quippe quæ in earum manu, sede omnino incerta, sunt, minus tutum; Virtutes autem, animi nimirum illæ, inexpugnabiles. Vos Lacedæmonii, qui Spartæ aliquando, Tragicæ atque impiæ Catanensium Fortunæ derisores, et histriones & mimi fuistis, hodie ab eadem victi, atque expugnati, fabula estis, & Comœdiæ Comicis extraneis & nobis in scenis Theatrorum Catanæ (non enim satis fuit vobis arridere solum, neque etiam suo tempore nos irrisistis) ut semper derideamini: At non a nobis, qui ne hostibus quidem etiam venia indignis clementiam, ac misericordiam negamus, & crebro ignoscendi usu, quod summum genus victoriæ est, habitum jam in naturam, naturam in necessitatem convertimus. Pro uno Ptiphsamo, machinarum architecto nostro, captivo vestro, quem liberum nobis, sed nudum remisistis, remittimus vobis togatos Chrespothiam, & reliquos undecim nobiles vestros, quorum, apud nos obsidum, obliti eratis, neque, quum nudi essent, ullam curam habebatis. Res sane vobis Ducibus indigna est, Architectum tam præclarum, machinarum vestrarum ruinam, non dicam male acceptum, sed plane incognitum vobis fuisse. Corpus quidem Viri spoliastis, at ne universa quidem Græcia, nedum Sparta, eum unquam spoliaverit virtutum suarum decore, partæque in damnum vestrum gloriæ suæ purpura.

L. Cæcilio Metello, & Q. Flaminio COSS. Lælius Metellus. S. D.

LI. Nescio, quo pacto litteræ meæ, quas vobis conscripsi in Sicilia,

* Confer Diodorum Siculum libro XI.

cilia, tam brevi tempore Romam in manus veſtras pervenerint, tot maria nimirum, ac terras circumvectæ. Nunciatum enim mihi eſt, navem ſpeculatoriam, quacum Romam mittebantur, captam eſſe a Piratis Libycis, Libycos illos a Palæſtinis rurſus, ac Cæſaream tandem in manus P. Caſſii Prætoris delatas, inde demum in veſtras perveniſſe. Non opus eſſe puto ut me excuſem de tarditate mea in perſcribendis ad vos rebus Siciliæ, ubi cum imperio ſumus Proconſulari. Scripſi nudius tertius, verum quoniam audio alteram illam quoque navem, quacum alteras haſce litteras ad vos perferendas dedi, naufragium paſſam, tertias nunc adornare viſum eſt cum Euthymio Cinna, qui Patriæ cauſa Catanenſium Legatus ad vos venit, vir nobiliſſimus, cùm virtutum ſcientiarumque ſplendore, tum rerum per liberas non modo Civitates, verum & Regna procurandarum, uſu. Jam menſis elapſus eſt (neque novum quid Romæ, opinor, apportabit hoc nuncium) tremere tota cœpit Sicilia, Ætna primo gemere, mox mugire, demum in aëra fumos, flammas, ac cineres denſiſſimos eructare, poſtremo torrentes ſuos igneos evomere. Catana ubi hodie adſum, terræ motu concuſſa, actaque longa, ſed anguſta ac profundiſſima, voragine ſuperne deorſum, uſque admare in duas partes ſciſſa eſt: De vaſtata majori ex parte, ac tantum non omnia ejus decora, veterumque ibi monumenta, cineribus etiam oppreſſa. Prolapſa mœnia Borealia cum Turribus, Cyclopum invento atque opere, nec non vicinum hiſce Templum Cybeles Magnæ. Ruinam minantur Amphitheatrum & Gymnaſium; projecit autem templum Cereris, ac prorſus perdidit celebrem ſuam teſtudinem nobile illud hemiſphærium. Perguſa lacus vicinus, Proſerpinæ ſacer, a terra abſorptus eſt; Spelunca Ditis per quindecim dies flammas eructavit, ſubſedere magna ex parte ripæ ejus marinæ, & terra ſub mari, flammis efferveſcente, dehiſcens majorem partem molis prope Urbem abſorpſit, adeo ut non niſi Pharus ejus Pyramidalis in mari, & obeliſcus ejus Hieroglyphicus in ripa ſuperſit, conquaſſatum tamen utrumque. Amaſenus in ipſa Urbe, per dies complures multis fontibus ſanguinem putridum vexit. Haſce calamitates paſſa eſt Civitas, Romani nominis tam amans; ex ſtatuis aliisque, quæ in ea ſunt, ſimulacris, Romam mitto Statuam Matris Terræ, ſive Naturæ, mamillatam, opus Mamurii; Statuam Veneris Homicidæ, pedibus mutilam, alteram Galateæ cum Delphinis, & concha marina, & Statuam Acidis bicornis myſterioſe absque brachiis elaboratam, cum altiſſima illa Cybeles,

sed confracta, ita tamen, ut reconcinnari queat. Opera Museo, eoque Romano haud indigna. Cum hisce una etiam obeliscus ille mittitur; quæ cuncta Senatus recipiat acceptaque habeat, loco tributi istius, quod nondum persolvit Civitas, vel ex parte adhuc debet. Luxere Catanenses religiosi, rebus ita charissimis spoliati damnum suum licet voluntarium. Decernat Senatus remunerare eorum lachrymas tributorum in annos decem remissione, ut ruinas refarciant: Cesset interim Quæstura. Immania sunt portenta ac monstra, nuper in Sicilia conspecta, Colossus Zancloti marmoreus Messanæ primum noctu, cœlesti quadam salsugine opertus, insequenti die totus in calcem dissolutus est, ut ne ulla quidem pars amplius restet. Taurus, Promontorium, sive scopulus, arte in formam tauri elaboratus, sub Tauromenio, a continenti avulsus, & instar sulphuris, aut bituminis ardens a mari absorptus est, cum bona ipsius continentis parte. Syracusis Statua Solis vitrea ter sponte in durissima saxa, pavimenti prolapsa, neque ullam fracturam passa est, ne digitis quidem, qui æris instar flectebantur: Collocata autem loco securo, sponte in partes minutissimas dissiliit. Materiam hæc auguriis præbebunt, Romanis autem neque admirationi erunt, neque terrori.

Chryseus Dux Catanensium, Nithriæ Præfecto.

LII. Numquid credebas, oculos nostros charopos * non deprehensuros, vel de nocte, Nithriæ insidias? Tu retrocedebas, ut majorem saltum faceres, nobisque ablandiebare, ut morderes, sed in vanum; cecidisti in foveam, quam copiis nostris præparabas. Stultus est ille, o Nithria, qui suo non contentus, in pace belli ansam quærit: Præprimis si opibus ipse & honoribus pollet, & tamen aliena involat, incerta enim res est, & omni difficultate major. Armis arma repellimus, & pacem bello inviolatam servamus. Catanæ cervix indomita jugum nescit, attamen cæteris juga tractat.

Cedria Thapso.

LIII. Coacta, uti scis, ab Ephoris, † & Populo Athenienſi, tutoribus meis testamentariis nubere marito, de tot Principibus, parvulum

* Acutos.

† Magistratibus Lacedæmoniorum.

lum te ad generoſum Regulum elegi, tuique, ſummi Sacerdotis Cereris, amore conſumpta magis, quam inflammata ſum. Ad haſce res ſola inter nos eloquens paranympha papyrus fuit, ſalaciſſimus pronubus, calamus; neque jam præcurrenti calcaribus, nec prævolanti alis opus erat; flexiſti volentem: Et hæc per te magis, quam per nos efficere norunt Superi. Ego, inter Veſtæ ſteriles, ſumme jam contenta beneficio tuo magis, quam Patriæ, ad Nuptias adacta ſum; neque, quum Regina eſſem Ephyræorum, averſata tamen fui te Regulum, Regem mihi conſtituere ----- Dicebas mihi, o ficte, ac mercenarie amator, quod in me minime pulchrum eſſet, omnium aliarum ſuperare pulchritudinem; quod minime eſſet opulentum, eſſe opulentiſſimum, & quod minime nobile eſſet, a nobiliſſima Heraclidarum proſe oriundum. Verum aut tu non amplius te ipſum præſtas, aut ego non ſum eadem, quoniam ab eodem te, unde profecta laus eſt, natum etiam eſt vituperium. Tuus ignis nihil modicum habuit, ſed ſtatim in te exarſit, quemadmodum ----- ac potiuſ deferbuit, meus non item, ſemel enim in me accenſus inexſtinctus ardet. ----- Qua ego volo, tu non vis; neque miſera ego a te abſtinere ſcio, neque ſi ſciam, poſſim: Voluntas enim mea a tuo non-velle magis voluntaria redditur, magisque vivax; ſicuti tuum non-velle a meo nimium-velle. Alcibiades, mortuus, in perpetuum vivit penes me per fidem illam conjugalem; quia, infelicibus auſpiciis, ad preces tuas nos conjunxit, a te una cum amore interemptam. Athenas veniſti Legatus Catanenſium, fuitque dubium, utrum linguæ magis dulcedine, an oris pulcritudine, dum mandata exponis, animas rapueris, me autem hac ſola rapuiſti. Animus meus, qui crebro alias, & in præſentia, una cum hiſce litteris, ad te excurrit, meliorem totius mei ſyſtematis partem ſecum fert, brevi reliquam exſpecta. Si venire ceſſas, veneno mihi mortem accelerabo, extremam eamque certiſſimam vulneribus amoris medicinam, ſupremum infelicibus refugium, licet eam ſibi ipſis vel optantes conſequi Dii nequeant. Exſpecta igitur me umbram denuo tecum in Elyſiis Catanæis victuram; ſi modo verum eſt, animas poſt mortem iterum in ſempiternum vivere.

Liburno Dextratori † cæterisque Delatoribus, ac Eleuthrioni Scurræ, cæterisque Palatinis parasitis, Archon Catanensium.

Epist. XII. Libri tertii.

LIV. Si Lacedæmoniis, ac Syracusiis ----- secum in bellis transferre licet, num Catanæis sine erubescentia ----- Inter Orgia sobrii, castique sumus, Trieterica Libero patri, & Deæ Voracitati * nostris Penatibus ignotæ, cui delubra construxistis, nec ulla damus libamina. Quarto vicimus, si quinto surrecturi cedimus. A Diis bellatoribus pro nobis patratæ victoriæ facinora tripodes, candelabra, patinasque aureas trilibres, coronasque tetrapondo aureas Jovi Deorum Deo, Cereque, Liberæque filiæ Victricibus, cæterisque Diis immortalibus, etiam inferis, nostris manibus consecravimus. Arantur Catanensia rura captivis hostium bobus, captivaque juga Punica præbent nostris colla cultoribus; hostium fortuna præceps vires, non fortitudinem Catanensium vicit.

Hiero Rex Phyltro Quæstori.

LV. Strenuus contra Syracusios propugnator Camestrius Catanæus patrissans, insignia, præclaraque facinora, Patria suâ, non diuturna obsidione, non mortalium armis (fatemur) sed Numinum ope divinitus subjugata patravit. Noster autem Dux Hylon, infandum nostri dedecus exercitus, terque quaterque terribilem hostis frontem sustinere nequiens, trepidus terga dedit, quo longiori supplicio necisque genere sontem ad expiandam mortis iram puniamus: Sed quæ longior quæ atrocior invidiæ cruciatu? quod non unico brevique exitu vitam obtruncat, sed quotidianis suum semper necibus cor enecat. Inferviat igitur Hylon Camestrio, Hylonis Prætura Camestriis decoretur, legioni ejus imperet; stipendia, cæteraque ducalia ab Hylone auferantur. Ga-

† Aurigæ.

* Templi Voracitatis meminere Ælianus lib. I. Var. c. 25. & Athenæus lib X. p. 416. D. Vincentius Mirabella in tabulis veterum Syracusarum n. 66. templum Saturitatis vocat, cujus & Carrera in Syracusis illustratis lib. I. meminit. In dictis factisque Catanensium notabilibus bis quoque memoratur Dea Voracitas, ejusque quod Syracusis fuerit templum.

Cameſtrio olim hoſti, captivo nunc, ob patrata de ſe benemerenti hæc omnia de regia noſtra dabis tres ſpecioſiores mulieres Siculas ex captivis, epicrocis, & muricatis auro, elatisque veſtibus in deliciis, ancillasque tres, mundumque muliebrem cum polymitis verſicoloribus. Dabis & ſubſericam coccineam veſtem unam annuam, diploides villoſas militares duas annuas, bardocucullum unum, epheſtrides * purpureas annuas tres, peplum roſeum palmatum argento, pro Epiniciis ** noſtris annua palliaſtra: Pro mancipiis decem, interulas, &, paragaudas † decem annuas, lineæ telæ brachia centum annua ac cubitalia: Cypella †† quatuor; annuos hordei modios quatuor millia, frumenti tria millia, generoſi vini veteris ſextarios totidem, olei ſelecti Hadranitici ſextarios mille, cereos viginti quinque, tentoria duo, equos ſex, mulosque decem, moloſſios canes bellicoſos tres, vaſa argentea decem, patinas totidem pondo ſexaginta, ſcyphum, & cantharum, & phialas argenteas, auratas & gemmatas pondo XXXV. argenteos noſtra cuſos effigie quinque millia, aureosque totidem pro ſtrenis. Hyloni aureus baltheus effigiatus, quadrigemmis annulus aureus, libralis torques gemmatus auferatur, eisque Cameſtrius decoretur, inſignitusque ſit inaurata capſide chirographata ſcite, duabus Herculeanis lanceis, oculeata lorica auro limbata, & ſubarmali ſerico murice purpurato. Dentur huic quoque villoſa cuculla duo cum ſago, chlamyde, & lato clavo. His ſuperadjicies ad decorem pacis, & majeſtatis, togam auro fimbriatam: Quæ omnia ſi tantorum meritorum orbem non complent, noſtra munificientia feliciori omine ampliorem circulum intendit.

Catanenſes Platoni.

LVI. Salvus hic jam inter nos verſatur Dio, ſub tua, noſtraque fide, & armis defenſa, & animo cuſtodita. Archontem eum creavimus, ea apud nos dignitas ſuprema eſt, ipſo non inferior. Ille quod a Dionyſio non longe abeſt, omnia tuta timet, ſemperque vicinas ſibi, imo ingruentes Tyranni ſibi inſidias imaginatur, quas inter neque ipſe ſecu-

* Exterioris veſtis genus, paludamento ſimile, quod armaturæ ſuperinduitur.
** Ludis feſtisque.
† Femoralia linea.
†† Pocula. Confer dona quæ enumerantur apud Trebellium Pollionem in vita Claudii, & Vopiſcum in vita Aureliani Probique.

ſecure dormis. Perſuaſio ſæpius, quam res ipſa nocet interdum, & necat; nos perſonam tueri novimus, ſecurum reddere metum, non item.

Catanenſes Platoni.

LVII. Crater Ætnæus in vomitus ſuos erupit. Veni, ut ea conſideres, quæ cæteris terrores, ac ſtuporem inducunt, tibi vero ac nobis philoſophandi materiam. Simulacrum Cereris noſtræ, quod aliorum oculis vetitum eſt, tuis illis religioſis concedetur luſtrandum.

Plato Catanæis.

LVIII. Bene feciſtis, Catanæi, quod Dionem a Dionyſii furore ſalvaſtis, multo melius quod Archontem eum creaſtis; ea demum tutiſſima eſt Reſpublica, in qua aut regunt Philoſophi aut Rectores philoſophantur. Optime facietis, ſi majoris ſecuritatis gratia in locum remotiorem, aut tutiorem amandaveritis; quanquam quis homo aut quod Aſylum a Tyranni inſidiis ſecurum eſt? Plena multo majoribus periculis mihi Regia ipſius eſt quam Ulyſſi antrum Cyclopeum; mihi pernicioſior eſt amicitia ipſius, quod ſuſpicax, quam quod infirma eſt. Quam primum potius ad mirandum veniam divinum in vos veſtrum id, quod ab eo intra totum intus eſt, quam ad viſenda Ætnæa miracula.

Catanenſes Hieroni Regi.

LIX. Argentum & aurum, quod e ſudoribus atque lachrymis ſtillat, ſemper liquidum, ſalſum, & obſcurum eſt.

Hiero Rex Catanæis.

LX. Mea nihil refert, modo ab humido illo hauriam, quod ſitio, a ſalſo ſalutem meam, ab obſcuro ſplendorem.

Senatus Catanæus Thymbro, Duci, Praſagoræ Filio.

LXI. In juvene, qui factis maturis præcurrit, non exſpectanda eſt ætas cana: Virtus non conſiſtit ſolum in barba promiſſa, & albeſcente. Mirabere, quod Ducem conſtituerimus magnæ cujusdem partis

tis exercitus noſtri juvenem imberbem, contra tuam ſententiam, & militare noſtrum decretum: Verum mirari deſines, ubi in mentem tibi revocaveris egregia ſtrenui Juvenis facinora, qui ter vicit Præfectos veteranos non armis ſolum modo, verum & conſilio. Nos non niſi nomen ejus præclarum, perſonæ ipſi conforme ſpectavimus. Huic dabis præter ſalarium triplum, quod tibi ſcripſimus honoris gratia, tres coronas vallares, unam civicam, tria vexilla paria, quinque haſtas puras quatuor armillas aureas, aureum torquem unum, duarum cum ſemiſſe librarum, & pateram ſacrificalem unam duodecim librarum. Hæc merentur fortitudo ac virtus ejus, majoris honoris inſtrumenta, quoniam junioris hujus Alcidæ humeris grave onus Reipublicæ noſtræ ſuſtentatur: Bis enim turbatis ac tantum non fuſis bis mille & quadringentorum armatorum ordinibus, a ducentis ſexaginta Syracuſanis, de ſalute deſperantibus, hic cum viginti novem Nobilibus Catanæis Victores illos profligavit, & vacillantes Reipublicæ honores reſtauravit. Diſce itaque vincere, & ad exemplum generoſæ hujus Adoleſcentiæ ætatem tuam virilem componere, quæ probe armatorum numero, ac propriis viribus nimium confidit.

Hybris Naxius Hermocrati, Hermonis Syracuſani Filio.

LXII. Niſi nos Siculi, habitu jam in naturam verſo, foveremus diſcordias, Reſpublicæ noſtra ſemper, non dico in ſumma (quod Deus avertat) ſed in aſcendente rotæ parte forent, majoribusque donis & expiationibus Templum Catanææ pariter ac Syracuſanæ Fortunæ amplificare & condecorare potuiſſemus: Sed diſcordia, & ſententiarum diverſitas communem quietem turbant, & Civitatibus noſtris introducit Penates, ac Lares extraneos. Ambitio veſtra, o Syracuſani, & cupido regnandi, mater eſt inſolentiæ, & hæc bellum vobis domeſticum & peregrinum parit. Exercitus veſter, ſub Urbis noſtræ mœnia fuſus ac cæſus eſt ab armis Athenienſibus, & Catanæis ſociis, & Patria veſtra languet moribunda; quæ ſi tibi cara eſſet, nunc tempus foret, ab interitu eam vindicandi, reſtituendo campum Symethium, & urbem Megara, quæ pacis tempore Catanenſibus amicis furtim abſtuliſtis, & occupaſtis, ejiciendo inde præſidium, & libertatem Leontinis, in propria ſede reparando: Niſi malo veſtro ipſorum Palladem vi-

ctricem velitis experiri & iram Hecates, ipsorum ultricis, denuo irritare. Si cessatis aliena restituere, ac Deas illas placare, nec Hecatombæ vobis, nec Hecatonphoniæ * proderunt. Si desiderium vos tenet, æternum statuendi Syracusis Templum Pacis, & avertere Eumenidas Catanenses, tractate res pacis. Me (si vobis ita placet) rescripto vestro Caduceatorem arcessite, ut Atticas, & Catanenses olivas in muris vestris plantem.

Hermocrates Syracusanus Hybridi Naxio.

LXIII. Falleris, Hybri, si credis, Syracusanos ob Fortunæ tempestatem despondere animos. Non ab Hostibus victi sumus, sed a propria conturbatione fusi. Grave damnum nobis attulit ducum nostrorum multitudo, & imperatorum turba. Nam si pauci, iique rerum bellicarum periti forent, tropæum, quod in Agro nostro Catanenses, ab Athenienſibus adjuti, plantarunt, æternum statuissent Syracusani. Probe scit Sicilia universa, quem in modum alterum illud tropæum in via Helorina erectum fuerit. Glorioſiorem certe centum sexaginta nostri in prælio occisi sepulturam nacti sunt, quam hostes victoriam. Si generosa Syracusanorum fortitudo decentem ordinem conjunctim habuisset, quæ tandem vires Syracusis resistere poterant? Refer autem Senatui Catanæo, ac Niciæ Athenienſium Imperatori, me ducem electum a Syracusanis, adeoque imperium per me ipsum habere; Tanto fastidio ab hostium perferendo imperio, Patres Patriæ abhorrent, ut sibi Hermonis filium potius, cui id crederent, elegerint. Ardor pro libertate patria, potestatem patriam retardat. Tu qui caduceum Syracusanorum desideras, alterum tibi lituum compara fundandis muris alterius Civitatis, aut sedis, Naxiis, Catanenſibus, & Athenienſibus.

Euagrius, Megarenſium Princeps Timoleonti.

LXIV. In gloriæ tuæ communionem lubens concedo, verum non admodum victoria ac felicitate tua lætor; lætior atque securior futurus si ea uti scires. Utere ergo pacis occasione, quo magis enim irritati, aut victi fuerint Catanenses, eo majori gravitate, ac terribiliori impetu resurgunt: Tam facile, apud eos, vepres bellorum progerminant. Si solum Trinacrium purgare cupis, hi funditus eradicandi sunt.

* Sacrificii genus ob centum hostes occisos.

sunt. In captivitatem abduxisti Ducem eorum profectæ jam ætatis, at non eripusti ipsis arbitrium eligendi alterum meliorem, aut similem, qui cum aliorum viribus, tum sua ipsorum Nemesi adjuti, contra nos, & te bellum parant. Mitto cum Zerinthio nostro palmam e smaragdinis, opus Poliadriæ meæ, ad statuam Felicitatis Syracusanæ: sed adornatam eam mallem unico ramusculo fertilium olivarum Catanensium, quas Minerva Catanæ plantavit, quam multis palmis sublimibus, quæ per Siciliam infœcundæ sunt, aut fructum austerum ferunt.

Senatus Populusque Catanæus Mamorco.

LXV. Gratias tibi non paucas agit Catanæa Respublica, quod ab exercitibus & classe Syracusanis, nec non a conjuratis sese liberasti. Per te divites facti sumus præda, gloria, aliisque rebus quibus humana crescit felicitas. Recipe itaque pro hoc tempore in partem præmii, ob res a te tam præclare gestas, hoc nequaquam exiguum decus, titulum Archontis, ac Tyranni Augusti, * cum decem equis, septem sellis chalybeis, auro virgatis, tribus autem eburneis, hasta una aurea, argenteis vero duabus, tribus coronis vallaribus, duabusque muralibus, duabus civicis, & una navali, bilibri, aurea: Et a rebus non minori fortitudine in posterum gerendis, cum bonis avibus exspecta Triumphum, Arcum, & Statuas, prout libri fatales, & oracula nobis promittunt.

Dicta & Facta Veterum Catanensium notabilia.

Sollicitati Catanenses a Civitatibus Populisque fœderatis, Syracusani nominis inimicis, ut stabilitam pacem quam cum Syracusanis habebant, rumperent, & sese ob veteres quasdam offensas vindicarent, ac de nocte ipsorum Urbem adorirentur & per proditionem occuparent, dum positis neglectisque armis inter Orgia Bacchi, solitaque apud ipsos celebrari festa Voracitatis †, divinos honores, ac Templum primo ibi consecutæ, crapula ac somno involuti jacerent, hoc responsum dedere: Nos arma Syracusana vicimus, auro atque argento iisdem in captivitatem a nobis concesso: Pacem autem, quam longo ipsi dubioque bello quam carissime a nobis emerunt, arbitrio Fortunæ nolumus remittere. Miserum sane victoriæ genus, quod turpiter obti-

 neas,

* Nullius Augusti illis temporibus usquam mentio.

† Supra Epist. LIV.

neas, ut semper in armis esse cogaris, metu, ne quando rebellent subjugati hostes; præterquam quod injusta atque impia res est, propriæ libertatis tutricibus manibus diripere alienam.

Cum *Crocius Pollio*, Leontinorum Dux, præcipiti, atque attonito valde calamo, Senatum Catanensem per litteras aliquando monuisset, ut parati at arma essent, Dionysium enim infestum Catanensium inimicum, Syracusanorum Regem salutatum, ac proclamatum: Senatores nihil commoti rei novitate aut nuncio, contempta nimia Pollionis anxietate, Bono animo esse respondent, verùm diceret, num & homo salutatus esset.

Post longa, ac sanguinolenta bella superati tandem Catanenses, cum pertinaciæ ac temeritatis insimularentur, a Petronio, & Publicio Caspio, exercitus Syracusani, & Carthaginiensium ducibus, coram victore Hierone: Quasi melius sibi consuluissent, si supplices cedere, neque armis tanto, tamque potenti Regi resistere in animum induxissent suum, quando nimirum non fuissent cæsi, occisi, ac victi: intrepide responderunt, præsente eodem Rege: Vires ac Fortuna Catananensium superatæ sunt, at ipsi Catanenses a nemine unquam victi. Ad quæ mox Hiero: Et quidnam amplius diceretis, si exstitissetis victores? Responderunt illi: Quod magnanimos, clementes, neque rebus prosperis superbientes, victores argueret.

Quodam tempore cum Syracusani gravibus infestarentur ac debilitarentur morbis, sive ab intemperie aëris, quem vitæ spiraculum nonnulli dicunt, sive a crapula, utpote qui primi Templum ædificarunt Deæ suæ Voracitati, aliis Civitatibus atque locis terræ, sæculis superioribus prorsus ignotæ: Sive ab Orgiis, quæ frequenter celebrare solebant, sive ab alia causa; cognoscerent autem, Catanenses multa frui sanitate, neque medicorum ope indigere, idque peculiari cuidam artis medicæ secreto, aut naturæ beneficio, tribuendum sibi persuaderent: Legatos ad Catanenses miserunt qui in morborum quibus affligebantur, curationem, Syracusas sibi mitti peterent medicos, qui Catanæ otiosi degerent, neque quæstum suum ibi exercere possent: Sin minus, edocerentur saltem quibus medicinis Catanenses uti solerent ad morbos suos curandos, ac sanitatem conservandam? Quibus Catanæi, subridentes, brevissima hac epistola responderunt.

„ Catanæi Syracusanis ægrotantibus S.

„ Conservatrix nostræ sanitatis est victus & coitus parsimonia, me-

„medicina nobis exercitium, medicus autem animus tranquillus. „Valete.

Celebrabrantur Catanæ, urbe Siciliæ, Ludi Sæculares, præ cæteris omnibus ſolemnes: Ibi cum immodice, nec ſine reliquorum circumfluentium contemptu, ſeſe efferret Portumnus, Dux Erycinus, verum atque immerentem patrem negans, & inſigni in matrem, caſtiſſimam atque honeſtiſſimam fœminam, injuria, publice nothum ſeſe dictitans neſcio cujus Dei Hadrani, Hadranitarum Numinis: gloriaretur etiam, ſeſe cæteris omnibus in ſtadio curſoribus velocitate palmam facile præripere, vel armatum imo onuſtum ænea immodici, & iniqui ponderis armatura: Reſponſum ipſi a Terpſindro, juvene ſtrenuo, Catanæo: Plus currit cervus, ac portat mulus quam vel multi ſimul leones. Legitur hoc in egregio, atque artificioſo tetraſticho, in *Volumine* quodam *Epigrammatum Græcorum*, a variis Auctoribus conſcriptorum.

Scribit *Agatharchides*, in parvulo quodam tractatu ſuo de Herbarum natura, & virtutibus, ubi de Helleboro agit, cum Catanæi ducem ſibi exercitus ſui creaſſent Arthemium, valde brevi ſtatura, ac deformi facie hominem, ſed multis ornatum virtutibus, ſtrenuum imprimis, & rerum bellicarum uſu exercitatiſſimum: Exprobratam ipſis, vituperatamque hanc electionem, tamquam parum conſultam, ac cæco impetu factam, ab Agathocle, ambitioſo homine, qui ad illam dignitatem, ac rerum moderationem ipſe adſpiraret, hoc ſigno, quod Senatui Catanenſium manipulum herbæ Chelidoniæ mitteret, nulla addita ſcriptura alia: At cui ex tempore ſtatim nihil aliud etiam reſponderunt, quam quod ipſi faſciculum Hellebori remitterent.

In libro, qui *dicta ſapientum*, *Hominumque illuſtrium notabilia* continet, legitur, Catanæos a Drauchillida Regulo ſæpius interrogatos, quot ſoli ſtadia ipſorum ditioni ſubjecta eſſent? Reſpondiſſe: Quot gladio menſi ſumus.

Rogatus *Laertiades*, Catanæus, Poëta argutus ac facetiſſimus, ſed haud parum mordax, a victorioſo Hierone Syracuſano, per viam belli jam Regnum, ſive Tyrannidem in Catanam, & Ætnam, adepto: Quænam Catanæ inſcriptio, quique ex arcubus triumphalibus ejusdem Urbis nobiliſſimi, ac maxime memoratu digni eſſent? Reſpondit abſque ulla hæſitatione: Symmithrii, Phtiphonis ac Phaſanidis, quod hi tres tyrannidis Catanææ exſtinctores fuiſſent, uti in antiqua inſcriptione legitur. Quare Hiero, ira in Laërtiadem percitus, linguam ipſi juſſit

præcidi; At Poëta, intrepido prorsus ad hæc animo: Falleris, inquit o Rex, nam e lingua mea truncata mille aliæ progerminabunt linguæ non modo, sed & mille manus calamis armatæ. Cautior itaque factus, & sibi providus, revocavit illam sententiam, & donis eum prosecutus est.

Hactenus Epistolæ Diodoro Sic. tributæ, & apophthegmata Catanensium.

XII. Libro quarto hujus Bibliothecæ c. 3. p. 94. sq. dixi de scriptis suppositis *Dioscoridi* Anazarbeo, nec non Judæo *Philoni* c. 4. p. 116. Deinde c. 5. p. 172. seq. de scriptis variis quæ sub *CHristi* vel *Apostolorum* nomine jactata falso sunt, quæque recensui proprio opere, quod *Codex Apocryphus Novi Testamenti* inscribitur, ac lucem vidit Hamb. 1703. 8. Huic recuso in eadem urbe A. 1719. 8. novum volumen addidi, in quo *liturgiæ* sub Apostolorum venditari solitæ nominibus & alia in priori omissa editione accesserunt, quorum elenchum habes volumine superiori XIII. p. 833. sq. Illis observatis tunc à me licet in præsenti adjungere, quod *Protevangelio Jacobi* similis narratio Germanicis expressa versibus, scriptaque Ulmæ A. 1492. servatur in Bibliotheca illustris Viri Raymundi de Kraft, ut didici ex præclari Schelhornii amœnitatibus litterariis T. 3. p. 110. Protevangelium ipsum Germanice versum exstat in Jo. Ottonis Glusingii ersten Tempel GOttes in Christo, Hamb. 1720. 8.

De *Evangelio Infantiæ*, quod Germanice interprete H. A. v. R. publici juris factum est sine loci notatione A. 1699. 8. non omittendus Vincentii Bellovacensis locus, prologo ad speculum Naturale c. 9. *Quædam reputantur apocrypha quia veritati adversantur, ut sunt libri hæreticorum: Quædam vero quia auctores eorum ignorantur, licet puram veritatem contineant, ut est Evangelium Nazaræorum. Quædam etiam quia de veritate eorum dubitatur, ut est liber de ortu & infantia beatæ Virginis Mariæ, & liber de Infantia Salvatoris, liber quoque de assumtione beatæ Virginis &c.*

Evangelium Nicodemi: Prologo & epilogo auctius, MS. Francofurti ad Mœnum in Bibl. Nobilissimi Uffenbachii, ut in ejus catalogo notatum reperi T. 2. p. 14. Editionibus adjungi possunt Veneta A. 1522. 8. & altera A. 1538. 12. cui titulus: *Gesta Salvatoris nostri JEsu CHristi*

sti secundum Nicodemum, quæ invenit Theodosius magnus Imp. in Jerusalem in prætorio Pontii Pilati. Prodiit & Germanice 1676. 4. Ad locum cap. 22. hujus pseudevangelii respicit vetus passionale Latinum sive Legendarium quod MS. servatur in Bibl. templi S. Petri hujus Urbis, de quo erudita industria Rev. nostri Nic. Staphorstii, Pastoris ad S. Johannis ædem disertissimi T. 3. Hist. Ecclesiasticæ Hamburgensis p. 199.

De *Actis Pilati* conferendus Jo. Bollandus T. 1. Act. Sanctor. Januarii p. 363. iisque jungenda quæ ex Judæorum traditione fabulis & commentis absurdis ac blasphemis permixta retulit Agobardus libro de Judaicis superstitionibus, T. XIV. Bibliothecæ magnæ Patrum Lugd. T. XIV. p. 258. *Nam & in doctrinis majorum suorum legunt, Jesum juvenem quendam apud eos fuisse honorabilem, & magisterio baptistæ Joannis eruditum, quamplures habuisse discipulos, quorum uni propter duritiam & hebetudinem sensus, Kephæ id est Petræ nomen imposuerit. Et cum expectaretur à populo ad diem festum, quosdam ei de schola sua pueros occurrisse, qui illi ex honore & reverentia magistri canerent, Osanna filio David. Ad extremum vero propter plura mendacia accusatum, Tiberii judicio in carcerem retrusum, eo quod filia ipsius, (cui sine viro, masculi partum promiserat) lapidis conceptum intulerit. Inde etiam veluti magum detestabilem, furca suspensum: Ubi & petra in capite percussum, atque hoc modo occisum, juxta quendam aquæductum sepultum, & Judæo cuidam ad custodiam commendatum, noctu vero subita aquæductus imundatione sublatum, Pilati jussu per duodecim lunas quæsitum, nec usquam inventum. Tunc Pilatum, hujusmodi ad eos promulgasse legem:* Manifestum est, *inquit*, resurrexisse „ illum sicut promiserat, qui & a vobis per invidiam peremtus est, & ne- „ que in tumulo neque in ullo alio invenitur loco. Et ob hanc causam „ præcipio ut adoretis eum. Quod qui facere noluerit, partem suam in „ inferno futuram esse cognoscat.

Præter *Epistolam Pilati* ad Tiberium, quam T. 1. Codicis Apocryphi N. T. dedi ex Florentinio, & quam genuinam esse non nisi melioribus usus argumentis persuadebit eruditis qui sub *Mystagogi* nomine dissertationem de illa edidit Lond. 1720. 8. aliam ex Codice Bodlejano Taciti eruit, atque in præfatione ad præclarum illum scriptorem nova cura & certantibus eruditissimorum hominum studiis illustratum vulgavit Lugd. Bat. 1721. 4. vir nobilissimus Abrahamus Gronovius, quam hoc loco pace illius juvat cum Lectore communicare.

Pon-

Pontius Pilatus Judææ Procurator, Tiberio Cæsari Imperatori S. P.

De JEsu CHristo, quem Tibi plane postremis meis declaraveram, nutu tandem populi acerbum me quasi invito & subnitente supplicium sumtum est: Virum hercle ita pium, ita severum nulla ante ætas habuit nec habitura est. Sed mirus exstitit ipsius populi conatus, omniumque Scribarum & Principum ac Seniorum consensus, suis Prophetis more nostro Sibyllis contra monentibus, hunc veritatis legatum crucifigere, signis supra naturam apparentibus, dum penderet, & orbi universo Philosophorum judicio lapsum minitantibus. Vigent illius Discipuli, opere & vitæ continentia Magistrum non mentientes, immo in ejus nomine beneficentissimi. Nisi ego seditionem populi prope æstuantis exoriri pertimuissem, fortasse adhuc Vir ille nobis viveret: Etsi tuæ magis dignitatis fide compulsus, quàm voluntate mea adductus pro viribus non restiterim sanguinem justum, totius accusationis immunem, verum hominum malignitate inique, in eorum tamen, ut Scripturæ interpretantur, exitium venundari & pati. Vale V. Kal. April.

Pseudo Abdiæ censura erudita legitur in Davidis Blondelli libro de papissa Johanna p. 118. sq. atque circa A. C. 910. vixisse qui libros istos viro Apostolico suppossuit, disputat Casimirus Oudinus T. 2. Commentariorum de scriptoribus Ecclesiasticis p. 418. sq. Proferuntur quædam ex historia illa Apostolica à Vincentio Bellovacensi, qui circa A. C. 1250. scripsit, lib. VIII. speculi Hist. c. 4. 5. & IX. 12. nec non ab Antonino ArchiEpiscopo Florentino in summa Historiali parte 1.

Epistolam Paulo tributam *ad Corinthios*, quam in Guilelmi Whistoni gratiam ex Armenico vertit vir eruditissimus *Maturinus la Croze*, præmissa illa quam *Corinthii ad Paulum* exarasse traduntur, hoc loco afferre cum bona Lectoris venia licebit.

Versio litteralis Epistolarum Corinthiorum ad Paulum & Pauli ad Corinthios

fere verbo ad verbum Latine redditarum ex Armenico

à V. C. M. V. la Croze.

Epistola Stephani Presbyteri ad Paulum Apost. *à Corinthiis.*

Stephanus & qui cum eo Presbyteri Nemenus, Eubulus, Theophilus & Nomeson, Paulo fratri salutem. Homines quidam Corinthum

thum venerunt, Simon nomine & Clobeus, qui nonnullorum fidem vehementer commovent persuasoriis & corrumpentibus verbis, quibus tu per temet ipsum obviam venire debes. Nos enim neque abs Te, neque ab aliis Apostolis, hujusmodi verba audivimus. Sed id unum scimus: Quicquid à Te & ab aliis accepimus, id constanter servavimus. At ea in re Dominus nostri valde misertus est, quod dum corpore adhuc inter nos es, iterum Te audituri sumus. Quam primum igitur ad nos scribe quid certum & tutum sit, vel Tu ipse ad nos venire propera. Credimus in Dominum, se eum tali manifestatione ostendisse, eaque eundem Dominum nos liberasse è manibus iniqui. Jam vero eorum verba erronea sunt, dicunt enim sic: Nihil esse opus legere Prophetas, Deum non esse omnipotentem, nullam esse carnis resurrectionem, hominem nullo pacto à DEO esse creatum, JEsum CHristum carne non esse genitum à Virgine Maria, Mundum non esse à DEO creatum sed ab aliquo (e numero) Angelorum. Jam vero, Frater, da operam sedulo ut ad nos venias, ut sine scandalo stet Civitas Corinthiorum, & eorum amentia coram omnibus opprobrio exposita * ejiciatur. Vale in Domino.

Accepere & tulere hanc Epistolam Diaconi in urbem Phœniciæ, Threzus & Thechus. Paulus accepta Epistola, etiamsi ipse in vinculis detineretur propter uxorem Antistii Apollophanis, quasi vinculorum oblitus lugere cœpit propter hos sermones quos audiverat, & lacrymabundus dixit: Melius mihi fuisset prius mortem obire & cum Domino versari. Nam in hac carne existens & hæc verba perversæ doctrinæ audiens, en moeror supra moerorem me apprehendit, & immensa consternatio vinculis meis accedit, cum video & lego ejusmodi Satanæ machinationes. Inter hos plurimos animi cruciatus, scripsit Paulus responsionem ad hanc Epistolam.

Pauli Epistola in vinculis, ad lectionem Epistolæ Corinthiorum.

Paulus vinctus JEsu CHristi, fratribus Corinthiis, variis compunctionibus a) exagitatis, Salutem. Ego nihil valde miror, adeo celeriter concurrere persuasores improbitatis: Nam cum cito Dominus JE-

* Explodatur.

a) Sive *Confossionibus*, pro quo descriptor indoctus substituit *Confessionibus*.

sus perfecturus sit adventum suum, propterea quidam permutant & adspernantur ejus mandata. Ego vero ab initio id ipsum vos docui, quod ipse accepi à prioribus Apostolis, qui per omne tempus cum Domino conversati sunt. Itaque nunc dico Dominum JEsum natum esse ex Maria Virgine, quæ erat è semine David, ut nunciaverat Spiritus Sanctus à Patre è cœlo in eam missus, ut Dominus JEsus consolaretur (b) & liberaret omnem carnem carne sua, nosque à mortuis suscitaret: Quemadmodum & ipse se (illius resurrectionis) exemplar ostendit. Et ut manifestum foret hominem à Patre natum esse, homo in perditione sua non mansit derelictus; sed perquisitus est ut vitam per adoptionem filialem obtineret. DEUS enim qui est omnium Dominus, Pater Domini nostri JEsu CHristi, cœlum & terram creavit, misit primum Prophetas ad Judæos, ut eos a peccatis abstraheret, & adduceret ad justitiam suam. Nam cum vellet liberare domum Israëlis, de Spiritu suo largitus est, & misit in Prophetas nulli errori obnoxium DEI cultum, & nativitatem (CHristi) prædicaturis per diuturnum tempus. (c) At ille qui dominator impius erat, eum Deus haberi vellet, manum in eos injecit, & omnem carnem peccatorum vinculis devinxit, propterea quia prope erat judicium Mundi. DEUS omnipotens cum justitiam inducere vellet, noluit adspernari opus suum: Quod cum videret miseriis & anxietatibus subditum, miseratus est, & misit ante finem temporum Spiritum Sanctum in Virginem jam prius descriptam à Prophetis: Quæ ubi sancta mente sua credidit, digna effecta est quæ conciperet & pareret Dominum nostrum JEsum CHristum, ut perditio carnis quæ superbiâ inflata se extulerat in malum, ejus carne convicta palam argueretur. Si non fuit DEus, quomodo in carne sua JEsus CHristus vacavit & liberavit carnem perditam, & eam per fidem ad vitam æternam attraxit, ut caro ejus sancta templum Justitiæ in futuris temporibus pararet, in quem & nos cum crediderimus, salutem adepti sumus. Itaque scitote eos non esse filios Justitiæ, sed filios iræ. Evacuant (d) in se ipsis viscera misericordiæ DEI, cum dicunt neque Cœlum neque Terram esse DEI opificia, qui DEUS est omnium Pater: Sunt ergo maledicti in se ipsis. Vos vero virtute DEI ab iis longe discedite, & totam illo-

(b) Sic habet codex MS. in hac voce ab editis diversus.
(c) Huc usque edita. Quæ sequuntur, versa sunt ex MS.
(d) Sic lego.

illorum doctrinam à vobis amandate: Non enim filii estis contumaciæ, sed liberi (e) dilectæ Ecclesiæ DEI. Propterea & tempus resurrectionis apud omnes prædicatum est. Itaque qui dicunt nullam esse resurrectionem carnis, ipsi non resurgunt ad vitam æternam, sed ad damnationem & judicium, carne resurgent increduli: quia caro quæ dicit resurrectionem non esse, non habebit resurrectionem vitæ, deprehenduntur enim resurrectionem negasse. At vos Corinthii, certe scitis semina tritici & aliarum plantarum. Si granum unum nudum decidat in terram & ad huc inferius, priusque moriatur, postea resurgit voluntate DEI eandem carnem indutum, nec efficit nudam & solam eam carnem, sed DEI benedictione valde plenum multiplicatur. Nos vero solummodo è semine producti sumus in utero alterius carnis humanæ, (f) honorabilis (& pretiosæ.) Nostis Jonam, filium Ematthiæ, quod cunctatus esset prædicare Ninivitis, inde deglutitus (latuit) per tres dies & tres noctes, & post triduum DEUS ejus preces exaudivit: Nihil autem periit ex ejus carne, ne supercilium quidem neque capillus consumtus est, ita ut defluueret, quia non fuit incredulus. Si ergo vos creditis in Dominum JEsum Christum, vos etiam suscitabit, quemadmodum & ipse resurrexit. Si ossa Elisæi Prophetæ, cum in mortuum incidissent, eum suscitaverunt, quanto magis vos qui in carne estis, & sanguine CHristi fulcimini, eo die efficiemini omnibus membris integris carne redivivi? Elias Propheta filium viduæ in sinu amplexus (g) suscitavit e mortuis: Quanto magis JEsus CHristus vos integris membris redivivos suscitabit, sicut & ipse resurrexit? Ergo nihil aliud deinceps temere admittatis. Nemo mihi laborem faceſſat, quia afflictiones CHristi in corpore meo porto. Gratia Domini nostri JEsu Christi sit cum spiritu vestro, fratres, Amen.

Hactenus illæ Epistolæ, quas eruditus interpres non dubitat ex actis apocryphis S. Pauli fuisse descriptas. *Id ostendit*, inquit, *narratiuncula illa quæ sequitur Epistolam Corinthiorum ante Epistolam Pauli, in qua ea dicuntur de generatione hominis quæ ad refutandos Manichæos spectant.*

Epistolam quæ fertur sub *S. Mariæ* nomine *ad Ignatium* cum duabus pseudo Ignatii ad Mariam Epistolis refert etiam Engelbertus Abbas

(e) *pueri.*
(f) Hæc videntur dicta contra Manichæos.
(g) Sinu complexus.

Admontensis qui circa A. C. 1280. scripsit, in parte altera libri de gratiis & virtutibus B. Mariæ, in thesauro anecdotorum viri celeberrimi Bernardi Pez, Monachi Benedictini T. I. p. 571. sq. In Epistola *ad Florentinos* pro verbis *roborare patientia*, alii legunt *robora te patientia*, ut Salvator Vitalis præf. ad Annales Sardiniæ in tomo XV. thesauri Antiquitatum Siciliæ quem ex Belgio nuper accepimus. Epistolam *ad Messanenses*, quam è Græco Latine A. 1467. Constantinus Lascaris traditur vertisse, pseudo Dexter ad A. C. 430. scribit in tabulario Messanensi repertam Hebraice exaratam: Memoria ejusdem (il festo di Maria della lettera) publice solemni ritu quotannis Messanæ ab A. 1636. colitur die 3. Junii, de quo Placidus Reyna in notitia urbis Messanæ p. 65. sq. itaque in subscriptione Epistolæ legendum: *Anno Filii nostri XLII. 3. Non. Junii*, non *Julii*, ut in Codice Apocrypho N. T. p. 850. perperam excusum est. In templo S. Sepulchri Hierosolymis inter cimelia & anathemata donativa servantur quatuor urnæ argenteæ destinatæ floribus & imago crucifixi ex argento elaboratissimi operis, quæ à civitate Messanensi dedicatæ sunt in memoriam ejusdem Epistolæ, ut notavit Jo. Franciscus Gemelli Carreri, Neapolitanus itinere per orbem, T. I. edit. Gallicæ p. 173. Ecquis autem referat omnia scripta, laudes, panegyricos, apologias quæ ad illam Epistolam commendandam typis exscriptæ exstant, & à Reyna in notitia Messanensis Urbis T. 9. thesauri Antiquitatt. Siciliæ p. 29. ad 61. & 243. 249. ad 266. recensentur. Speciminis caussa sola illa scripta hoc loco nominabo, digesta ordine litterarum, quæ aliunde mihi innotuere.

Francisci Alibrandi, Messanensis, discorso in memoria della sacra lettera. (In libro primo prosarum Academiæ Messanensis dellaFucina, Monteleoni 1667. 4.)

Andreæ Castroregalensis, l' imparadisata Maria, predica della lettera. Messanæ.

Anonymi Messanensis Consilium in, quo cujusdam dissertationis vanitas adversus Virginalis Epistolæ immemorabilem traditionem evidenter ostenditur, ad calcem Placidi Reynæ parte 2. Messanæ 1668. fol. p. 537. sq. & T. 9. thesauri Antiquitatt. Siciliæ Lugd. Bat. 1726. fol. p. 166. sq.

Dominici Arganantii S. I. pompæ festivæ à Civitate Messanensi celebratæ insolennitate Epistolæ Deiparæ. Messanæ 1659. 4.

Fa-

Fabii Aſcenſi, Motycenſis, S. I. la torre dulla balla d'oro. Panegyrico. Meſſanæ 1692. 4.

Ignatii Balſami S. I. oratione per la ſolennità della lettera 1653. 4. Lettera di noſtra Signora alla Citta di Meſſina, canzone. 1653. 4.

Hieronimi Baſilici diſcorſo Academico, inter diſſertationes Academiæ della Fucina Meſſanenſis: inter proſas hujus Academiæ typis exſcriptas Neapoli 1669. 4.

Pauli Bellini, S. I. gloria Meſſanenſicum, ſive diſſ. Epiſtola Mariæ Virginis ad Meſſanenſes. Meſſanæ 1647. fol.

Seraphini à S. Bernhardo, Meſſanenſis, Ord. excalceatorum S. Auguſtini, la carta geografica, Oratione penegyrica in lode della ſacra lettera. Meſſanæ 1683. 4. il Sole allegorico d' Ezechia, ibid. 1702. 4.

Franciſcus Bivarius Ciſtercienſis ad pſeudo Dextri Chronicon ad A. C. 86. p. 177. ſq.

Franciſci Bracciolini affectum poëma de hac Epiſtola, quod poſtea perfectum à *Benedicto Salvago* memorat Antoninus Mongitor T. I. Biblioth. Siculæ p. 103.

Xaverii Caſtelli l' oroſcopo della fede Meſſineſe, diſcorſo in memoria della lettera, recitato nella Academia della Fucina.

Nicolai Petri Chillei, Meſſanenſis Sacerdotis, de triumpho nobilis & exemplaris urbis Meſſanæ, quando primum accepit ſacram Epiſtolam à B. Virgine Maria. Libri IV. carmine. Meſſanæ 1660. 8.

Cyrilli Thermitani Ord. Carmelit. l' infaticabile Sole Maria, predica della lettera. Ibid. 1656. 4.

Auguſtini Danati Ord. Clericorum regularium commentationem ineditam de Epiſtola B. Mariæ Virginis memorat Mongitor T. I. p. 86.

Jacobi Fuſca, raguaglio della pompoſa feſta di N. S. della lettera, brieve relazione de' trionfi Mamertini nella ſolennità della ſacra lettera Virginale, celebrata a 3. Giugno 1664. Meſſanæ 1664. 4.

Joſephi Genoveſa, diſcorſo per la ſolennità della lettera, inter proſas Academiæ della Fucina.

Mantiſſa de Epiſtola Mariæ ad Meſſanenſes in tomo ſecundo commentariorum *Gregorii Valentiani* Marſalenſis, Capucini, Meſſanæ 1649. fol.

Georgii Gualtheri judicium de Epiſtola B. Mariæ ad Meſſanenſes, poſt præfationem tomi VI. theſauri Antiquitatum Siciliæ p. 34. ſq.

De *Melchioris Inchoferi* S. I. veritate Epistolæ S. Mariæ ad Messanenses vindicata, dixi in Codice Apocrypho N. T. p. 844.

Leopoldi à S. Joanne Baptista, Carmelitæ panegyricus, la Cabala sacra per la sacra lettera scritta da Maria Vergine a Messanesi. Messanæ 1701. 4.

Octavii Balsami Justiniani discorso sacro supra la favorita lettera. Messanæ 1646. 4.

Marcelli Lauri, Catacensis, S. I. predica della lettera, Messanæ 1641. 4.

Francisci Mariæ de Leone, S. I. la carta di navigare, discorso nella solenne festa della lettera. Messanæ 1658. 4.

Francisci Mariæ Joan Grandis Musarræ, Messanensis, il Sole in Vergine, discorso Academico sopra la sacra lettera. Inter dissertationes Academiæ della Fucina, quæ Messanæ floret.

Flaminii Paté Messanensis censura sopra d' un scritto promulgato dall' Abbate Don *Rocco Pirro* * contro l' antica traditione della sacra lettera. Venet. 1652. 1658. 8.

Bartholomæi Pisa la lettera provata, o sia ristretto degli argomenti che provano la B. Virgine vivendo fra mortali, havere da Gerusalemme scritto la sacra lettera. Messanæ 1670. 4. Ejusd. raggionamento fatto nell' Academia della Fucina, celebrandosi in essa la festa della sacra lettera. Inter prosas Academiæ Officinalis sive della Fucina editis Neapoli 1669. 4.

Hieronymi Raguseæ, Siculi S. I. sub nomine *Parthenii Graphiophili* latentis animadversiones in caput XXII. pseudisagoges ad historiam Siculam sacram. *P. Octavii Cajetani S.* I. Syracusani, seu eversiones fraudum carpentium adventum D. Pauli Messanam, ac Messanensium legationem ad B. Mariam Virginem ipso duce susceptam. Messanæ 1712. 8. Confer Diarium eruditorum Italiæ T. XIII. p. 476.

Thomæ de S. Raymundo, la destra favoreggiante, discorso sopra la sacra lettera, Messanæ 1651. 4.

In libro Francisci Baronii, cui titulus: Vindicata veritas Panormitana, Venet. 1629. 4. exstat *Jo. Antonii Reitani*, Panormitani Theologi,

* *Rochi Pirrhi* diss. qua fidem Epistolæ ad Messanenses oppugnat, inserta legitur ejus Siciliæ sacræ, libro I. notitiæ 2. Ecclesiæ Messanensis, Messanæ 1633. fol & thesauri Antiquitatum Siciliæ Tomo III. Lugd. Bat. 1725. fol.

logi, de adventu Pauli Apoſtoli Meſſanam, de Bacchylo eis a D. Paulo impoſito Epiſcopo, deque Epiſtola quam à S. Virgine ſcriptam autumant, cenſura & judicium.

Joſephi Mariæ Salomonii, Panormitani, S. I. la nuova fata morgana delle Grazie, che tra l'aure Meſſineſi nella lettera di Maria Virgine riflette tutte le bellezze del' empireo. Panegyrico ſacro. Meſſanæ 1702. 4.

Benedicti Salvagi apologia pro pietate Meſſanenſium ex traditione repromiſſæ protectionis in Epiſtola B. Maria Virginis: Adverſus *D. Rocchum Pirrum*. Meſſanæ 1634. 4.

Joſephi Spataſoda predica della lettera, Meſſanæ 1643. 4.

Antonii de Vincentio nuova lege di Grazia, promulgata ſingolarmente a favor di Meſſaneſi. Panegyrico. Meſſanæ 1704. 4.

Valentini Vitalis, Meſſanenſis, il fato Mamertino, panegyrico ſopra la ſacra lettera. Meſſanæ 1694. 4.

Jo. Baptiſtæ Vizzaſi Ord. Minor. la Regata de' ſecoli, panegyrico per le glorie della dolciſſima lettera di N. S. Meſſanæ 1693. 4.

XIII. Quæ ſub falſo *Encolpii* nomine de rebus Alexandri Severi jactata ſunt à Thoma Elioto, notare me nemini lib. IV. c. 10. §. 15. & quæ *Plutarcho*, *Galeno* & *Luciano* præter rem tribui ab eruditis exiſtimantur, c. 11. 16. & 17. Suppoſitum *Democrito* fragmentum de ſympathiis exſtat c. 29.

XIV. Libro *quinto* hujus Bibliothecæ, longe uberrimam ſuppoſititiorum monumentorum ſegetem ſuis quæque locis proſcripta videbit Lector, Capite primo ſtatim quæ ſub *Clementis*, *Dionyſii Areopagitæ* & aliorum Apoſtolicorum virorum nominibus: vel quæ inter genuina *Juſtini* Martyris, *Methodii*, *Hippolyti*, aliorumque Patrum ſecundi vel tertii ſæculi ſcripta ferri ſolent, ubi nulla res magis videtur vel oportuna ad fallendum, vel etiam non volentibus decipere fraudi fuiſſe, quam multitudo eodem nomine gaudentium ſcriptorum longe diverſa ætate, autoritate, meritis, quos diſtinguere vel non potuere præ ignoratione, vel non voluere qui illis uſi ſunt. Suffecerit igitur hoc loco meminiſſe per univerſos libri quinti tomos recenſentem me *Athanaſii* v. g. *Epiphanii*, *Chryſoſtomi* aliorumque Doctorum Eccleſiæ ſcripta, non omiſiſſe neceſſariam illam

illam genuinorum à dubiis & manifeſte ſuppoſitis monumentis diſtinctionem. Nusquam autem major copia hypobolimæarum & confictarum ſub antiquis & venerandis nominibus lucubrationum notata occurrit quam lib. V. capite 32. ubi vitas Sanctorum & Martyrum elogia refero.

XV. Libro *ſexto* denique c. 1. dictum eſt inter alia de Epiſtolis decretalibus, venditatis ſub ſpecioſo vetuſtiſſimorum Pontificum nomine, de Canonibus ad Apoſtolos & ad Antiochenam Apoſtolorum ſynodum relatis, atque de aliis hujuscemodi Eccleſiaſticis ſubleſtæ fidei monumentis. Præcipue autem neſcio quomodo placuit chemicis Græcis ſcriptoribus, qui auri conficiendi artem promittunt, & quorum notitiam exhibui libri VI. cap. 7. omnibus propemodum monumentis ſuis falſos auctores præfigere, & ſub antiquiſſimis celebratisque nominibus imponere credulitati lectorum: perinde ac ſi nulla in re fidem præſtandam exſpectare debeas ab iis qui fumum vendunt, cum nullos minus pudere vel pigere debuiſſet nomina ſua ſcriptis ſuis præmittere, ſi quod pollicentur docere, hoc rebus ipſis fraude procul repræſentarent.

FINIS.

INDEX GENERALIS SCRIPTORUM,

In Quatuordecim hujus Bibliothecæ volumina.

Ubi littera p. occurrit, Volumen ejusque pagina indicatur, in cæteris notatur Liber, librique caput & capitis sectio.

Aali sive Haly Ibn Aabas ab Maginschi, Arabs, VI. 9. 4. XIII. p. 17.
Aaron Presb. Alexandr. VI. 9. 4. XIII. p. 17.
Abanus de Abano vid. *Petrus Aponensis.*
Abælardus (*Pet.*) VI. 4. 2. XI. p. 598.
Abammon sub quo latet Iamblichus IV. 28. 3. IV. p. 285. IV. 27. 2. IV. p. 185.
Abaris Hyperboreus I. 2. 7. I. p. 10. II. 8. 15. I. p. 377. II. 15. I. p. 490.
Abascantus VI. 9. 4. XIII. p. 18. III. 26. 8. II. p. 628
Abascanti varii VI. 9. 4. XIII. p. 18.
Abbas Curianus VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Albatenus sive *Albategnius* s. *Albatenius* VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abbianus III. 28. 7. II. p. 708.
Abbo Floriac. Abbas VI. 1. 20. XI. p. 87. VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Abdal-al-Adoviat, liber Arabicus VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala Ebra Baccal, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala fil. Hichiæ, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdala Narach, Arabs VI. 9. 4. 13. p. 19.
Abdal maleck ben Zohar, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdalsalam ben Genghideſtal-Giabali VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Acderanus Arabs VI. 9. 4. XIII p. 19.
Abdias Babylonius V. 1. 32. V. p. 271. V. 32. 17. IX. p. 31.
Abdolmelic Arabs III. 23. II. p. 567.
Abdorrachman Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 19.
Abdullah ben Ahmed ben Muhamed &c. sive Ibn Beithar, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.

Abdusius Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abecianus cognomento Isaac. Ejus libri septem de curatione variorum morborum, & tractatus de urinis, MS. Græce in Codice Bavarico 137.
Aben Amram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenguefit f. Albenguefit Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Aben Meschah VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Aben Mesuai VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenniliel Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abenrust vid. *Averroes.*
Abensina vid. *Avicenna.*
Abenzoar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abercius Hierapol. V. 1. 24. V. p. 188.
Abercii alii, ibid. & V. 2. V. p. 338.
Abgarus Rex VI. 19. 12. XIII. p. 474. & 477.
Abhomeron f. Abhumeron f. Abymeron Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abichilal Emisich Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abicianus VI. 8. 6. XII. p. 779. MS.
Abidhuasim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abighefar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 20.
Abimater Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abimbet Abdrazach, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abimiraygi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abinarax Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abiosus (*Io.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Ablabius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Ablabius Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Aboali Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abohanifa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abolonisius Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abonhasen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abrahamus Astrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Abraham AvenHezer Iudæus VI. 9. 4. XIII. p. 21.
Abraham Ibnu Sahal Iudæus VI. 9. 4. XIII. p. 296.
Abrahamus Ecchellensis VI. 4. 2. XI. p. 354.
Abrahami varii Iudæi Medici VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abramius Cretensis VI. 4. XI. p. 788.
Abramius Metropol. Amidenus VI. 4. 2. XI. p. 555.

Abron Phryx V. 7. 15. VII. p. 48.
Abrotelia II. 13. 2. I. p. 524.
Abroteles Tarentinus II. 13. 1. I. p. 490.
Abrucalis commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abſalon Abbas in Sprinckirsbach VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Abſolon Abbas V. 32. 20. IX. p. 114.
Abuali Ibn David, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abuambram ſ. Abumambran Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abubachar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 266.
Abubahar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 294 & 22.
Abubeter vid. *Albubeter.*
Abubeker ben al Bedr, Arabs VI. 9. 4. LIII. p. 23.
Abubiket ſ. Abubiker ſ. Ababukir VI. 9. 4. XIII. p. 22.
ABUCARA (Theodorus) V. 33. 4. IX. p. 176. V. 5. 27. VI. p. 691, not. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 41. 7. X. p. 22. VI. 10. 35. XIII. p. 770.
Abuchilel Huniſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 22.
Abues Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abugeris ſ. Abugerius ſ. Abugeræus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abuhabram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abuhali Elhuſen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268.
Abulfadhl ben al Mohandes ſ. Abul Maslat Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abu Ali ben Maſſihi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abu Ali ben Sina vid. *Avicenna.*
Abulfaragius ſ. Abulpharajus (Gregorius) Arabs V. 1. 32. V. p. 290. VI. 9. 4. XIII. p. 23.
Abulfeda Iſmael, Arabs VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Abulbaram Ibn Enneſis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abulhaſan Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 239. VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Aboulheim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abulhuſein Eſophi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 263.
Abulhuſen Ibnu Telmid, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 264.
Abouil-Miamen Moſthafa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Oſſaiba Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Sadeck Abdalrahman ben Abiſadeck, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.
Abou-Sahal al Masſihi VI. 9. 4. XIII. p. 24
Abou Salem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 24.

Abulkaſen Abdurshaman &c. Arabs. VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abulucus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abu Manſur el Haſen ben Nuh, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abu Merevan ben Zoheri, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abunaſra al Farabi, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 265.
Aburnius Valens vid. Valens.
Abuſeid & Abuzeid Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Abhumeron vid. *Abhomeron.*
Abus Peripateticus III. 11. II. p. 272.
Abydenus MS. & fr. I. 22. 5. I. p. 146.
Abydeni varii, ibid.
Acacius Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Acacius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Acacius Cæſ. Sophiſta V. 24. VIII. p. 338.
ACACIUS Cæſarienſis Epiſc. V. 24. VIII. p. 337. V. 4. 1. VI. p. 31. not. V. 17. 4. VII. p. 736. & 18. p. 788. & 19. 790. V. 23. 10. VIII. p. 335.
Acacius Berrhoenſis Ep. V. 27. 7. VIII. p. 583. & 8. p. 587.
Acacius Melitenes Ep. V. 27. 8. VIII. p. 587. VI. 10. 1. XIII. p. 460.
Acacii varii V. 4. 1. VI. p. 31. not. VIII. p. 338.
Academici Philoſophi III. 3.
Acas Tragicus II. 19. I. p. 662.
Acatus Tragicus II. 19. I. p. 662. I. 2. 6. I. p. 9. not. II. 4. II. 2. 24. I. p. 280. not.
De Accipitraria & venatica re Scriptores à Rigaltio editi I. 25. 6. I. p. 155.
Accarombonus (Hieron.) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
de Accoltis (Bened.) V. 5. 32. VI. p. 763.
Acephalorum coryphæus vid. Severus.
Acepſimas Monachus V. 45. X. p. 473.
Aceratus Grammaticus III. 28. 7. II. p. 708.
Aceſæus VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſias VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Aceſius Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtinus VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtius VI. 9. 4. XIII. p. 26.
Aceſtor Tragicus II. 19. I. p. 662.
Aceſtorides V. 38. 9. IX. p. 440.
Acfredus Dux Aquit. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Achaaſos VI. 9. 4. XIII. p. 27.

Achæus Eretr. II. 19. I p. 663. fr. I. 14. 7. I. p. 96. not. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Achæi varii II. 19. I. p. 663.
Achæus Hiſtoriagraphus II. 19. I. p. 663.
- - - Syracuſ. II. 19. I. p. 663. fr.
Achaicus Stoicus III. 11. II. p. 272. III. 15. II. p. 386.
d'Achery (*Lucas*) vid. *Dacherius.*
Achillas Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Achillas (Aruntius) vid. Aruntius.
Achillæ Medici varii VI. 9. 4. XII. p. 31.
Achilles Græcorum Dux VI. 9. 4. XIII. p. 27. I. 3. 1. I. p. 12. not.
ACHILLES TATIUS V. 6. 7. VI. p. 811. III. 5. 23. II. 105. & 19. p. 96. not. III. 18. 4. II. p. 456. V. 38. 9. IX. p. 402.
Achilles duo Medici recentes VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achilles varii IV. 5. 23.
Achillinus (*Alexander*) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Ej. Opus Septiſegmentatum III. 6. 37. II. p. 167.
Achillinus (Philotheus) vid. Philotheus.
Achim Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achinapolus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Achmet Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 509. MS.
Achmet ſ. Achamet fil. Seirim IV. 13. 12. III. p. 408.
Achmet Medicus IV. 13. 12. III. p. 409. not. VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achmonidas Tarent. II. 13. 1. I. p. 490.
Acholius VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Achromos VI. 9. 4. XIII. p. 31.
L. Acilius VI. 6. 4. XII. p. 333.
Acindynus (Gregor.) V. 44. X. p. 463. V. 5. 6. VI. p. 322.
Acominatus (Mich.) vid. Michael.
Acominatus (Nicetas) v. Nicetas.
Acominati varii V. 5. p. 402.
Acoſtror VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Acrabaſius VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Baſilius Acridenus, X. p. 493.
Leo Acridenus X. p. 526.
Acrion Locrus Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 490.
Acriſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Acropolita (Conſtantinus) V. 5. 10. VI. p. 448. & 17. p. 538. & p. 550. & p. 562. Acropolitæ alii V. 5. p. 449. ACRO-

ACROPOLITA (Georg.) V. 5. 10. VI. p. 448. V. 4. 42. VI. p. 158. MS. V. 5. 25. VI. p. 684. V. 13. 7. VII. p. 540.
Acron Agrigent. VI. 9. 4. XIII. p. 32. II. 13. 1. I. p. 490. II. 24. 6. I. p. 865.
Leo Acrotatus X. p. 527.
Acta MS. Concilii tertii, quarti & quinti V. 5. 28. p. 695.
Acta inter Cononem & Eugenium Tritheitas V. 38. 9. IX. p. 384.
Acta Martyrii Ignatiani V. 1. 13. V. p. 41. & IX. p. 97. ubi & de aliis Sanctorum actis & martyriis.
Acta Martyrii Justini V. 1. 15. V. p. 52.
Acta Praxedis Virginis V. 1. 11. V. p. 31.
Acta S. Polycarpi V. 1. 14. V. p. 50.
Acta Sanctorum Bollandi &c. V. 32. 19. IX. p. 46.
Acta Synodorum III. IV. V. VI. VII. libro V. 38. 9. IX. p. 383. & Tomo XI. suis quæque locis, ubi & de aliis Synodis eorumque Actis.
Acta Synodi Nicænæ V. 38. 9. IX p. 402. XI. p. 355. sq.
Acta Synodi ad Quercum V. 38. 9. IX. p. 395. XI. p. 392. sq.
Acta Synodi Sidentis V. 38. 9. IX. p. 390. XI. p. 387.
Acta & Scripta Theologorum Würtemberg. & Jeremiæ Patriachæ Pol. V. 45. X. p. 518.
Acta græca Sylvestri I. Papæ MS. V. 5. 15. VI. p. 485. IX. p. 141.
Acta Theclæ & Pauli V. 1. 3. V. p. 3. V. 30. 11. VIII. p. 801.
Acta S. Timothei V. 1. 24. V. p. 195.
Actides Chius VI. 9. 4. XIII. p. 33.
M. Actius Cajus vid. *Cajus*.
Actius Clemens, vid. Clemens.
Actuarius s. Magister (Theodorus) vid. Theodorus.
ACTUARIUS fil. Zachariæ (Joh.) VI. 7. 7. XII. p. 635. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 780. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 33. & p. 300.
C. Aculeo VI. 6. 5. XII. p. 339.
Acumenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 33. II. 24. 6. I. p. 865.
Acusilaus Athen. Rhetor. II. 8. 14. I. p. 377. not.
Acusilaus Argivus I. 1. 4. I. p. 3. II. 8. 14. I. p. 377. not.
Acusilaus Tarentinus II. 8. 14. I. p. 377. not.
S. Adæus VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Adæus s. Addæus Mytilen. III. 24. 10. II. p. 600. III. 28. 7. II. p. 708.
Adæi varii III. 28. 7. II. p. 708.

Adal-

Adalbero ſ. Adelbero Ep. Met. VI. 4. 2. XI. p. 564. 568. 570.
Adalbertus Archiep. Hammab. VI. 4. 2. XI. p. 564. 568. 570.
S. Adamannus ſ. Adamandus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
ADAMANTIUS ſ. Adamantus Sophiſta III. 6. 24. II. p. 144. III. 6. 38. II. p. 171. not. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 9. 4. XIII. p. 34. VI. 10. 21. XIII. p. 630. & 22. p. 633.
Adamantii varii III. 6. 38. V. 1. 26. V. p. 213. not. & p. 223.
Adamas Cynicus III. in add. II. p. 828.
Adamus Protoplaſtes VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adamatus Salernit. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adamaſca & Adamaſcus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Addas Manich. V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 402.
Adelardus Anglus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adeli Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adelphidus MS. V. 45. X. p. 473.
Adelphius Maſſalianus V. 38. 9. IX. p. 392.
Adelphonſus Hiſp. Rex VI. 4. 2. XI. p. 609.
Adeodatus Papa VI. 4. 2. XI. p. 468.
Adicius Locrus, Pythag. II. 13. 1. I. p. 490.
Adimantus Peripateticus III. 11. II. p. 272.
Adimantus Platonicus III. 3. II. p. 52.
Adimantus Manich. V. 1. 32. V. p. 287.
Adjurationes libris additæ V. 1. 18. V. p. 74. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Adrantus II. 19. I. p. 667.
Adraſtus Aphrod. III. 11. II. p. 272. III. 1. 3. II. p. 23. III. 6. 1. II. p. 111. III. 10. 10. II. p. 268. MS. III. 6. 39. II. p. 175. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Adraſtus Philippenſis III. 11. II. p. 272. alii, ibid.
ADRIANUS Imp. III. 28. 7. II. p. 708. V. 38. 9. IX. p. 407. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Adrianus Monachus V. 38. 9. IX. p. 381. alii ibid. & p. 407.
Adrianus I. Papa VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Adrianus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 514.
ADRIANUS Sophiſta IV. 30. 10. IV. p. 409. II. 10. 1. I. 408. IV. 32. IV. p. 477. V. 38. 9. IX. p. 407. V. 6. 13. VI. p. 822.
Adventius Epiſc. Met. VI. 4. 2. XI. p. 531.
ADULITANUM monumentum gr. & lat. III. 25. 2. II. p. 604.
Æacus Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Æantides Tragicus II. 19. I. p. 663.

Ædesia Platonica III. 3. II. p. 69. IV. 19. 3. IV. p. 608. not.
Ædesius Rhetor. IV. 32. IV. p. 477.
Æetius Parius II. 13. 1. I. p. 490.
Ægialeus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 48.
Ægialeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 34.
de S. Ægidio (*Joh.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Ægidius Monachus Bened. VI. 9. 4. XIII. p. 34.
Ægidius de Bridport vid. *Bridport.*
Ægidius Burdinus vid. *Burdinus.*
Ægidius Viterb. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Ægidius Carterius vid. *Carterius.*
Ægimius Eleus s. Velienſis II. 8. 17. I. p. 380. VI. 9. 4. XIII. p. 34. II. 24. 6. I. p. 865.
ÆGINETA (Paulus) XII. p. 575. ſq. vid. Paulus.
Ægineta (Theodorus) vid. Theodorus.
Ægis s. Ægias hiſtoricus III. 28. 7. II. p. 709.
Ægis Poëta III. 28. 7. II. p. 709.
Ægle Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ægon Crotoniates II. 13. 1. I. p. 491.
Ælfricus VI. 4. 2. XI. p. 580.
ÆLIANUS (Claud.) IV. 21. III. p. 696. II. 10. 28. I. p. 427. III. 6. 16. II. p. 134. V. 40. 2. IX. p. 627. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 25. p. 640.
Ælianus Meccius IV. 21. 1. III. p. 697. not. VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ælianus Platonicus III. 3. II. p. 52. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524. IV. 21. 1. III. p. 697. not.
ÆLIANUS Tacticus IV. 21. 4. III. p. 703. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Æliani varii IV. 21. 1. III. p. 696. ſq. not.
cum Æliani variis hiſtoriis Scriptores editi Romæ IV. 21. 2. III. p. 698.
Ælius Cajus VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Ælius Dionyſius v. Dionyſius.
Ælius Dionyſius Halic. v. Dionyſius.
Ælius Gallus v. Gallus.
Ælius Harpocratio IV. 36. v. Harpocratio.
Ælius Marcianus v. Marcianus.
Ælius Pætus (*Sextus*) VI. 6. 5. XII. p. 339.
P. Ælius Pætus VI. 6. 5. XII. p. 339.

Ælius Promotus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 9. 4. XIII. p. 36.
Ælius (Sextus) vid. *Sextus.*
Ælius Publius v. Publius.
Ælius Serapio v. Serapio.
Ælius Serenus v. Serenus.
Ælius Talius v. Talius.
Q. Ælius Tubero III. 15. II. p. 413.
Æmilianus Mauruſius III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus Meccius VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Æmilianus Nicænus III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus (Palladius) III. 28. 7. II. p. 709.
Æmilianus Rhetor IV. 33. IV. p. 477.
Æmilius Macer v. Macer.
Æmilius (Marcus) v. Mamercus.
Æmilius Papinianus v. Papinianus.
M. Æmilius Scaurus v. Scaurus.
Æmon Crotoniata II. 13. 1. I. p. 491.
ÆNEAS Gazæus v. Gazæus.
Æneas Hierapol. III. 14. 8. II. p. 375.
Æneæ duo medici VI. 9. 4. XIII. p. 39.
Æneas Metapont. II. 13. 1. I. p. 491.
Æneas Pariſ. V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 4. 2. XI. p. 531. & p. 543.
ÆNEAS Tacticus III. 30. 10. II. p. 764. III. 23. II. p. 572.
Æneſias Megalop. III. 2. II. p. 272.
Æneſidamus Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Æneſidemus Gnoſius III. 33. 5. II. p. 818. V. 38. 9. IX. p. 449.
Ænicus Athen. II. 22. I. p. 736.
Ænigmatum Scriptores V. 45. X. p. 539.
Ænigma chemicum de nomine novem literarum VI. 7. 14. XII. p. 696. VI. 8. 3. XII. p. 770.
Aërius hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 331.
Ærmeſus ſ. Armaſius VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Æſara Lucana fr. II. 13. 2. I. p. 525. IV. 19. 3. III. p 608.
Æſchines Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Æſchines Neapol. Platonicus III. 3. II. p. 52.
ÆSCHINES Athen. Orator II. 26. 9. I. p. 928. II. 10. 6. I. p. 412. II. 11. 5. I. p. 446.

p. 446. II. 19. I. p. 663. IV. 32. IV. p. 474. V. 38. 9. IX. 395. & 500. VI. c. 10. §. 17. XIII. p. 494. & §. 19. p. 606. & §. 20. p. 621.
ÆSCHINES Athen. Socraticus II. 23. 31. II. p. 828. & 39. p. 837. II. 10. 35. I. p. 430. III. 1. 3. II. p. 9. & p. 15. & p. 19. & p. 28. & p. 29.
Æschines Sphettius Socraticus II. 23. 31. I. p. 828. not.
Æschrion ſ. Æſcheron Empiricus V. 9. 4. XIII. p. 40. VI. 8. 7. XIII. p. 780. MS.
Æſchrion Mytil. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 11. II. p. 272.
Æſchriones varii III. 5. 19. II. p. 96. not.
ÆSCHYLUS Athen. II. 16. 2. I. p. 601. II. 11. 5. I. p. 446. & 12. p. 453. II. 13. 1. I. p. 491. II. 14. 18. I. p. 546. III. 28. 7. II. p. 709. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Æſchylus Alex. IV. 9. 1. III. p. 280.
Æſchylus Hippocratis Chii diſc. II. 13. 1. I. p. 491.
Æſchyli varii II. 16. 2. I. p. 601. not.
Æſculapius I. 8. 5. I. p. 56. I. 3. 1. I. p. 12. not. II. 24. 6. I. p. 866. III. 5. 3. II. p. 81. III. 20. 11. II. p. 516.
Æſculapii varii I. 8. 5. I. p. 56.
ÆSOPUS II. 9. 1. I. p. 390. V. 45. X. p. 515. VI. 10. 17. XIII. p. 510. & 19. p. 609. & p. 610. & 20. p. 621.
Æſopi varii II. 9. 3. I. p. 391.
Æthelredus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 574.
Æthiops Philoſ. Cyrenaicus è Ptolemaide III. 33. 4. II. p. 817.
Aetius hær. V. 23. 9. VIII. p. 318.
AETIUS Medicus V. 23. 9. VIII. p. 317. III. 5. 19. II. p. 97. not. IV. 7. 2. XII. p. 575. VI. 8. 7. XII. p. 780. VI. 10. 19. XIII. p. 609. VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aëtius ſcriptor hiſt. philoſ. IV. 11. 108. III. p. 361. IV. 17. 21. III. p. 557. V. 1. 26. V. p. 225.
Aëtius Sophiſta IV. 32. IV. p. 477.
Aëtius Sicanius ſive Siculus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aſinius (*Henr.*) VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Aſcasbi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Aſranius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Africana VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Africanus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 330.

Afri-

Africanus (*Conſtantinus*) VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 780. XIII. p. 123. ſq.
Africanus (Julius) vid. Julius.
Africanus (Julius) v. Julius.
Agaclytus II. 15. 2 l. p. 553.
Agallias Corcyræus II. 5. 2. l. p. 331. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agallis V. 7. 15. VII. p. 49.
Agameda VI. 9. 4. XIII. p. 40.
Agapeſtor ſ. Agameſtor III. 3. II. p. 52.
AGAPETUS Diaconus V. 5. 20. VI. p. 570. VI. 10. 17. XIII. p 494.
Agapetus Medicus VI 9. 4. XIII. p. 40.
Agapetus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 430.
Agapetus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 564.
Agapeti varii V. 5. 20. VI. p. 580. not.
Agapinus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Agapius Cæſarienſis V. 4. 1. VI. p. 31. not.
AGAPIUS Cretenſis V. 43. 6. X. p. 383. ejus νέος θεάδελφος V. 22. 15. IX. p. 27. Ex ejus libro ἁμαρτωλῶν σωτηρία producit nonnulla Græce Antonius Arnaldus in appendice ad tomum tertium operis de perpetua fide Eccleſiæ Catholicæ p. 43. ſq. Idem liber Arabice fuit MS. in Bibl. Roſtgaardiana, ut ex Catalogo ejus p. 445. conſtat.
Agapius Ithacenſis VI. 4. XI. p. 503.
Agapius Manich. V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 436.
Agapius Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Agapius Alex. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agapii Geoponicon caput CLXXXVII. citat. Cangius p. 1334. Gloſſarii Græci.
Agapii varii V. 43. 6. X. p. 383.
Agargeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agariſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agaternus (Claudius) v. Claudius.
Agathangelus V. 45. VI. p. 473.
AGATHARCHIDES Cnidius III. 8. 2. II. p. 207. I. 22. 1. l. p. 142. III. 11. II. p. 272. V. 38. 9. IX. p. 449. & p. 496. VI. 8. 2. XII. p. 749. VI. 10. 20. XIII. p. 619. & p. 620. & 42. p. 811.
Agatharchides legislator II. 14. 8. l. p. 546.
Agatharchides Samius III. 8. 2. II. p. 208.

Agatharchides varii, ibid.
AGATHEMER Geographus IV. 2. 10. III. p. 38. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Agathemerus (Claud.) VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agathemeres varii, VI. 2. 10.
AGATHIAS Myrinæus V. 5. 4. VI. p. 260. III. 28. 3. II. p. 690. III. 28. 7. II. p. 709. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 1. VI. p. 222.
Agathimerus (Alex.) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Agathinus VI. 9. 4. XIII. p. 41. l. 15. 2. l. p. 99. not.
Agatho Athen. II. 19. l. p. 664. II. 11. 5. l. p. 446. fr. II. 11. 12. l. p. 453. fr. II. 22. l. p. 736.
Agatho Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Agatho Diaconus V. 41. 3. X. p. 204. VI. 4. 2. XI. p. 475. XIV. p. 17.
Agatho Papa VI. 4. 2. XI. p. 469.
Agatho Peripat. III. 11. II. p. 272.
Agatho Poëta III. 10. 10. II. p. 269. MS.
Agatho Samius V. 7. 15. VII. p. 49.
Agathones varii II. 19. l. p. 664. not.
Agathobulus III. 33. 3. II. p. 808.
Agathocles Atracius VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agathocles Gramm. II. 5. 3. I. p. 230. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agathocles Perip. III. 11. II. p. 272.
Agathocles Stoicus III. 15. II. p. 386.
Agathocles varii III. 11. II. p. 272. V. 9. 4. XIII. p. 41. ſq.
Agathodæmon Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 764. 767. 770. 771. 776.
Agathodæmon Mechan. Alex. IV. 14. 2. III. p. 412.
Agathopodes Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Agathyrſides Samius III. 8. 2. II. p. 208.
Agathus ſ. Agathius VI. 9. 4. XIII. p. 41.
Agazo Athen. VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agberi, *Arabs* VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Ageas Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Agelas Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Agenor Mytil. III. 10. 9. II. p. 266.
Ageſarchus Metapontinus II. 13. 1. I. p. 491.
Ageſianax III. 18. 3. II. p. 454.
Ageſidamus Metap. II. 13. 1. I. p. 491.
Ageſilaus II. 11. 5. I. p. 446. fr.

Agesistratus III. 22. 13. II. p. 550.
Aggregator VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agias Comicus II. 22. I. p. 736.
Agis Argivus III. 8. 2. II. p. 208.
Agis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agnodice obstetrix VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Agnonides Rhetor IV. 32. IV. p. 477.
Agobardus Episc. Lugdun. VI. 4. 2. XI. p. 523.
de Agradi (*Jo. Matthæus*) vid. de Gradi.
Agresphon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 49.
Agricola Hammonius (*Jo.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Agricola (*Georg.*) VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Agriopas II. 15. 2. I. p. 553.
Agrippa Judæorum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Agrippas Astron. III. 5. 21. II. p. 100. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Agrotas Masil. IV. 32. IV. p. 477.
Agylus Croton. II. 13. 1. I. p. 491.
Ahamet f. Haamar f. Haamech Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ahiriton Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ahuar Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aidmerin Alial Giadeki Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aidoun, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Ailaki, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 43.
Aimnestus Perip. III. 11. II. p. 273.
Aimonius Sophista V. 45. X. p. 473.
Ακολουθίαι 2. εἰς Ιωάννην τὸν Δαμασκηνόν V. 30. 11. VIII. p. 821.
Ain al Hiat Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Aieyse f. Ayse Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Alagenitus (*Paulus*) *vid. Paulus.*
Alamah Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Alanus V. 32. 20. IX. p. 81. MS.
Albatenius f. Albategnius vid. Abbatenus.
Alaxinus (*Jac.*) VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Albarmachus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albaspinæus (*Gabr.*) VI. 4. 2. XI. p. 349.
Albaromakus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albasarri f. Albasari f. Albasyri Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.

Albatarich Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 44.
Albenguefit v. Abenguefit.
Albericus Archiep. Prag. VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus Magnus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus CPol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Alberti varii, ibid.
Albertus ſ. Albericus Salentinus VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albertus de Zanckariis v. de Zanckariis.
Albes, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albhambd, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 45.
ALBINUS Platonicus III. 2. II. p. 42. III. 1. 3. II. p. 23. IV. 23. 13. IV. p. 14. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ej. introductio in Platonis dialogos græce & lat. III. 2. II. p. 44.
Albinus (Flaccus) vid. Alcuinus.
Albinus (Spurius) Stoicus III. 15. II. p. 412.
Albini varii III. 2. II. p. 43. not.
Albotin, Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 45.
Albirofin Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Albricius ſ. Albericus Londin. VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albuabram ſ. Albruabam Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albubecar Muhamed Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Albucaſis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47. VI. 7. 15. XII. p. 700. & 702.
Albuenſis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Albugerig Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
T. Albutius Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
Albutius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Albuzid Alharabi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcæus Comicus II. 22. I. p. 736. II. 11. 5. I. p. 446. fr.
Alcæus Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
Alcæus Lyricus II 15. 9. I. p. 563. fr. III. 28. 7. II. p. 709. V. 16. 19. VII. p. 725.
Alcæus ἐπιγραμματοφάφος III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Macedo III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Meſſenius III. 28. 7. II. p. 709.
Alcæus Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Alcæus Tragicus II. 19. I. p. 665. II. 11. 52. I. p. 453. fr.
Alcadinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.

Alcalæus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcalamet Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcamadus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcana Mosali Armenus VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alcansi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alceas s. Alcias Metapont. II. 13. 1. l. p. 491.
Alcestis Tragicus II. 19. l. p. 665.
Alcetas III. 24. 10. II. p. 600.
Alcetis s. Alcesius Sophista VI. 9. 4. XIII. p. 47.
Alchalahamen Arabs VI. 9. VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alchindus s. Alkindus s. Elkindus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcibiades Athen. Princeps VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcibiades hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Alcibiades Orator II. 26. 2. l. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 477.
Alcibiadæ varii. II. 26. 1.
Alcibiades quidam III. 6. 32. II. p. 157.
Alcibius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
ALCIDAMAS Eleates II. 26. 5. l. p. 900. not. & 9. p. 929. not. IV. 32. IV. p. 477. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 627.
Alcidamas Cynicus III. 13. II. p. 360.
Alcimachas Parius II. 13. 1. l. p. 491.
Alcimenes Athen. II. 22. l. p. 736.
Alcimenes Megar. II. 19. l. p. 665.
Alcimus Rhetor. III. 33. 6. II. p. 821.
Alcimion s. Alcimon s. Alcimius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
ALCINOUS Platon. IV. 23. 13. IV. p. 40. III. 2. II. p. 43. III. 3. II. p. 52.
in Alcinoum scholia græca MS. IV. 23. 14. IV. p. 42.
Alcinous Stoicus III. 15. II. p. 387.
Alcinoi varii, III. 23. 13.
ALCIPHRON Sophista II. 10. 25. l. p. 425. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 579.
Alciphrones varii, II. 10. 25. l. p. 425.
Alcipius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 48.
Alcman Lyricus II. 15. 10. l. p. 565. fr. V. 16. 19. VII. p. 726.
Alcmanes varii, II. 15. 10.
Alcmæon Croton. VI. 9. 4. XIII. p. 48. II. 13. 1. l. p. 491. II. 23. 1. l. p. 796. II. 24. 6. l. p. 866. III. 5. 8. II. p. 85.

Alcon ſ. Accontius ſ. Arcontius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Alcon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Alcuinus ſ. Albinus ſ. Alchwinus (*Flaccus*) VI. 10. 35. XIII. p. 767. & p. 768. 39. p. 794. & 795. & p. 801. 44. p. 826. & p. 828.
Alcyoneus Stoicus III. 15. II. p. 387.
Alcyon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alcuinus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 50.
Aleardus de Pindemontibus VI. 9. 4. XIII. p. 51. VI. 7. 18. XII. p. 724.
Aldi Manutii Epiſt. ad Bapt. Guarinum, præmiſſa edit. Heſiodi A. 1494. VI. 10. 9. XIII. p. 606. *ab illo excuſi Scriptores Græci* VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Aleimereſtem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alemannus (*Nic.*) V. 5. 3. VI. p. 257.
ALEXANDER M. Rex III. 8. II. p. 203. III. 11. II. p. 274. II. 10. 17. I. p. 420. II. 22. I. p. 736. VI. 9. 4. XIII. p. 51.
de Alexandro M. Scriptores veteres & recentt. III. 8. 2. II. p. 207.
Alexander Abbas Cœnobii Acœm. V. 45. X. p. 474.
Alexander Ep. Alex. V. 24. VIII. p. 340.
Ejus Epiſtola de depoſitione Arii gr. & lat. V. 24. VIII. p. 341.
Alexander Ep. Alex. alter V. 24. VIII. p. 342.
ALEXANDER Aphrodiſienſis IV. 25. IV. p. 62. III. 11. II. p. 273. III. 6. 1. p. 119. & p. 120. & p. 121. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 18. 4. VIII. p. 15. not. VI. 7. 5. XII. p. 594. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 22. p. 633. VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Ægeus III. 11. II. p. 273.
Alexander Ætolus ſ. Pleuronius II. 19. I. p. 565. fr. II. 5. 4. I. p. 230. II. 22. I. p. 736. & p. 789. III. 18. 3. II. p. 454. III. 28. 1. II. p. 686. & 7. p. 709. V. 7. 15. VII. p. 49. V. 45. X. p. 474.
Alexander Aſceta V. 12 2. VII. p. 495.
Alexander Cappad. Ep. V. 1. 32. V. p. 268.
Alexander Choniata V. 45. X. p. 473.
Alexander Comigianus vid. Comigianus.
Alexander CPolit. V. 28. VIII. p. 342.
Alexander (Cornel.) Mileſius Polyhiſtor III. 8. 3. II. p. 233. II. 5. 6. I. p. 330. II. 12. 5. I. p. 465. II. 13. 1. I. p. 491. II. 15. 10. I. p. 566. IV. 6. 18. III. p. 254. V. 7. 15. VII. p. 49. V. 38. 9. IX. p. 439.
Alexander Cotyaenſis IV. 30. 5. IV. p. 379. II. 5. 5. I. p. 330. V. 7. 15. VII. p. 49.

Alexan-

Alexander Covetr. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 634.
Alexander Craſſi Præc. III. 11. II. p. 273.
Alexander Damaſcenus III. 11. II. p. 274.
Alexander Damaſus v. Damaſus.
Alexander de S. Elpidio IV. 25. 1. IV. p. 64.
Alexander Epheſius III. 18. 3. II. p. 454.
Alexander Epicureus III. 33. 3. II. p. 454.
Alexander Eremita V. 45. X. p. 473. MS.
Alexander hæreticus V. 45. X. p. 474.
Alexander Helladius X. p. 515.
Alexander Hierapol. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Alexander Leonis Imp. frater V. 45. X. p. 474.
ALEXANDER Lycopolita V. 1. 32. V. p. 287. & p. 290.
Alexander Laodic. vid. Alexander Philalethes.
Alexander è Phrygia Medicus & Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Mileſius v. Alexander (Cornel.)
Alexander Monachus Cyprius V. 45. X. p. 473. V. 1. 4. V. p. 3. V. 5. 17. VI. p. 516. & p. 535. V. 32. 20. IX. p. 61. & p. 93.
Alexander Myndius ſ. Alexio II. 5. 7. I. p. 330. IV. 13. 13. III. p. 409. V. 7. 15. VII. p. 49. VI. 9. 4. XIII. p. 52.
Alexander I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. & 406.
Alexander II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 585.
Alexander III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 600. 615. 617. 618. & 620.
Alexander IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 637.
Alexander VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688.
Alexander VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 728.
Alexander Parvus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 51.
Alexander Philalethes, Laodicenſis, Herophileus VI. 9. 4. XIII. p. 51. I. 15. 2. I. p. 99. not.
Alexander Polyhiſtor. vid. Alexander (Cornel.)
Alexander Pyrrhi fil. III. 30. 12. II. p. 768.
Alexander Pleuronius v. Alexander Ætolus.
Alexander Rhetor, Numenii fil. IV. 32. IV. p. 477. IV. 25. 2. IV. p. 77. IV. 31. 16. IV. p. 458.
Alexander Seleuc. Cilix III. 3. II. p. 52. III. 1. 1. II. p. 3. not.
Alexander Syriæ Rex III. 15. II. p. 387.
Alexander (*Ti. Claud.*) *Stoicus* III. in add. II. p. 828.

ALEXANDER Trallianus VI. 7. 5. XII. p. 593. III. 6. 25. II. p. 145. not. IV. 25. 2. IV. p. 73. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 52. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Ej. Epiſtola de lumbricis gr. & lat. VI. 7. 5. XIII. p. 602.
Alexander Theſſal. Epiſc. V. 45. X. p. 474.
Alexandri varii Medici IV. 25. 2. IV. p. 73. IV. 7. 5. XII. p. 594. VI. 9. 4. XIII. p. 50. ſqq.
Alexandri varii Reges & Principes III. 8. 3. II. p. 231.
Alexandri varii qui græce ſcripſerunt III. 8. 3. II. p. 232. V. 45. X. p. 473. ſq.
Alexandrides II. 22. I. p. 470.
Alexandrinus (*Julius*) VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Alexandrinorum Aſtronomus parvus III. 5. 12. II. p. 88.
Alexandrinorum Epiſc. & Patriarch. catalogus V. 27. 13. VIII. p. 594.
Alexarchus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 49.
Alexias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexicrates Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Alexinus Dialecticus II. 15. 18. I. p. 575. III. 6. 39. II. p. 184. III. 33. 6. II. p. 821.
Alexio vid. Alexander Myndius.
Alexio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alexis Poëta III. 28. 7. II. p. 710. III. 24. 10. II. p. 500.
Alexis Thurius II. 22. I. p. 736. fr. II. 11. 5. I. p. 446. & 7. p. 450. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. III. 28. 7. II. p. 710.
Alexides varii II. 22. I. p. 739.
ALEXIUS Ariſtenus V. 42. 8. X. p. 287. V. 1. 12. V. p. 32. V. 19. 6. VIII. p. 83. V. 33. 4. IX. p. 186. VI. 1. 15. XI. p. 43. & 16. p. 46. VI. 1. 18. XI. p. 53. & 19. p. 54. & p. 57.
Alexius Calochetus VI. 10. 35. XIII. p. 776. Barlaami ad eum Epiſtola X. p. 427.
ALEXIUS Comnenus V. 5. 9. VI. p. 392. V. 45. X. p. 474. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 421.
Alexii Comneni II. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 423.
Alexius Laſcaris Philanthropenus, X. p. 402.
Alexius Epiſc. Melfit. IV. 4. 2. XI. p. 690.

Alexius

Alexius Meneſius, Archiep. Goanus V. 10. 44. XIII. p. 825.
Alexius Mon. & Diaconus V. 45. X. p. 474.
Alexius Metropol. Nicænus V. 41. 2. X. p. 130. V. 45. X. p. 474.
Alexius Rarthurus Presb. & Chartophylax Corcyr. V. 45. X. p. 474. V. 5. 28. VI. p. 695.
Alexius Portas V. 45. X. p. 474.
Alexius Studites Patr. CPol. V. 45. X. p. 475.
Alexius quidam V. 45. X. p. 475.
Alexius MS. III. 30. 12. II. p. 707.
Alexus II. 22. I. p. 789. not.
Alfalamen ſ. Alphalamen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 46.
Alfenus Varus VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 330.
Alfereſi ſ. Alfereſei Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alfetiſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alfeuſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Alguazir Abuale Zor VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alharif Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alhominus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Aliabbas Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Ali ben Jſa Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alictypus VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Alimajor Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alimentus (L. Cincius) v. Cincius.
Alkalamen Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkekengi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkides Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkindus (Jac.) Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkirandi liber arab. phyſiognomonicus VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alkuſſeneni Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
ALLATIUS (Leo.) V. 43. 10. X. p. 405. XIV. p. 6. 9. 12. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.
Ejus liber de Niliis & eorum ſcriptis extat in fine Vol. V.
- - - de Pſellis eorumque ſcriptis ib. id.
- - - de libris Eccleſiaſticis græcorum ib.
- - - de Georgiis & eorum ſcriptis extat in fine Vol. X.
- - - de Simeonibus X. p. 296.

Allatii Symmicta V. 5. 29. VI. p. 704. XIV. p. 1. ſq. ubi librorum decem indiculus.
- - - Græcia orthodoxa V. 43. 10. X. p. 409.
- - - Excerpta Rhetorum & Sophiſtarum IV. 30. 10. IV. p. 409.
- - - Scriptores græci alii V. 43. 10. X. p. 407.
Allius Pamphilus v. Pamphilus.
Almadel Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſemir Arabs VI 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſaherodi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almaſcadi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Almed Ibn Ibrahim VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Almenar (*Io.*) V 9. 4. XIII. p. 254.
Alopecius Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 491.
Aloyſius Andruzzi vid. Andruzzi.
Aloyſius Lollinus V. 45. X. p. 475.
Alphæus Mytil. II. 15. 11. I. p. 567. fr. III. 28. 7. II. p. 710. VI. 10. 5. XIII. p. 467. V. 16. 19. VII. p. 726.
Alpheus Presbyter V. 38. 9. IX. p. 392.
Alpheus Rhinocur. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 392.
Alpharabius Arabs III. 6. 5. II. p. 116. MS. & 6. p. 121.
Alphabetum græcum Aldi VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Alphonſus Rex Arrag. VI. 4. 2. XI. p. 673.
Alphonſus Rex Legionis VI. 4. 2. XI. p. 575.
Alphonſum Athenienſem, Ord. Præd. commendat Philelphus lib. XXXVII. Epiſt. 25. ſq. A. C. 1473.
Alphonſus Piſanus VI. 4. 2. XI. p. 359.
Alphrodius Aſtron. III. 5. 21. II. p. 100.
Alraheb Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alſaharani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Alſeir Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Altercatio Hadriani Aug. & Epicteti Philoſophi Latine inſerta VI. 10. 18. XIII. p. 557.
S. Althelmus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Alvredus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 557.
Alypius Cappad. Archiep. V. 38. 9. IX. p. 391.
Alypius Geogr. IV. 2. 7. III. p. 34. & 17. p. 80.
Alypius γραμματικὸς V. 19. 10. VIII. p. 135.

Aly-

Alypius Leucadis Ep. V. 45. X. p. 475.
ALYPIUS Muſicus III. 10. 6. II. p. 263. III. 23. II. p. 586. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Alypii varii III. 10. 6. II. p. 263.
Amalarius VI. 10. 35. XIII. p. 768. & 44. p. 826. & 829. VI. 4. 2. XI. p. 508.
Amalricus Dom. Montisfer. VI. 4. 2. XI. p. 629.
C. Amafanius ſ. Amafinius Epicureus III. 33. 3. II. p. 808.
de S. Amando (*Jo.*) VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Amarantus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49. III. 17. 6. II. p. 437. III. 26. 8. II. p. 629. VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaraan Arabs ſ. Amaram VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaron Rex VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amaſas VI. 6. 4. XIII. p. 55.
Amaſis Ægypti Rex II. 10. 33. I. p. 429. II. 14. 18. I. p. 546.
Amaſtrianus Lepidus v. Lepidus.
Amator Auguſtodun. VI. 4. 2. XI. p. 433.
Ambianus (*Jac. Sylv.*) VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Ambram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ambron III. 6. 25. II. p. 146.
S. Ambroſius VI. 9. 4. XIII. p. 55. II. 6. 10. I. p. 448. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 19. 6. XIII. p. 69. V. 30. 10. VIII. p. 741. VI. 4. 2. XI. p. 388. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 798.
Ambroſius Alex. V. 1. 32. V. p. 272. V. 38. 9. IX. p. 413.
Ambroſius Alex. alius V. 24. VIII. p. 342.
Ambroſius Puteolanus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ambroſii varii V. 24. VIII. p. 342. not.
Ambryon Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Amelefagoras Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Amelius Tuſcus Platonicus III. 3. II. p. 52.
Amelius (*Pet.*) *v. Petrus.*
Amentas Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Amepſias ſ. Amipſias II. 22. I. p. 739.
Amerbachius (*Vitus*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Amerias III. 17. 6. II. p. 437.
Amerias Macedo V. 7. 15. VII. p. 49.

Ameriſtus Geometra III. 14. 18. II. p. 385.
Aminias Perip. III. 11. II. p. 274.
C. Amenius Rebius VI. 6. 5. XII. p. 341.
Amintas VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Aminulus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ammianns vid. Abbianus.
Ammianus quidam V. 16. 4. VII. p. 667.
Ammianus Marcellinus VI. 10. 20. XIII. p. 620. 621. & 22. p. 635.
Ammon ſ. Ammonas ſ. Ammonius V. 24. VIII. p. 343. V. 45. X. p. 475. MS.
Ammon I. 2. 2. I. p. 8.
Ammon Elæarchiæ Epiſc. V. 45. X. p. 475.
Ammon Geometra V. 38. 9. IX. p. 400.
Ammon Hadrianop. Epiſc. V. 27. 4. VIII. p. 567.
Ammones varii V. 24. VIII. p. 343.
Ammonianus Gramm. II. 5. 8. I. p. 330.
Ammonides III. 28. 7. II. p. 710.
Ammonius vid. Ammon.
Ammonius IV. 14. 3. III. p. 415.
Ammonius quidam V. 11. 8. VII. p. 474.
Ammonius Ammonii F. Gramm. IV. 26. 15. IV. p. 171. II. 15. 4. I. p. 555.
Ammonius Alex. Perip. III. 11. II. p. 273. IV. 11. 1. III. p. 329.
AMMONIUS Alex. cogn. Saccas IV. 26. 11. IV. p. 159. III. 11. II. p. 274. III. 6. 39. II. p. 174. not. III. 3. II. p. 52.
Ammonius Alex. IV. 26. 11. IV. p. 172. V. 1. 19. V. p. 83. V. 4. 15. VI. p. 96. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 10. VII. p. 764. & 19. p. 790.
AMMONIUS Grammat. IV. 26. 15. IV. p. 173. V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 36. & p. 41. MS. & p. 49. V. 40. 8. X. p. 59. not.
AMMONIUS Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
AMMONIUS Hermeæ F. IV. 26. 12. IV. p. 161. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 10. p. 126. & 12. p. 127. & 39. p. 174. VI. 27. 2. IV. p. 187. V. 37. 1. IX. 359. & 7. p. 363. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Ammonius Lithotomos VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Ammonius Monach. V. 45. X. p. 475. V. 5. 17. VI. p. 549. V. 32. 20. IX. p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Ammonius Poëta V. 5. 25. VI. p. 684.

Ammonii varii III. 11. II. p. 274. IV. 26. 15. IV. p. 171.
Amnion VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Amœnus Parius, Pythag. II. 13. 1. I. p. 490.
Amometus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
de amoribus Callimachi & Chryſorroës MS. V. 13. VI. p. 823.
de amoribus Lybiſtri & Rhodamnes MS. & fr. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 6. 13. VI. p. 824.
Amorio MS. V. 4. 28. VI. p. 114.
Amphianus Trag. II. 19. I. p. 666.
Amphiclia Platonica III. 3. II. p. 69.
Amphicrates Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
S. AMPHILOCHIUS Iconienſis Epiſc. V. 12. 4. VII. p. 500. V. 1. 29. V. p. 256. not. V. 2. 9. V. p. 319. not. V. 5. 17. VI. p. 516. & p. 540. & p. 557. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 13. 5. VII. p. 524. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 26. IX. p. 28. & 20. p. 62. & p. 86. & p. 87. & p. 106. & p. 114. & p. 125. & p. 140. V. 34. 6. IX. p. 270. V. 41. 2. X. p. 130. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386. VI. 10. 31. XIII. p. 754. & 38. p. 789. & p. 790.
Pſeudo Amphilochius V. 12. 4. VII. p. 505. V. 19. 2. VIII. p. 62.
Amphilochius Sidæ Ep. V. 38. 9. IX. p. 392. V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilochii varii V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilochus Athen. VI. 9. 4. XIII. p. 56. V. 12. 4. VII. p. 507.
Amphilytus I. 17. 4. I. p. 108.
Amphimenes Cous II. 13. 3. I. p. 554.
Amphinomus Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
Amphion Perip. III. 11. II. p. 274.
Amphion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Amphion Thebanus I. 2. 1. I. p. 6.
Amphion Theſpius I. 2. 1. I. p. 7.
Amphis Com. fr. II. 22. I. p. 739. II. 11. 7. I. p. 450. & 10. p. 452. & 11. p. 452. & 13. p. 455. & 5. p. 446.
Amram Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Amunes Ægyptius I. 2. 2. I. p. 7.
Amunes varii ibid. & VIII. p. 343.
Amunes ſ. Amuntes Monachus I. 2. 2. I. p. 7.
Amyclus ſ. Amyclas Heracl. III. 3. II. p. 52. II. 13. I. p. 491. III. 14. 18. II. p. 385.
Amynomachus Epic. III. 33. 3. II. 808.

Amyntas Medicus VI. 8. 5. XII. p. 778.
Amyntianus III. 8. 2. II. p. 208. IV. 11, 3. III. p. 348. V. 38. 9. IX. p. 416.
Amyntianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56. III. 8. 2. II. p. 208.
Amyris I. 35. 6. I. p. 241.
Amythaon (vitiose Amython) medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
ANACHARSIS Scytha II. 23. 6. I. p. 812. II. 10. 22. I. p. 424. & 36. p. 431. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 446. II. 14. 18. I. p. 546. VI. 10. 15. XIII. p. 479.
S. Anacletus Papa VI. 4. 2. XI. p. 338.
ANACREON Poëta II. 5. 12. I. p. 567. II. 11. 5. I. p. 446. III. 28. 1. II. p. 685. & 7. p. 710. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 20. p. 623.
Anacreon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56. II. 15. 12. I. p. 570.
Anagnostes (Joh.) vid. Johannes.
Anagallis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 49.
Ananias s. Ananius Jambographus II. 15. 13. I. p. 570.
Anantides Trag. II. 19. I. p. 663. & p. 666.
Anastasiæ duæ Martyres V. 24. VIII. p. 344. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Anastasius Abbas V. 8. 7. VII. p. 100. VI. 10. 35. XIII. p. 770.
ANASTASIUS Antioch. s. Theopol. V. 35. 6. IX. p. 332. V. 5. 17. VI. p. 531. & p. 544. & p. 553. V. 27. 9. VIII. p. 588. V. 30. 11. VIII. p. 797. & p. 819. V. 32. 20. IX. p. 20. p. 87. p. 90. p. 115. p. 134. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 35. 1. IX. p. 312. V. 37. 9. IX. p. 367. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 627. & 35. p. 764. XIV. p. 16.
Anastasius Apocrisiarius S. Maximi disc. V. 35. 8. IX. p. 340. V. 32. 20. IX. p. 122.
Anastasius Apozygarius V. 41. X. p. 202.
Anastasius Bibliothecarius V. 35. 8. IX. p. 337. V. 4. 39. VI. p. 153. V. 5. 6. VI. p. 298. V. 5. 27. VI. p. 690. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 38. 3. IX. p. 372. V. 41. 3. X. p. 204. VI. 4. 2. XI. p. 464. p. 532. p. 538.
Anastasius Gordius vid. Gordius.
Anastasius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 422. & 423.
Anastasius Macedo Nausensis V. 4. 5. X. p. 538. VI 4. XI. p. 803.
Anastasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Anastasius Melodus V. 41. 2. X. p. 130.

Ana-

Anastasius Nicænus V. 35. 4. IX. p. 324. & 5. p. 330.
Anastasius ex Joanninis Presbyter VI. 4. X. p. 800.
Anastasius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 390. p. 391. p. 763.
Anastasius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 418. & 443.
Anastasius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 614.
Anastasius Patr. CPol. V. 30. 11. VIII. p. 797.
ANASTASIUS Sinaita V. 35. 1. IX. p. 312. V. 1. 26. V. p. 220. V. 2. 6. V. p. 316. V. 5. 17. VI. p. 521. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 20. 2. VIII. p. 149. V. 32. 20. IX. p. 71. p. 85. p. 90. V. 35. 8. IX. p. 337. V. 38. 3. IX. p. 372. V. 40. 7. X. p. 22. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 40. p. 808.
Ejus locus de hæresibus gr. & lat. V. 11. 9. VII. p. 480. sq.
Anastasii ultra quinquaginta V. 35. 8. IX. p. 336.
Anathematismi s. capitula XII. de fide, tributa Gregorio Thavmaturgo V. 1. 28. V. p. 252.
Anathematismi hæreseos Manich. V. 1. 32. V. p. 289.
Anathematismi sive diræ, libris additæ V. 1. 18. V. p. 75. sq.
Anathematismi contra Origenem VI. 1. 10. IX. p. 29. sq.
ANATOLIUS Alex. III. 11. II. p. 274. fr. II. 13. 1. I. p. 491. IV. 22. 15. IV. p. 19. V. 1. 32. V. p. 277.
Anatolius junior Jamblichi & Libanii familiaris III. 11. II. p. 275.
Anatolius CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 130.
Anatolius Episc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
ANATOLIUS Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Ej. fragmentum *περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν* gr. & lat. cum notis V. C. Io. Rendtorfii, Hamburgensis, IV. 29. IV. p. 295.
Anatolius Monachus Studita V. 41. 2. X. p. 130.
Anatolius Episc. Thessal. V. 5. 17. VI. p. 517. V. 32. 20. IX. p. 100.
Anatolius (Vindanionius) Berytius Magister vid. Vindanionius.
Anatolii varii V. 1. 32. V. p. 277. IV. 29. IV. p. 295. not. III. 11.
de Anatomiæ autore primo VI. 9. 4. XIII. p. 49. not.
de Anatomicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 744.
Anaxagoras Clazom. II. 23. 7. I. p. 813. II. 23. 1. I. p. 796. III. 14. 18. II. p. 385.
Anaxagoras Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Anaxagoræ varii II. 23. 7. I. p. 813.
Anaxamarys fr. II. 11. 5. I. p. 446. fr.
Anaxandrides Delphus II. 22. I. p. 741.

Anaxandrides Rhodius fr. II. 22. I. p. 740. II. 11. 5. I. p. 446. & 7. p. 450. 9. 10. 11. p. 452. 12. p. 453. 13. p. 455.
Anaxarchus III. 33. 7. II. p. 823. II. 2. 12. I. p. 271. II. 5. 9. I. 330.
Anaxilaus Comicus fr. II. 22. I. p. 741. II. 11. 12. I. p. 453.
Anaxilaus Larisſæus II. 13. 1. I. p. 491. VI. 9. 4. XIII. p. 56.
Anaxilai varii II. 22. I. p. 741.
Anaximander Mileſius II. 23. 8. I. p. 814. I. 1. 4. I. p. 3. II. 19. I. p. 666. II. 23. 1. I. p. 796. III. 5. 4. II. p. 82. IV. 2. 10. III. p. 38.
Anaximander Mileſius junior II. 12. 5. I. p. 465. II. 23. 8. I. p. 814.
Anaximenes Chius IV. 32. IV. p. 478.
Anaximenes Lampſac. II. 23. 9. I. p. 815. III. 6. 7. II. p. 121. 13. p. 129. III. 8. 2. p. 208. IV. 32. IV. p. 478.
Anaximenes Mileſius II. 23. 9. I. 814. II. 11. 5. I. p. 446. fr. II. 23. I. p. 796. II. 10. 36. I. p. 431.
Anaximenes Scriptor de picturis III. 24. 10. II. p. 500.
Anaximenes varii II. 23. 9. I. p. 815.
Anaxipolis Thaſius VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Anaxippus Com. II. 22. I. p. 741. II. 11. 12. I. p. 453.
Anazare Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Ancantherus (Claud.) iatroſophiſta V. 45. X. p. 475.
Anchæus vid. Antæus.
Anchitus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Ancon (Nicol.) vid. Nicolaus.
Ancyrianus ſ. Angyrianus Chronogr. V. 4. 36. VI. p. 137.
ANDOCIDES Or. II. 26. 3. I. p. 891. IV. 32. IV. p. 478. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Andrantus III. 6. 19. II. p. 153. IV. 9. 4. XIII. p. 57. V. 7. 15. VII. p. 49.
Andreæ (*Iac.*) V. 5. 28. VI. p. 701. V. 45. X. p. 518.
Andreas Cæſar. Epiſc. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 791.
Andreas Coloſſ. V. 43. 28. X. p. 436.
ANDREAS Cretenſis V. 41. 2. X. p. 121. III. 5. 19. II. p. 97. not. III. 10. 10. II. p. 269. MS. V. 1. 29. V. p. 256. not. V. 5. 17. VI. p. 521. p. 527. 533. 534. 537. 540. 542. 544. 545. 550. 552. & 563. V. 17. 19. VII. p. 791. V. 32. 20. IX. p. 55. 71. 80. 87. 90. 92. 93. 101. 106. 110. 111. 112. 114. 115. 116. 117. 118. 127. 130. 131. & 151. V. 41. 3. X. p. 210. 216. V. 45. X. p. 475. 481. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 627. & 22. p. 634. & 38. p. 789. & 39. p. 806. & 21. p. 627. & 22. p. 634. & 38. p. 789. & 39. p. 806. not. Ej. Homilia de publicano & Phariſæo gr. & lat. extat V. 41. 2. X. p. 141. An-

Andreas Curcumeles V. 5. 28. VI. p. 696.
Andreas Donus vid. Donus.
Andreas Eudæmon Johannes V. 43. 18. X. p. 424.
Andreas Grammat. V. 7. 15. VII. p. 41. MS. & 10. p. 17. MS.
Andreas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 57. II. 24. 1. I. p. 842. not. IV. 36. 9. IV. p. 581. VI. 7. 20. XII. p. 626.
Andreas Megarenſis Epiſc. V. 43. 24. X. p. 435. MS.
Andreas Monach. V. 38. 9. IX. p. 425.
Andreas Prævalitanus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Andreas Presb. V. 4. 14. VI. p. 95. V. 17. 8. VII. p. 750. MS. & 10. p. 759. MS. & 19. p. 791.
Andreas Pyrrhus V. 41. 2. X. p. 130.
Andreas Rhodi Epiſc. X. p. 440.
Andreas Samoſat. V. 34. 10. IX. p. 286.
Andreæ varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 57.
Andreæ varii V. 41. 2. X. p. 122. ſq.
Andrezeos ſ. Andrizeas VI. 9. 4. XIII. p. 60.
Androcles Demagogus IV. 32. IV. p. 478.
Androcydes Pythag. II. 13. 1. I. p. 492. II. 12. 5. I. p. 465. VI. 9. 4. XIII. p. 60. V. 45. X. p. 487.
Androcydes pictor II. 13. 1. I. p. 492.
Androdamas Rheginus II. 14. 18. I. p. 546.
Androetas Tened. IV. 2. 20. III. p. 86.
ANDROMACHUS Cretenſis III. 26. 8. II. p. 627. III. 5. 21. II. p. 100. IV. 36. 5. IV. p. 573. V. 45. X. p. 487.
Andromachus Fil. VI. 9. 4. XIII. p. 61. III. 26. 8. II. p. 627. not.
Andromachi duo Grammatici V. 7. 15. VII. p. 49.
Andromachus Rhetor. IV. 32. IV. p. 478.
Andromachi varii III. 26. 8. II. p. 627.
Andron II. 8. 15. I. p. 377.
Andrones Medici VI. 9. 4. XIII. p. 61.
Andronicianus V. 38. 9. IX. p. 387.
Andronicus Alypius III. 8. 2. II. p. 209.
Andronicus Callipolites cujus eruditionem commendat Franciſcus Philelphus XXVII. 30. Epiſt.
Andronicus Calliſtus III. 11. II. p. 278. III. 6. 29. II. p. 151. V. 45. X. p. 475.

Andronicus Byzantius VI. 4. XI. p. 786.
Andronicus Calliſtus Byzantius X. p. 475.
Andronicus Camaterus vid. Camaterus.
ANDRONICUS Comnenus V. 5. 9. VI. p. 393. V. 8. 7. VII. p. 100. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Andronicus Contoblanca, Baſileæ primum A. 1477. auctor fuit litterarum Græcarum diſcendarum. Vide Martini Cruſii Annales Sueviæ III. 7. 12.
Andronicus Cublides V. 5. 28. VI. p. 704.
Andronicus Hermopolites V. 38. 9. IX. p. 507.
Andronicus Palæologus Sen. Imp. V. 5. 15. VI. p. 479. & 20. p. 576.
Andronicus Palæol. Jun. V. 5. 21. VI. p. 619.
Andronicus (Pompilius) III. 33. 3. II. p. 808.
ANDRONICUS Rhodius III. 11. II. p. 277. III. 6. 1. II. p. 111. & 29. p. 150. & 39. p. 175. III. 9. 17. II. p. 244.
Andronicus Scholiaſtes Hom. II 3. 13. I. p. 239. MS. II. 5. 10. I. p. 230.
Andronici Sebaſti Dialogus Imperatoris & Cardinalis de Proceſſione Spiritus S. Diſputatio Imperatoris cum Doctore Armeniorum Petro de duabus in CHriſto naturis, & de aliis quibusdam capitibus. Scriptum contra Io. Vecum, MStis in Bibl. Bavarica n. 120.
Andronicus Ticianus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Andronicus Trag. II. 19. I. p. 666.
Andronicus Zaridas II. 10. 50. I. p. 438.
Ejus Epiſtolæ in Codice Bavarico XCVI.
Andronici varii III. 6. 29. p. 150. ſq. III. 11. II. p. 278. V. 45. X. p. 476.
Ἀνδρῶν ἁγίων βίβλος V. 32. 13. IX. p. 24. V. 38. 9. IX. p. 445.
Andronius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Androſthenes Adimanti F. III. 11. II. p. 278.
Androſthenes Cynicus III. 13. II. p. 360.
Androſthenes Jaſius IV. 2. 10. III. p. 37.
Androſthenes Thaſius III. 8. 2. II. p. 209.
Androtion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Androtio Schol. Hermog. IV. 32. IV. p. 478.
Androtio Schol. Sophoclis II. 17. 5. I. p. 633.
Andruzzi (Aloyſ.) V. 43. 15. X. p. 420.
Andubarius Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Angedenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.

Angelevas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Calliſtus Angelicudes X. p. 495.
Angelinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Angelus Bergitius Cretenſis, cujus manu ſcripti quidam Codices Græci Lugduni Bat. inter libros Voſſianos. Eidem typorum Græcorum Regiorum inventionem debet poſteritas teſte Gevartio præfat. ad electorum libros tres editos Pariſ. 1619. 4.
Angelus Calaber Abbas, Conſtantini Laſcaris Byzantii diſcipulus. Ejus homilia εἰς τὰ βάια in ramos palmarum Incip. ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία. MS. fuit apud illuſtriſ. Carolum de Montchal.
Angelus (Chriſtoph.) V. 45. X. p. 496.
Angeli (Iſaaci) Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 424.
Angelus Laſcaris v. Laſcaris.
Angelus Matthæus V. 41. 2. X. p. 130.
Angelus Vergetius, ſupra Angelus Bergitius.
Angelophorus MS. V. 45. X p 476.
Anguitia ſ. Angitia VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Anianus Alexandriadis autor II. 6. 2. I. p. 344. not.
Anianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Anianus Monachus Ægypt. V. 4. 36. VI. p. 135.
Anianus Pelagianus V. 15. 5. VII. p. 645. not.
Anicia (Juliana) vid. Juliana.
S. Anicetus Papa VI. 4. 2. XI. p. 340.
de Animalium vocibus Scriptores VI. 10. 19. XIII. p. 607.
Aninebetem Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 63.
ANNA COMNENA V. 5. 9. VI. p. 390. V. 5. 28. VI. p. 693. VI. 10. 45 XIII. p. 848.
Annalium Scriptores veteres Græci, VI. p. 138. ſq.
Annalium & hiſtoriæ V. T. Scriptores recentt. VI. 4. 1. XII. p. 152.
Annalium & hiſtoriæ N. T. Scriptores recentt. VI. 4. 1. XIII. p. 161.
Annicerius Ægineta III. 3. II. p. 52.
Anneus (*Statius*) *vid. Statius.*
Annius Caſſius Mithradorus vid. Mithradorus.
Annius Stoicus III. 15. II. p. 387.
Annon Carchedonius IV. 2. 10. III. p. 37. Vide Hanno.
Περὶ ἀνομάλων ῥημάτων καὶ στοιχείου V. 7. 9. VII. p. 14. 15.
Anonymi Aſtrologi III. 20. 10. II. p. 510. Hermippus XII. p. 261.
Anonymi græci Interpretes in Ariſtotelem III. 11. II. p. 278.

Anonymus in Canticum Canticor. XIV. p. 17. VII. p. 751. ſq.
Anonymorum Chronica variaque ſcripta V. 5. VI. p. 770. ſq. (754.) XIV. p. 7.
Anonymi Grammatici V. 7. 9. VII. p. 41.
Anonymi Etymologicon magnum V. 40. X. p. 17. ſq. alia Etymologica p. 23. Lexica Græca & gloſſaria p. 51. 53. ſq. 61. ſq. λεξικὸν τῆς ὀκτατεύχου p. 62. ſq. τοῦ τετραβασιλείου p. 67. λέξις νομική IV. 36. 3. IV. p. 571.
Anonymi Expoſitio Mundi IV. 2. 17. III. p. 80. alii Geographi p. 82. 84. 87. Geographica hypotypoſis XIV. p. 4. De Iſtro fluvio p. 5. de ſeptem orbis miraculis p. 5.
Anonymi Erotici Scriptores V. 6. VI. p. 820.
Anonymi Hoeſcheliani Definitiones Græce & Lat. VI. 10. XIII. p. 544. ſq.
Anonymus de incredibilibus I. 22. 3. I. p. 144. ſq.
Anonymorum Carmina V. p. 338. XIV. p. 14. 15. Hymni V. p. 196. 197.
Anonymus Poëta de viribus herbarum Græce & Lat. cum notis Jo. Rendtorfii III. 26. 9. II. p. 630. ſq.
Anonymi Chymici XIV. p. 19. 20. XII. p. 747. ſq. XIV. p 19. 20.
Anonymi de re militari III. 24. 8. II. p. 599. III. 30. 12. II. p. 767.
Alia XIV. p. 18. JCti XII. p. 426. 428.
Anonymorum Catenæ in libros Biblicos V. 17. VII. p. 729. ſq.
Anonymi Syntagma Canonum VI. 1. VI. p. 29. 36. 50. Synopſes de Conciliis p. 165. ſq. libellus Synodicus p. 185. ſq.
Anonymi geſta Apoſtolorum Petri & Pauli, Græce & Lat. XIV. p. 36.
Anonymorum variæ in Sanctos homiliæ & Acta Sanctorum V. 32. IX. p. 49. ſq. & p. 24. ſq.
Anonymi à Photio recenſiti IX. p. 510.
Anonymi Proverbia IV. 9. 5. ſq.. III. p. 284.
Anonymi Theologumena Arithmeticæ, IV. 22. 7. IV. p. 9. ſq.
Anonymi Rhetores Græci IV. 31. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 478. XIV. p. 7. 8.
Anonymi prolegomena Rhetorica, Græce & Lat. IX. p. 586. ſq.
Anſegiſus Abbas Fontanel. VI. 1. 20. XI. p. 85.
Anſelmus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 514. 598. 602. 603. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 43. p. 814.
Anſelmus Lucenſis Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 87. VI. 10. 35. XIII. p. 773.

An-

Anſelmus Ord. Min. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Antæus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Antæus ſ. Anthæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antagoras III. 28. 1. II. p. 686. & 7. p. 710.
Antedonia Myrtis vid. Myrtis.
Anteros Alexandr. V. 7. 15. VII. p. 50.
S. Anterus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Anthemius Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Anthemius Monachus III. 10. 10. II. p. 269. MS.
Anthemius παραδοξογράφος idem cum Tralliano I. 22. 4. I. p. 145.
Anthemius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. 730.
Anthemius Trallianus III. 12. 11. II. p. 548. MS. & 21. p. 563. not. III. 23. II. p. 582. MS. III. 30. 12. II. p. 767. MS. VI. 7. 5. XII. p. 539. not.
Anthen Carthag. Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 492.
Anthes Lini æqualis I. 2. 2. I. p. 8.
Anthes alius I. 2. 2. I. p. 8.
Antheon Epiſc. Arſinoes V. 45. X. p. 476. VI. 4. 2. XI. p. 412.
Anthimedon Crotoniates II. 13. 1. I. p. 492.
Anthimenes Metapont. II. 13. 1. I. p. 492.
Anthimus CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 130. V. 34. 12. IX. p. 311.
Anthimus Methon. Epiſc. V. 45. X. p. 476.
Anthimus Metochita V. 45. X. p. 476.
Anthippus Com. II. 22. I. p. 742.
ANTHOLOGIA Epigrammatum græc. III. 28. I. p. 681. V. 16. 19. VII. p. 726. in illam ſcholia III. 28. 6. II. p. 707. not. Index Scriptorum in ſcholiis allegator. XIV. p. 107.
Anthus ſ. Furius Anthianus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 330. & 34. 330. & 5. p. 340.
Anthus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antianus vid. Anthus.
Antibius Aſcal. III. 15. II. p. 387.
Anticlides Athen. III. 8. 2. II. p. 209. II. 2. 24 I. p. 284. not.
Antidamas Heracleopolites III. 8. 2. II. p. 209.
Antidorus Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
de Antidotis Scriptores III. 26. 8. II. p. 627.
Antidotus Comicus II. 22. I. p. 742.
Antigenes Cleophantinus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigenes Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 210.

Antigenes Martyr V. 1. 21. V. p. 104. & in add. p. 337.
Antigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63. II. 24. 6. I. p. 865.
ANTIGONUS Caryſtius III. 27. 8. II. p. 672. III. 33. 5. II. p. 818. VI. 7. 4. XII. p. 584. VI. 10. 21. XIII. p. 628. II. 11. 5. I. p. 446. fr. VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Cymæus ſ. Cumanus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Gonata Rex Maced. III. 15. II. p. 387. II. 10. 17. I. p. 421. VI. 7. 4. XII. p. 584.
Antigonus Grammat. III. 18. 3. II. p. 454.
Antigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 63.
Antigonus Nicænus MS. III. 20. 10. II. p. 510.
Antigonus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 688.
Antigonus Scriptor de pictura III. 24. 10. II. p. 600. III. 19. 2. III. p. 487. not.
Antigonus Statuarius III. 24. 10. II. p. 600.
Antigoni varii III. 27. 8. II. p. 674.
Antiles ſ. Antilis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antillus Medicus MS. VI. 8. 5. XII. p. 779.
Antimachus (M. Anton.) V. 45. X. p. 476. V. 16. 19. VII. p. 723.
Antimachus Colophonius II. 15. 13. I. p. 570. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 11. I. p. 331. II. 2. 24. I. p. 278. & p. 281. III. 8. 2. II. p. 208. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. V. 38. 9. IX. p. 450. VI. 10. 22. XIII. p. 634. De hoc Catullus carm. 92.

Parva mei mihi ſunt cordi monumenta laboris,
At populus tumido gaudeat Antimacho.

Antimachus Tejus II. 15. 13. I. p. 570.
Antimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antimachi varii II. 15. 13. I. p. 570.
Antimoerus Mendæus II. 23. 28. I. p. 823.
Antinous Celadus, vid. Celadus.
Antiochenorum Epiſcoporum notitia ordine Chronologico XIV. p. 38. & Alphabetico p. 47.
Antiochianus Corinthus V. 34. 4. IX. p. 267.
Antiochis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochus Ægeus Ciſix Sophiſta & Cynicus III. 28. 7. II. p. 710. IV. 32. IV. p. 478. V. 34. 4. IX. p. 265.
Antiochus Alex. II. 22. I. p. 742.

Antiochus Aſcalon. Platon. III. 3. II. p. 52. III. 15. II. p. 387. III. 1. 8. II. p. 37.
Antiochus Aſtrologus IV. 27. 2. IV. p. 188. III. 20. 10. II. p. 511. MS. IV. 14. 4. III. p. 417.
Antiochus Balſamo VI. 6. 6. XII. p. 470.
Antiochus Laodic. Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Antiochus locorum communium Scriptor V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Antiochus Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
ANTIOCHUS Monachus V. 34. 4. IX. p. 260. V. 5. 28. VI. p. 695. MS. VI. 10. 28. XIII. p. 750. V. 5. 2. VI p. 254. not. Ej. locus ex cap. 130. Pandectis gr. & lat. inſertus eſt V. 34. 4. IX. p. 262.
Prologus ad ſcripta Antiochi VI. 10. 45. XIII. p. 844.
Antiochus Philometor VI. 9. 4. XIII. p. 64.
ANTIOCHUS Ptolemaidis Epiſc. V. 34. 4. IX. p. 259. V. 11. 7. VII. p. 436. ſr. V. 15. 3. VII. p. 627. V. 27. 4. VIII. p. 567.
Antiochus Paccius, vid. Paccius.
Antiochus Platonicus vid. Antiochus Aſcal.
Antiochus Præf. Præt. VI. 6. 4. XII. p. 339.
Antiochus Seleuc. III. 15. II. p. 387.
Antiochus Syriæ Rex VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiochi varii III. 15. II. p. 387. V. 34. 4. IX. p. 265.
Antipater Acanthius I. 2. 5. I. p. 9.
Antipater Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
ANTIPATER Boſtrenſium Epiſc. V. 34. 7. IX. p. 274. V. 1. 26. V. p. 237. V. 4. 22. VI. p. 102. V. 5. 17. VI. p. 536. & 25. p. 680. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IX p. 99.
Antipater (*Cælius*) VI. 6. 4. XII. p. 333.
Antipater Cyrenæus III. 33. 4. II. p. 817.
Antipater Jolai, Rex Maced. III. 11. II. p. 278. II. 10. 17. I. p. 421.
Antipater junior Macedo III. 28. 7. II. p. 710. & I. p. 686.
Antipater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64. III. 26. 8. II. p. 628.
Antipater ἐνεργουμενικῶν Scriptor IV. 13. 13. III. p. 409.
Antipater Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Antipater Stoicus Panætii Mag. III. 15. II. p. 387.
Antipater Sidonius Stoicus III. 15. II. p. 387. III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.

Antipater Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 387.
Antipater Theſſalus III. 28. 7. II. p. 710.
Antipater Tyrius Stoicus III. 15. II. p. 388.
Antipater Tyrius alius III. 15. II. p. 388.
Antipatri varii III. 11. II. p. 278. III. 15. II. p. 387. V. 34. 7. IX. p. 275. ſq.
Antiphanes Bergæus I. 22. 4. I. p. 145.
Antiphanes Delius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 64.
Antiphanes Poëta Egigr. III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.
Antiphanes Rhodius II. 22. I. p. 742. II. 11. 5. I. p. 447. ſr. & 7. p. 450. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Antiphanes varii II. 22. I. p. 742.
Antiphilus Byzantius III. 28. 7. II. p. 710. & 2. p. 687.
ANTIPHON Athen. Orator II. 26. 2. I. p. 884. II. 8. 15. I. p. 377. II. 19. I. p. 666. II. 22. I. p. 745. IV. 32. IV. p. 478. V. 38. 9. IX. p. 499. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. 621.
Antiphon Athen. ὀνειροκρίτης II. 26. 2. I. p. 886. not. I. 15. 2. I. p. 100. IV. 13. 13. III. p. 409.
Antiphon Geometra III. 14. 18. II. p. 384.
Antiphon Trag. II. 19. I. p. 666. II. 11. 12. I. p. 453.
Antiphon quidam II. 26. 2. I. p. 886.
Antiphontes varii II. 26. 2. I. p. 886. not.
de Antiquitatibus CPol. Excerpta V. 5. 20. VI. p. 575.
ANTISTHENES Athen. II. 23. 32. I. p. 830. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 1. I. p. 441. & 5. p. 446. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 12. I. p. 331. II. 23. 31. I. p. 829. not. II. 26. 5. I. p. 808. III. 1. 3. II. p. 15. III. 13. II. p. 360. III. 10. 9. II. p. 266. IV. 28. 6. IV. p. 288. not. IV. 32. IV. p. 478. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Antiſthenes Heracliteus II. 23. 4. I. p. 800.
Antiſthenes Peripat. III. 11. II. p. 279.
Antiſthenes Rhodius III. 8. 2. II. p. 210.
Antiſthenes alii II. 23. 32. I. p. 830.
Antiſtius ſ. Antius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antiſtius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Q. Antiſtius Labeo, vid. Labeo.
Antiſtii varii III. 28. 7. II. p. 711.

Antocharidas Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
M. ANTONINUS Imp. IV. 23. 1. IV. p. 21. II. 10. 48. I. p. 437. III. 15. II. p. 405.
ANTONINUS LIBERALIS III. 27. 10. II. p. 679. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Antoninus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antoninus Pythodori F. Sophista IV. 32. IV. p. 478.
Antonius Arcudius V. 45. X. p. 476.
S. Antonius V. 24. VIII. p. 344.
Antonius (Marcus) Antimachus V. 45. X. p. 476. I. 32. 2. I. p. 200.
Antonius Argivus III. 28. 7. II. p. 711.
Antonius Asceta V. 17. 19. VII. p. 791. V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Antonius de vita Magistri sui Simeonis Stylitæ V. 32. IX. p. 28.
Antonius Castor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Cauleas CPol. Patr. V. 45. X. p. 488.
Antonius Cantacuzenus, Medicus VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Antonius Chrysochiras vid. Chrysochiras.
Antonius CPol. Scholæ Doctor VI. 4. XI. p. 786.
Antonius Cous Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Antonius Diogenes V. 38. 9. IX. p. 429. I. 22. 4. I. p. 145.
Antonii Diaſculi diſceptatio cum Demetrio Chryſolora, cum præſtet eſſe quam non eſſe, quomodo CHriſtus Matth. XXVI. 24. dixerit melius futurum Judæ ſi natus non fuiſſet. MS. Græce in Bibl. Cæſarea. Vide Lambecium VII. p. 159.
Antonius Eparchus Corcyræus V 45. X. p. 477. V. 5. 20. VI. p. 603.
Ej. Codicis MSti Index græc. & lat. extat V. 45. X. p. 478.
Ej. Epiſtola græca ad Philippum Melanchth. extat VI. 10. 17. XIII. p. 500.
Ej. Deploratio in Everſionem Græciæ, cum Epiſtolis ad Concordiam hortantibus, atque Epitaphiis ad Cardinalem Contarenum, prodiit Græce Venet. 1524. 1544. 4.
Antonius Epicureus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Heracl. V. 43. 33. X. p. 440.
Antonius Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Antonius Julianus IV. 6. 18. III. p. 254.
Antonius Lemnius VI. 1. 15. XI. p. 45. V. 45. X. p. 488.

Magnus Antonius V. 28. 12. V. 1. II. p. 618.
ANTONIUS Meliſſa V. 30. 12. VIII. p. 821. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 11. 7. VII. p. 455. V. 24. VIII. p. 345.
Ej. locorum communium tituli græc. & lat. extant V. 30. 12. VIII. p. 822.
Antonius Meſſana V. 43. 24. IX. p. 436. MS.
Antonius Methonenſis Epiſc. V. 45. X. p 488.
Antonius Monachus V. 45. X. p. 488. V. 5. 17. VI. p. 558. V. 32. 20. IX. 142.
Antonius Muſa VI. 9. 4. XIII. p. 65. VI. 7. 2. XII. p. 574. II. 10. 18. I. p. 423.
Antonius Mytil. Metrop. V. 5. 28. VI. p. 699.
Antonius Patarenſis V. 45. X. p. 488. V. 41. 2. X. p. 130.
Antonius Pharmacopola VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Antonius Puccius, vid. Puccius.
Antonius Rhodius III. 3. II. 53.
Antonius Stephanus V. 45. X. p. 488.
Antonius Studita V. 45. X. p. 488.
Antonii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 65. ſqq.
Antonii varii V. 38. 9. IX. p. 429. V. 45. X. p. 476. & 488.
Antyllus ſ. Antillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Anubion ſ. Anubius Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 511. MS.
Anubius Ægyptius III. 5. 3. II. p. 81.
Anyaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Anulinus Pro Cos. Africæ VI. 4. 2. XI. p. 349.
Anyte Tegeatis II. 15. 14. I. p. 571. fr. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 684. XIV. p. 44.
Anytus Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Apellas ſ. Apollas Cyrenæus IV. 2. 10. III. p. 37. III. 27. 7. II. p. II. p. 671.
Apellas Scepticus III. 33. 5. II. p. 819. III. 27. 7. II. p. 671.
Apellæ varii III. 27. 7. II. p. 671.
Apelles Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apelles Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
Apelles hæreticus V. 1. 24. V. p. 202.
Apelles Medicus Thaſius VI. 9. 4. YIII. p. 72. III. 26. 8. II. p. 628.
Apelles Pictor III. 24. 10. II. p. 600.
Apellico Tejus Perip. III. 11. II. p. 279.
Aper Grammat. V. 7. 15. VII. p. 50.

Avergius, Perges Epiſc. V. 41. 3. X. p. 202.
Aphanes Stoicus III. 15. II p. 89.
Aphareus Athen. II. 19. I. p. 667. II. 26. 5. I. p. 900. IV. 32. IV. p. 478.
Aphricanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Aphranor Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Aphrodas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72. III. 26. 8. II. p. 628.
Aphrodiſeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Aphrodiſius Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
Aphrodiſianus Perſa V. 45. X. p. 489. V. 5. 17. VI. p. 542.
Aphthonius Manichæus V. 1. 32. V. p. 287.
APHTHONIUS Rhetor IV. 31. 13. IV. p. 448. II. 9. 9. I. p. 399. IV. 13. 16. IV p. 457. V. 7. 10. VII. p. 18. MS. V. 38. 9. IX. p. 417. VI. 10. 17. XIII. p. 525. & 19. p. 610.
ad Aphthonii progymnaſmata præfatio VI. 10. 45. XIII. 848. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Aphthonii varii IV. 31. 13. IV. p. 449.
Apion Hexaëmeri Scriptor V. 1. 24. V. p. 199.
Apion Pliſtonices Grammaticus I. 22. 4. I. p. 145. II. 5. 13. I. p. 331. III. 8. 2. II. p. 210. IV. 6. 6. III. p. 239. not. & 18. p. 254. IV. 34. 18. IV. p. 537. V. 7. 15. VII. p. 50. VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apion Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Apis Ægyptius VI. 9. 4. XIII. p. 72.
Apis Argivus II. 14. 18. I. p. 546.
Περὶ ἀπίσων Scriptores I. 22. 4. I. p. 144. III. 27. 8. II. p. 673.
Apius Phaſcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Aplyrodius Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
in Apocalypſin procœmium VI. 10. 45. XIII. p. 845. V. 5. 3. VI. p. 255. not. Commentarii VII. p. 791. ſq.
Apocaucus ſ. Apocauchus Medicus IV. 7. 7. XII. p. 637.
APOCRYPHI libri V. T. III. 29. II. p. 727.
APOCRYPHI libri N. T. IV. 5. 13. III. p. 168.
Apocrypha Neandri VI. 10. 12. XIII. p. 473.
Apoemantes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 511.
APOLLINARIS Alexandr. Presb. Laodicenus P. 16. 1. VII. p. 659. II. 19. I. p. 667.

APOLLINARIS Epiſc. Laodic. F. V. 16. 1. VII. p. 659. III. 6. 3. II. p. 114. MS. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. 1. 32. V. p. 290. & 28. p. 252. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 8. 5. VII p. 90. & 7. p. 97. V. 16. 19. VII. p. 727. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 764. & p. 765. & 14. p. 778. & 19. p. 790. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 41. 2. X. p. 130. VI. 4. 2. XI. p. 765. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Apollinaris (Claudius) Epiſc. Hierapol. V. 1. 24. V. p. 189. fr. III. 5. 19. II. p. 97. not. V. 8. 7. VII. p. 96. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 383.
Apollinaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris Cremonenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 73.
Apollinaris (Julius Roſianus) vid. Julius.
Apollinaris Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Apollinaris Tragicus II. 19. I. p. 667.
Apollinares varii V. 16. 1. VII. p. 660.
Apollo Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Apollo Deaſter VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
APOLLODORUS Athen. Grammat. III. 27. 1. ſqq. II. p. 660. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 14. I. p. 331. II. 14. 17. I. p. 545. II. 19. in Epicharmus, I. p. 677. II. 22. in Sophron. I. p. 787. III. 15. II. p. 389. V. 7. 15. VII. p. 50. V. 38. 9. IX. p. 439. V. 40. 7. X. p. 22. VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Apollodorus Athen. Comicus II. 22. I. p. 745.
Apollodorus (Andreas) Medicus III. 26. 8. II. p. 628.
Apollodorus Artemites III. 27. 6. II. p. 668.
APOLLODORUS Architectus III. 24. 2. II. p. 589. III. 23. II. p. 571. MS. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Apollodorus Caryſtius, Comicus II. 22. I. p. 745. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Apollodorus Cumanus V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollodorus Cyrenæus V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollodorus Epic. III. 33. 3. II. p. 808.
Apollodorus Ephillus, Stoicus III. 15. II. p. 389. III. 27. 6. II. p. 667.
Apollodorus Gelous II. 22. I. p. 745. II. 11. 7. I. p. 450. fr. & 9. 10. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Apollodorus Pergamenus IV. 32. IV. p. 478.
Apollodorus Rhetor IV. 32. IV. p. 478.
Apollodorus Pro COS. VI. 6. 5. XII. p. 339.
Apollodorus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.

Apollodorus, Syllus Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollodorus Telmiſſenſis IV. 13. 13. III. p. 410.
Apollodorus Tarſenſis II. 19. I. p. 667.
Apollodori varii II. 19. I. p. 667. III. 15. II. p. 389. III. 27. 7. II. p. 669.
Apolloniades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apolloniades Platonicus III. 3. II. p. 53.
Apollonides Horapius, Chemicus VI. 8. 4. XII. p. 776. a. & 777. b. I. 13. 4. I. p. 88.
Apollonides Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonides Cyprius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74. II. 24. 6. I. p. 865.
Apollonides Nicænus III. 33. 5. II. p. 820. IV. 9. 1. III. p. 280. IV. 19. 5. III. p. 611.
Apollonides Rhetor VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Apollonides Smyrnæus III. 28. 7. II. p. 711.
Apollonides Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonides Tragicus II. 19. I. p. 667. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 12. p. 453.
Apollonii tres Chriſtiani Scriptores V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Ægyptius I. 13. 4. I. p. 88. III. 20. 7. II. p. 527.
Apollonius Alabandenſis III. 21. 7. II. p. 527. IV. 32. IV. p. 478.
APOLLONIUS Alexandr. Dyſcolus V. 7. 1. ſqq. VII. p. 1. II. 5. 15. I. p. 331. II. 15. 24. I. p. 578. II. 21. 4. I. p. 715. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 7. 9. VII. p. 13. V. 7. 15. VII. p. 41. MS. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 21. p. 628.
Apollonius Alexandr. Archibii F. Grammat. III. 21. 7. II. p. 528. II. 1. 4. I. p. 256. II. 5. 15. I. p. 332. V. 7. 9. VII. p. 50.
Apollonius Alex. Peripat. III. 11. II. p. 279.
Apollonii duo Antiocheni P. & F. Medici Hierophilei III. 21. 7. II. p. 528. VI. 7. 4. XIII. p. 74. II. 24. 6. I. p 865.
Apollonius Aphrodiſ. III. 21. 7. II. p. 528. I. 18. 1. I. p. 111.
Apollonius Archiſtrator Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonius Athen. Sotadis F. II. 22. in Sotades I. p. 789.
Apollonius Attalenſis IV. 13. 13. III. p. 410.
Apollonius Byblas VI. 9. 4. XIII. p. 74. II. 24. 3. I. p. 857.
Apollonius Chalcedon. Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonius Citienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS.
Claudius Apollonius III. 26. 8. II. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 121.

Apollonius Corinthi Epiſc. V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Cronus III. 33. 6. II. p. 821.
Apollonius Epheſ. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Geometra III. 18. 3. II. p. 454.
Apollonius Glaucus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonius Grammat. II. 5. 15. I. p. 331. II. 26. 9. I. p. 391. IV. 34. 16. IV. p. 536. IV. 36. 8. IV. p. 580. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Apollonius Herophileus, vid. Apollonius Antioch.
Apollonius junior Medicus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Apollonius Laodic. Aſtronomus III. 20. 9. II. p. 504. & 10. p. 511. MS.
Apollonius Martyr V. 1. 24. V. p. 191.
Apollonius Melo VI. 6. 18. III. p. 254.
Apollonius Memphites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75. III. 26. 8. II. 629.
Apollonius Mys ſ. Mus VI. 9. 4. XIII. p. 75. III. 26. 8. II. p. 628.
Apollonis Myndius III. 20. 10. II. p. 511. V. 7. 15. VII. p. 50.
Apollonius Nyſæus III. 15. II. p. 389. V. 7. 15. VII. p. 51.
Apollonius ὁ ὄφις VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Organicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
APOLLONIUS Pergæus III. 22. 17. ſqq. II. p. 556. & 13. p. 550. III. 23. II. p. 567. III. 14. 18. II. p. 386. V. 26. 1. VIII. p. 463. V. 268. VIII. p. 518. VI. 10. 20. XIII. p. 619.
Apollonius Pergamenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Pitaneus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonii duo Rhetores IV. 33. IV. p. 479.
APOLLONIUS Rhodius III. 21. 1. ſqq. II. p. 520. V. 7. 15. VII. p. 51. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 608. & 20. p. 624.
Apollonius Romanus V. 8. 7. VII. p. 96. V. p. 191.
Apollonius Solenſis Perip. III. 11. II. p. 279.
Apollonius Sophiſta V. 40. 8. X. p. 51. MS. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Apollonius Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonius Stratonis VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Syrus Platon. III. 3. II. p. 53.
Apollonius Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Adollonius ὁ Θήρ VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Theſpianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 75.

APOLLONIUS Tyaneus IV. 24. 15. IV. p. 59. II. 10. 11. I. p. 415. & 36. II. 13. 1. I. p. 492. VI. 10. 15. XIII. p. 478. & 17. p. 493. & 20. p. 622. VI. 9. 4. XIII. p. 75.
Apollonius Tyan. junior IV. 24. 15. IV. p. 61.
Apollouius Tyrius Medicus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Apollonius Tyrius Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollonius quidam V. 17. 18. VII. p. 750.
Apollonii Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 74.
Apollonii varii III. 21. 7. II. p. 527. III. 15. II. p. 389. IV. 24. 15. IV. p. 60. V. 1. 24. p. 191.
quæ Apollonio Tyrio Regi contigerunt, narratio V. 6. 12. VI. p. 821.
Apollonicis scripta II. 23. 5. I. p. 809.
Apollos III. 27. 7. II. p. 671.
Apollophanes Athen. Comicus II. 22. I. p. 746. II. 19. I. 667.
Apollophanes Antioch. Stoicus III. 15. II. p. 389.
Apollophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 77.
Apollophanes Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Apollophanes Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Apollophanes Seleuc. VI. 9. 4. XIII. p. 76.
Apollophanes varii II. 22. I. p. 746. III. 15. II. p. 389.
Apollozantes commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 77.
Apologia pro Origene V. 38. 9. IX. p. 411.
Apologiæ pro Socrate Scriptores III. 1. 3. II. p. 7.
APOMASAR IV. 13. 12. III. p. 408. III. 20. 9. II. p. 505.
Aponenſis (Petrus) vid. Petrus.
Ἀποφθέγματα καὶ γνῶμαι διαφόρων φιλοσόφων V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Apophthegmata Plutarchi IV. 11. n. 64. ſq. III. p. 352.
Arſenii Monachi X. p. 490.
Arſenii Monembaſ. VIII. p. 838.
Apophthegmata græca VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 7. p. 471. & 20. p. 621.
Apophthegmata Patrum, V. 32. 14. IX. p. 16.
Apoſpaſmation de hippodromo ſ. circo CPol. V. 5. 20. VI. p. 603.
Apoſpaſmation breve de vaſis MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Τῶν ιβ ἀποστόλων αἱ πατρίδες V. 4. 37. VI. p. 147.

Apoſtolis ſuppoſita ſcripta IV. 5. 14. III. p. 168.
APOSTOLIUS (Michael) V. 41. 8. X. p. 222. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 3. II. p. 53. IV. 9. 9. III. p. 285. III. 1. 8. II. p. 37. MS. V. 7. 15. VII. p. 42. MS. & p. 51. V. 30. 13. VIII. p. 839. MS. VI. 10. 26. XIII. p. 644. MS. XIV. p. 9. 14.
Apoſtolius (Ariſtobulus) vid. Ariſtobulus.
Apoſtolus Zigaras vid. Zigaras.
Appendix Vaticana IV. 9. 5. III. p. 284.
APPIANUS Alexandr. IV. 12. 1. ſqq. III. p. 390. III. 8. 2. II. p. 210. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 38. 9. IX. p. 394. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Appion Pliſtonices, vid. Apion.
Appius Claudius VI. 6. 4. XII. p. 333. & 5. p. 339.
Appius Claudius Centummanus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Appius Cæcus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Appius Fuſcus, vid. Fuſcus.
Aprianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
APSINES Phœnix Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 459. IV. 32. IV. p. 479.
Apſines varii IV. 31. 16. IV. p. 460.
Apulejus Celſus VI. 9. 4. XIII. p. 77. VI. 7. 6. XII. p. 614.
Apulius Grammat. V. 45. X. p. 489.
AQUILA Sinopenſis fr. III. 12. 8. II. p. 332. V. 17. 4. VII. p. 736. MS.
Aquila (*Jul. Gallus*) VI. 6. 4. XII. p. 333.
Aquilanus (*Sebaſt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Aquilanus (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Aquilianus (*Scipio*) *de placitis Philoſophorum* II. 23. 1. I. p. 796.
Aquilius Gallus VI. 6. 4. XII. p. 333. & p. 335.
Aquilius Severus V. 24. VIII. p. 347.
Arabas Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78. III. 26. 8. II. p. 628.
Arabaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabianus V. 1. 24. V. p. 199.
Arabius (Phrynichus) vid. Phrynichus.
Arabius Scholaſticus III. 28. 7. II. p. 711.
Arabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabs ſ. Arabus Medicinæ inventor VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Aram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.

Ara Doſiadæ, carmen III. 17. 16. II. p. 448.
Araros Athen. Comicus II. 22. I. p. 746.
Araruſius (Patricius) vid. Patricius X. p. 542.
Arator VI. 10. 19. XIII. p. 612.
ARATUS Solenſis III. 18. 1. ſqq. II. p. 451. II. 2. 19. I. p. 275. II. 5. 16. I. p. 332. II. 10. 41 I. p. 433. II. 11. 5. I. p. 447. III. 5. 18. II. p. 93. III. 20. 9. II. p. 503. III. 23. II. p. 581. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 686. V. 7. 15. VII. p. 51. V. 16. 19. VII. p. 723. & p. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 608. VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arato additi verſus græce extant III. 18. 7. II. p. 458.
Commentarii 2. inchoati in Aratum III. 18. 4. II. p. 456. in Aratum Scholia edita & MSta III. 18. 4. II. p. 456.
Aratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78. III. 26. 8. II. p. 628.
Arati varii III. 18. 10. II. p. 463.
Arbiter (*Petronius*) *vid. Petronius.*
Arcadius Cypri Epiſc. V. 45. X. p. 489. V. 32. 20. IX. p. 80. V. 34. 8. IX. p. 279.
Arcadius Grammat. MS. V. 45. X. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 42. & p. 51.
Arcadius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 392. & 766. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Arcadius JCtus VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 330.
Arcadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arcaganis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arcageniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arcanidiſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Arceas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Arceſilas Pitanæus III. 3. II. p. 53. III. 11. II. p. 279. II. 10. 36. I. p. 431. III. 28. 7. II. p. 711.
Arceſilaus Comicus II. 22. I. p. 747.
Arceſus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Ἀρχὴ τῆς κζ πλάτ@ τῶν ἔργων ἐξηγήσεως MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Archagatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 78.
Archagilliſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archebulus Thebanus Lyricus II. 15. 15. I. p. 571.
Archedemus Athen. Stoicus III. 15. II. p. 390.
Archedemus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.

Archedemus ſ. Archedamus ſ. Archidemns Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 390. III. 33. 6. II. p. 821.
Archedicus Comicus II. 22. I. p. 747.
Archelaus Ægyptius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelaus Cæſar. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 391.
ARCHELAUS Carrharum Epiſc. V. 1, 31. V. p. 262. & 32. p. 290. II. 23. 10. II. p. 815. V. 17. 14. VII. p. 778.
Archelaus Chorographus III. 8. 2. II. p. 210.
Archelaus Mileſius Philoſophus II. 23. 10. I. p. 815. & 1. p. 796.
Archelaus Philoſophus de Chymia V. 45. X. p. 489. MS. VI. 8. 3. XII. p. 764. & 776. MS. XIV. p. 19.
Archelaus Poëta I. 22. 4. I. p. 145. VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelaus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Archelaus Trag. II. 19. I. p. 668.
Archelai Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 79.
Archelai varii II. 23. 10. I. p. 815.
Archemachus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Archeſtratus Gelous VI. 9. 4. XIII. p. 79. II. 13. 1. I. p. 492.
Archeſtratus Phrearius Plat. III. 3. II. p. 53.
Archetimus Hiſtoricus I. 1. 4. I. p. 3.
Archias Alex. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archias Antioch. Poëta III. 28. 7. II. p. 711. III. 19. 5. II. p. 491.
Archias Legislator II. 14. 15. I. p. 546.
Archias Thurius Trag. II. 19. I. p. 668.
Archibius Alexandr. II. 5. 17. I. p. 332.
Archibius Apollonii F. vel P. Grammat. III. 19. 3. II. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archibius Ptolemæi F. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51.
Archibius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79. III. 26. 8. II. p. 628.
Archidamus ſ. Archidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 79. II. 24. 6. I. p. 865.
Archides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Archigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 80. I. 15. 2. I. p. 99. not. II. 10. 14. I. p. 433. VI. 8. 5. XII. p. 779. & 7. p. 780. MS.
Archigenes antiquior, cujus mentio apud Hippocratem libro de humoribus T. I. p. 327. edit. Lindenianæ.
Archigeniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.

Archi-

Archilochus Corax IV. 32. IV. p. 479.
Archilochus Hiſtoricus I. 1. 4. I. p. 3.
Archilochus Parius Lyricus II. 15. 16. I. p. 572. II. 11. 5. I. p. 447. fr. III. 28. 7. II. p. 711. & 1. p. 686. V. 16. 19. VII. p. 726.
Archilochi varii II. 15. 16. I. p. 574.
ARCHIMEDES Syracuſ. III. 22. 1. II. p. 543. III. 5. 19. II. p. 94. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 568. IV. 22. 13. IV. p. 18. V. 26. 1. VIII. p. 463.
Archimedes Philoſophus Trallianus II. 5. 18. I. p. 332. III. 22. 13. II. p. 550.
Archimelus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Archippus Athen. Comicus II. 22. I. p. 747. II. 21. 3. I. p. 711. & p. 712. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Archippus Eremita & Prosmonarius V. 45. X. p. 490. V. 5. 17. VI. p. 514. & 549. V. 32. 20. IX. p. 57. & p. 124.
Archippus Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 492. II. 12. 4. I. p. 464.
Archippus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 492.
Archis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Archytas Peripat. III. 11. II. p. 279.
ARCHYTAS Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 493. & 3. p. 530. II. 10. 36. I. p. 431. II. 14. 18. I. p. 546. III. 10. 9. II. p. 266. III. 14. 18. II. p. 385. III. 22. 13. II. p. 550. III. 30. 12. II. p. 768. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Archytæ varii II. 13. 1. I. p. 495. ſq.
Arcon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Arcontus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Arctinus Mileſius Poëta I. 2. 4. I. p. 8.
Arctini duo Poëtæ alii I. 2. 4. I. p. 9.
Arcudius (Aton.) V. 45. X. p. 476.
ARCUDIUS (Pet.) V. 43. 12. X. p. 416.
Ej. Opuſcula aurea Theologica V. 43. 12. X. p. 418.
Arculanus (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Arcyon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
Ardens (*Radulphus*) *vid. Radulphus.*
Ardimitrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 81.
de Arduinis (*Sanctes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Arela (*Jo.*) *vid. Johannes.*

Arenæus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 711.
Arengeniſius Medicus VI. 9. 4. XIII p. 85.
Areſas Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Areſtadas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Areta Petronius vid. Petronius.
ARETÆUS Cappadox IV. 3. 7. III. p. 100. VI. 9. 4. XIII. p. 81. VI. 7. 2. XII. p. 573.
Aretæus Sabinus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Aretarchus Sophiſta V. 19. 10. VIII. p. 135.
Arete Cyrenaica III. 33. 4. II. p. 817.
Aretas Dyrrachinus III. 5. 21. II. p. 100.
ARETHAS Cæſareæ Archiep. V. 17. 19. VII. p. 791. & 18. p. 788. V. 32. 20. IX. p. 82. V. 33. 4. IX. p. 182.
Arethas Naxius Archiep. V. 45. X. p. 490.
Arethuſius (Marcus) vid. Marcus.
Aretinus (Leonh.) V. 45. X. p. 528. XIV. p. 6.
Areus Didymus vid. Didymus.
Areus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Argea Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Argelata ſ. Largelata (*Pet.*) VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Argentarius (*Marcus*) *vid. Marcus.*
Argenterius (*Barthol.*) VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Argenterius (*Jo.*) VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Argumenta & paraphraſis ſingulorum pſalmorum V. 17. 6. VII. p. 742.
Argonautica, Thebaica, Troica &c. Laur. Rhodomanni VI. 10. 10. XIII. p. 472.
Argonauticornm Scriptores III. 21. 3. II. p. 522.
ARGYROPULUS (Joh.) V. 43. 21. X. p. 425. III. 10. 10. II. p. 269. MS.
ARGYRUS (Iſaacus) vid. Iſaacus X. p. 176.
Arianialis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arianus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Arias Poëta III. 28. 7. II. p. 712. & 1. p. 686.
Aridelus Platon. III. 3. II. p. 53.
Aridion VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arignote Pythagorica II. 13. 2. I. p. 525. I. 19. 2. I. p. 119. & 4. p. 129. II. 12. 4. I. p. 464.

Arignotus Pythag II. 13. 1. I. p. 496.
Arimneſtus Peripat. III. 11. II. p. 279.
Arimneſtus Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Arinaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Arion Methymnæus Lyricus II. 15. 16. β. I. p. 574. II. 19. I. p. 668. II. 16. 1. I. p. 600.
Arion Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Ariones varii II. 15. 16. β. I. p. 574. not.
Ariobarzanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Ariphrades Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariphron Sicyonius Lyricus fr. II. 15. 17. α. I. p. 574. VI. 10. 2. XIII. p. 463.
ARISTÆNETUS Bithynus II. 10. 40. I. p. 432. VI. 10. 1. XIII. p. 458.
Ariſtænetus Rhetor V. 16. 15. VII. p. 691.
Ariſtæneti varii II. 10. 40. I. p. 433.
Ariſtæus vid. Ariſteas.
Ariſtæus Geometra III. 14. 18. II. p. 384.
Ariſtæus Croton. Pythag II. 13. 1. I. p. 496. III. 14. 18. II. p. 384.
Ariſtagoras Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariſtander Telmiſſenſis IV. 13. 7. III. p. 403. & 13. p. 410. in add. II. p. 825.
Ariſtangelus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 496.
Ariſtarchus Chronographus V. 45. X. p. 490.
Ariſtarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
ARISTARCHUS Samius Aſtronomus III. 5. 14. II. p. 89. III. 5. 12. II. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 454. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Ariſtarchus ὀνειροκριτικῶν Scriptor IV. 13. 13. III. p. 410.
Ariſtarchus Samothrax Grammat. V. 7. 15. VII. p. 51. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 18. I. p. 274. & 16. p. 273. II. 5. 19. I. p. 332. II. 15. 2. I. p. 553. & 4 p. 555. & 16. p. 572. II. 16. 7. I. p. 613. II. 17. 3. I. p. 629. II. 18. 2. I. p. 645. II. 19. I. p. 670. & p 681. II. 21. 4. I. p. 715. III. 18. 3. II. p. 454. IV. 9. 1. III. p. 282. V. 7. 15. VIII. p. 42. MS. V. 7. 1. VII. p. 4.
Ariſtarchus Tarsenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
Ariſtarchus Tegeates Tragicus II. 19. I. p. 668. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Ariſtarchi varii V. 7. 15. VII. p. 52.

Ariſtarchei V. 7 15. VII. p. 51.
Ariſtas Grammat. V. 7. 15 VII. p. 52.
ARISTEAS ſ. Ariſtæus III. 12. 2. II. p. 317. IV. 6. 18. III. p. 254. VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Ariſteas ſ. Ariſtæus Proconneſius I. 2. 6. I. p. 9. I. 1. 4. I. p. 3. II. 8. 15. I. p. 377.
Ariſteas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſteas ſ. Ariſtius Comicus II. 22. I. p. 747.
ARISTENUS (Alexius) vid. Alexius.
Ariſteus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 82.
ARISTIDES (Ælius) Adrian. IV. 30. 4. IV. p. 373. II. 26. 5. I. p. 805. & 807. III. 1. 3. II. p. 18. IV. 9. 1. III. p. 280. IV. 31. 16. IV. p. 459. IV. 32. IV. p. 479. V. 10. 2. VIII. p. 386. V. 38. 8. IX. p. 422. & p. 495. ſq. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 17. p. 509. & 19. p. 606. & 20. p. 621. 622.
in Ariſtidis Panathenaicum ὑπόθεσις IV. 30. 5. IV. p. 380.
Ariſtides Athen. V. 1. 24. V. p. 186. V. 8. 7. VII. p. 96.
Ariſtides Locrus Platon. III. 3. II. p. 53.
Ariſtides Peripat. III. 11. II. p. 279.
Ariſtides Megaricus III. 33. 6. II. p. 821.
ARISTIDES Quintilianus III. 10. 4. II. p. 259. II. 13. 1. I. p. 497. III. 3. II. p. 53. III. 23. II. p. 586.
Ariſtides Rheginenſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtides varii IV. 30. 4. IV. p. 376. & 8. p. 393. V. 1. 24. V. p. 187.
Ariſtion Athen. Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
Ariſtion Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 82. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Ariſtippus Cyrenæus Socrat. II. 23. 33. I. p. 831. II. 10. 35. I. p. 430. III. 33. 4. II. p. 817.
Ariſtippus Cyren. Platon. III. 3. II. p. 53.
Ariſtippus Fil. III. 33. 4. II. p. 817.
Ariſtippus Tarent. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtippi alii II. 23. 33. I. p. 831.
Ariſtis Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſto Alexandr. III. 11. II. p. 279. III. 6. 37. II. p. 165.
Ariſto Ariſtotelis amicus III. 11. II. p. 280.
Ariſto Aſcalonita III. in add. II. p. 825.
Ariſto Ceus ſ. Julietes III. 11. II. p. 280.

Ariſto Chius, Stoicus III. 15. II. p. 390. III. 33. 6. II. p. 823.
Ariſto Cous Peripat. II. 11. II. p. 280.
Ariſto Critolai diſcip. III. 11. II. p. 280. & p. 294.
Ariſto Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83. II. 24. 2. I. p. 849. & 6. p. 865.
Ariſto Pellenſis fr. V. 1. 24. V. p. 187. V. 8. 7. VII. p. 96.
Ariſto Platonicus III. 3. II. p. 53.
Ariſto Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Ariſto Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
T. Ariſto JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Ariſto quidam II. 23. 4. I. p. 801.
Ariſto Tragicus II. 19. I. p. 668. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Ariſtones varii III. 11. II. p. 279. III. 15. II. p. 390.
Ariſtobulus Apoſtolius Hierodiac. V. 41. 7. X. p. 222. II. 2. 2. I. p. 264.
Ariſtobulus Caſſandreus III. 8. 2. II. p. 210.
Ariſtobulus Chæredemus Epic. III. 33. 3. II. p. 808.
Ariſtobulus Peripat. & Judæus III. 11. II. p. 280. I. 19. 3. I. p. 121.
Ariſtobuli varii III. 8. 2. II. p. 210. III. 11. II. p. 280.
Ariſtoclea fr. I. 17. 4. I. p. 524. II. 13. 2. I. p. 525.
Ariſtocles Lampſac. Stoicus III. 15. II. p. 390.
Ariſtocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtocles Meſſenius III. 11. II. p. 281. III. 3. II. p. 53. II. 5. 20. I. p. 332. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ariſtocles Muſicus III. 10. 9. II. p. 266.
Ariſtocles Paradoxorum Scriptor I. 22. 4. I. p. 145.
Ariſtocles Pergamenus Peripat. III. 11. II. p. 282. II. 10. 41. I. p. 433.
Ariſtocles Rhodius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtocles quidam V. 38. 9. IX. p. 421.
Ariſtocles varii V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtoclides Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtocrates Grammat. VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtocrates Rhegin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. II. 14. 18. I. p. 546.
Ariſtocreon Stoicus III. 15. II. p. 390.
Ariſtocritus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtodemus Ægienſis Platon. III. 3. II. p. 54.
Ariſtodemus Alexandr. II. 15. 2. I. p. 553. & 4. p. 555. V. 7. 15. VII. p. 53.

Ariſtodemus Carius Pictor III. 24. 10. II. p. 600.
Ariſtodemus Nyſæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 52. II. 5. 21. I. p. 332. II. 15. 2. I. p. 553. & 4. p. 555. II. 15. 55. I. p. 595. not.
Ariſtodemus alter Nyſæus V. 7. 15. VII. p. 52.
Ariſtodemus tertius Nyſæus V. 7. 15. VII. p. 53. & 7. p. 10.
Ariſtodemus Onirocrit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Ariſtodemus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712. & 4. p. 694. not.
Ariſtodemus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtodemi varii V. 7. 15. VII. p. 53.
Ariſtogenes Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtogenes Thaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 10. 41. I. p. 433.
Ariſtogiton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtogiton Rhetor III. 13. II. p. 361. II. 26. 10. I. p. 933. not. IV. 32. IV. p. 479 V. 38. 9. IX. p. 501.
Ariſtolaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtolochus Trag. II. 19. I. p. 669.
Ariſtolochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.
Ariſtomache Poetria II. 15. 17. I. p. 574.
Ariſtomachus Perip. III 11. II. p. 282.
Ariſtomenes Comicus II. 22. I. p. 747.
Ariſtomenes Metapont. II. 13. 1. I. p. 497.
Ariſtonicus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 53. II. 5. 22. I. p. 332. II. 8. 14. I. p. 377. II. 8. 16. I. p. 378.
Ariſtonymus Platon. III. 3. II. p. 54.
Ariſtonymus Comicus II. 19. I. p. 669. II. 22. I. p. 748.
Ariſtophanes Alexandr. Grammat. II. 18. 5. I. p. 656.
Ariſtophanes Byzant. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 53. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 17. I. p. 474. II. 21. 4. I. p. 715. II. 19. in Ariſtoteles I. p. 670. II. 22. in Menander I. p. 769. II. 17. 5. I. p. 633. III. 6. 16. II. p. 134. III. 18. 3. II. p. 455. III. 19. 2. II. p. 488. & 3. p. 490. IV. 34. 4. IV. p. 518.
ARISTOPHANES Comicus II. 21. I. p. 703. II. 11. 12. I. p. 453. II. 22. I. p. 748. V. 45. X. p. 486. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 18. p. 541. & 19. p. 608.
Ariſtophanes Tragicus II. 19. I. p. 669.
Ariſtophanes varii II. 21. 1. I. p. 705.
Ariſtophilus Plataicus VI. 9. 4. XIII. p. 83.

Aristophon Comicus II. 22 I. p. 748. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 10. p. 452. fr. & 12. p. 453. II. 13. 1. I. p. 490. not.
Aristophon Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Aristophon Trag. II. 19. I. p. 669.
Aristophontes varii II. 19. 1. p. 670.
Aristoteles Cyren. III. 33. 4. II. p. 817. III. 6. 8. II. p. 122.
Aristoteles Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Aristoteles Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54.
Aristoteles Iliadis commentator II. 5. 26. I. p. 332.
Aristoteles junior Peripat. III. 11. II. p. 282.
Aristoteles Midiæ F. III. 11. II. p. 282.
Aristoteles Mythus II. 23. 31. I. p. 829. & 44. p. 840.
Aristoteles tres Rhetores IV. 32. IV. p. 479.
Aristoteles Siculus II. 26. 5. I. p. 809.
ARISTOTELES Stagirites III. 6. sq. II. p. 107. I. 6. 10. I. p. 41. II. 2. 12. I. p. 280. II. 5. 24. I. p. 332. II. 8. 16. I. p. 378. II. 10. 17. I. p. 419. & 39. p. 432. & 48. p. 437. II. 12. 5. I. p. 465. II. 11. 5. I. p. 447. II. 13. 1. I. p. 497. & in Archytas I. p. 494. II. 14. 17. I. p. 545. & 18. p. 546. II. 15. 18. I. p. 574. & 55. I. p. 595. not. II. 19. I. p. 670. II. 22. I. p. 748. II. 26. 5. I. p. 809. III. 1. 3. II. p. 26. III. 3. II. p. 54. III. 5. 11. II. p. 87. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 384. III. 23. II. p. 570. III. 28. 7. II. p. 712. IV. 9. 1. III. p. 281. IV. 13. 13. III. p. 409. VI. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 479. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 43. 8. X. p. 387. not. VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 2. XII. p. 756. & 3. p. 775. not. VI. 9. 4. XIII. p. 83. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 2. p. 463. & 17. p. 493. & p. 494. & p. 522. & p. 528. 19. p. 609. 20. p. 618. & p. 621. 22. p. 633. 25. p. 640.
Aristotelis libri de Xenophane, Zenone & Gorgia, cum Is. Casauboni editione collati variæ lectiones Codicis Biblioth. Paulinæ Lipsi. III. 6. 22. II. p. 139.
in Aristotelis Ethica, græcorum commentarii III. 6. 29. II. p. 151.
cum Aristotele à Frid. Sylburgio editi Scriptores græci III. 6. 38. II. p. 169.
Aristotelis Interpretes græci anonymi III. 11. II. p. 278.
in Aristotelis Categorias Commentarius MS. III. 6. 1. II. p. 110.
in Aristotelis Analyticorum posteriorium libros II. Comment. III. 6. 3. II. p. 114.

In Aristotelis Rhetorica, paraphrasis græca MS. III. 6. 6. II. p. 119.
Εις την Αριστοτέλους Ρητορικην υπόμνημα III. 6. 6. II. p. 119.
Aristotelis Physicorum Synopsis græca MS. III. 6. 9. II. p. 125.
Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum paraphrasis III. 6. 29. II. p. 150.
Aristotelis vita ab Anonymo scripta III. 6. 39. II. p. 174.
de Aristotelis Vita, Philosophia, Religione &c. Scriptores III. 6. 39. II. p. 174.
Aristoteles varii III. 6. 1. II. p. 107. not.
ARISTOXENUS Tarent. Musicus III. 10. 1. sq. II. p. 255. II. 12. 2. I. p. 456. & 5. p. 465. II. 23. 30. I. p. 828. II. 19. in Rufus. I. p. 690. III. 1. 8. II. p. 37. III. 8. 2. II. p. 211. III. 11. II. p. 282. III. 23. II. p. 586. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Aristoxenus Herophileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Aristoxeni varii III. 10. 2. II. p. 258.
Aristrasis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Aristrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Aristus III. 8. 2. II. p. 211.
Aristus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Aristyllus Astronomus III. 5. 11. II. p. 87. IV. 14. 3. III. p. 415.
Aristyllus major. III. 18. 3. II. p. 455.
Aristyllus minor III. 18. 3. II. p. 455.
Arithmetica Indica MS. IV. 22. 14. IV. p. 18.
Arithmeticæ Scriptores græci editi, inediti, deperditi IV. 22. 13. sqq. IV. p. 17.
Arius Asclepiadeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Arius hæreticus V. 23. 7. VIII. p. 307. V. 41. 2. X. p. 130.
Arius alius hæreticus V. 23. 7. VIII. p. 307.
contra Arianos Scriptores V. 23. 7. VIII. p. 312.
Arii fautorum primorum catalogus V. 23. 10. VIII. p. 335.
Arii hæresi minime insfragantes Patres anteNicæni V. 23. 7. VIII. p. 312. sq.
Arius Megapolit. I. 11. 8. I. p. 77.
Arius Tarsensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 84
Arlunus (Jo. Pet.) VI. 9. 4. XIII. p. 84. & p. 299.
Armasios s. Armesius VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Armenius V. 32. 20. IX. p. 65.
Armenius Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 85.

Arnaldus Archiep. Narbon. VI. 4. 2. XI. p. 627.
Arnaldus Villanovanus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Arnobius VI. 10. 34. XIII. p. 758.
Arnoldus Mogunt. VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Arnolfus VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Arnulfus Lexovienſis VI. 4. 2. XI. p. 617.
Arnulphus Remenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 570. & 571.
Arohon & Aroon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Aron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Arpocratio Alexandr. I. 9. 17. I. p. 66. vid. Harpocratio.
Arrhabianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Arrhabius (Phrynichus) vid. Phrynichus.
Arria Platonica III. 3. II. 69. IV. 19. 2. III. p. 602. not.
Arriæ duæ Stoicæ III. 15. II. p. 416.
Arrianus Meteororum Scriptor. V. 38. IX. p. 496.
ARRIANUS Nicom. IV. 8. III. p. 269. III. 4. 2. II. p. 73. III. 8. 2. II. p. 211. III. 15. II. p. 391. IV. 7. 2. III. p. 261. & 5. p. 264. & 10. p. 268. IV. 2. 19. III. p. 84. IV. 20. 2. III. p. 627. V. 4. 33. VI. p. 127. not. & 36. p. 135. V. 5. 17. VI. p. 492. V. 38. 9. IX. p. 394. p. 403. p. 404. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & p. 621. 21. p. 629. not. 42. p. 817.
Arrianus Poeta III. 8. 2. II. p. 211.
Arrianus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Arriani varii IV. 8. 1. III. p. 269. not.
Arribas Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Cn. Arrius Hermes vid. Hermes.
Arrius Menander vid. Menander.
Arſenius Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Arſenius Chartophylax V. 45. X. p. 490.
Arſenius Corcyr. Archiep. V. 45. X. p. 490. V. 5. 17. VI. p. 512. & p. 515. V. 32. 20. IX. p. 54. & p. 60. XIV. p. 12.
Arſenius CPol. Patr. V. 45. X. p. 490. V. 5. 6. VI. p. 321. & p. 739. VI. 1. 15. XI. p. 45. & 18. p. 53.
Arſenius CPol. Hieromon. V. 45. X. p. 490. VI. 4. 2. XI. p. 728.
Arſenius Coronæ Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Arſenius Hortæ Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 531.
Arſenius Hypſelit. Epiſc. V. 45. X. p. 490.
Arſenius Lexicogr. V. 45. X. p. 491. V. 40. 8. X. p. 51. MS.

Arsenius Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Arsenius Monachus V. 45. X. p. 490.
Arsenius Monachus alius V. 45. X. p. 490. III. 20. 10. II. p. 511. MS.
Arsenius Monachus in monte Atho VI. 1. 15. XI. p. 44.
ARSENIUS Monembasiæ Archiep. V. 41. 7. X. p. 222. not. V. 45. X. p. 491. II. 18. 5. I. p. 656. V. 30. 13. VIII. p. 838.
Arsenius Pegadensis V. 2. 6. V. p. 314. V. 5. 17. VI. p. 560. V. 32. 20. IX. p. 145.
Arsenius Tornobi Episc. V. 5. 28. VI. p. 698. & 700.
Arsenii varii V. 45. X. p. 490.
Arsephone Homeri filia II. 2. 24. I. p. 282.
Arsillus Senogallienses VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artabanus Historicus IV. 6. 18. III. p. 254.
Artabazes Tragicus II. 19. I. p. 670.
Artagalis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artaganis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artaxerxes II. 10. 18. I. p. 422.
de Arte aureis characteribus scribendi excerpta tria græc. & lat. VI. 8. 3. XII. p. 772.
de Artium & disciplinarum inventoribus græc. & let. V. 39. 3. IX. p. 599.
Artemidorus Aristophanius IV. 34. 14. IV. p. 535.
Artemidorus Capito VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 24. 3. I. p. 857.
ARTEMIDORUS Daldianus s. Ephesius IV. 13. 6. III. p. 402. III. 33. 3. II. p. 808. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 42. p. 812.
Artemidorus Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Artemidorus Ephesius IV. 2. 10. III. p. 37.
Artemidorus Grammat. III. 17. 8. II. p. 439. MS.
Artemidorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85.
Artemidori quatuor Grammatici V. 7. 15. VII. p. 54.
Artemidori varii IV. 13. 9. III. p. 405.
Artemis, Platonis serva III. 3. II. p. 69.
Artemisia Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Artemisius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artemius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artemo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.

Artemo Caſſandreus II. 15. 19. I. p. 575. II. 10. 17. I. p. 421. III. 24. 10. II. 601.
Artemo Clazomenius II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 26. I. p. 332.
Artemo μελοποιός II. 15. 19. I. p. 575.
Artemo Mileſius Onirocrit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Artemo Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Artemones varii II. 15. 19. I. p. 575.
Artigenſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Artram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aruntius Achillas (rectius Aquila, in Græco Ἀκύλας) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aruntius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Arytus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Arytus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 579.
Aſaimeri Arabs Medicus VI. 9. 4. 13. p. 86.
Aſanitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aſan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aſaſcara ſ. Aſaſcan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Aſaveri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 86.
Asbolus Centaurus I. 2. 8. I. p. 10.
Aſcanius Abderita III. 33. 5. II. p. 819.
Aſcanius Tarracon. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 411.
Aſcelinus VI. 4. 2. XI. p. 581.
Aſceos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Aſcilimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Aſclapo Pratenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87.
Aſclepiades Bithynus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 87. II. 24. 2. I. p. 851. III. 26. 8. II. p. 628. III. 33. 3. II. p. 808. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS.
Aſclepiadæ 2. Cynici III. 13. II. p. 361.
Aſclepiades Lyricus II. 15. 20. I. p. 576.
Aſclepiades Mendeſius IV. 22. 7. IV. p. 10.
Aſclepiades Myrleanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. II. 5. 27. I. p. 332. III. 17. 6. II. p. 457.
Aſclepiades Myrleanus jun. V. 7. 15. VII. p. 54. & p. 48.
Aſclepiades Stoicus III. 15. II. p. 390.
Aſclepiades Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712. V. 45. X. p. 487.
Aſclepiades Tragilenſis Tragic. II. 19. I. p. 670.

Aſclepiades Trallium Epiſc. V. 45. X. p. 491. VI. 4. 2. XI. p. 412.
Aſclepiades alius V. 45. X. p. 491.
Aſclepiades quidam III. 8. 2. II. p. 211.
Aſclepiades Herodicus vid. Herodicus.
Aſclepiadæ varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 87. ſqq.
Aſclepiodorus ſ. Aſclepiodotus Tacticus III. 30. 12. II. p. 767. III. 23. II. p. 571. MS V. 5. 15. VI. p. 485. MS. V. 45. X. p. 491.
Aſclepiodotus Alexandr. Plat. III. 3. II. p. 54. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Aſclepiodotus Medicus III. 3. II. p. 54.
Aſclepiodotus Stoicus III. 15. II. p 390.
Aſclepius Hermetis diſcip. I. 2. 9. I. p. 11. I. 8. 6. I. p. 57.
Aſclepius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſclepius Sophiſta IV. 32. IV. p. 479.
Aſclepius Trallianus III. 3. II. p. 54. III. 6. 26. II. p. 148. III. 23. II. p. 573. IV. 22. 3. IV. p 5. MS. & 14. p. 18. MS. III. 11. II. p. 282.
Aſclepii varii I. 2. 9. I. p. 11.
Aſcletario Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Aſianus (Leo) vid. Leo.
Aſiatici Oratores IV. 32. IV. p. 479.
Aſinius Pollio Trallianus vid. Pollio.
Aſinius Quadratus V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Aſion Aſceta V. 32. 15. VIII. p. 26.
Aſirita Romanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aslamon ſ. Asliman Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſparius (Blaſius) 9. 4. XIII. p. 103.
Aſpaſia Mileſia II. 23. 31. I. p. 829. not. III. 1. 3. II. p. 19. IV. 32. IV. p. 479.
Aſpaſia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſpaſiæ duæ aliæ II. 23. 31. I. p. 829 not.
Aſpaſius Peripat. III. 6. 29. II. p. 152. not. III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112. & 6. p. 119. III. 11. II. p. 282. VI. 10. 19. XIII. p. 609. III. 3. II. p. 54.
Aſpaſii tres Rhetores IV. 32. IV. p. 479.
Aſpaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſphalarteſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Aſtaron ſ. Aſtoron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.

Asteas Tarent. II. 13. 1. I. p. 497.
Aster, Astronomus III. 5. 8. II. p. 85.
ASTERIUS Amaseæ Episc. V. 28. 8. VIII. p. 607. V. 5. 17. VI. p. 547. & p. 555. & p. 559. V. 5. 25. VI. p. 680. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 20. 3. VIII. p. 155. & 4. p. 160. & p. 161. V. 32. 20. IX. p. 63. 67. 70. 76. 82. 106. 120. 128. 134. 136. & 143. V. 34. 10. IX. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 502. VI. 10. 1. XIII. p. 460.
Asterius Cappadox V. 28. 9. VIII. p. 611.
Asterius Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Asterius Scythopolit. V. 28. 9. VIII. p. 611.
Asterius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Asterius Urbanus V. 1. 24. V. p. 190.
Asterii varii V. 28. 11. VIII. p. 611.
Astræus Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. V. 38. 9. IX. p. 430.
Astræus Astronomus III. 5. 3. II. p. 82.
ASTRAMPSYCHUS Astronomus MS. V. 45. X. p. 491. Onirocrit. IV. 13. 11. III. p. 407. III. 20. 10. II. p. 511. VI. 10. 17. XIII. p. 495. & 21. p. 630.
de Astris habitabilibus opinionis assertores I. 20. 9. sqq. I. p. 132.
Astrocanus Medicus VI. 9. 4. XIII. 92.
Astrologi à Camerario editi III. 20. 9. II. p. 505.
Astrologiæ Apotel. Scriptorum græc. catalogus III. 20. II. 494.
Astrologiam impugnantes Scriptores III. 20. 12. II. p. 518.
Astronomi veteres III. 5. II. p. 79.
de Astronomis Scriptores recentt. III. 5. 2. II. p. 81.
Astronomiæ historia mythica III. 5. 3. II. p. 81.
Astronomorum græcorum collectiones cura Pet. Victorii & Dion. Petavii III. 5. 19. II. p. 96. not.
ἀστρονόμῳ μικρός III 5. 11. II. p. 58. III. 23. II. p. 574.
Astyages Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. III. 19. 3. II. p. 489.
Astycreon Peripat. III. 11. II. p. 382.
Astydamas Trag. Isocratis fil. II. 19. I. p. 671. II. 26. 5. I. p. 901. II. 11. 5. I. p. 447. fr. & 12. p. 453. fr. III. 28. 7. II. p. 712. IV. 32. IV. p. 479.
Astydamas Trag. prioris fil. II. 19. I. p. 671.
Astycreon Perip. III. 11. II. p. 282.
Astylus Metapont. II. 13. 1. I. p. 497.
Asuslitara Medicus VI. 9. 4. VIII. p. 92.

Atabuſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Atejus Capito VI. 6. 4. XI. p. 333.
Atejus Pacuvius (*Cajus*) VI. 6. 4. XI. p. 333. 334. & 337.
Ateuriſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 92.
Athalaricus, *Rex* VI. 4. 2. XI. p. 429.
Athamas Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Athanaſius Abbas V. 45. X. p. 491. MS.
Athanaſius Adrianopol. Metrop. VI. 4 XI. p. 795.
S. ATHANASIUS Alexandr. V. 2. 1. ſqq. V. p. 296. V. 1. 9. V. p. 8. & 9. V. 1. 28. V. p. 254. V. 1. 32. V. p. 290. & 292. V. 4. 12. VI. p. 95. fr. V. 5. 3. VI. p. 254. not. MS. V. 5. 5. VI. p. 288. V. 5. 17. VI. 533. & p. 513. & p. 560. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 16. 2. VII. p. 665. V. 17. 10. VII. p. 759. & 765. 14. p. 778. 17. p. 787. 18. 788. 19. p. 790. V. 19. 10. VII. p. 136. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 741. V. 30. 11. VIII. p. 796. & 801. V. 32. 17. IX. p. 28. & p. 31. not. V. 32. 20. IX. p. 56. 68. 85. 87. 90. 91. 95. 97. 100. 104. 113. 115. 123. 124. 129. 131. 139. & p. 145. V. 34. 4. IX. p. 264. & 10. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 385. 388. 417. & p. 418. V. 41. 2. X. p. 130. & 3. p. 210. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 355. 373. 375. 377. 378. 382. 385. & p. 443. VI. 10. 1. XIII. p. 459. VI. 10. 20. XIII. p. 616. 38. p. 789. 39. p. 806. 43. p. 814. 45. p. 836. 842. & 845.
S. Athanaſii vita V. 2. 1. V. p. 297.
Athanaſius Alexandr. junior V. 5. 11. VI. p. 465.
Athanaſius Antioch. Patr. VI. 4. XI. p. 792. VI. 10. 16. XIII. p. 480. not.
Athanaſius in monte Atho V. 2. 7. V. p. 317. V. 41. 2. X. p. 130.
ATHANASIUS Byzantinus Rhetor. IV. 28. 11. IV. p. 293. IV. 32. IV. p. 479.
Athanaſius ὁ χατζύκης V. 30. 11. VIII. p. 821. MS. V. 41. 2. X. p. 130.
Athanaſius Cretenſis, Patr. CPol. VI. 4. XI. p. 774.
Athanaſius Cydonius fr. V. 45. X. p. 492.
Athanaſius Cyzici Metrop. V. 45. X. p. 491. MS.
Athanaſius Δύσρας Metrop. V. 11. 7. VII. p. 461.
Athanaſius Emeſenus Scholaſticus V. 45. X. p. 492. VI. 6. 6. XII. p. 477.
Athanaſius Epheſinus V. 5. 28. VI. p. 695.

Atha-

Athanasius Hagiorita, Monachus montis Atho V. 2. 7. V. p. 317. X. p. 130.
Athanasius Lauræ monast. conditor V. 5. 28. VI. p. 701.
Athanasius Lepanthrenus V. 5. 6. VI. p. 322.
Athanasius Macedo Patr. CPol. V. 5. 20. VI. p. 582. V. 45. X. p. 492. V. 5. 6. VI. p. 322. & 323.
Athanasius Nemetum Episc. V. 2. 6. V. p. 316.
Athanasius Patellarius vid. Patellarius.
Athanasius Sinaita VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Athanasius Synadenus V. 45. X. p. 492.
Athanasius Syriæ Episc. V. 2. 6. V. p. 309.
Athanasius Syrus V. 41. 3. X. p. 202.
Athanasius ταχυγράφος V. 5. 17. VI. p. 518. V. 32. 20. IX. p. 64.
Athanasii varii V. 2. 2. V. p. 298. V. 5. VI. p. 771. V. 45. X. p. 492.
Athanes Perip. III. 11. II. p. 282.
Atheismi accusati Philosophi II. 23. 16. I. p. 817. not.
Athelstanus Angliæ Rex VI. 4. 2. VI. p. 563.
Athenæus Attalensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæus Cyzicenus III. 14. 18. II. p. 385.
Athenæus Epicur. III. 33. 3. II. p. 808.
ATHENÆUS Mechanicus III. 24. 1. II. p. 587. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Athenæus Medicus MS. V. 45. X. p. 492. VI. 8. 6. XII. p. 779. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
ATHENÆUS Naucrat. Grammat. IV. 20. 5. III. p. 630. V. 7. 15. VII. p. 54. VI. 9. 4. XIII. p. 93. VI. 10. 17. XIII. p. 492. 18. p. 541. 19. p. 609. 26. p. 644.
Athenæi locus de Menecrate Syracus. ex libro VII. Dipnosophist. græc. lat. VI. 4. XIII. p. 330.
Athenæus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.
Athenæus Rhetor IV. 32. IV. p. 479.
Athenæus Scholiastes Nicandri III. 26. 3. II. p. 621. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæus Seleuc. Peripat. III. 11. II. p. 282.
Athenæus Stoicus III. 15. II. p. 390.
Athenæus Tarsensis Med. VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenæi varii III. 24. 1. II. p. 587. IV. 20. 5. III. p. 630. not.
ATHENAGORAS Athen. V. 1. 19. V. p. 85. V. 8. 7. VII. p. 98. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 34. p. 757.

de Athenagoræ ſuppoſito libro de vero amore V. 1. 19. V. p. 88. V. 6. 6. VI. p. 800. ſq.
Athenagoras Cynicus III. 13. II. p. 361.
Athenagoras Platon. III. 3. II. p. 54.
Athenagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenagoræ varii V. 1. 19. V. p. 91.
Athenais Leontii filia II. 7. 4. I. p. 357.
Athenion Comicus fr. II. 22. I. p. 748. II. 11. 12. I. p. 453.
Athenion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athenion Peripat. III. 11. II. p. 282.
Atheniones varii II. 22. I. p. 748.
Athenippus ſ. Athenippius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 93.
Athenodorus Arati Poetæ frater II. 5. 27. I. p. 332. II. 7. 10. I. p. 366.
Athenodorus Cananites Stoicus III. 15. II. p. 391.
Athenodorus Cordylio Stoicus III. 15. II. p. 391. III. 6. 1. II. p. 111.
Athenodorus Perip. III. 11. II. p. 282.
Athenodorus Medicus VI. 94. XIII. p. 93.
Athenodorus Poëta Epigr. III 28. 7. II. p. 712.
Athenodorus Solenſis III. 15. II. p. 390.
Athenodorus Sophiſta IV. 32. IV. p. 480.
Athenodorus Stoicus III. 6. 1. II. p. 111.
Athenodorus Tragicus II. 19. I. p. 671.
Athenodori varii III. 15. II. p. 391.
Athenogenes V. 1. 19. V. p. 85. not. V. 1. 24. V. p. 195. V. 41. 2. X. p. 130.
Athinæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Περὶ τῶν δώδεκα ἄθλων τῦ Ηρακλέους IV. 30. 11. IV. p. 413.
Athoſion Rhegin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.
Athryilatus Thaſius VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athuriſtus ſ. Aturiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Athurſekis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atilicinus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Atilius (Publius) vid. Publius.
Atimetus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
A. Atius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atlas Pamphilienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atlas Phryx Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.

Atoroſcos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atoroſphos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Atreus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Atrocianus (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Atrometus II. 26. 9. I. p. 928.
ATTALIATA (Mich.) vid. Michael.
Attales Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Attalio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94. II. 24. 2. I. p. 847.
Attalus hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Attalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Attalus Pergami Rex, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 94.
Attalus Rhodius Grammat. III. 5. 19.
Attalus Sophiſta IV. 32. IV. p. 480.
Attalus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Attali varii III. 15. II. p. 391.
de Atticis vocibus Scriptores IV. 34. 4. ſqq. IV. p. 516.
Atticiſta Mœridis Grammatici V. 38. IX. p. 420.
Attrahyndis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Atticus CPol. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 4. 2. XI. p. 398.
Atticus Epiſc. V. 27. 7. VIII. p. 584. & 4. p. 567.
Atticus (*Licinius*) VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Atticus Pergam. IV. 32. IV. p. 480
Atticus (*T. Pomponius*) III. 33. 3. II. p. 809.
Atticus Platon. III. 3. II. p. 54.
Ava Comitiſſa VI. 4. 2. XI. p. 513.
Aturſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Avenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Aven Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Averroes Arabs III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112. & 3. p. 114. 4. p. 116. 5. p. 116. 6. p. 121. 8. p. 123. 9. p. 125. 17. p. 135. 18. p. 135. 26. p. 148. MS. 29. p. 153. VI. 9. 4. XIII. p. 282. VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Aufidius Tucca VI. 6. 4. XI. p. 333. p. 339.
Aufidius Namuſa VI. 6. 4. XI. p. 333. p. 336.
Augeas ſ. Augias Athen. Comicus II. 22. I. p. 749.
Auguſtana Confeſſio in Linguam Ibericam translata V. 5. 28. VI. p. 695. in Græcam V. 45. X. p. 518.

S. Augustinus I. 33. 18. I. p. 227. V. 1. 32. V. p. 288. & p. 290. V. 30. 10. VIII. p. 741. VI. 4. 2. XI. p. 394. p. 428. p. 437. VI. 10. 39. XIII. p. 795. 796. 799. 41. p. 810. & 44. p. 817.
Augustinus (*Anton.*) VI. 4. 2. XI. p. 485.
Augustinus (*Patricius*) *vid. Patricius.*
de Augustis (*Quiricus*) *vid. Quiricus.*
Augustus Cæsar VI. 9. 4. XIII. p. 95. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
L. Avianius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Avicenna Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268. & p. 96. VI. 7. 7. XII. p. 637.
Avidianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Avienus VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 42. p. 813.
Aujulphus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Avitus Episc. Viennensis VI. 4. 2. XI. p. 416. 419. 420. & p. 425.
Aulus Ofilius VI. 6. 4. XII. p. 334.
Aureum vellus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Auramasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Aurelianus (*Cœlius*) VI. 7. 10. XII. p. 683. VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Aurelius Arcadius Charisius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Aurelius Cornelius Celsus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Aurelius (*Guillermus Christian.*) VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Aurelius Plat. fr. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Aurelius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Aurisasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Ausonius Burdegal. III. 33. 3. II. p. 809. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Ausonius Sophista II. 10. 41. I. p. 433.
Ausonius (*Julius*) *Vasatensis Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Austrius (*Sebast.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Autocrates Tragicus II. 19. I. p. 671. II. 22. I. p. 749.
Autocrates alius II. 19. I. p. 671.
Autodorus Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
Autodorus Cumanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54.
Autolycus S. Theophili amicus V. 1. 20. V. p. 92.
AUTOLYCUS Pitanæus III. 5. 13. II. p. 89. & 12. p. 88. III. 23. II. p. 574.
Autolycus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Autolyci varii III. 5. 13. II. p. 89.

Auto-

Automedes Mycenæus I. 2. 9. I. p. 11.
Automedon Poëta Epigr. III. 28. 7. II 712. & 2. p. 688.
Avynaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Auxentius Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Auxilius Francus VI. 4. 2. XI. p. 559.
Axiologus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Axiorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Axionicus Comicus II. 22. I. p. 749. II. 18. 1. I. p. 641. II. 11. 9. 10. 11. p. 452. 12. p. 453.
Axiothea Platonica III. 3. II. p. 69.
Axius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 97.
Aymonii (Jac.) Monumens authentiques V. 45. X. p. 500.
Aymo Archiep. Bitur. VI. 4. 2. XI. p. 577.
Ayſe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Aytho Epiſc. Baſil. VI. 4. 2. XI. p. 577.
Azanitus ſ. Azanites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaramis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azararius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaravi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
Azoratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.

B.

Babelyma Argiva Pythag. II. 13. 2. I. p. 525.
Babillus ſ. Balbillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98.
BABRIUS ſ. Babrias ſ. Gabrias fr. II. 9. 7. ſq. I. p. 397.
Babylas Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
BACCHIUS Muſicus III. 10. 5. II. p. 260. III. 23. II. p. 586.
Bacchius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 98. II. 24. 3. I. p. 857.
Bachii varii III. 10. 5. II. p. 262.
Bachus Deaſter VI. 9. 49. XIII. p. 99. II. 14. 18. I. p. 546.
Bacchylides Ceus Lyricus II. 15. 21. I. p. 577. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 712. & 1. p. 685. V. 16. 19. VII. p. 725.
Bacchylides alius II. 15. 21. I. p. 577.
Bachyllus Corinth. Epiſc. V. 1. 20. V. p. 194.
Bachillani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 267.
Bachmannus (Conr.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.

Bachmindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bachtiſub ſ. Bachtiſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bacis Poeta I. 17. 4. I. p. 108.
Baco (*Rogerus*) *vid. Rogerus.*
Badigorius ſ. Bædigoroſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
à Baërsdorp (*Cornel.*) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Bæton ſ. Beton III. 8. 2. II. p. 211.
Bagayſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Bagded (*Machomet*) *vid. Machomet.*
Bagellardus (*Paulus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 99. & p. 359.
Bagniſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Ibnu el Baitar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Baladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Balager V. 38. 9. IX. p. 430.
Balamius (*Ferdin.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Balbulus (*Notkerus*) VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Q. Lucius Balbus Stoicus III. 15. II. p. 391.
L. Thorius Balbus Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Balbus (*Lucilius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 334. & p. 336.
de Baldach (*Canamuſalus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 806.
de Baldenſel (*Guilh.*) VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Baldeus (*Jac.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 468.
Baldungius (*Hier.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Balliſta (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 114.
de Balmis (*Abrah.*) *Judæus. vid. Abraham.*
de Balneis Scriptores VI. 7. 18. XII. p. 723.
Balſamo (Antiochus) JCtus VI. 6. 6. XII. p. 479.
BALSAMO (Theod.) V. 33. 4. IX. 184. ſqq. V. 1. 12. V. p. 32. V. 1. 32. V. p. 264 V. 2. 5. V. p. 304. V. 3. 3. VI. p. 5. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 20. 2. VIII. p. 150. V. 38. 12. IX. p. 559. VI. 1. 16. XI. p. 47. 18. p. 53. 19. p. 54. & p. 55. VI. 6. 6. XII. p. 403. 470. & p. 439.
Balſamones alii V. 33. 4. IX. p. 184. ſq. not.
Baluzius (*Steph.*) VI. 4. 2. XI. p. 461. & p. 608.
Ej. *Capitularia Regum Francorum* VI. 4. 2. XI. p. 493.
Bamachitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 99.
Banchius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Bandaſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.

Bandurius (*Anſelmus*) V. 5. 33. VI. p. 767.
Ej. Imperium Orientale V. 5. 20. VI. p. 569.
Ej. Conſpectus Operum Nicephori CPol. V. 5. 25. VI. p. 640.
Baphius Judex Veli, JCtus V. 45. X. p. 492. VI. 6. 6. XII. p. 481.
Baphullus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Barali (*Leo*) *vid. Leo.*
Barbaro græcum chronicon MS. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 4. 42. VI. p. 158.
Barbaro græca Grammatica VII. p. 75. & X. p. 102. Lexica X. p. 101. ſq.
Barbarus (*Hermol.*) VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Barbillius Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Barbios Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Bardanes Philippicus vid. Philippicus.
Bardas Curopalata VI. 4. 2. XI. p. 490.
Bardeſanes Babylonius III. 24. 9. II. p. 599. not.
Bardeſanes Parthus III. 24. 9. II. p. 599.
Bardeſanes Syrus ſ. Edeſſenus V. 1. 24. V. p. 198. fr. V. 1. 12. V. p. 35.
Bardeſanes Syrus Melodus V. 41. 2. X. p. 130.
Bardeſanes varii III. 24. 9. II. p. 599.
BARLAAM de Seminaria Calaber, Monachus S. Baſilii V. 43. 22. X. p. 427. IV. 22 13. IV. p. 18. III. 14. 7. II. p. 373. & 18. p. 386. III. 23. II. p. 573. IV. 14. 3. III. p. 416. MS. & 12. p. 451. MS. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 44. X. p. 463. V. 45. X. p. 516. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Barlaamus Monachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Barlæus (*Caſp.*) VI. 10. 5. XIII. p. 808.
Barlandus (*Hubert.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
S. BARNABAS Apoſtolus, V. 1. 4. V. p. 3. & 4. p. 2. IV. 5. 9. III. p. 161. & 14. p. 173. VI. 10. 44. XIII. p. 833.
Barnabas ſ. Barbas V. 5. 17. VI. p. 555.
Baro Pythagorica II. 13. 2. I. p. 525.
Barotius (*Pet.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
de Baronii annalibus Eccleſ. VI. 4. 2. XII. p. 165. ſq.
de la Barre (*Renati Laur.*) Hiſtoria Chriſtiana veterum Patrum V. 32. 17. IX. p. 30.
Barſanuphius Monachus MS. V. 45. X. p. 492. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 45. XIII. p. 847.

Barſaphthas V. 5. 17. VI. p. 511. V. 32. 20. IX. p. 53.
Barſoma VI. 10. 44. XIII. p. 833.
de Barthii (*Caſp.*) *Scriptis* VI. 10. 40. XIII. p. 808.
S. Bartholomæus Abbas V. 45. X. p. 492.
Bartholomæus Edeſſenus V. 45. X p. 492. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 8. 7. VII. p. 100.
Bartholomæus in Fuſniaco VI. 4. 2. XI. p. 615.
Bartholomæus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Bartholomæus quidam V. 45. X. p. 492.
Bartholi JCti vita ſcripta à Tho. Diplovatacio extat VI. 6. 6. XII. p. 555.
BARUCH Propheta III. 29. 5. II. p. 740.
Barzianus (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Barzuiatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Baſilaca (Niceph.) vid. Nicephorus.
Baſilica ſ. Praxilla Lyrica fr. II. 15. 53. I. p. 588.
BASILICORUM editiones VI. 6. 6. XII. p. 425. V. 5. 17. VI. p. 489.
Baſilicus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Baſilides Alexandr. hæret. fr. V. 1. 24. V. p. 200. V. 7. 15. VII. p. 54.
Baſilides Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
Baſilides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 54. II. 3. 30. I. p. 302. not. II. 5. 28. I. p. 332.
Baſilides Mileſius Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 422.
Baſilides Patricius VI. 6. 6. XII. p. 345.
Baſilides Syropolitanus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Baſilides duo alii V. 1. 24. V. p. 200. not.
Baſiliſcus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Baſilius Achridenus ſ. Acridenus Archiep. Theſſal. V. 19. 4. VIII. p. 66. V. 45. X. p. 493.
Baſilius Ancyranus Epiſc. V. 24. VIII. p. 347. V. 23. 10. VIII. p. 335. VI. 9. 4. XII. p. 100.
Baſilius Ancyr. Presb. V. 24. VIII. p. 347.
BASILIUS M. Cæſareenſis V. 19. 1. ſqq. VIII. I. p. 60. II. 10. 3. 1. p. 411. 4. p. 411. & 42. p. 434. & 48. p. 437. III. 12. 14. II. p. 358. V. 1. 26. V. p. 220. V. 1. 28. V. p. 254. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 14. VI. p. 96. V. 5. 17. VI. p. 528. & p. 531. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 7. 15. VII. p. 35. 43. & 54. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 14. 1. VII. p. 546. & 5. p. 548. V. 16. 19. VII. p. 723. V. 17. 4. VII. p. 736. 8. p. 751. 9. p. 754. 10. p. 759.

759. 13. p 775. 16. p. 787. 18. p. 788. 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 765. & 11. 796. 797. & 801. V. 32. 20. IX. p. 60. 81. 85. 86. 95. 105. 108. 121. &. p. 123. V. 38. 9. IX. p. 418. & p. 443. V. 45. X. p. 481. & p. 484. VI. 1. 19. XI. p. 56. & 57. VI. 4. 2. XI. p. 382. 385. & 437. VI. 10. 1. XIII. p. 459. p. 461. & 6. p. 468. & 15. p. 478. & 17. p. 493. 496. 515. & p. 532. & 18. p. 535. p. 541. & 20. p. 617. p. 622. & 22. p. 638. & 27. p. 750. & 35. p. 762. & 38. p. 789. & 39. p. 797. & 43. p. 814. & 44. p. 815. 816. 818. 819. 822. 823. 825. & p. 835. VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Ejus inedita varia græc. & lat. extant V. 19. 7. VII. p. 92. de illo & de S. Chryſoſtomo loca duo græca ex diario MS. extant VI. 10. 18. XIII. p. 536.

Baſilius Cæſareenſis junior MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 19. 4. VIII. p. 64.

Baſilius Cilix V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 35. VI. p. 130. V. 38. 9. IX. p. 387. 404. & p. 409.

Baſilii Imp. Conſtantini & Leonis Εκλογὴ ſ. πρόχειρον νόμων, VI. 6. 6. XII. p. 408. 429. & 468.

Baſilius Hieromon. Studita λατινελέγκτης V. 45. X. p. 492.

Baſilius Hieroſ. Patr. V. 5. 26. VI. p. 688.

Baſilius Jalimbanenſis IV. 2. 19. III. p. 85. not.

BASILIUS Macedo Imp. V. 5. 20. VI. p. 572. VI. 4. 2. p. 538. p. 539. VI. 6. 6. XII. p. 467.

Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 407.

Ejus & Conſtantini & Leonis Εκλογὴ νόμων VI. 6. 6. XII. p. 408. 429. & p 468.

Baſilius Maleinus Lauræ Archipresb. V. 45. X. p. 479.

Baſilius Medicus, Bogomilorum hæreſeos fax & tuba. Vide Allatium de conſenſu p. 635.

Baſilius Megalomites MS. V. 45. X. p. 538.

Baſilii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 100. ſq.

Baſilius Monachus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.

BASILIUS Patricius III. 30. 12. II. p. 768.

Ejus Ναυμαχικὰ græce extant V. 19. 11. VIII. p. 136.

Baſilius Pegariota V. 41. 2. X. p. 131.

Baſilii Porphyrogeniti Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 419.

Baſilius Scamandrenus V. 45. X. p. 492.

Basilius πρωτόθρονος V. 15. 2. VII. p. 556.

BASILIUS Seleuc. Isauriæ Episc. V. 19. 10. VIII. p. 130. V. 1. 28. V. p. 254. V. 2. 6. V. p. 312. V. 5. 17. VI. p. 532. 539. 544. 553. 560. & p. 563. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 15. 3. VII. p. 589. 597. 613. & 5. p. 647. V. 16. 19. VII. p. 722. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IL p. 89. 95. 97. 101. 103. 114. 133. 146. 149. & p. 150. V. 38. 9. IX. p. 430. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 35. p. 763. & 38. p. 780. 789. & 39. p. 806.

Basilii varii V. 19. 4. VIII. p. 63. V. 5. VI. p. 771.

Bassarus (Achilles) VI. 9. 4. XIII. p. 31.

Bassus Cassianus, vid. Cassianus.

Bassus (Julius) vid. Julius.

Bassus (Lullius) vid. Lullius.

Bassi vel Nicomedis Poëtæ in Hippocratem V. 45. X. p. 493.

Bassi duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Bassus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 712.

Bassius (Pomponius) vid. Pomponius.

Bassus Sophista IV. 32. IV. p. 480.

Bassus Stoicus III. 15. II. p. 392. VI. 9. 4. XIII. p. 101. & p. 439.

Bassus Tylius IV. 3. 6. III. p. 100.

Bassus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Batatzes (Jo. Ducas) vid. Johannes. X. p. 493.

Batis Epicuri Soror. III. 33. 3. II. p. 816.

Bateman (Walter) VI. 4. 2. IX. p. 637.

Batho Comicus fr. II. 22. I. p. 749. II. 11. 9, 10, 11. p. 452. & 12. p 453.

Bathylaus Posidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 497.

Bato Sinopensis II. 19. in Jone I. p. 681.

Batones varii II. 22. I. p. 749.

Bayrus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.

de Baveriis (Baverius) Medicus VI. 9. 4. XII. p. 102.

Beatus Presbyter VI. 9. 4. XIII. p. 767.

Beccus, vid. Veccus.

Beda Venerab. VI. 10. 35. XIII. p. 766. 39. p. 795. p. 796. p. 801. VI. 3. 1. XI. p. 162. VI. 4. 2. XII. p. 481.

Bedigoras f. Bedigorus f. Bedagorus f. Budegorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 101.

Begnius

Begnius (*Simo*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Belchionius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 628.
Beliſarius Donatus MS. V. 32. 20. IX. p. 56.
Belliſarius (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 311.
de Bello Sacro Scriptorum catalogus V. 5. 32. VI. p. 763.
Belus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Belus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Bemarchius Cæſarienſis Sophiſta IV. 32. IV. p. 685. V. 5. 25. VI. p. 685.
Benæus (Rhianus) vid. Rhianus.
Bencius (*Franc.*) VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Benedictus (*Alexander*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Benedictus Anianenſis Abbas VI. 4. 2. XI. p. 509.
Benedictus Levita Mogunt. VI. 1. 20. XI. p. 85.
Benedictus Papa VI. 4. 2. XI. p. 455.
Benedictus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 471.
Benedictus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 529.
Benedictus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 561.
Benedictus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 568.
Benedictus VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 569. 570.
Benedictus VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 574. 575.
Benedictus XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 654.
Benedictus XIII. Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 660. 661.
Bengezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Benguaſit Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Benjamin Severianus V. 30. 11. VIII. p. 797.
Benivenius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Bentamiz (*Omeis*) *vid. Omeis.*
Bentius (*Hugo*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Bentius (*Sacinus*) *vid. Socinus.*
Berengarius hæreticus VI. 4. 2. XI. p. 581. 582.
Berengarius Cathalanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berenice Medica VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bernardus Clarævall. Abbas VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Bernardi (*Edw.*) Scripta veterum Mathematicorum Voll. XIV. digerenda III. 23. II. p. 564.
Bernardus Helenenſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 644.
Bernardus Papienſis VI. 1. 20. XI. p. 87.

Berno *Abbas* VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Bernicianus Arianus V. 45. X. p. 493.
Beroſus Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 516.
Beroſus Annii Viterbienſis VI. 12. XIV. p. 120.
Berotas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berthorius Monachus Bened. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berta Comitiſſa VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Bertoldus V. 45. X. p. 515.
Bertrucius Bononienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bertapalia ſ. Predapalia (*Leonard.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Bertegyſelus VI. 9. 4. XIII. p. 765.
Bertramus ſ. Ratramus VI. 4. 2. XI. p. 581.
Beryllus Boſtrenus Epiſc. V. 1. 32. V. p. 272.
Beryllus Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Berytius (Hermippus) vid. Hermippus.
Berytius (Lupercus) vid. Lupercus.
Berytius ſ. Beritius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Berytius (Taurus) vid. Taurus.
Berytius (Vindanionius Anatolius) vid. Vindanionius.
Beſſario Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
BESSARIO Cardinalis V. 43. 9. X. p. 401. & 12. p. 418. III. 3. II. p. 54. & 11. p. 282. & 33. p. 440. V. 5. 2. p. 241. & 21. p. 619. V. 41. 7. X. p. 224. VI. 4. 2. XI. p. 678. 680. VI. 10. 21. XIII. p. 621. & 44. p. 816.
Beſſario ex Joanninis Hieromon. VI. 4. XI. p. 781.
Beſtes (Conoſtalus) vid. Conoſtalus.
Betarmen ſ. Betarnen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Betio Cynicus III. 13. II. p. 361.
Beton ſ. Bæton III. 8. 2. II. p. 211.
Beveregii (*Guilh.*) Synodicon ſ. Pandectæ canonum VI. 1. 19. XI. p. 54. VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Bezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bianor Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. & 2. p. 688.
Bianor alius III. 27. 7. II. p. 713.
Bias Prienenſis II. 23. 11. I. p. 815. II. 11. 5. I. p. 447. IV. 32. IV. p. 480.
Bias Amythaonis fil. II. 23. 11. I. p. 816.
Biblia græca Aldi III. 12. 6. II. p. 326. VI. 10. 19. XIII. p. 610.

Βιβλίον

Βιβλίον τῶν παραπίτλων VI. 6. 6. XII. p. 363.
Bibliotheca Diodori Sic. III. 31. II. p. 771. Photii, V. 37. 6. IX. p. 374.
Bibliothecæ concionatoriæ variorum VI. 10. 39. XIII. p. 794.
Biblis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bictus Platonis Servus III. 3. II. p. 54.
Bignonius (*Hieron.*) VI. 4. 2. XI. p. 508.
Biennites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Biennius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Bientus (*Geraldus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 170.
C. Bilienus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Bimaſui ſ. Bimmaſui Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Binahichalid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binelhalleg Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binmaſim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Binſerapion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bion Abderita Mathem. II. 13. 1. I. p. 497.
Bion Boryſthenita Platon. III. 3. II. p. 54. & 11. p. 282. III. 13. II. p. 361.
Bion (Cæcilius) vid. Cæcilius.
Bion Lyricus Poëta II. 15. 21. β I. p. 578.
Bion Proconneſius II. 23. 12. I. p. 816. I. 23. 2. I. p. 147. not.
Bion alius junior II. 23. 12. I. p. 816.
Bion Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Bion Sophiſta II. 7. 10. I. p. 368.
BION Smyrnæus III. 17. 10. II. p. 441. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 20. p. 622.
Bion Solenſis V. 6. 1. VI. p. 785. not.
Biones duo Tragici II. 19. I. p. 671.
Biones varii III. 17. 11. II. p. 443.
Bion ſ. Byton ſ. Bryon. III. 30. 12. II. p. 768.
Βίος ἤτοι ἄθλησις Pauli Epiſc. CPol. V. 38. 9. IX. p. 498.
Βίος καὶ ἄθλησις Magni Athanaſii V. 38. 9. IX. p. 498.
Biſantinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. III. 17. 15. II. p. 447. not.
Biſetus (Odoardus) II. 21. 4. p. 715.
Biſorronde Pythagorica II. 13. 2. I. p. 524.
Biſtalia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526. II. 12. 4. I. p. 464.
BITO Mechanicus III. 24. 5. II. p. 591. III. 23. II. p. 572. VI. 10. 45. XIII. p. 483.

Bita-

Bitale Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Bitys I. 11. 8. I. p. 77.
Blachus (Geraſinus) VI. 4. XI. p. 779.
Blæſus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Blanchot (*Pet.*) *Bibliotheca concionatoria* VI. 10. 39. XIII. p. 796.
Blangiacus (*Guillermus Puteanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
BLASTARES (Matthæus) V. 45. X. p. 493. V. 3. 3. V. p. 5. VI. 1. 15. XI. p. 45. & 16. p. 50. & 19. p. 57. VI. 6. 6. XII. p. 367.
Ejus locus de VII. & VIII. Synodo græc. & lat. VI. 3. 5. XI. p. 177.
Ejus locus ex præfatione ad ſyntagma canonum græc. & lat. VI. 6. 6. XII. p. 367.
Blemmmidas ſ. Blemmydas (Nicephorus) vid. Nicephorus.
Blezunus V. 45. X. p. 515.
Blondius (*Dominicus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Blondus (*Mich. Angelus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Bobius (*Franc.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Blosſius Cumanus Stoicus III. 15. II. p. 392.
Bocchoris Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Boco mulier vates I. 17. 2. I. p. 107.
Bodex Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boeotus quidam Parodiarum ſcriptor II. 7. 2. I. p. 354.
Boëthius (*Anicius Manlius Torquatus Severinus*) III. 11. I. p. 282. III. 1. 8. II. p. 37. III. 6. 1. II. p. 111. VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Boëthus (Flavius) III. 11. II. p. 292. VI. 9. 4. XIII. p. 103. IV. 17. 21. III. 536. & 24. p. 566.
Boëthus Geometra III. 33. 3. II. p. 809.
Boethus Platonicus III. 3. II. p. 54. III. 18. 3. II. p. 455. IV. 36. 10. IV. p. 582. V 38. 9. IX. p. 419.
Boëthus Sidonius Perip. III. 11. II. p. 292.
Boethus Stoicus III. 15. II. p. 392.
Boethus Tarſenſis III. 28. 7. II. p. 712.
Boetus ſ. Boëthus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boeus ſcriptor ὀρνιθογονίας, VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Boivin (*Joh.*) V. 5. 6. VI. p. 300. 319.
Bolas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bologninus (*Angelus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 62.
Bologninus (*Anton.*) VI. 9. 4. XIII. p. 70.

Bolus Mendesius Pythag. II. 13. 1. I. p. 497. III. 5. 4. II. p. 82. VI. 8. 2. XII. p. 758. VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Bonaciolus (*Ludov.*) *Medicus* VI. 9. 4. 13. p. 310.
Banaphius (*Joh.*) *vid. Johannes.*
Boncompagnus Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 720.
Bonefet Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 103.
de *Bonesidii* (*Enim.*) Libris III. juris Orient. VI. 6. 6. XII. p. 484.
Bondinus (*Alexander*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 53.
S. Bonifacius Archiep. V. 2. 6. V. p. 316. VI. 4. 2. XI. p. 477. 478. & 479. not. p. 480. & 481.
Bonifacius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 342. 397. & 763.
Bonifacius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 428. 429.
Bonifacius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 461.
Bonifacius V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 462.
Bonifacius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 647.
Bonifacius IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 659.
Borommæus (*Carol.*) *Cardin.* VI. 4. 2. XI. p. 717. 718.
de Botanicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 744.
Botanica MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Botaniota (Jo.) vid. Joannes.
Bothrus, Rex Pers. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Boton Athen. II. 23. 13. I. p. 816. VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Botryes duo V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 9. 4. 13. p. 103.
Botrys Poeta II. 15. 60. p. 598. not.
Botthæus Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Bottius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bourchier (*Tho.*) VI. 4. 2. XI. p. 686.
Brachman Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Brachelius (*Hierem. Thriverus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Branchaleon (*Jo. Franc.*) VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Brasavolus (*Ant. Musa*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Brasavolus (*Iren.*) VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Brela Medica VI. 9. 4. XIII. p. 103.
Brenitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brentius (*Andr.*) VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Breviarium rerum in Synodo VIII. gestarum V. 5. 19. VI. p. 568.
Britannicus Stolo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.

de Bridport (*Ægid.*) *Episc. Sarum.* VI. 4. 2. XI. p. 638.
Brissotus (*Petrus*) *vid. Petrus.*
Brontius Metapont. II. 13. 1. I. p. 498. I. 19. 3. I. p. 128. & 4. p. 129.
Brunelli (*Hier.*) scripta minora SS. Patrum VI. 10. 46. XIII. p. 852.
Brunfelsius (*Otho*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Brunichius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bruno Astensis VI. 10. 39. XIII. p. 800. p. 803.
Bruno (Eusebius) vid. Eusebius.
Brunsvigius (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Brunus Longoburgensis VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brunus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Brutius Historicus V. 4. 36. VI. p. 136.
M. Brutus II. 10. 10. I. p. 414. & 36. p. 431. & 38. p. 432. & 48. p. 437. II. 11. 5. I. p. 447. V. 38. 9. IX. p. 422. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 20. p. 622.
Brutus JCtus VI. 6. 46. XII. p. 334.
Bryas Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bryas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bryennius (Joseph.) vid. Joseph.
BRYENNIUS (Manuel.) Musicus, vid. Manuel.
BRYENNIUS (Nicephorus) Hist. vid. Nicephorus.
Bryennius (Joh.) vid. Joannes.
Bryennii varii V. 5. 36. VI. p. 771.
Bryllus (*Hippolytus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Bryson Achivus, Cynicus III. 13. II. p. 361.
Bryson Heracleota II. 13. 1. I. p. 498.
Bryso Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Bryson Pythag. s. Brysson II. 13. 1. I. p. 498. III. 4. 2. II. p. 75. III. 14. 18. II. p. 384.
Brythius Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Bubikir Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bucceegsu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buchigesu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buchuson Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
M. Bucculejus JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Buchnerus (*Aug.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Bucolicorum Scriptores III. 17. II. p. 428.

Budæus (Guilh.) VI. 10. 20. XIII. p. 625.
Bulagoras Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Buddas Manichæus V. 1. 32. V. p. 281. 287. 288.
Budegorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bugerius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buhahyhyla Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Buhiel Hutasivius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bulchasis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Bulgarius s. Bulgarias s. Vulgarius V. 45. X. p. 494.
Bulgarus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 475.
Bulgarus (Nic.) V. 45. X. p. 494.
Bullialdus (Ism.) V. 5. 19. VI. p. 567.
Bullaria Pontificum VI. 1. 8. XI. p. 23.
Bulon Peripat. III. 11. II. p. 292.
Burchardus s. Brocardus Hassius VI. 1. 20. XI. p. 79.
Burchardus de Monte Sion VI 10. 35. XIII. p. 775.
Burdinus (Ægid.) II. 21. 4. I. p. 715.
Burclas (Joh.) vid. Joannes.
Burejesu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 104.
Butaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Butas III. 19. 2. II. p. 482. IV. 11. 4. III. p. 353.
Buthenis Cyzicenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Buthius Croton. II. 13. 1. I. p. 498.
Buttius s. Bottius Chronographus V. 4. 36. VI. p. 135.
Bycco Homeri servus II. 1. 8. I. p. 259. not.
Byndacis Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Bynlatius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byn Sabur Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byo Argiva Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Byrson Platonicus III. 3. II. p. 55.
Byssarion ἱερομόναχος Μαχρῆ V. 7. 15. VII. p. 41.
Bythonius commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Byzantinæ historiæ Scriptores V. 5. VI. p. 220. & p. 769.
Byzantinæ historiæ Scriptores deperditi V. 5. 25. VI. p. 684.
Byzantinorum Episcoporum qui ante Constantinum M. fuisse feruntur catalogus V. 5. 30. VI. p. 707.

Byzantinæ hiſtoriæ Supplementum V. 5. 25. VI. p. 683.
Byzas ſ. Byzantius Monachus V. 41. 2. X. p. 131.

C.

Caballus (*Franc.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
CABASILA (Nic.) vid. Nicolaus.
Cabaſila (Simon) vid. Simon.
Cacaballa (*Jerem.*) VI. 4. XI. p. 787.
Caddus Hiſtoriogr. V. 5. 2. VI. p. 239.
Cadmus Mileſius I. 1. 4. I. p. 3. I. 23. 2. I. p. 147. not.
Cadmus Phœnicius I. 23. 2. I. p. 147. VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæcilius Calantianus Rhetor IV. 32. IV. p. 480. V. 38. 9. IX. p. 396. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
C. Cæcilius (*Diætus*) *vid. Diætus.*
Cæcilius ſ. Cecilius Pythagor. II. 13. 1. I. p. 498.
Cæcilius (*Sextus*) VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cæcilius Bion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæcilius alius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæleſtinus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 398. 399. 400. 429. 438. & 764.
Cæleſtinus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612.
Cæleſtinus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Cælius Antipater VI. 6. 4. XII. p. 333. 334.
Cælius Sabinus vid. Sabinus
Cærelia Platonica III. 3. II. p. 69.
Cæſar Auguſtus vid. Auguſtus.
Cæſar (*Julius*) VI. 10. 20. XIII. p. 622.
Cæſareenſes Epiſcopi V. 24. VIII. p. 339.
Cæſarius Arelat. VI. 4. 2. XI. p. 421. 425.
Cæſarius Hieromonachus Pelopon. VI. 4. p. 788.
CÆSARIUS, Gregorii Nazianzeni frater V. 13. 9. VII. p. 542. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 38. 9. IX. p. 448.
Cæſarius alius V. 13. 9. VII. p. 543.
Cæſellius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Cæſennius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Cæſius (*Titus*) *vid. Titus.*
Cahraba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajetanus (*Tho.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.

Cajanus Arabs Sophista V. 7. 15. VII. p. 54.
Cajus (*Ælius*) *vid. Ælius.*
Cajus Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Cajus Cassius Longinus VI. 6. 4. XII. p. 334.
M. Actius Cajus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Harpocratio, vid. Harpocratio.
Cajus (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Cajus Iulius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Neapolit. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus Ocularius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Cajus ICtus VI. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 331. & 6. p. 479.
Cajus Iuventius VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cajus Platonicus III. 3. II. p. 55.
Cajus Presbyter V. 1. 32. V. p. 276. IV. 6. 8. III. p. 241. V. 1. 18. V. p. 74. & 25. p. 207. & 26. p. 234. V. 38. 9. IX. p. 388.
Cajus Scipio Nasica VI. 6. 4. XII. p. 338.
Cajus Valgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Q. (Calaber) vid. Quintus Smyrnæus.
Cœlius Calactinus II. 26. 8. I. p. 928.
Calaf Iudæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calaminus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calanius (*Prosper*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Calanus Philosophus II. 10. 17. I. p. 420.
Calays Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
CALECA (Manuel) V. 43. 16. X. p. 421. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 5. 30. VI. 5. 30. VI. 530. p. 559. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 144.
Caleca (Jo.) V. 45. X. p. 495.
Caleca (Matthæus) V. 45. X. p. 532.
Calendaria varia Ecclesiastica V. 32. 19. IX. p. 35.
Calenus (*Olenus*) *vid. Olenus.*
Calhaman & Calhamen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Calietes Stoicus II. 15. II. p. 393.
S. Calixtus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 341. VI. 10. 35. XIII. 773.
Calixtus II. Papa VI. 4. 2. p. 607. 608.
Calixtus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 686.
Calliaces (*Nic.*) VI. 4. XI. p. 788.
de Calliaco s. Cauliaco (*Guido*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Calliades Comicus II. 22. I. p. 749.

Callianax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callias Argivus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Callias Athen. Comicus II. 22. I. p. 749. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Callias Lesbius II. 15. 9. I. p. 564. & 54. α p. 591.
Callias Tragicus II. 19. I. p. 671.
Callibrotus Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Callicerus Poeta III. 28. 7. II. p. 713.
Callicles Empiricus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callicles (Nicol.) vid. Nicolaus.
CALLIERGUS (Zachar.) vid. Zacharias.
Callicratidas Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 498.
Calligenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
CALLIMACHUS Cyren. Gramm. & Poeta III. 19. 1. ſqq. II. p. 479. I. 22. 2. I. 143. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 29. I. p. 333. II. 15. 2. I. p. 553. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 449. & 13. p. 455. II. 14. 17. p. 545. II. 19. in Ariſtoteles I. p. 670. & p. 671. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 750. II. 23. 5. I. p. 803. II. 26. 1. I. p. 884. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 18. 3. II. p. 455. III. 28. 7. II. p. 713. & 1. p. 685. IV. 34. 20. IV. p. 538. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 466. & 17. p. 516. & 19. 19. p. 608.
in Callimachum Scholia III. 19. 4. II. 490.
Callimachus junior III. 19. 1. II. p. 481.
Callimachus Herophileus II. 24. 3. I. p. 859. not. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 106.
Callimachus Platonicus III. 3. II. p. 55.
Callimachi varii III. 19. 6. II. p. 493.
Callimorphus III. 19. 2. II. p. 482.
Callinicus CPol. Patr. V. 45. X. p. 495. VI. 4. XI. p. 773.
Callinicus Heracl. Metropol. VI. 4. XI. p. 795.
Callinicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
CALLINICUS Sophiſta Syrus ſ. Arabs IV. 30. 11. IV. p. 412. III. 8. 2. II. p. 211. IV. 32. IV. p. 480. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Callinus Hermionenſis III. 11. II. p. 292.
Callinus Peripat. III. 11. II. p. 292.
Callinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713. II. 11. 5. I. p. 447. III. 19. 2. II. p. 484.
Callipides Trag. II. 19. I. p. 671.

Cal-

Callippus Athen Platonicus III. 3. II p. 55.
Callippus Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Callippus Comicus II. 22. I. p. 750.
Callippus Corinth. Stoicus III. 15. II. p. 392.
Callippus Cyzicenus Peripat. III. 5. 10. II. p. 87. III. 11. II. p. 292. IV. 14. 7. III p. 419.
Callippus Pelaneus Perip. III. 11. II. p. 292.
Callippi varii III. 5. 10. II. p. 87.
Calliſthenes Olynthius Perip. III. 11. II. p. 292. II. 2. 12. I. p. 271. II. 2. 24. I. p. 280. II. 5. 30. I. p. 333. III. 8. 2. II. p. 212. VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Calliſthenes Theophraſti diſc. III. 11. II. p. 292.
Calliſto Pythagorica II. 13. 2. I. 526.
Calliſtolas Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Calliſtratus Comicus II. 22. I. p. 750.
Calliſtratus Gramm. IV. 24. 14. IV. p. 58. II. 15. 4. I. p. 555. II. 18. 5. I. p. 656. II. 21. 4. I. p. 715. V. 7. 15. VII. p. 55.
Calliſtratus Leonis F. IV. 24. 13. IV. p. 57.
CALLISTRATUS Sophiſta IV. 24. 13. IV. p. 56. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 32. IV. p. 480. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Calliſtratus Rhetor II. 26. 8. I. p. 917. Hic Demoſthenis Magiſter cauſam ſuper Oropo egit de qua vide Valeſium ad Ammian. XXX. 4.
Calliſtratus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331.
Calliſtratus Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 107.
Calliſtratus Tenedius III. 18. 3. II. p. 455.
Calliſtrati varii IV. 24. 14. IV. p. 58.
Calliſtus Angelicudes V. 45. X. p. 495.
Calliſtus Andronicus, vid. Andronicus.
Calliſtus Comicus II. 22. I. p. 750.
Calliſtus Dyſtrenſis V. 43. 33. V. p. 440.
Calliſtus Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Calliſtus Naxius V. 45. X. p. 495.
Calliſtus Metropol. Rhodi V. 5. 28. VI. p. 698. 699.
Calliſtus Nicephorus, vid. NICEPHORUS.
Calliſtus Patr. CPol. V. 5. 17. VI. p. 534. V. 32. 20. IX. p. 92.
Calliſtus Poëta V. 5. 25. VI. p. 685.
Calliſtus Syropulus V. 45. X. p. 495.

Cal-

Calliſtus Xanthopulus V. 45. X. p. 495.
Callixenus Scriptor de arte pictoria III. 24. 10. II. p. 600.
Calocyrus JCtus V. 45. X. p 495.
Caloidas (Joh.) MS. V. 45. X. p. 521.
Calojoannes Comnenus V. 45. X. p. 495.
Ejus Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 422.
Calpetanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
C. Calpurnius Aſclepiades vid. Aſclepiades.
M. Calpurnius Hilarus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
de Calvicantibus (Guido) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Calvinus (Joh.) VI. 10. 20. XIII. p. 617.
Calviſius ICtus VI. 7. 5. XII. p. 340.
Calvus (Marcus Fabius) VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Camachilis Medicus VI. 6. 4. XIII. p. 107.
CAMARIOTA (Matthæus) vid. Matthæus.
Camaterus (Alexander) V. 42. 7. X. p. 287.
Camaterus (Andron.) V. 42. 7. X. p. 286.
Camaterus (Baſil.) CPol. Patr. V. 42. 7. X. p. 287.
Camaterus (Joh.) V. 42. 7. X. p. 287.
CAMERARIUS (Joach.) VI. 10. 5. XIII. p. 468. & 17. p. 493. not. p. 495. 497. 499. &. p. 500.
Ej. Aſtrologica III. 20. 9. II. p. 505.
Ej. Collectiones variæ Scriptorum Græcorum VI. 10. 17. XIII. p. 493
Ej. Scriptorum Elenchus VI. 10. 17. XIII. p. 509.
Caminius (Celer.) vid. Celer.
Cammachirus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Camotius (Jo. Bapt.) III. 6. 26. II. p. 148. MS. III. 9. 4. II. p. 242.
Campanas (Chriſtoph.) vid. Chriſtophorus.
Campegius (Symphor.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Campianus (Edm.) VI. 10. 35. XIII. p. 778.
Campanus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Campanus (Coccejus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Campegius (Laur.) VI. 4. 2. XI. p. 691.
Camutius (Andr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Canabutzena (Smaragda) vid. Smaragda.
Canabuzius (Joh.) Canabutius III. 32. 4. II. p. 782. MS. V. 45. X. p. 521.

Canamusalus de Baldach Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Cananus (Joh.) vid. Joannes.
Candidus Isaurus V. 34. 7. IX. p. 276. V. 5. 2. VI. p. 238. fr. & p. 239. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 38. 9. IX. p. 400.
Candidus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Candidus Scriptor Hexaëmeri V. 1. 24. V. p. 199.
Candidus (Pet.) Monachus VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Candidi varii V. 34. 7. IX. p. 276.
Cangius (Car. du Fresne) V. 5. 31. VI. p. 762. V. 5. 33. VI. p. 765. V. 40. X. p. 53. 103.
Canicleus MS. VI. 10. 26. XIII. p. 644.
Canisii (Henr.) antiquæ lectiones VI. 10. 35. XIII. p. 759.
Caninius (Celer) vid. Celer.
Canones Antiocheni Apostolis afficti 6. 1. 6. X. p. 8.
Canones 50. Apostolici Latinorum & 85. Græcorum VI. 1. 3. sqq. XI. p. 5.
Canones Concilii V. adversus Origenem græc. & lat. extant VI. 1. 10. XI. p. 29.
Canones festorum græcorum MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
in Canones Ecclesiasticos Scholiastæ VI. 1. 16. XI. p. 45.
Canonum abbreviatores VI. 1. 15. XI. p. 43.
Canonum liber MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Canonum collectiones VI. 1. 9. sqq. XI. p. 35.
Canonum Eccles. collectiones latinæ VI. 1. 20. XI. p. 59.
de Canonum collectionibus Scriptores VI. 1. 1. sqq. XI. p. 2.
Canopius (Nathan.) V. 45. X. p. 540.
Cantacuzenus (Anton.) MS. V. 45. X. p. 476. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Cantacuzenus (Constant.) VI. 4. XI. p. 784.
CANTACUZENUS (Jo.) Imp. V. 5. 12. VI. p. 469. III. 6. 29. II. p. 151. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 19. 2. V. 44. X. p. 468.
Cantacuzenus (Matthæus) vid. Matthæus.
Cantacuzeni varii V. 5. VI. p. 772.
Cantharus Comicus & Tragicus II. 19. I. p. 672. II. 22. I. p. 750.
Canus (Julius) vid. Julius.
Canutus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 575. 577.
Capella (Martianus) III. 23. II. p. 565.
à Capella (Michaël) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.

Capellutus (*Rolandus*) *vid. Rolandus.*
Capidenes II. 23. 5. I. p. 809.
de Capiſtrano (*Io.*) MS. V. 45. X. p. 522. V. 5. 8. VI. p. 366.
Capito Alexandr. V. 6. 14. VI. p. 827.
Capito (Artemidorus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 85. II. 24. 3. I. p. 857.
Capito (*Atejus*) *ICtus* VI. 6. 4. XII. p. 333. 334.
Capito (*Coccejus*) *vid. Coccejus.*
Capito Lycius V. 5. 25. VI. p. 685. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Capito Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Capito Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Capelli (*Rud.*) *Byzantina* V. 5. 35. VI. p. 768.
Capperonnierius (*Claud.*) VI. 10. 35. XIII. p. 766.
Capreolus VI. 4. 2. XI. p. 400.
Caraffa Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 721.
Caraphantidas Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Carchidamus Comicus II. 22. I. p. 750.
Carcinus Comicus II. 22. I. p. 750.
Carcini duo Tragici II. 19. I. p. 672. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Carcinus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Carcini varii II. 19. I. p. 672.
Cardanus (*Hieron.*) VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Carſilides V. 40. 8. X. p. 59. IV. 7. 6. III. p. 265.
Carſilidis Interrogationes & Reſponſa græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 583.
Caricles ſ. Charicles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 107.
Caridemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Carixenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Cark Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Carinon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Carlerius (*Ægid.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 784.
Carmanus vates I. 29. 3. I. p. 169.
Carneades Cynicus III. 3. II. p. 361.
Carneades Cyren. Plat. III. 3. II. p. 55. II. 7. 2. I. p. 354. IV. 32. IV. p. 480.
Carneades varii III. 3. II. p. 55.
Carneus Cynulcus III. 13. II. p. 361.

Carolus Calvus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 501. 507. 510. 511. 525. 527. 528. 531. 536. & p. 537.
Carolus Craſſus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 557.
Carolus M. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 483. 484. 488. 489. 494. ſqq. p. 500. 507. 509. 515. 516. & p. 518.
Carolus III. Simplex Imp. VI. 4. 2. XI. p. 506. 512. 513. & p. 562.
Carolus V. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Carolus Martellus VI. 4. 2. XI. p. 476.
Carpatius (Jo.) vid. Joannes.
Carpathius (Philo) vid. Philo.
Carphilides vid. Carfilides.
Carphylides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Carpitanus ſ. Chaſpitanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Carpus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Carpyllides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Carterus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Cartilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cartilius Severus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Caryophilles ſ. Caryophilus (Joh.) VI. 4. XI. p. 780. V. 45. X. p. 521.
Caryophyllus (Matthæus) vid. Matthæus.
CARYOPHILUS (Jo. Matthæus) V. 43. 11. X. p. 414. & 13. p. 418. VI. 4. 2. XI. p. 677.
Caryſtius (Diocles) vid. Diocles.
Caryſtius Pergamenus II. 22. I. p. 750. & in *Sotades* p. 789. II. 19. in *Ariſtoteles* I. p. 670. III. 8. 2. II. p. 213.
Caſamizula (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Caſcellius (Aulus) JCtus VI. 6. 4. XI. p. 334.
Caſion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Caſſander Rex Maced. II. 2. 13. I. p. 272. III. 11. II. p. 292.
de Caſſandri (Georg.) ſcriptis VI. 10. 44. XIII. p. 816. ſq.
Caſſellius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Caſia ſ. Caſiana ſ. Icaſia Virgo V. 41. 2. X. p. 131.
Caſianus Baſſus Scholaſticus V. 5. 17. VI. p. 501.
Caſianus (Julius) V. 1. 24. V. p. 202. V. 17. 13. VII. p. 775.
Caſianus (Joannes) V. 14. 7. VII. p. 551. V. 2. 6. V. p. 310. V. 4. 28. VI. p. 128. V. 38. 9. IX. p. 444.
Caſianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Caſianus Sophiſta IV. 32. IV. p. 480.

Cassio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Cassiodorus Senator V. 4. 2. XI. p. 429. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Cassius Dionysius Uticensis V. 5. 17. VI. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cassius Dio vid. DIO.
C. Cassius Epic. III. 33. 3. II. p. 809.
CASSIUS Felix JatroSophista III. 6. 38. II. p. 169. not. III. 6. 25. II. p. 146. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 9. 4. XIII. p. 109. VI. 10. 22. XIII. p. 633.
C. *Cassius Longinus JCtus.* VI. 6. 4. XII. p. 334.
Cassius (Dion. Longinus) vid. LONGINUS.
Cassius Maximus IV. 13. 13. III. p. 410.
Cassius (*L. Annius*) *Mithradorus Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cassius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cassius Severus Parmensis VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cassius Scepticus s. Pyrrhonius VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Cassius Stoicus III. in add. II. p. 828.
Cassii varii III. 6. 38. II. p. 170. not.
Castinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Castellus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Castor (Antonius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 65.
Castor (Agrippa) V. 1. 24. V. p. 187.
Castores varii V. 1. 24. V. p. 187.
Castricius Firmus vid. Firmus.
Castricii varii VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Castus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Cataginus (*Antioch.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Catalanus (*Franc.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Catanes (Thomas) VI. 4. XI. p. 800.
Cataphronius Apollinarista V. 23. 10. VIII. p. 332.
περὶ κατασάσιας ἀπλίκτε MS. III. 30. 12. II. p. 767.
Catena in Jeremiam Proph. à Ghislerio edita III. 29. 5. II. p. 740.
CATENÆ Patrum Græc. in Scripturæ S. libros V. 17. VII. p. 727. sq.
Catephorus (Anton.) VI. 4. XI. p. 800.
S. Catharinæ Martyrium fr. V. 5. 28. VI. p. 698.
Catilina Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Catinas V. 45. X. p. 496.

M. Catius Miltiades Insuber Medicus III. 33. 3. II. p. 809. VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Cato (Dionysius) II. 11. 4. I. p. 445. 447. VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 606.
M. Porcius Cato VI. 6. 4. XII. p. 335. VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Cato filius VI. 6. 4. XII. p. 335.
Cato minor Uticensis III. 15. II. p. 392.
Catullus VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Catumsyrtus (*Io. Bapt.*) V. 43. 13. X. p. 418.
Caucalus Chius Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
de Cauliaco (*Guido*) *vid. de Calliaco.*
Caulon (*Nastas*) *vid. Nastas.*
CEBES Thebanus II. 23. 34. I. p. 831. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Cecrops Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
CEDRENUS (Georg.) V. 4. 40. VI. p. 155. V. 1. 32. V. p. 290.
Celadus Antinous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celer VI. 4. 2. XI. p. 424.
Celer Caninius Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Celer Primipilaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celestinus Papa V. 38. 9. IX. p. 397.
Celsus (*Aur. Corn.*) VI. 7. 2. XII. p. 574. VI. 9. 4. XIII. p. 110. & p. 127.
Celsi duo Epicurei III. 33. 3. II. p. 809. V. 8. 7. VII. p. 96.
Celsus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Celsus (*M. Livius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 110.
Celsus quidam V. 1. 24. V. p. 187.
Cencius de Sabellis VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Censorinus Platon. III. 3. II. p. 55.
de *Centuriis Magdeburgensibus* VI. 4. 2. XII. p. 161.
Centuripinus (*Leo*) *vid. Leo.*
Ceolfridus Abbas VI. 4. 2. XI. p. 476.
Cephalæon V. 38. 9. IX. p. 397.
Cephalæon Rhetor V. 38. 9. IX. p. 398.
Cephalion Gergethius III. 8. 2. II. p. 213. V. 38. 9. IX. p. 398.
Cephalus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Cephalus Rhetor IV. 32. IV. p. 480. II. 26. 4. I. p. 892. not.

Cepheus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Cephiſodemus Rhetor IV. 32. IV. p. 480.
Cephiſodorus Comicus II. 22. I. p. 750. II. 19. I. p. 672.
Cephiſodorus Rhetor II. 26. 5. I. p. 809. III. 6. 39. II. p. 184. IV. 32. IV. p. 480.
Cerambus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Cerameus (Nic.) VI. 4. XI. p. 779.
CERAMEUS (Theophanes) V. 42. 1. X. p. 231.
Ceramei varii V. 42. 1. X. p. 231.
Cercidas Megapol. II. 15. 22. I. p. 578.
Cercidas Legislator II. 14. 18. I. p. 547. idem ſcriptor primus mimiamborum de quibus Valeſius ad Ammiani XXX. 4.
Cercops Mileſius II. 8. 4. I. p. 371. & 17. p. 380.
Cercops Pythag. I. 19. 2. I. p. 119. & 4. p. 129. II. 13. 1. I. p. 499.
Cercops (Olus) vid. Olus.
Cerealis Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 713.
Ceres θεσμοφόρος II. 14. 18. I. p. 547.
Cerinthus hæreticus IV. 5. 8. 3. p. 147. V. 1. 24. V. p. 200.
Cermiſonus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Cervidius (*Scævola*) *vid. Scævola.*
L. Ceſtius Pius Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Cethegus VI. 4. 2. XI. p. 436.
Chabrias Platon. III. 3. II. p. 55.
Chæredemus Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Chæremon Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 392.
Chæremon Aſtronomus III. 15. II. p. 392.
Chæremon Hieroglyph. Scriptor I. 13. 7. I. p. 91. not.
Chæremon Poeta Egigr. III. 28. 7. II. p. 713. & 1. p 686.
Chæremon Tragicus II. 19. I. p. 672. II. 11. 5. I. p. 447. & 10. p. 452. & 12. p. 453.
Chæremonus Syrac. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32. 20. IX. p. 128.
Chærephon Socraticus II. 19. I. p. 672. II. 23. 44. I. p. 840.
Chærephon Stoicus III. 15. II. p. 392.
Chæreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chærias Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chæris Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 15. 4. I. p. 555.
Chærides varii V. 7. 15. VII. p. 55.

Chæ-

Chæron Pelleneus Platon. III. 3. II. p. 56.
de Chalcedonenſi ἠρέμιῳ promontorio fragmentum V. 5. 15. VI. p. 485.
Chalcidius III. 1. 3. II. p. 23.
CHALCOCONDYLAS (Demetrius) V. 7. 15. VII. p. 40. II. 3. 17. I. p. 296. V. 5. 14. VI. p. 476. V. 40. 2. IX. p. 633. ſq. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
CHALCONDYLAS (Laonicus) V. 5. 14. VI. p. 474. vid. Laonicus.
Chalcocondylas (Nicol.) vid. Nicolaus.
Chamæleon Heracleota Perip. II. 5. 31. I. p. 333. II. 1. 3. I. p. 255. II. 16. 1. I. p. 601. & 3. p. 603. not. II. 22. I. p. 751. III. 11. II. p. 292.
Chamæleon Ponticus II. 15. 9. I. p. 564. II. 15. 54. I. p. 591. V. 7. 9. VII. p. 55.
Champerius (*Symphorianus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Chamul Bizagiſuch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
de Chantelou (*Claud.*) *Bibliotheca Patrum aſcetica* VI. 10. 33. XIII. p. 756.
Chanulfus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Chapuis (*Anton.*) *quæſtiones & ſententiæ gallice extant* VI. 10. 18. XIII. p. 601.
Characteres Epiſtolici V. 26. 17. VIII. p. 529.
Charax Hiſtoricus I. 22. 1. I. p. 142. & 3. p. 144. V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Charax (Jo.) vid. Joannes.
Chares Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 213.
Chares Parius VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chares Perip. III. 11. II. p. 293.
Chares Rhetor I. 32. IV. p. 481.
Charicles vid. Caricles.
Charidas Mathem. III. 22. 13. II. p. 550.
Charidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charidemus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Charilampus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charilaus Locrus Comicus II. 22. I. p. 751.
Charimander Aſtronomus III. 5. 21. II. p. 100.
Charinus (*Leucius*) *vid. Leucius.*
Charinus (Seleucus) vid. Seleucus.
Chariſius (*Aur. Arcadius*) *ICtus* VI. 6. 5. VII. p. 340.
Chariſius Rhetor IV. 32. IV. p. 481.

Chariton Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chariton Aphrod. MS. V. 6. 13. VI. p. 823.
Charitopulus (Emmanuel) vid. Emanuel.
Charixena Poëtria II. 15. 22. I. p. 578.
Charixenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Charmides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charmides Platonicus III. 3. II. p. 56.
Charmis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Charon Carthagin. III. 8. 2. II. p. 213. II. 14. 5. I. p. 536. not.
Charon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55.
Charon Lampſacenus III. 8. 2. II. p. 213. I. 14. I. p. 3. II. 14. 13. I. p. 543.
Charon Naucratites III. 8. 2. II. p. 213.
Charon quidam III. 21. 4. II. p. 523.
Charondas Tarent. Legislator II. 14. 5. I. p. 536. II. 13. 1. I. p. 499. II. 14. 18. I. p. 547.
Chaſpitanus ſ. Charpitanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chealſebeteni Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
de Chemica arte autores MSS. VI. 8. 3. XII. p. 761. & 1. p. 747.
de Chemicæ artis antiquitate V. 6. 6. VI. p. 808.
Chemici græci VI. 8. 4. XII. p. 775. VI. 7. 17. XII. p. 708.
Chemici Theatri & Bibliothecæ chemicæ Mangeti Scriptores VI. 7. 17. XII. p. 714.
de Chemicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 746.
Chemicorum græcorum MSS. corpus VI. 8. 1. XII. p. 747.
Chemicum lexicon MS. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Chemicorum formula jurisjurandi VI. 8. 3. XII. p. 761.
Chereas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111. vid. Chæreas.
Chemis ſ. Chemmis ſ. Chimes VI. 8. 2. XII. p. 754.
Chenæus (Myſon) vid. Myſon.
Chichley (Henr.) VI. 4. 2. p. 671. & 684.
Chilas Epheſinus Perip. III. 11. II. p. 293.
Chilas Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chilas (Ioannes) V. 45. X. p. 523. V. 5. 20. VI. p. 604.
Childebertus Rex VI. 4. 2. XI. p. 452. & 493.
Chilo Laced. II. 23. 14. I. p. 816. II. 11. 5. I. p. 447. ſr.
Chilones varii II. 23. 14. I. p. 816.
Chilonis ſ. Chiloniſſa Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.

Chimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chimraſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 111.
Chintila Rex VI. 4. 2. XI. p. 463.
CHION Heracleenſis II. 10. 5. I. p. 412. III. 3. II. p. 56. VI. 10. 15. XIII. p. 478.
Chionides Athen. Comicus II. 22. I. p. 751.
Chiridius Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Chiron Pelethronius Centaurus I. 3. 1. I. p. 12. II. 24. 6. I. p. 865. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 9. 4. XIII. p. 111. ſeq.
Chirurgici Scriptores VI. 8. 5. XII. p 778.
de Chirurgicis Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 745.
Chirurgorum græcorum collectio MS. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Chirurgicorum Scriptorum collectio Geſneri VI. 7. 16. XII. p. 706.
Chleras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Chlorus (Demetrius) vid. Demetrius.
Choerilus Poëta III. 8. 2. II. p. 213.
Choerilus Trag. II. 19. I. p. 673. II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Choerili varii II. 19. I. p. 673.
CHOEROBOSCUS (Georg.) MS. V. 7. 15. VII. p. 42. & 9. p. 13. 14. & 13. p. 24. & 15. p. 41.
Choniates (Nicetas) vid. NICETAS.
CHORICIUS Sophiſta V. 31. VIII. p. 840. V. 38. 9. IX. p. 422. II. 10. 30. I. p. 428.
Ejus Oratio in funere Procopii Gazæi, græce & lat. extat V. 31. VIII. p. 841.
Ejus Oratio in Summum Ducem græc. & lat. extat V. 31. VIII. p. 863.
Choſi ſ. Chozi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Chremonides Stoicus III. 15. II. p. 392.
χρήσεις ſ. dicta SS. Patrum V. 38. 9. IX. p. 485.
Chreſtodorus ſ. Chriſtodorus Coptites Thebanus III. 24. 10. II. p. 601. III. 28. 7. II. p. 713. V. 5. 20. VI. p. 575.
Chriſtades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Chriſtianus Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Chriſtianus (*Q. Septimius Florens*) VI. 10. 5. XIII. p. 761.
Chriſtodorus vid. Chreſtodorus.
Chriſtodulus ſub quo latet Thomas Magiſter IV. 34. 10. IV. p. 528

Chriſtodulus Monachus ſub quo latet Joh. Cantacuzenus V. 5. 12. VI. p. 472. 473. V. 5. 29. VI. p. 702.
Chriſtodulus Chartophylax V. 45. X. p. 496.
Chriſtonymus (Manuel) MS. V. 45. X p. 529.
CHRISTOPHORUS Alexandr. Patr. V. 45. X. p. 496. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 30. 11. VIII. p. 802.
Ejus homilia cui vita humana ſit ſimilis græc. & lat. extat VI. 7. 9. XII. p. 656.
Chriſtophorus Angelus vid. Angelus.
Chriſtophorus Cæſar VI. 4. 2. XI. p. 489.
Chriſtophorus Campanas V. 45. X. p. 496. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Chriſtophorus Gangrenſis V. 41. 2. X. p. 131.
Chriſtophorus Marcellus vid. Marcellus.
Chriſtophorus Papa VI. 4. 2. XI. p. 561.
Chriſtophorus Patricius vid. Patricius.
Chriſtophorus Proto à ſecretis V. 45. X. p. 496. V. 41. 2. X. p. 131.
Chriſtus (Jac.) vid. Jacobus.
CHRISTO Servatori ſuppoſita ſcripta IV. 5. 14. III. p. 168. VI. 4. 2. XI. p. 509.
De annis CHRISTI Nativitatis & Paſſionis V. 4. 37. VI. p. 144.
Homiliæ in CHRISTI Nativitatem V. 32. IX. p. 85. Circumciſionem p. 86. Præſentationem in templo p. 87. Baptiſmum p. 88. Transfigurationem p. 88. Proditionem, Paſſionem & Crucem p. 90. Sepulturam p. 93. Reſurrectionem p. 94. Aſſumtionem p. 95. Adventum ſecundum p. 96. Imagines p. 96.
Chrodegangus ſ. Chrodogangus Archiep. Metenſis VI. 4. 2. p. 482. & 519.
Chronici Euſebiani fragmentum duplex V. 4. 37. VI. p. 144.
Chronicon barbaro græcum V. 5. 28. VI. p. 696. V. 4. 42. VI. p. 158.
Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. V. 5. 19. VI. p. 568.
CHRONICON Paſchale ſ. Alexandrinum V. 4. 37. VI. p. 142.
Χρονικὸν σύντομον V. 5. 19. VI. p. 568.
Chronicon Theophani continuando ſcriptum V. 5. 7. VI. p. 349.
Chronicorum Scriptores græci deperditi V. 4. 36. VI. p. 135.
Chronicorum Scriptores græci inediti V. 4. 42. VI. p. 157.
Chronographi græci editi poſt Euſebium V. 4. 37. VI. p. 138. ſq.
Chronographus græcus MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Χρόνων ἀρίθμησις καὶ ὁμὰς V. 4. 37. VI. p. 143.

Chry-

Chryſanthius Sardianus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſanthus Epirota VI. 4. XI. p. 783.
Chryſanthus Gratianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſanthus Notaras Hieroſol. Patr. VI. 4. XI. p. 792. V. 11. 7. VII. p. 462. VI. 10. 16. XIII. p. 479. & 481.
Chryſaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſermus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſippus Hieroſol. Presb. V. 38. 9. IX. p. 432. V. 5. 17. VI. p. 514. & 536. V. 32. 20. IX. p. 57. 99. & p. 111.
Chryſippus Solenſis Stoicus III. 15. II. p. 392. II. 5. 32. I. p. 333. II. 8. 14. I. p. 377. IV. 9. 1. III. p. 281. & 3. p. 383. not. V. 7. 15. VII. p. 55. IV. 32. IV. p. 481. VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Chryſippus Tyrrhenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſippi tres II. 13. 1. I. p. 499.
Chryſippi XI. Medici VI. 9. 4. XIII. p. 115. ſqq.
Chryſoberges (Lucas) vid. Lucas.
Chryſoberges Maximus V. 45. X. p. 496. V. 43. 7. X. p. 384.
Chryſocephalus (Macarius) vid. Macarius.
Chryſocephali varii V. 17. 13. VII. p. 778. V. 45. X. p. 497.
Chryſochiras (Anton.) V. 45. X. p. 488.
Chryſococces (Georg.) vid. Georgius.
Chryſogonus Polydorus MS. VI. 8. 3. XII. p. 776.
Chryſogonus tibicen II. 19. in Epicharmus I. p. 677.
de Chryſographia VI. 8. 3. XII. p. 772.
Chryſologus (Pet.) vid. Petrus.
Chryſomallus II. 12. 7. I. p. 472. not.
Chryſoloras (Demetr.) vid. Demetrius.
Chryſolaras (Emanuel) vid. Emanuel.
Chryſolaras (Joannes) vid. Joannes.
χρυσοποίητις MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
περὶ χρυσοποιΐας MS. VI. 8. 3. XII. p. 763.
Chryſoſculus Logotheta V. 45. X. p. 500. lege Chryſopulus.
Chryſoſtomus (Dio) vid. DIO.
CHRYSOSTOMUS (Joannes) V. 15. VII. p. 553. V. 1. 26. V. p. 222. & 28. p. 254. V. 5. 17. VI. p. 532. 533. 534. & 537. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 9. p. 754. & 10. p. 759. & 13. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. &

18. p. 788. & 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 796. 797. 801. & p. 803. V. 32. 20. IX. p. 49. 54. 55. 56. 59. 60. 63. 72. 74. 78. 85. 92. 94. 100. 103. 105. 106. 107. 108. 114. 115. 120. -- 123. 129. 131. 133. -- 136. -- 139. 144. p. 152. 268. V. 33. 1. IX. p. 153. V. 34. 5. p. 268. & 9. p. 281. & 10. p. 285. V. 38. 9. p. 385. 402. 405. 434. 501. & 8. p. 503. V. 41. 2. X. p. 133. & 3. p. 166. 209. & 210. V. 42. 10. 502. X. p. 289. V. 45. X. p. 498. VI. 4. 2. XI. p. 392. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 6. p. 468. & 17. p. 495. & 18. p. 535. & 20. p. 617. & 23. p. 638. & 28. p. 750. & 31. p. 754. & 35. p. 762. & 38. p. 789. 790. & p. 795. & 39. p. 806. & 43. p. 814. & 44. p. 815. 816. & 820. not. p. 821. 833. & p. 835.

Vitæ Chrysostomi Scriptores V. 15. 2. VII. p. 557.

Chrysostomi vitæ Scriptor. V. 5. 19. VI. p. 568.

Chrysostomi varii V. 15. 1. VII. p. 553. not.

Chumnus (Georg) vid. Georgius.

Chumnus (Nathanael) vid. Nathanael.

Chumnus (Nicephorus) vid. Nicephorus.

Chumni varii V. 5. 6. VI. p. 345. V. 45. X. 540.

Chunradus Archiep. Saltzburg. VI. 4. 2. XI. p. 647.

Churmuzius Byzant. VI. 4. XI. p. 786.

Chuzi s. Chusi s. Cus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Chytræi (Dav.) liber de Statu Ecclesiarum in Græcia, Asia & Bohemia V. 45. X. p. 511.

Chytron Cynicus III. 13. II. p. 361.

Cicada (Hilarion) V. 43. 27. X. p. 436.

Cicero (M. Tullius) VI. 6. 5. XII. p. 340. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 622.

Cienus Medicus commentitius VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Cigela s. Cicala s. Kigala s. Zigela s. Tzegala (Matthæus) V. 45. X. p. 532. V. 4. 35. VI. p. 134. V. 5. 20. III. p. 575. 576.

Cimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.

Cinætus Chius II. 5. 33. I. p. 333. II. 1. 8. I. p. 259. II. 2. 4. I. p. 265.

L. Cincius Alimentus VI. 6. 5. XII. p. 340.

Cineas Rhetor IV. 32. IV. p. 481.

Cineas Thessalus III. 30. 10. II. p. 764.

Cinesias Athen. Lyricus II. 15. 23. I. p. 578.

Cinesiæ varii II. 15. 23. I. p. 578.

Cinna JCtus VI. 6. 4. XI. p. 335.
Cinna Catulus Stoicus III. 15. II. p. 394.
CINNAMUS (Joannes) vid. Joannes.
Cinnamus (Leo) vid. Leo.
Cinnami varii V. 5. 9. VI. p. 396. not.
Circe Soror Medeæ VI. 9. 4. XIII. p. 120.
de Circuli quadratura ſcriptores III. 22. 3. II. p. 546.
Ciſadra Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Ciſſophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Citrenſis V. 42. 6. X. p. 276.
Clarus (Idacius) vid. Idacius.
Claudia Procula VI. 10. 44. XIII. p. 833.
Claudianus Poeta III. 28. 7. II. p. 713. V. 5. 2. VI. p. 220. not. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Claudianus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Claudianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 120.
Claudianus Solon vid. Solon.
Claudius Agathemerus vid. Agathemerus.
Claudius Apollonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Appius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 339.
Claudius Appius Centummanus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Claudius Damonicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Didymus vid. Didymus.
Claudius Guiſius vid. Guiſius.
Fr. Claudius Hymenæus vid. Hymenæus.
Claudius Imp. II. 22. I. p. 751. II. 10. 11. I. p. 415. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Julianus vid. Julianus.
Ti. Claudius Julianus vid. Julianus.
Claudius Maximus Stoicus III. 15. II. 394.
Claudius Remnus vid. Remnus.
Claudius Philoxenus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Saturninus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. & 5. p. 339.
Claudius Severus Peripat. III. 11. II. p. 293.
C. Claudius Silianus vid. Silianus.
Claudianus Silanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Sophiſta IV. 32. IV. p. 481. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Claudius Thuſcus III. 20. 10. II. p. 513. III. 26. 8. II. p. 628.

Clauſerus (*Chriſtoph.*) VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Cleæchma Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Cleander Proverbiorum Scriptor. IV. 9. 1. III. p. 281.
Cleanor Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleanthes Aſſius Stoicus III. 15. II. p. 394. II. 2. 18. I. p. 274. II. 5. 34. I. p. 333. II. 11. 5. I. p. 447. II. 23. 4. I. p. 801. IV. 9. 1. III. p. 282. IV. 32. IV. p 481. V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Cleanthes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleanthes Samius III. 15. II. p. 398.
Clearata Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Clearatus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Clearchus Comicus II. 22. I. p. 751. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. -- 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Clearchus Rhetor IV. 32. IV. 481.
Clearchus Solenſis Peripat. III. 11. II. p. 293. III. 1. 3. II. p. 21. 23. III. 1. 8. II. p. 37. III. 3. II. p. 56. III. 8. 2. II. p. 214. IV. 9. 1. III. p. 281. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 6. 14. VI. p. 827. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Clearchus Tacticus III. 30. 12. II. p. 768.
Clearchi varii III. 11. II. p. 293.
Cledonius Presbyt. Icon. V. 13. 5. VII. p. 524.
Cleemporus ſ. Cleamporus Medicus II. 12. 4. I. p. 463. VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleempus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121. idem cum ſuperiore.
Clemens (Actius) Platon. III. 3. II. p. 56.
CLEMENS Alexandr. V. 1. 21. V. p. 102. III. 3. II. p. 56. V. 8. 7. VII. p. 96. 98. V. 16. 18. VII. p. 717. & 19. p. 726. V. 17. 13. VII. p. 775. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 792. V. 30. 10. VIII. p. 765. V. 38. 9. IX. p. 409. (q. V. 41. 2. X. p. 131. VI. 1. 5. XI. p. 7. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 24. p. 639. & 34. p. 757.
in Clementis Pædagogum ſenarii jambici V. 1. 21. V. 104. V. 16. 18. VII. p. 717.
Clemens Byzant. Trag. II. 19. I. p. 673.
Clemens Chius VI. 4. XI. p. 784.
Clemens Fabius vid. Fabius.
Clemens Flavius vid. Flavius.
Clemens Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 26. 5. 1. p. 809.
Clemens Hiſtoricus V. 4. 36. VI. p. 135. 136.

Cle-

Clemens (Joh.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Clemens II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 579.
Clemens III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Clemens VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 640.
Clemens V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 649. 650.
Clemens VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 655.
Clemens VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 691.
Clemens XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 731. 732.
Clementis XI. Papæ Conſtitutio pro feſto conceptionis immaculatæ S. Mariæ Virginis extat VI. 4. 2. XI. p. 729.
Clemens Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 673.
Clemens (Paclumejus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
CLEMENS Romanus IV. 5. 14. III. p. 175. V. 1. 12. V. p. 31. IV. 5. 9. III. p. 160. V. 1. 2. V. p. 2. V. 38. 9. IX. p. 410. 414. VI. 1. 5. XI. p. 7. IV. 4. 2. XI. p. 338. p. 761. & 764. VI. 10. 34. XIII. p. 757. & 44. p. 821. 823.
Clemens Sertorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Clemens Studita V. 41. 2. X. p. 131.
Clement Terentius vid. Terentius.
Cleobius V. 1. 24. V. p. 199.
Cleobulina ſ. Eumetis II. 15. 28. I. p. 581. II. 23. 15. I. p. 816. II. 15. 23. I. p. 578. III. 28. 7. II. p. 714.
Cleobulus Lindius II. 23. 15. I. p. 816. II. 10. 36. I. p. 431. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 714.
Cleobulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleobuli varii II. 23. 15. I. p. 816.
Cleochares Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cleodemus Malchus IV. 6. 18. III. p. 254.
Cleodemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleodemus Peripat. III. 11. II. p. 293.
Cleoderus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121. vitioſe pro Cleodemo.
Cleomachus Pugil V. 6. 14. VI. 827.
Cleomachus Trag. II. 19. I. p. 673.
CLEOMEDES Aſtronomus III. 5. 22. II. p. 103. III. 14. 12. II. p. 378. III. 23. II. p. 575.
in Cleomedem ſcholia MSta III. 5. 22. II. p. 104.
cum Cleomede editi Scriptores III. 5. 22. II. p. 103.

Cleo-

Cleomenes Cynicus III. 13. II. p. 361.
Cleomenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleomenes Scriptor de Homero & Hesiodo II. 5. 35. I. p. 333. II. 8. 4. I. p. 372.
Cleomenes Laminthius V. 6. 14. VI. p. 827.
Cleon Comicus II. 22. I. p. 751.
Cleon Curiensis III. 21. 3. II. p. 522.
Cleon Epicur. III. 33. 3. II. p. 809.
Cleon Lyricus II. 15. 23. I. p. 578.
Cleon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 121.
Cleon Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cleon Siculus, Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Cleon Siculus III. 8. 2. II. p. 214.
Cleon Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleonides Astronomus III. 14. 12. II. p. 378.
Cleopater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleopatræ Chemica MS. VI. 8. 2. XII. p. 759. & 3. p. 768. & p. 770. & p. 775.
Cleopatræ scriptum de Cosmeticis VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleopatra Regina VI. 9. 4. XIII. p. 122. IV. 14. 4. III. p. 417. V. 26. 10. VIII. p. 520.
Cleophanes s. Cleophontes s. Cleophantus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122. III. 28. 6. II. p. 628.
Cleophanes Pythagor. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleopon Athen. Trag. II. 19. I. p. 673.
Cleophron Croton Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleopolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cleosthenes Crotoniates Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cleostratus Tenedius Astron. II. 5. 5. II. p. 82.
Cleoxenus Historicus III. 30. 6. II. p. 761.
Clesipon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Cletius Abascantius vid. Abascantus.
CLIMACUS (Joannes) V. 28. 12. VIII. p. 615. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 17. 13. VII. p. 698.
in Climaci Scalam Scholia Græca V. 28. 12. VIII. p. 618.
Climaci Scalæ Synopsis MS. V. 28. 12. VIII. p. 618.
Clinagoras Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.

Cli-

Clinias Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499. & 3. p. 530. II. 11, 5. I. p. 447.
Clinomachus Thurius Dialecticus III. 33. 6. II. p. 821.
Cliſthenes Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Cliſthenes Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Clitarchus hiſtor. III. 8. 2. II. p. 114.
Clitarchus Dial. III. 33. 6. II. p. 821.
Clitarchus Gnomicus II. 11. 5. I. p. 447. fr.
Clitomachus Carthagin. III. 3. II. p. 56. III. 11. II. p. 293.
Clitonymus Trag. II. 19. I. p. 673.
Cliton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
Clitus Mileſius Perip. III. 11. II. p. 293.
Περὶ κλοκίων ἀῤῥώςων MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Clodius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 122.
L. Clodius Anconit. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Clodoveus Rex VI. 4. 2. XI. p. 421.
Clodoveus II. Rex VI. 4. 2. XI. p. 467.
Cloniacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Clotarius Rex VI. 4. 2. XI. p. 453. p. 493.
Clotarius II. Rex VI. 4. 2. XI p. 461. p. 493.
Clotarius III. Rex VI. 4. 2. XI. p. 468.
de Cluſio (*Gratianus*) *vid. Gratianus.*
Clymenus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Cnauthius (*Sam.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Cnejus Flavius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Coccejanus (Dio) vid. DIO.
Coccejus Capito JCtus VI. 6. 4. XIII. p. 334.
Coccus Athen. Rhetor. IV. 32. IV. p. 481.
Cochlaces ſ. Conchlaces Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123. I. 11. 4. I. p. 75. III. 26. 4. II. p. 622.
de *Cochlæi* (*Jo.*) *Speculo antiquæ devotionis circa Miſſam* VI. 10. 44. XIII. p. 825.
Cocles (*Barthol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Cocinus (Melanius) vid. Melanius.
Codex Juſtinianeus VI. 6. 6. XII. p. 365.
Codex Canonum Eccleſiæ univerſæ VI. 1. 13. XI. p. 41.
Codices & Impp. leges ante Juſtinianum VI. 6. 6. XII. p. 341. ſqq.
Codamus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 123.

CODINUS (Georg.) V. 5. 15. VI. p. 476. IV. 2. 19. III. p. 84. V. 5. 2. VI. p. 241. VI. 10. 21. XIII. p. 629. & 44. p. 824.
Codius Thuſcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Codo JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Codration Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Cœleſtinus Papa V. 27. 7. VIII. p. 584.
Cœlius Aurelianus vid. Aurelianus.
Cœlius Calactinus vid. Calactinus.
Cœlus vid. Uranus.
Cœrani varii I. 9. 17. I. p. 66.
Cœtonita (Theodorus) vid. Theodorus.
Cogitoſus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Cognatus (*Marſilius*) VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Cointus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
COINTUS ſ. Quintus Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 359. IV. 34. 19. IV. p. 538. VI. 10. 7. XIII. p. 471.
Colais Selinuntius Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Collatio legum Moſ. & Rom. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Collectanea & Excerpta hiſtorico-politica V. 5. 17. VI. p. 590.
Collectionum Scriptorum veterum, quæ in hac Bibliotheca & in B. D. Thomæ Ittigii lib. de Bibliothecis Patrum recenſentur, Index VI. 10. 46. XIII. p. 849.
Colletus (*Liberius*) V. 45. X. p. 538.
Colluthus hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Colluthi junioris fragm. V. 23. 10. VIII. p. 333.
Colobus (Joannes) vid. Joannes.
Colotus Epic. III. 33. 3. II. p. 809. II. 23. 5. I. p. 803.
Colotus Lampſac. III. 13. II. p. 361.
Columbanus VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 35. p. 766.
COLUTHUS Lycopol. II. 7. 7. I. p. 362. II. 11. 8. I. p. 451. V. 16. 19. VII. p. 723. p 724. p. 725. VI. 10. 7. XIII. p. 471. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Comanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55.
Comarius Philoſophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 770. & p. 775. not.
Comaſius Presbyter VI. 4. 2. XII. p. 721.
Combefiſii (*Franc.*) Manipulus rerum CPol. V. 5. 26. VI. p. 687.
Ejus variæ collectiones Scriptorum græcorum VI. 10. 38. XIII. p. 788.

Comes Andreas vid. Andreas.
Comes Gojaricus vid. Gojaricus.
Comes Juſtinianus vid. Juſtinianus.
Comes Marcellinus vid. Marcellinus.
Cometas II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 35. I. p. 333. III. 28. 7. II. p. 714.
Cometas Cretenſis II. 2. 21. I. p. 276.
Comicorum græcorum deperditorum catalogus II. 22. I. p. 736. Fragmenta collecta à Morello, Hertelio, H. Stephano, Grotio, Cantero. II. 11. 9. ſq. I. p. 444. ſq.
Commentaria veterum & recentiorum in libros N. T. IV. 5. 19. III. p. 203.
Comnena (Anna) vid. ANNA.
Comnenus (Alexius) vid. Alexius.
Comnenus (Andronicus) vid. Andronicus.
Calojoannes Comnenus vid. Calojoannes.
Comnenus (Hierotheus) vid. Hierotheus.
Comnenus (Joannes) vid. Joannes.
Comnenus (Iſaac) Iſaac.
Comnenus (Manuel) vid. Manuel.
Comnenus Papadopoli (Nicol.) X. p. 418. *vid. Nicolaus.*
Comnenus (Nicephorus Meliſſenus) vid. Nicephorus.
COMNENORUM ſcripta V. 5. 9. VI. p. 392.
de Comœdiæ veteris, mediæ & novæ differentia Scriptores II. 21. 1. I. p. 704. not.
Comon Philoſophus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Comoficus II. 14. 9. I. p. 538. not.
Complutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Conchlaces vid. Cochlaces.
Conchoregius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
CONCILIA Oecumenica VI. 2. 4. XI. p. 112.
de Conciliis varia VI. 2. 1. XI. p. 98.
Conciliorum generalium & ſpecialium collectiones VI. 2. 5. XI. p. 113.
Conciliorum notitia alphab. chronol. & geograph. VI. 3. XII. p. 1. ſqq.
de Conciliorum ritu & autoritate Scriptores VI. 2. 3. XI. p. 105.
Concionatoriæ Bibliothecæ variorum VI. 10. 39. XIII. p. 794.
Concodrius ſ. Cocondrius Rhetor MS. IV. 32. IV. p. 481.
Concordantiæ græcæ IV. 35. 7. IV. p. 550. V. 40. 1. X. p. 621. not.

Confessio fidei græc. & lat. extat VI. 3. 5. XI. p. 172.
Confessio fidei ex Codice Sec. XI. VI. 10. 45. XIII. p. 845.
Confalonerius (*Jo. Bapt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
de Conicarum sectionum ratione Scriptores III. 22. 19. II. p. 561.
Conigianus (*Alex.*) VI. 4. 2. XI. p. 721.
Conon Samius Mathem. III. 5. 18. II. p. 93. III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 2. II. p. 545. not. III. 22. 18. II. p. 557. IV. 14. 7. III. p. 419.
Conon Historicus fr. III. 5. 18. II. p. 93. V. 7. 15. VII. p. 55. V. 38. 9. IX. p. 438. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Conon Tritheita V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 384.
Conones varii III. 5. 18. II. p. 93.
Conostaulus (Bestes) V. 45. X. p. 493.
Conradus Marpurgerus vid. Marpurgerus.
Conradus Ep. Portuensis VI. 4. 2. XI. p. 629.
P. Consa JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Consodomus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Constans Imp. VI. 4. 2. XI. p. 465.
Constans II. Imp. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Constans Romanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
de Constantiensi concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 663. p. 670.
CPolitanæ historiæ conspectus chronolog. V. 5. 28. VI. p. 709.
CPolitanorum Imperatorum catalogus alphabet. V. 5. 30. VI. p. 750.
CPolitanorum Patriarcharum Catalogus alphab. V. 5. 30. VI. p. 757. V. 5. 2. p. 229. & 20. p. 576.
CPolitanorum Patriarcharum post captam à Turcis urbem Catalogus V. 5. 30. VI. p. 746.
CPolitanarum Antiquitatum Libri VIII. V. 5. 20. VI. p. 573.
CPolitanæ Origines & Antiquitates V. 5. 20. VI. p. 573.
de CPolitanis Antiquitatibus Excerpta V. 5. 20. VI. p. 575.
de CPolitanis rebus Epigrammata V. 5. 20. VI. p. 575.
CPolitanæ Inscriptiones V. 5. 20. VI. p. 575.
CPoleos descriptio per 14. regiones V. 5. 20. VI. p. 577. IV. 2. 19. III. p. 84.
CPolitanorum Patriarcharum Historia V. 5. 28. VI. p. 693.
Constantinus Advoc. VI. 6. 6. XII. p. 345.
Constantinus Acropolita vid. Acropolita.

Conſtantinus Africanus, Caſſinenſis Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 125. VI. 8. 6. XII. p. 779. MS. V. 7. 6. XII. p. 123.
Conſtantinus Apameenſis Presb. V. 41. 3. X. p. 202.
Conſtantinus Cephalas III. 28. 1. II. p. 682.
Conſtantinus Comes VI. 6. 6. XII. p. 345.
Conſtantinus Imperatoris ab Epiſtolis V. 5. 25. VI. p. 685.
Conſtantinus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 547. V. 32. 20. IX. p. 120.
CONSTANTINUS Harmenopulus V. 42. 6. X. p. 274. V. 3. 3. VI. p. 5. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. V. 40. 8. X. p. 52. MS. V. 41. 3. X. p. 204. V. 44. X. p. 462. VI. 1. 15. XI. p. 45. VI. 3. 5. XI. p. 175. VI. 6. 6. XII. p. 469. 488. & p. 489. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 41. 810.
Ejus locus de 7. Synodis univerſ. græc. & lat. extat VI. 3. 5. XI. p. 175.
Ejus præfatio πρόχειρος νόμων græc. & lat. extat VI. 6. 6. XII. p. 429.
Conſtantinus Hermoniacus MS. II. 3. 15. I. p. 296.
CONSTANTINUS M. Imp. V. 3. 1. VI. p. 1. ſqq. IV. 5. 20. III. p. 214. V. 5. 17. VI. p. 500. VI. 4. 2. XI. p. 349. 350. 351. 352. 372. 763. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Conſtantinus VI. Caballinus ſive Copronymus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489. VI. 6. 6. XII. p. 406.
Conſtantinus Palæologus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 675.
CONSTANTINUS Porphyrogenitus Imp. V. 5. 17. VI. p. 486. IV. 2. 19. III. p. 85. III. 23. II. p. 571. V. 5. 7. VI. p. 349. V. 5. 20. VI. p. 569. V. 5. 24. VI. p. 623. MS. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 5. 29. VI. p. 706. V. 11. 7. VII. p. 452. V. 452. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 32. 20. IX. p. 96. VI. 6. 6. XII. p. 471. VI. 10. 21. XIII. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 126.
Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 417.
Ejus Ceremonialis MS. ſumma capita græc. & lat. extant V. 5. 24. VI. p. 623.
Conſtantinus Pogonatus Imp. V. 5. 17. VI p. 500.
Conſtantinus Julianus vid. Julianus.
Conſtantinus Laſcares vid. Laſcares.
CONSTANTINUS Manaſſes V. 4. 41. VI. p. 157. V. 5. 28. VI. p. 703. VI. 10. 10. XIII. p. 472. & 21. p. 629.
Conſtantinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Conſtantinus Meliteniota V. 33. 4. IX. p. 198. not. V. 43. 31. X. p. 436. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.

Conſtantinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 474.
Conſtantinus Patricius vid. Patricius.
Conſtantinus Pſellus vid. Pſellus.
Conſtantinus Rhegin. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS.
Conſtantinus Tii Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 525. V. 32. 20. IX. p. 76.
Conſtantini varii V. 5. VI. p. 772. V. 42. 6. X. p. 279.
Conſtantius Imp. V. 18. 3. VIII. p. 7. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 397. & 399.
Conſtantius Manich. V. 1. 32. V. p. 288.
Conſtitutiones Apoſtolicæ V. 1. 12. V. p. 34. VI. 1. 7. XI. p. 10.
Conſtitutiones Imperatorum V. 6. 6. XII. p. 403. ſqq.
Contares (Georg.) V. 45. X. p. 514.
Convidius ſ. Κωβιδίας (Joannes) VI. 6. 6. XII. p. 477. & 563.
Copho Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Copus (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Coraes (Anton.) VI. 4. XI. p. 783.
Corax Siculus IV. 32. IV. p. 481.
Coraces 2. alii IV. 32. IV. p. 481.
Cordus (*Euricius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Coreſes (Joannes) vid. Joannes.
Coresſius (Georg.) vid. Georgius.
Corinna Thebana Lyrica II. 15. 24. I. p. 578. II. 15. 1. I. p. 551. & 31. p. 554.
Corinnæ variæ II. 15. 24. I. p. 579.
Corinnus Ilienſis I. 4. 1. I. p. 22.
CORINTHUS Smyrnæus Grammat. ſ. Georgius aut Gregorius Pardus Corinthi Metropolita IV. 34. 19. IV. p. 538. II. 7. 6. I. p. 360. V. 7. 9. p. 14. 15. V. 7. 15. p. 35. 44. MS.
Corinthus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Coriſcus Scepſius II. 23. 44. I. p. 840. III. 3. II. p. 56.
Corius (*Joannes*) *vid. Joannes.*
Cornarius (*Janus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Cornelianus IV. 34. 6. IV. p. 520.
Cornelius (Alexander) vid. Alexander.
Cornelius Celſus vid. Celſus.
Cornelius Longinus vid. Longinus.

Cor-

Cornelius Rom. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 273. fr. VI. 4. 2. XI. p. 343. p. 762. & 764.
Cornelius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Cornutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
CORNUTUS (Annæus) Stoicus III. 15. II. p. 398. III. 6. 1. II. p. 111. IV. 32. IV. p. 481. VI. 10. 19. XIII. p. 610. & 26. p. 641. Vide Phornutus.
Cornuti varii III. 15. II. p. 401.
Corpora Poëtarum Græcorum V. 16. 19. VII. p. 723.
Corporis Hiſtoriæ Byzantinæ conſpectus V. 5. 1. VI. p. 220.
Corpora Juris Civilis Romani & Græco Romani. VI. 6. XII. p. 317. ſq.
Corpus Juris Canonici ejusque editiones VI. 1. 20. XI. p. 90.
Corrarius (*Gregor.*) VI. 4. 2. XI. p. 681.
Corſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129. lege Coſſus.
Cortacius (*Mich.*) V. 45. X. p. 540.
Corvinus (Maximus) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Corvinus (*Meſſala*) VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Coruncanius (*Tiberius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 335.
CORYDALEUS (Theophilus) vid. Theophilus.
Coſmas CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 791.
Coſmas Hieromonachus MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
COSMAS Hieroſol. Majumæ Epiſc. V. 41. 7. X. p. 217. III. 28. 7. II. p. 714. V. 41. 2. X. p. 131. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 42. 18. X. p. 332. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
COSMAS Indoplevſtes III. 25. 3. II. p. 609. & in add. p. 830. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 38. 9. IX p. 386. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
S. Coſmas Medicus VI. 9 4. XIII. p. 128.
Coſmas Monachus Senior V. 41. 7. X. p 217.
Coſmas Veſtitor V. 15. 2. VII. p. 556. V. 5. 17. VI. p. 519. 535. & 564. V. 32. 20. p. 67. 98. & p. 152.
Coſmæ varii III. 28. 7. II. p. 714. V. 41. 7. X. p. 218.
Coſmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Coſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Coſta ſ. Coſtes ſ. Coſtus ſ. Coſtim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Cotelerii (*Io. Bapt.*) Patres Apoſtolici V. 1. 2. V. p. 2.
C. Cotta VI. 10. 20. XIII. p. 623.
Cotta Palea vid. Palea.
Cottunius (*Io.*) VI. 4. XI. p. 779.

Con-

Couſtant (*Pet.*) Tomus I. Epiſt. Pontif. Rom. VI. 4. 2. XI. p. 760.
Cranius Poſid. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Crantor Comicus II. 22. I. p. 751. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Crantor Solenſis III. 3. II. p. 56. II. 5. 36. I. p. 334. III. 1. 3. II. p. 23.
Craſſus (*Iun. Paulus*) VI. 9. 4. XIII. p. 306.
L. Craſſius Mucianus vid. Mucianus.
P. Licinius Craſſus vid. Licinius.
Cratejas ſ. rectius Cratevas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 129.
Craterus Macedo III. 8. 2. II. p. 214.
Craterus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 130.
Craterus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Crateri varii VI. 9. 4. XIII. p. 130.
Crates Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 751. II. 11. 10. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453. & 5. p. 447. & 7. p. 450. & 9. p. 452.
Crates Athen. Academ. II. 22. I. p. 752.
Crates Criticus ſ. Homericus IV. 34. 4. IV. p. 519.
Crates diſcipulus Olympi I. 17. 3. I. p. 108.
Crates Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
Crates Grammat. III. 18. 3. II. p. 455.
Crates Mallotes Grammat. III. 15. II. p. 402. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 20. I. p. 275. II. 5. 37. I. p. 334. II. 19. in *Ariſtoteles* I. p. 670. II. 26. 1. I. p. 884. V. 7. 15. VII. p. 55.
Crates Megar. III. 33. 6. II. p. 821.
Crates Peripat. III. 11. II. p. 293.
Crates quidam II. 23. 4. I. p. 800.
Crates Tarſenſis III. 3. II. p. 57.
CRATES Thebanus Cynicus III. 13. II. p. 361. I. 17. 3. I. p. 108. not. II. 5. 38. I. p. 334. II. 10. 21. I. p. 423. & 38. p. 432. II. 11. 7. I. p. 450. not. & 12. p. 453. II. 19. I. p. 673. III. 28. 7. II. p. 714. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478.
Crates Trallianus II. 26. 5. I. p. 901. IV. 32. IV. p. 481.
Cratetes varii II. 22. I. p. 752.
Crateſiclea Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Cratetius (Herodicus) vid. Herodicus.
Cratevas vid. Cratejas.
Cratevas junior, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 130.

Cra-

Cratinus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 753. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 7. 2. I. p. 354.
Cratinus jun. Comicus fr. II. 22. I. p. 755. II. 11. 12. I. p. 453.
Cratinus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 55. II. 3. 30. I. p. 302. not. II, 5. 28. I. p. 332. & 39. p. 334.
Cratinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Cratippus Hiſtoricus II. 25. 3. I. p. 869.
Cratippus Medicus VI. 9. 4. XIII. 130. III. 26. 8. II. p. 628.
Cratippus Mytil. Peripat. III. 11. II. p. 293. IV. 13. 13. III. 410.
Cratiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Craton Cynicus III. 13. II. p. 362.
Craton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Cratylus Heracliteus II. 23. 4. I. p. 801.
Creitas Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crem ſ. Cremus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Creon Agrigent. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131. non diverſus ab Acrone.
Creon Rhetor IV. 32. IV. IV. p. 431.
Creophylus Samius I. 4. 2. I. p. 22.
Creophylus alius I. 4. 4. I. p. 24.
Creperius Calpurnianus II. 25. 5. I. p. 872.
Creſcens Megalop. Cynicus III. 13. II. p. 362.
Creſcentius V. 24. VIII. p. 348.
de *Creſcentiis* (*Pet.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Creſconius ſ. Criſconius Epiſc. Afric. VI. 1, 20. XI. p. 64. & 92.
Criambulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Cride Medica VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crinagoras Philoſophus III. 28. 7. II. p. 714. & 2. p. 686.
Crinas Masſil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Crinis Stoicus III. 15. II. p. 402.
Criſpinus Lampſac. V. 45. X. p. 468. V. 32. 20. IX. p. 131. 220.
Criſpinus Stoicus III. 15. II. p. 402. & in add. p. 828.
Criſpus (*Junius*) *vid. Junius.*
Criſpus Libertus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Criſpi duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 131.
Criſpus Paſſienus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Critiæ duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 132.

Critias Athen. Tragicus II. 19. I. p. 673. II. 11. 12. I. p. 453. fr. II. 18. 3. I. p. 653. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Critias Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Critias Orator II. 26. 2. I. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 481.
Crito Ægeus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 499. & 3. p. 530.
Crito Athen. Philosophus II. 23. 35. I. p. 836. III. 1. 3. II. p. 17. III. 6. 8. II. p. 123.
Crito Chalcedon. Peripat. III. 11. II. 294.
Crito Comicus II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. I. p. 452.
Crito Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Crito Gortyniates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 132.
CRITO Medicus VI. 7. 12. XII. p. 688. VI. 9. 4. XIII. p. 132.
Ejus Librorum IV. κοσμητικῶν argumenta græc. & lat. extant VI. 7. 12. XII. p. 689.
Crito Lyricus II. 15. 25. I. p. 579.
Critones varii II. 23. 35. I. p. 836.
Critobulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Critobulus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Critodemus Astrologus MS. III. 20. 10. II. p. 511.
Critodemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Critolaus Arati Comment. III. 18. 3. II. p. 455.
Critolaus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Critolaus Phaselites Perip. III. 11. II. p. 294.
Critolaus Rhetor IV. 32. IV. p. 481.
Critopulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
CRITOPULUS (Metrophanes) V. 45. X. p. 498. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not.
Crobylus (Hegesippus) vid. Hegesippus.
Cronius Pythag. II. 13. 1. I. p. 499. II. 5. 40. I. p. 334. II. 6. 12. I. p. 349. III. 3. II. p. 57.
Crotinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
la Croze (*Matur. Veyss.*) *Epist. ad Ven. Jo. Christoph. Wolfium de Athenagoræ libro de vero amore* V. 6. 6. VI. p. 800.
Cryssippus I. 17. 4. I. p. 110. lege Chrysippus.
Cruserius (*Hermanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Crusius (*Martin*) V. 45. X. p. 517. 518. VI. 10. 5. XIII. p. 467. Ej. Turco-Græcia V. 5. 28. VI. p. 692.

Cte-

Cteſarchus Peripat. III. 11. II. p. 294.
CTESIAS Hiſtoricus & Medicus ſr. II. 25. 16. I. p. 881. II. 24. 6. I. p. 865. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 9. 4. XIII. p. 133. VI. 10. 30. XIII. p. 619. 620.
Cteſias Epheſius II. 28. 16. I. p. 883.
Pro Cteſia Rhetore apud Ammianum Marcellinum XXX. 4. ubi Rhetoricam *ſuaſionis opificem*, πειθῶς δημιουργὸν traditur definiſſe, viri docti recte reponunt nomen Tiſiæ.
Cteſibius Mechan. III. 24. 7. not. II. p. 592. III. 22. 13. II. p. 550. III. 23. II. p. 572.
Cteſibii duo alii II. 24. 7. I. p. 592. not.
Cteſiphon Lyricus II. 15. 26. I. p. 579.
Cteſiphon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Cteſiphon Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Cteſiphontes varii II. 15. 26. I. p. 580.
Cteſippus Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Cubidius (Joannes) V. 45. X. p. 499.
Cubocleſius (Anton.) V. 45. X. p. 488. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Cubocleſius (Dan.) V. 45. X. p. 501.
Cubocleſius (Jo.) V. 43. 7. X. p. 384.
Cubricus, nomen Manetis V. 1. 32. V. p. 282. not.
Cucuma Muſicus MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Cucuzelus (Jo) vid. Johannes.
Curanidum ſ. Κυρανίδων ſcriptor I. 9. 8. I. p. 62. VI. 8. 2. XII. p. 755.
Cumulas Melodus V. 41. 2. X. p. 131.
Cureus κυρεὺς VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Curio (*Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Curnutus vid. Cornutus.
Curnutus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Curteſius (Georg.) Scholarius vid. Georgius.
Curtius hiſtoricus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Cux vid. *Chuz.*
de *Cuſa* (*Nic.*) VI. 4. 2. XI. p. 685.
Cutula (Theodorus) vid. Theodorus.
Cybele Dea VI. 9. 4. XIII. p. 133.
Cyclici Scriptores II. 2. 24. I. p. 281.
Cydippus II. 15. 55. I. p. 595.

CYDONES (Demetrius) V. 43. 8. VIII. X. p. 385. ſq.
Cydones (Prochorus) V. 45. X. p. 544.
Cyliſcus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Cyllenius Petianus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Cylo Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 499.
Cyminetus (Sebaſtus) V. 45. X. p. 516.
Cynæthon Laced. II. 8. 15. I. p. 378. not.
Cyneſius Cyclicus II. 2. 24. I. p. 282.
Cynicorum Philoſophorum catalogus III. 13. II. p. 360.
Cyniſcus III. 13. II. p. 362.
Cynulcus (Carneus) vid. Carneus.
CYPARISSIOTA (Jo.) V. 44. X. p. 463.
S. Cyprianus VI. 4. 2. p. 762. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 27. p. 750. & 34. p. 758. & 39. p. 796. & 806.
Cyprianus Martyr alius II. 7. 4. I. p. 357.
Cyprianus Monachus V. 45. X. p. 499. V. 41. 2. X. p. 131.
Cyrenæus IV. 2. 14. III. p. 50.
Cyrenaicorum catalogus III. 33. 4. II. p. 817.
Cyriacus Anconitanus Schol. Strabonis IV. 14. III. p. 7.
CYRILLUS Alex. V. 27. VIII. p. 553. II. 10. 45. I. p. 436. IV. 35. 1. I. p. 540. V. 1. 26. V. p. 217. p. 226. & 232. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 8. 5. VII. p. 89. & 7. p. 97. 99. V. 11. 7. VII. p. 441. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 16. 16. VII. p. 692. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. 765. 775. & 14. p. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 30. 10. VIII. p. 741. & 11. p. 796. V. 32. 20. IX. p. 70. 87. 88. 89. 113. & p. 129. V. 34. 10. IX p. 286. V. 35. 5. IX. p. 328. V. 38. 9. IX. p. 389. 393. 417. &. p. 430. V. 40. 8. X. p. 52. MS. V. 41. 2. X. p. 131. & 3. p. 210. VI. 1. 18. XI. p. 51. & 19. p. 56 VI. 4. 2. XI. p. 398. 400. 406. 436. 437. 438. 439. & p. 443. VI. 9. 4. XIII. p. 134. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 18. p. 536. & 20. p. 617. & 21. p. 626. & 39. p. 806. not. & 44. p. 819. 821. & p. 823.
Cyrillus Antioch. Patr. IV. 4. X. p. 781.
Cyrillus Chius V. 45. X. p. 501.
Cyrillus quidam chronographus V. 4. 42. VI. p. 159.
Cyrillus CPol. Patr. V. 43. 11. X. p. 416.
Cyrillus Lesbius CPol. Patr. V. 14. XI. p. 790.
Cyrillus Gramm. III. 28. 7. II. p. 714. V. 7. 15. VII. p. 36.

Cyrillus Gloſſarii autor MS. V. 40. 8. X. p. 51.
Cyrilli & aliorum gloſſæ V. 40. 8. X. p. 56.
Cyrillus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 358.
CYRILLUS Hieroſol. V. 14. 1. ſqq. VII. p. 543. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 30. VI. p. 119. not. VI. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 19. 7. VIII. p. 91. & 102. V. 32. 20. IX. p. 88. V. 41. 3. X. p. 207. & 210. VI. 4. 2. XI. p. 544. & p. 765.
Cyrillus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrillus Nicænus Metrop. V. 5. 28. VI. p. 695.
Cyrillus Lucaris V. 45. X. p. 499. VI. 4. XI. p. 772. VI. 4. 2. XI. p. 729.
Cyrillus Poeta Epigr. III. 28. 9. II. p. 714.
CYRILLUS Scythopol. V. 41. 3. X. p. 155. V. 5. 17. VI. p. 526. 556. & p. 562. V. 32. 20. IX. p. 139. & 148. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Cyrillus (*Jo. Gothofr.*) V. 27. 2. VIII. p. 556. VI. 10. 5. XIII. p. 466. 467.
Cyrilli varii V. 27. 2. VIII. p. 555.
Cyrinus ſ. Quirinus Rhetor. IV. 32. IV. p. 482.
Cyrſilus ſ. Cerſylus Pharſalius III. 8. 2. II. p. 215.
Cyrtus (Dionyſius) vid. Dionyſius.
Cyrus Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Alexandr. Epiſc. Monothel. V. 41. 3. X. p. 203.
Cyrus Antipolit. V. 38. 9. IX. p. 508.
Cyrus Dadybrenſis V. 13. 7. VII. p. 539.
Cyrus Edeſſæ Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Germanus V. 32. 20. IX. p. 63. p. 98. VI. 10. 18. XIII. p. 536.
Cyrus Lampſacenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Liviæ Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Cyrus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Cyrus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482. IV. 31. 16. IV. p. 457.
CYRUS Theodorus Prodromus vid. Theodorus.
Cyri varii III. 28. 7. II. p. 714. IV. 31. 16. IV. p. 457. V. 38. 9. IX. p. 508. not.
Cytherius Ptolemæus vid. Ptolemæus.
Cytherus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482.
Cytiſonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.

D.

Dacherii (*Lucæ*) indiculus Aſceticorum VI. 10. 32. XIII. p. 755. Spicilegium XIII. p. 756.
Dacydas Matapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dado VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Dado Virdun. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Dadoes Maſſalianus V. 38. 9. IX. p. 392.
Dagobertus Rex VI. 4. 2. XI. p. 463. p. 494.
Daimachus Platæenſis III. 8. 2. II. p. 215.
Daimachus de re milit. MS. III. 30. 12. II. p. 768.
Daippus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Daldus (*Lazarus*) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Jo Dallæus V. 11. 7. VII. p. 448.
Dalion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 134.
Dalmatius VI. 4. 2. XI. p. 355.
Dalmatius Archimandr. VI. 4. 2. XI. p. 402.
Damagetus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714. & I. p. 685.
Damarmenus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damas III. 11. I. p. 301.
Damaſcenus Demonici & Elaſſonis Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Damaſcenus hypodiaconus Theſſalon. Studita V. 45. X. p. 501. V. 5. 28. VI. p. 693.
DAMASCENUS (Joannes) V. 30. 11. VIII. p. 772. II. 19. I. p. 685. III. 6. 1. II. p. 110. MS. & 5. p. 118. III. 11. II. p. 304. III. 29. 7. II. p. 746. V. 1. 32. V. p. 290. V. 5. 6. VI. p. 350. V. 5. 9. VI. p. 431. & 17. p. 516. 545. & 26. p. 688. & 27. p. 690. & 28. p. 702. MS. & 29. p. 707. V. 6. 12. VI. p. 820. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 11. 4. VII. p. 422. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 16. 10. VII. p. 726. V. 17. 13. VII. p. 775. & 17. p. 787. VI. 10. 17. XIII. p. 496. & 18. p. 541. & 19. p. 613. & 20. p. 617. & 28. p. 750. ſq. & 35. p. 766. & 41. p. 810. & 44. p. 815.
Damaſcenus (*Joannes*) *cogn. Meſue Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 256. V. 30. 11. VIII. p. 772. not. VI. 8. 3. XII. p. 774. MS. & 7. p. 781. MS.
Damaſcenus (*Joannes*) *Serapionis fil. Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Damaſcenus Litæ & Rhendines Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Damaſcenus (Nicol.) vid. NICOLAUS.
Damaſcenus (Pet.) vid. Petrus.

Damaſceni varii V. 30. 11. VIII. p. 772.
DAMASCIUS Damaſcenus VI. 10. 37. XIII. p. 784. III. 1. 3. II. p. 12. & 23. III. 3. II. p. 57. III. 6. 10. II. p. 126. & 25. p. 146. & 39. p. 174. not. III. 11. II. p. 294. III. 15. II. p. 402. IV. 19. 2. III. p. 602. not V. 6. 14. VI. p. 827. V. 38. 9. IX. p. 416. 437. & 491. VI. 10. 37. XIII. p. 784.
Damaſcius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Damaſcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damaſippus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Damaſtes Sigieus Geographus IV. 2. 10. III. p. 39.
Damaſus Rom. Ep. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. VI. 4. 2. XI. p. 383. 385. 388. 415. 429. 763. & p. 766. VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Damegeron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damiani (*Pet.*) V. 19. 6. VIII. p. 88. & 39. p. 802. VI. 10. 43. XIII. p. 814. & 44. p. 826.
S. Damianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 128.
Damianus Heliodorus Lariſſ. MS. V. 6. 5. VI. p. 800. vide HELIODORUS
Damianus (Tertius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Damion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Damippus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damis Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Damis Aſſyrius IV. 24. 1. IV. p. 45. & 15. p. 61.
Damnas Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Damo ſ. Demo Pythagoræ filia II. 13. 2. I. p. 526. II. 12. 4. I. p. 464.
Damo Sophiſta & Muſicus II. 23. 30. I. p. 825.
Damo Syracuſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damo ſ. Demo Proverbiorum Scriptor. IV. 9. 1. III. p. 281.
Damocharis ſ. Democharis Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Damocles Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damocrates ſ. Democrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135. III. 26. 8. II. p. 628. not.
Damonicus (Claudius) vid. Claudius.
Damoſtratus ſ. Demoſtratus halievticorum Scriptor IV. 20. 3. III. p. 627. not. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Damotages Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Damoxenus Athen. Comicus II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. p. 452. & 12. p. 453.
Danäe Epicurea III. 33. 3. II. p. 816.

Danaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Daniel Abbas MS. V. 45. X. p. 501.
Daniel Cretensis MS. III. 6. 17. II. p. 135.
Daniel Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Daniel Cyzicenus V. 45. X. p. 501. III. 11. II. p. 294.
Daniel Monachus V. 5. 8. VI. p. 365. & 366. V. 5. 17. VI. p. 538. V. 32. 20. IX. p. 103.
Daniel Nicænus V. 45. X. p. 501.
DANIEL Propheta III. 29. 7. II. p. 745. IV. 13. 13. III. p. 409. MS.
Daniel Raithenus V. 45. X. p. 501.
Dantzius (*Joannes*) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 257.
Daphidas ſ. Daphitas Telmiſſenſis Gramm. III. 28. 7. II. p. 714. II. 7. 10. I. p. 368. V. 7. 15. VII. p. 56.
Daphne ſ. Manto Tireſiæ filia I. 4. 5. I. p. 24.
Daphnæ aliæ I. 4. 6. I. p. 24.
Daphnis Poëta I. 4. 6. I. p. 24. III. 17. 8. II. p. 439.
Daphnidius Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Daphnopates (Theodorus) vid. Theodorus.
Daphnus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Dardaneus Lucanus II. 13. 1. I. p. 500.
Dardanus Aſſyrius Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Dardanus Dardaniæ conditor I. 4. 8. I. p. 25. II. 23. 5. I. p. 809.
Dardanus Stoicus III. 15. II. p. 402.
Dardani varii I. 4. 8. I. p. 25.
DARES Phrygius I. 5. 1. I. p. 26.
Darius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Darius Rex II. 10. 19. I. p. 413.
Daſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Datianebes nomen commentitium JCti V. 45. X. p. 501. VI. 6. 6. XII. p. 563.
Dation ſ. Detion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136. leg. Dalion.
David Diſſipatus διαπαλος MS. V. 45. X. p. 502.
David Hieremias V. 28. 12. VIII. p. 618.
David Monachus MS. V. 45. X. p. 501.
David Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
DAVID Rex V. 41. 2. X. p. 131. VI. 9. 4. XIII. p. 136.

Da-

David quidam MS. III. 11. II. p. 295. III. 6. 1. II. p. 110. IV. 27. 2. IV. p. 187.
Davides tres V. 5. 9. VI. p. 431.
Daumii (Chriſtiani) Homiliæ Patrum in feſtum Nativit. CHriſti VI. 10. 39. XIII. p. 796.
de editis ab eo ſcriptis aliis VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Deanax Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Debigorus ſ. Debigoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Decadio Juſtinus vid. Juſtinus.
P. Decimius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Decretum Epheſinæ Synodi contra Masſilianos V. 38. 9. IX. p. 391.
Decretum editum circa unionem Synodi CPol. ſub Alexio Comneno VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Decrianus Sophiſta IV. 32. IV. p. 482.
Dection Grammat. III. 16. 3. II. p. 418.
Defenſor V. 45. X. p. 508. not.
Deſilaha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Deſindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Deileon ſ. Deleon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
in B. Deiparam hymnus alphab. V. 16. 18. VII. p. 716.
Δειπνοσοφιϛικῶν Athenæi epitome MS. IV. 20. 6. III. p. 632.
Deletius Epagathus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Delius Epheſius Platonicus III. 3. II. p. 57.
Delphinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων V. 4. 37. VI. p. 144.
DEMADES Athen. Orator IV. 30. 13. IV. p. 418. II. 26. 8. I. p. 921. not. IV. 32. IV. p. 482. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
Demades hiſtoricus IV. 30. 13. IV. p. 421.
Demantes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Demaratus Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demaratus Spartanus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Demaratus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Demarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demeas Rhetor IV. 32. IV. p. 40. 13. 20.
Demetrianus Rhetor IV. 32. IV. 482. V. 7. 15. VII. p. 56.
Demetrius Adramyttenus vid. Demetrius Ixion.
Demetrius Alexandr. Cynicus III. 13. II. p. 362.

Demetrius Alexandr. Peripat. III. 11. II. p. 244.
DEMETRIUS Alexandr. Rhetor IV. 3. 1. IV. p. 425. IV. 32. IV. p. 482.
Demetrius Alexandr. Epic. V. 1. 32. V. p. 276.
Demetrius Anagnoſta Gramm. MS. V. 7. 15. VII. p. 42.
Demetrius Apameus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demetrius Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 136. III. 26. 2. II. p. 620. & 8. p. 627.
Demetrius Aſpendius Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demetrius Bithynus Medicus VI. 9. 4. VIII. p. 137.
Demetrius Bithynus Stoicus III. 15. II. p. 402. III. 28. 7. II. p. 715.
Demetrius Byzant. Peripat. III. 11. II. p. 294.
Demetrius Chalcondylas vid. Chalcondylas.
Demetrius Chartophylax VI. 6. 6. XII. p. 483.
Demetrius Chlorus Medicus III. 26. 2. II. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
CHRYSOLORAS (Demetrius) V. 43. 8. X. p. 394. V. 5. 17. VI. p. 521. V. 7. 15. VII. p. 42. MS.
Demetrius Comicus fr. II. 22. I. p. 755. II. 11. 9. & 10. I. p. 452.
Demetrius CPolit. Diaconus V. 5. 28. VI. p. 698.
Demetrius Corinthius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demetrius Cubicularius MS. III. 23. II. p. 571.
DEMETRIUS Cydonius ſ. Theſſalonicenſis V. 43. 8. X. p. 385. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. V. 5. 7. VI. p. 351. & 17. p. 544. 553. & 27. p. 691. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 32. 20. IX. p. 71. 105. 115. & p. 133. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Demetrius Cyzicenus vid. Demetrius Syncellus.
Demetrius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demetrius Cyrenæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 56.
Demetrius Deſpotæ Scriba V. 5. 28. VI. p. 698.
Demetrius Ixion Adramyttenus V. 7. 15. VII. p. 56. II. 5. 41. I. p. 334. II. 8. 16. I. p. 378. IV. 34. 4. IV. p. 518. & 17. p. 537. V. 40. 7. X. p. 22.
Demetrius Laco Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Demetrius Magnes Gramm. V. 7. 15. VII. p. 56. III. 4. 2. II. p. 74.
Demetrius Melodus V. 41. 2. X p. 131.
Demetrius Moſchus Gramm. MS. I. 18. 5. I. p. 114.
Demetrius Nigrinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Demetrius Notaras vid. Notaras.

DEMETRIUS Pepagomenus V. 43. X. p. 398. I. 25. 6. I. p. 155. IV. 17. 21. III. p. 531. VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
DEMETRIUS Phalereus III. 11. II. p. 294. II. 5. 41. I. p. 334. II. 23. 30. I. p. 828. II. 9. 6. I. p. 396. II. 14. 17. I. p. 545. & 18. p. 546. III. 1. 3. II. p. 7. III. 10. 11. II. p. 270. III. 20. 10. II. p. 510. MS. III. 30. 12. II. p. 768. II. 32. 17. III. p. 788. IV. 13. 13. III. p. 410. IV. 31 1. IV. p. 423. & 16. p. 457. & 18. p. 474. IV. 32. IV. p. 482. VI. 10. 26. XIII. p. 647.
Demetrius Phyſicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Demetrii duo Platonici III. 3. II. p. 57.
Demetrius Scepſius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 56. II. 5. 42. I. p. 334.
Demetrius Syncellus Metropol. Cyzicenus V. 5. 8. VI. p. 388. 389. V. 5. 25. VI p. 685.
Demetrius Theſſalon. vid. Demetrius Cydonius.
Demetrius Tragicus II. 19. I. p. 674.
DEMETRIUS Triclinius II. 17. 5. I. p. 634. II. 8. 16. I. p. 378. MS. II. 12. 9. I. p. 476. II. 15. 4. I. p. 555. II. 16. 10. I. p. 618. not. II. 21. 4. I. p. 715. IV. 34. 10. VI p. 528. V. 7. 10. VII. p. 17. & 15. p. 56. VI. 10. 26. XIII. p. 644.
Demetrius Zenus II. 2. 3. I. p. 265. II. 3. 16. I. 296. V. 5. 28. VI. p. 701.
Demetrii varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 136.
Demetrii varii Peripatetici III. 11. II. p. 294.
Demetrii varii Rhetores IV. 32. IV. p. 482.
Demetrii varii V. 43. 8. X. p. 390. V. 5. 36. VI. p. 773. a.
de Demetrii Martyris miraculis fragmentum V. 5. 7. VI. p. 350.
Ejus Martyrium V. 38. 9. IX. p. 71. 498.
Demion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Democedes Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Demochares Platon. III. 3. II. p. 57.
Demochares Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Demochares Stoicus III. 15. II. p. 402.
Democharis vid. Damocharis.
Democlitus III. 30. 6. II. p. 762.
Democrates Epicur. III. 333. II. p. 810.
Democrates Medicus vid. Damocrates.
DEMOCRATES Philoſophus II. 13. 1. I. p. 518. not. VI. 10. 26. XIII. p. 642.

Democrates varii II. 13. 1. I. p. 518. not.
DEMOCRITUS Abderita II. 23. 5. I. p. 802. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 43. I. p. 334. II. 10. 18. I. p. 422. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 447. fr. II. 13. 1. I. p. 500. II. 24. 2. I. p. 847. & 6. p. 866. II. 23. 1. I. p. 796. III. 5. 4. II. p. 82. III. 6. 8. II. p. 123. & 25. p. 145. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 384. III. 24. 10. II. p. 601. III. 30. 12. II. p. 768. IV. 2. 10. III. p. 39. V. 5. 21. VI. p. 613. VI. 7. 8. XII. p. 644. VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 761. 762. 764. 767. & p. 708. Chemica p. 771. p. 775. 776. VI. 10. 20. XIII. 619. & 24. p. 639. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Democriti fragmentum de sympathiis & antipathiis græc. & lat. cum vers. & notis Jo. Rendtorfii extat IV. 29. IV. p. 333.
Democritus Ephesius III. 24. 10. II. p. 601.
Democritus Pergamenus Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Democritus Platon. III. 3. II. p. 57.
Democritus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Democriti varii II. 23. 5. I. p. 811.
Demodamas historicus III. 8. 2. II. p. 215.
Demodocus Corcyræus I. 5. 6. I. p. 28.
Demodocus Croton. Medicus I. 5. 7. I. p. 29. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demodocus Lerius I. 5. 7. I. p. 29.
Demologus Tragic. II. 19. I. p. 674.
Demon Sicyon. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Demon Gramm. V. 7. 15. VIII. p. 56.
Demonax Comicus fr. II. 22. I. p. 756. II. 11. 12. I. p. 453.
Demonax Cyprius Cynicus III. 13. II. p. 362.
Demonax Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Demonicus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Demophanes Platon. III. 3. II. p. 57.
Demophilus Epic. III. 33. 3. II. p. 810.
DEMOPHILUS Gnomicus II. 13. 1. I. p. 518. not. III. 20. 9. II. p. 503. IV. 14. 4. III. p. 417. & 6. p. 418. VI. 10. 24. XIII. p. 639. & 26. p. 642.
Demophili varii II. 13. 1. I. p. 518. not.
Demosthenes Bithynus II. 23. 5. I. p. 810.
Demosthenes Masil. Medicus II. 23. 5. I. p. 810. VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demosthenes duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 138.
Demosthenes Philalethes Med. VI. 9. 4. XIII. p. 138.

DE-

DEMOSTHENES Orator ll. 26. 8. l. p. 917. ll. 10. 15. l. p. 418. & 48. p. 437. ll. 11. 5. l. p. 447. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 6. p. 468. & 17. p. 494. 506. & 19. p. 606.
Demosthenes Rhegiensis Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Demosthenes Thrax s. Bithynus II. 3. 15. I. p. 295. II. 5. 44. I. p. 334. II. 8. 14. I. 377. V. 7. 15. VII. p. 56.
Deemosthenes varii II. 26. 8. I. p. 928.
Demostratus vid. Damostratus.
Demostratus Rhetor IV. 32. IV. p. 482.
Demotimus Peripat. III. 11. II. p. 295.
Demus Historicus IV. 34. 4. IV. p. 516.
Deodwinus vid. Durandus.
Dercyllides Platon. III. 3. II. p. 57.
Descriptio Consulum ex quo primum ordinati sunt V. 4. 37. VI. p. 147.
Designatianus (Largus) vid. Largus.
Despota (Joannes) vid. Joannes.
Detion, Dation vide Dalion.
Deucalion Astrologus III. 20. 10. II. p. 510. MS.
Deucalion Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Deusdedit Cardin. VI. 1. 20. XI. p. 94.
Deusdedit Papa VI. 4. 2. XI. p. 461.
Dexianus Seleuc. Epic. V. 19. 10. VIII. p. 135.
Dexippus s. Doxippus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 139. II. 24. 6. I. p. 865. III. 11. II. p. 295.
Dexippus Comicus II. 22. I. p. 756.
Dexippus Herennius, Histor. III. 8. 2. II. p. 215. IV. 26. 7. IV. p. 155. IV. 32. IV. p. 482.
DEXIPPUS Peripat. IV. 26. 7. IV. p. 155. III. 6. 1. II. p. 110. III. 11. II. p. 295. V. 4. 33. IV. p. 127.
Dexitheus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dexius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 839.
Dexter VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Diades III. 22. 13. II. p. 139.
Diadochus (Marcus) vid. Marcus.
Diadochus Photices Ep. V. 38. 9. IX. p. 446. V. 5. 17. VI. p. 530. V. 24. VIII. p. 348. & 359. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 96. V. 45. X. p. 487.

Diadumenus Platon. III. in add. II. p. 825.
Diætus (*C. Cæcilius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 139.
διάγνωσις τῆς ἡλιακῆς σφαίρας III. 20. 9. II. p. 505.
Diagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 139. II. 24. 6. I. p. 866.
Diagoras Melius II. 23. 16. I. p. 817. II. 9. 6. I. p. 395. II. 14. 18. I. p. 547.
Diagoræ varii II. 23. 16. I. p. 817.
Dialecticorum Philosophorum Catalogus III. 33. 6. II. p. 821.
de Dialectis L. Græcæ Scriptores græci IV. 34. IV. p. 521.
de Dialectis L. Græcæ Scriptores recentiores V. 7. 15. VII. p. 75. not.
Περὶ διαλέκτων τῶν παρὰ Κορίνθῳ παρεκβληθεισῶν V. 7. 9. VII. p. 14. & 15.
διαλέξεις quinque dorice scriptæ II. 13. 3. I. p. 530.
διάλεξις τινὸς λογίου καὶ φιλοσόφου V. 44. X. p. 462.
διάληψις περὶ τῆς καλουμένης λογικῆς II. 13. 1. I. p. 495. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Dialogus Man. Chrysoloræ cum Greg. Palama de processione Spiritus S. V. 43. 23. X. p. 435.
Dialogus Astrolog. sub tit. Hermippi MS. III. 20. 10. II. p. 514. VI. 5. XII. p. 261. sq.
Diana Dea VI. 9. 4. XIII. p. 139.
Diaphantes vid. Diophantes.
Dias Ephesius Sophista IV. 32. IV. p. 482.
διάταξις Apostolica V. 30. 11. VIII. p. 797.
τὸ διατίθεσθαι τύπος παλαιός VI. 6. 6. XII. p. 490.
τὸ διατίθεσθαι τύπος νεώτερος VI. 6. 6. XII p. 490.
διατύπωσις græcorum Episcopatuum V. 5. 15. VI. p. 479.
Diaulus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 140.
Dicæarchus Laced. V. 7. 15. VII. p. 56.
DICÆARCHUS Messenius Perip. III. 11. II. p. 295. II. 15. 9. I. p. 564. & 10. p. 566. II. 17. 2. I. p. 621. not. II. 19. I. p. 674. III. 1. 3. II. p. 13. III. 6. 39. I. p. 184. III. 8. 2. II. p. 215. III. 10. 9. II. p. 267. III. 23. II. p. 584. IV. 9. 1. III. p. 282. VI. 10. 20. XIII. p. 619. & 42. p. 812.
Dicæarchus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dicæarchi varii III. 11. II. p. 299.
Dicæneus Legislator II. 14. 9. I. p. 538. not & 18. p. 547.
Dicæogenes Trag. II. 19. I. p. 674. II. 2. 24. I. p. 282. II. 11. 12. I. p. 453.
Dicon Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 500
Dictinius Ep. VI. 4. 2. XI. p. 391.

Di-

Dictionaria & Gloſſaria in Theologos, JCtos, Medicos &c. IV. 36. 1. ſqq. IV. p. 569.
Dictionaria Græca omnis generis X. p. 105. vid. Lexica
DICTYS Cretenſis I. 5. 8. I. p. 30.
Dictys Rex I. 5. 8. I. p. 30. not.
Didotus Medicus IV. 3. 6. III. p. 100. lege Diodotus.
DIDYMUS Alexandr. Gramm. Chalcenterus V. 7. 15. VII. p. 56. I. 11. 8. I. p. 77. II. 1. 8. I. p. 258. II. 3. 1. ſq. I. p. 285. II. 5. 45. I. p. 334. II. 8. 16. I. p. 378. II. 14. 17. I. p. 545. II. 15. 21. I. p. 577. II. 17. 5. I. p. 633. II. 18. 5. I. p. 656. II. 19. I. p. 674. & 681. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 756. II. 26. 6. I. p. 915. III. 1. 8. II. p. 41. III. 18. 3. II. p. 455. IV. 9. 1. III. p. 281. VI. 8. 7. XII. p. 781. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 141. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Didymus junior Alex. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 57.
DIDYMUS Alexandr. (S. Hieronymi Præceptor) V. 24. VIII. p. 351. III. 11. II. p. 299. V. 1. 26. V. p. 225. not. & p. 229. V. 1. 32. V. p. 291. V. 4. 12. VI. p. 95. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 17. p. 787. & 19. p. 790. VI. 10. 35. XIII. p. 762.
Didymus Arejus Platon. III. 3. II. p. 57.
Didymus (Areus) Stoicus fr. III. 15. II. p. 402.
Didymus Claudius V. 45. X. p. 502.
Didymus (Claudius) V. 7. 15. VII. p. 57. II. 25. 7. I. p. 873.
Didymus Cnidius III. 18. 3. II. p. 455.
Didymus Heraclidæ fil. V. 7. 15. VII. p. 57. V. 24. VIII. p. 355. not.
Didymus Planetiades Cynicus III. 13. II. p. 362.
Didymus Pythagor. Muſicus II. 13. 1. I. p. 500. III. 10. 9. II. p. 267.
διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ Ἡμπερίδι MS. V. 6. 13. VI. p. 825.
διήγησις ἐξαίρετος ἐρωτικὴ Φλωρίδι MS. V. 6. 13. VI. p. 825.
διήγησις περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῦ ναῦ V. 5. 26. VI. p. 689.
Dieuches Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Digeſtorum Interpretes græci & editiones VI. 6. 6. XII. p. 358.
Dimachus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.
Dinarchus Scriptor de Homero II. 5. 46. I. p. 334.
DINARCHUS Orator II. 26. 11. I. p. 936. & 8. p. 920. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 501. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Dinarchus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 500.

Dinarchi varii II. 26. 11. I. p. 936.
Dindimus Rex Brachman. II. 10. 17. I. p. 420.
Dinias II. 15. 55. I. p. 595. not.
Dinolochus Com. II. 22. I. p. 756. II. 19. I. p. 674.
Dinocrates Tarent. II. 13. 1. I. p. 500.
Dinoſtratus Pythag. II. 13. 1. I. p. 500. III. 14. 18. II. p. 385.
Dinus de Garbo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Dio Alexandr. Acad. III. in add. II. p. 825.
Dio Coccejanus V. 5. 2. VI. p. 230. vid. DIO Caſſius.
Dio Colophonius VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio commentator ὑπομνηματογράφος V. 16. 15. VII. p. 696.
DIO Caſſius IV. 10. 5. III. p. 319. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 38. 9. IX. p. 398. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Ejus locus de Antonio Muſa græc. & lat. cum notis extat VI. 9. 4. XIII. p. 66.
DIO Chryſoſtomus IV. 10. 1. III. p. 305. II. 7. 10. I. p. 368. III. 8. 2. II. p. 215. IV. 32. IV. p. 482. V. 38. 9. IX. p. 448. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 17. p. 507. & 20. p. 622. & 37. p. 783.
Dio iatraliptes VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dio Neapolit. III. 5. 21. II. p. 100.
Dio Stoicus III. 15. II. p. 402.
Dio Syracuſ. II. 13. 1. I. p. 501. II. 10. 16. I. p. 419. II. 19. I. p. 675. III. 3. II. p. 57. VI. 10. 17. XIII. p. 493.
Diones varii IV. 10. 16. III. p. 328.
Diochætes Pythagor. II. 13. 1. I. p. 501.
Diochætes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Athen. Comicus II. 22. I. p. 757. III. 10. 10. II. p. 268.
DIOCLES Caryſtius Medicus II. 13. 1. I. p. 501. VI. 7. 4. XII. p. 583. VI. 9. 4. XIII. p. 141. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Ej. Epiſtola ad Antigonum Regem græc. & lat. extat VI. 7. 4. XII. p. 585.
Diocles Rhetor IV. 32. IV. p. 482. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles Cnidius Platon. III. 3. II. p. 58.
Diocles Chalcedonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Elaita Muſicus MS. III. 10. 10. II. p. 268.
DIocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.

Diocles Geometra III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 11. II. p. 549.
Diocles duo Grammatici V. 7. 15. VII. p. 57.
Diocles (Julianus) vid. Julianus.
Diocles (Julius) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Diocles Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Diocles Magnesius III. 15. II. p. 402.
Diocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diocles Phliasius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles duo Peripatetici III. 11. II. p. 299.
Diocles Phœnix II. 5. 119. I. p. 341.
Diocles Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diocles Tragicus II. 19. I. p. 674.
Diocles varii VI. 7. 4. XII. p. 592.
Diocris Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Diodorus Adram. prætor III. in add. II. p. 825.
Diodorus Aspendius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501. V. 11. 7. VII. p. 432. fr.
Diodorus Cronus III. 15. II. p. 403. II. 23. 44. I. p. 840. III. 33. 6. II. p. 821.
Diodorus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Diodorus Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Diodorus hæreticus Apollin. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Diodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 141.
Diodorus Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diodorus Pollionis fil. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 418.
Diodorus Sardianus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715. & 2. p. 688.
DIODORUS Siculus III. 31. II. p. 769. III. 8. 2. II. p. 226. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. p. 491. & 492. V. 38. 9. IX. p. 398. & 495. VI. 10. 20. XIII. p. 619. & 21. p. 628. not. & 37. p. 788.
Epistolæ ei suppositæ exstant XIV. p. 150. sq.
Diodorus Sinopensis Comicus II. 22. I. p. 756.
DIODORUS s. Theodorus, Tarsensis Ep. V. 24. VIII. p. 358. V. 1. 32. V. p. 291. V. 4. 36. VI. p. 135. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 4. VII. p. 736. & 19. p. 790. V. 11. 7. VII. p. 432. fr. & p. 436. fr. V. 23. 8. VIII. p. 310. V. 38. 9. p. 402. 407. & 475. V. 42. 11. X. p. 291. V. 45. X. p. 525.
Diodorus Tarsensis Grammat. V. 7. 15. V. p. 57. IV. 34. 18. IV. p. 537. II. 23. 4. I. p. 801.
Diodorus Tragicus II. 19. I. p. 674.
Diodorus Tryphon vid. Tryphon

Diodorus Tyrius V. 24. VIII. p. 358.
Diodorus Valerius IV. 34. 4. IV. p. 517.
Diodori varii III. 31. 6. II. p. 775.
Diodotus Cappadox Sophista IV. 32. IV. p. 482.
Diodotus Erythræus III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 226.
Diodotus ſ. Diodorus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 57.
Diodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diodotus Perip. III. 11. II. p. 299.
Diodotus Scholiaſtes III. 18. 3. II. p. 455.
Diogenes (Antonius) V. 6. 14. VI. p. 826. vid. Antonius Diogenes.
Diogenes Apolloniates II. 23. 17. I. p. 817. & I. p. 796.
Diogenes Babylonicus III. 15. II. p. 402. I. 17. 4. I. p. 110. III. 8. 2. II. p. 216. III. 33. 3. II. p. 810.
Diogenes Sinop. Cynicus III. 13. II. p. 362. Epiſtolæ II. 10. 20. I. p. 423. & 36. p. 431. & 38. p. 432. II. 19. I. p. 675. V. 6. 14. VI. p. 827. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 778.
Diogenes Cynicus junior III. 13. II. p. 362.
Diogenes Cyzicenus V. 7. 15. VII. p. 57. II. 2. 18. I. p. 274. not. V. 5. 2. VI. p. 240. not.
DIOGENES Laërtius IV. 19. III. p. 600. III. 1. 8. II. p. 36. III. 28. 7. II. p. 715. III. 33. 3. II. p. 810. V. 40. 2. X. p. 627. not. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 20. p. 620. & 37. p. 788.
Diogenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diogenes Oenomaus Tragic. II. 19. I. p. 674. II. 11. 12. I. p. 453. fr.
Diogenes Phœnicius Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diogenes Phryx Epiſc. Amiſenus III. 28. 7. II. p. 715.
Diogenes Rhodius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 57.
Diogenes ſ. Diomenes Smyrnæus Philoſophus II. 23. 18. I. p. 818.
Diogenes Stoicus III. 15. II. p. 402.
Diogenes Tarſenſis Tragic. II. 19. I. p. 675. II. 5. 47. I. p. 334. III. 33. 3. II. p. 810.
Diogenes varii II. 19. I. p. 674. ſq. II. 23. 18. I. p. 818. III. 13. II. p. 362 III. 15. II. p. 402. III. 33. 3. II. p. 810. V. 7. 15. VII. p. 57.
Diogenianus ſ. Diogenes Cyzic. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 57.
DIOGENIANUS Heracleotes IV. 9. 4. III. p. 283. III. 28. 7. II p. 715. & 4. p. 694. not.
Diogenianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diogeniani varii IV. 9. 4. III. p. 284.

Diogesus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diognetus itinerum mensor III. 8. 2. II. p. 216.
Diogneti varii III. 8. 2. II. p. 216.
Diomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diomedes Scholasticus V. 7. 13. VII. p. 24. & 15. p. 42. MS.
Diomedes Tarsensis Martyr VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Diomenes Smyrnæus vid. Diogenes Smyrnæus.
Diomus Pastor Siculus III. 17. 8. II. p. 439.
Dionus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dionysias Medicamenti genus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionysius Acindymus V. 45. X. p. 502.
Dionysiades Mallotes Tragic. II. 19. I. p. 675.
Dionysiades Tarsensis Tragic. II. 19. I. p. 675.
Dionysiodorus Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 142.
Dionysius Ægeus V. 38. 9. IX. p. 438. & p. 449.
DIONYSIUS Ælius) Halicarnasseus Atticista V. 7. 15. VII. p. 57. & 9. p. 13. & 15. p. 42. MS. III. 1. 3. 3. II. p. 21. III. 3. II. p. 58. III. 10. 9. II. p. 267. & 11. p. 270. III. 32. 20. II. p. 794. IV. 34. 4. IV. p. 516. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 38. 9. IX. p. 419.
Dionysius Æneus Poeta III. 28. 7. II. p. 715.
Dionysius Alexandr. Episc. V. 1. 32. V. p. 263. V. 1. 18. V. p. 74. V. 17. 17. VII. p. 787. & 18. p. 788. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 345. p. 346. & p. 762.
Dionysius Alexandr. Rhetor V. 1. 6. V. p. 5.
Dionysius Alexandr. Glauci F. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionysius Amas. Metropol. VI. 4. XI. p. 796.
DIONYSIUS Areopag. V. 1. 5. V. p. 3. II. 10. 50. I. p. 438. III. 3. II. p. 58. V. 17. 13. VII. p. 775. & 17. p. 787. & 19. p. 790. 792. V. 30. 10. VIII. p. 765. & 11. p. 801. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 44. p. 815. &. 820. not. p. 821. & p. 823.
Dionysius Barsalibus VI. 10. 4. XIII. p. 822. & 44. p. 820. not.
Dionysius Bithynus III. 33. 6. II. p. 821.
DIONYSIUS Byzantius Geogr. III. 32. 20. II. p. 796 VI. 10. 42. XIII. p. 812. Exordium anapli, sive descriptionis Bospori Thracii extat Græce IV. 2. 19. III. p. 83. not
Dionysius Byzantius CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 773.
Dionysius Cassius vid. Cassius.

Dionyſius (Caſſius) Uticenſis VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Muſalimes CPol. Patr. V. 45. X. p. 500. 502. VI. 4. 2. XI. p. 731
Dionyſius Corinthi Epiſc. fr. V. 1 24. V. p. 191. VI. 4. 2. XI. p. 761.
Dionyſius Corinthius Poeta III. 19. 2. II. p. 482. II. 8. 16. I. p. 378.
Dionyſius Cyrtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Cyzicenus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 715.
Dionyſius Diaconus & Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
Dionyſius Exiguus V. 1. 12. V. p. 32. V. 19. 6. VIII. p. 69. VI. 1. 8. XI. p. 12. 20. 51. & p. 61. V. 4. 2. XI. p. 337.
Dionyſii Grammatici varii V. 7. 15. VII. p. 57. ſq.
Dionyſius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
DIONYSIUS Halicarnaſſeus III. 32. II. p. 779. II. 1. 4. I. p. 255. II. 25. 6. I. p. 872. III. 6. 39. II. p. 174. IV. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32. IV. p. 482. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. 492. V. 7. 15. VII. p. 36. V. 38. 9. IX. p. 401. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 20. p. 620. 621. & 22. 633. & 25. p. 640. & 26. p. 641.
Dionyſius Heliopolit. IV. 13. 13. III. p. 410.
Dionyſius Heracleotes III. 15. II. p. 403.
Dionyſius Hieroſol. Epiſc. V. 24. VIII. p. 359.
Dionyſius Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 216.
Dionyſius Jambus IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius (M. Jun.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Lindius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius Longinus vid. LONGINUS.
Dionyſius Mantuca vid. Mantuca.
Dionyſii Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Metathemenus II. 17. 3. I. p. 629. & 4. p. 632.
Dionyſius Mileſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Mileſius ſ. Samius II. 2. 24. I. p. 281. not. III. 21. 3. II. p. 522.
Dionyſius Muſalimes vid. Dionyſius CPol. Patr.
DIONYSIUS Muſicus III. 10. 5. II. p. 261. & 9. p. 267.
Dionyſius Nauplii Metropol. VI. 4. XI. p. 780. V. 5. 28. VI. p. 700.
Dionyſius Olynthius II. 1. 3. I. p. 254.
S. Dionyſius Papa V. 1. 32. V. p. 275. VI. 4. 2. XI. p. 345. & p. 762.

Dio-

Dionyſius Patrarum Metropol. V. 5. 28. VI. p. 700.
DIONYSIUS Periegetes IV. 2. III. p. 21. III. 23. II. p. 585. V. 16. 19. VII. p. 723-724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 608. & 20. p. 619. & 42. p. 813.
Dionyſius Phaſelita II. 15. 4. I. p. 555. & 13. p. 571. IV. 31. 9. IV. p. 435.
Dionyſius Platon. III. 3. II. p. 58.
Dionyſii Rhetores varii IV. 32. IV. p. 482.
Dionyſius Rhodius IV. 13. 13. III. p. 410.
Dionyſius Saluſtius vid. Saluſtius.
Dionyſius Samius Poeta V. 16. 10. VII. p. 672. not.
Dionyſius Samius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Dionyſius Scytobrachion Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſius Senior Siciliæ Tyr. fr. II. 22. I. p. 756. II. 19. I. p. 675. II. 11. 12. I. p. 453. II. 14. 1. 18. p. 547.
Dionyſius junior Sicil. Tyr. II. 19. I. p. 677.
Dronyſius Sidonius Grammat. V. 7. 15. VIII. p. 58.
Dionyſius Sinop. Comicus fr. II. 22. I. p. 756. II. 11. 9. -- 11. I. p. 452.
DIONYSIUS Sophiſta Antioch. II. 10. 31. I. p. 428. & 36. p. 431. III. 28. 9. II. p. 715. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 479. & 20. p. 622.
Dionyſius Stoicus III. 15. II. p. 403.
Dionyſius Thebanus II. 15. 27. I. p. 580.
DIONYSIUS Thrax Grammat. V. 7. 13. VII. p. 24.
Ejus Ars Grammatica græce extat V. 7. 14. VII. p. 26.
Dionyſius Zopyrus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dionyſii varii III. 32. 20. II. p. 794.
Dionyſodorus Mathem. III. 22. 14. II. 550.
Dionyſodorus Rhetor. IV. 32. IV. p. 483.
Dionyſodorus Trœzenius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58. & 2. p. 4.
Dionyſodori varii V. 7. 15. VII. p. 58.
Diophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 143.
Diophanes Rhetores duo IV. 32. IV. p. 483.
DIOPHANTUS Alexandr. IV. 22. 9. IV. p. 12. III. 23. II. p. 572.
Diophantus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Diophantus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Diophantus Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diophantus Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. 501.
Diophanti varii IV. 22. 12. IV. p. 15.

Dioſcorides Alexandr. φακᾶς Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorides Alexandr. junior IV. 36. 8. IV. p. 580. & 9. p. 581. II. 24. 3. I. 857. 859. not. VI. 9. 4. XIII. p. 144.
DIOSCORIDES Anazarbeus (Pedanius) IV. 3. III. p. 88. V. 38. 9. IX. p. 436. VI. 8. 7. XII. p. 780. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 608. 609. & 20. p. 618.
Dioſcoridis Interpolatores IX. 3. 4. III. p. 95.
Dioſcorides Cyprius, Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Dioſcorides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dioſcorides Iſocratis diſcip. II. 5. 48. I. 334.
Dioſcorides Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorides Peripat. III. 11. II. p. 299.
Dioſcorides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Dioſcorides varii IV. 3. 2. III. p. 90.
Dioſcorius Myræus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 58.
Dioſcorius Advocatus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Dioſcorus Alex. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Dioſcorus Cardou Inſulæ Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Dioſcorus hæret. V. 34. 12. IX. p. 311.
Dioſcorus Medicus Alexandr. Tralliani frater VI. 9. 4. XIII. p. 145. VI. 7. 5. XII. p. 593.
Dioſcorus Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 144.
Dioſcorus Sacerdos magni Serapidis VI. 8. 2. XII. p. 752. 769.
Dioſcuri VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Dioſcurus Diaconus VI. 4. 2 XI. p. 424.
Diotas Iatroliptes VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Dioteles Peripat. III. 11. II. p. 299.
Diotima vates III. 15. II. p. 403.
Diotimus Athen. Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 226.
Diotimus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716. & I. p. 685.
Diotimus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Diotimus Stoicus III. 15. II. p. 403.
Diotimus Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Diotimi varii III. 15. II. p. 403.
Diotogenes Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Dioxippus Comicus II. 22. I. p. 757.
Dioxippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 145.

Dioxippus Socraticus ll. 23. 44. l. p. 840.
Diphilus Bosporianus lll. 33. 6. ll. p. 821.
Diphilus Caryſtius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diphilus Comicus fr. ll. 22. l. p. 757. ll. 11. 5. l. p. 447. & 7. p. 450. & 9-11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Diphilus Labyrinthus Stoicus lll. 15. ll. p. 403.
Diphilus Laodic. Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145. lll. 26. 2. ll. p. 620.
Diphilus Siphnius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diphilus Stoicus lll. 15. ll. p. 403.
Diphilus Tragicus ll. 19. l. p. 676.
Diphili varii ll. 22. l. p. 758.
Diplomata græca Vl. 6. 6. Xll. p. 425.
Diplomatum græcorum Codices 4. MSti Vl. 10. 45. Xlll. p. 838.
Diplovatatius (Thomas) V. 45. X. p. 502.
Ejus vita Bartoli JCti latine extat Vl. 6. 6. Xlll. p. 555. ſqq.
Diplovatatii varii Vl. 6. 6. Xlll. p. 555. not.
Diræ & adjurationes libris additæ V. 1. 18. V. p. 74. Vl. 8. 3. Xll. p. 761.
Diſarius Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Diſſertatio ſtelitevtica contra Iconomachos V. 5. 7. Vl. p. 350.
Diſtinctiones antiquæ librorum Biblicorum in capita & verſus IV. 5. 21. lll. p. 221. ſq. V. 5. 3. Vl. p. 255. not.
Diurnus liber Rom Pontificum Vl. 3. 1. Xl. p. 163.
Dius Pythag. ll. 13. 1. l. p. 501.
Doarus Epiſc. Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Doles Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Dolſcius (Paul.) V. 45. X. p. 518. V. 5. 28. Vl. p. 699. V. 16. 5. Vll. p. 668. 670.
Dolus ſ. Bolus Pythag. ll. 13. 1. l. p. 498.
Domeſticus (Franc.) vid. Franciſcus.
Domeſticus (Rufus) vid. Rufus.
Dominicus Gradenſis Archiep. V. 42. 14. X. p. 330. V. 45. X. p. 502.
Domitius Nigrinus vid. Nigrinus.
Domninus Chronographus lll. 3. ll. p. 58. V. 4. 36. Vl. p. 136.
Domninus Laodicenus Platon. lll. 3. ll. p. 58.
Domninus Nomicus V. 45. X. p. 502.
Domnini duo V. 4. 36. Vl. p. 136. not.
Domnus ſ. Domnenus Larisſæus MS. V. 6. 5. VI. p. 800.
Domnus Judæus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.

Domnus Medicus ll. 24. 2. l. p. 847. Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Domnus Medicus CPolit. Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Donatio Conſtantini M. quæ Sylveſtro Romano Epiſc. facta eſſe dicitur græc. & lat. extat V. 3. 3. Vl. p. 5.
Dondus (*Jac.*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 250.
Donus (*Andr.*) V. 7. 15. Vll. p. 41.
Dordracena Synodus Vl. 4. 2. Xl. p. 723.
Dorieus Poeta Epigr. lll. 28. 7. ll. p. 716.
Dorillus ſ. Doriallus Tragicus ll. 19. l. p. 676.
Dorio Criticus V. 7. 15. Vll. p. 58.
Dorio Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 145.
Dorio ſ. Durio Rhetor lV. 32. lV. p. 483.
Dorotheus Aſcalonita Grammat. V. 7. 15. Vll. p. 59. V. 38. 9. lX. p. 419.
Dorotheus Athen. Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 146.
Dorotheus Diaconus & Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 146.
Dorotheus Eleus ſ. Helias Medicus lll. 26. 8. ll. p. 628. Vl. 9. 4. Xlll. p. 146.
Dorotheus hiſtoricus lll. 8. 2. ll. p. 216.
Dorotheus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 146.
Dorotheus Monembaſ. V. 43. 33. X. p. 440.
Dorotheus Monachus V. 45. X. p. 503. V. 41. 2. X. p. 131.
Dorotheus Mytilen. Epiſc. V. 43. 33. X. p. 440.
DOROTHEUS Palæſtinus Archimandrita V. 41. 3. X. p. 160.
Dorotheus Peloponneſius Vl. 4. Xl. p. 778.
Dorotheus Quæſtor Pal. Vl. 6. 6. Xll. p. 345. 353. & p. 358.
Dorotheus Sidonius Aſtrologus MS. lll. 20. 10. ll. p. 511. lV. 14. 4. lll. p. 417.
Dorotheus Theſſalon. Ep. Vl. 4. 2. Xl. p. 422. & 424.
Dorotheus Trapezuntius V. 43. 33. X. p. 440.
DOROTHEUS Tyri Epiſc. V. 4. 37. Vl. p. 145. V. 17. 13. Vll. p. 775. V. 28. 12. Vlll. p. 618.
Dorothei varii V. 4. 37. Vl. p. 145. not. V. 41. 3. X. p. 160.
Dorſtenius (*Theodoricus*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 432.
Dorus Arabs Peripat. lll. 11. ll. p. 299.
Dorus Librarius lll. 11. ll. p. 299.
Dorus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 146.
Dorymachus Legislator ll. 14. 18. l. p. 547.

DOSIADES Poeta III. 17. 15. II. p. 447.
Iocus in ejus ara emendatus V. 6. 6. VI. p. 810.
Doſiadæ varii III. 17. 17. II. p. 449.
Doſitheus Chartophylax V. 45. X. p. 503.
Doſitheus Coloneus Atticus III. 5. 11. II. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 7. III. p. 419.
Doſitheus Dramenſis V. 43. 33. X. p. 440.
Doſitheus Epicur. III. 33. 3. II. p. 810.
DOSITHEUS Hieroſ. Patr. V. 45. X. p. 503. p. 516. V. 43. 15. X. p. 420. V. 45. X. p. 500.
DOSITHEUS Magiſter V. 7. 15. VII. p. 59. V. 40. 8. X. p 52. MS.
ex Ejus libro III. de re grammat. Hadriani Imp. Reſponſa & Epiſtola græc. & lat. cum Goldaſti notis exſtant VI. 6. 6. XII. p. 515.
Doſitheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Doſitheus Monachus V. 45. X. p. 503.
Doſithei varii III. 5. 11. II. p. 88.
Doxipater Rhetor IV. 31. 13. IV. p. 449 .vid. Doxopater.
Doxippus vid. Doxippus.
Doxopater (Joannes) Rhetor IV. 31. 6. IV. p. 432. 449. V. 45. X. p. 508.
Doxopater (Nicol.) vid. Nicolaus.
Doxopater Sacellarius V. 45. X. p. 508.
Doxopatrius (Nilus) vid. Nilus.
Draco Hippocratis F. II. 24. 1. I. p. 844. & 2. p. 855. VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Draco Legislator II. 14. 15. I. p. 543. II. 14. 18. I. p. 547.
Draco Stratonicenſis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 60.
de dracone ἐροβώρω MS. VI. 8. 3. XII. p. 770.
Draducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Dreſſeri (Matthæi) Gymnaſmatum literaturæ græcæ libri III. VI. 10. 6. XIII. p. 468.
Droco Epiſc. Bellovac. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Dromoclidas Rhetor I. 6. 1. I. p. 35.
Domocrides I. 6. 1. I. p. 35. II. 8. 15. I. p. 377.
Dromo Comicus I. 6. 1. I. p. 35.
Dromo Peripat. III. 11. II. p. 300.
Druidæ VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Drungarius (Jo.) vid. Joannes.
Druſianus ſ. Cruſianus ſ. Truſianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.

Druſus (*C. Livius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 340.
Dryander (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 257.
Drymon I. 6. 1. I. p. 35.
Drymon Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
DUCAS Mich. Ducæ Nepos V. 5. 19. VI. p. 567. V. 45. X. p. 508.
Ducas Batatzes (Jo.) Imp. V. 45. X. p. 493. 508. VI. 6. 6. XII. p. 424. vid. Batatzes.
Ducas (Manuel) V. 41. X. p. 214. V. 45. X. p. 508.
Ducena (Irene) vid. Irene.
Duportus (Jac.) Medicus VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Durandus ſ. Deodwinus Leod. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 582.
Durundus Arvern. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 544.
Duris Eleates Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Duris Samius II. 19. I. p. 676. III. 8. 2. II. p. 226.
Duris Scriptor de pictura III. 24. 10. II. p. 601.
Durius (Lucius) vid. Lucius.
Dutempleus (*Steph.*) *Medicus* VI. 9 4. XIII. p. 428.
Dymas Croton. Pzthag. II. 13. 1. I. p. 501.
Dyuridus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.

E.

Ealiem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Eberhardus Altahenſis VI. 10. 35. XIII p. 776.
Eberhardus Ratisbon. Archid. VI. 4. 2. XI. p. 642.
Eberhardus Saltzburg. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 671.
Ebn Beithar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 146.
Eben Zegar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebibule Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebrardus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 60.
Ebroinus Bituric. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Ebugarech Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebugeraret Medicm VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ebunaſar Alfarabii Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Ecbertus Monachus V. 1. 32. V. p. 291.
Eccello Pythagorica II. 13. 1. I. p. 526.
Eccellus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.

Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptores græci, qui exſtant V. 4. VI. p. 58. & 114. ſq. deperditi V. 4. 28. VI. p. 112.
de *Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptoribus recentibus mantiſſa* VI. 4. XII. p. 152.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ Scriptores recentiores ordine alphab. VI. 4. 3. XII. p. 176.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ ſpecialis certarum regionum Scriptores recentiores VI. 4. 5. XII. p. 197.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ civitatum Germaniæ Scriptores VI. 4. 6. XII. p. 201.
de Eccleſiaſticis libris Græcorum, Leo Allatius in fine Volum. V.
Ecdemus Megapol. Platon. III. 3. II. p. 58.
Ecdorus Comicus fr. II. 22. I. p. 758. II. 11. 12. I. p. 453.
Ecebolius Sophiſta CPolit. IV. 32. IV. p. 483.
Echecles Epheſius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Echecrates Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates Phliaſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Echecrates duo alii II. 13. 1. I. p. 501.
Echecratia Phliaſia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 526.
Echecratides Methymnæus Peripat. III. 11. II. p. 300.
de Eclipſi Solis, quæ CHriſto patiente contigit IV. 13. 4. III. p. 400.
Ἐκλογαὶ νόμων VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & p. 489.
Ἐκλογαὶ ex vita Gregorii I. Papæ V. 38. 9. IX. p. 497.
Ἐκλογὴ καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ἑξήκοντα βιβλίων καὶ στοιχεῖον VI. 6. 6. XII p. 426.
Ecphantides Comicus II. 22. I. p. 758.
Ecphantus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Ecphantus Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Ἔκφασις περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις κυβλακῶν θεμάτων V. 16. 18. VII. p. 717.
Edgarus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 566. 567. 568. 569.
Edigoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
S. Edmundus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 634.
Edmundus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 564.
Edovardus Senior Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 561.
S. Edwardus Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 580. 587.

Edwardus II. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 651.
Edwardus IV. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 687.
Egbertus Eborac. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 481.
Egellius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Egicanus (Flavius) vid. Flavius.
Egino VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Egnatius (Jo. Bapt.) VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Edwinus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 475.
Ehingerus (Elias) VI. 1. 12. XI. p. 40.
Eichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Εἰρήνη poëtria fr. II. 11. 15. I. p. 447.
Eiriscus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
εισαγωγὴ ἀνατομικὴ à Laurembergio edita III. 7. II. p. 186.
Ekerhardus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Elamites vid. Eulalius.
Elcahamen s. Elcalhamen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elcaymusia Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elcheis s. Elchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eleazar fil. Sabta VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Eleazarus Babyl. Episc. VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Electorum Imperii R. G. origo VI. 4. 2. XI. p. 572. not.
Elegius s. Eligius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
ελεγχος σαφὴς τῶν Ισμαηλιτῶν V. 5. 27. VI. p. 689.
Eleotates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elephantis Paëtria V. 6. 14 VI. p. 827. VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elephantus Pythag. II. 13. 1. I. p. 501.
Eleus (Semus) vid. Semus.
Eleusius Diaconus V. 5. 25. VI. p. 685.
Eleusius Presbyter V. 45. X. p. 508.
Eleutherius Zebelinus vid. Zebelinus.
S. Eleutherus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341. & 764.
Elhusen (Abuhali) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eliacon s. Eliceon Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
ELIAS Cretensis V. 45. X. p. 508. V. 13. 3. VII. p. 517. 518. 519. 521. & 7. p. 539. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 28. 12. VIII. p. 617.
Elias Hierosol. VI. 4. 2. XI. p. 555.
Elias Monachus V. 45. X. p. 508.
Elias Presbyt. & Ecdicus V. 45. X. p. 508. Elias

Elias Syncellus V. 45. X. p. 508.
Elias Patr. Orient. V. 45. X. p. 508.
Elis (Sentia) Medica VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Eliſæus Propheta VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Elium vid. Exlion.
Elkindus vid. Alchindus.
Ellopius Peparethius Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Elluchaſem Elemithar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Elmiſiam Medicus VI. 9. 4. XIII. 148.
Elmongeh ſ. Elmougih Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Elmuhaied Ettoſi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 288.
de S. Elpidio (Alexander) vid. Alexander.
Elpidius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Elpidius Scholaſticus III. 18. 4. II. p. 457. not.
Elpidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emanuel vid. Manuel.
Emanuel Charitopulus V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 509.
EMANUEL Chryſolaras V. 43. 8. X. p. 392. IV. 2. 19. III. p. 85. V. 5. 15. VI. p. 484. V. 7. 15. VII. p. 38. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 44. p. 824.
Emanuel CPol. Patr. V. 45. X. p. 509.
Emanuel Cretenſis V. 45. X. p. 509.
Emanuel Holobolus vid. Holobolus.
Emanuel Malaxus V. 45. X. p. 529. V. 5. 28. p. 694. 696. VI. 1. 16. XI. p. 48. & 17. p. 50.
Emanuel Margunius vid. Margunius.
Emanuel Moſchopulus vid. Manuel Moſchopulus.
Emanuel Palæolaurita V. 41. 2. X. p. 132.
Emanuel Palæologus vid. Manuel Palæologus.
Emanuel Peloponneſius Rhetor V. 41. 2. X. p. 132.
Emanuel Zycandyla V. 5. 12. VI. p. 473.
Emba Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Embularchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emmaſuy Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 148.
Emmenoldus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
EMPEDOCLES Agrigentinus Philoſophus II. 12. 8. I. p. 473. I. 16. 4. I. p. 103. II. 12. 6. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 502. II. 19. I. p. 676. II. 23.

23. 1. I. p. 796. II. 24. 6. I. p. 866. III. 5. 4. II. p. 82. III. 28. 7. II. p. 716. IV. 32. IV. p. 483. V. 17. 18. VII. p. 788. V. 45. X. p. 479. VI. 9. 4. XIII. p. 149. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & 26. p. 644.
Empedocli tributa ſphæra græc. & lat. extat II. 2. 9. I. p. 478.
Empedocles junior Philoſophus V. 18. 10. VIII. p. 57.
Empedocles Tragicus II. 19. I. p. 676.
Empedocles varii II. 12. 8. I. p. 475.
Empedotimus Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
Emram Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 295. & p. 149.
ὁ Ἐναντιοφανής VI. 6. 6. XII. p. 480.
Ἐναντιοφανῶν juris Scriptores VI. 6. 6. XI. p. 480.
περὶ Ἐγκλινομένων V. 7. 9. VII. p. 14. p. 15.
ENCOLPIUS Hiſtoricus IV. 10. 15. III. p. 327.
Endymion Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 82.
Engelhardus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Engilbertus Colon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 653.
Enmenoldus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Ennodius VI. 4. 2. XI p. 420.
Entylus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 149.
Eobanus Heſſus VI. 10. 5. XIII. p. 268.
Epagathus (Deletius) vid. Deletius.
Epaminondas Pythag. II. 13. 1. I. p. 502. IV. 32. IV. p. 483.
Epaphroditus Carthag. Medicus III. 26. 8. II. p. 628.
Epaphroditus Chæron. II. 5. 49. I. p. 334. II. 8. 13. I. p. 376. III. 19. 2. II. p. 481. V. 7. 15. VII. p. 60.
Epaphroditus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 149.
Epaphroditi varii IV. 7. 1. III. p. 257. V. 7. 15. VII. p. 60.
Eparchus (Anton.) vid. Antonius.
Ἐπαρχικά VI. 6. 6. XII. p. 431. 476.
Epheſinæ Synodi decretum contra Maſſalianos V. 38. 9. IX. p. 391.
Epheſius (Mich.) vid. MICHAEL.
Ephialtes Rhetor II. 26. 2. I. p. 885. not.
Ephippus Comicus fr. II. 22. I. p. 758. II. 11. 9-11. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 19. I. p. 678.
Ephippus Olynthius Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 217.
Ephorus hiſtoricus fr. II. 20. 3. I. p. 698. IV. 2. 20. I. p. 87. V. 4. 33. VI. p. 127. not.

Epho-

Ephorus Cumanus II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 50. I. p. 335. II. 15. 55. I. p. 595. not. II. 26. 5. I. p. 901. III. 11. II. p. 300.
Ephræm Cariæ Monachus V. 41. 2. X. p. 132.
Ephræmus Cherſon. V. 1. 12. V. p. 31. V. 5. 17. VI. p. 519. V. 32. 20. IX. p. 67.
Ephræmus Chronogr. V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 25. VI. p. 634.
S. EPHRAIM Syrus V. 2. 9. V. p. 319. V. 5. 17. VI. p. 510. 517. 521. 530. 532. 533. 539. & p. 547. V. 17. 4. VII. p. 736. & 13. p. 775. & 19. p. 790. V. 19. 2. VIII. p. 61. V. 28. 12. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 801. V. 32. 16. IX. p. 28. V. 32. 20. IX. p. 49. 50. 62. 70. 89. 90. 91. 96. 103. 104. 116. 120. 121. & p. 134. V. 34. 10. IX. p. 285. V. 38. 9. IX. p. 444. V. 41. 2. X. p. 132.
S. Ephraim junior V. 38. 9. IX. p. 477.
Epibechius ſ. Epibochius ſ. Epibychius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 762. 769. & 770.
Epicharmus Cous ſ. Syracuſ. fr. II. 19. I. p. 676. II. 7. 2. I. p. 354. II. 11. 5. I. p. 447. & 9. ſq. p. 452. & 12. p. 453. II. 12. 6. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 502. II. 23. 1. I. p. 795. II. 24. 6. I. p. 866. VI. 9. 4. XIII. p. 150. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Epicharmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epicrates Comicus II. 22. I. p. 758. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Epicrates Peripat. III. 11. II. p. 300.
EPICTETUS Hierapol. Stoicus IV. 7. III. p. 257. III. 15. II. p. 403. V. 43. 22. X. p. 432. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Ejus Enchiridii paraphraſis græca IV. 7. 6. III. p. 265.
EPICURUS Philoſophus III. 33. 1. II. p. 803. II. 11. 5. I. p. 447. III. 6. 39. II. p. 184. III. 9. 17. II. p. 257. III. 10. 9. II. p. 267. V. 6. 14. VI. p. 816. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epicuri varii III. 33. 3. II. p. 811.
Epicureorum Catalogus III. 33. 3. II. p. 808.
Epidaurus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigenes Byzantius Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85. III. 20. 11. II. p. 517.
Epigenes Orphicus I. 18. 1. I. p. 110. I. 19. 1. I. p. 118. not. II. 19. I. p. 681.
Epigenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigenes Sicyonius II. 19. I. p. 678. II. 16. 1. I. p. 600. II. 22. I. p. 759.
Epigenes Socraticus II. 23. 44. I. p. 844.

Epigenes varii III. 5. 8. II. p. 85.
Epigenius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Epigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epigonus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Epigrammata de rebus CPolit. V. 5. 20. VI. p. 575.
Epigrammatariorum catalogus III. 28. 7. II. p. 708.
Epilycus Comicus II. 22. I. p. 759.
Epimachus MS. III. 30. 11. II. p. 768.
Epimenides Cretenſis I. 6. 2. I. p. 36. II. 8. 15. I. p. 377. II. 10. 36. I. p. 431. II. 13. 1. I. p. 502. II. 24. 6. I. p. 866. III. 21. 3. II. p. 522. VI. 9. 4. XIII. p. 150.
Epimenides alius II. 13. 1. I. p. 502.
Epiphanes hæret. V. 1. 24. V. p. 201.
Epiphanides V. 5. 25. VI. p. 641.
S. EPIPHANIUS Cypri Epiſc. V. 11. VII. p. 415. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 1. 26. V. p. 225. V. 4. 37. VI. p. 146. V. 17. 4. VII. p. 736. & 7. p. 749. & 13. p. 775. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. & 791. V. 30. 11. VIII. p. 796. ſq. V. 38. 9. IX. p. 413. V. 45. X. p. 479. VI. 10. 27. XIII. p. 750. & 39. p. 806. & 45. p. 837.
Epiphanius Cypri Ep. junior V. 11. 6. VII. p. 429. V. 5. 17. VI. p. 532. & 551. V. 32. 20. p. 94. 111. 113. & 129.
Epiphanius CPol. VI. 4. 2. XI. p. 424. & 432.
Epiphanius Monachus ac Presbyter IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 17. VI. p. 512. & 542. V. 5. 29. VI. p. 705. V. 16. 18. VII. p. 717. V. 32. 20. IX. p. 54. & 110.
Epiphanius Scholaſticus V. 4. 30. VI. p. 120. VI. 4. 2. XI. p. 408.
Epiphanius Theſſalon. Presbyt. VI. 4. 2. XI. p. 424.
Epiphanius Tyrius VI. 4. 2. XI. p. 432.
Epiphanii varii V. 11. 2. VII. p. 416.
Epiphron Metapont. II. 13. 1. I. p. 502.
Epiſcoporum Alexandr. Index chronologicus & alphabeticus V. 27. 13. VIII. p. 594.
Epiſcoporum Antiochenorum XIV. p. 38.
Epiſcoporum Cæſareæ Palæſtinæ Syllabus V. 24. VIII. p. 339.
Epiſcoporum CPolitanorum ſeries V. 5. 30. VI. p. 707. & p. 747. & p. 757.

Epi-

Episcoporum Hierosol. Index chronologicus & alphabeticus V. 45. X. p. 503.
Episcoporum Romanorum Index alphabeticus & chronologicus VI. 4. 2. XI. p. 735. & 745.
Episcopatuum orbis Christiani index alphab. VI. 3. 3. XII. p. 1. sqq.
Epistolæ legatorum Chalcedone missæ ad Imp. V. 11. 7. VII. p. 441.
Epistola CPol. Ecclesiæ ad Pragenses V. 45. X. p. 511.
Epistola Nicænæ II. Synodi ad Alexandrinam Ecclesiam V. 5. 3. VI. p. 254. not. VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Epistola Smyrnensis Ecclesiæ ad Ecclesias Ponti V. 1. 14. V. p. 50.
Epistolæ Cynicæ II. 10. 21. I. p. 423.
Epistolæ Pontificum á Petro Constant collectæ VI. 4. XI. p. 760. sq.
Epistolæ decretales Pontificum earumque collectiones VI. 1. 8. XI. p. 12.
Epistolæ formatæ VI. 4. 2. XI. p. 543.
Epistolarum græcarum Scriptores II. 10. I. p. 407.
Epistolarum græcarum collectiones II. 10. I. p. 410. sqq. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 19. p. 606.
Epistolici characteres V. 26. 17. VII. p. 529.
Epitherses Nicænus Grammat. II. 22. I. p. 759. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 60.
Epitimedes Cyrenæus III. 33. 4. II. p. 817.
Epitome δειπνοσοφιστῶν MS. IV. 20. 6. III. p. 632.
Επιτομὴ χρόνων V. 4. 1. VI. p. 36. & in add. p. 836.
Erasistratus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Erasistratus Ceus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 151. III. 11. II. p. 306.
Eras vid. Heras Cappadox.
Eras Cynicus III. 13. II. p. 363.
de Erasto filio Imp. Diocletiani narratio V. 42. 19. X. p. 339.
Erastus Scepsius II. 23. 44. I. p. 840. III. 3. II. p. 58.
ERATOSTHENES Cyrenæus III. 18. 12. II. p. 471. I. 22. 2. I. p. 143. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 52. I. p. 335. II. 15. 2. I. p. 553. II. 22. I. p. 759. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 449. & 13. p. 455. II. 19. I. p. 671. III. 1. 1. II. p. 3. III. 3. II. p. 58. III. 8. 2. II. p. 217. III. 5. 19. II. p. 94. III. 15. II. p. 403. III. 10. 9. II. p. 267. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455. III. 19. 3. II. p. 489. V. 7. 15. VII. p. 60. VI. 9. 4. XIII. p. 153. VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 26. p. 641.
Eratosthenes junior. III. 28. 7. II. p. 716.

Eratus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 502.
Eribotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Ericus ſ. Hericus Antisſiodorienſis VI. 10. 39. XIII. p. 795.
Erinna Lesbia fr. II. 15. 28. I. p. 580. III. 28. 7. II. p. 716. & 2. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 10. 5. XIII. p. 467.
Eriphanes μελοποιὸς II. 15. 28. I. p. 581.
Eriphylus Rhodius Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eriſippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Eriſticorum Philoſophorum catalogus III. 33. 6. II. p. 820.
Ερμήνεια Βοζανῶν Γαληνῷ περὶ φαρμάκων MS. 6. 8. 7. XIII. p. 708.
Ερμήνεια εἰς τὸ κζ Μάρκον εὐαγγέλιον V. 17. 12. VII. 769.
Ερμήνεια τῶν σημείων MS. VI. 8. 3. XII. p. 768.
Ermengardis Comitiſſa VI. 4. 2. XI. p. 512.
Eromenes Tarent. II. 13. 1. I. p. 503.
Erophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Eros Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Erotes Medicus VI. 7. 15. XII. p. 700. 701.
EROTIANUS IV. 36. 4. IV. p. 571. VI. 10. 20. XIII. p. 618.
Erotium III. 33. 3. II. p. 816.
Erotici Scriptores V. 6. VI. p. 784.
Iſaac fil. Erram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Ervigius (Flavius) vid. Flavius.
Erycius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 716.
Erymnæus Peripat. III. 11. II. p. 300.
Eryphus Comicus fr. II. 22. I. p. 759. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Erythræus Empiricus II. 24. 3. I. p. 857.
Erythræus (Naucrates) vid. Naucrates.
Eryximachus Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 154.
τὰ ἐν τῷ Ηρώῳ τῆ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ μνήματα V. 5. 20. VI. p. 575.
τὰ ἐν τῷ Ηρώῳ τῆ μεγάλῃ Ιουστινιανῷ V. 5. 20. VI. p. 575.
Eſaias Adami fil. V. 32. 20. IX. p. 103.
ESAIAS Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Eſaias Cyprius V. 43. 5. X. p. 383. V. 25. X. p. 509.
Eſaias Monachus V. 24. VIII. p. 363.
ESAIAS Propheta VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Eſciari Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 262.
ESDRAS Propheta III. 29. 8. II. p. 748. VI. 9. 4. XIII. p. 154.

Eslimon vid. Aslimon.
Eſſeriph Eſſachalli Arabs VI. 9. 4. XI. II. p. 278. & 154.
Eſsæi II. 13. 1. I. p. 501. VI. 9. 4. XIII. p. 154.
ESTHERIS liber III. 29. 7. II p. 745.
Eſtiæus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. p. 503.
Etherius Uxam. Epiſc. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Etoemocles Stoicus III. 15. II. p. 403.
Etruſcus Meſſenius III. 28. 7. II. p. 716.
Ettabarani Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 272.
Ettphteſeni Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 292.
Ettoſi (Elmuhaied) Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 283.
ETYMOLOGICON Magnum V. 40. 5. X. p. 17.
de Etymologiis græcarum vocum Scriptores veteres & recentt. V. 40. 7. X. p. 22.
Evæon ſ. Evagon Lampſac. III. 3. II. p. 58.
Evæus Sybariata Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evages Hydreates Comicus II. 22. I. p. 759.
Evagoras VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Evagoras Lindius II. 25. 6. I. p. 872. IV. 32. IV. 483.
EVAGRIUS Epiphanienſis V. 4. 33. VI. p. 126. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 38. 9. IX. p. 385.
Evagrius Antioch. Epiſc. V. 32. 18. IX. p. 32. V. 2. 5. V. p. 303. V. 24. VIII. p. 364.
Evagrius Aſceta V. 15. 2. VII. p. 556.
Evagrius Monachus V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX p. 130.
EVAGRIUS Ponticus V. 24. VIII. p. 364. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 17. 9. VII. p. 754. 775. & 19. p. 790. V. 32. 18. IX. p. 32.
Evagrius quidam V. 8. 7. VII. p. 97.
Evagrii varii V. 4. 33. VI. p. 128.
Evander Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evander Leontinus Pythag. II. 13. 1. I. p 503.
Evander Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evander quidam I. 11. 8. I. p. 77.
Evander Phocenſis III. 13. II. p. 58.
Evangelium ſec. Hebræos & Ægyptios IV. 5. 13. III. p. 168.
Evangelus Tacticus III. 30. 12. II. p. 768.
Evangeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 154.

Evanor Sybarita II. 13. 1. I. p. 503.
Evantus Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Evariſtus vid. Theariſtus.
S. Evariſtus Papa VI. 4. 2. XI. p. 338.
Evathlus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Evax Rex Arabum VI. 9. 4. XIII. p. 154.
Eubius Eroticus V. 6. 14. VI. p. 828.
Eubius Stoicus III. 15. II. p. 403.
Euboeus Parius II. 7. 2. I. p. 354.
Eubolus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Eubule Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Eubulides Mileſius II. 19. I. p. 678. II. 22. I. p. 759. III. 6. 39. II. p. 184. III. 33. 6. II. p. 822.
Eubulides Cynicus III. 13. II. p. 363.
Eubulides Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eubulius V. 1. 29. V. p. 255. vid. METHODIUS Patarenſis.
Eubulus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 759. II. 11. 7. I. p. 450. II. 11. 9. -- 11. I. p. 452. II. 11. 12. I. p 453. & 13. p. 455.
Eubulus Alexandr. Scepticus II. 33. 5. I. p. 819.
Eubulus Meſſenius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eubulus Platonicus III. 3. II. p. 58. III. 1. 3. II. p. 12. 18. & 20.
Eubulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Euulus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eucærus Peripatet. III. 11. II. p. 300.
S. Eucherius Lugdun. V. 19. 6. VII. p. 88. V. 38. 9. IX. p. 445. VI. 10. 39. XIII. p. 799.
EUCLIDES Geometra III. 14. 1. II. p. 367. III. 10. 3. II. p. 258. III. 23. II. p. 564. 574. III. 5. 12. II. p. 88. III. 28. 7. II. p. 716. IV. 22. 13. IV. p. 17. V. 26. 1. VIII. p. 463. VI. 10. 17. XIII. p. 516. & 20. p. 619.
Euclides Megarenſis II. 23. 36. I. p. 836. II. 23. 3. I. p. 799. III. 1. 3. II. p. 15. III. 33. 6. II. p. 820.
Euclides Palatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 155. III. 26. 8. II. 628.
Euclides Platonicus III. 3. II. p. 58.
Euclides varii III. 14. 1. II. p. 368. not.
Euclous Cyprius I. 6. 6. I. p. 38. II. 2. 24. I. p. 282.
Eucrates Stoicus III. 15. II. p. 403.
Eucratides Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.

Eucritus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euctemon Athen. Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 84. IV. 14. 3. II. p. 415. & 7. p. 419.
Euctemon Rhetor III. 5. 8. II. p. 85. IV. 32. IV. p. 483.
Eudæmon Grammat. V. 7. 15. VII. p. 60.
Eudamus Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 155.
Eudemus Cyprius Peripat. III. 11. II. p. 300.
Eudemi varii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Eudemus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Eudemus Rhetor MS. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 40. 4. IX. p. 651. not. V. 40. 8. X p. 52.
Eudemus Rhodius Peripat. III. 11. II. p. 300. III. 5. 1. II. p. 80. III. 6. 1. II. p. 110. & 3. p. 114. & 31. p. 156. III. 14. 18. II. p. 384. IV. 22. 15. IV. p. 19.
Eudemus Stoicus III. 15. II. p. 403.
Eudemi varii V. 40. 4. IX. p. 651. not. III. 6. 31. II. p. 156. VI. 9. 4. XIII. p. 155.
EUDOCIA Auguſta Leontii Philoſophi filia II. 7. 4. I. p. 357. V. 5. 20. VI. p. 588. not. V. 38. 9. IX. p. 437.
EUDOCIA ſ. Eudoxia Macrembolitiſſa Auguſta junior V. 5. 20. VI. p. 587. II. 7. 4. I. p. 357. V. 16. 18. VII. p. 715. & 19. p. 727. V. 5. 25. VI. p. 685.
Eudorus Academicus III. 3. II. p. 58.
Eudorus Pythagoricus II. 13. 1. I. p. 503.
Eudorus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Eudoxius Legislator vid. Eudoxus Cnidius.
Eudoxius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxius Nomicus V. 45. X. p. 511.
Eudoxius Sophiſta V. 24. VIII. p. 366. V. 17. 10. VII. p. 764.
EUDOXUS Cnidius III. 5. 9. II. p. 85. II. 13. 1. I. p. 503. II. 14. 18. I. p. 547. II. 24. 6. I. p. 866. III. 3. II. p. 58. III. 14. 4. II. p. 371. & 18. p. 385. III. 18. 2. II. p. 452. III. 22. 2. II. p. 545. not. IV. 14. 7. III. p. 419. VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxus Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eudoxus Rhodius Hiſtoricus IV. 2. 10. III. p. 37. & 10 p. 39.
Eudoxi varii III. 5. 9. II. p. 87
Eudromus Stoicus III. 15. II. p. 404.

Evelpides ſ. Evelpidius ſ. Evelpiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evelthon Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evemerus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evenæti duo Arati Scholiaſtæ III. 18. 3. II. p. 455.
Evenas Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Evenor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evenus Parius Elegiographus II. 11. 7. I. p. 449. II. 11. 1. I. p. 440. & 5. p. 447. & 13. p. 455. III. 28. 7. II. p. 716. & 2. p. 688. V. 6. 14. VI. p. 828. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Evenus Parius alius II. 11. 7. I. p. 449. not.
Evephanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Evetes Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 503,
Evetes Comicus II. 22. I. p. 761.
Eufraſius VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Eugamius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugamon ſ. Eugrammon Cyren. I. 16. 4. I. p. 104. II. 8. 15. I. p. 378.
Eugenes Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eugenianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugenicus (Joannes) V. 45. X. p. 522.
EUGENICUS (Marcus) V. 45. X. p. 529. V. 30. 11. VIII. p. 821. VI. 4. 2. XI. p. 679.
Eugenius ex Acarnania Hieromon. VI. 4. 1. XI. p. 783.
Eugenius Auguſtopol. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
Eugenius Carthag. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 413.
Eugenius Chemicus MS. VI. 8. 2. XII. p. 751. & 3. p. 766.
Eugenius Hermogenianus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331. & 5. p. 340.
Eugenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugenius Nomophylax V. 45. X. p. 511.
Eugenius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 521.
Eugenius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612. 613.
Eugenius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 675. 679. 680. & 684.
Eugenius Phryx V. 7. 15. VII. p. 60.
Eugenius Sinai montus Epiſc. V. 45. X. p. 511. V. 5. 28. VI. p. 698.
Eugenius Themiſtii Pater V. 18. 1. VIII. p. 2.
Eugenius Tritheita V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 384.
Eugenii varii V. 7. 15. VII. p. 60. V. 40. 4. IX. p. 652. not.

Eu-

Eugerasias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Eugesippus IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705.
Eugippius VI. 10. 35. XIII. p. 764. VI. 4. 2. XI. p. 366.
Eugnomonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 156.
Evhemerus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 4. p. 694. not.
Eulalius Phryx (perperam Elamites in quibusdam Codd.) Peripat. III. 11. II. p. 391.
Eulogius Papa Alex. V. 30. 10. VIII. p. 735. V. 32. 20. IX. p. 129. V. 36. 2. IX. p. 345. V. 38. 9. IX. p. 437. 448. 476. 481. & p. 508. VI. 4. 2. XI. p. 460.
Eumaridas Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503
Eumathetus Phliasius Socrat. II. 23. 44. I. p. 840.
Eumathius ex Anchialo V. 5. 28. VI. p 697.
EUMATHIUS Macrembolites V. 6. 9. VI. p. 814.
Eumelus Corinthius I. 2. 4. I. p. 9. II. 2. 24. I. p. 281. 284. not. II. 8. 14. I. p. 377.
Eumenes Cardianus Historicus III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 217.
Eumenes Sardianus II. 10. 41. I. p. 433.
Eumœris Grammat. V. 38. 9. IX. p. 420.
Eumolpus Musæi fil. I. 6. 7. I. p. 38. I. 16. 4. I. p. 103.
Eumolpus Corinthius II. 2. 24. I. p. 284. not.
Eumolpus Phile vid. Phile.
Eunapius Rhetor V. 5. 2. VI. p. 233.
EUNAPIUS Sardianus V. 5. 2. VI. p. 232. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. V. 5. 21. VI. p. 606. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Eunapii varii V. 5. 2. VI. p. 233.
Eunicus Comicus II. 22. I. p. 761.
Eunoius Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Eunomus Asclepiadeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Eunomus Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 157.
EUNOMIUS hæreticus V. 23. 1. sqq. VIII. p. 248. V. 19. 6. VIII. p. 78. not. V. 38. IX. 9. p. 417. VI. 4. 2. XI. p. 387. V. 10. 35. XIII. p. 762.
Ejus Ἔκθεσις græc. & lat. extat V. 23. 2. VIII. p. 253.
Ejus ἀπολογητικὸς græc. & lat. extat V. 23. 2. VIII. p. 262.
Evodius Uzalensis V. 1. 32. V. p. 291.
Evodius V. 5. 17. VI. p. 547. V. 32. 20. IX. p. 121.

Evo-

Evodius Monachus V. 8. 7. VII. p. 97.
Evodii tres Vol. V. in add. p. 337.
Evodus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Evonymus (Philomelus) vid. Philomelus.
Eupator Mithridates vid. Mithridates.
Eupator Rex VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphantus Olynthius Tragicus II. 19. I. p. 678. III. 33. & II. p. 822.
Euphantus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphemia Augusta VI. 4. 2. XI p. 424.
Euphemus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphemus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 1. p. 684.
Euphemus Siculus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Euphorbus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphorbus Phryx I. 35. 3. I. p. 239.
Euphorion Chalcidensis II. 19. I. p. 678. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. II. 8. 18. I. p. 381. V. 16. 19. VII. p. 723. III. 27. 2. II. p. 663.
Euphorion Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphorion Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717. & 1. p. 685.
Euphorion Scriptor de arte Sculptoria III. 24. 10. II. p. 601.
Euphorion Tragicus II. 19. I. p. 678.
Euphrades (Themistius) vid. Themistius.
Euphræus Oreites Platon. III. 3. II. p. 59.
Euphranor Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphranor Isthmius III. 24. 10. II. p. 601. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphranor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphranor Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euphranor Seleucius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Euphranor Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euphrates Catholicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Euphrates Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Euphrates Stoicus III. 3. II. p. 59. III. 15. II. p. 404. II. 10. 11. I. p. 415.
Euphron Comicus fr. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. & 9. 11. p. 452. & 12. p. 453.
Euphron Scriptor de re rustica II. 22. I. p. 761.
Euphronides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.
Euphronius Augustod. VI. 4. 2. XI. p. 410.
Euphronius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 61.

Eu-

Euphronius Pæan. Peripat. III. 11. II. p. 301.
Eupithius Athen. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eupolemus Scriptor de re milit. III. 30. 12. II. p. 768.
Eupolemus Scriptor de rebus Jud. IV. 6. 18. III. p. 254.
Eupolis Comicus fr. II. 22. I. p. 761. II. 11. 5. I. p. 447. 9. & 10. p. 452. 12. p. 453. II. 21. 3. I. p. 714. II. 23. 30. I. p. 828.
Eupolis junior II. 22. I. p. 761.
Eupraxis I. 5. 12. I. p. 34.
EURIPIDES Athen. Tragicus II. 18. I. p. 639. II. 2. 15. I. p. 272. II. 10. 23. I. p. 424. & 38. p. 432. II. 11. 5. I. p. 447. II. 11. 12. I. p. 453. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 17. p. 531. 532. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Euripides Tragicus alius II. 19. I. p. 679. II. 2. 15. I. p. 272. II. 5. 51. I. p. 335.
Euripus Joannis Bapt. Discipulus V. 5. 17. VI. p. 537. V. 32. 20. IX. p. 100.
Eurybatus Cercops I. 19. 2. I. p. 119.
Euryades VI. 10. 15. XIII. p. 479.
Eurycratus Laco Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Eurydicus Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
Eurydice Plutarchi filia IV. 11. 1. III. p. 330.
Eurylochus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Eurymedon Myrrhinusius Platon. III. 3. II. p. 59.
Eurymenes Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 503.
Euryphamus Metap. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euryphon Cnidius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 157. II. 26. 2. I. p. 849. sqq. & 6. p. 866.
Eurysus s. Eurytus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Eurytus Tarent. II. 13. 1. I. p. 504.
Eurytheus vid. Euxitheus.
Euschemus Comicus II. 22. I. p. 763.
Eusebius Alexandrinus V. 1. 32. V. p. 275. V. 5. 17. VI p. 529. 530. 531. & p. 537. V. 32. 20. IX. p. 86. 88. 90. 94. 95. 96. & p. 101.
Eusebius Alexandr. Rhetor. V. 1. 32. V. p. 276. V. 38. 9. IX. p. 417.
Eusebius Arabius Sophista IV. 32. IV. p. 483.
Eusebius Bruno Episc. Andegav. VI. 4. 2. XI. p. 584.

EUSEBIUS Pamphili Episc. Cæsar. V. 4. 1. sqq. VI. p. 30. II. 11. 5. I. p. 447. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 31. 5. IV. p. 512. IV. 2. 13. III. p. 44. IV. 5. 20. III. p. 213. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. 1. 26. V. p. 237. fr. V. 1. 32. V. p. 291. V. 5. 6. VI. p. 324. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 8. 7. VII. p. 97. 99. V. 17. 9. VII. p. 751. & 10. p. 759. 765. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. & 792. V. 32. 19. IX. p. 33. V. 38. 9. IX. p. 383. 385. 387. 411. &. p. 415. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 20. p. 616. 619. & 21. p. 628. & 37. p. 688. & 43. p. 814. & 45. p. 836.
Ejus Epistola ad Carpianum græc. & lat. exstat V. 4. 15. VI. p. 97.
Eusebius Emesenus in Phœnicia Episc. V. 4. 27. V. p. 107. V. 11. 7. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. & 19. p. 790. V. 24. VIII. p. 366. VI. 10. 39 XIII. p. 796. 799.
Eusebius Emesenus Pittacas V. 24. VIII. p. 366.
Eusebius Gallicanus VI. 10. 39. XIII. p. 799.
Eusebius Historicus V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Eusebius Monachus Sebast. V. 5. 17. VI. p. 526. V. 32. 20. IX. p. 78. 136.
Eusebius Laodic. Episc. V. 1. 32. V. p. 275.
Eusebius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eusebius Mediol. VI. 4. 2. XI. p. 403.
S. Eusebius Papa VI. 4. 2. XI. p. 349. VI. 9. 4. XIII. p. 157.
Eusebius Phœnix vid. Eusebius Emesenus.
Eusebius Scholasticus V. 5. 25. VI. p. 685.
Eusebius Thessal. Episc. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 425.
Eusebius Vercell. V. 2. 6. V. p. 316. V. 4. 11. VI. p. 94.
Eusebii varii V. 4. 27. VI. p. 105. V. 5. VI. p. 774.
Eusistradas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eustathius Afer s. Eustachius V. 19. 6. VIII. p. 69.
EUSTATHIUS Antiochenus V. 21. 1. sqq. VIII. p. 166. V. 1. 29. V. p. 256. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 781. V. 38. 9. IX. p. 476. VI. 10. 44. XIII. p. 820.
Ejus fragmenta quædam græc. & lat. exstant V. 21. 3. VIII. p. 170.
Eustathius Berytensis V. 34. 12. IX. p. 311.
EUSTATHIUS CPol. Antecessor VI. 6. 6. XII. p. 477. 490. &. p. 563.
Eustathius Epiphanienſis V. 4. 33. VI. p. 127. & 36. p. 135. & 136.
EUSTATHIUS s. Eumathius Macrembolites de Ismeniæ & Ismenes amoribus V. 6. 9. VI. p. 814.

Eusta-

Euſtathius Magiſter Rom. VI. 6. 6. XII p. 564.
Euſtathius Maſſal. V. 38. 9. IX p. 392.
Euſtathius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euſtathius Presbyter V. 32. 20. IX. p. 78.
Euſtathius περίμι V. 15. 2. VII. p. 556.
Euſtathius Sebaſtenus V. 19. 6. VIII. p. 82.
EUSTATHIUS Theſſalon. Archiep. II. 3. 8. I. p. 289. V. 42. 11. X. p. 289. II. 2. 3. I. p. 265. II. 1. 4. I. p. 256. II. 10. 50. I. p. 438 MS. III. 25. 7. II. p. 717. IV. 2. 2. III. p. 24. V. 7. 9. VII. p. 13. 14. & 15. V. 11. 7. VII. p. 473. V. 30. 11. VIII. p. 821. V. 41. 2. X. p. 132. VI. 10. 17. XII. p. 494.
Euſtathii alii V. 21. 4. VIII. p. 189. V. 42. 11. X. p. 290.
Euſtephius Aphrod. Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Euſtochius Alexandr. Medicus IV. 26. 6. IV. p. 154. VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euſtochius Cappadox Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Euſtochius Diaconus V. 32. 20. IX. p. 77.
EUSTRATIUS Metropol. Nicænus III. 6. 29. II. p. 151. not. & 3. p. 114. III. 11. II. p. 301. V. 37. 7. IX. p. 364. V. 45. X. p. 512. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Euſtratius CPol. Presb. V. 38. 9. IX. p. 431.
Euſtratius Joannides Zialowsky vid. Zialowsky.
Euſtratii varii III. 6. 29. II. p. 152. not.
EUTECNIUS Sophiſta VI. 9. 4. XIII. p. 158. III. 26. 2. II. p. 620. MS. IV. 3. 4. III. p. 96. IV. 20. 4. III. p. 629. MS.
EUTHALIUS Sulcenſis Ep. V. 24. VIII. p. 367.
Euthalii varii V. 24. VIII. p. 369.
Eutherius Neſtorianus V. 11. 7. VII. p. 438. 446. ſq. V. 38. 9. IX. p. 388.
Euthycles Comicus II. 22. I. p. 763.
Euthycles Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euthycleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euthydemus Athen. Poeta II. 8. 18. I. p. 382.
Euthydemus Athen. Scriptor de arte culinaria VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Euthydemus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euthymanes Maſſaliota IV. 2. 10. III. p. 37.
Euthymius Monachus V. 5. 17. VI. p. 546. V. 32. 20. IX. p. 118. V. 41. 2. X. p. 132.

Euthymius Pſellus MS. V. 5. 11. VI. p. 469.
EUTHYMIUS Zigabenus V. 11. 7. VII. p. 460. V. 1. 32. V. p. 291. V. 5. 9. VI. p. 418. & 27. p. 689. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 17. 16. VII. p. 787. & 17. p. 787. & 19. p. 790. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 3. X. p. 204. V. 45. X. p. 539.
Euthymii varii V. 11. 7. VII. p. 475.
Euthynus Locrus Pythag. II. 13. 1 I. p. 504.
Euthynus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euticus (*Henricus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p 176.
EUTOCIUS Aſcalonita Mathematicus III. 22. 21. II. p. 562. & 2. p. 545. & 3. ſq. p. 546. & 19. p. 558. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 567. 569.
Eutolmius illuſtris, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Eutolmius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Eutolmius Galactionis & Epiſtemes famulus V. 32. 20. IX. p. 79.
Eutropius Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Eutropius Abbas VI. 10. 43. XIII. 814.
Eutropius Hiſtoricus V. 4. 36. VI. p. 135. 136. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634. 635.
Eutropius quidam V. 1. 32. V. p. 271.
Eutropius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eutyches hæreticus V. 34. 12. IX. p. 310.
de Eutyche ejusque hæreſi Scriptores V. 34. 12. IX. p. 311.
Eutychianus Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Eutychianus Clericus Adanenſis V. 32. 20. IX. p. 149.
S. Eutychianus Papa XI. 4. 2. IX. p. 347.
Eutychianus Protoſecretarius V. 4. 36. VI. p. 135. & 136. V. 5. 25. VI. p. 685.
Eutychides Lyricus II. 15. 28. I. p. 581.
Eutychius Hiſtoricus IV. 2. 19. III. p. 85. not.
Eutychius CPol. VI. 4. 2. XI. p. 433. 436. & 439. V. 1. 32. V. p. 290.
Eutychii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Exenides Comicus II. 22. I. p. 763.
Euxenus Heracleota Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Euxitheus ſ. Euritheus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Euxithens Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Exæretus Pythag. II. 13. 1. I. 504.
Euzoius Cæſareenſis Epiſc. V. 1. 26. V. p. 233.

Excerpta

Excerpta ex Actis SS. Metrophanis & Alexandri V. 38. 9. IX. p. 498.
Excerpta de Antiquitatibus CPolit. V. 5. 20. VI. p. 573.
Εξήγησις ſ. Scholia græca in Ptolemæi Τετράβιβλον V. 26. 10. VIII. p. 519.
Εξήγησις διαφόρων in Pentateuchum MS. V. 5. 28. VI. p. 695.
Εξηκοντάβιβλος V. 5 28. VI. p. 703. XII. p. 467. vid. Baſilica.
Exlion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
de Expeditionibus Chriſtianorum in Palæſtinam, Scriptorum catalogus V. 5. 32. VI. p. 703.
Experimentator VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Expoſitio vetus de de Synodis græc. & lat. extat VI. 1. 10. XI. p. 34.
Expoſitio totius mundi & gentium IV. 2. 17. III. p 86.
Exſuperantius (*Julius*) VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Ezarharagui Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 158. & p. 268.
Ezechias Rex VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Ezechiel Tragicus fr. II. 19. I. p. 679. IV. 6. 18. III. p. 254. V. 16. 18. VII. p. 715. 725. & 727.

F.

Fabianus Cretenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Fabianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 342. & 406.
Fabianus Papyrius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Fabilla Medica VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Fabius Clemens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
M. Fabius Gallus vid. Gallus.
Q. Fabius Labeo VI. 6. 5. XII. p. 341.
Fabius Pictor (*Servius*) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Fabius ſ. Fadius (*Sextus*) *vid. Sextus.*
Fabricius (*Georg.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Fabricii (*Jo. Alb.*) Codex Apocryphus N. T. IV. 5. 14. III. p. 168. VI. 10. 44. XIII. p. 833. Alia XIII. p. 855.
Fabularum Æſopiarum collectiones II. 9. 7. ſqq. I. p. 397.
Fabularum Scriptores græci veteres II. 8. 18. I. p. 381.
Fabularum Scriptores latini veteres II. 9. 12. I. p. 401.
Fobularum Sariptores apud varias gentes II. 9. 13. I. p. 402.
Fabularum Scriptores recentiores II. 9. 14. I. p. 403.
Fabularum Poëticarum ſenſus allegoricus V. 26. 16. VIII. p. 527.

Faik ſ. Fair *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Falconia (*Proba*) *vid. Proba.*
Falgaricus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Fallaha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Fannia Stoica III. 15. II. p. 416.
Fannius (Cajus) vid. Favonius.
Fannius (*Q. Rhemnius*) *Medicus* VI. 7. 2. VII. p. 575.
Fantinus Vallareſſus vid. Vallareſſus.
Farabius Medicus Arabs VI. 9 4. XIII. p. 159. & 265.
Fartolus ſ. Fortulus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. p. 70.
Faſcus (Appius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Faſtardus Clarævall. Abbas VI. 4. 2. XI. p. 617.
Faſti Capitolini VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Faſti Conſulares græci & latini VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Faſti græci ab A. C. 138-362. V. 4. 37. VI. p. 147.
Faſti, catalogi & Epochæ chronologicæ V. 4. 37. VII. p. 147.
Fatidicæ fœminæ I. 29. 6. I. p. 170.
Faveligoris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Faventinus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 70.
Favinus Palæmon (*Remus*) VI. 7. 2. XII. p. 575.
Favius Mela JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 336.
Faunius Stoicus III. in add. II. p. 828.
C. Favonius ſ. Fannius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Favorinus Arelat. Platon. III. 3. II. p. 59. II. 1. 4. I. p. 256. II. 5. 53. I. p. 335. II. 11. 5. I. p. 447. III. 1. 8. II. p. 37. III. 33. 5. II. p. 819. IV. 32. IV. p. 483.
Favorinus Peripat. III. 11. II. p. 301.
Fauſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
S. Fauſtus VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Fauſtus Apollonidenſis VI. 4. 2. XI. p. 412.
Fauſtus Rhegienſis Ep. VI. 4. 2. XI p. 412. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Fauſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
de febribus Scriptores VI. 7. 19. XII. p. 725.
Feldius Alexandr. Medicus VI. 9 4. XIII. p. 159.
Felicianus (*Jo. Bernh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Felicianus (*Bernhard.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Felix V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 138.

Felix (*Lælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 336.
Felix (*Minucius*) *vid. Minucius.*
S. Felix Papa VI. 4. 2. XI. p. 346 & 762.
Felix II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 382.
Felix III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 412. & 413.
Felix IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 427.
Felix V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 685.
Felix Surrentinus (*Pollius*) *vid. Pollius.*
Felix Urgellitanus VI. 4. 2. XI. p. 516.
Fenon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Ferdinandus Arragoniæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 690.
Ferdinandus M. Caſtellæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 582.
Fernelius (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159. & 258.
Ejus Collectio de febribus VI. 7. 20. XII. p. 725.
Feroldus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Ferox (*Urſejus*) *vid. Urſejus.*
Ferrius (*Alfonſus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 84.
Feſtorum Græcorum canones MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Feſtus (*Rufus*) *vid. Rufus.*
Fiæra (*Bapt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Fichardus (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Ficianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159. vid. Iphicianus.
Figulus (*Carol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 108.
Figulus (Nigidius) vid. Nigidius.
Filagrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159. vid. Philagrius.
Filaha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Filetio (*C. Jul.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 159.
Filigonus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161. vid. Philogonus.
Filimon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160. vid. Philemon.
Filius Alharith ſ. Alkarith ſ. Allarith Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Filius Amaran Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Bacrich Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Genid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hilgeben Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hubeire ſ. Hubare ſ. Huberre Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Humain Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Hychie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.

Filius Jubeyr Medicus, VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Ligileg Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Manu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Maginſui Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Maſuy Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Meſague Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Meſue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Meſuey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Muſey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Muſey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Patriarchæ Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Rodoan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Serapionis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Talaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Thelaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Zezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 160.
Filius Zor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filo vid. Theilo & Philo.
Filodeſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filogoriſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Filogorus ſeu Filogoriſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
C. *Fimbria JCtus* VI. 6. 5. XII. p. 340.
Firmanus (*L. Tarruntius*) *Aſtrologus* III. 20. 11. II. p. 517.
Firmicus (*Maternus*) VI. 10. 19. XIII. p. 608.
FIRMUS Cæſareæ Epiſc. V. 11. 7. VII. p. 442. VI. 10. 35. XIII. p. 465.
Firmus Caſtricius III. 1. 3. II. p. 12.
Firmus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 161.
Flaccus Alcuinus vid. Alcuinus.
Flaccus Licinianus (*Granius*) *JCtus* VI. 6. 4. XI. p. 335.
Flaccus Statyllius vid. Statyllius.
Flaccus (*Valerius*) VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Flavianus Antiochiæ Ep. V. 24. VIII. p. 370. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 391.
Flavianus CPol. Epiſc. V. 24. VIII. p. 370. V. 35. 4. IX. p. 323. VI. 4. 2. XI. p. 430.
Flavianus Rhodopenſis VI. 4. 2. XI. p. 413.
Flavius Boëthus vid. Boëthus.

Flavius Clemens Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius (Cnejus) JCtus Vl. 6. 4. XII. p. 335.
Flavius Ervigius Rex Vl. 4. 2. XI. p. 471.
Flavius Egicanus Rex Vl. 4. 2. XI. p. 473.
Flavius Grammaticus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius Josephus vid. JOSEPHUS.
Flavius Priscus JCtus Vl. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Flavius Pugil Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Flavius Recaredus Rex Vl. 4. 2. XI. p. 457. & 461.
Fleffelius (Philip.) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 366.
de Florentina Synodo scriptores Vl. 4. 2. XI. p. 677.
Florentinus Geoponicorum scriptor V. 5. 17. Vl. p. 502. Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Florentinus JCtus Vl. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 331.
Florentius Martyrum famulus V. 5. 17. Vl. p. 557. V. 32. 20. IX. p. 140.
Florimontius (Galeatius) Vl. 10. 39. XIII. p. 796.
Floris Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Florus Historicus Vl. 10. 22. XIII. p. 634.
Florus Magister Vl. 1. 20. XI. p. 88.
Florus Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Foabitus Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Fœbadius Vl. 10. 20. XIII. p. 617.
Fontejus Fortis Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Fontejus Nicander (Manius) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 161.
Formosus Papa Vl. 4. 2. XI. p. 539. & 558.
Fornutus vid. Cornutus & PHORNUTUS.
de Foro julio (Mundinas) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 343.
Fracastorius (Hieron.) Medicus Vl. 9. 4. XIII. p. 190.
Fragmenta historiæ Turcicæ de expugnatione CPoleos lingua Græca vulgari MS. V. 5. 28. Vl. p. 703.
Fragmentum duplex Chronici Eusebiani V. 4. 37. Vl. p. 144.
Fragmentum ex Fastis Cuspinianis Consulum Rom. V. 4. 37. Vl. p. 147.
Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii V. 5. 15. Vl. p. 485.
Fragmentum de promontorio Chalcedon. ἠραίῳ MS. V. 5. 15. Vl. p. 485.
Fragmentum de miraculis S. Demetrii Martyris V. 5. 7. Vl. p. 351.
de Frameynsperg (Rudolph.) Vl. 10. 35. XIII. p. 776.
Franciscus Domesticus V. 5. 28. Vl. p. 699.

Franciscus Prosaleutes vid. Prosaleutes.
Freculphus Vl. 3. 1. Xl. p. 162.
Freheri (*Marqv.*) editio juris græco Romani Leunclaviani Vl. 6. 6. Xll. p. 187.
de *Caroli du Fresne* Scriptis variis V. 5. 33. Vl. p. 765.
Freyeri (*Hieron.*) fasciculus Poëmatum græcorum Vl. 10. 5. Xlll. p. 466. latinorum p. 467.
Fridericus Imp. Vl. 4. 2. Xl. p. 616. 617. 620. & 625.
Fridericus II. Imp. Vl. 6. 6. Xll. p. 424. Vl. 10. 45. Xlll. p. 838.
Frischlinus (*Nic.*) Vl. 10. 5. Xlll. p. 468.
Frisius (*Gemma*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 167.
Frontinus Vl. 6. 6. Xll. p. 478.
Fronto, Vir Consularis ll. 5. 62. I. p. 335. & 110. p. 340. III. 30. 12. II. p. 768.
Papyrius Fronto JCtus Vl. 6. 4. Xll. 335. 337.
Fronto Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 162.
Fuchs (*Remaclus*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 383.
Fuchsius (*Leonardus*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 308.
Fusidius JCtus Vl. 6. 4. Xll. p. 335.
Fulam Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 162.
Fulbertus Carnotensis Vl. 10. 39. Xlll. p. 806.
Fulcinius Priscus Vl. 6. 4. Xll. p. 335. 337.
Fulgentius Vl. 4. 2. Xl. p. 426.
Fulgentius Afer (*Fabius Claudius Gordianus*) Vl. 10. 39. Xlll. p. 800.
Fulgentius Ferrandus Diaconus Carthag. Vl. 1. 20. Xl. p. 63. p. 52. Vl. 10. 39. Xlll. p. 795. 796.
Fulukesanus Medicus Vl. 9. 4. Xlll. p. 162.
Fumæus (*Nic.*) V. 6. 6. Xll. p. 801.
Fumanellus (*Anton.*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 70.
Furius Antianus JCtus Vl. 6. 5. Xll. p. 340.
à Furno (*Vitalis*) *Medicus* Vl. 9. 4. Xlll. p. 451.
Furnus (Joannes) V. 11. 7. Vll. p. 461. vide Phurnus.
Furnutus (Polydevces) III. 15. II. p. 399.

G.

Gabinius Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
GABRIAS fabularum Scriptor II. 9. 7. I. p. 397. Vl. 10. 19. Xlll. p. 609.

Gabriel Alex. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 819.
Gabriel Artæ Archiep. V. 45. X. p. 512.
Gabriel fil. Bactiſch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Bachtiſhuæ fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Magienſui fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Gabriel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Gabriel Meſague fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Gabriel Monachus V. 45. X. p. 512.
Gabriel Mormorius vid. Mormorius.
Gabriel Philadelphienſis vid. Gabriel Severus.
Gabriel Pogojanæ Archiep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Gabriel Præfectus CPol. III. 28. 7. II. p. 717.
GABRIEL Severus Monembaſiotes, Philadelphiæ Metropolita V. 45. X. p. 512. 541. & 516. V. 5. 28. VI. p. 696. 704. VI. 4. XI. p. 770. VI. 4. 2. XI. p. 730.
Gabriel Sionita V. 5. 29. VI. p. 706.
Gabriel Smyrnæus VI. 4. XI. p. 774.
Gabriel Solitarius V. 28. 12. VIII. p. 618.
Gabrios Salube Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Gadesder (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Gætulius ſ. Getulicus (Lentulus) Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Gætus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 717.
Gajus Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 163.
S. Gajus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
Galata (Palladius) vid. Palladius.
Galaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Galba (Serv. Sulp.) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Galdadinus (Auguſtin.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
GALENUS (Claud.) IV. 17. III. p. 510. VI. 9. 4. XIII. p. 163. II. 10. 39. I. p. 432. MS. II 24. 2. ſæpe I. p. 845. ſqq. II. 22. I. p. 763. 755. 763. III. 1. 3. p. 12. 23. III. 1. 8. II. p. 38. III. 3. II. p. 61. III. 6. 2. II. p. 112. & 3. p. 114. & 5. p. 116. & 9. p. 125. III. 9. 17. II. p. 256. III. 11. II. p. 302. IV. 11. 4. III. p. 361. IV. 34. 4. IV. p. 516. & 7. p. 521. V. 7. 15. VII. p. 36. V. 45. X. p. 478. 484. V. 38. 9. IX. p. 426. VI. 7. 16. XII. p. 707. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS. VI. 10. 17. XIII. p. 508. 510. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 20. p. 618.

Galeni locus ex Isagoge ejus de sectis medicorum græc. & lat. extat VI. 9. 4. XIII. p. 185.
Galenus (Joannes) Diaconus vid. JOANNES Pediasimus.
Galeni quinque Medici VI. 9. 4. XIII. p. 166.
Galeus (*Thomas*) VI. 10. 26. XIII. p. 640. not.
Ejus Collectiones græcorum Scriptorum VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Ejus Scriptores quinque græci Historiæ poeticæ III. 27. 4. II. p. 665.
Ejus Rhetores Selecti IV. 31. 18. IV. p. 474.
Galleti (*Tho.*) *Religiosus* VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Gallio Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gallo Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 626.
Gallus (*Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 333.
Gallus (Ælius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 36. III. 26. 8. II. p. 628.
Gallus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 814.
Gallus Aquila JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 330. & 4. p. 333.
Gallus Aquilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. 335.
Gallus Cæsar. II. 10. 12. I. 416.
S. Gallus Confessor VI. 10. 35. XIII. p. 766. 765.
Gallus (M. Fabius) Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Gallus (Marcus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167. 320.
Gallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gallus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Gamalielus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Games Medicus VI. 9. 4. XII. p. 167.
de Garbo (*Dinus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 141.
de Garbo (*Thomas*) *vid. Thomas.*
Gargha (*Jo. Bapt.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Garidas s. Zaridas (Leo) V. 45. X. p. 514.
Gariopontus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Garmus Rex Babyloniæ II. 10. 11. I. p. 415.
Garsias Loaisa vid. Loaisa.
GAUDENTIUS Musicus III. 10. 7. II. p. 264. III. 23. II. p. 586.
Gaudentii tres III. 10. 7. II. p. 265.
Gaufredus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 613.
Gaufridus de Monte Electo VI. 4. 2. XI. p. 676.
Gavrades Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Gaynerius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.

GAZA (Theodorus) Theſſalon. V. 33. 4. IX. p. 192. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 11. II. p. 312. V. 5. 29. VI. p. 706. V. 7. 9. VII. p. 13. 15. VI. 10. 17. XIII. p. 531. & 19. p. 605.
GAZÆUS (Æneas) II. 10. 29. I. p. 427. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 1. XIII. p. 458. VI. 10. 40. XIII. p. 808.
Gazæus (Jo.) vid. JOANNES.
Gazæus (Iſidorus) vid. Iſidorus.
Gazæus (Procopius) vid. PROCOPIUS.
Gazæus (Zoſimus) vid. Zoſimus.
Gazius (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Gazzali Arabs Medicus VI. 9. 4. XII. p. 274.
Gelaſius Cæſareenſis V. 24. VIII. p. 370. V. 4. 30. VI. p. 119. not. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 38. 9. IX. p. 383. 402. & 407.
GELASIUS Cyzicenus V. 24. VIII. p. 371. V. 4. 2. VI. p. 354. 357. XI. p. 357. ſq.
Gelaſius Papa V. 24. VIII. p. 371. VI. 3. 1. IX. p. 161. VI. 4. 2. XI. p. 413. 415. 416. & p. 443.
Gelaſius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 514. & 606.
Gelaſii varii V. 24. VIII. p. 373.
Gellius (*Publicius*) VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Gemellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gemina Platonica III. 3. II. p. 70.
GEMINUS Rhodius Aſtronomus III. 5. 20. II. p. 98. & in add. p. 826. III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455. III. 23. II. p. 581. III. 5. 19. II. p. 97. not.
Geminus ſ. Geminianus Presbyt. Antioch. V. 1. 32. V. p. 272.
Geminus Tyrius III. 5. 20. II. p. 99. IV. 13. 13. III. p. 410.
Geminus (Tullius) Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
GEMISTUS Pletho (Georg.) X. p. 739. ſq. I. 36. 7. & 8. p. 248. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 1. 3. II. p. 26. MS. III. 3. II. p. 64. IV. 1. 3. III. p. 4. & 5. p. 5. IV. 2. 20. III. p. 87. VI. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 43. 8. X. p. 387. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 26. p. 644. MS. & 17. p. 512.
de Gemmis Scriptores ante Epiphanium V. 11. 4. VII. p. 425.
Gemmulus Rom. Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 480.
Gemuſæus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 167. 190.
Generationis liber ab Adamo usque ad Alexandrum Severum V. 4. 37. VI. p. 144.

GENESIUS (Joseph.) V. 5. 23. VI. p. 620. V. 5. 8. VI. p. 389.
Geneſii duo alii V. 5. 23. VI. p. 620. not.
M. Genicius Menecrates vid. Menecrates.
Gennadius Gannenſis V. 43. 33. X. p. 440.
Gennadius Heracl. Metropol. VI. 4. XI. p. 775.
GENNADIUS CPol. Patr. ſ. Georgius Scholarius V. 43. 2. X. p. 343. 760. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. MS. & 3. p. 114. MS. III. 11. II. p. 302. III. 20. 10. II. p. 512. V. 7. 15. VII. p. 44. MS. IV. 27. 2. IV. p. 187. V. 5. 8. VI. p. 364. MS. p. 365. V. 5. 20. VI. p. 575. V. 5. 27. VI. p. 691. not. V. 5. 28. VI. p. 696. V. 8. 7. VII. p. 100. V. 13. 7. VII. p. 540. MS. V. 17. 4. VII. p. 736. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 6. VIII. p. 88. V. 42. 18. X. p. 335. V. 43. 33. X. p. 440. V. 44. X. p. 464. V. 45. X. p. 511. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 679. 683. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Gennadius CPol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gennadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Gennadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gentis ſ. Gentius Rex Illyriorum VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Gentilis Fulgineas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Geographi ab Allatio editi IV. 2. 18. III. p. 81. ab Hœſchelio IV. 2. 7. III. p. 33.
Geographi minores Hudſoni IV. 2. 20. III. p. 87. VI. 10. 42. XIII. p. 82.
Geographorum Syntagma ab Holſtenio prelo paratum IV. 2. 19. III. p. 82.
Geometra (Joannes) vid. Joannes.
Geometræ antiqui græci III. 14. 18. II. p. 384.
Geometres Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
GEOPONICA V. 5. 17. VI. p. 500.
Georgidius Monachus V. 30. 13. VIII. p. 839.
Γεωργικοὶ νόμοι VI. 6. 6. XII. p. 490.
Georgius Acropolita vid. ACROPOLITA.
Georgius Alexandr. Epiſc. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 5. 11. VI. p. 468. V. 5. 17. VI. 518. V. 15. 2. VII. p. 556. & 3. p. 612. V. 32. 20. IX. p. 65. V. 38. 9. IX. p. 104.
GEORGIUS Aneponymus Peripat. III. 11. II. p. 302.
Georgius ſ. Gregorius Antioch. Rhetor II. 10. 50. I. p. 438.
Georgius ἀφυὴς V. 45. X. p. 539. MS.

Georgius Byzantinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Georgius Cedrenus vid. CEDRENUS.
Georgius Chartophylax V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 113.
Georgius Chioniades V. 30. 11. VIII. p. 821.
Georgius Choeroboſcus vid. CHOEROBOSCUS.
Georgius Choniata Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
GEORGIUS Chryſococces MS. II. 3. 15. I. p. 295. III. 20. 10. II. p. 510. MS. IV. 2. 20. III. p. 87. VI. 9. 4. XIII. p. 168. 134. VI. 10. 42. XIII. p. 512.
Georgius Chumnus V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 25. VI. p. 684.
Georgius Codinus vid. CODINUS.
Georgius Contares vid. Contares.
Georgius Corcyræ Metrop. VI. 4. 2. XI. p. 620.
GEORGIUS Coreſſius VI. 1. 16. XI. p. 48. VI. 4. XI. p. 772.
Georgius ſ. Gregorius Corinthi Metrop. Pardus V. 41. 2. X. p. 132. IV. 31. 6. IV. p. 432. vid. CORINTHUS.
Georgius Corinthius Platon. III. 3. II. p. 61.
Georgius Curteſius vid. Curteſius V. 7. 15. VII. p. 44. MS.
GEORGIUS ſ. Gregorius Cyprius V. 5. 20. VI. p. 603. III. 11. II. p. 302. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72. 78. 79. 80. 106. & p. 119. V. 41. 3. X. p. 203.
Georgius Diaconus vid. Chœroboſcus.
Georgius Diæreta MS. IV. 31. 6. IV. p. 432.
Georgius Gemiſtus vid. GEMISTUS Pletho.
Georgius Grammaticus V. 5. 17. VI. p. 515. V. 32. 20. IX. p. 60.
Georgii Grammatici duo V. 7. 15. VII. p. 43. MS.
Georgius Hagiopol. V. 5. 17. VI. p. 535. V. 32. 20. IX. p. 98.
Georgius Hamartolus V. 4. 39. VI. p. 154. V. 5. 6. VI. p. 353.
Georgius Hieromnemon VI. 1. 6. V. p. 6.
Georgius Laodic. Ep. V. 24. VIII. p. 373. V. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 402.
Georgius Lapitha V. 5. 6. VI. p. 322.
Georgius Lecapenus Monachus V. 7. 15. VII. p. 44. & 9. p. 15. V. 5. 25. VI. p. 684. II. 10. 50. I. p. 438.
Georgius Marmorius V. 17. 10. VII. p. 754.
Georgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
Georgius Metochites V. 33. 4. IX. p. 214. not.

Geor-

Georgius Monachus V. 5. 7. VI. p. 353. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 492.
Georgius Monachus alius V. 5. 7. VI. p. 353.
Georgius Moſchampar vid. Moſchampar.
Georgius Nicetas II. 10. 50. I. p. 438.
GEORGIUS Nicomed. Archiep. V. 16. 16. VII. p. 691. V. 5. 17. VI. p. 513. 520. 543. 544. & 545. V. 32. 20. IX. p. 55. 69. 87. 99. 111. 112. 113. 114. 116. 118. & p. 129. V. 41. 2. X. p. 128. 132. & 3. p. 210.
GEORGIUS Pachymeres V. 5. 11. VI. p. 458. II. 10. 50. I. p. 438. MS. III. 5. 21. II. p. 102. III. 6. 3. II. p. 114. & 5. p. 118. & 26. p. 148. MS. & 28. p. 149. & 29. p. 151. III. 10. 10. II. p. 269. III. 11. II. p. 307. III. 23. II. p. 586. IV. 22. 14. IV. p. 19. MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. IV. 27. 2. IV. p. 187. V. 1. 6. V. p. 6. V. 5. 6. VI. p. 323. & 20. p. 574. & 28. p. 695. V. 43. 7. X. p. 384. VI. 10. 17. XIII. p. 523.
Georgius Pamphilus Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius ſ. Gregorius Pardus vid. Corinthus & Georgius Corinthi Metropol.
Georgius Patuſas vid. Patuſas.
Georgius Phobœnus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 483. & 564. MS.
GEORGIUS Phranzes V. 5. 22. VI. p. 615. V. 5. 27. VI. p. 691. not.
GEORGIUS Piſides V. 16. 16. VII. p. 691. II. 12. 9. I. p. 476. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 4. 42. VI. p. 159. V. 5. 20. VI. p. 575. & 25. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 726. & 727. V. 32. 20. IX. p. 53. V. 37. 9. IX. p. 367. V. 45. X. p. 482. & 487.
Ejus carmen εἰς τὸν ἐν Βλαχέρνοις ναόν græc. & lat. extat V. 16. 16. VII. p. 693. ſq.
Georgius Presbyter V. 32. 20. IX. p. 148.
Georgius Rammata Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius Sanginaticius MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Georgius Scholarius vid. GENNADIUS.
Georgius Scylitza Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Georgius Siculus Melodus V. 41. 2. X p. 132.
GEORGIUS Syncellus V. 4. 38. VI. p. 149. V. 1. 32. V. p. 290. V. 5. 8. VI. p. 388. not. p. 389.
GEORGIUS Trapezuntius X. p. 721. ſq. V. 5. 21. VI. p. 619. V. 43. 7. X. p. 384. V. 7. 15. VII. p. 45.
Georgius Trapezuntius alius VI. 4. XI. p. 803.

Georgius Zegabenus V. 5. 8. VI. p. 365. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. VI. 10. 45. XIII. p. 838. VI. 9. 4 XIII. p. 170.
de GEORGIIS variis Allatii liber Vol. X. p. 553. sqq.
Georgonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p 170.
Gerardus Mathisius Peripat. III. 11. II. p. 302. III. 6. 5. II. p. 118.
Gerardus (Theodoricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Gerasimus Abbas VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Gerasimus Alex. Patr. V. 45. X. p. 514.
Gerasimus Cretensis VI. 4. XI. p. 772. VI. 10. 16. XIII. p. 481. not.
Gerasimus Hieromonachus ex Acarnania VI. 4. XI. p. 783.
Gerasimus Monachus V. 45. X. p. 514. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Gerasimus Nicænus Archiep. V. 45. X. p. 514.
Gerasimus Polianæ Episc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Gerasimus Protecdicus V. 45. X. p. 514.
Gerasinus Monachus III. 10. 10. II. p. 269.
Gerbertus Remensis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 571.
Gereon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
GERGANUS (Zach.) V. 45. X. p. 547.
Gerhardus de Malemore vid. Malemore.
Germanicus Drusi F. II. 22. I. p. 763.
Germanus Ætolus Metropol. Nysi VI. 4. 2. XI. p. 778.
GERMANUS I. CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 206. V. 1. 6. V. p. 6. MS. V. 38. 9. IX. p. 488. V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 491. VI. 3. 2. XI. p. 165. VI. 4. 2. XI. p. 544. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
GERMANUS II. CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 210. V. 14. 5. VII. p. 548. VI. 4. 2. XI. p. 630. VI. 10. 44. XIII. p. 816. 824. & 835.
Germani I. & II. Homiliæ V. 5. 17. VI. p. 514. 534. 535. 543. 544. 545. & p. 546. V. 5. 26. VI. p. 689. V. 19. 7. VIII. p. 91. V. 32. 20. IX. p. 57. 87. 91. 92. 94. 97. p. 112. 113. 114. 115. 117. & p. 118. V. 41. 2. X. p. 128. VI. 4. 2 XI. p. 630. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 28. p. 751. & 38. p. 790.
Germanus III. Patr. CPol. V. 41. 3. X. p. 216.
S. Germanus Paris. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 455.
Germani varii V. 41. 3. X. p. 216.
Germinus (Paulus) II. 26. 4. I. 899. IV. 32. IV. p. 483.
Gerontius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.

Gerontius Glitid. Abbas & Presb. V. 38. 9. IX. p. 391.
Gervasius Remensis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 583.
Gesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170. III. 6. 38. II. p. 170.
Gesnerus (*Conr.*) VI. 9. 4. XIII. p. 123*.
Ejus Collectio Scriptorum Chirurgicorum VI. 7. 16. XII. p. 706.
Getulicus vid. Gætulicus.
Geverhardus Saltzburgensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 595.
Giptianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Giraldus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glanis Bacidis frater I. 17. 4. I. p. 108.
Glaricon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaseri (*Nic.*) Apocrypha, parænetica, philologica VI. 10. 13. XIII. p. 477.
Glaucias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. II. 24. 3. I. p. 857.
Glaucippus Rhetor IV. 32. IV. p. 483.
Glaucon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaucon Scriptor de Homero II. 5. 54. I. p. 335.
Glauco Athen. Philosophus II. 23. 37. I. p. 837.
Glauco Comicus II. 22. I. p. 763.
Glauco Platon. III. 3. II. p. 61.
Glaucones varii II. 23. 37. I. p. 837.
Glaucus Athen. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Glauci Medici quatuor VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glaucus Rheginus II. 16. 3. I. p. 603. III. 10. 11. II. p. 270.
Glaucus Sophista IV. 32. IV. p. 483.
Glenasius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Gleucinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glorippus Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Glossaria græca IV. 36. IV. p. 569. V. 40. IX. p. 620. VI. 6. 6. XII. p. 427. not.
Glossarii græci MS. recensio & specimen græce extat V. 40. 8. X. p. 61. sqq.
Glossarii græci juridici MSti. initium græce exstat IV. 36. 3. IV. p. 571.
de Glossariis græcis antiquis H. Stephani, B. Vulcanii & Car. Labbei V. 40. 8. X. p. 53.

GLYCAS (Michael) V. 41. 8. X. p. 228. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 41. VI. p. 156. V. 33. 4. IX. p. 216. V. 42. 2. X. p. 244. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
GLYCEUS ſ. Glycis (Joannes) CPol. Patr. V. 44. X. p. 472. V. 7. 15. VII p. 45. MS.
Glycæus ſ. Glyce (Joannes) Protopſaltes Rhodi MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Glycas ſ. Glyces (Joh.) Peripat. III. 11. II. p. 364.
Glycinus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Glyco Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glyco Lyricus fr. II. 15. 29. I. p. 581.
Glyco Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Glyco Spiridion ſ. Scyridicus Rhetor IV. 32. VI. p. 483.
Glyco ſ. Lycon. Troadenſis III. 11. II. p. 302.
Glycones varii II. 15. 29. I. p. 581.
Gnomicorum Scriptorum collectiones II. 11. 4. I. p. 445.
Gnomologicon Neandri VI. 10. 7. XII. p. 471.
Gnoſidicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Goari (*Jac.*) Euchologium Græcorum VI. 10. 44. XIII. p. 835.
Gobarus (Steph.) vid. Stephanus.
Gobidas Logotheta V. 45. X. p. 514.
Godeſchalcus VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Godfridus Vindocin. VI. 4. 2. XI. p. 600. VI. 10. 39. XIII. p. 804.
Gojaricus Comes VI. 6. 6. XI. p. 478.
Goldaſti (*Melch.*) *Imperialia decreta de cultu imaginum* VI. 4. 2. XI. p. 489.
Gordius (*Anaſtaſius*) VI. 4. XI. p. 802.
Gorgaſus Machaonis fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gordonius (*Bernard.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 102.
Gorgiades Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Gorgias Athen. II. 26. 5. I. p. 812.
GORGIAS Leontinus II. 26. 5. I. p. 810. II. 19. I. p. 680. IV. 32. IV. p. 483.
Gorgias junior Rhetor II. 26. 5. I. p. 810. not. IV. 32. IV. p. 483.
Gorgiæ Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gorgon Pindari Schol. II. 15. 4. I. p. 555.
Gorræus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.

Gorgus Chalcidenſis II. 10. 17. I. p. 421.
Gorgylus Peripat. III. 11. II. p. 303.
Gothofredus Aquilej. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 622.
Goupylus (*Jacob.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Grabii (*Jo. Ern.*) Spicilegium Patrum V. 1. 3. V. p. 3.
Gracchanus (*Junius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 335.
de Gradi ſ. de Agradi (*Io. Matth.*) *Medicus* VI. 9. 4. 13. p. 298.
de Gradis ſ. Geraldis (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 95.
de Græcis aut contra Græcos latinorum & recentiorum Autorum ſcripta V. 43. 37. X. p. 441.
Græcorum MSStorum *Marinerii* & *Pantini* Index XI. 5. 7. XII. p. 311.
Græcorum Epiſcopatuum *διατύπωσις* V. 5. 15. VI. p. 479.
Græcus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Græcus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Grammatici græci editi V. 7. 1. ſqq. VII. p. 1. ſqq.
Grammatici græci inediti V. 7. 15. VII. p. 41.
Grammatici græci deperditi V. 7. 15. VII. p. 48.
Grammatici græci recentiores V. 7. 15. VII. p. 73.
Grammaticorum collectiones Aldinæ V. 7. 9. VII. p. 13. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 614.
Grammaticus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Grandæus Aſianus declamator IV. 32. IV. p. 483.
Granius Flaccus Licinianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334. 335.
Granius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Graptus (Theodorus) vid. Theodorus.
Graptus (Theophanes) vid. Theophanes.
Craſſus (Joannes) vid. Joannes.
Gratianus de Cluſio VI. 1. 20. XI. p. 89.
Gratius VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Gravius (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
GREGENTIUS Tephrenſis Archiep. V. 32. 8. IX. p. 14. V. 8. 7. VII. p. 99.
Gregoras (Nicephorus) vid. NICEPHORUS.
Gregorius (Metrophanes) VI. 4. XI. p. 802.
Gregorius Acindynus vid. Acindynus.
Gregorius Aneponymus III. 6. 5. II. p. 118. vide Georgius.

GRE-

GREGORIUS Antioch. Epiſc. V. 41. 3. X. p. 159. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 32. 20. IX. p. 94.
Gregorius Antioch. Epiſc. junior V. 41. 3. X. p. 160.
Gregorius Archidiaconus V. 5. 17. VI. p. 530. V. 32. 20. IX. p. 96.
Gregorius Baſilii jun. diſcip. V. 5. 7. VI. p. 351. V. 32. 20. IX. p. 62.
Gregorius Cæſareæ Cappad. Presb. V. 5. 17. VI. p. 519. & 550. V. 21. 1. VIII. p. 167. V. 32. 20. IX. p. 126. VI. 4. 2. XI. p. 359.
Gregorius Chius Hieromon. V. 43. 3. X. p. 382. VI. 4. XI. p. 777.
Gregorius CPol. Patr. vid. Gregorius Mammas.
Gregorius Corinthi Merropol. vid. Pardus Georgius.
Gregorius Corrarius vid. Corrarius.
Gregorius Cyprius VI. 9. 10. III. p. 285. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. V. 5. 17. VI. p. 520. 546. 546. & 547. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 30. 11. VIII. p. 796. & 801. vide Georgius.
Gregorius Decapolita V. 45. X. p. 514.
Gregorius Diaconus V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72.
Gregorius ὁ διάλογος V. 30. 11. VIII. p. 801.
S. Gregorius M. Papa idem cum dialogorum ſcriptore V. 38. 9. IX. p. 497. VI. 3. 1. XI. p. 161. VI. 4. 2. XI. p. 437. 442. 458. & 460. VI. 10. 27. XIII. p. 749. 801. & 35. p. 767. 769. & 39. p. 795. 796. & 44. p. 824. 827.
ex Gregorii I. Papæ vita Ἐκλογαί V. 38. 9. IX. p. 485.
GREGORIUS Mammas Meliſſenus CPol. Patriarcha V. 43. 3. X. p. 381. VI. 4. 2. XI. p. 679.
Gregorius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gregorius Mytilen. V. 5. 17. VI. p. 531. V. 32. 20. IX. p. 90.
GREGORIUS Nazianzenus V. 13. 1. ſqq. VII. p. 508. II. 10. 42. I. p. 434. & 48. p. 437. II. 19. I. p. 680. V. 1. 26. V. p. 220. & 28. p. 249. 254. V. 2. 1. V. p. 297. V. 5. 17. VI. p. 531. & 28. p. 702. MS. p. 703. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 12. 4. VII. p. 504. V. 16. 5. VII. p. 681. & 19. p. 726. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 750. & 15. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. 792. V. 19. 2. VIII. p. 61. V. 20. 1. VIII. p. 143. V. 32. 20. IX. p. 58. 62. 69. 86. 88. 94. 108. & p. 133. V. 38. 9. IX. p. 448. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386. 437. & 443. VI. 6. 6. XII. p. 490. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 459. 461. & 5. p. 466. & 6. p. 468. 470. & 15. p. 478. & 17.

p. 4. 96. & 18. p. 535. 541. 543. 544. & 19. p. 606. 611. 612. & 20. p. 617. 621. 622. & 23. p. 638. & 27. p. 749. & 35. p. 762. & 36. p. 781. & 38. p. 789. & 39. p. 797. & 44. p. 818. 819. & p. 823.

GREGORIUS Neocæsar s. Thavmaturgus, alio nomine Theodorus V. 1. 28. V. p. 247. V. 1. 26. V. p. 237. V. 5. 17. VI. p. 532. 544. V. 13. 3. VII. p. 521. V. 16. 2. V. p. 665. V. 32. 20. IX. p. 115. 128. V. 45. X. p. 481. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 346. VI. 10. 13. XIII. p. 478. & 35. p. 761. & 40. p. 808.

Ejus Expositio fidei græc. & lat. exstat V. 1. 28. V. p. 249.

Gregorius Nicetas vid. Nicetas.

GREGORIUS Nyssenus V. 20. VIII. p. 143. V. 1. 32. V. p. 291. V. 2. 9. V. p. 319. not. V. 4. 12. VI. p. 95. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 5. 17. VI. p. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. & p. 561. V. 5. 28. VI. p. 703. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 13. 3. VII. p. 520. V. 14. 6. VII. p. 549. not. p. 550. V. 16. 7. VII. p. 665. V. 17. 4. VII. p. 736. & 8. p. 751. & 9. p. 754. & 13. p. 775. & 14. p. 778. 779. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 2. VIII. p. 61. & 6. p. 85. & 7. p. 102. V. 28. 9. VIII. p. 611. & 12. p. 618. V. 30. 10. VIII. p. 741. & 11. p. 796. 810. V. 32. 20. IX. p. 62. 74. 81. 87. 88. 94. 95. 96. p. 108. 114 115. 121. 123. 125. 133. 134. 144. & p. 147. V. 35. 5. IX 331. V. 38. 9. IX. p. 382. V. 45. X. p. 482. & 534. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 390. 437. & 443. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 19. p. 611. & 20. p. 617. & 17. p. 522. & 18. p. 535. 538. & 35. p. 762. & 37. p. 783. & 39. p. 806. & 44. p. 815. & 45. p. 844.

Ejus Operum catalogus Hœschelianus exstat VI. 9. 4. XIII. p. 538.

GREGORIUS Palamas V. 44. 1. X. p. 454. V. 5. 3. VI. p. 254. not. MS. V. 5. 6. VI. p. 323. 324. V. 5. 17. VI. p. 530. 545. V. 32. 20. IX. p. 71. 86. 89. & 118. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 10. 45. XIII. p. 843.

Gregorius I. Papa vid. S. Gregorius Magnus.

Gregorius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 476.

Gregorius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 477. 485.

Gregorius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 522.

Oregorius V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 571. 572.

Gregorius VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 589.

Ejus dictata & juramentum Henrico IV. Imp. delatum exstat VI. 4. 2. XI. p. 590.

Ejus

Ejus excommunicatio Henrici IV. exstat. VI. 4. XI. p. 593.
Gregorius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 623.
Gregorius IX. Papa VI. 4. 2. IX. p. 630. 631. & 633. V. 30. 10. VIII. p. 741.
Gregorius X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 641. 642.
Gregorius XI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 658.
Gregorius XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 660.
Gregorius XIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 719. 720.
Gregorius Pardus V. 30. 11. VIII. p. 821. MS.
Gregorius Patzo V. 45. X. p. 515.
Gregorius Polycarpus VI. 1. 20. XI. p. 94.
Gregorius Presbyter V. 5. 17. VI. p. 528. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 32. 20. IX. p. 68. 82.
Gregorius Pro-Consul VI. 6. 5. XII. p. 340.
Gregorius Prusæus Metropol. V. 5. 28. VI. p. 699.
Gregorius Soteres vid. Soteres.
GREGORIUS Thaumaturgus vid. Gregorius Neocæsarienſis.
GREGORIUS Theologus vid. Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Theſſalon. Hieromonachus VI. 4. X. p. 804.
Gregorius Toromachus vid. Gregorius Turonenſis.
Gregorius Trapezuntius V. 32. 20. IX. p. 55. leg. Georgius.
Gregorius Turonenſis ſ. Toromachus VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Gregorii varii V. 45. X. 514. vid. ſupra Georgii.
Greſmuntius (Theodoricus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Grimoldus ſ. Grimoaldus VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Griphus (Ambroſ.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Grunbekius (Joſeph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Grynas Maſſilienſis vid. Crinas.
Gualerius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 172.
Gualterus Hunte vid. Hunte.
Guarini duo V. 45. X. p. 70. not.
Guarinus VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Guido Narbon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 639.
Guilhelmus Auſcit. Archiep. VII. 4. 2. XI. p. 600.
Guilielmus Rockeby vid. Rockeby.
Guilielmus de Baldenſel VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Guinterius (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 258.

Guiſius (Claud.) Cardin. V. 45. X. p. 548. VI. 10. 41. XIII. p. 809.
Guntherus Monachus VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Guntramnus Rex VI. VI. 4. 2. XI. p. 493.
Guthurnus Anglo-Danorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 557.
à Guyſia (Ludov.) VI. 4. 2. XI. p. 720.
Gybſon (Thomas) vid. Thomas.
Gyculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Gyllius (Pet.) V. 5. 20. VI. p. 577.
Gynæciorum Scriptores VI. 7. 15. XII. p. 700.
Gypaldus (Melctius) VI. 4. X. p. 788.
Gyptius ſ. Gyttius Locrenſis II. 13. 1. I. p. 504.
Gyraldus (Jo. Bapt.) VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Gyrardus Poëta V. 45. X. p. 515.

H.

Haamet ſ. Habamech Eben David. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habdella fil. Ychie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 137.
Habis Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Habix Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Haboali Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habohanifa Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habuarit Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hachion Eben Huvaim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hachi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hadrianus Imp. IV. 7. 6. III. p. 265. V. 7. 15. VII. p. 59. V. 408. X. p. 59. VI. 6. 6. XII. p. 343. VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Ejus Reſponſa & Reſcripta ex Doſithei lib. 3. de re grammat. græc. & lat. extant VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Hadrianus I. Papa VI. 1. 20. XI. p. 62. VI. 4. 2. XI. p. 483. 484. 485. 486. & p. 487.
Hadrianus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 537. 538. & 539.
Hadrianus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 614.
Hadrianus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 691.
contra Hæreſes Scriptores græci V. 11. VII. p. 415.
Haganus (Juſtus Velſius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Hagiotheodoretus (Nic.) JCtus V. 45. X. p. 515.

de

de ejus obitu epiſtola græce exſtat VI. 6. 6. XII. p. 483.
Habamed Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Habeſe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Halachadite Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Halagi Medicus VI. 9. 4. XIII. p 173.
Halieus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Hallag Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Haly Abbas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Haly Rodoan ſ. Rodan VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Haly Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hamech ſ. Mahemat fil. Zachariæ Araſi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Halitgarius Epiſc. Camer. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Hamartolus (&eorg.) vid. Georgius.
Hamon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hammonius (Jo. Agricola) Medicus. VI. 9 4. XIII. p. 254.
Hammonius Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
HANNO Carthagin. I. 6. 8. ſqq. I. p. 39.
Hannones alii I. 6. 9. I. p. 40.
Hanckii (Mart.) liber de Scriptoribus hiſtoriæ Byzantinæ V. 5. 34. VI. p. 767.
Haquinus Spole vid. Spole.
Harcon ſ. Harcez Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Hardt (Herm.) Concilium Conſtantienſe VI. 4. 2. XI. p. 664.
Hargemen ſ. Hargemetz Medicus VI. 9. 4. XI. p. 174.
Harmenopulus (Conſtantinus) vid. CONSTANTINUS.
Harmocrates ſ. Hermocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Harmoniarum Evangel. Scriptores ordine Alphab. IV. 5. 20. III. p. 212.
Harmonius Bardeſanis fil. V. 1. 24. IV. p. 198.
Haron fil. Senton Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Harpalus ſ. Herpalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 174.
Harpalus Aſtronomus III. 5. 6. II. p. 83.
Harpocras Scholaſticus & Sophiſta IV. 36. 13. IV. p. 587.
Harpocras ſ. Harpocrates ſ. Harpocration Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Harpocras Iatraliptes VI. 9. 4. XIII. p. 175.
HARPOCRATIO (Valer.) Alexandr. Rhetor IV. 36. 12. IV. p. 583. III. 8. 2. II. p. 218. IV. 20. 6. III. p. 633. IV. 32. IV. p. 483. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 19. XIII. p. 605. 606.

Harpocratio (Ælius) II. 20. 3. I. p. 697. II. 26. 10. I. p. 932.
Harpocratio Argivus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 1. 3. II. p. 14. III. 1. 8. II. p. 41. IV. 30. 10. IV. p. 582,
Harpocratio (Cajus) II. 26. 2. I. p. 890. & IV. p. 899. & 10. p. 932.
Harpocratio Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Harpocratio Mendesius IV. 36. 9. IV. p. 581. & 13. p. 588 V. 5. 3. VI. p. 255. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Harpocratio Scriptor de re militari III. 30. 12. II. p. 768.
Harpocrationes varii IV. 36. 13. IV. p. 587.
Hasfurtus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Hateroscos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hatto Moguntinus Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Haymo VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 806.
Hayse Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hebeme Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heben Albatarich Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heben Zezar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heboси Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hecatæus Abderita Historicus III. 8. 2. II. p. 218. IV. 6. 18. III. p. 254.
Hecatæus Abderita Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 61.
Hecatæus Abderita Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Hecatæus Eretr. III. 8. 2. II. p. 218.
Hecateus Medicus VI. 9. 4. 13. p. 175.
Hecatæus Milesius I. 1. 4. I. p. 3. I. 23. 2. I. 147. not. II. 8. 15. I. 377. II. 20. 3. I. p. 697. IV. 2. 10. III. p. 38.
Hecato Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hedia Epicurea III. 33. 3. II. p. 816.
Hedilo Noviom. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Hedone (Flavia) Medica VI 9. 4. XIII. p. 175.
Hedylus Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hedylus Siculus Poeta Epigr. III 28. 7. II. p. 718. & 1. p. 686.
Hegelochus Trag. II. 19. I. p. 680.
Hegemon Rhetor IV. 32. VI. p. 484.
Hegemonius V. 1. 31. V. 262. V. p. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 402.
Hegemon Thasius II. 5. 55. I. p. 335. II. 7. 2. I. p. 354. II. 22. I. p. 764.
Hegesæus Sinopensis Cynicus III. 13. II. p. 363.

Hege-

Hegeſander Delphus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 8. 2. II. p. 218. III. 24. 10. II. p. 601.
Hegeſianax Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Hegeſianax Cynicus III. 13. II. p. 363.
Hegeſianax Illuſtrator vocum Democritri II. 23. 5. I. p. 803.
Hegeſianax Scholiaſtes Arati III. 18. 3. II. p. 454.
Hegeſias Cyrenaicus πεισιθάνατος III. 33. 4. II. p. 817. IV. 32. IV. p. 484.
Hegeſias Magneſius III. 8. 2. II. p. 218. IV. 32. IV. p. 484.
Hegeſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Hegeſias Orator II. 26. 4. I. p. 892.
Hegeſias Peripat. III. 11. II. p. 302.
Hegeſias Salaminius II. 2. 24. I. p. 282.
Hegeſinous Hiſtoricus IV. 34. 4. IV. p. 516.
Hegeſinus Pergamenus Platon. III. 3. II. p. 61.
Hegeſipdus Crobylus Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 9. & 10. & 11. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 26. 8. I. p. 924.
Hegeſippus Hiſtoricus fr. V. 1. 24. V. p. 188. V. 4. 28. VI. p. 112.
Hegeſippus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718. & 1. p. 685.
Hegeſippi varii V. 1. 24. V. p. 189.
Hegias Platonicus III. 3. II. p. 61.
Heinſius (Dan.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hejugater (Conr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 123.
Helchendi Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Helena Muſæi filia I. 6. 14. I. p. 44.
Heliæus Ægimius I. 15. 2. I. p. 99.
Heliadæ Rhodii III. 5. 3. II. p. 81.
Heliades Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Helianax Legislator VI. 14. 18. I. p. 547.
Helias (Dorotheus) vid. Dorotheus.
Helias Monachus V. 5. 17. VI. p. 530. V. 32. 20. IX. p. 86. vid. Elias.
Helicaon Rheginus Pythag. II. 13. I. p. 504. II. 14. 18. I. p. 547.
Hiliconius Byzantius Sophiſta IV. 8. 1. III. p. 271. not. V. 4. 36. VI. p. 137. V. 5. 25. VI. p. 685. V. 45. X. p. 515.
Heliconius Aſtrologus III. 20. 10. II. p. 511. & 11. p. 517.
Helicon Cyzicenus III. 5. 10. II. p. 87.

HELIODORUS Æthiopicῶν Scriptor V. 6. 1. VI. p. 784. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 8. 2. XII. p. 751. & 3. p. 760. p. 761. & 5. p. 779. MS. VI. 10. 26. XIII. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Ejus carmen de Chrysopoeia græce extat V. 6. 4. VI. p. 790.
Heliodorus Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 302.
Heliodorus Astrologus MS. III. 20. 9 II. p. 505. & 10. p. 512. III. 23. II. p. 584.
Heliodorus Asceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Heliodorus Athen. Tragicus II. 19. I. p. 680. II. 11. 5. I. p. 447. VI. 9. 4. XIII. p. 175.
Heliodorus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 176. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Heliodorus Damianus vid. Damianus.
HELIODORUS Larisæus V. 6. 5. VI. p. 799.
Heliodorus Mendesius III. 26. 8. II. p. 628.
Heliodorus Metricus V. 7. 15. VII. p. 61.
Heliodorus (P. Peregrinus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heliodorus Presbyter V. 1. 32. V. p. 291.
Heliodorus Scholiastes II. 5. 5. I. p. 355. II. 15. 4. I. p. 555. IV. 35. 6. IV. p. 547.
Heliodorus Stoicus III. 15. II. p. 404. III. 18. 3. II. p. 455.
Heliodori varii V. 6. 5. VI. p. 797.
Helisæus vid. Elisæus.
Helius Astronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Helladius Alexandr. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 41. 61. V. 38. 9. IX. p. 418. V. 40. 4. IX. p. 651. not. & in add. p. 859. V. 45. X. p. 515.
Helladius Asceta V. 32. 15. IX. p. 26.
HELLADIUS Besantinous Ægyptius V. 7. 15. VII. p. 62. V. 38. 9. IX. p. 504. V. 40. 4. IX. p. 651. not. & in add. p. 859. VI. 10. 21. XIII. p. 630.
Helladius Cæsarienſis Episc. V. 24. VIII. p. 373.
Helladius Tarsensis Episc. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Hellanicus Lesbius Historicus I. 1. 4. I. p. 3. IV. 2. 10. III. p. 39.
Hellanicus junior Grammat. V. 7. 15. VII. p. 62. IV. 34. 4. IV. p. 516. & 20. p. 539.
Hellen Deucalionis filius I. 6. 14. I. p. 45.
Heloris Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Helpidius vid. Elpidius.

Helpidius Scriptor contra Manichæos V. 1. 32. V. p. 291.
Helpis Livia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Helvia Stoica III. 15. II. p. 416. IV. 19. 3. III. p. 608. not.
Helvidius Priſcus vid. Priſcus.
Cn. Helvius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Helymon Poeta. III. 8. 2. II. 219.
Hemitheon Eroticus V. 6. 14. VI. p. 828.
Heniochus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 463.
Henotica edicta Imperatorum Orient. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Henricus Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 673.
Henricus Chichley vid. Chichley.
Henricus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 574. 575.
Henricus IV. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Henricus II. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI. p. 618.
Henricus III. Rex Angliæ VI. 4. 2. XI p. 639.
Henricus Stero VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Henricus Epiſc. Tullenſis VI. 4. 2. XI. p. 514.
Hepheſias nomen Medici commentitium VI. 9. 4. XIII. p. 176.
HEPHÆSTIO Alexandr. Grammat. V. 7. 10. VII. p. 16. II. 19. I. p. 680. II. 21. 5. I. p. 717. II. 22. I. p. 764.
Hephæſtio quidam III. 6. 29. II. p. 153.
Hephæſtio (Ptolemæus) vid. Ptolemæus.
HEPHÆSTIO Thebanus Aſtrolog. III. 20. 9. II. p. 506. & 10. 512.
Hephæſtiones varii V. 7. 11. VII. p. 18.
Hephæſtus Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Hepione Herculis Medici filia VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heracleodorus Platon. Vol. II. in add. p. 825.
Heracleon hæret. fr. V. 1. 24. V. p. 201.
Heracleon Tilotenſis Ægypt. Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 62. II. 3. 3. I. p. 287. II. 5. 57. I. p. 335.
Heraclianus Chalced. Epiſc. V. 1. 32. V. p. 291. V. 38. 9. IX. p. 401.
Heraclianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 176.
Heraclides Ænius Platon. III. 3. II. p. 61.
Heraclides Alexandr. II. 5. 58. I. p. 335.
Heraclides Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 512.
Heraclides Bargileites Megar. III. 33. 6. II. p. 822.
Heraclides Cilix II. 5. 59. I. p. 335.

Heraclides Comicus II. 22. I. p. 764.
Heraclides Cumanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178.
HERACLIDES Cyprius, Epheſ. Ep. V. 32. 9. IX. p. 16. & 16. p. 29.
Heraclides Demetrii Fil. Perip. III. 11. II. p. 303.
Heraclides Epheſius VI. 7. 8. XII. p. 641.
Heraclides Erythræus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides quidam Grammaticus I. 22. 2. I. p. 144.
Heraclides Heracleotes Ponticus VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 219.
Heraclides Lembus I. 22. 2. I. p. 143. III. 22. 14. I. p. 550.
Heraclides Lycius Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Heraclides Manich. V. 1. 32. V. p. 287.
Heraclides Medicus Hippocratis Pater VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Medicus Hiceſii Diſc. VI. 9. 4. XIII. p. 177.
Heraclides Mileſius II. 5. 60. I. p. 335.
Heraclides Nyſſenus Ep. V. 38. 9. IX. p. 391.
Heraclides Peripat. III. 11. II. p. 302.
HERACLIDES Ponticus I. 22. 1. I. p. 142. II. 5. 31. I. p. 333. & 61. p. 335. II. 23. 4. I. p. 801. & 5. p. 803. I. 13. 1. I. p. 86. II. 13. 1. I. p. 504. II. 14. 17. I. p. 545. II. 15. 16. I. p. 572. II. 16. 1. I. p. 601. & 3. p. 603. not. III. 3. II. p. 61. III. 10. 9. II. p. 267. III. 11. II. p. 302. III. 14. 18. II. p. 384. V. 7. 15. VII. p. 62. V. 6. 14. VI. p. 828. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 19. p. 610. & 26. p. 641.
Heraclides Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Heraclides Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Heraclides Sinopenſis Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Heraclides Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 177. II. 24. 3. I. p. 857. III. 26. 8. II. p. 627.
Heraclides Tarſenſis Stoicus III. 15. II. p. 404.
Heraclides varii V. 32. 10. IX. p. 17. I. 22. 2. I. p. 143.
Heraclitus V. 1. 24. V. p. 198.
Heraclitus Comicus II. 22. I. p. 764.
HERACLITUS Epheſius Philoſophus II. 23. 4. I. p. 799. I. 1. 2. & 3. I. p. 2. I. 19. 3. I. p. 129. II. 10. 19. I. p. 423. & 36. p. 431. & 38. p. 431. II. 14. 18. I. p. 547. II. 24. 6. I p. 866. II. 23. 1. I. p. 796. V. 17. 18. VII. p. 788. VI. 9. 4. XIII. p. 178. VI. 10. 20. XIII. p. 619.

HE-

HERACLITUS Grammaticus I. 22. 1. I. p. 141. I. 1. 3. I. p. 3. II. 5. 62. I. p. 335. II. 6. 12. I. p. 349. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Heraclitus ſ. Heracletus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178.
Heraclitus Peripat. III. 11. II. p. 302. I. 1. 3. I. p. 2. II. 23. 4. I. p. 801.
Heraclitus Poëta I. 1. 3. I. p. 2.
Heraclitus Theophraſti Acharn. Pater I. 1. 3. I. p. 3.
Heracliti varii I. 22. 2. I. p. 142. not. I. 1. 3. I. p. 2.
Heraclius ſ. Heraclitus Cynicus III. 13. II p. 363.
Heraclius Imp. IV. 14. 6. III. p. 418. MS. III. 23. II. p. 578. & p. 581. MS. V. 4. 37. VI. p. 148. V. 41. 3. X. p. 203. V. 45. X. p. 479. VI. 4. 2. XI. p. 464. VI. 6. 6. XII. p. 344. VI. 8. 3. XII. p. 776.
Fl. Heraclii Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 405.
Heraclii Patris & Fil. Impp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Herardus Turon. Archiep. VI. 1. 20. V. p. 84. VI. 4. 2. XI. p. 501. 512. 533. 534. & p. 536.
Heras ſ. Hieras ſ. Hieron Cappadox Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 178. III. 26. 8. II. p. 628. V. 45. X. p. 487.
Heras Medicus Frontini Vt. 9. 4. XIII. p. 178.
Heras (Petronius) vid. Petronius.
Herbrandus (Jac.) V. 45. X. p. 518.
Herculanus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Hercules Lini & Chironis diſcip. I. 6. 15. I. p. 45. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 9. 4. XIII. p. 178.
Hercules Erythræus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Herennius Modeſtinus vid. Modeſtinus.
Herennius Philo vid. Philo.
Herennius Senecio vid. Senecio.
Heres Medicus Vt. 9. 4. XIII. p. 179.
Hericus vid. Ericus.
Herillus Carthagin. Stoicus III. 15. II. p. 404. II. 19. I. p. 680.
Herimannus Colon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 562.
Herinna Poëtria III. 28. 1. II. p. 684. vid. Erinna.
Heriveus Rom. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Herius (Sextus) vid. Sextus.
Hermachus Mytil. Epic. III. 33. 3. II. p. 811.
Hermachus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Hermagoras Amphipolit. Stoicus III. 15. II. p. 404.

Hermagoras Carion Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hermannus vid. Herimannus.
HERMAS V. 1. 9. V. p. 7. l. 7. 3. l. p. 47. l. 33. 16. l. p. 224. V. 1. 2. V. p. 2. V. 17. 19. VII. p. 790. VI. 10. 40. XIII. p. 808. & 44. p. 834.
Ejus fragmenta ex doctrina ad Antiochum Ducem græc. & lat. exstant V. 1. 9. V. p. 9.
Hermas Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Hermæ varii V. 1. 10. V. p. 30.
Hermes Alciptus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermes (*Cn. Arrius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
HERMES Trismegistus I. 7. sqq. l. p. 46. II. 14. 18. l. p. 546. III. 20. 9. II. p. 503. & 10. p. 510. III. 5. 3. II. p. 81. III. 28. 7. II. p. 718. VI. 7. 17. XII. p. 708. VI. 8. 3. XII. p. 764. 767. 770. & 771. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 20. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Hermes Tryphon Poeta III. 28. 7. II. p. 718.
Hermetes tres chemici VI. 7. 17. XII. p. 708.
Hermetes varii I. 7. 2. I. p. 47.
HERMIAS V. 1. 20. V. p. 96. V. 4. 31. VI. p. 123. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 26. XIII. p. 640. & 34. p. 758.
Hermias s. Hermeas Ammonii Pater, Syriani discipulus Platon. MS. III. 1. 3. II. p. 14. III. 3. II. p. 61. III. 11. II. p. 303. VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Alexandr. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hermias Hermopolit. V. 38. 9. IX. p. 507.
Hermias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermias Sozomenus (Salamanes) vid. SOZOMENUS.
Hermias Tacticus II. 5. 62. I. p. 335. & 110. p. 340. III. 30. 12. II. p. 769.
Hermiæ varii V. 1. 20. V. p. 97. V. 38. 9. IV. p. 507. not.
Herminus Peripat. III. 11. II. p. 303. III. 6. 1. II. p. 111. & 2. p. 112.
Herminus Stoicus III. 15. II. p. 404.
Hermippus dialogus Astronomicus MS. III. 20. 10. II p. 514.
hujus libri summa capita græc. & lat. exstant. VI. 5. 7. XII. p. 261.
Hermippus II. 5. 62. I. p. 335. II. 7. 2. I. p. 354. II. 12. 2. I. p. 456. II. 14. 17. I. p. 545. II. 26. 5. I. p. 904. III. 6. 39. II. p. 174. III. 8. 2. II. p. 219. III. 9. 17. II. p. 244.
Hermippus Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11. 9. 10. & 11. p. 452. & 12. p. 453.

Her-

Hermippus Berytius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 62. IV. 13. 13. III. p. 410.
Hermippus Peripat. III. 11. II. p. 303. III. 18. 3. II. p. 455. III. 20. 10. II. p. 512.
Hermippus Smyrnæus I. 36. 5. I. p. 245. III. 13. II. p. 363.
Hermocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Hermocrates Jasius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 62.
Hemocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
Hermocreon Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Hermodorus Ephes. Princeps VI. 6. 4. XII. p. 336.
Hermodorus Lestarchus Medicus è Chio V. 5. 28. VI. p. 697. & 698.
Hermodorus Platonicus III. 3. II. p. 61. III. 1. 5. II. p. 31. & 8. p. 37.
Hermodorus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718.
Hermodorus Regius MS. IV. 9. 10. III. p. 286.
Hermodotus Cynicus III. in add. II. p. 828.
Hermogenes Erasistratius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180. sq.
Hermogenes hæret. V. 1. 24. V. p. 202.
Hermogenes JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Hermogenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 180.
HERMOGENES Tarsensis Rhetor IV. 31. 4. IV. p. 428. & 16. p. 457. IV. 32. IV. p. 484. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
in Hermogenis libros quosdam commentarii IV. 31. 5. IV. p. 431.
Hermogenes Socraticus II. 23. 3. I. p. 799. & 44. p. 840.
Hermogenes varii IV. 31. 7. IV. p. 433.
Hermogenianus (*Eugen.*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331. & 5. p. 340.
HERMOLAUS Byzantius Grammat. VI. 2. 14. III. p. 48. IV. 20. 6. III. p. 632. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 7. 15. VII. p. 62.
Hermolaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Hermolytus Tacticus III. 30. 12. II. p. 769.
Hermon Hierogrammateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
Hermon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermon Sacerdos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hermophilus Platon. III. 3. II. p. 61. III. 4. 2.
Hermon Epicureus III. 33. 3. II. p. 811.
Hermon s. Hermonax Grammat. IV. 34. 14. IV. p. 536.
Hermotimus Coloph. Geometra III. 14. 18. II. p. 386.

Hermotimus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Hermus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 182.
HERO Alexandr. III. 24. 7. II. p. 591. III. 23. II. p. 570. V. 26. 8. VIII. p. 518. III. 14. 18. II. p. 386.
HERO junior Mathemat. III. 24. 7. II. p. 593. III. 4. 3. II. p. 77. III. 23. II. p. 571.
HERO tertius Mathem. III. 24. 7. II. p. 594. IV. 15. 7. III. p. 484. VI. 10. 45. XIII. p. 836.
Hero Antioch. Diaconus V. 1. 13. V. p. 41.
Hero Athen. Rhetor II. 20. 3. I. p. 698. II. 25. 6. I. p. 872. IV. 32. IV. p. 484.
Herones duo Chirurgi VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Geoponicῶν Scriptor VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Medicus Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Hero Philosophus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Herones varii III. 24. 7. II. p. 595.
Herodes Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
HERODES Rhetor IV. 30. 3. IV. p. 371. II. 26. 1. I. p. 884. IV. 32. IV. p. 484. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
HERODIANUS Grammat. V. 7. 6. VII. p. 8 II. 5. 63. I. p. 335. IV. 35. 3. IV. p. 513. V. 7. 9. VII. p. 13. 14. 15. & 15. p. 36. & 45. MS. p. 62. V. 45. X. p. 482.
Herodianus Scriptor Eroticῶn V. 6. 14. VI. p. 828.
HERODIANUS Historicus V. 7. 8. VII. p. 11. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 38. 9. IX. p. 406. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 620. 621. & 22. p. 635.
Herodianus junior V. 7. 8. VII. p. 11. not.
Herodianus Peripat. III. 11. II. p. 303.
Herodiani duo alii. V. 38. 9. IX. p. 407.
Herodicus Babylon. Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 718. I. 22. 2. I. p. 143. II. 2. 20. I. p. 276. II. 19. I. p. 671. II. 22. I. p. 765. II. 23. 31. I. p. 829. not.
Herodicus Perinthius I. 19. 4. I. p. 129.
Herodicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Herodicus Selybrianus Thrax VI. 9. 4. XIII. p. 183. II. 24. 1. I. p. 842.
Herodorus Grammat. I. 18. 1. I. p. 110. II. 5. 13. I. p. 331. & 55. p. 335. & 64. p. 335. III. 21. 3. II. p. 522. IV. 35. 6. IV. p. 547. V. 7. 15. VII. p. 62. V. 38. 9. IX. p. 400.

Hero-

Herodorus quidam II. 2. 4. I. p. 265.
Herodotus Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.
Herodotus Grammaticus V. 7. 15. VII. p. 63.
HERODOTUS hiſtoricus II. 20. I. p. 695. I. 1. 4. I. p. 3. II. 1. 2. I. p. 254. II. 11. 5. I. p. 447. V. 5. 17. VI. p. 492. V. 38. 9. IX. p. 395. V. 45. X. p. 485. VI. 10. 17. XIII. p. 494. 512. & 19. p. 608. & 20. p. 619. 621. 623. & 22. p. 634. & 25. p. 640.
Herodotus pſeudonymus VI. 36. 8. IV. p. 580.
Herodotus Olophyxius II. 1. 2. I. p. 254.
Herodotus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Herodoti Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 184. ſq.
Herodoti varii II. 1. 2. I. p. 254. I. p. 702.
Herophilus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Herophilus equarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 188.
Herophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 185. II. 24. 2. I. p. 845. ſqq. IV. 36. 8. IV. p. 580.
Herophileæ ſectæ medici nonnulli VI. 9. 4. XIII. p. 117.
Heros Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 183.
Herpalus vid. Harpalus.
Herrichen (*Jo. Gothofr.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. 467.
HESIODUS Aſcræus II. 8. I. p. 370. I. 3. 4. I. p. 13. I. 13. 1. I. p. 85. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. III. 5. 4. II. p. 82. III. 20. 9. II. p. 503. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 606. VI. 9. 4. XIII. p. 188.
Heſiodi duo alii II. 8. 1. I. p. 370. not.
Heſperius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Heſperus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Heſſus (*Eobanus*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Heſtiæa ſ. Hiſtiæa Alexandrina II. 5. 66. I. p. 336.
Heſtiæus Perinthius III. 3. II. p. 61.
HESYCHIUS Alex. IV. 35. 2. ſqq. IV. p. 512. III. 12. 14. II. p. 358. IV. 9. 7. III. p. 284. V. 1. 32. V. p. 278. 279. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 37. p. 787.
Heſychius Ægyptius Epiſc. V. 1. 32. V. p. 279.
HESYCHIUS Hieroſ. Presb. V. 5. 2. VI. p. 243. IV. 5. 20. III. p. 114. V. 1. 26. V. p. 222. V. 4. 28. VI. p. 113. & 37. p. 144. fr. V. 5. 17. VI. p. 512. 531. 540. 554. & 556. V. 5. 25. VI. p. 642. V. 17. 20. VII. p. 765. & 19. p. 790. V. 15. 5. VII. p. 644. V. 20. 3. VIII. p. 156. V. 32.

13. IX. p. 24. & 20. p. 54. 71. 84. 87. 95. 99. 106. 111. 114. 134. 138. 150. V. 38. 9. IX. p. 390. 398. 445. 501. & 502. V. 45. X. p. 487. VI. 4. 2. XI. p. 436. VI. 10. 30. XIII. p. 753.
Hesychius s. Isychius Patriarcha Hieros. V. 41. 3. X. p. 172.
Hesychius (Justinus) vid. Justinus.
HESYCHIUS Milesius Vir illustris V. 5. 2. VI. p. 240. III. 6. 39. II. p. 174. IV. 2. 19. III. p. 84. IV. 19. 2. III. p. 603. V. 4. 36. VI. p. 137. V. 5. 2. VI. p. 237. 240. V. 5. 15. VI. p. 480. & 25. p. 686. V. 40. 2. X. p. 628. not. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Hesychius Sophista Byzant. V. 32. 20. IX. p. 101.
Hesychii varii IV. 35. 3. IV. p. 543. V. 5. 2. VI. p. 243.
in Hexaëmeron Scriptores V. 19. 6. VIII. p. 70.
Heyl (Christoph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Hicesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p 189.
Hicetas Syracus. Pythag. II. 13. 1. I. p. 504.
Hieracas hæret. V. 23. 10. VIII. p. 333.
Hieras vid. Heras.
Hierax Melodus I. 17 3. I. p. 102. II. 11. 5. I. p. 447. V. 41. 2. X. p. 133.
Hierax Manich. V. 1. 32. V. p. 28.
Hierax Rufus vid. Rufus.
Hieremias (David) vid. David.
Hierius Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hierius Platon. III. 3. II. p. 61.
Hierocles Alabandeus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hierocles Alexandr. III. 15. II. p. 405.
HIEROCLES Grammat. Scriptor Synecdemi IV. 2. 19. IV. p. 85. V. 5. 20. VI. p. 569.
Hierocles JCtus V. 5. 17. VI. p. 497. not.
Hierocles Nicomed. II. 12. 6. I. p. 466. not. V. 4. 6. VI. p. 91. V. 38. 9. IX. p. 450. 497.
HIEROCLES Platon. Philosophus II. 12. 6. I. p. 467. II. 13. 1. I. p. 505. III. 1. 3. II. p. 18. & 8. p. 37. III. 3. II. p. 61. III. 6. 25. II. p. 146.
Hierocles varii II. 12. 6. I. p. 467. not.
Hieroglyphicorum Scriptores I. 13. 7. I. p. 90.
Hierombalus Sacerdos I. 28. 2. I. p. 164.
Hieronymus in Ægypto degens V. 24. VIII. p. 375.
Hieronymus Cardianus III. 8. 2. II. p. 219.
Hieronymus Hesiodi Commentator II. 8. 13. I. p. 376. Hiero-

Hieronymus Monachus & Presb. ex Dalmatia V. 24. VIII. p. 376. V. 5. 17. VI. p. 553. V. 32. 20. IX. p. 32.
Hieronymus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Hieronymus Rhodius Peripatet. II. 19. I. p. 680. III. 11. II. p. 303.
Hieronymus Spartanus MS. II. 11. 9. I. p. 452.
S. Hieronymus Stridonenſis V. 24. VIII. p. 373. III. 12. 15. II. p. 359. IV. 2. 13. III. p. 44. V. 4. 4. VI. p. 62. V. 4. 10. VI. p. 93. & 14. p. 95. V. 30. 10. VIII. p. 741. V. 38. 9. IX. p. 393. V. 40. 2. X. p. 628. not. VI. 10. 39. XIII. p. 795. 806. & 44. p. 827.
HEIRONYMUS Theologus Græcus V. 24. VIII. p. 375. VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Ejus Dialogus de ſenſu Chriſtianiſmi græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 377.
Ejus Colloquium cum Judæo græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 384.
Hierophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 42.
Hierophilus Sophiſta MS. V. 45. X. p. 516. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Hieroſolymitanorum Epiſcoporum index chronol. & alphab. V. 45. X. p. 503.
Hierotheus Athen. Epiſc. V. 45. X. p. 516.
Hierotheus Chartophylax V. 45. X. p. 516.
Hierotheus Comnenus VI. 4. XI. p. 785.
Hierotheus Monachus V. 45. X. p. 516. V. 28. 12. VIII. p. 618. MS. V. 41. 2. X. p. 133. VI. 1. 15. XI. p. 45.
Hierotheus Philoſophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 763. 766. & 775.
Hierotheus Sacellarius V. 44. X. p. 472. V. 45. X. p. 516.
Hieſeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 191.
Higinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 191.
Hilario Cicada vid. Cicada.
Hilario Monachus V. 43. 20. X. p. 425.
Hilario Tzigalas vid. Tzigalas.
Hilariones varii V. 43. 20. X. p. 425.
Hilarius Arelat. Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 817.
Hilarius Iſauriæ Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Hilarius Pictav. V. 2. 6. V. p. 316. VI. 10. 39. XIII. p. 795. & 41. p. 810.
Hilarius (*C. Calpurnius*) *vid. Calpurnius.*
Hilarus Papa VI. 4. 2. XI. p. 410.

Hildebertus de Lavardino Cenom. Epiſc. Turon. Archiep. VI. 1. 20. XI. p. 87. VI. 4. 2. XI. p. 609. VI. 10. 39. XIII. p. 804. & 44. p. 826.
Hildegardis de Pinguia VI. 9. 4. XIII. p. 191.
HIMERIUS Bithynus Sophiſta IV. 30. 12. IV. p. 413. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 426. 495. VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Ejus λαλιὰ εἰς βασιλέα Ιυλιανόν græce extat V. 32. 9. IX. p. 426.
Himerii duo alii IV. 30. 12. IV. p. 414.
Hincmarus Laudun. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 541. 542.
Hincmarus Remenſis Archiep. VI. 1. 20. XI. p. 94. VI. 4. 2. XI. p. 507. 532. 534. 536. 537. 541. 542. 556.
Hipparchia Maronitis Stoica III. 13. II. p. 363.
Hipparchia Tragica. II. 19. I. p. 680.
Hipparchides Rhegin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 505.
HIPPARCHUS Bithynus Aſtronomus III. 5. 19. II. p. 94. III. 14. 18. II. p. 384. III. 18. 4. II. p. 456. III. 23. II. p. 581. IV. 14. 3. III. p. 415. & 7. p. 419. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Hipparchus Comicus fr. II. 22. I. p. 764. II. 11, 7. I. p. 450. & 9. -- 11. p. 452. & 12. p. 453. & 13. p. 455.
Hipparchus (Hygienus) Medicus VI. 9. 4. XIII. 249.
Hipparchus Piſiſtrati Fil. II. 2. 11. I. p. 271. II. 5. 65. I. p. 335. II. 14. 18. I. p. 546.
Hipparchus Iliadis Ægypt. auctor II. 5. 65. I. p. 335.
Hipparchus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 505. & 3. p. 530.
Hipparchus Stagirites Peripat. III. 11. II. p. 303.
Hipparchi varii III. 5. 19. II. p. 97.
Hippaſus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 505.
Hippaſi varii II. 13. 1. I. p. 505.
Hippe Aſtron. III. 5. 3. II. p. 82.
Hippias Delius IV. 34. 20. IV. p. 539.
Hippias Eleus II. 19. I. p. 680. II. 23. 19. I. p. 818. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 32. IV. p. 484.
Hippias Thaſius II. 5. 66. I. p. 336.
Hippiæ varii II. 23. 19. I. p. 819.
HIPPIATRICI ſcriptores V. 5. 17. VI. p. 493.
Hippo Chironis filia I. 3. 1. I. p. 12. not.
Hippoclides Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Hippocrates Chius Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. III. 14. 18. II. p. 385.

HIPPOCRATES Cous Medicus II. 24. I. p. 841. II. 10. 18. I. p. 421. & 36. p. 431. & 38. sq. p. 432. II. 11. 5. I. p. 447. I. 9. 3. I. p. 60. III. 20. 10. II. p. 512. MS. IV. 13. 13. III. p. 409. VI. 9. 4. XIII. p. 191.
De Theologia Hippocratis diatriba *Jo. Stephani* Medici Veneti exstat VI. 9. 4. XIII. p. 192.
Hippocrates Gnosidici fil. II. 24. 2. I. p. 845. & 6. p. 865.
Hippocrates Perip. III. 11. II. p. 303.
Hippocrates Thessali fil. II. 24. 2. I. p. 845. sqq. & 6. p. 863.
Hippocrates veterinarius VI. 9. 4. XIII. p. 247.
Hippocrates octo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 247.
Hippocrates varii II. 24. 1. I. p. 841. not.
Hippodamus Thurius Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 506. & 3. p. 530. II. 14. 18. I. p. 547.
Hippodromus Lariſſæus Sophista II. 15. 31. I. p. 581.
Hippolochus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hippolytus Chii Metropol. V. 5. 28. V. p. 699.
Hippolyti Martyres tres V. 1. 25. V. p. 203. not.
S. HIPPOLYTUS Portuensis Episcopus & Martyr V. 1. 25. V. p. 203. III. 5. 19. II. p. 97. IV. 6. 8. III. p. 241. V. 1. 18. V. p. 74. V. 1. 32. V. p. 267. & 269. V. 4. 36. VI. p. 135. 146. & 37. p. 144. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 17. 4. VII. p. 736. & 6. p. 749. & 7. p. 749. & 10. p. 764. & 13. p. 775. & 18. p. 788. & 19. p. 791. & 792. V. 32. 20. IX. p. 88. & 148. V. 38. 9. IX. p. 389. 413. & 446. V. 41. 2. X. p. 133. VI. 10. 35. XIII. p. 761. & 39. p. 806.
Ejus libri περὶ τῦ παντὸς emendationes quædam V. 38. 9. IX. p. 389.
HIPPOLYTUS Thebanus V. 4. 37. VI. p. 147. & 39. p. 155. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Hippolyti varii V. 1. 18. V. p. 74.
Hippomedon Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hippon Cratistotelis Fil. II. 23. 20. I. p. 819.
Hippon Rheginus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. II. 23. 20. I. p. 819.
Hipponax Ephesius Poëta Lyricus fr. II. 15. 32. I. p. 581. II. 7. 2. I. p. 354. II. 15. 13. I. p. 571. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 718.
Hipponax Grammat. II. 15. 32. I. p. 582.
Hipposthenes Comicus II. 22. I. p. 765.
Hipposthenes Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hipposthenes Cyzicenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.

Hippoſtratus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Hippothales Athen. Platon. III. 3. II. p. 61.
Hippothoon Comicus fr. II. 22. I. p. 765. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Hippys Rheginus Poëta II. 7. 2. I. p. 354. II. 23. 20. I. p. 819.
Hirenæus ſ. Irenæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hiſmahimel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hiſpalenſis (*Iſidorus*) *vid. Iſidorus.*
Hiſpanus (*Petrus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Hiſtiæa ſ. Heſtiæa Alexandrina II. 5. 66. I. p. 336.
Hiſtiæus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Hiſtomachus Epheſ. II. 24. 1. I. p. 842. not. VI. 7. 20. XII. p. 726.
Hiſtoriæ Byzantinæ Scriptores V. 5. 25. VI. p. 684. & 36. p. 769.
Hiſtoriæ CPolitanæ conſpectus chronologicus V. 5. VI. p. 709.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptores græci qui exſtant V. 4. VI. p. 58. & 114. ſq. deperditi V. 4. 28. VI. p. 112.
de *Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus recentioribus mantiſſa* VI. 4. XII. p. 152.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptores recentiores ordine alph. VI. 4. 3. XII. p. 176.
Hiſtoriæ Reformationis Eccleſ. Scriptores recentiores VI. 4. 4. XII. p. 186.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ſpecialis certarum regionum Scriptores recentiores VI. 4. 5 XII. p. 197.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ civitatum Germaniæ Scriptores recentiores VI. 4. 6. XII. p. 201.
Hiſtoriæ Medicorum Scriptores VI. 7. 20. XII p. 626.
Hiſtoriæ naturalis Scriptores VI. 7. 20. XIII. p. 731.
Hiſtoria Mich. Bees V. 45. X. p. 515.
Hiſtoria de rebus Turcicis V. 5. 19. VI. p. 568.
Hiſtoria Patriarcharum CPolit. V. 5. 28. VI. p. 693.
de *Hittorpii* (*Melch.*) *Sylloge Scriptorum de Divinis officiis* VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Hobays ſ. Hobeys ſ. Hobes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hœſchelius (*David.*) VI. 10. 18. XIII. p. 532.
Ej. Collectiones variæ græcorum Autorum VI. 10. 18. XIII. p. 532.
Hollerius Stempanus (*Jac.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Holobolus (Manuel) Rhetor V. 45. X. p. 529. & p. 511. III. 17. 14. II. p. 446. & 15. p. 448. & 16. p. 449.
Holobolus (Maximus) vid. Maximus.

Holſtenius (*Lucas*) V. 5. 29. VI. p. 706.
Ejus diſſ. de vita & ſcriptis Porphyrii inſerta eſt IV. 27. IV. p. 207. ſqq.
HOMERUS Poeta II. 1. ſqq. I. p. 253. I. 1. 5. I. p. 4. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 718. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. V. 45. X. p. 515. VI. 9. 4. XIII. p. 249. VI. 10. 1. XIII. p. 462. 463. & 4. p. 464. & 5. p. 466. & 6. p. 470. & 17. p. 510. 513. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 623.
Homeriſtæ II. 2. 22. I. p. 276.
in Homerum Commentariorum Scriptores II. 5. I. p. 230.
Homerocentones II. 7. 2. I. p. 353. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 20. p. 617.
Homerus junior Tragicus II. 19. I. p. 681.
Homerus Byzantius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Homerus Chius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Homerus Sellus Grammat. II. 22. I. p. 765. 774. II. 2. 4. I. p. 267.
Homeri varii II. 7. 11. I. p. 369.
Homonymorum in X. Voluminibus Bibliothecæ hujus diſtinctorum Index extat in fronte Vol. X.
Homonius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Honain ben Iſaac vid. Humain.
de Honeſtis (*Chriſtoph. Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 115.
Honoratus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Honorius Auguſtodun. VI. 10. 44. XIII. p. 826. & 39. p. 805. & 41. p. 810. & 44. 817.
Honorius Imp. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 6. 6. XII. p. 343. VI. 4. 2. XI. p. 392. 394. 397. 398. & p. 429.
Honorius Papa VI. 4. 2. XI. p. 609. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 462.
Honorius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 608. 609.
Honorius III. Papa VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Horapollo Grammat. Alex. I. 13. 3. I. p. 88. II. 5. 67. I. p. 336. II. 15. 9. I. p. 564. II. 17. 5. I. p. 633. V. 38. 9. IX. p. 508.
Horatianus (*Octavius*) *vid. Octavius.*
Horatius Flaccus VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Hores Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hormisdas Papa VI. 4. 2. XI. p. 415. 422. 423. 424. 426. & p. 431. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Horologius (*Io.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
Horoſcius (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 132. V. 23. 9. VIII. p. 330.

HORUS I. 13. 2. I. p. 87. VI. 10. 19. XIII. p. 612. & 20. p. 617.
Horus Ægyptius Cynicus III. 13. II. p. 363.
Horus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Horus Mendesius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248. III. 26. 8. II. p. 628.
Hori varii I. 13. 8. I. p. 91.
Hoschius (*Sidron.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hosius Cordubensis V. 24. VIII. p. 399.
Hostanes Magus I. 14. 1. I. p. 92. III. 5. 3. II. p. 82.
Hudas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Hudsoni (*Jo.*) cura editi Scriptores græci VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Hugo Catalanus VI. 1. 20. XI. p. 81.
Hugo Diensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Hugo Eduensis Episc. VI. 4. 2. XI. p. 646.
Hugo Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 571.
Hugo Gratianop. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 610.
Hugo Legatus Papæ VI. 4. 2. XI. p. 638.
Hugo *Lugdunensis* VI. 4. 2. XI. p. 597.
Hugo *Nicos. Episc.* VI. 4. 2. XI. p. 636. 637.
Hugo (*Herman*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Hugo *Regiensis Episc.* VI. 4. 2. XI. p. 627.
Hugo *de S. Victore* VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Humain *s.* Human *Arabs Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Humain *s.* Honain *fil. Isaaci, Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249. VI. 7. 3. XII. p. 576.
Humbertus *Cardin.* V. 41. X. p. 204.
Humbertus *Episc.* VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Humelbergius (*Gabr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 162.
S. Humilitas VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Huna *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunaym *s.* Hunain *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunabin *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hunericus *Vandal. Rex* VI. 4. 2. XI. p. 413.
Hunte (*Gualter.*) VI. 4. 3. XI. p. 683.
Hutasivius (*Buhiel*) *vid. Buhiel.*
Hyagnes Phryx I. 17. 3. I. p. 108.
Hybrias Cretensis Lyricus II. 15. 33. I. p. 582. V. 16. 19. VII. p. 726.

Hybri-

Hybriſtus Oxyrinchitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249. III. 26. 8. II. p. 629.
Hydaſpes I. 14. 2. I. p. 93.
Hygea Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygienus Hipparchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.
Hygienus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
S. Hyginius VI. 4. 2. XI. p. 339.
Hyginus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hyinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hylas Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
Hymnus in B. Deiparam alphab. V. 16. 18. VII. p. 716.
Hymenæus (*Fr. Claudius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hymetius ſ. Hymnetius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hypatia Theonis filia V. 22. 10. VIII. p. 219. III. 3. II. p. 70. III. 21. 4. II. p. 523. III. 22. 20. II. p. 562. IV. 22. 9. IV. p. 13. V. 27. 8. VIII. p. 588.
Hypatius V. 17. 17. VII. p. 749.
Hypatus idem cum Georgio Songinaticio V. 45. X. p. 484. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Hyperbius Chalcedon. Archiep. V. 45. X. p. 516.
Hyperechius Alexandr. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 63.
HYPERIDES Atticus Orator II. 26. 10. I. p. 931. II. 11. 5. I. p. 447. II. 26. 8. I. p. 918. III. 3. II. p. 61. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 501.
Hypermenes Hiſtoricus II. 1. 8. I. p. 259. not.
&yperochides Peripat. III. 11. II. p. 303.
HYPSICLES Alexandr. Aſtron. III. 5. 15. II. p. 91. & 12. p. 88. III. 14. 4. II. p. 372. & 18. p. 386. III. 23. II. p. 574.
Hypſicrates Hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Hypſicrates Scriptor περὶ πινάκων III. 24. 10. II. p. 601. III. 19. 2. II. p. 487. not.
Hyras Cappadox Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Hyſtanes II. 10. 18. I. p. 421.
Hyſtaſpes Magus I. 14. 2. I. p. 93.

I.

Iachen Ægyptius Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 250.

Jahes Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacisfuha Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacob fil. Marzoch f. Marzue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobi (Io.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Jacobus Advoc. VI. 6. 6. XII. p. 345.
Jacobus Alkindus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
JACOBUS Apoſtolus IV. 5. 11. III. p. 165. V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 112. VI. 10. 12. XIII. p. 473. & 44. p. 815. 820. 823. & p. 833.
Jacobus Bordayæus f. Baradatus VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Jacobus Botnanenſis Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Jacobus Cajetanus VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Jacobus Chreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 553. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 132.
Jacobus Edeſſenus Epiſc VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823.
Jacobus Ebræus V. 5. 17. VI. p. 542.
Jacobus Manas vid. Manas.
Jacobus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Jacobus Medicus antiquus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jacobus Monachus V. 5. 17. VI. p. 543. 544. 556. V. 32. 20. IX. p. 111. 113. 115. & 139. V. 45. X. p. 516.
Jacobus Niſibenus V. 24. VIII. p. 400. VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Jacobus Plychreſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Jaconus de Vitriaco VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Iades Scriptor de Muſica III. 10. 9. II. p. 267.
Jagmiſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 282.
Ἰάματα ἄττα VI. 7. 15. XII. p. 701.
Jambe Poetria I. 14. 4. I. p. 95. II. 15. 16. I. p. 572. not.
Jambi adverſus Marcum hæret. V. 2. V. p. 338.
JAMBLICHUS Chalcid. IV. 28. IV. p. 282. I. 36. 7. I. p. 247. III. 1. 3. II. p. 14. 21. 23. II. 12. 2. I. p. 457. III. 3. II. p. 61. II. 13. 1. I. p. 506. III. 6. 14. II. p. 129. & 25. p. 146. III. 11. II. p. 303. III. 23. II. p. 565. & p. 573. III. 24. 10. II. p. 601. IV. 22. 3. IV. p. 5. & 7. p. 11. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 26. 14. VIII. p. 524. VI. 10. 26. XIII. p. 640.
Jamblichus junior IV. 28. 2. IV. p. 284.
Jamblichus Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 771.

Jam-

Jamblichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jamblichi varii IV. 28. 12. IV. p. 294.
JAMBLICHUS Syrus V. 6. 13. VI. p. 822. V. 38. 9. IX. p. 404.
Janopulus (*Io.*) V. 45. X. p. 519. VI. 1. 16. XI. p. 47.
de Janua (*Simon*) *vid. Simon.*
Januarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Japetus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Japhares Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 512.
Japis Jaſides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jarlandus Chryſopol. VI. 1. 20. XI. p. 88.
Jaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſo Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Cyrenæus III. 29. 9. II. p. 749.
Jaſon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Jaſonis F. VI. 9. 4. XIII. p. 252.
Jaſon Stoicus III. 15. II. p. 405.
Jaſon Trallianus Tragicus II. 19. I. p. 681.
Jaſon Menecratis Nyſæi Fil. VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jaſones varii V. 7. 15. VII. p. 63.
Jatrodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Javolenus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Iba Edeſſenus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 438.
Ibnu El Baitar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 281.
Ibnu El. Chathib Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 289.
Ibnu Saigh Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 279.
Ibnu Ihofai Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 280.
Ibnu Zohar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 279.
Ibnu Zor ſ. Zohar Arabs Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 281.
Ibycus Rheginus Lyricus II. 15. 34. I. p. 583. II. 13. 1. I. p. 506. II. 22. I. p. 766.
Icaſia Poëtria V. 41. 2. X. p. 133.
Iccus ſ. Icmus Tarentinus VI. 9. 4. XIII. p. 253. II. 13. 1. I. p. 506.
Iceſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Icetidas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ichæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ichthyas Metalli F. Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Ichthyas Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.

Ico-

Icodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idacius Clarus V. 2. 6. V. p. 313.
Idæus Rhodius Poëta II. 7. 9. I. p. 364.
Idatius V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Idiota Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Idomeneus Hiſtoricus II. 23. 30. I. p. 828.
Idomeneus Lampſacenus Epic. III. 33. 3. II. p. 812.
Iemidue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeremias Cacaballa vid. Cacaballa.
Jeremias CPol. Patr. V. 45. V. p. 516.
JEREMIAS II. CPol. Patr. V. 45. X. p. 517. 518. & 511. V. 5. 28. VI. p. 695. 698. 699. 700. & p. 701. VI. 4. XI. p. 770. VI. 10. 16. XIII. p. 480. not.
JEREMIAS III. CPol. Patr. VI. 4. XI. p. 790.
JEREMIAS Propheta III. 29. 5. II. p. 740.
Jeſu filius Haly Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeſu Iribe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Jeſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
JESUS Sirachides III. 29. 1. II. p. 727. VI. 9. 4. XIII. p. 253. VI. 10. 17. XIII. p. 517.
Jeſus Sirachides Nepos III. 29. 1. II. p. 728.
S. IGNATIUS Antiochenus Ep. V. 1. 13. V. p. 38. & 2. p. 2. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 484. VI. 10. 34. XIII. p. 757. & 44. p. 820. not. p. 821.
Ignatius Antioch. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
IGNATIUS CPol. Diaconus II. 9. 8. I. p. 398. V. 5. 6. VI. p. 295. V. 5. 25. VI. p. 643. V. 32. 20. IX. p. 126. & 145. V. 41. 7. X. p. 219.
Ignatius CPol. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 538. & 539.
Ignatius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 698.
Ignatius Hymnodus V. 41. 2. X. p. 133.
Ignatius Jacobita VI. 10. 44. XIII. p. 820. not.
Ignatius Magiſter & Diaconus vid. Ignatius CPol. Diaconus.
Ignatius Rhodi Metropol. VI. 4. XI. p. 796.
Ignatii varii V. 1. 13. V. p. 45.
Ignotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 253.
Ilambo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.

Ilius ſ. Linus l. 14. 7. l. p. 96.
Illus (Tiberius) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Imbraco Herbipol. Epiſcopus VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Imbraſius Problematum Scriptor III. 6. 25. II. p. 146.
Imperatorum Rom. catalogus ab Auguſto ad Conſtantinum V. 4. 37. V. p. 144.
Imperatorum CPolitanorum catalogus V. 5. 2. VI. p. 229.
Imperatorum & Patriarcharum CPolitanorum catalogi V. 5. 20. VI. p. 576.
Imuth Aſclepii mater l. 14. 11. l. p. 71.
Ina Rex Saxonum VI. 4. 2. XI. p. 473.
Inchofer (*Melchior*) V. 5. 29. VI. p. 706.
Index ſcriptorum Ænigmatum V. 45. X. p. 539. Arithmeticorum IV. 22. IV. p. 18. Aſtronomorum III. 5. II. p. 79. Aſtrologorum III. 20. II. p. 509. & 516.
Index Catenarum in S. Scripturæ libros V. 17. VII. p. 727.
Index Collectionum Scriptorum veterum, quæ in hac Bibliotheca & B. D. Ittigii libro de Bibliothecis & Catenis PP. recenſentur VI. 10. 46. XIII. p. 849.
Index Codicis MS. græc. Antonii Eparchi variorum lucubrationes complectentis V. 45. X. p. 478.
Index ſcriptorum Annalium & Hiſt. Byz. VI. p. 769.
Index ſcriptorum Epiſtolarum II. 10. l. p. 406.
Index ſcriptorum Eroticorum V. 6. VI. p. 784.
Index ſcriptorum fabularum II. 9. l. p. 390.
Index Geometrarum III. 14. II p. 384.
Index Grammaticorum Græcorum V. 7. VII. p. 48.
Index Hippiatricorum V. 5. 11. VI. p. 494.
Index Homonymorum in VI. Voll. recenſitorum V. 6. 14. VI. p. 830. in X. Voll. prioribus commemoratorum extat in fronte Vol. X.
Index Indicum Scriptores allegatos indicantium in X. prioribus Voll. extat in fronte Vol. X.
Index JCtorum veterum VI. 6. XII. p. 318. 330. 333. & 339.
Index Lexicographorum græcorum V. 40. 14. X. p. 105.
Index Medicorum & Phyſicorum græcorum editorum de quibus ſparſim in Bibliotheca hacce dictum eſt VI. 7. 1. XII. p. 570.
Index Medicorum veterum alphabeticus VI. 9. 4. XIII. p. 15.

In-

Index ſcriptorum rei militaris III. 30. 12. II. p. 767.
Index Muſicorum III. 10. II. p. 266.
Index Philoſophorum Ariſtotelicorum III. 11. II. p. 271. Cynicorum III. 13. II. p. 360. Dialecticorum III. 33. 6. II. p. 820. Epicureorum III. 33. 3. II. p. 808. & Epicurearum p. 816. Peripateticorum III. 11. II. p. 271. Platonicorum III. 3. II. p. 52. & Platonicarum III. 3. II. p. 69. Pythagoricorum II. 13. I. p. 490. & Pythagoricarum id. p. 524. Scepticorum III 33. 5. II. p. 818. & Stoicorum III. 15. II. p. 386.
Index Poëtarum Chriſtianorum V. 16. VII. p. 658. Comicorum II. 22. I. p. 736. Epigrammatariorum III. 28. II. p. 708. Gnomicorum II. 11. I. p. 439. Lyricorum II. 15. I. p. 563. Tragicorum II. 19. I. p. 662.
Index Rhetorum & Oratorum IV. 32. IV. p. 477.
Index ſcriptorum de re pictoria & ſtatuaria III. 24. 10. II. p. 601.
Index Scriptorum græcorum Hiſtoricorum lib. V. capite 4. & 5. recenſitorum V. 5. 36. VI. p. 769.
Indiculus Scriptorum Juris de quibus Volumine XII. actum VI. 6. 6. XII. p. 564.
Index variorum doctrinæ generum, de quibus Scriptores recenſiti VI. 9. 4. XIII. p. 15.

Index Scriptorum in

ϱ * Achillis Tatii Iſagogen in Aratum III. 5. 23. II. p. 105.
ηε Acta Synodi II. Nicænæ V. 30. 11. VIII. p. 786.
γδ Æliani Varias & Hiſtoriam animalium IV. 21. 6. III. p. 706.
ικ Æginetæ (Pauli) Compendium artis medicæ VI. 7. 4. XII. p. 580.
ζο Aëtium Medicum V. 23. 9. VIII. p. 322.
δφ Agathiam V. 5. 4. VI. p. 263.
γι Alexandri Aphrodiſei ſcripta IV. 25. 4. IV. p. 78.
γψ Alexandrum Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ιλ Alexandri Tralliani Therapeutica VI. 7. 5. XII. p. 599.
γμ Ammonii Hermeæ Scripta IV. 26. 14. IV. p. 165.
γυ Ammonium Grammat. de differentiis vocabulorum IV. 26. 15. IV. p. 175.
ηξ Anaſtaſii Sinaitæ Hodegum V. 35. 3. IX. p. 314.
ηο Anaſtaſii Sinaitæ Quæſtiones V. 35. 5. IX. p. 325.
εγ Annæ Comnenæ Alexiadem V. 5. 9. VI. p. 394.

* Græcæ litteræ indicibus ſingulis additæ notant ordinem eorum & numeros ad quos refertur index indicum edendus cum ſupplementis in hanc Bibl. Græcam.

βϑ Index ſcriptorum in Antigonum Caryſtium III. 27. 6. II. p. 673.
γη M. Antoninum IV. 23. 4. IV. p. 29.
βκ Antoninum Liberalem III. 27. 10. II. p. 679.
ηι Antonium Meliſſam V. 30. 12. VIII. p. 832.
βη Apollodori Bibliothecam III. 27. 3. II. p. 664.
ελ Apollonii Dyſcoli Syntaxin V. 7. 5. VII. p. 6.
ω Apollonii Rhodii Scholiaſtem III. 21. 8. II. p. 533.
γσ Ariſtidem Rhetorem IV. 30. 9. IV. p. 396.
βχ Artemidori Oniroctitica IV. 13. 10. III. p. 407.
βγ Athenæum Mechanicum III. 24. 1. II. p. 588.
γγ Athenæi Dipnoſophiſtica IV. 20. 9. III. p. 635.
δκ Athenagoram, Theophilum, Tatianum & Hermiam V. 1. 20. V. p. 97.
ιϑ Baſilica Fabrotti VI. 6. 6. XII. p. 435.
ιτ *Collectionem Tho. Iuntæ de Balneis* VI. 7. 18. XII. p 723.
ζν Baſilii M. Epiſtolas V. 19. 8. VIII. p. 103.
σ *Boëthii Opera latina* III. 11. II. p. 283.
ευ Catenam in Pentateuchum V. 17. 2. VII. p. 729.
εφ Catenam Lipomanni in Geneſin V. 17. 3. VII. p. 733.
εχ Catenam in Exodum V. 17. 3. VII. p. 734.
εψ Catenam in Iobum V. 17. 5. VII. p. 739.
εω Catenam Dan. Barbari in Pſalmos V. 17. 6. VII. p. 742.
ζα Catenam Corderii in Pſalmos V. 17. 6. VII. p. 743.
ζβ Catenam in Proverbia V. 17. 7. VII. p. 750.
ζγ Catenam in Canticum V. 17. 9. VII. p. 753.
ζδ Catenam in Eſaiam V. 17. 10. VII. p. 759.
ζε Catenam in Jeremiam V. 17. 10. VII. p. 760.
ζζ Catenam in Ezechielem V. 17. 10. VII. p. 763.
ζη Catenam in Matthæum V. 17. 11. VII. p. 765.
ζϑ Catenam in Marcum V. 17. 12. VII. p. 770.
ζι Catenam in Lucam V. 17. 12. VII. p. 780.
ζκ Catenam in Johannem V. 17. 15. VII. p. 784.
κβ Catenas Patrum Wolfii VI. 10. 37. XIII. p. 785.
δσ Cedreni (Georg.) Annales V. 4. 43. VI. p. 159.
υ ad quos ſ. contra quos Chryſippus ſcripſit III. 15. II. p. 393.
δυ Chronicon Alexandrinum ſ. Paſchale V. 4. 45. VI. p. 205.

σλ Index in Clementem Alexandr. V. 1. 22. V. p. 115.
π Cleomedem III. 5. 22. II. p. 104.
εζ Godini (Ge.) & Anonymi Antiqq. CPolit. V. 5. 15. VI. p. 481.
ην Concilii Ephesini & Chalcedonensis Acta V. 34. 11. IX. p. 292.
θυ Concilii V. Acta V. 41. X. p. 178.
θφ Lateranensis A. 649. & sexti Acta V. 41. X. p. 185.
ηε Concilii Nicæni II. Acta V. 30. 11. VIII. p. 786.
ει Constantini Porphyrogeniti libros de thematibus & de administrando imperio V. 5. 20. VI. p. 578.
ιδ Cornu Copiæ sive thesaurum Aldi VI. 5. 3. XII. p. 224.
βε Cosmæ Indopleustæ topographiam christianam III. 25. 4. II. p. 613.
θν Cyparissiotæ (Jo.) Decades V. 44. X. p. 464.
ζυ Cyrilli Alexandr. Epistolas V. 27. 12. VIII. p. 592.
ηδ Jo. Damasceni libros de imaginibus V. 30. 11. VIII. p. 783.
ηζ -librum contra Jacobitas V. 30. 11. VIII. p. 793.
ηζ b--librum de Trisagio V. 30. 11. VIII. p. 796.
ηη -librum de precibus pro defunctis V. 30. 11. VIII. p. 801.
ηη b--Parallela Sacra V. 30. 11. VIII. p. 806.
θδ Damascium de vita Isidori apud Photium V. 38. 9. IX. p. 491.
γτ Demetrii librum περὶ ἑρμηνείας IV. 31. 3. IV. p. 426.
γκ Dexippi libros III. in Categorias IV. 26. 8. IV. p. 156.
βλ Diodorum Siculum III. 31. 2. II. p. 770.
γβ Diogenem Laërtium IV. 19. 6. III. p. 612.
βμ Dionysium Halicarn. III. 32. 19. II. p. 788.
θσ S. Dorothei adhortationes V. 41. X. p. 162.
ηψ Ephræmum Antioch. apud Photium V. 38. 9. IX. p. 479.
ψ Eratosthenis Catasterismos III. 18. 11. II. p. 463.
δζ Erotianum IV. 36. 6. IV. p. 574.
θρ Etymologicum Magnum V. 40. 8. X. p. 25.
εκ Eudociæ Ιωνιάν V. 5. 20. VI. p. 588.
ηω Eulogium Alexandr. apud Photium V. 38. 9. IX. p. 482.
δο Eusebii Præparationem Evangel. V. 4. 1. VI. p. 37.
δπ Eusebii Historiam Ecclesiast. V. 4. 4. VI. p. 63.
βξ Eustathium in Dionysium Periegetem IV. 2. 5. III. p. 28.
γ Eustathium in Homerum II. 4. 3. I. p. 306.
ηυ Eustratii librum de vita functorum statu V. 38. IX. p. 423.

ερ Index in Euthymii Panopliam V. 11. 8. VII. p. 464.
ββ Eutocium Aſcalonitam III. 22. 21. II. p. 563.
ω *in Fernelii (Jo.) Collectionem de Febribus* VI. 7. 19. XII. p. 725.
εο Firmi Epiſtolas V. 11. 7. VII. p. 442.
βω Galenum IV. 17. 24. III. p. 560.
ξ & ϑο Geminum Rhodium III. 5. 20. II. p. 98.
βο Geographos minores Jo. Hudſoni IV. 2. 11. III. p. 40.
εϑ Geoponica V. 5. 17. VI. p. 506.
εε Georgii Acropolitæ Hiſtoriam Byzantinam V. 5. 10. VI. p. 452.
ψ *Germanici Scholiaſten lat.* III. 18. 11. II. p. 463.
δυ Glycæ (Mich.) Annales V. 4. 45. VI. p. 245.
ια Gregorii Cyprii Epiſtolas V. 45. X. p. 809.
εσ Gregorii Nazianz. Epiſtolas V. 13. 4. VII. p. 522.
ιη Harmenopuli promptuarium juris VI. 6. 6. XII. p. 433.
δη Harpocrationem IV. 36. 14. IV. p. 589.
ϑε Helladium Beſantinoum apud Photium V. 38. 9. IX. p. 504.
εμ Hephæſtionem V. 7. 11. VII. p. 19.
γυ Hermogenem IV. 31. 8. IV. p. 433.
δε Heſychii Lexicon IV. 35. 8. IV. p. 554.
ψ Hipparchum ad Aratum III. 18. 11. II. p. 463.
εη Hippiatrica V. 5. 17. VI. p. 494.
ψ *Hyginum, Scriptorem latinum* III. 18. 11. II. p. 463.
γο Jamblichi vitam Pythagoræ IV. 28. 5. IV. p. 288.
γπ Jamblichi Protrepticum IV. 28. 7. IV. p. 289.
γϱ Jamblichi Comment. in Nicomachi Arithmeticam IV. 28. 10. IV. p. 291.
ετ Jo. Chryſoſtomi Epiſtolas V. 15. 3. VII. p. 633.
δϱ Joannis Malalæ Chronicon V. 4. 37. VI. p. 139.
ηγ *Jo. Scotum Erigenam lat. de naturæ diviſione* V. 30. 10. VIII. p. 765.
βσ Flavium Joſephum VI. 6. 19. III. p. 255.
δι Irenæum V. 1. 18. V. p. 70.
ϑτ Iſaacum contra Armenios V. 41. X. p. 173.
δξ Iſidori Peluſiotæ Epiſtolas Vol. V. poſt Allatium de Nilis.
εν Juliani Imp. Epiſtolas V. 8. 4. VII. p. 87.
βδ Julii Africani ceſtos III. 24. 8. II. p. 597.

ιτ Index in *Juntæ collectionem de balneis* VI. 7. 18. XII. p. 723.
ϡϑ Juſtinum Martyrem V. 1. 16. V. p. 62.
ηκ Leontium Byzant. de Sectis V. 33. 4. IX. p. 167.
ηλ -- adverſus Neſtorium & Eutychem V. 33. 4. IX. p. 172.
ψ Leontium Mechanicum III. 18. 11. II. p. 463.
ιι Leunclavii Jus Græco Rom. VI. 6. 6. XII. p. 491.
ιξ Libanii Epiſtolas V. 10. 3. VII. p. 402.
γφ Longini librum de ſublimi dictione IV. 31. 11. IV. p. 441.
ιε Lucianum VI. 5. 4. XII. p. 226.
ιϭ *Mangeti Bibliothecam Chemicam & Theatri chemici Volumina* VI. 7. 17. XII. p. 714.
μ Marcellinum de vita Thucydidis II. 25. 15. I. p. 880.
ϡα Matthæum Camariotam IV. 31. 19. IV. p. 475.
ϟω *Matthæi Sylvatici Pandectas* VI. 9. 4. XIII. p. 324.
γϑ Maximum Tyrium IV. 23. 12. IV. p. 39.
ηβ S. Maximi Scholia ad Dionyſium V. 30. 10. XIII. p. 758.
ηα Maximi Confeſſoris Opera V. 30. 10. VIII. p. 741.
ϑξ Meletii librum de ſtructura hominis Vol. X. in fronte.
γψ Minucianum Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ησ Mœridis Atticiſtam V. 38. 9. IX. p. 420.
ιψ quorum medicamenta à Nic. Myrepſo referuntur VI. 9. 3. XIII. p. 9.
ϑν in Nemeſii librum de homine Vol. X. in fronte.
ϟα Nicephori Gregoræ hiſtoriam V. 5. 6. VI. p. 324.
ϟϡ Nicetæ Choniatæ Hiſtoriam Byzantinam V. 5. 6. VI. p. 435.
γε Nicomachi Geraſeni Arithmetica & Muſica IV. 22. 7. IV. p. 7.
ϑψ Niconis pandectem V. 42. 6. X. p. 284.
ϡν Nili Epiſtolas Vol. V. poſt Allatium de Nilis.
ιϑ Noni Medici breviarium VI. 7. 11. XII. p. 686.
ηϱ Olymdiodori Commentarios in Meteorologica V. 36. 6. IX. p. 352.
ηχ Oribaſii ἑβδομηκονταβίβλον V. 38. 9. IX. p. 452.
ιμ Oribaſii Synopſin Medicam VI. 7. 8. XII. p. 642.
ιν Oribaſii libros Euporiſtων VI. 7. 8. XII. p. 643.
ιξ Oribaſium ad Aphoriſmos Hippocratis VI. 7. 8. XII. p. 645.
ϡμ Origenis Opera V. 1. 27. V. p. 240.
ζξ Pappi Alex. Mathematicam collectionem V. 22. 3. VIII. p. 206.
βι Parthenii Narrationes III. 27. 9. II. p. 677.

ϑα Index in Patrum dicta apud Photium V. 38. 9. IX. p. 485.
βψ Pausaniam Cæsarienſem IV. 15. 5. III. p. 472.
ϑε Jo. Philoponi librum de Mundi æternitate V. 39. 4. IX. p. 602.
ϑκ Jo Philoponi commentarios univerſos in Ariſtotelem V. 39. 4. IX. p. 605.
βφ Phlegontem Trallianum IV. 13. 5. III. p. 402.
γψ Phœbammonem Rhetorem IV. 31. 16. IV. p. 461.
ϑζ Photii Bibliothecam V. 38. 9. IX. p. 509.
ϑη Photii Epiſtolas V. 38. 9. IX. p. 552.
ϑϑ Photii librum I. contra Manichæos V. 38. 9. IX. p. 557.
δγ Phrynichum de vocibus atticis IV. 34. 9. IV. p. 525.
ι Platonis dialogos III. 1. 3. II. p. 6.
γλ Plotini Enneades IV. 26. 10. IV. p. 157.
βυ Plutarchum IV. 11. 8. III. p. 374.
ιβ Plutarchi Scripta genuina VI. 5. 1. XII. p. 203.
ιγ Plutarchi Scripta non genuina VI. 5. 2. XII. p. 220.
δβ Julii Pollucis Onomaſticon IV. 33. 4. IV. p. 491.
γξ Porphyrii Scripta IV. 27. 5. IV. p. 194.
ιχ Priſciani Lydi paraphraſin in Theophraſtum VI. 9. 2. XIII. p. 4.
τ Procli Commentarios in Euclidem III. 14. 17. II. p. 381.
ζτ Procli Commentarios in Timæum & Remp. Platonis & Theologiam Platonicam V. 26. 18. VIII. p. 535.
ϑγ Parocli Chreſtomathiam V. 38. 9. IX. 490.
δχ Procopium Cæsarienſem V. 5. 4. VI. p. 265.
βτ Proverbiorum græcorum Scriptores IV. 9. 11. III. p. 286.
ζο Ptolemæi (Claud.) magnam Syntaxin V. 22. 9. VIII. p. 213.
ηφ Ptolemæum Hephæſtionem apud Photium V. 38. 9. IX. p. 441.
η Scholia in Æſchylum II. 16. 10. I. p. 618.
γω Scholia in Aphthonium & Hermogenem IV. 31. 17. IV. p. 462.
βα Scholia in Apollonium Rhodium III. 21. 8. II. p. 533.
ψ Scholia in Aratum III. 18. 11. II. p. 463.
κ Scholia in Ariſtophanem II. 21. 5. I. p. 721.
ω Scholia in Callimachum III. 19. 4. II. p. 490.
ι Scholia in Euripidem II. 18. 6. I. p. 658.
ε Scholia in Heſiodum II. 8. 25. I. p. 386.
α Scholia in Homerum II. 4. 1. I. p. 302.

β Index in Scholia ad nonum librum Iliados II. 4. 2. I. p. 305.
δ Excerpta Scholiorum veterum ad Iliadem II. 4. 4. I. p. 329.
ιζ Scholia MSta ad primos libros XVI. Iliados VI. 5. 5. XII. p. 241.
φ Scholia in Lycophronem III. 16. 17. II. p. 424.
βζ Scholia in Nicandrum III. 26. 7. II. p. 624.
ζ Scholia in Pindarum II. 15. 8. I. p. 560.
ϑ Scholia in Sophoclem II. 17. 6. I. p. 635.
χ Scholia in Theocritum III. 17. 9. II. p. 440.
λ Scholia in Thucydidem II. 25. 15. I. p. 880.
ηπ Severi Antioch. Epistolam Synodicam V. 36. 2. IX. p. 346.
γα Sextum Empiricum IV. 17. 5. III. p. 595.
ζψ Simplicii Commentarios in libros de anima, de cœlo & in Epicteti Enchiridion V. 29. 8. VIII. p. 646.
ζφ Simplicium in Aristotelis Physica V. 29. 3. VIII. p. 622.
ζχ Simplicium in Aristotelis Categorias V. 29. 4. VIII. p. 637.
ητ Sopatri Ecloges apud Photium V. 38. 9. IX. p. 424.
ιπ Stephani Athen. Scripta VI. 7. 14. XII. p. 695.
βπ Stephani Byzant. fragmentum Seguierianum IV. 2. 15. III. p. 55.
βρ Stephani Epitomen ἐθνικῶν IV. 2. 16. III. p. 57.
ϑβ Stephanum Gobarum apud Photium V. 38. 9. IX. p. 486.
βν Strabonem IV. 1. 8. III. p. 9.
ζω Stobæum (Jo.) V. 30. 9. VIII. p. 695.
ϑλ de quorum Scriptis Suidas differit V. 40. 2. IX. p. 653.
ϑμ quos Suidas citat nominatim V. 40. 3. IX. p. 819.
ϑπ quorum loca Suidas adducit tacito nomine V. 40. 4. X. p. 1.
δτ In Syncelli (Georg.) Chronographiam V. 4. 44. VI. p. 177.
ζπ Synesii Epistolas V. 22. 13. VIII. p. 230.
ζσ Syriani Commentarium ad Metaphysicam Aristot. V. 26. 1. VIII. p. 401.
ισ *Theatri Chemici Volumina & duos Bibliothecæ Chemicæ Mangeti Tomos* VI. 7. 17. XII. p. 714.
ζλ Themistii Orationes V. 18. 5. VIII. p. 17.
ζμ Themistii Commentaria in Aristotelem V. 18. 7. VIII. p. 31.
επ Theodoreti Epistolas V. 11. 7. VII. p. 443.
ημ Theodori Studitæ Epistolas V. 33. 4. IX. p. 238.
γζ Theologumena Arithmeticæ IV. 22. 8. IV. p. 11.
γχ Theonis Alex. progymnasmata IV. 31. 15. IV. p. 453.

ζλ Index in Theonis Alex. Comment. in Ptolemæum V. 22. 9. VIII. p. 213.
ο Theonem Smyrnæum III. 5. 21. II. p. 102.
δτ Theophanis Chronographiam V. 4. 45. VI. p. 177.
εβ Scriptores post Theophanem V. 5. 11. VI. p. 354.
ιφ Theophrastum Eresium VI. 9. 1. XIII. p. 1.
δψ Theophylacti Simocattæ Epistolas V. 5. 5. VI. p. 286.
δω Theophylacti Episc. Scripta V. 5. 5. VI. p. 290.
δδ Thomam Magistrum de vocibus Afficis IV. 34. 11. IV. p. 528.
ιε *Turbam Philosophorum* VI. 7. 17. XII. p. 710.
θχ Tzetzæ (Jo.) Chiliades V. 42. 4. X. p. 255.
κα *Valesci de Taranta Philonium* VI. 9. 4. XIII. p. 441.
δσ Zonaræ (Jo.) Annales V. 4. 43. VI. p. 159.
Ingilramnus Ep. Mediomatr. VI. 4. 2. XI. p. 485.
Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Innocentius Maroniæ Ep. VI. 4. 2. XI. p. 430.
Innocentius Papa VI. 4. 2. XI. p. 429. 392. 493. 395. 763. & p. 766. VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Innocentius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 610.
Innocentius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 624. 627. & 628. VI. 10. 27. XIII. p. 773.
Innocentius IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 635.
Innocentius VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 657.
Innocentius VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 660. & 688.
Innocentius X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 728.
Innocentius XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 731.
Inscriptiones veteres Græcæ III. 28. 4. II. p. 694. not. Ante Homerum I. 1. 6. I. p. 4. not.
Inscriptio duplex vetus græca III. 17. 18. II. p. 450. VI. 10. 2. XIII. p. 463.
Inscriptiones CPolitanæ V. 5. 20. VI. p. 575.
Institutiones juris græce, latine, germanice, gallice editæ VI. 6. 6. XII. p. 353.
INTERPRETES LXX. Vet. Testamenti III. 12. 2. II. p. 316.
Joaches Martyropolites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Joachimus Alexandr. Patr. V. 5. 28. VI. p. 697. V. 45. X. p. 511.
Joachimus Imbri Episc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joannam Papissam objicientes vel prætereuntes scriptores Græci V. 43. 22. X. p. 433.
S. JOANNES Apostolus IV. 5. 6. III. p. 139. V. 5. 17. VI. p. 545. V. 1. 24.

V. p. 185. VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823. 833. & 834. V. 32. 20. IX. p. 117.
Joannes Actuarius vid. ACTUARIUS.
Joannnes Ægeates Presb. V. 4. 28. VI. p. 113. V. 38. 9. IX. p. 394.
Joannes Alexandrinus V. 38. 9. IX. p. 394. vid. JOANNES Philoponus.
JOANNES Alex. Medicus VI. 7. 12. XII. p. 687.
Joannes Anagnoſtes V. 5. 16. VI. p. 486. V. 5. 29. VI. p. 706.
Joannes S. Anaſtaſiæ Abbas VI. 1. 16. XI. p. 47.
JOANNES Antiochenus fr. III. 8. 2. II. p. 219. III. 20. 10. II. p. 512. MS. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 27. 7. VIII. p. 584. V. 11. 7. VII. p. 440. & 441. V. 45. X. p. 485. & 488. V. 32. 20. IX. p. 83.
Joannes Antioch. Malelas vid. MALELAS.
Joannes Antioch. Monachus V. 4. 37. VI. p. 138.
Joannes Antioch. Patr. VI. 10. 44. XIII. p. 822. & 823.
JOANNES Antioch. Scholaſticus Patr. CPol. V. 41. 3. X. p. 158. V. 38. 9. IX. p. 391. & 12. p. 559. VI. 1. 11. XI. p. 35. & 17. p. 49. & 52.
Joannes Archiater Theodoſii M. VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Joannes Arcla Damaſcenus V. 41. 2. X. p. 133. vid. DAMASCENUS (Jo.)
Joannes Argyropulus CPolit. III. 3. II. p. 303. vid. ARGYROPULUS.
Johannes Athen. Ep. V. 30. 11. VIII. p. 797.
Joannes Baptiſta Camotius vid. Camotius.
Joannes Baptiſta Catumſyrtus vid. Catumſyrtus.
Joannes Baptiſta Garpha vid. Garpha.
Joannes Barſuſanus VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Joannes Baſorienſis ſ. Boſtrenus VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Joannes Ebn Batrik Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Joannes Beccus vid. VECCUS.
Joannes Biclarienſis Abbas V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Joannes Bonapheus V. 5. 28. VI. p. 698.
Joannes Botaniota Gramm. MS. V. 7. 10. VII. p. 17. & 15. p. 45. & 63.
Joannes Bryennius V. 5. 6. VI. p. 322.
Joannes Burclas V. 5. 28. VI. p. 700.
Joannes Cæſareenſis Gramm. V. 36. 2. IX. p. 345.
JOANNES Caleca V. 5. 17. VI. p. 534. V. 32. 20. IX. p. 92.
Joannes Caloidas vid. Caloidas.
Joannes Camaterus Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 512.

JOANNES Cameniata V. 5. 7. VI. p. 351. V. 5. 29. VI. p. 706.
Joannes Cameracenſis Ep. VI. 4. 3. XI. p. 543.
Joannes Canabuzius vid. Canabuzius.
JOANNES Cananus V. 5. 10. VI. p. 456.
JOANNES Cantacuzenus Imp. V. 5. 27. VI. p. 691. vid. Cantacuzenus.
Joannes Cantacuzeni quatuor V. 5. 12. VI. p. 409.
Joannes Capiſtranus vid. de Capiſtrano.
JOANNES Cappadox CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 157. V. 4. 2. XI. p. 432. 443. 422. 423. & p. 424.
JOANNES Cappadox, CPol. Patr. cogn. Neſtevta V. 41. X. p. 164. II. 10. 43. I. p. 435. not. V. 15. 3. VII. p. 595.
Joannes Carpathius V. 38. 9. IX. p. 446. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 41. 7. X. p. 217.
Joannes Caryophilles vid. Caryophilles.
Joannes Caſinenſis Mon. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Joannes Caſſianus vid. Caſſianus.
Joannes Charax V. 37. 8. IX. p. 366.
Joannes Chryſoloras V. 43. 8. IX. p. 373.
JOANNES Chryſoſtomus II. 10. 43. I. p. 434. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 19. 10. VIII. p. 533. vide CHRYSOSTOMUS.
Joannes Chilas vid. Chilas.
JOANNES Cinnamus V. 5. 9. VI. p. 396.
JOANNES Citri Epiſc. V. 42. 17. X. p. 332.
Joannes Clemens vid. Clemens.
Joannes Climacus vid. CLIMACUS.
Joannes Colobus VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Joannes Comnenus V. 45. X. p. 516. VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Joannes Conchoregius vid. Conchoregius.
Joannes CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 475.
Joannes CPol. junior II. 10. 43. I. p. 435. not.
Joannes CPol. quidam V. 5. 17. VI. p. 491.
Joannes Conſul VI. 6. 6. XII. p. 475.
Joannes Coreſes Medicus è Chio V. 5. 28. VI. p. 698. 699.
Joannes Cottunius vid. Cottunius.
Joannes Criſpus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 255.

Joannes Cubidius vid. Cubidius VI. 6. 6. XII. p. 477.
Joannes Cubocleſius vid. Cubocleſius.
Joannes Cucuzeles V. 45. X. p. 499. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Cyparisſiota vid. Cyparisſiota.
JOANNES Damaſcenus V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 16. 18. VII. p. 715. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 17. 19. VII. p. 790. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 60. 61. 66. 88. 91. 112. 114. 116. 117. 140. & p. 145. V. 33. 4. IX. p. 246. V. 34. 10. IX. p. 287. & 12. p. 311. V. 35. 2. IX. p. 314. V. 36. 2. IX. p. 345. V. 37. 4. IX. p. 362. V. 41. 2. X. p. 128. & 3. p. 204. V. 42. 18. X. p. 382. vid. *Damaſcenus.*
Joannes Darenſis Metrop. V. 1. 6. V. p. 6. MS.
Joannes Deſpota V. 5. 28. VI. p. 698.
Joannes Diaconus magnæ Eccleſ. & Rhetor V. 5. 17. VI. p. 539. V. 32. 20. IX. p. 104.
Joannes Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 419.
Joannes Diſcipulus V. 5. 17. VI. p. 546. V. 32. 20. IX. p. 118.
Joannes Doxopater vid. Doxopater.
Joannes Drungarius MS. V. 17. 10. VII. p. 754.
Joannes Ducas Batatzes Imp. vid. Ducas.
Ej. Catenæ in Eſaiam prologus græc. & lat. extat V. 17. 10. VII. p. 754.
Joannes Ἐλεήμων V. 30. 11. VIII. p. 801.
Joannes Eleemoſynarius Alexandr. Papa II. 10. 43. I. p. 435. not. V. 41. 3. X. p. 204.
Joannes Epiphanii diſcip. V. 5. 17. VI. p. 524. V. 32. 20. IV. p. 75.
Joannes Euboeæ Monachus & Presb. V. 32. 20. IX. p. 86. 63. 97. 111. 114. V. 5. 17. VI. p. 530. V. 15. 3. VII. p. 597.
JOANNES Euchaitenſis Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 517. 523. 525. 532. 545. 513. 561. & p. 562. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 55. 62. 73. 77. 80. 95. 116. 147. & p. 148. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Eugenicus vid. Eugenicus.
Joannes fil. Serapionis vid. Joannes Serapio.
Joannes Galenus vid. Galenus & Joannes Pediaſimus.
Joannes Gazæus Grammat. IV. in add. III. p. 710. V. 16. 14. VII. p. 689.
JOANNES Geometra V. 16. 18. VII. p. 715. IV. 30. 11. IV. p. 413. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. V. 5. 17. VI. p. 531. 544. & 545. V. 16. 19. VII.

VII. p. 726. 727. V. 32. 15. IX. p. 26. V. 32. 20. IX. p. 90. 115. 116. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 478. 482.
Joannes Gloſſator antiquus VI. 6. 6. XII. p. 343.
Joannes Glyceus vid. Glyceus.
Joannes Grammaticus vid. JOANNES Philoponus.
Joannes Grammaticus Nicolai Myſtici V. 7. 15. VII. p. 64.
Joannes Grammatici nonnulli V. 7. 15. VII. p. 63. V. 37. 2. IX. p. 360.
Joannes Graſſus Melodus V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Hagiopol. V. 5. 17. VI p. 541. V. 32. 20. IX. p. 108.
Joannes Hieroſol. Monach. V. 5. 7. VI. p. 350.
JOANNES Hieroſol. Patr. V. 34. 9. IX. p. 280. V. 24. VIII. p. 400. V. 14. 1. VII. p. 545. V. 5. 17. VI. p. 538. V. 30. 11. VIII. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 102. V. 41. 3. X. p. 166. VI. 4. 2. XI. p. 432.
Joannes Hiſtoricus quidam V. 5. 23. VI. p. 622.
Joannes Jacobinorum Patr. VI. 4. 2. XI. p. 680.
Joannes Janopulus vid. Janopulus.
Joannes Jatroſophiſta MS. VI. 8. 7. XII. p. 781. VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Joannes Joſephus III. 12. 14. II. p. 358.
Joannes Italus III. 6. 2. II. p. 112. & 4. p. 115. IV. 32. IV. p. 484. MS.
Joannes Laſcares vid. Laſcares.
Joannes Laurentius Philadelphienſis Lydus MS. III. 20. 10. II. p. 512. & in add. p. 829. III. 5. 23. II. p. 106. V. 5. 8. VI. p. 371. V. 38. 9. IX. p. 436. V. 45. X. p. 486. V. 5. 15. VI. p. 480. 485. MS.
JOANNES Matthæus Caryophilus vid. Caryophilus.
Joannis Leonis Africani libellus de Viris illuſtribus apud Arabes, extat VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Joannes Levita Grammat. V. 7. 15. VII. p. 45. MS.
Joannes Lugdunenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 605.
Joannes Lydus V. 5. 25. VI. p. 686.
Joannes Magiſter cogn. Canabutius MS. III. 32. 4. II. p. 782.
Joannes Magnus Patriarcha VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Joannes Malela vid. MALELA.
Joannes Marcus V. 1. 4. V. p. 3.
Joannes duo Martyres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Joannes Mauropns vid. Mauropus.
Joannes Maxentius V. 34. 10. IX. p. 286.
Joannes Maximus V. 5. 28. VI. p. 704.

Joannes Medicus V. 5. 28. VI. p. 704.
Joannes Meliteniota V. 43. 31. X. p. 436.
Joannes Mesue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 259. & p. 256.
Joannes Mesue Medicus junior VI. 9. 4. XIII. p. 256. 259. & 273.
Joannes Monachus Damasceno antiquior V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Joannes Monachus alius VI. 1. 16. XI. p. 48.
Joannes Monachus Lydus V. 5. 8. VI. p. 388. 389.
Joannes Monachus & Presb. V. 5. 17. VI. p. 535. 543. 515. V. 32. 20. IX. p. 58.
Joannes Monachus III. 8. 2. II. p. 219.
Joannes Monachus S. Sabæ V. 6. 12. VI. p. 820.
Joannes Moschus vid. Moschus.
Joannes Nathanael VI. 4. 2. XI. p. 730.
Joannes Nazianzi Ecclesiæ Lector V. 13. 3. VII. p. 524.
Joannes Nepos Sylvanus V. 34. 9. IX. p. 280.
Joannes Neretenus vid. Nereienus.
Joannes Nestevta vid. Joannes Cappadox.
Joannes Nicænus Archiep. V. 32. 20. IX. p. 85. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not.
Joannes Nicomed. Presb. V.. 32. 20. IX. p. 61.
Joannes Nicosiensis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 657.
Joannes Palæologus Manuelis F. Imp. vid. Palæologus.
Joannes Palæologus Andronici F. Imp. vid. Palæologus.
Ioannes I. Papa V. 41. 3. X. p. 158. VI. 4. 2. XI. p. 426.
Ioannes II. Papa V. 41. 3. X. p. 158. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Ioannes III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 453.
Ioannes IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 464.
Ioannes VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 474.
Ioannes VIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 512. 540. 545. 553. & p. 554.
Ioannes IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 560. 561.
Ioannes X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 562.
Ioannes XII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 566. 567.
Ioannes XIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 567. 568.
Ioannes XV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 570.
Ioannes XVII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 574.
Ioannes XVIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 575.
Ioannes XXII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 651. 652.

Ioannes XXIII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 662.
Joannes Patricius VI. 6. 6. XII. p. XII. p. 345.
Joannes Patuſas vid. Patuſas.
Johannes Peckham vid. Peckham.
Joannes Pediaſimus ſ. Galenus V. 45. X. p. 520. II. 8. 13. I. p. 376. & 16. p. 378. III. 5. 22. II. p. 104. MS. II. 3. 14. I. p. 295. III. 10. 10. II. p. 269. III. 14. 18. II. p. 386. III. 15. II. p. 400. III. 17. 3. II. p. 435. III. 23. II. p. 571. IV. 20. 2. III. p. 627. not. IV. 22. 14. IV. p. 18. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 7. 15. VII. p. 64. V. 45. X. p. 517. 519. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Ejus deſiderium de bona & mala muliere græc. & lat. extat VI. 10. 18. XIII. p. 576.
Joannes Peganius vid. Peganius.
Ioannes Petrus Voivoda V. 45. X. p. 517.
Joannes Philadelphienſis vid. Joannes Laurentius.
JOANNES Philoponus Grammaticus V. 37. IX. p. 358. II. 8. 16. I. p. 378. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. MS. & 3. p. 114. & 4. p. 116. MS. & 9. p. 125. & 10. p. 126. not. & 12. p. 127. & 14. p. 129. & 18. p. 135. & 26. p. 148. & 39. p. 174. III. 20. 10. II. p. 510. MS. IV. 22. 3. IV. p. 5. V. 7. 9. VII. p. 14. 15. V. 7. 15. VII. p. 35. 36. & p. 64. V. 8. 7. VII. p. 97. & p. 100. IV. 22. 14. IV. p. 19. IV. 26. 13. IV. p. 163. IV. 27. 2. IV. p. 187. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 33. 2. IX. p. 159. V. 38. 9. IX. p. 384. 387. 394. 399. 450. & p. 491. VI. 9. 4. XIII. p. 258. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Joannes Phobenus vid. Phobenus.
Joannes Phocas vid. Phocas.
Ioannes Platearius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Pluſiadenus vid. Iſaacus Methonenſis.
Joannes Poeta Barbucallus III. 28. 7. II. p. 719.
Ioannes de Polemar vid. Polemar.
Joannes Porphyrites vid. Porphyrites.
Joannes Præpoſitus & Archidiaconus VI. 4. 2. XI. p. 672.
Joannes Presbyter VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Joannes Prisdianenſis Ep. MS. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 781. VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Probenus vid. Probenus.
Joannes Provincialis VI. 4. 2. XI. p. 680.

Joannes Protoſpatharius II. 8. 10. I. p. 374.
Joannes Pſellus vid. Pſellus.
Joannes Raguſinus VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Joannes Raithuenſis V. 28. 12. VIII. p. 617.
Joannes Rhetor V. 4. 28. VI. p. 113. not. V. 4. 33. VI. p. 126. & 127. not.
Ioannes Rom. Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 598. V. 1. 12. V. p. 31. not. VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Ioannes de Rupeſciſſa Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Ioannes Sacerdos VI. 8. 3. XII. p. 767. & 771. MS. p. 775.
Joannes Saita vid. Saita.
Joannes Scriptor vitæ Theodori Studitæ V. 33. 4. IX. p. 235.
JOANNES Scylitzes V. 5. 8. VI. p. 386. V. 4. 40. VI. p. 155. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 38. 4. IX. p. 372. VI. 10. 45. XIII. p. 844.
Joannes Scylitzes junior V. 4. 5. X. p. 521.
Joannes Scythopolitanus V. 1. 6. V. p. 5. V. 34. 10. IX. p. 286. & 12. p. 311. V. 36. 2. IX. p. 345. V. 38. 9. IX. p. 404. VI. 10. 38. XIII. p. 789.
Ioannes Serapio ſ. fil. Serapionis Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Joannes Siculus MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. V. 4. 42. VI. p. 157. V. 5. 25. VI. 684. V. 5. 27. VI. p. 690.
Joannes Sinaita V. 6. 12. VI. p. 820.
Joannes Stauracius vid. Stauracius.
Ioannes τέκνου ὑπακοῆς V. 41. 3. X. p. 165.
Joannes Thalaſſinus vid. Thalaſſinus.
Joannes Theſſalon. VI. 4. XI. p. 803.
Joannes Theſſalon. Patr. V. 5. 17. VI. p. 546. 522. 531. & 542. V. 32. 20. IX. p. 72. 94. & 118. V. 41. 2. X. p. 133.
Joannes Thraceſius V. 4. 40. VI. p. 155. V. 5. 8. VI. p. 387. & 388. vid. Joannes SCYLITZES.
Ioannes Turonenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 642.
Ioannes Tuſcul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 605.
Joannes Tzetzes vid. TZETZES.
Joannes Veccus vid. VECCUS.
Joannes Xiphilinus vid. XIPHILINUS.
Joannes Zonaras vid. ZONARAS.
Joannes Zygomala vid. Zygomala.
Joannes varii V. 45. X. p. 519. V. 38. 9. IX. p. 404. & 446. V. 41. 3. X. p. 157. 158. & 164. V. 42. 2. X. p. 241. & 3. p. 245. V. 43. 1. X. p. 340.

Joan-

Joannicius Cartanus V. 45. X. p. 524. V. 5. 28. VI. p. 695.
Joannicius Caſſandrenus Archiep. V. 45. X. p. 524.
Joannicius Cretenſis V. 45. X. p. 524.
Ioannitius Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Joaſaphus Adrianopol. Ep. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joaſaphus CPol. Patr. V. 5. 28. VI. p. 699.
Joaſaph Cucuzelus V. 45. X. p. 499.
Joaſaphus Monembaſiæ Metropol. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joaſaphus Monachus III. 6. 29. II. p. 151.
Joaſaphus Theſſalon. V. 5. 28. VI. p. 695. & 700.
Jobius hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Jobius Melodus V. 41. 2. X. p. 132.
Jobius Monachus V. 38. 9. IX. p. 474.
Jobus Jaſites V. 45. X. p. 524.
Jobus Monachus V. 45. X. p. 524.
Iob Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jocus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301. legendum Iccus.
JOEL Hiſtoricus V. 5. 10. VI. p. 456.
Iohachi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolas ſ. Jolaus Bithynus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Joleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jolla Medicus III. 26. 8. II. p. 627.
Jon Chius Trag. fr. II. 19. I. p. 681. I. 19. 1. I. p. 118. II. 11. 12. I. p. 453. II. 14. 18. I. p. 546. II. 22. I. p. 766. III. 1. 3. II. p. 19. III. 28. 7. II. p. 719.
Jon Platonicus III. in add. II. p. 826.
Jones duo alii II. 19. I. p. 682.
Ionas Aurelian. VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Ionas Leporius vid. Leporius.
Jonicus Sardenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 301.
Jophon Gnoſſius I. 30. 17. I. p. 187. II. 22. I. p. p. 766.
Jophon Tragicus II. 19. I. p. 682. II. 11. 12. I. p. 453. II. 17. 1. I. p. 621. II. 22. I. p. 766.
Iordanus Mathematicus MS. III. 23. II. p. 566.
Iordanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iordanus de Turre, vid. de Turre.

Ior-

Iornandes VI. 10. 22. XIII. p. 634. & 36. p. 783.
Joſephus Tenedius VI. 6. 6. XII. p. 470. MS.
Joſephus Ægyptius VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 354. 363. & 386.
Joſephus Arthenta VI. 10. 45. XIII. p. 838.
IOSEPHUS Bryennius V. 45. X. p. 525. V. 5. 17. VI. p. 516. 531. 542. & p. 544. V. 5. 28. VI. p. 702. V. 32. 20. IX. p. 61. 90. 110. 114. & p. 115. V. 44. X. p. 469.
Joſephus CPol. Patr. V. 43. 34. X. p. 440. VI. 4. 2. XI. p. 676.
Joſephus Cucuzeles V. 41. 2. X. p. 134.
Joſephus Diaconus V. 41. 2. X. p. 134.
JOSEPHUS (Flavius) IV. 6. III. p. 228. III. 8. 2. II. p. 219. V. 1. 25. V. p. 207. V. 1. 32. V. p. 267. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. & 492. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 17. 4. VII. p. 736. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 32. 20. IX. p. 108. V. 38. 9. IX. p. 388. 399. & p 489. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477.
JOSEPHUS Geneſius V. 5. 23. VI. p. 620. V. 5. 8. VI. p. 389. vid. Geneſius.
Ioſephus Pſeudo Gorionides IV. 6. 15. III. p. 249. III. 8. 2. II. p. 219.
Joſephus Hymnographus V. 41. 2. X. p. 134.
JOSEPHUS Hypomneſtici autor V. 41. 2. X. p. 109.
Hypomneſtici Capitum inſcriptiones græc. & lat. extant V. 41. 1. X. p. 110.
hujus libri capita 139. -- 142. græce exhibentur V. 11. 9. VII. p. 476.
Joſephus Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Joſephus Melodus V. 41. 2. X. p. 134.
Joſephus Methonenſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 679. 683.
Joſephus ſ. Joaſaphus Monachus III. 6. 29. II. p. 151.
Joſephus Monachus MS. V. 5. 28. VI. p. 702. MS.
Joſephus Patriarcha VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Joſeph. Racendytes vid. Racendytes.
Joſephus Scyri Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Joſephus Studita V. 41. 2. X. p. 134.
Joſephus Theſſalon. Archiep. V. 5. 17. VI. p. 533. 534. p. 551. V. 15. 3. VII. p. 617. V. 32. 20. IX. p. 91. 92. 93. & p. 129. V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 134.
Joſephus fil. Vahib VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Joſephi varii IV. 6. 17. III. p. 252.

Josua Ibn Veibesch Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Josue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Jovius (*Paulus*) VI. 9. 4. XIII. p. 359.
Iphicianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iphicrates Rhetor & Dux IV. 32. IV. p. 484.
Iphicrates Scriptor rei milit. III. 30. 12. II. p. 769.
Ippallus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Iræus Peripat. III. 11. II. p. 304.
Iranus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Iras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
S. IRENÆUS V. 1. 17. V. p. 66. & 25. p. 207. & 32. p. 267. V. 8. 7. VII. p. 96. V. 11. 7. VII. p. 436. fr. V. 17. 4. VII. p. 736. & 13. p. 775. & 18. p. 788. & 19. p. 790. 791. V. 38. 9. IX. p. 388. & 413. VI. 4. 2. XI. p. 762. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Irenæus s. Pacatus Grammat. Alexandr. III. 21. 4. II. p. 523. IV. 34. 4. IV. p. 519. & 17. p. 537.
Irene Ducena MS. V. 45. X. p. 525.
Ισα πεπραγμένων V. 38. 9. IX. p. 393.
Isaac Ben Sullaimon s. Zalaime Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac fil. Erram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Heben Amaram s. Amram s. Maram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Israelita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Isaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isaac fil. Salomonis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
ISAACUS Antioch. Presb. V. 41. 3. X. p. 168. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Isaaci Angeli Imp. Constitutiones VI. 6. 6. XII. p. 424.
ISAACUS Argyrus Monachus V. 41. 5. X. p. 176. III. 5. 19. II. p. 96. not. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 566. III. 20. 10. II. p. 512. IV. 2. 19. III. p. 82. IV. 22. 14. IV. p. 18
ISAACUS Armeniæ Catholicus V. 41. 3. X. p. 173.
ISAACUS Comnenus Porphyrogenitus Imp. MS. II. 3. 15. I. p. 296. II. 7. 9. I. p. 363. IV. 30. 1. IV. p. 413. V. 5. 9. VI. p. 393.
Ej. Constitutio VI. 6. 6. XII. p. 420.
Isaacus fil. Erram Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 294.

Isaacus Ex-Judæus V. 41. 3. X. p. 172.
Isaac junior Syrus V. 41. 3. X. p. 171.
Isaacus Lingon. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 533. & 501. VI. 1. 20 XI. p. 85.
Isaacus Niniv. Episc. V. 41. 3. X. p. 171.
ISAACUS Methonensis Episc. anteà Joannes Plusiadenus V. 43. 19. X. p. 424. VI. 4. 2. XI. p. 683.
Isaacus Tzetzes vid. TZETZES.
Isaaci varii V. 41. 3. X. p. 171.
Isaacus fil. Chunein VI. 9. 4. XIII. p. 303.
ISÆUS Athen. Orator II. 26. 6. I. p. 912. II. 11. 5. I p. 447. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 19. XIII. p. 606. & 20. p. 621.
Isæus junior Rhetor II. 26. 6. I. p. 812.
Isagoras Tragicus II. 19. I. p. 682.
Isaias Abbas V. 28. 12. VI. p. 618.
Isarnus Tolosanus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 514.
ISATIS s. ISIS I. 14. 5. I. p. 95. I. 13. 2. I. p. 87. VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Ischander Tragicus II. 19. I. p. 682.
Isidorus Ægeates, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Isidorus Antiochenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus Basilidis F. V. 1. 24. V. p. 200.
ISIDORUS Characenus IV. 2. 8. III. p. 34. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Isidorus CPol. Patr. V. 41. 2. X. p. 134.
Isidorus Cynicus III. 13. II. p. 363.
Isidorus Diaconus V. 4. 36. VI. p. 137.
Isidorus Gazæus Platonicus III. 3. II. p. 61. III. 11. II. p. 304.
Isidorus Hispalensis VI. 1. 8. XI. p. 13. 20. & 66. VI. 3. 1. XI. p. 160. VI. 4. 2. XI. p. 467. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 39. p. 795. 801. & 44. p. 826. VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus ICtus VI. 6. 6. XII. p. 345. 366.
Isidorus Logotheta Dromi V. 45. X. p. 525.
Isidorus Memphites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 303.
Isidorus Mercator VI. 1. 8. XI p. 14. & 20. p. 66. VI. 4. 2. XI. p. 337.
Isidorus Milesius Mechan. III. 22. 14. II. p. 551.
Isidorus Monembasiensis V. 44. X. p. 468.
ISIDORUS Pelusiota V. 34. 3. IX. p. 253. II. 10. 44. I. p. 436. & 48. p. 438. V. 5. 28. VI. p. 703. MS. V. 27. 8. VIII. p. 587. V. 17. 4. VII. p. 736.

736. & 14. p. 778. 779. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 45. X. p. 487. VI. 4. 2. XI. p. 443. VI. 10. 1. XII. p. 458.
Isidorus Pergamenus Rhetor IV. 32. IV. p. 484. III. 15. II. p. 405.
Isidorus Rusticæ Archiep. V. 43. 33. X. p. 440.
Isidorus Scholasticus, Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Isidorus Stoicus vid. Isidorus Pergamenus.
Isidorus Thessalon. Archiep. V. 5. 17. VI. p. 530. 532. 543. 544. 545. & p. 557. V. 32. 20. IX. p. 85. 88. 112. 114. 116. & p. 140. V. 45. X. p. 542.
Isidori varii V. 34. 3. IX. p. 256.
Isis vid. Isatis.
Ilsis προφῆτις MS. VI. 8. 3. XII. p. 771.
Ismaelita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Iso Monachus Sangallensis VI. 4. 2. XI. p. 507.
Isocasius Sophista V. 19. 10. VIII. p. 135.
Isochryses Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Isocrates Apolloniates Ponticus II. 19. I. p. 682. II. 26. 5. I. p. 900. not.
ISOCRATES Athen. Orator II. 26. 5. I. p. 900. II. 10. 7. I. p. 413. II. 11. 5. I. p. 447. II. 19. I. p. 682. IV. 32. IV. p. 484. V. 38. 9. IX. p. 499. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 3. p. 464. & 6. p. 468. & 15. p. 479. & 17. p. 494. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 621. & 24. p. 639.
Israelita Alcanzi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Israel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Ister Cyrenæus III. 8. 2. II. p. 219. III. 19. 1. II. 480. IV. 34. 4. IV. p. 516. V. 7. 5. VII. p. 64.
Isychius vid. Hesychius.
Italmyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Itanæus Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Ithyphallicum carmen II. 15. 34. I. p. 583.
Juaim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Juba Rex Maurit. VI. 9. 4. XIII. p. 304. III. 24. 10. II. p. 601.
Jubadicus s. Jubaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Jucundus (*Sempronius*) *vid. Sempronius.*
Judas Chronographus V. 1. 24. V. p. 199. V. 4. 28. VI. p. 112.
S. JUDAS Apostolus IV. 5. 12. III. p. 167.

Judæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 304.
Judocus Venetus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
JUDITHÆ liber III. 29. 6. II. p. 741.
Juhellus Turon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 633.
Juliana Anicia VI. 4. 2. XI. p. 423. 424.
Julia Quintiana vid. Quintiana.
Julianus ſ. Julius Alexandr. Mathematicus III. 20. 9. II. p. 505.
Julianus Alexandr. Medicus II. 24. 2. I. p. 847. VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julianus Ægyptius Præfectus, Poeta II. 15. 35. I. p. 583 III. 28. 7. II. p. 719.
Julianus Anteceſſor Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Julianus Cappadox Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 418. V. 404. IX. p. 552. not.
Julianus (Conſtant.) VI. 4. XI. p. 785.
Julianus (Demetrius) VI. 4. XI. p. 797.
Julianus Diaconus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julianus Diocles Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
JULIANUS Imp. V. 8. VII. p. 76. II. 10. 12. I. p. 415. III. 8. 2. II. p. 220. III. 28. 7. II. p. 719. V. 16. 19. VII. p. 726. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 479. & 20. p. 622. & 22. p. 635. & 36. p. 782.
Ejus Epiſtolæ IV. græce & lat. extant V. 8. 3. VII. p. 84. aliæ antea inditæ IV. 13. 1. XIV. p.
Julianus ICtus VI. 6. 6. XII. p. 345. 398. & p. 474.
Julianus Laod. MS. III. 20. 10. II. p. 510. 513.
Julianus Lexicographus IV. 36. 11. IV. p. 583.
Julianus Præfectus Præt. vid. Julianus Ægyptius.
Julianus (*Salvius*) VI 6. 2. XII. p. 318. & 2. p. 331.
Julianus Senator Rom. V. 38. 9. IX. p. 421.
Julianus Theurgus P. & F. I. 36. 11. I. p. 251.
Julianus (*Ti. Claudius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Juliani varii II. 15. 35. I. p. 583. V. 8. 6. VII. p. 90. & in præf. Vol. VII.
Julietes (Eraſiſtratus) vid. Eraſiſtratus.
JULIUS Africanus V. 1. 32. V. p. 268. II. 15. 2. I p. 553. III. 23. II. p. 572. III. 24. 7. II. p. 595. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 1. 26. V. p. 222. V. 4. 28. VI. p. 112. V. 4. 36. VI. p. 135. V. 38. 9. IX. p. 386. V. 17. 10. VII. p. 765. & 17. p. 787. VI. 8. 3. XII. p. 775. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 21. p. 629.
Julii Africani alii V. 1. 32. V. p. 271.

Julius Alexandr. vid. Julianus Alexandr.
Julius Auſonius vid. Auſonius.
Julius Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Iulius (Cajus) vid. Calus.
Julius Canus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Julius Caſſianus vid. Caſſianus.
Julius Diocles vid. Diocles.
Iulius Exſuperantius VI. 10. 22. XIII. p. 635.
C. Julus Filetio vid. Filetio.
Julius (Juſtinus) V. 40. 4. IX. 652. not.
Julius Leonides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Julius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Julius Metaphraſtes V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 58. 137.
Julius I. Papa V. 16. 2. VII. p. 665. V. 24. VIII. p. 401. VI. 4. 2. XI. p. 373. & 765. V. 10. 36. XIII. p. 782. & 44. p. 821. 823.
Julius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688. 763.
Julius Polyænus vid. POLYÆNUS.
T. Julius Roſianus Apollinaris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julius Secundus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Julius Sophiſta V. 40. 2. IX. p. 627. not.
Julius Veſtinus Sophiſta IV. 36. 11. IV. p. 583.
Junaducus ſ. Juvanducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Junius Criſpus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
M. Junius Dionyſius vid. Dionyſius.
Iunius Gracchanus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Iunius (Hadrianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Junius Ruſticus Stoicus III. 15. II. p. 405. IV. 7. 10. III. p. 268.
L. Junius Ruſticus Stoicus III. in add. II. p. 828.
Juntæ (Tho.) Collectio Scriptorum de balneis VI. 7. 18. XII. p. 723.
Ivo Carnotenſis VI. 1. 20. XI. p. 81. VI. 4. 2. XI. p. 598. 599. 600. 601. VI. 10. 44. XIII. p 826.
Juris jurandi formula Chemicorum VI. 8. 3. XII. p. 761.
de Iuris Civilis Rom. hiſtoria Scriptores recentiores VI. 6. 1. XII. p. 317.
Juris Juſtinianei Chronologia VI. 6. 6. XII. p. 346.
JCtorum veterum Index pandectis Florentinis præmiſſus VI. 6. 2. & 3. XII. p. 318.

JCtorum quorum mentio in pandectis vel inſtitutis, Index VI. 6. 4. XII. p. 333.
JCtorum quorundam aliorum ante Juſtinianum, Index VI. 6. 5. XII. p. 339.
JCtorum & Anteceſſorum, quibus Juſtinianus Imp. ad jus condendum uſus eſt, Index VI. 6. 6. XII. p. 345. 357. & 365.
Iuſtellus (*Chriſtoph.*) VI. 1. 13. XI. p. 41.
Ej. Bibliotheca Juris Canon. VI. 1. 18. XI. p. 52.
Iuſtinianus Comes VI. 4. 2. XI. p. 423. 424.
JUSTINIANUS Imp. V. 1. 26. V. p. 238. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 4. 2. XI. p. 429. 430. 432. 436. 438. 439. 440. 441. 442. & p. 471. VI. 6. 6. XII. p. 489.
Ejus Conſtitutiones variæ VI. 6. 6. XII. p. 403.
Ej. Inſtitutiones harumque editiones & interpretes VI. 6. 6. XII. p. 353. & 473.
Ej. Digeſta VI. 6. 6. XII. p. 356.
Digeſtorum interpretes græci VI. 6. 6. XII. p. 353. & 473.
--- — editiones VI. 6. 6. XII. p. 359.
Ej. Codex repetitæ prælectionis VI. 6. 6. XII. p. 365. & 473.
Ej. Κωδικευτής VI. 6. 6. XII. p. 442.
Ej. Novellæ VI. 6. 6. XII. p. 372.
Novellarum editiones & interpretationes VI. 6. 6. XII. p. 398. & 474.
Juſtinianei Imperii chronologia VI. 6. 6. XII. p. 346.
Iuſtinianus (*Leonard.*) V. 32. 20. IX. p. 127.
Juſtinianus Magnus V. 40. 8. X. p. 52.
Juſtinus Decadio V. 41. 2. X. p. 134. V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 385.
Juſtinus Heſychius Platon. III. 3. II. p. 62.
Juſtinus Hiſtoricus è latino Græce verſus V. 45. X. p. 515.
Juſtinus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 422. 423 & 424. VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Ej Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 404.
Juſtinus Julius vid. Julius.
JUSTINUS Martyr V. 1. 15. V. p. 51. III. 6. 9. II. p. 125. V. 1. 25. V. p. 207. & 18. p. 74. & 19. p. 85. & 28. p. 254. & 32. p. 267. V. 8. 7. VII. p. 96. & 98. V. 17. 7. VII. p. 749. & 18. p. 788. & 13. p. 775. & 19. p. 791. V. 38. 9. IX. p. 388. & 414. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 10. 8. XIII. p. 471. & 20. p. 616. & 22. p. 634. & 34. p. 757. & 44. p. 815.
Juſtinus Hieroſol. Abbas V. 1. 15. V. p. 59.

Juſti-

Justinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Justinus Siculus V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 413. V. 1. 15. V. p. 58.
Justini varii V. 1. 15. V. p. 52.
Iustus (*Papyrius*) VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 331.
Justus Tiberiensis Historicus IV. 6. 18. III. p. 254. V. 38. 9. IX. p. 385.
Justi quatuor, Medici VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Juvenalis Hierosol. V. 32. 20. IX. p. 116. V. 45. X. p. 525. VI. 4. 2. XI. p. 765.
Iuvenalis Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Iuvenalis Narniensis Præsul VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Iuvencus VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Iuventius VI. 6. 4. XIII. p. 334. & 336.
Ixion (Demetrius) vid. Demetrius.

K.

Kabith. Rex. VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kacebras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kalteisen (*Henr.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Karlomannus VI. 4. 2. XI. p. 494. 505. & 512.
de *Karthan* (*Ioannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 250.
Kenethus Rex Scotorum VI. 4. 2. XI. p. 524.
Kenredus Rex VI. 4. 2. XI. p. 524.
Kenulfus Rex Merc. VI. 4. 2. XI. p. 515.
Kermid Rex VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kigala (Matthæus) vid. Cigala.
Kindi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Kiranides VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Kiranus s. Cœranus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
de *Kirkhaim* (*Walter*) VI. 4. 2. XI. p. 637.
Kiumus s. Kyume Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Kraut (*Georg*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Kuefnerus Trochereus (*Ioannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 259.
Kyrandus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.

L.

Λ. Β. διδασκαλίαι χριστιανικὴ V. 43. 37. X. p. 441.
Labbeus (*Philip.*) III. 6. ult. II. p. 183. VI. 4. 2. XI. p. 529.

Philippi Labbei Corpus Byzantinum V. 5. 1. VI. p. 220.
Ej. Collectio Conciliorum VI. 2. XI. p. 117.
Ej. Elogium Galeni chronologicum extat IV. 17. 1. III. p. 509.
Q. Antistius Labeo JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Q. Fabius Labeo JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
Lachares Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Laco Samius Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lacrates f. Lacritus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lacritus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Lactantius VI. 10. 19. XIII. p. 612.
à Lacunn (*Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Lacydes Cyrenæus Platon. III. 3. II. p. 62.
Lacydes Peripat. III. 11. II. p. 304.
Lælius (*Felix*) VI. 6. 4. XII. p. 336.
Laertius (Diogenes) vid. DIOGENES.
Laërtii varii IV. 19. 1. III. p. 600. not.
Lætus (*Pomponius*) VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Lafrancus (*Pet. Cararius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Lais Medica VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lamiscus Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lampadarius MS. III. 10. 10. II. p. 269. III. 23. II. p. 536.
Lampadius (*Victorin*) V. 38. 9. IX. p. 407.
Lampes Ægineta III. 28. 7. II. p. 712.
Lampenus Tarchaniota V. 5. 6. VI. p. 322.
Lampetius Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Lampon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lampon Pelusiota Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lamprias Plutarchi frater Perip. III. 11. II. p. 304.
LAMPRIAS Plutarchi fil. de Scriptis Patris sui græc. & lat. extat IV. 11. 2. III. p. 334.
Lampriæ duo alii IV. 11. 2. III. p. 333.
Lamprus Lyricus II. 15. 36. I. p. 584.
Lampri duo alii II. 15. 36. I. p. 584.
Lamprocles II. 15. 57. I. p. 597.
Lampyrion Peripat. III. 11. II. p. 304.
Landulphus (*Cæsar*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Lanfrancus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 588.

Laodicus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laon Comicus fr. II. 22. I. p. 766. II. 11. 12. I. p. 453.
LAONICUS Chalcocondyles V. 5. 14. VI. p. 474. II. 2. 3. I. p. 264.
Laphaon f. Laphion Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506.
Lapitha (Georgius) vid. Georgius.
Largius Designatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307. VI. 7. 2. XII. p. 574.
Largelata f. Argelata (*Petr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Largus (*Scribonius*) *vid. Scribonius.*
Laridas (Leo) vid. Garidas.
Lascaris (Angelus) V. 45. X. p. 526.
LASCARIS (Constantinus) V. 7. 15. VII. p. 39. & 45. MS. V. 45. X. p. 526. VI. 10. 19. XIII. p. 605. & 613. II. 18. 5. I. p. 656. not. III. 6. 19. II. p. 135.
LASCARIS (Joannes f. Janus) V. 45. X. p. 519. III. 30. 6. II. p. 761. V. 7. 15. VII. p. 40. V. 45. X. p. 526. VI. 1. 16. XI. p. 47.
Lascaris (Theodorus) Imp. V. 33. 2. IX. p. 197. V. 45. X. p. 526. V. 5. 6. VI. p. 321.
LASCARIS (Theodorus Duca) Imp. V. 45. X. p. 526. V. 5. 17. VI. p. 564. V. 32. 20. IX. p. 151. V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 137.
Lasthenia Mantinea II. 13. 2. I. p. 527. III. 3. II. p. 70.
Lasus Hermioneus I. 16. 4. I. p. 102. not. II. 15. 55. I. p. 592. III. 10. 9. II. p. 267.
Lasus Magnes I. 16. 4. I. p. 102. not. III. 18. 3. II. p. 455.
Lateranus (*Plautius*) *vid. Plautius.*
M. Latinius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Latinus Grammat. II. 22. I. p. 769.
Latyrion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laudus (*Bassianus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Launoji (*Io.*) *de varia Aristotelis fortuna libri summa capita* III. 6. 39. II. p. 178.
Laurea (Tullius) Poëta Egigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Laurensis Rom. VI. 6. 5. XII p. 340.
Laurentianus (*Laurent.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Laurentius (*Campegius*) *vid. Campegius.*
Laurentius (*Joannes*) *vid. Joannes.*
Lausus præfectus Cubiculi V. 32. 2. IX. p. 4. not.

Lazarus Lemnius V. 45. X. p. 526. V. 41. 2. X. p. 135.
Lazarus Monachus V. 45. X. p. 526.
Lazius (*Wolfg.*) V. 32. 17. IX. p. 31. not. VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Lecanius Arius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lectius f. Lectue Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lecapenus (Georg.) IV. 34. 13. IV. p. 535.
Leges Georgicæ ab Harmenopulo expreſſæ VI. 6. 6. XII. p. 432. p. 477. p. 490.
Leges militares à Rufo VI. 6. 6. XII. p. 490.
Leges Rhodiæ navales à Docimo VI. 6. 6. XII. p. 403. p. 491.
Legislatorum Catalogus II. 14. 18. I. p. 546.
Legum Moſaicarum & Romanarum collatio VI. 6. 6. XII. p. 343.
Λειμών ſ. λόγοι καὶ βίοι διαφόρων γερόντων MS. V. 5. 28. VI. p. 695.
Lenæus (*Pompejus*) *vid. Pompejus.*
Lenſaſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
de *Lentiis* (*Mundinus*) *vid. Mundinus.*
Lentulus VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477. not.
Leo ſ. Leonides Academ. III. 1. 4. II. p. 28. III. 3. II. p. 62.
Leo Alabandenſis Rhetor IV. 34. IV. p. 484.
Leo Nolanus (Ambroſ.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Leo Aſianus V. 5. 8. VI. p. 388. & 389.
Leo Barali V. 45. X. p. 482. & 487.
Leo Byzantius Philoſophus antiquus III. 8. 2. II. p. 220. III. 11. II. p. 304. V. 5. 25. VI. p. 686.
Leo Byzantius Joannis Patriarchæ CPol. Nepos V. 5. 8. VI. p. 366.
Leo Centuripinus V. 5. 17. VI. p. 529. V. 32. 20. IX. p. 84.
Leo Chalcedon Metropol. V. 5. 3. VI. p. 254. MS. not.
Leo Cinnamus V. 5. 6. VI. p. 324.
Leo Diaconus V. 5. 7. VI. p. 352. & 353. MS. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 10. 38. XIII. p. 788.
Leo Garidas vid. Garidas.
Leo Thrax Imp. VI. 4. 2. XI. p. 409.
Leo III. Iſaurus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Leo IV. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Leo V. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Leonis Iconomachi Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Leonis Armenii Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 406.

LEO VI. Sapiens ſ. Philoſophus Imp. V. 5. 8. VI. p. 363 I. 25. 6. I. p. 155. not. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 20. 10. II. p. 513. MS. III. 28. 7. II. p. 719. III. 30. 12. II. p. 768. IV. 2. 19. III. p. 86. not. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 5. 15. VI. p. 479. & 485. V. 5. 17. VI. p. 489. 519. 521. 522. 523. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 537. 543. 544. 545. 550. 551. 553. 557. 559. 560. & p. 564. V. 6. 7. VI. p. 812. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 66. 67. 71. 72. 74. 84. 85. 88. 89. 90. 92. 94. 95. 100. 101. 111. 112. 113. 115. 116. 127. 129. 133. 140. 144 145. & p. 151. V. 41. 2. X. p. 135. VI. 6. 6. XII. p. 470. VI. 10. 21. XIII. p. 628.

Ejus Conſtitutiones, VI. 6. 6. XII. p. 408.

Ejus Ναυμαχικά ex MSto Gudiano ſupplentur V. 5. 8. VI. p. 372.

Ejus & fratris Alexandri condemnatoria ſententia in judices græc. & lat. extat VI. 6. 6. XII. p. 416.

de Leonis, Alexandri &c. rebus V. 5. 7. VI. p. 350.

Leonis (Jo.) Africani liber de viris illuſtribus apud Arabes, exſtat Latine VI. 9. 4. XIII. p. 259.

Leo ſ. Leonteus Lampſacenus Epicur. III. 33. 3. II. p. 811.

LEO Magentinus Perip. V. 5. 8. VI. p. 383. III. 11. II. p. 304. III. 6. 3. II. p. 114. & 2. p. 112. III. 9. 17. II. p. 250. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 37. 7. IX. p. 363. VI. 1. 16. XI. p. 48. VI. 10. 19. XIII. p. 609.

Leo Magiſter V. 41. 2. X. p. 135.

Leo Maleinus VI. 10. 45. XIII. p. 838.

Leo Metopont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 506. III. 14. 18. II. p. 385.

Leo I. Papa cogn. Magnus V. 11. 7. VII. p. 439. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 403. 404. 407. & p. 439. VI. 10. 27. XIII. p. 749. & 13. p. 478. & 39. p. 795. 796. p. 800. & 41. p. 810.

Leo II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 471.

Leo III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 515. & 516.

Leo IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 525. 526. 528. & p. 574.

Leo VII. Papa VI. 4. 2. XI. p. 563.

Leo IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 579. 580. & 581.

Leo X. Papa VI. 4. 2. XI. p. 689. & 690.

Leo (Petrus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.

Leo Peganius V. 41. 2. X. p. 135.

Leo Philoſophus & Medicus V. 5. 8. VI. p. 366. VI. 8. 7. XII. p. 781. MS.

Leo Sebaſtenus vid. Sebaſtenus.

Leo Senonenſis VI. 4. 2. XI. p. 434.
Leo Tuſcus V. 15. 5. VII. p. 652.
Leo Xanthopulus vid. Xanthopulus.
Leones varii V. 5. 8. VI. p. 379. V. 45. X. p. 526.
Leocritus Carthagin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leonardus Juſtinianus vid. Juſtinianus.
Leocydes Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leodamas Thaſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leonardus è Chio V. 5. 28. VI. p. 696.
Leonas Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Leonhardus Mendonius vid. Mendonius.
Leonicenus (*Nic.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Leonidas Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Leonides Alexandr. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leonides Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leonides JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Leonides Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 308.
Leonides (Julius) vid. Julius.
Leonides Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 405.
Leonides Tarentinus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 1. II. p. 684.
Leonidæ alii III. 15. II. p. 405.
Leontas iatralipta VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leonteus Argivus Tragicus II. 19. I. p. 682.
Leonteus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leonteus Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Leontium Epicurea III. 33. 7. II. p. 816. III. 9. 17. II. p. 257.
Leontius Arabiſſus Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 540. V. 32. 20. IX. p. 106. V. 38. 9. IX. p. 502.
Leontius Arelat. VI. 4. 2. XI. p. 410. & 411.
LEONTIUS Byzantinus Scholaſticus V. 11. 7. VII. p. 451. V. 1. 32. V. p. 292. V. 4. 34. VI. p. 129. not. V. 13. 7. VII. p. 540. MS. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 37. p. 788. & 41. p. 810.
LEONTIUS Byzantinus junior V. 11. 7. VII. p. 451. V. 5. 7. VI. p. 349.
Leontius Cyprius vid. Leontius.
Leontius CPol. Presb. V. 5. 17. VI. p. 319. 528. 531. 532. 536. 539. 551. & p.

& p. 553. V. 11. 7. VI. p. 454. V. 32. 20. IX. p. 67. 90. 94. 95. 99. 103. 115. 129. & p. 134.
Leontius Hierosol. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 11. 7. VII. p. 452. V. 32. 20. IX. p. 130.
Leontius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
LEONTIUS Mechanicus III. 18. 4. II. p. 456. not. & 1. p. 451. not. III. 23. II. p. 578.
Leontius Monachus V. 37. 9. IX. p. 367.
LEONTIUS Ep. Neapoleos in Cypro V. 11. 7. VII. p. 453. V. 5. 17. VI. p. 538. 553. 558. V. 32. 20. IX. p. 102. 129. 133. 134. & p. 142.
Leontius Presb. Monasterii S. Sabæ V. 11. 7. VII. p. 454. V. 32. 20. IV. p. 81.
Leontius Scholasticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Leontius Sophista V. 38. 9. IX. p. 400.
Leontii varii III. 18. 4. II. p. 457. not. V. 11. 7. VII. p. 485.
Leoparda Medica VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Leophron Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lepidus Amastrianus, Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Leporius Monachus VI. 4. 2. XI. p. 399.
Leptines Syracusius Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lesches Pyrrhæus II. 2. 24. I. p. 280. & 281.
Lesbocles Mytilen. Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
LESBONAX Rhetor IV. 30. 14. IV. p. 421. IV. 32. IV. p. 484. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 38. 9. IX. p. 399. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Lesbonactes duo alii IV. 30. 14. IV. p. 422.
Lestarchus (Hermodorus) vid. Hermodorus.
Letoius Armen. Episc. V. 38. 9. IX. p. 391.
Leucippus Philosophus II. 23. 21. I. p. 819. & 1. p. 796. & 5. p. 802. II. 13. 1. I. p. 507.
Leucius vid. Lucius.
Leucius Charinus. V. 1. 32. V. p. 288.
Leucon Comicus II. 22. I. p. 766.
Leunclavii (*Jo.*) Collectiones Sciptorum græcorum VI. 10. 41. XIII. p. 808.
Ejus Jus græco-Romanum VI. 6. 6. XII. p. 487.
Ejus editio paratitlorum juris VI. 6. 6. XII. p. 403.

Jo. Leunclavii Eclogæ Basilicorum & Constitutiones Imperiales VI. 6. 6. XII. p. 426.
Leuschnerus (*Georg.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 467.
LEXICA & Glossaria græca IV. 36. IV. p. 569. V. 40. IX. p. 620. & X. p. 1. VI. 6. 6. XII. p. 427. not. V. 5. 3. VI. p. 254. & 255. not.
Lexica Biblica IV. 35. IV. p. 540. V. 40. 9. X. p. 62. & 12. p. 94.
Lexica græco-latina recentiorum V. 40. 10. X. p. 73.
Lexica & Glossaria græca inedita V. 40. 8. X. p. 51.
Lexica græco-barbara & mediæ ac recentis Græciæ V. 40. 14. X. p. 101.
Lexica specialia & indices græcarum vocum in Scriptores quosdam singulos græcos V. 40. 12. X. p. 89.
Lexici græci MS. antiquissimi specimen VI. 10. 45. XIII. p. 845.
Lexicorum græcorum MSS. specimina VI. 10. 45. XIII. p. 847.
ex Lexicis Coislinianis selecta historica VI. 10. 45. XIII. p. 848. V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Lexicographorum græcorum index V. 40. 14. X. p. 105.
Lexicon καθαρᾶς ἰδέας V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon σεμνῆς ἰδέας V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon ἰδίως λόγω πολιτικὸ V. 38. 9. IX. p. 418.
Lexicon Chemicum MS. VI. 8. XII. p. 768. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Lexicon antiquum græcum MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Glossæ Lexicaque Botanica & Iatrica MSS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Λεξικὸν κῆ στοιχεῖον MS. VI. 8. 3. XII. p. 768.
Λεξικὸν τῆς Ὀκτατεύχου græce extat V. 40. 8. X. p. 62.
LIBANIUS Sophista V. 10. VII. p. 378. II. 10. 3. I. p. 411. & 13. p. 417. & 36. p. 431. & 39. p. 432. MS. & 48. p. 437. II. 26. 8. I. p. 918. III. 1. 3. II. p. 7. IV. 32. IV. p. 484. V. 1. 32. V. p. 292. V. 7. 15. VII. p. 45. MS. V. 19. 6. VIII. p. 85. V. 38. 9. IX. p. 403. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 461. & 15. p. 478. & 17. p. 509. & 20. p. 622. 625. & 37. p. 783. 784. & 787.
Ejus Epistola ad Meletium græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 405.
Ejus Epistola ad Jamblichum jun. græc. & lat. extat IV. 28. 2. IV. p. 284.
Ejus Epistolæ 18. ad Themistium græc. & lat. extant V. 18. 9. VIII. p. 37.
Ejus Epistolæ tres græc. & lat. extant V. 10. 3. VII. p. 397.
Ejus Oratio de ulciscenda Juliani nece græc. & lat. extatcum versione & notis B. D. Godfridi Olearii. V. 9. VII. p. 179. Ejus

Libanii Oratio, ad eos, qui moleſtum eum appellabant, græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 179.
Ejus Oratio ad Antiochenos de Imperatoris ira, græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 207.
Ejus Oratio Parentalis in Julianum Imper. græc. & lat. extat V. 9. VII. p. 223.
Libanii varii V. 38. 9. IX. p. 403.
Liberales tres III. 27. 10. II. p. 679.
Liberatus Archidiac. Carthag. VI. 4. 2. XI. p. 443.
Liberatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Liberius Colletus vid. Colletus.
Liber diurnus Roman. Pontificum VI. 3. 1. XI. p. 163.
Liber Canonum MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Liber Sapientiæ III. 29. 3. II. p. 735.
Librorum Biblicorum diſtinctiones antiquæ in capita V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Liberius Papa V. 24. VIII. p. 401. VI. 4. 2. XI. p. 377. 382. 406. 763. 765. & p. 766.
Licinianus (Granius Flaccus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Licinianus (Valerius) vid. Valerius.
P. Licinius Craſſus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 5. p. 340.
Licinius Macer V. 4. 36. VI. p. 135. 136.
Licinius Rufinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Licinus Atticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Licymnius Chius Lyricus II. 15. 63. I. p. 584.
Licymnius Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Ligaridius (Payſius) Chius V. 43. 26. X. p. 436. VI. 4. XI. p. 782.
de *Lignamine (Io. Phil.) Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 814.
Lilhatinatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Lima (Marcus) V. 45. X. p. 532.
Limanius (Horatius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 248.
Linacer (Thomas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Linacos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Lindebrogii (Frid.) variarum quæſtionum centuria extat. VI. 10. 18. XIII. p. 586.
Lingon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Linus Poëta I. 14. 7. I. p. 95. II. 11. 7. I. p. 450. II. 13. 1. I. p. 507. II. 23. 1. I. p.

I. p. 795. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & 22. p. 634. VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Linus Historicus Oechaliota I. 14. 8. I. p. 98.
Linus Rom. Episc. V. 32. 20. IX. p. 134.
Lini varii I. 14. 7. I. p. 95.
Lippius (*Laurent.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Lisius vid. Lusius.
Lithagus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Περὶ λίθων δυνάμεων MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Liturgiæ V. 13. 8. VII. p. 541. S. Basilii VIII. p. 90. S. Chrysostomi VII. p. 590.
de Liturgiis SS. Patrum VI. 10. 44. XIII. p. 814.
C. Livius Drusius VI. 6. 4. XII. p. 335. & 4. p. 340.
M. Livius (*Celsus*) *vid. Celsus.*
Livius (*Eutychus*) *vid. Eutychus.*
T. Livius Historicus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
M. Livius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Liutadus Episc. Vincent. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Loaisa (*Garsias*) VI. 4. 2. X. I p. 461.
de locis Hierosolymitanis V. 5. 29. VI. p. 705.
Locorum communium Scriptores græci editi & inediti V. 30. 13. VIII. p. 537
Locmannus fabularum Scriptor II. 9. 13. I. p. 402.
Λογίδια duo περὶ ζῴων V. 38. 9. IX. p. 388.
Logadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Logizus Sacerdos V. 5. 28. VI. p. 698.
Lollianus Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Longinus (Cornel.) Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Longinus (C. Casius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Longinus (C. Casius) junior JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
LONGINUS (Dionys.) Casius IV. 31. 9. IV. p. 435. II. 5. 68. I. p. 336. II. 6. 11. I. p. 348. II. 15. 13. I. p. 571. II. 13. 1. I. p. 507. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 62. III. 30. 12. II. p. 768. MS. III. 32. 8. II. p. 783. not. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 26. 14. VIII. p. 524. V. 7. 10. VII. p. 16. V. 40. 4. IX. p. 652. V. 38. 9. IX. p. 500. not.
Ejus fragmentum περὶ μέτρων græce extat IV. 31. 12. IV. p. 446.
Longini varii IV. 31. 10. IV. p. 440.

Longus JCtus VI. 6. 5. XII. p. 340.
LONGUS Sophista V. 6. 8. VI. p. 813.
Lonicerus (*Joannes*) VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Lororacos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 309.
Lotharius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 506. 510. 511. 522. 524. & p. 526.
Lotharius Rex VI. 4. 2. XI. p. 531. 535. & 537.
Lotichius (*Pet.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
de Loyac (*Io.*) *Bibliotheca sacra s. delectus homiliarum sacrarum in Evangelia* VI. 10. 39. XIII. p. 796.
Lucanus (*M. Annæus*) III. 15. II. p. 405. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Lucanus (*Dardaneus*) *vid. Dardaneus.*
Lucanus Eccellus vid. Eccellus.
Lucanus hæreticus V. 1. 24. V. p. 202.
Lucanus (*Malias*) *vid. Malias.*
Lucanus Ocellus vid. Ocellus.
Lucanus Polus vid. Polus.
Lucianus (Nicol.) II. 3. 16. I. p. 296.
Lucaris (Cyrillus) vid. Cyrillus.
S. LUCAS IV. 5. 4. III. p. 132. & 9. p. 160. V. 8. 7. VII. p. 96. VI. 9. 4. XIII. p. 309.
LUCAS Chrysoberges V. 42. 15. X. p. 330.
LUCIANUS Samosat. IV. 16. III. p. 485. II. 10. 1. I. p. 407. & 41. p. 433. II. 11. 8. I. p. 451. III. 13. II. p. 363. III. 28. 7. II. p. 719. III. 33. 3. II. p. 812. V. 38. 9. IX. p. 415. V. 45. X. p. 485. VI. 10. 1. XIII. p. 457. 461. & 3. p. 464. & 7. p. 471. & 14. p. 478. & 17. p. 506. & 19. p. 609. & 20. p. 622. 623. & p. 625.
in Lucianum Scholia IV. 16. 3. III. p. 506.
Lucianus Antiochenus Presb. V. 1. 32. V. p. 278. III. 12. 14. II. p. 358.
Lucianus Martyr V. 8. 7. VII. p. 97.
Lucianus Pasiphontes Tragicus II. 19. I. p. 682.
Lucianus Presbyter V. 5. 17. VI. p. 559. V. 32. 20. IX. p. 144.
Luciani varii IV. 16. 4. III. p. 507.
Lucidus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 412. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Lucifer Calaritanus V. 24. VIII. p. 402.
Lucilius (*Balbus*) VI. 6. 4. XII. p. 334. 336.
Lucilius Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.

Lucillius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 719.
Lucillus II. 17. 5. I. p. 633.
Lucillus Tarrhæus II. 10. 36. I. p. 431. IV. 9. 1. III. p. 281. VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Lucius Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Q. Lucius Balbus Stoicus III. 15. II. p. 391.
Lucius Categoriarum Ariſtotelis Commentator III. 6. 1. II. p. 111.
Lucius Craſſus Mucianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. p. 336.
Lucius ſ. Leucius Charinus V. 1. 24. V. p. 202.
Lucius Durius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Lucius Hetruſcus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lucius Hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 334. fr. X. 38. 9. IX. p. 410.
Lucius ſ. Leucius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
S. Lucius Papa VI. 4. 2. XI. p. 344.
Lucius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 612.
Lucius III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 622.
Lucius Patrenſis V. 6. 14. VI. p. 828. V. 38. 9. IX. p. 416.
Lucius Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
T. Lucretius Carus III. 33. 3. II. p. 812.
Q. Lucretius Veſpillo VI. 6. 4. XII. p. 341.
M. Lucullus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Lucullus (Varius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336. 339.
Lucullus Legislator II. 14. 18. I. p. 547.
Ludovicus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
S. Ludovicus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 609. 616. 631. 632. 637. & p. 640.
Ludovicus I. Pius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490. 498. 499. 507. 509. 510. 519. 520. 521. 522. & p. 523.
Ludovicus Caroli Calvi Fil. VI. 4. 2. XI. p. 505.
Ludovicus Lotharii Fil. VI. 4. 2. XI. p. 506. 511.
Ludovicus Transmarinus VI. 4. 2. XI. p. 513.
Ludovicus VI. Rex Galliæ VI. 4. 2. XI. p. 607.
Ludovicus VIII. Rex Galliæ VI. 4. 2. XI. p. 651.
Ludovicus à Guyſia vid. à Guyſia.
Lullius Baſſus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720. λάλιος.
Lullus (Raymundus) vid. Raymundus.
Lullus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.

Lupercus Berytius V. 7. 15. VII. p. 64. III. 1. 3. II. p. 11. III. 3. II. p. 62. VI. 34. 4. IV. p. 517. V. 40. 4. X. p. 652. not.
Lupus Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Lupus (*Servatus*) *Abbas Ferrar.* VI. 4. 2. XI. p. 532.
Lupus Tricassinus VI 4. 2. XI. p. 410.
Lusius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lutherus (*Martin.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473.
Lutrios Tarsensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycades Peripat. III. 11. II. p. 304.
Lycomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycon Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Lycon Scarphensis Comicus II. 22. I. p. 766.
Lycon Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lycon Troadensis Perip. III. 11. II. p. 304.
Lycones varii III. 11. II. p. 304. II. 13. 1. I. p. 507.
LYCOPHRON Chalcidensis III. 16. II. p. 416. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 755. 766. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. V. 16. 19. VII. p. 725. 726. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 624. & 27. p. 630.
Lycophron Epic. III. 33. 3. II. p. 812.
Lycophron Grammat. vid. Lycophron Chalcidensis.
Lycophron Rhetor IV. 32. IV. p. 484.
Lycophrones varii III. 16. 7. II. p. 424.
LYCURGUS Orator II. 26. 7. I. p. 915. II. 11. 5. I. p. 447. II. 14. 18. I. p. 548. III. 3. II. p. 62. IV. 32. IV. p. 485. V. 38. 9. IX. p. 501. VI. 10. 17. XIII. p. 494. 531. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
LYCURGUS Legislator II. 14. 10. sq. I. p. 539. II. 2. 11. I. p. 270. II. 14. 18. I. p. 547.
Lycurgi varii II. 14. 18. I. p. 547. not.
Lycus Pandionis fil. I. 17. 4. I. p. 108.
Lycus Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311. II. 24. 2. I. p. 847. & 3. p. 857.
Lycus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lycus Neapol. VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lydus (Joannes) Philad. vid. Joannes Laurentius.
Lynceus Samius Gramm. II. 22. I. p. 766. & p. 774. II. 23. 16. I. p. 817. III. 8. 2. II. p. 221. V. 7. 15. VII. p. 65.
Lyramnus Ponticus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.

Lyricorum catalogus II. 15. I. p. 551.
Lyricorum fragmenta collecta II. 15. 9. I. p. 564. not. VI. 10. 9. XIII. p. 471.
Ti. Lyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſander Hybæes III. 11. II. p. 305.
Lyſanias Berytius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 65.
Lyſanias Sphettius Socraticus II. 23. 44. I. p. 840.
Lyſiades Catanæus II. 13. 1. I. p. 507.
Lyſiades Comicus II. 22. I. p. 766.
Lyſiades Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
LYSIAS Orator II. 26. 4. I. p. 892. I. 19. 3. I. p. 127. II. 11. 5. I. p. 447. II. 10. 41. I. p. 433. III. 1. 3. II. p. 7. IV. 32. IV. p. 485. V. 6. 14. VII. p. 828. V. 38. 9. IX. p. 500. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 3. p. 464. & 17. p. 494. & 19. p. 606. & 20. p. 621.
Lyſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſias Tarſenſis III. 33. 3. II. p. 812.
Lyſiæ varii II. 26. 4. I. p. 892. not.
Lyſibius Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 507.
Lyſicles Athen. Platon. III. 3. II. p. 62.
Lyſimachides Rhetor IV. 32. IV. p. 485. V. 38. 9. IX. p. 396.
Lyſimachus Alexandr. II. 15. 37. I. p. 585. I. 22. 4. I. p. 146. II. 2. 24. I. p. 284.
Lyſimachus Eſtheræ libri Interpres græcus III. 12. 9. II. p. 335.
Lyſimachus Lyricus II. 15. 37. I. p. 584.
Lyſimachus Peripat. III. 11. II. p. 305.
Lyſimachus Stoicus III. 15. II. p. 405.
Lyſimachus Scriptor de agricultura VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſimachus Rex VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſimachi varii II. 15. 37. I. p. 584.
Lyſiponus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 311.
Lyſippus Epirotes II. 23. 16. I. p. 817. not.
Lyſippus Arcas fr. II. 19. I. p. 682. II. 11. 12. I. p. 453. II. 22. I. p. 766.
LYSIS Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 507. II. 10. 32. I. p. 428. & 36. p. 431. II. 12. 4. I. p. 462. II. 13. 3. I. p. 530.
Lyſiſtratus Thaſius III. 11. II. p. 304.
Lyſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.

Mabal

M.

Mabal Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Mabitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Mabillonii (Jo.) Collectio Liturgiarum VI. 10. 44. XIII. p. 828.
Macareus Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
MACARIUS Ægyptius S. Alexandr. V. 12. 1. VII. p. 492. V. 1. 32. V. p. 254. V. 5. 17. VI. p. 565. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
MACARIUS Alexandr. junior V. 12. 2. VII. p. 494. V. 1. 32. V. p. 276. V. 45. X. p. 473.
Macarius Ancyranus MS. V. 30. 11. VIII. p. 821.
Macarius Antioch. V. 41. 3. X. 203.
MACARIUS Chrysocephalus V. 17. 13. VII. p. 771. V. 5. 17. VI. p. 514. 529. 531. 532. 534. 535. 536. 537. & p. 551. V. 32. 20. IX. p. 57. 85. 87. & p. 89. MS. p. 92. 95. 97. & p. 98. MS. p. 100. 101. 129. V. 45. X. p. 497. VI. 10. 37. XIII. p. 788.
Ejus Procœmium ad Commentarium in Matthæum græc. & lat. exstat V. 17. 13. VII. p. 772.
ex ejus Procœmio in Evangelium Lucæ locus græc. & lat. exstat V. 17. 13. VII. p. 775.
Macarius Hierodiaconus VI. 4. XI. p. 801.
Macarius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 699. III. 23. II. p. 581.
Macarius Hierosol. V. 4. 18. VI. p. 100.
Macarius Magnes V. 1. 12. V. p. 276. V. 5. 25. VI. p. 641. V. 8. 7 VII. p 98. V. 45. X. p. 487.
Macarius Nicomed. V. 43. 33. X. p. 440.
Macarius Philadelph. Episc. V. 17. 13. VII. p. 778.
Macarii varii V. 12. 3. VII. p. 495.
MACCABÆORUM Libri quatuor III. 29. 9. II. p. 748.
Maccabæus Scotorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 580.
Macedo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macedo (Philippus) vid. Philippus.
Macedonius Antioch. V. 41. 3. X. p. 203.
Macedonius CPol. Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macedonius Consul Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Macedonius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 203.
Macer (Æmilius) VI. 9. 4. XIII. p. 36. II. 8. 15. I. p. 378. VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 331.

Macer Baliſta Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macer (Licinius) *vid.* Licinius.
Macer Scriptor rei militaris III. 30. 12. II. p. 769.
Mæcianus (L. *Voluſius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 321. & 6. p. 478.
Machaon Æſculapii fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312. II. 24. 6. I. p. 866.
Machaon alter Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Macharion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 312.
Machelus (Nicol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Machon Com. fr. II. 22. I. p. 767. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453.
Macres (Meletius) VI. 4. XI. p. 779.
Mænerchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Q. Mæcius ſ. Metius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Magdeburgus (*Job.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473. not.
Magentinus (Leo) vid. Leo.
Magiſtrianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnes Athen. Comicus II. 22. I. p. 767.
Magnes Hieroſol. Presb. V. 1. 32. V. p. 276.
Magnes (Laſus) vid. Laſus.
Magnes (Pyrrhus) vid. Pyrrhus.
Magnes ſ. Magnetes MS. V. 1. 32. V. p. 276. vide Macarius Magnes.
Magnes Smyrnæus Poeta Epicus II. 22. I. p. 767.
Magnes Stephanus vid. Stephenus.
Magnes Theudius vid. Theudius.
Magninus ſ. Magnus Mediol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Antiochenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Carrenſis V. 4. 36. VI. p. 135. 136.
Magnus Circulator VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Emeſenus V. 45. X. p. 484.
Magnus Epheſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313. III. 26. 8. II. p. 627. III. 28. 7. II. p. 719. VI. 7. 8. XII. p. 650. not. VI. 8. 5. XII. p. 779.
Magnus Philadelph. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 313.
Magnus Turcus ſ. Mahumed Imp. II. 10. 36. I. p. 431.
Machazer Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahemet ſ. Mahomet Araſi Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 314.

Ma-

Mahemet fil. Zachariæ Medicus. VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahemet fil. Zachariæ Araſi Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahomet Bagdadinus III. 14. 15. II. p. 380.
Mahraris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahumed Bielgehem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Mahumed Imp. II. 10. 36. I. p. 431. V. 45. X. p. 482.
Maja VI. 9. 4. XIII. p. 314.
contra Mahumedem Scriptores V. 5. VI. p. 691. V. 8. 7. VII. p. 100.
à Maille (*Simon*) VI. 4. 2. XI. p. 720.
Maimonides (*Moſes*) *vid. Moſes.*
Maimon Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 314.
Major Arabius Rhetor. IV. 32. IV. p. 485.
Majorianus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Majorianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Majotas (Georg.) VI. 4. XI. p. 789.
Maittaire (*Joh. Mich.*) Miſcellanea græcorum Scriptorum carmina VI. 10. 2. XIII. p. 462.
Malab Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Malaxus (Emanuel) vid. Emanuel.
Malaxus (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Malaxus (Nicol.) vid. Nicolaus.
Malchion Presbyter VI. 4. 2. XI. p. 346.
Malchus Byzantinus Sophiſta III. 24. 10. II. p. 602.
MALCHUS Philadelph. V. 5. 2. VI. p. 236. 230. & 1. p. 221. & 25. p. 686. & 17. p. 491. V. 38. 9. IX. p. 400.
Malchus vid. infra, PORPHYRIUS.
Malchus Tyrius Pythag. IV. 27. 2. IV. p. 182. II. 13. 1. I. p. 508.
MALELAS (Joannes) Antiochenus V. 4. 37. VI. p. 138. III. 8. 2. II. p. 219. V. 1. 32. V. p. 290. V. 4. 28. VI. p. 113. not. V. 5. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 492.
de Malemore (*Gerhard.*) *Burdegal. Archiep.* VI. 4. 2. XI p. 637.
Maleſel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Malias Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Mamercus ſ. Marcus Æmylius Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Mambateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manæchmus Alopecenſis Platon. III. 3. II. p. 62. III. 1. 3. II. p. 20.
Manæchmus Sicyonius III. 8. 2. II. p. 221.

Manardus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Manas (*Jac.*) VI. 4. XI. p. 797.
Manaſeûs ſ. Mnaſeus Medius VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manaſſes Rem. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 594.
Manaſſes (Conſtantinus) vid. CONSTANTINUS.
MANASSES Rex III. 29. 4. II. p. 738.
MANETHO Ægyptius III. 20. 1. II. p. 494. II. 20. 3. I. p. 697. III. 5. 18. II. p. 93. I. 11. 1. I. p. 72.
Manetho Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314.
Manfredus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Mangeti (*Jo. Jac.*) *Bibliothecæ anatomicæ Scriptores, ordine alphab.* VI. 7. 17. XII. p. 714.
Manichæus ſ. Manes hæreticus V. 1. 32. V. p. 281.
ex Ejus Epiſtolis fragmenta gr. & lat. extant V. 1. 32. V. p. 284.
Manichæorum catalogus & Scriptores contra illos V. 1. 32. V. p. 287. V. 38. 9. IX. p. 402.
Manilius (*Felix*) VI. 10. 35. XIII. p. 778.
Manilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Manilius Poëta VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 4. p. 465. & 5. p. 467.
Manippus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Manius Fontejus Nicander vid. Fontejus.
Manlius de Boſco (*Jo. Jac.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 258.
L. Manlius Torquatus vid. Torquatus.
T. Manlius Torquatus vid. Torquatus.
Manſur (Pet.) vid. Petrus.
Mantias ſ. Mantejas Herophileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 314. IV. 3. 6. III. p. 100. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Mantineas (*Iacob*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Manto Tireſiæ filia I. 4. 5. I. p. 24.
Mantuca (*Dionyſ.*) VI. 4. XI. p. 787.
Manuel ex Anchialo V. 5. 28. VI. p. 697.
MANUEL Bryennius Muſicus III. 10. 8. II. p. 265. III. 14. 12. II. p. 379. IV. 14. 12. III. p. 451.
Manuel Byzantius V. 5. 8. VI. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 693.
Manuel Caleca vid. CALECA.
Manuel è Chio V. 5. 28. VI. p. 698.
Manuel Comnenus Imp. V. 5. 9. VI. p. 393.

Ma-

Manuelis Comneni Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 422.
Manuel Chryſolaras vid. Emanuel Chryſolaras.
Manuel Ducas vid. Ducas.
Manuel Grammaticus V. 17. 13. VII. p. 775.
Manuel Holobolus vid. Holobolus.
Manuel Imp. VI. 4. 2. XI. p. 616.
Manuel Malaxus vid. Emanuel Malaxus.
MANUELES Moſchopuli duo V. 7. 15. VII. p. 37. 35. p. 46. MS. II. 3. 13. I. p. 293. & 15. p. 295. MS. II. 8. 10. I. p. 374. II. 15. 4. I. p. 555. MS. II. 18. 5. I. p. 656. IV. 24. 5. IV. p. 48. MS. IV. 34. 12. IV. p. 534. V. 5. 9. VI. p. 431. V. 5. 28. VI. p. 693. V. 19. 6. VIII. p. 88. V. 7. 9. VII. p. 15. 16. V. 40. 8. X. p. 52. MS. VI. 10. 20. XIII. p. 624.
ex Moſchopulo MSto in Agapetum Excerpta græce extant VI. 5. 7. XII. p. 306.
MANUEL Palæologus V. 45. X. p. 509. IV. 13. 13. III. p. 409. MS. V. 5. 17. VI. p. 530. 545. & 546. V. 32. 20. IX. p. 86. 118. & 119. V. 41. 2. X. p. 132.
Manuel Phile vid. PHILE.
Manuel Protoſpatharius V. 5. 25. VI. p. 686.
Manuſcripti Codices Bibliothecæ Auguſtanæ VI. 10. 18. XIII. p. 533. not. Coslinianæ V. 5. 3. VI. p. 253. ſeq. not.
Manutii (Aldi) Collectiones variæ VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Ejus Collectio Rhetorum IV. 31. 19. IV. p. 457. Grammaticorum. V. 7. 9. VII. p. 13. ſq.
Mapa (Stylianus) vid. Stylianus.
Mappinius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 435.
Maraphara (Zachar. Scordilius) V. 45. X. p. 548.
Maraſtem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
de Marca (Pet.) VI. 4. 2. XI. p. 600.
Marcellinus (Ammianus) vid. Ammianus.
Marcellinus Comes V. 4. 1. VI. p. 35. V. 5. 36. VI. p. 770.
S. Marcellinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
Marcellinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
MARCELLINUS Rhetor II. 25. 1. I. p. 867. IV. 31. 5. IV. p. 429. IV. 32. IV. p. 485.
Marcellus ſ. Marcellinus Schol. Thucydidis II. 25. 6. I. p. 872.
Marcellus Pſeudepigraphus VI. 10. 44. XIII. p. 834.

Marcellus Ancyranus V. 4. 7. VI. p. 92. VI. 4. 2. XI. p. 763. V. 23. 10. VIII. p. 334.
Marcellus Archimandrita V. 5. 17. VI. p. 537. V. 32. 20. IX. p. 101.
Marcellus Burdegal. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
Marcellus (Chriſtoph.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Marcellus Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 446.
Marcellus illuſtris Vir VI. 7. 2. XII. p. 574. & 6. p. 614.
Marcellus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321.
Marcellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 315.
S. Marcellus Papa VI. 4. 2. XI. p. 347.
MARCELLUS Sidetes I. 5. 3. I. p. 14.
Ejus Medicina ex piſcibus græc. & lat. extat I. 3. 5. I. p. 14.
hujus fragmenti interpretatio lat. metrica autore Fed. Morello exſtat VI. 9. 4. XIII. p. 317.
Marcianus (Ælius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331.
Marcianus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 65.
Marcianus Hiſtoricus II. 10. 10 I. p. 414.
MARCIANUS Heracleota IV. 2. 10. III. p. 36. & 9. p. 35. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Marcianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 429. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Marcianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcianus Trapezita V. 38. 9 IX. p. 392.
Marcion ſ. Marcius V. 5. 17. VI. p. 555. V. 32. 20. IX. p. 138.
Marcion Hæreticus V. 1. 24. V. p. 201.
Marcion Smyrnæus Medicus V. 1. 24. V. p. 201. not. VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marculfus VI. 1. 20. XI. p. 86. not. VI. 4. 2. XI. p. 468. & p. 506.
S. MARCUS Evangeliſta IV. 5. 3. III. p. 130. VI. 10. 44. XIII. p. 819. 821. 823. & p. 833.
Marcus Æmylius vid. Mamercus.
Marcus Alexandr. Patriarcha V. 33. 4. IX. p. 188.
Marcus Arethuſius V. 24. VIII. p. 403.
Marcus Argentarius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marcus ὁ καθηγητὴς Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus (Cato) vid. Cato.
Marcus Clinicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Cyprius VI. 4. XI. p. 786.

Marcus Diaconus V. 32. 20. IX. p. 138.
Marcus Diadochus V. 1. 26. V. p. 221. V. 24. VIII. p. 349.
Marcus Epheſius V. 43. 22. X. p. 431. V. 44. X. p. 464. VI. 10. 44. XIII. p. 815.
Marcus Epheſi Archiep. V. 41. 2. X. p. 135. vid. Eugenicus.
MARCUS Eremita Monachus V. 24. VIII. p. 349. V. 28. 12. VIII. p. 618. VI. 10. 30. XIII. p. 753. V. 38. 9. IX. p. 445. V. 5. 17. VI. p. 528. V. 32. 20. IX. p. 81.
Marcus Eugenicus vid. Eugenicus.
Marcus Eugenius V. 41. 2. X. p. 135.
Marcus Grammat. V. 7. 15. VII. p 65.
adverſus Marcum Hæreticum Jambi V. 2. V. p. 338.
Marcus Gallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Hieromonachus V. 32. 20. IX. p. 74.
Marcus Hydruntinus Epiſc. V. 41. 2. X. p. 135. V. 42. 18. X. p. 334. V. 45. X. p. 531. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Marcus (Joannes) vid. Joannes.
Marcus Lima vid. Lima.
Marcus Monachus V. 44. X. p. 463. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Marcus Monachus V. 41. 2. X. p. 135.
Marci Monachi varii V. 45. X. p. 532.
Marcus Muſurus vid. Muſurus.
Marcus Papa VI. 4. 2. XI. p. 373.
Marcus Pompejus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marcus Rhetor Byzant. IV. 32. IV. p. 485.
Marcus quidam V. 5. 20. VI. p. 604.
Marcus Terentius Aſclepiadeus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Marcus Varro vid. Varro.
Marci varii V. 24. VIII. p. 351. V. 41. 2. X. p. 135. V. 45. X. 529.
Μαργάρων σκευασία MS. VI. 8. 3. XII. p. 320.
Margareta Medica VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Margeus Scriptor de re pictoria III. 24. 10. II. p. 602.
MARGUNIUS (Manuel, deinde Maximus) Cretenſis V. 45. X. p. 536. V. 4. 35. VI. p. 134. V. 5. 28. VI. p. 702. 704. VI. 1. 16. XI. p. 48. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 32. 15. IX. p. 27. & 19. p. 35. VI. 4. XI. p. 771. VI. 10. 18. XIII. p. 538. 543.

Margunii Metaphrasis Psalmi 132. græc. & lat. extat VI. 10. 18. XIII. p. 543.
S. Maria VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Maria Chemica VI. 8. 3. XII. p. 761. 762. 765. 767. 770. 775. 757.
Maria Pilia V. 5. 28. VI. p. 700.
Marianus Metaphrastes III. 17. 6. II. p. 437. III. 18. 3. II. p. 455. III. 21. 4. II. p. 523. III. 19. 2. II. p. 489. III. 26. 2. II. p. 620.
Marianus S. Barolitani Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marianus Monachus V. 45. X. p. 532.
Marianus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 431.
Marianus Poeta lat. III. 28. 7. II. p. 720.
Marianus Scholasticus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720.
Marinerii (Vinc.) Epistolæ 2. ad Jo. Meursium extant VI. 5. 7. XII. p. 307.
Marinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
MARINUS Neapol. V. 26. 1. VIII. p. 463. III. 1. 3. II. p. 12. III. 3. II. p. 62. III. 11. II. p. 305. V. 5. 8. VI. p. 383. V. 26. 1. VIII. p. 455.
Marinus Tyrius IV. 14. 2. III. p. 412.
Marini varii V. 26. 1. VIII. p. 464.
S. Maris VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Marius Mercator VI. 4. 2. XI. p. 395.
Marlianus (Ludov.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Marlianus (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 298.
Marmarium ad Epicuro amata III. 33. 3. II. p. 816.
Marolus (Laurent.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Marpsias Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Marpurgerus (Conr.) V. 5. 29. VI. p. 706.
Marrar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marserogem Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 321.
Marsilius Paduanus de S. Sophia VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Marsinus Thrax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Marsyas Pellæus Historicus III. 8. 2. II. p. 221. V. 7. 15. VII. p. 65.
Martene (Edm.) Ordines Missæ junctim editi VI. 10. 44. XIII. p. 831.
Martha V. 41. 2. X. p. 135.
Martialis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martialis Poeta III. 33. 3. II. p. 812. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 467.
Martianus ἀναπομπαστὸς VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martianus Capella III. 23. II. p. 565.
Martianus Afer Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.

Mar-

Martianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 322.
Martinus Bracarenſis VI. 4. 2. XI. p. 455. VI. 1. 20. XI. 52. p. 65.
Martinus (*Joachim.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Martinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 465.
Martinus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 556.
Matinus, IV. Papa VI. 4. 2. XI. 644. 645.
Martinus .V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 672.
Martius Fontejus (*Nicander*) *vide Nicander.*
Martyrium ſeptem dormientium V. 38. 9. IX. p. 497.
Martyrium Apoſtoli Timothei V. 38. 9. IX. p. 498.
Martyrium Martyris Demetrii V. 38. 9. IX. p. 498.
Martyrium S. Catharinæ V. 5. 28. VI. p. 698.
Martyriorum Scriptores Græci V. 32. IX. p. 48. ſqq.
Martyrius Antioch. Patriarcha V. 15. 2. VIII. p. 556.
Martyrius Quæſtor VI. 6. 5. XII. p. 341.
Martyrius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Martyrologia V. 32. 19. IX. p. 35.
S. Maruta Metropol. Tagrit. VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 823.
Marven fil. Zor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſageveih Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſarginus Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſarginih Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſerjavaihus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſerice Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſiniſſa Rex VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſa (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
de Maſſalianis Scriptores veteres & recentiores V. 38. 9. IX. p. 392.
contra Maſſalianos ſcripta memorata à Photio V. 38. 9. IX. p. 391.
Maſſaliotes ſ. Maſſilienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſaria (*Alex.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 53.
Maſſurgei Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Maſſurius Sabinus vid. Sabinus.
Maſuihohey Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Matarangus (*Scepion*) *vid. Scepion.*
Maternus Sophiſta IV. 32. IV. p. 485.
Maternus (*Firmicus*) VI. 10. 19. XIII. p. 608.
Mathematicorum veterum ſcripta Voluminibus XIV. digerenda, quorum

rum catalogus ab V. C. Edv. Bernardo est compositus, recensentur III. 23. II. p. 564.
Mathisius (*Gerardus*) *vid. Gerardus.*
Matois Asceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Matreas III. 6. 25. II. p. 146.
Matriceta Methymnæus III. 5. 5. II. p. 82.
C. *Matrinus Valens vid. Valens.*
Matron II. 5. 70. I. p. 337. II. 7. 2. I. p. 354. VI. 10. 20. XIII. p. 623.
S. MATTHÆUS IV. 5. 2. III. p. 126.
Matthæus Alban. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 609.
Angelus Matthæus vid. Angelus.
MATTHÆUS Blastares vid. Blastares.
MATTHÆUS Camariota IV. 31. 19. IV. p. 475. & 5. p. 431. & 6. p. 432. IV. 32. IV. p. 485. V. 5. 17. VI. p. 517. & 28. p. 695. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 19. 2. VIII. p. 62. MS.
Matthæus Caleca vid. Caleca.
Matthæus Cantacuzenus V. 5. 12. VI. p. 474. V. 32. 20. IX. p. 62.
Matthæus Caryophyllus V. 41. 2. X. p. 135.
Matthæus Cigala vid. Cigala.
Matthæus Ephesius V. 5. 6. VI. p. 323.
Matthæus Hieromonachus V. 8. 7. VII. p. 100. MS.
Matthæus Melenicensis V. 43. 33. X. p. 440.
Matthæus Monachus è Chio V. 5. 28. VI. p. 698.
Matthæus Monachus & Medicus V. 5. 15. VI. p. 478.
Matthæus Μάτθη V. 45. X. p. 532.
Matthæus Pastor VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 823.
Matthæus Quæstor V. 45. X. p. 532.
Matthæus Sylvaticus VI. 9. 4. XIII. p. 323.
Matthæi varii V. 45. X. p. 532.
Matthiolus (*Pet. Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Mauritianus (*Iunius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 331.
Mauritius Imp. V. 41. 2. X. p. 135. V. 4. 2. XI. p 459.
Mauroleo V. 45. X. p. 533. V. 41. 2. X. p. 135.
Maurocordatus (Alex.) VI. 4. XI. p. 774.
Maurocordatus (Carol.) VI. 4. XI. p. 795.
MAUROCORDATUS (Jo. Nicolaus, Alexandri F.) V. 45. X. p. 532. VI. 4. XI. p. 795.

MAUROPUS (Joannes) Euchait. Metrop. V. 16. 19. VII. p. 718.
Maxentius (Joannes) vid. Joannes.
Maximianus CPol. Ep. V. 27. 7. VIII. p. 584.
Maximilianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 689.
Miximilla hæretica V. 1. 24. V. p. 201.
Maximinus V. 1. 24. V. p. 199.
Maximinus Quæstor palat. VI. 6. 5. XII. p. 341.
S. MAXIMUS Confessor V. 30. 10. VIII. p. 728. V. 30. 8. VIII. p. 691. V. 17. 13. VII. p. 773. & 16. p. 78. & 19. p. 790. III. 5. 19. II. p. 96. not. V. 1. 6. V. p. 6. V. 2. 6. V. p. 312. V. 4. 37. VI. p. 143. V. 11. 7. VII. p. 438. & 455. V. 13. 7. VII. p. 538. V. 16. 15. VII. p. 690. V. 32. 20. IX. p. 123. V. 34. 12. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 388. & 443. V. 41. 3. X. p. 205. V. 45. X. p. 481. 483. 486. & 487. VI. 4. 2. XI. p. 464. VI. 10. 38. XIII. p. 789. 790. 795. 796. & 20. p. 616. & 21. p. 627. & 44. p. 824. & 18. p. 544. & 44. p. 816.
Maximus alius V. 1. 24. V. p. 199. V. 1. 26. V. p. 223.
Maximus Ægiensis IV. 24. 1. IV. p. 45. & 15. p. 61.
Maximus Alexandr. III. 13. II. p. 363.
Maximus Chrysoberga vid. Chrysoberga.
Maximus Corvinus vid. Corvinus.
MAXIMUS Ephesius Juliani Imp. Præceptor III. 20. 10. II. p. 514.
Ejus carmen περὶ καταρχῶν græc. & lat. exstat. V. 25. VIII. p. 415.
Maximus Epirota vel Byzantius III. 11. II. p. 305. III. 6. 1. II. p. 111. & 39. p. 184.
Maximus Hieromonachus V. 45. X. p. 538.
Maximus Holobolus Syncellus V. 32. 20. IX. p. 119.
Maximus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 388.
Maximus (Joannes) vid. Joannes.
Maximus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 331.
Maximus Lexicographus MS. V. 40. 8. X. p. 52.
Maximus Margunius vid. MARGUNIUS.
Maximus Mazarus vid. Mazarus.
Maximus Peloponnesius V. 45. X. p. 516. VI. 4. XI. p. 771.
MAXIMUS Planudes V. 45. X. p. 533. II. 9. 2. I. p. 391. & 11. p. 399. & 4. p. 393. III. 6. 19. II. p. 135. III. 9. 13. II. p. 241. MS. III. 23. II. p. 573. III. 28. 4. II. p. 693. IV. 24. 5. IV. p. 48. V. 5. 6. VI. p. 303. not. p. 323. & 343. V. 5. 17. VI. p. 513. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. p. 65. V. 32. 20.

IX. p. 56. 72. 93. & 134. V. 43. 12. X. p. 418. V. 45. X. p. 482. VI. 1. 15. XI. p. 45. & 17. p. 50. VI. 8. 6. XII. p. 779. XS. VI. 9. 4. XIII. p. 327. VI. 10. 19. XIII. p. 605. 606. & 26. p. 644. MS.
Maximus Protoſyngelus V. 5. 28. VI. p. 698.
Maximi Rhetores quatuor IV. 32. IV. p. 485.
MAXIMUS Sophiſta Byzant. V. 38. 9 IX. p. 417. VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Ejus Tract. περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων græc. & lat. extat V. 39. 1. IX. p. 570.
Maximus Taurinenſis VI. 10. 39. XIII. p. 799. 800. & 44. p. 830.
MAXIMUS Tyrius IV. 23. 8. IV. p. 32. II. 5. 71. I. p. 336. III. 3. II. p. 62. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 20. p. 619. & 25. p. 640.
Maximus quidam VI. 3. 7. XI. p. 183. MS.
Maximi varii IV. 23. 8. IV. p. 33. V. 30. 10. XIII. p. 769.
Maymo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Mazarus (*Maximus*) V. 45. X. p. 538.
Meccius (Ælianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 35.
Mechanicorum veterum ſcripta III. 24. II. p. 587.
Medea VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
de medicamentis ſuperſtitioſis & amuletis VI. 7. 5. XII. p. 595. ſq. VI. 9. 3. XIII. p. 6. ſq.
Medicæ hiſtoriæ Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 728.
Medici antiqui & de iis Scriptores II. 24. 6. I. p. 865.
Medici græci editi VI. 7. XII. p. 570.
Medici græci inediti VI. 8. 7. XII. p. 780.
Medici nonnulli ſectæ Herophileæ VI. 9. 4. XIII. p. 117.
de Medicis antiquis & recentibus Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 732.
de Medicis certarum nationum, ætatum &c. Scriptores VI. 7. 20. XII. p. 735.
de Medicis Sanctis, Regibus, Theologis, Clericis, Monachis, Philologis, Poëtis &c. autores VI. 7. 20. XII. p. 737.
de Medicorum ſcriptis autores VI. 7. 20. XII. p. 733.
de Medicorum ſectis tribus harumque aſſeclis VI. 9. 4. XIII. p. 117.
Medicus Afer VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medicus Taronita V. 5. 6. VI. p. 322.
Medius Lariſſæus III. 8. 2. II. p. 215.
Medius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Medius Stoicus III. 15. II. p. 405.

Me-

Medus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megalostrata Poëtria II. 15. 10. I. p. 566. & 38. p. 585.
Megalomites (Basil.) MS. V. 45. X. p. 538.
Megali nonnulli V. 40. 5. X. p. 18.
Megarica comœdia II. 22. I p. 767.
Megaricorum Philosophorum catalogus III. 33, 6. II. p. 820.
Meges Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meges S. Magnus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Megasthenes historicus III. 8. 2. II. p. 221.
Meges Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meges Sidonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megethius II. 10. 30. I. p. 427.
Megethius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Megillus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 508. IV. 22. 15. IV. p. 20.
Megillus alius II. 13. 1. I. p. 508.
Meginfredus VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Megisteas Metapont. II. 13. 1. I. p. 508.
Mehereris Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meheret Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Mela (*Flavius*) VI. 6. 4. XII. p. 336.
Melampus Amythaonis fil. Medicus I. 15. 1. I. p. 98. VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Melampus Grammaticus I. 15. 4. I. p. 101. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. p. 46. MS. VI. 10. 22. XIII. p. 633.
Melampus Ithagenis fil. I. 15. 4. I. p. 101.
MELAMPUS junior Medicus fr. I. 15. 2. I. p. 99. II. 8. 6. I. p. 373. II. 24. 6. I. p. 866.
Melanchthon (*Philipp.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Ejus Epistola græca ad Joasaphum CPol. Patriarcham extat VI. 10. 6. XIII. p. 468.
Melanippides Melius Poeta fr. II. 19. I. p. 683. II. 11. 12. I. p. 453. II. 15. 39. I. 585. V. 16. 19. VII. p. 726.
Melanippides Lyricus II. 15. 39. I. p. 585.
Melanippides Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 720. & 1. p. 684.
Melanippus Cyrenæus Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Melanius Cocinus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781. V. 45. p. 540.
Melantas Platonicus III. 3. II. p. 62.
Melantes Peripat. III. 11. II. p. 305.

Melanthius Athen. Tragicus fr. II. 19. I. p. 683. II. 11. 12. I. p. 453.
Melanthius Pictor III. 24. 10. II. p. 602.
Melanthius Rhodius Platon. III. 3. II. p. 62.
Melanthii varii II. 19. I. p. 683.
S. Melchiades ſ. Miltiades Papa VI. 4. 2. XI. p. 349. & 352.
MELEAGER Gadarenſis III. 28. 1. II. p. 682. II. 5. 72. I. p. 336. III. 28. 7. II. p. 720. III. 13. II. p. 364.
Meleſermus Athen. II. 10. 14. I. p. 433. VI. 6. 14. VI. p. 828.
Meletius Alexandr. Patr. V. 45. X. 515.
Meletius Melitenus Antiochiæ Ep. V. 24. VIII. p. 403. V. 38. 9. IX. p. 389.
Meletius Athen. Metropol. VI. 4. XI. p. 784. VI. 10. 16. XIII. p. 486. not.
Meletius Gypaldus vid. Gypaldus.
MELETIUS iatroſophiſta, auctor libri de homine VIII. p. 405. ſq. Index ſcriptorum ab illo laudatorum, poſt præf. Volum. X.
Meletius Macres vid. Macres.
Meletius Melitenus vid. Meletius Antioch.
Meletius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meletius Monachus MS. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 781. VI. 10. 21. XIII. p. 629. VI. 9. 4. XIII. p. 328.
Meletius Mopſveſtenus V. 33. 1. IX. p. 155. not.
Meletius Piga V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4. XI. p. 770.
Meletius Protoſyncellus V. 5. 28. VI. p. 698.
Meletius Syrigus V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4. XI. p. 777.
Meletii varii V. 24. VIII. p. 404.
Meliſander Mileſius I. 16. 1. I. p. 101.
Meliſias Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Meliſſa Pythagorica II. 10. 24. I. p. 425. & 38. p. 432. II. 13. 2. I. p. 527. & 3. p. 530.
Meliſſæ duæ aliæ II. 13. 2. I. p. 527.
Meliſſus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 65.
Meliſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Meliſſus Samius fr. II. 23. 22. I. p. 820. II. 13. 1. I. p. 508.
Meliteniotæ duo V. 33. 4. IX. p. 198.
Meliteniota (Conſtantinus) vide Conſtantinus.
Meliteniota (Theodorus) vide THEODORUS.
MELITO Sardenſis Epiſc. V. 1. 24. V. p. 184. V. 8. 7. VII. p. 96.
Meliton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melitus Com. II. 22. I. p. 767. II. 19. I. p. 683.

Meli-

Melitus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mellitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melitus Laodic. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 185. VI. 10. 44. XIII. p. 834.
Melo nomen commentitium IV. 6. 18. III. p. 254.
Melodi Græcorum V. 41. 2. X. p. 130. & in fine Vol. V.
Meloſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Melzigiar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Memmius Epicur. III. 33. 3. II. p. 812.
Memnon Hiſtoricus V. 38. 9. IX. p. 475. VI. 10. 20. XIII. p. 619. 620.
Menacles Hiſtoricus IV. 24. 14. IV. p. 58.
Menæa, Menologia, Anthologia Eccleſiæ Græc. V. 32. 19. IX. p. 33.
Menæchmus Pythagor. II. 13. 1. I. p. 508. III. 14. 18. II. p. 385.
Menæchmus Statuarius III. 24. 10. II. p. 602.
Menæchmus Sicyonius III. 24. 10. II p. 602.
Menander (Arrius) Scriptor de re militari III. 30. 12. II. p. 769.
Menander Ariſtarchi diſcip. V. 7. 15. VII. p. 65.
Menander (Arrius) JCtus VI. 6. 2. XII. p 328. & 3. p. 331.
Menander Athen. Comicus II. 22. I. p. 767.
MENANDER Athen. junior Comicus II. 22. I. p. 767. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. II. 10. 41. I. p. 433. III. 11. II. p. 305. III. 28. 7. II. p. 720. V. 6. 14. VI. p. 828. V. 45. X. p. 487.
Menander Byzantius III. 28. 7. II. p. 720.
Menander Δρυμὸς Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menander Epheſius hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Menandri duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 329.
MENANDER Protector V. 5. 2. VI. 236. 230. & 1. p. 221. V. 32. 20. IX. p. 93.
MENANDER Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 459. 460. IV. 32. IV. p. 485. VI. 10. 21. XIII. p. 621.
Menandri varii II. 22. I. p. 767. not.
Menanelius (*Matthias Theod.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 372.
Menapius (*Guillermus Inſulanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 127.
Menarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Menas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Mendonius (*Leonh.*) V. 5. 28. VI. p. 699.
de Mendoza (*Ferdin.*) VI. 4. 2. XI. p. 349.
Menecles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 334.

Menecles Rhetor Asiat. IV. 32. IV. p. 485.
Menecrates Comicus II. 22. I. p. 775.
Menecrates tres Grammatici V. 7. 15. VII. p. 65.
Menecrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 332. III. 26. 8. II. p. 627. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Menecrates Smyrnæus Poeta III. 28. 7. II. p. 720. & 1. p. 685. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 13. p. 455. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Menecrates Syracus. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 329.
Menecrates varii VI. 9. 4. XIII. p. 333.
Menecritus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 334. VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Menedemus Eretr. II. 23. 38. I. p. 837. III. 3. II. p. 62.
Menedemus Lampsacenus III. 13. II. p. 364.
Menedemus Rhodius Peripat. III. 11. II. p. 305.
Menedemi varii II. 23. 38. I. p. 837.
MENELAUS Alexandr. Mathem. III. 5. 17. II. p. 92. & 12. p. 88. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Menelaus Anæus Perip. III. 11. II. p. 305.
Menelaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 334. III. 26. 8. II. p. 628.
Menelai varii III. 5. 17. II. p. 93.
Menemachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menephyllus Peripat. III. 11. II. p. 306.
Menes Philosophus VI. 8. 3. XII. p. 776.
Menestheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menestheus Orator II. 26. 2. I. p. 885. not.
Menestheus Scriptor lexici iatrici IV. 36. 9. IV. p. 581.
Menestius Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Menestor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menestratus Cynicus III. in add. II. p. 828.
Menetor Scriptor de donis sacris III. 24. 10. II. p. 602.
Menexena Dialectica III. 3. 6. II. p. 823.
Meniates (Elias) VI. 4. XI. p. 787.
Menippus Comicus II. 22. I. p. 775.
Menippus Lycius Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335. III. 26. 8. II. p. 628.
Menippus Pergamenus IV. 2. 10. III. p. 37. VI. 10. 42. XIII. p. 812.
Menippus Sinopensis Cynicus III. 13. II. p. 364.
Menippi varii II. 22. I. p. 775. III. 13. II. p. 364.

Me-

Menitheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Mennas Callicedalus Melodus V. 41. 2. X. p. 135.
Mennas ſ. Menas CPol. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 431. 432.
Mennas JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Menodorus V. 38. 9. IX. p. 421.
Menodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menodotus Nicomed. III. 33. 5. II. p. 819.
Menodotus Samius III. 24. 10. II. p. 602.
Menoetas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menogenes II. 5. 73. I. p. 336.
Menon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menon Peripat. III. 11. II. p. 306. VI. 9. 4. XIII. p. 335.
Menon Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Menon alius II. 13. 1. I. p. 508.
Menophanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Menophilus V. 38. 9. IX. p. 422.
Menophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Mentor Bithynus Platon. III. 3. II. p. 62.
Minutianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Mercadas ſ. de Mercadæ Judæi filiæ & Græci juvenis amoribus V. 45. X. p. 515.
Mercator (*Iſidorus*) *vid. Iſidorus.*
Mercurius Monachus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
MERCURIUS Trismegiſtus III. 23. II. p. 583. VI. 10. 2. XIII. p. 462. vide Hermes Trismegiſtus.
Meropius Paulinus VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Merſinus Thrax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Merula (*P. Decius ſ. Decimius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſarugie Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſcahen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſeac ſ. Meſerach Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Moſehah Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſih ſ. Miſih Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Meſiriohe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
MESOMEDES Cretenſis, Lyricus II. 15. 40. I. p. 585. III. 28. 7. II. p. 720.
Meſſala Corvinus VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Meſſius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
L. Meſſius Ruſticus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.

Me-

Meſue Jacobita VI. 9. 4. XIII. p. 273.
Meſue (*Joannes*) *vid. Joannes.*
Meſueluhe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 336.
Metaclides Peripat. II. 1. 3. I. p. 255. II. 5. 74. I. p. 336. III. 11. II. p. 306.
Metagenes Athen. Comicus fr. II. 22. I. p. 775. II. 11. 12. I. p. 453.
de Metallorum affinitate cum planetis V. 6. 6. VI. p. 809.
Metamorphoſeon Scriptores græci III. 27. 10. II. p. 679.
Metaphraſes Pſalmorum poëticæ V. 16. 5. VII. p. 652.
Metraphaſtes (Simeon) vide SIMEON.
Metellus Tegerſeenſis VI. 10. 35. XIII. p. 773.
Methodius Anthracites Hieromonachus VI. 4. XI. p. 802.
Methodius Confeſſor V. 1. 29. V. p. 257.
Methodius CPol. Patr. V. 1. 29. V. p. 258. V. 412. X. p. 135.
Methodius Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 698.
Methodius Melenici Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
METHODIUS Patarenſis Epiſcopus & Tyrius V. 1. 29. V. p. 255. V. 5. 8. VI. p. 365. 366. V. 5. 17. VI. p. 533. V. 32. 20. IX. p. 87. & 91. IV. 27. 4. IV. p. 193. V. I. 26. V. p. 238. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 791. V. 32. 20. IX. p. 73. & p. 129. V. 38. 9. IX. p. 488. VI. 10. 21. XIII. p. 627. & 38. p. 789.
Methodii varii V. 1. 30. V. p. 259.
Μεθοδ. εἰς τὰς τρόπας τῆς φιλοσοφίας VI. 10. 17. XIII. p. 523. II. 13. 11. p. 495.
Μεθοδ. τῶν ὑαλίων ταληνῶ MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Metochita (Georgius) vid. Georgius.
Metochita (Theodorus) vid. THEODORUS.
METON Athen. Aſtronomus III. 5. 7. II. p. 84. & 5. p. 83. II. 24. 6. I. p. 865. IV. 14. 3. III. p. 415. & 7. p. 419. VI. 9. 4 XIII. p. 337.
Meton Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
Metopus Metapont. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 508. & 3. p. 530.
de metrica re Tractatus duo græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de metrica re Anonymi græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de metris Pindaricis græce, MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
Metrocles Maronites III. 11. II. p. 306. III. 13. II. p. 364.
Metrodorus Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.

Metrodorus Chius II. 23. 24. I. p. 821. VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Chryſippi Cnidii diſc. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Cous Pythag. Medicus II. 13. 1. I. p. 508.
Metrodorus Grammat. VI. 7. 5. XII. p. 593.
Metrodorus Lampſacenus Epicur. III. 33. 3. II. p. 812. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 34. I. p. 335. 336. II. 6. 12. I. p. 349. II. 7. 10. I. p. 368.
Metrodorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Metrodorus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450, & 13. p. 455. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Metrodorus Sabini auditor Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337. II. 24. 3. I. p. 857.
Metrodorus Scepſius IV. 14. 7. III. p. 419. V. 38. 9. IX. p. 411.
Metrodorus Scepſius Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Metrodorus Stratoniceus III. 3. II. p. 62. III. 33. 3. II. p. 813.
Metrodorus Theorematicus III. 11. II. p. 306. III. 33. 6. II. p. 822.
Metrodorus quidam V. 1. 30. V. p. 260. V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 73.
Metrodori varii III. 28. 7. II. p. 721. III. 33. 3. II. p. 813.
Metrophanes CPol. Patr. V. 5. 28. VI. p. 699.
Metrophanes Critopulus vid. Critopulus.
Metrophanes Cyzicenus V. 43. 33. X. p. 440.
Metrophanes Gregoras vid. Gregoras.
Metrophanes Lebadienſis Platon. III. 3. II. p. 62.
Metrophanes Metropol. V. 45. X. p. 540. VI. 4. 2. XI. p. 539.
Metrophanes Nauplius V. 41. 2. X. p. 135.
Metrophanes Phrygius Sophiſta IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 31. 6. IV. p. 432. IV. 32. IV. p. 485. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Metrophanes Smyrnæus V. 45. X. p. 540. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 38. 16. IX. p. 363. V. 41. 2. X. p. 135.
Mevius Ruffus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 337.
Meurſii (Jo.) variæ collectiones græcorum Scriptorum & Scripta græcas antiquitates illuſtrantia VI. 10. 21. XIII. p. 626.
Michael Acominatus Choniata V. 5. 9. VI. p. 402. MS. V. 11. 7. VII. p. 473. V. 42. 11. X. p. 290.
Michael Antioch. Patr. V. 5. 28. VI. p. 693. 699. VI. 10. 44. XIII. p. 822.
Michael Alexandr. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 539.
Michael III. Alexandr. Archiepiſc. VI. 4. 2. XI. p. 555.

Mi-

Michael Apoſtolius vide APOSTOLIUS.
Michael Archimandrita V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32, 20. IX. p. 127.
MICHAEL Attaliata MS. V. 45. X. p. 492. V. 5, 25. VI. p. 684. VI. 6. 6. XII. p. 469. & 489.
Michael Choniata vid. Michael Acominatus.
Michael Corcyr. Eparchus V. 5. 28. XI. p. 696.
Michael Cortacius vid. Cortacius.
Michael Epheſius MS. III. 6. 5. II. p. 116. & 15. p. 130. & 16. p. 134. & 17. p. 135. & 20. p. 136. & 29. p. 152. III. 11. II. p. 306. IV. 25. 2. IV. p. 69. V. 37. 7. IX. p. 365. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Michael Glycas vide GLYCAS.
Michael Grammat. III. 28. 7. II. p. 721.
Michael I. Curopolata Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael II. Balbus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael III. Porphyrogenitus VI. 4. 2. XI. p. 490.
Michael Palæologus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 424. VI. 4. 2. XI. p. 641.
Michaelis Ὁ στρατιωτικὸς Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 420.
Michaelis Parapinacei Imp. Conſtitutio VI. 6. 6. XII. p. 421.
Michael Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Michael Monachus V. 5. 17. VI. p. 514. 554. 561. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 32. 20. IX. p. 97. 127. 136. & p. 148. V. 33. 4. IX. p. 235.
Michael è Nauplio V. 5. 28. VI. p. 697.
Michael Pantechnes vid. Pantechnes.
Michael Patriarcha VI. 8. 4. XII. p. 777.
Michael Phile vide PHILE.
Michael Plochirus vide Plochirus.
Michael Pſellus vide PSELLUS.
Michael Sbiri V. 5. 28. VI. p. 697.
Michael Soliardus vide Soliardus.
Michael Sophianus V. 5. 28. VI. p. 695.
Michael Synadorum Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 514. V. 32. 20. IX. p. 58.
MICHAEL Syncellus ſ. Syngelus V. 41. 8. X. p. 220. V. 5. 3. VI. p. 254. MS. not. V. 5. 17. VI. p. 513. 522. V. 7. 9. VII. p. 16. & 15. p. 39. & 46. MS. V. 32. 20. IX. p. 56. 57. & p. 72. V. 33. 4. IX. p. 178. V. 41. 2. X. p. 135. VI. 4. 2. XI. p. 546. VI. 10. 20. XIII. p. 616. & 45. p. 841.
Michaeles varii V. 41. 7. X. p. 221.

Micon ſ. Miccion ſ. Micton &edicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Miconis (Teminius) vid. Teminius.
Μικρὸν νομικὸν καὶ ποιητὸν VI. 6. 6. XII. p. 428.
Micyllus (*Jac.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468. & p. 495.
Midæ duo I. 34. 4. I. p. 234.
Midias Medicus III. 11. II. p. 306. VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Migiſib Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Miladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Mileſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Mileſius Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 360.
Miletus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 338.
Militaris rei Scriptores III. 30. 12. II. p. 767.
Millias ſ. Myllias Crotoniata II. 13. 1. I. 508.
Milon Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 508.
S. Miltiades V. 1. 24. V. p. 192. V. 8. 7. VII. p. 96.
Miltiades Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
M. Catius Miltiades vid. Catius.
Miltiades Carthagin. Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Miltiades Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mimas, nomen commentitium VI. 7. 6. XII. p. 617. II. 13. 1. I. p. 509. & 3. p. 530.
Mimnermus Poeta fr. II. 11. 7. I. p. 449. & 5. p. 447. III. 28. 7. II. p. 721. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 725.
Mimnomachus Leontinus II. 13. 1. I. p. 509.
Minicius Natalis VI. 6. 4. XII. p. 336.
Minos Legislator II. 14. 13. I. p. 542. II. 14. 18. I. p. 548.
Mintanor Muſicus III. 10. 9. II. p. 267.
Minucia C. L. Aſte Medica VI. 9. 4. XIII. p. 338.
MINUCIANUS ſ. Nicagoras Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 460. IV. 32. IV. p. 485. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 5. X. p. 19.
Minutianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Minutius Felix VI. 10. 34. XIII. p. 758.
Minutius Pacatus vid. Pacatus.
Miſchion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339. vide MOSCHION.
Misdafan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſich ſ. Miſith Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſthon Sybarita V. 6. 14. VI. p. 828.

Miſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Miſuſan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithæcus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 66.
Mithradorus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithras Syrus Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Mithridates Rex VI. 9. 4. XIII. p. 339.
Mithrodorus (*L. Annius Caſſius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 109.
Miuh Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnaſalcas Sicyonius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. & I. p. 684.
Mnaſeas Berytius II. 5. 76. I. p. 336. IV. 32. IV. p. 485. IV. 34. 4. IV. p. 517.
Mnaſeas Grammat. Ariſtarchi diſc. V. 7. 15. VII. p. 66.
Mnaſeas Locrus II. 15. 60. I. p. 598. not. V. 6. 14. VI. p. 829.
Mnaſeas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnaſeas Scepticus III. 33. 5. I. p. 819.
Mnaſon Phocenſis Peripat. III. 11. II. p. 306.
Mnaſon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mnemarchus ſ. Mneſarchus Pythag. II. 13. 5. I. p. 509.
Mnemon Sidetes II. 24. 3. I. p. 857. VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mneſæus Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Mneſarchus vid. Mnemarchus.
Mneſacchus Stoicus III. 15. II. p. 406.
Mneſicles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 340.
Mneſidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſides vid. Mneſitheus.
Mneſigenes Peripat. III. 11. II. p. 306.
Mneſilaus Rhegin. Peripat. II. 13. 1. I. p. 509.
Mneſimachus Comicus fr. II. 22. I. p. 775. II. 11. 9. ſq. I. p. 452.
Mneſimachus Phaſelites II. 22. I. p. 775.
Mneſion Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Mneſiſtratus Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85.
Mneſiſtratus Thaſius Platon. III. 3. II. p. 62.
Mneſitheus ſ. Mneſides ſ. Mneſtheus &edicus fr. II. 22. I. p. 775. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſitheus Cyzicenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſtheus ſ. Mneſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Mneſtheus Rhetor IV. 32. IV. p. 485. II. 26. 2. I. p. 885. not.

Mnevis Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Μωαμέθ V. 5. 27. VI. p. 691. not.
Mochus ſ. Moſchus hiſtoricus I. 28. 4. I. p. 166.
Moderatus Gaditanus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 509.
Modeſtinus (*Herennius*) *JCtus* VI. 6. 2. XII. p. 328. & 3. p. 331. & 6. p. 343. V. 45. X. p. 516.
Modeſtinus Nomophylax V. 45. X. p. 540. VI. 6. 6. XII. p. 361. & p. 475.
Modeſtus V. 1. 24. V. p. 192.
Modeſtus Hieroſ. Archiep. V. 38. 9. IX. p. 502. V. 32. 20. IX. p. 115. 116. & p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Modeſtus Scriptor lat. rei milit. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Modeſti varii V. 1. 24. V. p. 192.
Modoinus VI. 10. 35. XIII. p. 769.
Mœragenes IV. 24. 15. IV. p. 61.
MOERIS Atticiſta IV. 34. 5. IV. p. 519. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 38. 9. IX. p. 420. V. 45. X. p. 486. VI. 10. 45. XIII. p. 847.
Mœris Rex Ægypti IV. 34. 5. IV. p. 520.
Mœro vide Myro.
Mœrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mogila (*Pet.*) V. 43. 32. X. p. 437.
Mohammedes Babylonius Arabs III. 23. II. p. 565.
Molpus VI. 7. 16. XII. p. 707.
Molon Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Molpis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Μοναχικὰ ſ. γεροντικὰ ſ. παπεικὰ V. 32. 14. IX. p. 25.
Monime II. 10. 41. I. p. 433.
Monimus Syrac. Cynicus III. 13. II. p. 364.
Μονόβιβλον ὃ εἰς τὸν Αλεξάνδρου βίον ἐπέγραψαν οἱ Αλεξανδρεῖς III. 8. 2. II. p. 221.
contra Montaniſtas fragmentum V. 1. 24. V. p. 190.
Montanus Hæreticus V. 1. 24. V. p. 201.
Montanus (*Jo. Bapt.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 255.
Monothelitarum hæreſeos promachi V. 41. 3. X. p. 202.
de Monethelitis Scriptores veteres & recentiores V. 41. 3. X. p. 204.
de Monte Electo (*Gaufr.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.

de Monte (*Jo. Maria*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Monteus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Montfaucon (*Bernh.*) *Collectiones variæ Scriptorum græcorum* VI. 10. 44. XIII. p. 835.
Montuus (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Montuus (*Sebast.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Monumentum Adulitanum græc. & lat. extat III. 25. 2. II. p. 604.
Monus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 341. an Nonus.
Mopsus vates I. 17. 4. I. p. 108.
Morata (*Olympia Fulvia*) VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Morbeckius (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
de Morbo gallico varia VI. 9. 4. XIII. p. 45. not.
Morelli (*Fed.*) *versio lat. metrica Marcelli Sidetæ de medicina ex piscibus* VI. 9. 4. XIII. p. 317.
Morhofius (*Dan. Georg*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Mormorius (*Gabr.*) V. 45. X. p. 512.
Morsianus (*Christiernus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Morisotus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Morsimus Tragicus & Medicus II. 19. I. p. 684. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Morychus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Moschampar (Georg) V. 45. X. p. 540.
Moschianus Musicus MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Moschine Athen. Poëtria II. 15. 40. I. p. 586.
Moschio Tragicus & Comicus fr. II. 19. I. p. 684. II. 11. 5. I. p. 447. & 10. p. 452. & 12. p. 453. II. 22. I. p. 775.
MOSCHION Medicus VI. 7. 15. XII. p. 702. VI. 9. 4. XIII. p. 341.
Moschion Medicus alius VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moschion (Theodorus) vid. Theodorus.
Moschiones varii VI. 7. 15. XII. p. 702. 705.
MOSCHUS (Jo.) V. 32. 11. IX. p. 21. & 16. p. 29. V. 38. 9. IX. p. 445.
MOSCHUS Siculus s. Syracus. III. 17. 12. II. p. 444. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. III. 28. 7. II. p. 721. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 466. & 20. p. 622. 624.
Moschus (Demetrius) vide Demetrius.
Moschus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moschi varii III. 17. 13. II. p. 445.

Moses

Moſes bar Cepha V. 1. 32. V. p. 292. VI. 10. 44. XIII. p. 821. 823.
Moſes Maimonides Judæus VI. 9. 4. XIII. p. 296. & p. 342.
MOSES Propheta VI. 8. 3. XII. p. 762. 766. VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moſtaſes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 342.
Moyſes vide Moſes.
Mozarus (*Maximus*) MS. 5. 7. 15. VII. p. 46.
Mucianus ſ. Mutianus Scholaſticus V. 15. 5. VII. p. 650. not.
Mucianus (*L. Craſſus*) VI. 6. 4. XII. p. 335. 336.
Mucius (Publius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius (Publius) alter VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius (Quintus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 336.
Mucius Scævola (*Quintus*) *vide Scævola.*
Muhamed ben Iſaac V. 1. 32. V. p. 292.
Mugaribus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muhamed aben Iſaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muhamed aben Cacim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muliaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mullus Comicus II. 22. I. p. 775.
Mummius Pythagor. II. 13. 1. I. p. 509.
Munatus III. 17. 6. II. p. 437.
Munatius Trallianus V. 7. 15. VII. p. 66.
Mundella (*Aloyſius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Mundinus Bonon. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mundinus de Lentiis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Mundinus de Foro Julio MS. VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Murchius (*Thomas*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Mus, Epicuri ſervus III. 33. 3. II. p. 813.
Muſa (Antonius) vide Antonius.
MUSÆUS Athen. I. 16. 3. I. p. 101. II. 8. 15. I. p. 377. II. 11. 13. I. p. 455. II. 23. 1. I. p. 795. V. 16. 19. VII. p. 723. VI. 10. 20. XIII. p. 618. & p. 624.
MUSÆUS autor carminis de amoribus Herus & Leandri I. 16. 6. I. p. 105. V. 7. 15. VII. p. 66. VI. 10. 19. XIII. p. 608.
Muſæus Epheſius I. 16. 5. I. p. 104.
Muſæus Grammat. I. 16. 5. I. p. 104.
Muſæus Thebanus I. 16. 5. I. p. 104: II. 15. 41. I. p. 586.
Muſcienus (Theodorus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.

Muſeca Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſica ſ. Muſeya Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſeric Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
de Muſica & Muſicis veteribus Scriptores III. 10. 9. II. p. 266.
Muſici veteres græci III. 10. II. p. 255.
Muſicius Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Muſolus (Sextus Herius) III. in add. II. p. 828.
Muſonius Babyl. Cynicus III. 13. II. p. 365.
Muſonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Muſonius Rufus Stoicus III. 15. II. p. 406. II. 10. 11. I. p. 415. & 33. p. 429. II. 11. 5. I. p. 447.
Muſonius junior Stoicus III. 15. II. p. 406.
Muſonii Rhetores IV. 32. IV. p. 485.
Muſurus (Marcus) III. 6. 19. II. p. 135. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 5. X. p. 19.
Mutagnachi (*Iſraëlita*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Μάτθη (Matthæus) V. 45. X. p. 532.
Myia Pythagorica fr. II. 13. 2. I. p. 527. & 3. p. 530. II. 10. 24. I. p. 425.
Myiæ duæ Poetriæ II. 13. 2. I. p. 527. II. 15. 42. I. p. 586.
Myiæ variæ II. 13. 2. I. p. 527.
Mycon ſ. Mycton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Myies Poſidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mylius (*Joannes*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. 468. & 12. p. 473.
Myllias Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 509.
Mylo Proverbiorum Scriptor IV. 9. 1. III. p. 281.
Myniſcus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Myonides Pythag. II. 13. 11. I. p. 510.
Myrepſus (Nicol.) vide NICOLAUS.
Myrinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Myrmex Megaricus III. 33. 6. II. p. 820. IV. 19. 4. III. p. 611.
Myro ſ. Mœro Byzantia Poetria fr. II. 15. 48. I. p. 586. III. 28. 7. II. p. 721. & 2. p. 684.
Myro Rhodia II. 9. 6. I. p. 397.
Myron Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 343.
Myron Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Myrones tres II. 15. 48. I. p. 587.
Myrſilus I. 22. 4. I. p. 146.

Myrtilus Comicus II. 22. I. p. 776.
Myrtis Anthedonia II. 15. 49. I. p. 587.
Myſon Chenæus Philoſophus II. 23. 23. I. p. 820.
Mytgiades Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.

N.

Naitanus Rex VI. 4. 2. XI. p. 476.
Namuſa (*Auſidius*) VI. 6. 4. XII. p. 333. & 336.
Narratio eorum quæ Apollonio Regi contigerunt V. 6. 12. VI. p. 821.
Narratio de Eraſto filio Imp. Diocletiani V. 42. 19. IX. p. 339.
Narſis VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Naſica (*C. Scipio*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 338.
Naſcarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naſtas Caulonienſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Natalis (*Minicius*) *vid. Minicius.*
Nathanael Canopius vid. Canopius.
Nathanael Chumnus MS. II. 10. 50. I. p. 438. V. 45. X. p. 540.
in Nativitatem CHriſti homiliæ græcæ & lat. V. 32. 20. IX. p. 85. ſq. VI. 10. 39. XIII. p. 796. & 806.
Nauclerus Ponticus Stoicus III. 15. II. p. 406. Marcion hæreticus.
Naucrates Erythræus Tragicus II. 19. I. p. 684. II. 5. 77. I p. 336.
Naucrates Comicus II. 22. I. p. 776.
Naucrates Rhetor II. 26. 5. I. p. 901. IV. 32. IV. p. 485.
Naucratites Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naucratius Confeſſor V. 32. 20. IX. p. 148.
Naucratius Studita V. 33. 4. IX. p. 235.
Naumachius Medicus II. 11. 7. I. p. 449. not. VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Naumachius Poëta II. 11. 3. I. p. 443. & 5. p. 447. & 7. p. 449. not. & 13. p. 455.
Nauſicrates Comicus fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453.
Nauſiphanes Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Nauſitheus Athen. II. 13. 1. I. p. 510.
Nauſitheus Tyrrhenus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nauteles Aſtronomus III. 5. 8. II. p. 85.
Neandri (*Mich.*) *Collectiones variæ Scriptorum Græcorum* VI. 10. 7. XIII. p. 470.

Neandri (*Mich.*) ſcriptorum catalogus & vitæ Scriptores VI. 10. 10. XIII. p 472. not.
Ej. dodecaſtichon in Chriſtianos græc. & lat. extat. VI. 10. 12. XIII. p. 475.
Neanthes Tragicus II. 19. I. p. 684.
Neapolita Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
NEARCHUS Cretenſis IV. 8. 2. III. p. 275. III. 8. 2. II. p. 222. VI. 10 42. XIII. p. 812.
Nearchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Nearchus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nearchus Tragicus II. 19. I. p. 684.
Nebridius V. 1. 32. V. p. 291.
Nebros Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 344.
Necepſus ſ. Nechepſo Rex Ægypti III. 20. 8. II. p. 503. & 11. p. 517. IV. 14. 4. III. p. 417. VI. 9. 4. XIII. p. 344.
NECTARIUS CPol. Patriarcha V. 24. VIII. p. 407. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Nectarius Caſularum Abbas V. 41. 2. X. p. 135.
Nectarius Hieroſ. Patr. V. 43. 32. X. p. 437. VI. 4. XI. p. 777.
Nectarii varii V. 24. VIII. p. 407. V. 45. X. p. 541.
Περὶ τῆς τῦ Νείλε ἀναπληρώσεως IV. 13. 3. III. p. 400.
Neleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neleus Scepſius II. 23. 44. I. p. 840. III. 11. II. p. 306.
NEMESIUS Emeſenus Epiſc. V. 14. 6. VII. p. 549. V. 20. 2. VIII. p. 150. V. 20. 6. VIII. p. 164. V. 43. 8. X. p. 387. VI. 9. 4. XIII. p. 345. VI. 10. 24. XIII. p. 639.
Nemeſii varii V. 14. 6. VIII. p. 549. not.
Neocles Epicuri frater III. 33. 3. II. p. 813.
Neocles Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Neocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neoclides Pythag. Geometra II. 13. 1. I. p. 510. III. 14. 18. II. p. 385.
Neocritus Athen. Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Neophron ſ. Neophon Sicyonius Tragicus II. 19. I. p. 684. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Neophytus Dicæi cœnobii Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 700.
Neophytus Hieromonachus V. 32. 20. IX. p. 125.
Neophytus Lariſſæ Metropol. V. 5. 28. VI. p. 698.

Neophyti Monachi varii V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 17. 9. VII. p. 754. VI. 8. 4. XII. p. 777. a. MS. VI. 8. 7. XII. p. 782. MS. V. 42. 16. X. p. 331. V. 45. X. p. 541.
Neophytus Notaras vid. Notaras.
Neophytus Presbyter & Monachus MS. V. 42. 16. X. p. 331.
Neophytus Rhodinus V. 45. X. p. 541.
Neophytus Scriptor de Porphyrii prædicabilibus MS. IV. 27. 2. IV. p. 186.
Neophyti varii V. 42. 16. X. p. 331. V. 45. X. p. 541.
Neoptolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Neoptolemus Parianus Poëta & Gramm. III. 28. 7. II. p. 721. & 4. p. 694. not. II. 11. 5. I. p. 447. III. 17. 6. II. p. 437. IV. 34. 18. IV. p. 536. V. 7. 15. VII. p. 66.
Neoptolemus Tragicus II. 19. I. p. 685.
Nepos Ægypti Ep. V. 1. 32. V. p. 273. V. 41. 2. X. p. 136.
Nepos Hierosol. Ep. V. 1. 32. V. p. 273.
Neratius (Priscus) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 331.
Neretenus (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Nero Imp. I. 4. 10. I. p. 32. not. III. 28. 7. II. p. 721. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nessas s. Nessus Chius Philosophus II. 23. 24. I. p. 821.
Nesteuta (Joannes) vid. Joannes.
Nestheadusa Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Nestor Dux Græcorum I. 17. 1. I. p. 106. IV. 32. IV. p. 485.
Nestor Larandensis Poëta I. 17. 1. I. p. 106. II. 5. 78. I. p. 336. III. 8. 2. II. p. 222. III. 28. 7. II. p. 721.
Nestor Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Nestor Tarsensis Stoicus III. 15. II. p. 406.
Nestorianus V. 4. 28. VI. p. 115. not. V. 4. 36. VI. p. 135. & 136.
NESTORIUS Hæreticus V. 34. 10. IX. p. 283. V. 33. 2. IX. p. 164. VI. 4. 2. XI. p. 400. & 438. VI. 10. 44. XIII. p. 822. & 823.
de Nestorio ejusque hæresi Scriptores V. 34. 10. IX. p. 286.
Nias Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nicænetus Abderites Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721. & 1. p. 685.
de Nicæno Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 355.
Nicæus JCtus V. 45. X. p. 541.
NICAGORAS Rhetor vid. Minucianus.
Nicander Alexandr. Peripat. III. 11. II. p. 306. III. 6. 39. II. p. 184.

NICANDER Colophonius III. 26. 1. II. p. 618. I. 17. 4. I. p. 110. IV. 3. 6. III. p. 100. V. 7. 15. VII. p. 66. III. 28. 7. II. p. 721. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 10. 18. XIII. p. 608. 609. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
In Nicandrum Scholia III. 26. 2. & 3. II. p. 620.
Nicander (*Manius Fontejus*) *vide Fontejus.*
Nicander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nicander Sophista IV. 32. IV. p. 485.
Nicander Thyatirenus IV. 34. 4. IV. p. 517. VI. 9. 4. XIII. p. 345.
Nicanor Alexandr. Grammat. ὁ στιγματίας V. 7. 15. VII. p. 46. MS. II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 79. I. p. 337. III. 19. 3. II. p. 489.
Nicanor Athen. Episc. V. 5. 25. VI. p. 700.
Nicanor Cous III. 17. 6. p. 437.
Nicanor Epicureus III. 33. 3. II. p. 813.
Nicanor Historicus III. 8. 2. II. p. 222.
Nicanor Peripateticus III. 11. II. p. 306.
Nicanores varii III. 8. 2. II. p. 222.
Nicarchus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 721.
Nicarchus alius III. 28. 7. II. p. 722.
Nicarete Megarica III. 33. 6. II. p. 823.
NICARIUS IV. 7. 6. III. p. 265.
Ejus interrogationes & responsiones græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 583.
Nicas V. 40. 5. X. p. 18.
Niceas Episc. V. 5. 9. VI. p. 430.
NICEPHORUS Basilacas IV. 30. 11. IV. p. 411. IV. 32. IV. p. 485. V. 5. 6. VI. p. 341. V. 5. 9. VI. p. 400. VI. 10. 1. XIII. p. 458.
NICEPHORUS Blemmidas s. Blemmyda V. 5. 6. VI. p. 341. III. 6. 5. II. p. 118. III. 11. II. p. 306. III. 23. II. p. 566. & p. 584. III. 30. 12. II. p. 768. MS. IV. 2. 2. III. p. 24. MS. & 20. p. 87. MS. IV. 27. 2. III. p. 187. V. 5. 6. VI. p. 322. 323. & p. 341. V. 5. 17. VI. p. 536. & 553. V. 5. 28. VI. p. 702. MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 20. IX. p. 98. & p. 132. V. 43. 4. X. p. 382. VI. 8. 4. XII. p. 777. a. & 5. p. 778. & 6. p. 779. MS. & 7. p. 782. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicephori Botaniotæ Imp. Constitutio VI. 6. 6. XII. p. 421.
NICEPHORUS Bryennius V. 5. 6. VI. p. 343. 350. III. 23. II. p. 586.
Nicephorus Cæsar VI. 4. 2. XI. p. 489.

NI-

NICEPHORUS Calliſtus Xanthopulus V. 4. 35. VI. p. 130. IV. 32. IV. p. 485. MS. V. 4. 4. VI. p. 62. V. 4. 34. VI. p. 129. V. 5. 15. VI. p. 485. MS. & 17. p. 546. & 20. p. 576. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 16. 18. VII. p. 717. V. 32. 20. IX. p. 118. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 41. 2. X. p. 136.
Ejus Catalogus Patrum Eccleſiæ, græce extat V. 4. 35. VI. p. 133.
Nicephorus Chartophylax V. 5. 6. VI. p. 298.
NICEPHORUS Chumnus V. 5. 6. VI. p. 344. 322. & 323.
NICEPHORUS CPol. Patriarcha V. 5. 6. VI. p. 295. V. 4. 1. V. p. 36. p. 39. & p. 153. IV. 13. 11. III. p. 408. V. 5. 1. VI. p. 222. V. 5. 6. VI. p. 324. V. 5. 26. VI. p. 688. V. 5. 8. VI. p. 387. & 17. p. 512. & 20. p. 576. V. 32. 20. IX. p. 55. V. 38. 9. IX. p. 397. V. 33. 4. IX. p. 196. & p. 237. V. 41. 3. X. p. 164. VI. 5. 8. XI. p. 184. not. VI. 4. 2. IX. p. 518. 519. VI. 10. 17. XIII. p. 520.
Ejus relatio de ſeptem Synodis græc. & lat. extat VI. 3. 3. XI. p. 166.
Ejus Operum conſpectus autore Anſelmo Bandurio extat V. 5. 25. VI. p. 640.
Nicephorus II. CPol. V. 5. 6. VI. p. 299.
Nicephorus Diaconus Phryx V. 5. 8. VI. p. 388. 389. V. 5. 25. VI. p. 686.
NICEPHORUS Gregoras V. 5. 6. VI. p. 300. II. 3. 14. I. p. 295. III. 10. 10. II. p. 269. MS. III. 11. II. p. 306. III. 23. II. p. 567. 571. 581. & 585. IV. 13. 11. III. p. 408. & 13. p. 409. IV. 14. 12. III. p. 411. V. 5. 17. VI. p. 513. 519. 543. 544. 549. & p. 562. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 22. 12. VIII. p. 226. V. 32. 20. IX. p. 56. 67. 68. 111. 114. 124. & p. 149. V. 41. 3. X. p. 177. V. 44. X. p. 469.
Nicephorus Imp. III. 30. 12. II. p. 768. MS.
Nicephori Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
Nicephorus I. de Genicis Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Nicephorus Magiſter ſ. Rhetor Antioch. V. 34. 8. IX. p. 279.
Nicephorus Meliſſenus Comnenus V. 43. 30. X. p. 436.
Nicephorus Monachus græcus V. 4. 35. VI. p. 135.
Nicephorus Monachus VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Nicephorus Philoſophus V. 5. 6. VI. p. 300.
Nicephori Phocæ Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 419.
Nicephorus Presbyter V. 5. 6. VI. p. 299.
Nicephorus (Romanus) vide Romanus.

Nicephorus Xanthopulus vide Nicephorus Calliſtus.
Nicephori varii V. 5. 6. VI. p. 299. & p. 344.
Niceratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346. IV. 3. 6. III. p. 100.
Niceratus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
NICETAS Acominatus Choniates V. 5. 9. VI. p. 401. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 6. VI. p. 321. V. 5. 20. VI. p. 574. V. 11. 8. VII. p. 476. V. 13. 3. VII. p. 517. 518. & 519. V. 11. 7. VII. p. 474.
Ejus fragmentum de ſtatuis æneis igni traditis græc. & lat. extat V. 5. 9. VI. p. 405.
Ejus argumenta librorum Theſauri orthodoxæ fidei græc. & lat. extant V. 5. 9. VI. p. 420.
Nicetas Byzantinus V. 5. 27. VI. p. 691.
Nicetas Choniates vide Nicetas Acominatus.
Nicetas Eugenianus V. 6. 13. VI. p. 823. MS.
Nicetas (Georg.) vide Georgius.
Nicetas Gregorius MS. IV. 22. 14. IV. p. 19.
NICETAS Heracleæ Metropol. & Serrarum Epiſc. V. 5. 9. VI. p. 432. V. 7. 15. VII. p. 46. MS. V. 5. 28. VI. p. 703. V. 13. 7. VII. p. 539. V. 17. 4. VII. p. 737. & 5. p. 738. & 10. p. 765. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicetas Medicas MS. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 346.
NICETAS David, Paphlagoniæ Epiſc. Rhetor & Philoſophus V. 5. 9. VI. p. 431. V. 5. 8. VI. p. 388. 389. & 15. p. 485. MS. V. 5. 17. VI. p. 512. 513. 516. 518. 520. 527. 534. 536. 539. 542. 548. 550. 552. 554. 558. 559. 560. & p. 563. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2 VII. p. 556. V. 17. 3. VII. p. 84. 93. 775. V. 32. 20. IX. p. 53. 54. 56. 57. 61. 65. 68. 82. 83. 97. 98. 105. 109. 111. 122. 127. 130. 134. 136. 142. 144. 146. 149. & p. 150. V. 34. 10. IX. p. 287. V. 38. 3. IX. p. 372. VI. 4. 2. XI. p. 539. VI. 10. 38. XIII. p. 790. 791.
Nicetas Scevophylax V. 15. 2. VII. p. 556.
Nicetas Scutariota V. 5. 9. VI. p. 433. II. 10. 50. I. p. 438. MS.
Nicetas Serrarum Epiſc. vide Nicetas Heracl.
Nicetas Stetathi Monaſterii Presbyter. V. 32. 20. IX. p. 142. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicetas Syracuſ. Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nicetas Theſſalon. Archiep. V. 5. 9. VI. p. 434. V. 32. 20 IX. p. 71. V. 41. 2. X. p. 136. V. 43. 7. X. p. 384. & 29. p. 436.
Nicetæ varii V. 5. 9. VI. p. 429.

Ni-

Nicetes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicetes Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Nicetius Trevir. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 453.
Niciarius V. 40. 8. X. p. 59. not.
Nicias Eleates I. 19 3. I. p. 120. & 4. p. 129.
Nicias Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Nicias ſ. Niceas Mallotes VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicias Grammat. V. 7. 15. VII. p. 66.
Nicias Monachus V. 36. 2. IX. p. 345. V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 390.
Nicias Nicopolita VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicias Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Nicias Solenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Niciæ varii III. 17. 2. II. p. 432. not. V. 38. 9. IX. p. 390.
Nicidium Epicuri amaſia III. 33. 3. II. p. 816.
Nicippus Peripat. III. 11. II. p. 306.
Nicobule ſ. Nicobulus hiſtor. III. 8. 2. II. p. 223.
Nicobulus amicus Gregorii Naz. V. 24. VIII. p. 408.
Nicochares Comicus fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453.
Nicocles Laco Gramm. V. 7. 15. VII. p. 66.
Nicocrates Laced. Rhetor. IV. 32. IV. p. 485.
Nicodemus Midicus VI. 9. 4. XIII. p. 346.
Nicodorus Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Nicolaitæ V. 1. 24. V. p. 200.
Nicolaus Alexandr. Myrepſus vid. NICOLAUS Myrepſus.
Nicolaus Artabasda MS. IV. 22. 14. IV. p. 18.
Nicolaus Athen. Metrop. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicolaus Bulgarus vid. Bulgarus.
NICOLAUS Cabaſila, Allat. de Nilis V. p. 72. III. 23. II. p. 575. IV. 14. 3. III. p. 416. V. 5. 6. VI. p. 322. V. 5. 17. VI. p. 522, 530. 531. 543. 544. & p. 561. V. 19. 2. VIII. p. 62. MS. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 22. 4. VIII. p. 208. V. 32. 20. IX. p. 72. 90. 95. 112. 114. & p. 147. V. 42. 12. X. p. 293. V. 44. X. p. 468. VI. 10. 44. XIII. p. 816. & 824.
Nicolaus Calliaces vid. Calliaces.
Nicolaus Callicles V. 41. 2. X. p. 136. V. 6. 11. VI. p. 818. VI. 9. 4. XIII. p. 347.

Nicolaus Cerameus vid. Cerameus.
NICOLAUS Chalcocondyles V. 5. 14. VI. p. 474.
NICOLAUS Comnenus Papadopoli V. 43. 14. X. p. 418. VI. 4. XI. p. 799.
Nicolaus CPol. Patr. vid. Nicolaus Grammaticus.
Nicolaus Corcyr. Metropol IV. 30. 11. IV. p. 413.
Nicolaus de Cusa vid. de Cusa.
NICOLAUS Damascenus III. 11. II. p. 306. II. 19. I. p. 685. II. 11. 5. I. p. 447. III. 3. II. p. 62. III. 29. 7. II. p. 746. V. 5. 17. VI. 492.
Nicolaus junior V. 4. 36. VI. p. 137.
Nicolaus Doxopater MS. V. 13. 7. VIII. p. 541.
Nicolaus Græcorum Interpres V. 43. 33. X. p. 440.
NICOLAUS Grammat. CPol. Patr. V. 42. 12. X. p. 291. VI. 4. 2. XI. p. 561.
Nicolaus Hagiotheodoretus vid. Hagiotheodoretus.
Nicolaus Hydruntinus V. 8. 7. VII. p. 100. MS.
Nicolaus Lucanus vid. Lucanus.
Nicolaus Malaxus V. 21. 2. X. p. 136.
Nicolaus ex Moldavia VI. 4. XI. p. 789.
NICOLAUS Methonensis Ep. V. 42. 12. X. p. 294. III. 1. 8. II. p. 38. MS. V. 26. 6. VIII. p. 517. MS. VI. 10. 44. XIII. p. 815. & 824.
Nicolaus Monachus V. 24. VIII. p. 350. VI. 10. 30. XIII. p. 753.
NICOLAUS Myrepsus Alex. Medicus VI. 9. 3. XIII. p. 4. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 9. 4. XIII. p. 346. IV. 36. 9. IV. p. 581.
Nicolaus è Myris Lyciæ, Rhetor IV. 32. IV. p. 485.
Nicolaus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 530. 531. 532. 535. 536. 538. & p. 540.
Nicolaus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 583. & 587.
Nicolaus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 675. 684. & 685. VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicolaus Patriarcha V. 5. 16. VI. p. 486. V. 41. 2. X. p. 136.
Nicolaus Pepagomenus V. 5. 6. VI. p. 323. V. 5. 17. VI. p. 539. V. 32. 20. IX. p. 104.
Nicolaus Præpositus VI. 9. 3. XIII. p. 6. & 4. p. 347.
Nicolaus Presbyter V. 17. 19. VII. p. 790.
Nicolaus Protopapa V. 5. 28. VI. p. 698.
Nicolaus Rhabda vid. Rhabda.
Nicolaus Rhetor Platon. III. 3. II. p. 65.
Nicolaus Sacellarius V. 5. 28. VI. p. 699.

NICOLAUS Smyrnæus V. 17. 11. VII. p. 770. not. IV. 22. 13. IV. p. 18.
Nicolaus Sophista V. 10. 2. VII. p. 385.
Nicolaus Spadarius V. 43. 25. X. p. 436.
Nicolaus Tudeschius VI. 4. 2. XI. p. 676.
Nicolai varii V. 42. 12. X. p. 292.
Nicolus (*Nicolaus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Nicolochus Rhodius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Nicomachus Aristotelis fil. III. 6. 9. II. p. 124. & 29. p. 150. III. 11. II. p. 307.
Nicomachus Alex. Comicus & Trag. fr. II. 22. I. p. 776. II. 11. 12. I. p. 453. II. 19. I. p. 685.
Nicomachus Athen. Trag. II. 19. I. p. 685.
NICOMACHUS Gerasenus IV. 22. 1. IV. p. 2. II. 12. 2. I. p. 456. II. 13. I. p. 510. III. 10. 3. II. p. 258. III. 23. II. p. 573. V. 38. 9. IX. p. 439. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Nicomachi IV. Medici VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomachi varii IV. 22. 2. IV. p. 3.
Nicomedes Heracliti commentator II. 23. 4. I. p. 801.
Nicomedes Aristotelis commentator III. 6. 3. II. p. 114.
Nicomedes de Orpheo Scriptor I. 18. 1. I. p. 111.
Nicomedes Iatrosophista IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 8. 7. XII. p. 782. MS.
Nicomedes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomedes Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicomedes Pergam. Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Nicomedes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Nicomedes Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Nicon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350.
NICON Monachus & Archimandrita Armenius V. 42. 6. X. p. 283.
NICON junior Monachus Raithensis V. 42. 6. X. p. 283. V. 30. 13. VIII. p. 839. MS.
Nicones alii V. 42. 6. X. p. 286.
Nicoon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350.
Nicophron s. Nicophon Comicus II. 22. I. p. 777. II. 11. 12. I. p. 453.
Nicostrata Pythag. II. 13. 2. I. p. 527.
Nicostratus Comicus fr. II. 22. I. p. 777. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. sq. p. 453. & 13. p. 455.

Ni-

Nicostratus Ephesius IV. 13. 13. III. p. 410.
Nicostratus Macedo Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Nicostratus medicus VI. 9. 4. XIII. p. 350. III. 26. 8. II. p. 628.
Nicostratus Musicus III. 10. 9. II. p. 267.
Nicostratus Scriptor in Aristotelis categorias III. 6. 1. II. p. 111.
Nicostratus Trag. II. 19. I. p. 685.
Nicostratus Trapez. V. 4. 33. VI. p. 127. not.
Nicostrati varii III. 32. 9. II. p. 784.
Nicoteles Cyrenæus III. 22. 18. II. p. 557.
Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 26. 8. II. p. 627. IV. 3. 6. III. p. 100.
Niger (*Petronius*) *vid. Petronius.*
Niger (*Sextius*) *vid. Sextius.*
Nigidius Figulus Pythag. II. 13. 1. I. p. 510.
Nigrinus (Demetrius) vid. Demetrius.
Nigrinus (Domitius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Nigrinus Platonicus III. 3. II. p. 63.
Nileus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
NILUS Asceta & Monachus, Eparchus CPol. II. 10. 47. I. p. 437. II. 11. 8. I. p. 451. V. 4. 33. V. p. 128. V. 5. 17. VI. p. 549. & p. 562. & 28. p. 695. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 17. 13. VII. p. 775. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 124. 143. & 149. V. 38. 9. IX. p. 446. & 503. VI. 10. 7. XIII. p. 471. & 13. p. 478. & 38. p. 791.
Nilus Doxopatrius IV. 2. 19. III. p. 85. not. V. 41. 2. X. p. 136.
Nilus historicus nomen commentitium V. 5. . 2. VI. p. 472.
Nilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 26. 8. II. p. 628.
NILUS Peripat. III. 6. 3. II. p. 114. III. 11. II. p. 307.
NILUS Rhodi Metropol. V. 44. X. p. 472. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 46. MS. V. 5. 17. VI. p. 548. V. 32. 20. IX. p. 122. V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 1. 16. XI. p. 48. & 20. p. 53. VI. 4. 2. XI. p. 544.
Ejus locus de Synodo sexta, septima, octavo & nona græc. & lat. extat VI. 3. 6 XI. p. 179.
Nilus Scholasticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Nili varii, in Allatii diatriba de Nilis, in fine Vol. V.
Ninon Rhetor Pythagor. II. 13. 1. I. p. 510.
Nipho Monachus MS. V. 7. 15. VII. p. 46. V. 43. 8. X. p. 385.
Niphus (*Augustin*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 95.

No-

Nogarola (*Ludov.*) VI. 10. 26. XIII. p. 642.
Nolanus (*Ambros. Leo*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 55.
Nomachlomus (Demetrius) VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Nomina in ignominiam & ludibrium detorta I. 29. 8. I. p. 171.
Nomina propria petita à numero apud Romanos VI. 7. 11. XII. p. 687.
de Nominum Divinorum abusu ad morbos dæmonasque averruncandos VI. 7. 5. XII. p. 597.
Nomina templorum ut Ἀσκληπιεῖον, & similia II. 1. 7. I. p. 257.
Nomisianus vid. Numisianus.
Nomocanonum Scriptores VI. 1. 17. XI. p. 48.
Νόμοι γεωργικοί VI. 6. 6. XII. p. 490.
Νόμος Ροδίων ναυτικός VI. 6. 6. XII. p. 491.
Νόμων ἐκλογαί VI. 6. 6. XII. p. 407. 428. 468. & p. 489.
Νόμων πρόχειρον Basilii Imp. VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & 489.
Νομικὸν μικρὸν κ' στοιχεῖον VI. 6. 6. XII. p. 428.
Nomus (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Nonnosus fr. V. 5. 2. VI. p. 239. p. 237. & 25. p. 686. V. 32. 8. IX. p. 14. V. 38. 9. IX. p. 382.
Nonius Pincianus (*Ferdin.*) VI. 9. 4. XIII. p. 159.
NONNUS Panopolites V. 16. 9. VII. p. 682. & 19. p. 725. & 727. VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 612. & 20. p. 617.
Nonnus quidam II. 26. 8. I. p. 928.
Nonni varii V. 16. 9. VII. p. 682.
NONUS Medicus VI. 7. 11. XII. p. 685.
Nossis Locrensis Poëta II. 15. 50. I. p. 588. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Notaras (Chrysanthus) vid. Chrysanthus.
Notaras (Demetrius) VI. 4. XI. p. 799.
Notaras (Neophytus) VI. 4. XI. p. 797.
Nothippus Trag. II. 19. I. p. 685.
Notitiæ Episcopatuum Vet. Orientis & Occidentis IV. 2. 19. III. p. 85. Notitia Episcopatuum Alphabetica Orbis Christiani VI. 3. 3. XII. p. 1. sqq.
Notkerus Balbulus VI. 10. 35. XIII. p. 771. VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Novatianus V. 1. 32. V. p. 274. not. VI. 10. 34. XIII. p. 758.
Novellarum Justiniani tituli græc. & lat. exstant VI. 6. 6. XII. p. 373.
Novellarum editiones & in eas commentarii VI. 6. 6. XII. p. 398.
Novi Testamenti Annalium & Historiæ Eccles. Scriptores recentiores VI. 4. 2. XII. p. 161.

de NOVI Teſtamenti libris Sacris IV. 5. 1. III. p. 122.
N. T. librorum tabula chronologica IV. 5. 1. III. p. 123.
N. T. Apocrypha IV. 5. 13. III. p. 168.
de N. T. Librorum Canone & ordine IV. 5. 15. III. p. 177.
de N. T. Codicibus MSS. & variis lectionibus IV. 5. 16. III. p. 179.
de N. T. editionibus præcipuis IV. 5. 17. III. p. 185.
de N. T. editionibus Stephanorum VI. 10. 20. XIII. p. 616.
de N. T. Verſionibus IV. 5. 18. III. p. 191.
de N. T. Verſione græco-barbara V. 7. 15. VII. p. 75. not.
de N. T. Commentariis præcipuis IV. 5. 19. III. p. 203.
de Harmoniæ Evangelicæ Scriptoribus IV. 5. 20. III. p. 212.
de N. T. Librorum diſtinctionibus in capita & verſiculos IV. 5. 21. III. p. 221.
de N. T. ſtylo & lingua Helleniſtica IV. 5. 22. III. p. 224.
Nucillus II. 10. 36. I. p. 431.
Comes à Nuenare (*Hermann.*) VI. 9. 4. XIII. p. 179.
Numa Pompilius II. 13. 1. I. p. 510. II. 14. 2. I. p. 532. & 18. p. 548.
Numenius Apameenſis fr. III. 3. II. p. 63. II. 13. 1. I. p. 510. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Numenius Grammat. III. 18. 3. II. p. 455.
Numenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numenius Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Numenius Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Numenii varii III. 3. II. p. 63.
de Numerorum myſteriis Autores VI. 10. 17. XIII. p. 498. not.
de Numeris Scriptores græci IV. 22. 13. IV. p. 17.
Numiſianus ſ. Nomiſianus Corinthius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351.
Numodota (Leo) VI. 1. 16. XI. p. 48.
Nuncupationes Eccleſiaſticæ recentiorum Græcorum VI. 10. 16. XIII. p. 480.
Nurſinus (*Bened.*) VI. 9. 4. XIII. p. 101.
Nymphis Heracl. III. 8. 2. II. p. 223.
Nymphodorus ſ. Nymphodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 351. III. 22. 13. II. p. 550. VI. 7. 8. XIII. p. 641.

O.

Obes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.

Obrimus II. 11. 5. I. p. 447.
de Obsidione toleranda & repellenda Scriptor græcus III. 24. 8. II. p. 795.
Obsis Pythagor. II. 13. 1. I. p. 510.
Obstetricum munere fungentes viri VI. 9. 4. XIII. p. 42. not.
Occello Pythagorica, nomen commentitium III. 13. 1. I. p. 527.
OCELLUS Lucanus II. 13. 1. I. p. 510. VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Octavenus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Octavianus Horatianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Ocylus Pythag. II. 13. 1. I. p. 511.
Ocyroë Chironis filia VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Odas s. Odo Archiep. Cant. VI. 4. 2. XI. p. 562.
Oderatus Pythag. II. 13. 1. I. p. 511. vid. Moderatus.
Odias Carthagin. II. 13. 1. I. p. 511.
Odilo Cluniacensis VI. 10. 35. XIII. p. 772. & 39. p. 802.
de *Odis* (*Odus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Odo Bellovac V. 38. 10. IX. p. 520. VI. 4. 2. XI. p. 564.
Odo Paris. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 624.
Odo Rex VI. 4. 2. XI. p. 505. & 512.
Odo Tuscul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 636. & 637.
Oecetes Pythag. II. 13. 1. I. p. 511.
OECUMENIUS Triccæ Ep. V. 17. 18. VII. p. 788. V. 5. 3. VI. p. 255. not. V. 11. 7. VII. p. 474. VI. 10. 45. XIII. p. 845.
Oenomaus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Oenomaus Cynicus III. 13. II. p. 365. I. 17. 4. I. p. 110. II. 5. 80. I. p. 337. II. 6. 11. I. p. 348. II. 19. I. p. 685.
Oenomaus (Diogenes) vid. Diogenes.
Oenone Medica VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Oenopides Pythag. II. 13. 1. I. p. 511. III. 5. 4. II. p. 82. III. 14. 18. II. p. 385.
Offas Rex VI. 4. 2. XI. p. 475.
Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας διήγησις V. 5. 25. VI. p. 689.
de *Olave* (*Mart.*) VI. 4. 2. XI. p. 692.
ab Oldenborg. (*Willebr.*) IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705.
Olen vates I. 17. 1. I. p. 106.
Olenus Calenus I. 17. 2. I. p. 107.
Olus Cercops I. 19. 2. I. p. 119. not.
Olymnius Alex. MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.

Olympia Fulvia Morata VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Olympiacus ſ. Olympicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympiades Thebanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympiadum deſcriptio III. 8. 2. II. p. 223.
Olympias, fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Olympias Thebana VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
OLYMPIODORUS Alexandr. Diaconus V. 36. 4. IX. p. 351. V. 17. 5. VII. p. 737. not. & 8. p. 751. VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Olympiodorus hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 223.
Olympiodori Peripatetici duo, III. 11. II. p. 307.
Olympiodorus junior Perip. III. 11. II. p. 307. III. 6. 12. II. p. 127. & 29. p. 150. V. 36. 4. IX. p. 352. & 858. b.
Olympiodori Platonici III. 3. II. p. 63.
Olympiodorus Plat. MS. III. 1. 3. II. p. 10. 12. 14. 18. & 8. p. 37.
OLYMPIODORUS Thebanus V. 5. 2. VI. p. 237. & 21. p. 606. & 25. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 400. VI. 8. 2. XII. p. 754. & 3. p. 764. 767. & 770. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Olympiodori filia III. 11. II. p. 314.
Olympionicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympius γραμματικὸς V. 19. 10. VIII. p. 135.
Olympius JCtus VI. 7. 5. XII. p. 593.
Olympii medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympius Ariſtotelis ſervus VI. 9. 4. XIII. p. 307.
Olympus vid. Uranus.
Olympus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Olympus Peripat. III. 11. II. p. 307.
Olympus Sophiſta VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Omeis Bentamiz Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 352.
Onan ſ. Onen Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onaſim Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onaſimus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Onatus Croton. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 512.
Oneſicritus Æginenſis III. 13. II. p. 365. III. 4. 2. II. p. 73. III. 8. 2. II. p. 223.
Oneſidemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Oneſimus Pauli Ap. diſcipulus V. 5. 17. VI. p. 564. V. 32. 20. IX. p. 552.

Oneſtus Corinth. Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Onetrus ſ. Oneter Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Onomacritus I. 16. 4. I. p. 102. I. 18. 4. I. p. 114. & 5. p. 115. I. 19. 3. I. p. 121. & 4. p. 129.
Onomacritus Locrus II. 14. 5. I. p. 536. & 18. p. 548.
ONOSANDER Platonicus III. 30. 11. II. p. 766. III. 1. 3. II. p. 20. III. 3. II. p. 63. VI. 10. 17. XIII. p. 528.
Operis contra Barlaamum & Acyndinum capita V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Ophelion Comicus II. 22. I. p. 777.
Ophelion Peripat. III. 11. II. p. 307.
Ophelion ſ. Ophilius Medicus II. 22. I. p. 777. VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Ophionicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
Opilius (*Aurel.*) *Epicureus* III. 33. 3. II. p. 813.
Opion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ἐπῶιον εἶναι χρὴ τοῖς ἤθεσι τὸν μετιόντα τὴν ἐπιστήμην MS. VI. 8. 3. XII. p. 761.
Opparianus (*Franc. Emer.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 161.
OPPIANUS IV. 20. 1. III. p. 625. III. 6. 16. II. p. 134. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 4. XII. p. 465. & 5. p. 467. & 19. p. 608. & 20. p. 624.
Oppiani duo alii IV. 20. 1. III. p. 625. not.
Opſimus Rhegin. II. 13. 1. I. p. 512.
Opſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Optatus (*Cæſar*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 105.
Optimus Antioch. Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Opus XV. Librorum, in quo teſtimonia Ethnicorum dogmatibus Chriſtianis ſuffragantia IV. 8. 7. VII. p. 97.
Opus pro Origene V. 1. 26. V. p. 237.
Opuſculum de ritu celebrandi liturgiam VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Opuſculum de diſciplinarum & artium inventoribus VI. 10. 45. XIII. p. 848. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Opuſculum in Apocalypſin VI. 10. 45. XIII. p. 845. V. 5. 3. V. p. 845.
Opuſculum περὶ πελάγων VI. 10. 45. XIII. p. 848.
Oracula antiqua I. 17. 4. I. p. 108.
Oraculorum Leonis Imp. expoſitio V. 5. 8. VI. p. 364.
Orata (*C. Sergius*) *Epicur.* III. 33. 3. II. p. 813.
Oratores X. græci II. 26. I. p. 884. juniores IV. 30. 1. IV. p. 368.

Oratorum Rhetorum & Sophiſtarum catalogus IV. 32. IV. p. 477.
Oratores & Sophiſtæ antiqui IV. 30. -- 32. VI. p. 367.
Oratio ad JESUM CHRISTUM matutina, meridiana & veſpertina græc. & lat. extat V. 42. 18. X. p. 335.
Orbanus Indus III. 26. 8. II. p. 628.
P. Orbius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Oreſander Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Oreſtades Metapontinus, Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Oreſieſis ſ. Orieſis ſ. Orſeſius V. 24. VIII. p. 408.
Oreſius Abbas V. 24. VIII. p. 408. VI. 10. 35. XIII. p. 762.
Oreſtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ORIBASIUS Sardianus Medicus VI. 7. 8. XII. p. 639. II. 10. 39. I. p. 432. II. 24. 2. I. p. 847. III. 22. 15. II. p. 553. V. 38. 9. IX. p. 451. VI. 7. 2. XII. p. 573. & 8. p. 639. & 16. p. 707. VI. 8. 5. XII. p. 779. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 353.
ORIGENES Adamantius V. 1. 26. V. p. 213. III. 3. II. p. 63. III. 12. 12. II. p. 342. V. 1. 21. V. p. 110. & 32. p. 292. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 13. 8. VII. p. 541. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. 765. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 16. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 38. 9. IX. p. 383. VI. 10. 34. XIII. p. 758. & 39. p. 796.
Ejus Aſteriſci, Obeliſci, Hexapla, Tetrapla, Octapla III. 12. 12. II. p. 342. IV. p. 540. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
Ejus Hexaplorum ſpecimen extat III. 12. 13. II. p. 346.
Origenes junior Adamantius V. 1. 26. V. p. 223
Origenes Platon. III. 3. II. p. 63. III. 1. 3. II. p. 23. IV. 26. IV. p. 97. & IV. 35. 1. 159. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Origenes ſ. Origenias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Origines & Antiquitates Cpolitanæ V. 5. 20. VI. p. 573.
Orion Alexandr. Grammat. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 46. 67. V. 40. 7. X. p. 22.
Orion Alexandr. junior V. 7. 15. VII. p. 67.
Orion Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 517.
Orion ὁ κτενιστης VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orion Epicureus III. 33. 3. II. p. 813.
Orion ſ. Orus Mileſius V. 7. 15. VII. p. 67.
Orion ſ. Orus Thebanus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 67. V. 30. 13. VIII. p. 839. V. 40. 7. X. p. 22. II. 11. 5. I. p. 447.

Ornotas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Oroebantius Troezenius I. 17. 5. I. p. 110.
Ὅροι τῆς πίστεως V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Ὅροι κ) στοιχεῖον græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 544.
Oroſcius (*Chriſtoph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 115. & 132.
Oroſius V. 34. 9. IX. p. 280.
ORPHEUS I. 18. I. p. 110. II. 8. 15. I. p. 377. II. 11. 13. I. p. 455. II. 13. 1. I. p. 512. II. 23. 1. I. p. 795. III. 5. 3. II. p. 82. III. 20. 11. II. p. 517. III. 21. 3. II. p. 522. III. 26. 8. II. p. 628. V. 16. 19. VII. p. 723. 724. VI. 8. 3. XII p. 771. VI. 10. 2. XIII. p. 462. 463. not. & 19. p. 606. & 20. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orpheus Camarinæus I. 19. 4. I. p. 129.
Orpheus Ciconæus I. 19. 3. I. p. 126. I. 18. 4. I. p. 114.
Orpheus Crotoniata I. 18. 3. I. p. 113. I. 19. 4. I. p. 129.
Orphitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orthagoras Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 224.
Orthagoræ varii III. 8. 2. II. p. 224.
Orus Alexandr. Grammat. V. 7. 15. III. p. 67. III. 16. 3. II. p. 418. IV. 2. 14. III. p. 47. IV. 34. 7. IV. p. 522.
Orus Chryſochites VI. 8. 2. XII. p. 754.
Orus Mendeſius junior VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orus Pythag. II. 13. 1. I. p. 498.
Orus Rex, Iſidis fil. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Orus Samius I. 13. 2. I. p. 87.
Ori varii I. 13. 8. I. p. 91.
Oſantrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Oſiander (*Lucas*) V. 45. X. p. 518.
Oſiris Ægypti Rex IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Oſius VI. 4. 2. XI. p. 378. 379.
Oſthanes ſ. Otanes Magus I. 14. 1. I. p. 92. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 763. 768. 769. & p. 770. VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Oſterrodus (*Guillermus*) *Medicus* V. 9. 4. XIII. p. 354.
Othlonus VI. 10. 35. XIII. p. 772.
Otho Siculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 354.
Otto I. Imp. VI. 4. 2. XI. p. 566.

Otto

Otto III. Imp. VI. 4. 2. X. p. 573.
Περὶ τῦ ὠῦ MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Ovidius VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Owenus (*Joannes*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Oxyrinchitus (Hybriſtus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 249.

P.

Pacatus (Minutius) ſ. Irenæus IV. 34. 4. IV. p. 519. V. 7. 15. VII. p. 66. V. 40. 4. IX. p. 652.
Paccius ſ. Pacius Antiochus Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 316. not. p. 355.
Pachomius Abbas Hieromon. V. 43. 33. X. p. 440.
Pachomius Ganni Metropol. V. 5. 28. VI. p 700.
PACHOMIUS Tabbenenſium Monach. autor V. 24. VIII. p. 408.
Pachymeres (Georg.) vid. GEORGIUS.
B. Pacianus VI. 10. 40. XIII. p. 808.
Paconius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Paction Tarentinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Pactumejus Clemens JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pacuvius (*Cajus Atejus*) VI. 6. 4. XII. p. 333. 334. & 337.
Pæanius V. 5. 25. VI. p. 655. VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Pædius (*Sextus*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pætus (*P. Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 339.
Pætus (*Sex. Ælius*) *JCtus* VI. 6. 4. XIII. p. 339.
Pætus (*M. Caſinejus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pætus (*L. Papyrius*) *Epicur.* III. 33. 3. II. p. 814.
Pætus Medicus II. 10. 18. I. p. 42. VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pagaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pagondas Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Paladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Paiſius Ligarides vid. Ligarides.
Paladius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palæmo (*Remus Favinus*) VI. 7. 2. XII. p. 575.
Palæologus (Andronicus) vid. Andronicus.
Palæologus (Conſtantinus) vid. Conſtantinus.
Palæologus (Joannes) Imp. Andronici Fil. V. 43. 35. X. p. 440.

Pa-

Palæologus (Joannes) Manuelis Fil. V. 43. 35. X. p. 440. VI. 4. 2. XI. p. 672.
Palæologus (Manuel) vid. Manuel.
Palæologus (Mich.) vid. Michael.
Palæphatus Abydenus I. 22. 4. I. p. 145. III. 11. II. p. 307.
PALÆPHATUS Athen. I. 21. 1. I. p. 136.
Palæphati varii I. 22. 4. I. p. 145.
Palæſtrius Mon. V. 45. X. p. 541.
Palama CPol. Patr. VI. 3. 7. XI. p. 184.
Palama (Gregor.) vid. Gregorius.
Palamedes Argivus I. 23. 1. I. p. 146. III. 5. 3. II. p. 82
Palamedes Eleates I. 23. 5. I. p. 149. II. 19. I. p. 685. II. 22. I. p. 777.
Palamedes Græcorum Dux VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palaſes Byzant. VI. 4. X. p. 782.
Palea (*Cotta*) VI. 1. 20. XI. p. 90.
PALLADAS Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. V. 18. 1. VIII. p. 5. not.
Palladius Alexandr. V. 32. 8. IX. p. 14.
Palladius de Arithmetica Scriptor. MS. IV. 22. 14. IV. p. 19.
Palladius Biographus V. 32. 4. IX. p. 8. not.
Palladius Cappad. Epiſc. V. 32. 20. IX. p. 108.
PALLADIUS Galata, Ep. Helenopol. V. 32. 1. IX. p. 2. II. 11. 6. I. p. 448. V. 5. 17. VI. p. 518. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 30. 11. VIII. p. 801. V. 32. 16. IX. p. 29. & 17. p. 31. V. 32. 20. IX. p. 65. & p. 125. VI. 10. 17. XIII. p. 495. & 21. p. 629.
Palladius iatroſophiſta Alex. VI. 7. 7. XII. p. 637. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Palladius rei ruſticæ Scriptor Latinus VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Palladius quidam VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Palladii varii V. 32. 7. IX. p. 10.
Pallas VI. 9. 4. XIII. p. 355.
Pamelii (*Jac.*) *Rituale SS. Patrum latinorum* VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Pammenes Chymicus VI. 8. 2. XII. p. 757. not. & 3. p. 769.
Pammenes Rhetor IV. 32. IV. p. 846.
Pammenes Stoicus III. 15. II. p. 406.
Pammenes Thebanus II. 7. 10. I. p. 368.
Pamphila Epidauria V. 7. 15. VII. p. 68. V. 6. 14. VI. p. 829. V. 38. 9 IX. p. 434. II. 25. 16. I. p. 882.

Pamphilianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilius Cardin. VI. 4. 2. XI. 722.
Pamphilus Abydenus VI. 4. 2. XI. p. 412.
Pamphilus Alexandr. Grammat. Ariſtarch. III. 12. 14. II. p. 538. III. 26. 2. II. p. 620. V. 7. 15. VII. p. 68. V. 40. 4. X. p. 653. not.
Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius aut Nicopol. VI. 9. 4. XIII. p. 356. III. 24. X. 10. II. p. 602. IV. 32. IV. p. 486. IV. 34. 4. IV. p. 517. V. 7. 15. VII. p. 68.
Pamphilus (M. Allius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilus Epicuri Præceptor III. 3. II. p. 63.
Pamphilus Epiſc. VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilus (Georg.) vide Georgius.
PAMPHILUS Martyr. V. 1. 32. V. p. 277. & 26. 237. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 38. 9. IX. p. 411. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Pamphilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 356. IV. 3. 6. III. p. 100.
Pamphilus Pharmacopola VI. 9. 4. XIII. p. 356.
Pamphilus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Pamphilus Tragic. II. 19. I. p. 685.
Pampho Lyricus II. 15. 53. I. p. 590.
Pamphus ſ. Pamphous Athen. I. 24. 1. I. p. 149. I. 14. 7. I. p. 96.
Pamphylius Medicus VI. 9. 4. 13. p. 356.
Pamprepius Panopolita V. 40. 7. X. p. 22.
Pamprepius Thebanus V. 7. 15. VII. p. 68.
Pampus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68.
Pan III. 17. 8. II. p. 357.
Panacea Æſculapii filia VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Panacius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Panacmeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Panagiota Byzant. VI. 4. X. p. 781.
Panaretus, vide Matthæus Quæſtor.
Pancius Lucenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Pancharius Aſtrologus III. 20. 11. II. p. 517.
Pancratius ſ. Pancrates Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 684.
Pancratius Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Pancreon Peripat. III. 11. II. p. 308.
Pandectarum Interpretes græci & editiones VI. 6. 6. p. 358.
Panætius Cratetis Mallotæ diſcip. II. 5. 81. I. p. 337.

Panætius Rhodius Senior III. 15. II. p. 406.
Panætius Rhodius junior III. 15 II. p. 406. II. 23. 30. I. p. 828. III. 1. 3. II. p. 8. III. 10. 9. II. p. 268.
Panodorus Monachus V. 4. 36. VI. p. 135.
Panſa Epicur. III. 33. 3. II. p. 813.
Panſa JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Panſeuris chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776. not.
Pantaclea Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Pantænus Stoicus III. 15. II. p. 407. V. 1. 24. V. p. 193.
PANTALEON CPol. Diaconus & Chartophylax V. 43. 17. X. p. 422. V. 5. 17. VI. p. 514. & 534. V. 15. 3. VII. p. 607. V. 32. 20. X. p. 92.
Pantaleon Nicomed. Martyr. VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Pantaleones duo V. 43. 17. X. p. 423. not.
Pantelius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722.
Panthemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Panthœdus Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Pantini (Pet.) Conciones græcorum Patrum VI. 10. 28. XIII. p. 750.
Ejus Epiſtolæ duæ ad Io. Meurſium, cum catalogo librorum MSS. græcorum ejus extant VI. 5. 7. XII. p. 309.
Panyaſis Halicarn. Poëta ſr. II. 11. 7. I. p. 450. not. & 5. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Panyaſis junior II. 11. 7. I. p. 450. not. IV. 13. 13. III. p. 410.
Papadopoli (Nic. Comnenus) vid. Nicolaus.
Paphnutius Anachoreta V. 5. 17. VI. p. 551. V. 32. 16. IX. p. 28. & 20. p. 128.
Papianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
PAPIAS Hierapol. V. 1. 24. V. p. 185. V. 45. X. p. 486. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 790.
Papiæ tres alii V. 1. 24. V. p. 186.
Papias Laodic. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Papinianus (Æmil.) VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332. & 6. p. 343.
Pappolus Carnot. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 455.
PAPPUS Alexandr. V. 22. 1. VIII. p. 203. IV. 13. 13. III. p. 410. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 3. III. p. 415. III. 23. II. p. 570. IV. 27. 2. IV. p. 188. V. 26. 1. VIII. p. 463.
Pappus Philoſophus MS. VI. 8. 3. XII. p. 766.
Pappi alii V. 22. 5. VIII. p. 209.

Pappi (*Jo.*) Synodicon vetus græc. & lat. extat Vl. 3. 8. XI. p. 185. de eodem Vl. 4. 2. XI. p. 544.
Papyrius Fronto JCtus Vl. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Papyrius (*Iuſtus*) VI. 6. 6. XII. p. 342.
L. Papyrius Pætus vid. Pætus.
Papyrius (*Publius*) *ICtus* Vl. 6. 4. XII. p. 337.
Papyrii duo (*Sexti*) *ICti* Vl. 6. 4. XII. p. 337.
Paræbates Cyrenaicus III. 33. 4. II. p. 817.
Paraphraſis græca Enchiridii Epicteti IV. 7. 6. III. p. 265.
Paraphraſis græca Artis Rhetoricæ Ariſtotelis MS. III. 6. 6. II. p. 119.
Paraphraſis græca Ethicorum Ariſtotelis ad Nicomachum III. 6. 29. II. p. 150.
Παραγάσεις σύντομοι χρονικαὶ V. 5. 15. VI. p. 480. & 20. p. 574. & 26. p. 687.
τῶν Παρατίτλων βιβλίον Vl. 6. 6. XII. p. 563.
Paratitlorum Scriptor græcus Vl. 6. 6. XII. p. 403.
Paratitlorum libri à Jo. Leunclavio editi Vl. 6. 6. XII. p. 403. & 477.
Pardus (Gregorius) vid. Gregorius.
Pardus (Georg.) vid. Corinthus & Georgius Corinthi Metropol.
Paregorius hæreticus V. 23. 10. VIII. p. 332.
Parginus (Philotheus) vid. Philotheus.
Paris de Graſſis Vl. 10. 44. XIII. p. 830.
Paris Trojanus I. 24. 2. I. p. 150.
Parius Evenus vid. Evenus.
PARMENIDES Eleates fr. II. 23. 3. I. p. 798. II. 13. 1. I. p. 512. II. 14. 18. I. p. 548. II. 23. 1. I. p. 795. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 20. p. 618. III. 18. 3. II. p. 455.
Parmenion Macedo Dux III. 8. 2. II. p. 214. II. 10. 17. I. p. 421. III. 28. 7. II. p. 722.
Parmenion Macedo Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 2. p. 688.
Parmeniſcus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Parmeniſcus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68. III. 18. 3. II. p. 455.
Parmeno Byzant. Poëta II. 15. 50. I. p. 588.
Parmeno Rhodius IV. 34. 19. IV. p. 538.
Parodiarum Scriptores II. 7. 2. I. p. 353.
Paron Pythagor. II. 13. 1. I. p. 512.
Parthenius Chius III. 27. 9. II. p. 679.

Par-

Parthenius CPol. Patr. V. 45. X. p. 542. V. 5. 15. VI. p. 479. VI. 4. 2. XI. p. 728.
Parthenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Parthenius Metropol. V. 5. 28. VI. p. 697.
PARTHENIUS Nicænus III. 27. 9. II. p. 675. II. 5. 82. I. p. 337. II. 19. I. p. 686. IV. 11. 7. III. p. 365. VI. 10. 26. XIII. p. 641. VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Parthenius Phocensis Gramm. Dionysii Gr. fil. V. 7. 15. VII. p. 68. II. 5. 82. I. p. 337. II. 7. 10. I. p. 368. III. 27. 9. II. p. 678.
Parthenii varii III. 27. 9. II. p. 678.
Parthenis Poetria Epigr. III. 28. 7. II. p. 722. & 1. p. 685.
Paschalis I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 520.
Paschalis II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 600. 601. 603. 604. 605. & p. 606. VI. 10. 35. XIII. p. 773.
de Paschate liber contra Judæos & Quartadecimanos V. 38. 9. IX. p. 411.
de Paschate liber tertius V. 38. 9. IX. p. 411.
Pasicles Cynicus III. 13. II p. 365.
Pasicles Dialecticus III. 13. II. p. 365. III. 33. 6. II. p. 822.
Pasicrates Georgii Mart. famulus V. 32. 20. IX. p. 79.
Pasicrates Rhodius Perip. III. 11. II. p. 308. III. 6. 1. I. p. 111. III. 6. 26. II. p. 147. not.
Pasicrates Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357. VI. 7. 8. XII. p. 641.
Pasinicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Pasion s. Passion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Pasiphon Eretricus III. 1. 3. II. p. 15.
Pasiteles III. 24. 10. II. p. 602.
Pasithemis Medicus III. 11. II. p. 308. VI. 9. 4. XIII. p. 358.
S. Hermæ Pastor. vid. HERMAS.
Pastores varii V. 1. 14. V. p. 31.
Patæcus II. 96. I. p. 397.
Patellarius (Athanasius) VI. 4. XI. p. 778.
Paterculus (*Vellejus*) vid. Vellejus.
Paternianus Mepicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paternus Tarrutinus vide Tarrutinus.
Patriarcha quidam VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Patriarcharum Alexandrinorum Catalogus V. 27. VIII. p. 594.
Patriarcharum Antiochenorum VI. 11. XIV. p. 58.

Patriarcharum CPolitanorum Catalogus V. 5. 2. VI. p. 229. V. 5. 20. VI. p. 576.
Patriarcharum CPolitanorum Hiſtoria V. 5. 28. VI. p. 693.
Patriarcharum CPolitanorum Decreta VI. 6. 6. XII. p. 486. 488.
Patriarcharum CPolitanorum conſpectus ordine chronologico & alphabetico V. 5. VI. p. 709. ſqq.
Patriarcharum Hieroſolymitanorum V. 45. X. p. 504.
Patricius (*Araraſius*) V. 45. X. p. 542.
Patricius (*Auguſtin.*) VI. 4. 2. XI. p. 676. & 681. VI. 10. 44. XIII. p. 830.
Patricius (Chriſtoph.) *MS.* V. 45. X. p. 496.
Patricius (*Franc.*) V. 5. 8. VI. p. 364. VI. 10. 46. XIII. p. 858.
Patricius Quæſtor VI. 6. 5. XII. p. 341.
Patricius Pruſenſis Epiſc. V. 32 20. IX. p. 137.
Patrocles Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 224.
Parrocles Thurius II. 19. I. p. 686.
Patroclus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Patroclus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Patron Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Patrophilus Scythopol. III. 12. 14. II. p. 359.
Patrum χρήσεις ſ. dicta V. 38. 9. IX. p. 418.
Patrum vitæ Scriptores V. 32. IX. p. 2. ſqq.
Patuſas (Georg.) VI. 4. XI. p. 801.
Patuſas (Joannes) VI. 4. XI. p. 788.
Ej. ἐγκυκλοπαιδεία φιλολογικὴ VI. 10. 1. XIII. p. 457.
de Paulicianis hæreitcis Scriptores V. 38. 11. IX. p. 555. not.
Paulinus Antioch. V. 24. VIII. p. 409.
Paulinus Diaconus VI. 4. 2. XI. p. 396. & 763.
Paulinus Forojul. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 488.
Paulinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paulinus Meropius vide Meropius.
Paulinus Tyri Epiſc. V. 4. 4. VI. p. 58. not.
Paulinus Scythopol. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 753.
Paulinus (*Valerius*) *vide Valerius.*
Paulini varii V. 24. VIII. p. 409.
de S. Paulo (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.

S. PAULUS Apoſtolus IV. 5. 9. III. p. 149. VI. 10. 44. XIII. p. 834. VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Ej. Epiſtolarum Codex MS. VI. 10. 45. XIII. p. 845.
PAULUS Ægineta Medicus VI. 7. 3. XII. p. 575. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 358. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Paulus Alagenitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 358.
PAULUS Alexandrinus, Aſtrologus III. 10. 9. II. p. 503. & 10. p. 510. III. 23. II. p. 583.
Paulus Ammonius V. 41. 2. X. p. 136.
Paulus Callinices Fr. hæret. V. 38. 11. IX. p. 555.
Paulu CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Paulus Diaconus V. 41. 3. X. p. 205. VI. 10. 36. XIII. p. 783. & 39. p. 794. & 23. p. 814.
Paulus Dolſcius vide Dolſcius.
Paulus Emeritenſis VI. 9. 4. XIII. p. 358.
Paulus Germinus II. 26. 4. I. p. 899. IV. 32. IV. p. 483. V. 38. 9. IX. p. 500.
Paulus (Julius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 325. & 3. p. 332. & 6. p. 343.
Paulus in Latro habitans VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Paulus Monembaſiæ Epiſc. V. 32. 20. IX. p. 120.
Paulus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 482.
Paulus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 687.
Paulus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 717.
Paulus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 722.
Paulus (Pet. Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Paulus Samoſatenus V. 1. 32. V. p. 279. VI. 4. 2. XI. p. 346.
Pauli duo alii V. 1. 32. V. p. 280.
PAULUS Silentiarius V. 5. 5. VI. p. 278. III. 28. 7. II. p. 722. IV. 2. 19. III. p. 84. V. 5. 1. VI. p. 222.
Paulus Synodicarius CPolit. Archiep. IV. 30. 10. VIII. p. 735.
Paulus Verginius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pauſanias Anchytæ fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 359. II. 13. 1. I. p. 512. II. 24. 6. I. p. 866.
PAUSANIAS Cæſarienſis IV. 15. 1. III. p. 467. III. 28. 7. II. p. 723. V. 4. 36. VI. p. 135. IV. 34. 4. IV. p. 518. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 419. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Pauſanias Heracletiſtes II. 23. 4. I. p. 801.

Pausanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Pausanias Tacticus III. 30. 12. II. p. 769.
Pausaniæ varii IV. 15. 1. III. p. 467.
Paxamus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 68. IV. 36. 11. IV. p. 581. V. 6. 14. VI. p. 829.
Paxamus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Paysius Ligaridius vide Ligaridius.
Peckham (Jo.) *Cantuar Archiep.* VI. 4. 2. XI. p. 644.
Pedanius Dioscorides vide DIOSCORIDES.
Pediasimus (Joannes) vide JOANNES.
de Pedemontium (*Franc.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Pedius vide Pædius.
Pedius Secundus vide Secundus.
Peganius (Joannes) V. 45. X. p. 521. VI. 1. 16. XI. p. 48.
Pegasius Laribensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Pegasus JCtus. VI. 6. 4. XII. p. 337.
Peirescіana Excerpta ex HISTORICIS Græcis V. 5. 17. VI. p. 492.
Pelagius Hæreticus VI. 4. 2. XI. p. 396.
Pelagius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 452.
Pelagius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 436. 442. 445. & p. 456.
Pelagius Patricius II. 7. 4. I. p. 357. V. 16. 19. VII. p. 727.
Pelagius Philosophus Chymicus VI. 7. 17. XII. p. 709. VI. 8. 3. XII. p. 764. MS. p. 776. II. 10. 39. I. p. 432.
Περὶ πελάγων opusculum VI. 10. 45. XIII. p. 848.
Pelargus (*Christoph.*) V. 45. X. p. 517. 519. VI. 4. 2. XI. p. 692.
Peleus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Peliades Poetriæ I. 17. 4. I. p. 109. I. 24. 4. I. p. 150.
Pelops Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360. II. 24. 2. I. p. 847.
Peltani (*Theod.*) *declamationes Theologorum* XVII. VI. 10. 29. XIII. p. 751.
Pelusiota (Isidorus) vide ISIDORUS.
Pempelus Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 512.
Pentacles Comicus II. 22. I. p. 777.
Pepagomenus (Nicolaus) vid. Nicolaus.
Perdiccas Protonotarius Ephes. IV. 2. 18. III. p. 82. V. 5. 29. VI. p. 705. V. 16. 18. VII. p. 717.
Perdiccæ duo alii V. 5. 29. VI. p. 705.

Pere-

Peregrinus Cynicus III. 13. II. p. 365.
Peregrinus Heliodorus vid. Heliodorus.
Perginus Mileſius I. 18. 5. I. p. 115. I. 19. 4. I. p. 129.
Periander Corinth. Ambrac. II. 23. 25. I. p. 821. II. 10. 36. I. p. 431.
Periander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360. II. 10. 36. I. p. 431.
Pericles Orator II. 14. 18. I. p. 546. II. 26. 2. I. p. 885. not. IV. 32. IV. p. 486.
Pericles Lydus Stoicus III. 15. II. p. 407.
Perictyone Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Perigarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Perigenes VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Perilaus Pythag. II. 13. 1. I. p. 512.
Peripateticorum Catalogus III. 11. II. p. 272.
PERIPLUS Ponti Euxini IV. 8. 2. III. p. 278.
Perozes ſ. Perzoes V. 5. 11. VI. p. 461.
Perſæus Citieus Stoicus III. 15. II. p. 408. II. 5. 83. I. p. 337. III. 1. 3. II. p. 25. V. 6. 14. VI. p. 829.
Perſes Heſiodi frater II. 8. 7. I. p. 373.
Perſes Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 685.
Perſius Poeta III. 15. II. p. 408. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Petaſius Armeniæ Rex VI. 8. 3. XII. p. 763. 765. & p. 776.
Petnvii (Dion.) Uranologium III. 5. 19. II. p. 96. not.
Petianus (Cyllenius) Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Petinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Petit (Nicol.) VI. 4. 2. XI. p. 686.
Petoſiris Aſtrologus III. 20. 8. II. p. 502. & 10. p. 515. MS. & 11. p. 517. I. 9. 3. I. p. 60. IV. 14. 4. III. p. 417. VI. 9. 4. XIII. p. 360.
Petrejus ſ. Petrojus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petrichus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petridius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius (Alex. Trojanus) VI. 9. 4. XIII. p. 53.
T. Petronius Arbiter III. 33. 3. II. p. 814. VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius Bonon. Epiſc. V. 32. 18. IX. p. 33.
Petronius Areta Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petronius Diodotus vide Diodotus.
M. Petronius Heras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.

Petronius Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361. IV. 3. 6. III. p. 100.
Petron ſ. Petro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 361.
S. PETRUS Apoſtolus IV. 5. 50. III. p. 163. V. 8. 7. VII. p. 98. VI. 9. 4. XIII. p. 362. VI. 10. 44. XIII. p. 820. 823. 824. & 833.
Petrus de Abano ſ. Aponenſis VI. 9. 4. XIII. p. 361.
Petrus Alexandr. Epiſc. V. 24. VIII. p. 411. VI. 1. 19. XI. p. 55. VI. 4. 2. XI. p. 348.
Petrus Alexandr. alius V. 24. XIII. p. 411. III. 5. 19. II. p. 97. not.
Petrus Amelius VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Petrus Argivor. Epiſc. V. 5. 17. VI. p. 520. V. 32. 20. IX. p. 68.
Petrus Archiater VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Argelata ſ. Largelata ſ. de la Cerlata Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Arragonum Rex VI. 4. 2. XI. p. 627.
Petrus Benevent. Card. VI. 4. 2. X. p. 628.
Petrus Bleſenſis VI. 10. 39. XIII. p. 805.
Petrus Burdegal. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 639.
Petrus, Candidus vide Candidus.
Petrus Cardinalis VI. 10. 44. XIII. p. 829.
Petrus Chryſologus V. 34. 12. IX. p. 311. VI. 10. 39. XIII. p. 799.
Petrus Cluniac. VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Petrus CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Petrus Damaſci Metropol. V. 30. 11. VIII. p. 803.
Petrus Damaſci Mon. V. 30. 11. VIII. p. 803.
Petrus Damiani, vide Damiani.
Petrus Exonienſis VI. 4. 2. XI. p. 646.
Petrus Hieroſol. Patr. V. 30. 11. VIII. p. 797. VI. 4. 2. XI. p. 432.
Petrus Hiſpanus VI. 9. 4. XIII. p. 362.
Petrus Lombardus V. 32. 20. IX. p. 128.
Petrus Laodicenus V. 1. 26. XI. p. 221.
Petrus Manſur V. 30. 11. VIII. p. 802. 803.
Petrus Maſſal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Petrus Maronit. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Petrus Mogila, vide Mogila.
Petrus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 539.
Petrus Narbon. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 643. 656. & 658.

PE-

PETRUS Patricius & Magiſter V. 5. 2. VI. p. 234. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 25. p. 686.
Petrus Rhetor V. 5. 2. VI. p. 234. IV. 32. IV. p. 486.
Petrus Ruthenenſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 657.
Petrus Sebaſtenus Epiſc. V. 24. VIII. p. 412.
PETRUS Siculus V. 1. 32. V. p. 592.
Petrus Theoctonicus VI. 8. 4. XII. p. 778. a.
Petrus de Ubaldis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Petri varii qui græce ſcripſerunt V. 24. VIII. p. 411. V. 42. 14. X. p. 329.
Pfaffii (Chriſtoph. Matth.) Delineatio Actorum publ. Eccleſiæ Germanicæ extat VI. 2. 5. XI. p. 129.
Phæax Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Phacellus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Phacraſæ ſ. Phacraſſæ varii V. 45. X. p. 542.
Phædimus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Phædo Elienſis II. 23. 39. I. p. 837. III. 1. 3. II. p. 8.
Phædo Poſidonius II. 13. 1. I. p. 513.
Phædrium Epicuri ſerva III. 33. 3. II. p. 816.
Phædrus Athen. Epicur. III. 33. 3. II. p. 814. III. 1. 3. II. p. 13.
Phædrus Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Phædrus Socraticus II. 23. 40. I. p. 837. II. 10. 35. I. p. 430. III. 1. 3. II. p. 13.
Phædrus fabularum Scriptor VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Phæmon Philoſophus I. 25. 6. I. p. 155.
Phænecles Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Phænias ſ. Phanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phaënnis Poëtria I. 17. 4. I. p. 109.
Phaënno Epirotica I. 24. 3. I. p. 151.
Phaennus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 685.
Phænocritus III. 5. 7. II. p. 85.
Phæon ſ. Pæon Deorum Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phainus Athen. III. 5. 5. II. p. 82. & 6. p. 84. not.
Phainus Peripat. III. 6. 1. II. p. 110.
PHALARIS Tyrannus II. 10. 1. I. p. 407. & 36. p. 431. & 38. p. 432. & 48. p. 437. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478. & 17. p. 493. & 20. p. 622.

Phalereus VI. 7. 16. XII. p. 707. not.
Phalareus (Demetrius) vid. Demetrius.
Phaleas Legislator II. 14. 18. I. p. 548.
Phaniades Phalannæus Perip. III. 11. II. p. 308.
Phanias Ereſius Perip. III. 11. II. p. 308. II. 23. 30. I. p. 828. III. 8. 2. II. p. 225.
Phanias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phanias Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723. & 1. p. 686.
Phanias Stoicus III. 15. II. p. 408.
Phaniæ varii III. 11. II. p. 308.
Phanius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phanocles Poeta V. 6. 14. VI. p. 829. II. 11. 5. I. p. 447.
Phanothea Poëtria I. 24. 4. I. p. 150.
Phantaſia Memphitis I. 25. 1. I. p. 152.
Phanton Phliaſius Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Phaon ſ. Phæon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363. II. 24. 6. I. p. 865.
Pharaſtarus ſ. Pharaſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Pharisæi vicini Stoicis III. 15. II. p. 408.
Pharnaces Herbarius VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Phaſcus (Apius) vid. Apius.
Phaſelites Perip. III. 11. II. p. 308. vid. Theodectes.
Phavorinus (Varinus) vid. Varinus.
Phauſtinus vid. Fauſtinus Medicus.
Phemius Ithacenſis I. 25. 3. I. p. 153.
PHEMONOE Apollinis filia I. 25. 4. I. p. 153. I. 15. 2. I. p. 100. I. 24. 4. I. p. 150.
Pherecrates Athen. fr. II. 22. I. p. 778. & 790. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. & 13. p. 455. III. 24. 10. II. p. 600.
Pherecydes Athen. II. 23. 26. I. p. 822. I. 1. 4. I. p. 3. I. 18. 1. I. p. 111. II. 8. 15. I. p. 377. IV. 20. 6. III. p. 633. not.
Pherecydes Lerius II. 23. 26. I. p. 822. I. 1. 4. I. p. 3.
Pherecydes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363. II. 24. 6. I. p. 865.
Pherecydes Syrius II. 23. 26. I. p. 821. I. 1. 4. I. p. 3. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 1. I. p. 796. IV. 20. 6. III. p. 633. not.
Pherecydes varii II. 23. 26. I. p. 821.
Pheſſonicus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.

Phe-

Pheſtas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phialitus V. 5. 17. VI. p. 567.
Phidippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phidon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Phido Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Philænis Samia III. 33. 3. II. p. 816. V. 6. 14. VI. p. 829.
Philæterus ſ. Philetærus Athen. Comicus II. 22. I. p. 780. II, 11, 12. I. p. 453.
Philagrii Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Philagrius Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Philalethes (Alexander) VI. 9. 4. XIII. p. 51.
φιλαλήθης Celſi ad Antiphontis imitationem II. 26. 2. I. p. 887.
PHILAMMON Delphicus I. 26. 1. I. p. 156.
Philarchus nomen commentitium VI. 7. 8. XII. p. 653.
PHILARETUS Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. & 653. V. 37. 9. X. p. 368. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 9. 4. XIII. p. 364.
S. Philaſtrius Brixienſis Epiſc. V. 1. 4. V. p. 3. V. 1. 32. V. p. 292. V. 11. 4. VII. p. 422.
PHILE (Manuel) V. 16. 17. VII. p. 695. III. 6. 16. II. p. 134. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 5. 6. VI. p. 322. & 15. p. 485. MS. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 41. 2. X. p. 132. V. 45. X. p. 482. VI. 10. 17. XIII. p. 527. & 37. p. 788. VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Ejus Supplementa quædam ex Bibliotheca Bodlejana & alia græce extant V. 16. 17. VII. p. 697.
Ejus Jambi ſepulchrales in Pharcaſen græce extant V. 45. X. p. 542.
Phile (Eumolpus) V. 13. 7. VII. p. 540. MS.
Phile (Mich.) V. 41. 2. X. p. 135.
Philæ varii V. 16. 17. VII. p. 695. not.
Phileas fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Phileas Athen. IV. 2. 10. III. p. 37.
Phileas Martyr V. 1. 32. V. p. 279.
Philemon Aſtronomus IV. 14. 7. III. p. 419.
Philemon Major Comicus fr. II. 22. I. p. 779. & 782. not. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11 ſq. p. 453. & 13. p. 455.
Philemon Junior Comicus fr. II. 22. I. p. 780. II. 11. 12. I. p. 453.
Philemon Athen. Anxonenſis Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68. I. 17. 4. I. p. 110. IV. 34. 4. IV. p. 517. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 40. 8. X. p. 52. MS.

Phi-

Philenides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 364.
Philertus Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 9. 4. XIII. p. 364. vide PHILARETUS.
Philetas Cous Gramm. fr. V. 7. 15. VII. p. 68. III. 28. 7. II. p. 723. II. 11. 5. I. p. 447.
Philetas Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philetio vid. Filetio.
Philiades Megar. Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Philicus Corcyr. II. 19. I. p. 686.
Philinus Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philinus Pythag. II. 13. 1. I. p. 513.
Philinus Rhetor II. 18. 1. I. p. 639. II. 26. 7. I. p. 917.
Philion Alopec. Perip. III. 11. II. p. 308.
Philippicus Bardanes V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI p. 489.
Philippides Comicus fr. II. 22. I. p. 780. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. sq. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455. II. 18. 1. I. p. 641.
Philippus Aichstad. Ep. VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Philippus Acarnan Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philippus Dux Burgund. VI. 4. 2. XI. p. 675.
Philippus Chalcid. III. 8. 2. II. p. 225.
Philippus Chollideus Plat. III. 3. II. p. 63.
Philippus Comicus fr. II. 22. I. p. 781. II. 11. 7. I. p. 450. & 9. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455.
Philippus Cyprius V. 45. X. p. 543. V. 5. 20. VI. p. 576.
Philippus Epirotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 365.
Philippus fil. Joannis VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Pilippus fil. Leonis VI. 10. 45. XIII. p. 838.
Philippus Firmianus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 643.
Philippus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 602. & 609.
Philippus Gortyn. Ep. V. 1. 24. VI. p. 192.
Philippus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68.
Philippus Ifangelus III. 8. 2. II. p. 225.
Philippus Macedo Med. VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Philippus Macedo Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 723.
Philippi Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 365.

Phi-

Philippus Medmæus III. 5. 8. II. p. 85. III. 14. 18. II. p. 386. IV. 14. 7. III. p. 419.
Philippus Megaricus III. 33. 6. II. p. 822.
Philippus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Philippus Mendæus III. 1. 8. II. p. 41. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Philippus Nicosienſis VI. 4. 2. XI. p. 656. & 657.
Philippus Opuntius III. 1. 3. II. p. 27. III. 3. II. p. 63.
Philippus Pruſienſis III. 15. II. p. 408.
Philippus Ptolemæus V. 5. 28. VI. p. 702.
Philippus Rex II. 10. 17. I. p. 419. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478.
Philippus Rex junior V. 38. 9. IX. p. 435.
Philippus Sidetes V. 4. 28. VI. p. 112. V. 1. 21. V. p. 102. not. V. 8. 5. VII. p 90. & 7. p. 97. & 99. V. 38. 9. IX. p. 386. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Philippus Solitarius V. 5. 17. VI. p. 566.
Philippus Sophiſta VI. 9. 4. XIII. p. 366.
PHILIPPUS Theſſalon. III. 28. 2. II. p. 687. III. 28. 7. II. p. 723. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Philippus junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 714.
Philippus Xerus MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
Philippus quidam I. 13. 3. I. p. 88.
Philippus quidam VI. 4. 2. XI. p. 340.
Philippus nomen commentitium V. 1. 20. V. p. 95.
Philippi varii II. 22. I. p. 781.
Philiſcus Ægineta Trag. II. 19. I. p. 686. III. 13. II. p. 365.
Philiſcus Comicus fr. II. 22. I. p. 781. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Philiſcus ſ. Philicus Corcyræus II. 19. I. p. 686.
Philiſcus Epicureus III. 33. 3. II. p. 814.
Philiſcus Mileſius Rhetor IV. 32. IV. p. 486. II. 26. 5. I. p. 901.
Philiſci varii II. 19. I. p. 686.
Philiſtion Locrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366. II. 22. I. p. 782. II. 24. 2. I. p. 849. & 6. p. 865.
Philiſtionis hujus frater Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philiſtion Nicæus Com. II. 22. I. p. 781.
Philiſtus Hiſtoricus II. 11. 7. I. p. 449.
Philiſtus Naucratita II. 25. 5. I. p. 871. IV. 32. IV. p. 486.
Phillatius ſ. Philtatius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68.
Philo Athen. Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.

Philo Byblius vid. Philo (Herennius.)
PHILO Byzantius Mechanicus III. 24. 3. II. p. 589. III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 13. II. p. 550. III. 23. II. p. 570. & 572. MS.
PHILO Carpathius ſ. Carpaſii Epiſc. V. 34. 2. IX. p. 252. V. 17. 4. VII. p. 736.
Philo Diaconus V. 1. 13. V. p. 42.
Philo Dialecticus III. 33. 6. II. p. 822.
Philo Gadarenus ſ. Gaditanus III. 14. 18. II. p. 386.
Philo Heracleota I. 22. 4. I. p. 145. IV. 4. 4. III. p. 120.
Philo (Herennius) Byblius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 68. I. 28. 2. ſq. I. p. 165. III. 6. 26. II. p. 148. MS. IV. 4. 4. III. p. 120. IV. 9. 1. III. p. 282. IV. 26. 15. IV. p. 174. IV. 27. 4. IV. p. 131. IV. 36. 11. IV. p. 583. VI. 9. 4. XIII. p. 367.
PHILO Judæus IV. 4. III. p. 104. II. 13. 1. I. p. 513. III. 1. 1. II. p. 3. not. III. 3. II. p. 63. III. 29. 3. II. p. 736. & 9. p. 749. IV. 35. 1. IV. p. 540. V. 17. 4. VII. p. 736. & 19. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 125. V. 38. 9. IX. p. 408. V. 45. X. p. 480. VI. 10. 18. XIII. p. 541. & 19. p. 609. VI. 10. 45. XIII. p. 837.
Philones duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philo Peripat. III. 11. II. p. 308.
Philo Philoſophus fr. V. 4. 28. VI. p. 114. VI. 8. 4. XII. p. 777. b.
Philo Platonicus III. 3. II. p. 63.
Philo Poëta IV. 6. 18. III. p. 254.
Philo Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Philo Tarſenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philo Thebanus III. 8. 2. II. p. 225.
Philo Tyanenſis III. 14. 18. II. p. 386.
Philones varii IV. 4. 4. III. p. 118. III. 24. 4. II. p. 590. III. 29. 3. II. p. 736.
Philocalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philochorus Athen. Gramm. II. 1. 3. I. p. 255. II. 15. 2. I. p. 553. II. 17. 3. I. p. 623. not. II. 18. 1. I. p. 639. II. 22. I. p. 782. III. 11. II. p. 308. III. 28. 4. II. p. 694. not. & 7. p. 724. IV. 13. 13. III. p. 410. IV. 34. 4. IV. p. 516
Philocles Comicus II. 22. I. p. 782.
Philocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philocles Tragici duo II. 19. I. p. 686.
Philocrates Athen. Com. II. 22. I. p. 782.
Philocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.

Philocrates Perip. III. 11. II p. 308.
Philocrates Stoicus III. 15. II. p. 408.
Philodamus Locrus Pythag II. 13. 1. I. p. 513.
Philodemus Gadarenſis III. 33. 3. II. p. 814. III. 28. 7. II. p. 724. & 2. p. 688.
Philodemus ſ. Philodamus Opuntius III. 33. 3. II. p. 814.
Philolaus Corinthius II. 14. 18. I. p. 549.
Philolaus Croton. Pythag. fr. II. 13. 1. I. p. 513. III. 5. 4. II. p. 82. III. 10. 9. II. p. 268.
Philolaus Tarent. Mechan. II. 13. 1. I. p. 514.
Philomarus Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Philomelus Evonymeus II. 11. II. p. 308.
Philomelus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Philomenus ſ. Philominus ſ. Philumenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 367.
Philomeus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonicus Megar. III. 33. 6. II. p. 822.
Philonides Comicus fr. II. 22. I. p. 782. II. 11. 10. I. p. 452. & 12. p. 453.
Philonides Dyrrhachenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonides Catinenſis Siculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philonides Tarentinus II. 13. 1. I. p. 514.
Philonii duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philopator Stoicus III. 15. II. p. 408.
Philoponus (Joannes) vid. JOANNES.
Philoponus Medicus V. 37. 9. IX. p. 368. VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoripus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philoſophianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philoſophorum veterum ante Socratem Catalogus II. 23. I. p. 796. aliorum, III. 33. II. p. 803. Academicorum III. 3. II. p. 52. Ariſtotelicorum III. 11. II. p. 271. ſq. Cynicorum III. 13. II. p. 360. Cyrenaicorum III. 33. II. p. 817. Dialecticorum III. 33. II. p. 820. Epicureorum III. 33. II. p. 808. Eriſticorum ſ. Megaricorum III. 33. II. p. 820. Peripateticorum III. 11. II. p. 271. Platonicorum III. 3. II. p. 52. Pythagoricorum II. 13. I. p. 490. Scepticorum III. 33. II. p. 818. Stoicorum III. 15. II. p. 386. ſq.
Poëſis Philoſophica Henrici Stephani, ſive Philoſophorum veterum qui verſibus ſcripſerunt, fragmenta II. 23. 1. I. p. 795.
Scipio Aquilianus de placitis Phyſicis Philoſophorum ante Ariſtotelis tempora. II. 23. 2. I. p. 796.

Philosophus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philosophus Platonicus III. 1. 3. II. p. 27.
PHILOSTORGIUS Cappadox V. 4. 29. VI. p. 114. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 38. 9. IX. p. 387.
Philostorgius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philostorgii duo V. 4. 29. VI. p. 114. not.
Philostephanus II. 15. 55. I. p. 595. not.
Philostratus Alexandr. II. 7. 1. I. p. 353. II. 17. 5. I. p. 635. IV. in add. IV. p. 617.
PHILOSTRATUS (Flav.) Lemnius IV. 24. 1. IV. p. 44. II. 10. 26. I. p. 426. II. 22. I. p. 783. III. 24. 10. II. p. 602. V. 38. 9. IX. p. 387. & 491. V. 45. X. p. 480. & 486. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 15. p. 478. & 19. p. 609. 610. & 21. p. 629.
PHILOSTRATUS Lemnius jun. IV. 24. 8. IV. p. 51. II. 5. 84. I. p. 337. II. 8. 12. I. p. 375. not. III. 24. 10. II. p. 602. III. 28. 7. II. p. 724.
Philostratus Peripat. III. 11. II. p. 309.
Philostratus Tyrius IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 418.
Philostrati varii IV. 24. 12. IV. p. 54.
Philotas Amphissensis Medicus VI. 7. 8. XII. p. 653. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotas ἑταῖρος Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 368.
Philotas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotheus Achillinus V. 44. X. p. 469.
PHILOTHEUS CPol. Patr. V. 44. X. p. 469. V. 5. 6. VI. p. 302. MS. p. 322. 323. & 324. V. 5. 17. VI. p. 513. 521. 533. 534. & p. 557. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 517. & 558. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 32. 20. IX. p. 71. p. 62. 71. 91. 92. & p. 140. V. 41. 2. X. p. 137. V. 42. 6. X. p. 276. V. 44. 1. X. p. 456. VI. 3. 7. XI. p. 184. VI. 4. 2. XI. p. 680. VI. 10. 31. XIII. p. 755. & 45. p. 843.
PHILOTHEUS s. Theophilus Medicus VI. 7. 9. XII. p. 647. 649. & 653. II. 24. 2. I. p. 800. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philotheus Monachus V. 45. X p. 487.
Philotimus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philoxenus (Syrianus) vid. SYRIANUS.
Philoxenus Bagdad. Ep. VI. 10. 44. XIII p. 821. & 823.
Philoxenus (Claud.) Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 121. & 369.
Philoxenus Cytherius Trag II. 19. I. p. 686. II. 11. 12. I. p. 453.
Philoxenus Gramm. Alex. II. 2. 18. I. p. 274. not. II. 5. 85. I. p. 337. IV.

34.

34. 16. IV. p. 536. V. 7. 15. VII. p. 69. V. 40. 8. X. p. 54. VI. 9. 4. XIII. p. 369.
Philoxenus ſ. Xenaja Mabug. ſive Hierapol. Epiſc. VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Philoxenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philtatius Gramm. V. 38. 9. IX. p. 400.
Philtatis Pythagorica fr. II. 13. 2. I. p. 527.
Philumena V. 1. 24. V. p. 202.
Philumenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Philyllius Com. II. 22. I. p. 783. II. 21. 3. I. p. 714.
Phintias Syrac. ſ. Pythias Pythag. II. 13. 1. I. p. 514.
Phintys Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Phlabius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
PHLEGON Trallianus IV. 13. 1. III. p. 397. II. 15. 2. I. p. 553. V. 38. 9. IX. p. 405. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Phlegontes duo alii IV. 13. 1. III. p. 397.
Phobenus ſ. Phorbenus (Georg.) VI. 6. 6. XII. p. 483. & 564. MS.
Phobenus (Joannes) V. 45. X. p. 521.
Phoca (Joannes) Monachus IV. 2. 18. III. p. 81. V. 5. 29. VI. p. 705.
Phocas JCtus V. 45. X. p. 544. VI. 6. 6. XII. p. 345.
Phocion Cynicus III. 13. II. p. 365.
Phocion Peripat. III. 11. II. p. 309.
Phocion Platon. III. 3. II. p. 63.
Phocus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phocus Samius I. 35. 3. I. p. 239. III. 5. 4. II. p. 82.
PHOCYLIDES Mileſius II. 11. 3. I. p. 442. & 5. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. V. 45. X. p. 483. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 3. ſq. p. 464. & 5. p. 467. & 7. ſq. p. 471. & 19. p. 605. 606. p. 613. & 22. p. 634.
PHOEBAMMON Rhetor IV. 31. 16. IV. p. 458. IV. 32. IV. p. 486.
Phœbammones nonnulli V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Phœbion Stoicus III. 15. II. p. 408.
Phœbus Antioch. IV. 13. 13. III. p. 410.
Phœbus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phœnicides Comicus fr. II. 22. I. p. 783. II. 11. 10. I. p. 452. & 11. ſq. I. p. 453.
Phormio Epheſ. Perip. III. 11. II. p. 309.
Phormio Platon. III. 3. II. p. 64.

Phormus ſ. Phormis II. 19. I. p. 687. II. 22. I. p. 783.
Phornutus vid. CORNUTUS.
Phornutus (Polydeuces) vid. Polydeuces.
Phoroneus Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Photides Pythag. II. 13. 1. I. p. 514.
Photinus CPol. Presb. V. 41. 3. X. p. 164. not.
Photinus hæreticus V. 23. 8. VIII. p. 314. VI. 4. 2. XI. p. 378. not.
Photini varii V. 23. 8. VIII. p. 317.
PHOTIUS CPol. Patriarcha V. 38. IX. p. 369. II. 10. 48. I. p. 437. III. 6. 1. II. p. 110. MS. & 2. p. 112. MS. V. 1. 32. V. p. 292. MS. V. 5. 2. VI. p. 237. V. 5. 3. VI. p. 255. not. MS. & 15. p. 485. & 20. p. 575. & 28. p. 702. MS. V. 8. 5. VII. p. 89. V. 11. 7. VII. p. 463. V. 17. 18. VII. p. 788. & 19. p. 790. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 32. 20. IX. p. 113. V. 40. 7. X. p. 23. V. 41. 2. X. p. 137. & 3. p. 205. VI. 1. 10. XI. p. 27. & 17. p. 49. & 20. p. 53. VI. 3. 4. XI. p. 171. VI. 4. 2. XI. p. 544. VI. 10. 20. XIII. p. 624. & 35. p. 770. & 37. p. 783. & 45. p. 846.
Ejus locus de Coſmæ Topographia græc. & lat. extat III. 25. 3. II. p. 609.
Ejus Lexici MSti initium græce extat V. 38. 16. IX. p. 567. ſq.
in Photiana cauſa Scriptores & Synodi V. 38. 2. IX. p. 370.
Photius Monachus V. 41. 2. X. p. 137.
Photius Scevophylax SS. Apoſtolor. V. 5. 17. VI. p. 541. V. 32. 20. IX. p. 107.
Photius Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Photius Tyrius V. 38. 10. IX. p. 520. not. VI. 3. 7. XI. p. 183. MS.
Photii varii V. 38. 5. IX. p. 373.
Phracaſes nonnulli V. 16. 17. VIII. p. 711.
Phranzes (Georg.) vid. GEORGIUS.
Phraotes Indorum Rex II. 10. 11. I. p. 415. VI. 10. 20. XIII. p. 612.
Phraſidemus Peripat. III. 11. II. p. 309. III. 33. 6. II. p. 822.
Phrontides Tarentinus II. 13. 1. I. p. 514.
Phryctadas Croton. II. 13. 1. I. p. 514.
PHRYNICHUS Arabius, Sophiſta Bithynus IV. 34. 6. IV. p. 520. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 38. 9. IX. p. 421. V. 40. 8. X. p. 52. VI. 10. 45. XIII. p. 847. V. 7. 9. VII. p. 15.
Phrynichus Comicus fr. II. 22. I. p. 783. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Phrynichi duo Tragici II. 19. I. p. 687.
Phrynichi varii II. 19. I. p. 687.

Phti-

Phtilarus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phulamus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phurnutus vid. CORNUTUS.
Phylacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phylarchus Hiſtoricus III. 8. 2. II. p. 225.
Phylax Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Phyllidius Comicus fr. II. 22. I. p. 784. II. 11. 12. I. p. 453.
Phyllinus ſ. Phylinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Phyllis Delius III. 10. 9. II. p. 268.
Phyllis Pythagorica II. 13. 2. I. p. 527.
Phyrus Mechanicus III. 22. 13. II. p. 550.
Phythœus V. 45. X. p. 544.
Phytius Rhegin. II. 13. 1. I. p. 514. II. 14. 18. I. p. 549.
Pibo Tullenſis Ep. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Pictor (Servius Fabius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
de pictoria ac ſtatuaria re Scriptores III. 24. 10. II. p. 500.
Pierius Alexandr. V. 1. 32. V. p. 277. V. 38. 9. IX. p. 412.
Pierus Lini Pater I. 26. 2. I. p. 157.
Pigna (Jo. Bapt.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Pigres Halic. II. 2. 1. I. p. 264. & 24. p. 282. & 283. II. 5. 86. I. p. 337. II. 7. 9. I. p. 363.
Pilander (Georg.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 168.
Pilatus (Pontius) VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13 p. 477. not. & 44. p. 834.
Pilgrimus Lauriac. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 569.
Pilia (Maria) vid. Maria.
Pindarion II. 5. 87. I. p. 337.
PINDARUS Poëta II. 15. I. p. 551. II. 11. 5. I. p. 447. II. 13. 1. I. p. 514. III. 8. 2. II. p. 225. II. 19. I. p. 688. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 531. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
de Pindaricis metris græce MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
Pindarus ſ. Binder (Uldar.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451.
Pindari varii II. 15. 1. I. p. 551.
de Pindemontibus (Aleardus) vid. Aleardus.
Pinter ſ. Pintor (Pet. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Pinytus Cnoſſi Ep. V. 1. 24. V. p. 191.
Pinytus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. V. 7. 15. VII. p. 69.

Pionius V. 1. 14. V. p. 50. V. 32. 20. IX. p. 137.
Piores Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pippini cum Albino Scholaſtico altercatio latine extat VI. 10. 18. XIII. p. 579.
Pippinus Aquit. Rex VI. 4. 2. XI. p. 510.
Pippinus Franciæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 481. 494. & 509.
Pirithous fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Pirminius (*Achilles*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 31.
Pironius Caſſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Piropulus MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Piſander Camiræus I. 26. 3. I. p. 157.
Piſander Comicus II. 22. I. p. 784.
Piſander Larandenſis III. 28. 7. II. p. 724. II. 11. 5. I. p. 447.
Piſander Poëta II. 8. 17. I. p. 379. III. 21. 3. II. p. 523. V. 5. 21. VI. p. 606.
Piſcator Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Piſerrhydus Tarent. II. 13. 1. I. p. 514.
Piſicrates Tarent. II. 13. 1. I. p. 514.
Piſides (Georg.) vid. GEORGIUS.
Piſirrhonde vid. Biſorronde.
Piſiſtratus Tyrannus II. 2. 11. I. p. 270. II. 10. 36. I. p. 431. II. 14. 18. I. p. 549. IV. 32. IV. p. 486.
Piſithanatus (Hegeſias) vid. Hegeſias Cyrenaicus.
Piſitheus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
L. Piſo Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Piſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pithœus (*Franc.*) VI. 4. 2. XI. p. 507.
Pitholaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pitholaus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Pithon Ænius III. 3. II. p. 64.
Pittacus Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pittalus ſ. Spittalus Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Pittheus Trœzenius I. 26 4. I. p. 157.
Pityrion Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Pius Grammat. II. 5. 88. I. p. 337. V. 7. 15. VII. p. 69.
S. Pius I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. 406. & 764.
Pius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 686. & 687.
Pius IV. Papa VI. 4. XI. p. 717.

Pius

Pius V. Papa VI. 4. XI. p. 720.
Placentinus de Saliceto (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Placitus (*Sextus*) *vid. Sextus.*
Plancus Stoicus III. 15. II. p. 408.
Planudes (Maximus) vid. MAXIMUS.
Platearius (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Plato Comicus II. 22. I. p. 784. II. 11. 9. ſq. I. p 452. II. 21. 3. I. p. 711.
Plato junior Comicus II. 22. I. p. 784.
Plato Cynicus III. 13. II. p. 365.
Plato JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Plato Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 371.
Plato Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Platones Peripatetici duo III. 11. II. p. 309.
PLATO Philoſophus III. 1. II. p. 3. II. 10. 16. I. p. 418. & 35. p. 430. & 39. p. 432. & 48. p. 437. II. 13. 1. I. p. 515. II. 14. 18. I. p. 549. II. 19. I. p. 688. III. 6. 25. II. p. 146. III. 14. 18. II. p. 385. IV. 32. IV. p. 486. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 43. 8. X. p. 387. not. VI. 8. 2. XII. p. 756. & 3. p. 767. & 775. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 6. p. 468. & 8. p. 471. & 15. p. 479. & 17. p. 493. 494. & 19. p. 609. & 20. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 370.
Βίος τὰς παρὰ Πλάτωνι παροιμίας commentarius IV. 9. 1. III. p. 280.
de Platone ejus Theologia & Philoſophia ſcripta III. 1. 8. II. p. 36.
Plato Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 408.
Plato Sardianus Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Plato Tiburtinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 371.
Platones varii III. 1. 1. not. II. p. 3.
Platonicorum Catalogus III. 3. II. p. 52.
Platonius Grammat. ſr. II. 11. 10. I. p. 452. II. 21. 5. I. p. 717.
Plautius JCtus VI. 6. 4 XII. p. 337.
Plautius Lateranus III. 15. II. p. 408.
Plautus Comicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Plautus (*Rubellius*) *Stoicus* III. 15. II. p. 408.
Pleias Tragicorum Græcorum II. 19. I. p. 688.
Pleſirrhous Theſſalus II. 20. 2. I. p. 697.
Pletho (Gemiſtus) vid. GEMISTUS.
Plinius Secundus Veronenſis VI. 9. 4. XIII. p. 371. VI. 7. 2. XII. p. 572.
Plinius jun. II. 19. I. p. 688. VI. 10, 12. XIII. p. 474. & 20. p. 622.

Pli-

Plinius Valerianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 373.
Pliſtarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 374.
Pliſtonicus Medicus VI. 9. 4. XIII p. 374.
Plochirus Michaël VI. 10. 2. XIII. p. 464.
PLOTINUS IV. 26. 1. ſqq. IV. p. 88. III. 1. 3. II. p. 21. II. 13. 1. I. p. 515. III. 3. II. p. 64. III. 6. 25. II. p. 146.
Plutarchus Athen. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 64.
PLUTARCHUS Chæronenſis IV. 11. III. p. 329. II. 1. 4. I. p. 255. II. 8. 4. I. p. 372. & 16. p. 378. II. 11. 5. I. p. 447. II. 5. 89. I. p. 338. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 64. III. 6. 25. II. p. 146. III. 8. 2. II. p. 226. III. 10. 3. II. p. 258. III. 19. 2. II. p. 482. III. 23. II. p. 577. III. 26. 2. II. p. 619. IV. 9. 2. III. p. 282. IV. 34. 19. IV. p. 538. V. 7. 15. VII p. 35. V. 26. 14. VIII. p. 524. V. 38. 9. IX. p. 495. V. 45. X. p. 486. V. 6. 6. VI. p. 811. VI. 10. 1. XIII. p. 458. 461. & 3. p. 464. & 8. p. 471. & 17. p. 494. 524. 525. 528. & 18. p. 541. & 19. p. 609. & 20. p. 619. 620. 623. 625. & p. 23. p. 639. & 37. p. 787. 788. & 42. p. 812. VI. 9. 4. XIII. p. 372.
Ejus introductionis de anima fragmentum ex Olympiodori Comment. MS. in Platonis Phædonem, græce extat VI. 5. 7. XII. p. 265.
Ejus initium libri de nobilitate græce extat VI. 5. 7. XII. p. 268.
Plutarchus Neſtorii fil. III. 6. 14. II. p. 129.
Plutarchi varii IV. 11. 6. III. p. 370.
Plution Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
de Podagra libellus VI. 7. 2. XII. p. 575. & 9. p. 647.
Podalirius Æſculapii fil. VI. 9. 4. XIII. p. 374. II. 24. 6. I. p. 866.
Podanithas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Pœmen Abbas VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Pœnitentiales libelli VI. 1. 20. XI. p. 74.
POETA antiquus de viribus herbarum Diis ſacrarum græc. & lat. cum D. Joh. Rendtorfii verſione & notis extat III. 26. 9. II. p. 630.
Poëta græco barbarus V. 5. 6. VI. p. 323.
Poëtæ græci heroici V. 16. 19. VII. p. 723.
Poëtarum græcorum Corpora V. 16. 19. VII. p. 723.
Pogonatus (Conſtantinus) vid. Conſtantinus.
Polemarchus Cyzicenus III. 3. II. p. 64. III. 5. 10. II. p. 87.
Polemarchus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
de *Polemar* (*Joannes*) VI. 4. 2. XI. p. 676. VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Polemo Athen. Platon. III. 3. II. p. 64.

Po-

Polemo Platonicus Plotini disc. III. 3. II. p. 64.
Polemo hæreticus fr. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Polemon Panætii Discip. Stoicus III. 15. II. p. 408.
Polemon Periegetes II. 2. 24. I. p. 282. not. III. 19. 2. II. p. 487. not. III. 24. 10. II. p. 602. III. 28. 4. II. p. 694. not. & 7. p. 724.
POLEMO Physiognomus III. 6. 38. II. p. 170. not. III. 6. 24. II. p. 144.
POLEMO Smyrnæus Orator IV. 30. 2. III. p. 368. IV. 32. IV. p. 486. VI. 10. 20. XIII. p. 621. & 22. p. 633.
Polemones varii III. 6. 38. II. p. 170. not. IV. 30. 2. III. p. 368. not.
Polemocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Poliades Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polis Platon. III. 3. II. p. 64.
Πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνης καὶ Αλεξάνδρα VI. 4. 2. XI. p. 359.
Politianus (*Augelus*) VI. 10. 17. XIII. p. 495.
Poll (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Pollens (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Polles Ægiensis II. 5. 89. I. p. 338.
Pollianus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Pollio Aromatarius VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Pollio Trallianus (Asinius) III. 15. II. p. 406.
Pollio (Valerius) Alex. V. 38. 9. IX. p. 418. V. 40. 4. X. p. 653. not. IV. 34. 4. IV. p. 517.
Pollius Felix, Surrentinus Episc. III. 33. 3. II. p. 814.
Pollo s. Pollio quidam II. 10. 23. I. p. 424.
Pollo (Sabirius) vid. Sabirius.
POLLUX (Jul.) IV. 33. 1. sqq. IV. p. 489. III. 30. 12. II. p. 769. V. 5. 15. VI. p. 485. MS. V. 45. X. p. 480. VI. 10. 19. XIII. p. 605.
Polluces alii IV. 33. 3. IV. p. 491.
Poloniſos s. Poloniſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 375.
Polus Gorgiæ discip. Rhetor. IV. 32. IV. p. 486.
Polus Lucanus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polus Tragicus II. 19. I. p. 688.
Polyænus Lampsac. Epic. III. 33. 3. II. p. 814.
POLYÆNUS Macedo IV. 15. 6. III. p. 482. II. 23. 39. I. p. 837. III. 8. 2. II. p. 226. VI. 10. 24. XIII. p. 640.
Polyænus (Julius) III. 28. 7. II. p. 719. II. 11. 5. I. p. 447.

Polyæni varii IV. 15. 6. III. p. 482. not.
POLYBIUS Megalopol. III. 30. 1. II. p. 752. II. 14. 18. I. p. 549. II. 15. 2. I. p. 553. III. 15. II. p. 409. V. 4. 33. VI. p. 127. not. V. 3. 2. VI. p. 230. V. 5. 17. VI. p. 491. 492. & 21. p. 606. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 17. XIII. p. 494. & 20. p. 621. & 21. p. 628. not.
Polybii varii III. 30. 9. II. p. 764.
Polybius Rhinocur. Ep. V. 5. 17. VI. p. 524. V. 32. 20. IX. p. 75.
POLYBIUS f. POLYBUS Medicus II. 24. 5. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 376.
S. POLYCARPUS Martyr V. 1. 14. V. p. 47. & 2. p. 2. IV. 5. 14. III. p. 174. V. 38. 9. IX. p. 414. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Polycarpus Aſceta V. 2. 6. V. p. 314. V. 5. 17. VI. p. 560. V. 32. 20. IX. p. 145.
Polycarpus (Gregorius) vid. Gregorius.
Polycharmus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Polycharmus Naucratita V. 6. 14. VI. p. 829.
POLYCHRONIUS Apam. Epiſc. V. 33. 3. IX. p. 165. V. 17. 9. VII. p. 751. & 753. not. p. 754. & 10. p. 763. & 764. VI. 10. 21. XIII. p. 628.
Polychronius Hieroſol. Ep. VI. 4. 2. XI p. 402.
Polychronius Monothelita V. 41. 3. X. p. 203.
Polycletus Lariſſ. III. 8. 2. II. p. 226.
Polycletus Meſſan. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polycletus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. & 1. p. 686.
Polycletus Sicularum hiſt. Scriptor III. 8. 2. II. p. 226.
Polycrates Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 486. III. 1. 3. II. p. 7. V. 6. 14. VI. p. 829.
Polycrates Epheſ. Epiſc. V. 1. 24. V. p. 194. fr. V. 32. 20. IX. p. 150. V. 38. 9. IX. p. 498. VI. 4. 2. XI. p. 762.
Polycritus Mendæus III. 8. 2. II. p. 226. VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polyctor Ægeus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Polydamna Medica VI. 9. 4. XIII. p. 376.
Polydamus (*Valentinus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Polydeuces, vid. POLLUX.
Polydeuces Phornutus III. 15. II. p. 399.
Polydorus (Chryſogonus) vid. Chryſogonus.
Polyeuctus Comicus II. 22. I. p. 786.
Polyeuctus CPol. Patr. V. 45. X p. 544.
Polyeuctus Rhetor IV. 32. IV. p. 486.
Polyides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377. II. 19. I. p. 689.

Po-

Polyides Sophista ll. 19. l. p. 689. ll. 11. 5. l. p. 447.
Polyides Theſſalus ll. 19. l. p. 447.
Polyidus Mechanicus lll. 22. 13. ll. p. 550.
Polyidus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 550.
Polymedes Epic. lll. 33. 3. ll. p. 814.
Polymnaſtus Phliaſius ll. 13. 1. l. p. 515.
Polymnis Pythag. ll. 13. 1. l. p. 515.
Polyphradmon Athen. Trag. ll. 19. l. p. 689.
Polypus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377.
Polyſtratus Epic. III. 33. 3. II. p. 814.
Polyſtratus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724. & 1. p. 686.
Polyzelus Com. II. 22. I. p. 786.
Polyzelus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Polyzelus Rhodius II. 22. I. p. 786.
M. Pompejus junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 724.
Pompejus ὁ μακρός fr. II. 11. 5. 1. I. p. 447.
Pompejus Lenæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 377.
Pompejus (Marcus) vid. Marcus.
Pompejus Sabinus vid. Sabinus.
Pompejus (Sextus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pompejus quidam VI. 4. 2. XI. p. 423.
T. Pomponius Atticus Epic. III. 33. 3. ll. p. 809.
Pomponius Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Pomponius Lætus vid. Lætus.
Pomponius (Sextus) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 332.
Pompylus Peripat. III. 11. II. p. 309.
Pontianus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 433. & 436.
S. Pontianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Pontificum Collegium VI. 6. 4. XII. p. 337.
Pontificum Roman. Catalogus alphab. & chronol. VI. 4. 2. XI. p. 735.
Pontius Comes Emporit. VI. 4. 2. XI. p. 514.
Poore (Ricard) Sarum. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 629.
Populeti liber VI. 1. 20. XI. p. 95.
Porcarius Abbas VI. 10. 43. XIII. p. 814.
Porcia Stoica III. 15. II. p. 416.
M Porcius Cato JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335.
Porphyrites (Joannes) VI. 4. XI. p. 785.

PORPHYRIUS Philosophus IV. 27. IV. p. 181. I. 36. 7. I. p. 247. II. 3. 4. I. p. 287. II. 3. 13. I. p. 292. MS. II. 5. 90. I. p. 338. II. 11. 5. I. p. 447. II. 12. 2. I. p. 457. II. 13. 1. I. p. 515. II. 23. 30. I. p. 828. III. 1. 3. II. p. 12. III. 1. 8. II. p. 37. III. 3. II. p. 64. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 3. p. 114. & 14. p. 129. & 21. p. 137. III. 9. 17. II. p. 244. III. 10. 3. II. p. 258. III. 11. II. p. 309. III. 15. II. p. 409. III. 20. 9. II. p. 503. & 10. p. 515. III. 23. II. p. 585. III. 24. 10. II. p. 603. IV. 14. 4. III. p. 417. & 12. p. 451. IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 31. 5. IV. p. 429. & 16. p. 460. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. & 15. p. 47. MS. V. 26. 14. VIII. p. 524. VI. 9. 4. XIII. p. 378.

Ejus vita Plotini græc. & latine extat IV. 26. IV. p. 91.

Porphyrius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 776.

Prophyrius Nicææ Metrop. VI. 10. 45. XIII. p. 838.

Porphyrogenitus (Constant.) vid. CONSTANTINUS.

Portus (*Æmilius*) VI. 10. 5. XIII. p. 466.

Πῶς χρὴ δέχεσθαι τὰς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένας V. 5. 20. VI. p. 690. vid. TIMOTHEUS Presbyt.

Posidippus Comicus fr. II. 22. I. p. 786. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. sq. p. 452. & 11. sq. p. 453. & 13. p. 455.

Posidippus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.

Posidippus Siculus Poëta Epigr. III. 28. 7. I. p. 724. & 1. p. 686. II. 11. 7. I. p. 450. & 13. p. 455. II. 22. I. p. 786. VI. 10. 22. XIII. p. 634.

Posidonius Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 409.

Posidonius Apam. s. Rhodius, Stoicus III. 15. II. p. 409. III. 1. 3. II. p. 23. III. 6. 13. II. p. 129. III. 5. 21. II. p. 100. III. 30. 12. II. p. 769. I. 17. 4. I. p. 110.

Posidonius Aristarchi Anagnostes II. 5. 91. I. p. 338. V. 7. 15. VII. p. 69.

Posidonius Grammat. V. 7. 15. XIII. p. 69.

Posidonius s. Possidonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.

Posidonius Olbiopolites Sophista III. 30. 6. II. p. 761.

Posidonius Peripat. III. 11. II. p. 309.

Posidonius Simus vid. Simus.

Posidonius quidam I. 15. 4. I. p. 101.

Posidonii varii III. 15. II. p. 410.

Possélius (*Joannes*) *Medicus* VI. 10. 5. XIII. p. 466.

Possessor Ep. Afer VI. 4. 2. XI. p. 422.

Possini (*Pet.*) Thesaurus Asceticus VI. 10. 31. XIII. p. 753.

Poſſis Argivus Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Poſthumius (*Marinus*) *vid. Marinus.*
Poſtumianus Monachus V. 32. 18. IX. p. 33.
Poſtumius Epicur. III. 33. 3. II. p. 814.
Poſtumius (*Titus*) *JCtus* VI. 6. 5. XII. p. 341.
Potamon Alexandr. Plat. III. 3. II. p. 64.
Potamon Alexandr. III. 33. 8. II. p. 824. III. 1. 3. II. p. 20.
Potamon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Potamon Mytil. III. 8. 2. II. p. 226.
Potamones varii IV. 26. IV. p. 109.
Præſentinus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Praſchius (*Jo. Lud.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Praſion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
Pratinas Trag. fr. II. 19. I. p. 689. II. 15. 52. I. p. 588. V. 16. 19. VII. p. 726.
Praxagoras Athen. V. 5. 21. VI. p. 608. & 25. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 396.
Praxagoras Cous Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378. II. 10. 39. I. p. 432. MS.
Praxagoræ varii V. 38. 9. IX p. 396.
Praxidamas Pythag. II. 13. 1. I. p. 515. III. 10. 11. II. p. 270.
Praxilla Sicyonia Lyrica II. 15. 53. I. p. 588.
Praxiphanes Schol. Sophoclis II. 17. 5. I. p. 633.
Praxiphanes Rhodius Perip. III. 11. II. p. 309.
Praxiphanes varii III. 11. II. p. 309.
Praxis hiſtoricus I. 5. 12. I. p. 34.
πρᾶξις pro lectione apud Græcos. VI. 7. 14. XII. p. 694. not.
Praxiteles Peripat. III. 11. II. p. 309.
Praylus Hieroſol. VI. 4. 2. XI. p. 395.
Praylus Troadenſis III. 33. 5. II. p. 819.
Precatio ad JEſum CHriſtum matutina, meridiana & veſpertina græc. & lat. extat V. 42. 17. X. p. 335.
Preces græcæ VI. 10. 17. XIII. p. 496.
Predapalia vid. Bertapalia.
Premigenes Peripat. III. 11. II. p. 309.
Presbyter quidam Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 379.
Priamus I. 27. 1. I. p. 158.
L. Primigenius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 379.

Primion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prisca ſ. Priſcilla V. 1. 24. V. p. 201.
PRISCIANUS Lydus III. 9. 15. II. p. 243. III. 3. II. p. 64. III. 11. II. p. 309.
Priſcianus (*Theodorus*) VI. 7. 15. XII. p. 700. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Priſcus (*Flavius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Priſcus (*Fulcinius*) VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Priſcus Helvidius Stoicus III. 15. II. p. 410.
PRISCUS Sophiſta V. 5. 2. VI. p. 235. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 17. VI. p. 491. & 25. p. 686.
Proæreſius Sophiſta IV. 32. IV. p. 486.
Proba Falconia VI. 10. 19. XIII. p. 612.
Probenus (Jo.) V. 45. X. p. 541.
Problematum Scriptores græci III. 6. 25. II. p. 146.
Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς στάσεις IV. 31. 16. IV. p. 457.
de proceſſione Spiritus S. dialogus Man. Chryſoloræ cum Greg. Palama V. 43. 23. X. p. 431.
Πρόχειρον νόμων Baſilii Imp. VI. 6. 6. XII. p. 407. 468. & 489.
Prochorus Cydonius v. Cydonius.
Prochorus Diaconus V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 17. IX. p. 30. V. 32. 20. IX. p. 98. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Procles Peripat. III. 11. II. p. 309.
Procles Platon. III. 3. II. p. 65.
Proclianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proclinus Platon. III. 3. II. p. 65.
Proclus ſ. Proculus V. 1. 24. V. p. 202.
PROCLUS CPol. V. 28. 1. VIII. p. 600. V. 5. 17. VI. p. 512. 530. 531. 532. 542. 551. 552. 556. & p. 559. V. 15. 2. VIII. p. 555. & 3. p. 567. V. 30. 11. VIII. p. 796. V. 32. 20. IX. p. 54. 66. 85. 86. 88. 89. 90. 94. 95. 110. 111. 112. 129. 131. 133. 139. 143. & p. 144. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 4. 2. XI. p. 402. 436. 437. & 438. VI. 10. 1. XIII. p. 459. & 38. p. 790. & 44. p. 815.
Proclus Laodicenſis Syrus II. 12. 7. I. p. 469. II. 13. 1. I. p. 515. IV. 22. 3. IV. p. 5.
PROCLUS Lycius V. 26. 1. VIII. p. 455. I. 18. 1. I. p. 111. I. 36. 7. & 8. I. p. 248. II. 1. 5. I. p. 256. II. 3. 13. I. p. 293. MS. II. 5. 92. I. p. 338. II. 8. 10. I. p. 374. II. 10. 13. I. p. 417. III. 1. 3. II. p. 10. 11. 12. 14. 21. 23. & p. 38. III. 5. 22. II. p. 104. III. 6. 8. II. p. 123. & 9. p. 124. III. 6. 25. II. p.

p. 126. III. 3. II. p. 65. III. 11. II. p. 309. III. 14. 2. II. p. 369. & 18. p. 385. III. 23. II. p. 571. 578. 583. III. 20. 9. II. p. 503. III. 28. 7. II. p. 724. IV. 14 4. III. p. 418 IV. 26. 6. IV. p. 155. V. 5. 8. VI. p. 383. & 15. p. 486. MS. V. 16. 19. VII. p. 725. V. 28. 9. VIII. p. 489. V. 38. 9. IX p. 489. V. 45. X p. 482. VI. 10. 17. XIII. p. 532. & 19. p. 606. 608. & 43. p. 814.

Ejus Tractatus de Providentia & Fato latine extat V. 26. 1. VIII. p. 465.

Excerpta ex Ejus libro de decem dubitationibus circa Providentiam latine extant V. 26. 2. VIII. p. 497.

Excerpta ex ejus libro de malorum subsistentia latine extant V. 26. 3. VIII. p. 502

Ejus hymni quatuor græce & latine extant V. 26. 4. VIII. p. 508. VI. 10. 2. XIII. p. 463.

Procli Mallotæ duo Stoici III. 15. II. p. 411.

Proclus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.

Proclus Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.

Procli varii V. 26. 1. VIII p. 456.

PROCOPIUS Cæsariensis V. 5. 3. VI. p. 248. V. 4. 21. VI. p. 126. V. 5. 1. VI. p. 221. & 2. p. 230. & 17. p. 491. & 26 p. 689. V. 38. 9. IX. p. 396. V. 40. 2. IX. p. 627. not. VI. 10. 15. XIII. p. 479. & 36. p. 783. VI. 9. 4. XIII. p. 380.

PROCOPIUS Diaconus & Chartophylax V. 5. 17. VI. p. 514. 536. & 542. V. 17. 11. VII. p. 770. V. 32. 20. IX. p. 57. 98. & 109. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 544.

PROCOPIUS Gazæus Sophista V. 5. 3. VI. p. 258. II. 5. 93. I. p. 338. II. 10. 30. I. p. 427. V. 4. 14. VI. p. 95. V. 17. 10. VII. p. 754. & 4. p. 753. V. 31. VIII. p. 840. V. 38. 9. IX. p. 447. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 21 p. 629.

Ejus Epistola ad Hieronymum quendam græc. & lat. extat V. 24. VIII. p. 375. Choricii Oratio in hunc Procopium V. 31. VIII. p. 841.

Procopius Magister Memoriæ VI. 6. 5. XII. p. 341.

Procopius Presbyter V. 4. 37. VI. p. 145.

Demetrii Procopii Moschopolitæ de Græcis eruditis nostri & superioris sæculi exstat Græce & Lat. VI. 4. XI. p. 770.

Procopii varii V. 5. 3. VI. p. 258.

Proculus vid. Proclus.

Proculus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.

Proculus (*Sempronius*) VI. 6. 2. XII. p. 320. & 3. p. 332.

Prodicus Ceus Rhetor II. 23. 41. I. p. 838. IV. 32. IV. p. 487.

Pro-

Prodicus Hippocratis diſcipulus II. 24. 1. I. p. 844. & 6. p. 865.
Prodici Medici tres VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Prodicus Samius I. 19. 4. I. p. 129.
Prodici varii II. 23. 41. I. p. 838.
Prodromus (Theodorus) vid. THEODORUS.
Prognoſtica Aſtrologica An. 1577. & 1578. MS. V. 5. 28. VI. p. 703.
Prognoſtica ſereni aëris MS. I. 18. 6. I. p. 116.
Prolegomena rhetorica græc. & lat. extant V. 39. 2. IX. p. 586. vid. Troilus
Prologus ad commentaria variorum in Aphthonii progymnaſmata V. 5. 3. VI. p. 255. not. VI. 10. 45. XIII p. 848.
Prometheus I. 27. 1. I. p. 158. III. 5. 3. II. p. 82.
de Promontorio Chalcedon. ἡραίῳ fragmentum MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Promotus (Ælius) vid. Ælius.
Pronapides Athen. I. 27. 2. I. p. 159.
Pronomus Thebanus Com. II. 22. I. p. 786.
Pronous Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Propertius (*Sextus Aur.*) III. 33. 3. II. p. 815. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Prorus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Proſaleutes (Franc.) V. 45. X. p. 544.
Prosdocius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 345.
Prosdochus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proſechius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Proſenes Perip. III. 11. II. p. 310.
Proſper V. 38. 9. IX. p. 394. VI. 4. 2. XI. p. 399. & 427. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 44. p. 817.
Proſper Tiro V. 4. 1. VI. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Protagoras Abderites II. 23. 28. I. p. 823. II. 5. 94. I. p. 338. II. 7. 10. I. p. 368. II. 14. 18. I. p. 549. II. 15. 55. I. p. 595. III. 15. II. p. 411. IV. 32. IV. p. 487. V. 38. 9. IX. p. 439.
Protagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 380.
Protagoræ varii II. 23. 28. I. p. 824.
Protagoridas Cyzicenus II. 23. 28 I. p. 825. V. 6. 14. VI. p. 830.
Protarchus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Protarchus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Protas Peluſiotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Proteas Zeugmatites V. 7. 15. VII. p. 69.

Por-

Protecdicus (Geraſimus) vid. Geraſimus.
Protogenes Grammat. V. 7. 15. VII. p. 69.
Protogenes Pictor III 24. 10. II. p. 603.
de Proverbiis Scriptores veteres & recentiores IV. 9. III. p. 280.
Proverbiorum editio Aldina IV. 9. 6. III. p. 284.
Proxenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Proxenus Poſidonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Proxenus Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 515.
Prudentius Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 466. & 5. p. 466. & 467.
Pruſias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Prylis filius Hermetis I. 17. 4. I. p. 108.
Prytanis ſ. Prytanides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Prytanis Peripat. II. 11. I. p. 310.
Pſalmorum metaphraſes V. 16. 5. VII. p. 652.
Pſalterium græcum Aldi VI. 10. 19. XIII. p. 610.
Pſellus (Conſtant.) VI. 1. 17. XI. p. 50.
Pſellus (Euthymius) vid. Euthymius.
Pſellus (Jo.) V. 13. 7. VII. p. 540.
PSELLUS (Mich.) I. 22. 4. I. p. 146. MS. I. 36. 8. I. p. 249. II. 3. 14. I. p. 294. & 15. p. 295. II. 10. 50. I. p. 438. MS. II. 22. I. p. 769. MS. III. 1. 3. II. p. 23. MS. III. 3. II. p. 65. III. 5. 21. II. p. 102. & 23. p. 106. III. 6. 1. II. p. 110. & 2. p. 112. & 3. p. 114. & 5. p. 116. & 9. p. 125. & 11. p. 127. III. 10. 3. II. p. 258. III. 11. II. p. 310. III. 14. 18. II. p. 386. III. 23. II. p. 566. & 576. IV. 22. 13. IV. p. 18. & 14. p. 19. IV. 27. 2. IV. p. 187. IV. 30. 11. IV. p. 413. V. 1. 28. V. p. 248. not. MS. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 7. VI. p. 352. & 353. MS. & 8. p. 388. 389. & 17. p. 515. 517. 528. 531. 544. 558. 559. 567. & 20. p. 575. & 25. p. 684. V. 6. 11. VI. p. 818. V. 13. 3. VII. p. 520. & 7. p. 540. V. 7. 15. VII. p. 47. MS. V. 17. 9. VII. p. 751. & 13. p. 775. V. 32. 20. IX. p. 51. 57. 59. 81. 90. 93. 100. 114. 124. 142. & p. 144. V. 38. 12. IX. p. 559. V. 40. 2. IX. p. 625. V. 41. 2. X. p. 135. V. 42. 14. X. p. 322. V. 45. X. p. 478. 484. 485. 487. & p. 539. VI. 1. 17. XI. p. 49. VI. 3. 7. XI. p. 183. MS. VI. 6. 6. XII. p. 470. VI. 7. 9. XII. p. 647. VI. 8. 2. XII. p. 759. & 3. p. 767. & 7. p. 781. MS. VI. 9. 4. XIII. p. 338. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 21. p. 628. & 26. p. 644. & 38. p. 788.
Ejus tria primora ænigmata græce extant V. 45. X. p. 539.
Ejus διδασκαλία παντοδαπη græc. & lat. extat in fine Vol. V.

PSELLI varii vid. Allatii Tractat. in fine Vol. V.
Pseudepigrapha V. T. III. 29. 10. II. p. 750 VI. 12. 8. XIV. p. 150. sq.
Pseudepigrapha N. T. IV. 5. 13. III. p. 168. VI. 10. 44. XIII p. 833.
Psychrestus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
PTOCHOPROIDOMUS V. 6. 10. VI. p. 815.
Ptolemais Cyrenæa Pythag. II. 13. 2. I. p. 527. III. 10 9. II. p. 268.
PTOLEMÆUS Alexandr. cogn. Chennus Hephæstionis F. V. 7. 15. VII. p. 69. II. 5. 56. I. p. 335. & 100. p. 339. III. 4. 3. II. p. 77. V. 38. 9. IX. p. 440 VI. 10. 26. XIII. p. 641.
Ptolemæus Alexandr. cogn. Pindarion V. 7. 15. VII. p. 69. II. 5. 95. I. p. 338.
Ptolemæi Alexandrini duo Epicurei III. 33. 3. II. p. 815.
Ptolemæus Aristonici fil. Grammat. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 97. I. p. 338.
PTOLEMÆUS Ascalonita II. 5. 99. I. p. 339. II. 2. 18. I. p. 274. III. 11. II. p. 310. IV. 26. 15. IV. p. 174. IV. 33. 5. IV. p. 515.
Ejus de differentiis vocabulorum specimen græce extat IV. 33. 5. IV. p. 515.
Ptolemæus Astrologus III. 20. 11. II. p. 517.
PTOLEMÆUS (Claud.) IV. 14. III. p. 411. II. 13. 1. I. p. 516. III. 10. 3. II. p. 258 III 14 12. II. p. 379 & 18. p. 386. III. 20. 9. II. p. 504. III. 20. 10. II. p. 510. III. 22. 11. II. p. 448. & 16. p. 556. III. 23. II. p. 575. V. 26. 8. VIII. p. 518. V. 41. 3. X. p. 177. VI. 10. 17. XIII. p. 508. 532. & 42. p. 812. & 813.
Ejus liber de apparitione fixarum græc. & lat. extat IV. 14. 8. III. p. 420.
Ptolemæus Chirurgus VI. 9 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Cyrenæus Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
Ptolemæus Cytherius Poëta Epicus VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus ἐπιθέτης Grammat. V. 7. 15. VII p. 69. II. 5. 96. I. p. 338.
Ptolemæus Evergetes Rex II. 2. 13. I. p. 272. II. 5. 98. I. p. 339. VI. 9. 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Geographus III. 8. 2. II. p. 227.
Ptolemæus Gnosticus V. 1. 24. V. p. 201.
Ptolemæus Lagi Rex III. 8. 2. II. p. 226. II. 10. 41. I. p. 433. III. 11. II. p. 310.
Ptolemæus Medicus VI. 9 4. XIII. p. 381.
Ptolemæus Medicus alius VI. 9. 4 XIII. p. 382.
Ptolemæus Peripat. III. 11. II. p. 310.

Pto-

Ptolemæus (Philippus) vid. Philippus.
Ptolemæus Platon. III. 3. II. p. 65. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Ptolemæus Philadelphus II. 5. 96. I. p. 338. II. 13. 1. I. p. 515. III. 11. II. p. 310. IV. 14. 12. III. p. 449.
Ptolemæus Rhinocur. Epiſc. V. 38. 9. IX. p. 391.
Ptolemæi varii IV. 14. 15. III. p. 453. III. 11. II. p. 310.
Ptolotæus, nomen commentitium VI. 7. 8. XII. p. 653.
Publicius Gellius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. & 337.
Publius Ælius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333. & 337.
Publius Atilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 333.
Publius Hierapol. Stoicus III. 15. II p. 411.
Publii Medici duo VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Publii Mucii duo JCti VI. 6. 4. XII. p. 336.
Publius Papyrius vid. Papyrius.
Publius Rutilius Rufus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Publius Rutilius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Publius Syrus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Publius Victor VI. 10. 22. XIII. p. 635.
Puccius (*Anton.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Pudentianus Epic. III. 33. 3. II. p. 815. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pulcher Geometra III. 14. 18. II. p. 386.
P. Pupius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Puteanus (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Puteolanus JCtus V. 6. 4. XII. p. 338.
Puton Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Pycton Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyramus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pyron ſ. Pyrrhon Chronographus V. 4. 36. VI. p. 138. & 41. p. 157.
Pyrrhon Eleus Scepticus III. 33. 5. II. p. 817.
Pyrrhon Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 516.
Pyrrhus CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203.
Pyrrhus Magnes III. 18. 3. II. p. 455.
Pyrrhus ſ. Pyres Mileſius II. 22. I. p. 789. not.
Pyrrhus Rex III. 30. 12. II. p. 769.
Pyrſon Epic. III. 33. 3. II. p. 815.

Pythagoras Mathem. MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Pythagoras Medicus II. 5. 101. I. p. 339. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
PYTHAGORAS Philosophus II. 12. 1. I. p. 455. I. 19. 1. I. p. 117. & 4. p 129. II. 10. 9. I. p. 413. & 36. p. 431. II. 11. 4. I. p. 445. & 5. p. 447. & 7. p. 448. & 13. p. 455. II. 13. 1. I. p. 516. & 3. p. 529. II. 23. 1. I. p. 795. & 3. p. 798. III. 5. 4. II. p. 84. III. 14. 18. II. p. 385. IV. 24. 6. IV. p. 20. V. 16. 19. VIII. p. 723. & 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 3. p. 464. & 4. p. 464. & 5. p. 466. & 7. p. 471. & 8. p. 471. & 17. p. 516. & 19. p. 605. & 607. not. p. 613. & 20. p. 618. & 22. p 634. VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pythagoræ vita II. 12. 2. I. p. 456. V. 38. 9. IX. p. 496.
Pythagoras junior II. 13. 1. I. p. 516.
Pythagoras quidam II. 1. 3. I. p. 254.
Pythagoras Zacynthius III. 10. 9. II. p. 268.
Pythagoræ varii II. 12. 3. I. p. 458.
Pythagoricorum catalogus I. 13. 1. I. p. 490.
Pythagoricorum fragmenta I. 13. 3. I. p. 529.
Pythagoricarum Catalogus II. 13. 2. I. p. 524.
Pythangelus Tragicus II. 19. I. p. 689.
Pytheas Massal. IV. 2. 10. III. p. 37.
Pytheas Rhetor. IV. 32. IV. p. 487.
Pythermon Lyricus fr. II. 15. 53. I. p. 589.
Pythias Pythag. II. 13. 1. I. p. 517.
Pythion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Pythius Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 382.
Pythocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382. II. 24. 6. I. p. 865.
Pythocles Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Pythocles Platon. III. 3 II. p. 65.
Pythodorus Cyzicenus Pyrhag. II. 13. 1. I. p. 517.
Python Byzant. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
python Catanensis II. 22. I. p. 786.
python Peripat. III. 11. II. p. 310.
python Scepticus III. 33. 5. II. p. 819.
pythonicus Athen. V. 6. 14. VI. p. 830.

Q.

Quadratus Athen. Episc. V. 1. 24. V. p. 186. V. 8. 7. VII. p. 96.
Quadratus historicus V. 5. 21. VI. p. 606.

Quadratus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quadratus Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Quadrati varii V. 1. 24. V. p. 186.
Quercetanus (*Euſtathius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 158.
Quintiana (*Julia*) *Medica* VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintianus Aſcul. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 413. & 443.
Quintianus (*Joannes*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Quintilla V. 1. 24. V. p. 201.
Quintus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintus Sextius vid. Sextius.
Quintus Stertinius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Quintus Empiricus Pergamenus II. 24. 3. II. p. 857.
QUINTUS I. Cointus Smyrnæus II. 7. 6. I. p. 359. II. 3. 15. I. p. 296. II. 11. 8. I. p. 451. VI. 10. 19. XIII. p. 608. vid. Cointus.
Quirinus vid Cyrinus.

R.

Rabanus Abbas Fuldenſis VI. 1. 20. XI. p. 76. VI. 4. 2. XI. p. 508. 526. & 542.
Rabbi Moyſes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rabbula Edeſſenus Epiſc. V. 27. 8. VIII. p. 587. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 4. 2. XI. p. 436.
Rabirius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rabulium ſ. Ramplium MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Racendytes (Joſeph VI. 7. 7. XII. p. 636. & 639.
S. Radegundis VI. 4. 2. XI. p. 454.
Radulfus de Rivo VI. 1. 20. XI. p. 95. VI. 10. 44. XIII. p. 826.
Radulfus Rex VI. 4. 2. XI. p. 513.
Radulphus Ardens VI. 10. 39. XIII. p. 803.
Radulphus Lugdun. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 646.
de Raguſio (*Joannes*) vid Joannes.
Rahis Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 268.
Rammata (Georg.) vid Georgius.
Rapularius VI. 10. 39. XIII. p. 281.
Raphael Nicoſ. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 657.
RASIS Arabs ejusque Græcus interpres VI. 7. 13. XII. p. 692. VI. 9. 4. XIII. p. 281. 383. & 266.

Rathodus Trevirenſ. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Ratherius Veron. Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 574. & 526. VI. 1. 20. XI. p. 88.
Ratramus V. 38. 10. X. p. 520.
Rauracius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Raymundus Comes Toloſ. VI. 4. 2. XI. p. 632.
Raymundus Lullus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Raynaud (Walther) Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 653.
Raynoldus Remenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 597.
de re metrica Anonymi græci MS. V. 7. 10. VII. p. 17.
de re militari Scriptores græci MSti & deperditi III. 30. 12. II. p. 767.
de rebus geſtis Græcorum adverſus Turcas V. 5. 19. VI. p. 568.
de rebus Leonis, Alexandri &c. V. 5. 7. VI. p. 350.
Rebius (C. Aminius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Recceſninthus Rex VI. 4. 2. XI. p. 466.
Reformationis Eccleſiaſticæ Scriptores recentiores VI. 4. 4. XII. p. 186.
Reginus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
de Regio ſ. Regino (Nicol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Reheubatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 382.
Reineſii (Tho.) judicium de collectione MSS. Chemicorum græcorum extat VI. 8. 2. XII. p. 748.
pro Religionis Chriſtianæ veritate Scriptorum catalogus V. 8. 7. VII. p. 96.
Relationes Orientalium ad Imper. CPol. V. 11. 7. VII. p. 491.
Remedius Curienſis Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Remigius Remorum Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 416. 421. & 426.
Remnus (Claud.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Remus Favinus Palæmo VI. 7. 2. XII. p. p. 575.
Renaudoti (Euſeb.) Collectio liturgiarum Orient. VI. 10. 44. XIII. p. 818.
Ejus diſſertatio de Gennadio extat V. 43. X. p. 343.
Ejus diſquiſitio de barbaricis Ariſtotelis librorum verſionibus extat VI. 5. 6. XII. p. 246. Epiſtola de verſionibus Syriacis & Arabicis Hippocratis, &c. II. 24. 4. I. p. 861.
Reſponſa Sapientum græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 585.
Reuſnerus (Nicol.) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Rhabanus Maurus Mogunt. Epiſc. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 39. p. 806. & 44. p. 826.
Rhabda (Nicol.) MS. V. 7. 15. VII. p. 46.

Rha-

Rhadamanthus ſ. Rhadamantys Legislator II. 14. 12. I. p. 542. & 18. p. 549. II. 11. 5. I. p. 447.
Rhapſodi II. 2. 22. I. p. 276.
Rhaſoxeſtes V. 45. X. p. 544.
Rhazeus vid. Raſis.
Rheginus (Conſtant.) MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Rheginus Grammat. V. 38. 9. IX. p. 422.
Rheginus Methodicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Q. Rhemnius Fannius Palæmo VI. 7. 2. XII. p. 575. & 6. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rhetor (Nicol.) Platon. III. 3. II. p. 65.
Rhetores græci IV. 32. IV. p. 477. VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Rhetorum Græcor. Collectiones ab Allatio IV. 30. 11. IV. p. 410. ab Aldo Manutio IV. 31. 16. IV. p. 457. à Tho. Galeo IV. 31. 18. IV. p. 474.
Rhetorica prolegomena Troili Sophiſtæ græc. & lat. extant V. 39. 2. IX. p. 586.
περὶ ῥητορικῆς Autor IV. 31. 18. IV. p. 475. IV. 32. IV. p. 478.
ῥητορικὰ προβλήματα εἰς στάσεις IV. 31. 16. IV. p. 457.
περὶ ῥητορικῶν σχημάτων Scholia IV. 31. 16. IV. p. 458.
Rhetorius Aſtrologus MS. III. 20. 10. II. p. 515. V. 45. X. p. 544.
Rhexibius Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 517.
Rhianus Benæus Poëta ſr. II. 11. 7. I. p. 449. III. 28. 7. II. p. 724. & 1. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 723. & 724. VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Rhinthon Syracuſ. Trag. II. 19. I. p. 689.
Rhipalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 383.
Rhodinus V. 43. 37. X. p. 441.
Rhodinus (Neophytus) vid. Neophytus.
Rhodion (*Eucharius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 155.
Rhodiorum jus navale VI. 6. 6. XII. p. 491. 403. & 459.
Rhodippus Croton. Pythag. II. 13. 1. I. p. 517.
Rhodius Nilus vid. Nilus.
Rhodius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Rhodomannus (*Laur.*) VI. 10. 10. XIII. p. 472. not. & 11. p. 473. II. 2. 24. I. p. 280. II. 11. 8. I. p. 451.
Rhodon Aſianus V. 1. 24. V. p. 190. & 192. V. 1. 19. V. p. 84.
Rhodope Pythagorica II. 13. 2. I. p. 528.
Rhuzanus (*Jo.*) V. 5. 8. VI. p. 364.

Ria-

Rianus vid. Rhianus.
Ricard Poore vid. Poore.
Riccus (Auguſtin.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 95.
Richardus Albanenſis VI. 4. 2. XI. p. 604.
Richardus Anglicus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Richardus Florentinus V. 5. 27. VI. p. 691. V. 43. 8. X. p. 389.
Richardus Pampolit. V. 2. 6. V. p. 315.
Richerius (Edm.) VI. 4. 2. XI. p. 722.
Riculphus Sueſſion. Ep. VI. 4 2. XI. p. 558.
Rigaltii (Nic.) Scriptores rei accipitrariæ I. 25. 6. I. p. 155.
Rinaldus MS. VI. 8. 3. XII. p. 774.
del Rio (Balthaſ.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Riphinus Nicæenſis VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Rituale Eccleſiæ Ægyptiacæ V. 5. 29. VI. p. 706.
de Rivo (Radulfus) vid. Radulfus.
Robertus Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 649.
Robertus Francorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 574.
Robertus de Winchelſe vid. Winckelſe.
Rockeby (Guilh.) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Roſſinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Roſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Rogerius Rex VI. 10. 45. XIII p. 838.
Rogerus Baco VI. 9. 4. XIII. p. 384.
Romanus Cubicularius MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.
Romanus Diaconus Emeſenus V. 41. 2. X. p. 137.
Romani Sen. Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 416.
Romani jun. Imp. Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 420, & 426.
Romanus Nicephorus V. 45. X. p. 544.
Roſatus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Roſianus Apollinaris (T. Julius) vid. Julius.
Roſinus Chemicus VI. 8. 2. XII. p. 754.
Roſweydus (Heribertus) V. 32. 16. IX. p. 27.
Rota (Julianus Martianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 305.
Rous (Franc.) Mella Patrum VI. 10. 34. XIII. p. 756.
Rubellius (Plautus) vid. Plautus.
Rudolfus de Frameynsperg vid. Frameynsperg.
Rueff (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.

Ruellius (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Ruffinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Ruffinus Nicaenſis VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufinus Aquilej. V. 1. 12. V. p. 35. V. 4. 4. VI. p. 59. & 30. p. 118. & 33. p. 128. V. 14. 5. VII. p. 549. V. 19. 6. VIII. p. 71. & 81.
Rufinus Cyprius Perip. III. 11. II. p. 310.
Rufinus (*Licinius*) VI. 6. 2. XII. p. 330. & 3. p. 332. VI. 6. 6. XII. p. 478.
Rufinus Poeta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Ruffus Hierax Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus Domeſticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
RUFUS Epheſius Medicus IV. 3. 9. III. p. 102. II. 24. 3. I. p. 857. III. 26. 8. II. p. 627. V. 45. X. p. 544. VI. 7. 2. XII. p. 573. VI. 8. 5. XII. p. 778. VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus Feſtus ſ. Sextus Rufus VI. 10. 22. XIII. p. 634.
Rufus (*Menius*) *Medicus* IV. 3. 9. III. p. 104. VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rufus (*P. Rutilius*) VI. 6. 4. XII. p. 337. & 6. p. 470.
Rufus Scriptor de Muſica II. 19. I. p. 690. III. 10. 11. II. p. 290.
Rugenius Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 385.
Rullus Comicus II. 22. I. p. 786.
Rupertus Tuitienſis VI. 10. 44. XIII. p. 826.
de Rupeſciſſa (*Joannes*) *vid. Joannes.*
A. Rupilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ruricius Lemovicenſis VI. 4. 2. XI. p. 421. VI. 10. 35. XIII. p. 764.
de Ruſſorum converſione V. 5. 36. VI. p. 770. b.
Ruſticus (*Jun.*) *vid. Junius.*
Ruſticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ruſticus (*L. Meſſius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 336.
Ruſticus Placentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Rutgerus Trevir. Epiſc. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Rutilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Rutilius (*Publius*) *Rufus* VI. 6. 4. XII. p. 337. & 6. p. 490.
Ryd (*Valerius Anſelmus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 440.

S.

Sabas Monachus V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 20. IX. p. 98.
Sabbæ duo Maſſal. V. 28. 9. VIII. p. 392.
Sabbatianus Nomophylax V. 5. 28. VI. p. 700.

Sabbatius Protoſpatharius VI. 6. 6. XII p. 471.
de Sabellis (Lencius) vid. Lencius.
Sabellius Libycus Epiſc. V. 23. 10. VIII. p. 335. not.
Sabellius Pentapolit. Epiſc. V. 23. 10. VIII. p. 335. not.
Sabinianus σοφὸς VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sabinus (*Cælius*) VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332.
Sabinus (*Georg.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Sabinus Heracl. VI. 1. 9. XI. p. 25. V. 4. 30. VI. p. 119.
Sabinus (*Maſſurius*) *JCtus* VI. 6. 3. XII. p. 332.
L. Sabinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386. II. 24. 3. I. p. 857.
Sabinus (Pompejus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sabinus Romanus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabinus Sophiſta II. 25. 6. I. p. 872.
Sabinus Zeugmatenſis IV. 32. IV. p. 487.
Sabirius Pollio III. 18. 9. II. p. 462.
Sabon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabor ſ. Sapor Perſarum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabor fil. Sehel Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabud Arabum Rex VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sabur Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sacadas Argivus II. 15. 53. I. p. 589.
Sacas Trag. II. 19. I. p. 690.
Sadhſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Sagaris II. 7. 10. I. p. 367.
Sahar ſ. Saharus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Saher Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Ibnu Saigh Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
de Saincles (*Claud.*) VI. 9. 4. XIII. p. 816.
Saita (Joannes) V. 45. X. p. 523.
Saladinus Eſculanus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Salæthus Croton. Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Salamanes Hermias Sozomenus vid. SOZOMENUS.
Salamine Medica VI. 9. 4. XIII. p. 386.
Salaminius JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Salemnia Med. VI. 9. 4. XIII. p. 387.

Sa-

Salernitanus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Salicetus (*Nicol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 348.
Salimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 387.
Sal uſtius Athen. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Salluſtius (*Criſpus*) VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Salluſtius Cynicus III 13. II. p. 366.
Salluſtius Dionyſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salluſtius Mopſeates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
SALLUSTIUS Philoſophus VI. 10. 26. XIII. p. 643. & 641. I. 22. 2. I. p. 144.
Salluſtius Platonicus III. 13. II. p. 366.
Salluſtius Sophiſta II. 26. 8. I. p. 928.
Salluſtii alii VI. 10. 26. XIII. p. 644 III. 13. II. p. 366.
Salmanas Chemicus MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
Salmaſius (*Claud.*) VI. 10. 37. XIII. p. 787.
Salmuje Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salomo Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 761. & 767.
Salomo Epiſc. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
SALOMO Rex VI. 12. 8. XIV. p. 160. III. 29. 3. II. p. 735. VI. 9. 4. XIII. p. 387.
Salomones tres medici VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salpe Lesbia II. 15. 60. I. p. 598.
Salpe Medica VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Salvius (*Julianus*) *vid. Julianus.*
de Saliceto (*Guillermus Placentinus.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Simithras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Samius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684.
Sammius Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sammonicus (*Serenus*) *vid. Serenus.*
SAMONAS V. 8. 7. VII. p. 100. V. 42. 9. X. p. 288. VI. 10. 44. XIII. p. 815. & 824.
Samuel Alexandr. Patr. VI. 4. XI. p. 791.
Samuel Ebn Juda Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Samuel Edeſſenus Presb. V. 34. 10. IX. p. 286.
Samuye Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
de Sancta Cruce (*Andr.*) VI. 4. 2. XI. p. 680.
de Sanctis Scriptores V. 17. 3. VII. p. 732. not.

de Sanctis Ecclesiæ Orient. & Occid. Scriptores V. 32. 19. IX. p. 33.
Sanctorum vitæ, martyria & encomia græce scripta V. 5. 17. VI. p. 510. V. 32. 20. IX. p. 48.
Sanctorum vitæ per τρίτον τρίμηνον V. 5. 28. VI. p. 694.
Sanctus Pisaurensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sandazar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sanginaticius (*Georg.*) *vid. Georgius.*
Sannion Trag. II. 19. I. p. 690.
Sannyrion Athen. II. 22. I. p. 786.
Santabarenus V. 45. X. p. 544.
Saon Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Σαφὴς ἔλεγχος τῶν Ισμαηλιτῶν V. 5. 2. VI. p. 689.
SAPIENTIÆ liber apocryphus III. 29. 3. II. p. 735.
Sapientum septem, sententiæ II. 11. 4. I. p. 445.
Sapiens fil. Jubeyr Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sapor vid. Sabor.
SAPPHO Lesbia II. 15. 54. I. p. 589. II. 11. 5. I. p. 447. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684.
Sara Sythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Sarachus s. Saracus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sarapion Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
περὶ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς V. 5. 27. VI. p. 690.
ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσι γινομένη τάξις V. 5. 27. VI. p. 690.
Sarck Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sardeo Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sarkeothitus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sarpedon Catonis Pædagogus I. 28. 5. I. p. 166.
Sarpedon Rex Lyciæ I. 28. 5. I. p. 166.
Sarpedon Scepticus III. 33. 5. II p. 820.
Sasogoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 390.
Sasyches Legislator II. 14. 18. I. p. 546.
Saturninus (*Claud.*) *JCtus* VI. 6. 4. XII p. 338.
Saturninus Cythenas Empiricus III. 33. 5. II. p. 820. VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Q. Saturninus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Saturninus (*Venulejus*) *vid. Venulejus.*
Saturnus III. 5. 3. II. p. 81.
Satyrii Medici VI. 9. 4. XIII. p. 391.

Sa-

Satyrion Philosophus II. 23. 44. I. p. 840.
Satyrius s. Satyrus Thyillus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Satyrus Comicus II. 22. I. p. 787.
Satyrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Satyrus Peripat. III. 8. 2. II. p. 228. III. 11. II. p. 310.
Satyrus Stoicus III. 15. II. p. 411.
Satyrus Thyillus vid. Satyrius.
Satyrus Tragicus II. 19. I. p. 690.
L. Saufejus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Savonarola (*Hieron.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Savonarola (*Jo. Mich.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 299.
Saxoferratus (*Laur.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 308.
Sbiri (*Michael*) *vid. Michael.*
Scævola (*Cervidius*) *JCtus* III. 15. II. p. 411. VI. 6. 2. XII. p. 322. & 3. p. 332.
Scævola (*Q. Mucius*) *JCtus* III. 15. II. p. 411. VI. 6. 2. XII. p. 319. & 3. p. 332.
Scaliger (*Jul. Cæsar*) VI. 9. 4. XIII. p. 305. VI. 10. 5. XIII. p. 254.
Josephus Scaliger V. 4. VI. p. 34. 35.
Scamon Mytilen. II. 15. 55. I. p. 595. not.
Scare s. Sarck s. Scharai s. Scharac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Scaurus (M. Æmil.) Tragicus II. 19. I. p. 690.
Scepion Matarangus MS. IV. 22. 14. I. p. 18.
Scepsius (Erastus) vid. Erastus.
Scepticorum Catalogus III. 33. 5. II. p. 818.
Schear Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Schedel (*Hartman*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 174.
περὶ σχημάτων ῥητορικῶν IV. 31. 16. IV. p. 456.
Schiarchandus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Schill (*Jacob*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Schillerus (*Joach.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 254.
Schlusinger (*Eberh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 147.
Scholarius (Gennadius) vid. GENNADIUS.
Scholia in Æschylum II. 16. 9. I. p. 616.
Scholia in Anthologiam Epigrammatum Græc. III. 28. 6. II. p. 707.
Scholia in Alcinoum MS. IV. 23. 14. IV. p. 42.
Scholia in Apollonium III. 21. 4. II. p. 523.

Scholia in Aratum III. 18. 4. II. p. 456.
Scholia in Ariſtophanem II. 21. 4. I. p. 714. V. 40. 2. X. p. 628.
Scholia in Callimachum III. 19. 4. II. p. 490.
Scholia in Cleomedem MS. III. 5. 22. II. p. 104.
Scholia in Scalam Jo. Climaci V. 28. 12. VIII. p. 618.
Scholia in Euripidem II. 18. 5. I. p. 655.
Scholia in Gregorii Nazianz. ſcripta V. 13. 7. VII. p. 541.
Scholia in Heſiodi ἔργα καὶ ἡμέρας II. 8. 10. I. p. 374.
Scholia in Ἀσπίδα Heſiodi II. 8. 13. I. p. 376.
Scholia Heſiodi Theogoniam II. 8. 16. I. p. 378.
Scholia in Homerum II. 3. I. p. 285.
Scholia in Gregorii Nazianz. ſcripta V. 13. 7. VII. p. 541.
Scholia in Lucianum IV. 16. 3. III. p. 506.
Scholia in Scripta quædam S. Maximi V. 30. 10. VIII. p. 730.
Scholia in Nicandrum III. 26. 2. II. p. 620. & 3. p. 621.
Scholia ex Patribus in Geneſin & Exodum V. 5. 28. VI. p. 694.
Scholia in Novum Teſtam. V. 17. 21. VII. p. 792.
Scholia in Paulum Alexandr. III. 20. 9. II. p. 504.
Scholia in Pindarum II. 15. 4. I. p. 554.
Scholia in Ptolemæi Tetrabiblon IV. 14. 4. III. p. 417. V. 26. 10. VIII. p. 519.
Scholia in Sophoclem II. 17. 5. I. p. 633.
Scholia in Theocritum III. 17. 6. II. p. 436.
Scholia in Thucydidem II. 25. 6. I. p. 872.
Schudt (*Jo. Jac.*) *faſciculus græcus* VI. 10. 3. XIII. p. 464.
Scultzius (*Jo. Henr.*) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Schurmannia (*Anna Maria*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Scindaxar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 391.
Scindapſus Homeri famulus II. 1. 8. I. p. 259. not.
C. Scipio Naſica VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sciras Tarentinus Com. II. 22. I. p. 787.
Sclerias Comicus fr. II. 22. I. p. 787. II. 11. 12. I. p. 453.
Scocares (Andr.) MS. V. 43. 24. X. p. 435.
Scopas Legislator II. 14. 18. I. p. 549.
Scordilius Maraphara (Zachar.) vid. Maraphara.
Scotus (*Joannes*) VI. 4. 2. XI. p. 581.
De Scribendi variis modis I. 27. 3. I. p. 159.

Scribonius Largus VI. 9. 4. XIII. p. 391. VI. 7. 2. XII. p. 574.
Scriptores nonnulli anonymi editi cum Chronico Eusebii V. 4. 1. VI. p. 35.
Scriptorum Græcorum lib. V. c. 4. & 5. recensitorum indiculus V. 5. 36. VI. p. 769.
Scrofa (*Sebast.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Scuphus Corcyr. V. 45. X. p. 515.
Scutariota (Nicetas) vid. Nicetas.
Scutariota (Theodorus) vid. Theodorus.
SCYLAX Caryandensis IV. 2. 6. III. p. 31. III. 23. II. p. 584. VI. 10. 42. XIII. p. 811.
Scylax Halic. IV. 2. 6. III. p. 32.
Scylitza (Georg.) vid. Georgius.
Scylitza (Joannes) vid. JOANNES.
SCYMNUS Chius IV. 2. 9. III. p. 35. VI. 9. 4. XIII. p. 812.
Scyron vid. Siron.
Scythianus V. 1. 32. V. p. 280.
Scythinus Jamborum Poëta II. 13. 1. I. p. 517. II. 15. 54. I. p. 591. II. 23. 4. I. p. 801.
Scythinus alius Poëta II. 13. 1. I. p. 517.
Sebastenus (Leo) VI. 1. 16. XI. p. 48.
Sebastus Cyminetus V. 45. X. p. 516. VI. 4. XI. p. 782.
Seber Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Secæus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Sectæ Philosophicæ variæ III. 33. 7. II. p. 823. supra, Philosoph.
Secunda Livilla, Medica VI. 9. 4. XIII. p. 392.
SECUNDUS Athen. II. 13. 1. I. p. 517. VI. 10. 26. XIII. p. 642.
Ejus Sententiæ græc. & lat. extant VI. 10. 18. XIII. p. 565.
Ejus Sententiæ s. quæstiones problematum latine extant V. 10. 18. XIII. p. 575.
Ejus Responsa ad interrogata Adriani latine extant VI. 10. 18. XIII. p. 573.
Secundus Gymnastes VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Secundus (Julius) vid. Julius.
Secundus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Secundus (*Sex. Pedius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedatus Episc. VI. 4. 2. XI. p. 421. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 43. p. 814.

Sedekias Medicus Judæus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedisnar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sedulius Poëta VI. 10. 5. XIII. p. 467. & 19. p. 612.
Seheber Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seher Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seleucus Alexandr. Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70. I. 11. 8. I. p. 78. I. 21. 2. I. p. 137. not. II. 5. 102. I. p. 339. II. 14. 17. I. p. 545. IV. 9. 1. III. p. 281.
Seleucus Charinus V. 1. 32. V. p. 288.
Seleucus Cyzicenus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seleucus Emesenus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 15. 4. I. p. 555. & 9. p. 564. IV. 20. 2. III. p. 626. not.
Seleucus Magus I. 11. 8. I. p. 78.
Seleucus Tarsensis IV. 20. 2. III. p. 626. not.
Selinuntius Pythag. II. 13. 1. I. p. 520.
Sellus (Homerus) vid. Homerus.
Selneccerus (*Nicol.*) VI. 10. 12. XIII. p. 473. not.
περὶ τῶν Σημαντικῶν τὸ καθέζεσθαι V. 7. 9. VII. p. 13.
τὰ Σημαντικὰ τὸ πορεύεσθαι V. 7. 9. VII. p. 13.
τὰ Σημαντικὰ τὸ ἡ ἢ τὸ ὡς V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 41.
Semesones Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Semius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Semmias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
P. Sempronius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Sempronius Jucundus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sempronius Proculus vid. Proculus.
Semus Eleus V. 7. 15. VII. p. 70.
Sendabasar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sendhesar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Sendihiar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Seneca (*L. Annæus*) III. 15. II. p. 411.
Seneca Tragicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Senecio (*Herennius*) *Stoicus* III. 15. II. p. 411.
Sennus (*Dominicus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 145.
Sententiæ jambicæ monostichæ II. 11. 4. I. p. 445.
Sententiarum Græcarum collectiones II. 11.
Sentia Elis vid. Elis.
Septimius Epise. V. 38. 9. IX. p. 394.

Se-

Seraphim Metrop. Dryſtræ VI. 4. XI. p. 796.
Seraphinus Hieromon. Mytil. V. 45. X. p. 538.
Serapion (Ælius) Alexandr. Rhetor. V. 21. 6. VIII. p. 192. II. 7. 10. I. p. 367. III. 1. 3. II. p. 20. III. 20. 10. II. p. 515. MS. IV. 32. IV. p. 487.
Serapion junior Alex. III. 3. II. p. 65. IV. 32. IV. p. 487.
Serapion Alexandr. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 392.
Serapion Antioch. Epiſc. fr. V. 1. 24. V. p. 193.
Serapion Comicus fr. II. 22. I. p. 787. II. 11. 12. I. p. 453.
Serapion Hierapolita Stoicus III. 15. II. p. 411.
Serapion (Joannes) vid. Joannes.
Serapion Martyr. V. 2. in add. V. p. 338.
Serapion Poëta II. 22. I. p. 787.
SERAPION Thmuitanus Epiſc. V. 21. 5. VIII. p. 191. V. 1. 32. V. p. 292. MS. V. 17. 4. VII. p. 736. V. 38. 9. IX. p. 402. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
Serapiones varii V. 21. 6. VIII. p. 192.
Serenianus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Serenus (Ælius) Athen. V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 1. I. p. 330. & 85. p. 337. & 103. p. 339. IV. 4. 4. III. p. 120. V. 38. 9. IX. p. 507.
SERENUS Antiſnenſis MS. III. 22. 19. II. p. 559. III. 23. II. p. 568. III. 14. 18. II. p. 386. V. 26. 1. VIII. p. 464. V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Serenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 393.
Serenus Sammonicus VI. 7. 2. XII. p. 574. & 6. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 445. & p. 393.
Sereni varii V. 38. 9. IX. p. 507. not.
Sergius Arſenoitarum Epiſc. V. 33. 4. IX. p. 230.
Sergius Babylonius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 393.
Sergius Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 761. p. 776.
Sergius Confeſſor V. 5. 25. VI. p. 686. V. 38. 9. IX. p. 397.
Sergius CPol. Patr. V. 41. 3. X. p. 203. VI. 4. 2. XI. p. 462.
Sergius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 70.
Sergius hæret. fr. V. I. 32. V. p. 286.
Sergius Hagiop. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 544.
C. Sergius Orata vid. Orata.
Sergius Papa VI. 4. 2. XI. p. 472.
Sergius II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 525.
Sergius Zeugmatenſis IV. 30. 6. IV. p. 392. IV. 32. IV. p. 487.

Serinus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Sermones XXI. variorum ſanctorum virorum diverſi argumenti V. 38. 9. IX. p. 501.
Sermoneta (*Joh.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Serranus (*Joh.*) III. 1. 7. II. p. 35. VI. 10. 20. XIII. p. 617.
Servatus Lupus vid. Lupus.
Servilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Servilius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Servius Fabius Pictor JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Servius Sulpitius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Seſcar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Seſirid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Seſoſtris Ægyptius II. 14. 18. I. p. 546. IV. 2. 10. III. p. 38. not.
Sethus Patriarcha MS. III. 20. 10. II. p. 515.
Sethus (Simeon) vid. SIMEON.
SEVERIANUS Gabalorum Epiſcop. V. 34. 5. IX. p. 267. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 15. 3. VII. p. 596. p. 609. p. 611. p. 631. V. 17. 10. VII. p. 757. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19 p. 790. V. 5. 17. VI. p. 549. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 20. IX. p. 125. VI. 10. 38. XIII. p. 790. & 39. p. 795.
Severianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Severianus Procli Diſc. III. 3. II. p. 65. III. 19. 3. II. p. 490. II. 26. 5. I. p. 809.
Severiani varii V. 34. 5. IX. p. 269.
Severus Acephalus hæret. v. SEVERUS Antiochenus.
SEVERUS Alexandr. Rhetor IV. 30. 11. IV. p. 411. IV. 31. 18. IV. p. 475. IV. 32. IV. p. 487. VI. 10. 1. XIII. p. 458. & 26. p. 648.
Severus Alexandrinus Patr. V. 36. 3. IX. p. 349. & 2. p. 348. VI. 10. 44. XIII. p. 818.
SEVERUS Antiochenus Epiſc. Acephalus V. 36. 1. IX. p. 343. V. 5. 3. VI. p. 253. not. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. & 13. p. 775. & 14. p. 778. & 19. p. 790. V. 34. 12. IX. p. 311. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 10. 44. XIII. p. 821. & 45. p. 840. ſq.
Severus (Gabriel) vid. Gabriel.
Severus Imp. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Severus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.

Severus Platonicus fr. III. 3. II. p. 65. III. 1. 3. II. p. 23. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Severus Theodotius vid. Theodotius.
Severus (Valerius) JCtus VI. 6. 4. XII. p 338. p. 339.
Severi varii V. 36. 3. IX. p. 349.
Sextia L. Tertia Medica VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Sextius ſ. Seſtius Niger Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 394.
Sextius (Quintus) Stoicus III. 15. II. p. 411.
Sextus (Ælius) JCtus III. 15. II. p. 411. VI. 6. 4. XII. p. 333. p. 338.
Sextus Aurelius Victor vid. Victor.
Sextus Cæcilius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 334.
Sextus Chæroneus III. 15. II. p. 411. IV. 18. 1. III. p. 591. not. VI. 7. 6. XII. p. 613. p. 614. VI. 9. 4. XIII. p. 394.
SEXTUS Empiricus IV. 18. III. p. 590. III. 33. 5. II. p. 820. VI. 9. 4. XIII. p. 394. Diſſertationes anti Scepticæ exſtant Græce & Lat. VI. 7. 6. XII. p. 617.
Sextus Fabius ſ. Fadius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Sextus Herius Muſolus vid. Muſolus.
Sextus Herius Stoicus III. 15. II. p. 411.
Sextus Pedius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Pedius Secundus vid. Secundus.
Sexti Papyrii duo JCti VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Placitus Platonicus VI. 7. 6. XII. p. 613. & 2. p. 574. VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Ejus Liber de medicina ex animalibus, latine extat VI. 9. 4. XIII. p. 395.
Sextus Pompejus Stoicus III. 15. II. p. 411. VI. 6. 4. XII. p. 337.
Sextus Pomponius vid. Pomponius.
Sextus Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sextus ſ. Sixtus Pythag. II. 13. 1. I. p. 520. infra, SIXTUS.
Sextus Rufus vid. Rufus Feſtus.
Sextus Scriptor de Reſurrectione V. 1. 24. V. p. 199. V. 8. 7. VII. p. 96.
SEXTI Diſputationes antiſcepticæ græc. & lat. extant VI. 7. 6. XII. p. 617.
Sexti varii VI. 7. 6. XII. p. 615. II. 13. 1. I. p. 520. III. 15. II. p. 411. IV. 18. 1. III. p. 591. not.
Siberus (Adam.) Medicus VI. 10. 5. XIII. p. 776.

Siburius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
SIBYLLÆ & Sibyllina I. 29. ſqq. I. p. 167. V. 16, 19. VII. p. 727. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Sibyntius Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sicardus Cremon. Ep. VI. 1. 20. XI. p. 95.
Sicas Tarent. II. 13. 1. I. p. 520.
Sicelides Poëta Epigr. III. 28. 1. II. p. 686.
Sichaldus (Gilbert.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 171.
Sicidites idem cum Mich. GLYCA.
Sicyonius (Theodorus) v. Theodorus.
Sidaſcar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sideniar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sidetes (Marcellus) vid. MARCELLUS.
Sidetes (Philippus) vid. PHILIPPUS.
Sidhſar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sido Ponti filia I. 34. 1. I. p. 232.
Sidonius Perip. III. 6. 1. II. p. 111.
Sidron Hoſchius vid. Hoſchius.
Sigeardus VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Sigebertus Rex VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Sigefridus Mogunt. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 465. p. 494.
Siggybertus Rex Metenſium VI. 4. 2. XI. p. 465. p. 494.
Sigismundus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 675.
Sigon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Sigonius (Carol.) VI. 10. 20. XIII. p. 620.
Silaniones Trag. II. 19. I. p. 690.
Silanus (Claudius) vid. Claudius.
Silarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silentiarius (Paulus) vid. PAULUS.
Silianus (C. Claudius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silicius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Siligenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.
Silimachus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423. vid. Salimachus.
Silius Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I p. 520.
Silius Italicus Poëta VI. 9. 4. XIII. p. 423. VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Silo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 423.

Sil-

Silverius Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 433.
Silvester I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 350. p. 354. p. 765.
Silvester II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 573.
Simachus Peripat. III. 11. II. p. 310.
Simeon Cabasilas II. 9. 15. V. 5. 28. VI. p. 693. p. 701.
Simeon Diaconus V. 5. 28. VI. p. 702.
Simeon Grammat. MS. V. 7. 15. VII. p. 70. V. 40. 7. X. p. 23.
Simeon Hieromon. V. 5. 28. VI. p. 697.
Simeon humilis Abbas V. 5. 17. VI. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 141.
SIMEON Magister & Logotheta cognom. Metaphrastes V. 5. 17. VI. p. 509. p. 564. II. 10. 50. I. p. 438. V. 1. 13. V. p. 41. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 7. VI. p. 352. & 25. p. 684. V. 15. 2. VII. p. 557. V. 16. 19. VII. p. 726. & 18. p. 717. V. 19. 2. VIII. p. 62. & 6. p. 86. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 17. IX. p. 31. not. & 20. p. 48. not. V. 41. 2. X. p. 137. VI. 1. 15. XI. 43. & 20. p. 53. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 45. p. 836.
SIMEON S. Mamantis Monast. Præfectus V. 42. 14. X. p. 299. V. 45. X. p. 487.
Ejus Orationum & hymnorum summa capita græce extant V. 42. 14. X. p. 300.
Simeon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
SIMEON Sethus V. 42. 14. X. p. 319. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 11. VI. p. 460. V. 5. 25. VI. p. 684. VI. 9. 4. XIII. p. 423.
SIMEON Stylites V. 34. 8. IX. p. 277. V. 41. 2. X. p. 137.
Simeones Stylites duo alii V. 34. 8. IX. p. 279.
SIMEON Thessalon. V. 42. 14. X. p. 326. V. 5. 22. VI. p. 620. & 28. p. 702. V. 41. 2. X. p. 137. V. 45. X. p. 516. VI. 10. 44. XIII. p. 835. Argumenta operis contra hæreses, Græce & Latine exstant VI. 11. 6. XIV. p. 52.
Simeon Xylocercinus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Simeones varii V. 42. 13. X. p. 296.
Simmeas Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Simmias Medus Ochlagogus VI. 9. 4. XIII. p. 424. III. 26. 8. II. p. 628.
SIMMIAS Rhodius III. 17. 14. II. p. 446. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 685. II. 11. 13. I. p. 455.
Simmias Syracus. III. 33. 6. II. p. 822.
Simmias Thebanus II. 23. 42. I. p. 839. III. 10. 9. II. p. 268.

Simon Athen. II. 23. 42. I. p. 839. II. 10. 35. I. p. 430. III. 4. 2. II. p. 76. III. 10. 9. II. p. 268. VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Asceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Simon Cretensis V. 42. 14. X. p. 329.
Simon de Janua s. Genuensis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Hippiatricus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simon Maccabæus VI. 29. 9. II. p. 749.
Simon Magnesius II. 15. 56. I. p. 596.
Simon Magus V. 1. 24. V. p. 199.
Simones Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simones varii V. 42. 13. X. p. 298.
Simonactides Chius VI. 9. 4. XIII. p. 424.
SIMONIDES CEUS fr. II. 15. 55. I. p. 591. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 13. p. 455. II. 19. I. p. 690. III. 28. 7. II. p. 725. & 1. p. 684. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 5. XIII. p. 466. & 17. p. 516. & 22. p. 634.
Simonides Ceus junior II. 15. 55. I. p. 595.
Simonides varii II. 15. 55. I. p. 595. V. 42. 13. X. p. 299.
Simplicius Papa VI. 4. 2. XI. p. 411.
SIMPLICIUS Philosophus V. 29. VIII. p. 620. III. 3. II. p. 65. III. 6. 1. II. p. 110. & 9. p. 125. & 10. p. 126. & 14. p. 129. & 26. p. 148. IV. 7. 4. III. p. 263. IV. 28. 11. IV. 292. MS. IV. 31. 6. IV. p. 432. MS. VI. 10. 19. XIII. p. 609.
Simplicii varii V. 29. 11. VIII. p. 665.
Simus Cous VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Simus Posidonius II. 13. 1. I. p. 520.
Simylus Chalcid. II. 22. I. p. 787.
Simylus Comicus II. 22. I. p. 787. II. 11. 12. I. p. 453.
Sinapius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Sindisar s. Sindihsar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 424.
Siphnius nomen commentitium VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Sinopensium Epigramma III. 28. 7. II. p. 725.
SIRACHIDES III. 29. II. p. 727. VI. 9. 4. XIII. p. 253. VI. 10. 17. XIII. p. 517.
Siricius Neapol. Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Siricius Papa VI 4. 2. XI. p. 387. p. 429. p. 763.
Sirmondus (Jac.) VI. 4. 2. XI. p. 597.

Si-

Siron ſ. Scyron ſ. Syron Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Siſinnius CPol. Patr. V. 45. X. p. 545. V. 5. 17. VI. p. 514. V. 32. 20. IX. p. 57. VI. 3. 7. XI. p. 184.
Siſinnius Novat. Epiſc. V. 45. X. p. 545. V. 38. 9. IX. p. 391. p. 395. III. 11. II. p. 310.
Siſoes Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Siſyphus Cous I. 34. 1. I. p. 232.
Siſyphus Æoli filius VI. 9. 4. XIII. p. 425. I. 34. 1. I. p. 232.
Siſyphus Latro I. 34. 1. I. p. 232.
SIXTUS ſ. Sextus V. 45. X. p. 545. Ejus ſententiæ VI. 10. XIII. p. 645.
S. Sixtus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 339. p. 406.
S. Sixtus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 345. XIII. p. 645.
Sixtus ſ. Xyſtus III. Papa VI. 4. 2. XI. 402. p. 403. p. 429. p. 764.
Sixtus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 688.
Sixtus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 721.
Smaragda Canabutzena V. 5. 28. VI. p. 700.
Smaragdus S. Mich. VI. 10. 39. XIII. p. 806.
Sminthes Arati comment. III. 18. 3. II. p. 455.
Smintheas Tarentinus II. 13. 1. I. p. 520.
Smyrnenſis Eccleſiæ Epiſt. ad Eccleſias Ponti, V. 1. 14. V. p. 50.
Socles Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
SOCRATES Athen. Philoſophus II. 23. 30. I p. 825. II. 9. 6. I. p. 395. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 5. I. p. 447.
Socrates Bithynus III. 11. II. p. 311.
Socrates Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Socrates varii II. 23. 30. I. p. 827.
Socratici nonnulli II. 23. 31. ſqq. I. p. 828.
Socratides Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71.
Socration Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
de Soldevilla (Philip.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Soliardus (Mich.) MS. V. 7. 15. VII. p. 46.
Solineus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Solitus Archidiac. V. 45. X. p. 545.
de Solo (Geraldus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 170.
Solomon vid. SALOMON.
SOLON Legislator II. 14. 18. I. p. 544. II. 2. 11. I. p. 270. II. 10. 36. I. p. 431. II. 11. 1. I. p. 440. & 5. p. 447. & 6. p. 447. & 7. p. 448.

448. & 13. p. 455. II. 14. 18. I. p. 549. III. 1. 3. II. p. 24. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 17. p. 516. & 22. p. 634.
Solon (Claudian.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Diætarius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Lycius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Solon Smyrnæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
de Somniorum interpretatione Scriptores IV. 13. 13. III. p. 409.
Sonnatius Remenſis Ep. VI. 4. 2. XI. p. 463.
Sopater Paphius Comicus & Parodus fr. II. 22. I. p. 787. II. 7. 2. I. p. 354. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453.
Sopater Philoſophus IV. 19. 2. III. p. 602.
SOPATER Sophiſta IV. 31. 16. IV. p. 457. & 5. p. 429. & 6. p. 431. not. II. 19. I. p. 690. III. 8. 2. II. p. 228. III. 24. 10. II. p. 603. III. 27. 2. II. p. 663. IV. 20. 6. III. p. 633. IV. 32. IV. p. 487. V. 38. 9. IX. p. 423.
Sopatri varii V. 38. 9. IX. p. 423. II. 10. 12. I. p. 416. II. 22. I. p. 787.
Sopher Perſa VI. 8. 3. XII. p. 775.
de S. Sophia (*Galeacius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Sophianus (*Mich.*) *vid. Michael.*
Sophianus (Theodorus) MS. III. 10. 10. II. p. 269.
Sophilus Sicyonius II. 22. I. p. 788.
Sophilus Rhamnuſius II. 17. 1. I. p. 619. not. IV. 32. IV. p. 487.
Sophiſtarum græcorum catalogus IV. 32. IV. p. 477.
Sophiſtarum nomina quorum vitas ſcripſit Philoſtratus IV. 24. 6. IV. p. 49.
SOPHOCLES Athen. Tragicus II. 17. I. p. 619. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. II. 2. 24. I. p. 284. II. 14. 18. I. p. 546. III. 28. 7. II. p. 725. V. 6. 14. VI. p. 830. V. 16. 19. VII. p. 725. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 17. p. 508. & 19. p. 608. & 20. p. 623.
Sophocles Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
Sophocles varii II. 17. 3. I. p. 623. not.
Sophonias Monachus V. 45. X. p. 545. III. 6. 1. II. p. 110. MS.
Sophron Syracuſ. fr. II. 22. I. p. 788.

So-

Sophronius Archiep. V. 5. 28. VI. p. 700. V. 21. 8. VIII. p. 198.
Sophronius Hieromon. V. 5. 28. VI. p. 699.
SOPHRONIUS Hieros. Patr. V. 21. 8. VIII. p. 199. III. 28. 7. II. p. 725. V. 1. 24. V. p. 196. V. 4. 37. VI. p. 147. V. 5. 17. VI. p. 521. p. 534. p. 536. p. 546. p. 547. p. 554. V. 5. 28. VI. p. 699. V. 15. 2. VII. p. 556. V. 32. 11. IX. p. 22. not. & 12. p. 24. & 16. p. 28. & 20. p. 70. p. 91. p. 93. p. 99. p. 114. p. 119. p. 121. p. 135. V. 38. 9. IX. p. 484. V. 41. 3. X. p. 205. & 2. p. 137. VI. 1. 15. XI. p. 45. VI. 10. 39. XIII. p. 806. not.
Ex Ejus Synodica de hæreticis locus græc. & lat. extat V. 11. 9. VII. p. 483.
SOPHRONIUS S. Hieronymi amicus V. 21. 7. VIII. p. 195. III. 12. 15. II. p. 360. V. 24. VIII. p. 374. V. 38. 9. IX. p. 382.
Sophronius Sophista V. 32. 11. IX. p. 22.
Sophronii varii V. 21. 8. VIII. p. 198.
Sopolis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 425.
SORANUS Ephesius Medicus VI. 7. 10. XII. p. 674. II. 10. 39. I. p. 432. MS. II. 24. 1. I. p. 796. not. VI. 7. 20. XII. p. 626. & 8. 5. XII. p. 779. MS. & 7. p. 780.
Ejus vita Hippocratis gr. & lat. extat VI. 7. 10. XII. p. 675.
Soranus Ephesius junior VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Soranus Mallotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sorani varii VI. 7. 10. XII. p. 684.
Sosagoras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosander Geographus IV. 2. 10. III. p. 37.
Sosander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Sosibius Laco V. 7. 15. VII. p. 70. II. 5. 105. I. p. 339.
Sosibius Trag. II. 19. I. p. 691.
Sosibii varii III. 19. 2. I. p. 485. not.
Sosicles Atticus IV. 22. 7. IV. p. 10.
Sosicles Syrac. II. 19. I. p. 691.
Sosicrates Comicus fr. II. 22. I. p. 788. II. 11. 12. I. p. 453.
Sosicrates Historicus II. 23. 30. I. p. 827.
Sosicrates Medicus VI. 9. 4 XIII. p. 426.
Sosicrates Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Sosigenes Ægyptius III. 5. 21. II. p. 100. III. 11. II. p. 311. IV. 25. 2. IV. p. 70.

Soſigenes varii III. 5, 21. II. p. 100. not.
Soſimenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Soſipater Comicus fr. II. 22. I. p. 789. II. 11. 12. I. p. 453.
Soſiphanes II. 5. 106. I. p. 339.
Soſiphanes Trag. II. 19. I. p. 691.
Soſipolis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Soſiſtratus Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 520.
Soſtheus Trag. II. 19. I. p. 691. II. 11. 5. I. p. 447. & 12. p. 453. II. 22. I. p. 789.
Soſthenes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Soſthenes Platonicus III. 3. II. p. 65.
Soſthenes Sicyonius II. 13. 1. I. p. 520.
Soſtratius Sicyonius II. 13. 1. I. p. 520.
Soſtratus Eudemus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 7. 16. XII. p. 707. not. VI. 9. 4. XIII. p. 426.
Soſtratus Nyſæus V. 7. 15. VII. p. 70.
Soſus Aſcalon. Stoicus III. 15. II. p. 412.
Soſus Sophiſta IV. 32. IV. p. 487.
Sotacus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Sotades Athen. Comicus II. 22. I. p. 789.
Sotades Maronita II. 22. I. p. 789. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. ſq. p. 452. & 11. ſq. p. 453. & 13. p. 455. V. 6. 14. VI. p. 830.
Sotades varii II. 22. I. p. 789.
Soter (Chriſtianus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 114.
Soter Romanus Ep. V. 1. 24. V. p. 190. VI. 4. 2. XI. p. 340.
Soteres (Gregor.) VI. 4. XI. p. 796.
Soterichus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Soterichus Oaſites Poëta III. 8. 2. II. p. 228. IV. 24. 15. IV. p. 61. V. 5. 2. VI. p. 420. not. V. 16. 10. VIII. p. 684. not.
Soterichus Pantevgenus V. 45. X. p. 546.
Soteridas Epidaurius Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 107. I. p. 339. II. 22. I. p. 774. & p. 789. II. 18. 5. I. p. 656.
Soterides alius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 71.
Soterides Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Soterus Sophiſta IV. 32. IV. p. 487.

So-

Sotion fr. V. 38. 9. IX. p. 440. II. 11. 5. I. p. 447. III. 6. 25. II. p. 146. & 38. p. 169. VI. 10. 20. XIII. p. 618. &. 22. p. 633.
Sotion Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 311.
Sotion Alex. Stoicus III. 15. II. p. 412. II. 13. 1. I p. 520.
Sotion junior III. 8. 2. II. p. 229.
Sotion Peripat. III. 11. II. p. 229.
Sotion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Sotira obſtetrix VI. 9. 4. XIII. p. 427.
SOZOMENUS (Salamanes Hermias) V. 4. 31. VI. p. 121. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 38. 9. IX. p. 385.
Sozomeni duo alii V. 4. 31. VI. p. 124.
Spachanes V. 45. X. p. 546.
Spadarius (Nicol.) vid. Nicolaus.
Spantones Byzant. VI. 4. XI. p. 797.
Spanus liber V. 45. X. p. 515.
SPECIMEN Sapientiæ Indorum V. 5. 11. VI. p. 460.
Specimina MSS. ex Lexicis V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Sperantius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Speduſa Med. VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Speuſippus Athen. II. 13. 1. I. p. 520. III. 1. 3. II. p. 29. & 8. p. 37. III. 3. II. p. 65. III. 28. 7. II. p. 725. IV. 22. 15. IV. p. 20.
de Sphæris, globis cœleſtibus & inſtrumentis aſtron. veterum IV. 14. 16. III. p. 455.
Sphærus Stoicus III. 15. II. p. 412. II. 23. 4. I. p. 801. V. 6. 14. VI. p. 830.
Sphodrias Cynicus III. 13. II. p. 366. & in add. p. 828. V. 6. 14. VI. p. 830.
Spintharus Tarent. II. 13. 1. I. p. 520.
Spintharus Trag. II. 19. I. p. 691. II. 17. 3. I. p. 629. & 4. p. 632.
Spittalus Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Splenius Philoſophus V. 45. X. p. 546.
Spole (*Haquini*) λέξεις ῥηταί VI. 10. 24. XIII. p. 639.
Sporus Nicænus III. 14. 18. II. p. 386. III. 18. 3. II. p. 455.
Spurius Albinus Stoicus III. 15. II. p. 412.
Stagirus Sophiſta V. 24. VIII. p. 366.
Stamatius ex Anchialo V. 5. 28. VI. p. 697.
Stamatius è Scyro V. 5. 28. VI. p. 700.

Stanoſmodus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Staphylus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Staſeas Neapol. Perip. III. 11. II. p. 311.
Staſimus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Staſinus Cyprius II. 2. 24. I. p. 282.
Statillius Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Statius Anneus VI. 9. 4. XIII. p. 427.
Statius Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
de Statuaria ac pictoria re Scriptores III. 24. 10. II. p. 500.
Statyllius Flaccus Poëta III. 28. 7. II. p. 725.
Stavracius (Joannes) V. 5. 17. VI. p. 522. V. 32. 20. IX. p. 72. V. 41. 2. X. p. 133. V. 45. X. p. 521. VI. 1. 16. XI. p. 48.
Stauracius Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Staurinus (*Jo. Andr.*) V. 43. 37. X. p. 441.
de Stavropatis V. 5. 19. VI. p. 568.
Stella (*Eraſmus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 153.
Stempanus (*Jac. Hollerius*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Stenidas Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Stephaces Athen. Hieromon. VI. 4. XI. p. 728.
Stephanus Alexandr. III. 20. 10. II. p. 515. MS. vid. Stephanus Athen.
Stephanus Alexidis fil. Comicus II. 22. I. p. 790.
Stephanus Angliæ Rex VI. 4. 2. XI. p. 611.
Stephanus Antiphanis fil. Comicus II. 22. I. p. 790.
STEPHANUS Athen. ſ. Alexandr. Medicus VI. 7. 14. XII. p. 693. IV. 3. 4. III. p. 96. VI. 7. 9. XII. p. 649. p. 654. VI. 8. 2. XII. p. 757. & 3. p. 766. p. 767. p. 769. p. 776. p. 777. ſq. & 6. p. 779. & 7. p. 782. MS.
Stephanus Byzantinus quidam V. 5. 17. VI. p. 560. V. 30. 11. VIII. p. 818. V. 32. 20. IX. p. 144.
STEPHANUS Byzantinus Grammat. IV. 2. 14. III. p. 45. III. 23. II. p. 585. IV. 19. 2. III. p. 602. V. 5. 3. VI. p. 255. not. MS. V. 7. 13. VII. p. 24. MS. & 15. p. 47. MS. & p. 71. VI. 10. 19. XIII. p. 609. & 45. p. 845.
Stephanus Cardin. VI. 4. 2. XI. p. 584.
Stephanus (*Carol.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 108.

Ste-

Stephanus Diaconus CPol. Eccleſiæ V. 11. 9. VII. p. 478. VI. 10. 4. XIII. p. 836.
Stephanus Edeſſenus V. 5. 11. VI. p. 461.
Stephanus Epheſius MS. VI. 1. 10. XI. p. 26.
Stephanus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Stephanus Gloſſographus MS. IV. 36. 1. IV. p. 569. V. 40. 8. X. p. 53.
Stephanus Gobarus V. 38. 9. IX. p. 486.
Stephanus Hagiopolita V. 41. 2. X. p. 137.
Stephanus (*Henric.*) VI. 10. 5. XIII. p. 466. p. 467. & 20. p. 617. p. 624.
Ejus Poëſis Philoſophica II. 23. 1. I. p. 795.
Ejus Artis medicæ Principes VI. 7. 2. XII. p. 572.
Ejus Parodiæ morales II. 7. 2. I. p. 354.
Ejus Homerocentones II. 7. 4. I. p. 357.
Ejus Corpus Poëtarum Græcorum Heroicorum V. 16. 19. VII. p. 723.
Stephanorum Stemma VI. 10. 20. XIII. p. 615.
ex Stephanorum officinis editi Scriptores græci VI. 10. 20. XIII. p. 616.
Stephani (*Jo.*) *Theologia Hippocratis extat* VI. 9. 4. XIII. p. 192.
Stephanus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 358. p. 563.
Stephanus Lariſſenus VI. 4. 2. XI. p. 429.
Stephanus Magnes MS. VI. 8. 7. XII. p. 782.
Stephani Medici varii VI. 7. 14. XII. p. 694. VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Stephanus Monachus V. 41. 3. X. p. 203.
Stephanus Monachus Sabaita II. 19. 1. p. 691. V. 5. 17. VI. p. 556. V. 32. 20. IX. p. 139. V. 41. 2. X. p. 137.
Stephanus Niger IV. 20. 6. III. p. 633.
S. Stephanus Papa VI. 4. 2. XI. p. 344.
Stephanus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 481.
Stephanus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 483.
Stephanus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 483.
Stephanus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 539. & 556.
Stephanus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 559.
Stephanus IX. Papa VI. 4. 2. XI. p. 583.
Stephanus Pariſ. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 610.

Stephanus Patracenſis Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 690.
Stephanus Philoſophus MS. III. 6. 5. II. p. 116. & 6. p. 119.
Stero (*Henr.*) VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Stertinius (*Quintus*) *vid. Quintus.*
Stertius (*Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 169.
Steſander Samius II. 2. 22. I. p. 277.
Steſichorus Heſiodi fil. fr. II. 15. 57. I. p. 596. I. 2. 6. I. p. 9. not. II. 2. 24. I. p. 280. not. & p. 281. III. 17. 8. II. p. 439. V. 16. 19. VIII. p. 725.
Steſiclides II. 15. 2. I. p. 553.
Steſimbrotus Thaſius II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 54. I. p. 335. & 109. p. 340.
Sthenelus Trag. II. 19. I. p. 691.
Sthenorides Locrus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
στίχοι περὶ τῆς ἁγίας βαρβάρας V. 16. 18. VII. p. 717.
Stichoras Hieromon. V. 45. X. p. 546.
Stilpo Megar. II. 23. 43. I. p. 839. III. 13. II. p. 366. III. 33. 6. II. p. 822.
STOBÆUS (Joannes) V. 30. 1. VIII. p. 665. V. 38. 9. IX. p. 430. V. 40. 9. X. p. 72. VI. 10. 37. XIII. p. 788.
Stoicorum catalogus III. 15. II. p. 386.
Stolus Britannicus Ocularius VI. 9. 4. XIII. p. 428.
STRABO Amaſenus Geographus IV. 1. 1. III. p. 1. III. 8. 2. II. p. 229. III. 11. II. p. 311. III. 15. II. p. 412. III. 23. II. p. 585. III. 30. 6. II. p. 761. VI. 10. 19. XIII. p. 608. & 20. p. 619. & 42. p. 812.
Strabo (*Walafridus*) *vid. Walafridus.*
Strabones varii IV. 1. 7. III. p. 8.
Strategemata veterum ſelecta MS. III. 23. II. p. 572.
Strategicorum & de re militari Scriptorum Catalogus III. 30. 12. II. p. 767.
Strategus (Anton.) VI. 4. XI. p. 801.
Stratiotes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Stratius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Strato Alexandr. Perip. III. 11. II. p. 311.
Stratones Comici duo II. 22. I. p. 790. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Strato Iſocratis diſcip. IV. 32. IV. p. 487. II. 26. 5. I. p. 901.

Stra-

Stratones Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 428.
Strato Physicus Lampsac. III. 11. II. p. 311. III. 6. 20. II. p. 136.
Strato Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Stratocles Rhodius II. 5. 110. I. p. 340. III. 30. 12. II. p. 769.
Stratocles Rhetor IV. 32. IV. p. 487.
Stratocles Sidonius VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Stratonicus Pergamenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Strattis Athen. Com. fr. II. 22. I. p. 790. II. 11. 12. I. p. 453. II. 19. I. p. 691.
Strattis Olynthius III. 8. 1. II. p. 205. & 2. p. 229.
Strozza (*Cyriacus*) III. 6. 33. II. p.
Strutius (*Joseph.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 302.
Studita (Joseph.) vid. Josephus.
Studita (Naucratius) vid. Naucratius.
Studita (Theodorus) vid. THEODORUS.
Stupanus (*Anton.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Stylianus Mapa, Neocæsar Ep. V. 45. X. p. 546. V. 5. 3. VI. p. 254. not. & 19. p. 568. V. 38. 2. IX. p. 372. V. 45. X. p. 481. VI. 4. 2. p. 539. p. 557. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Stylites (Simeon) vid. Simeon.
Stylitæ varii V. 34. 8. IX. p. 279.
Svaresii (*Johannes. Mar.*) *Notitia Basilicorum extat* VI. 6. 6. XII. p. 467.
Sudines V. 40. 2. IX. p. 623. not.
Sudinus Magus V. 40. 2. IX. p. 623. not.
Svederus (*Pet.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Suetonius Tranquillus II. 2. 16. I. p. 274. not. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Sugdores Doctor Johannensis V. 45. X. p. 515.
Sugdures (Georg.) VI. 4 XI. p. 799.
Sugerius Abbas S. Dionys. VI. 4. 2. XI. p. 612.
Sviceri (*Jo. Henr.*) *P. & Fil.* VI. 10. 23. XIII. p. 638. not.
Ejus Εμπύρευμα ευσεβείας VI. 10. 23. XIII. p. 638.
SVIDAS V. 40. IX. p. 620. X. p. 1. IV. 9. 8. III. p. 285. IV. 19. 2. III. p. 603. not. V. 5. 2. VI. p. 237. p. 247. V. 40. 5. X. p. 19. & 7. p. 23. VI. 10. 12. XIII. p. 474. & 13. p. 477. & 19. p. 605. p. 606. & 22. p. 636.

Sui-

Suidas hiſtoricus V. 40. 2. IX. p. 626.
Sulahin Heben Hahaſen Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Sulemen Eben Haſen Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Sulpitius VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Sulpitius (Servius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338.
Superianus Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Surdus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Suribes Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Suſario Icarienſis ſ. Megarenſis II. 22. I. p. 791. I. 6. 1. I. p. 35.
Syager ſ. Syagrus I. 34. 3. I. p. 232. II. 7. 10. I. p. 367.
Sylburgii (Frid.) Saracenica V. 5. 27. VI. p. 689.
Ejus cura editi Scriptores græci VI. 10. 22. XIII. p. 633.
de Syllogiſmis Libellus III. 6. 3. II. p. 114.
Syllus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Sylvanius (Barthol.) VI. 9. 4. XIII. p. 100.
Sylvanus VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Sylveſtri I. Acta græca MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Sylvius Ambianus (Jac.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 251.
Sylvius (Æneas) VI. 4. 2. XI. p. 673.
Symbolum Apoſtolicum VI. 4. 2. XI. p. 361.
Symbolum Nicænum VI. 4. 2. XI. p. 361.
Symichus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Symmachus Anatom. VI. 9. 4. XIII. p. 429.
Symmachus Athen. II. 21. 4. I. p. 715.
SYMMACHUS Samarit. III. 12. 10. II. p. 336.
Symmachus Papa VI. 4. 2. XI. p. 418.
Symphoſius Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 391.
συναγωγὴ Chirurgorum græcorum MS. VI. 8. 5. XII. p. 778.
Synali duo Medici VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Synallus Philoſophus III. 33. 4. II. p. 817.
Syncellus (Elias) vid. Elias.
Syncellus (Georg.) vid. GEORGIUS.
Syncellus (Michaël.) vid. Michaël.
SYNESIUS Cyrenæus Philoſophus V. 22. 11. VIII. p. 221. II. 10. 14. I. p. 417. & 36. p. 431. III. 3. II. p. 66. III. 28. 7. II. p. 725. IV. 13. 13. III. p. 409. V. 16. 19. VII. p. 726. V. 38. 9. IX. p. 385. V. 45. X. p. 480. VI. 4. 2. XI. p. 393. VI. 10. 1. XIII. p. 458. p. 461. & 15. p. 478. &

& 17. p. 518. p. 528. & 19. p. 609. & 20. p. 617. p. 622. & 43. p. 814.
SYNESIUS Philosophus chemicus V. 22. 17. VIII. p. 232. VI. 8. 2. XII. p. 752. & 3. p. 769.
Ejus Epistola ad Dioscorum græc. & lat. extat VI. 22. 17. VIII. p. 233.
Synesius Scholasticus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 725.
Synesii duo melodi V. 41. 2. X. p. 137.
Synesii varii V. 22. 16. VIII. p. 232.
συγγαφὴ χρονογεαφικὴ V. 6. 8. VI. p. 381.
Syngelus (Mich.) vid. Michaël.
de Synodis synopticæ relationes VI. 3. XI. p. 160.
Synodorum s. Conciliorum Synopses V. 38. 10. IX. p. 520. not.
de Synodis Expositio vetus græc. & latin. extat VI. 1. 10. XI. p. 34.
Synodus contra Pelagium & Celestium V. 38. 9. IX. p. 392.
de VII. Synodis narratio MS. V. 5. 15. VI. p. 485.
Synonymorum, Epithetorum, phrasium &c. græcarum collectiones V. 40. 13. X. p. 97.
Σύνοψις τῶν ἁγίων καὶ οἰκυμενικῶν συνόδων VI. 3. 5. XI. p. 171.
Σύνοψις ἀκριβεστάτη περὶ ὕρων MS. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Σύνταγμα κανόνων MS. VI. 1. 10. XI. p. 28.
Syntipas Philosophus Persa V. 42. 19. X. p. 339. V. 45. X. p. 515.
Siriaci quidam Libri Romæ latine vertendi V. 32. 19. IX. p. 34. not.
SYRIANUS Philoxeni fil. Alexandrinus V. 26. 1. VIII. p. 449. I. 18. 1. I. p. 111. II. 5. 111. I. p. 340. III. 1. 3. II. p. 22. III. 6. 10. II. p. 126. & p. 148. III. 3. II. p. 66. III. 6. 2. II. p. 112. III. 11. II. p. 312. IV. 31. 5. IV. p. 429. IV. 31. 6. IV. p. 432. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Syriani duo alii V. 26. 1. VIII. p. 450. not.
Syrigus (Meletius) vid. Meletius.
Syropulus (Callistus) vid. Callistus.
Syropulus s. Sguropulus (Sylvester) V. 45. X. p. 544. V. 43. 2. X. p. 380. VI. 4. 2. XI. p. 682.

T.

Tabari Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tabellæ IV. depictæ cum Carminibus Græcis VI. 10. 45. XIII. p. 842.
Tabulæ Geographicæ IV. 2. 10. III. p. 38. not.
Tachon Peripat. III. 11. II. p. 312.
Tacitus Historicus VI. 10. 20. XIII. p. 621.
Tactica MS. III. 23. II. p. 572.
Tactica & explicationes rerum bellicarum V. 5. 3. VI. p. 255. not. VI. 1. p. 45. XIII. p. 848.
Tacuinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tagautius (Joannes) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Talius s. Thalius Ælius, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Talius Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tassamat. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Talus II. 14. 13. I. p. 542.
περὶ τῶν ταφων τῶν βασιλέων V. 5. 20. VI. p. 575.
Tarasius CPol. Patr. V. 41. 7. X. p. 219. V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 113. VI. 1. 19. XI. p. 57.
Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Tarentius Medicus VI 9. 4. XIII. p. 430.
Tarreus II. 15. 4. I. p. 555.
Tarrhæus (Lucillus) vid. LUCILLUS.
Tarruntenus s. Tarrutinus Paternus III. 30. 12. II. p. 769. VI. 6. 2. XII. p. 329. & 3. p. 332.
L. Tarruntius Firmanus vid. Firmanus.
TATIANUS V. 1. 19. V. p. 81. V. 8. 7. VII. p. 96. p. 98. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Tatiani varii V. 1. 19. V. p. 84.
Tatius (Achilles) vid. ACHILLES.
Taubmannus (Frid.) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
L. Tauranius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Taurentius VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Tauriscus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 71.

Taurus Berytius III. 3. II. p. 66. III. 1. 3. II. p. 18. p. 23. III. 1. 8. II. p. 37. V. 26. 14. VIII. p. 524.
τάξις παλαιὰ καὶ ὀνομασίαι τῶν ἀρχόντων V. 7. 15. VII. p. 36. p. 41. & 9. p. 15.
τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιτρέφοσι V. 5. 27. VI. p. 690.
Telamones duo medici VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Telavges Pythagoræ fil. II. 13. 1. I. p. 521. II. 12. 4. I. p. 464.
Telecles Platon. III. 3. II. p. 67.
Teleclides Athen. fr. II. 22. I. p. 791. I. 6. 3. I. p. 36. II. 8. 18. I. p. 381. II. 11. 12. I. p. 453.
Telegonus Trag. II. 19. I. p. 692.
Telephanes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Telephus Pergamenus Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 112. I. p. 340. II. 6. 6. I. p. 346. III. 1. 8. II. p. 38. V. 26. 21. VIII. p. 534.
Telephi duo alii II. 5. 112. I. p. 340.
Teles Pythag. fragm. II. 13. 1. I. p. 521. II. 11. 12. I. p. 453.
Telesilla Argiva Poëtria II. 15. 58. I. p. 598.
S. Telesphorus VI. 4. 2. XI. p. 339.
Telestas Selinuntius fr. II. 15. 59. I. p. 598. V. 16. 19. VII. p. 726.
Telestæ duo alii II. 15. 59. I. p. 598.
Tellen Lyricus II. 15. 60. I. p. 598.
Temagoras Gelous Peripat. III. 11. II. p. 312.
Temeson Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430. vid. Themison.
Temimius Miconis, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Temnonides Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
de Templariis Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 650. not.
Tenedius (Joseph.) VI. 6. 6. XII. p. 470.
Teranon s. Theranon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Terebinthus V. 1. 32. V. p. 280.
Terentius Asclepiadeus (Marcus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431. p. 320.
Terentius Clemens JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 331. p. 332.
Terentius Comicus VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Terentius Eutychianus, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 430.
Terentius Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431. p. 440.

Terentius Velpiſtus (Evelpiſtus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Terpander Poëta II. 14. 11. I. p. 541. I. 34. 4. I. p. 234. II. 5. 112. I. p. 340.
Terpſion Megaricus II. 23. 44. I. p. 840.
Tertullianus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332.
Tertullianus Doctor Eccleſ. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Teſta (C. Trebatius) JCtus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Teſtandrus (Joſeph.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 302.
TESTAMENTUM XII. Patriarcharum V. 1. 3. V. p. 3.
in Ptolemæi Tetrabiblon ſcholia græca IV. 14. 4. III. p. 417.
Teſtimoniorum autor adv. Judæos V. 8. 7. VII. p. 100.
Teucer Babylonius ſ. Zeuchus III. 20. 10. II. p. 510. & 11. p. 517.
Teucer Cyzicenus V. 5. 25. VI. p. 686.
Teucer Telamonis fil. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Teutgardus Trevir. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Thabetus Arabs III. 23. II. p. 565. p. 566. p. 568. p. 573.
Thaddæus Peluſiota V. 8. 7. VII. p. 100.
Thaddæus Scotorum Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 777.
Thaddeus Florentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thalaſſerus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thalaſſinus (Joannes) VI. 4. XI. p. 789.
THALASSIUS Presbyter & Abbas V. 41. 3. X. p. 167. II. 11. 8. I. p. 451. not. V. 5. 25. VI. p. 686. V. 28. 12. VIII. p. 618. V. 41. 3. X. p. 167.
Thalaſſii varii V. 41. 3. X. p. 168.
Thalelæus junior JCtus V. 45. X. p. 546. VI. 6. 6. XII. p. 358. p. 366. p. 473. p. 481.
Thalelæus Cilix Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thales Cretenſis I. 35. 1. I. pag. 236. II. 14. 10. I. p. 539. II. 14. 18. I. p. 549.
Thales Mileſius I. 35. 3. I. p. 238. I. 24. 4. I. p. 151. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 1. I. p. 796. II. 24. 6. I. p. 865. III. 5. 4. II. p. 82. III. 14. 18. II. p. 385. III. 18. 3. II. p. 456.
Thalius vid. Talius.
Thallus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamor Æthiops VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamus Ægyptius I. 2. 2. I. p. 7.

Tha-

Thamus jun. I. 2. 2. I. p. 8.
Thamyras Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Thamyris Thrax I. 35. 4. I. p. 240.
Thamyræ alii I. 35. 6. I. p. 421.
Tharmadinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Tharreas ſ. Tharrias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Tharſeus Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Theætetus Athen. Geometra III. 14. 18. II. p. 385.
Theætetus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Theætetus Pythag. II. 13. 1. I. p. 521. II. 14. 18. I. p. 549.
Theætetus Scholaſticus III. 28. 7. II. p. 726.
Theagenes Cnidius V. 7. 15. VII. p. 71.
Theagenes Cynicus III. 13. II. p. 366. I. 31. 12. I. p. 196.
Theagenes Rheginus I. 1. 4. I. p. 3. II. 1. 3. I. p. 254. II. 5. 113. I. p. 340.
Theages Pythag. II. 13. 1. I. p. 521. & 3. p. 530.
THEANO Pythag. II. 13. 2. I. p. 528. II. 10. 24. I. p. 425. & 38. p. 432. II. 12. 4. I. p. 464. & 5. p. 465.
Theanones aliæ II. 13. 2. I. p. 528.
Theanor Crotoniata II. 13. 1. I. p. 521.
Theariſtus ſ. Evariſtus VI. 4. 2. XI. p. 366.
Theatri Chemici & Bibliothecæ Chemicæ Mangeti Scriptores VI. 7. 17. XII. p. 714.
Thebæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
περὶ τῆς θείας τέχνης τῶν φιλοσόφων MS. VI. 8. 3. XII. p. 775.
Theilo ſ. Trilo ſ. Filo VI. 4. 2. XI. p. 366.
Themis I. 24. 4. I. p. 150. I. 35. 7. I. p. 241.
Themiſon Laodiceus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 431.
Themiſon jun. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Themiſtius Agnoëta, Diaconus Alexandr. V. 18. 2. VIII. p. 5. V. 37. 9. X. p. 367. V. 38. 9. X. p. 384. p. 409.
THEMISTIUS Euphrades V. 18. 1. VIII. p. 1. ſqq. III. 6. 1. II. p. 111. & 3. p. 114. & 4. p. 115. & 9. p. 125. & 10. p. 126. & 14. p. 129. & 15. p. 130. III. 11. II. p. 312. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 1. XIII. p. 461. & 20. p. 621. p. 622. & 19. p. 609.
Themiſtius Hadrianopolis Epiſc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Themiſtoclea ſ. Theoclea Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.

THEMISTOCLES Athen. Dux II. 10. 34. I. p. 429. IV. 32. IV. p. 488.
Themiſtocles duo Stoici III. 15. II. p. 412.
Themiſtogenes Syrac. III. 4. 2. II. p. 72.
Theoclea Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.
Theocles Pythag. II. 13. 1. I. p. 521.
Theocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theocritus Chius II. 10. 41. I. p. 433. III. 28. 7. II. p. 726. V. 38. 9. IX. p. 435. XIV. p. 228.
Theocritus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
THEOCRITUS Syracuſ. III. 17. II. p. 429. II. 11. 5. I. p. 447. & 13. p. 455. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. p. 726. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 465. & 5. p. 466. p. 467. & 8. p. 471. & 17. p. 507. p. 517. & 19. p. 606. & 20. p. 622. p. 624. & 21. p. 630.
in Theocritum Scholia MS. III. 17. 6. II. p. 437.
Theocriti alii III. 17. 4. II. p. 435.
Theoctiſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theoctiſtus Melodus V. 41. 2. X. p. 137.
Theoctonicus (Pet.) VI. 8. 4. XII. p. 778. a.
Theodas Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodas Laodic. Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Theodectes Phaſelites III. 11. II. p. 312. II. 19. I. p. 692. II. 11. 12. I. p. 453. & 5. p. 447. II. 26. 5. I. p. 901. III. 7. II. p. 201. IV. 32. IV. p. 488.
Theodectes prioris fil. III. 2. II. p. 312.
Theodulus Monachus idem cum Thoma Magiſtro V. 45. X. p. 546. vid. THOMAS.
Theodogius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodora Platonica III. 3. II. p. 70. III. 11. II. p. 314.
Theodoras II. 22. I. p. 789. not.
THEODORETUS Cyri Epiſcop. V. 11. 7. VII. p. 430. II. 10. 46. I. p. 436. III. 29. 5. II. p. 740. V. 2. 6. V. p. 312. V. 4. 32. VI. p. 124. & 37. p. 147. V. 5. 17. VI. p. 537. p. 558. V. 8. 7. VII. p. 99. V. 15. 2. VII. p. 555. V. 11. 4. VII. p. 422. V. 17. 4. VII. p. 736. & 10. p. 759. p. 765. & 17. p. 787. & 18. p. 788. & 19. p. 790. V. 19. 10. VIII. p. 133. V. 32. 16. IX. p. 29. &

17. p. 31. & 19. p. 34. & 20. p. 66. p. 100. p. 142. V. 34. 10. IX. p. 286. V. 38. 9. IX. p. 385. p. 387. p. 394. p. 447. p. 502. V. 41. 3. X. p. 158. & 2. p. 137. VI. 1. 11. XI. p. 35. VI. 4. 2. XI. p. 437. p. 438. p. 443. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 17. p. 509. & 20. p. 617. & 22. p. 634. & 44. p. 823.
Theodoreti duo alii V. 11. 7. VII. p. 449.
Theodoretus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodoricus Rex VI. 4. 2. XI. p. 419. p. 420. p. 468.
Theodoricus Cemenſis Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 432.
Theodoricus Turingus VI. 10. 35. XIII. p. 776.
Theodorides Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 1. p. 686.
Theodoritus vid. THEODORETUS.
Theodoritus ſ. Theodorus Antioch. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 484.
Theodoritus Gramm. V. 7. 15. VII. p. 36. p. 71.
Theodoritus Laced. Metrop. VI. 4. XI. p. 780.
Theodoritus Lignid. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 423.
Theodorus Abbas & Philoſophus MS. V. 13. 7. VII. p. 540. V. 11. 7. VII. p. 451.
THEODORUS Abucara vid. Abucara.
Theodorus Actuarius ſ. Magiſter VI. 9. 4. XIII. p. 33.
Theodorus Ægin. Ep. V. 38. 9. IX. p. 498.
Theodorus Alanienſis Ep. V. 5. 17. VI. p. 532. V. 32. 20. IX. p. 94.
Theodorus Alexandr. Mon. V. 38. 9. IX. p. 409. V. 18. 2. VIII. p. 6.
Theodorus Alexandr. vicarius V. 41. 3. X. p. 203.
Theodorus Ancyranus V. 29. 3. VIII. p. 603. V. 17. 19. VII. p. 790.
Theodorus Aſinæus Platon. III. 1. 3. II. p. 23. III. 3. II. p. 67. V. 26. 14. VIII. p. 524.
Theodorus Atheus III. 3. II. p. 67. III. 33. 4. II. p. 817.
THEODORUS Balſamon vid. Balſamon.
Theodorus Byzantius Diaconus V. 30. 10. VIII. p. 735.
Theodorus Byzantius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus Cæſar. Archiep. II. 10. 50. I. p. 438.
Theodorus Cantuar. Archiep. VI. 1. 20. XI. p. 73. VI. 4. 2. XI. p. 472. p. 474.
Theodorus Cappadox VI. 4. 2. XI. p. 436.
Theodorus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 769.
Theodorus Cœtonita V. 33. 4. IX. p. 245. V. 41. 2. X. p. 137.

Theo-

Theodorus Cutula V. 5. 6. VI. p. 322.
Theodorus Cynopolita IV. 30. 11. IV. p. 412. IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus Cynulcus III. 13. II. p. 366.
Theodorus Cyrenæus II. 13. 1. I. p. 521. III. 14. 18. II p. 385.
Theodorus Cyzicenus V. 5. 17. VI. p. 517. V. 32. 20. IX. p. 63.
Theodorus Daphnopates V. 5. 8. VI. p. 388. V. 5. 17. VI. p. 537. p. 552. V. 11. 7. VII. p. 440. V. 32. 20. IX. p. 100. p. 101. p. 131. V. 33. 4. IX. p. 235.
THEODORUS Duca Lascaris, vid. Lascaris.
Theodorus Edessenus V. 28. 12. VIII. p. 618.
Theodorus Gadarenus IV. 34. 2. IV. p. 514. & 19. p. 538. IV. 32. IV. p. 488.
Theodorus S. Galli Monachus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
THEODORUS Gaza vid. Gaza.
Theodorus Graptus V. 5. 6. VI. p. 297. p. 324. & 26. p. 688.
Theodorus Hagiopol. V. 33. 4. IX. p. 177. p. 181. VI. 10. 35. XIII. p. 770. vid. Theodorus Mopsvestenus.
THEODORUS Heracleensis V. 24. VIII. p. 412. V. 17. 4. VII. p. 736. & 6. p. 743. & 10. p. 759. p. 765. & 19. p. 790. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Theodorus Hermopol. JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 366. MS. p. 479. p. 473. p. 563. MS.
Theodorus Iconiensis Episcop. V. 32. 20. IX. p. 65. VI. 10. 38. XIII. p. 791.
Theodorus junior Homologeta V. 5. 17. VI. p. 543. V. 32. 20. IX. p. 112.
Theodorus Lascaris vid. Lascaris.
THEODORUS Lector CPol. V. 4. 34. VI. p. 128. V. 34. 10. IX. p. 286.
Theodorus Magister V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX. p. 131. V. 15. 3. VII. p. 620.
Theodori Mechanici duo III. 18. 4. II. p. 456. not.
Theodori Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEODORUS Meliteniota V. 33. 4. IX. p. 198. III. 5. 23. II. p. 107.
Ejus procœmium in Astronomiam græc. & latin. extat V. 33. 4. IX. p. 199.

THE-

THEODORUS Metochita V. 33. 4. IX. p. 214. III. 6. 9. II. p. 125. & 10. p. 126. & 11. p. 127. & 14. p. 129. & 15. p. 130. III. 11. II. p. 313. V. 19. 2. VIII. p. 62. V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 41. VI. p. 156. V. 5. 6. VI. p. 311. p. 323. & 17. p. 528. p. 547. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 32. 20. IX. p. 82. p. 119. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Ejus Capitum Philoſophicorum & Hiſtoricorum Tituli gr. & lat. extant V. 33. 4. IX. p. 218.
Theodorus Monachus idem cum Thoma Magiſtro IV. 34. 10. IV. p. 528.
Theodorus Monachus S. Antonii diſcip. V. 24. VIII. p. 412.
THEODORUS Mopsveſtenus ſ. Antiochenus ſ. Hagiopolita V. 33. 1. IX. p. 153. III. 12. 14. II. p. 359. V. 5. 25. VI. p. 642. V. 8. 7. VII. p. 97. V. 11. 7. VII. p. 433. p. 436. V. 34. 10. IX. p. 284. V. 38. 9. IX. p. 382. p. 386. p. 401. p. 436. VI. 4. 2. XI. p. 436. p. 455. VI. 10. 44. XIII. p. 822. p. 823.
Theodorus Muſcienus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodorus I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 464.
Theodorus ſ. Theodoſius Patricius V. 5. 17. VI. p. 489.
Theodorus Paphi Epiſcop. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Theodorus Petrarum Epiſcop. V. 5. 17. VI. p. 562. V. 32. 20. IX. p. 148.
Theodorus Pharanites V. 41. 3. X. p. 203.
Theodorus Presbyter V. 38. 9. IX. p. 381.
Theodorus Presbyter Mazarenſis V. 38. 9. IX. p. 381.
THEODORUS Presbyter τῆς Ραιθῶ V. 33. 4. IX. p. 232. V. 20. 3. VIII. p. 153. V. 38. 9. IX. p. 381. V. 33. 4. IX. p. 181. V. 34. 10. IX. p. 286.
Theodorus Presbyter, Tabennenſis Monach. Abbas V. 24. VIII. p. 412.
Theodorus Presbyter & Syncellus magnæ Eccleſiæ CPol. V. 32. 20. IX. p. 118.
Theodorus Priſcianus vid. PRISCIANUS.
THEODORUS Prodromus VI. 1. 16. XI. p. 45.
THEODORUS Prodromus junior ſ. Ptochoprodromus V. 6. 10. VI. p. 815. III. 6. 3. II. p. 114. IV. 31. 16. IV. p. 457. IV. 32.

IV. p. 482. V. 7. 15. VII. p. 47. V. 13. 1. VII. p. 509. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 30. 11. VIII. p. 821. V. 40. 8. X. p. 53. V. 45. X. p. 487. V. 41. 2. X. p. 138. VI. 10. 2. XIII. p. 464.
Theodorus Quæstor V. 32. 20. IX. p. 80.
THEODORUS Rhaithuensis vid. Theodorus Presbyter τῆς Ραιθῶ.
Theodorus Santabarenus V. 33. 4. IX. p. 234. p. 245. V. 41. 2. X. p. 138.
Theodorus Scutariota V. 5. 9. VI. p. 419. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 32. 20. IX. p. 131.
Theodorus Scythopolit. Ep. V. 5. 3. VI. p. 254. not. VI. 10. 45. XIII. p. 841.
Theodorus Sebastenus V. 5. 8. VI. p. 388. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 686.
Theodorus Sicyonius Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Theodorus Sidæ Episc. V. 5. 8. VI. p. 388. p. 389. V. 5. 25. VI. p. 686. VI. 10. 31. XIII. p. 755.
Theodorus Solensis IV. 36. 10. IV. p. 582.
Theodorus Sophianus vid. Sophianus.
Theodori Stoici tres III. 15. II. p. 412.
THEODORUS Studita V. 33. 4. IX. p. 234. V. 4. 38. VI. p. 151. V. 5. 3. VI. p. 254. not. V. 5. 17. VI. p. 535. p. 537. p. 555. p. 561. V. 32. 17. IX. p. 31. & 20. p. 61. p. 91. p. 100. p. 114. p. 137. V. 41. 2. X. p. 138. VI. 4. 2. XI. p. 517. p. 519. VI. 10. 39. XIII. p. 806. & 45. p. 843.
Ejus Sermonum catecheticorum græc. ineditorum index gr. & lat. extat VI. 5. 7. XII. p. 275.
Ejus Sermo catecheticus decimus græc. extat VI. 5. 7. XII. p. 303.
Theodorus Tabennensis Mon. Abbas vid. Theodorus Presb.
Theodorus Tarsensis vid. Diodorus Tarsensis.
Theodorus Tragicus II. 19. I. p. 692.
Theodorus Trimithuntis Ep. V. 15. 2. VII. p. 558. V. 5. 17. VI. p. 518. V. 32. 20. IX. p. 65. p. 66.
Theodorus Xanthopulus vid. Xanthopulus.
Theodorus idem cum S. Gregorio Neocæsarienſi V. 1. 28. V. p. 247.
Theodori varii V. 33. 4. IX. p. 183.
Theodosia V. 41. 2. X. p. 138.

Theodosius Antioch. Patr. VI. 4. 2. XI. p. 555.
Theodosius Alex. V. 34. 12. IX. p. 311.
Theodosius Bithynus III. 5. 16. II. p. 91.
Theodosius Cæsareæ Bithyniæ Episc. V. 41. 3. X. p. 204.
Theodosius Diaconus V. 5. 25. VI. p. 684. MS.
Theodosius Gramm. V. 7. 7. VII. p. 10. & 10. p. 17. MS. & 13. p. 24. & 15. p. 47. MS.
Theodosius Januensis Can. VI. 4. 2. XI. p. 627.
Theodosius Hierosol. VI. 4. 2. XI. p. 538. p. 555.
Theodosius Idæ Episc. V. 13. 3. VII. p. 524.
Theodosius Imp. V. 38. 9. IX. p. 393. VI. 4. 2. XI. p. 397. p. 429. p. 436. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Theodosius jun. Imp. V. 27. 7. VIII. p. 584. & 8. p. 587. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Theodosius Melitinus MS. V. 4. 42. VI. p. 158. V. 5. 25. VI. p. 684. & 28. p. 703.
Theodosius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodosius Monachus V. 37. 9. IX. p. 367. V. 38. 9. IX. p. 391.
Theodosius Parvus III. 30. 5. II. p. 758. IV. 10. 10. III. p. 324.
Theodosius Peripat. III. 11. II. p. 313.
Theodosius Syceota V. 41. 2. X. p. 138.
Theodosius Syracus. V. 41. 2. X. p. 138.
THEODOSIUS Tripolites Astronomus III. 5. 16. II. p. 91. III. 14. 18. II. p. 386. III. 22. 13. II. p. 549. & 14. p. 550. III. 33. 5. II. p. 820. III. 23. II. p. 574. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Theodosius Tripolita Poëta III. 5. 16. II. p. 92.
Theodosius vid. Theophilus Corydalleus.
Theodosius Zygomala vid. Zygomala.
Theodosius quidam V. 5. 2. VI. p. 230.
THEODOTIO Ephesius III. 12. 9. II. p. 334. V. 17. 4. VII. p. 736.
Theodotion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotius Philosophus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotius Severus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEODOTUS Ancyranus V. 34. 6. IX. p. 269. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 12. 4. VII. p. 502. V. 17. 19. VII. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 126. V. 34. 10. IX. p. 286. VI. 10. 1. XIII. p. 460. & 38. p. 790.

Theodotus Antioch. V. 38. 9. IX. p. 391. VI. 4. 2. XI. p. 395.
THEODOTUS Coriarius, Byzant. V. 1. 21. V. p. 107. & 24. p. 201. p. 202.
Ejus Eclogæ ſ. Excerpta priora græc. & latin. extant V. 1. 23. V. p. 134.
Theodotus Laodic. Ep. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theodotus Phœnicius Hiſtoricus II. 19. I. p. 692. I. 28. 4. I. p. 166. IV. 6. 18. III. p. 254.
Theodotus Platonicus III. 3. II. p. 67.
Theodotus Poëta fr. V. 16. 18. VII. p. 715. II. 19. I. p. 692. IV. 6. 18. III. p. 254.
Theodotus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Theodotus Tragicus II. 19. I. p. 692.
Theodoti varii V. 34. 6. IX. p. 272. V. 1. 21. V. p. 107. not.
Theodulfus Aurelian. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 515. p. 580.
Theodulphus Floriac. Abbas VI. 10. 35. XIII. p. 768.
Theodulus Abbas V. 5. 17. VI. p. 536. V. 32. 20. IX. p. 99.
Theodulus Apameenſis Ep. V. 13. 3. VII. p. 524.
Theodulus Monachus idem cum Thoma Magiſtro V. 5. 6. VI. p. 322. ſq. V. 45. X. p. 546. IV. 34. 10. IV. p. 528.
Theodulus Presb. in Cœleſyria V. 33. 4. IX. p. 250. V. 17. 18. VII. p. 789. V. 45. X. 546.
Theodulus Poëta Leoninus V. 45. X. p. 546.
Theodulus Rhetor V. 5. 6. VI. p. 322. p. 323.
Theogenes Mathem. III. 20. 11. II. p. 518.
Theogeton Tragœates Perip. III. 11. II. p. 313.
Theognetus Theſſalus fr. II. 22. I. p. 790. I. 19. 4. I. p. 129. II. 11. 9. ſq. I. p. 452. & 12. p. 453.
Theognis Dialectica III. 33. 6. II. p. 823.
Theognis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEOGNIS Megarenſis II. 11. 1. I. p. 439. & 5. p. 447. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 1. XIII. p. 462. & 4. p. 464. & 5. p. 467. & 7. p. 471. & 17. p. 516. & 19. p. 606. & 22. p. 634.
Theognis Tyrannus, Trag. II. 19. I. p. 692.
Theognides varii II. 11. 1. I. p. 439.

Theognoſtus Alexandr. V. 1. 32. V. p. 276. V. 38. 9. IX. p. 408.
Theognoſtus Monachus VI. 4. 2. XI. p. 540. V. 5. 19. VI. p. 568. V. 38. 3. IX p. 372.
Theognoſtus Grammat. MS. V. 7. 15. VII. p. 47.
Theogoniarum & Genealogiarum Scriptores II. 8. 15. I. p. 377.
Theogonus fr. II. 11. 5. I. p. 447.
Theoleptus Philadelph. Epiſc. V. 45. X. p. 546.
Theolopetus Melodus V. 41. 2. X. p. 138.
Θεολογέμενα Ἀριθμητικῆς IV. 22. 7. IV. p. 9.
Theombrotus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Theombrotus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theomedon Medicus II. 24. 6. I. p. 865. VI. 9. 4. XIII. p. 433.
Theomedon Platon. III. 3. II. p. 67.
Theomneſtus Cynicus III. 13. II. p. 366. & in add. II. p. 826.
THEON Alexandr. Mathematicus V. 22. 6. VIII. p. 211. III. 3. II. p. 67. III. 14. 3. II. p. 369. & 18. p. 386. III. 18. 4. II. p. 457. III. 21. 4. II. p. 523. IV. 14. 3. III. p. 415. & 6. p. 418. III. 23. II. p. 572. p. 575. VI. 10. 17. XIII. p. 511.
Theo Alexandrinus γυμναστικῶν Scriptor VI. 9. 4. XIII. p. 433.
THEON Alexandr. Sophiſta IV. 31. 14. IV. p. 451. II. 10. 13. I. p. 417. IV. 32. IV. p. 488.
Theo Alexandr. Stoicus III. 15. II. p. 412.
Theon Antiochenus Stoicus III. 15. II. p. 412. III. 1. 3. II. p. 7.
Theon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
THEON Grammat. V. 7. 15. VII. p. 71. II. 5. 114. I. p. 341. II. 17. 5. I. p. 633. II. 21. 4. I. p. 715. II. 22. I. p. 791. III. 16. 3. II. p. 418. III. 17. 6. II. p. 487. III. 21. 4. II. p. 523. III. 19. 2. II. p. 482. & 3. p. 489.
Theon Nicandri Schol. III. 26. 2. II. p. 620. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Medicus Alexandr. V. 38. 9. IX. p. 474. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theon Peripat. III. 11. II. p. 313.
THEON Smyrnæus, Platonicus III. 5. 21. II. p. 100. III. 1. 8. II. p. 41. III. 3. II. p. 67. III. 10. 3. II. p. 258. IV. 22. 7. IV. p. 10. & 13. p. 18. IV. 36. 10. IV. p. 582.
Theon Tithoræus Stoicus III. 15. II. p. 413.

Theones varii IV. 31. 14. IV. p. 452.
Theonas Metropol. V. 5. 28. VI. p. 695. p. 698.
Theophanes Byzantius V. 4. 38. V. p. 151. not. V. 5. 2. VI. p. 237. p. 239. & 25. p. 630. V. 38. 9. IX. p. 397.
THEOPHANES Cerameus V. 42. 1. X. p. 231. V. 5. 17. VI. p. 535. V. 32. 20. IX. p. 92. p. 93. V. 42. 18. X. p. 334. VI. 10. 19. XIII. p. 613.
Theophanes Confessor vid. Theophanes Isaurus.
Theophanes Graptus V. 5. 26. VI. p. 689. V. 41. 2. X. p. 138.
Theophanes Heracleopolita II. 23. 44. I. p. 840.
Theophanes Hieromonachus V. 5. 28. VI. p. 700.
THEOPHANES Isaurus, Confessor imaginum & Monachus, auctor Chronici V. 4. 38. VI. p. 151. V. 5. 2. VI. p. 239. & 8. p. 388. p. 389. & 27. p. 690. V. 10. 38. XIII. p. 788. Scriptores post Theophanem VI. p. 348.
Theophani continuando scriptum Chronicon V. 5. 7. VI. p. 344.
Theophanes Medicus MS. VI. 8. 7. XII. p. 782. V. 5. 17. VI. p. 493. V. 45. X. p. 486. V. 38. 9. IX. p. 452.
Theophanes Nicænus MS. V. 8. 7. VII. p. 100.
Theophanes Oeconomus Calliupoleos V. 5. 28. VI. p. 700.
Theophanes Presb. V. 5. 25. VI. p. 643. V. 32. 20. IX. p. 126.
Theophanes Scriptor de pictoria III. 24. 10. II. p. 603.
Theophanes varii V. 42. 1. X. p. 238.
Theophila Stoica III. 15. II. p. 416.
Theophiletes Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophilitzes JCtus V. 45. X. p. 547.
THEOPHILUS Alexandr. Ep. V. 1. 20. V. p. 95. V. 5. 17. VI. p. 319. V. 11. 7. VII. p. 436. V. 17. 17. VII. p. 787. & 19. p. 790. V. 27. 4. VIII. p. 567. V. 32. 20. IX. p. 68. p. 430. VI. 4. 2. XI. p. 392. p. 437.
Theophilus Alexandr. Astrologus MS. III. 20. 10. II. p. 515.
THEOPHILUS Antioch. V. 1. 20. V. p. 91. V. 4. 12. VI. p. 93. IV. 5. 20. III. p. 213. V. 8. 7. VII. p. 98. V. 45. X. p. 496. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 10. 34. XIII. p. 757.
Theophilus Cæsareens. V. 1. 24. V. p. 194.
Theophilus Chronogr. V. 4. 36. VI. p. 135. p. 137.
THEOPHILUS Corydalleus, Athen. cogn. Theodosius V. 45. X. p. 498. VI. 4. XI. p. 776.

Ejus

Ejus Tractatus Rhetoricus græc. & latin. extat VI. 10. 26. XIII. p. 648.
Theophilus Epidaurius Comicus fr. II. 22. I. p. 791. II. 11. 9. I. p. 452. & 12. p. 453.
Theophilus Imp. V. 41. 2. XI. p. 138. VI. 4. 2. XI. p. 490.
Ejus Conſtitutiones VI. 6. 6. XII. p. 406.
THEOPHILUS Interpres Græcus Inſtitutionum Juris Juſtinianei, VI. 6. 6. XII. p. 353. p. 472.
Theophilus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 353.
Theophili tres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophilus Patricius & Quæſtor V. 5. 17. VI. p. 489.
THEOPHILUS Protoſpatarius VI. 7. 9. XII. p. 648. II. 24. 2. I. p. 847. V. 45. X. p. 478. VI. 7. 2. XII. p. 575. VI. 8. 6. XII. p. 779. & 7. p. 782. MS. VI. 9. 4. XIII p. 434.
Ejus liber de fabrica corporis humani gr. & lat. extat. VI. 8. 8. XII. p. 783.
ἐκ τῦ Θεοφίλυ μοναχῦ περὶ ἕρων σύνοψις VI. 7. 9. XII. p. 652.
Theophilus Rom. Presb. V. 5. 8. VI. p. 364. p. 365.
Theophilus quidam V. 32. 20. IX. p. 49.
Theophili varii V. 1. 20. V. p. 94. VI. 7. 9. XII. p. 654. p. 648. not.
Theophraſtus Chemicus VI. 8. 3. XII. p. 763. p. 776.
THEOPHRASTUS Ereſius Peripat. III. 9. II. p. 234. II. 14. 3. I. p. 533. & 17. p. 545. II. 15. 55. I. p. 595. not. II. 19. I. p. 693. II. 22. I. p. 792. II. 23. 7. I. p. 814. III. 1. 3. II. p. 20. & 34. p. 26. III. 5. 1. II. p. 80. & 11. p. 87. III. 6. 1. II. p. 110. & 3. p. 114. & 12. p. 127. not. & 13. p. 128. & 14. p. 129. & 15. p. 131. & 16. p. 134. & 20. p. 136. & 21. p. 138. & 25. p. 146. & 28. p. 149. & 31. p. 156. III. 3. II. p. 67. III. 10. 9. II. p. 268. III. 10. 11. II. p. 270. III. 11. II. p. 313. III. 14. 18. II. p. 384. IV. 9. 1. III. p. 281. V. 38. 9. IX. p. 503. VI. 10. 17. XIII. p. 494. p. 513. p. 609. & 20. p. 618. & 22. p. 633. & 26. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophraſtus Bombaſtus dictus Paracelſus VI. 9. 4. XIII. p. 434.
Theophronius Cappadox Peripat. III. 11. II. p. 314. V. 45. X. p. 546.
THEOPHYLACTUS Bulgarorum Archiepiſcopus V. 5. 5. VI. p. 285.

285. II. 10. 49. I. p. 438. V. 4. 12. VI. p. 95. V. 5. 17. VI. p. 533. V. 5. 20. VI. p. 573. V. 11. 7. VII. p. 474. V. 17. 10. VII. p. 765. & 16. p. 787. & 13. p. 775. & 17. p. 787. & 19. p. 790. V. 32. 20. IX. p. 92. V. 45. X p. 494. VI. 10. 21. XIII. p. 629.
Theophylactus Hierodiac. Tzanphurnarus V. 32. 15. IX. p. 27.
Theophylactus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 490.
THEOPHYLACTUS Simocatta V. 5. 5. VI. p. 280. II. 10. 27. I. p. 426. V. 5. 1. VI. p. 222. & 2. p. 230. V. 5. 9. VI. p. 391. & 17. p. 491. V. 38. 9. IX. p. 397. V. 10. 1. XIII. p. 458. p. 479.
Theophylactus Lexicogr. V. 40. 8. X. p. 53.
Theophylacti varii V. 5. 5. VI. p. 284.
Theopolemus ſ. Tlepolemus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theopompus Athen. Com. fr. II. 22. I. p. 792. II. 11. 9. I. p. 452. & 12. p. 453. II. 2. 24. I. p. 282. II. 5. 115. I. p. 340.
Theopompus Chius V. 38. 9. IX. p. 434. II. 20. 3. I. p. 698. II. 26. 5. I. p. 901. III. 3. II. p. 67. IV. 32. IV. p. 488. II. 25. 2. I. p. 869. & 3. p. 869. II. 10. 17. I. p. 421. V. 4. 33. VI. p. 127. V. 5. 3. VI. p. 255. not.
Theopompus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theorianus Orthodoxus V. 5. 9. VI. p. 393. VI. 10. 41. XIII. p. 809.
Theorides Metapont. II. 13. 1. I. p. 522.
Theoſebia Chemica VI. 8. 4. XII. p. 778. b.
Theoſebius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theoſebius Platon. III. 3. II. p. 67. IV. 7. 1. III. p. 260. not. V. 23. 1. IV. p. 22.
Theoſenus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435. leg. Theoxenus.
Theoſterictus Medicienſis V. 45. X. p. 547. V. 5. 17. VI. p. 550. V. 32. 20. IX. p. 127. V. 41. 2. X. p. 139.
Theotimus V. 32. 20. IX. p. 119.
Theotimus Scythiæ Ep. V. 24. VIII. p. 413.
Theotimus alius V. 24. VIII. p. 413.
Theotinchus Presb. VI. 4. 2. XI. p. 508.
Theotmarus Salisb. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 560.
Theotropus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Theramenes Rhetor II. 26. 2. I. p. 885. not.

Theranos Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Therasia VI. 10. 43. XIII. p. 814.
de Theriaca Scriptores III. 26. 8. II. p. 627.
Theseus Chironis Discipulus II. 14. 18. I. p. 546. VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesippus Perip. III. 11. II. p. 314.
Thessus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesmichin Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thesmopolis Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thespesius Gramm. V. 7. 15. VII. p. 72.
Thespesius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Thespianus s. Thespesianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 435.
Thespis Athen. Tragicus fr. II. 16. 1. I. p. 600. II. 19. I. p. 693.
Thespides alii II. 16. 1. I. p. 600.
Thessalus Cous Hippocratis fil. VI. 9. 4. XIII. p. 435. II. 24. 2. I. p. 844. & 6. p. 865.
Thessalus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
Thessalus Trag. II. 19. I. p. 693.
Thessalus Trallianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 436. II. 24. 2. I. p. 847.
Thestor Posidoniates II. 13. 1. I. p. 522.
Thestorides II. 2. 24. I. p. 279.
Theudas s. Theodas Sarcophagus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
Theudius Magnes II. 13. 1. I. p. 522. III. 14. 18. II. p. 385.
Theurgus (Julianus) vid. Julianus.
Theutras Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 436.
THIUS Astronomus III. 5. 23. II. p. 106. III. 23. II. p. 577.
Thograi Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 276. p. 436.
Thomæus (Nicol. Leonicus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 347.
Thomais Febroniæ famula V. 32. 20. IX. p. 79.
S. Thomas Apost. V. 5. 17. VI. p. 563. V. 32. 20. IX. p. 150. VI. 10. 44. XIII. p. 825.
Thomas Cajetanus vid. Cajetanus.
Thomas Cantuar. VI. 4. 2. XI. p. 615. p. 686.
Thomas Catanes vid. Catanes.
Thomas Cretensis V. 40. 3. X. p. 649.
Thomas Diplovatius vid. Diplovatius.

Thomas Giarmachita VI. 10. 44. XIII. p. 823.
Thomas Heracleenſis VI. 10. 44. XIII. p. 821.
Thomas Hieromonachus IV. 34. 10. IV. p. 527.
Thomas JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
THOMAS Magiſter IV. 34. 10. IV. p. 526. II. 15. 4. I. p. 554. II. 10. 50. I. p. 438. II. 18. 5. I. p. 656. II. 21. 2. I. p. 707. & 4. p. 715. & 5. p. 717. V. 7. 9. VII. p. 15. & 15. p. 47. MS. V. 13. 1. VII. p. 509.
Thomas Magiſter JCtus V. 45. X. p. 547.
Thomas Manich. V. 1. 32. V. p. 289.
Thomas Monachus V. 41. 2. X. p. 139.
Thomas Palæologus V. 5. 28. VI. p. 700.
Thomas Selybriæ Ep. VI. 1. 16. XI. p. 48. V. 45. X. p. 547.
Thomas Tyri Metropol. VI. 4. 2. XIII. p. 538.
Thomaſius ſ. Carus (*Joſeph. Maria*) VI. 10. 27. XIII. p. 749. not.
Ejus Inſtitutiones Theologicæ antiquorum Patrum VI. 10. 27. XIII. p. 749.
Theophila Epicurea III. 33. 3. II. p. 817.
L. Thorius Balbus vid. Balbus.
Thraceſius (Joannes) vid Joannes Scylitzes.
Thraſeas Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſeas Pætus, Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thraſeus Metapont II. 13. 1. I. p. 522.
Thraſias Mantinenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſippus Platon. III. 3. II. p. 67.
Thraſonides Comicus II. 22. I. p. 793.
Thraſonides Stoicus III. 15. II. p. 413.
Thraſyaleus Thaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſyander Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſybulus Philoſophus II. 5. 116. I. p. 340. II. 10. 36. I. p. 431. II. 23. 25. I. p. 821.
Thraſybulus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Thraſybulus Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Thraſydamus Ægeus II. 13. 1. I. p. 522.
Thraſyllus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Thraſyllus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.

Thrasyllus Platon. III. 3. II. p. 67. II. 23. 5. I. p. 803. III. 1. 3. II. p. 6. III. 10. 9. II. p. 268. III. 20. 11. II. p. 518. IV. 22. 1. IV. p. 2.
Thrasymachus Chalced. IV. 32. IV. p. 488.
Thrasymachus Corinthius III. 33. 6. II. p. 822.
Thrasymedes Metapont. II. 13. 1. I. p. 522.
Threpta Perip. III. 11. II. p. 314.
Thryllitschius (*Ge. Frid.*) VI. 10. 5. XIII. p. 467.
Thryphon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437. vide Tryphon.
THUCYDIDES Athen. II. 25. 1. I. p. 867. II. 11. 5. I. p. 447. V. 5. 17. VI. p. 492. V. 5. 28. VI. p. 703. MS. VI. 10. 1. XIII. p. 461. VI. 10. 17. XIII. p. 494. p. 513. VI. 10. 17. XIII. p. 523. & 19. p. 608. & 20. p. 619. p. 621. & 24. p. 639.
Thucydides Milesii F. Orator II. 26. 2. I. p. 885. IV. 32. IV. p. 488.
Thucydidis filia II. 25. 2. I. p. 869.
Thucydides varii II. 25. 9. I. p. 874.
Thugenides Trag. II. 19. I. p. 693.
Thurinus (*Andr.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Thuscus (Claud.) III. 20. 10. II. p. 513. III. 26. 8. II. p. 628.
Thyillus (Satyrius) vid. Satyrius.
Thymarides Parius II. 13. 1. I. p. 522.
Thymarides Tarent. II. 13. 1. I. p. 522.
Thymoëtes I. 35. 8. I. p. 242.
Thyrsus Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Tiaducus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tiberianus II. 23. 30. I. p. 828.
Tiberinus V. 38. 9. IX. p. 422.
Tiberius Cæsar VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tiberius Coruncanius VI. 6. 4. XII. p. 335.
Tiberius Illus vid. Illus.
TIBERIUS Rhetor IV. 31. 18. IV. p. 474. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 26. XIII. p. 647.
Tiberii Thracis Imp. Constitutiones VI. 6. 6. XII. p. 405.
Tiberii varii IV. 31. 18. IV. p. 474.
Tibullus Poëta VI. 10. 4. XIII. p. 465. & 5. p. 467.
Ticianus (Andronicus) vid. Andronicus.
Tifernas (*Georg.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 169.

Tilius (*Joannes*) VI. 1. 12. XI. p. 37.
Timæus Crotoniata II. 13. 1. I. p. 522.
Timæus Cyzicenus Plat. III. 3. II. p. 67.
Timæus Hiſtoricus III. 6. 39. II. p. 184.
TIMÆUS Locrus II. 13. 1. I. p. 522. II. 24. 6. I. p. 866. III. 1. 3. II. p. 21. III. 5. 4. II. p. 82. V. 26. 14. VIII. p. 523. VI. 10. 26. XIII. p. 642. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timæi Medici varii VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timæus Parius Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Timæus Platonicus junior Sophiſta V. 38. 9. IX. p. 418 III. 1. 3. II. p. 41. III. 3. II. p. 67. IV. 36. 10. IV. p. 582. V. 40. 8. X. p. 53. VI. 10. 45. XIII. p. 847. p. 848.
Timæus Siculus II. 15. 2. I. p. 553.
Timæi varii III. 1. 3. II. p. 22.
Timaus ſ. Timaos ſ. Thymaus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Timagenes Alexandr. III. 8. 2. II. p. 230.
Timagenes ſ. Timogenes Mileſius III. 8. 2. II. p. 230.
Timagoras Gelous III. 33. 6. II. p. 822.
Timaratus Pythag. II. 13. 1. I. p. 522.
Timarchus Alex. Cynicus III. 13. II. p. 366.
Timarchus Epic. III. 33. 3. II. p. 815.
Timarchus Perip. III. 11. II. p. 314.
Timareta Pythag. II. 13. 2. I. p. 529.
Timares Locrus II. 13. 1. I. p. 523.
Timariſtus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timaſius Sybarita II. 13. 1. I. p. 523.
Timeſianax Parius II. 13. 1. I. p. 523.
Timeſitheus Trag. II. 19. I. p. 693.
Timochares Aſtrologus III. 5. 11. II. p. 87. IV. 14. 3. III. p. 415. V. 26. 8. VIII. p. 518.
Timochares Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timocles Athen. Comicus II. 22. I. p. 793. II. 11. 5. I. p. 447. & 7. p. 450. & 9. p. 452. & 11. p. 453. & 12. p. 453. & 13. p. 455. VI. 10. 5. XIII. p. 466.
Timocles Eutychianus V. 41. 2. X. p. 139.
Timocles Stoicus III. 15. II. p. 413.
Timocles Syracuſ. I. 18. 5. I. p. 115. I. 19. 4. I. p. 129.

Ti-

Timocles Tragicus II. 19. I. p. 693.
Timocles varii II. 22. I. p. 793. III. 15. II. p. 413.
Timocrates Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Timocrates Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timocreon Comicus fr. II. 22. I. p. 794. II. 15. 55. I. p. 592. & 62. p. 599.
Timolaus Cyzic. Plat. III. 3. II. p. 67.
Timolaus Lariſſæus II. 5. 117. I. p. 340. II. 7. 9. I. p. 364.
Timolaus Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Timon Athen. μισάνθρωπος IV. 16. 2. III. p. 502. not. II. 19. I. p. 693.
Timon Phliaſius Scepticus II. 22. I. p. 794. II. 19. I. p. 693. II. 23. 1. I. p. 795. III. 33. 5. II. p. 820. VI. 10. 20. XIII. p. 618. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timo Sillographus idem cum Phliaſio II. 2. 19. I. p. 275. II. 7. 2. I. p. 355. III. 28. 7. II. p. 726.
Timones varii III. 33. 5. II. p. 820. IV. 16. 2. III. p. 502. not.
Timoſthenes Ægeus Ptolemæi Philadelphi navarchus I. 25. 4. I. p. 154. not. II. 13. 1. I. p. 523. III. 18. 14. II. p. 477.
Timotheus Ælurus V. 27. 11. VIII. p. 592.
Timotheus Alexandr. Ep. V. 45. X. p. 547. V. 5. 17. VI. p. 548. p. 549. V. 32. 18. IX. p. 33. V. 32. 20. IX. p. 124. VI. 1. 19. XI. p. 56. VI. 4. 2. XI. p. 386.
Timotheus Antioch. V. 5. 17. VI. p. 531. p. 533. V. 32. 20. IX. p. 86. p. 91.
Timotheus Comicus II. 22. I. p. 794.
Timotheus CPol. Eccleſiæ Presb. V. 11. 9. VII. p. 490. VI. 10. 21. XIII. p. 627.
Timotheus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 429.
Timotheus Gazæus II. 19. I. p. 693. V. 7. 15. VII. p. 72.
Timotheus hæret. fr. V. 23. 10. VIII. p. 332. VI. 4. 2. XI. p. 765. VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Timotheus Hieroſol. Presb. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 88.
Timotheus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346.
Timotheus Medicus Mithridatis VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timotheus Medicus Hebræus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Timotheus Mileſius II. 19. I. p. 694. II. 11. 12. I. p. 453.

Timotheus Zacynthius II. 19. I. p. 694.
Timycha Lacæna II. 13. 2. I. p. 529.
Tipucitus JCtus V. 45. X. p. 547.
Tiro Prosper vid. Prosper.
Tiresias vates I. 35. 9. I. p. 242.
Tiscus (Thomas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 437.
Tisias Poëta II. 15. 57. I. p. 596.
Tisias Rhetor IV. 32. IX. p. 488.
Titan III. 5. 3. II. p. 81.
Titianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Titus Aufidius Asclepiadis discip. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
TITUS Bostrorum Episcop. V. 24. VIII. p. 413. V. 1. 32. V. p. 292. V. 5. 17. VI. p. 552. V. 15. 3. VII. p. 567. p. 584. p. 622. & 5. p. 646. V. 17. 13. VII. p. 775. & 14. p. 778. & 17. p. 787. & 18. p. 788. V. 32. 20. IX. p. 130. V. 38. 9. IX. p. 402. VI. 10. 35. XIII. p. 761.
Ejus Argumenta IV. librorum adversus Manichæos gr. & lat. extant V. 1. 32. V. p. 293.
Titus Bostrensis junior V. 24. VIII. p. 414.
Titus Cæsius JCus VI. 6. 4. p. 334. p. 338.
Titus Imp. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Titus Postumius vid. Postumius.
Tlepolemus vid. Theopolemus.
TOBLÆ liber III. 29. 6. II. p. 743.
Toletus (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Tonsor Bithynius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Torella (Gaspar.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 167.
Torinus (Albanus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 44.
de Tornamira (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300. p. 438.
Toromachus (Gregorius) vid. Gregorius Turonensis.
Torquatus (L. Manlius) Epic. III. 33. 3. II. p. 815.
Torquatus (T. Manlius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 541.
Torquatus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Toxaris Scytha II. 24. 6. I. p. 866. VI. 9. 4. XIII. p. 438.
Trachius Philosophus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Trachæus (Joannes) V. 5. 28. VI. p. 701.
Tractatus duo græci de re metrica V. 7. 10. VII. p. 17. MS.

Tra-

Tragicorum Græcorum Catalogus II. 19. I. p. 662.
Trajanus Imp III. 28. 7. II. p. 726. VI. 10. 12. XIII. p. 474.
Trajanus Patricius V. 5. 25. VI. p. 686.
Trajus (Hieron.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 190.
Trallianus Medicus vid. ALEXANDER.
Trallianus (Asinius Pollio) vid. Pollio.
Trallianus (Jason.) vid. Jason.
Trallianus (Munatius) vid. Munatius.
Trallianus (Phlegon.) vid. Phlegon.
Tranquillinus Antiochenus Ep. V. 27. 8. VIII. p. 587.
Tranquillus (Suetonius) vid. Suetonius.
de transfigurationis Christi memoria locus ex diario Græco MSto VI. 10. 18. XIII. p. 542.
TRAPEZUNTIUS (Georg.) IV. 14. 3. III. p. 416. VI. 4. 2. XI. p. 685. vid. GEORGIUS Trapezuntius. & Volumine X. Allatium de Georgiis.
Trasseas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
C. Trebatius Testa VI. 6. 4. XII. p. 339.
Treptus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tribonianus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 346. p. 353. p. 474.
Tribonianus Sidetes II. 5. 117. I. p. 341. III. 20. 11. II. p. 518. IV. 14. 6. III. p. 418.
Tribunus Palæstinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tricha Gramm. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 48. MS.
Triclinius (Demetrius) vid. Demetrius.
de Tridentino Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 694.
in Tridentino Concilio habitæ Orationes VI. 4. 2. XI. p. 704.
contra Tridentinum Concilium Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 711.
pro Tridentino Concilio Scriptores VI. 4. 2. XI. p. 715.
Trifolius Presb. VI. 4. 2. XI. p. 426.
Trigon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Trilo vid. Theilo.
Triphon vid. Tryphon.
Triphyllius Ledrorum Ep. V. 24. VIII. p. 414. V. 16. 19. VII. p. 722. V. 32. 20. IX. p. 143. V. 41. 2. X. p. 139.
Triptolemus Legislator II. 14. 14. I. p. 543. & 18. p. 549.
Trissinus (Aloysius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 54.
Troheron (Barthol.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 100.

Trojanus Episc. Santonensis VI. 4. 2. XI. p. 434.
Troilus Gramm. III. 28. 7. II. p. 726.
TROILUS Sidetes Sophista IV. 31. 6. IV. p. 432. IV. 32. IV. p. 488. V. 5. 25. VI. p. 686. illi Gerhardus Langbænius tribuit Prolegomena Rhetorica quæ exstant V. 39. 2. IX p. 586.
Trophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Περὶ τροφῶν σύνταγμα MS. VI. 8. 7. XII. p. 780.
Trota s. Trotula Medica VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Trusianus Florentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
TRYPHIODORUS Ægyptius II. 7. 8. I. p. 363. II. 5. 118. I. p. 341. II. 11. 8. I. p. 451.
Tryphon Alexandr. Gramm. IV. 34. 1. IV. p. 514. & 14. sq. p. 536. & 19. p. 538. V. 7. 15. VII. p. 34. p. 36. p. 48. MS. p. 72.
Tryphon Chirurgus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tryphon (Diodorus) V. 1. 32. V. p. 272.
Tryphon (Hermes) vid. Hermes.
Tryphon Judæus V. 1. 15. V. p. 56. not.
Tryphones tres Medici VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tryphon Stoicus III. 15. II. p. 413.
Tryphoninus (Claud.) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 327. & 3. p. 332.
Tubero (*Q. Ælius*) *Stoicus* III. 15. II. p. 413.
Tucca (*Ausidius*) *JCtus* VI. 6. 4. XII. p. 333. p. 339.
L. Tuccius Valla Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tudeschius (*Nicol.*) *vid. Nicolaus.*
Tullius Bassus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 439.
Tullius Geminus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 2. p. 688.
Tullius Laurea Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Tullius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Turnerus (*Guillermus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Turpilianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
de Turre Cremata (*Joannes*) VI. 4. 2. XI. p. 680. p. 681.
de Turre (*Jordanus*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tuscianus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
de Tusignano (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Tychicus Massal. V. 38. 9. IX. p. 392.
Tychon Platon. III. 3. II. p. 67.
Tydas Crotoniata Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.

Ty-

Tyleus Baſſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tylius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tymauſus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tymnas ſ. Tymneas Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 1. p. 684.
Tynnichus Chalcid. II. 16. 8. I. p. 615.
Τύπῳ τῷ διατίθεσθαι παλαιὸς VI. 6. 6. XII. p. 490.
Τύπῳ τῷ διατίθεσθαι νεώτερῳ VI. 6. 6. XII. p. 490.
Tyrannio dictus Theophraſtus Gramm. III. 6. 39. II. p. 175. V. 7. 1. VII. p. 4. & 15. p. 72.
Tyrannion junior dictus Diocles II. 2. 21. I. p. 276. II. 5. 119. I. p. 341. V. 7. 15. VII. p. 72.
Tyrannion Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tyrannus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Tyrſene Pythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Tyrſenus Sybarita Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Tyrtæus Athen fr. II. 11. 7. I. p. 449. not. & 1. p. 540. & 5. p. 447. & 13. p. 455. II. 14. 11. I. p. 541. V. 16. 19. VII. p. 723. p. 724. VI. 10. 17. XIII. p. 513. p. 516.
Tzegala (Matthæus) vid. Cigala.
TZETZES (Joannes) V. 42. 3. X. p. 245. II. 1. 6. I. p. 256. II. 3. 4. I. p. 288. & 14. p. 293. II. 8. 10. I. p. 374. & 13. p. 376. II. 10. 50. I. p. 438. III. 6. 3. II. p. 112. II. 16. 3. II. p. 419. IV. 20. 2. III. p. 627. not. V. 7. 10. VII. p. 17. MS. & 15. p. 48. MS. & p. 64. V. 16. 19. VII. p. 726.
Ejus Epiſtola græce extat III. 16. 3. II. p. 419.
Ejus vita Hippocratis ex Chil. VII. hiſt. 155. gr. & lat. extat VI. 7. 10. XII. p. 680.
TZETZES (Iſaacius) III. 16. 3. II. p. 419.

V.

Valens (Aburnius) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 25.
Valens (Aburnius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 321. & 3. p. 330. p. 332.
Valens Antiochenus Aſtronomus MS. III. 20. 10. II. p. 510.
Valens (C. Matrinus) Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valens (Pet.) VI. 10. 20. XIII. p. 622. p. 625.
Valens Phyſicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valens (Terentius) vid. Terentius.

Valens (Vettius) vid. Vettius.
Valentinianus Imp. VI. 4. 2. XI. p. 399. p. 429. p. 437. VI. 6. 6. XII. p. 343.
Valentinianus III. Im. VI. 4. 2. XI. p. 489.
Valentinus hæreticus V. 1. 24. V. p. 200. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 41. 2. X. p. 139.
Valentinus (Lucas) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Valeria Verecundia obstetrix VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valerianus (Plinius) vid. Plinius.
Valerianus (Pup.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 96.
Valerius Asturicensis Preb. V. 32. 18. IX. p. 33.
Valerius Flaccus VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Valerius Harpocratio vid. HARPOCRATIO.
Valerius Licinianus (T. Cl.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
L. Valerius JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Valerius Paulinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 440.
Valerius Pollio vid. Pollio.
Valescus Tarentinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 441.
Valerius Serverus JCtus VI. 6. 4. XII. p. 338. p. 339.
Valgius (Cajus) vid. Cajus.
Valla (Georg.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 169.
Valla (L. Tuccius) vid. Tuccius.
Vallaresſus (Fantinus) MS. V. 43. 24. X. p. 435.
Varinus V. 32. 20. IX. p. 65.
Varinus ſive Guarinus Phavorinus Camers V. 40. 9. X. p. 69. V. 7. 9. VII. p. 14. VI. 10. 17. XIII. p. 510.
Variorum Sanctorum virorum Sermones XXI. diverſi argumenti V. 38. 9. IX. p. 501.
Varius Lucullus vid. Lucullus.
Varro (C. Viſellius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Varro (M. Terent.) Stoicus III. 15. II. p. 413.
Varro Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
L. Varus Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Varus Laodic. Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Varus (Quintilius) Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Varus Notarius V. 5. 17. VI. p. 561.
Vaſſeus (Ludov.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 310.
Vaſſeus (Jo.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.

Vatinius Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Vavaſſoris (Franc.) caput XVI. libri de Epigrammate, cum animadverſionibus extat III. 28. 1. II. p. 681.
de Ubaldis (Pet.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 363.
Ubeſce Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
Udalricus, Auguſtanus Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 574.
Udalſcalcus VI. 10. 35. XIII. p. 773.
VECCUS ſ. Beccus (Joannes) V. 43. 1. X. p. 340. III. 11. II. p. 304. V. 38. 2. IX. p. 371. V. 42. 7. X. p. 286. V. 43. 12. X. p. 418. VI. 1. 19. XI. p. 59. VI. 4. 2. XI. p. 643.
Velpiſtus (Terentius) vid. Terentius Evelpiſtus.
C. Vellejus Senator, Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
Vellejus Paterculus VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.
Velſius (Juſtus) Medicus Haganus VI. 9. 4. XIII. p. 306.
Venulejus Saturninus JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332.
Vercelleus (Pantaleon) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 357.
Verginius (Paulus) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 337.
Verrius Epicur. III. 33. 3. II. p. 815.
de verſibus politicis Scriptores V. 42. 3. X. p. 253. not.
de verſuum generibus quibusdam apud Græcos V. 42. 14. X. p. 318.
Verſuum Græcorum ex vocibus audacius compoſitis ſpecimina & autores VI. 10. 12. XIII. p. 475.
Verſio Græca Scripturæ S. ante τὰς ὁ III. 12. 1. II. p. 316.
VERSIO τῶν ὁ ſive LXX. Interpretum, III. 12. 2. II. p. 317.
Verſiones aliæ Vet. Teſt. græcæ Scripturæ S. III. 12. 8. II. p. 332.
Verus VI. 10. 35. XIII. p. 765.
Verus (Vinidius) JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
Veſalius (Andr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 59.
Veſpaſianus Imp. II. 10. 11. I. p. 415. II. 19. I. p. 694.
Veſpillo (Q. Lucretius) JCtus VI. 6. 5. XII. p. 341.
Veſtinus (Julius) vid. Julius.
Vet. Teſtamenti Annalium & Hiſtoriæ Eccl. Scriptores recentiores VI. 4. 1. XII. p. 152.
Vet. Teſtamenti librorum diviſio in capita. VI. 10. 45. XIII. p. 840.
Vet. Teſtamenti librorum verſiones græcæ III. 12. II. p. 315.
Vettius ſ. Vectius Valens Antioch. MS. III. 20. 9. II. p. 506. & 10. p. 515. & in add. p. 829. III. 23. II. p. 583. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.

Vettius ſ. Vectius Valens Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 444.
Vettii ſ. Vectii alii III. 20. 9. II. p. 507.
Ugæus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 445.
Vibius Rufus vid. Rufus.
Victor Antioch. V. 1. 26. V. p. 232. V. 17. 12. VII. p. 769. not. & 13. p. 775. V. 17. 14. VII. p. 778.
Victor Antipapa VI. 4. 2. XI. p. 616.
Victor Capuanus V. 1. 19. V. p. 83.
Victor Cartennenſis Epiſc. V. 19. 6. VI. p. 88.
S. Victor I. Papa VI. 4. 2. XI. p. 340. p. 764.
Victor II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 582.
Victor (Publius) vid. Publius.
Victor (Sex. Aurel.) VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 634.
Victor Tunnunenſis V. 4. 1. V. p. 35. VI. 10. 35. XIII. p. 763.
Victor Vitenſis V. 24. VIII. p. 348. not.
de S. Victore (Hugo) VI. 10. 44. XIII. p. 827.
Victoria Medica VI. 9. 4. XIII. p. 445.
de Victoriis (Bened.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 102.
à Victoriis (Marcus Leonellus Faventinus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
Victorinus (Fabius Marius) V. 1. 32. V. p. 294.
Victorinus VI. 10. 35. XIII. p. 764.
Victorius (Franc.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 162.
Victorii (Pet.) collectio ſcriptorum Græcorum aſtronomicorum junctim editorum III. 5. 19. II. p. 96.
Vigilius Martyr. VI. 10. 44. XIII. p. 817.
Vigilius Papa VI. 4. 2. XI. p. 433. p. 436. p. 439. p. 440.
Vigilius Tapſenſis V. 2. 6. V. p. 313. p. 315.
de Vigo (Joannes) ſ. Joannetinus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Villanovanus (Mich.) VI. 9. 4. XIII. p. 338.
de Villeharduin (Godfr.) V. 5. 31. VI. p. 762.
ad Villeharduinum Appendix V. 5. 31. VI. p. 762.
Vicentius Beluacenſis VI. 9. 4. XIII. p. 445. *Index ſcriptorum in ejus ſpeculo Naturali laudatorum* VI. 11. 7. XIV. p. 107.
Vincentius Lirinenſis V. 2. 6. V. p. 316. VI. 10. 27. XIII. p. 749.
Vindanionius Anatolius, Berytius Magiſter V. 5. 17. VI. p. 501. V. 38. 9. IX. p. 426. VI. 6. 6. XII. p. 345. p. 366.
Vindicianus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 445.

Ejus

Vindiciani carmen de Medicina extat VI. 9. 4. XIII. p. 445.
Ejus Epistola ad Valentinianum extat VI. 9. 4. XIII. p. 448.
Vinidius Verus vid. Verus.
C. Virgilius Marcellus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 320.
P. Virgilius Maro III. 33. 3. II. p. 815. VI. 9. 4. XIII. p. 451. VI. 10. 2. XIII. p. 463. not. & 4. p. 465. & 5. p. 467.
Virignana s. Varignana (Guillermus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 173.
Virmius s. Virunius (Ponticus) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 378.
C. Viseilius Varro vid. Varro.
Vita Pythagoræ V. 38. 9. IX. p. 496. II. 12. 2. I. p. 457.
ex Vita Gregorii I. Papæ Εκλογαι V. 38. 9. IX. p. 497.
Vitæ S. Chrysostomi Scriptores V. 15. 2. VII. p. 557.
Vitæ Patrum Scriptores V. 32. IX. p. 16. sqq.
Vita Aristotelis III. 6. 39. II. p. 174.
Vita S. Athanasii V. 2. 1. V. p. 297.
Vita & peregrinationes Antiochi MS. V. 5. 3. VI. p. 254. not.
Vita S. Chrysostomi V. 5. 19. VI. p. 568.
Vita Apollonii lingua græco barbara V. 5. 28. VI. p. 696.
Vitalia Pythagorica II. 13. 2. I. p. 529.
Vitalianus Papa VI. 4. 2. XI. p. 467.
Vitalis Ep. V. 23. 10. VIII. p. 332. V. 27. 4. VIII. p. 567. VI. 4. 2. XI. p. 399.
Vitellius JCtus VI. 6. 4. XII. p. 339.
Vito vid. Bito.
de Vitriaco (Jac.) VI. 10. 35. XIII. p. 775.
Viventiosus Lugd. Episc. VI. 4. 2. XI. p. 425.
Vivianus JCtus VI. 6. 4. XI. 339.
Ulachus (Ge. Hier.) V. 45. X. p. 547.
Vlierdenus (Dav.) VI. 9. 4. XIII. p. 135.
Ulpianus (Domitius) JCtus VI. 6. 2. XII. p. 323. & 3. p. 332. & 6. p. 343. p. 470. p. 478.
ULPIANUS Rhetor II. 26. 8. I. p. 925. IV. 32. IV. p. 488. VI. 10. 19. XIII. p. 606.
Ulscadius s. Ulsladius (Philip.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 366.
Voivoda (Jo. Pet.) vid. Joannes.
Voelli (Guilh.) Bibliotheca Canonica VI. 1. 18. XI. p. 50.
Volusius JCtus VI. 6. 4. XI. p. 339.
Vorstii (Jo.) Apospasmatia Poëtarum græcorum II. 11. 2. I. p. 442. VI. 10. 4. XIII. p. 464.

Jo. Vorſtii Apoſpaſmatia Poëtarum latinorum VI. 10. 4. XIII. p. 465.
Uptoni (*Jo.*) ποικίλη ἱστορία VI. 10. 25. XIII. p. 639.
Uranius hæret. V. 23. 10. VIII. p. 332.
Uranius Syrus III. 11. II. p. 314. VI. 9. 4. XIII. p. 451.
Uranus Aſtronomus III. 5. 3. II. p. 81.
Urbanus (Aſterius) vid. Aſterius.
Urbanus Bellunenſis V. 7. 9. VII. p. 14.
Urbanus Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451.
S. Urbanus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Urbanus II. Papa VI. 4. 2. XI. p. 597. p. 598. p. 599. p. 600.
Urbanus III. Papa VI. 4. 2. XI. p. 622.
Urbanus IV. Papa VI. 4. 2. XI. p. 639.
Urbanus V. Papa VI. 4. 2. XI. p. 657. p. 658.
Urbanus VI. Papa VI. 4. 2. XI. p. 659.
Urbiaſius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 451. vide ORIBASIUS & Urviaſius.
Urbium quæ nomen mutarunt catalogus duplex V. 5. 20. VI. p. 605.
Urbicius MS. III. 23. II. p. 571.
Urbicus JCtus VI. 6. 6. XII. p. 478.
Urgellitanns Felix, vid. Felix.
de Urinis Scriptores Græci VI. 7. 8. XII. p. 650. VI. 8. 6. XII. p. 779.
Urviaſius MS. II. 10. 39. I. p. 432.
Urſejus Ferox JCtus VI. 6. 4. XII. p. 335. p. 339.
Urſicinus Ligur, Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Urſinus (*Jo.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 300.
Urſinus Afer, Monachus VI. 4. 2. XI. p. 345.
Urſo Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Vulgarius V. 45. X. p. 494. vide THEOPHYLACTUS.

W.

Wadaldus Helen. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Walafridus Strabus ſ. Strabo VI. 9. 4. XIII. p. 428. VI. 10. 35. XIII. p. 769. & 44. p. 825. p. 826.
Waldramnus VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Wallius (*Jac.*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Walter de Kirkham vid. Kirkham.
Walterius ſ. Gualterus Aurel. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 533.
Walterus Bateman, vid. Bateman.

Warham. (*Wilh.*) VI. 4. 2. XI. p. 599.
Waſtelius (*Pet.*) V. 34. 9. IX. p. 280.
Waſſe (*Joſephi*) Nuncupationes Eccleſiaſticæ & ſalutandi formulæ Græcorum recent. in Epiſtolis, exſtant græc. & lat. VI. 10. 16. XIII. p. 479.
Wenilo Senon. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 535.
Weſtonia (*Eliſ. Johanna*) VI. 10. 5. XIII. p. 468.
Wido Imp. VI. 4. 2. XI. p. 513.
Wilfridus Eborac. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 474.
Wilhelmus I. Anglorum Rex VI. 4. 2. XI. p. 596.
Wilhelmus Cantuar. Archiep. VI. 4. 2. XI. p. 609. p. 613.
Wilhelmus Pariſ. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 626.
Wilhelmus Pictav. Ep. VI. 4. 2. XI. p. 599.
Willibaldus Eichſtad. Ep. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Willebrandus ab Oldenborg. vid. Oldenborg.
de Winchelſe (*Rob.*) VI. 4. 2. XI. p. 648.
Wolfhardus Presb. VI. 10. 35. XIII. p. 771.
Wolffii (*Jo Chriſtoph.*) Anecdota græca VI. 10. 37. XIII. p. 783.
Wolfo Conſtantienſis Epiſc. VI. 4. 2. XI. p. 543.
Wottonus (*Edw.*) VI. 9. 4. XIII. p. 147.

X.

Xanitas Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xanthippus Cynicus III. 13. II. p. 366.
Xanthopulus (Calliſtus) vid. Calliſtus.
Xanthopulus (Nicephorus) vid. NICEPHORUS.
Xanthopulus (Nilus) vid. Nilus.
Xanthopulus (Theod.) VI. 4. 2. XI. p. 677. V. 45. X. p. 545.
Xanthus Lyricus II. 15. 62. I. p. 599.
Xanthus Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Xanthi varii II. 15. 62. I. p. 599.
Xarch. ſ. Xarcha Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenarchus Comicus fr. II. 22. I. p. 794. II. 11. 9. I. p. 452. & 11. p. 453. & 12. p. 453.
Xenarchus Rhodius II. 22. I. p. 794.
Xenarchus Seleuc. Peripat. III. 11. II. p. 314.
Xeniades Cynicus III. 13. II. p. 366.
Xenocides ſ. Xenochades ſ. Xenocades Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.

Xenoclea fr. I. 17. 4. I. p. 109.
Xenocles Epic. III. 33. 3. II. p. 816.
Xenocles Adramyttenus Rhetor II. 19. I. p. 694.
Xenocles Tragici duo II. 19. I. p. 694.
XENOCRATES Aphrodiſ. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452. III. 3. II. p. 68. III. 26. 8. II. p. 627. IV. 36. 9. IV. p. 581. V. 38. 9. IX. p. 453.
Ejus judicium de alimento quod ex aquatilibus exiſtit, gr. & lat. exſtat V. 38. 9. IX. p. 454.
Xenocrates Chalcedon. Platon II. 13. 1. I. p. 321. III. 3. II. p. 67. III. 1. 3. II. p. 20. & 4. p. 29. & 8. p. 37. III. 6. 9. II. p. 124. II. 23. 3. I. p. 798.
Xenocrates junior Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Xenocrates ſtatuarius III. 24. 10. II. p. 603.
Xenocrates varii III. 3. II. p. 68.
Xenocritus Cous Gramm. II. 24. 3. I. p. 850. not.
Xenocritus Locrenſis II. 15. 63. I. p. 599. III. 28. 7. II. p. 726.
Xenon Comicus II. 22. I. p. 795. II. 11. 12. I. p. 453.
Xenon ſ. Xenion Hiſtoricus II. 22. I. p. 795.
XENOPHANES Colophonius II. 23. 2. I. p. 796. II. 7. 10. I. p. 367. II. 11. 5. I. p. 447. II. 8. 14. I. p. 377. II. 23. 1. I. p. 795. VI. 10, 20. XIII. p. 620.
Xenophanes Lesbius II. 23. 2. I. p. 797.
Xenophantes Metapont. Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xenophilus Chalcidenſis Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xenophilus Cyzicenus Pythag. II. 23. 1. I. p. 523.
Xenophilus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenophon Antioch. V. 38. 9. IX. p. 404.
XENOPHON Athen. III. 4. II. p. 70. II. 10. 35. I. p. 430. II. 11. 5. I. p. 447. II. 25. 2. ſq. I. p. 869. III. 1. 3. II. p. 7. p. 15. V. 5. 17. VI. p. 492. VI. 10. 1. XIII. p. 458. p. 461. & 8. p. 471. & 17. p. 494. p. 514. p. 522. p. 526. p. 528. p. 531. & 19. p. 608. & 20. p. 619. p. 621. & 21. p. 628. not.
Xenophon Babylonius V. 6. 14. VI. p. 830.
Xenophon Comicus II. 22. I. p. 795.
Xenophon Cous VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Xenophon Cyprius VI. 6. 14. VI. p. 830.
XENOPHON Epheſius V. 6. 13. VI. p. 823. & Præf. ad hoc Volumen.
Xenophon Eraſiſtrateus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 452.
Xenophon Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Xenophontes varii III. 4. 1. II. p. 70. not.

Xentas Caulonenſis Pythag. III. 13. 1. I. p. 523.
Xerus (Philippus) MS. VI. 8. 7. XII. p. 781.
XIPHILINUS (Joannes) IV. 10. 8. III. p. 323. V. 5. 9. VI. p. 529. V. 32. 20. IX. p. 85. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635. & 45. p. 847.
Xiphilinus Patriarcha VI. 8. 3. XII. p. 767.
Xuthus Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
Xyſtus ſ. Sixtus Papa V. 27. 8. VIII. p. 587. VI. 10. 44. XIII. p. 820. p. 823.

Y.

Περὶ ξ ὕδατ@· τῆς λευκώσεως MS. VI. 8. 3. XII. p. 762.
Yhage Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yheſu Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yhia Bimmaſim & Bimaſin VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yhiagran Atticus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Eben Amram Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Filius Naſe Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Yſaac Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.

Z.

Zabri Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zacharias de Babylonia Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZACHARIAS Calliergus V. 7. 15. VII. p. 48. MS. V. 40. 5. X. p. 19.
Zacharias Chryſopol. V. 1. 19. V. p. 83.
Zacharias Cretenſis V. 45. X. p. 548.
Zacharias Hieroſ. Patr. VI. 10. 38. XIII. p. 790.
Zacharias (Joannes) vid. ACTUARIUS.
Zacharias Maraphras V. 5. 28. VI. p. 695.
Zacharias Mytilenæus vid. ZACHARIAS Scholaſticus.
Zacharias Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZACHARIAS Papa qui Gregorii M. ſcripta Græce vertit, VI. 4. 2. XI. p. 477. p. 480. V. 38. 9. IX. p. 497. VI. 10. 35. XIII. p. 767.
Zacharias Polignianenſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zacharias Rhetor IV. 32. IV. p. 488. V. 4. 28. VI. p. 114. V. 4. 33. VI. p. 126.
ZACHARIAS Scholaſticus, Mytilenes Epiſc. V. 36. 7. IX. p. 355. V. 1. 26. V. p. 220. & 32. p. 294. V. 8. 7. VII. p. 99. VI. 10. 35. XIII. p. 764. & 40. p. 808.
Zacharias Scordilius Maraphara vid. Maraphara.
Zachariæ Photio familiares V. 38. 10. IX. p. 552.

Zachariæ varii V. 36. 7. IX. p. 357.
Zachlas Ægyptius VI. 8. 4. XII. p. 778. b.
ZALEUCUS Locrus II. 14. 1. I. p. 531. II. 13. 1. I. p. 523. VI. 9. 4. XIII. p. 453.
ZAMOIXIS ſ. Samolſes Thrax II. 14. 9. I. p. 538. II. 13. 1. I. p. 523. I. 35. 3. I. p. 240. II. 14. 18. I. p. 549. II. 24. 6. I. p. 866.
Zane (*Bernh.*) VI. 4. 2. XI. p. 690.
Zanus Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
de Zanckariis (*Alb.*) *Medicus* VI. 9. 4. XIII. p. 453.
Zarades Legislator II. 14. 18. I. p. 550.
Zaratas Pythag. II. 13. 1. I. p. 523. II. 14. 18. I. p. 550.
Zarcha Indus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zaridas V. 5. 6. VI. p. 322.
Zaridas (Leo) vid. Garidas.
Zathravſtes Legislator II. 14. 18. I. p. 550.
Zebelinus (Eleutherius) MS. III. 20. 10. II. p. 516.
Zeid Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zegabenus (Georg.) vid. Georgius.
Zenas νομικὸς V. 1. 15. V. p. 58. not.
Zelotes Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenobius Ægeates Martyr. VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenobius Epicur. III. 33. 3. II. p. 816.
ZENOBIUS ſ. Zenodotus Sophiſta IV. 9. 3. III. p. 282.
Zenobius Grammat. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenobius quidam IV. 9. 3. III. p. 283.
Zenodorus Mathemat. MS. III. 23. II. p. 569.
Zenodotus Ætolus III. 18. 3. II. p. 456.
Zenodotus Alex. jun. II. 1. 3. I. p. 255. II. 2. 16. I. p. 273. & 18. p. 274. II. 5. 121. I. p. 341. II. 8. 14. I. p. 377. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenodotus Epheſius Gramm. II. 2. 16. I. p. 272. II. 5. 122. I. p. 341. III. 19. 2. II. p. 486. IV. 9. 3. III. p. 282. not. IV. 34. 20. IV. p. 539. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenodotus Platon. III. 3. II. p. 69. III. 1. 8. II. p. 38.
Zenodotus Poëta Epigr. III 28. 7. II. p. 726.
Zenodotus Sophiſta vid. Zenobius.
Zenodotus Stoicus III. 15. II. p. 416. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenodoti varii II. 2. 16. I. p. 273. III. 28. 7. II. p. 726.
Zenon Aſceta V. 32. 15. IX. p. 26.
Zenon Athen. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.

Zenon Chryſippi diſc. III. 15. II. p. 415.
ZENON Citieus III. 15. II. p. 413. II. 5. 120. I. p. 341. II. 13. 1. I. p. 523. II. 10. 36. I. p. 431. III. 6. 8. II. p. 123. III. 13. II. p. 366. III. 1. 3. II. p. 7. p. 20. II. 8. 14. I. p. 377. II. 11. 5. I. p. 447. V. 6. 14. VI. p. 830.
Zenon Citieus jun. Rhetor II. 26. 4. I. p. 899. IV. 32. IV. p. 488.
Zeno Cyprius Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zeno Eleates II. 23. 29. I. p. 824. II. 12. 8. I. p. 475. not. II. 13. 1. I. p. 523.
Zenon Epicur. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenon Grammat. V. 7. 15. VII p. 73.
Zenon Imp. V. 45. X. p. 548. VI. 6. 6. XII. p. 344.
Zenon Laodiceus Medicus III. 26. 8. II. p. 628. VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenones Mediei varii VI. 9. 4. XIII. p. 454.
Zenon Myndius V. 7. 15. VII. p. 73.
Zenon Phœnicius III. 33. 6. II. p. 822.
Zenon Sidonius III. 15. II. p. 415. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenon Tarſenſis III. 15. II. p. 415.
Zenon Veronenſis VI. 10. 39. XIII. p. 797.
Zenones varii II. 23. 29. I. p. 825. III. 15. II. p. 413. III. 33. 3. II. p. 816.
Zenophon II. 25. 6. I. p. 872. leg. Xenophon.
Zenothemis Stoicus III. 15. II. p. 416.
Zenus (Anton.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 71.
Zenus (Demetrius) vid. Demetrius.
S. Zephyrinus Papa VI. 4. 2. XI. p. 341.
Zerbus (Gabr.) Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 163.
Zethus Platon. III. 3. II. p. 69. VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zeuchus vid. Teucer.
Zeuſis vid. Zeuxis.
Zeutas Legislator II. 14. 9. I. p. 538. not.
Zeuxippus Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Zeuxis ſ. Zeuſis Tarent. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455. II. 24. 3. I. p. 857.
Zeuxis Scepticus III. 33. 5. II. p. 820.
Zeuxis Empiricus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zeuxis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zialowsky (Euſtratius Joannides) V. 45. X. p. 512.
Zigala vid. Cigala.
Zigaras (Apoſtolus) V. 45. X. p. 489.
Zoar Medicus Arabs VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Iben Zohar Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zoës Auguſtæ Conſtitutio VI. 6, 6. XII. p. 420.

Zoilus Amphipolita II. 5. 123. I. p. 341. II. 7. 10. I. p. 365. II. 26. 5. I. p. 809.
Zoilus ſ. Zoilius Ophthalmicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zoili varii II. 7. 10. I. p. 65.
Zamorasdres I. 36. 5. I. p. 246.
Zonæus II. 10. 41. I. p. 433. V. 6. 14. VI. p. 830.
Zonas Poëta Epigr. III. 28. 7. II. p. 726. & 2. p. 688.
ZONARAS (Joannes) V. 42. 2. X. p. 242. II. 10. 50. I. p. 438. III. 8. 2. II. p. 230. III. 20. 10. II. p. 516. MS. IV. 10. 9. III. p. 323. V. 4. 12. V. p. 32. & 28. p. 254. & 32. p. 264. V. 4. 40. VI. p. 156. V. 28. VIII. p. 703. MS. V. 32. 20. IX. p. 87. p. 91. p. 141. p. 143. V. 33. 4. IX. p. 186. V. 38. 4. IX. p. 372. V. 40. 8. X. p. 53. V. 41. 2. X. p. 134. VI. 1. 16. XI. p. 46. & 18. p. 54.
Zopyrio Grammat. V. 7. 15. VII. p. 73.
Zopyrus Alexandri F. Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zopyrus Gordienſis Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455.
Zopyrus Clazomenius Rhetor IV. 32. IV. p. 488.
Zopyrus (Dionyſius) vid. Dionyſius.
Zopyrus Heracleota I. 19. 4. I. p. 129.
Zopyrus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 455. III. 26. 8. II. p. 628. III. 33. 3. II. p. 816.
Zopyrus Tarent. Pythag. II. 13. 1. I. p. 523.
ZOROASTER I. 36. 1. I. p. 243. III. 20. 10. II. p. 510. & 11. p. 516. III. 5. 3. II. p. 82. VI. 10. 2. XIII. p. 462. VI. 9. 4. XIII. p. 456.
Zoroaſtres varii I. 36. 1. I. p. 243.
Zoſimas Abbas V. 45. X. p. 548. VI. 10. 31. XIII. p. 754.
Zoſimus Aſcalon. V. 5. 2. VI. p. 230. & 17. p. 491.
Zoſimus Alex. III. 1. 8. II. p. 37.
Zoſimus Citri Epiſc. V. 5. 28. VI. p. 700.
Zoſimus Gazæus II. 26. 4. I. p. 899. & 8. p. 928. IV. 32. IV. p. 488. IV. 36. 11. IV. p. 583. V. 40. 4. IX. p. 652. not.
ZOSIMUS Hiſtoricus V. 5. 21. VI. p. 605. III. 8. 2. II. p. 231. V. 4. 33. VI. p. 122. V. 5. 2. VI. p. 232. V. 38. 9. IX. p. 405. VI. 10. 20. XIII. p. 620. & 22. p. 635.
Zoſimus Papa V. 27. 8. VIII. p. 588. VI. 4. 2. XI. p. 396. p. 763. p. 766.
Zoſimus Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 456.
ZOSIMUS Panopolites VI. 8. 3. XII. p. 760. p. 761. ſqq.
Zoſimus Thebanus ὁ ἀρχαῖος & ὁ μέγας VI. 8. 3. XII. p. 764. p. 771. p. 776. V. 5. 21. VI. p. 612. V. 38. 9. IX. p. 431.
Zoſimi alii V. 5. 21. VI. p. 612.
Zothicus II. 15. 13. I. p. 571.
Zour Medicus VI. 9. 4. XIII. p. 456.
Zycandyla (Emanuel) vid. Emanuel.
Zygomata (Joannes) V. 45. X. p. 511. p. 548. V. 5. 28. VI. p. 696. p. 608. p. 699. p. 701.
Zygomala (Theodoſ.) V. 45. X. p. 511. p. 548. VI. 4. XI. p. 770. V. 5. 28. VI. p. 693. p. 697. p. 700. p. 701.

FINIS.